

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Katolsk Ugeblad

**Før end Bjærgene fødtes
og Jord og Jorderig blev til,
fra Evighed til Evighed
er du, o Gud!**

90. Salme

Munkemel

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Frederiksholms Kanal 6, Kbh.
Tlf.: 12,166 og 12,161

Bageri & Conditori
Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72. Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog. 125. Telefon Amager 4019

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KØK KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

E. Rubows' Eftf.

Kongelig Hofbager
Fuldkornsbød

Vimmelskafte 37, Gent. 6681
Jægersborgallé 34, Ordr. 3640
Gentoftegade 32, Gent. 50
Leverandør til Hs. Majestæts Kongens
Hofholdning

Chr. Hansens Kød-Udsalg

Allegade 37, Tlf. Godthaab 21
Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158
Leverandør til Sct. Elisabeths Hospital

Broderiforretningen

Griffenfeldtsq. 54 ved Sct. Josefs Hospital
Altid mange smukke Broderier
Stort Udvalg i farvelagte og øyet Stramaj
Ellen Jensen, Tlf. Nora 7971

Blumensaadts Sæber
Altid Kvalitetsvarer

Cigarforretningen

Alt i Cigarer, Cigaretter og Tobakker
samt Vine. Alle Dag- og Ugeblade.
Telefon Bella 23 95
Frederikssundsvej 229

Flytteforretningen „FREDERIKSHOLM“

v. Andersen og Poulsen
Flytning, Opbevaring og Forsendelse
leveres med Garanti overalt i Landet
Sjælør Boulevard 21
Telefon Valby 3333 Godthaab 3653 x

Cykleforretningen „Central“

I. Chr. Nielsen
Stenogade 5, Tlf. Vester 8790
Nye Cykler af eget Fabrikat
leveres til bil. Priser samt
alle Reparationer udføres bedst og billigst

F
olkers
Clichéer

Clicheer
til alle Formaal
Rødovre 25*

A. Mortensens Eftf. Rob. H. Hansen
atastat. Installatør

Lys . Kraft . Varme
Vester Voldgade 90
HOLCKENHUS
Telefon Byen 7290
Leverandør til Mariahjemmet

Blomsterforretningen

CAMELIA

Smukke Kranse og Kistepyntninger
Frederikssundsvej 229, Tlf. Bella 1729

ROSENBERG BRØNDANSTALT

SØDRING & CO.

MEDICINSKE MINERALVANDE ANBEFALES
BISPEVEJ . KØBENHAVN N . TELEFON 180 - 5821

FYENS DISCONTO KASSE

(BANK-AKTIESELSKAB)

ODENSE

DANMARKS ÆLDSTE PRIVATE BANK

Enhver Tryksag,

stor eller lille, forlader
vort Trykkeri som et
Eksempel paa nobelt
Arbejde. Tilstedeværel-
sen af moderne Mate-
riel, Maskiner og dygtig
Arbejdskraft borger for
Arbejdets kvalitetsmæs-
sige Udførelse ...

Bogtrykkeriet

„ATHENE“

Svanemosegaardsvvej 4
TELEFON NORA 8908

Katolsk Ugeblad

89. Aarg.

5. Januar 1941

Nr. 1

GUDS LEGETØJ

Vor Herres Fester gentager sig Aar efter Aar og er derfor blevet saa selvfølgelige for os. Ja, saa ofte gentager de sig, at deres Emner forekommer os nærmest forslidte. Hver tolvte Maaned bliver den gamle Historie fortalt igen, ligesom saa mange af vor Barndoms Eventyr. Vi kender den næsten udenad — eller bare vi gjorde det!

Maaske en af Grundene til disse Gentagelser er den, at Livet jo til syvende og sidst selv bestaar i at se det selvfølgelige, det fortærskede, det som ligefrem ikke er noget at give Agt paa. For Eksempel gør Videnskaben sine Fremskridt paa den Maade, at nogle Mennesker kikker endnu en Gang paa noget, de har set atter og atter. De ser paa det for tusinde Gang og ser det paa en ny Maade, fordi de ser paa det med nye Øjne. Mennesker er gaet ned ad den samme Vej under samme Sol og Maane og har betraadt det samme Sand — og først til aller sidst saa de, hvad der laa i Sandet eller i deres daglige Spise eller deres Morgenbøn.

Hvert Aar d. 6. Januar stilles vi overfor den samme Tanke; vi

ser de samme *Vismænd* med de samme Gaver, Guld, Røgelse og Myrra. Gud beder os om at se paa dem med nye Øjne og nye Hjerter dette Aar. Og vi kan jo prøve at rette vort Blik mod Gaverne.

Vi har lige nu i Julen givet Gaver, især til Børnene, og vi har udsendt mange Kort. Nogle Mennesker synes, at de er vokset fra Julekortene. Men det er jo kun Gaver. De er ikke nyttige. Jeg synes ikke, at Julegaver altid skal være nyttige. Mange af dem er ikke andet end det Legetøj, Barnet slaar itu, og saa er det ikke længere nogen Nytte til. Barnet ødelægger Gaverne, som var det en Ofring, det bragte sine egne kære Guder paa sin egen kære Vis. Folk, der synes, at det er en Skam, har ingen rigtig Sans for Jul.

Vi skal nærme os Gud paa samme Maade. Han kommer ikke som en stor Anfører og Konge, men som et lille Barn, der gerne vil have Gaver. Han ifører sig en vidunderlig Forklædning som et Barn, vi kan give vore faa Gaver til. Vi siger Gud Tak, fordi han kommer

paa denne yndefulde Vis, saa vi kan give ham noget, han kan tage i sine smaa Hænder og lege med. De Ting, vi giver ham, kan kun blive Guds Legetøj, fordi de ikke er megen Nytte til. Da vi selv var Børn, gav vi ham smaa Gaver, maaske smaa Afsavn. Nu ser vi tilbage til dengang og smiler ad vore Gaver. De forekommer ikke længere at være gode nok for os, men de *var* gode nok for Gud. Nu er vi blevet voksne og giver igen Gud noget, og maaske vi om tusinde Aar ser tilbage og smiler ad det Barnelegetøj, vi troede var Guld, Røgelse og Myrra. Hverken du eller jeg ejer i vore Hænder eller Hjerter noget, som er godt nok til Gud, kun til et Barn, og det er Guds vidunderlige Forstaelse for os, der faar ham til at komme som et Barn for at tage imod vore Gaver. Børn kan forære hinanden de særeste Ting paa den højtideligste Maade, smaa Stykker Glas, smaa Stumper Snor o. s. v. Og Gud er kommet til os som et Barn for at modtage barnlige Gaver af vore Hænder.

Vincent Mc Nabb O. P.

Horisonten rundt

Et kort Tilbageblik

En Uge før Jul vendte Hs. Excellence Biskoppen hjem fra et tre Ugers Ophold i Rom, under hvilket Biskoppen blev modtaget i Audiens af Pave Pius. Under Besøget, som var af rent privat Karakter, har Biskop Suhr kunnet fortælle de ledende Personligheder i Vatikanet, at Kirkens Gerning i Danmark fortsættes uforstyrret under den store Kamp, hvori ogsaa vort Fædreland er blevet draget ind, siden Biskoppen sidst besøgte Rom.

Naar vi selv kaster et Blik tilbage over Aaret, der svandt, er det sikkert ikke de kirkelige Begivenheder, som først bringer sig i Erindring. Det er Krigen, det er hin 9. April, som Danmark aldrig glemmer, det er Kongens 70-aarige Fødselsdag, som altid maa mindes samtidig med den skæbnesvangre Forarsmorgen, det er Alsangens Aar og alle Situationens smaa Fortrædeligheder. Maaske vi finder, at alt dette har sat alt for ringe Spor i vort katolske Ugeblad. Vi vilde maaske ogsaa her have læst om det, der optog os saa stærkt, at vi knap nok havde Tanker for andet.

Men vi besinder os sikkert hurtigt og indser, at det ikke vilde have hørt hjemme her. Et katolsk Ugeblad kan godt bruge Tidens Begivenheder til Udgangspunkt for betimelig kristen Tale, men det er denne kristne Tale, som er dens Opgave, ikke Kommentarer til Verdens Gang. Derved gør vi ogsaa nyttigst Gerning. Talte vi om Verden af i Dag og i Morgen, vilde vi som alle andre sige kloge Ting ind blandt et Væld af Fejlagtighe-der, som ingen kan undgaa. Naar vi derimod talte katolsk Kristendom, sagde vi ikke andet end det, hvis Sandhed Skaberens selv garanterede for. Og det er kun Sandhed, sikker og urokkelig Sandhed, som kan skabe de Mennesker, der bygger den rette Fremtid op.

Vore Præster prædikede heller ikke om den 9. April, men om Guds Rige og vor Lod i dets Komme. Det gjorde vore Kirker til et Fristed, Mennesker trængte haardt til. Naar Aarets Facit engang kan gøres op, vil det sikkert vise sig, at Kirken herhjemme fik et meget stort Antal Konvertitter og gode Konvertitter. Tidens Uigennemskuelighed fik dem til at spørge, og de fandt Svaret der, hvor man ikke talte om Tid, men om Evighed.

Indenfor vort Vikariat har Aarets Gang været stærkt paa- virket af flere Dødsfald blandt vore Præster, og det er nogle af de smerteligste Tab, vi her har lidt. Men ogsaa nye Præster er blevet viet til deres Gerning ved en mindeværdig Højtidelighed i vor Hovedkirke. Og adskillige Præster i nye Embeder har taget fat med en Iver, der lover godt for de kommende Aar. Ikke mindst i København er der paaibegyndt et virksomt Arbejde rundt om i Sognene, hvor Biskoppen nu residerer midt i det aktive Soggenes Liv.

To Hovedresultater af Biskoppens utrættelige Energi er den københavnske Centralskole, der aabnedes til April, og den katolske Højskole, der aabnedes til Oktober, og som begge har mødt en Tilslutning ud over de dristigste Forventninger.

Den nye lille Kirke i Vordingborg, Liobasøstrenes Overtagelse

af Villaen i Valby, Udvidelser og Tilbygninger flere Steder i Landet viser, at Tidernes Usikkerhed ikke har lammet Kirkens Gerning.

Skoletilsynet meddeler:

I K. U.'s Nummer for 1. December opfordredes paa denne Plads Skolerne til inden Aarets Udgang at indsende det tredje statistiske Kort i udfyldt Stand til Vikariatets Skolekonsulent, Ingersvej 23, Charlottenlund.

Da enkelte Kort endnu ikke er indløbet, skal man henstille, at Kortet omgaaende indsendes.

Ugebladet ved Nytaar

I dette Nummer er indlagt Kvartalets Giroblanket. Beløbet (Kr. 2,75) bedes venligst indbetalt i Maanedens Begyndelse. De, der er vant til at betale forud for et helt eller et halvt Aar, gør Ekspeditionen en Tjeneste, hvis de fortsætter dermed. Det er i det hele taget en Fordel for haade Læserne selv og vor Ekspedition, hvis saa mange som muligt vil betale helaars- eller halvaarsvis. Tænk ogsaa venligt paa en fattig Familie, De kender og godt kunde tænke Dem at sende Ugebladet som en venlig Hilsen hver eneste Uge.

Nye Abonnenter bedes lag paa Blanketten skrive: nyl Abonnement. Blanketterne benyttes *ikke* af: Postabonnenter, Annoncører samt Modtagere af Friabonnements gennem Frank Andersens Fond.

Katolsk Radiogudstjeneste fra Sakramentskirken

Hellig Tre Kongers Fest, Mandag den 6. Januar Kl. 8

Prædikant: Pastor *Kjeld Geertz-Hansen*.

Celebrant: Sognepræst *Cay Benzon*.

Salme 105: En Nat ved Vintertide.

Prædiken.

Salme 38: Jeg elsker dig, mit Hjertes Gud.

Præfation.

Konsekration.

Pater Noster.

Salme 259: Jeg elsker dig, min Stav, min Styrke.

Bøn.

Salme 98: I Skriften er der sunget.

Vore heroiske Aner

Da Ugebladet første Gang venligt foreslog mig, at jeg skulde skrive en Artikel til det, anede det ikke (saa lidt som jeg), at saadanne Artikler skulde blive ugentlige. Derfor skrev jeg til en Begyndelse ret tilfældigt om forskellige Emner, der faldt mig ind. Men snart følte jeg, at der burde være lidt Orden i det, jeg skrev, og jeg bad om Raad. Naar man gør det i England, faar man til Svar: »Aa — skriv om hvad De vil, naar hare det er praktisk — og aktuelt — og ikke forslidt!« Nu kan jeg for Tiden ikke skrive om noget, der er meget »aktuelt«, og hvad det »forslidte« angaar, er det meget vanskeligt at skrive om noget, der ikke er blevet sagt 1000 Gange og bedre — og selve Beskedenhedens Dyd forbyder en Gæst at belære sine Værtsfolk om, hvad han mener vil være »praktisk« for dem.

Kender vi vore Aner?

Jeg har derfor tænkt mig, at jeg kunde gaa til den modsatte Yderlighed og skrive om, hvad der skete for meget længe siden — især da Historien altid forekommer mig »aktuel«... Gaa ind i et hvilket som helst Bibliotek, og De vil finde, at hele Stedet fortæller os at »Historien gentager sig!« Og har vi heroiske Forfædre, maa det da ganske afgjort være »praktisk«, hvis disse Forfædre inspirerer os til at leve heroisk! Jøderne var meget indbildske af deres Aner — »Vi har Abraham til Fader.« »Javist,« svarede Vor Herre, »vis saa lidt Familielighed!« »Gør noget, som er Abraham værdigt!« Vi er maaske ikke indbildske af vore aandelige Aner, men jeg er bange for, at Grunden nok er den, at vi ikke kender ret meget til dem... Og saa vil jeg antage, at noget, vi ikke kender ret meget til, hel-

ler ikke ligefrem kan være »fortærsket«.

Altsaa vil jeg gerne skrive lidt om vore aandelige Forfædre — men uden at skrive en »Kirkehistorie«, for Krige, Kætterier, Konger og Kronologier interesserer mig ikke for deres egen Skyld. Det er Mænd og Kvinder, som interesserer mig. Og hvad angaar, at det er »meget længe siden«, saa ved vi som Katoliker, at alle hine Mænd og Kvinder er *meget mere levende* i dette Nu, end vi selv er. Og skulde nogen føle Lyst til at bede for Nero, er det da kun det allerbedste! Hvem véd, hvad Gud kan have virket i Neros Sjæl, fordi han i sin Evighed ved, at De og jeg vil bede for hint fordærvede Geni 2000 Aar efter, at han begik Selvmord?

Jeg vil altsaa gerne betragte de første tre Aarhundreder af vor Kristenhed, idet jeg dog stadig vil være frit stillet til at indskyde en Artikel om et andet Emne, hvis der er rimelig Grund til det.

Dommen over de Kristne

Da de Kristne forlod Palæstina, kunde de næsten straks erfare deres Upopularitet. Overalt var de Jøder, og Jøderne selv hadede dem. Det jævne Folk fortalte de gyseligste Historier om dem: de Kristne øvede Trolddom, de begik Blodskam, de tilbad en Gud med Æselhovede, de myrdede Smaabørn og fortærede dem... Intellektuelle Personer mente, at de i filosofisk Henseende end ikke var værd at foragte. Religiøse Mennesker ansaa dem for Ateister. Og frem for alt blev de af Embedsklasserne, lige fra Kejseren og nedefter, meget snart betragtet som fødte Fjender af Imperiet, af det organiserede Verdenssamfund, Fjender af selve Menneskelivet. Hvordan kunde det gaa til?

Jøderne var rasende paa Apostater, som forkastede hele Moses' rituelle Lovgivning; de var rasende paa dem, der tilbad en henrettet Forbryder som den al-hellige Messias med hans Løfter om national Fremgang; de var forfærdede over at se, at dette medførte Dyrkelse af to Guder — for hvis noget i umindelig Tid havde været Jøderne dyrebart, var det deres Tro paa Guds Enhed.

Og hvad den hedenske Verden angik, havde den ikke blot arvet tusinde voldsomme og slibrige Historier om Guderne (og de farvede Menneskers Fantasi, selv om de ikke ligefrem blev troet), men den var ogsaa *netop nu* fuld af skumle og blodtørstige Gudsdyrkelser (som næsten alle var orientalske ligesom Kristendommen), og alle Mennesker troede paa og ræddedes over Trolddom. De Kristne kom sammen midt om Natten — hvad kunde der ikke ske ved deres Møder? Den Smule, som sivede ud angaaende Eukaristien var rigeligt til at sætte Rygtet i Gang om Kannibalisme. Og for de højere Klasser var det fuldt ud tilstrækkeligt, at de Kristne lod til at komme fra Befolkningens Bundfald og ganske savnede en Filosofi, der kunde gøre dem til værdige Konkurrenter til de store gamle Systemer — Stoikernes, Epikuræernes o. s. v. De ægte religiøst interesserede Mennesker (af hvilke der var mange, som ogsaa var ved at drage ud paa en »Søgen efter Gud« og Forening med ham) kunde se, at de Kristne ikke havde Templer og afslog at besøge saadanne og at deltage i de sædvanlige religiøse Festligheder, og derfor troede de ganske oprigtigt, at disse Mennesker foragtede Guderne og ikke satte andet i Stedet for dem og derfor var Ateister.

Kejser og Kristendom

Men frem for alt blev Staten ligefrem alarmeret over dem. Jeg tror, at Forfølgelsen til en Begyndelse næsten var tilfældig. Rom brændte, og Nero maatte rimeligvis se sig om efter en

Syndebuk, fordi Folk snakkede om, at han selv havde paasat Branden for at bygge en større By op paa Ruinerne. Der var ingen saa upopulære som de Kristne, og derfor blev de anklaget, og Nero kørte gennem sin Have mellem Hække af Kristne, der var gennemvædet af Tjære, bundet til Stænger og stukket Ild paa. De gamle Myter blev opført paa Teatrene og endte altid i Vellyst og Blod med unge kristne Piger som Ofre. Men det er vist ogsaa sikkert, at Nero udstedte en Forordning: »Kristne maa ikke eksistere.« Saa blev selve deres Tilværelse et Lovbrud, og de følgende Kejserer var forpligtet til at udrydde dem, i hvert Fald hvis de afslog at falde fra deres Tro.

Og nu voksede der en officiel, antikristen *Teori* op — St. Paulus (i 2. Brev til Thessalonikerne) og St. Johannes (i Apokalypsen) havde klart forudset det. Vi maa forstaa, at det *eneste*, der bandt det menneskelige Samfund sammen, var det romerske Imperium. Og det *eneste*, der sammenbandt Imperiet, var Kejseren. Og den højeste Maade at vise begge disse sin Loyalitet var at vise Kejseren guddommelig Dyrkelse. Jeg kan ikke forklare dette fuldt ud. Det maa være nok at sige, at alle var vis paa, at Imperiet ikke var blevet til »uden Guderne«. Og da Kejseren i sig selv opsummerede, inkarnerede Imperiet, var hans egen Tilværelse guddommelig. Derfra var der kun et Skridt til at kalde ham »en Gud« og vise ham Dyrkelse. Denne Skik begyndte i Østen, hvor Smigeren naaede Vanvidsgrænsen. De mere sundttænkende Kejsere (saasom Claudius — han er »den, der holder igen« i II Thess. 2,6-7) holdt denne Tendens i Tømme, men den sindssygt egoistiske Nero — og »den genoplivede Nero«, Domitian — opmuntrede den paa det hæftigste. Da Neros operistiske Hals blev daarlig, fik han frembaaret Ofre for den Guddommelige Røst. Domitian var den første, som kaldte sig selv »Gud Herren«. Og næsten straks kom Kejser-Dyrkelsen til at blive en

Bestanddel af hele Tilværelsen. Den hørte til i Bordbønnerne før og efter Maaltidet. Handelen udviklede »Lav«, hvis offentlige og private Funktioner allesammen indeholdt denne Dyrkelse, og man kunde ikke gøre sig Haab om Fremgang som Handelsmand, hvis man ikke hørte til et »Lav«. Der var ved at opvokse et enormt statsligt Bureaukrati, og selv til den beskedneste Stilling udenfor dette hørte Kejser-Dyrkelse. Og naturligvis huste Hæren ved alle Lejligheder sin Kejser som guddommelig. Hvis man afslog at tilbede et menneske paa denne Maade, hvor kunde man saa leve? Hvad kunde man foretage sig? De Kristne var *uødt* til at afslaa det — og det var derfor intet Under, at de blev anset for ikke blot at være et *gens lucifuga*, et lyssky, underjordisk Folk, men ogsaa for at være besjælet af »Had til Menneskeslægten« — svorne Fjender af selve det menneskelige Samfund, *fødte* Fjender af selve Imperiets Eksistens og derfor ogsaa af selve Menneskelivet.

Det blev derfor klart, at hvis ikke de Kristne uddøde af sig selv eller kom til en Ordning og tilbad Kejseren ligesom alle andre, saa maatte de *udrydtes*. Da først Kejseren havde ophøjet sig over »alt hvad der hedder Gud eller Gudsdyrkelse, saa han endogsaa satte sig i Guds Tempel og udgav sig for at være Gud«, maatte der være Kamp mellem ham og de Kristne, indtil Kristus sejrede. Saaledes siger St. Paulus i den citerede Epistel. Og St. Johannes, der ovre fra Asien iagttog, hvorledes Kejser-Dyrkelsen begyndte at løbe løbsk, saa sine forfærdende Serier af Kontraster — Lammet og Dragen, det himmelske Sion og Babylon, Kristi Brud og Verdens-Skøgen — og aktuelt blandt Mennesker saa han, hvorledes Dragen havde oprejst Vilddyret fra hinsides Havet (Kejseren) som sin Stedfortræder paa Jorden, og hvordan endnu nærmere hjemme ved Asien det vilde Dyr fra Fastlandet (Provins Guvernørerne) tjente Vilddyret ovre i

Italien, arresterede de Kristne og krævede, at de skulde »tilbede Kejseren og forbande Kristus«. Og Martyriernes 300-aarige Historie begyndte.

Paa sikker historisk Grund

Det er klart nok, at vi ikke kan følge denne Udvikling i Enkeltheder, og i denne Uges Artikel kan jeg ikke engang beskrive specielle Martyrier. Jeg vil imidlertid understrege, at jeg haaber ikke saa meget at dvæle ved Martyrernes *Lidelser* som ved nogle faa Martyrers *Karaktertræk*, og jeg haaber kun at benytte saadant Materiale, som er ganske urokkelig Historie. Under visse Forfølgelser blev det befalet, at alle kristne Dokumenter skulde ødelægges, saa at Legenden kunde »udsmykke« Mindet om en populær Helgen efter Behag. Saaledes er f. Eks. St. Laurentius' og St. Agnes' Martyrdød ganske sikker, men deres »Legender« er helt igennem Udtryk for folkelige Stemninger: og er skrevet længe efter deres Død. Der findes dog fuldt ud tilstrækkeligt af Beretninger, der er absolut paalidelige og vidunderligt afvekslende og levende.

Endnu et Ord. Vi har omtalt, hvad baade Jøderne, det jævne Folk, dannede og fromme Hedninger: samt selve Staten mente om de Kristne og hvorfor de frygtede eller hadede dem. Jeg vil fremhæve, at vi i vore Dage staar overfor en Version af ganske det samme Problem. Om Jøderne vil jeg sige dette (bemærk vel: netop *dette* og ikke mere): Alt hvad der engang var stort og mægtigt og syntes at overvælde Jøderne (det assyriske, babyloniske og ægyptiske Imperium) er forsvundet og sover Dødens Søvn, dækket af Sand; Persernes, Makedonernes og selv Romernes Imperium staar nu arrangeret i Museernes Gallerier; men Jøderne eksisterer og stiller nogle af vor egen Tids vanskeligste Problemer. Hvilken Rolle har ikke Palæstinas Fremtid spillet i de sidste tyve Aar.

Vi og vore Forfædre

Vel tror vor Tids jævne Mennesker ikke, at Katoliker spiser Smaabørn, men *de kender os dog ikke*, og det skulde ikke undre mig, om de i Danmark tror de særeste Ting om os, saaledes som de til for ganske nylig har gjort det i England. Og er ikke Filosoferne sikre paa, at Katoliker behøver man ikke at give Agt paa? Jeg hørte det sagt, at Pater Wolfisberg var »dristig«, naar han udgav sin »Veje til Virkeligheden« i Danmark — for vilde »tænkende Mennesker« saa meget som blot læse Bogen? Jeg er glad for, at hjemme i England har Mænd som Christopher Dawson, E. I. Watkin,

Christopher Hollis og andre — allesammen Lægfolk — ved selve deres Dygtighed paatvunget sig Offentlighedens Opmærksomhed. Og saa er der de religiøse! Tror alvorlige Protestanter ikke, at Katoliker *maa* være paa et lavere aandeligt Niveau eller *i bedste Fald* maa prøve paa at finde Vejen tilbage og opad til de ædlere ikke-katolske Lærere? I hvert Fald er de ældste Kristnes Problemer ogsaa vore, og det gælder visseligt ogsaa Forholdet mellem Cæsar og Samvittigheden. Spørgsmaalet er dette: Er vi lige saa rede til at lide Martyriet for vore Overbevisninger, som vore heroiske Aner var det?

C. C. Martindale S. J.

rette; men bede for Dem, det kan jeg, og det skal jeg nok gøre!« Der var ingen Bitterhed, ingen Skuffelse at mærke i deres Adfærd, nu, da de tilsyneladende saa uhjulpne skulde rejse tilbage igen.

Men Billederne »ruller« videre. Stadig kendte Ansigter, stadig kendte Steder. Og nu er der kun eet tilbage. Hvad mon det er for et? Aah, det er jo Tommy, der ligger der paa sin Baare og smiler, en høj, kraftig Engländer, straalende frisk og sund at se til, men i Virkeligheden helt lammet og endda berøvet Talens Brug efter et voldsomt Anfald af australsk Sovesyge. Ham har jeg saa ofte siden maattet tænke paa, og mens jeg ordner Apparatet og Billederne og sender en hurtig Tak til den hellige Antonius, fordi Pærerne stadig er i god Behold, bliver mine Tanker hængende ved Tommy. Det var jo ham, der kun ved sit Blik var i Stand til at meddele sig til Omgivelserne. Hvor var jeg dog mange Gange kommet forbi hans Baare og havde maattet standse op i Forbifarten, fordi jeg af Udtrykket i hans Øjne kunde se, at der var noget, han trængte til. Snart var det en vedholdende Stirren, der fik mig til at stoppe op, og som ikke fortog sig, før jeg i mine Forsøg paa at gætte, hvad han ønskede, nævnte den rigtige Ting. Saa veg det forlangende, bønfoldende, energiske fra hans Øjne og gav Plads for et Udtryk af uendelig Træthed, som om denne Anspændelse helt havde udtømt hans Kræfter. Til andre Tider var det et overvældende sørgmodigt Blik hos ham, der vakte min Opmærksomhed og fik mig til at finde paa alle mulige Ting for at faa ham til at smile igen, det langsomt, gryende Smil, der gradvis bredte sig og voksede sig stort og fik det smukke Ansigt til at straale.

Imidlertid husker jeg ogsaa nok, at det ikke var altid, mine Anstrengelser kronedes med Held. Saa vældede Taarerne blot ustandseligt frem i hans store, brune Øjne, og saa var der intet andet for mig at gøre end at gaa

En Historie fra Lourdes:

Tommys Øjne

I flere Dage har jeg gaaet og skævet til Lysbilledapparatet, som en af mine kære Slægtninge midlertidig har opmagasineret i vor Forstue. Pludselig i Gaar Aftes slog det ned i mig, at jeg jo kunde »laane« det lidt; for hvor kunde det være dejligt at finde Rejsebillederne frem og komme en rigtig herlig Tur sydpaa. Lidt generede det mig, at Apparatet ikke var mit, for sæt Pærerne sprang! Men saa fandt jeg paa at alliere mig med den hellige Antonius: Hvis han vilde passe paa Pærerne, saa skulde jeg putte et vist Beløb i hans Bøsse ovre paa Rygaard, men selvfølgelig med Kredit til den 1ste!

Naa, snart efter saa »rullede« Billederne hen over Lærredet, de dejligste Landskaber fra Turen i Fjor, Fodturen i Harwendel-Alperne, München, Strassbourg, Paris, Pyrenæerne med Lourdes. Det sidste Sted var det, som det rørte mig stærkest at gense. Der var de jo igen, de kendte, kære Steder: Grotten, Basilikainen, den brusende lille Flod, og

der laa Asile, Hospitalet for de syge Pilgrimme, hvor jeg sidste Sommer fik Lov at hjælpe til en Tid. Der var de jo igen, alle de syge! Se, der er hun, den unge, lamme Pige, hun, som ikke engang kunde dreje Hovedet. Hvor har jeg dog mange Gange holdt hendes Hoved i min Arm, mens jeg madede hende, og hvor var det beskæmmende at se den Mildhed og Kærlighed, der prægede hele hendes Væsen, skønt hun havde det saa svært. Altid var hun saa hurtig til at fortælle mig, at det var hendes Skyld, naar Suppen løb ved Siden af: hun kunde ikke nænne, at jeg skulde tro, at jeg bar mig klodset ad. — Og der ligger han, »ham med Straahatten«, som vi altid sagde, fordi han altid saa saa komisk ud, liggende paa Baaren, altid med sin store Straahat paa. Vi blev saa gode Venner, saa det ligefrem var svært at sige Farvel. Endnu kan jeg næsten høre for mig deres smukke Afskedshilsen: »Søster, jeg skal bede for Dem. Jeg kan jo ellers ingenting ud-

St. Thomas og Millionærerne

Penge, sagde den skolastiske Filosofi, er golde. De middelalderlige Teologer holdt fast ved, at Penge er uproduktive, ufrugtbare og sterile. De kan ikke forøge eller reproducere sig selv, mangfoldiggøre sig, bære Frugt, Nytte, Fordel, Profit, Rente eller Vinding. Ifølge samtlige Middelalderens filosofiske Skoler — Thomismen og Averroismen, Realismen og Nominalismen, Scotisterne og Occams Disciple, Platonikerne og Aristotelikerne — er Pengene ikke i Stand til dette.

I denne Tænkningens Guldalder stillede Filosoferne en Række Spørgsmaal om Pengene: Er det tilladt at sælge en Ting for mere end den er værd? Bli- ver et Salg ulovligt, hvis der er Fejl ved det solgte? Er Sælgeren forpligtet til at fortælle om Manglerne ved det solgte? Er det i Handel tilladt at sælge en

Ting for højere Pris, end man har købt den for? Er det en Synd at tage Rente af udlaante Penge? Er man pligtig til at tilbagebetale, hvad man ved Rente har tjent paa sine Penge? Disse syv Spørgsmaal var af den mest vidtrækkende Betydning. Verdensgangen afgang af Svarene.

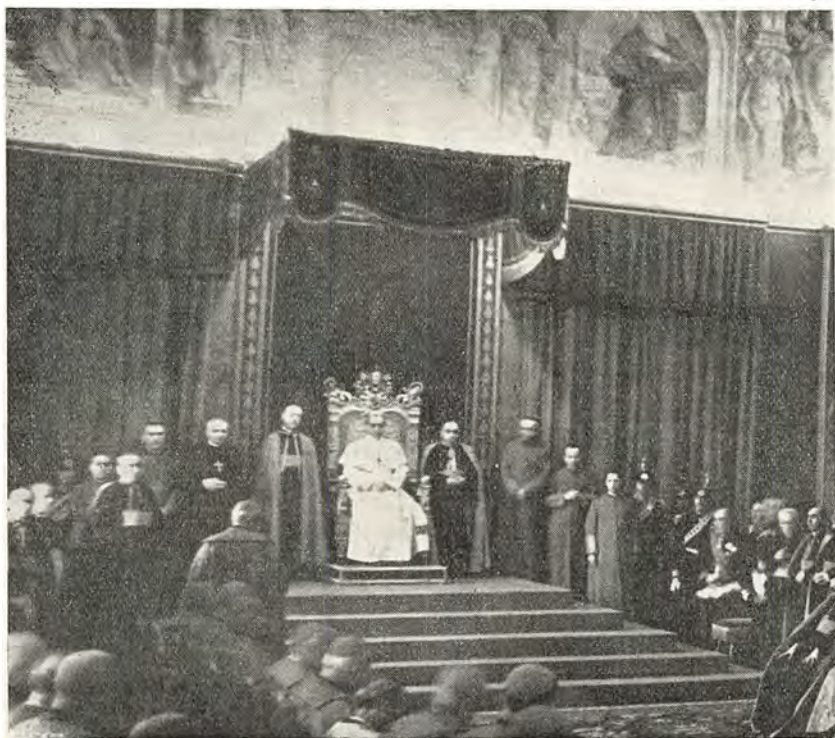
Og Svarene blev givet knapt og klart (uden nogen af de Udflugter og Reservationer og Underforstaaelser, som Pengene nu til Dags dikterer), og *Ja* og *Nej* blev sagt med Kraft. Oftest var Svarene *Nej* og *Tværtimod*. De var vel egnet til at genere en moderne Finansmand og Industrifyrste ganske betydeligt.

Svarene udtalte: Det er uretfærdigt og ulovligt at sælge en Ting for mere end dens Værdi eller at købe den for mindre, end den er værd. For det andet: En Salgsgenstands Mangler kan enten angaa selve Genstanden

efter dens Kvantitet eller Kvalitet, men i samtlige Tilfælde er Sælgeren skyldig i Bedrageri og forpligtet til at yde Erstatning. For det tredje: Sælgeren er pligtig til at nævne Manglerne ved den solgte Ting, hvis ikke de er saa øjensynlige for enhver, at de ikke behøver at nævnes. For det fjerde: Der er intet i og for sig galt ved at sælge med Vinding.

For det femte: At faa Rente for udlaante Penge er uretfærdigt i sig selv, for det vil sige at sælge, hvad der ikke eksisterer, og det fører ganske klart til en uretfærdig Ulighed. Man er forpligtet til at tilbagebetale de Penge, man har taget i Rente. For det sjette: Der er visse Ting (saasom Penge, Hvede, Vin etc.), hvis Brug bestaar i Forbruget af dem, og af disse Ting er Laaneren ikke pligtig til at give mere tilbage, end han har modtaget. For det syvende: Det er aldeles ikke tilladt at paa- byde en Laaner Rentebetingelser; derimod er det Laaneren tilladt at optage et Laan mod Rente hos den, der kræver en saadan Rente, naar blot Laaneren har et godt Formaale med Laanet, saasom at afhjælpe andres eller egen Trang.

I sin berømte Artikel om Penge nævner St. Thomas af Aquin allerførst, hvad alle de moderne Mangemillionærer vilde fremføre for at vise, at Penge er Toppunktet af menneskelig Lyksalighed — Krone og Herlighed for alle tobenede menneskelige Væsner med Jaket og sribede Benklæder. Millionærernes Argument er dette: Eftersom Lykken er Menneskets sidste Maal, maa det, som Mennesker hæftigst begærer, bringe denne Lykke med sig. Og det er Pengene, som saaledes begæres højst af alt. Derfor er de den jordiske Lyksaligheds Toppunkt. Og for det andet bestaar Lykkens Fylde i den samlede Mængde af alle Livets gode Ting. Men det er Pengene, som yder sine Besiddere alle disse Livets Goder. Derfor er de Højden af menneskelig Lykke. Og for det tredje: Naar et op- højet Begær aldrig helt kan

Pave Pius XII holder Juletale til det hellige Kollegium (Foto: Giodani)

mættes, er det uendeligt. Og saadan et uendeligt Begær retter sig netop mod Pengene. De er saaledes Salighedens Sum.

Med al skyldig Respekt overfor Millionærerne paapeger Thomas øjeblikkeligt, at det tværtimod forholder sig lige omvendt. At meddele Lykken til andre er et større Gode end at sammenpuge den og afsondre den for sig selv. Pengepugen karakteriserer Gnieren, højsindet Gavnildhed derimod den ædle Sjæl. At tjene Penge er derfor ikke Lykkens 'Tinde. Thomas' Svar gaar ud paa, at Millionærernes Haab er et svigefuldt Haab, en Umulighed. Der er to Slags Rigdom: der er naturlig Rigdom (saasom Rigdom paa Mad og Drikke, Klæder, Husly og Brugs-genstande), og den hjælper os til at overvinde naturlige Mangler — og saa er der kunstig Rigdom, som ikke umiddelbart opfylder menneskelige Behov. Af denne Art er Pengene, som kun er et Byttemiddel.

Det er klart, at den første Slags Rigdom ikke kan skænke den højeste Lykke. Det er Ting, som er beregnet paa at hjælpe Menneskene som Midler til et Formaal, og de kan derfor ikke selv være Maalet. Deres Retfærdiggørelse ligger i, at de tilfredsstiller forskellige menneskelige Behov. Derfor kan de ikke udgøre vor højeste Lyksalighed. Den anden Slags (Penge) Rigdom forholder det sig endnu slettere med, for den har kun Værdi, for saa vidt den kan fremskaffe Rigdom af førstnævnte Slags, og er kun et Gode som Middel til Ombytning mellem de naturlige Rigdomme. Pengene kan derfor endnu mindre gælde som Menneskers højeste Lykke. Al Tale om Rigdom som Lyksalighed er saaledes meningsløs.

Hvor Thomas her giver Svar paa Millionærernes Doktriner, antyder han skaansomt, at kun Taaber vil kunne maale Lykken ud i legemligt Velvære, og at Dommen over, hvad der udgør Menneskehedens Vel ikke kan læres hos Taaber, men hos de vise, som undgaar alle skæve og uligevægtige Begæringer. For

det andet køber Pengene kun forgængelige Ting med sine Kontanter, Checks eller Kreditter, ikke de Ting, der hører Menneskeandens til. Og for det tredje: Der er dog i hvert Fald en Grænse for Begæret efter naturlig Rigdom (saasom Kød og Kartofler), men ikke for Begæret efter kunstig Rigdom (saasom Kroner og Ører). Det er derfor, at Millionærerne puger deres Millioner sammen. Om en virkelig højeste Lykke gælder det, at jo fuldkomnere den ejes, des højere elskes den, saa andre Ting agtes ringe. Men om den Lykke, som Pengene bringer, gælder netop det modsatte. Jo mere Millionærerne elsker Pengene, des mere begærer de alle Slags andre Ting, som Pengene kommer fra. Jo flere de har, des mere beklager de deres Utilstrækkelighed. Og alt dette er en alvorlig Ufuldkommenhed.

Den skolestiske Lære om Pengene forekommer maaske antikveret, tilhørende en Tidsalder og en Tro, som er forsvunden, og en Lære, som er alt for forældet og umoderne til at svare til, hvad moderne Millionærer samt alle andre »Mus og Mænd« har Brug for. Men er det Tilfældet, at den thomistiske Lære er ubrugelig i den moderne Verden? Lad en Ny-Thomist, Bucceroni stille Spørgsmaalet og give Svaret.

Spørgsmaalet er dette: Naar vi tager Hensyn til Nutidens forøgede Handel og alle de moderne Muligheder for Omsætningen, kan vi saa stadig sige, at Pengene er golde og ufrugtbare, eller maa vi tværtimod hævde, at de er frugtbare og produktive?

Svaret er: Det er lige saa sandt, at moderne Handel ikke gør Pengene frugtbare, som det er sandt, at moderne Handel hviler væsentlig paa Kredit, og Kreditten kommer fra vor egen Flid, Dygtighed, Arbejdsomhed, Tillid til Købmændene og især vor Hæderlighed. Det er ikke Pengene, der er frugtbare, men Menneskers egen Flid og Duelighed.

J. P. de Fonseca.

Rom og Verden

I sin Jule tale til det hellige Kollegium mindede den hellige Fader paany om sine Bestræbelser for Fredens Opretholdelse og udtalte derpaa med Henblik paa Nyordningen efter Krigens Afslutning bl. a., at den romerske Kirke ikke kunde bilige noget System, der ikke er bygget paa humane og moralske Grundsætninger og som ikke udviser Loyalitet for indgaaede Traktater, Respekt for andre Nationers Suverænitet og Rettigheder samt for det enkelte Individets Frihed og Ret. Den ny Verdensorden maa være opbygget paa Næstekærlighedens Princip, saaledes at der atter kan komme til at herske sandt Brodersind mellem Nationerne. — Ifølge de nyeste officielle Meddelelser er i Øjeblikket 36 Stater direkte repræsenteret ved den hellige Stol gennem 13 Ambassadører og 23 Gesandter.

*

Det genoprettede pavelige Universitet i Salamanca er blevet aabnet i Nærværelse af det spanske Episcopat og den spanske Undervisningsminister. I sin Tale pegede Ministeren paa Nødvendigheden af at knytte Spaniens aandelige og verdslige Tradition sammen paany. Ved Universitetet virker tretten Verdensgejstlige, fire Dominikanere, tre Jesuiter og en Kamilianner.

*

T i m e s publicerede for nylig et Brev, hvori Repræsentanter for engelske Kirker af alle Trosbekendelser erklærede deres Tilslutning til de af Pave Pius XII fremsatte fem Fredspunkter.

*

Ifølge Presseagenturmeldinger fra Nordamerika har de i sin Tid saa berømte amerikanske Femlinger nu til Jul modtaget deres første hellige Kommunion.

Hvorledes styres K

Et Par Ord — blot ganske kort — om *Kirkens Regering i Rom*, om den pavelige Øvrighed, vil maaske være paa sin Plads, da det sikkert vil interessere enhver Katolik at vide lidt herom; i en senere Artikel skal vi komme tilbage til Emnet og belyse Forholdet: Rom og de øvrige kirkelige Regeringsorganer *udenfor Rom*.

Paa samme Maade som enhver suveræn Stat har sine Regeringsorganer baade »hjemme« og hos (akkrediteret) fremmede Magter, har den romerske Kirke i sin Egenkab af Verdenskirke ogsaa sine »Ministerier« og »Gesandter«.

Kardinalerne

Næst efter den hellige Fader følger *Kardinalerne*, der oprindelig bestod af Præsterne ved Byen Roms 25 Titelkirker (Sognekirker), de 7 Bydiakoner og de 6 Hofdiakoner, som fandtes i Rom i den tidlige Middelalder, saavel som de 7 Biskopper i Roms nærmeste Omegn, der alle tilsammen udgjorde Pavens nærmeste Raadgivere og Medarbejdere. Fra omkring Aar 1150 dannede Kardinalerne det

saakaldte »*hellige Kollegium*« med en Dekan (der tillige beklædte Embedet som Biskop af Ostia) i Spidsen og en Camerlengo, som tog sig af Kollegiets Økonomi. Siden 1179 vælges Paven udelukkende af Kardinalkollegiet; tidligere laa Pavevalget i Hænderne paa Byen Roms Klerus og Befolkning. Fra det 12. Aarhundrede benævnes ogsaa de Kirkefyrster, der bor udenfor Rom, Kardinaler. Det nu eksisterende

STATSSEKRETÆR

NUNTIUS

sterende Maximum paa 70 Kardinaler fastsattes af Sixtus V i A 1586. Ifølge Lateranforliget (1929) har samtlige i Rom rederende Kardinaler Borgerret i tikanstaten, hvadenten de bor eller udenfor Vatikanstatens raade. *Kardinal-Statssekretære* Vatikanstatens Udenrigsminister og *Camerlengo* Vatikanstatens Finansminister.

Patriarkerne

Titlen *Patriark* er opstaaet i 5. Aarhundrede og anvendtes Biskopper af højere Rang, i første Række Biskopperne af Rom (saa Paven), Alexandria og Antiochia, dertil føjedes noget senere det østerlandske Skisma, nævntes der for de nævnte særlige latinske Patriarker,

rken?

APOST. DELEGAT

PATRIARK

Kirken voksede, steg ogsaa Kirkeledelsens Forvaltningsanliggender og Kravene til disses hurtige Løsning; der oprettedes derfor flere

Kirkeforsamlinger eller andre vigtige Begivenheder ved særlige Udsendinge, de saakaldte *Legater*. Disse Legater udtoges blandt den romerske Klerus, senere blandt samtlige italienske Biskopper. Større Betydning fik Legaterne imidlertid fra det 11. Aarhundrede, hvor Embedet som Legat tillagdes visse Ærkebiskopper (*legati nati*, fødte Legater). *Nuntius* kaldes de pavelige Repræsentanter, der er betroet visse særlige Opgaver og tillagt visse Beføjelser. Fra og med det 16. Aarhundrede finder vi Nuntier, der er akkrediteret en fremmed Regering og som altsaa udgør det diplomatiske Bindeled mellem den hellige Stol og det paagældende Land. Der findes Nuntiaturer af 1. og 2. Klasse, der dog begge beklædes af en Titularærkebiskop. Nuntierne forbliver i Reglen kun kortere Tid paa deres respektive Poster og er efter gammel international Skik og Brug Doyen for det diplomatiske Korps paa det Sted, hvor de residerer. De samme Fuldmagter som Nuntierne er tillagt de *apostoliske Delegater*, der residerer i de Lande, der ikke har en egen diplomatisk Repræsentant ved den hellige Stol. De apostoliske Delegater repræsenterer Paven uden diplomatisk Karakter, de overvaager den kirkelige Situation i det paagældende Omraader og informerer den hellige Stol derom. Hyppigt udsendes ogsaa en apostolisk Delegat til en eller anden nærmere bestemt Funktion eller Foranstaltning, saaledes som det f. Eks. er Tilfældet ved de eukaristiske Verdenskongresser.

selvstændige Forvaltninger, hver med en Kardinal i Spidsen, de saakaldte *romerske Kongregationer* (Ministerier). Den første Kongregation oprettedes af Pave Paul III i Aaret 1542, men efterfulgtes snart af flere selvstændige Kongregationer. Idag beløber deres Tal sig til 11, der hver især ledes af en Kardinal, med Undtagelse af det hellige Officiums Kongregation, Konsistoriekongregationen samt Kongregationen for orientalske Anliggender, der sorterer direkte under Paven.

Den hell. Stols Repræsentanter

Fra de ældste Tider har Paven altid ladet sig repræsentere ved

imidlertid efter Tyrkernes Erobring af de paagældende Steder kun havde Titlen og residerede i Rom. Dog genoprettedes det latinske Patriarkat over Jerusalem som en egen Jurisdiktion i Aaret 1847. Ogsaa de med den romerske Kirke genforenede orientalske Bispedømmer fik deres Patriarker, nemlig Syrerne, Maroniterne, Melkiterne, Armenierne, Kaldæerne og Kopterne, hver med deres egen Jurisdiktion. Titularpatriarker kaldes Ærkebiskopperne af Aquileja, Venedig og Lissabon. Endvidere findes der en Patriark for Vestindien og en for Ostindien, sidstnævnte med Sæde i Goa.

De romerske Kongregationer

Oprindeligt udførtes alle Funktioner, der henhørte under den hellige Stol, af det apostoliske Kancelli. Men efterhaanden som

Hvad kan og skal man bede om?

Dette Spørgsmaal kan besvares med en eneste Sætning, idet man nemlig bare henviser til de syv Ønsker, som i Bønnens Form er udtalt i »Fadervor«. Men man kan ogsaa gaa en anden Vej og opstille de Principper, der gælder for vore Ønsker og Bønner, og ganske i Almindelighed opfordre de troende til dog kun at bede om Ting, der, set fra et moralsk Standpunkt, er gode og tilladelige. Gør de ikke det, risikerer de, at de faar det samme afvisende Svar, som Apostlene Jakob og Johannes fik sammen ined deres Moder, da denne kastede sig ned for Jesus og bad: »Lad begge mine Sønner sidde henholdsvis ved din højre og din venstre Side i dit Rige« (Mt. 20,22). Herren sagde dertil kort og skarpt: »I ved ikke, hvad I beder om.«

Hovedprincippet i denne Sag er dette: »Man har Lov til at bede om, hvad der er tilladt at ønske sig.« Det klare Bevis herfor findes i det meget indholdsrige Løfte, som Herren gav Aftenen før sin Lidelse: »Hvis I bliver i mig og mine Ord bliver i jer, saa kan I bede om, hvad I vil, og det vil blive gjort for jer« (Jo. 15,7). Med disse Ord har vor guddommelige Frelser lovet at ville give alt, hvad en, der er i Samfund med ham og gennemtrængt af hans Evangelium, kan ønske sig.

Det er nu ganske vist umuligt at tælle det menneskelige Hjertes Ønsker. Men det behøves heller ikke. Bare det staar fast, at disse Ønsker bør følge en bestemt Regel. Allerførst maa Menneskets Ønsker, Attraa og Længsel søge Gud, fordi han er det højeste Gode, den højeste Værdi, der eksisterer. I anden Række skal vi saa søge og ønske det, der er bedst egnet til at bringe os i Forbindelse med Gud, d. v. s. at finde ham og være i Samfund med ham. Til lige bør vi gøre alt, hvad vi kan, for at rense vore Ønsker og Be-

gæringer for det, der kunde skille os fra Gud eller blot hidføre Fare for en saadan Adskillelse.

Det var nu de almindelige Grundsætninger for, hvad der kan være Genstand for vor Bøn. Heraf udledes saa nogle vigtige Regler for, paa hvilken Maade man kan og skal ønske sig og bede om andre Goder, der ikke er af guddommelig Art. Timelige Fordele og legemlige Goder, saasom et godt Helbred, fysisk Kraft, Skønhed, Rigdom, Ære, Berømmelse eller Livets Bekvemmeligheder er, som den daglige Erfaring viser, tit en Anledning og Fristelse til Synd, endda meget svær Synd, og kan derfor ikke uden videre være det, vi har Lov til at bede om, hvis Bøn skal gavne os og behage Gud. Kun med Forbehold og Indskrænkninger kan den Slags være Genstand for vore Bønner. Vi maa nemlig først og fremmest sørge for den rette aandelige Indstilling overfor Gud og saa kun bede om de forgængelige Goder, for saa vidt de er nødvendige til at opnaa de evige.

Har vi det rette Sindelag, saa kan vi bede ligesom Patriarken Jakob gjorde paa sin Flugt for Esau. Efter den natlige Drøm om den Stige, hvis Top naaede op til Himlen, og efter at Herren havde givet ham Løfte om, at i ham og hans Efterkommere skulde alle Jordens Slægter velsignes, udtalte Jakob det Ønske, at Gud skulde være med ham og vogte ham paa den Vej, han vandrede, endvidere give ham Brød at spise og Klæder at iføre sig og endelig hjælpe ham til at komme uskadt hjem til sin Faders Hus (I Mos. 28,20 f.). Eller vi kan bønfalde den Allerrøjeste som Agur: »Giv mig hverken Armod eller Rigdom, men lad mig nyde mit tilmaalte Brød, at jeg ikke skal blive for mæt og fornægte dig og sige: Hvem er Herren? eller blive for fattig og

stjæle og volde min Guds Navn Men« (Ordsp. 30,8-9).

Har saa Guds Godhed hørt vor Bøn og forsynet os med alt, hvad der er nødvendigt til Livets Ophold i Overensstemmelse med vor Stand og Stilling, saa gælder det om at huske Apostlen Paulus' Formaning: »Jeg vil sige jer dette, Brødre: Tiden er kort. Derfor skal de, som erhverver, leve, som ejede de intet; de der bruger denne Verden, som brugte de den ikke. For denne Verdens Skikkelse forgaar. Jeg vil nemlig gerne have, at I skal være uden Bekymringer« (I Kor. 7,29 f.). Det er det samme som 61. Davidssalme længe før har udtrykt saaledes: »Hvis Formuen vokser, lad Hjertet ikke hænge ved den« (11). Hvorfor giver Skriften denne Advarsel? Jo, fordi vi ifølge vor hellige Tros Lære overfor Gud kun er Forvaltere af de jordiske Ting, som efter Menneskenes Opfattelse er vor Ejendom. Desuden er der lagt et Servitut paa dem. Vi er nemlig forpligtet til ogsaa at give deraf til andre, der mangler det nødvendige. Om denne Kærlighedspligts Rækkevidde og Grænser behøver vi ikke at tale nu. Bare vi ikke glemmer, at et godt Helbred og Velstand kun gives os af vor Skaber, for at vi lettere kan tjene ham og bedre hjælpe vor Næste.

Hvad angaar Kunst og Viden-skab, d. v. s. de aandelige Goder, der efter Guds Verdensplan skal forskønne Livet, saa gælder de samme Grundsætninger og Regler. Ogsaa dem skal vi kun bede om, for saa vidt de fremmer Guds Ære og vor Sjæls Frelse. Ellers gør de ingen Gavn, men Skade.

Der findes altsaa kun to Ting, vi uden Indskrænkning og Forbehold maa ønske, søge og bede om, nemlig Guds Ære, og hvad der kan føre os nærmere til ham, saasom Tro, Gudsfrygt og Gudskærlighed. Saaledes fremgaar det ogsaa af vor Herres Bøn »Fadervor«, der baade viser, hvad vi skal ønske os, og i hvilken Rækkefølge vore Bønner skal fremføres for Gud. — Saa meget foreløbig om Bønnens Genstand.

F. K.

paa Jagt efter Tommys »egen« brancardier (Sygeplejer). Ja, nu mindes jeg ham pludselig igen, den unge, fromme og begejstrede Englænder, som den syge kendte hjemmefra, fordi han brugte en stor Del af sin knappe Fritid til at besøge stakkels ensomme Mennesker. Ham elskede Tommy, og han skulde nok altid faa regnet ud, hvad det var, der var galt, om han var mere sulten, tørstig, eller for varm o. m. a., eller om han trængte til en Cigaret! Det var saa pudsigt at se Tommy ryge. Han holdt Cigaretten i et Rør mellem Tænderne, og saa pulsede han løs. Hans Ven, brancardieren, maatte være paa Vagt og slaa Asken af den og sørge for at tage den fra ham til sidst. Men det skulde være i det rette psykologiske Øjeblik, for Tommy ødslede ikke og holdt godt fast med de stærke, hvide Tænder, indtil Cigaretten var røget helt færdig. Naar man ved, hvor meget en brancardier har at tage Vare paa, saa forstaar man, at det var godt gjort af Tommys Ven at huske »Pasningen« af Cigaretten.

Engang, hvor han og jeg tilfældigt begge var ledige og stod og iagttog den rygende Tommy, fortalte han mig, at han en Dag havde glemt ham, og at han, da han noget efter kom forbi og tilfældigt kastede et Blik paa den syges Ansigt, blev slaaet af den voldsomme Kalden og Nød i hans Øine. Da han gik hen til ham ondagede han til sin Forfærdelse, at den brændende Cigaretstump var faldet ned paa Tommys Bryst, og at den der havde brændt et stort Hul. »Det Blik glemmer jeg aldrig,« tilføjede han, og saa fortalte han mig følgende lille Oplevelse, som den Dag gjorde saa stærkt Indtryk paa mig, og som nu atter saa levende staar for mine Tanker. Jeg skal prøve saa vidt muligt at gengive den med hans egne Ord:

Det var under Sakramentsprocessionen paa Pladsen derhenne foran Basilikaen. De syge

laa som sædvanlig i lange Rækker, og Velsignelsen af hver enkelt af dem med det hellige Sakramente havde netop taget sin Begyndelse. Præsten midt paa Pladsen havde begyndt at bede Bønnerne for, og jeg hørte de Syge gentage dem Sætning for Sætning:

Herre, den du elsker er syg!

Herre, lad mig komme til at gaa igen!

Herre, lad mig komme til at høre igen!

Lad mig kunne se igen!

Lad mig kunne tale igen!

Jesus, du Davids Søn, forbarm dig over os!

Sakramentet blev baaret forbi, og da jeg rejste mig igen fra min knælende Stilling ved Siden af Tommys Baare, fandt jeg ham ligesaa ubevægelig som ellers. Kun var Udtrykket i hans Øjne igen præget af uendelig Træthed, som om han nylig havde maattet anspænde alle sine Kræfter. Med eet overvældedes jeg voldsomt ved Tanken om hans haarde, frygtelige Ensomhed; hans næsten totale Udelukkelse fra menneskeligt Samkvem forfærdede mig, og mens de stadig mere indtrængende Raab til Gud fortsattes:

Herre, hvis du vil, saa kan du gøre mig rask!

Herre, sig blot et Ord, og jeg er helbredt!

Aah, du Guds Lam, forbarm dig over os!

Herre, din Vilje ske!

— — ja, saa sank jeg igen paa Knæ, med et brændende Ønske om dog at kunne opnaa et eller andet for ham. Af hele min Sjæl forsøgte jeg at bede. Hvad der skete, ved jeg ikke — — —

Men jeg havde en Fornemmelse af, at jeg rykkedes ud af Tiden, mange Aarhundreder tilbage. Og dog lød de samme Raab for mine Øren:

Herre, den du elsker, er syg!

Herre, sig blot et Ord, og jeg er helbredt!

Mine Øjne stirrede stadig paa en stor Plads; men den var helt forandret. Ogsaa her var fuldt af syge paa Baarer, men der

var en sydende Uro over det hele. Masser af Mennesker strømmede sammen om en enkelt Skikkelse og raabte deres Nød og Elendighed ud imod ham, saa deres skingrende Stemmer gjaldede over Pladsen. Men midt i al denne Staahej fortsatte den ensomme Skikkelse stiltørdigt og roligt sin Vandring med sin løftede Haand delende Velsignelse ud over alle disse bedende Stakler. Og overalt, hvor hans Velsignelse naaede hen, der helbredtes de Syge: den halte stod op, den blinde saa, den døve hørte, og den lamme sprang omkring, og Graaden, Latteren, Jubelen i alle disse Stemmer slog sammen i en uudholdelig Brusen.

Men med eet skete en Forandring. Det var som om en brøllende Storm pludselig lagde sig. Til alle Sider forsvandt de helbredede med deres Baarer og Senge. Til sidst saa jeg paa den store Plads kun en enkelt Baare og tæt ved Siden af den den ensomme Skikkelse. Det fyldte mig med dyb Undren, at der virkelig kunde være nogen tilbage, som ikke var blevet helbredt, og endnu dybere blev min Undren, da jeg i den syge genkendte Tommy. De bønkelige Øjne var med ubevægelig Stirren fæstet paa den stille fremmede.

— — Fra et eller andet Sted i Nærheden hørte jeg en uendelig blid Kvindestemme sige: Søn, vi har søgt dig alle Vegne, hvorfor gjorde du os denne Smerte? — Men den ubevægelige Skikkelse forblev lige ubevægelig. En næsten følelig Spænding laa over det hele. Da pludselig fo'r en Skælven over den fremmede. Han kastede Hovedet bagover og stirrede mod Himlen, hans Ansigt fortrak sig, og store Sveddraaber sprang frem paa hans Pande. Men det forfærdeligste at se for mig var den grufulde Rædsel, som stod malet i hans nu saa smertefurede Aasyn. Med eet løftede han sin Stemme, som var hæst af den frygtelige Sjølekval: »Min Sjæl er sørgmodig indtil Døden! Hvem vil komme og vaage en Time med mig?« Og han kaste-

Fortsættes Side 15

Liturgisk Kalender

Jan.:

5. S. *Jesu Navns Fest* (65); 2. Vigilien (60), 3. (kun i st. Messer): St. Telesphorus (70); sidste Evang.: Vigiliens (69).
6. M.*) **HELLIG 3 KONGERS DAG** (Herrens Aabenbarrelse) (72).
7. Ti. 2. Dag i Oktaven (72); 2. Gudsmoder. Kirkebøn (64), Stillebøn ([92]), Slutningsbøn (65), 3. For Kirken ([123]) eller for Paven ([122]).
8. O. 3. Dag i Oktaven (72); 2. og 3. som Tirsdag.
9. T. 4. Dag i Oktaven (72); 2. og 3. som Tirsdag.
10. F. 5. Dag i Oktaven (72); 2. og 3. som Tirsdag.
11. L. 6. Dag i Oktaven (72); 2. St. Hyginus ([6]), 3. Gudsmoder*).
12. S. *Den hellige Families Fest* (76); 2. Søndagen i Oktaven (77), 3. Oktaven (72).

*) Hellig 3 Kongers Dag afholdes i alle Kirker og Kapeller *Kollekt for Afrikamissionen.*

Nytaars-Boggaven

De, som gerne vil have tilsendt den smukke Boggave fra Bogtrykkeriet »Athene« — det lille Skuespil »Klosterhaven« — skal blot vedlægge Porto. Trykkeriets Adresse er Svanemosegaardsvej 4, København V. Men Oplaget er yderst lille.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammentilsluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.
Dannevirkegade 19, København V, Telefon Eva 2512 (træffes i Almindelighed bedst Kl. 14-15 og 18-19)

Ekspedition: Boyesgade 8 A St., København V, Tlf. Eva 1898, Kl. 15-17.

Kassererkontor: St. Annæ Plads 28, Postgiro 57042.

Annonceafdeling: Klostersrøde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BØGER

Dyr i Ord og Streg

Hans Hvass og Sikker Hansen:
»Byens Dyreliv« (Schultz).

Da vi fornylig spekulerede over, hvilke Dyr Hr. Hvass vilde vælge, havde vi Ret i, at han ikke vilde vælge den magelige Kat og heller ikke Hunden, som er Ven af alle Mennesker i By og paa Land. Han finder dem for »stamme«. Han vælger heller ikke de stakkels landflygtige (f. Eks. Løverne), som vi Kristne tager en ikke videre bibelsk Hævn over ved at spærre dem inde bag Jerntræmmer. Og ak og ve! han har end ikke noget tilovers for Edderkopperne.

Han vælger Spurvvene, de dejligt impertinente smaa Skabninger, som (om ellers vi kunde forstaa deres enigrammatiske Bemærkninger) sikkert vil vise sig at have været Forbillederne for de københavnske Cyklebude. Og han vælger Sangfugle, Flagermus, ja og Pindsvin og saadanne Gravere som Grævlingen og nødvendigvis ogsaa Rotter — og bare jeg havde kunnet fortælle Hr. Sikker Hansen noget om den salige Martin af Porres, en Negerhelgen, Skytshelgen for alle Rotter! (Jeg maa fortælle, at jeg engang blev anmodet om at faa malet et Billede af denne Helgen til Negrene i Britisk Granada, og jeg tjente Pengene ind ved at holde to Prædikener... Og saa gav det sig saadan, at den første blev prædikeret paa den indledende Søndag i vor første nationale Rotteuge og den anden paa den afsluttende Søndag i den næste... Prædikenerne var blevet fastlagt, længe før jeg anede, at der var planlagt saadanne Rotteuger. Men dette skal være en Anmeldelse, ingen Selvbiografi. Det er alligevel godt at vide, at Himlen selv tænker venligt paa de stakkels Rotter...) Og endelig læser vi om Maager og andre Vintergæster. Og jeg maa tilføje, at Forfatteren skriver let og charmerende om selve Byen.

Illustrationerne tilpasser deres Stil (hvad hedder det i Flertal, for Sikker Hansen har mange af dem) til Byen og er derfor ofte mere udpekulerede end før. Farverne er mere afvekslende, mere ypperlige — ikke blot Maaneskinsscenerne og

de blæsende Billeder i det blegeste blaat, hvidt og sort, men ogsaa det forbløffende velgjorte Dobbeltbilleder (p. 75-6) af en Jernbanelinie i Tasmørke. Og hvor storartet han viser, at Gasbeholdere, Skorstene, Tage og Dokker kan være dekorative! Ja, han synes halvvejs at specialisere sig i Skibe; jeg beundrer højlige en anden Dobbeltside (p. 93-4) med dens næsten brutale Søfolk i voldsom Kontrast til de pilsnare, fjedrede Maager! Og lad nu ikke nogen Psyko-Analytiker komme og sige, at jeg holder saa meget af disse Skibstegninger, fordi jeg underbevidst længes bort fra Byerne... eller specielt denne! For at De ikke skal tro det, vil jeg slutte med at hylde hans Flagermus (især den p. 37), hvor Gennemsigtheden af Hinden mellem dens vældige, grimme Fingre er gengivet saa godt og Flagermusens noget sataniske Udseende antydnet saa fint. Hvorfor gjorde St. Johannes ikke Brug af Flagermus i sin Apokalypse? Hvilken Chance! Naa, naar det kommer til Stykket, saa er Flagermus jo rigtig søde smaa Djævle, og jeg har altid haft Venlighed tilovers for dem, lige siden engang jeg fangede dem i Taarnet paa et gammelt Hus langt oppe nordpaa i England — et Taarn, som kun var beboet af Flagermus, Spøgelse og mig... Jeg siger Kunstneren Tak for, at han har mindet mig om hine fjerne Ting.
C. C. M.

Af Aarsskiftets Hæfter

Vi naaede ikke inden Jul at faa nævnt alle de Bøger og Hæfter,

Læs **Berlingske Tidende**

1. Kl.s Brød og Kager

faas hos **C. Olesen** Bagermester

Frederikssundsvej 202 B
Telefon **Bella 486**

Stat

Frank Andersens Fond

Postgiro 1087

ARNOLD BUSCK

INTERNATIONAL BOGHANDEL

Dansk og udenlandsk katolsk Litteratur

Specialkatalog udleveres

Kjøbmagergade 49 . Telefon Central 2453

som allerede pyntede Julebordene, men ogsaa kan bruges udenfor Fridgegene.

Fra Chr. Erichsens Forlag har vi saaledes faaet *I. M. Stampe: »Jagtkammerater og Jægersnak»*, en Serie uprentiøse Jægeroplevelser af gemytlig Art, sikkert bedst egnet for Fagfolk, maaske dog ogsaa Flitsbuens moderne Nimrødder. Sammesteds er ogsaa kommet to Smaa-bøger med Tegninger af Storm Petersen. Den ene er »*Skotte og Jydehistorier*», og vi har med dem morsommere. Det er derimod ikke Tilfældet med »*Sættlernissen*», Redaktør Wellejus' autentiske Samling af Trykfejl fra danske Aviser gennem en længere Aarrække. Den er simpelthen den morsomste Bog, vi har læst i lange Tider, Mark Twain gjorde det ikke bedre end Nisserne. De er det respektstridigste af alt, end ikke det hellige Respekterer de. For en Del Aar siden havde de i »*Katolsk Ungdom*» forset sig paa Mødemeddelelserne. Korrekturlæseren saa til sin Rædsel, at en Kongregation i Ordrup efter sit Møde i Kirken holdt »Samvær i Tabernaklet«. Det blev rettet til Taleværket.

Fra Berlingske Forlag foreligger *Jægermester Plovs* 8. Samling »Breve fra Landet«, som i Aar har Titlen »*Under dansk Himmel*«. Forfatteren er altid renlivet dansk, i Aar føles det maaske blot stærkere. Man finder ikke let nogen karskere og i bedste Forstand opmuntrende Læsning end denne Landmands Meditationer over Naturen og Menneskenes Færden. Som den rene Spøgs Repræsentanter funkler endnu engang *Ærbødigs's* Vers med Jensenius' Tegninger (de to gætter nu med usvigelig Sikkerhed hinandens Tanker) og Storm Petersens »*Peter og Ping*«.

Helt anderledes er *Ingeborg Maria Sicks* middelalderlige Jule-novelle »*Lys i Natten*« (Gyldendal). Der er den helt ægte Legendetone over Forfatterindens fromme Fortælling, hvis Tanke er den, at vi er medskyldige i Mørket over Verden, mens Jesus er Verdens Lys.

L. H.

Katolsk Fortsættelseskursus

TROEN OG DENS MINIMUM

Troens Dyd gives os som et Middel, ved hvilket vi kan tro og dermed erkende de Sandheder, Gud har aabenbaret. Troen er ikke selv en Aabenbaring af Sandheder, ikke en vis Mængde Erkendelse, som nedlægges i vor Aand, men den er et Middel, ved hvilket Aanden kan akceptere denne Erkendelse som sand, naar den bliver forelagt den. Før jeg kan udøve Tro — før jeg ved Troens Dyd kan præstere min Trosakt og dermed vide, hvad Gud har aabenbaret, samt forene mig med Aabenbaringens Gud, idet jeg tror — før dette sker, maa de aabenbarede Sandheder blive forelagt for mig.

De maa forelægges for mig som Sandheder, der er aabenbaret af Gud, og Forelæggelsen maa ske ved en, hvis Stilling garanterer mig 1. hans Kompetence til at vide, at dette er guddommeligt aabenbarede Sandheder og 2. hans Autoritet til at forelægge dem. Denne »garanterede« er den katolske Kirke, som er guddommeligt indstiftet netop i dette Øjemed, har faaet denne Kompetence og denne Autoritet netop saaledes. Jeg maa tro, hvad Gud har aabenbaret, eftersom Gud er selve Sandheden og hverken kan lede vild eller selv være paa Vildspor. Og hvad Gud har aabenbaret, faar jeg at vide ved den katolske Kirkes Vidnesbyrd, Lære og Autoritet.

Ved Troen er vi vis paa, at de

aabenbarede Ting er sande. Betyder det, at vi er *mere* sikre paa de Sandheder, vi erkender i Troen, end paa de andre, som vi erkender ved den naturlige Forstands Virksomhed?

Betragtes selve de to Erkendelsesmaader, d. v. s. som to forskellige Metoder til at opnaa et sikkert og vist Resultat, saa er der ingen Tvivl om, at Troen er den sikreste, for Gud er Grundvold for Troens Erkendelsesmaade, og Gud kan hverken lede os vild eller selv tage fejl. Der er mange Mennesker, som heller ikke vil lede os vild. Men der er ingen, som ikke er udsat for at begaa Fejltagelser.

Hvis derimod vi betragter den intellektuelle Tilfredsstillelse, vi erfarer ved 1. at erkende i Tro og 2. at erkende ved den naturlige Forstands Virksomhed, maa vi sige, at vi ikke *nødvendigvis* erfarer den største Vished i de Ting, vi erkender i Tro. Hvorfor ikke? Fordi de Ting vi erkender med Forstanden staar i bedre Forhold til vore Erkendelsessevner. De er af begrænset Art, og vore begrænsede Emner kan erkende dem fuldt ud, erkende alt det erkendelige i dem. Paa samme Maade vil vor Forstand aldrig kunne erkende det, som ved selve sin Natur ligger over Forstanden.

Derfor er det, at selv om vor Vished i de naturlige Sager er af lavere Art (for dens Grundvold er menneskelig, ikke guddommeligt), saa kan den aandelige

C. Gerlach & Søn's Eftf.

W. Deleuran

Eldsvoren Messevinsleverandør

Fredericia

Katolske Begravelser

Ib v. Benzon

aut. katolsk Bedemand
Tlf. 65 36 . Smallegade 13
Privat Fasan 1866

Frederiksberg Boghandel

Gl. Kongevej 105 . Tlf. 1154 med Omstilling
den gamle Boglade med den unge Aand
Leverandør til katolske Institutioner

Tilfredsstillelse, som erfares, og den Fred og aandelige Tryghed, som er Følgen, godt være større. Vi kan dykke dybere ned i det, som helt er indenfor vore Erkendelsesevner. Vi kan erkende det mindre dybe helt igennem og til Bunds, og idet vi ved alt om det, som kan vides, vil vi kunne opnaa aandelig Tilfredsstillelse og føle Ro og Fred. Menneskeaaanden længes efter, at Tingene skal staa klart og evident for den; men her i Livet erkender den Aabenbarings Sandheder paa dunkel Maade og kan kun erkende dem saaledes.

Vi maa nu sige noget om Troens Dyd, saaledes som den findes i den døbte voksnes Sjæl, og om den Rolle, den spiller i vort Liv. Hvordan og hvornaar udøver vi Troen? Hvilke Pligter paalægger den os? Mod hvilke Laster beskytter den os? Mod hvilke Farer maa vi værne vor Tro?

Troens Dyd er et nødvendigt Frelsesmiddel. Uden den kan vi ikke naa vort overnaturlige Maal. Og naar vi først har opnaaet Fornuftens Brug, kan vi desuden ikke frelses, uden at vi udøver Tro og udfører Trosakter eller bekender vor Tro. Det vil sige, at vi som Middel til Frelse maa tro (i hvert Fald stiltiende) alt, hvad Kirken fremlægger som Sandhed, der er aabenbaret af Gud — og yderligere maa vi af samme Grund udtrykkeligt tro, at der er en Gud, og at Gud belønner en god Livsførelse. Vi maa udtrykkeligt tro disse to Sandheder, for tror vi dem ikke, hvordan kan vi saa erkende dem, og erkender vi dem ikke, hvordan kan vi saa indrette vort Liv efter at opnaa vor gud-givne evige Belønning?

Den Forpligtelse, vi lige har nævnt, følger af selve Tingenes Natur. Der er en yderligere Forpligtelse, som hviler paa et guddommeligt Bud. »Dette er hans Bud: Vi skal tro paa hans Søns Jesu Kristi Navn og elske hinanden, som han har befalet os det.« De Sandheder, som alle Katoliker er forpligtet til at erkende i Tro (det Minimum af Sandheder, som er frelsesnød-

vendige i Kraft af dette guddommelige Bud, vi maa acceptere som sandt) plejer vi at opsunmere i den apostoliske Trosbekendelse, Fader vor, de ti Bud samt de tre Sakramenter, som er nødvendige for alle, d. v. s. Daaben, Bodens og Alterets Sakramente. Derfor er det en gammel og universel Skik i katolsk Opdragelse at lære Børnene Trosbekendelsen, Fader vor og Budene straks i deres første Leveaar.

Dette er det Minimum, som enhver Katolik nødvendigvis maa kende. Men alt efter hver

enkelt Stand, Livskaar og hele kulturelle Niveau trænger vi til at vide mere end dette, og der paahviler os en streng Pligt til at lære dette yderligere. En Præsts Kundskaber maa være større end Lægmandens, Forældres større end de ugiftes, den, der lever blandt Ikke-Katoliker maa vide mere end den, der altid kun træffer Katoliker, og den boglærde være bedre belært end den jævne Bonde.

(Afsnittet om Troen sluttet næste Gang).

Philip Hughes.

Jewan

FORTÆLLING FRA LAPLAND

»Gaar det dig daarligt ved Pull-Søen?«

»Nej, men jeg tror det vil gaa bedre ved Tuloma.«

»Næppe!«

Det var ikke for at finde sig et bedre Sted at bo, at Jewan vilde drage afsted, men han havde besluttet at gennemvandre hele Lapland og at ville se alt baade godt og ondt. Han tog kun sin Harpe, sine Bøger og sin Bøsse med, og han var parat til at tage det Arbejde, der vilde tilhyde sig og til at taale ethvert Afsavn.

»Jewan, tag Brød og Rensdyrkød med,« bad Mekkaal.

»Nej, jeg har ikke Brug derfor. Og desuden vil dit Brød jo saa bare slippe for tidligt op.« Han vilde intet tage med; det var hans Hensigt ved sine Hænders Arbejde at tjene til Livets Ophold.

En Fisker satte ham over Pull-Søen; og saa begyndte Jewan ganske alene sin Vandring mod Murd-Søen.

En smal Sti snoede sig mellem Klipperne. Snart løb den gennem dybe Kløfter, og snart slog den en Bue udenom Sump og Søer. Det vrimlede med Gæs, Ænder og Maager i Søerne, og langs med Stien havde en Mængde Fugle bygget Reder. De blev ganske roligt siddende, selvom en Vandrers kom forbi. Jewan affyrede et Skud for at forskrække dem. De blev dog ikke Spor bange, men holdt blot et Øjeblik op med deres Skrigeri, mere af Forundring end af Skræk, og et Øjeblik efter begyndte Lar-men igen.

Da Jewan naaede Murd-Søen, var han ikke Spor træt, men frisk og velopløst. Ved Bredden af Søen laa en Hytte, og her boede Færgemanden, som ogsaa var Laplænder. Han levede af at fragte Posten og de rejsende over Søen. En Baad laa og vippede i Søen lige udenfor Hytten. Inde i Hytten sad nogle russiske rejsende og drak Te, medens Færgemandskabet sad paa Trappen og røg daarlig Tobak.

Jewan hilste Laplænderne paa deres eget Sprog, og til Russerne sagde han paa Russisk: »Goddag, velbekomme.«

»Goddag,« svarede de. »Er De Laplænder?«

»Ja.«

»Hvor har De lært at tale saa udmærket Russisk?«

»Jeg har levet flere Aar i Rusland.«

Russerne var paa Vej til Kola. Jewan talte længe til dem om Lapland, og de undrede sig over, at han talte saa godt Russisk. Jewan sendte den gamle Lærer, Kadron og Sandra en taknemlig Tanke.

Lidt efter gik de rejsende til Ro; den lange Vandring gennem Tundraen havde trættet dem. Jewan tog sin Harpe, satte sig hen til Laplænderne og begyndte at spille. I Begyndelsen klang Harpen ganske sagte og med store Pauser, men lidt efter lidt greb han hurtigere og hurtigere i Strengene, og Tonerne steg til et mægtigt Brus, som saa atter brat forstummede, da han lagde sin Haand hen over Strengene.

»Det lød smukt,« sagde en af

Laplænderne, hvad hed den Sang?»

»Storm over Imandra.«

Jewan havde allerede længe selv digtet Teksten til sine Sange, og han satte ogsaa selv Musik til.

»Nu spiller jeg »Ulvenes Hyl«.

Da Folkene hørte den langtrukne hylende Lyd, følte de sig hensat til Tundraen. Musikken fremtryllede for deres Blik et ensomt liggende Telt. De saa, hvordan en forfulden Ulveflok havde omringet Teltet, og de kunde ganske tydeligt høre Rovdyrene hyle. Inde i Teltet sad hele Familien skælvende af Angst, og Hunden krøb skrækslagen sammen i en Krog. De saa, hvordan Renerne klumpede sig sammen foran Teltet med sænkedevirer, parat til at slynge Angriberne op i Luften og derefter rive Bugen op paa dem med Gevirret.

Jewan digtede videre og sang, medens Folkene sad med bøjet Hoved og lyttede efter.

(Fortsættes)

Tommys Øjne fortsat fra Side 11

de sig til Jorden med Hænderne bønfoldende fremstrakt, og hans Sved blev til Blodsdraaber, der faldt til Jorden. Da saa jeg Tommy rejse sig og med udbredte Arme gaa hen til ham og løfte ham og støtte ham i den lunge Kamp. Hvor længe de blev staaende saaledes, ved jeg ikke. Men pludselig hørtes Vaabenklirren og Trampen af mange Fødder. En Flok Soldater nærmede sig. Da rev den ensomme Skikkelse sig blidt løs af Tommys støttende Arme. Med faste Skridt gik han sine Følgerere i Møde — — —

Jeg »kom til mig selv« igen ved at høre min egen mumlende Stemme: »Og jeg, som altid har troet, at det var en Engel fra Himlen, som kom og styrkede ham!«

— — Den Aften maatte jeg ind og se til Tommy, før jeg kunde gaa til Ro, skønt jeg havde hørt, at der intet Mirakel var sket den Dag, hverken med ham eller med nogen anden. Som de mange andre, der kommer til Lourdes og skuffes, fordi de ingen Mirakler ser, som de havde ventet, saaledes følte jeg mig dybt skuffet; et Haab i mit Hjerte var bristet. Men se Tommy maatte jeg. Stille gik jeg gennem Salen ind til ham. Han sov ikke, men saa blot paa mig, idet jeg satte mig ved hans Seng. Men ved at se Udtrykket i hans Ansigt, begyndte mit Hjerte pludselig igen at hulke; thi hvad var dog det, hvad var der sket? Ud af de ellers saa urolige, trætte Øjne lyste nu en næsten overjordisk Fred. Saa var jo alligevel Miraklet sket, blot paa en anden Maade, end vi havde ventet. Thi var ikke netop her den hungrige blevet mættet, og Stormen blevet stillet? Ved Guds Naade var det sket: Den urolige, higende Sjæl var blevet stillet tilfreds; Stormen i den havde lagt sig. — Saa ofte havde vi hørt Ordene: »Bed, og I skal faa«, — og vi havde bedt, bedt om de Ting, vi kendte. Men Maria, Guds hellige Moder, havde formuleret vore Bønner for Gud paa den rette Maade og opnaaet det for os, som vi behøvede. Det var det, som Tommy nu ejede; det lyste ud af de straalende Øjne. Thi hvad intet Øje har set, intet Øre har hørt, men kun Hjertet kan gribe, det havde Tommy nu grebet.

Jeg rejste mig stille og gik bort og lod Tommy være alene med Ham, som han bedrøvet havde søgt, og fundet.

Astrid Holst.

Hertug Knuds Division

Som meddelt i vor sidste Spejderberetning samledes alle Divisionens Spejdere og Ulve paa Nytaarsdag, saaledes som Traditionen byder os det. — De katolske Drengestillede Kl. 11 paa Sankt Knuds Skole og foretog derfra samlet Indmarch i Jesu Hjertes Kirke, hvor 11½ Messen overværedes. — Efter Messen afholdtes der Divisionsparade i Sankt Knuds Sal, og heri deltog alle Spejdere og Ulve i Divisionen; ved denne Lejlighed blev Resultaterne fra den store Divisionsturnering meddelt, og de af Korpsset udsatte Præmier blev uddelt. (De skal blive meddelt Lærerne i næste Beretning fra Divisionen).

Men vi var til mere Parade samme Dag. Fra Stenosgade marcherede vore Spejdere og Ulve til Rosenborg Eksercerplads, hvor alle københavnske Spejdere og Ulve samledes til Nytaarsmønstring. Den øverste Leder af *Det danske Spejderkorps*, Ingeniør Ove Holm, kom til Stede og holdt en kort Nytaars-tale. Alle Spejdere og Ulve marcherede derpaa samlet gennem Byen til Frue Kirke, hvor H.K.D. traadte af. Det var en stor Begivenhed igen at se vore gule Spejdere i samlet March gennem de københavnske Gader.

Sankt Bendts Tropp og Flok er nu officielt anerkendt af Korpsset, og det er derfor vort Haab, at dette nye Sognearbejde i Rosenkranssognet vil blive meget benyttet af Sognets Dreng og Unge fra 8 Aar og opefter. Spejderne fra Troppen var i December Maaned paa en udmærket Tur til Hillerød og Gribsholm sammen med 1. Absalon Tropp, og med sidstnævnte Tropps Kapellan, Pastor Ballin, som »Fremmedfører« paa Frederiksborg Slot.

I disse Dage har vore Troppe ellers travlt med Afholdelse af de aarlige Forældremøder, hvor bl. a. Valg skal foretages til Troppsraad for det kommende Aar. — *II Absalon Tropp* holdt dog allerede Forældremøde i November, hvor der foruden Beretningen om det svundne Aars Begivenheder, Valg af Troppsraad for 1941 (Genvalg) m.m. blev givet nærmere Oplysninger om de Forhandlinger, Troppen fører i Forsøget paa at skaffe egen

Robinson, Andersen & Co. A/s

Hellerup

Export af friske og preservede Æg

Fabrikation af frosne Æg og Ægprodukter

28 Filialer over hele Landet

Lejrplads og om muligt en Hytte el. lign. paa denne Grund. Desværre er Sagen ikke saa langt fremme, at der her i Bladet kan siges mere derom, men man haaber snart at kunne gøre det.

D. C.

Elisabethforeningens Kollekt

Søndag d. 24. November indbragte følgende Beløb:

Sct. Ansgars Kirke	186,96
Sct. Andreas Kirke	69,98
Sct. Annæ Kirke	41,00
Immaculatakirken	15,42
Jesu Hjerter Kirke	146,70
Sct. Josefs Kirke	15,51
Rosenkranskirken	56,05
Sakramentskirken	117,00
Sct. Therese Kirken	44,24
Kontante Gaver	45,00

Ialt Kr. ... 737,86

Elisabethforeningens trofaste Venner, som har bidraget til det gode Resultat, bringes herved vor hjerteligste Tak.

Styrelsen.

St. Ansgars Kirke

Sønd. 5. Jan. Kl. 8 Fælleskommunion med reciteret Messe. Kl. 19,30 Hellig tre Kongers Fest for

AABENRÅA

Brødrene Jensens

Byggeforretning
og Cementstøberi

HELSINGØR

Kaas & Sørensen

Indehaver: G. E. OLSEN - HELSINGØR

Telefoner: 39 - 1139 - 575

Kul, Koks, Brænde og Briketter

RANDERS

N. I. Nielsen

Vand- & Gasmester v. Martin Nielsen
W. C. Installationer, Rep. af Centralvarmeovne

Markedsgade 16, Telefon 1834

Leverandør til St. Josef Hospital

SLANGERUP

Slangerup Mejeri

Slangerup . Tlf. 48

1. Kls Produkter

Leverandør til gl. Farumgaard, Farum

Ungdommen i Salen, Bredgade 67 o. G. Bill. à 1 Kr. (Kaffebord) hentes i Kontoret og efter Messerne. Mand. 6. Jan. Hellig tre Konger (befelet Helligdag) Kl. 6, 7 og 8 stille Messe. Kl. 10 Levitmesse. Kl. 20 Andagt.

Rosenkranskirken

Mand. 6. Jan. Hellig tre Konger (befelet Helligdag). Kl. 7 og 10 stille Messe. Kl. 8 Levitmesse. Kl. 19,30 Andagt. Torsd. 9. Jan. Kl. 20 Møde for »Maria Rosenkransdronning« i Kirken.

Sakramentskirken

Mand. 6. Jan. Hellig tre Konger (befelet Helligdag). Kl. 7 stille Messe. Kl. 8 stille Messe med Radioprædiken af Pastor Kjeld Geertz-Hansen.

Jesu Hjerter Kirke

Mand. 6. Jan. Hellig tre Konger (befelet Helligdag) Kl. 6, 7, 7½, 8¼ stille Messe. Kl. 10 Levitmesse uden Prædiken. Kl. 19,30 Festandagt. Tirsd. 7. Jan. Kl. 16,30 Møde for Immaculatakongregationen.

St. Andreas Kirke (Ordrup)

Mand. 6. Jan. Hellig tre Konger (befelet Helligdag). Messer Kl. 6, 7, 8 og 10. Andagt Kl. 17.

St. Annæ Kirke

Mand. 6. Jan. Hellig tre Konger (befelet Helligdag). Messer Kl. 6, 7 og 10.

Benediktinerindeklosteret

Mand. 6. Jan. Hellig tre Konger (befelet Helligdag). Kl. 8 (kun Kl. 8) Højmesse, hvorunder to Novicer aflægger deres Løfter.

Assumptionsklosteret

Mand. 6. Jan. Hellig tre Konger (befelet Helligdag) Kl. 7,30 stille Messe (Hovedbyggn.) Kl. 9,30 Højmesse. Kl. 16,30 Andagt.

Immaculatakirken

Mand. 6. Jan. Hellig tre Konger (befelet Helligdag). Som om Søndagen.

St. Liobasøstrenes Kapel

Mand. 6. Jan. Hellig tre Konger (befelet Helligdag). Kl. 9 Terts og Højmesse. Kl. 14,30 Vesper.

St. Knud Lavard Kirke (Lyngby)

Hver Søndag. Kl. 8,15 stille Messe. Kl. 9,30 Sangmesse med Prædiken. Mand. 6. Jan. Hellig tre Konger (befelet Helligdag). Kl. 7 stille Messe. Kl. 9 Sangmesse.

Aarhus Sogn

Aarhus By

Sønd. 5. Jan. Kl. 7 stille Messe. Kl. 8,30 Sangmesse med Prædiken og Fælleskommunion. Kl. 15 Andagt. Kl. 19,30 Familieaften: Juletræsfest i Kvindesamfundets Hus, Indgang fra Vestergade. Mand. 6. Jan. Hellig tre Konger (befelet Helligdag) Kl. 6,30 stille Messe. Kl. 8 Højmesse. Kl. 10 stille Messe. Kl. 19,30 Festandagt.

Aarhus Opland

Pindstrup:

Sønd. 5. Jan. Kl. 10 Sangmesse.

Odder:

Sønd. 5. Jan. Kl. 9 Skriftemaal. Kl. 9,30 Nytaarsgudstjeneste (Kommunion kun under Messen. Husk, at den begynder 9,30). Straks efter Messen (indtil Kl. 13) Jule- og Nytaarsfest i Lejligheden under Kapellet. Chokolade m. m. Alle fra Odder og Omegn er velkomne.

Godt Nytaar

til vore Velyndere. Hjertelig Tak for »Julehilserne«.

Maristbrødrene, København.

Katolsk Arbejdsanvisnings Bureau

Plads søges:

af ung Mand, som kan paatage sig alt muligt Arbejde i Fabrik, Lager eller i stort Hus; samt af ung Dame (Studine), som søger Beskæftigelse ved Kontorarbejde ell. lign. nogle Timer daglig.

For Katolsk Arbejdsanvisnings Bureau: B. Jetmar.

Katolsk Ungdoms Klub's

store Nytaarsmøde

Lørdag d. 4. Januar 1941 Kl. 20

i »Røde Sal«.

Hr. V. Stabehl holder Tale.

PØLSEGILDE!

K. U. K.'erne har *Amaløraften*, saa man skal nok komme til at more sig!

Forskellige Overraskelser!

Billetter: 1,25 Kr. for Medlemmer, 1,75 Kr. for Gæster faas hos K. U. K.'s Medlemmer.

Intet Billelsalg ved Indgangen.

Søndag d. 12. Jan.: Travetur langs Mølleaaen. Start fra Stevnosgade Kl. 10,00. Afgang fra Hovedbanegaarden Kl. 10,20. Dobbeltbillet Springforbi. Pris Kr. 1,50. Hjemkomst ca. Kl. 17,30.

<p>HILLERØD</p> <p>Carl Christensen Murermester Chr. d. 4. Vej . Tlf. Hillerød 100 Lev. til den katolske Menighed</p> <p>Albert Andersen Centralvarme . Bilkønslager . Skiffærdækker Exam. aut. Gas- og Vandmester Møllestræde 6 . Tlf. Hillerød 24 Lev. til den katolske Menighed</p>	<p>HILLERØD</p> <p>P. M. Petersen Malermester Hillerød Farve- og Tapethandel Frederiksgade 8 . Telefon 370 Lev. til den katolske Menighed</p> <p>Alex Christensen Aut. Installatør Torvet 9 . Hillerød . Tlf. 371 Lev. til den katolske Menighed</p>	<p>HELSINGØR</p>
<p>NYKØBING F</p>		<p>Mejeriet Perfect anbefaler sig med fineste Mejeriprodukter Slotsgade 50 . Telefon 668 Leverandør til den katolske Klinik</p>
<p>Køkkenudstyr Glas og Porcellæn Henri Herz Østergade 20 . Tlf. 776</p>	<p>Mackeprang's Boghandel A-S PAPIRLAGER EN GROS Nykøbing-Falster Telefon 38 og 769</p>	<p>Johannes Madsen Elektr. Installatør Nykøbing F. Installationer St Kirkestræde, Tlf. 684 Leverandør til katolsk Menighed</p>
<p>A-S NYKØBING F. BRYGHUS Lager . Pilsner . Export Beer Lyst Hvidtøl . Mørkt Hvidtøl . Mineralvande</p>		<p>J. N. Jensen Murermester Bispegade 20 . Telefon 984 x Udfører Arbejdet ved den katolske Skole og Kirke</p>
<p>ROSKILDE</p>		
<p>Annoncér i „Katolsk Ugeblad“ fælles for læg og lærd, for By og Land, for unge og gamle</p>	<p>Schledermann og Børresen Murermestre St. Laurentiivej 5 . Roskilde . Tlf. 71 Udfører Murerarbejdet ved Kirken</p>	<p>Dom-Apotheket ROSKILDE Forbindsstoffer Sygepleartikler J. AUGSBURG</p>
<p>F. Christiansen Maskinfabrik Sct. Olsgade 15, Telf. 87 Lev. til kath. Præstegaard & Hospital</p>	<p>Kolonial - Vin - Kaffe Emil Matthissen & Søn Telefon 1100 - 1101</p>	<p>H. Weber Tømrermester Maskinsnedkeri Trælshandel - Savværk</p>
<p>Prima Kolonialvarer bedst hos Herman Johansen St. Olsgaard . Telefon 591</p>	<p>Fiskehallen Algade 32 . Tlf. 239 Prima Fisk Lev. til Sct. Maria Hospital</p>	<p>H. V. Nordsteen Blikkenslagermester Algade 34, Telefon 923 Leverandør til kat. Menighed</p>
<p>Hans Hansen & Søn Automobiludlejning Algade 19 . Telefon 247</p>	<p>ROSKILDE MEJERI BORGERDIGET, TELF. 349</p>	<p>Ejgod Jørgensen Slagtermester Kød . Flæsk . Pønlæg Sct. Olsgade 13 . Telf. 157 Leverandør</p>
<p>C. J. Schledermann & Sønner Entrepenører . Murermestre . Jernbeton Allehelgensgade 18, Tlf. 122 Murermester ved Sct. Maria Hosp.</p>		<p>Mønsterbageriet Bageri og Konditori Morgenbrød bringes Leverandør til katolsk Menighed Olsgade 24 . Tlf. 1365</p>

<p>ESBJERG</p>	<p>Becks Møbelforretning ved Knud Beck Møbler og Tæpper</p>	<p>Jespersens Boghandel Stort Udvalg i Kruclifke og Vlevandskar Katolsk Litteratur All i katolske Bøger Kongensgade 78 . Tlf. 1920</p>
<p>Johannes Hansen ØL-DEPOT Smedegade 21 . Tlf. 281 Leverandør til St. Josefs Hospital</p>	<p>Vestjydsk Rør- & Sanitetslager A/s Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919</p>	<p>Eske Petersen Blikkenslager-, Vand- og Gasmester W.C. Centralvarme . Sanitet Finlandsgade 62, Tlf. 1765</p>
<p>M. Lykke Thomsen & Søn Indh. Holger Lykke Thomsen Smedemester, aut. Vand- og Gasmester Installation af Centralvarme Telefon 46 . Grundlagt 1886 Udf. Arbejdet ved Sct. Josefs Hospital</p>	<p>hos J. N. Ladekjær Skolegade 30 1. Kl's Varer i Kaffe og Kolonial Samvittighedsfuld Betjening Bud overalt i Byen . Husk Tlf. 209</p>	<p>Jørgen Jepsen og N. Møller Gram Kongensgade 26 . Esbjerg . Tlf. 536 1. Kl.s Skræderi og Maalkonfektion</p>
<p>Esbjerg Andelsmejeri Fineste Mejeriprodukter Skolegade 39, Tlf. 144 Esbjerg</p>	<p>Anton Rehkopff Telefon 750 Material . Medicinal . Sygepleje</p>	<p>N. A. Frederiksen Nørregade 65 . Telefon 576 COLONIAL • MEL Leverandør til St. Josefs Hospital</p>
<p>FREDERICIA</p>		<p>Chr. Hansen anbefaler sig med alt i Kolonial, Tlf. 234 Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>
<p>H. Olsen Holmelund A/S Gothersgade 44 . Tlf. 169 . 170 Kul, Koks, Cinders, Brikketter, Brænde Prima Kvaliteter Promte og reel Betjening</p>	<p>Fredericia Mejeri Gothersg. 14 . Tlf. 129 . 1429 Leverandør til St. Josefs Hospital</p>	<p>Mejeriet "LILLEBÆLT" Gothersgade 30, Tlf. 1017 Kun Kvalitetsprodukter Leverandør til St. Josef Hospital</p>
<p>V. Jørgensen Fiskehandel Jyllandsgade 20 . Tlf. 579 Leverandør til Menigheden</p>	<p>Kør med Westrings Eftfs. Biler Telf. 383 883 Rasmus Nielsen</p>	<p>Loehr's Kulimport A/s TELEFON: 888 KUL, KOKS, CINDERS OG BRIKKETTER</p>
<p>KOLDING</p>		
<p>V. FALTHER Alt i Kolonial, Vin, Delika- tesser, Tobakker & Cigarer Hj af Hollændervej og Køngebrogede Telefon 698</p>	<p>G. Rasmussen BAGERI OG KONDITORI 1. Kl.s Varer Tøndervej 44 Telefon 259 Lev. til Sct. Hedvig Klinik</p>	<p>M. Schultz' Eftf. F. A. Fahrenholtz Alt i Kolonial, Isenkram, Brændsel Læssøgade 47 - Telefon 1249 Leverandør til Sct. Hedvigs Klinik</p>
<p>H. Nielsen & Søn Malermestre Telefon 439 Udført Arbejdet ved den ny Klinik</p>	<p>H. Overbeck Aut. Installatør Jernbanegade . Telefon 952 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>	<p>Kolding Andelsmejeri Telefon 153 leverer altid fineste Mejeriprodukter Tilkendt Guldmedaille ved Lands- Mejeriudstillingen i Københ. Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>
<p>Berring, Larsen & Co. A/s KUL-IMPORT . KOLDING Tlf. 1850 (3 Lin.) . Leverandør</p>	<p>Slagteriudsalget Haderslevvej 2 . Tlf. 1951 . 1952 1. Kl. Okse-, Kalve- og Svineked . Konserves Leverandør til St. Hedvig Klinik</p>	<p>Deres Ur repares altid bedst og billigst og med Garanti hos Den billige Urmager H. A. Rasmussen Rendebanen 12 . Telefon 1083 Stort Udvalg i Ure til billigste Priser</p>
<p>O. Andreasen & Th. P. Nielsen Murermestre «Solvang», Sønder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924</p>	<p>J. BONDESEN Tømrermester Bygningsarbejde Agtrupvej 41, Tlf. 897, 898 Arbejdet ved det ny Hospital</p>	<p>Kolding Ligkistemagasin Saavel almindelige som katolske Begravelser ordnes M. Jacobsen Kirketorvet 3 . Telefon 1184 Ligbil udlejes</p>

Katolsk Ugeblad

Oldkirkens Blodvidner

Det katolske Horsens

Højskolens nye Semester

Samling om de katolske Skoler

Amerikanske Konversioner

Munkemel

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører
Frederiksholms Kanal 6, Kbh.
Tlf.: 12,166 og 12,161

Mark Poulsen & Rønne

INGENIØRER
Frederiksberg Allé 37 - København V.
Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg
Telefon 8533

Vilh. Zeltner

Murerarbejde - Jernbeton
Studiestræde 7
Central 8763 - 8788 - 6792

Blumensaadts Sæber
Altid Kvalitetsvarer

Torp & Co.

BLIKKENSLAGERMESTER
Aut. Gas-, Vand- og Sanitetsmester
Amagerbrogade 154
Tlf. Amg. 173 Privat: Amg. 8122

Emanuel Jensen & H. Schumacher

Murer- & Entreprenørforetning A/S
Bygningspriser, Jernbeton, Murerarbejde, Damp-
skorstene, Kedelindmuring, Isolering, Kloakarb.
Johs. Schrøder, Entreprenør
L. Schumacher, Murermester
Godthaabsvej 142, Kbhvn F, Centr. 968
Indgang fra Vagtelvej

Anton Siegler

Malermester
anbefaler sig
med alt Malerarbejde
Kingosgade 17
Vester 4753

Monies & Andersens Eft.

K. K. L. Simonsen
Højbroplads . St. Kirkestæde 3
Central 1325
Centralvarme . Sanitære Installationer

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

Holger Pedersen

Malermester
Roskildevej 177. Tlf. Valby 2291 x
Udf. Arb. v. Hvilehjemmet „Bellis“

Peter Hansen Tomrer og Snekermester
Adolphsvej 6 . Telefon Gentofte 424
Udf. Arbejdet ved Assumptionsklostret Rygaard

Fr. Bührmann & Sønner

Pensel- og Børstefabrik
Gormsgade 8-10-12
København L

Annoncér i „Katolsk Ugeblad“

fælles for læg og lærd, for By og Land, for unge og gamle

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Sundby, Søndre, Islands Brygge, Kastrup og Dragør
Alle Bankforretninger udføres. Boxer udlejes fra 5 Kr.

I. Tannenberg

Aut. elektrisk Installatør
Frederikssundsvej 148'
Telefon Bella 384

N. P. Nielsen Brændselsforretning

Vodroff Tværgade 4, Telefon Vester 601
KUL, KOKS, og BRÆNDE

N. A. Nielsen & Søn

Murermester
Valbyvej 33-38 . Taastrup 155-221
Udf. Arb. v. Hvilehjemmet „Bellis“

Støt Frank Andersens Fond

POSTGIRO 10 87

Carl R. Nielsen Grams Eft.

Aut. Gas- Vand- og
Blikkenslagermester
Køgevej 111 . Taastrup 60
Udf. Arb. ved Hvilehjemmet „Bellis“

Køb hos vore Annoncører

Lydighed og Frihed

„Og han var dem underdanig“ (Liturgien til den hellige Families Fest)

Mange Forældre tror, at man tidligt skal lade Børnene faa deres Vilje, for at de tidligt kan blive selvstændige. Men saadanne Børn bliver aldrig viljestærke og selvstændige. Frihed og Myndighed er nemlig ikke Opdragelsens *Begyndelse*, men dens *Resultat*. Kun det Menneske er virkelig frit, hvis Vilje er modnet gennem Lydighed. Har man ikke naaet indre Modenhed ved at lade Egenviljen vige i Lydighed overfor Opdragelsen, kan man slet ikke benytte sin personlige Frihed og aandelige Selvstændighed paa rette Maade. Opdragelse og Tugt maa først baste og binde de lavere Bestanddele, saa kan man tage Frihedens Tøjler i sin Haand. Sand Opdragelse binder os ned og gør os fri opad.

Men det omvendte gælder ogsaa: Er det rigtigt, at vi ikke kan ønske os Frihed uden at have gaaet i Lydighedens Skole, saa er det paa den anden Side ogsaa ganske forkert at betragte barnlig Lydighed som Maal og Formaal, i Stedet for blot som Vej og Middel. Lydigheden vises ikke for sin egen Skyld, men for Frihedens. Derfor maa For-

ældre og Lærere ikke prøve paa at lade deres Børn og Elever *blive* i Ledebaand og Umyndighed. Al Opdragelse maa tværtimod sigte mod, at Børnene og de unge sættes i Stand til at gøre den rette Brug af Friheden. Den barnlige Lydigheds Umyndighed maa lidt efter lidt gaa over i den personlige Friheds Myndighed.

Ingen vilde ængstes for Friheden, hvis den altid var Resultat af en klog Opdragelse. En saadan Frihed er noget ganske andet end Vilkaarlighed og Tøjlesløshed, den er en højere Lovmæssighed. Vi opdrages ikke til Frihed, hvis vi i Ungdommen faar Lov at gaa vore egne Lysters og Luners Veje. Lyster og Luner skal tværtimod disciplineres og opdrages til fri Hengivelse til de højere Magter, vi som aandeligt myndige har erkendt.

Alt har sin Tid, baade Lydigheden og Friheden. Den samme guddommelige Vilje, som forpligter Børnene til Lydighed mod Forældrene og de undergivne til Loyalitet overfor deres foresatte, den kræver ogsaa af Forældrene, at de rettidigt til-

staar deres Børn Myndighedens Rettigheder, og ligesaa kræver den af de foresatte, at de ikke behandler deres undergivne som blinde Redskaber, der kun skal yde en mekanisk Lydighed og aldrig maa kunne udfolde sig i frit og glad Medarbejde i Erhverv og Samfund. Her ligger Grænsen for det saakaldte Førerprincip.

Mønster og Mester for den rette Lydighed mod Gud og Forældrene er Kristus selv, ligesom hans Forældre var Mønstre og Mestre for den rette Brug af Autoriteten. »Han var dem underdanig«, men denne Underdanighed havde sin rette Tid og sine rette Grænser og var bestemt af den himmelske Faders Vilje. Ligesom han var Forældrene underdanig, fordi og saa længe hans himmelske Fader vilde det, saaledes satte han sig ud over alle Hensyn til Kød og Blod, naar den himmelske Faders Vilje krævede dette. »Vidste I ikke, at jeg maa være i det, som er min Faders?« Og da den fulde Mandsmodenhed var naaet, hørte hans Underdanighedsforhold overfor Forældrene op.

Matthias Laros.

Horisonten rundt

Økumenisk

I »Kristeligt Dagblad« blev der i Tirsdags fortalt om en lykkelig Afværgelse af en Kirkestrid indenfor den svenske Kirke. En af de svenske Biskopper havde i et Hyrdebrev givet Udtryk for en yderliggaaende Modernisme, der ikke lod ret meget bestaa af den gamle kristne Tro. Da der truede med at udbyrde en pinlig Strid i denne Anledning, greb andre Kirkemænd ind og hidførte en Kompromisløsning efter Princippet, at der jo dog er et lille Minimum, man kan enes om, og derfor gør det ikke saa meget, om Meningen er delt, hvad alt det øvrige angaar. Denne Løsning er blevet betegnet som sket i *økumenisk Aand*.

Vi nævner det kun for at sige, at det nu ikke kan være svært at forstaa, hvorfor den katolske Kirke, som er sat til Værn om den *hele* kristne Aabenbaring, viser sig uvillig til at gaa ind i »økumeniske« Bestræbelser af denne Art.

Vi taler igen om vore Skoler

Nu er der kun et Par Maaneder til, at et nyt Skoleaar begynder i de københavnske og mange andre Folkeskoler. I den nærmeste Fremtid vil mange katolske Familier med 6—7-aarige Børn faa en lille Henvendelse fra Sognepræsten eller den nærmeste katolske Skole. Maaske det en Eftermiddag ringer paa Døren, og udenfor staar der et Par venlige Søstre i det samme Ærinde: skal den lille Dreng eller Pige ikke sættes i katolsk Skole?

Denne Situation har vi skrevet om adskillige Gange før, og Læserne bliver før trætte af at høre derom end vi af at fortælle. Der er Ting, som maa siges ofte, og der er Ting, som ikke kan siges ofte nok. Overalt hvor der foreligger en streng katolsk Pligt, som ikke alle Katoliker

opfylder, maa den prædikes i Tide og Utide. Og det bør straks slaas fast, hver Gang vi nærmer os det foreliggende Spørgsmaal, at det er en Samvittighedspligt for katolske Forældre at sende deres Børn i katolsk Skole, om ellers det paa nogen Maade og med al god Vilje er muligt at overvinde eventuelle Vanskeligheder. En vis Slendrian fra en Del Hjems Side har faaet mange til at glemme, at det ikke er Forældrenes Privatsag, om de vil sende Børnene i katolsk Skole eller ej.

Hvorfor Kirken fremsætter et saadant Krav har vi ofte forklaret. Til en Afveksling er det maaske nyttigt at beskæftige sig lidt med de Undskyldninger, som oftest høres.

Kritik og dens Kilder

Den hyppigste er sikkert den, at vore katolske Skoler siges ikke at staa pædagogisk Maal med den offentlige Skole. Man kan f. Eks. høre nogle rosende Udtalelser om en flink og velopdragen Dreng, hvortil der saa føjes: »Men han gaar jo ogsaa i Kommuneskole.« Eller vore Søstre besøger et Hjem, som tager uhyre venligt mod deres Forespørgsel, men forklarer: »Vores Dreng er saa usædvanlig dygtig, han skal have den allerbedste Uddannelse, saa vi maa desværre...«

Nu er den Slags Fordomme som oftest af den frejdigt ubegrundede Art, som det er næsten haabløst at give sig i Kast med. I en Række Tilfælde, som vi har ladet undersøge lidt nøjere, skyldes Utilfredsheden med vore Skoler Forældrenes egne Erfaringer fra deres katolske Skolegang. De synes ikke, de har faaet nok ud af den. Det syntes Skolen maaske heller ikke selv, dengang den i svunden Tid skrev i deres Karakterbog. (Samme Erfaring gør ogsaa alle andre Skoler). Og iøvrigt er der jo løbet Vand i Stranden siden

dengang, og alle Skoler har fulgt med Udviklingen.

I andre Tilfælde, som f. Eks. det med den flinke Dreng, der »jo ogsaa gaar i Kommuneskole«, foreligger simpelthen den barnagtige Sammenligning mellem de bedste fra det ene Sted og de ringeste fra det andet. Ingen Kommuneskolelærer vil anse den dygtige og velopdragne Dreng som *sin* Skoles Normalprodukt, lige saa lidt som nogen katolsk Skole vil anse den uopdragne Drivert som Udtryk for *sin* Skoles Gennemsnit. Alle Vurderinger af denne Art er simpelthen uretfærdige og skyldes manglende god Vilje til at gøre Ret og Skel.

Men i yderligere Tilfælde møder man mere konkret Kritik af bestemte Forhold paa en Skole. Ved Vurderingen af saadan Kritik skal man imidlertid allerførst tage Hensyn til, hvad vi vil kalde Konversationens Omløbshastighed i et moderne Samfund. Vi har været ude for at høre adskillig Kritik af en bestemt Skole, og ved nøjere Udspørgning viste det sig i samtlige Tilfælde, at Kilden var en og samme: Forældrene til en Dreng, om hvem vi med Tryghed tør sige, at hans daarlige Resultater ikke udelukkende var Skolens Ansvar. (Samme Erfaring gør ogsaa alle andre Skoler).

Det vil ikke sige, at ingen Kritik kan være begrundet. Til Gengæld er det sikkert lettere at faa rettet Fejlgreb indenfor vort eget Skolevæsen end indenfor det langt større offentlige Skolevæsen; det ligger i selve disse Størrelsesforhold.

De toneangivende Kredse allerførst

Hvad vi her har beskæftiget os med, er Kritik, der rettes fra en lille Del af de Hjem, som burde være retningsgivende for alle katolske Hjem. Der ligger ogsaa Vanskeligheder (helt andre) i de Hjem, hvor den katolske Tro

EN SKY AF VIDNER

Allerede i Aaret 112, næppe mere end en halv Snes Aar efter St. Johannes' Død, var der saa stort et Antal Kristne i Bithynien (en udstrakt Provins syd for det Sorte Hav), at Guvernøren Plinius skrev til Kejser Trajan for at spørge, hvad han skulde gøre... Det paavirkede endogsaa Handelen; der var ingen, som vilde købe Kød til Ofringerne. Ikke blot Byerne, men ogsaa afsides Landdistrikter, der plejer at være saa konservative, var fyldt af Kristne. Den venlige, men samvittighedsfulde Kejser svarede: »Jag dem ikke bort. Anklages de, maa de føres for Retten. Er de haardnakkede, maa de henrettes.« Men tiltrængtes der mere Arbejdskraft i Minerne (Marmor, Kobber, Bly, Lapis-lazuli o. a. Miner), blev der sendt Kristne dertil, saasom St. Johannes, og det var en Skæbne, som næsten var værre end Døden. Før disse Ofre blev sendt ned under Jorden, blev de hudstrøget og brandmærket paa Panden, tunge Lænker blev fastgjort mellem deres Ankler og saa tæt forbundet, at de kun kunde gøre de korteste Skridt. I en af Minerne blev Senen paa den ene Ankel brændt over med rødglødende Jern, og da nogle Kristne i 309 blev overført fra ægyptiske til palæstinesiske Miner, blev deres ene Øje stukket ud med en Dolk og Saaret brændt ud. Nede i Minerne, hvor de skiftevis var ved at blive kvalt og gennemisnet af iskold Træk i Osen fra Faklerne, maatte baade Mænd og Kvinder arbejde nøgne (de unge Piger bar Kurvene med Erts, det letteste Arbejde) og havde ikke engang en Madras at sove paa. Biskopper, Præster og Lægfolk maatte alle arbejde saaledes. Dog lykkedes det dem selv under disse Forhold at fejre Messen. I Phaenos var der en blindfødt Mand, som havde saa forbløffende en Hukommelse, at

han udenad kunde fremsige hele Liturgien for Biskoppen, som saa gentog den efter ham. Men dette blev opdaget. De Kristne blev sendt til andre Miner, de gamle og svage blev halshugget, en Biskop, en Præst og en Lægmand blev kastet i Smelteovnen.

Katakombe-Indskrifter

Mindet om Martyrerne er bevaret igennem Indskrifter, et Par Procesberetninger, som er

optegnet paa Stedet, samt gennem nogle længere Dokumenter. Alle disse er absolut paalidelige. Inskriptioner blev anbragt helt rundt om deres Katakombegrave, som blev til Altre — »deres Legemer ligger,« sagde Digteren Prudentius, »under selve Guds Fødder.« »Fru Basilla, vi anbefaler vor Datter til dig.« »Maatte Martyrerne Januarius og Felicissimus skænke Eder Glæde!« I Oxford har vi dette gribende lille Udbrud: »Kære Alexanders Sjæl, bed og gaa i Forbøn for dine Venner og Kammerater — *pro amicos et sodales tuos.*« Den jævne Forfatter til Indskriften kunde ikke »kultuveret« Latin! Jeg holder saa meget af en Ihu-kommelse af en lille tolvaarig

Den hellige Kalixtus Katakomber

Martyr: »*Secunda, bona puella* ... *Secunda*, en god lille Pige!« Ikke mindre naiv er St. Adaucus — St. Adderet — fordi han kom til i sidste Øjeblik, *adderede* sig til en Gruppe Martyrer, blev dræbt — og ingen vidste blot saa meget som hans Navn (30. August).

Martyrakter

Selve de officielle »Akte« er naturligvis meget kortfattede — næsten stenografiske Notater, men det gør dem kun saa meget des mere realistiske. De fører os helt nær til Martyrens Personlighed, for der lyser næsten altid noget personligt frem i disse tørre officielle Dokumenter. En Gruppe Kristne fra Skillium i Numidien døde d. 17. Juli 180. Dommeren havde spurgt deres Talsmand Speratus, om de vilde have Betænkningstid. »I saa retfærdig en Sag,« svarede han, »er der ikke noget at betænke.« »Hvad har I der i jeres Skrin?« spurgte Dommeren. »Bøger samt Breve fra Paulus, en god Mand.« I 250 fastede Pionius, Sabina og Asklepios Dagen før Festen for St. Polykarp (om hvem vi taler nedenfor). Pionius drømte saa livagtigt, at de vilde blive arresteret næste Dag, at han, da han vaagnede, bandt en Snor rundt om Halsen paa dem alle tre for at vise Politiet, at de gik frivilligt... De blev ogsaa arresteret, og da Folkemængden saa Snorene, puffede og skubbede de sig frem, »som uintelligente Folk gør« for at opdage, hvad det betød... Under Processen klatrede de op paa Bænke, paa Tage og Buer for bedre at se. Da det var Lørdag, var Stedet fuldt af Jøder, som ikke havde noget at bestille... Sabina lo af Glæde ved Tanken om deres Martyrium. De sagde, at hvis hun ikke vilde ofre, vilde hun blive sendt til et Bordel. »Som Gud vil,« svarede hun. Men hun slap for det og blev brændt sammen med de andre. Dog blev hun skræmt ved Synet af de bølgede Folke-masser og klyngede sig til Pionius. »Er du bange,« raabte de, »for at blive taget fra din Barnepige?« De bemærkede ogsaa,

at Pionius, der ellers var saa bleg, nu var sund og rød at se til, og om Asklepios raabte de: »Se, hvordan den lille Mand gaar til Ofringen!« (Hvorfor mon *lille*? Var han virkelig meget lille ligesom Zacchæus eller meget ung? Det staar der ikke. Beretningen henvendte sig til Folk, der kendte ham og ikke behøvede nærmere Besked...) Pionius sagde: »Han gaar *ikke* til Ofringen; hvert Menneske har sin frie Vilje. Jeg hedder Pionius. Hvis nogen ofrer, lad ham saa sige sit Navn, som jeg gør.« Hidtil havde han vistnok nægtet at svare andet end »Kristen«, naar nogen spurgte om hans Navn, og spurgte de, hvilket Samfund han tilhørte, svarede han kun: »Den katolske Kirke.«

Den hellige Polykarp

St. Polykarp blev rimeligvis af selve Apostlene udpeget til Biskop i Smyrna. I 155 (eller 156) udbød en Forfølgelse. De stedlige Kristne skrev senere et Brev, hvori de beskrev den og specielt Polykarps Død. Ingen af dem, der led Døden før ham, udbød i Skrig eller Klage, selv ikke da deres Indvolde blev blottet: »man kunde se, at de var fjernt fra Legemet eller rettere, at Kristus stod dem nær og talte til dem« (saadanne Glimt af den reneste Mystik er ikke sjældne i hine Dokumenter). Den blodberuste Mængde raabte: »Bort med de Gudløse! Find Polykarp!« Men de Kristne havde overtalt deres Biskop til at skjule sig paa en Bondegård. Der drømte han, at der var gaaet Ild i hans Pude... Han forstod, at det var ved *Ild*, han skulde dø. Forfølgelsen var hidsig. Han tog til en anden Gaard og nægtede her at flygte igen; han vilde afvente, hvad der var Guds Vilje. Politiet kom. Polykarp var ovenpaa, men kom ned, modtog dem venligt, sørgede for at der blev givet dem et godt Maaltid, og bad blot om, at der maatte blive forundt ham en Time til Bøn... De blev saa grebet ved Synet af denne gamle Mand, som de var kommet efter, bevæbnede som var det en Røver,

de jagede — han stod der og bad saa roligt for »alle, høje eller lave, som nogensinde havde krydset hans Vej, og for den katolske Kirke over hele Verden«; de lod ham være i Fred i hele to Timer og førte ham saa til Byen, siddende paa et Æsel.

Før de naaede Byen, mødte de Politiets Chef og hans Søn, der kom i en Vogn, og Polykarp blev ført videre i denne. De prøvede paa at overtale ham til Frafald, men da de ikke kunde opnaa det, stødte de ham vredt ud af Vognen; den gamle Mand faldt og slog sit Skinneben og maatte haltende naa ind til Smyrna. Da de naaede Stadion, var der en saadan Larm, at »ingen kunde høre et Ord«. Prokonsulen førte Polykarp afsides og bød ham forbande Kristus. Han fik det for alle Tider berømte Svar: »Seks og firs Aar har jeg tjent ham, og han har aldrig gjort mig Uret. Hvor skulde jeg da kunne forbande min Konge, som frelste mig?« Polykarp blev nu dømt. Men Forestillingen var forbi, og de vilde Dyr havde spist... Polykarp maatte brændes. Hastigt samlede de Brænde, og Jøderne viste »som de plejede« særlig Iver. Han tog sine Overklæder af og prøvede ogsaa at afføre sig sine Sko, men kunde ikke... De vilde nagle ham til Marterpælen, men han svarede, at Han, der havde styrket ham indtil nu, vilde gøre det muligt for ham unaglet at udholde Døden... Saa bad han, og da han sagde Amen, tændte de Ilden. Men Vinden blæste Flammerne bort. Da dræbte de ham med et kort Sværd. Det var om Aftenen d. 23. Februar 155 (156), og de Kristne opsamlede hans Relikvier, »mere kostbare end Guld eller Ædelstene«, og gemte dem godt og omgav dem med deres Bønner, hver Gang de fejrede hans Fødselsdag.

Martyrerne i Lyon

Der findes ogsaa et Brev, der blev skrevet i 177 af de Kristne i Lyon i Gallien til deres Trosfæller i Lilleasien. Forfølgelsen begyndte med en Folkeopstand.

De Kristne blev boycottet og maatte ikke træde ind i private Huse, i Badene eller paa Markedspladsen. »Ivrige efter at komme til Kristus« taalte de Forhaanelser, Stenkast og Plyndringer og blev til sidst fængslet. De gamle Historier om Forbrydelser blev gentaget — af Slaver, som var rædselsslagne for selv at blive arresteret — »Ting«, fortæller Brevet, »som det vilde være urigtigt af os blot at nævne eller tænke paa, og vi tror da ej heller, at nogen nogensinde har begaaet saadanne Ting.« Omtrent ti faldt fra Troen. Alle blev pint, især Sanctus, en Diakon, en helt nyomvendt, Maturus, en Asiat, Attalus, og en ganske ung Slavepige, Blandina. »Ved hende viste Kristus, at de, som Mennesker finder uden Værd, stygge og foragtelige, bliver behandlet med Hæder af Gud, fordi de har vist Ham deres Kærlighed i Kraft og ikke i Pral. For vi skælvede alle — og hendes jordiske Frue led Kvaler« — for om Blandina, der var saa skrøbelig af Legeme, ikke skulde være stærk nok til aabent at bekende sin Tro; men Barnet blev opfyldt af en saadan Styrke; at hendes Bødler, som efter Tur underkastede hende Tortur lige fra Morgenen til ud paa Aftenen, indrømmede deres Nederlag og ikke formaaede mere overfor hende. De kunde ikke forstaa, at saa saaret og kvæstet et Legeme stadig kunde drage Aande. Hun vilde ikke sige andet end dette: »Jeg er Kristen, og der øves intet urigtigt blandt os.« Sanctus vilde ogsaa kun svare det samme: »Jeg er Kristen« — selv da de lagde rødglødende Metalplader paa ham, til han ikke var andet end Saar og saa forbrændt og ødelagt, at han havde mistet alt menneskeligt Udseende. »Men Kristus, som led i ham, viste stor Herlighed... viste, at dér, hvor Faderens Kærlighed findes, er der intet, som kan skræmme.« Selv da de troede, at han ikke vilde kunne udholde blot »Berøringen af en Haand«, »stod hans Legeme endnu rank« og selve hans Lidelser syntes at være Lægedom for ham. I Fængslet blev Martyrer-

ne imens anbragt »med Fødderne udspændt til femte Hul«. Det betyder, at de blev anbragt paa en Bjælke med fem Sæt Huller; naar deres Fødder blev trukket ned til det femte Par, blev deres Legeme næsten vredet midt over. Men til deres Fryd var det netop under disse Omstændigheder, at de frafaldne begyndte at vende tilbage. Biskoppen, Pothinus, var over 90 Aar gammel. Efter at have udholdt alle Forhaanelser og Stenkast, blev han pisket og døde to Dage senere i Fængslet.

I Amfiteatret

Da var det, at Guvernøren, som havde været bortrejst, vendte tilbage. Han besluttede, at Maturus, Sanctus og Attalus skulde føres til Amfiteatret til Forlystelse for Folket. De to første blev anbragt i »Jernstolen« og ristet til Døde. Blandina var bundet til en Pæl og bad og styrkede de andre »som i deres Søster med egne Øjne saa Ham, som var blevet korsfæstet for dem.« De vilde Dyr vilde ikke røre hende, og hun blev ført tilbage til Fængslet. Imens blev Attalus og en Læge Alexander kastet for Dyrene.

Festforestillingernes sidste Dag blev Blandina igen ført frem sammen med Ponticus, en

Dreng paa 15 Aar. Hver Dag var de blevet tvunget til at se de andre blive pint. Ponticus døde først, indtil det sidste Øjeblik opmuntret af Blandina. Til sidst blev hun hudstrøget, brændt, bundet i et Net og kastet foran en Tyr, for at den kunde gribe hende paa Hornene. Og allersidst »da der ikke var anden Bevidsthed tilbage i hende end Tro, Haab og Kærlighed«, døde hun. Det blev afslaaet de Kristne at tage Ligene, som laa hen i en Uge og derpaa blev brændt og Asken kastet i Rhone.

Naar man i vore Dage flyver over Lyon, ser man ned over de brede Ager, Floderne og Klippen med den gamle By, hvor disse Ting fandt Sted. Jeg vil bede Dem et Øjeblik spænde Deres Fantasi Kræfter og tænke Dem selv i Stand til — med Fryd — i Deres egne kristne Festligheder at indeslutte et Syn som det, jeg lige har beskrevet. De skal ikke blot spørge: »Kunde jeg dø saaledes for min Tro?« men »Kunde jeg vente, at noget Menneske skulde dø saaledes for nogen som helst Tro, og kunde jeg fryde mig over at se ham dø saaledes?« *Jeg er ikke vis paa Svaret.* Saa meget og dog saa lidt har Menneskenaturen ændret sig. Jeg maa bruge endnu en Artikel til dette Emne.

C. C. Martindale S. J.

Det katolske Hjem

Højere end de største Malere, de genialeste Billedbuggere og alle andre af Kunstens ypperste sætter jeg den, der Jorstaar at opdrage et Barnehjerte.

St. Johannes Chrysostomus

BANDEN PAA KRIGSSTIEN

(Bygget over en virkelig Samtale med halvvoksne Børn)

Grosserer Bang og hans Kone sad fredeligt i Dagligstuen. Pludselig lød det, som om en Blanding af et Jordskælv og en Folkeopstand brød løs i den anden Ende af Lejligheden, og Bang lagde Avisen fra sig og saa paa sin Kone.

»Naa, nu er Banden nok paa Krigsstien,« sagde han.

»Bare du vilde lade være med at sige »Banden«, det lyder saa voldsomt, à la Gangsters og saadant noget.«

»Ja — men du maa da indrøm-

me, det derude ogsaa lyder voldsomt. Hvad mon der er paa Færde? Ved du det?»

»Børnene vil tale alvorligt med dig.«

»Saa? Ja, Julen tog haardt paa min Pengepung — meget haardt, saa — —«

»Du tænker altid straks i Penge, min Ven! Børnene vil tale med dig om et religiøst Spørgsmaal. I Eftermiddags, da jeg skulde i Byen, fandt jeg Niels og Gitte fnyssende over et Flyveblad, der var kastet ind i Brevkassen, fra en eller anden Sekt. Jeg smed det Stads i Komfuret — —«

»Men talte du ikke med Børnene om det, de havde læst?»

»Nej, jeg havde saa travlt; men jeg sagde, de skulde tale med dig om det *efter* Middag — endelig ikke ved Bordet, for jeg kender dig jo, naar du er sulten — —«

»Naa, jeg syntes nok, der laa noget i Luften; men hvad — —?»

Larmen holdt pludselig op, mange Skridt lød i Spisestuen, Døren gik op, og de 5 Børn stod foran Forældrene, saa alvorlige, at hvis Far ikke var blevet forberedt, vilde han være blevet forskrækket. Der var Niels, som var 16 Aar og gik i Realklassen, Tvillingerne Gitte og Elo, som var 15 og gik i IV Ml., og endelig Hans og Kaj, som var 11 og 10 Aar og altid rendte i Hælene paa de store.

»Far! Ved du hvad — —!»

»Det var ogsaa en Skam, at Mor brændte det, vi vilde vise dig —«

»Hov — sæt jer nu ned, træk Veiret, tag det med Ro! — Og fortæl saa, Gitte. Mor har sagt, vi skulde drøfte noget alvorligt.«

Gitte var altid Flokkens Ordfører; hun var særlig godt skaaret for Tungebaandet, hvad selv Niels maatte indrømme.

»Altsaa — Far — det var saadant et modbydeligt Blad, som var smidt ind ad Døren. Der stod en hel Masse hysterisk Sludder om de sidste Tider, som hænger over Hovedet paa os — — og saa koin der minsandten en hel Bunke Udfald mod vores Kirke, som den Idiot, der havde skrevet det, kaldte vores alle sammens Arveffjende — — var det ikke saadan, Niels?»

»Jo — og er det saa ikke ufor-skammet, at de skal have Lov til

at sige saadant noget! Kan vi ikke melde dem til Politiet, Far?»

»Eller kan vi ikke faa Biskoppen til at lave saadant et Blad, hvor der staar, hvad det er for noget Sludder, alt det der? Jeg vil gerne gaa rundt og kaste det ind i mange Hundrede Brevkasser.«

»Og jeg og Hans kan kaste det i mange Tusind — —!» raabte Kaj.

»Ja, men, Else, hvis vi Katoliker brugte samme Metode som de andre, saa bar vi os jo lige saa forkert ad, ikke?»

»Naturligvis — Else tænker sig aldrig ordentligt om,« lød det overlegent fra Niels; »men vi maa dog kunne finde paa noget!«

»Vi maa da have Lov til at forsvare vores Tro — vores Kirke!«

»Ja, det maa vi da! Det manglede da bare andet!«

»Rigtigt. Det er dejligt, I har det Sindelag; hold fast ved det. Men ser I — der er ogsaa noget, der hedder *Krigskunst*, naar Spørgsmaalet er om aandelig Kamp. Og der er ingen Grund til at spille sine Kræfter paa Folk, som kaster løgnagtige Angreb ind ad Brevsprækken.«

»Næ — maaske — — men der er jo da ogsaa mange andre Tilfælde, hvor man træffer Folk, som har de mest haabløse Idéer om den katolske Kirke, ikke? Kan du ikke huske det, Mor fortalte om den rare Sygeplejerske, som passede Morfar?»

»Nej — ikke i Øjeblikket.«

»Hvad var det, Mor?»

»Aah, hun troede bare, at de katolske Præster altid prædiker paa Latin.«

»Ha-ha!« Vild Jubel over hele Linien.

»Og hun mente det virkelig godt — hun var ikke Spor af ubehagelig; hun vidste bare ikke Besked. Og saadan er der saa mange, som uden egen Skyld har faaet et helt forvrænget Billede af vor Kirke; og det bliver vores Sag at oplyse dem om deres Fejltagelser paa en klog Maade.«

»Hm — men hvis man nu ikke er klog, Mor?» Elses Stemme lød meget spagfærdig.

»Lad du bare dine Matematik-karakterer ude af Betragtning i denne Forbindelse, min Pige,« sagde Far. »Den Klogskab, vi skal bruge, naar vi kæmper for vor

Kirke, er af en særlig Art, og I ved godt, at Vor Herre har lovet en særlig Naade til den, der vil forsvare sin Tro, — men ikke til den, der skal løse matematiske Opgaver! — Naa, men lad os se lidt nøjere paa Sagen, nu, da vi har affærdiget det dumme Flyveblad med et overlegent Skuldertræk. — Jeg har slet ikke tænkt mig, at I endnu havde mødt — Angreb, eller hvad man nu skal kalde det?»

»Ih jo!« Niels fo'r af lutter Iver op fra Gulvtæppet, hvor han havde siddet og slaaet Knuder paa sine lange Ben. »Ude hos Onkel Jens og Tante Karen, ikke, Gitte?»

»Jo —! Uh, vi blev saa gale, ikke, Else?»

»Edderrasende! Fortæl det, Gitte!«

»Naa, altsaa: Det var, da vi var derude i Søndags; saa talte Onkel om at komme og besøge os paa Fredag; men saa sagde jeg, at om Fredagen var det aldrig saa nemt for Mor at have Gæster, — paa Grund af Abstinensen. Onkel blev helt gnaven, og han sagde, at alt det med Faste og Abstinens var noget værre Vrøvl, og hvordan fornuftige Mennesker kunde gaa med til det, og alt saadant noget, saa Tante til sidst tyssede paa ham.«

»Men sagde I da ikke noget?»

»Jo, jeg sagde, at Abstinens og Faste er et Kirkebud. Men saa sagde Onkel, at der havde vi det — det var bare noget, Præsterne havde fundet paa, og de havde ingen Ret til at befale over andre.«

»Og saa kørte du fast, ikke, Niels?»

»Jo — —«

»Jeg vilde have sagt noget om Offer og Bod og den Slags; men det var vist ikke til at forklare for Onkel og Tante; og saa var det, Tante tyssede paa Onkel.«

»Jeg tror, det var godt, du ikke sagde det, Gitte.«

»Ved du hvad, Far, der er nu mange Ting, man næsten maa være Præst for at klare!«

»Tja — men mindre skulde vel kunne gøre det. Hvis man kan sin Katekismus godt, er det en stor Hjælp; men det korrekte Svar er ikke altid nok. Det Svar, I gav, — med Kirkens Bud — var rigtigt nok. Men var det klogt?»

»Klogt?»

»Ja, for I ved jo, at Onkel ikke er Katolik. Hvad kan det saa nytte at komme med et Bevis, som ikke er noget Bevis for ham? Paa den Maade fik I bare selv to Problemer at bakse med i Stedet for eet.«

»Ja, det er rigtigt!«

»Altsaa: hvis vi er kloge, spørger vi først og fremmest os selv, om den, vi taler med, er Katolik, Ikke-Katolik, men Kristen — eller slet ikke Kristen; ellers kan vi ikke give et Svar, som kan blive til Nytte. Det Svar, Niels gav, havde været udmærket til en Katolik, som af en eller anden Grund vilde snakke sig fra det Besvær med at overholde Faste- og Abstinensbudet — —«

»Naa -- men hvad skulde vi saa have sagt, Far?«

»Prøv engang selv at finde ud af det. Onkel Jens er absolut en Kristen. Hvad kunde du saa have sagt, Gitte?«

»Ja — saa er der jo det med, at Jesus selv fastede — —«

»Netop,« sagde Mor. »Biblen er jo det fælles Grundlag for alle Kristne.«

»Men kunde Onkel alligevel ikke være kommet med en Indvending?«

»Jo,« sagde Else, »han kunde jo sige, at Jesus naturligvis bar sig ad ligesom de andre i Jødeland.«

»Men derfor behøvede han vel ikke at faste 40 Dage i Træk!« Niels kom igen op fra Gulvet.

»Og saa havde han vel heller ikke givet sine Disciple saa mange Anvisninger paa, hvordan man skulde faste, naar han alligevel vilde ophæve Fastepligten,« sagde Gitte.

»Nej, saa havde han naturligvis sagt: Det er ikke andet end et Præstepaafund, hold I bare op med det!« sagde Far; og saa lo de alle sammen.

»Du ser saa spekulativ ud, Else.«

»Ja, jeg sidder og tænker paa, at det staar jo ikke skrevet paa Folk, om de er Kristne eller ikke. Nu ved vi Besked med Onkel Jens, men ellers — —«

»Else, du er ikke Spor af tosset. Det var et fornuftigt Spørgsmaal, og det er let at besvare: Naar man ikke ved Besked, skal man gaa ud fra, at den, man taler med, ikke er Kristen.«

»Og hvad skal man saa sige?«

»Vi maa se at hitte ud af, hvad saadant et Menneske vilde indvende.«

»Aah, det ved jeg: Det er usundt!«

»Det er unaturligt!«

»Det er hensynsløst mod andre Mennesker at have den Slags Særheder! Kan du huske, Mor, det sagde Grandtante, da hun inviterede os til stor Familiemiddag Langfredag?«

»Akkurat. Det er alle de — naturlige Indvendinger, kan man maaske kalde dem; og dem burde man begynde med, før man gik i Gang med de overnaturlige.«

»Men Far, alt dette her har jo ikke saa meget med Troen at gøre, saa man faar da ikke de andre mere kristne paa den Maade.«

»Jeg tror alligevel, det kan hjælpe, Niels. Mange Indvendinger mod Religionen og dens Krav til Mennesker bunder i, at man er saa bange for at sætte Grænser for Naturen. Hvis vi faar overbevist Folk om, at Kristendommen, specielt den katolske Kirke, slet ikke er en Fjende af den skabte Natur, slet ikke vil skade den, kun begrænse den, er meget vundet. Ethvert Træ, der skal bære god Frugt, maa beskæres og — —«

»Det passer for Resten rigtig godt paa Fasten, for jeg har læst, at der dør flere Mennesker her i Danmark af at spise for meget end af at spise for lidt, og at det vilde være sundt for alle Mennesker at faste en Gang imellem.«

»Men Far er nu altid en Smule gnaven i Begyndelsen af Fastetiden,« sagde Hans alvorlig.

Far saa lidt flov ud, og Mor smilede svagt; men saa sagde hun:

»Ja, men Far gennemfører alligevel Fasten. Der skal Selvovervindelse og Vilje til; men gennemfører man saadant noget, styrker man sin Vilje og lærer mere og mere at overvinde og beherske sig selv. Man bliver en bedre Kristen — og derved ogsaa i Længden rarer at omgaas — —«

»Ja, Far er i hvert Fald god nok!« sagde Else og faldt sin Far om Halsen.

»Og — dette her med Abstinens og Faste — det overholder vi jo ogsaa, fordi vi skal adlyde Gud mere end Mennesker,« sagde Gitte.

Rom og Verden

I den evige Stad støder man atter og atter ved Udgravninger paa nye underjordiske Gange og Hvælvinger og hyppigt gøres des værdifulde Opdagelser. Under Vejarbejder ved Via Acacia stødte man i Slutningen af November paa en underjordisk kristen Begravelsesplads, der fortsattes i to Etager ud til Via Latina. Marmorindesmærker og Inskriptioner, som forefindes saa rigeligt repræsenteret i mange andre Katakomber, fandtes her kun i ringe Antal, hvorimod der her fandtes en lang Række uaabnede Grave. — Et andet værdifuldt Fund har man ligeledes for nylig gjort i den ældgamle underjordiske Basilika i den hellige Hermes' Katakomber, nemlig et Freskomaleri fra den første Halvdel af Middelalderen. Arkæologerne mener, at Fundet støtter fra det 9. Aarhundrede. Det forestiller Maria som Dronning med det guddommelige Barn. Ansigtet er vidunderlig smukt og synes præget af en himmelsk Ro og Værdighed. Paa begge Sider af Gudsmoder staar der en Enkel, til højre endvidere den hellige Hermes i Krigerdragt og med Feltherrestaven.

*

Øen Java (i hollandsk Indøen) har faaet sin første Biskop, idet P. Albert Soeijapranata S. J. er blevet udnævnt til apostolisk Vikar i det nyoprettede Vikariat Semarang. Han er Javaner af Fødsel og er blevet præsteviet i Holland, og med ham har Kirken faaet sin første javanesiske Biskop.

*

Ifølge Presseagenturmeldinger fra Shanghai er en af de mest fremtrædende Missionærer i Kina, Jesuiterpater C. Simon for nylig blevet myrdet af kinesiske Banditter i Provinsen Kiangsu.

Mange dejlige minder er spredt rundt om i Danmark. Forgangen Sommer gav mig Lejlighed til at »gaa paa Jagt« efter gamle katolske Minder. Det er jo saa rart at knytte Baandene mellem Fortid og Nutid. Troen, der forkyndes og Messen, der læses i *Sci. Josefs Kirke* (indviet 31.1.1897), i det stemningsfulde Kapel paa *Set. Ansgars Skolehjem* og paa *Josephs Søstrenes Hospital* er jo den samme, som da *Graabrødre* og *Johanniterbrødre* besejrede Gudstjenesten i *Klosterkirken* og *Vor Frelsers Kirke*. Man maa være taknemlig, at de forskellige Restaureringer gik ud paa at give Kirkerne den Skikkelse, de havde i Middelalderen, eller som var paatænkt dengang.

▲ Set. Josefs Kirke

Klosterkirkens rigtudskaarne og forgyldte Altertavle fra den sen-katolske Tid gengiver Korsfæstelses-Scenen, som var Menigheden et lyslevende Minde og stadig Paamindelse om, at Ofret paa Altret er den ublodige Fornylse af Ofret paa Golgata. Altertavlen er prydet med de tolv Apostelskikkelser og paa Yderpladsen ses Graabrødrenes store Helgener. Jeg maa tilstaa, at de hellige Tre Kongers Hyldest til *Jomfru Maria* med *Barnet* (under Midtskabet) har gjort det dybeste Indtryk paa mig. Kunstnerens Mariaskikkelse er et levende Bevis paa, hvor højt Graabrødrene satte den allerseligste *Jomfru* og ærede hende ved at give hende Plads lige over-

▲ Klosterkirken

◀ Munkestolene i Klosterkirken er prydet med Billeder af Apostle og Helgener

for den hvide Krist under den hvide Hostie. Gid Munkestolene paa hver Side af Koret atter kunde benyttes ved fælles Breviarbøn, som dengang da Graabrødrenes Lovsang steg til Himlen. De er prydet med Billeder af Apostle og Helgener, men der findes ogsaa Spor af andre, der ikke lod sig lede af kunstneriske Hensyn, naar de snittede i Træværket.

Vor Frelsers Kirke, indtil 1794 *Set. Ibs Kirke*, anses for at være »en af de interessanteste og mest sarrprægede Middelalderkirker i Danmark«. De gamle gotiske Arkader og de smukke dobbelte Triforiaabninger, som kun findes i denne nordiske Kirke, blev genskabt under Restaureringen.

Over Trægitterværket, der skiller Kirkens Kor fra Skibet, er anbragt et stort senmiddelalder-

Minder fra Horsens

fortalt af
K. Pauli S. J.

Fotos: Horsens Turistforening
Nationalmuseet, Arkiv

▲ Klosterkirkens rigtudskaarne og forgyldte Altertavle fra den katolske Tid gengiver Korsfæstelses-scenen ...

lig: Krucifiks, der fanger Blikket, naar det løfter sig mod Hvælvingen.

Horsens Omegn er ligeledes rig paa anseelige Minder

Østbirk Kirke, hvor Danmarks Vovehals *Peder Skram* fik Hvile, men hvorfra hans Levninger blev fjernet i 1856 for at blive nedgravet et eller andet Skd paa Kirkegaarden, er en vunderlig Altertavle, der minder stærkt om Altertavlen i *Archus Domkirke*. I Midtskabet sidder Gud Fader med sin eneste Søn, der er nedlagt fra Korset og med Tornekronen paa Hovedet, mellem *Jomfru Maria* med *Barnet* og en *Biskop*. I Piljens staar i Lighed med Altertavlen i Klosterkirken i Horsens og mange andre Steder *Apostlene* og *Helgener*. Gotikken kjæde ikke nøjes med en eneste Altertavle. Altret kunde lukkes, men saa, skulde Ydersiden ogsaa pyntes. Her gengives Scener af *Udvalgte* og *Udvalgte* Historier, som i *Fæstet*

▲ Vor Frelsers Kirke —
y med de dobbelte Triforiaabninger

▲ En af mine Venner skrev om *Poppo's Jærnyrd*: „Alle kender Bærelingen om *Poppo*, der ved uskuld at bære den glødende Jærnhandske ledstede *Herold* Blæstend. Vi Danske er blevet paalagt en *Jærnyrd*, og vi tror, at Haanden (d. v. s. Sjælen) er uskuld, mens dens Skæl af Materialisme brænder bort“

den vises for Menigheden for stadig at minde den om Frelsens store Forlosergerning. »Den prægtige Altertavle, der stammer fra det nedlagte Nonnekloster, Ring Kloster, Syd for *Skanderborg Sø*, er et værdifuldt Kunstværk, som viser hvor smukt en dansk Mester har evnet at give Tidens religiøse Tanker Udtryk ved Hjælp af sin Billedsniderkniv»

Paa Mindesmærket over *Peder Skram* paa Kirkegaarden staar *Carl Plougs* mandige Ord:

»Mens Snekkerne skride og
Belgerne rinde,
sin Vovehals Danmark ej taber
af Minde«.

Endnu en Kirke kunde jeg besøge. *Tandrup Kirke*, som

①

Katolsk Højskole

Efteraar 1940 . Foraar 1941

Saa gik de første tre Vintermaaneder, og Højskolen fik sin Start. Det kan ingenlunde siges, at det var med stor Optimisme, man tog fat paa Arbejdet. At begynde i en Vinter, hvor Mørket lægger sig tungt og tæt over Hovedstaden, og hvor Aviserne Dag efter Dag bringer Meddelelser om det voksende Antal af Mørklægningsulykker, var et ikke helt lille Vovestykke. Men gælder Ordet: Hvo intet vover, intet vinder — andetsteds, saa maa man sige, at det i ganske særlig Grad har vist sin Gyldighed overfor Højskolens Arbejde i dette Efteraar.

Man tog ganske vist ikke fat paa Opgaven uden at forvente en vis Interesse for Skolens Gerning, men disse Forventninger blev i meget høj Grad overtruffet. De tre Fællesmøder i Grundtvigs Hus talte ikke mindre end 4—600 Deltagere. Og over 300 Mennesker meldte sig til Højskolens forskellige Kurser. Af de tilmeldte har den allerstørste Part hver Uge deltaget i een eller to Timers Undervisning. Og hermed har Højskolen virkelig naaet det Maal, den satte sig for 30 Aar siden, nemlig at blive en Skole. De hyggelige Lokaler, Tjenstvillighed og Iver i Arbejdet fra Elevernes Side har da ogsaa i meget udstrakt Grad hjulpet os over de talrige uundgaaelige Begyndelsesvanskeligheder.

Nogle Uddrag af et Brev fra en enkelt af de mange Kursusdeltagere, udtrykker forhaabentlig alles Tanker:

»Mon ikke mange Katoliker, særlig de, der først konverterede som Voksne, glæder sig over Højskolen, den har dog tildels bødet paa det Savn man følte, at der ikke var noget rigtigt Sted, hvor man kunde tilfredsstille sin Trang til mere Viden angaaende de utallige Spørgsmaal, der vedrører vor Kirke og Tro. — Nu er der sikkert nogen, der vil indvende: vore Præster! Ja, det er rigtigt, og vore

Præster er altid parat til at give den Oplysning, man ønsker, men det er ikke det samme med en personlig Samtale og saa et Foredrag — der er det kun Foredragsholderen, der har Ordet — vi andre lytter — Spørgsmaal og Svar er paa Forhaand opstillet og udformet, mere udarbejdet end Tilfældet vil være, naar man sidder overfor Præsten i hans Studereværelse; foruden dette har Foredragsholderen mange Hjælpekilder, som den enkelte Præst ikke har, f. Eks. Film, Lysbilleder og Grammofon, alt dette hjælper til at fæstne Foredragets Indhold i ens Bevidsthed. De unge Studerende kan sikkert klare sig uden den Slags Hjælpemidler, de er jo vant til at følge Foredrag fra deres Studier, men der er jo mange, som ikke studerer og heller ikke er helt saa unge, og for dem er det en stor Hjælp at faa Støtte i Form af Billeder eller Musik og Sang.

Derfor har det glædet mange, at Højskolen startede paa en bred Basis med de til Raadighed staaende Hjælpemidler og valgte Foredragsholdere — eller Lærerkræfter — der fuldt ud har forstaaet at gøre selv et vanskelig forstaaeligt Tema forstaaeligt for os alle.

Til Slut vil jeg blot ønske og haabe, at mange vil benytte Lejligheden til at genopfriske, udbygge og udvide deres Kundskaber om vor Tro og Kirke og dens Lære; det har virket saa forfriskende og velgørende paa mig at have fulgt det første Semester, og nu glæder jeg mig til det næste. Den Udvidelse af Horisonten, som man trænger til, kan man hente paa Højskolen, og derfor kan mange af os, der har været med til første Semester, paa det varmeste anbefale at melde sig til næste Halvaar; en Ting er sikkert, at man altid vil finde et eller andet, der vækker ens Interesse, og hvor mange kan sige sig fri for det Ønske, at faa uddybet et eller andet Emne. Højskolen har givet os det Sted, hvor vi kan faa opklaret de Spørgsmaal, som vi selv har syslet

med og ikke altid har faaet fuld Klarhed over.

En taknemmelig Højskoledeltager

Den 2. Februar aabner Skolen igen sine Porte. I det store og hele vil Planen fra de forløbne Maaneder blive fulgt. Men der er dog visse Ændringer i Fordelingen af Undervisningen. Saaledes vil Højskolen af Hensyn til den katolske Studenterforening og andre Møder se bort fra Undervisningen hver Onsdag Aften. Baade Mandag og Tirsdag Eftermiddag vil der blive Undervisning Kl. 15—16. Om Mandagen vil Pater *Coenen* tale om Johannes' Aabenbaring — samme Foredrag vil blive gentaget Mandag Aften Kl. 7—8. Og om Tirsdagen vil der blive et Eftermiddagskursus i Kirkelatin. Alt saa et Begynderkursus. Mandag Aften Kl. 7—8 vil der ogsaa blive Undervisning i Kirkelatin, men kun for de Elever, der har deltaget i sidste Halvaars Latinundervisning. Grundet paa Privatstudium vil Pater *Weners* ikke tale i dette Foraar. Sangundervisningen vil blive henlagt til Tirsdag Aften efter Kunstforelæsningsen, da gerne et væsentligt større Antal unge skulde deltage, og dette er snarere muligt, naar flere Timer lægges paa een Aften. Og saa er der en glædelig Nyhed: Pater *Martindale* vil om Mandagen Kl. 20—21 tale om religiøse Forhold i det 13. Aarhundrede. Foredragene vil blive holdt paa Engelsk, men der vil blive fremstillet et Resumé paa Dansk af hver Time, saaledes at Tilhørerne — ogsaa de som ikke er meget øvet i at følge engelske Foredrag — lettere kan faa Udbytte af Pater *Martindales* Undervisning.

Naar vi saa gaar lysere Tider i Møde, haaber Højskolens Ledelse at endnu mange flere — navnlig mange unge! — finder Vej til Højskolens Kursus.

Søndag Aften den 2. Februar bør give en god Optakt til Foraarets Arbejde. Da bør Grundtvigshusets Hal være stoppende fuld. Det vil give Mod til alle, saa de tager fat med friske Kræfter.

*Knud Ballin. Præst.
Leder af Højskolen.*

Hvem skal vi egentlig bede for?

Ved første Øjekast kunde man synes, at Svaret paa dette Spørgsmaal er meget let. Det er jo f. Eks. en Selvfølge, at man beder for sig selv, navnlig naar det gælder om at frelse sin egen Sjæl. Vi betragter det ogsaa som noget givet, at man ikke blot skal tænke paa sin egen Person, men ogsaa paa sine Medmennesker, naar man forretter sine Bønner. Saadan er det jo Kirkens Praksis, og saaledes lyder Skriftens Opfordringer.

Da vor Frelser lærte sine Tilhørere »Fadervor«, gjorde han med Vilje denne Bøn til en Forbøn for alle Mennesker. Derfor siger ogsaa Apostlen Jakob i sit Brev: »Bed for hinanden indbyrdes, for at I kan blive helbredet. Den retfærdiges vedholdende Bøn formaar meget.« (5,16). I dette Tilfælde er der Tale om Bønnens Kraft i timelig Nød. Naturligvis er det vigtigste i vore Bønner for andre altid dette, at disse maa bevare deres Venskab med den Allers højeste for at kunne gaa herfra i Guds Naade.

Men man kan her spørge, om der maaske er *Grænser og særlige Forhold*, som man skal være opmærksom paa. Det rette Svar paa dette Spørgsmaal er, at baade Muligheden for ved Bøn at være noget for andre og Pligten til at tage sig af andre paa denne Maade, strækker sig akkurat lige saa langt som Næstekærlighedens Dyd og vore Medmenneskers Trang og Nød, saa længe disse endnu staar paa Livets Slagmark eller ikke er naaet hjem til deres Gud. Udelukket fra vor Forbøn er saaledes *de salige i Himlen*, fordi de ikke mere savner noget. Alle deres Ønsker er jo opfyldt over Forventning. Naar vi derfor engang imellem beder for deres Kanonisation, eller at de maa kendes og elskes, paakaldes og efterlignes mere her paa Jorden, er det egentlig snarere vor egen Fordel, vi tilsigter, end en For-

øgelse af deres indre Herlighed. Tænker man paa de andre, *dem, der ikke har bestaaet Livets Prøve* og derfor af den højeste Dommer har hørt det Ord: »Vig fra mig, I forbandede, til den evige Ild«, saa befinder disse sig i en Tilstand, der gør dem ganske uskikket til at modtage eller besidde noget som helst godt. De kan derfor ikke være Genstand for den kristne Kærlighed, ej heller hjælpes ved Bøn.

Alle andre derimod, *baade levende og døde*, kan og skal vi bede for uden Hensyn til Race, Religion eller muligt Fjendskab. Hver især af dem er vor Næste, ogsaa en Fjende, en Udlænding eller Hedning. Ifølge Guds Vilje skal vi elske vor Næste, og for de fleste Menneskers Vedkommende kan vi ikke efterkomme dette Bud paa anden Maade end ved ikke at udelukke nogen af dem fra vort »Fadervor«. »Jeg holder paa,« siger St. Paulus, »at der bedes for *alle* Mennesker.« (1. Tim. 2,1). Naturligvis gælder ogsaa her Forskrifterne for den rette Orden i vore Ønsker: først skal vi bede for de andres evige Frelse, og saa i anden Række om det, de ellers trænger til.

Vor hellige Kirke er et gripende Eksempel paa det, vi lige har sagt. Paa Langfredag, efter at Lidelseshistorien er sunget eller læst, beder den for hele Menneskeslægten, ikke blot for sine egne Børn, men ogsaa for dem, der staar udenfor. For de vantro bønfaller den Gud om Troens Lys og Naade, nemlig at Hedningerne maa forlade deres Afguder og vende sig til den ene sande og levende Gud; og at Dækket fra de forblindede Jøders Hjerter maa borttages, saa de ogsaa kan erkende Slægtens eneste Frelser Jesus Kristus. Hvad angaar de vrangtroende og Skismatikkerne, saa udtaler Kirken det inderlige Ønske om, at de første maa udrives af deres Vildfarelser og søge tilbage til

den sunde Lære, og at Skismatikkerne, d. v. s. de, der har brudt med Kristi Riges Enhed uden at forandre hans Lære, i oprigtig Kærlighed maa genforenes med den ene Hjord. I vor Tid forrettes disse Bønner kun paa den ene Dag i Kirkeåret. I de første Aarhundreder derimod benyttedes de ved hver hellig Messe. Fremfører man dem med det rette Sindelag og i den rette Aand, er de meget virksomme. Dette kan ses af den Kendsgerning, at Gud hver eneste Dag udfrier et stort Antal Mennesker af alle Samfundslag fra Mørkets Magt og fører dem over i Lysets Rige. Vredens Kar bliver til Barmhertighedens Kar. (Rom. 9,22). Det er jo paafaldende, saa mange Hedninger, der i de senere Aartier har fundet Vejen til Kristi Kirke, for blot at nævne dette Eksempel. Uden al Tvivl har ivrige Kristnes Bøn om, at Kristi Rige maa vinde frem, hidraget meget til disse Omvendelser.

»For hvem skal man bede?« var Spørgsmaalet, der blev stillet i Begyndelsen. Nu har vi ogsaa hørt Svaret paa det. Men dette Svar er givet ganske i Almindelighed.

De, som er vant til at læse i den hellige Skrift, vil erindre, at denne ikke nøjes med den Slags ubestemte Anbefalinger, men nævner særlige Klasser, som der skal bedes for. Det vil være meget nyttigt at kende disse Grupper, hvis man ønsker at faa det fulde Udbytte af sit praktiske Kristenliv. Samtidig stilles vi Ansigt til Ansigt med vigtige Trossandheder, men ogsaa med nogle vanskelige Problemer, som man jo heller ikke skal gaa af Vejen for. Men denne Side af Sagen drøfter vi næste Gang.

F. K.

Har Deres Børn faaet

„Min første Messebog“?

Den lærer *alle* Børn at forstaa
og elske den hellige Messe

Liturgisk Kalender

Jan.:

12. S. *Den hellige Familjes Fest* (76); 2. Sæt Bønner: Søndag i Oktaven (77), 3. Oktaven (72).
13. M. Oktaven af Hellig 3 Konger (83).
14. Ti. St. Hilarius (784); 2. St. Felix af Nola (785), 3. Om Fred.
15. O.*) St. Paulus Eremit (785); 2. St. Maurus, Abbed, Discipel af St. Benedikt ([53]), 3. Om Fred.
16. T. † St. Marcellus I (787); 2. Gudsmoder (64-[92]-65), 3. For Kirken ([123]) eller for Paven ([122]), 4. Om Fred.
17. F. St. Antonius (788); 2. Om Fred.
18. L. St. Petri Stol i Rom (788); 2. St. Paulus, 3. St. Prisca, 4. Om Fred.
19. S. 2. *Søndag e. Hellig 3 Konger* (85); 2. St. Knud, Konge af Danmark (792), 3. St. Marius og Lidelsesfæller (793), 4. Om Fred.

*) Den 15. Januar er Aarsdagen for Hs. Exc. Biskoppens Konsekration (Bispevielse).

Anm. Paa de med † mærkede Dage kan Præsten efter frit Valg læse Sjælemesse og andre Votivmesser, hvorfor man paa disse Dage ikke kan regne med, at de her angivne Messer læses.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammentilsluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Dannevirkegade 19, København V, Telefon Eva 2512 (træffes i Almindelighed bedst Kl. 14-15 og 18-19)

Ekspedition: Boyesgade 8A St., København V, Tlf. Eva 1898, Kl. 15-17.

Kassererkontor: St. Annæ Plads 28, Postgiro 57042.

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Horisonten rundt

fortsat fra Side 18

brænder med en yderst sparsom lille Glød, hvor materialistiske Bekymringer har Overtaget, eller hvor Hensynet til andre Folks Mening spiller en afgørende Rolle. Disse Vanskeligheder afhjælpes imidlertid bedst, hvis de »toneangivende« katolske Hjem alle uden Undtagelse slutter op om vore Skoler, først og fremmest ved at sende samtlige deres Børn dertil. Hvor der findes katolske Mellemskoler gælder heller ikke Undskyldningen, at Børnene skal studere og derfor lige fra de yngste Aar anbringes i en Skole, der underviser lige til Artium. I talrige Tilfælde undgaar de alligevel ikke Overflytninger med de dermed forbundne Besværligheder, og er Overgangen fra katolsk Skole til Gymnasium i visse Tilfælde vanskelig, er den det i andre Tilfælde ikke, og i al Almindelighed hverken vanskeligere eller lettere end enhver anden Overflytning fra den ene Skole til en anden.

Og skulde det sommetider være honette Ambitioner, der kolliderer med økonomiske Vanskeligheder (eller med Sparsommelighed paa ilde anbragt Sted), var det dog i hvert Fald Forsøget værd at tale med de katolske Skoler om Skolepengene. Ved fælles Hjælp maa det altid kunne gøres alle Katoliker muligt at opfylde de Krav, som Kirken stiller vor Samvittighed.

Minder fra Horsens

fortsat fra Side 25

kan ses videnom, fordi den ligger saa højt; den er et Besøg værd; den er jo en af Landets ældste Stenkirker og opført som en treskibet Basilika. Desværre

er der kun svage Rester af Kalkmalerier bevaret, Petrus og Aarhusbispens Niels Clausen Skades Vaaben. Men en Afstøbning af en middelalderlig Broncefremtal til Alterbordet (Originalen findes paa Nationalmusæet) fortæller med drastisk Tydelighed om Klerken *Poppo's Jernbyrd* og *Kong Haralds Daab* (ca. Aar 1200).

Thordur Tomassons Ord om denne Kirke kan i endnu højere Grad siges om Moderkirken, af hvis Skød disse Mindesmærker er fremgaaet:

»Det er Danmarks gamle Kirke, det er din, det er min.

Der har Herren selv os døbt og rakt os Brød og Vin til Liv i Tro, der overvinder Verden.

Og har vi stundom hastet dens aabne Dør forbi, og blev vor Fod forvildet ad mangan vildsom Sti, den følger som en Mor dog al vor Færden.«

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfs-gade 34-36
Tlf. 778 - 728

Solbjerg

Central 2712

MÆLK . FLØDE
SMØR . DESSERT-IS

Sundhed, Hygiejne, Kvalitet & Velsmag

VALD. FOERSOM

AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

Amerikanske Konversioner

I 1939 var der flere Konvertitter end nogensinde før i Amerika. De talte 73.677, en Tredjedel af den katolske Kirkes Tilvækst paa et Aar.

Som Protestant interesserer det mig at høre, at i de sidste ti Aar er der blevet flere og flere katolske Konvertitter hvert Aar. Siden 1930 er Antallet næsten fordoblet. Disse Kendsgerninger og deres Baggrund er betydningsfulde baade for Katoliker og Protestanter.

Et bevæget Kapitel i denne Historie handler om den berømte »Automobilmission«, som ledes af Paulist-Fædrene i Winchester, Tennessee, i en Bjergegn, der er helt antikatolsk. I Dag har Paulist-fædrene seks dygtige unge Præster i Arbejde der, i 13 Distrikter, syv Dage og Nætter om Ugen. Ved Hjælp af Foretagsomhed, Populariseringsevne og god Vilje har de gjort sig selv og Katolicismen populære.

De faar ikke deres mange Konvertitter efter Vækkelsesmøde-Princippet, for man bliver ikke kidnappet ind i Kirken. Nogle af disse Bjergbo-Familier har faaet Undervisning og Daabsforberedelse i næsten to Aar. Der er blevet døbt tilstrækkelig mange andre til, at man kunde bygge to nye smukke Kirker.

Jeg havde Lejlighed til at gøre en Tur paa 150 miles rundt i Sognet med Fader James F. Cunningham, Missionens Leder. Fader Cunningham er robust, energisk og fuld af godt Humør. Paa Gaardene, vi gjorde Holdt ved, snakkede han ikke meget om Katolicismen. Han lod til at huske de specielle Problemer, man havde hvert Sted, og forhørte sig om dem. Et Sted efterlod han sig en værdifuld Oplysning fra Landbrugsministeriet. Et andet lovede han at besøge et Indkøb i Winchester. Et tredje bragte han Hilsen fra to Pigebørn, han havde hjulpet til at faa sat i Skole i Byen.

Samme Aften var jeg med til et »Missionsmøde« i en Landsbyskole. Det var i Forvejen blevet an-

nonceret vidt og bredt. 200 Mennesker, de fleste Metodister og Baptister, sad rundt om paa Feltstole, paa Jorden, i Vogne og vejrbidte Biler. Først fik man en Micky-Mouse Film for Børnene. Saa fulgte Salmer og Sange og derefter »Spørge-Kassen«.

Det var Spørgsmaal af alle Arter, stillet af Nysgerrighed, ud fra Fordomme eller af alvorlig Trang til at faa Besked. »Hvor gammel er Fader Cunningham, og hvis han blev forelsket i en Pige, hvad vilde han saa gøre?« »Hvis Djævelen engang var en Engel i Himmerige, hvor var Helvede saa dengang?« »Hvor lang Tid tager det at blive Katolik?«

Fader Cunningham svarede i en Tone, der svarede til Spørgsmaalet. Folk lo tit, klappede i Hænderne eller lyttede intenst. Mændene tændte Piben. Saa holdt Præsten en Prædiken, mest ud fra kendte Beretninger fra Biblen, og kun nu og da kom han ind paa at forklare den katolske Tro.

Bagefter kom en vejrbidt Bjergbo op og spurgte: »Bliver De her ikke lidt længere?«

Fader C. forsikrede, at der ikke vilde ske andet, end at en Præst vilde komme næste Dag og organisere et Bibelkursus.

Præsterne i Winchester er ikke skuffede over deres Arbejdes statistiske Langsomhed. »Om 50 Aar,« sagde Fader C., »vil der være en stor katolsk Befolkning her i Bjergene. Derfor arbejder vi mest med Børnene. For Øjeblikket er det godt, hvis vi kan udrydde nogle af de ældres Fordomme. Kirken har lært at vente.«

Men Fremskridt er der. Møderne besøges bedre og bedre, Kirkerne ligeledes, og flere og flere ikke-katolske Børn kommer til Sommer-Skolerne. Nu bliver katolske Præster inviteret paa Kyllingesteg i Hjem, »hvis Tærskel aldrig før blev overtraadt af en katolsk Præst«.

Paulisterne betragter ikke Konversionerne som Tegn paa en Masseomvendelse til Kirken, men

som Tegn paa en Længsel hos det religiøst uforankrede Folk efter at finde noget, det kan bygge paa i en Verden, der er gaaet i Opløsning.

Paulisterne, som kun findes i Amerika, blev organiseret i 1858 af Isaac Hecker, en Ven af Hawthorne og Emerson. Han konverterede, blev Præst og stiftede Apostlen Pauli Missionselskab for at prædike Katolicisme for Amerikanerne. Nu har de 15 Huse i U.S.A., hvorfra mere end 150 Præster drager ud og missionerer.

Den bedst kendte Forkynder af Katolicismen er Mgr. Fulton J. Sheen. Det var ham, der underviste den nylig afdøde berømte Journalist Heywood Broun (som Ugebladet bragte et Eventyr af) i den katolske Tro, og — lige for nylig — Henry Ford II.

Hver Vinter leder Mgr. Sheen den katolske Time Søndag Eftermiddag i Radioen. Ingen anden religiøs Udsendelse har en saadan Sukces. Mgr. Sheen faar omkring 4000 Breve fra Lytterne hver Dag, og mere end 30 pCt. er fra Ikke-Katoliker. I en Udsendelse sidste Vinter annoncerede han, at han vilde udgive en Bønnebog for sine Lyttere. I Løbet af faa Uger var der bestilt over 500.000.

Officielt er Mgr. Sheen Professor i Religionsfilosofi ved det katolske Universitet i Washington, men han er i udstrakt Grad blevet fritaget for sine Universitetspligter for at kunne hellige sig dette Apostolat. Han er 45 Aar, taler som en Student og ser ud som en Asket. Og han er begge Dele. Dem, der holder af Brandtaler, har han ikke noget til, men han har en levende humoristisk Sans.

Den vaagnende Interesse for Religion og den forøgede Venlighed overfor den katolske Kirke, som Mgr. Sheen ser rundt om i Amerika, tilskriver han delvis »den forfærdende Opdagelse, at Djævelen og hans Værk i Verden er noget reelt« og »et Ønske født af Krisen, om at finde en indre Autoritets-Verden i Stedet for den ydre Verden, der bryder sammen«.

Mgr. Sheen har ikke mange Konvertitter i Sammenligning med andre. Til Undervisning i Øjeblikket har han omkring 40: Protestanter, Jøder, Vantro, søgende —

Arbejdsmænd og Forretningsfolk. Man faar fra 80 til 100 Timers Undervisning før den endelige Eksamination, der efterfølges af Daab.

»Den katolske Kirke,« sagde han,

har ingen magelige Genveje. Vi ser paa den eventuelle Konvertit med Mistanke. Vi gør det svært for ham at blive Katolik.«

Det viser Statistiken ogsaa. Genemsnitlig døber hver katolsk

Præst i U. S. A. to Konvertitter om Aaret.

Fra "Current History Forum" citeret i "Readers Digest" Sept. 1940.

Lidt om Velsignelse

Brev til en ung fra en ældre

Saa gik Julen og 1940, dette mærkværdige Aar, — og det er vel gaaet dig som saa mange andre: i en stille Stund paa Aarets sidste Dag har du tænkt *tilbage*, men ogsaa *frem*. Det er noget vi Mennesker altid gør ved et Aarsskifte, vi lader alt, hvad der er sket os, passere Revy — og saa ønsker vi os selv og alle andre de flest mulige Goder for det, hvis Tærskel vi staar paa. Jeg vil i mit Brev til dig gøre noget lignende — kun vil jeg gaa længere end eet Aar tilbage, til Gængæld ogsaa længere frenefter i Tiden. Jeg vil sammen med dig gøre nogle Betragtninger, forsøge at vise dig, hvilke Velsignelser dit Liv hidtil har bragt og fremtidig *kan* bringe ikke alene dig selv, men ogsaa talrige andre.

Se, min unge Ven, allerede inden du første Gang saa Dagens Lys, er der tænkt paa dig. Dine Forældre, din Far og (navnlig) din Mor forberedte Hjemmet paa dit Komme, intet blev sparet, alt inden for Rimelighedens Grænse blev ofret, der blev talt om dig, der blev ønsket det bedste for dig — og saa blev der daglig opsendt inderlige Bønner for dig til Menneskehedens Skaber. Det var ogsaa med og i *Velsignelse* du holdt din Entré her i Verden. Ret gammel var du ikke, Uger, maaske Dage, men absolut ikke Maaneder, da dine Forældre sørgede for, at du modtog Daabens hellige Sakramente. Jeg behøver ikke at gi' dig nogen Forklaring, du ved, at dette var en endda meget stor *Velsignelse*. De allerførste Aar af din Tilværelse erindrer du naturligvis ikke ret meget om; men jeg ved, at f. Eks. din egen lille Mor lærte dig at bede ganske smaa Bønner, lærte dig at gøre Korstegnet, foldede dine smaa Hænder — hun var klar over, at med foldede Hænder kom du Gud nærmere end med knyttede. Selv husker du jo tydeligt, at dine Forældre tog dig med i Kirke. Helt klar over, hvad der foregik, var du ikke; men Tid efter anden fik du saa meget Forstaaelse af Gudstjenesten og den hellige Messe, saa du i nogen Grad

fattede, at Kirken er Guds Hus og Himlens Port. Som Tiden gik, kom du i Skole og her fik du i Religionstimerne Besked om *hvem*, *hvad* og *hvor* Gud er, Budene (saa vel Guds som Kirkens) og Sakramenterne blev grundigt forklaret dig — og stor var den Dag, da du første Gang nærmede dig Herrens Bord — en Dag der staar som mejslet i din Bevidsthed for Livet.

I dine sidste Barneskoleaar modtog du ogsaa Konfirmationens Sakramente, atter en af de store Dage i din Barndom — en Dag, der ligesom kronede Barnelivets Velsignelser.

Dette er i store Træk, uden nærmere Detailler, hvad der indtil nu er overgaaet dig af Velsignelse. Og saa er du naaet frem til dit Livs skønneste Tid: Ungdomstiden. Hvad enten du nu er en ung Kvinde eller ung Mand, hvad enten du er en Aandens eller Haandens Arbejder, hvad enten du staar lavt eller højt paa den sociale Rangstige, saa hører du med til den Generation, der skal bygge, eller som det siges, genrejse den nye Verden, det nye Samfund — samtidig skal du opdrage den Generation, der engang, naar du ikke kan og er mere, skal tage Arven efter dig. Dertil behøver du Velsignelse — *Guds Velsignelse*. I den aller-seneste Tid er du omtrent daglig blevet gjort opmærksom paa, at du er dansk. Det er altid godt at huske, og det er den naturligste Ting af Verden at handle ud fra nationale Synspunkter; men maa jeg i denne Forbindelse gøre dig opmærksom paa, at du i denne nationale Begejstring ikke maa glemme, du ogsaa er Kristen, *katolsk Kristen*, og at disse to Ting udmærket forenes. Naar du derfor er med til at bygge Fremtidens Samfund, og det er du, for der ventes paa dig, saa byg paa din Barndoms Tro og Lære, kast ikke kritisk alt væk, fordi det ikke er nyt, men vær forvissat om, at Kristendommens Traditioner er et godt Fundament at bygge en Verden, et Samfund paa, ligegyldig

hvad der saa end bliver Fremtidens System. Afdøde Biskop *Johs. v. Euch* udtalte paa sit Dødsleje: »Jeg velsigner Fremtiden!« Fremtiden det er dig — du har ogsaa den afdøde danske Kirkefyrstes Velsignelse til dit Arbejde; det er ikke saa lidt, for han var en Mand af Format, en Aandskæmpe. For nuværende Biskop *Th. Suhr* bærer i sit Vaaben: Fred og Sandhed; her har du Programmet, min kære unge Ven. *Fred og Sandhed* er de to Ting, en hel Verden lige for Tiden hungrer og tørster efter, og hvis du i al din Handel og Vandel, i dit daglige Liv, dit private Liv, aldrig taber dette Motto af Syne, da vil du være til Velsignelse for dine Medmennesker.

Derfor skal du nu benytte Tiden til at uddanne dig paa Grundlag af, hvad du allerede kan. Selv om du ganske nøje ved, hvad du skal tro (i den Retning har vi Katoliker det saare let i Modsætning til saa mange andre Kristne), saa skal du ikke standse op med din religiøse Opdragelse, lær at kende din Religion helt til Bunds — der er jo Midler: Litteraturen, Højskolen, Pressen o. s. v. Men tag ogsaa videre Uddannelse i dit Fag, din Profession eller Branche. Selv om din Gerning er nok saa ringe i Samfundets Tjeneste, saa slaa dig ikke til Taals med Middelmadigheden, læv dig op i højeste Plan, saa man lægger Mærke til dig — vær mellem de første i et og alt. Det skaber Tilfredsstillelse og Tilfredshed, Respekt hos andre, og er til Velsignelse for din Stand, for Samfundet og for den katolske Kirke, idet den enkelte her arbejder for Helhedens Vel.

— Ja, min kære unge Ven, det er hvad jeg har at sige dig i Aarets sidste Timer. Mit Brev til dig er maaske noget personligt, men det maa det ganske naturligt blive, da det er en Hyldest til dig som Fremtidens katolske Danmark — og paa Trods af, at jeg er saa meget ældre end du, eller maaske netop derfor, er det ogsaa en Erklæring: jeg har jo kendt *dig*, før du kendte *mig*, jeg er kommet til at holde af dig, elske dig, og nu afhænger det af dig, af dig alene, om denne min Kærlighed til dig skal blive — ulykkelig!

Nytaarsaften 1940.

Din hengivne

Laur. Andersen.

drejede han rundt paa Hælen og sagde:

»Nu gaar jeg hen for at sove.«

Som om han ikke selv vidste det lige saa godt som Damen. Det var jo netop af den Grund, at han havde opholdt sig i Sandras Land, og maaske vilde han rejse derhen igen. Hvorfor sagde hun saa alt det til ham.

»De russiske Kvinder, som sejler omkring paa Floderne, er meget paatrængende,« sagde Jewan. »Jeg foretrækker Myggene fremfor disse Kvinder; thi Myggene kan man da fordrive med Køg, men en russisk Kvinde er ikke til at drive bort.«

Fra Murd-Søen vandrede Jewan og de rejsende tredive Kilometer ad Tundravejen til Schenguraback, som udmunder i Kola. De vandrede langs Flodbredden, der var ikke mere vand i Floden, end at man tydeligt kunde se alle Stenene paa Bunden af Floden. Fra Schenguraback sejlede de atter videre. Til en af Baadene var fastgjort en ganske lille Robaad; denne tog Jewan, han vilde ro ud og jage.

(Fortsættes)

Banden paa Krigsstien

fortsat fra Side 23

»Netop; og det er vist et godt Ord at slutte med,« sagde Far. »Jeg tror, vi har faaet klaret Begreberne rigtig godt ved denne Samtale, ikke? Lad os endelig tale om Sagerne, hver Gang I har mødt en eller anden Vanskelighed, hører I!«

»Ja, for det var vældig rart at faa snakket om det. Og saa kan vi efterhaanden blive kloge nok til at svare godt og forsvare vores Kirke.«

»Det skal nok hjælpe, Else. Men eet maa vi alligevel altid huske: Vi kan aldrig naa til at kunne besvare alle Spørgsmaal; mange er for dumme; og det hedder jo ogsaa: Een Taabe kan spørge om mere, end ti Vise kan svare paa.«

x + y

De russiske rejsende vaagnede og hørte til. Da Jewan var færdig, bad de ham om at oversætte Sangen til Russisk. Saa sang han en lille Sang om Solen, som hvert Aar forelskede sig i den Grad i Lapland, at den næsten ikke vilde forlade Landet igen.

Mellem de rejsende var der ogsaa en Dame, hun bad ham om at gentage Sangen.

»Jeg vil skrive den ned, er det en laplandsk Sang?«

»Det er min Sang.«

»Javel, saa vil jeg kalde den Laplænderens Sang, hvad hedder du?«

»Jewan, og jeg har ogsaa selv digtet Ordene.«

»Ja, men derfor vil jeg alligevel skrive den ned.«

Det vil tage alt for lang Tid at skrive alt; jeg har mange Sange, og det vil være umuligt at skrive dem ned.«

»Jeg vil ogsaa bare have denne ene.«

Jewan spurgte Færgemanden, om han maatte sejle med over Murd-Søen i en af Baadene.

»Jeg maa se at tjene nogle Penge. — Sange har jeg nok af, men ingen Penge.«

Den gamle Mand smilede, og Jewan skyndte sig at tilføje:

»Jeg kan hjælpe Folkene.«

»Du kan godt sejle med,« sagde han.

Paa Murd-Søen stormer det næsten altid; den er aldrig i Ro, selv de svageste Vinde faar Bølgerne til at taarne sig højt i Vejret.

Ogsaa denne Dag var Søen i Opør, Baaden blev slynget hid og did, engang imellem saa det ud, som skulde den knuses mod Klipperne. Mandskabet roede af alle Kræfter. Jewan, som var helt genemblødt, hjalp til med at ro, og han søgte med Tilraab at opmuntre dem: »Hæng i lidt endnu, vi er snart ved Maalet.«

De rejsende raabte til Jewan: »Digt en Sang om Murd-Søen.«

»Det har jeg allerede gjort, jeg skal syng den, naar vi naar Bredden.«

Da de naaede Bredden, gik Russerne ind paa en Kro, medens Jewan og Folkene hængte en Kedel over et Baal.

Nu begyndte det at mørkne, og lidt efter blev Søen roligere. Maanen kom tilsyne og begyndte sin langsomme Vandring hen over Himlen. Myggene sværmede summende omkring og Tundraen var fuld af mærkelige Lyde.

Den russiske Dame kom hen til Baalet.

»Jewan, jeg vil gerne høre din Sang.«

»Sangen om Murd-Søen?«

»Ja, ja, du har jo lovet at syng den.«

Og saa begyndte Jewan at syng. Han sang om, hvordan en kedsommelig Dame kom og plagede ham.

»Hun tigger mig om at syng, hun siger: Syng dog, syng om Murd-Søen.«

Men jeg har ikke Lyst til at syng. Jeg vil hellere lytte til Myggenes Summen, jeg vil hellere tale med Folkene og høre, om de tjener mange Penge og om Færgemanden behandler dem godt. Hun tror, at Jewan er en Myg, som ikke kan andet end summe. Men han har andre Planer; han maa endnu lære meget; thi han vil skrive en Bog om Lapland — Sandra venter paa denne Bog.«

»Naa!« sagde Damen lidt gnaven, »du vil ikke syng.« Men saa gav hun sig til at le. »Jeg har ikke fortjent bedre, du er en flink Fyr, Jewan.« Og nu gav hun sig til at tale med ham, om alt det han endnu maatte lære. Hvis han vilde skrive en Bog, maatte han lære det russiske Sprog endnu bedre.

En Stund hørte Jewan efter, saa

Robinson, Andersen & Co. A/s

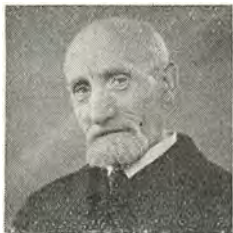
Hellerup

Export af friske og preserveerede Æg

Fabrikation af frosne og sealede Æg og Ægprodukter

28 Filialer over hele Landet

Fødselsdagsfest

Mandag d. 13. Januar kan en af vore ældste Trosfæller i København, Snekermester *Bomholt*, fejre sin 85-aarige Fødselsdag. Den gamle, endnu raske og rørige Herre er født i Westfalen, men kom til Danmark allerede i 1884 og har i de mange efterfølgende Aar været et kendt Ansigt blandt Nørrebro's Katoliker. Han er en af de sidste af Pastor Neuvels nære Medarbejdere og har i Menighedslivet især været virksom som Kongreganist og Medlem af Vincentsforeningen. Hans hustru døde allerede i 1923 og siden da har en Datter boet hos ham i Hjemmet Kapelvej 49, St., hvortil mange venlige Tanker vil gaa paa den høje Fødselsdag.

St. Ansgars Sogn

Sønd. 12. Jan. Den hellige Families Fest. Kl. 7 og 8 stille Messe. Kl. 10 særlig Børnegudstjeneste (stille Messe med Sange — der benyttes »Min første Messebog«). Børnene og deres Forældre forventes at kommunikere. Onsd. 15. Jan. Kl. 19,30 Fællesmøde for Sognets kvindelige Kongregationer. Efter Andagten holdes den aarlige Fest i Salen, Bredgade 67 o. G.

Rosenkranssognet

Sønd. 12. Jan. Den hellige Families Fest. Kl. 8 og 11,30 stille Messe. Kl. 10 Højmesse. Kl. 17 Andagt. Torsd. 16. Jan. Kl. 19½ Møde i kirken for »Stella Matutina«.

Sakramentsognet

Sønd. 12. Jan. Den hellige Families Fest. Messer som om Søndagen. Kl. 16 Andagt med den højtidelige Indvielse af Sognets Familier til den hellige Familie.

Mand. 13. Jan. Kl. 20 Møde for Mænd i Forsamlingssalen paa 1. Sal. Emne: »Skal der oprettes en særlig Forening for Mænd i Sakramentsognet?« Onsd. 15. Jan. Kl. 20 paa St. Josefs Hospital Møde for Birgittaforeningen. Søster Sunniva taler om: »Har du et Ideal?«

Søster Sunniva af Liobasøstrenes Orden er blevet stillet til Raadighed for Sakramentsognet som Menighedssøster. Søsteren vil aflægge Besøg i de Hjem, hvor hun formoder, at hun kan være til Nytte med Raad og Daad. Iøvrigt træffes hun paa Kirkens Kontor hver Mandag og Torsdag Kl. 14—15.

Jesu Hjerter Kirke

Sønd. 12. Jan. Kl. 8½ pr. Fælleskommunion for de unge Mænds Kongregation. Mand. 13. Jan. Kl. 20 Møde for de unge Mænds Kongregation. Torsd. 16. Jan. Kl. 20 Møde i Røde Sal for Mændenes Kongregation.

St. Andreas Kirke (Ordrup)

Onsd. 15. Jan. Kl. 9 Messe og Foredrag for Mødreforeningen.

Trørød

Sønd. 19. Jan. Kl. 9,30 Messe med Prædiken.

Aarhus Sogn

Aarhus Opland

Aarhus Opland.

Ebeltoft. Sønd. d. 12. Jan. Kl. 10 Jule- og Nytaarsgudstjeneste (Lejlighed til Skriftat og Kommunion). Villa Pax, Grenaa Landevej.

Ordrup Menigheds Julefest

Det var første Gang, Ordrup K. U. K. afholdt en offentlig Fest, og man kan roligt sige, med et meget fint Resultat. Der var Stemning fra Kl. 18 til Kl. 1.

Kl. 18 begyndte Børnenes Fest. Sognepræsten, Pater *Lucas*, holdt Juletaalen, Hr. *Johs. Jørgensen* læste op, Nisserne legede med dem, *E. A. Guldager* sang, der dansedes om Juletræ og Børnene fik Godter, Sodavand og Kager. Hvad kan et Barnehjerte ønske mere?

Kl. 21 begyndte K. U. K.s Julecabaret. Der var noget for enhver Smag. Sang af Hr. *Chr. Alling*, Op-læsning ved Hr. *Verner Stabeht* og en munter Sketch. Da Klokkeren blev 1, var der ingen, der havde megen Lyst til at holde op, men vi trøstede os med, at det forhaabentlig ikke varer længe, før vi kan mødes til en af Ordrup K. U. K.s Fester igen. *stud. med.*

Børnehjælpsdagen og Trørødhus

Er der nogen, som er i Besiddelse af Stofrester eller lignende, vil dette blive modtaget med Glæde og Taknemlighed af den Kreds af Damer, som i Vinterens Løb vil forfærdige Tombolagevinster til Børnehjælpsdagens Bød til Fordel for Prinsesse Margrethes Ferie-hjem i Trørød. Henvendelser sker til Grevinde E. Scheel, Ndr. Frihavns-gade 26.

Katolsk Ungdoms Klub

Lørdag d. 11. Januar Aabent Hus Kl. 19,30—22,00. Søndag d. 12. Januar: Travetur langs Mølleaaen.

Start fra Stenosgade Kl. 10,00. Af-gang fra Hovedbanegaarden Kl. 10,20. Dobbeltbillet Springforbi. Pris Kr. 1,50. Hjemkomst ca. Kl. 17,30. Lørdag d. 18. Januar Kl. 20 Kredsmøder. Nærmere i næste Nr.

MARIBO

K.

NYKØBING F.

E. C. Schultz

Kolonial . Delikatesser
Tlf. 110. Hj. af Østerg. og Raadhusstr.
Leverandør til katolsk Menighed

CHR. HANSEN

Murermester

Fredensgade 17 . Tlf. 322
Leverandør

J. Lütken Frigast & Co. A-S

Trælast, Kul & Koks

Lev. til de katolske Institutioner

VEJLE

C. V. Berg

Blikkenslagermester
aut. Gas og Vandmester
Langelinie 53, Telf. 131, 1637
Leverandør til de katolske Institutioner

^A/_s Vejle Mælkekompagni

Fineste Mejeriprodukter

Vejle . Telefon 335

Leverandør til St. Maria Hospital

VEJLE NY

Mineralvandsfabrik

P. C. NIELSEN
Vissingsgade 8, Telefon 121, 205
Leverandør til St. Maria Hospital

Vejle Trælast &

Kulkompagn

Havnegade 22 . Tlf. 68 og 6
Lev. til de kat. Institutioner

Carl Petersen

Slagtermester

1. Kl. Varer — Pølsefabrik
Nørregade 2 . Tlf. 17 21
Leverandør til St. Maria Hospital

NAKSKOV

Spis Arbejdernes Fællesbageri's Produkter
Nakskov . Telefon 621

Ur-Importen
Østergade 9 . Nakskov
Reparationsværksted

Broderimagasinet
Østergade 18 . Telefon 921
Alttil Haandarbejde . Tegning, Montering
Stort Udvalg i Garn
Leverandør til Søstrene

Nakskov Dampmølle
Aktieselskab

Julius M. C. Olsen
Gær, Korn
Mel, Gryn
TELEFON 594

Weitzmann's
Møbel- & Lighistemagasin
Tilegade 11 . Nakskov
Telefon 1006 . Privat Telefon 996
Alt vedr. Begravelser ordnes billigt

Køb hos vore
Annoncører

Wald. Clasen
Murermester
Telefon 208
Lev. til kat. Kirke

Chr. Steffensen
HERREEKVIPERING
Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796
Leverandør

Annoncér i „Katolsk Ugeblad“ fælles for læg og lærd, for By og Land, for unge og gamle

AALBORG

Mathias Christensen
Absalonsgade 14 . Tlf. 1556
Kolonial . Delikatesser . Kaffe

Ferd. Færch & Co.
Tømrermestre
Strandvejen, Tlf. 301

Mursten
Aalborg Teglværker

CHR. SIMONI
grundl. 1836
Kul- og Koks-Import
Telf. 67 — 68 — 69
Leverandør til St. Josef Søstrenes Hospital og
Kamilianerkliniken i Aalborg.

**Aalborg's katolske
Begravelseskontor**
Jens Bangsgade 8
Ordner Begravelsen gratis, smukt og
samvittighedsfuldt . Tlf. 2068 . 2289

WORNING
paa Østergade

Køb i Vestbyen
Trikolage og Herrelingeri
hos
HENRY HANSEN
Kastetvej 39 . Telefon 5665

Køb
Hjemmets Udstyr
hos
Thuen, Gravensgade 2

A. Hoffmann Urmager og Optiker
Borgerg. 17 (lige v. den nye Bro)
Briller efter Løgerecept
Rep. udf. nøjagtigt og billigt
Telefon 3779

Aalborg Drivremmefabrik
N. J. Nielsen
Jomfruanegetade 9 . Tlf. 1676 . Aalborg

Køb hos vore Annoncører

L. C. Reinert Glarmester
Bygningsarbejde og Gasmosaik
P. Payhsgade 18 . Tlf. 862

P. Krebs
Elektroinstallatør
Frederiksgade 6
Telefon 1786
Udf. Arb. ved Kamilianerkliniken

M. Thomsen Støtt
Entrepenør og Murermester
Kong Christians Allé 6
Telefon 1992

Hans Wiencken Kastetvej 51 . Aalborg
er det rigtige Indkøbssted for
Kød, Flæsk og Paalæg
Reelle, unge Varer til beskedne Priser
Egen Pølsefabrik . Forlang Tilbud

H. PERS EFTERFØLGER

N. NIELSEN & A. BROSTRØM

Aut. Vand-, Gas- og Blikkenslagermestre
SANITET- CENTRALVARME
Algade 58 Aalborg Telf. 681

HORSENS		AARHUS	
<i>Manufaktur . Trikotage . Udstyr</i> A-S Horsens Textil Lager Leverandør til katolske Institutioner		Linoleum <i>billigst Høilund Carlsen</i> Aaboulevarden 5, Aarhus, Tlf. 1347	<i>Hjemmelavet Paalæg . Smørrebrød</i> »BOTHILLA« Ryesgade 24 . Telefon 6162
Carl Bech aut. elektr. Installatør Vestergade 33 . Telf. 1026 Leverandør til kath. Menighed		<i>Alfred Pihl</i> Bagermester, Conditori Telefon 3041 - Hammershus Leverandør til St. Josef Hospital	<i>Støt</i> Frank Andersen's Fond Giro Konto 1087
RANDERS		N. I. Nielsen Vand- & Gasmester v. Martin Nielsen W. C. Installationer, Rep. af Centralvarmeovne Markedsgade 16, Telefon 1834 Leverandør til St. Josef Hospital	
S. UTTRUP <i>Murermester</i> Alle Murer-og Jernbetonarbejder udføres Fabersvej 30 . Telefon 1644 Leverandør til St. Josefs Hospital	THOR <i>Øl og Mineralvand</i>		Randers Mælkeforsyning Telefon 389 og 823 Leverandør til St. Josephs Hospital
N. DITLEV BANDAGIST Alle Arter kunstige Lemmer og Bandager Vestergade 32 . Telefon 1189 Leverandør til St. Josef Hospital	Kirurgiske Instrumenter, Hospitalsartikler Sygeplejeartikler, Bandager <i>køber De bedst hos:</i> C. Mærsk-Andersen's Eff. Randers . Telefon 137	S. M. Sørensen Kolonial . Vin . Cigarer Brødregade 1, Tlf. 382 Leverandør til det kat. Hospital	
ODENSE			
Junker-Dreie Kolonial . Delikatesser Nørrebro 49 . Odense Lev. til Sct Josephs Hospital	Vald. Tørring aut. elektr. Installatør Kongensgade 13, Tlf. 2021 Leverandør til Dalum Kloster	JØRGEN RASMUSSEN <i>Garmester</i> Overgaden 29, Telefon 1117 Leverandør til St. Josephs Hospital og Kirken	
Sophus Larsen & Søn Kød og Fedevarer Vesterbro 90 . Tlf. 3715 Albanigade 35 . Tlf. 4895	<i>Man finder sig godt paa</i> Prior-Caféen Telefon 2764 Vestergade 1, 1. og 2. Sal Hyggeligt, roligt og godt	Odense Brugsforening <i>Kooperativt Selskab uden solidarisk Ansvar . 8 Afdelinger</i> Kolonial . Isenkram . Manufaktur Husk Dividenden <i>Køb klogt, køb kooperativt</i>	
HOLBÆK			
A. P. PEDERSEN Murermester Markedsplads 10 . Telefon 239	Vestergades Maskinværksted RASMUSSEN & NIELSEN Telefon 1039	H. P. Larsen Kolonial . Delikatesser Algade 28 . Tlf. 849 Leverandør til Hospitalet	
Holbæk Mejeri A/S Algade 54 . Telefon 65 Leverandør til Hospitalet	SVEND MØLLER <i>Bagermester</i> 1. Kl.s Bageri & Conditori Tidemandsvej 10 . Tlf. 203 Leverandør til Hospitalet	JENSEN & OLSEN statsaut. Installationsforretning Elektrisk Lys og Kraft Algade . Telefon 365 Leverandør til den kat. Menighed	

Katolsk Ugeblad

Kristendom og Kultur

af Jacques Maritain

St. Perpetua og St. Felicitas

Michelangelo og Guds Moder

Lord Baden-Powell af Gilwell

Munkemel

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Frederiksholms Kanal 6, Kbh.
Tlf.: 12,166 og 12,161

Bageri & Conditori
Johan Aschengreen
Amagerbrogade 72. Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog. 125. Telefon Amager 4019

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KØK KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

Arbejdernes Kaffeforsyning
Bedste Luksus Kaffe 95 Øre 1/4 kg
Prøv vore henkogte Frugter
Viktoria Blommer
Ananas, Persken osv.
Amagerbrogade 156

Bageri & Conditori
F. WIENHOLTZ's EFT.
Vesterbrogade 131 . Central 2821
Leverandør til Sct. Elisabeth Søstrene

Blumensaadt's Sæber
Altid Kvalitetsvarer

W. Staack
Malermester
Blekingsgade 6 . Tlf. Amager 1158

Walther A. Randrup
Slagterforretning
Kød . Flæsk . Charcuteri
Købmagergade 58, Tlf. C. 3179
Amagerbrogade 132, Tlf. Am. 416 y
I Helsingør, Steng. 19, Tlf. 1056

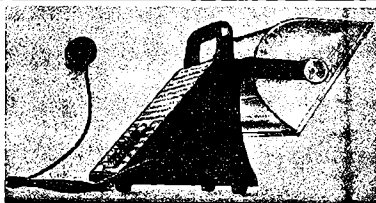
Linoleum . Træparket
P. RASMUSSEN & SØNNER
Peder Skramsgade 7 . København K
Telefon: Central 2260 & Byen 384

Georg
Larsen
Tlf. Valby 1058
København

**KOBBERDÆKKER
BLIKKENSLAGER
GAS- & VANDMESTER
SANITETS-ANLÆG
CENTRALVARME
KLOAK-ANLÆG**

Malerfirmaet **Gustav Lehnert**
Rud. Berghsgade 65 . Ryv. 1421 y
Alt Maler-
og Tapetsererarbejde udføres

R. Wilhelm
Bageri og Conditori
Frederiksvej 18 . Tlf. Goth. 1371
Lev. til Institut Jeanne d'Arc

*Salg og Udlejning af Lysbade-
lamper og alle elektromedicin-
ske Apparater.*

Dansk Røntgen-Teknik A/S
København Telf. 4229 Aarhus Telf. 6545
Leverandør til de katolske Hospitaler

Heinze's Vinduespolering
Ole Suhrsgade 12 . Byen 2261 y
Lev. til Assumptionsklosteret Rygaard

Læs dette Rim!

*Man køber bedst og billigst hvor
den lille Irma Pige bor!*

Brdr. Wiggers Malermestre
Taarbæk Strandvej 45 . Tlf. Bellevue 154
Udfører Arb. v. Assumptionsklosteret Rygaard

O. Kjærulffs Kød Udsalg
Frederiksborgg. 22. C. 1031
Fine sorte Pølser
Lev. til St. Josefs Hospital

Peter Hansen . Tømrer og Snedkermester
Adolphsvej 6 . Telefon Gentofte 424
Udf. Arbejdet ved Assumptionsklostret Rygaard

C. J. Schledermann & Sønner
MURERMESTRE . ENTREPRENØRER
Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122
Jernbeton
Murermeister ved Sct. Maria Hospital

Støt
Frank Andersens Fond
Postgiro 1087

Voksllys
til billigste Priser leveres af
Iwan Jørgensen, Husmands-
vej 2, Taastrup, Telefon 363.

Et frygteligt Spørgsmaal

Jeg har lige læst Johannes Hohlenbergs fængslende Bog om Søren Kierkegaard og skriver under Indtrykket af det vældige Drama, som Kierkegaards Kamp med Samtidens Kristenhed var.

Eet bliver man klar over som Vidne til denne Kamp: Den var ikke bundet af den Tids Forhold, selve Kampen er hævet over Tid og Sted. Overalt, hvor Mennesker kalder sig Kristne og ikke just lever Helgeners Liv, er der Brug for en »Søren Kierkegaard« til at vække af Slumren, til at stille ætsende Spørgsmaal, saa det brænder i Sjælen paa en, hvis man overhovedet kan gribes af Sandhed.

Det er let nok at se, at vor danske Søren ikke var en Helgen og følte det pinlige ved at stille Krav, som han ikke selv opfyldte. En Helgens Tale vilde aldrig have haft den bidende Skarphed og den sønderlemmende Ironi, som var hans frygtelige Vaaben. Han var et sygt Sind og skød ofte over Maalet. Men han var fyldt til Randen af Begejstring for Kristus og de hellige Martyrer, og han sparede paa ingen Maade sig selv i denne Kamp; alle sine Kræfter satte han ind for at tvinge sine samtidsige ud af de tilvante, søvnige Former og faa dem til at refor-

mere sig selv. Hans Livs frygtelige Lidelser havde modnet ham til at fylde med »hellig Lidenskab«, idet han satte alt ind paa at overvinde det store Selvbedrag at kalde Kristendom, hvad der var Skal uden Kærne. Mest rystende er det at se, hvorledes Samtiden reagerede overfor ham. En mægtig Opsigt vakte han, men i det store og hele fortsatte den hjemlige Kristendom i de vante Furer. Der skete ikke den almene Fornyelse, som han havde haabet paa.

Og er det ikke det, som den eftertænksomme maa rystes over den Dag idag. Søndag efter Søndag læses i vore Kirker de vældigste Ord, som har lydt, for os. Søndag efter Søndag træder Kristus os i Møde, men vi fortsætter dog vort Liv som hidtil, uden at det paa tydelig Maade mærkes paa vor Vandel, at vi har mødt Gud.

Havde Søren Kierkegaard meget at forarges over i sin Samtid, var det for intet at regne med vor Tids Lunkenhed. For hundrede Aar siden kunde dog en og anden føle sig pinlig berørt ved at staa overfor Kierkegaards Spørgsmaal: Er du Kristen?

I vor Tid vilde Spørgsmaalet for manges Vedkommende blot føre til, at de ganske roligt be-

mærkede: »Næ, det kan for Resten godt være, jeg ikke er Kristen, naar man tager Ordet alvorligt. Men saa lad være med at kalde mig Kristen. Det er mig det samme.«

Og de Mennesker, som vilde svare saaledes, kunde man maa-ske ikke en Gang bebrejde noget, fordi Uvidenheden undskylder dem. De kender ikke Kristendommen, har ikke kunnet kende den; thi det er nutildags overmaade svært for en Hr. Hansen og Fru Jensen at møde Kristendommen, endsige at blive betaget af den.

Naar vi skriver om dette her, er det ikke for at sætte os til Doms over Kristne udenfor vore egne Rækker. Enhver af os har nok med sig selv. Havde Kierkegaard ikke gjort andet end stillet Spørgsmaalet: »Tør du kalde dig en Kristen?« vilde dette give os Stof til rigelig Eftertanke og kunde betyde saare meget for os.

At være Kristen maa dog sige at man præges af Kristus, til en vis Grad genspejler Kristus. Det skulde være saadan, at den, der intet vidste om Kristus, lærte noget om ham, naar han lærte en Kristen at kende. Hvem tør sige i den Forstand, at han er Kristen?

C. B.

Horisonten rundt

Spejderchef og Pave

Ved Baden-Powells Død, hvor-til vore egne Spejdere knytter nogle Mindeord inde i Bladet, vil vi gerne erindre om den varme Interesse, som den katolske Kirke har vist den afdøde Spejderchefs geniale Indsats i moderne Ungdomsopdragelse. Efter en kortere Perodes skeptisk Iagttagelse af Spejderne fra en ældre Generations Side, sluttede yngre Præster i næsten alle Lande begejstret op om det nye Opdragelsesmiddel. Og da Pave Pius XI ved gentagne Lejligheder viste sin Forstaaelse for baade det ideale og det friske og unge i Spejderbevægelsen, kom katolske Spejdere i en lang Række Lande til at indtage en førende Stilling indenfor det store Spejderbroderskab.

Den 2. Marts 1933 blev Lord Baden-Powell og hans Hustru modtaget i Audiens af Paven. I den Beskrivelse af Samtalen, som Spejderchefen siden gav, ser man ogsaa Pius XI' vaagne Interesse for at være velorienteret om alt:

»... Hans Hellighed spurgte, hvor mange Spejdere der nu findes i England og i hele Verden og hvor mange Pigespejdere, samt hvor længe Spejderne bliver i Bevægelsen... Han spurgte ogsaa bl. a., hvordan det gaar Spejderne i Portugal, og vilde vide Besked om vort internationale Tidsskrift »The Jamboree«, dets Udbredelse og hvilket Sprog det er skrevet paa. Hans Hellighed viste sig i det hele taget velorienteret og interesseret.

Jeg forklarede bl. a. Forskellen mellem Spejderne og de italienske Balilla'er. De sidstnævnte sigter især mod en militær Forberedelse, de første er, trods alle religiøse Forskelligheder, forenet i et Venskab, som overskrider Grænserne.

Jeg sagde til Paven, at jeg syntes, at Spejderbevægelsens Medlemmer arbejder i Overensstemmelse med hans Encyklika,

som raader »alle Mennesker med god Vilje og Tro paa Gud til at forene sig for at modstaa Opløsningens Kræfter, der er saa farlige i dette Øjeblik«...

Jeg bemærkede, at det endnu ikke staar alle klart, i hvilken Grad Spejderbevægelsen har hans Anerkendelse. Om Paven kunde tænkes at ville udtale, at han ikke havde noget at indvende mod Bevægelsen?

Hans Hellighed sagde, at han fuldtud anerkendte Bevægelsen; at han betragtede den som »et storstilet Værk«, og han mente, at en saadan Bevægelse, som yder sine Velgerninger overfor alle sine Medlemmer uden Hensyn til Klasse, Race eller Tro, er »en stor Familie, som praktiserer Enhedens Ideal«. Og ved Afskeden ønskede han os alt Held. Især blev jeg grebet, da den Hellige Fader efter Afslutningen af denne opløftende Samtale greb min Haand og trykkede den og saaledes beviste en personlig Sympati for vort Arbejde.«

Fra katolsk Side kan vi næppe ved Baden-Powells Død gøre noget bedre end at mindes Mødet mellem disse to geniale Ungdomsopdragere og den dybe Forstaaelse, hvormed de betragtede hinandens Gerning.

Børnegudstjeneste med Messebog

Sidste Søndag havde St. Ansgars Kirke indbudt Sognets Børn til en særlig Børnegudstjeneste, en stille Messe under Benyttelse af den nylig udkomne »Min første Messebog«. Da sikkert alle Sogne er interesseret i, hvordan en saadan Gudstjeneste virker paa baade Børnene og deres Forældre, lod »Ugebladet« sig repræsentere inde i vor Hovedkirke af en Medarbejder eskorteret af et Par Børn.

Det første og fornøjelige var, at Sognets Børn ikke blot kom i rette Tid, men endogsaa i god

Tid. De havde en Fornemmelse af, at det var deres Messe. De mødte ogsaa i et pænt Antal. Det var kun en Del af dem, som i Forvejen var bekendt med den nye Messebog og dens System med rød Tekst, sort Tekst understreget med rødt og sort Tekst uden Understregning. Det var derfor et Spørgsmaal, om de kunde finde sig tilrette nogenlunde hurtigt, men det gik over Forventning godt. Som Bevis kan anføres, at vor Medarbejder bad med paa de første Sider, men saa blev han standset af sin syvaarige Ledsagerske (der ikke kendte Bogen i Forvejen) med et: »Far, jeg kan godt selv« (og hun kunde!)

Pastor Geertz-Hansen læste det røde (d. v. s. hele Forklaringen af Messens Gang) og det var til at se paa Børnene (saavel som flere af de voksne), at her var noget, de forstod. De fik en ganske aabenbar Forstaaelse af, at Messen ikke er en blot og bar Samling højtidelige Bønner, men en sammenhængende, udtryksfuld Handling, som man kan tage Del i med sit Barnehjertes fulde Medleven. Vor Medarbejders ene Ledsagerske sagde spontant efter Messen: »Far, kan vi ikke tage herind hver Søndag?« og var skuffet over, at Messen ikke hver Søndag vil forme sig paa samme Maade.

Pastor Geertz-Hansens Prædiken var ogsaa tilrettelagt og fremført med Forstaaelse for, hvordan man faar Børn til at lytte.

Intet Sogn vil fortryde at prøve saadanne Børnegudstjenester, der er rigtige Børnemesser.

Præst og Magister

Pater Hermann Kossmann S. J. har den 8. Januar ved Københavns Universitet bestaaet Magisterkonferens i Engelsk. Ugebladet bringer den unge Pater sin hjertelige Lykønskning. Hans ypperlige pædagogiske Evner vil i de kommende Aar komme St. Knuds Skole til Gavn.

Vore heroiske Aner Perpetua og Felicitas

Kastet i Fængsel

I 202 blev der foretaget en Del Arrestationer i Kartago i Nordafrika, fordi Kejser Septimus Severus havde udstedt et Edikt, som forbød enhver at blive Kristen. Blandt de arresterede var der en Gruppe »Katekumener«, deriblandt to Slaver, Revocatus og Felicitas, to andre, Secundulus og Saturninus, samt en adelig Dame, Perpetua Vibia, som kun var 22 Aar og havde en lille Barn, der endnu laa ved hendes Bryst.

De blev alle døbt i Hast og kastet i et Fængsel, som var saa overfyldt, at det var kvælende. Og Perpetua skrev: »Jeg blev forfærdet; aldrig havde jeg set noget saa mørkt...« Hendes Far, som stadig var Hedning, men elskede hende lidenskabeligt, gjorde kun hendes Kvaler større ved sine fortvivlede Bønner om, at hun skulde falde fra Troen. Paa den anden Side lod »de gode Diakoner Tertius og Pomponius« Fangevogterne bestikke, for at de skulde give Fangerne frisk Luft, og de fik endogsaa Perpetuas Barn bragt ind til hende, og »fra nu af blev Fængslet for mig til et Slot, og jeg vilde hellere have været der end noget andet Sted.«

Disse Martyrer havde ogsaa Drømme, som fortjente nøje psykologisk Studium. De angik deres kommende Skæbne, men jeg har ikke Plads til dem her. Dagene gik, og til sidst var den endelige Domfældelse umiddelbart forestaaende. Atter overvældede Faderen hende med sine Bønfaldelser — Dommeren Hilarianus lod ham med en Pisk drive bort. »Det gik mig til Hjerte,« skrev hun — for hun holdt lige saa inderligt af ham som han af hende — »som om jeg selv var blevet slaet.«

Hendes lille Broder

Og nu paafulgte en mærkelig Tildragelse. Mens de alle bad,

»bristede min Stemme pludselig midt i Bønnen, og jeg udbrød: Dinocrates!« Dette var Navnet paa en lille Broder, hun havde haft; han var død 7 Aar gammel af en frygtelig Ansigts sygdom. »Jeg var forbavset over, at jeg ikke var kommet til at tænke paa ham før, og jeg tænkte med Sorg paa, hvad der var vederfare ham.« Hun følte, at hun maatte bede for ham, og i Drømme saa hun ham sulten og tørstig, i smudsige Klæder, med et Ansigt, der var »en Gru for alle«, og han prøvede paa at drikke af et Bæger, der stod for højt, saa han ikke kunde naa det. Hun vedblev da at bede, og til sidst saa hun ham helbredt og lykkelig, mens han med Letthed kunde drikke Vandet og »legede med det som Børn gør«. Hun forstod, at han var »blevet hende forundt«.

Nu ved alle, at Bønnen kan hjælpe de afdøde, og at Martyrernes Bønner før og efter deres Lidelse er særlig virksomme. Men der stiller sig det Spørgsmaal: Var Dinocrates blevet døbt? Jeg ser slet ingen Grund til at formode det. Paa den anden Side var det i en saadan Familie, hvor alle (med Undtagelse af Faderen) var Katekumener, sikkert nok *Hensigten*, at han en Gang skulde døbes, og naar vi husker paa, hvor hurtigt afri-

kanske Børn vokser til, er det muligt, at denne Hensigt ogsaa var hans egen. Kan vi saa ikke antage, at i hvert Fald hans Moders Hensigt har været tilstrækkelig? At han modtog »Begæringsdaaben« — d. v. s. ved hendes Begæring, om ikke ved sin egen. En saadan Tanke rummer megen Trøst!

I Drømme i Paradis

En vis Satyrus, som selv havde sluttet sig til Fangerne, saa i en anden Drøm sig selv og Perpetua ført til Paradis, hvor de genkendte andre, som allerede var blevet levende brændt, og som spurgte: »Hvor er de øvrige?« Efter at have tilbedt Gud modtog de Fredskysset og fik Besked paa at »gaa hen og lege«. »Saa sagde jeg til Perpetua« (jeg maa vist forklare, at Satyrus skrev den ene Halvdelen af dette enestaaende Dokument og Perpetua den anden Halvdelen): »Du har, hvad du ønsker!« Hun svarede: »I mit Liv var jeg altid glad, og nu skal jeg være endnu mere glad. Gud være takket!« Da de vendte tilbage mod Jorden, saa de en Biskop og en Præst, som havde stredes, og som knælede ned og bad de udkaarne Martyrer om at forlige dem. »Men hvordan! I — vor Biskop og vor Præst —

Gravskrift fra Calixtus-Katakombene

knæler for os?» Den langt mindre højt uddannede Satyrus siger naivt, at Perpetua »talte Græsk til dem...«

Slavindens Barn

Men Felicitas led bitre Kvaler. Hun skulde om en Maanedes Tid føde et Barn, og det var forbudt at kaste en svanger Kvinde for de vilde Dyr. Hun holdt saa meget af de andre og de af hende, at de alle ønskede at dø sammen. Hun bad. Fødselsveerne begyndte og var forfærdelige. Hun skreg. En Kvinde sagde: »Hvordan vil du kunne udholde at blive kastet for de vilde Dyr.« Hun svarede: »Nu er det mig, der lider. Men da vil en *anuen* være hos mig og lide for mig, ligesom jeg lider for ham.« Hendes Barn blev født, og en kristen Kvinde adopterede det som sin egen Datter.

Blodfesten begynder

Aftenen oprandt før den kejserlige Fest. De indtog deres sidste Maaltid sammen og gjorde det til et Kærlighedsmaaltid. Som en Trøst for dem blev deres Fangevogter, Pudeus, omvendt. Da Dagen brød frem, traadte de ind i Amfiteatret. Den fornemme Dame, Perpetua, bevægede sig med Værdighed som en ædelfødt Hustru og Moder; tæt ved hende gik, saa munter som nogensinde, Slavinden Felicitas, hendes Søster i Kristus. De skulde have været klædt i karikerede hedenske Dragter, men dette afsløg de. Den blodtørstige Tilskuermængde krævede, at de skulde piskes, og det bøjede de sig for, forenede med Kristi Lidelse. Men da Kvinderne blev blottet til Slagene, fik Synet selv denne gale Hob til at gyse; de blev atter ført bort og bragt tilbage, klædt i vide Dragter.

Martyrernes Blod

En Leopard og en Bjørn blev sluppet løs paa Saturninus og Satyrus. De blev sønderrevet; men ikke dræbt. En vild Tyr blev drevet mod Kvinderne. Perpetua blev først kastet om,

men satte sig op, samlede sit sønderrevne Tøj omkring sig og ordnede endogsaa sit Haar — det passede sig ikke, at en Kristen skulde dø »med uordentligt Haar, som om hun sørgede«. Hun rejste sig op, saa Felicitas liggende ned og gik hen og løftede hende op. De blev ført ud. Perpetua kom tilbage som fra en Døs og sagde: »Naar skal vi kastes for den — den — Tyr?« De maatte vise hende hendes sønderrevne Tøj for at overbevise hende om, hvad der var hændt. Satyrus havde i Mellemtiden talt med Pudeus. Han sagde, at ikke andet end Leoparden kunde gøre ham Fortræd; han vilde dø for et Bid af dens Kæber. Og saaledes skete det. Til sidst angreb Leoparden ham. I den Grad styrtede Blodet fra ham, at den gale Hob hylede den Hilsen efter ham, som brugtes efter et Bad — »*Salvum lotum! salvum lotum!* — har du faaet et godt Bad? har du faaet et godt Bad?« »Dog for ham var det en ny Daab«. Men selv da var han ikke død. Da han blev ført ud, sagde han til Pudeus: »Farvel. Tænk paa Troen. Lad ikke dette faa dig til at vakle, men gøre dig stærk.« Han bad saa om Ringen paa Officerens Finger, dyppede den i sit Blod og rakte den tilbage. Næsten bevidstløs blev han derpaa kastet hen til de andre for at modtage Dødsstødet. Selv i det Øjeblik lykkedes det dem at løfte sig lidt op og give hinanden Fredskysset. Da Bødlen kom til Perpetua, rystede han paa Hænderne. Det var hende, som viste ham, hvor hendes Hjerte var.

Mig er det en Glæde, at jeg har knælet i det kartageniensiske Amfiteater, hvor dette fandt Sted.

* *
*

Ikke Anerne uværdig

Jeg ved ikke, om jeg bliver stærkest grebet af et Dokument, fuldt af Lidenskab, som det jeg her har citeret nogle faa Sætninger fra, eller af Brevet fra Lyon, som ogsaa banker af stærke, men beherskede Følelser, eller af de korte »Akter« fra

Domstolene eller af de smaa Indskrifter, der er kradset ned i den bløde Klippe. I hvert Fald foregik alt dette — det kollektive Vidnesbyrd for Kristus — lige fra Ægypten til Alperne, fra Spanien til det yderste Persien. Og disse Martyrer har heller aldrig savnet Efterkommere, hverken i Middelalderen eller i Renaissancen eller i Revolutionstiden og saa ganske afgjort heller ikke i vore Dage. Ej heller behøver vi at tage til Kanada eller Japan eller Øerne i det Stille Ocean for at opdage dem. Hos den største af de hedenske Digtere, Virgil, findes der en stolt Linie (efter min Mening kun endnu større ved Skandringens tekniske Ufuldkommenhed i Midten af Linien), den døende Mands lille Gisp, det kvalte Suk over, at han maa forlade dette Liv ved selve dets Begyndelse. Turnus skal dræbes. Og lad det saa ske. I hvert Fald har han aldrig været fejj, aldrig illoyal; hans ædle Aner behøver ikke at skamme sig over ham. *Sancta ad vos anima, atque istius inscia cul-pae. Descendam, tantorum haud unquam indignus avorum* — Ned til jer kommer jeg, en indviet Sjæl, uplettet af hin lave Forbrydelse — ingensinde uværdig til saa høje Aner.« Saaledes talte Hædningen, skønt ingen Frelser stod ved hans Side for at styrke ham eller led med ham og i ham. Og nu jeg?

Vi maa selv forlange det store af os

Det er givet, at disse Mænd og Kvinder ikke levede pletfrie Liv; de var ikke i hvert eneste Øjeblik i lige Grad »hellige«. Men da det uhyre Krav blev stillet dem, tøvede de ikke. Det er rigtigt, at de vidste, hvad der ventede dem, naar de blev Kristne. De akcepterede og bekendte Troen med vidt aabne Øjne. Men vil det sige, at jeg, som rimeligvis ikke bliver stillet overfor Martyriet, ikke har nogen Chance for at gøre noget virkelig stort? Vil mit Liv forblive normalt og maaske mid-

delmaadigt, simpelthen fordi den ophøjede Lejlighed ikke bliver mig tilbudt? Det eneste Svar paa dette lyder, at *vi maa kræve meget af os selv*. Hvis ingen andre kræver det af os, maa *vi* kræve det selv. Og saa er det dog sikkert, at blotte menneskelige Bestræbelser ikke er nok. Vi kan ikke løfte os op i Luften ved at tage et haardt Tag i vor egen Skalp. Og vi ved meget vel, hvor fattige Skabninger vi er, og hvor frygteligt vi er overladt til vore Indtryk, vore Fordomme, vor Magelighed, vor Dovenskab og vor Ubestandighed.

Ogsaa vi skal vidne!

Vi kommer altsaa til syvende og sidst tilbage til det fundamentale Faktum, at Gud *virkelig* hyder os den uhyre store Lejlighed, og *vi er kaldede* til den Form for Martyrium og Vidnesbyrd, som er særlig for vor Tid. Ingen vil kunne paastaa, at den moderne Verden »aflægger Vidnesbyrd« om Gud. Eller om Kristus. Eller om noget som helst katolsk Princip. I de sidste Aar har jeg tit ligget paa Hospitalet og har læst en forfærdelig Bunke Romaner — deriblandt nogle højst alvorlige Studier over det menneskelige Liv. De er paa ingen Maade anti-kristne, undtagen i den Forstand, at Forfatterne gerne gaar ud fra, at »Kirkerne« har udspillet deres Rolle, og at det ikke er dem, et fornuftigt Menneske søger Hjælp hos. Men alt i alt er de simpelthen ganske uden Bevidsthed om Gud og afgjort uden Bevidsthed om Kristus som en levende Kraft, som en Person, der virkelig betyder noget for noget nutidigt Menneske. Og jeg tror, at dette er et rigtigt Billede af meget i den moderne Verden og utvivlsomt af den artikulerede, synlige Del af det menneskelige Samfund. Det falder ikke Verden ind at lade sig styre efter Guds Vilje. Kravet, Udfordringen til os er derfor verdensomfattende, selv om det (som vi skal se næste Gang) mere ligner den Udfordring, den gamle hedenske Ver-

den var for de første Kristne, naar den ikke ansaa dem for værd at høre paa — og som vi skal se, var de kristne Talsmænd ikke netop særligt fremragende Mennesker. Men vi kan simpelthen ikke give Lov til, at Kristus ikke agtes. Vi *har* et frelsende Budskab, og vi *maa* bære Vidnesbyrd om det »for Konger og Folk«.

Dengang — og nu

Paa en Maade var det en meget ligetil Opgave, der blev budt de Kristne, vi hidtil har talt om! »Tilbed Cæsar; forband Kristus — eller vi slaar dig ihjel.« Alt hvad de skulde svare var: »Vi vil ikke tilbede Cæsar, vi vil ikke forbande Kristus — slaa os ihjel!« Og de blev slaaet ihjel. Og visseligt gjorde deres Død en uhyre Virkning paa den hedenske Verden. I en vis Forstand kan vi misunde de Egne af den moderne Verden, hvor

praktisk talt den samme Udfordring blev slynget imod moderne Mænd og Kvinder — i Mexiko f. Eks. og i Dele af Spanien gennem nogle faa frygtelige Aar. Vi kan ogsaa tænke paa andre Steder, hvor de mest gruopvækkende Oplevelser er blevet gjort af vore samtidige, blot fordi de var Kristne. Har jeg ikke fortalt, at jeg engang maatte pleje en Mand, der legemligt var blevet pint lige saa frygteligt som Martyrerne og aandeligt endnu værre, fordi vi nu er psykologisk snedigere og kan være langt mere udspekuleret grusomme. Men hvis vi ikke ved, *hvordan* vi skal bære Vidnesbyrd — saa bed om at faa det vist! Bed om den Helligaand! Gud, som skænker Kaldelsen, vil skabe Lejligheden.« »At der maa forundes mig *noget* Lod og Del,« beder Messen, »sammen med dine Apostle og dine Martyrer!«

C. C. Martindale S. J.

Kristendom og Kultur

af Jacques Maritain

Vi bringer en Oversættelse af et ganske kort — 10 Minutters-Radioforedrag, som den berømte franske Filosof holdt for nogle Aar siden (i Juli 1936) over Luxembourg Radio. Flere af Maritains Hovedtanker har heri fundet et populært Udtryk. Oversættelsen er foretaget af den unge danske Benediktiner, Frater Lauritzen.

Hvad er Kultur?

Jeg vil fremsætte nogle Tanker angaaende Forholdet mellem Kristendom og Kultur. Emnet er vidtspændende, og da jeg maa begrænse mig, vil jeg bede Dem undskylde, at jeg nøjes med at ride Problemet op i store Linier og belyser det ud fra dets mest fundamentale Principper.

For at forstaa Sagen ret, bør man efter min Mening understrege følgende tre Kendsgerninger: 1) Religionen og Kulturen ligger paa hver sit Plan; 2) Kulturen levendegøres indefra

af Religionen, og 3) de Kristne tvinges paa Grund af deres Stilling i den moderne Verden til med yderste Alvor at klargøre sig, hvilken Opgave, der paalivler dem med Henblik paa vor Kultur.

At kultivere et Stykke Jord vil sige ved vort menneskelige Arbejde at faa Naturen til at give Frugter, den ikke havde kunnet frembringe af sig selv; thi det, som Naturen frembringer paa egen Haand, er blot »vild Vækst«. Dette Billede antyder for os, hvad man skal forstaa ved Ordene Kultur eller Civilisation.

Kulturen eller Civilisationen betegner Menneskelivets jordiske Blomstring og Frugtbargørelse. Den omfatter derfor ikke blot en tilstrækkelig og nødvendig materiel Udvikling, som sætter os i Stand til at leve et velordnet Liv hernede, men ogsaa og frem for alt en moralsk og intellektuel Udvikling, som er særlig for os Mennesker og rummer en Forædling af vore Handlinger, hvad enten disse har deres Udspring i Retfærdighedssans, Siælsadel, Klogskab eller Videnskab og Kunst. Denne Kultur er naturlig for Mennesket ligesom Forstandens fremadskridende Modning, der netop finder sit Udtryk i en mere levende Kultur. Den svarer til en dyb Tendens i os, men er Frugten af Aands og Friheds Værk i Samklang med Naturens.

Kultur og Religion

Lad os fastholde, at Kulturen hører til paa et tidsbestemt Plan; den finder sin Plads i rent jordiske Perspektiver. Ligesom Frugterne paa vore Træer og Høsten paa vore Marker er den et Led i Tiden og dens Omskiftelser, den er forgængelig og væsenbestemt menneskelig.

Religionen derimod — og her tænker jeg paa den Religion, som voksede frem under det gamle Testamente og fuldendtes i Evangeliet, Jesu Kristi Religion — hører til i Guds og Evighedens Verden. Dens Frugt hos Mennesket er en guddommelig og udødelig Frugt, som tilhører Aandens Verden i dette Begrebs absolutte Betydning. Den hidrører ikke fra Mennesket, Verden eller Civilisationen; den er af Gud, og den er aldeles hævet over Race, Nation og Kultur.

Kultur er Selverkendelse

I Dybet af al Kultur og Civilisation ulmer en Gaade: Hvad er Mennesket? Dersom Kulturen er Menneskelivets jordiske Fuldkommengørelse, er det klart, at den Idé om Mennesket, der er fremherskende i en bestemt Tidsperiode, i langt højere Grad behersker og karakteri-

serer samme Periodes Kultur end Forskelligheder i intellektuel eller social Struktur, i Teknik eller positiv Ret. Det er et Billede af *Mennesket* (et eller andet Billede af Mennesket) som paa Historiens Himmel danner de Konstellationer, under hvilke hver stor Kulturepoke er stillet.

Vist er det, at de Erfaringer, vi drager af vort Livs Lidelser og Arbejder, vor Intelligens Søgen, Kunstens Symboler og vor Tankes stadige Virke, paa en vis Maade lægger os blot for os selv, og at denne Selverkendelse aldrig vil være udtømmende afsluttet. Men der findes en dyb og lønlig Aabenbaring, et forunderligt Lys, som denne Selverkendelse trænger til som Ledetraad, om den skal undgaa Afgrundene. Det er den Aabenbaring, i hvis Greb hine usynlige Traade holdes, der sammenslynger det evige med det menneskelige i os.

Dersom der findes en Religion, stiftet af Een som ved, hvad der bor i Mennesket, men som ogsaa, fordi han er Guds eneste Søn ved, hvad der bor i Gud, og som er kommet for at fortælle os det, i saa Fald vil kun den Religion kunne hjælpe Mennesket til i sin Historie at danne et sandt, lydefrit Billede af sig selv.

Skønt Kulturen i sig selv hører hjemme paa et andet Plan end Religionen, har den derfor alligevel som Følge af sin egen Natur absolut Brug for denne. Det er Grunden til, at Vesteuropas Kultur, der er helt gennemtrængt og levendegjort af den kristne Religion, har forstaaet at vokse sig saa stærk og sætte Mennesker i saa stærk en fremadrettet Aktivitet. Den græsk-latinske Arv overlod Europa værdifulde menneskelige Reserver, som var beredt os af Forsynet, men den dybe Impuls, den dulgte, overnaturlige Livskilde, som satte det Hele i Skred — Europas Videnskab og Kunst, dens Bevidsthed om sig selv, dens sociale og politiske Dynamik, og denne lillidsfulde Fremdrift og Viljekraft, med hvilke vor Verdensdel i Aarhundreder

har gaaet ukendte Skæbner i Møde, denne dybe Impuls er midt i al menneskelig Skrøbelighed og Tvedragt Guds Hjertes Banken i vor Historie.

Mennesket og Tekniken

Hvorledes er da hint Billede af Mennesket, som behersker hele denne Kultur? Det er Billedet af en tornekronet Messias, der opfordrer os til at følge Ham og aabner os Vejen til Glæden i Gud. Den autentiske Humanisme er kun frelsebringende for Mennesket og dets Verden, fordi den ikke taaler nogen Tilsidesættelse af de guddommelige Sandheder, og fordi den anlægger alt menneskeligt med Henblik paa Gøder og et Liv, der gaar ud over det timelige.

I samme Grad hvori den europæiske Kultur fjerner Gud fra sit Livs Brændpunkt, i samme Grad mister den sin menneskelige Karakter; dette er Kilden til vor Tids Tragedie. Der sker det, at Mennesket i sin Stræben efter at herske som Halvgud over Naturen, i Virkeligheden tvinges til baade sjæleligt og legemligt at underkaste sig ikke-menneskelige, men tekniske Krav, blive de materielle Kræfter underdanig, som det selv udløser, men som i en knusende Bølge vælter ind over den menneskelige Verden. Hvilke Fordele der end vindes ud fra andre Synspunkter, bliver Menneskets Livsvilkaar saaledes mere og mere umenneskelige.

Teknikken er et Gode saavel som Maskinen. Man maa protestere mod en Arkaisme, som vil udrydde Maskinen og Teknikken, men dersom de ikke holdes i Ave og underkastes Mennesket, det vil sige helt stilles til Raadighed for Menneskenaturens dybeste Krav og for Personens aandelige Udvikling, saa slaar Menneskeheden ind paa en Vej, der ender i Fortvivlelse.

Vi Kristne og Kulturen

Disse Betragtninger fører mig til den tredie Kendsgerning, jeg ønskede at gøre Dem opmærksom paa, nemlig at Forholdene

i den moderne Verden tvinger de Kristne til med stor Alvor at gøre sig klart, hvilken Mission netop de har overfor Kulturen.

Saa længe Vesteuropas Kultur trods alle Mangler og Misbrug hvilede paa et kristent Grundlag, kunde den enkelte Kristne falde til Ro — det gjorde man kun alt for godt — i de bestaaende sociale Rammer, og begrænse sine Bekymringer til det personlige aandelige og materielle Behov — kort sagt leve som en hæderlig Borger og Kristen.

Nu hvor Tilstandene i Verden har naaet det Forfald, som jeg har skitseret for Dem, bliver den Kristne paa en langt mere paatrængende Vis opmærksom paa sine Forpligtelser overfor hele Folkets Vel og overfor Civilisationen. Nu kaldes han til at drage Omsorg ikke blot for sit eget, men for Samfundets Vel — netop i sin Egenskab af Kristen. For tineligt og aandeligt er nok forskelligt, men ogsaa samhørende. Naaden og Jesu Kristi Liv i Sjælen sætter sit Præg paa alt, hvad vi er og foretager os paa profane som paa religiøse Omraader, i Kulturens Verden og i Religionens.

Ensretning og Individualisme

Ved nøjere Eftertanke vil man se, at der i Kulturens Verden findes Omraader for Virksomhed paa forskelligt Plan. Angaaende disse vil jeg som en Afslutning fremsætte nogle Betragtninger.

Der er i vor Verden et Virkeplan, som kan siges at høre hjemme i Aandens Verden, det Plan, hvor aandeligt forener sig med timeligt; og der er et Virkeplan, som kun er af timelig Karakter.

I det første Virkeplan er Handlingens Ledemotiv højere end det politiske, selv i timelige Sjøgsgmaal, og her føres alle Katoliker til at forene sig i Kampen for Kirkens Frihed og Troens Udbredelse.

Det andet Virkeplan er det timelige i Ordets absolutte Betydning, det hvor den sociale, kulturelle, professionelle og po-

litiske Virken hører hjemme. I sine grundlæggende Principper afhænger denne Virken af den kristne Livsvisdom, og Kirkens Lære fastsætter der et vist Antal Normer at følge. Men under disses Indførelse i den tidsbestemte, konkrete Virkelighed antager den timelige Virken forskellig Form og Farve hos den enkelte og medfører Forskelligheder, ja endog Modsætninger i Maaden at vurdere og drømme paa. Den Kristne handler ikke her som Borger i Guds Rige og som Lem paa Kirkens mystiske Legeme, det handler i dette Tilfælde som Medlem af det jordiske Samfund og er indblandet i de Kampe og Besværligheder, der nu engang er et Led i Jordelivet. Dog maa Mennesket altid, som jeg sagde før, handle som Kristen, om ikke i sin *Egenskab* af Kristen, for det er hans hele Jeg med Tro og aandeligt Liv, med Kød og Blod, Idéer, Lidenskaber og menneskelige Interesser, der er engagerede i denne Kamp.

Her er det Storheden, men ogsaa Vanskeligheden i den Kristnes Mission kommer for Dagens Lys. Selv i denne Modsigelsernes Verden maa Mennesket vidne som Kristen, bevare sin Frihed som Kristen, hævde at selv ved de materielle Goder er den moralske Værdi det største, og at Retfærdighed og Kærlighed trofast hør bevarer imellem Mennesker — ikke i Ord og Tale, men i selve Tilværelsen, og den Kristne maa paa denne Jord, der er blevet forhandet efter Syndefaldet, være et Vidne om de uafviselige Krav om Genrejsning, der er en Følge af Kristi Offerdød. I saa høj Grad maa Kristendommen blive Kød og Blod. Saaledes er den bestemt til indefra at hæve og omforme Kulturens Struktur og dermed vort sociale og politiske Liv. Saaledes er det, at den Kristnes Virken her paa Jorden staar i Forbindelse og Samklang med den evige Bøn, der frembæres af de kontemplative og de fattige, som er inderligt forenet med Frelseren i Kærlighed.

Jacques Maritain.

Rom og Verden

Som sædvanlig har det diplomatiske Korps ved den hellige Stol overbragt den hellige Fader deres Nytaarsønsker. — I Anledning af den internationale Bedeuge (18.—25. Januar) for Genforening i Troen har den hellige Fader modtaget Sekretæren ved Kongregationen for den orientalske Kirke, Kardinal Tisserant og overfor denne givet Udtryk for sin uforbeholdne Glæde over at Tanken med dette Bønnens Korstog finder stadig stærkere og stærkere Genklang over hele den katolske Verden. Den hellige Fader vilde selv en Gang i Løbet af Bedeugen læse en Messe i denne Intention. — Den hellige Fader har gennem den apostoliske Vikar i Helsingfors overbragt Finlands nye Statspræsident, Risto Rytty, sine hjerteligste Lykønskninger.

*

I et schweizisk Tidsskrift har Biskoppen af Lausanne, Geneve og Freiburg, Msgr. Besson, redegjort for hvad den hellige Stol foretager sig for Krigens Ofre. Biskoppen har for nylig været i Audiens hos den hellige Fader og kunde saaledes af Pavens egen Mund erfare, hvor udbredt den hellige Stols Arbejde i Næstekærlighedens Tjeneste er ogsaa under denne Krig. Den Efterretningstjeneste, som Vatikanet har oprettet til Efterforskning af fangne, internerede og savnede, er saa effektiv som vel tænkelig; der indløber daglig Hundreder af Breve, og i utallige Tilfælde er det lykkedes ad denne Vej at formidle Forbindelse mellem Krigsfanger og deres Paarørende i alle Lande, uanset Nation og Religion. Biskop Besson fremhæver endvidere, at den hellige Stol efter Evne bidrager til ogsaa ad økonomisk Vej at lindre Nøden blandt de krigsramte.

Geniets Hyldest

Michelangelo, Renæssancens største Kunstner

↑ Pietà (Peterskirken, Rom)

I Læ af den katolske Kirke er en stor Del (og maaske den bedste) af Europas Kunstnere vokset op, skærmet og værnet af Kirkens moderlige Kærlighed.

Blandt alle Tidens største

Genier maa utvivlsomt henregnes *Michelangelo*. Han var Universalgieniet: Billedhugger, Maler Arkitekt og Digter i ét. Denne store Mand stod i Pavernes Tjeneste, og hans ypperste Vær-

Tekst:

Heiro

En af de ejendommeligste Film, nogensinde er blevet fremstillet, vis Øjeblikket i København: Filmen *Michelangelo, Renæssancens store* (et storslaaet kunstnerisk Værk, med Skuespillere, uden nervepirrende Situationen, omend det dramatiske Moment høj Grad spiller ind; lutter Optagelse den store Mesters Værker passerer Røpaa Lærredet paa en saadan Maade Marmoret bliver levende, aander og Tunge. Schweizeren Curt Oertel (Filmen er et schweizisk Produkt) har her skabt et enestaaende dramatisk Epos, en Højsang over en af Verdenshøjsangerens største Kunstnerskikkelser og hans Værk. Ansigt til Ansigt staar her med hans vidunderlige Skulptur og Malerier, man oplever dem i de givelser, hvor de hører hjemme, fornemmer Domen i Firenze, Peterskirken i Rom og alle de andre kendte ukendte Steder under Italiens Himmel. Blandt det Milieu, i hvilket han levede skabte, hans Liv, hans Værker blev levende for een — Mennesket og Kunstneren Michelangelo Buonarroti, Mand, der paa sin Livsaften skabte Peterskirkens stolte Kuppel, et Vidneskab af Skønhed og Teknik.

← **Madonna Medicea** (S. Lorenzo, Firenze)

der kommer for at dømme de levende og de døde og som tvinger al Verden i Knæ med sin hævede Haand.

Men Blomsten blandt hans Værker er hans *Madonna*frem-

der ikke Trods mod Gud eller Had, men Hengivenhed, Ydmyghed og Tillid til Gud.

»Intet skønnere formaar Kunsten, den gudfødte, end at fremstille Moderen med sit guddommelige Barn« (Schiller). Michelangelos Tilbedelse er hans Værker, og hans Livs Te Deum er Kuplen over Petri Grav, Baldakinen over den evige Stad. Men hans Ave Maria, det skønneste, han har skabt, er dog hans Madonnaer, Geniets Hyldest til Jomfru-Moderen, al Glædes Aarsag.

→ **Madonna med BARNET** (Brügge)

ker forherliger religiøse Emner: Kristus, Madonna, Helgener. Han var et Geni, d. v. s. et Menneske, som med dybere Blik end vi andre formaaede at se ind i Skabningens Mysterier og som forstod at udtrykke disse Syner i Marmor, i Farve, i Ord. Han var Skaberen, der i denne Taarernes Dal evnede at fremtrylle en Anelse af Paradisets Skønhed, saa at vi gribes endnu den Dag i Dag ved Genkendelsens Mildhed og længes tilbage til noget, der er helligt og skønt: til Gud.

Dette Geni var vokset op i Kato-licismens Jordbund og har virket i dens Kirke. Det har bøjet sig for Gud i Tilbedelse og Tavshed. Det har fremstillet Gudfader som den skabende Almagt og Kristus som Sejrherr,

stillinger. Der gaar en uafbrudt Kæde af Madonnastatuer — som en Rosenkrans — gennem hele hans Liv. *Pietà* i Peterskirken med Lidelsens milde Hengivenhed til Gud: »Se, jeg er Herrens Tjenerinde«, talt med den døde Søn paa Skødet; *Madonna*, som en flandersk Købmand bestillede til en af sit Hjemlands Kirker og som blev et af Michelangelos bedste Ungdomsarbejder; *Madonna Medici*, med det skønne, det adelige, ophøjede Ansigt, og til sidst *Madonna Rondanini*, den inderlige Moderkærligheds udtrykte Billede. Det blev hans Afsked med Livet, denne ufuldendte Symfoni, hvor Lidelsen igen bryder frem, det var hans Livs sidste Ord: den smertefulde Moder med sit døde Barn ved sit Hjerte, og det hele aan-

▲ **Pietà Rondanini** (Palazzo R., Rom)

For hvem skal vi egentlig bede?

Anden Artikel

Paa ny forsøger vi at besvare dette Spørgsmaal. Det, vi hørte sidste Gang, var kun en Redegørelse ganske i Almindelighed: man skal bede for alle Mennesker, som endnu er paa Vej til deres sidste Maal. »Gud vil jo, at alle Mennesker skal blive salige og naa til Sandhedens Erkendelse«, og »Jesus Kristus, den eneste Midler mellem Gud og Menneskene, er død for alle« Adams Børn. Saadan staar det jo med rene Ord i Skriften. (I Tim. 2,1-2).

Men i det Nye Testamente opfordredes de første kristne Menigheder flere Gange til ved Bøn specielt at hjælpe deres Sjælesørgere, de hellige Apostle, for at Gud maatte aabne en Dør for deres Prædiken (Kol. 4,3). Apostelgerningerne fortæller, hvorledes Kirken i Jerusalem uophørligt bad til Gud for Petrus, der sad i Fængsel (12,5). Den fulgte heri Herrens eget Eksempel, der jo ogsaa ganske særlig bad for Petrus, hvem han vilde betro hele sin Hjord (Lk. 22,31). Skriften lægger øjensynligt særlig Vægt paa Bøn for bestemte Personer. Det er en ligefrem Nødvendighed, at Biskopper og Præster under deres Arbejde faar Hjælp gennem de troendes Bøn. Herren har nemlig gjort sit Riges Udbredelse til en fælles Opgave for hele Kirken trods al Arbejdsdeling. Ordets Forkyndelse og Bøn, Offer og Taalmodighed er de Midler, hvormed Kristi Sandhed og Naade skal erobre Hjerterne. At prædike er Præsternes Sag. Der-til uddannes, udstyres og sendes de. Men Bøn og godt Eksempel, Offer og Taalmodighed er alle Katolikkers store, apostoliske Opgave. Derfor har vi jo ogsaa Bønnens Apostolat. Kan der tænkes en mere velsignet Benyttelse af de faa Aar, vi har her paa denne Jord, end at byg-

ge Guds evige Rige op, saa vidt det staar til os?

Allerede tidligere har vi hørt, hvorledes den hellige Paulus foreskriver Bønner for *Konger og alle Øvrighedspersoner*, saa vi maa føre et roligt og fredeligt Liv i al Gudfrygtighed og Kyskhed (I. Tim. 2,2). Derfor er det i denne Sammenhæng nok, blot at minde om denne Pligt. Netop i vore Dage føler vi det saa stærkt, hvor stor Risikoen er for et Folk, naar der ikke staar gudfrygtige, retskafne, helt igennem retfærdige Mænd i Spidsen for det borgerlige Samfund. Alle bør altsaa bede meget om førende Mænd, der er, som Gud vil have dem, og som er sig deres Ansvar overfor den højeste Dommer fuldt bevidst.

De hidtil nævnte Tilfælde illustrerer det, vi skylder de Autoriteter, som Gud har givet baade det kirkelige og borgerlige Samfund. Det ligner Børns Pligter overfor deres Forældre og hører altsaa ind under det fjerde Guds Bud. Nu kommer et Eksempel fra et andet Omraade, nemlig det sværeste, Næstekærligheden kan kræve af os. Som vi alle godt ved, befaler Herren i sin Bjergprædiken udtrykkeligt at »bede for dem, der forfølger og bagvasker os« (Mt. 5,44). Heri ligger en stor Vanskelighed for det menneskelige Hjerte. Jesus, der paa Korset gik i Forbøn for dem, der pinte ham til Døden, og som undskyldte dem med deres Uvidenhed, forlanger af sine Disciple noget, som vor Natur i og for sig hverken kan fatte eller magte, hvis ikke vort Indre oplyses og styrkes af Guds Aand. Det er den kristne Morals Triumf, at den lærer ikke at lade sig besejre af det onde, men overvinder og gengælder ondt med godt.

Endelig findes et Sted i Johannes' første Brev, som ogsaa berører vort Forhold til vore Medmennesker, og hvis rette

Forstaaelse bereder vor Forstand en Del Bryderier. Dette fremgaar bedst af de forskellige Fortolkninger, man kan træffe i den Anledning. Der staar nemlig 5,16: »Den, som ved, at hans Broder begaar en Synd, som ikke medfører Døden, han skal bede. Saa vil Livet blive skænket ham, der ikke begaar Synd til Døden. Der gives Synd til Døden, om hvilken jeg ikke siger, at man skal gaa i Forbøn. Enhver Uretfærdighed er Synd, og der er en Synd, som medfører Døden.« Det er tydeligt nok, at Apostlen skelner mellem Synder, der ikke bevirker aandelig Død, og andre, der fører til den fuldstændige Udslættelse af alt overnaturligt Liv, *det fuldstændige og offentlige Frafald fra Troen*. Det drejer sig i det sidste Tilfælde om hin Modstand mod Sandheden og Naaden, som Herren selv kalder for Modstand mod den Helligaand. Johannes forbyder ikke at bede for en saadan totalt frafalden, men paalægger det heller ikke som en Pligt. En, der bryder saa grundigt med Gud og sin Daabspagt, som den frafaldne gør, har ikke den samme Ret til Forbøn, som en anden Synder, der i det mindste bevarer sin Tro. Den første er ekskommuniceret og derfor udelukket fra de offentlige Bønners Hjælp. Derimod anbefaler Johannes Bøn for dem, som nok har mistet det overnaturlige Liv, men ikke helt har udleveret sig selv til Synd og Død. Deres Frelse betragter han ikke som haabløs. Det er altsaa tvivlsomt, om Bøn og Ofre for frafaldne af den nævnte Art nytter meget. Alligevel har den kristne Kærlighed for Skik under Taarer at bede om Guds Barmhjertighed ogsaa for dem.

Lad os slutte med noget mere glædeligt. St. Paulus opfordrer i Efeserbrevet til vedholdende Bøn for *alle Hellige* (6,18). Han mener med dette Ord de gode og fromme Kristne. Ogsaa disse trænger til at blive hjulpede af andre. Gud har villet og indrettet det saaledes, for at ingen skal blive indbildsk og hovmode

Lord Baden-Powell

Danske Spejderes Mindeord

sig i Bevidstheden om, at ogsaa de bedste er henviste til de mindre fuldkomnes Forbøn. Men ganske vist træder overfor de virkelig hellige en anden Pligt mere i Forgrunden, nemlig at takke Gud for al hans Godhed. Han har glædet hele Slægten indtil nu med utallige Velgerninger og bliver ogsaa fremdeles ved med det. Men for de helliges Vedkommende skylder vi ham en ganske særlig Tak, fordi de ved hans Naades Bistand fik Lov til at vinde herlige Sejre over alle indre og ydre Fjender: en stor Triumf!

Hvis nu nogen ønsker til Fuldkommenhed at løse de Opgaver, som den hellige Skrift saaledes stiller os overfor, kan der ikke anføres noget bedre Middel end vor Frelsers Eksempel. Aftenen før han døde for os, stod han i Nadversalen, løftede sine Øjne op mod Himlen og gik i Forbøn for sine Apostle og alle de troende. Denne vidunderlige ypperstepræstelige Bøn skal vi lære af. Desuden lovede vor Herre samme Aften, at han ogsaa vilde bede for os, naar han var vendt hjem til sin himmelske Fader. Dette Løfte har øjensynligt gjort dybt Indtryk paa Paulus og Johannes. Fire Gange minder de om dette Forbillede i deres Breve.

Efter Jesu Eksempel, i den inderligste Forbindelse med ham og støttende os til hans Fortjenester, vil vi bede for andre. Saa frembærer vor eneste Midler vore Bønner for Gud Fader, og denne tager imod dem gennem sin enbaarne Søn som Bevis paa den Kærlighedens Aand, der skal besjæle Kirken og hele de Helliges Samfund.

F. K.

De læser hver Uge

Pastor MARTINDALE'S

Artikler

Har De læst hans Bog

„**Hvad er en Helgen?**“

Udgivet af Pauluskredsen

Pris 3 Kr.

Den 8. Januar naaede Budskabet hertil, at Verdensspejderchefen Lord Baden-Powell of Gilwell var død i Afrika, 83 Aar gammel.

Som Millioner af Spejdere, forhenværende og nuværende, hele Verden over, bøjede ogsaa vi danske Spejdere vore Hoveder, da vi læste herom, i Ærbødhed og Taknemlighed mod hans Minde.

Fra tidligere Aars Artikler i Aviser og Tidsskrifter, fra Reportager fra Jamboreer og Lejre og sidst fra Dagspressens Nekrologer kender De alle Baden-Powell.

De har læst om Mafekings tapre Forsvar, hvor Idéen til Spejderbevægelsen opstod, om Bevægelsens første Aar og om dens senere Sejr over hele Verden.

Baden-Powells tre Besøg i København er beskrevet: 1910 da

Korpset var blevet organiseret herhjemme, 1924 ved den store Jamboree, og sidst i August 1938, da han sammen med 450 engelske Førere ombord paa det store Spejderskib gjorde Ophold her faa Dage, paa Vej hjem fra Sverige.

Meget er skrevet, specielt i de sidste Dage, men det er dog ligesom man ikke har formaaet at beskrive det væsentlige ved B.-P., det særegne der gjorde, at han ikke alene var Bevægelsens Topfigur, ikke alene sad i England som »Verdensspejderchefen«, men kort og godt var enhver Spejders »Chief B.-P.«.

Jeg udtrykker mig vist bedst, naar jeg siger, at dette særegne var en stærk personlig Samhørighed, som hver enkelt Spejder følte overfor Baden-Powell. Vi almindelige Spejdere kom jo ikke i Kontakt med B.-P. selv, ja, det er vel endda de færreste

Jan.:

Jan.:

19. S. 2. *Søndag e. Epiphani* (85); 2. St. Knud, Konge af Danmark (792), 3. St. Marius og Lidelsesfæller (793), 4. Om Fred.
20. M. St. Fabian og St. Sebastian (794); 2. Om Fred.
21. Ti. St. Agnes (796); 2. Om Fred.
22. O. † St. Vincents og St. Anastasius (797); 2. Gudsmoder (64—[92]—65), 3. For Kirken ([123]) eller for Paven ([122]), 4. Om Fred.
23. T. † St. Raymund af Pennafort (797); 2., 3. og 4. som Onsdag.
24. F. St. Timotheus (798); 2. Om Fred.
25. L. St. Pauli Omvendelse (799); 2. Om Fred.
26. S. 3. *Søndag e. Epiphani* (89); 2. St. Polykarp (804), 3. Om Fred.

Anm. Paa de med † mærkede Dage kan Præsten efter frit Valg læse Sjælemesse og andre Votivmesser, hvorfor man paa disse Dage ikke kan regne med, at de her angivne Messer læses.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Dannevirkegade 19, København V, Telefon Eva 2512 (træffes i Almindelighed bedst Kl. 14-15 og 18-19)

Ekspedition: Boyesgade 8 A St., København V, Tlf. Eva 1898, Kl. 15-17.

Kassererkontor: St. Annæ Plads 28, Postgiro 57042.

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BØGER

Offeret

Franz Meister: Die Vollendung der Welt im Opfer des Gottmenschen. (Freiburg 1938. Herder. 256 Sider.)

Kristi Offer paa Korset er hele Kristendommens Kærne og Midtpunkt. Hver Morgen fornyes dette Offer paa vore Altre. *Den hellige Messe* er derfor Katolicismens inderste Væsen. Vil vi trænge dybere ind i vor Tro, kan vi ikke gøre noget bedre end at trænge dybere ind i den hellige Messe.

Den foreliggende Bog hjælper os med denne Opgave. Den er ganske vist skrevet i en saglig, næsten nøgtern Tone. Ikke from »Opbyggelseslitteratur«! Men maaske netop derfor et dybt og indholdsrigt Arbejde.

Bogen bygger paa en tilsyneladende »ny« Opfattelse af Begrebet »Offer«. Det var *Maurice de la Taille* S. J., der i sit teologiske Værk »Mysterium Fidei« (Paris 1931, 3. Oplag) slog til Lyd for denne Anskuelse. I Virkeligheden drejer det sig om den oprindelige og gamle Opfattelse. Mange Teologer efter Tridentinerkonciliet sagde: *Ofret* er en Handling, der skal give Udtryk for vor *Afhængighed af Gud*. Derfor hører *Tilintgørelsen af Offergaven* væsentlig med til Begrebet »Offer«. De ældre Teologer, som mange nye slutter sig til, siger: *Ofret* er en Handling, der først og fremmest udtrykker vor *Kærlighed til Gud*. *Tilintgørelsen af Offergaven* hører ikke med til Begrebet »Offer«. *Ofret* betyder i sit Væsen, at noget bliver *indviet til Gud og helliget* (»sacri-ficium«).

Der er mange Grunde, der taler for denne sidste Opfattelse, skønt begge Anskuelserne forsvares i den katolske Teologi.

Alle Ting er udgaaet fra Gud i *Kærlighed*. I *Kærlighed* skal de alle vende tilbage til ham. Mennesket, alle Skabningers Præst og Konge, er nu Stedet, hvor alle Ting vender tilbage til Gud. Den Handling, hvori Mennesket fører sig selv og alle Ting tilbage til Udgangspunktet, er netop *Ofret*. Ikke mere at hvile i sig selv, men helt og holdent at hengive sig til Gud, at virkeliggøre denne Indstilling i sit eget Liv, aldrig at svinge Guds *Kærlighed* selv midt i de største Genvordigheder: *dette er efter Skaberens Mening vort Livs og hele vor Eksistens Offer* (= Gave). Derved bliver vi forvandlet, bliver vi Guds Ejendom og en »hellig Sag« (res sacra). Nu er det ganske vist rigtigt: som Skabninger, der tilmed havde syndet i Adam, kunde vi ikke tilbyde Gud et velbe-

geligt Offer. *En ny Adam, Kristus, maatte komme, der ofrede for os og vi i ham*. Men dermed er det ikke nok. Enhver af os skulde ogsaa aktivt have Del i denne Kristi Offerhandling. Dette Offer skulde ikke blot »tilregnes« os, som Protestanterne vil. I en bevidst Handling skulde vi være med »i Jesu Offer«. *Dette sker i Troen og Sakramenterne* (S. theol. 3,62,6). Forfatteren behandler især Daaben, Eukaristien og den sidste Salvelse. Ogsaa og netop vor Død skal være et Offer, vort Livs Offer sammen med og i Kristus.

Paa denne Maade føres hele Skabningen tilbage til den Kilde, den er udgaaet fra, til Gud, som »er Kærlighed« (1. Joh. 4,16). Messeofferet samler hele Universet i sig og gør Kristi Kærlighed nærværende for os. Den hellige Messe bliver først overflødig i det Øjeblik, hvor hele Skabningen igen er blevet til Kærlighed.

Heinrich Roos S. J.

Det grønne Hefte

Placen »Hvis du blev katolik« meldes pr. 1. Januar udsolgt fra Forlaget; der er kun ganske faa Eksemplarer tilbage.

Der var Risiko ved Foretagendet, »Nyt nordisk Forlag« (Arnold Busck) antog den paa Forf.s Ansvar: hvad der ikke solgtes, maatte han betale om 1 Aar. Der udsendtes da ca. 50 private Opfordringer til at skaffe Hæftet uddelt; de 12 gav positivt Resultat; flere Kirker og Institutioner købte store Oplag, og Enkeltsalget gik godt.

Jeg vil gerne fremføre min Tak til alle, der har ydet Hæftet Støtte, og som har været med til at skaffe det udsolgt, saa jeg ikke selv kom til at »hænge paa det«. To Tusinde solgte Eksemplarer har været mig et kært Vidnesbyrd om vid Forstaaelse og venligt Samarbejde — Tak!

Peter Schindler.

Til Pris for Villabyerne

Arne Hall Jensen: »Fra Sundet til Søen« (Gentofte Boghandel)

Undertitlen til den lille nydelige Bog, der er gennemillustreret med Reproduktioner efter Johannes Nielsens Malerier, er »Stemninger fra Villabyerne«, nærmere betegnet Gentofte Kommune. Man følger baade Aarstidernes Skiften og det stiltfærdige Menneskeliv i Glæde over Hus og Hjem med Havens Lilleverden og smittes af Lokalpatriotens Glæde over, hvor det er godt at være nordenfor den alt for store By. Redaktør Hall Jensens

Berejstshed giver disse stilfærdige Stemninger fra en begrænset Verden en egen Baggrund.

L. H.

Familien Danmark

Pastor *Thomas Mollerup* har hos Fr. E. Pedersen dels udsendt »*I Danmarks Nat*«, nogle Artikler og Taler, som alle er inspireret af den 9. April 1940, dels »*Falk og Familien Danmark*«, hvori han sammen med andre søger at give et Billede af Falk Hansens omfattende kristelige, sociale og danske Vækkergering.

I den første Bog fæstner man sig især ved de indledende Skildringer af tidligere »Ydmygelsens Tider i vort Folks Historie«, især Beskrivelsen af den senere Biskop Mynsters Erindringer fra Aarene efter 1807. Den viser os baade frem til et Lys forude og vækker os til Forstaaelse af, hvad der maa kræves af dem, der skal gaa frelst frem af Ydmygelserne.

Bogen om Falk Hansen giver maaske ikke videre Nyt fra dem, der med Beundring har fulgt denne Mands Gerning blandt Mellemkrigstidens arbejdsløse og rodløse Eksisterer. Det særlige ved Falk Hansen er ikke saa meget Tonen i hans kristne Forkyndelse, men den fulde Hengivelse i Gerningen. Han

staar som et lysende Eksempel paa Sandheden i Ordene om at være alt for alle, at give al sin Tid og alle sine Kræfter indtil Forsagelse af alt sit eget, for at kunne være noget for dem, man vil vise Vejen til Kristus. Men forhaabentlig vil Bogen kunne lære en Del hidtil udenforstaaende et Begreb om, at Falk Hansen her har vist Vejen til en helt nutidig Efterlevelse af de store kirkehistoriske Apostles Eksempel.

Katalog over katolske Bøger

Pauluskredsen paatænker at udgive et Katalog over alle de danske katolske Bøger, der endnu findes Oplag af hos de forskellige katolske Udgivere. Alle, som i Aarenes Løb har udgivet saadanne Bøger, bedes sende en Liste over Forfatternavne, Titler, Sidetal, Priser og Udgiveradresse til Pauluskredsens Formand, Pastor Knud Ballin, Frederikssundsvej 225.

FILM

Michelangelo

Filmen findes omtalt andetsteds i Bladet. (Grand).

Dronningens Hjerter

Tysk Film, der altid plejer at have sin Force i Frembringelser af historisk Art, møder paany frem med en historisk Film af stort Format: »*Dronningens Hjerter*«, der er Fortællingen om Maria Stuart og hendes Livsskæbne i Renæssansens barske, puritanske Skotland, mellem trodsige Borgere og intrigerende Adelsmænd. Man kommer ikke uden om, at Filmen, som den fremtræder (i schillersk Opfattelse), er et Mesterværk af Teknik og Kunst i skøn Forening; der er intet sparet for at opnaa den tilsigtede Virkning: en Række af Tysklands bedste Kræfter med Zarah Leander i Titelrollen medvirker, en enestaaende »Aufmachung«, — alt føjet behændigt sammen af en glimrende Iscenesættelse. Musikken maa ikke forbigaa, effektfuld som den er og ypperligt afpasset til det hele Milieu — men hvor kunde det ogsaa være andet? Tidspunktet, hvor Handlingen udspilles, er jo netop det, hvor Old England var Musikkens Højborg. (World Cinema).

ALTERLYS

i alle Størrelser

og iøvrigt

Stearinlys og Vokslys

af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER

København

Katolske Begravelser

Ib v. Benzon

aut. katolsk Bedemand
Tlf. 6536 . Smallegade 13
Privat Fasan 1866

Sæt Radioen paa Ration

læs en god Bog *det er sundere for Nerverne*

Knud Rasmussens Boghandel Vesterbrog. 60
Leverandør til Sct. Knuds Skole

ARNOLD BUSCK

INTERNATIONAL BOGHANDEL

Dansk og udenlandsk katolsk Litteratur

Specialkatalog udleveres

Kjøbmagergade 49 . Telefon Central 2453

C. Gerlach & Søn's Eff.

W. Deleuran

Edsvoren Messevinsleverandør

Fredericia

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

nuværende Spejdere, der overhovedet har set ham.

Alligevel »kendte« vi ham som — ja, akkurat som man kender sin bedste Ven, og vi følte os knyttet til ham med samme stærke Baand som til en virkelig Ven, — som til een, vi — i aandelig Forstand — kunde slaa paa Skulderen og sige et: Hello, good old man, med den Underbund af hjerteligt Ven-skab, der af hans eget Folk kan lægges i de Ord.

Grundene hertil er mange. Det ligger i hans stærke, drengagtige, charmerende Personlighed, der lyser os imøde fra hans Spejderbøger og utallige Artikler, illustreret af hans egne lune Tegninger.

Ogsaa, at i hans Aand lever og virker vi i vort Spejderarbejde, alt er tilrettelagt af ham; hans Love, hans Principper følger vi i vor Spejdergerning; lige fra Spejderløftet, vor Good-turn, til vor Uniform er det i hans Fodspor vi gaar. Det er saa at sige i hans Aand, man opdrages, fra man første Gang har aflagt sit Spejderløfte.

Dette er ensbetydende med god kristen Aand, saavist som han selv altid fremhævede Betydningen af et fast Gudsforhold og selv udtalte, at uden Troen paa Gud fandt han ingen Værdi i en Mands Liv.

Hans Bevægelse optog Medlemmer fra saavel alle Samfundslag som fra alle religiøse Samfund. Jævnside med Spejderlivet maatte enhver følge sine specielle religiøse Love, — saaledes som f. Eks. vor Hertug Knuds Division indenfor Det danske Spejderkorps.

Der er da ogsaa fra katolsk Side ofte blevet fremhævet Værdien af Baden-Powells Livsarbejde. (Se bl. a. i »Horisonten rundt« i dette Nummer).

Sidst blandt de mange Grunde til vor Samhørighed med B.-P. vil jeg nævne hans Trofasthed mod den Bevægelse, han havde skabt. Selv i sin høje Alder var han stadig Chief. Han havde vel gerne, træt og syg som han til-

sidst var, opgivet Ledelsen noget før, hvis en Efterfølger kunde findes, men dette var umuligt, og saa fortsatte han. Selv i en Alder af 81 Aar foretog han sin sidste Rejse til Skandinavien, som omtalt sammen med 450 engelske mandlige og kvindelige Spejderførere, der besøgte en Lejr for ældre Førere i Sverige.

Paa Tilbagevejen lagde Skibet til ved Langelinjekajen, og hin August Aften i 1938, da vi københavnske Spejdere mødte op for at tage Afsked med de fremmede Førere, saa jeg selv Baden-Powell for første Gang.

B.-P. var for syg til at forlade Skibet, medens det laa her, saa de øvrige Førere var alene ude at se paa Byen, til Modtagelse paa Raadhuset, Lejrbaal i Forum etc.

Imidlertid haabede man, at han vilde vise sig ved Skibets Ræling for at sige Farvel ved Afsejlingen, og det gjorde han ogsaa. Men Spændingen før, da vi københavnske Spejdere stod paa Kajen i øsende Regnvej, var stor.

Sange og Spejderraab bølgede mellem Englænderne om Bord og vi Danskere paa Kajen, afbrudt af vore energiske Raab paa: Chief B.-P., Chief B.-P.

Saa kom han. Ledsaget af Lady Baden-Powell saa vi ham gaa ud af en Kahyt og hen til Rælingen, — og den Jubel og Begejstring, baaret frem af de dybeste Følelser af Ærbødighed og Ven-skab, der her slog ham i Møde, — den kan ikke beskrives.

Smilende standsede han vore Begejstringsudbrud og talte saa selv til os paa tydeligt, klangfuldt Engelsk. Han takkede os, fordi vi var mødt op for at tage Afsked, mindedes tidligere Besøg i Danmark og lagde os endelig paa Sinde at være gode Spejdere, at holde fast ved vore Idealer. Til Slut ønskede han os: Good scouting, good camping.

Skibets Trosser toges, og det gled bort fra Kajen, medens vi sang begge Landes National-

sang. Det var allerede et Stykke borte, — da raabte Baden-Powell et sidste: Jeg er ikke Baden-Powell, jeg er jeres »Bademester Povelsen«. Da vilde Jubelen og Begejstringen ingen Ende tage.

Skibet sejlede ud af Havnen, men længe stod vi tilbage og saa efter B.-P. Vi anede vel, at det var sidste Gang, vi saa ham, og saaledes blev det jo ogsaa. Men da havde han jo selv sagt det egentlige: at han ikke alene var Baden-Powell, men at han var vores Ven og »Bademester«, saaledes som han døbttes i Jam-boreens øsende Regn i 1924.

Nu er han, vor ældre Ven, gaaet bort, men det ved vi, at saalænge der paa Jorden eksisterer Dreng og Piger, der er i Stand til ikke alene at drive en tom »Sport«, men som forstaar, at der kræves noget mere, at alt ikke afhænger af Legemet alene, men at der maa være en Baggrund af Aand, et Ideal, — saa længe vil Spejderbevægelsen gaa frem, saalænge vil Baden-Powells Liv og Virke fortsætte.

Ære være vor gamle Chef.

Alf Simonsen.

Hertug Knuds Division

Det var en kold Nytaarsdag, men rigtig et Vejr for rask Ungdom. Det blæste og det sneede, men 125 Spejdere og Ulve fra Divisionens københavnske Trope samt Førerrepræsentanter for Sankt Laurentii Trop i Roskilde var dog mødt til Nytaarsparaden i Sankt Knuds Sal. Bladets Læsere vil allerede i vor sidste Spejderberetning have læst om, hvad der »spejdermæssigt« skete paa Nytaarsdag, og erindrer maaske, at vi ved vor egen Parade ogsaa meddelte Resultaterne af Divisionens store Turnering. Her er de:

Trop-Patrolje	Points			Nr.
	Maaned's Opgaver	Forbin- dringsløb	Jalt	
<i>St. Laurentii:</i>				
Ørne	290	176	466	10
Ugler	305	150	455	11
<i>St. Paul:</i>	221	174	395	12
<i>St. Bendt:</i>				
1. Patr.	132	157	289	15
2. Patr.	324	153	477	9
<i>St. Ansgar:</i>	247	62	309	14

I. Absalon:				
Helsingør	50	0	50	16
Glenter	udgik			
Viber	317	202	519	7

II. Absalon:				
1. Patr.	406	205	611	2
3. »	365	166	531	5
4. »	365	176	541	4
5. »	425	200	625	1
6. »	175	169	344	13
7. »	425	186	611	2
8. »	379	178	557	3
9. »	295	196	491	8
10. »	350	175	525	6

Diplomer tildeltes flg. Patruljer:
for Maanedsopgaverne: II Abs.:
5. Patr., 7. Patr., 1. Patr.
for Forhinderingsløbet: II Abs.:
1. Patr., I Abs. Viber.

Sølvplader for samlede Resultat tildeltes:

II Abs. 5. Patr., 7. Patr., 1. Patr.,
8. Patr., 4. Patr.

Korpsets Præmie (Vildsvinetand) tildeltes:

II Abs. 5. Patr.
I Tropsturneringen blev Resultatet:

Nr. 1: II Absalon 538 Points
(Korpsets Præmie, Rævehale).

Nr. 2: Sankt Laurentii 461 Points
(Diplom).

Nr. 3: Sankt Bendts Tr. 383
Points (Diplom).

Og saa skulde vi videre i det daglige Arbejde, men Aarets første Dage bragte desværre et Sorgens Budskab til Alverdens Spejdere. Spejderbevægelsens Stifter, Verdensspejderchefen Lord Robert Baden-Powell afgik den 8. Januar ved Døden i Sydafrika. Dette Dødsfald vil vække Sorg rundt om paa Jorden, og Hertug Knuds Division agter ved en Mindehøjtidelighed at føje et Blad til den Æreskrans, der bør nedlægges ved denne store Ungdomsførers Baare.

D. C.

altret var meget stilfuldt indrammet i hele dets Højde af mindre Juletræer. Vi holdt *Midnatsmesse* som ellers. Selv om Lyset var meget sparsomt paa Grund af Mørkelægningen, var Gudstjenesten dog næppe mindre stemningsfuld.

Familieaftens traditionelle Julefest holdt vi paa Grund af Opvarmningsforholdene i Aar for første Gang i en Sal i Byen, i Stedet for i vor egen Sal. Teaterdirektør *Henning-Jensen* læste op af en katolsk Præsts Rejsebeskrivelser fra Ørkenen og af H. C. Andersen, og Pigespejdernes nye Mandolinorkester viste sig for første Gang for Offentligheden til stor Glæde for alle. Ved Kaffebordet udbragte Kaptajn *Beyer* et Leve for Præsterne. Der afsluttedes med Film.

Det var vanskeligt at faa arrangeret en Fest for vore Trosvæller fra Landet. Der blev dog holdt to mindre Fester, een i *Grenaa* og een i *Odder*. Begge Steder kunde der have været flere, især i *Grenaa*; dog er det afgjort, at alle de, som var mødt op, oplevede nogle rigtig fornøjelige Timer, og at de, som blev hjemme, virkelig gik Glip af noget.

Endelig maa ikke glemmes, at Kirken i Mosen, Kapellet i *Pindstrup* heller ikke i Aar savnede sin højtidelige *Midnatsmesse*. Der var fuldstændig mørkelagt, saa det Indre kunde straale i rigtig Glans i Skæret af Julelysene.

Paa *Sct. Josephs Hospital* sang anden Juledag Kirkens Sangkor Julesalmer for de syge, og tredje Juledag glædede Hr. *Vilhelm Nørregaard* og hans seks Mands Orkester dem med en smuk Koncert.

J. L.

imødesaa vi Resultatet. Og det skal siges uden Smiger eller Pral, at Randers Katoliker ikke staar tilbage for andre Menigheder, naar det gælder om at yde musikalske og sceniske Præstationer. Det fremgaar af Programmet. Der indledtes med Monsignore *Kjelstrups* gribende, hjertevarme Hyldedsang til vor hellige Kirke: »Vi elsker vor Kirke«. Saa hyldedes, som det sig hør og bør, vor modige og stærke Konge med Hans Hartvig Seedorff Pedersens: »Der rider en Konge«. En Trio for Violin og Klaver fremførte *Händels Arioso*, *Bach-Gounods Ave Maria* og *Pleyels Duet* for Violin og Klaver smukt og fint. Vekselsang af Hartmanns Opera »Liden Kirsten«: *Hør Ungersvend*, og *Rungs Duet: Spansk Sang af »Maria Stuart«* gjorde vældig Lykke.

Saa gik vi over til det sceniske med Opførelse af *Dilettantfarcen: »Et farligt Eksperiment«*. Eksperimentet lykkedes glimrende. Tilskuernes almindelige Bifald viste, at Skuespillerne klarede de ikke helt lette Roller udmærket godt.

I tilstødende hyggelige Lokaler samledes man derefter til et hjertestyrkende Kaffebord. Sognepræsten takkede her Aftenens Kunstnere for deres vægtige og smukke Bidrag til vor Nytaarsfest, der havde samlet over 100 Deltagere. Han opfordrede ogsaa Menigheden til, trods de tunge Tider, ikke at blive Pessimister. Vi er i Guds Hænder, og er derfor i gode Hænder.

Aftenens Program var endnu ikke udtømt. Fabrikant *Melchior*s, der ledede Festen, kaldte nu Deltagere til Pakkeauktion, der indbragte 118 Kr. En Del af Beløbet anvendes til at anskaffe Kirken et Døbefad og Kande af Sølv.

H.

Aarhus

Vi har fejret Julefesten efter Sædvane, saavidt det kunde lade sig gøre. Da vi nu har *Birgitte Wests* Malerier i Koret, kunde vi ikke rejse de to store Juletræer med de mange Lys. Men selve Høj-

Nytaarsfest i Randers

Paa Grund af de daarlige Tider har vor Menighed i Aar ikke afholdt Juletræsfest, men der blev i Stedet arrangeret en Nytaarsfest paa Byens Højskolehotel d. 9. Januar. Siden November havde flere af Menighedens Medlemmer forbedret sig energisk paa at yde noget fornøjeligt og dog lødigt til denne Nytaarsfest. Med nogen Spænding

Har Deres Børn faaet

„Min første Messebog“?

Læs om den paa Side 34

Robinson, Andersen & Co. A/S

Hellerup

Export af friske og preserveerede Æg

Fabrikation af frosne og sealede Æg og Ægprodukter

28 Filialer over hele Landet

Jewan holdt sig inde ved Bred- den og lod Baaden drive afsted med Strømmen, og snart begyndte han at skyde paa de forbigflyvende Fugle. Det varede ikke længe, in- den Baaden var halvfuld af fede Ænder og Gæs. Saa roede Jewan tilbage til Baaden og i Middags- pausen tilberedte Folkene sig et Maaltid af det fede, friske Vildt.

Jewan blev kun en Dag i Kola, det nye larmende Murmansk lok- kede ham. Som Barn havde han engang været der sammen med Faderen. Dengang havde Stranden ligget øde og tom omgivet af nøg- ne Fjelde. Ikke en Hytte, ikke et Telt havde der været at øjne ved Strandbredden; i Ensomhed strøm- mede Floderne ud i det altid isfri Hav.

I Aaret 1915 var to finske Tøm- rere kommet derop; de boede i en gammel Baad, som Havet havde skyllet op paa Stranden. De havde været Byens første Indbyggere, og de boede der begge to endnu.

I Løbet af ganske faa Aar var der vokset en By op paa dette før saa øde Sted. Lange Rækker af Træhuse strakte sig til alle Sider. Paa Jernbaneskinneerne holdt lan- ge Rækker Vogne, og ude i den is- fri Bugt laa en Mængde Dampere med mærkelige Navne, som Jewan slet ikke kunde forstaa. De var kommet fra fjerne, fremmede Lande. Paa Banegaarden herskede der en vældig Travlhed, i Havnen arbejdedes der for fuld Kraft, og Byen straaled af Lys. Men uden- om Byen laa Mørket og den tavse Tundra. Det var næsten utroligt, at denne store By var en Kends- gerning.

Allerede længe havde Jewan el- sket hurtige Maskiner, gode Veje, elektrisk Lys og moderne Huse, alt dette som han havde set i lille Sandras Land. Og han elskede og- saa denne By, som var opstaaet ved Anlæggelsen af Jernbanen. Da han hørte Larmen og Støjen fra det travle Liv, som herskede i Byen, faldt han i Tanker. Han drømte om, at den Dag vilde komme, hvor der blev anlagt andre Byer i Lapland, og at der vilde komme en Dag, hvor det yderste Nord ikke bare var en Ødemark; saa vilde de Mennesker, som boede der, ikke mere være saa ensomme.

Jewan digtede Sange til Pris for den nye By og for de Byer, som vilde følge efter denne.

Han fik Arbejde paa en Dam- per, som hver Dag sejlede fra Hav- nen i Murmansk til Landingsplad-

sen Drowjanoje, der laa fire Ki- lometer borte. Hans Arbejde var ikke særlig interessant. I Drowja- noje indladede han Træ og Kul, som derefter blev losset i Havnen i Murmansk, men selv om Arbej- det var nok saa ensformigt, saa bragte det ham dog i Kontakt med det travle Liv. Dette Liv var noget helt andet end Livet i Tundraen, helt anderledes end det Liv Suo- mis Folk levede. Her fandtes ingen lydløse Slæder, ingen sagtmodige Rener. Livet her var en fuldstæn- dig Modsætning til Livet i de en- somme Hytter midt i Polarnattens Mørke. Snart vilde alt blive ander- ledes i Lapland. Togene vilde fare gennem Tundraerne og Dampere vilde sejle op ad Floder og Søer for at hente Kul og Malm fra Bjer- gene, og elektrisk Lys vilde for- jage Polarnattens Mørke.

Jewan blev eftertænksom. Hvem skulde alt dette være til Gavn for? Det gamle stille Lapland med de mange Floder, som bruste afsted uden Maal og Med og med Vand- faldene, hvis Vand styrtede ned fra Klipperne til ingen Verdens Nytte, eller skulde det blot tjene til Gavn for alt det nye, som havde holdt sit Indtog sammen med Jernbanen? Hans Hjerter svulmede af Glæde over alt det nye, over alt det som gjorde Afstandene smaa, og som var i Stand til at besejre Polar- nattens Mørke. Han tog sin Harpe og gik hen paa Torvet, hvor det gamle og det nye Lapland mødtes. Her holdt en Række Slæder med Rensdyrforspand, parat til hvad Øjeblik det skulde være at køre ud i den snedækte Tundra.

Jewan satte sig op i en af Slæ- derne, og snart var han omringet af en hel Del nysgerrige. Saa gav han sig til at synge. Han sang om det nye Liv, som nu spirede i Lap- land, om det Liv, som larmede i Havnen og paa Banegaarden. Lap- land vilde helt forandre sig.

Han skildrede dette fremtidige Lapland — og i Fantasiaen saa hans Tilhørere Bredderne om den skøn- ne og vilde Imandra-Sø tæt befol- kede, nu sejlede man ikke mere med Robaade paa Søen, men rig- tige Dampere pilede afsted. Og de saa, hvorledes de egensindige Vandfald maatte drive Savværker, og hvorledes Suomis Folk byggede nye Huse af gule duftende Bjælker, og i disse Huse var man ikke mere generet af Røg og Sod.

Blanke Staalskinne førte tværs gennem Laplands Sneørken, og henad disse susede Togene afsted.

Lapperne lod sig ikke mere for- skrække af Togenes Larm, og Re- nerne gnavede ubekymrede løs af Mosset, som voksede op ad Bane- dæmningen. Renerne formerede sig stærkt, ingen Epidemier tyndede nu ud iblandt dem; thi fra fjerne Lande var der kommet lærde Mænd, som havde forjaget Syg- dommene.

Begeistrede og med lysende Øjne flokkedes Lapperne om Jewan, de raabte til ham:

»Kom med os, saa kører vi hjem til Landsbyen.«

Men Jewan vilde ikke køre med dem, og de kørte derfor afsted alene.

Rygtet om Jewan, den store San- ger og Harpespiller, som sang om Fremtiden og om et lykkeligt Lap- land, bredte sig i alle Landsbyer.

Hele Vinteren drog han omkring i Lapland. Snart overnattede han i en tilrøget hytte, snart i et is- koldt Telt.

Han satte sig ved Ildstedet i de fattige hytter og spillede Harpe, saa alle blev saa glæde, som de el- lers kun plejede at være, naar For- aaret kom til Lapland, naar Isen i Søerne smeltede, saa de igen kunde begynde at fiske, og naar Midnatssolen vendte tilbage.

Jewans Rensdyrforspand kørte ham fra Landsby til Landsby. Alle Vegne tog man vel imod ham, man havde givet ham Tilnavnet »Lap- lands Sanger«.

Han drog igennem hele Lapland og digtede Sang efter Sang om sit Land. Om Lapland af idag og Lap- land af imorgen. Men naar Jewan sang om Fremtiden, saa syntes han, at hans eget Sprog mangtede de rigtige Ord, og de russiske Ord, som han havde bragt med sig fra lille Sandras Land, forslog heller ikke. »Jeg maa igen rejse til San- dra, saa hun kan lære mig nye Ord,« tænkte han.

Jewans Berømmelse bredte sig ogsaa til Pullosersk. Beboerne holdt Møde og sagde til Mekkail: »Opsøg Jewan og bring ham med tilbage, vi vil ogsaa høre ham.«

Det lykkedes Mekkail at finde Jewan og han fik ham med tilbage til Pullosersk. Hele Landsbyen for- samlede sig for at høre ham. Selv Troldmanden kom og satte sig udenfor Døren. De unge Piger be- varede hans Sange i Hukommelsen og sang dem, naar de om Aftenen kom sammen for at sy.

Mekkail forsøgte at overtale Je- wan til at blive i Pullosersk.

»Du kan bo i min Hytte.«

»Nej, Mekkail. Man vil tage vel imod mig i enhver Hytte, og alle Vegne vil der være en Plads til mig ved Ildstedet.«

Sammen med nogle Fiskere drog Jewan til Imandra for at hjælpe dem med Fangsten. Han tog sin Harpe og sine Sange med.

En Dag, netop paa den Tid hvor Foraaret kommer til Lapland, kom en ung Pige til Pullosersk. Hun steg i Land fra en lille Baad og spurgte:

»I hvilken Hytte bor Jewan, Waaks Søn?«

»Den Jewan, som man kalder Laplands Sanger?«

»Jeg ved ikke, hvilket Tilnavn man har givet ham, men jeg søger den Jewan, som har levet i fremmede Lande.«

»Han bor ikke her, han er rejst til Imandra.«

»Er det længe siden, han er rejst?«

»Det var medens Sneen endnu laa over Tundraen — det maa have været for omkring tre Maaneder siden.«

Fortsættes

St. Ansgars Kirke

Sønd. 19. Jan. (St. Knuds Fest) Levitmesse Kl. 10. Tirsd. 21. Jan. Kl. 19,30 Sognenøde i Salen Bredgade 67 o. G. Redaktør Kiærulff taler om »Katolikens Plads i Dag«. Kaffebord. Sangbøger medbringes. Billetter maa købes i Forvejen paa Kirkekontoret.

Rosenkranskirken

Sønd. 19. Jan. fejres St. Knuds Fest ved Levitmesse Kl. 10. Kl. 8 Fælleskommunion for begge de kvindelige Kongregationer.

Sakramentskirken

Sønd. 19. Jan. (St. Knuds Fest) som alm. Søndag.

Jesu Hjerter Kirke

Mand. 20. Jan. Kl. 20 Møde for de unge Mænds Kongregation. Torsd. 23. Jan. Kl. 20 Møde i Røde Sal for Mændenes Kongregation.

Assumptionsklosteret

Tirsd. 21. Jan. Kl. 8 Aflæggelse af de evige Løfter for Biskoppen.

AARHUS

Katolsk Radioklubs Ungdoms Forening i Aarhus

afholder *stiftende Generalforsamling* Mandag d. 20. ds. Kl. 20 i Præstegaarden.

Alle aktive unge Mænd og unge

Piger indbydes til at komme til Stede og indmelde sig.

Rusmodtagelse

i Academicum Catholicum

Academicum Catholicum holder Møde med Rusmodtagelse Onsdag d. 5. Februar Kl. 20 i Den katolske Højskoles Lokaler, Boyesgade 8 A, St., København V. (Bemærk den nye Adresse).

Der indledes med et Foredrag af Redaktør *Hans Bølling* om *Pavelige Tanker og dansk Politik*, hvorefter man samles om Bordene for at byde Aarets Russer velkommen. Der serveres Kager og Punch.

Deltagelse i Mødet, der kun er for Medlemmer, koster Kr. 2,50, for Studerende dog kun Kr. 1,50 (Russer gratis). Rygere bedes selv medbringe Tobak. Daglig Paaklædning.

Man bedes melde sig til en af nedennævnte Administratores senest Søndag d. 2. Februar.

J. Hansen, Sekretær,
Helrup 3266 efter Kl. 18.

Inger Høyer, Kasserer,
Gothaeb 8821 efter Kl. 17.

G. Wissum, Formand,
Eva 1211.

Ungdommen

i St. Ansgars Sogn

St. Ansgars Sogn holdt d. 5. Januar en Ungdomsfest i Form af en Hellig Tre Kongers-Aften. Der var mødt ca. 60 unge. Salen var meget smukt pyntet, bl. a. med mange Lys grupperede tre og tre. Væggene var dekoreret med symbolske Billeder, udklippet af Papir, og senere paa Aftenen havde de unge en fiks Konkurrence og Intelligensprøve med at give Forklaring paa Billederne.

Ungdommen besørgede selv hele Underholdningen, som laa paa et godt og højt Niveau. Især vakte et stort Hellig Tre Konger-Digt megen Opmærksomhed. Desuden var der Solosang, Musik og iøvrigt fornøjelig, sund Underholdning.

Biskoppen overværede Festen og talte til de unge, idet han betegnede sig ikke saa meget som deres Biskop denne Aften, men som deres Sognepræst.

Aftenen var tænkt som en festlig Indledning til flere gode Ungdomsaftener.

H.

Rosenkranssognets Juleindamling

indbragte 936 Kr. Der blev ydet Hjælp til 87 Familier, enligttillede og skjult Nød. Alle Bidragydere bringes herved en hjertelig Tak.

Komiteén.

Katolsk Ungdoms Klub

Lørdag d. 18. Jan. Kl. 20 Kreds-møder efter Pater Lutz' Bog »Jesus Kristus og hans Kirke«. Afsnit V: »Den katolske Enhed«. Indledning: Agnes Aagaard og Niels Frederiksen. De 2 Minutter: Gisela Plank og Paul Sarrild. Lørdag d. 25. Jan. Aabent Hus Kl. 19,30—22,00. Samme Aften Bestyrelsesmøde. Lørdag d. 1. Febr. Fællesmøde.

K. U. K. (Ordrup)

Tirsd. d. 28. Jan. afholdes Stiftelsesfest. Denne vil forhaabentlig kunne fejres i K. U. K.s egne, nye Lokaler i Præstegaarden.

Tirsdag d. 4. Februar taler Pater Olaf Ballin om Færøerne.

Katolsk Kantor- og Organistforening

Møde Mandag den 20. Januar Kl. 20, Nørrebrogade 27. Kantor *Kurt S. Thomsen*: Kirkens Lovgivning ang. den liturgiske Musik III (paa Grundlag af *Fiorenzo Romita: Jus Musicae Liturgicae*).

St. Dominiku's 3. Orden

Onsd. 22. Jan. Kl. 20 Møde med Gennefgang af Reglen.

Rettelse

Ved en Fejltagelse skrev vi i sidste Nummer, at vor gamle Trosfælle, Snedkermester *Bomholt*, som fyldte 85 Aar i Mandags, bor paa Kapelvej. Der skulde have staaet *Korsgade 49, St.*

Katolsk Arbejdsanvisnings Bureau

Plads søges: af ung Mand med Realskoleeksamen, ved Kontor eller Lager; af 48-aarig Landbrugsarbejder ved hvadsomhelst godt Arbejde i København.

Henvendelser bedes rettet til B. Jetmar, Nørre Søgade 13.

Dødsfald

Vor kære Moder

Louise Jørgensen

er Torsdag d. 9. Januar afgaaet ved Døden, vel forberedt ved Kirkens hellige Naademidler.

Antonie. Carla. Egon.

Begravelsen har fundet Sted.

<p>AABENRAA</p> <p>Aabenraa Andels Svineslagteri</p> <p>Udsalg: Søndergade 9 . Tlf 55</p> <p>Leverandør til Sct. Ansgar Klinik</p>	<p>KOLDING</p> <p>Berring, Larsen & Co. A/S</p> <p>KUL-IMPORT . KOLDING</p> <p>Tlf. 1850 (3 Lin.) . Leverandør</p>	<p>ROSKILDE</p> <p>Mønsterbageriet</p> <p>Olsgade 24 . Tlf. 1365</p> <p>Anbefaler sig med 1. Kl.s</p> <p>BAGERI & KONDITORI</p> <p>Alt i Isanretninger og Desserter</p>
<p>KOLDING</p> <p>Slagterludsølget</p> <p>Haderslevvej 2 . Tlf. 1951 . 1952</p> <p>1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinekød . Konserver</p> <p>Leverandør til St. Hedvig Klinik</p>	<p>Støt</p> <p>Frank Andersens</p> <p>Fond</p> <p>Postgiro 1087</p>	<p>SLANGERUP</p> <p>Slangerup Mejeri</p> <p>Slangerup . Tlf. 48</p> <p>1. Kl.s Produkter</p> <p>Leverandør til gl. Farumgaard, Farum</p>
<p>NYKØBING F</p>		<p>Mejeriet Perfect</p> <p>anbefaler sig med fineste Mejeriprodukter</p> <p>Slotsgade 50 . Telefon 668</p> <p>Leverandør til den katolske Klinik</p>
<p>Køkkenudstyr</p> <p>Glas og Porcellæn</p> <p>Henri Herz</p> <p>Østergade 20 . Tlf. 776</p>	<p>Mackeprang's Boghandel A-S</p> <p>PAPIRLAGER EN GROS</p> <p>Nykøbing-Falster</p> <p>Telefon 38 og 769</p>	<p>Johannes Madsen</p> <p>Elektr. Installatør Nykøbing F.</p> <p>Installationer</p> <p>St. Kirkestræde, Tlf. 684</p> <p>Leverandør til katolsk Menighed</p>
<p>A-S NYKØBING F. BRYGHUS</p> <p>Lager . Pilsner . Export Beer</p> <p>Lyst Hydtøl . Mørkt Hvidtøl . Mineralvande</p>		<p>J. N. Jensen Murermester</p> <p>Bispegade 20 . Telefon 984 x</p> <p>Udfører Arbejdet ved den katolske Skole og Kirke</p>
<p>Køb hos vore Annoncører</p>	<p>NÆSTVED</p>	<p>P. G. Vintersborg Tagensvej 13. Tlf. 818</p> <p>Tømrermester . Bygningssnedker</p> <p>Lev. til St. Elisabeth Søstrene</p>
<p>H. O. Christiansen</p> <p>Kindhøstegade 4 . Telefon 251</p> <p>Blikkenslager, aut Vænd- og Gasmester</p> <p>Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Næstved</p> <p>Kul- og Koks Kompagni</p> <p>Aktieselskab</p> <p>Ny Havn . Telefon 1420</p>	<p>Næstved Mælkeforsyning</p> <p>v. Axel Andersen . Kildemarksv. 35</p> <p>leverer Byens bedste Sødsmælk</p>
<p>Næstved Tømmerhandel</p> <p>ved T. A. Meding . Tlf. 1478 (3 Lin)</p> <p>Trælast & Bygningsartikler</p>	<p>URE OG BRILLER</p> <p>Arndt Nielsen</p> <p>Jernbanegade 2, Telefon 543</p>	<p>C. C. Christensen</p> <p>Bageri og Konditori</p> <p>Præstøvej 6 B . Telefon 1010</p> <p>Lev. til de katolske Institutioner</p>
<p>C. V. Gørgens</p> <p>Kolonial . Delikatesser</p> <p>Præstøvej 45 . Tlf. 582</p> <p>Leverandør</p>	<p>C. Mortensen</p> <p>Murermester</p> <p>Gallemarksv. 23 . Tlf. 1349</p> <p>Lev. til kat. Menighed.</p>	<p>N. Juel Pedersen</p> <p>Glarmester</p> <p>Ramsherred 13 . Tlf. 158</p> <p>Leverandør til St. Elisabeth Hospital</p>
<p>Evald Nielsen</p> <p>Malermester</p> <p>St. Mortensgade 5 . Tlf. 659</p> <p>Ny Østergade 11</p> <p>Leverandør til katolsk Menighed</p>	<p>Claudi Hansens Eftf.</p> <p>Linoleumsbelægning</p> <p>Leverandør til St. Elisabeths Hospital</p>	<p>V. Pinkert</p> <p>aut. elektr. installatør</p> <p>Riddergade 10 . Telefon 663</p> <p>Leverandør til den kat. Menighed</p>
<p>Annoncér i „Katolsk Ugeblad“</p> <p>fælles for læg og lærd, for By og Land, for unge og gamle</p>		

Katolsk Ugeblad

St. Ansgars Kirke som Domkirke

St. Knudsgilderne og Vikariatet

Højskolens Foraarsæson

Kirken og Filosoferne

Historisk Film og historisk Sandhed

Munkemel

Odense Klædefabriks Udsalg A-S

Tlf. 1776 Odense lige over for Elektricitetsværket
Klædevarer . Kjolestoffer . Bomuldsvarer
Gardiner . Hvidevarer . Senge og Sengeudstyr

Familie- Færdsels- og kombineret Grundejerforsikring Forsikrings Compagniet

for Kongeriget Danmark

Telf. 10,093

Amaliegade 31 B

Giro 2107

HANDELSBANKEN

==== Aktiekapital Kr. 50.000.000 Reserver Kr. 31.000.000 ====

Alle Bankforretninger udføres
33 Afdelinger i København og Omegn
54 Filialer og Kontorer i Provinsen

HOVEDKONTOR: HOLMENS KANAL 2. TELF: 8600

RECK's OPVARMNINGS COMP. A/S

Esromgade 15. København N. Telef. 7480

Centralvarmeanlæg af enhver Art

Køkken-, Vaskeri-, Desinfektions- samt Tørrestueanlæg m.m.

RECK-STALKEDLER

N. P. Nielsen Brændselsforretning

Vodroff Tværgade 4, Telefon Vester 601

KUL, KOKS, og BRÆNDE

Egen Fabrik

for

HOSPITALSSENGE

og

HOSPITALSMØBLER

fortrinlige Kvaliteter i

SENGEUDSTYR

HVIDEVARER

GARDINSTOFFER

ULDTÆPPER

m. m.

TLF. 1616, TLG.-ADR. OTPIPER

fremst. til Hospitalsbrug

Kul, Koks, Brænde og Havegrus

Emil Jensen . Overgade 60 . Tlf. 3536

Vognmands- & Brændselsforretning

Lev. til St Josephs Hosp. og den kath. Menighed
ODENSE

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Frederiksholms Kanal 6, Kbh.

Tlf.: 12,166 og 12,161

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS

NØRREGADE 15

TELF. 9270

Thor's kemiske Fabrikker A/S

Thorasvej 12, N.

Central 2910

1412

Alle Slags Sæber og
Rengøringsartikler

Lev. til Hospitaler og Institutioner

Vilh. Zeltner

Murerarbejde - Jernbeton

Studiestræde 7

Central 8763 - 8788 - 6792

Mark Poulsen & Rønne

INGENIØRER

Frederiksberg Allé 37 - København V.

Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg

Telefon 8533

St. Ansgars Kirke – i Praksis vor Domkirke

Et Dekret, som Biskoppen har udstedt i disse Dage, føjer et nyt Blad til St. Ansgars Kirkes minderværdige Historie. Det vil væsentligt forøge denne Kirkes samlende Betydning for alle danske Katoliker; det betegner et Skridt frem mod den Dag, hvor Kirken i Danmark kan træde ud af de apostoliske Vikariatets Række og blive et selvstændigt Bispedømme; og det vil give de snart forestaaende Mindefester for vor første københavnske Sognekirke en øget Værdi.

I det latinske Dekret siger Biskoppen i Hovedtrækkene dette:

Skønt det Os betroede kirkelige Omraade ikke er naaet saa vidt frem i sin Vækst, at det er blevet et selvstændigt Stift, bør vi dog stræbe efter lidt efter lidt at give det den definitive Organisation i Overensstemmelse med Kirkens ældgamle Tradition. Som et Led i disse Bestræbelser har Vi anset det formaalstjen-

ligt officielt at give St. Ansgars Kirken den Rang, som den allerede i Virkeligheden har haft siden dens Grundlæggelse for snart hundrede Aar siden.

Biskoppen peger her paa det historiske Forhold, at St. Ansgars Kirke altid har været betragtet som Vikariatets Hovedkirke. Kirkens Grundsten blev nedlagt 12. August 1841 og Indvielsen fandt Sted 1. November 1842. Da der i 1868 oprettedes et selvstændigt apostolisk Præfektur i Danmark, blev St. Ansgars Kirkes Sognepræst Herman Grüder apostolisk Præfekt med Bopæl ved Kirken. Den senere Præfekt Johannes v. Euch blev ligeledes boende ved Kirken, og da han i 1892 udnævntes til apostolisk Vikar og blev bispeviet, blev St. Ansgars Kirke vor Bispekirke. Siden da er alle de store kirkelige Fester fejret med Pontifikalmesse i Kirken, og da vor nuværende Biskop i sidste Efteraar flyttede Bispeboligen tilbage til Præstehuset bag St.

Ansgars Kirke, følte det af alle som en stærk Fremhævelse af, at vi her har vort Vikariats Hovedkirke.

Det nye Dekret giver officielt St. Ansgars Kirke denne Rang. Dekretet nævner den som *ecclesia princeps matrix ad instar cathedralis*, hvilket vil sige, at den er vor officielle Hovedkirke og Moderkirke, ligesom en Domkirke vilde være det. En egentlig Domkirke kan St. Ansgars Kirke først blive, naar Vikariatet engang bliver selvstændigt Stift, men i Praksis vil den nu være for os som vor Domkirke.

Samtidig har Biskoppen overtaget Embedet som *Sognepræst* ved St. Ansgars Kirke, men da Biskoppen ikke selv kan varetage Sognets Ledelse, er Pastor *Kjeld Geertz-Hansen* blevet udnævnt til *vicarius paroecialis* (der vil kunne oversættes som stedfortrædende Sognepræst) med alle de Fuldmagter, Forpligtelser og Rettigheder, som tilfalder en Sognepræst.

Film og Historie: Maria Stuarts Ægteskab med Bothwell

I den »historiske« Film om Maria Stuart (»Dronningens Hjerte«, World Cinema) føler man sig bl. a. stødt over den uværdige Scene, hvor en *katolsk* Biskop erklærer Bothwells første Ægteskab med Jane Gordon for ugyldigt og *vier* ham til den skotske Dronning. En Oversigt over de *virkelige* Begivenheder vil være paa sin Plads:

Den 15. Maj 1567, kun 3 Maaneder efter Darnleys Mord, indgik Maria Stuart og Bothwell for den *protestantiske* Biskop af Orkney-Øerne Ægteskab efter *protestantisk* Ritus. Som det fremgaar af Marias eget Udsagn, af Parlamentsakterne og af Bothwells Testamente, som denne kort før sin Død skrev paa Malmøhus, hvor han efter sin Flugt fra Skotland blev interneret af den danske Konge, blev Maria Stuart af Bothwell ved Vold og Trusler og ved Anvendelse af narkotiske Midler tvunget til dette kortvarige og forfejlede Ægteskab, som derfor allerede af denne Grund ikke kunde finde Kirkens Billigelse. Den 24. April 1567, tre Uger før den *protestantiske* Vielse mellem de to fandt Sted, havde Bothwell nemlig overfaldet den skotske Dronning og bortført hende til sit befæstede Slot Dunbar, hvor hun efter 12 Dages Fangenskab gav efter for Bothwells forbryderiske Trusler og Løfter, som hun dengang ikke kunde gennemskue.

At dette Overfald og Bortførelsen var et aftalt Spil mellem de to for at dække over hendes (formentlige) Lidenskab til ham, er noget, hendes Fjender senere opfandt for at ødelægge hendes gode Rygte. Maria blev overfaldet uden sit Vidende og mod sin Vilje. At hun allerede før Darnleys Mord har staaet i et utilladeligt Forhold til Bothwell, som iøvrigt var Protestant, er en allerede mange Gange modbevist Paastand, der ligeledes skyldes en senere Forfalskning (Kassettebrevene).

Et Par Dage efter Overfaldet henvendte Bothwell sig til Ærkebiskop Hamilton, for at faa sit første Ægteskab med den katolske Lady Jane Gordon annulleret. Da Procesakterne er gaaet tabt, er det usikkert, af hvilke Grunde Ærkebiskoppen har erklæret Bothwells første Ægteskab, der kun varede et Aar, for ugyldigt. Man antager, at det skete paa Grund af en anden Ægteskabshindring, der først blev opdaget under selve Processen. Som det fremgaar af et paveligt Brev fra Aaret 1571, blev denne Kendelse fældet af en Kleriker, for hvem man skjulte et paveligt Dispensationsbrev, som Bothwell og Jane Gordon tidligere havde faaet for deres Ægteskab. Det pavelige Dispensationsbrev blev imidlertid 300 Aar senere (1875) fundet igen paa en Herregaard i Skotland og viser ifølge den ansete Kanonist Bellesheim, at Bothwells Ægteskab med Jane Gordon til Trods for den pavelige Dispens har været ugyldigt, da Parterne havde skjult en Ægteskabshindring.

Maria Stuarts ulykkelige Samliv med Bothwell varede kun ganske kort Tid og forblev uden Følger. Den 17. Juni samme Aar blev Dronningen nemlig af politiske Grunde indespærret paa Lochleven Slot, mens Bothwell flygtede til Danmark, hvor han 1578 døde.

2 Maaneder efter det omtalte Bryllup modtog Pave Pius V den første Efterretning om Marias skæbnesvangre Forbindelse med Bothwell og afbrød for længere Tid enhver diplomatisk Forbindelse med den ulykkelige Dronning.

Marias kortvarige Ægteskab med Bothwell er det eneste mørke Punkt i hendes Liv. Til Undskyldning for hendes Fejltrin kan anføres, at hun var omgivet af et Væv af Intriger, Sammensværgelser, Forbrydelser og kriminelle Forfalskninger, og at hun midt i alt dette forfærdelige Virvar og Oprør blev tvunget af

Bothwell til et Ægteskab, som hun i god Tro dengang ansaa for tilladt. Kort efter udsonede hun sig igen med Kirken og gav Resten af sit dramatiske og tragiske Liv et sjældent Eksempel paa Gudhengivenhed og ægte katolsk Sindelag.

Filmen »Dronningens Hjerte« giver et fortegnet Billede af den ulykkelige Dronnings tragiske Skæbne. Vi sigter hermed ikke saa meget til de mange positive historiske Urigtigheder: f. Eks. var hendes »smukke, unge, forelskede« italienske Privatsekretær Riccio hverken smuk, ung eller en forelsket Troubadour, men en trofast gammel Tjener, der udmærkede sig ved alt andet end Skønhed og Ynde eller musikalske Evner; Jane Gordon bar hverken Had eller Nag til Maria, men anmodede selv om at blive skilt fra Bothwell paa Grund af hans Udskejelser og Utroskab; de i Filmen nævnte Kassettembre er en plump Forfalskning o. s. v.

Den røde Traad i Maria Stuarts Liv er mindst af alt det usunde, sentimentale og erotiske Følelsesliv, som Filmsmanuskriptets Forfatter af en eller anden Grund har paadigtet hende, men hendes heltemodige Kamp for sin nedarvede Ret til den skotske Kongekrone og for den katolske Tro. Efter 19 tunge Aar i Fangenskab blev hun mod al Retfærdighed dømt til Døden. Modigt lagde hun sit Hoved paa Blokken og døde den 8. Februar 1587 med en Bøn for sine Fjender. De sidste Ord, man har hørt hende hviske, var: In manus tuas, Domine, commendo (I dine Hænder, Herre, befaler jeg...), da faldt Huggene, men først det tredie skilte Hovedet fra Kroppen. Henry Field, Jarlen til Shrewsbury's Kammer tjener, der overværede Henrettelsen i Fotheringhay Castle, skriver i et Brev til sine Forældre: »... i det samme lød den dumpe Lyd, en Lyd af Kød og Træ, der rammes som paa een Gang, og jeg hørte Blodet risle,

Fortsættes Side 63

Kirken og Filosoferne

Ved »Filosofi« forstaar jeg Forsøget paa at give en fornuftig Verdensforklaring. I mange Aarhundreder havde Grækerne været Filosofer og havde nydt det. I hundrede Aar havde Romerne forsøgt at være det, men havde ikke kunnet lide Besværet. Jøderne havde aldrig været Filosofer, havde heller ikke prøvet det og vidste særdeles vel, at det ikke var Meningen, de skulde være det.

Hvordan skulde man tale til Filosofer?

Da derfor de første Kristne, hvoraf de fleste var Jøder, kom ud i en Verden, som var fuld af »Filosofer«, vidste de ikke, hvordan de skulde tage fat paa at gøre sig forstaaelige. I det elegante, dilettantiske, men højst »filosofiske« Athen slog det fejl for St. Paulus, mens det gik ham godt i det kommercielle og fornøjelseslystne Korinth. De Kristnes Opgave skulde imidlertid i en vis Forstand vise sig lettere, end de havde troet. Filosofien brød sammen. En dyb Skepsis eller i det mindste Mistillid til Fornuften begyndte at smitte Menneskeheden. Filosofiens ægte Forsøg paa at udgrunde Verdens »hvordan« og »hvorfor« smeltede i den ene Ende ned til en vag »Religiøsitet«, som i det lange Løb var afhængig af »mystiske Intuitioner«, og i den anden Ende indsnævredes den til et Forsøg paa at opdage, hvordan man under de givne Omstændigheder bedst kunde indrette sin Livsførelse. Dette Forsøgs Nødvendighed var saa meget des større, eftersom Omstændighederne var ganske særligt ubehagelige; hvis man var en Mand af en vis Betydning eller blot med en vis Rigdom, vidste man aldrig, hvornaar man kunde faa Besked paa at begaa Selvmord.

De vigtigste »Skoler«

Bortset fra den Filosofi, der betvivlede al Filosofi (den universelle Skepticisme) var de vigtigste »filosofiske Skoler« den kyniske, epikuræiske og stoiske. Den første nærrede en oprigtig Foragt for det »civiliserede« Livs Opstyltethed og Falskhed og sagde: »Lev efter Naturen, afskaf Lovene, ja ogsaa Sædvanerne.« Dette degenererede efterhaanden til en uoprigtig Løsrivelse fra endogsaa den mest elementære Sømmelighed.

Epikuræerne var Materialister og stræbte efter *ataraxia*, »Uforstyrrethed« under alle Forhold. Søg nok »Glæde«, sagde de, men en saadan, som følger af, hvad der bedst passer *alle* — især derfor Aandens Glæder. Men naturligvis fandt de fleste Epikuræere, at dette var for ophøjet en Lære, og de gik paa Jagt efter Glæden paa mere almindelig Vis.

Stoikerne stræbte i Virkeligheden efter ganske det samme — *apatia*, Befrielse fra de »Lidenskaber«, som forstyrrer den gode, kloge Levevis. De var væsentligt Fatalister: Mennesker er som Hunde, der er bundet under en kørende Vogn; traver de roligt den samme Vej som Vognen, naar de behageligt til det uundgaaelige Maal; stritter de imod, faar de det ubehageligt, og de kommer alligevel samme Sted hen.

Stoikernes »Logos«

Denne Lære var nu ogsaa for bleg og abstrakt, og Stoikerne pyntede den med Metaforer for at gøre den mere »menneskelig«. Det »ukendte X« bag Universet kaldte de »Gud«, ja endogsaa »Fader«. De kaldte Universet hans Søn og Menneskene hans Familie (med den Konsekvens, at alle, ogsaa Slaverne, var Brødre og Søstre). Og saa iøvrigt

dette: Den »forstandsmæssige Forklaring«, som kan gives paa et eller andet, kan betragtes som eksisterende i enten Skaberens Aand eller i den skabte Ting. Det græske Ord for »forstandsmæssig Forklaring« var *Logos* (skønt ogsaa *Ide*; Platon talte mest om »Ideen«, Stoikerne mest om »Logos«). Universets »logos« kan saaledes betragtes som »immanent«, d. v. s. »i Guds Tanke« eller som den »legemliggør« sig, udtrykker sig i Universet som Helhed. (Jeg kan faa fat i en Kunstners Ide enten ved at kende hans Tanker eller ved at undersøge hans Værk). Og endelig dette: Da Universet er for stort til, at jeg kan fatte det i dets Helhed, saa kan jeg fatte *Dele* af denne totale *Logos* — jeg kan faa fat i den »Ide«, som udtrykker sig i Planter, i en Bygning, i Familien eller Staten. Og selv bør jeg tilpasse mig til det, jeg *ser*, saa at jeg (i hvert Fald i den Udstrækning, hvori jeg forstaar disse *Dele*) er i Harmoni med det Heles *Logos*, det Heles Rytme. Disse Brudstykker af *Logos* — disse adsplittede Stavelser af det alt-omfattende Ord — blev kaldt »Kim-Ord«. — (Vi bemærker straks, at eftersom Romerne ikke kunde tænke sig nogen anden Form for et menneskeligt Samfund end det romerske Imperium, saa følte de nødvendigvis, at alt, hvad der forstyrrede *dettes Logos*, var skadeligt og maatte skaffes af Vejen. Jo bedre Stoiker en Kejser var, som f. Eks. Marcus Aurelius, jo mere var han derfor nødt til at forfølge de Kristne, der virkelig følte som en Fare for selve Imperiets Struktur).

St. Johannes — St. Thomas — Newman

Alt dette var af overvældende stor Betydning derved, at det aabnede en Vej for de Kristne til at faa deres Tanker gjort forstaaet. De kunde sige: »Vi tror paa den evige og uendelige Gud. Han erkender fuldent sig selv. Guds *Logos* er den anden Person i Treenigheden. Vel »ud-

trykte« Gud sig i det skabte Univers, som tillader Menneske-aanden en saadan Erkendelse, at den kan arbejde sig tilbage til Viden om Guds Eksistens og Natur. Men han udtrykte sig fuldstændigere — ja fuldendt — i sit menneskevordne Ords Person, i Jesu Kristi Person.« Det var St. Johannes, som først ind-saa og gjorde Brug af denne Mulighed. Med sublimt Mod greb han det hidtil helt hedenske Udtryk *Logos* og tvang det til at passe den kristne Teologi i Forordet til hans Evangelium. Ingen anden Dristighed taaler Sammenligning hermed, undtagen St. Thomas af Aquins, da han — ene imod hele Verden og den teologiske Tradition — greb al Aristoteles' Filosofi og satte den i den kristne Læres Tjeneste. Tør jeg tilføje, at Newman er den tredie i Rækken, som begynder med St. Johannes og St. Thomas? Det var ham, der anvendte Begrebet *levende Udvikling* paa den kristne Dogmehistorie; Forskellen mellem ham og de to andre er den, at han gjorde dette, før Darwins biologiske Teori gjorde Ordet saa populært, og Hovedforskellen mellem ham og Darwin er den, at han udarbejdede Begrebet *levende Udvikling* (en *levende Tings Bestandighed under Forandring*) langt mere videnskabeligt, end Darwin nogensinde kunde. Newman var faktisk Profet saa vel som Filosof.

Praktisk Apologetik

Jeg kan ikke se, at de første kristne Forfattere beskæftigede sig ret meget med Filosofi. De vilde bevare Livet og forsvarede sig mod Angreb. For Eksempel argumenterede de yderst forstandigt, at ansvarlige Mænd (saasom Dommere) i Virkeligheden ikke kunde tro paa de gyselige Historier, der blev fortalt om de Kristne, eftersom en Kristen fik Lov at gaa fri og frank, hvis blot han vilde fornægte Kristus og frembære Ofre. Ingen Donner vilde dog slippe en Bande morderiske Sindssyge løs paa Samfundet, blot fordi de sagde: »Vi er ikke Kristne.« Men

af og til blev Kristendommen angrebet af selve Filosofien, og mod dette Angreb maatte de ogsaa forsvare sig. De tog ogsaa Offensiven og søgte at bevise, at Kristendommen var *rigtig*.

Haan er intet Vaaben for Kristne

En Metode, der blev anvendt af enkelte Kristne, var ikke god. De haanede. Tatian (som senere faldt fra Troen), Hermias og andre skrev »Spotteskrifter« om de hedenske Religioner. Deres Forbillede var den blændende, overfladiske, ulykkelige og smudsige Lucian. Enhver kan le ad hvad som helst; Hedningerne lo ad deres egne Myter, men jeg tror ikke, de kunde lide, at andre gjorde det. Gid vi i hvert Fald maa have lært *det*. Sarkasmer og Epigrammer, som gør ondt, vil aldrig omvende Hjerter eller overbevise Tanker, og ej heller er det Vaaben for Kristne.

Forberedelse til Troen

Andre (saasom Minucius Felix) lyttede opmærksomt til Modstanderens Argument, mødte det Punkt for Punkt og opbyggede et godt Bevis for, at der eksisterer een, aandelig og hellig Gud, et sandt Forsyn, som kan elskes, frygtes og tilbedes i en ren Gudsdyrkelse. Men — i sin »Apologi« nævner Minucius ikke en eneste Gang Kristi Navn! Ganske vist siger han, at han siden vil skrive ogsaa *den* Bog, men vi kan ikke opdage, at han ogsaa gjorde det. Dog var hans »Octavius« en fortræffelig »Sindets Beredelse«. Ogsaa vi er nødt til at forkynde *Gud* og gøre det uden Sentimentalitet, men med vor Forstand og tillige med sympatisk Forstaaelse for andre. Minucius var Jurist og gjorde dette Arbejde klart og godt. Hans Bog er ogsaa charmerende! Tre Venner gik en tidlig Morgentur ved Havet ved Ostia; — det rolige Hav, der aldrig er *helt* stille, laa køligt for deres Fødder... Smaadrenege legede ude i Vandet! Og hans »Personer« er levende.

Bevisførelsen før og nu

De, som nærmede sig selve Kristendommen, lagde stor Vægt paa Opfyldelsen af Profetier. Vi vil gerne indrømme, at det meste af deres Bevisførelse er uden Værdi. De understregede det Gamle Testaments høje Alder og paastod, at de græske Filosofer havde *laant* det bedste i deres Systemer fra disse Bøger. I det 19. Aarh. skræmte Bibelkritiken os (den var meget hovedkulds og uden Hæmninger — hvad vi *nu* kan se), den forskrækkede Katolikerne og drev dem ind bag Forskansninger. I vore Dage muliggør et videnskabeligt Studium af Hebræernes ganske enestaaende Religion, at vi kan argumentere ud fra Profeterne med en Styrke, som var nægtet disse ældste Apologeter. Nøjagtigt det samme gælder Sammenligningen mellem Kristendommen og de hedenske Kultusformer. Visse »Ligheder« blev draget frem. Jomfrufødslen blev sammenlignet med de Fødsler, der skyldtes Kærlighedsforhold mellem Guderne og dødelige Kvinder. Apologeterne sagde, at »onde Aander« havde parodieret Sandheden i disse Fortællinger. Alle troede dengang paa »Dæmoner«, og Argumentet lød ikke taabeligt, som det nu vilde gøre. I det 19. Aarh. understregedes de samme »Ligheder« af den »sammenlignende Religionsvidenskab«, som vi nu kan se var afskyelig overfladisk, selv om den mente det ærligt (skønt det er svært at tro, den altid gjorde det). Ingen Kristne havde rigtigt Mandsmod til at paaberaabe sig diaboliske »Efterligninger«. Men *nu* viser selve denne Videnskab næsten bedre end noget som helst andet, hvor radikale og vitale »Forskellighederne« er mellem Kristendommen og de hedenske Kultusformer. Men Apologeterne var paa et Omraade meget lykkeligt stillet! De kunde dristigt henvise til den enorme Forskel mellem kristen og hedensk Moral. Rent bortset fra Martyriets Vidnesbyrd kunde de sige, at de Kristne *maatte* vise sig at være mere ærlige, mere næstekærlige og mere ky-

ske end deres hedenske Medmennesker. Og ingen kunde give Svar tilbage herpaa, undtagen naturligvis ved at paastaa noget om de afskyelige Forbrydelser, som ingen nogensinde havde set, netop fordi de blev paastaaet at finde Sted i Hemmelighed... Nu er dette et »hedensk Argument«, under hvis Vægt den moderne Katolik vel kan vakle. *Er* vor Moral — paa alle Omraader — øjensynligt bedre end alle andres? Det maa vor Samvittighed give Svaret paa.

Lægmanden Justinus

Derfor kan jeg godt lide at læse St. Justinus (c. 100—165). Han blev født i Nærheden af Samaria, studerede i Efesus og aabnede en kristen Skole i Rom. Han studerede det ene filosofiske System efter det andet og blev til sidst Kristen, næsten lige stærkt grebet af Platos subline Tanker og af Profetierne. Han skrev en lang »Samtale med Jøden Tryphon«, og vi ser, hvor absolut retsindig han var, eftersom han her valgte en sand rabbinsk Jøde, der kendte Skriften lige saa godt som han selv — og hvad mere er, han havde ringe Tendens til at »allegorisere« Dokumenterne — en Praksis, der stod højt i Yndest i del »dannede« Alexandria, hvor alle, haade Hedninger og Jøder, »moralisk« allegoriserede alt, hvad de ikke kunde lide i bogstavelig Betydning. Denne Praksis aabnede Døren for alt fantastisk, subjektivt og vilkaarligt.

Senere skrev Justinus to »Apologier« til Kejserne Antonius Pius og (sandsynligvis) Marcus Aurelius (omkring 152 og mellem 161 og 180), som sikkert aldrig læste dem. I disse Dokumenter ser vi, hvor enfoldig, ja naiv, Justinus var (selve hans Messeliturgi hentyder til det!) og samtidig saa uendelig flittig, ærlig, omsorgsfuld, høflig og modig i sit Forsøg paa at til-danne et nyt Tæknings-System (nej, et nyt Sprog! En kristen filosofisk og teologisk Terminologi eksisterede endnu ikke), som paa værdig Maade skulde

fremlægge den »kristne Sag« for de vantro.

»Kristne før Kristus«

Denne kristne Lægmand var overvældet af Følelsen af det Ansvar, der paahviler *enhver* Kristen. *Alle* skulde være i Stand til at »frem sætte« hin »Sag« saa godt de kunde, overfor *enhver*, der spurgte! Og i sin Retsindighed og Næstekærlighed vovede han sig ud paa den allertyndeste Is — han understregede Læren om »Kim-Ordet«. Hvis (sagde han) al Sandhed naar os gennem Kristus, som er Faderens eneste Aabenbaring, saa er der noget af Kristus overalt, hvor der er noget af Sandhed. Men mange Filosofer havde lært nogen (nej, megen) Sandhed! Derfor havde hver af dem i samme Udstrækning Part i Kristus, som er Skaberens eneste Logos, Menneskenes eneste Lys. Og

derfor kunde man i denne Forstand tale om »Kristne før Kristus«.

Denne Betragtning er uudtømmelig og trænger stadig til nøjere Udarbejdelse af os, som har bedre Hjælpemidler dertil — den fulde Forstaaelse for Forskellen mellem det naturlige Lys og Kristi Lys, mellem Naturens og Naadens Omraader som saadanne. Men naar det er givet, at »Gud vil, at alle Mennesker skal blive frelst og komme til Sandhedens Erkendelse«, og givet, at der aldrig har eksisteret en »rent naturlig Tilstand«, eftersom Gud altid har tilskyndet menneskelige Sind og Hjerter *hen mod* sin overnaturlige Aabenbaring, saa trænger vi maaske endnu mere til modigt at undersøge Spørgsmaalet om Naadens Virkning ogsaa paa hedenske Sind og Viljer.

C. C. Martindale S. J.

St. Knuds Gilderne

Den Sammenslutning,

som skal omfatte alle danske Katoliker

Ved forskellige Lejligheder har vi her i Ugebladet bragt foreløbige Meddelelser om Biskoppens Planer angaaende vort Vikariats Økonomi. Straks da Biskoppen tiltraadte sit Embede som vort kirkelige Overhovede, stod det ham klart, at der her forelaa en meget vigtig Opgave. Grundigt er i Mellemtiden Sagens mange Sider og alle tænkelige Løsningsforsøg blevet gennemtænkt, og Raad er blevet søgt hos de mest kyndige. I Dag har Ugebladet den Glæde at kunne fortælle, at alle Forarbejderne er endt, og naar man har læst denne Vejledning igennem, er hver enkelt dansk Katolik ganske klar over, hvor han eller hun har sin Plads i denne Sag, som angaar hver eneste af os.

Hovedsagen: Kirken kender ikke passive Medlemmer

Dette er nemlig den ledende Tanke i det Arbejde, som nu paabegyndes. *Alle* skal være med! Selv om den katolske Kirke i Danmark havde alle de Penge, den vidste nyttig Anvendelse for, vilde det være i højeste Grad utilfredsstillende, hvis disse Penge hidrørte fra et Faatal af velhavende, offervillige Katoliker. Kirken er ingen Forening, som skelner mellem aktive og passive Medlemmer. Rigtig Katolik er man kun som aktivt Medlem af Kirken. Og i en Verden, hvor Penge er Byttemidlet, som ogsaa skaffer Kirken dens materielle Fornødenheder, maa der lige saa lidt skelnes

mellem de Medlemmer af Kirken, der hjælper med her, og de andre, som ikke behøver at gøre det. Det kommer ikke saa meget an paa, hvor mange Penge Kirkens Medlemmer bidrager med til dens materielle Tarv; men afgørende er, at saa godt som alle er med til at bidrage her. Man kan kalde det en Pligt for hver eneste Katolik, men det er rigtigere at kalde det vor Ret. Vi har Ret til efter vor Evne at være med til at bære Kirkens materielle Byrder. Og skulde det være, at vi ikke føler nogen Trang til at hævde denne Ret, maa vi hellere se efter, om ikke vi har et helt forkert Begreb om Kirken. Den er jo nemlig ikke Præsternes Kirke, som vi bærer med at træde ind i; den er vor fælles Kaldelse og bygges af os alle som levende Sten.

For at hjælpe de svageste og for at løse de store Opgaver

Dette er Hovedsagen. Men dertil kommer et andet. Vi kender fra Samfundslivet Forskellen mellem fattige og mere velstillede Kommuner, og vi kender af Erfaring den Udligningssskat, der betales for at udglatte denne Forskel. Ligeledes ved vi, at de enkelte Kommuner ikke magter de helt store Foretagender, til hvis Udførelse Staten maa træde hjælpende til. Ogsaa Statsskatten er en gammel Bekendt af os.

I vort kirkelige Liv forholder det sig ganske tilsvarende. Vi har store, relativt velstillede Sogne, og vi har smaa, meget fattige. Hvad Sognene skal bruge til de løbende Udgifter skulde komme ind gennem vor Kirkeskat. Men nogle Steder er det ganske udelukket, fordi der kun er faa Katoliker med meget smaa Indtægter. Her er der følgende ogsaa Brug for en »Udlignings-Kirkeskat«, som gaar til vort kirkelige Fællesskab — Vikariatet — og derfra ud til de Sogne, hvor Pengene er mindst. Ligeledes er det ogsaa hos os saaledes, at de større Opgaver, saasom Bygningen af Kirker og Skoler, sjældent kan magtes af

det enkelte Sogn uden Tilskud fra det større Fællesskab.

Baade for at kunne hjælpe de fattigere Sogne og for at kunne muliggøre Løsningen af de større Opgaver hele Landet over, er det derfor nødvendigt for Vikariatet at have visse Midler at raade over. Hidtil har man modtaget enkelte større Gaver til saadanne Formaal, men gør vi os alle klare over, at det er en Sag, der paahviler os alle, vil Vikariatets Evne til at lindre Tidernes Tryk og saamtidig igangsætte nye store Arbejder kunne øges væsentligt. Betydningen heraf trænger ikke til nærmere Paavisning.

Rom kommer med det praktiske Svar

Den Opgave at samle alle danske Katoliker om at bidrage til Vikariatets Økonomi kunde være løst paa flere Maader, men der var en, som ligefrem paa tvang sig. Den verdensomspændende »Forening til Troens Udbredelse«, hvis Midler kommer apostoliske Vikariater i alle Verdensdele til Gode, har ikke hidtil været oprettet i Danmark, og fra Rom er det blevet paalagt Biskoppen at drage Omsorg for, at dette nu sker. Denne Forening indsamler ganske smaa Bidrag fra det størst mulige Antal Medlemmer, som organiseres i smaa Grupper. Dens Metoder har i over 100 Aar vist sig saa velegnede til at føre til de allerstørste Resultater, at det næsten vilde være anmassende at se sig om efter en Fremgangsmaade, der bedre formaar at løse den stillede Opgave. Roms Ønske om Foreningens Oprettelse her i Danmark har simpelthen givet Biskoppen Løsningen paa vore egne Problemer i Hænde.

Nærmere at udforme den praktiske Fremgangsmaade har Biskoppen saa overdraget en af ham nedsat Hovedkomité for Foreningen, som her i Landet knytter Traaden tilbage til Midlaldrens Lægmands-Sammenlutninger til Støtte for Kirken ved at antage Navnet *St. Knuds Gilderne* efter Kong Knud den

Hellige, som saa virksomt greb ind for Kirketiende. Den nævnte Komité bestaar af Pastor *Thorbjørn Møller* som Formand, Hr. Bankkasserer *Darving*, Lyngby, Hr. Assistent *H. Valeur Fausbøll*, Frk. *Ulla Andersen* og Hr. *Filip Lange*, hvis Navne alle er kendt vidt om blandt Landets Katoliker.

De smaa Kredses smaa Penge

Læserne vil lægge Mærke til, at Navnet taler om *Gilderne* (i Flertal). Kærnen i den hele Opbygning er nemlig den lille Gruppe som en levende Enhed, og hver saadan »Celle« i den store Organisation er et Gilde, d. v. s. en frivillig Sammenslutning af Katoliker, der indenfor Gildet selv sørger for stadig at holde Indsamlingen vedlige til Fordel for Vikariatet.

»Et Gilde,« siger Vedtægterne, »er en frivillig Sammenslutning af indtil 10 Medlemmer, som forpligter sig til at betale et fast ugentligt Beløb af 5 Øre som Bidrag til Vikariatets Drift. Børn saavel som voksne kan danne Gilder.«

Paa dette Punkt i vor Redegørelse beder vi indstændigt Læserne afholde sig fra at smile. Det er naturligt nok, at der ved første Øjekast gaber en vis Afstand mellem de meget betydelige Opgaver, vi har gjort Rede for, og saa den beskedne, fattige Femøre. Men vi har stærkt understreget, at det vigtigste i hele Sagen er det, at vi alle kommer med. Var den ugentlige Femøre for meget til, at alle kunde afse den (i store Familier bliver 5 Øre om Ugen pr. Medlem ogsaa til Penge), saa vilde Biskoppen hellere, at der var valgt et endnu mindre Beløb. Det skulde ikke være nødvendigt (dog tillades det, at flere Børn kan slutte sig sammen om Bidraget i de enkelte Tilfælde, hvor de ellers ikke kunde være med). Og den, der prøver at regne efter, vil ogsaa hurtigt kunne konstatere, at man ikke skal foragte saadanne smaa Beløb, der Uge for Uge trofast erlægges af et meget betydeligt Antal Mennesker.

Her rører vi ved et andet vig-

tigt Punkt: at Gildet kun maa tælle 10 Medlemmer. Et Gilde skal netop ikke være en stor Forening med omstændelig Inkassation og lang Afstand fra Bestyrelse til de enkelte Medlemmer. Det bestaar af en lille Haandfuld Mennesker, som Gildets Leder let kan overse, let kan komme i Forbindelse med, let kan holde Interessen vedlige hos, og med hvis Bidrag der ikke bliver omstændelig Regnskabsføring. Netop dette er rimeligvis Aarsagen til, at »Foreningen til Troens Udbredelse« har været til saa stor Gavn for Kirken. Den faar ikke sine Impulser fra oven nedad i vedholdende Bestræbelser for at holde Liv i en stor Organisation. Hver enkelt lille Gruppe, som vi altsaa her i Landet vil kalde et Gilde, sørger for Liv og Trivsel.

Livet ytrer sig ogsaa i Forplantning. Det er ikke Meningen, at en Gruppe paa 10 skal blive bestaaende som en lukket Ring. Saa dør den. Naar den er godt i Gang, viser den netop sit Liv ved at dele sig paa alle levende Cellers Vis. Af de 10 er der 2 eller 3, som egner sig til Gildeledere. Saa vedtager Gildet at dele sig i to eller tre nye Gilder, og for hvert af disse er det saa en første Opgave at hverve sig nye Medlemmer, indtil Maksimumtallet igen er naaet.

Hvordan vi saa bærer os ad — nu!

Vi kommer i næste Uge tilbage til Gildernes Vedtægter og hele det System, hvorefter der holdes det fornødne Regnskab med de indsamlede Penge. Denne Gang nævner vi kun det, som de enkelte har Brug for at vide, før de melder sig parat til at tage fat.

Som man kunde se af vor Redegørelse for, hvortil de indsamlede Penge skal tjene, er det i sidste Instans de katolske Sogne, der kommer til at nyde godt af Indsamlingen. Samtidig forstaar man let, at Gildernes Bidrag ikke maa formindske Kirkeskatten til Sognet. Af begge disse Grunde er det nødvendigt, at Sognegejstligheden ind-

tager en central Stilling i Gildernes Organisation. Hver Sognepræst vælger til at bistaa sig ved Oprettelsen af Gilder i Sognet en Sognesekretær og en Sognekasserer. Disse tre udgør Sogneledelsen af alle de lokale Gilder. Sognepræsten udnævner de enkelte Gilders Ledere og disse aflægger Regnskab hver Maaned for Sognekassereren.

De Katoliker, som forhaabentlig i stort Antal ønsker at paatage sig Dannelsen af et Gilde, bedes derfor henvende sig til deres Sognepræst for af denne at modtage den fornødne Autorisation. Hos Sognepræsten faar vedkommende saa et Antal Ark med Mærker svarende til det resterende Antal Uger i Aaret. Gildelederen faar saa mange Ark, som han har Medlemmer til og kan til enhver Tid faa flere Ark, naar Medlemstallet stiger. Skulde nogle af Gildets Medlemmer ønske at betale mere end 5 Øre om Ugen, faas der til disse saa mange Ark som de vil betale ugentlige Femører (f. Eks. 3 Ark for 15 Øre om Ugen). Arkene bliver Aaret ud hos Gildelederen, der udleverer Mærker som Kvittering for hvert modtaget Beløb (altid Mærker fra vedkommende Medlems Mærkeark). Ved Aarets Udgang afleveres Arkenes Taloner med evt. resterende Mærker til Sognekassereren.

Katoliker, som ikke selv tør paatage sig at samle Medlemmer til et Gilde, søger (evt. ved Henvendelse til Sognepræsten) Medlemsskab i et af Sognets Gilder og vil kunne træffe Aftale med sin Gildeleder om den beleiligste Indbetalingsmaade. Intet nok saa ringe Beløb maa afgives uden Modtagelse af Kvittering i Form af Mærker. Dette gælder ogsaa, hvis nogen ud over det regelmæssige Beløb vil betænke Gildernes Sag med en ekstra Gave. Ogsaa til dette Formaal vil Gildelederne raade over Ark med Kvitteringsmærker.

Samtlige Gildemedlemmer er forpligtet til daglig at bede »Hil dig Maria« for Kirken i Danmark. Det drejer sig nemlig nok om Penge, men kun som *Middel* i en større Sags Tjeneste.

Rom og Verden

I den sædvanlige Nytaarskur for Roms Adelige og Patriciere deltog i Aar henimod 200 Medlemmer af Roms fornemste Familier, der iblandt adskillige unge. Den hellige Fader pegede i sin Tale hen paa, at i Guds Verdensorden er der Plads baade til fattig og rig og Adelen har sin Betydning. Men Adel forpligter til ikke blot at værne om de aandelige og materielle Goder, som er en Arv fra Slægt til Slægt, men tillige ogsaa til at delagtiggøre andre i de Goder, som det guddommelige Forsyn med dette Formaal har skænket de velstaaende. — Ifølge en Statistik har Pius XI og Pius XII i Tidsrummet Juli 1932 til Oktober 1940 modtaget 280.000 nygifte Par i Audiens. — Den hellige Fader har ophævet Faste- og Abstinensforskrifterne for samtlige italienske Bispedømmer i 1941 med Undtagelse af Askeonsdag og Langfredag. — Det kendte katolske Forlag Vita e Pensiero har opnaaet Tilladelse til at udgive et Samleværk indeholdende samtlige de Taler, som Pius XII har holdt. Det bemærkelsesværdige ved Samlingen er, at de enkelte Taler bliver offentliggjort paa det Sprog, i hvilket den hellige Fader har holdt dem.

*

En Følge af de mange Mord paa spanske Gejstlige under Borgerkrigen er, at der nu hersker stor Præstemangel i Spanien. Den katolske Aktion i Spanien har derfor sat sig som sit Hovedmaal i 1941: at arbejde for flere Præstekald. Endvidere vil man søge ad økonomisk Vej at hjælpe ubemidlede til at følge eventuelle Præstekald.

*

Antallet af Jesuitemissionærer beløber sig i Øjeblikket til 3902. Disse tager sig af ca. 3.300.000 Katoliker blandt 175 Millioner Ikke-Katoliker.

▲ En af Vatikanebibliotekets mindre Sale

▶ Det hellige Biblioteksrum

Vatikanebiblioteket er lige saa kendt over hele Verden som de berømte vaticanske Samlinger af Kunst og Skulptur. Gang paa Gang indeholder videnskabelige Publikationer Henviisninger til, at dette eller hint kan findes i Vatikanelts Bibliotek. — Blandt Bibliotheca Vaticanas mere end tresindstyve Tusind Haandskrifter, der baade i litterær og i historisk Henseende maa anses for at være en af Verdens righoldigste og mest omfattende Samlinger, indlægger de orientalske Rodices en fremtrædende Plads. Her findes ikke blot Vidner om Orientens kristne Kirkes Sprog og Litteratur, saavel den syriske, den koptiske, den armeniske og den ætiopiske; ogsaa ikke kristne Folks (f. Eks. Muhammedanernes) Kulturvidnesbyrd er her omhyggeligt samlet, idet Pavedømmet til alle Tider er gaaet ud fra den Opfattelse, at ethvert virkeligt Kulturfremskridt tjener til Menneskehedens højere Udvikling og saaledes samarbejder med Religionen omend ad andre Veje og med andre Midler. Senere Tiders Paver har derfor altid med

Orientaliske Skatte i Vatikanerbiblioteket

Tekst og Fotos: Universa

samme Respekt for det sande, det skønne og det hellige — hvad Form det saa end optræder under — arbejdet videre efter samme Idé som Pave Nikolaus V, der grundlagde Vatikanelts Bibliotek under sit otteaarige Pontifikat (1447—1455).

Den første Serie af de orientalske Kodices, der udgør et værdigt Side-stykke til Bibliotekets klassiske og middelalderlige Samlinger, bragtes til Rom allerede i 1440, faa Aar før Bibliotekets Oprettelse. Disse fjerntvære statelige Bind er en Gæstegave fra den kristne Sendefærd, som Ægypten sendte til Konciliet i Firenze

(der som bekendt tilstræbte Orientens adskilte Kirkers Genforening med Rom). Denne Samling udtværetter og atter i Aarhundredernes løb ved Gaver, men tillige ogsaa ved Pavernes egne videnskabelige Interesser og sidst, men ikke mindst, lader være selve Bibliotekets indsigtsfulde og fremragende Ledere. Pius VI, der allerede som Præfekt for det ambrosianske Bibliotek i Milano viste saa stor Interesse for Orienten, fandt saa efter at han havde bestegt det fremragende Medarbejder og Kender af orientalske Studier i kardinal Tisserant, hvis Virkefelt blev udvidet Radius ved hans Udnæv-

til Sekretær ved Kongregationen for den orientalske Kirke.

For nylig har Lederen af den med Rom forenede syriske Kirke, Patriarken af Antiochia, kardinal Tappouni, yderligere beriget Vatikanebiblioteket med en ny Haandskriftskat, en Samling yderst værdifulde Haandskrifter, af hvilke den i mange Henseender endnu udforskede Orient er saa rig. Toogtyve af disse Kodices, der er skrevet paa syrisk og arabisk, stammer fra kristne Forfattere, og oflægger ny og hidtil ukendte Vidnesbyrd om den orientalske Kirkes rige Liturgi. Arabiske, tyrkiske og persiske Skrifter fremstiller nye islamitiske Kilder, der ikke blot behandler teologiske Emner, men ogsaa Astrologi og Kosmografi. Med Indregistreringen af disse Værker ved det vaticanske Bibliotek bevares disse Værker for den hele Verden, medens de i deres oprindelige Hjemland næppe kunde være reddet for Ødelæggelse eller for i Tidernes Løb at være blevet spredt for alle Vinde. Vaticana værner dem til kommende Slægter, stiller dem til Disposition for Lærde og Videnskabsmænd; de lukkes ikke inde bag Laas og Slaa; alle de mange værdifulde og sjældne Værker er ikke død Kapital, men uvurderlige Kilder, hvor enhver alvorlig Forsker — uanset hans Religion og Race — kan søge efter Sandheden.

▲ P. Deschaut S. J. fra Missionsstationen i Akulurach (med en ung Rav paa Armen)

▶ Kirken i Akulurach — samt al Per al de stedlige Sognebørn

Foto:
Fiden

Y Flyvemaskinen, der besørger Forbindelsen mellem Missionens nærdligst beliggende Stationer er lige ankommet til Akulurach

÷ 30°
Celsius

*
Jesuitterne
i Alaska

Til hvem skal vi bede?

Dette Spørgsmaal besvares fra forskellig Side. Frem for alt siger vort eget Hjertes naturlige Trang og Følelse, at *vi skal bede til Gud* og paakalde hans hellige Navn. Endnu mere opfordrer den hellige Skrift til at henvende os til vor Skaber og Herrre. Thi i Davidssalmerne læser vi denne Guds Befaling: »Paakald mig paa Nødens Dag« (49,15). Naturligvis menes alle tre hellige Personer, Fader, Søn og Helligaand, naar der er Tale om Gud.

Hvad der er sagt hidtil, er alle Kristne uden Undtagelse enige om. Men det er vor hellige katolske Kirkes sikre Lære, at *man ogsaa kan og skal paakalde de Hellige i Himlen*, ligesom vi her paa Jorden beder om hindens Forbøn. Ingen god Kristen kan tvivle om Rigtigheden af denne Lære, siden Kirken jo har Løfte om den Helligaands Bistand, naar den underviser os i vort religiøse Livs Pligter og Veje.

Naturligvis er der *stor Forskel* paa at paakalde Guds Hjælp og at henvende sig til hans Helgener. Bønfalder jeg den Allershøjeste om noget, ved jeg, at han er alle Tings almægtige Skaber og uendelig vise Opretholder, at han er alt det værendes Ophav og Endemaal. Beder jeg derimod en af hans Helgener om noget, er jeg klar over, at han eller hun kun er en Skabning, som Gud elsker, et af hans Børn, en af hans Venner, et Lem paa Kristi mystiske Legeme, som i Kraft af Kærlighedens store Bud skal gaa i Forbøn for mig.

Gud beder vi om *selv at give* os det gode og afvende det onde fra os. De Hellige beder vi om i deres Egenskab af Guds elskede Venner at være *vore Talsmænd* og Forbedere ved Herrens Trone. Faktisk gaar saaledes alle vore Bønner til syvendes og sidst til Gud, enten direkte eller indirekte. Det kan nu heller ikke

være anderledes. For alle vore Ønsker skal jo kun sigte mod det ene Maal, nemlig at sikre os Guds Naade og det evige Liv. Men nu ved vi fra den hellige Skrift, at det er Gud alene, der giver Naaden og den evige Herlighed (Ps. 83,12). Den nævnte store Forskel kommer tydeligt frem i de Ord, vi bruger. Til Gud siger vi: »Forbarm dig over os og bønør os.« Til de Hellige derimod: »Bed for os.«

Saadan er det Skik hos os. Naturligvis kunde man godt tænke sig den Mulighed, at vi ogsaa bad de Hellige om at føle Medlidenhed med os, forbarme sig over os og vor Nød og af den Grund at understøtte vor Bøn til Gud med deres. Denne maa jo være værdifuldere end vor, fordi de er Guds Venner, som har bestaaet Livets Troskabsprøve. Men det er altsaa en anden Slags Barmhertighed, den skabte og begrænsede, ikke den guddommelige og ubegrænsede. Denne Forskel maa altid staa klart for vore Øjne, og aldrig har vi Lov til at tilskrive de Hellige noget, som kun tilkommer Gud.

Naar altsaa en Katolik f. Eks. knæler ned foran et Alter, der er indviet til St. Josef, og beder et Fadervor til hans Ære, saa betyder dette: han siger sit Fadervor med det Sindelag og Ønske, at den hellige Josef maa bede den Bøn sammen med ham og ved sin Forbøn hjælpe ham til hos Gud at opnaa det, som er udtalt i Herrens Bøn. Det er en Ære for Jesu Plejefader, at et Medlem af den stridende Kirke paa Jorden sætter sin Lid til ham og vælger ham til Talsmand og Midler hos Kristus. At baade Guds Engle og de salige i Himlen har dette Hver, fremgaar af Johannes' Aabenbaring. I denne Bogs 5. Kap. staar f. Eks., at »de 24 Ældste faldt ned for Lammet, holdende hver sin

Harpe og Guldskaal, fyldt med Røgelse, som er de helliges Bønner.«

Hele Verden ved, at vi Katoliker med Forkærlighed henvender os til vor Frelsers velsignede Moder, *den saligste Jomfru Maria*. Som hun har sin fremtrædende Plads i den apostoliske Trosbekendelse, har hun ogsaa en særlig Plads i vore Hjerter og i det kristne Livs Praksis. Der findes ikke nogen katolsk Kirke eller noget Kapel paa Jorden, hvor man ikke kan høre den Hilsen: »Hil dig Maria, fuld af Naade, Herren er med dig, velsignet er du iblandt Kvindene.« Den Hilsen, som den helligste Trefoldighed sendte gennem Ærkeenglen Gabriel, vil indtil Verdens Ende være paa vore Læber og i vore Hjerter. Ved at gentage den saa tit, vil vi først og fremmest sige Gud Tak og lovprise ham selv for de himmelske Gaver, hvormed han har overøst og udmærket den rene Jomfru. Dette kan jo ikke gøres bedre end gennem de Ord, Herren selv har valgt. Desuden vil vi ønske Maria til Lykke med hendes enestaaende Fortrin og Salighed.

Denne Tak og Lykønskning har Kirken saa udvidet med *en Anraabelse* af Guds hellige Moder, hvori vi bønligt og tillidsfuldt beder hende om at gaa i Forbøn for os og opnaa os Syndernes Forladelse og alle de Goder, som er nødvendige for dette og det tilkommende Liv. Vi er jo Evas landflygtige Børn og maa vandre gennem Taarernes Dal. Hun er Barmhertighedens Moder og alle troendes Forbederinde. Derfor sender vi Dag for Dag Englens Hilsen op til hende sammen med vor Bøn om Bistand og Hjælp for os Syndere. Vi gør det ganske særlig af den Grund, fordi vi er overbeviste om, at hun er den blandt Himlens Helgener, som Gud sætter mest Pris paa, og at hun overgaar alle de andre i Kærlighed og Beredvillighed til at hjælpe os og alle andre Mennesker. Kun een, hvis Tanker ikke fatter Guds Tanker, kan være i Tvivl om Rigtigheden af dette

Standpunkt. Vi Katoliker gør i saa Henseende kun det, som Skriften og Arvelæren opmuntrer os til at gøre. Det er altsaa

den Helligaand selv, der lærer os at bede paa denne Maade.

F. K.

Den hellige Birgitta

Ved den svenske Uges Kvindeaften i Studenterforeningen holdt Lektor, Dr. phil. Valfrid Palmgren Munch-Petersen et Foredrag om svensk Kvindelitteratur, hvori hun bl. a. tegnede følgende Portræt af den hellige Birgitta, som vi gengiver efter Politikens Kronik:

»Den ældste af Sveriges Forfatterinder bærer det første verdenshistorisk berømte Navn i vor Litteraturhistorie: den hellige Birgitta. Birgitta tilhører en anden Tid og en anden Anskuelse end vor. I mangt og meget var hun et Barn af Middelalderen. Hendes Drømme og Digte er stærkt præget af hendes kvindelige, af hendes ursvenske Personlighed og virker endnu i Dag helt aktuelle i Indhold, moderne i Tankegangen, selv om den Form, hun iklæder sine Tanker, dens rige Billedsprog og glødende Mysticisme ikke er vor.

Denne højbaarne Kvinde, som Livet havde skænket alle denne Verdens Goder, Rigdom, Ære og Magt, blev først i en moden Alder Digter. Hun var dengang Enke efter et langt og lykkeligt Ægteskab, hun var Mor til otte Børn, hun havde sine store Jordegodser at administrere, hun var Overhofmesterinde ved det svenske Hof.

Hvad vil en saadan Kvinde med sin Digtning? Hvordan ser den kvindelige Personlighed ud, som vi moderne Mennesker kan uddrage af hendes saakaldte Aabenbaringer?

Lærdom ogsaa for Kvinder

Vi møder i disse Digte en rig Kvindesjæl, som med Stolthed er sig sit Værd som Kvinde bevidst, en fast Tro paa Kvindens Betydning i Samfundet, et næsten moderne Syn paa Moderkaldet, en social Patos, som ingen moderne Personlighed kan

føle dybere end Birgitta, en Forstaaelse af Børn og Ungdom, som vi nu kun finder hos moderne Sociologer. Hertil kommer hendes ubestikkelige Sandhedskærlighed, som med Rette gav hende Navnet »Sandhedens Datter«, men samtidig skaffede hende utallige Konflikter med Datidens Magthavere, baade den verdslige Magt og Kirken.

Ogsaa i anden Henseende er Birgitta en moderne Kvindetype, nemlig i sin Tro paa Kundskaaber, Viden, Lærdom ogsaa for Kvinder.

Oprette et Gudsrige paa Jorden

Hun er i alt, hvad hun foretager sig, en livgivende Kraft, et Livscentrum, hvorfra der ustraaler Grokraft og Frodighed. Hendes varme socialreformistiske Interesse gav sig Udtryk i alt, hvad hun skrev. Hun udtrykker sig paa en anden Maade end vi, men hun vil det samme.

For en Middelalderkvinde var det naturligt at sige, at hun vilde oprette et Gudsrige paa Jorden. Vi kalder det en social Samfundsordning, som yder Ret og Beskyttelse til alle Samfundets Medlemmer. Hun foreskriver, at de Rige skal betale dem vel, som arbejder for dem, og hun fordømmer dem, som tager daarlig Vare paa deres Tjenestefolk eller forgriber sig paa fattige Arbejderes korte Hvilestunder. Hun ser med umilde Blikke paa Huse, som er bygget med fattige Menneskers Sved

for rige Menneskers Hovmodigheds Skyld.

Alt dette er hendes egne Ord. Alt undertrykt og kuert finder et Værn hos hende. Hun hader Krigen. Hun saa den i Frankrig paa nært Hold under en Pilgrimsfærd 1341. Hun betragter de Krigsførende som vilde Dyr, og hun har haarde Ord for de store Herrer, som sætter Krigen i Gang for at vinde noget, samtidig med, at hun udtrykker sin Medfølelse for de Smaa paa denne Jord, som lader sig føre i Sold, fordi man lærer dem, at Krig er noget stort, og at Striden er retfærdig. Menigmand, siger hun, følger de Store som Faar, og Faarene berøves deres Uld, d. v. s. deres Krop, i Døden.

Et nordisk Kulturcentrum

Ikke engang Birgittas utrættelige Energi, hendes ubøjelige Mod, hendes glødende Tro kunde dengang bane Vejen for de sociale Retfærdighedskrav, som hun gav Udtryk for i sine Digte. Ikke engang sin Klosterstiftelse skulde hun faa anerkendt, saa længe hun levede. Ogsaa den var alt for menneskelig, alt for meget i Overensstemmelse med Livets egne Love, til at Kirken kunde godkende den. Birgitta, som selv havde været gift i mange Aar, som havde født og opfostret en stor Skare Børn, vidste, at Mand og Kvinde hører sammen i Arbejdet, og hendes Klosterstiftelse i Vadstena var en Slags Fællesskole, et Slags Fælleskloster, hvor Mænd og Kvinder sammen skulde arbejde for Kultur og sociale Formaal. Og faktisk blev Vadstena Kloster, da det senere blev Virkelighed efter Birgittas Planer, en nordisk Arne for Lærdom, et nordisk Kulturcentrum.«

*

De mange smukke og tillige træffende Ord om den svenske Helgeninde viser os, hvor langt den almindelige religionsløse Dannelse her i Norden kan forstaa vore store Skikkelser. Det væsentlige ved dem omtydes som en blot og bar »Form«, og Kirken er for dem kun Lyse-slukkeren.

Liturgisk Kalender

Jan.:

26. S. 3. Søndag e. Epiphani (89); 2. Sæt Bønner: St. Polykarp (804), 3. Sæt Bønner: Om Fred.
27. M. St. Johannes Chrysostomus (805); 2. Om Fred.
28. Ti. St. Petrus Nolasco (807); 2. St. Agnes (806), 3. Om Fred.
29. O. St. Frans af Sales (807); 2. Om Fred.
30. T. † St. Martina (807); 2. Gudsmoder (64-[92]-65), 3. For Kirken ([123]) eller for Paven ([122]), 4. Om Fred.
31. F. St. Johannes Bosco ([46]); 2. Om Fred.
1. L. St. Ignatius Martyr (808); 2. Om Fred.
2. S. Kyndelmisse (810); 2. Sæt Bønner: 4. Søndag e. Epiphani (93); sidste Evangelium: Søndagens (94).

Anm. Paa de med † mærkede Dage kan Præsten efter frit Valg læse Sjælemesse og andre Votivmesser, hvorfor man paa disse Dage ikke kan regne med, at de her angivne Messer læses.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Dannevirkegade 19, København V, Telefon Eva 2512 (træffes i Almindelighed bedst Kl. 14-15 og 18-19)

Ekspedition: Boyesgade 8 A St., København V, Tlf. Eva 1898, Kl. 15-17.

Kassererkontor: St. Annæ Plads 28, Postgiro 57042.

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Henvendelse til katolske Akademikere

Den Storm, der gaar hen over Verden, har ogsaa øvet sit Tryk paa Academicum Catholicum. Siden April har Foreningens normale Arbejde ligget stille. Dette maa ikke blive ved. Tiden kræver tværtimod, at danske katolske Akademikere finder deres Plads og staar ved deres Ansvar.

Academicum Catholicum vil efter Evne bidrage dertil ved at tage Tidens Problemer op og søge at klarlægge dem i Kirkens Lys. Men for at dette skal lykkes, maa alle gode Kræfter slutte Kreds om A. C.

Academicum Catholicum's Hovedopgave er og har altid været at bidrage til den enkeltes personlige Udvikling indenfor Medlemmernes Kreds. Hertil tjener fortrinsvis Møder med Foredrag og Diskussion.

Men derudover har A. C. lejlighedsvis taget andre Opgaver op. Som Resultater, der er blevet staaende, kan nævnes: 1) »A. C.'s Foredragsrækker«, der paabegyndtes i 1905 efter Forslag af Læge Peter Perch, og som under væsentlig Indflydelse af Mogens Ballin udviklede sig til »Den katolske Højskole«, og 2) den aarlige Valfart til Haraldsted, som paabegyndtes 1920 efter Forslag af Billedhugger Chresten Skikkild.

A. C.'s Muligheder for nu og i Fremtiden at yde en Indsats er i højeste Grad afhængig af den Tilslutning og aktive Interesse, som den møder i katolske Akademikeres Kreds.

Vel er Foreningen af størst Betydning for de Studerende, men ogsaa mange ældre Medlemmer er Foreningen taknemlige for Hjælp til Klaring af Tidens Spørgsmaal, ligesom Foreningen paa sin Side har den moralske og pekuniære Støtte nødvendig, som de ældre Akademikere kan yde ved at være Medlemmer.

Administratorens tillader sig derfor at henvende sig til Dem med en indtrængende Opfordring til at støtte Foreningen, om muligt ved personlig Deltagelse i Foreningens Liv, og, for saa vidt De ikke maatte være Medlem, først og fremmest ved at melde Dem ind.

Indmeldelse kan ske ved Henvendelse til Administratores, som ogsaa vilde være taknemlige for at faa opgivet Navne og Adresser paa katolske Akademikere.

København, Januar 1941.

James Hamm,
Sekretær.

Inger Høyer,
Kasserer.

G. Wissum,
Formand.

Sekretær: Ingeniør cand. polyt. James Hamm, Blidahpark 29, Charlottenlund, Tlf. Helrup 3266 efter Kl. 18

Academicum Catholicum holder Møde med Rusmodtagelse Onsdag d. 5. Februar Kl. 20 i Den katolske Højskoles Lokaler, Boyesgade 8 A, St., København V. (Bemærk den nye Adresse).

Der indledes med et Foredrag af Redaktør Hans Bølling om Pavelige Tanker og dansk Politik, hvorefter man samles om Bordene for

at byde Aarets Russer velkommen. Der serveres Kager og Punch.

Deltagelse i Mødet, der kun er for Medlemmer, koster Kr. 2,50, for Studerende dog kun Kr. 1,50 (Russer gratis). Rygere bedes selv medbringe Tobak. Daglig Paaklædning.

Man bedes melde sig til en af ovennævnte Administratores senest Søndag d. 2. Februar.

VALD. FOERSOM
AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310
ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

Højskolens Foraar

Ligesom i Højskolens første Semester vil der nu i Foraaret baade blive afholdt store Fællesmøder i Hallen i Grundtvigs Hus og enkelte Kursus, der har tilhuse i Højskolens Lokaler, Boyesgade 8 A, Stuen (nogle Timer dog i Vikariatsbiblioteket paa 1. Sal).

De tre Fællesmøder bliver:

Søndag d. 2. Februar Kl. 20 (Aabningsmøde):

Pater *Olav Jan Ballin* O. Præm. taler om »Bernhard af Clairvaux — Munken, Folkeføreren og Mystikeren«.

Søndag d. 30. Marts Kl. 20: Passionsaften.

Torsdag d. 1. Maj Kl. 20,30 (Afslutningsmøde):

Kaptajnløjtnant *H. Chr. Engel* taler om Absalon.

Der bliver otte Kursus:

1. Pastor Knud Ballin: Vor Tro.

10 Dobbelt-Timer. Hver Torsdag Kl. 19, første Gang 6. Februar.

Populære Foredrag til Gennemgang af Troens Sandheder paa Grundlag af Katekismen. 1. Døden og det evige Liv. 2. Sakramenterne i Almindelighed. Daaben og Konfirmationen. 3. Skriftemaalet og Budene I. 4. Skriftemaalet og Budene II. 5. Alterens Sakramente, Messeofferet og Kommunionen. 6. De syges Salvelse, Dødsforberedelse og Aflad. 7. Ægteskabets hellige Sakramente. 8. Præstevielsen, Kirkens Velsignelser og Vielser. 9. Gode Gerninger. 10. Afslutning.

Efter hvert Foredrag Lytbilleder fra Kirkens Liv, Grammofonmusik, Oplæsning eller lignende.

2. Pater J. Coenen S. J.: Johannes' Aabenbaring.

10 Timer. Hver Mandag Kl. 15, første Gang 3. Februar.

Gentagelse af samme Kursus: 10

Timer, hver Mandag Kl. 19, første Gang 3. Februar.

Indledende Overblik over Bogens Opbygning. Apokalypsen som profetisk Bog, dens Forfatter, Milieuet, og endelig dens Fortolknings Historie. Gennemgang af de vigtigste Kapitler. Deltagerne bedes medbringe Nye Testamente.

3. Pater C. C. Martindale S. J.: The 13th Century.

10 Timer (paa Engelsk). Hver Mandag Kl. 20 (i Biblioteket, 1. Sal). Første Gang 3. Februar.

Disse Foredrag skal ikke give det 13. Aarhundredes fuldstændige Historie. Hensigten er at vise, at dette Aarh. var »Middelalderens« Højdepunkt og samtidig dens Afslutning. Særligt vil vi beskæftige os med Tidens Helgener som levende menneskelige Personligheder.

4. Pastor Hubert Messerschmidt: Markusevangeliet.

10 Timer. Hver Mandag Kl. 20, første Gang 3. Februar.

I Gennemgangen er vi naaet dertil, hvor Markusevangeliet aabner sine store Perspektiver ud over Kirken: hvad den skal være og hvorledes dens Fremtid vil forme sig.

5. Kommunalærerinde Edith Petersen: Katolsk Fællessang.

10 Timer. Hver Tirsdag Kl. 21, første Gang 4. Februar.

Vi vil i disse Timer bl. a. synge »Du danske Sommer« af Otto Mortensen, »Danmark i tusind Aar« af Carl Nielsen, endvidere »De hellige tre Konger saa hjertensglad« og nogle Davidssalmer, vi vil lære »Salve Regina« og »Veni creator«, Credo og andre af Messens faste Dele. Blade med Noder og Tekst faas til 6 Øre pr. Stk. Tag iøvrigt Sangbøger, »Kyriale« og det lille Hefte »Gregoriansk Sang« med!

6. Pater Heinrich Roos S. J., mag. art.: Livet og den kristne Moral.

10 Timer. Hver Tirsdag Kl. 19, første Gang 4. Februar.

I Fortsættelse af sidste Semester gennemgaas den kristne Livsførelse under stadig Hensyntagen til de konkrete Tilfælde.

7. Pastor Peter Schindler: Kirke og Sekter.

5 Timer. Hveranden Tirsdag Kl. 20, første Gang 4. Februar.

Kirkekunsten gennem Tiderne.

5 Timer. Hveranden Tirsdag Kl. 20, første Gang 11. Februar.

Det er Sekter som Mormoner, Adventister, Jehovas Vidner og Pinsebevægelsen, der vil blive gennemgaaet i Foraarskursuset, og i Kirkekunst-Timerne behandles Byzantinismen, den karolingiske og den romanske Kunst, sluttende med den tidlige Gotik i Middelalderens Begyndelse.

8. Pater J. Wolfisberg S. J.: Kirkelatin.

10 Timer. Hver Mandag Kl. 19 (i Biblioteket), første Gang 3. Februar.

Kirkelatin (for Begyndere).

10 Timer. Hver Tirsdag Kl. 15, første Gang 4. Februar.

I Mandagskursuset fortsætter vi Gennemgangen af den latinske Formlære illustreret med Eksempler, navnlig fra Liturgien. I Tirsdagskursuset begynder Undervisningen helt forfra for Begyndere, og der kan kun indtegnes 25 Deltagere.

Deltagelse i de enkelte Kursus anmeldes helst inden 27. Januar, skriftligt, til Lederen, Pastor *Knud Ballin*, Frederikssundsvej 225, Brh., eller pr. Telefon Bella 1700, Kl. 9—10 eller 17—18 (Tirsdag undtagen).

Kort til Enkeltkursus Kr. 2,50, til samtlige Kursus Kr. 5,00.

Adgangskort til Fællesmøde Kr. 1,00, for Kursusdeltagere Kr. 0,75. Billet til hyggeligt Samvær ved en Kop Kaffe efter Fællesmøderne bedes købt forud, Kr. 1,10. Adgangskortene (og Kaffeбилletterne) faas de sædvanlige Steder.

*Magasin
du Nord*

... den ny Tids Stormagasin

*God Vask
- Geismar Vask*

Telefon Central 3269

Og vi slutter med Højskolens »Skoleskema«.

Kl.	Mandag	Tirsdag	Torsdag
15	Coenen	Wolfisberg	
19	Wolfisberg (Biblioteket) Coenen	Roos	Ballin
20	Messerschmidt Martindale (Biblioteket)	Schindler	
21		Edith Petersen	

Solbjerg

Central 2712

MÆLK . FLØDE
SMØR . DESSERT-IS

Sundhed, Hygiejne, Kvalitet & Velsmag

Axel Steckhahn

Kolonialvarer og Delikatesser
Gamle Kongevej 155
Telefon 8016

Leverandør til katolske Institutioner

ROBERT HANSEN

1. Kl.s Kød, Flæsk og Paalæg

Amagerbrogade 212 A . Amager 6396

Leverandør til de katolske Institutioner

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring
Valkendorfsvej 34-36
Tlf. 778 - 728

S. L. Møllers Bogtrykkeri

Dansk Reproduktionsanstalt

Rosenørnsallé 29 . København V
Telefoner: 4295, 13,504, 2207

Horsens Ungdommens

Nytaarsfest

begyndte i Kirken med en Andagt, præget af Stemning og Højtid.

Mgr. Olrik med Pastor Grobets og Pastor Rupp som Levitter forrettede Tjenesten i et fuldt oplyst Kor, mens Kirkens øvrige Del laa tilhyllet i blødt, dæmrende Halvmørke. Hist og her trængte en Lysstraale sig frem under Lampetternes sorte Hætter, smøg sig ind mellem Bænkene og kikkede med i Salmebogen over Skuldrene paa de knælende unge. En enkelt naaede endogsaa helt ud paa Midtergangen, hvor Fanen stod, legede lidt i Stangens Lakering, plirrede polisk til Fanebæreren og gemte sig saa, forskrækket over sin ubændige Kaadhed, i den hvide Dug.

Men oppe under Tagstolen var der næsten helt mørkt. Og godt var det; for det syntes umuligt, at der ogsaa kunde blive Plads til nogen Lysstraale i det brusende Væld af Toner, der slog op mod Bjælkernes Sprinkelværk.

Først lød O salutaris Hostia frembaaret af Mandskorets smukt sammensungne Stemmer, og saa vekslede Bøn med Musik og Fællessang Andagten til Ende.

Selv om jeg her kun skal prøve at gøre Rede for en Ungdomsgudstjeneste og hvad der fulgte efter, kan jeg dog ikke undgaa at fremhæve Cellisten Svend Schmidts bløde, følelsesbetonede Spil, skønt jeg derved risikerer at give Andagten Præg af Koncert. Men saa kirkeli-

ge, saa harmonisk samstemte med hele Gudstjenestens Idé er Mozarts Ave verum og Händels Largo, at jeg blot behøver at nævne disse, for at rense mig for enhver Mistanke om noget saadant. Og Svend Schmidts bløde Cellotone var en fin musikalsk Understregning af denne Harmoni.

Efter den sakramentale Velsignelse forenedes Cello, Orgel og Sang i Lovprisning af det Barn, om hvis Fødsel allerede det gamle Testamentes Skrifter har sunget, og som vi igen har kunnet fejre trods Krig og Ufred.

— Og saa kommer vi fra Festens højtidelige til dens gemyttelige Del.

Saten saa pyntelig ud i al sin brogede Herlighed; men Mester Jaket, der i Rygsæk var kommet rejssende langvejs fra, for at hjælpe med ved Underholdningen, syntes den var for mørk.

Lille er han jo, og da han som alle andre menneskelige Væsner ikke blot gerne vil høres, men ogsaa ses, føjede man ham og skaffede mere Lys paa hans lille, omrejsende Teater. — Og saa tog han fat.

Grotesk Livfuldhed tillige med en yderst haandgribelig Slagkraft i Replik og Fagter prægede hans Kunst. Og hvad Replikkerne angaar, gik ingen Ram forbi; Fagterne derimod, som havde Form af drøje Knubs og anden korporlig Afstraffelse, naaede heldigvis kun til de medspillende Dukker.

Saa fulgte Kaffeord med Tale af Foreningens Formand, med Festmarch og endelig sidst paa Aftenen Pølser med Rundstykker og Juleøl. O. P.

Katolsk Lærer- og Lærerindeforbund

Fredag d. 31. Januar er som bekendt vor Værnehelgen Don Boscos Festdag. Derfor lader Forbundet en Messe læse i Stenogade Kl. 7, og vi haaber, at saa mange som muligt med os vil komme til Stede og frembære det hellige Messeoffer. Er man forhindret heri, lad os da, saa vidt muligt, andet Steds overvære den hellige Messe. *Her er en Lejlighed, hvor ogsaa Provinsen kan være med, saa alle danske Pædagoger den Dag kan mødes i Bøn og Offer for vor fælles Sag.* (Ved Henvendelse til Gothaab 4194 kan et Eksemplar af Don Bosco-Messen blive tilsendt.)

De to omtalte Studiekredse er nu begyndt. Pater Wevers Studiekreds har Møde den første Onsdag i Maanedens Kl. 20 paa Rygaard, Bernstorffsvej. Pater Wolfisbergs Studiekreds hveranden Fredag Kl. 19½ i Stenogade. Første Gang Fredag d. 17. Jan.

Pater Küpferle vil slutte sit Forredrag om Jesuitternes Pædagogik Onsdag d. 12. Februar Kl. 16½.

»Før mig hen til Mekkails Hytte,« bad den unge Pige.

»Mekkail bor her i Landsbyen, kom, saa gaar vi hen til ham.«

Den unge Pige skyndte sig afsted. Man kunde hurtigt se, at hun ikke var Laplænderinde; thi de havde ikke saadan lyst, duftende Haar, og deres Ben var heller ikke saa lige som den unge Piges.

I Hælene paa hende fulgte den Mand, som havde færget hende over Søen, han bar hendes Bagage. Efter ham fulgte en Klynge unge Piger, Koner og Børn, ja selv Hundene sluttede sig til Optoget.

Hun gik ind i Mekkails hytte, tog uden Hast sin varme sorte Hue af og rakte Mekkail og hans Kone Haanden.

Hun smilede til dem, men baade Mekkail og Konen saa paa hende uden at genkende hende.

»Mekkail, hvorfor modtager du mig saa uvenligt, som om vi aldrig før havde set hinanden. Jeg er kommen for at hilse paa Svanhvide og Hjorten.«

»Sandra! Kone, det er Sandra, du husker hende da nok! Tag Plads ved Ildstedet, Sandra, saa skal du straks faa noget at spise og drikke.« Mekkail skyndte sig hen til Ildstedet, og et Øjeblik efter skramlede han med Kedlen og Thekanden.

Udenfor Hytten havde der snart samlet sig en stor Flok nysgerrige, som prøvede paa at kigge ind.

Mekkail gik ud og sagde til dem, at hans Gæst var meget træt; derfor skulde de gaa hjem og lade være med at lave mere Støj.

»Hvor er du dog bleven stor, Sandra! Lige saa stor som din Moder. Hvordan har hun det?«

»Hun er død, Mekkail. Hun havde faaet et Knæk her i Lapland, som hun ikke kunde komme over.«

»Har du set Jewan?«

»Nej, jeg har ikke set ham endnu!«

»Vil du gerne se ham?«

»Ja, Mekkail!«

»Jewan er blevet en stor Sanger. Man kalder ham Laplands Sanger. Hele Suomis Folk elsker ham. Hele Lapland lytter til hans Sang. Han er velkommen i hver eneste Hytte i hvert eneste Telt. Han er draget til Imandra, men hvis du vil op-søge ham, vil jeg ledsage dig.«

»Det er ikke nødvendigt, Mekkail, jeg kan godt selv finde ham.«
Nu var Theen færdig, og de drak den og spiste tørt Rugknækbrød til.

Det knasede mellem Sandras Tænder, da hun bed i det haarde Knækbrød, men det smagte hende udmærket; hun havde vænnet sig til mange Ting under sit Ophold i Lapland.

»Mekkail, kald paa Færgemanden og giv ham ogsaa noget at spise.«

Mekkail kaldte paa ham og gav ham noget Knækbrød.

»Hvil dig lidt, vi skal snart videre,« sagde Sandra til Manden.

»Hvor skal vi hen?«

»Tilbage til Imandra-Søen.«

»Det tillader Mekkail ikke.«

»Jeg vil afsted for at søge efter Jewan.«

»Du maa først hvile dig, Sandra. Du kan overnatte her. Kone, kom med en Dunpude, Sandra skal hvile sig.«

»Nej, jeg vil ikke hvile, jeg er ikke træt. Mekkail, vis mig Svanhvide.«

De gik ud af Hytten.

Mekkail ringede med en stor Kobberklokke for at kalde Hjorden sammen. Han løb hid og did i Tundraen og sendte ogsaa Hundene afsted. Endelig lykkedes det ham at faa fat i Svanhvide og den brune Han.

Sandra klappede Svanhvide og gav den en Haandfuld frisk Græs. Nogle af de andre Rener stak Snuden hen mod den unge Pige. Hun gav ogsaa dem lidt Græs, og pludselig udbrød hun:

»Mekkail! Mekkail! Hvor kommer den fra?« Hun greb fat i Geviret paa en hvid Hun. Den var Svanhvides udtrykte Billede.

Fortsættes

Henvendelse fra St. Knuds Gilderne til Sognepræsterne

Som meddelt d'Herrer Sognepræster vil Pastor Thorbjørn Møller aflægge Besøg i Sognene for nærmere at gøre Rede for bl. a. den regnskabsmæssige Side af Gildernes Virksomhed. For at forebygge enhver Misforstaaelse tillader man sig at fremhæve, at det er af Betydning, at Gilderne dannes snarest muligt, og at Arbejdets Paabegyndelse derfor ikke bør udsættes til efter Pastor Møllers Ankomst. Jo hurtigere Sognene ser sig i Stand til at faa Gilderne i Gang des bedre.

Hovedkomitéen.

Maria Stuart fortsat fra Side 50

stærkere og stærkere, indtil denne sidste Lyd fra den Døde overdøvedes af Mængdens Raab og Klirren af Vaaben og skarpe Kommandoraab. Det er strængere, mine kære Forældre, at se paa Døden ved Øksehug, især naar det er en Kvinde, end paa Døden ved Halshugning...« — (= ved Sværd).

Om Maria Stuarts sjælelige Storhed og hendes Hjertes dybeste Kærlighed ved Filmen intet at fortælle. Det Udfald mod Kirken i den nævnte Vielses-scene forringer Filmens kunstneriske Værdi endnu nogle Grader og gør den til en tvivlsom Fornøjelse eller Oplevelse for rettænkende Mennesker.

Dr. Otto.

Robinson, Andersen & Co. A/s

Hellerup

Export af friske og serverede Æg

Fabrikation af frošne og sealede Æg og Ægprodukter

28 Filialer over hele Landet

Lørdag d. 1. Februar kan Enkefru *Marie Laursen Trust* fejre sin 70 Aars Fødselsdag.

Fru Trust er bedst kendt i Aarhus, hvor hun boede i Rosenvang ved Viby, til hun i 1939 flyttede til Sjælland for at tilbringe sin Livsaften hos Søstrene i Villa »Bellis« i Taastrup.

Den gamle katolske Dame, som er Oldemor, fejrer sin store Fødselsdag sammen med sine mange Børn og Børnebørn ved en Fest hos den ældste Datter, Fru M. Mogensen, Vesselsgade 3, St., paa Nørrebro i København.

Tak

Min hjerteligste Tak for al den Venlighed og Opmærksomhed, der blev mig udvist paa min 85 Aars Fødselsdag.

Snedkermester Bomholt.

Bønnens Apostolat

Intentioner for Februar: Almindelig Tilslutning til Pavens Fredsprogram. — Omvendelse af Hedninger med primitiv Religion.

Jesu Hjerte Kirke

Sønd. 26. Jan. Kl. 8½ Fælleskommunion for Immaculatakongregationen. Mand. 27. Jan. Kl. 20 Møde for de unge Mænds Kongregation. Pater Martindale taler. — Studiekreds. Pius XI's Rundskrivelse om Ægteskabet. Torsd. 30. Jan. Kl. 20 Møde i Røde Sal for Mændenes Kongregation.

Rosenkranskirken

Mand. 27. Jan. Kl. 20 Møde for »Stella Maris«.

Assumptionsklosteret

Sønd. 2. Febr. Kl. 14 Iklædning.

St. Nikolas Kapel

Sønd. 26. Jan. bortfalder Guds-tjenesten.

D. K. K. F.

Medlemsaften afholdes Torsdag d. 30. Januar Kl. 20 pr. i »Palais de Noblesse«, Amaliegade 16. Foredrag af Hr. Pater *Steph. Wevers* S. M. M. Kaffebord. Husk Sangbogen. *Styrelsen.*

Børnehjælpsdagen og Trørødhus

Er der nogen, som er i Besiddelse af Stofrester eller lignende (selv smaa Stumper kan anvendes) vil dette blive modtaget med Glæde og Taknemlighed af den Kreds af Damer, som i Vinterens Løb vil forfærdige Tombolagevinster til Børnehjælpsdagens Bod til Fordel for Prinsesse Margrethes Ferie-hjem i Trørød. Henvendelse sker til Grevinde E. Scheel, Ndr. Frihavns-gade 26.

Retrætedagene i Valby

Sønd. 26. Jan. for Ægtefolk og Forlovede ved Pastor *Knud Ballin.*

Sønd. 2. Febr. for Nykonvertitter ved Pastor *Messerschmidt.*

Alle Retræterne foregaar hos St. Liobasøstrene, Bjerregaards Sidevej 1, Valby, og de begynder med Messe Kl. 9 i Søstrenes Kapel og slutter Kl. 17.

Indmeldelser maa ske i saa god Tid som muligt. Søstrenes Telefon er Valby 25 (bedst mellem 9—10 og 16—18).

Deltagerne medbringer selv Brød til Morgenmad, Frokost og Eftermiddagste. Kaffe, Te og til Frokost en Kop varm Bouillon kan faas for 1,25 Kr.

Katolsk Ungdoms Klub

Lørd. d. 25. Jan. Aabent Hus Kl. 19,30—22,00. Samme Aften Bestyrelsesmøde. Lørd. d. 1. Febr. Kl. 20 Fællesmøde. Politibetjent Frk. *L. Howitz* taler om: »Et Par Træk af Lægmandsarbejdet i Folkekirken og i den katolske Kirke i Danmark i Dag«. Lørd. d. 8. Febr. Aabent Hus Kl. 19,30—22,00.

Oplysninger om »Katolsk Ungdoms Klub« kan faas hos følgende Medlemmer af Bestyrelsen: Filip Lange, Formand, Ryparken 84, St., Ø.; Niels Frederiksen, Sekretær, Jyllingevej 185, Vanløse; Albert Strøyer, Nansengade 90, K., Palæ 5718; Vibeke Emborg, Vesterbro-gade 11 A, V., Eva 6037.

K. U. K. (Ordrup)

Stiftelsesfest Tirsd. 28. Jan. Kl. 20 pr. hos Søstrene, Skovkrogen 19. *Revue* over Aarets Begivenheder (saa godt vi formaar). *Pølser, Øl og Kaffe à 1,00 Kr.* Alm. Paaklædning. Gæster hjertelig velkomne!

<p>NAKSKOV</p> <p>Chr. Steffensen HERREEKVIPERING Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796 Leverandør</p>	<p>AALBORG</p> <p>Aalborg's katolske Begravelseskontor <i>Jens Bangsgade 8</i> Ordner Begravelsen gratis, smukt og samvittighedsfuldt . Tlf. 20 68 . 22 89</p>
<p>NYBORG</p> <p>Nyborg Kulforretning Lauritz Nielsen Kul, Koks, Briketter Strandvejen . Telf. 106 Leverandør til Stella Maris</p>	<p>M. Thomsen Støtt Entrepenør og Murermester Kong Christians Allé 6 Telefon 1992</p>
<p>Drewsen & Nellesmann Isenkram . Telf. 25</p>	<p>SVENDBORG</p> <p>SVENDBORG <i>Arena Maltöl</i> (HAYRE-SUNDHEDSØL)</p>
<p>ODENSE</p> <p>Junker-Dreiøe Kolonial . Delikatesser Nørrebro 49 . Odense Lev. til Sct Josephs Hospital</p>	<p>C. Hansen Bageri og Conditori Møllergade 67 . Telefon 1258 Leverandør til Sct. Maria Hospital</p>
<p>Køb hos vore Annoncører</p>	<p>Brdr. Joh's og Emil Franke Slagtermestre Leverandør til Sct. Maria Hospital</p>

AARHUS

<p>A. B. C.</p>	<p>Karl Hansen Lys-, Kraft-, Ringe- & Radioanlæg Frederiksgade 75, Tlf. 295 Omstil. til priv. Bogensegade 5</p>	<p>Støt Frank Andersens Fond Postgiro 1087</p>
<p>S. A. Kannegaard Vestergade 5 Telefon 2710 Viktualieforretning</p>	<p>Bruun & Sørensen Ingeniørkontor Kannikeg. 18 Aarhus Telf. 4364 Leverandør til St. Josefs Hospital</p>	<p>Mejeriet „Vesterbro“ Byens førende Mejeri Telefon 8700 (4 Linier) Mejeriprodukter, Flødeis, Eksportfløde</p>
<p><i>Alfred Pihl</i> Bagermester, Conditori Telefon 3041 - Hammershus Leverandør til St. Josef Hospital</p>	<p>Linoleum billigst Høilund Carlsen Aaboulevarden 5, Aarhus, Tlf. 1347</p>	<p><i>Permanent-Salonen</i> ved ELISABETH NIELSEN Søndergade 7¹. Telefon 6240</p>
<p>KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 4090 (flere Linier) Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Telefon 4088</p>		<p>Skomager Chr. M. Jensen ved den katolske Kirke Telefon 8326</p>
<p>Andelsselskabet DE FORENEDE MEJERIER Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)</p>		<p>Køb hos vore Annoncører</p>

HORSENS

<p>Urmager og Optiker N. Carstensen Graven 8 . Horsens . Telefon 375 Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>	<p>Køb hos vore Annoncører</p>	<p>Carl Bech aut. elektr. Installatør Vestergade 33 . Telf. 1026 Leverandør til kath. Menighed</p>
<p>Installationsforretningen »Lyset« Torvet 10 . Telefon 618 Alt udføres i Installationer Alt haves i Lamper og Lysekroner Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt Installatør for Sct. Joseph Søstrene</p>	<p>C. C. Nielsen Mel . Gryn . Hønsfode. Smedegade 91 Telefon 515 . 565 Udsøgte Kvaliteter, billigste Priser</p>	<p>H. F. Caspersen BAGERI Sønderbro 71 . Telefon 1074 Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>
<p>Sigurd Henningsen Slagtermester Katteundet 22 . Telefon 1351 Lev. til St. Josephs Hosital og Sølyst</p>	<p>Svend Hansen Kun 1. Kl. Kød og Paalæg føres Hjemmel. Medister og Leverpostej Fabriksvej 33 . Telefon 1379 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Glas . Porcelæn . Køkkenudstyr Gode Varer . Smaa Priser CARL ØBERG Søndergade 31 . Telefon 1203</p>
<p>Manufaktur . Trikotage . Udstyr A-S Horsens Textil Lager Leverandør til katolske Institutioner</p>	<p>CHR. LUND MALERMESTER Bygningsarbejde Godthaabsvej 8 . Telefon 166 Værksted Søndergade 48</p>	<p>A/S Bagermestrenes Rugbrødstabriks Kvaltetsbrød anbefales. Telefon 783</p>

Annoncér i „Katolsk Ugeblad“ fælles for læg og lærer, for By og Land, for unge og gamle

VEJLE

<p>Marius Nielsen BAGERMESTER Fiskergade 7 . Tlf. 629 Leverandør</p>	<p><i>Køb hos vore</i> <i>Annoncører</i></p>	<p>C. V. Berg Blikkenslagermester aut. Gas og Vandmester Langelinie 53, Telf. 131, 1637 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>VEJLE NY Mineralvandsfabrik P. C. NIELSEN Vissingsgade 8, Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>^A/_s Vejle Mælkekompagni <i>Finesste Mejeriprodukter</i> Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p><i>Vejle Trælast &</i> Kulkompagni Havnegade 22 . Tlf. 68 og 69 Lev. til de kat. Institutioner</p>
<p>Arbejdernes Fællesbageri <i>Aktieselskab</i> Bleggrdsg. 15, Tlf. 287 - 597 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Anton Petersens Eftf. <i>B. Bøjlesen</i> Kolonial . Delikatesser Vestersgade 41 . Tlf. 320 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Jens Jensen Mel- & Foderstofforretning Søndergade, Vejle, Tlf. 1053 Leverandør til St. Maria Hospital</p>
<p>Tegn Deres Forsikringer hos N. Fr. Petersen Søndergade 18 . Telefon 2207 . 2 Linier</p>	<p>J. P. Fibiger Jensen <i>Slagtermester</i> Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg. 24, Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital</p>	<p>Carl Petersen <i>Slagtermester</i> 1. Kl. Varer - Pølsefabrik Nørregade 2 . Tlf. 1721 Leverandør til St. Maria Hospital</p>
<p>Niels Bentzen & Co. TORVEGADE 6 . TELEFON 306 . 307</p>	<p>Niels Boesen <i>Katolske Begravelser ordnes</i> Nørrebrogade 9 . Telefon 725</p>	<p>J. ANCKER & SØN <i>Murermestre</i> Alt Murerarbejde Fjellegade 8 . Telefon 1438 Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle</p>

RANDERS

<p>Randers Mælkeforsyning Telefon 389 og 823 Leverandør til St. Josephs Hospital</p>	<p>N. I. Nielsen Vand- & Gasmester v. Martin Nielsen W. C. Installationer, Rep. af Centralvarmeovne Markedsgade 16, Telefon 1834 Leverandør til St. Josef Hospital</p>	<p>Brdr. Qvist Brændselsforretning Kul . Koks . Tørv og Optændingsbrænde til billigste Priser Randers, Adelgade 10, Tlf. 1375 Leverandør til St. Josefs Hospital</p>
<p>THOR <i>Øl og Mineralvand</i></p>	<p>S. M. Sørensen Kolonial . Vin . Cigarer Brødregade 1, Tlf. 382 Leverandør til det kat. Hospital</p>	<p>Johs. E. Mortensen <i>Bagermester</i> Nørreboulevard . Telefon 1157 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>
<p>A. KRYGER <i>Adelgade 7 . Telefon 29</i> Friske Fiskesorter indkommer daglig Leverandør til St. Josef Hospital</p>	<p>N. DITLEV <i>BANDAGIST</i> Alle Arter kunstige Lemmer og Bandager Vestergade 32 . Telefon 1189 Leverandør til St. Josef Hospital</p>	<p>C. Melschiors <i>Slagteri og Pølsefabrik</i> Vestergade 9 . Telefon 69 Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>
<p>RANDERS BOGHANDEL MARIUS JENSEN RANDERS Torvegade 14 Telefon 38</p>	<p><i>Mineralvandsfabrikken</i> »CITO« Slyngborggade 21, Tlf. 48, 146 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p><i>Ost, Æg, Konserver, »Osteriet«</i> v. Berg Hansen Vestergade 11 . Telefon 2746 Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>

Katolsk

Ugeblad

Sankt Knuds Gilderne

Pastor Joh. Hillebrands Død

Kalkmalerierne i Kjeldby Kirke

Oldtidens døende Hedenskab

Den store Anstødssten

Munkemel

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Frederiksholms Kanal 6, Kbh.
Tlf.: 12,166 og 12,161

Bageri & Conditori
Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog. 125. Telefon Amager 4019

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KØK KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

E. Rubows' Eftf.

Kongelig Hofbager
Fuldkornsbød

Vimmelskiftet 37, Gent. 6681
Jægersborgallé 34, Ordr. 3640
Gentoftegade 32, Gent. 50
Leverandør til Hs. Majestæts Kongens
Hofholdning

Chr. Hansens Kød-Udsalg
Allegade 37, Tlf. Godthaab 21
Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158
Leverandør til Sct. Elisabeths Hospital

Cigarforretningen

Alt i Cigarer, Cigaretter og Tobakker
samt Vine. Alle Dag- og Ugeblade.
Telefon Bella 23 95
Frederikssundsvej 229

Broderiforretningen
Griffenfeldtsq. 54 ved Sct. Josefs Hospital
Altid mange smukke Broderier
Stort Udvalg i farvelagte og syet Stramaj
Ellen Jensen, Tlf. Nora 7971

Flytteforretningen „FREDERIKSHOLM“
v. Andersen og Poulsen
Flytning, Opbevaring og Forsendelse
besørges med Garanti overalt i Landet
Sjælør Boulevard 21
Telefon Valby 3333 . Godthaab 3653 x

Blumensaadts Sæber
Altid Kvalitetsvarer

Cykleforretningen „Central“
I. Chr. Nielsen
Stenosgade 5, Tlf. Vester 8790
Nye Cykler af eget Fabrikat
leveres til bil. Priser samt
alle Reparationer udføres bedst og billigst

Folker's
Clicheer
til alle Formaal
Rødovre 25*
Clichéer

A. Mortensens Eftf. Rob. H. Hansen
stateaut. Installatør
Lys . Kraft . Varme
Vester Voldgade 90
HOLCKENHUS
Telefon Byen 7290
Leverandør til Mariahjemmet

Blomsterforretningen
CAMELIA
Smukke Kranse og Kistepyntninger
Frederikssundsvej 229, Tlf. Bella 1729

Annoncér i „Katolsk Ugeblad“
fælles for læg og lærd, for By
og Land, for unge og gamle

1. Kl.s Brød og Kager
faas hos **C. Olesen Bagermester**
Frederikssundsvej 202 B
Telefon Bella 486

Enhver Tryksag,

stor eller lille, forlader
vort Trykkeri som et
Eksempel paa nobelt
Arbejde. Tilstedeværel-
sen af moderne Mate-
riæl, Maskiner og dygtig
Arbejdskraft borger for
Arbejdets kvalitetsmæs-
sige Udførelse ...

Bogtrykkeriet
„ATHENE“

Svanemosegaardervej 4
TELEFON NORA 8908

ROSENBERG BRØNDANSTALT

SØDRING & CO.

MEDICINSKE MINERALVANDE ANBEFALES
BISPEVEJ . KØBENHAVN N . TELEFON 180 - 5821

Velkommen til Gilde!

Og selveste Biskoppen indbyder. I Sognene Landet over slutter man sig sammen, Gilde følger paa Gilde.

Jeg hører nogen spydigt raabe »Skaal«. Og Stemmen tilføjer: »Der er ikke Tid til at holde Gilde nu.«

Jo, vist er der saa, svarer vi. Netop. Sankt Knuds Gilderne skal florere.

Naa, det er altsaa noget ganske andet.

Nej, det er ikke noget ganske andet.

Det er det samme Ord, der gaar igen; Ordet, der betegnede Broderskaber med baade aandeligt og materielt Formaal; og Ordet, vi bruger for festlig Sammenkomst.

Ordet kommer af *gialdæ*, som betyder at *betale*, *yde Tilskud*.

Naar hine gamle Gildebroderskaber oprettedes, kunde det ikke ske uden en Pengeydelse. Fælles Interesser skulde dyrkes. Og disse fælles Interesser blev drøftede ved Sammenkomster, der kunde forme sig som »Sammenskudsgilder«. En Ydelse maatte der til.

Som man har læst i dette Blad, er det Biskoppens Ønske, at der oprettes Sankt Knuds Gilder, bestaaende af 10 Med-

lemmer, som mindst yder 5 Øre om Ugen til den store fælles Sag.

»Det er nogle sløje Gilder,« siger en, som ikke vil slippe Tanken om, at Gilde maa være noget med at spise og drikke i Fællesskab. »Det er bare at *give* og ikke andet.«

Men dette benægter jeg.

Her er ikke blot Tale om at *give*, men ogsaa at *modtage*.

Vi er Kirkens Børn, og vi ønsker at denne vor Moder skal trives. Vi drømmer skønne Drømme om vor Kirkes Vækst her i Landet.

Sæt nu Sankt Knuds Gilderne rigtigt slog an. Dagligt blev der dannet nye Gilder rundt om i Sognene. Der opstod Kappelstrid mellem Byerne, mellem Hovedstad og Provins. Enhver Menighed ønsker at være et Par Gilder forud for de andre Menigheder. Fem-Ørerne strømmer og risler som Floder, der gaar mod Havet. Vikariatskassen er Havet, stor og rummelig som dette.

Og fordi Pengene strømmer til, kan Biskoppen være rundhaandet. Overalt, hvor han ser, at et kirkeligt Foretagende trænger til Hjælp, deler han ud. Hvis det gaar rigtigt straalende, vil

Kirkebygningerne begynde at rejse sig, en efter en, førend deres Fødsel var beregnet.

Maa jeg saa spørge: Faar vi da ikke noget? Er det ikke det bedste, vi kan faa til Gengæld for vore smaa Bidrag, at vor Kirke, som ikke kan undvære de materielle Hjælpemidler, har Fremgang?

Og maa vi tilføje, at vi hver for sig faar meget mere end vi kan give. Thi intet er herligere end at være med til at løfte i Flok noget stort og velsignelsesrigt. Glæden over at være med til at løfte og bære fremover, er den det ikke værd? Og mon ikke Tilfredsstillelsen ved paa dette Omraade at gøre en Indsats skulde give os »Blod paa Tanden« til at give noget af os selv i et større Virke?

Fællesskabet vil styrkes. Samarbejdet udvikles. Og vi har saa godt af at forstaa, at det er enhvers lille Ydelse, der skal føre til det store Resultat.

Velkommen til Gilde! Et Gilde, der ikke har sin Mage. Feststemningen udebliver ikke, thi det betyder at samles om det bedste og at ville eet og det samme. Maalet er: at blive eet Hjerte og een Sjæl.

C. B.

Sankt Knuds Gilderne Lidt om Børn i Gilderne

Et Hovedstykke i al Opdragelse

I »Sankt Knuds Gilderne« Vedtægter staar der: »Børn saavel som Voksne kan danne Gilder. Det er af Betydning at udvikle Barnets Ansvars- og Pligtfølelse overfor Kirken, og Gilderne bør derfor omfatte et saa stort Antal Børn som muligt. Hvis det skønnes, at et ugentligt Bidrag af 5 Øre i enkelte Tilfælde overstiger Ydeevnen, kan 2 eller 3 Børn med Sogneledelsens Tilladelse slutte sig sammen om Enkeltbidragets Betaling.«

Vi nævnede allerede sidste Uge, at der kun er én Slags Mentalitet, som vil have svært ved at forstaa, hvorfor Gilderne er oprettet. Det er den Mentalitet, som er indstillet paa kun at modtage, aldrig at yde selv. Hvor den findes hos Voksne, er den altid Frugten af en daarlig Opdragelse. De er ikke blevet rigtigt voksne. Omvendt finder man i gode Familier endogsaa ganske smaa Børn, som har lært dette Hovedstykke i Livets Lektie: Tilfredsstillelsen ved selv at være med og yde sin positive Indsats. Ofte finder man det bedst i de fattige Familier. Børn, som siger, at Mor skal ikke være alene om det hele, vi skal nok hjælpe hende, og Børn, som selv kan lægge Smaaskillinger til Side for at spare sammen til nye Saaler i Skoene, for Far har saa meget at betale. Det er saadanne Børn, som Mor og Far og Samfundet sidenhen har Glæde af.

Værdifulde Ting maa koste noget

Overfor Kirken er det af fundamental Betydning, at denne samme Indstilling læres i de yngste Aar. Naar saa mange af de unge »glider bort«, ikke af anden Grund end den, at Kirken ikke »morer« dem, ikke er interessant nok til at fylde deres

unge Liv, saa skyldes det, at de aldrig har lært at værdsætte de uendelige Goder og uendelige Glæder, den byder paa, og det skyldes igen, at de ikke har lært at yde noget for at opnaa disse Glæder og Goder. Hvem tænker paa, hvad Luften er værd, før han gisper med syge Lunger eller halvkvæles i en Gasmasker; vi skylder den uophørligt vort Liv, men vi faar den til daglig for slet ingenting.

Hvis de gamle protestantiske Eventyr var sande, og vi i Skriftestolen betalte med klingende Mønt for Udslettelsen af vore Synder, vilde det saamænd ikke være til Skade for vor Værdsættelse af Syndsforladelsen. Andre Ulemper vilde der være, men ikke den. Nu tegner Folk Konfirmationsforsikring, mens Børnene er spæde, for derved at spare Penge sammen til et alt for stort og dyrt Komsammen. Hvis de Aar i Forvejen skulde tegne Forsikring for at spare sammen til at betale Kirken for deres Børns Modtagelse af Kirkens Goder, eller besværligt skulde lede efter gode Kautionister, før de kunde faa dem døbt, vilde dette kunne angribes af mange Grunde, men ikke af den, at den ikke lærte Folk *Værdien* af de Skatte, Gud skænker os gennem Kirken.

Vi vil ikke sige, at Gilderne løser det Problem, hvordan vi skal lære Børnene at værdsætte alt, hvad Kirken gør for dem, men de er en Hjælp og et Fingerpeg til videre Udvikling af Ansvarsfølelsen. Det er slet ikke svært at lære. Børn kan godt forstaa, hvad det koster at bygge og holde en Kirke og en Skole, de kan godt se, at Præsten lever et meget nøjsomt Liv, de kan lære Forskellen mellem det katolske Blad og den katolske Bog paa den ene Side og andre Blade og Bøger paa den anden, og de kan faa et Indblik i, hvor meget godt der gøres med de Penge, som de fattige hjælpes med. Det gælder blot

om at faa dem interesseret i at være med selv, selv bære Kalk og Sten til Kirke og Skole, Mad til Præstens Bord, katolske Ord ud blandt Mennesker og alle gode Gaver til de trængende.

Tegnekunst til Bispeglæde

For Børnene er det imidlertid nok for upersonligt og lidet udtryksfuldt blot at betale sin 5-Øre og faa et lille Kvitteringsmærke. De vil gerne have lidt for Fantasien og noget, der har med en bestemt Person at gøre. Gildernes Hovedkomité har derfor haft den gode og snilde Idé, at hvert Barn, der er Medlem, faar en nydelig Tegning (der er adskillige at vælge imellem: et Alter, en Rosenkrans, et fint Kors, Biskoppens Vaaben o.s.v.) Hver saadan Tegning er delt i 52 Felter, ligesom Aaret i 52 Uger. For hver ugentlig Femøre, Barnet betaler, kolorerer det selv et af Felterne. Synligere kan man ikke holde Kontrol med, at man husker sine Forpligtelser, og den Omhu, hvormed Kunstværket Felt for Felt bliver til, smitter af paa Interessen for selve Indsamlingen.

Og saa er Tegningen ikke blot til egen Underholdning. Det er Meningen, at naar Aaret er omme og Farvelægningen endt, skriver Barnet bag paa Tegningen sit Navn og sin Adresse, og gennem Gildets Leder (det vil nok i mange Tilfælde sige: gennem Skolen) bliver den saa sendt til Biskoppen. Biskoppen ser personligt hver eneste af Tegningerne, og det kan være, at de fineste Kunstværker bliver belønnet paa en eller anden Maade. Men Hovedsagen er den, at Børnene hermed faar et klart Indtryk af, at alt det, som Gilderne foretager sig, er et Arbejde i Biskoppens Tjeneste. Det er ham, alle Kirkens Byrder her i Danmark hviler paa, og det er ham, vi alle som een vil hjælpe, saa godt vi kan, alle ned til de aller-alleryngste.

PASTOR JOHANNES HILLEBRAND *in Memoriam*

Atter har det Apostoliske Vikariat mistet en af sine gamle Præster. Der er snart ikke flere tilbage af disse Præster af den gamle Skole. Vi, der har kendt dem, lærte at beundre deres solide Fromhed, deres Nidkærhed og store Beskedenhed. En saadan Præst var ogsaa Pastor Johannes Hillebrand, der i 30 Aar næsten uafbrudt har arbejdet i den danske Mission.

Han blev født 25. Dec. 1881 i det ægte katolske Westfalen, og kom i 1909 til Danmark, hvor han indtil Verdenskrigen 1914 var ansat ved Sct. Josephs Kirke i København. Her stiftede han en Musikforening for unge Mænd, hvorfra det i sin Tid berømte »Stringendo« Orkester udgik. Da Verdenskrigen brød ud, fik hans Kærlighed til det tyske Fædreland, men først og fremmest hans Kærlighed til Sjælene, ham til at melde sig som Feltpræst. Han var med paa alle Fronter: i Frankrig, i Polen og Italien. Tusinder af døende har han trøstet og styrket med de hellige Sakramenter.

Men da han i 1919 atter vendte hjem til Danmark, var han en mærket Mand. Krigens Rædsler og Gru havde givet hans Helbred et Knæk, han aldrig forvandt. Han efterfulgte Pastor Pohl som Sognepræst i Svendborg. Det var, som han selv tit har sagt det, hans skønneste og mest velsignelsesrige Tid i Danmark. Indtil 1927 arbejdede han trods svækket Helbred med en Energi, som kan gøre mange andre til Skanme. Flere Hundrede Konvertiter var Resultatet. De, der har hørt ham prædike, glemmer det aldrig. Det var en særpræget Maade, han forkyndte Guds Ord

paa. Der var Fynd og Kraft derover, men samtidig dyb Mennesskelighed, og et saare varmt Hjerte bankede bagved hans begejstrende og betagende Forkyndelse. Sproget var ikke smukt Dansk. Men det tænkte man ikke paa. Vi Danske har ofte Lyst til at kritisere udenlandske Præsters Sprog. Men sig mig engang: mon Herrens egne Apostle talte ciceroniansk Latin i Romerriget? og dog in omnem terram exivit sonus verborum eorum. Ja, det er Manden og ikke Klædebonnet, der spiller den største Rolle i Forkyndelsen.

Han kunde være streng mod sine Sognebørn, men det var, fordi han elskede dem. Og det vidste Svendborgs Katoliker. Derfor var det en stor Sorg for de fleste, da han i 1927 maatte rejse til den lidet taknemlige Station Silkeborg, hvor han blev indtil 1932, for saa som Løn for sin Ydmyghed og Lydighed at blive forflyttet til det smukke og gode Embede i Horsens. Her udfoldede han endnu engang sin ukuelige Aktivitet, indtil et haardt Slag ramte ham i 1935 og brød hans sidste Arbejds-kraft og Evne ned.

I Silkeborg, hvor han ejede eget Hus, tilbragte han sine sidste Aar. Flere Anfald af Apopleksi og Lungebetændelse gjorde den før saa kraftige og robuste Mand til Invalid. — Da han derfor i Efteraaret 1940 blev indlagt paa Sct. Josephs Hospital i Randers, vidste han sikkert, at det bar mod det sidste. Der var gjort alt fra Hospitalets Side for at lindre hans Smerter og gøre ham rask igen. I Løbet af en Maaned rettede han sig og

saa, saa vi troede, han skulde komme sig nogenlunde. Daglig overværede han den hellige Messe og modtog Kommunionen. Det *vilde* han. Den 3. December læste han den hellige Messe. Det blev hans sidste. Juledag fejrede han sin 59-aarige Fødselsdag ved at overvære Højmessens i Sognekirken. Som gammel Sognepræst interesserede det ham levende at høre om alt Sognearbejde.

Da Hospitalet mente, at hans Helbredstilstand tillod det, vilde han efter Biskoppens Ønske flytte til Sct. Hedvigssøstrene i Dalum. Men det skulde være anderledes. Netop som han stod for at rejse derover, blev han daarligere. Lægens Dom lød: Denne Gang klarer han det ikke. Han er slidt op. Tre Dage før sin Død, der indtraf Onsdag den 22. Januar om Aftenen, modtog han Kirkens Naademidler med stor Andagt og Sindsbevægelse. Selv den sidste Dag kunde Hospitalets Præst række ham det hellige Vandringsbrød. Guds vise og kærlige Styrelse, der skænkede Pastor Hillebrand tre Maaneder som Forberedelse til den store Rejse, takker vi for denne store sjældne Naade. Lutret og rensat i Lidelsernes Ild dannedes en ydmyg, sagtmodig og gudhengiven Præstesjæl. Han tog de sidste Aars Sygdom og Lidelser som Bod og Sone for de Fejltrin, han i tidligere Aar maatte have begaaet.

Maa jeg som Afslutning paa denne korte Nekrolog anmode hans mange Venner rundt om i Landet, især i hans forskellige Sogne, om at mindes den afdøde Præst og Ven i trofast Bøn og ved det hellige Messeoffer, saa

Gud, hans retfærdige Dommer, maa tilgive ham, hvad der endnu maatte være at sone.

Niels Th. Hansen,
Sognepræst.

Pastor Hillebrand er død. En Fakkell er udbrændt.

Han var ikke en almindelig Præst og slet ikke et Gennemsnitsmenneske. Naar han prædikede om den katolske Kirkes Sandhed og Ufejlbarehed — talte om Petrus og Klippen, og det gjorde han tit, — syntes hans Person og Holdning at være et sammensvejet Udtryk for urokkelig Fasthed og sejt Vilje.

Første Gang vi mødtes, var jeg en grøn Dreng, kun 15 Aar tror jeg. I den Alder suger man meget i sig, og nogle af ens Livs urolige Kamp begynder for Alvor. Den unge Præst syntes mig at være et hundrede Procents Mandfolk. Lidt robust maaske, men jovial og helt fortrolig med unge Lømlers Narrestreger. Trods det danske Sprogs Faldgruber, var han slagfærdig. Men mest smittede han ved sin Varme og glødende Ild. Nogle mente, at han var en Diktator. Ak, det har aldrig været let at styre Drengene. Vi fandt hinanden ved Ungdomsarbejdet, og lyse Minder staar dybt præget i mit Sind fra den Tid. Saa kom Verdenskrigen, vi skiltes og kom begge ud at rejse.

Anden Gang vi mødtes, var det i et lille Sogn i Midtjylland. Jeg var blevet Familiefader og Købmand og Organist om Søndagen. Livet havde sat sine Spor, mest syntes jeg dog paa Præsten. Dyre Erfaringer og bitre Skuffelser var skyllet hen over hans Hoved. En Kamp havde staaet i hans Indre, kunde jeg se, og det ulmede paa Bunden endnu. Som den første tog jeg imod ham; han lavede helt op, da han saa, der var een i Menigheden, han kendte. Han syntes mig at være en slagen Mand. En Præst er da ogsaa et Menneske; jeg følte hans Ensomhed — naar der gik mig noget imod, saa havde jeg jo min Familie. Men Livet har jo Stoppesteder — til Tider maa man begynde forfra. Vi skulde igen arbejde sammen, jeg var helt glad ved, at jeg her havde den bedste Lejlighed til at efterbetale noget af min Gæld til de Præster, der havde

hjulpet mig over en vanskelig Periode i mit Liv. Og jeg oplevede, at Præstens Fakkell brændte og lystede igen. Han talte atter om Petrus og Klippen med sin kendte Varme — Gudskelov!

Saa kom der et Stoppested for mig. Vi skiltes igen — jeg maatte rejse, nu var det min Tur til at begynde forfra.

Tredie Gang vi mødtes, var det i Jydernes Hovedstad. Præsten var næsten ikke til at kende igen. Han var mærket af Sygdom. Stokken, som altid fulgte ham, og som han paa sine Vandreture over Bellahøj og Utterslev svingede med, var nu hans Støttestav. Vi saa paa hinanden, hans Blik var mærkelig fjernet — dog nu — jo, jo! »Der har vi«

— og saa nævnede han mit Fornavn, som han altid gjorde, naar vi mødtes, lige siden jeg var Dreng. Han saa paa mig igen; det var, som han anede, hvad jeg tænkte. Og nu kom det saa stille, »Ja, ja! Nu er jeg en af de stille i Landet.« Der stod ikke mere Gnister om ham. Livet havde sat sine Spor. Vi trykkede hinandens Hænder — det var altsaa sidste Gang. En Fakkell er udbrændt, men et Skær Lyser endnu i en gammel Dreng. Hans Ild og Varme glemmer man ikke. Han lærte os at hage os fast i Petrus' Skib — trods alle Storme at se hen til Klippen. — Jeg sænker mit Hoved i Taknemlighed, og Gud give ham evig Fred og Hvile!

B. N.

Vore heroiske Aner

GUDERNES DØD

Sidste Uge nævnte jeg, at den hedenske Filosofi »brød sammen i Religion« paa den ældste kristne Kirkes Tid. Det kan lyde paradoksalt, fordi vi ogsaa kan sige, at Filosofien burde føre hen til og fuldkommengøres i Religionen. Jeg maa derfor forklare, hvad jeg mener, før vi ser paa de to enkelte kristne Personligheder, jeg vil tale om i Dag.

Magi og vag Monoteisme

Det Faktum, at der ikke længere var nogen, som troede paa den traditionelle Mytologi, og at Filosofien kun syntes at føre til Skepticisme, gjorde ikke Ende paa *Menneskers* Trang til det *over-menneskelige*. Det er der ikke noget, som kan. Derfor var der i den »daarlige Ende« en uhyre Udvikling af »Magien« og alle de barnagtige eller vilde Ting, som ledsager denne. Vi vil faktisk til alle Tider finde, at naar Religionen svinder, udfolder Magien sig. Saa fuldstændig usandt er det at sige (som f. Eks. J. C. Frazer gjorde), at Religionen udvikler sig af Magien.

Ved at »allegorisere« Myterne kunde man ligeledes ikke blot faa dem til at tage sig ret kønne ud, men de blev alle tilsyneladende ens i Værdi og Betydning, saa at alle Guderne og Guderne kom til at tage sig ensartede ud og faktisk blev en og samme. Derved begyndte der at raade en vis ubestemt Monoteisme, og efterhaanden som Østens Verden strømmede ind i Romeriget, blev Solen (paa Himlen) og Kejseren (paa Jorden) det bedste Symbol paa den Ene Gud bag alt det øvrige. Alt smeltede sammen i en gylden Taage. Men paa et højere Niveau end dette begyndte man ogsaa at føle, at den eneste Maade at »opnaa Kontakt« med Gud var ved Hjælp af en Evne, der var lige saa meget højere end Intelligen- sen, som Intelligen- sen er højere end Sanserne. Faktisk maatte det sidste Skridt, hvorved Sjælen forenedes med Gud, blive udført af Gud selv, fordi ingen menneskelig Evne var i Stand til at præstere noget saa sublimt. Og dertil maa yderligere føjes, at man meget stærkt følte, at den eneste Maade, man kunde

berede sig hertil var ved at befri sig for alt det, som var »ikke-Gud«, specielt fra Stoffets Verden.

Hedensk Askese

Dette forekom logisk, for da Gud er Aand, maatte Stoffet være den absolutte Modsætning til ham — og herfra var der kun et Skridt til at sige, at eftersom Gud er god, maatte Stoffet være ondt. Derfor anbefaledes alle Slags asketiske Bestræbelser — saasom at afholde sig fra Kødspise eller fra Ægteskab — og der blev opfundet i tusindvis af rensende Riter, saasom hellige Bade eller at bære Amuletter, som vilde holde de onde Aander borte, eller overholde fuldstændig Tavshed, og dertil kom Øvelser i Bøn og Betragtning. Alt dette skulde gradvis befri Sjælen fra Kødets Fængsel eller Grav og lidt efter lidt føre den til det Punkt, hvor Gud vilde tage Hold om den og forene den med sig selv. Selvfølgelig var det kun forholdsvis faa, mente man, som nogensinde naaede til en saadan Gudsforening. Det var i hvert Fald kun faa, som var villige til at øve en saadan yderliggaaende Løsrivelse fra de materielle Ting — ja, der var faktisk nogen, som var af den Opfattelse, at Sjælen som »ren Aand« overhovedet ikke kunde være i Berøring med Stoffet (d. v. s. Legemet), saa det følgelig ikke betød det ringeste, hvad Legemet gjorde — for Sjælen, mit virkelige »Jeg«, var ikke ansvarlig. Mens disse Mænd forkyndte en sublim Religion, kunde de derfor tillade sig selv enhver legemlig Frihed og Løssluppenhed. Men alt i alt regnede man ined, at en hel Del naaede et Stykke frem ad Vejen, om ikke den hele Vej. Disse udgjorde en højere Klasse, som var i Besiddelse af en »hemmelig Visdom« og kunde klare sig uden »Religionerne«, der var nyttige Symboler paa de evige Sandheder, men kun for Mennesker, der ikke formaaede at hæve sig op over Symbolerne.

Nyplatonikerne

Disse Tendenser var virksomme hele den Tid igennem, som

vi skriver om, og udtrykte sig i forskellige Systemer. Blandt disse var »Nyplatonismen« langt det ældste. Den første Nyplatoniker, vi kender gennem hans Skrifter, er Plotinus (205-270), der blev efterfulgt og »udgivet« af Porphyrius (223-ca. 303), af Proclus (410-485) og andre, der forkyndte Variationer af den samme Lære, indtil de hedenske filosofiske Skoler blev lukket ved kejserligt Edikt i 529. De lærte alle i Praksis, at den Alrene Gud i sin Godhed ønskede at meddele sig og derfor ud fra sig selv lod fremgaa et Væsen, der var lavere end han selv, men dog sublim i overmenneskelig Grad; og de lærte, at denne Proces fortsattes, indtil Jorden og Menneskene tilsidst blev naaet. Hvert lavere Væsen var mere materielt og mindre *virkeligt* end det nærmest overordnede. For at naa til Gud maatte et Menneske derfor ligesom gaa tilbage, op ad Eksistensernes Stige. idet Mennesket blev mere aandeligt og mere virkelig for hvert Trin, det naaede op. Nyplatonikerne blev helt fanatisk antikristne, dels fordi de repræsenterede det uddøende Hedenskabs sidste Anstrengelse for at bestaa, og dels fordi de lidenskabeligt modsatte sig Kristendommens Krav om at være den *eneste* fuldkomne Religion. Julian Apostata gjorde med Vilje Brug af dette Argument for at knuse Kirken. Man sagde, at Gud i sin »Styreelse« af Universet ikke virker gennem et enkelt Samfund, men gennem alle; derfor skulde man værdsætte og studere dem alle for at finde den Enhed, som til syvende og sidst knyttede dem sammen.

Gnostikerne

Alt dette var ægte Forsøg paa at naa noget, vi maa kalde en saliggørende Beskuelse gennem mekaniske Midler og en næsten-Intuition ved naturlig Intelligens af den overnaturlige Sfære, som kun *kan* erkendes gennem Aabenbaring. Langt under dette var der forskellige Systemer, som kan samles under Navnet »Gnosticisme«. Gnostikerne var

de »Vidende« — den Elite, som ved et indre Lys *vidste* om den hemmelige Sandhed, der sagdes at ligge under alle symbolske Sandheder, saasom Religionerne. Alle disse Systemer indskød en hel »Genealogi« af Eksistenser mellem Gud og Verden, ud fra den Antagelse, at Gud ikke kunde komme i Kontakt med Stoffet og derfor ikke kunde være Skaber. Et eller andet Sted i denne Rækkefølge anbragte saa Gnostikerne *Genesis'* Gud, som skabte Himmel og Jord; og hvad Vor Herre angaar, mente de, at enten havde han slet ikke haft et virkeligt Legeme, men været en blot »Tilsynekomst«, hvorunder Gud manifesterede sig for Mennesker, eller ogsaa, at han havde været et Menneske, som et sublimt Væsen lagde Hold paa — sandsynligvis ved Daaben, og igen slap under Lidelsen. Der kunde beskrives tusinde Variationer og nærmere Udviklinger af denne grundlæggende Idé. Lige saa fjendtlige Nyplatonikerne var mod Kristendommen, lige saa ivrige var Gnostikerne efter at komme ovenens med den, naar blot ikke Kristendommen vilde insistere paa, at den var den eneste fuldkomne og totale Aabenbaring. Det var Gnosticismen, som St. Paulus skrev mod (I. Tim. 1,4; 4,3; Titus 3,9) og St. Johannes i Aabenbaringsbogen 2,24 — de »dybe Ting« (som er Satans, udbryder den opbragte Apostel) minder om et gnostisk Ord for en af de højere Emanationer fra Gud.

I fuldkommen direkte Slægtsfølge naar vi fra Gnostikerne gennem Middelalderens, Renaissance og det 19. Aarhundredes forskellige Okkultister til de moderne Teosofer, selv om ogsaa den Litteratur, der hører disse Sindsforvirrelser til, bliver mere og mere vulgær, eftersom den moderne Tid skrider frem.

Jeg behøver kun at hentyde med en Linie til Manikæismens mærkelige persiske »Kirke« (for som saadan blev den organiseret). Navnet stammer fra Grundlæggeren Mani (215-276), og Læren hvilede paa den gamle persiske Dualisme: Godt og

Ondt, Lys og Mørke, Ormuzd og Ariman. Her ser vi endnu en kraftig Anstrengelse for at opdage det Ondes Oprindelse. Denne Sekt holdt en Stund St. Augustin fangen, og den skabte nye Sekter helt ned i Middelalderen. Desuden var der saa ogsaa Montanismen (Montanus var en frygisk Sømand, født ca. 157), som anbefalede streng Askese og ogsaa troede paa, at Gud inspirede Enkeltmennesker, saa at de kunde give Mennesker ny Aabenbaringer; for den forsvandt Kirkens Læremyndighed fuldstændigt, og den ventede Kristi umiddelbart forestaaende Tilbagekomst.

St Irenæus

Overfor Gnosticisismen maa vi sætte St. Irenæus. Han blev født omkring 145 i Lilleasien, blev opdraget i Smyrna og kendte nøje St. Polykarp og andre gamle Mænd, som Apostlene havde undervist. Sandsynligvis ledsagede han Polykarp til Rom og drog derfra til Gallien og slog sig ned i Lyon, hvor Montanisternes Indflydelse var saa stærk, at de Kristne sendte ham til Rom for at advare Paven mod dem og medgav ham deres varmeste personlige Anbefaling. Jeg antager, at det var derfor, han slap for den Forfølgelse, efter hvilken det tidligere omtalte Brev blev skrevet. Irenæus efterfulgte den dræbte Pothinus som Biskop i Lyon og led maaske selv Martyrdøden senere. I Løbet af sit bevægede Liv med dets mange Afbrydelser skrev han en stor Bog »Imod den falske Kundskab«, og den er meget mere, end Titlen siger. Han fremhæver, at sand Kristendom er en *Didache*, ikke en *Gnosis*, ikke noget med personlige Intuitioner eller speciel for en Elite, men en autoritativ *Lære*, der beror hos og videregives af Biskoppen — og han siger, at hvis det varer for længe at raadspørge alle eller blot mange Biskopper, er det en sikker Genvej at apellere til Rom, med hvilken alle Kirker alle andre Steder maa være enig paa Grund af

dens særlige Fortrinnsstilling. Men desuden var han den første, som søgte at give et omfattende Overblik over Troen, og derfor er han blevet kaldt den katolske Teologis Fader. Samtidig var han en velafbalanceret og ligevægtig Forfatter, og tro mod sit Navn (»Fredsstifter« eller »Fredselsker«) fik han næsten som ene Mand afvendt et mægtigt Skisma ved at formaa Pave Viktor I til ikke at ekskommunicere alle Provinsen Asias Biskopper, fordi de ønskede at fastholde deres traditionelle Dato for Paaskefesten i Stedet for at følge den Skik, man havde næsten alle andre Steder. Ingen benægtede, at Viktor kunde ekskommunicere dem — og faktisk fandt han i Biskoppernes Afslag Kimen til en »nationalistisk« Kirke — men det vilde have været haardt og uklogt, og Viktor afstod da ogsaa fra det.

Tertullian

Vender vi os fra Irenæus til Tertullian (160?-230?), er det som at vende sig fra et velforsynet Bibliotek til en Vulkan, der udslynger rødglødende Sten. Han var den første kristne Forfatter, som skrev paa Latin — og hvilket Latin! (Han var Afrikaner og følger f. Eks. Apuleius, men det forklarer ikke det halve af ham!) Han opfinder nye Ord; han hakker sin Tanke i Smaastykker og kyler den imod Læseren i bittesmaa Sætninger, Udraab og Spørgsmaal. Han springer fra det ene Epigram til det andet, hans Sætninger støder larmende imod hinanden. Hvis andre spottede Guderne, griber han dem i Haaret og slæber dem med Latterbrøl gennem Sølet og gennem brændende Lava. Det er udmattende at læse ham. Hans Ungdom havde været hæftig; jo mere blodige og skændige Teaterforestillingerne var, des mere nød han dem — afskyelige Lemlæstelser fik ham til at le. Han havde været Soldat, og han fortolkede Kristendommen i militære Udtryk. Han blev en usædvanlig betagende Jurist og

forsvarede Troen med næsten brutal Logik og angreb dens Fjender og de anti-kristne Love paa streng juridisk Basis. Jeg er tilbøjelig til at tro, at naar han saa mærkeligt slap uskadet gennem Forfølgelserne i Kartago, var det simpelthen, fordi hans Medborgere var betaget af Synet af denne forbløffende Borger. Hvorfor omvendte han sig? Hvem ved det? I hvert Fald kom han hurtigt til at mene, at de samtidige Kristne var en ynkelig, blodfattig Hob. Han fordømte deres Slaphed lige saa voldsomt, som han havde fordømt Hedningerne. Han følte det, som om Aanden var død i dem. Han blev Montanist, »Puritaner« og blev revet med ind i en Verden af Inspirationer, Profetier og Ekstaser. Men hans lidenskabelige Individualisme lod ham ikke i Ro. Han forlod ogsaa Montanisterne og lavede sin egen lille Sekt, hvis Overhovede han selvfølgelig selv var. Han døde — ingen ved hvornaar eller hvordan — og kort efter afgik hans Sekt ved Døden. Dette var Tragedien om langt den mærkeligste Mand, vi endnu har haft at skrive om.

C. C. Martindale S. J.

MED PIUS

gennem

Verdenshistorien

Navnet Pius har en interessant Historie i Pavedømmets Annaler. Den gennemsnitlige Regeringstid for de Paver, som har valgt dette Navn, er 13 Aar. Pius I styrede Kirken fra 140 til 155 (?) og var St. Peters 10. Efterfølger. Under hans Regering uddøde det jødiske Slægtled, der, mens de endnu var Børn, var blevet ført i Fangenskab af Titus, dengang han ødelagde Jerusalem. Marcus Aurelius sad paa Cæsars Trone, og Rom var Verdens Herskerinde.

Saa ventede Verden i 13 Aarhundreder, før den hyldede en ny Pius. Pius II, St. Peters 213. Efterfølger, styrede Kirken fra 1458 til 1464. Da han besteg Pavetronen, var Columbus en lille Dreng og Tyrkerne havde nylig erobret Konstantinopel. Der kom franske Gæster til Rom, som havde været Vidner til, at Jeanne d'Arc blev brændt paa Baalet. Ludvig XI af Frankrig udvidede sit Rige paa Adelsens Bekostning og Kristian I af de nordiske Riger laa i Strid med Svenskerne.

Da Pius III besteg St. Peters Stol i 1503, var Martin Luther 20 Aar gammel. Columbus sejlede ud paa sin fjerde og sidste Rejse til den nye Verden. Cortes drømte om Erobringer, og Rafael var paa Vej mod Berømmelsens Tinde. Herhjemme var Kong Hans' Krig med Svenskerne ved at stilne af.

Under Pius IV's Regering 1559—65 virkede St. Filip Neri, Tridentinerkonciliet nærmede sig sin Afslutning, Michelangelo døde, og i det nu protestantiske Norden førte Frederik II og Erik XIV deres Syvaarskrig.

Og under Pius V's Pontifikat (1566—72) skabte Ivan den Skrækkelige Historie i Rusland. Venedig stod paa sin Magts Tinde. »Pilgrimsfædrene« blev født, og Dronning Elisabeth holdt den skotske Dronning Maria som sin Fange. I Danmark affattede Frederik II »Fremmedartiklerne«, som krævede luthersk Lære af enhver Udlænding, der vilde be træde dansk Jord.

Efter Pius V (den sidste kanoniserede Pave) forløb over to Aarhundreder. før en ny Pave antog Navnet Pius. Det var Pius VI (1775—99). Under ham vandt de amerikanske Kolonier deres Frihedskrig. De første Dampbaade gik paa Prøvesejlads. Det franske Kongedømme gik under i Revolutionens røde Storm. Navnet Napoleon begyndte at blive nævnt. Robespierre endte sin Løbebane under Guillotinen. I London var der »Ingen-Papisme« Opstande. Australien blev koloniseret, og

Bønderne blev frigjort herhjemme.

Pius VII blev valgt til Kristi Stedfortræder, da det 19. Aarh. gryede. Under hans Pontifikat (1800—23) steg og faldt Napoleons Stjerne. Monroedoktrinen blev til. Stetoskopet kom i Brug, og Danmark mistede Norge og gik bankerot.

Pius VIII's Pontifikat varede kun 20 Maaneder (1829—30). Samtidig fik Mormonerne Fodfæste i New York, og den første Jernbane aabnedes i England. Under Pius IX's 32-aarige Regering (1846—78) besejrede Prøjsen Danmark, Østrig og Frankrig. Den første transatlantiske Kabel blev lagt. I Australien fandtes der Guld og i Pennsylvania blev aabnet, og menneskelig Opfindersnille fremstillede Staal og Dynamit, Symaskinen, Skrivemaskinen, Telefonen samt levende Billeder. Pavestolen mistede sin verdslige Regeringsmagt.

Den helgenmæssige Pius X regerede fra 1903 til 1914 i et bevæget Tiaar med Revolutioner og Attentater, Krig mellem Rusland og Japan og paa Balkan, og med Titanics Undergang. Opfindelsernes Mængde omfattede bl. a. Aeroplanet, Dieselmotoren og Radioen. Kodificeringen af den kanoniske Ret paabegyndtes, Modernismen blev fordømt, og den eukaristiske Bevægelse tog et stort Skridt fremad.

Pius XI regerede i 17 Aar fra 1922 til 39. Han gennemlevede i utrætteligt Arbejde de stormfulde Aar, som prægede hans Pontifikat. Han oplevede at se Europaskortet ændret, en Krise ramme hele Verden med Arbejdsløshed og Fattigdom, Ateisme og Kommunisme feje hen over Landene, og Flyverne paa Fart hen over Oceanerne. Han arbejdede for Katolsk Aktion, Hedningsmissionen og Verdensfreden. Han løste det romerske Spørgsmaal og Pavestaten blev genoprettet.

Hans Hellighed Pius XII besteg Fiskerens Trone faa Maaneder før den anden Verdenskrig.

W. Schaeffers.

Rom og Verden

Den ny Udgave af den pavelige Aarbog, der netop er udkommet, indeholder en nøjagtig Fortegnelse over de diplomatiske Repræsentanter, der er akkrediteret Vatikanet. Efter denne officielle Bekendtgørelse var i 1940 i alt 37 Stater i Europa og Amerika repræsenteret ved den hellige Stol, 13 af disse — som tidligere meddelt — ved Ambassadører, 23 ved Gesandter, en Stat (U. S. A.) ved en personlig Udsending fra vedkommende Statsoverhoved. Antallet af Gesandter er i det forløbne Aar formindsket med to som Følge af Letlands og Estlands Indlemmelse i U. S. S. R.; derimod er Litauen stadig repræsenteret ved en Gesandt, idet denne ikke er blevet hjemkaldt. Af de 23 Gesandter er syv opført som »midlertidig fraværende«, da de for Øjeblikket opholder sig udenfor italiensk Statsomraade. Blandt alle disse Diplomater er den tyske Gesandt den, der har været knyttet længst til den hellige Stol, nemlig fra April 1920.

*

Det tyske Kirkeministerium har forordnet, at kirkelige Foranstaltninger og Gudstjenester paa Søn- og Hverdage først maa begynde efter Kl. 10, naar der i den forudgaaende Nat har været Luftalarm, og Afvarsling ikke har fundet Sted inden Midnat. Det er dog tilladt Gejstlige at læse stille Messer, men der maa ikke tilstedes de troende Adgang. Undtaget fra Bestemmelsen er Meddelelse af Sygekommunion og Dødssakramenterne. Da adskillige Mennesker ved denne Foranstaltning er afskaaret fra at kunne modtage den hellige Kommunion, idet de skal møde til Arbejde paa sædvanlig Tid, er der i vid Udstrækning givet Adgang til at kommunikere om Eftermiddagen.

Sct. Andreas Kjeldby

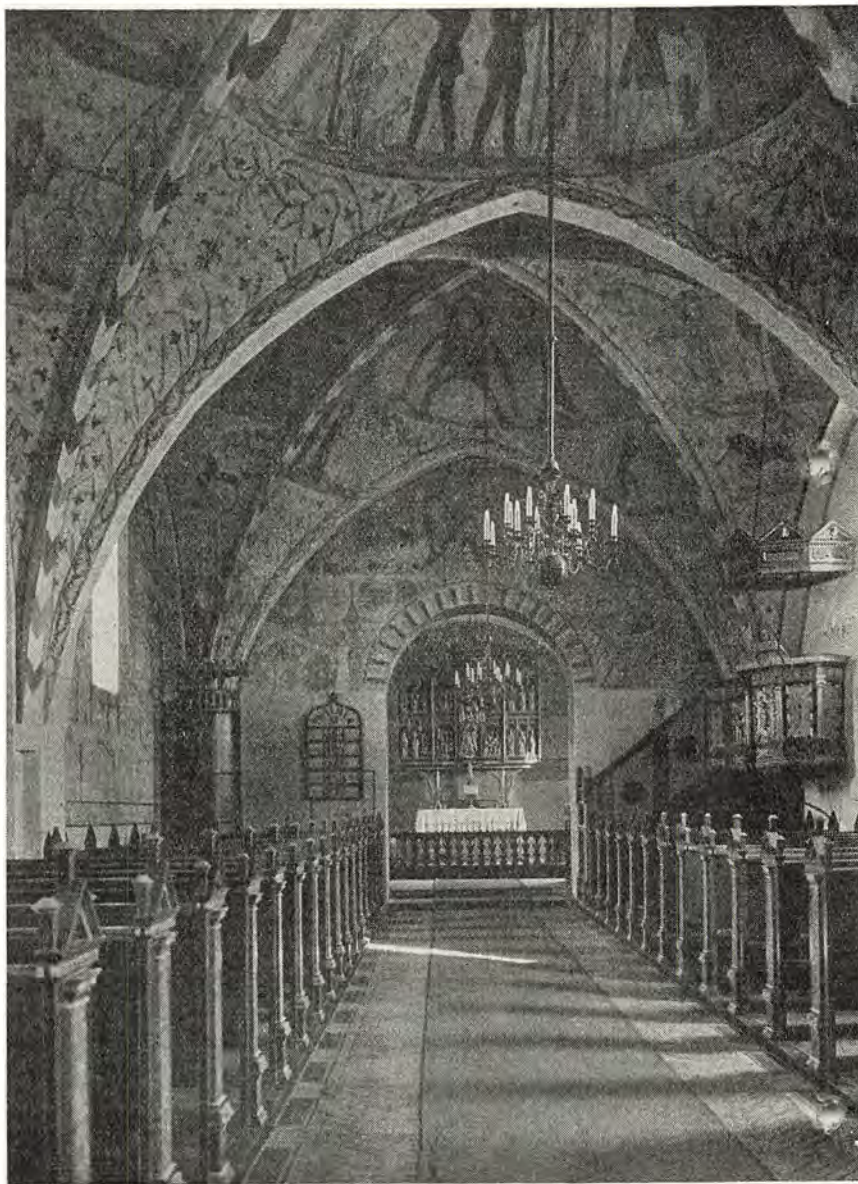
Tekst: Jøbe Fotos: Nationalmuseets Arkiv

Den, der kommer ad Vejen fra Stege og ud mod Klinten, passerer godt og vel en halv Mils Vej fra Stege By en af Danmarks aneligste ældre Teglstenskirker, *Sct. Andreas Kirke i Kjeldby*, beliggende i en Ramme af den frodigste danske Natur. Kjeldby — Kildebyen — har sit Navn fra en undergørende Kilde, som Pilegrimme fra nær og fjern forud søgte hen til. Kilden er der ikke mere, Pilegrimme selv sagt ej heller, men Kirken staar der endnu, rejst i første Halvdel af det trettende Aarhundrede.

Kjeldby er en af Perlerne i den lange Perlerad, der har Rod i den danske katolske Middelalder. De Pilegrimsskarer, der i hine Dage søgte hertil, har sikkert ved deres Almisser og Gaver bidraget deres til, at vi i Dag med Undren og Glæde ser ind i Kjeldby Kirke og fordyber os i de herlige, velbevarede Dekorationer, der pryder den ellers ret beskedne Kirkes Indre.

Idet man træder ind i Kirken fanges ens Blik naturligt først og fremmest af den udskaarne, rigt forgyldte Altertavle, der — tillige med »Skriftemaalsklokken« i Taarnet — er en af de sidste Inventargenstande fra Tiden kort før Reformationen; den stammer fra Begyndelsen af det 16. Aarhundrede, og dens Hovedfigur er Apostlen Andreas med sit x-formede Kors, og rundt om ham er grupperet Scener fra hans Liv. Men det, som uvilkaarligt gør Kjeldby Kirke til en af de interessanteste af vore Landsbykirker, er de pragtfulde *Kalkmalerier*, af hvilke de ældste, Billederne paa Korets Vægge, stammer fra omkring Aar 1275.

Desværre er de ikke alle bevaret, idet man paa et Tidspunkt i Løbet

▲ Kjeldby Kirke

af den senere Middelalder har foretaget en Ombygning af Korbuen. Den tronende Kristus er her (i

Lighed med de store Apsismalerier i adskillige sydlandske Idraler) det centrale Billede,

s Kirke i

▲ De hellige tre Konger – og Stjernen

kring hvilket Scener fra det gamle og det ny Testamente grupperer sig; Kristus har tronet majestætisk mellem sine Apostle, og endnu skimtes to Evangelisttegn: Johannes' Ørn og Mathæus' Engel samt Apostelfyrsterne Petrus og Paulus. Paa Vestvæggen er de hellige tre Konger fremstillet; ganske tydeligt læses: hic est stella, her er Stjernen, hvorefter følger Scener fra Kristi Fødsel. I første Halvdelen af det fjortende Aarhundrede forsynedes Skibets Vægge med en Serie Malerier, bl. a. forestillende en Dommedagsscene med Djævle og andet Tilbehør. Alle Billederne paa Skibets Sider er af mere uregelmæssig Karakter end Korets, hvilket kunde tyde paa, at de skulde forestille Middelalderens tæppebehængte Vægge.

Kirkens yngste Billedserie er Malerierne paa Skibets Hvælvinger. Der gaar en helt anden Aand gennem disse Billeder, man erfarer her tydeligt, hvorledes Kunst og Teknik i den mellemliggende Tid er skredet frem. Billederne her har ikke mere den symbolske Betydning, men er malet i en ganske dagligdags Form, de hellige Personer er fremstillet saaledes som Kunstneren har set dem for sig, medens han arbejdede; alligevel bærer de samme Anstrøg af det enfoldige, saaledes som tidligere Tider yndede. Her findes ogsaa den saakaldte »biblia pauperum«, de fattiges Bibel, hvor man bl. a. finder den moraliserende Fortælling om Forskellen mellem den Maade, hvorpaa den rige og den fattige beder. Begge knæler de foran den korsfæstede, medens Rosenkransen glider gennem deres Hænder. Men deres Tanker er vidt forskellige Steder. Medens den fattige er optaget af Frelserens Lidelse og Død, hænger den riges Tanker stadig ved hans jordiske Gods, hans Pengekiste og Madgryden — hvilket anskueliggøres af de Linier, som Kunstneren har trukket fra de to knælende Skikkelers Mund, og af Indskrifterne. »Deus propitius esto

▲ Den fattige og den rige Mands Bøn

mihi peccatori», Gud vær mig Synder naadig, er den fattiges Bøn, medens den rige beder »Miserere mei deus«, forbarm dig over mig, o Gud.

▲ Djævle tager sig af de fordømte

Hvordan skal man forberede sig til Bønnen?

»Førend du beder, bered din Sjæl, og vær ikke som en, der frister Gud« (Sir 18,23). Dette Skriftsted, som vi læser i Vulgataeksten, giver Anledning til alvorlige Overvejelser. I Stedet for at blive bønært, risikerer man at udæske Guds Vrede, naar man uden Forberedelse søger Audiens hos Himlens Konge. Vi bør derfor gøre os klart, baade hvad vi skal undgaa, naar vi vil bede, og hvilke positive Forholdsregler der er nødvendige for dem, som vil tale med Gud. Man frister nemlig Gud, hvis man f. Eks. prøver paa at bede godt, men samtidigt lever daarlign og ikke vil bryde med Synden. Man frister ogsaa Gud, naar Munden nok taler med ham, men Hjertet frivilligt er langt borte fra ham. Da der afhænger saa meget af den rette Forberedelse til Bønnen, vil vi forsøge at sætte os grundigt ind i de negative og positive Betingelser, der bør være opfyldt, hvis det ikke skal gaa os, som det gik den Farisæer, der sammen med Tolderen var oppe i Templet for at bede, men som gik værre hjem, end han var, før han begyndte sin Bøn.

Det første Skridt i den rigtige Retning i saa Henseende er et *virkelig ydmygt, fordringsløst og beskedent Hjerte og en dyb Syndsbevidsthed*. Hvem der agter at træde hen for Gud for at fremføre sine Ønsker, bliver ved Synet af sine Synder nødt til at sige til sig selv: »Jeg er egentlig slet ikke værdig til at nærme mig til Gud og opløfte mine Øjne, at tale med ham og blive bønært.« Stolthed, Indbildskhed og Selvretfærdighed er i et saadant Øjeblik noget ganske utaaeligt. Ikke for ingenting gentager Skriften tre Gange Ordene: »Gud modstaar de hovmodige, men giver den ydmyge sin

Naade« (Ordsp. 3,34. Jak. 4,6. I. Pet. 5,5). Det kan ikke være anderledes: Guds Vrede maa blusse op, naar den Usling, som Synderen jo faktisk er, hovmoder sig, medens han staar og taler med den Allerhøjeste. Noget lignende gælder for Resten om dem, der ringeagter Guds Ord, og som aldrig vil høre en Prædiken, aldrig læse i de hellige Bøger. Gennem Salomons Mund siger Herren om den Slags Mennesker: »Den, der vender sit Øre fra, for ikke at høre Loven, endog hans Bøn er en Gru« (Ordsp. 28,9).

Mangfoldige Gange gør allerede det Gamle Testamente opmærksom paa Ydmyghedens Nødvendighed og denne Dyds Virkninger paa vor Bøn. »Herren vender sig til de ydmyges Bøn, og lader ikke deres Tryglen uanset« (Ps. 101,18). »Den ydmyges Raab trænger gennem Skyerne, og hviler ikke før Maalet er naaet« (Sir. 35,21). Det Nye Testamente illustrerer samme Sandhed med nogle kraftige Eksempler. Lad mig igen minde om den Tolder, der gaar op i Templet for at bede, men som i sin Syndsbevidsthed ikke tør opløfte sine Øjne og ydmygt slaar sig for Brystet, idet han siger: »Gud vær mig Synder naadig« (Lk. 18,13). Vi kender ogsaa den Synderinde, der, opfyldt af Anger og Smerte, traadte hen og vadede Herrens Fødder med sine Taarer. (Lk. 7,38). De to Tilfælde er et Bevis paa den Magt over Guds Hjerte, som Ydmygheden giver vor Bøn. For om Tolderen siger vor Frelser, at han forlod Templet som en retfærdiggjort, og ogsaa Synderinden fik Tilgivelse for den Tros og Kærligheds Skyld, som hendes ydmyge Adfærd var et Udtryk for.

Syndsbevidstheden vil ganske

naturligt føre til dyb Anger over alle vore Synder og Fejl. Skulde den i visse Tilfælde endnu ikke have denne Kraft, vil der dog opstaa en Følelse af Sorg over, at den rette Anger mangler. Hvis en Synder, der vil bede, ikke medbringer enten begge Dele eller i det mindste den sidste, bliver det umuligt for ham at opnaa Syndsforladelse af Gud.

Hovmod er nok den gode Bøns værste Fjende og Hindring. Tit er Hovmodet saa godt skjult i en Afkrog af det menneskelige Hierte, at mange slet ikke ved af dets Tilstedeværelse. Først naar Egenkærligheden hos dem paa en eller anden Maade er blevet saaret, ryger Hovmodet i Flint og røber sin Eksistens. Saa kan der ikke længere være nogen Tvivl om, hvad det i Grunden har været, der forhindrede, at den gode Bøns naturlige Frugter viste sig.

Men Hovmod er ikke den eneste Last, der bør udryddes. Desuden findes flere specielle Synder, om hvilke Skriften oplyser, at det ganske særligt er dem, der gør Bønnen uvirksom. Vi hører saaledes om *Mord og Voldsfærd*, som man ikke maa besmitte sine Hænder og sin Sjæl med (og heller ikke sin Sjæl alene ved det blotte Ønske om den Slags), for at kunne bede med Udbytte. Paa Guds Vegne siger Profeten Isaias om disse Forbrydelser: »Breder I Hænderne ud, bortvender jeg mine Øjne fra jer. Hvor meget I saa end beder, jeg hører det ikke, jeres Hænder er fulde af Blod« (1,15).

Endvidere skal man undgaa *Vrede og Trætte*, fordi ogsaa dette er en Hindring for Bønhørelse, ellers vilde den hellige Paulus ikke have skrevet: »Jeg vil have, at Mændene overalt skal opløfte rene Hænder til Bøn uden Vredagtighed og Splid« (I. Tim. 2,8).

Bliver vi fornærmet og krænkert af andre, skal vi ikke være *uforsonlige*, da det er umuligt at opnaa Syndsforladelse, saa længe vi gaar med dette Sindelag. Det er vor Frelser selv, der

har erklæret: »Naar I staar og beder, saa tilgiv, hvis I har noget imod nogen, for at ogsaa jeres Fader i Himlen maa tilgive jer jeres Synder. Hvis I nemlig ikke tilgiver, saa vil jeres Fader i Himlen heller ikke tilgive jeres Synder« (Mk. 11,25 f. Mt. 5,23 f. 6,15).

Endelig advares vi mod at være haarde og hjerteløse mod de fattige. Gør vi os skyldige i denne Fejl, gælder om os de Ord: »Den, som lukker sit Øre for den fattiges Skrig, skal ikke faa Svar, naar han selv maa raabe« (Ordsp. 21,13).

Paa denne Maade belærer Biblen os om, hvad vi skal være fri for, før vi begynder at bede.

Men det onde bør tages op med Rode, idet man ikke blot vender sig bort fra sine syndige Geringer, men ogsaa bryder med sine daarlige Tanker og Ønsker. Dermed er der nu ikke sagt, at en Mand eller Kvinde, der har gjort sig skyldig i en eller anden af de nævnte Forseelser, ikke kan faa Tilgivelse, hvis de angerfuldt og med Tillid beder Gud om at glemme og udslette deres Brøde. Dette er jo den store Trøst, hver angerfuld Synder har, saa længe han endnu er paa denne Side Graven.

Det var nu den negative Forberedelse til Bønnen. Om den positive haaber vi at kunne tale næste Gang. F. K.

daglige Samvær ophørte. Af og til saa vi hinanden — men der var sket en stor Forandring med ham. Et Forslag fra mig om, at vi f. Eks. hver Søndag efter Højmesse skulde mødes, blev ikke akcepteret — han havde ikke Tid. Han var jo i Handelslære, og Forretningerne var dengang aabne Søndag Formiddag til Kl. 10. — Menneskeligt set gik det ham godt, han var i sit Arbejde som han havde været i Skolen: paapasselig, paalidelig og dygtig. Efter endt Læretid var han en kortere Tid i Udlandet for at fuldende sin Uddannelse, et Stykke Tid i Hotel-Faget, for atter at vende tilbage til Forretningslivet. Hjemkommen fik han sin egen Forretning, som han med Dygtighed arbejdede op — men Religion, Kirke, det huskede han ikke. Med Mellemrum traf jeg ham, han var højt oppe; i Aarene efter forrige Verdenskrig var han mellem dem, der paa Børsen og andre Steder gjorde Millionforretninger — han havde sit paa »det tørre« og var dertil en agtet og anset Mand, en god Stats- og Skatteborger. — I en tidlig Alder var han blevet gift, og to dejlige Børn havde han, der ganske vist kom i katolsk Skole, men da min Kammerats Ægteskab blev opløst, gled ogsaa de bort. (Jeg ved bl. a., at disse Børn, der selvfølgelig nu er voksne, begge er gift i Folkekirken og selv har Børn, der opdrages konfessions- eller religionsløse!) I min gamle Kammerats andet Ægteskab, der ogsaa opløstes, var der ligeledes Børn, og ved sin Død var han gift for tredje Gang.

Forleden averteredes i en Avis hans Begravelse — og nu stod jeg allerbagest i Ligkapellet; jeg vilde være med, han var dog engang min bedste og trofaste Ven. En Præst fra Folkekirken kastede Jord paa hans Kirke og talte. Hvad han sagde? Trøstende Ord til de efterlevende — hvad andet? Præsten kendte jo ikke den Afdøde. Ene af alle stod jeg som den ukendte Repræsentant fra Halvfemsernes skønne Skoletid og bad en Bøn for min Kammerat. I min Bøn blandede sig det inderlige Haab, at han dog i de allersidste Minutter af sin bevægede Jordevandring havde været i Stand til ganske kort

Fortælltes Side 77

Hvor bliver Barndomsvennerne af?

Den store Anstødssten

Vi kom i Skole paa samme Dag, han og jeg — forleden overværede jeg hans Begravelse. Mellem disse to Begivenheder ligger ca. et halvt Aarhundrede, nøjagtig otteogfyre Aar. Taget ud af Evigheden er disse Aar saa ufattelig smaa, at de ikke engang kan sammenlignes med selv den bitteste Draabe i det store Verdenshav; men for os Mennesker sker der alligevel noget i dette Spand af Tid — og der skete da ogsaa noget i hans Liv.

Vi kom som sagt i Skole paa samme Dag, og vi blev anbragt Side om Side paa samme Bænk; om dette sidste har haft Betydning, véd jeg ikke — vi blev nemlig ikke alene Skolekammerater i almindelig Forstand, vi blev Venner, uadskillelige gennem vor otte-aarige Skoletid: vi hjalp hinanden, vi delte alt med hinanden, og efterhaanden som vi regelmæssigt gik fremefter gennem de forskellige Skoleklasser, udfoldede der sig en ærlig og ædel Kappelstrid mellem os i de respektive Fag, vi gennemgik. Han var en kvik, opvakt Dreng, hurtigt nemmende, altid oplagt til sit Skolearbejde; jeg mindes saaledes ikke, at han nogensinde har for-

sømt eller blot mødt uforberedt. Ikke sjældent blev han fremhævet som Eksempel for sine Kammerater, hans danske Stile var noget for sig, og nu er jeg klar over, at han havde Talent for fremmede Sprog. Hans Moral var *all-right*, det kan jeg bevidne, han var i et og alt en god Kammerat — og saa var han min bedste Ven.

Da vi var i 10—11-Aars Alderen skete det frygtelige for ham: hans Hjem blev opløst, Moderen forlod Hjemmet, Faderen fik tilkendt Forældreretten over min Ven og hans noget ældre Broder, der blev anbragt i Pleje hos Fremmede. Det var et haardt Slag for ham, og selv om det maaske er lidt ubeskedent af mig, vover jeg at sige, jeg mere end nogen anden var ham en Trøst i denne tunge Tid. Det skulde dog blive endnu værre, da han efter nogen Tids Forløb vendte tilbage til Hjemmet: Faderen havde giftet sig igen og saaledes udelukket sig af den katolske Kirke. Dette fik da ogsaa afgørende Betydning for min Kammerat og Ven — men til den forkerte Side.

Efter endt Skoletid skiltes vore Veje, vi kom begge i Lære, og det

Febr.:

2. S. *Kyndelmisse* (Marias Ren-
selse) (810); 2. Sæt Bøn-
ner: Søndagens (93); sid-
ste Evangelium: Søndag-
ens (94).
3. M. ST. ANSGAR, Vikariatets
Værnehelgen (821).
4. Ti. St. Andreas Corsinus
(825); 2. St. Ansgars Ok-
tav (821), 3. Om Fred.
5. O. St. Agatha (826); 2. St.
Ansgars Oktav (821), 3.
Om Fred.
6. T. St. Titus (828); 2. St. Ans-
gars Oktav (821), 3. St.
Dorothea ([61]), 4. Om
Fred.
8. F. St. Romualdus (828); 2.
St. Ansgars Oktav (821),
3. Om Fred.
8. L. 5. Søndag e. Epiphani
(95); 2. St. Johannes af
Matha (829), 3. St. Ans-
gars Oktav (821), 4. Om
Fred.
9. S. St. Ansgar (821); 2.
Søndagen Septuagesima
(101), 3. (kun i stille Mes-
ser): St. Cyrillus af Alex-
andria (829); sidste Evan-
gelium: Søndagens (103).

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sam-
mensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KJERULFF (an-
svarshavende) og J. BERG.
Dannevirkegade 19, København V, Telefon Eva
25 12 (træffes i Almindelighed bedst Kl. 14-15
og 18-19)

Ekspedition: Boyesgade 8 A St., København V,
Tlf. Eva 1898, Kl. 15-17.

Kassererkontor: St. Annæ Plads 28, Post-
giro 57042.

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Cen-
tral 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge
og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland
18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bla-
dets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BØGER

Gregoriansk

En saare nyttig lille Bog har set Dagens Lys, og det er paany den meget frugtbare Pauluskreds, der har Æren. *Olav Segalts »Vejledning i Gregoriansk Sang«* afhjælper et længe følt Savn. Gang paa Gang har man saavel fra katolsk som ikke-katolsk Side beklaget Manglen af en Bog som denne og altid — og med Rette — vist hen til, at Initiativet burde tages fra katolsk Hold. Kantor Segalt har med sin lille Vejledning forsøgt at løse Problemet, og Resultatet er blevet en lille Bog, der kan være til stor Gavn ikke blot for katolske Kirkesangere, men tillige ogsaa — og det er maaske dens Hovedbetydning — har Bud til musikstuderende, der her kan faa et kort og koncist Kendskab til den gregorianske Stilart og dens Ejendommeligheder. Bogen gør ikke Krav paa at være en Lærebog, det fremgaar allerede af dens Titel; men den vil vise sig at være en værdifuld Støtte til Forstaaelse af den gregorianske Sang, som jo er en saa væsentlig Del af katolsk Guds-tjeneste.

Kantor Segalt gaar den helt rigtige Vej: han søger at forklare Koralen ved at »analysere« dens Sjæl. Det er Maaden at komme til at forstaa dens uanede Skønhedsværdier; man naar nu engang ikke til fuld Forstaaelse ved blot at betragte Koral som Tonerækker og Intervaller!

Man kan helt og fuldt slutte sig til Direktøren for det kgl. danske Musikkonservatorium, Rudolph Simonsens Ord, naar han i sit Forord til Bogen giver Udtryk for Haabet om, at »det letfattelige Skrift, der henvender sig til store Kredse, ogsaa maa faa en vid Udbredelse; Beskæftigelse med saa stor Musik gør ens Sind større«.

J. Berg.

En stor Historiker

P. Lauritsen: »A. D. Jørgensen« (ASA's Forlag).

I Anledning af den store Historikers Hundredaarsdag er dette lille Skrift udsendt. Forfatteren har i tidligere Bøger beskæftiget sig med A. D. Jørgensen som na-

tional Historieskriver, især med hans Udtalelser om Nationalitetsgrænsen i Sønderjylland.

Ogsaa her er det det nationale i A. D. Jørgensens Forfatterskab, som Hovedvægten lægges paa, og det nøgterne, ægte danske Maadehold i den nationale »Kamp« i Grænselandet kan ikke noksom anbefales til Læsning særligt i Tider som disse. Det er P. Lauritsen meget om at gøre at paavise, at Radikalismen ikke kan tage sig A. D. Jørgensen til Indtægt. Derfor beskæftiger han sig ogsaa ret indgaaende med A. D. Jørgensens Stilling til Kristendommen og fremhæver bl. a. hans Skrifter om de to Konvertitter til den katolske Kirke, Zoega og Niels Stensen. Man kan ikke vente andet, end at disse Konversioner betragtes som beklagelige Tilfældigheder (de to Mænd kunde lige saa godt, mener han, i Lutherdommen have fundet hvad de søgte), og ligeledes viser det citerede A. D. Jørgensens Forsvar for de gamle Munke og Eneboere kun en delvis Forstaaelse, men baade Historikeren og hans moderne Biograf er positivt indstillede overfor de katolske Værdier.

T. T.

Journalistbog

E. Boesgaard: »Brændende Jord« (Chr. Erichsen).

Den danske Journalist har be-
rejst Donaulandene og især kastet sin Kjærlighed paa Ungarn. Han fortæller med ligefrem Forelskelse om Folkelivet dernede, og naar han genfortæller Træk af Ungarns Historie er det i en lidt irriterende Stil paa Koturnen. Dybt gaar han ikke, og ved de sjældne Lejligheder, hvor han paa sin Rejse faar Anledning til at skrive om Kristen-
dom, sker det, saa man tror, han maa være borgerligt konfirmeret, saa lidt begriber han. Iøvrigt sker der en farlig Masse i hans Bog, især i de rumænske Afsnit. De talrige Billeder er gode, men personligt vilde jeg helst undvære Billedet af Ligene paa Bukarests Gader. Det er en rigelig »haardkogt« Smag. Pressefotograferne i de senere Aar har prøvet at indføre her.

L. H.

Støt

Frank Andersens Fond

Postgiro 1087

ARNOLD BUSCK

INTERNATIONAL BOGHANDEL

Dansk og udenlandsk katolsk Litteratur

Stort Lager af dansk og

udenlandsk katolsk Litteratur

Kjøbmagergade 49 . Telefon Central 2453

Katolsk Højskole

Første Fællesmøde i 1944

Søndag den 2. Februar aabner Højskolen igen sit Arbejde og indleder med et Fællesmøde i Grundtvigs Hus. Ved dette Møde taler Sognepræst, Pater *Olaf Jan Ballin* O. Præm. fra Esbjerg. Emnet er »Bernhard af Clairvaux, Munken - Folkefører - Mystikeren«. Foredraget indledes og afsluttes med Fællessang. Derefter fremviser Foredragsholderen en Række Lysbilleder om Sankt Bernhard og Munkelivet, og disse Billeder ledsages af Sang og Gengivelse af Munkekor paa Grammofonplader.

Efter Foredraget arrangeres et Kaffebord, hvortil Billetter à 1,10 Kr. kan forudbestilles samme Sted, hvor Billetter til Foredraget købes. Grundet paa de vanskelige Tider vil det sikkert være gavnligt i Tide at kunne meddele Grundtvigs Hus, hvor

mange Deltagere man kan regne med til Kaffebordet.

Som ved tidligere Lejligheder vil der i Salen være oprettet et Kontor for Højskolen, hvor Tilmeldelser og Indbetalinger kan ske, og hvor de nødvendige Oplysninger kan indhentes. Der vil i Aar i Almindelighed ikke blive udstedt »Adgangskort« til de enkelte Kursus. Girokvitteringen eller en »Dags-Dato Kvitte-ring« vil være fuldtud fyldestgørende som Angivelse af Deltagelse og af Betaling for de enkelte Kursus.

En snarlig Tilmeldelse skriftligt, mundtligt eller telefonisk vil være af stor Gavn, da man saaledes lettere vil kunne danne sig et Billede af Deltagernes Antal i de enkelte Kursus, og derefter arrangere sig paa den mest fordelagtige Maade med de yderst ringe Kvanta Brændsel.

hun var gift med en anden. »Ja, i nogle Aar, til vi traf hinanden, saa blev hun skilt; men det er jeg jo ogsaa!« var min Kammerats Svar. »Har I saa Børn?« »Ja, det ka' du tro,« svarede han overstadig, »hun har Børn, jeg har Børn og vi har Børn!« — Der er egentlig ikke mere at fortælle. For en Fuldstændigheds Skyld tilføjer jeg blot: Ingen af disse Børn havde Tilknytning til den katolske Kirke. Og da jeg blev alene med mig selv og gravede i min Erindring, fandt jeg ud af, at *han* og *hun* begge var Børn i (fra katolsk Syn) havarede Ægteskaber.

*

Lad mig slutte med et Par Kommentarer. Betragt nu ikke ovenstaaende som »Snadren« i Medmenneskers Privatliv, Udslag af bornert Fromhed eller Dom og Fordømmelse over andre — heller ikke som smaa sentimentale Eventyr. Nej, det er realistiske Billeder, skaaret ud af Livet, og det er desværre saaledes, at jeg nemt kunde fortælle flere lignende, som vore Præster med samme Lethed kan supplere lige op til Dato. Nu kender jeg meget vel det danske Mundheld, der siger: »Man skal ikke græde over spildt Mælk!« Det er sandt nok, vi skal være Optimister, lige til det sidste — jeg er det ogsaa. Men med de Mælkepriser og den Produktionsindskrænkning af i Dag, er det en utidig Flothed og grænseløs Letsindighed ikke at vise og mane til Forsigtighed ved Omgangen med de kostbare Draaber. Hvis vi Katoliker overfører dette paa vor Religion og vor hellige Kirke, vil det sige, at vi i Dag og ud i Fremtiden paa Trods af al Optimisme maa værne om Ægteskabet. Naar derfor mine smaa Historier fra det virkelige Liv frem-

Den store Anstødssten

fortsat fra Side 75

at genopleve og erindre sig alt det, vi i Religionstimerne i vor Barndom havde haft den Lykke at faa indpodet, saa hans hernede saa urolige og nu hedenfarne Sjæl var blevet naadig modtaget — det var mit Haab!

*

En af forrige Sommers faa smukke Aftener sad jeg paa en Bænk paa Langelinies Ydermole og skuede ud over »Havet«; en Herre satte

sig ved min Side og præsenterede sig. Vi havde gaaet i samme Skole, han havde genkendt mig, jeg derimod ikke ham ligestraks. Vi kom hurtig i Snak om gamle Minder fra dengang og talte os fremefter til Nutiden. »Er du gift?« spurgte jeg. »Ja-ah!« svarede han, »og du kender ogsaa min Hustru, vi taler ofte om dig.« Han nævnede et Navn, og det viste sig, at ogsaa hun var fra vort »Barndoms Sogn«, jeg huskede hende tydeligt som en lille sød Pige med lange Fletninger og røde Sløjfer — men jeg mente at vide,

C. Gerlach & Søn's Eff.

W. Deleuran

Edsvoren Messevinsleverandør

Fredericia

Katolske Begravelser

Ib v. Benzon

auf. katolsk Bedemand
Tlf. 65 36 . Smallegade 13
Privat Fasan 1866

Frederiksberg Boghandel

Gl. Kongevej 105 . Tlf. 1154 med Omstilling
den gamle Boglade med den unge Aand
Leverandør til katolske Institutioner

kommer, bedes disse forstaaet som et meget alvorligt *Memento* — ja, jeg kan godt sige: *Memento mori!* Uden nogen Statistik, kun bygget paa Erfaringer, tør jeg sige, at det store Frafald fra den katolske Kirke i Danmark hovedsagelig skyldes forliste eller letsindigt indgaaede Ægteskaber. Det katolske uopsigelige Ægteskab er karakterdannende, opdragende, ikke alene for eventuelle Børn i Ægteskabet, men ogsaa for Ægtefællerne, det er grundlæggende for Familielivet og derigennem for Samfundet i sin Helhed, idet det skaber ordnede Forhold. Endelig er det et Sakramente med Sakramentets hele Virkning og Eftervirkninger — men det kan enhver jo læse om i sin Katekismus.

Laur. Andersen.

Frank Andersens Fond

Formaal: Katolsk Ugeblad gratis til ubemidlede Unge

Vi har endvidere haft den Glæde at modtage:

13. Nov. 1940: E. S-k.	10.—
21. Nov. 1940: X, Ringsted	5.—
18. Dec. 1940: Fru Th. Messerschmidt	10.—
Tidligere indkommet	4377.88

Fondets Formue 4402.88

Hjertelig Tak!

Gaverne til Frank Andersens Fond indløber paa to forskellige Maader. Nogle sendes direkte til Fondet, og det er dem, vi gør Regnskab for under denne Rubrik. Renterne af disse Penge gaar til Betaling af Friabonnements. Andre Bidrag sendes direkte til Bladet, og disse gaar direkte ind i Abonnementkassen. Vi er meget taknemmelige for, at flere af Bladets Holdere samtidig med, at de betaler deres Abonnement tilføjer et Beløb til Fordel for Friabonnements. Der er imidlertid en Skavank ved denne Fremgangsmaade, idet vi ingen Sikkerhed har for, at disse Bidrag indløber. I Begyndelsen af 1940 var der et smukt Antal Bidrag, der sendtes direkte til Bladet; en hel Del af dem kvartalsvis. I

Tillid til, at de, der betalte i første Kvartal, ogsaa vilde gøre det i de følgende, fortsatte vi Friabonnenternes Antal efter dette. Men heri blev vi skuffede. Fordi adskillige Bidrag udeblev, stod vi ved Aarets Udgang med et Underskud paa Kr. 35,45. Dette Beløb har Bladet altsaa til Gode for sidste Aar. Hvis nogen vil hjælpe os denne Gæld fra Halsen, bedes man sende Bidragene direkte til Bladets Kassererkontor (St. Annæ Plads 28) med Bemærkning om, at det er til Friabonnements. Og for det nye Aars Vedkommende beder vi Bidragyderne meddele, om de har i Sinde at yde Bidraget for hele det nye Aar. I Øjeblikket ser det ud til, at Friabonnenternes Antal maa sættes ned. Vi skrider imidlertid ikke til denne triste Nedsikring, førend vi ser, om ikke vi skulde blive hjulpede til at opretholde de 38 Friabonnements fra sidste Aar. Der er blevet ansøgt om nye Friabonnements, men dette har vi desværre maattet afslaa. Bidrag direkte til Fondets Kapital sendes til Frank Andersens Fond, København N, Post Konto Nr. 1087.

C. B.

Hertug Knuds Division

Københavns Distriktet i Det danske Sepjerkorps har for at gøre en særlig Indsats i Førerruddannelsen arrangeret en Foredragsrække, som strækker sig over 10 Uger, og hvori kan dellage Førere og Føreremner fra de københavnske Divisioner. — Hertug Knuds Division har naturligvis ogsaa benyttet sig af denne Chance, og en Del af vore unge Førere deltager i dette Kursus, som særlig lægger Vægt paa den teoretiske Side af Førerruddannelsen med dens mange Krav paa de forskellige Omraader. 2 af Foredragene har været holdt af vor Divisionschef.

Sankt Laurentii Trop og Flok har haft deres egen Nytaarsparade. Størsteparten af Spejderne og Ulvene i denne Trop er nemlig Kostskoleelever i Roskilde og derfor »hjemsendt« i Julen, spredt over hele Sjælland. De kan derfor ikke møde til Divisionens Nytaarsparade i København Nytaarsdag, og Troppen arrangerede saa sin egen Nytaarsparade den 12. Januar paa Skolen i Roskilde. — Efter Indmarch og Sang talte Tropsraadsformanden, Pastor Boerrigter, Divisionschefen og Tropskapellanen,

hvorefter Tropsføreren uddelte en Række Udmærkelsestegn og Duelighedstegn. Bagefter samledes Tropsraadets Medlemmer til Tropsraadmøde.

I Slutningen af Januar skal Troppens Spejdere efter at have gennemgaaet Divisionens Beredskabskursus til »Eksamen« i Beredskabsmærket. Vi haaber paa et godt Resultat.

Sankt Ansgars Trop har maattet foretage nogle Ændringer i Mødeplaner m. v. foraaarsaget ved, at Tropsføreren er blevet indlagt paa Hospitalet. Han er dog heldigvis nu i god Bedring, men det varer nok et Stykke Tid endnu, før han er helt i Vigør igen, og da Arbejdet jo ikke gerne skulde gaa i Staa, har man mobiliseret alle gode Kræfter med Kapellanen i Spidsen.

Sankt Bendts Trop og Flok havde fornylig samlet deres Spejdere og Ulve til en lille privat »Julefest«, hvori ogsaa deltog Tropskapellanen, Pastor Oppermann, samt Pastor Møller og Divisionschefen. Ogsaa her skabtes Stemningen af den fælles Indsats. Kagerne var dels egen Produktion, dels en Gave fra den nærmeste Familie og blev vurderet efter Fortjeneste (der blev spist op), og til Aftenens Underholdning skulde hver Spejder yde sit eget lille Bidrag. En hyggelig Aften.

Sankt Pouls Trop og Flok har nu faaet de ønskede Førere (Trops- og Flokfører) anerkendt af Korpsset, og der er næppe Tvivl om, at de nye Førere vil tilføre Troppen Impulser og Initiativ, som vil kunne betyde Fremgang baade i Trop og Flok.

I Absalon Trop og Flok har i den senere Tid gjort en kraftig Indsats paa Agitationens Omraade, og Resultatet har da ogsaa været en større Tilgang af Ulve til Flokken saavel fra det egentlige Nørrebro som fra Brønshøj.

II Absalon Trop havde forleden sine Spejdere paa Øvelse i Hareskoven. Indianere og Ekspeditionsfolk kæmpede bravt om Skovens mange »Olieminer« — en kvik Tur, der satte Blodet i Cirkulation hos de — heldigvis ikke saa faa — raske Spejdere, der trods Kulde, Blæst og Taage foretrak den frie Natur fremfor Kakkelovnskrogen derhjemme.

Et stort Antal af Spejderne deltager for Tiden i Troppens Samaritterkursus, der antagelig vil vare til hen i Marts Maaned, og som til den Tid vil blive afsluttet med en Eksamen, der — hvis den bestaa — giver Ret til »Samarittermærket«.

Ordonnanskorpsset har 2 Aftener været til Instruction hos Brandvæsenet som et Led i den afsluttende Uddannelse for de Delinger, der skal tilsluttes Brandtjenesten. Senere kommer saa Turen til Politiets Delinger. DC.

Aarhus

Ny Ungdomsforening og Messebryllup

Som bebudet i Nummeret for 19. Januar holdt *Katolsk Radioklubs Ungdomsforening i Aarhus* stiftende Generalforsamling Mandag den 20. Januar. Der mødte godt 40 Unge. Først oplæstes Programmet. Af dets Indhold kan bl. a. fremhæves, at Medlemsalderen strækker sig saa vidt som fra 14 til 35; dog gælder for de første to Aargange en særlig Orden. Ogsaa gifte kan være Medlemmer. Før Indmeldelsen fandt Sted, tog Sognepræsten, Pater *Koch* Ordet og forklarede, hvordan i den ny Forening Alvor og Gammen paa ægte katolsk Vis skulde forbindes med hinanden.

Den første Bestyrelse blev følgende: Tømrer *Johan Kéblouški* (Formand), Sadelmager *Søren Møller* (Næstformand), Kontorassistent *Poul Nielsen* (Kasserer), Frøken *Karen Hyllested* (Sekretær), og Frøken *Ellen Hansen*. Pater *Laur* skal være Foreningens gejstlige Leder.

Nu venter vi paa, hvad Bestyrelsen vil finde paa for at faa Programmet gennemført. Formanden faar vel nok noget tømret sammen.

Onsdag den 22. Januar prøvede vi *Fællesmessen* paa Latin i en mindre Kreds. Pater *Schumacher* havde indøvet det i Forvejen, og det gik udmærket. Vi fortsætter, foreløbig hver Onsdag Kl. 7,15. Alle interesserede er velkomne, dog bedes man først høre efter de andre og tilpasse sig i Stemme og Hastighed.

Søndag d. 2. Februar vil der indtræffe en Begivenhed, som man vil lede længe efter i Aarhus' Historie. Den passer derfor rigtig ind i Aarhus' Jubilæumsaar. Paa den Dag bliver der nemlig holdt et *Messebryllup*, d. v. s. et Bryllup helt efter Kirkens Ønske. Da det desuden er den nyvalgte Formand, som sammen med Frøken *Maria Koslowski* vil slutte Pagten for Livet, er der naturligvis dobbelt Grund til Glæde.

Brudemessen indeholder bl. a. en Velsignelse for Brudefolkene, især lige efter »Pater noster« for

Bruden, og igen en særlig Velsignelse for dem begge to lige før den almindelige Velsignelse i Slutningen af Messen. Selve Vielsen foretages før Messen.

Idet vi af ganske Hjerte ønsker Brudeparret til Lykke, udtrykker vi Haabet om, at Messebryllup ikke maa blive ved at være en Jubilæumsbegivenhed. J. L.

Jewan

FORTÆLLING FRA LAPLAND

»Det er Svanhvides Datter.«
»Aa, hvor er den sød! Lad mig faa den!«

»Det er din, de tilhører alle dig, jeg vogter dem kun.«

»Behold Svanhvide og Hannen, lad mig blot faa denne. Men hvor er Hjorten?«

»Den faar du aldrig mere at se, den har man bragt bort.«

Og Mekkail fortalte hende om Stjernemændene, som havde drevet Hjorten bort til en fremmed By for at fremvise den der.

»Det var Synd. Jeg er sikker paa, den dør af Længsel. Men nu inaa jeg afsted. Lev vel, Mekkail.«

»Kommer du tilbage hertil, Sandra?«

»Jeg ved det ikke.«

»Find Jewan, og kom saa tilbage til Mekkail med ham.«

»Ja, mon jeg finder ham?«

»Spørg efter den Jewan, som kaldes Laplands Sanger.«

Sandra skyndte sig afsted mod Imandra-Søen. Ustandselig skyndte hun paa Manden, som ledsagede hende. Hver Gang, de var nødt til at sejle, hjalp hun ham at ro. Naar de vandrede hen ad Tun-drastierne, løb hun bestandig i Forvejen, det gik alt for langsomt for hende.

»Tag den dog med Ro,« sagde Manden, »hvor skal du dog hen med den Fart?«

»Til Imandra-Søen.«

»Hvorfor skal du til Imandra?«

»Jeg skal dertil.«

Til at holde Hvil blev der ikke levnet megen Tid. Uden Hensyn til Vind og Vejr drog de fremefter.

Da de naaede Imandra, spurgte hun:

»Hvor bor Jewan, som man kalder Laplands Sanger?«

»Han er rejst til det hvide Hav. Her er et Brev, som kom, efter at han var taget afsted; tag det med og giv ham det.«

De gav Sandra en Pакke indpakket i graat Papir. Udenpaa stod kun det ene Ord: »Jewan.«

Sandra lejede en Baad, og nu gik Turen mod det hvide Hav. Baaden sejlede langsomt hen over den op-rørte Sø. Folkene roede og roede, Kræfterne var ved at glippe. Sandra stirrede urolig fremefter og spurgte, om de ikke snart var der.

Den næste Dag var det helt umuligt at komme videre, og Baaden maatte lægge til ved en Ø lige overfor Chibiny Bjergene. Langs med Søens Bred var der rejst en Række sorte Kors, som viste, hvor de farlige Steder var.

Andre Baade havde ogsaa søgt ind til Øen, og paa Bredden stod en Klynge Mennesker. De lavede et Telt af deres Kapper og tændte et Baal, og derefter gav de sig til at fortælle hinanden, hvad de havde oplevet, for paa denne Maade at forkorte Tiden.

Sandra traadte hen til Baalet lige i det Øjeblik, da en af de rejsende fortalte, hvorledes han ved det hvide Hav havde truffet den laplandske Sanger og Harpespiller Jewan.

»Denne Jewan digter selv sine Sange, og han er virkelig en stor Digter.«

»Tror De, han stadig opholder sig ved det hvide Hav?« spurgte Sandra.

Fortsættes

Robinson, Andersen & Co. A/s

Hellerup

Export af friske og preserve-rede Æg

Fabrikation af frosne og sealede Æg og Ægprodukter

28 Filialer over hele Landet

St. Ansgars Kirke

Sønd. 2. Febr. Kyndelmisse. Kl. 8 Fælleskommunion. Kl. 10 Lysindvielse, Procession og Levitmesse.

Sct. Ansgars Fest vil i Aar blive højtideligholdt med særlig Pragt Søndag den 9. Februar. Kl. 10 celebrerer Biskoppen Pontifikalmesse. Kl. 17 holdes den sædvanlige Festandagt med Sct. Ansgars Relikvier, men Biskoppen holder i Aar selv Festprædiken. Ved denne højtidelige Andagt vil Sct. Ansgars Kirkes Ophøjelse til Vikariatets Hoved- og Moderkirke (altsaa i Praksis til Domkirke) blive proklameret. Københavns Præster vil være til Stede i saa stort Tal som muligt og deltage i Processionen med Sct. Ansgars Relikvier. Andagten slutter med Te Deum.

Sct. Ansgars Pastoral.

Rosenkranskirken

Sønd. 2. Febr., Kyndelmisse. Kl. 8 stille Messe med Fælleskommunion for Mændenes Kongregation. Kl. 9,45 Lysindvielse og Højmesse. Kl. 11,30 stille Messe med Prædiken. Kl. 17 Andagt (Blasiusvelsignelsen kan modtages her).

Mand. 3. Febr. Blasiusvelsignelse efter begge Messer Kl. 7,15 og 8. Fred. 7. Febr. Tilbedelse hele Dagen. Kl. 19,30 Jesu Hjerter Andagt.

Jesu Hjerter Kirke

Sønd. 2. Febr. Kl. 8½ pr. Fælleskommunion for Mændenes Kongregation. Kl. 10 Lysindvielse og Procession, Højmesse (uden Prædiken). Mand. 3. Febr. Kl. 20 Møde for de unge Mænds Kongregation. Tirsd. 4. Febr. Kl. 16,30 Møde for Immaculatakongregationen. Torsd. 6. Febr. Kl. 20 Møde i Røde Sal for Mændenes Kongregation.

St. Andreas Kirke (Ordrup)

Fra og med Søndag d. 2. Febr. holdes Søndagsgudstjenesten saaledes: Kl. 7 stille Messe, Kl. 8 Messe m. Prædiken, Kl. 10 Højmesse, Kl. 17 Andagt.

Retrætedagene i Valby

Sønd. 2. Febr. for Nykonvertitter ved Pastor *Messerschmidt*. Messen begynder p. Gr. af Lysindvielsen allerede Kl. 8,30.

Sønd. 9. Febr. for alle. »Guds Mænd og Førere i Israel« ved Pater *Olaf J. Ballin*.

Alle Retræterne foregaar hos St. Liobasøstrene, Bjerregaards Sidevej 1, Valby, og de begynder som Regel Kl. 9 i Søstrenes Kapel og slutter Kl. 17.

Indmeldelser maa ske i saa god Tid som muligt. Søstrenes Telefon er Valby 25 (bedst mellem 9—10 og 16—18).

Deltagerne medbringer selv Brød til Morgenmad, Frokost og Eftermiddagste. Kaffe, Te og til Frokost en Kop varm Bouillon kan faas for 1,25 Kr.

Academicum Catholicum

A. C.'s Klublokale er flyttet fra Vesterhus til Boyesgade 8, 3. Sal, hvor nogle af de unge Studenter har hjulpet Administratores med at indrette en hyggelig Stue, der skal danne Ramme om Foraarssemesterets Studiekredsarbejde.

Academicum Catholicum holder Møde med Rusmodtagelse Onsdag d. 5. Februar Kl. 20 i Den katolske Højskoles Lokaler, Boyesgade 8 A, St., København V. (Bemærk den nye Adresse).

Der indledes med et Foredrag af Redaktør *Hans Bølling* om *Pavelige Tanker og dansk Politik*, hvorefter man samles om Bordene for

at byde Aarets Russer velkommen. Der serveres Kager og Punch.

Deltagelse i Mødet, der kun er for Medlemmer, koster Kr. 2,50, for Studerende dog kun Kr. 1,50 (Russer gratis). Rygere bedes selv medbringe Tobak. Daglig Paaklædning.

Man bedes melde sig til en af ovennævnte Administratores senest Søndag d. 2. Februar.

J. Hamm, Sekretær,
Helrup 3266 efter Kl. 18.

Inger Høyer, Kasserer,
Gothaab 9921 efter Kl. 17.

G. Wissum, Formand,
Eva 1211.

Centralskolens Dreng- og Pigeklub

Lotteriet til Fordel for Centralskolens Drengklub og Pigeklub er nu trukket. Den japanske Skaal blev vundet paa Lodseddelen Nr. 78, store Dukke Lise paa Nr. 48.

Gevinsterne kan afhentes i Boyesgade Nr. 8 efter Pastor Thorbjørn Møllers Tilbagekomst fra Rejse omkring den 10. Februar.

Katolsk Ungdoms Klub

Lørd. d. 1. Febr. Kl. 20 Fællesmøde. Politibetjent Frk. Lilliowitz taler om: »Et Par Træk af Lægmandsarbejdet i Folkekirken og i den katolske Kirke i Danmark i Dag«. Solosang. Lørd. d. 8. Febr. Aabent Hus Kl. 19,30—22,00. Bestyrelsesmøde. Sønd. d. 9. Febr. Travetur i Ermelunden og Dyrehaven. Start fra Stenosgade Kl. 10,00. Med Trolleybus fra Nørreport Kl. 10,15. Billetpriis i alt Kr. 0,90 (Udflugtsbillet). Hjemkomst ca. Kl. 17,00. Lørd. d. 15. Febr. Kl. 20. Møde. Gennemgang af Messen (I) ved Pater, Rektor Coenen S. J. Medbring Messebogen eller Katekismus. Torsd. d. 20. Febr. Underholdning og Bal i Selskabslokalerne, Haveselskabsvej, Kl. 19,30—24,00. Adgang for alle K. U. K.'ere med evt. Gæster. Prisen bliver (incl. Kaffe, Kager og Baltegn) Kr. 2,00.

Ordrup K. U. K.

Tirsd. d. 4. Febr. Kl. 20,00 holder Pater Olav Jan Ballin Foredrag om Færøerne. Foredraget er ledsaget af Lysbilleder.

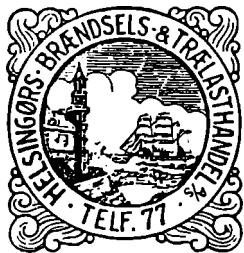
Vore Møder vil fremtidig blive afholdt i K. U. K.'s egne Lokaler i Præstegaarden, Kollegievej 2.

AABENRAA

Brødrene Jensens

Byggeforretning
og Cementstøberi

HELSINGØR

Kaas & Sørensen

Indehaver: G. E. OLSEN - HELSINGØR

Telefoner: 39 - 1139 - 575

Kul, Koks, Brænde og Briketter

SLANGERUP

Slangerup Mejeri

Slangerup . Tlf. 48

1. Kl.s Produkter

Leverandør til gl. Farumgaard, Farum

<p>A-S Lolland-Falsters Kulkompagni KUL.KOKES.CINDERS Nykøbing F . Tlf. 626, 945 Leverandør til kat. Institutioner</p>	<p>NYKØBING F</p>		<p>Mejeriet Perfect anbefaler sig med fineste Mejeriprodukter Slotsgade 50 . Telefon 668 Leverandør til den katolske Klinik</p>
<p>E. C. Schultz Kolonial . Delikatesser Tlf. 110 . Hj. af Østerg. og Raadhusstr. Leverandør til katolsk Menighed</p>	<p>P. Hansen Kæp <i>Snedkermester</i> Sofiegade 9 . Telefon 1099 y <i>Udf. Arb. for de kat. Institutioner</i></p>	<p>Johannes Madsen <i>Elektr. Installatør</i> Nykøbing F. Installationer St. Kirkestræde, Tlf. 684 Leverandør til katolsk Menighed</p>	
<p>CHR. HANSEN Murermester Fredensgade 17 . Tlf. 322 Leverandør</p>	<p>W. Hardeweg <i>Slagtermester . Paalægsgf.</i> Østre Allé 54, Tlf. 1082 <i>Lev. til de kat. Institutioner</i></p>	<p>J. N. Jensen <i>Murermester</i> Bispegade 20 . Telefon 984 x <i>Udfører Arbejdet ved den katolske Skole og Kirke</i></p>	
<p>J. Lütken Prigast & Co. A-S Trælast, Kul & Koks <i>Lev. til de katolske Institutioner</i></p>	<p>Køkkenudstyr Glas og Porcellæn <i>Henri Herz</i> Østergade 20 . Tlf. 776</p>		<p>Mackeprang's Boghandel A-S PAPIRLAGER EN GROS Nykøbing-Falster Telefon 38 og 769</p>
<p>C. W. Kronmann GRUNDLAGT 1852 Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogensvejseværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler NYKØBING F. TELEFON 203</p>		<p>A-S NYKØBING F. BRYGHUS Lager . Pilsner . Export Beer Lyst Hvidtøl . Mørkt Hvidtøl . Mineralvande</p>	
<p>ROSKILDE</p>			
<p>R. Guhles's Eftf. <i>Roger G. Petersen</i> Farver . Lakker . Tapet Linoleum . Voksdug Algade 17 . Roskilde . Tlf. 822 <i>Postgiro Nr. 19998</i></p>	<p>Schledermann og Børresen <i>Murermestre</i> St. Laurentiivej 5 . Roskilde . Tlf. 71 <i>Udfører Murerarbejdet ved Kirken</i></p>	<p>Dom-Apotheket ROSKILDE <i>Forbindsstoffer</i> <i>Sygepleartikler</i> J. AUGSBURG</p>	
<p>A/S F. Christiansen Maskinfabrik Sct. Olsegade 15, Telf. 87 <i>Lev. til kath. Præstegaard & Hospital</i></p>	<p>Kolonial - Vin - Kaffe <i>Emil Matthissen & Søn</i> Telefon 1100 - 1101</p>		<p>H. Weber <i>Tømrermester</i> Maskinsnedkeri Trælasthandel - Savværk</p>
<p>Prima Kolonialvarer <i>bedst hos Herman Johansen</i> St. Olsgaard . Telefon 591</p>	<p>Fiskehallen <i>Algade 32 . Tlf. 239</i> Prima Flsk <i>Lev. til Sct. Maria Hospital</i></p>	<p>H. V. Nordsteen <i>Blikkenslagermester</i> Algade 34, Telefon 923 Leverandør til kat. Menighed</p>	
<p>Hans Hansen & Søn <i>Automobiludlejning</i> Algade 19 . Telefon 247</p>	<p>ROSKILDE MEJERI BORGERDIGET, TELF. 349</p>		<p>Ejegod Jørgensen <i>Slagtermester</i> Kød . Flæsk . Paalæg Sct. Olsgade 13 . Telf 157 Leverandør</p>
<p>C. J. Schledermann & Sønner <i>Entrepenører . Murermestre . Jernbeton</i> Allehelgensgade 18, Tlf. 122 Murermester ved Sct. Maria Hosp.</p>		<p>Mønsterbageriet <i>Bageri og Konditori</i> Morgenbrød bringes Leverandør til katolsk Menighed Olsgade 24 . Tlf. 1365</p>	

<p>ESBJERG</p>	<p>Becks Møbelforretning ved Knud Beck Møbler og Tæpper</p>	<p>Jespersens Boghandel Stort Udvalg i Krucifiks og Vievandskar Katolsk Litteratur Alt i katolske Bøger Kongensgade 78 . Tlf. 1920</p>
<p>Johannes Hansen ØL-DEPOT Smedegade 21 . Tlf. 281 Leverandør til St. Josefs Hospital</p>	<p>Vestjydsk Rør- & Sanitetslager A/s Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919</p>	<p>Eske Petersen Blikkenslager-, Vand- og Gasmester W C . Centralvarme . Sanitet Finlandsgade 62, Tlf. 1765</p>
<p>M. Lykke Thomsen & Søn Indh. Holger Lykke Thomsen Smedemester, aut. Vand- og Gasmester Installation af Centralvarme Telefon 46 . Grundlagt 1886 Udf. Arbejdet ved Sct. Josephs Hospital</p>	<p>hos J. N. Ladekjær Skolegade 30 1. Kl.'s Varer i Kaffe og Kolonial Samvittighedsfuld Betjening Bud overalt i Byen . Husk Tlf. 209</p>	<p>Jørgen Jepsen og N. Møller Gram Kongensgade 26 . Esbjerg . Tlf. 536 1. Kl.'s Skræderi og Maalkonfektion</p>
<p>Esbjerg Andelsmejeri Fineste Mejeriprodukter Skolegade 39, Tlf. 144 Esbjerg</p>	<p>Anton Rehkopff Telefon 750 Material . Medicinal . Sygepleje</p>	<p>N. A. Frederiksen Nørregade 65 . Telefon 576 COLONIAL • MEL Leverandør til St. Josefs Hospital</p>
<p>FREDERICIA</p>		<p>Chr. Hansen anbefaler sig med alt i Kolonial, Tlf. 234 Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>
<p>H. Olsen Holmelund A/S Gothersgade 44 . Tlf. 169 . 170 Kul, Koks, Cinders, Briketter, Brænde Prima Kvaliteter Promte og reel Betjening</p>	<p>Fredericia Mejeri Gothersg. 14. Tlf. 129 . 1429 Leverandør til St. Josefs Hospital</p>	<p>Mejeriet "LILLEBÆLT" Gothersgade 30, Tlf. 1017 Kun Kvalitetsprodukter Leverandør til St. Josef Hospital</p>
<p>V. Jørgensen Fiskehandel Jyllandsgade 20 . Tlf. 579 Leverandør til Menigheden</p>	<p>Kør med Westrings Eftfs. Biler Telf. 383 883 Rasmus Nielsen</p>	<p>Loehr's Kulimport A/s TELEFON: 888 KUL, KOKS, CINDERS OG BRIKETTER</p>
<p>KOLDING</p>		
<p>V. FALTHER Alt i Kolonial, Vin, Dølkater, tesser, Tobakker & Cigarer Hj af Hollændervej og Kongebrogade Telefon 698</p>	<p>G. Rasmussen BAGERI OG KONDITORI 1. Kl.'s Varer Tøndervej 44 Telefon 259 Lev. til Sct. Hedvig Klinik</p>	<p>M. Schultz' Eftf. F. A. Fahrenheitz Alt i Kolonial, Isenkram, Brændsel Læssøegade 47 . Telefon 1249 Leverandør til Sct. Hedvigs Klinik</p>
<p>H. Nielsen & Søn Malermestre Telefon 439 Udført Arbejdet ved den ny Klinik</p>	<p>H. Overbeck Aut. Installatør Jernbanegade . Telefon 952 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>	<p>Kolding Andelsmejeri Telefon 153 leverer altid fineste Mejeriprodukter Tilkendt Guldmedaille ved Lands- Mejeriudstillingen i Københ. Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>
<p>Berring, Larsen & Co. A/s KUL-IMPORT . KOLDING Tlf. 1850 (3 Lin.) . Leverandør</p>	<p>Slagteriudsalget Haderslevvej 2 . Tlf. 1951 . 1952 1. Kl. Okse-, Kalve- og Svineked . Konserves Leverandør til St. Hedvig Klinik</p>	<p>Deres Ur repareres altid bedst og billigst og med Garanti hos Den billige Urmager H. A. Rasmussen Rendebanen 12 . Telefon 1093 Stort Udvalg i Ure til billigste Priser</p>
<p>O. Andreasen & Th. P. Nielsen Murermestre »Solvang«, Sønder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924</p>	<p>J. BONDESEN Tømrermester Bygningsarbejde Agtrupvej 41, Tlf. 897, 898 Arbejdet ved det ny Hospital</p>	<p>Kolding Ligkistemagasin Saavel almindelige som katolske Begravelses ordnes M. Jacobsen Kirketorvet 3 . Telefon 1184 Ligbil udlejes</p>

Katolsk Ugeblad

Fra Middelalderens Island

Udtalelse om Gilderne

Hvad vi lærer af vore Aner

Konfirmation paa tre Maader

Besøg i Maria Laach

Katolsk ☩ Ugeblad

... et in
terra pax
hominibu

Munkemel

<p>G. Garth-Grüner Landsretssagfører Friksholms Kanal 6, Kbh. Tlf.: 12,166 og 12,161</p>	<p><i>Bageri & Conditori</i> Johan Aschengreen Amagerbrogade 72. Telefon Amager 353 Filial: Amagerbrog. 125. Telefon Amager 4019</p>	<p>KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI KUL KØK KOKS NØRREGADE 15 TELF. 9270</p>
<p>W. Staack <i>Malermester</i> Blekingsgade 6. Tlf. Amager 1158</p>	<p><i>Reserveret</i></p>	<p><i>Gør Deres Indkøb i</i> Kolonial-Lageret en gros Lager . detail Salg Blaagaardsgade 4 . Nora 5834 Leverandør til Sakraments Kirken</p>
<p><i>Frykkeriet</i> DANMARK ved Tjæder Nielsen Brolæggerstræde 11 . Central 2979 Wibrandsvej 75 . Amager 3986 Lev. til Sct. Elisabeth Hospital</p>	<p>Ludvig H. Dronninggaard <i>Møbel- og Bygningssnedker</i> Sofievej 6, Tlf. Hellerup 45 Udfører Arbejdet for Assumptionssøstrene</p>	<p>Malerfirmaet Axel Seehusen Tagensvej 97 Telefoner: Central 3670 og Taga 3670 Udfører Arbejdet ved Assumptionsklostret</p>
<p>Hans Molbech W. C. og Badeanlæg Nyt og Reparationer Højdevej 10 . Telefon 69 Leverandør til Sct. Elisabeths Hospital</p>	<p>R. Wilhelm <i>Bageri og Conditori</i> Frederiksvej 18 . Tlf. Goth. 1371 Lev. til Institut Jeanne d'Arc</p>	<p>Hans A. Holm & Søn A/s <i>Maskinsnedkeri</i> Nansensgade 47, Tlf. C. 1806</p>
<p>Heinze's Vinduespolering Ole Suhregade 12 . Byen 2261 y Lev. til Assumptionsklosteret Rygaard</p>	<p>Arbejdernes Kaffeforsyning Bedste Luksus Kaffe 95 Øre 1/4 kg Prøv vore henkogte Frugter Viktoria Blommer Ananas, Fersken osv. Amagerbrogade 156</p>	<p>BATAVIA <i>den ideelle Java-Kaffeerstatning</i> nærmere kan ikke naaes sendes over hele Danmark Aage Andersen Amagerbrog. 22 . Amg. 730 . 9505 Batavia Kaffe St. Kongensg. 36-38 Central 3574</p>
<p><i>Malerfirmaet</i> Gustav Lehnert Rud. Berghsgade 65 . Ryv. 1421 y Alt Maler- og Tapetsererarbejde udføres Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard</p>	<p>Niels Hansen Mahogni, Ege træ, ru, hele og pl. Brædder, Lægter, Lister, Krydsfiner Tagpap og Tretelex Gothersgade 8 . Pælø 3073 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Giv Father Martindale's Juleerindringer som Gave . . . kan købes hos »Athene« . Nora 8908</p>
<p>Houlbergs Pølser <i>- det er Mad</i></p>	<p>Købke's <i>Reproduktionsanstalt</i> Vester Voldgade 91 Klicheer i fineste Udførelse</p>	<p>Kr. 4.75</p>

Et Ord, der misforstaas

For Tiden skriver en Del af vore Sognepræster i deres »Sognebrev« om den aarlige Undervisning til Første-Kommunion og Konfirmation, som nu skal paabegyndes. Og skønt der er forløbet en Menneskealder, siden Pius X med saa stor Kraft belærte hele den katolske Verden om, at Børnenes Sakramentsmodtagelse bør finde Sted tidligt i Skolealderen, er der endnu lange Veje tilbage, før det er forstaaet fuldt ud af alle.

Værst er det med Konfirmationens Sakramente. Gang paa Gang er det blevet sagt, at Børnene omkring de 10 Aar skal modtage dette Sakramente, sidst blev det udtalt i Fjor af Biskop Suhr — og stadig venter langt de fleste Forældre, til Børnene er mellem 14 og 16 Aar, ligesom deres protestantiske Kammerater, naar disse »gaar til Præst« og bliver »konfirmeret«. Der skal her en idelig gentagen Belæring til, og den vanskeliggøres meget, fordi Ordet Konfirmation har i hvert Fald tre vidt forskellige Betydninger.

For det første betyder »Konfirmation« et af den katolske Kirkes syv Sakramenter. Et Sakramente meddeler Guds Naade, hører derfor vort overnaturlige

Liv til, og ingen andre end Kirken kan sige os, naar det er den belejlige Tid at modtage et Sakramente.

For det andet betyder »Konfirmation« en kirkelig Højtidelighed i den lutherske Folkekirke. Denne Højtidelighed er ikke af sakramental Art, men i det væsentlige en kirkelig Ungdomsfest ved Skoleaarenes Afslutning. Hverken Indhold eller Tidspunkt falder sammen med den katolske Konfirmation.

For det tredie (i Flertallets daglige Tale) betyder »Konfirmation« en stor Familiefest med al den ødsle og langstrakte Servering, som i gamle Dage ogsaa var forbundet med Bryllupper og Begravelser. Af de Madorgier, som tidligere var Efterspil til flere af de Højtideligheder, der begyndte kirkeligt, er nu egentlig kun denne »Konfirmation« tilbage. I Folkekirken møder man ihærdige, men delvis frugtesløse Bestræbelser for at befri den kirkelige Konfirmation fra denne ofte helt tøjlesløse og næsten altid meningsløse Ukultur.

For den katolske Kirke er det nødvendigt med Eftertryk at skille Sakramentet ud fra al Sammenblanding med de to

andre »Konfirmationer«. Den katolske Konfirmation er ingen Skoleafslutnings-Fest, men et Sakramente, som Kirken (den eneste, der kan bestemme her) lærer os at føre Børnene til, flere Aar før Skolegangen slutter. Og vel er Kirken ingen Ven af Puritanisme og ser gerne, at en Hjemmets Fest slutter sig til en kirkelig Højtidelighed, men for det første er »Konfirmationerne« udartede, og for det andet har de deres Tilknytning til Ungdomsfesten (»Indtrædelsen i de voksnes Lag«, som Onkel Peter siger i Talen ved Stegen) og derfor ingen Relation til det, der for os er *Konfirmation*.

Vi vil i senere Artikler komme tilbage til en Række praktiske Problemer, som rejser sig for os, naar vi vil undgaa Sakramentets Forveksling med den protestantiske Ungdomsfest og Hjemmenes Festmaaltid. Men det faste Punkt i alle Overvejelser er Kirkens bestemte Ønske, at Børnene tidligt skal føres til Sakramenterne. Saa maa alle Hensyn til ikke-katolsk Omgangskreds komme i anden Linie, og saa maa det slaas fast, at for *Katoliker* har *Konfirmationen* kun *een Betydning*.

Horisonten rundt

Ad instar Cathedralis

Som meddelt i sidste Uge er det St. Ansgars Fest, Søndag d. 9. Februar, at den højtidelige Proklamation af *St. Ansgars Kirkes Ophøjelse til Vikariatets Hoved- og Moderkirke* finder Sted. Det sker under Festandagten Kl. 17, hvor et stort Antal af Hovedstadens Præster tager Del i den traditionelle Procession med St. Ansgars Relikvier. Om Formiddagen Kl. 10 er der Pontifikalmesse i Dagens højtidelige Anledning.

Godt Nyt for Privatskolerne

Sidst i Januar kom Skolekommissionen i Odense til et Resultat, som er vel værd at bemærke med Tilfredshed. Kommissionens socialdemokratiske Flertal havde, ligesom deres Meningsfæller andetsteds i Landet, stillet sig paa det Standpunkt, at den kommunale Tandpleje for Byens Skolebørn kun skulde komme Børnene i de kommunale Skoler til Gode. Fra konservativ Mindretalsside havde man hævdet det selvfølgelig Standpunkt, at Ordningen skulde omfatte samtlige Skolebørn, hvis Forældre er Skatteydere i Byen, uanset hvilke Skoler de besøgte.

Efter et nyt Møde i Kommissionen d. 24. Januar sluttede Flertallet sig til Mindretallets Krav, og nu maa man have Lov til at haabe, at ogsaa andre socialdemokratiske Kommuner vil følge Eksemplet, saa sandt der hverken er »social« eller »demokratisk« Mening i at gøre Forskel paa Børnene fra de kommunale og de private Skoler.

I Odense Skolekommission sidder som konservativt Medlem den bekendte Katolik, Overbetjent V. Kallan. Overbetjent Kallan udtalte til »Fyens Stiftstidende« efter Forliget i Kommissionen:

»Den saglige Stilling for det konservative Mindretal i Skolekommissionen til det foreliggende Spørgsmaal svarer til vor Indstilling i Svømmehal-Sagen. Det er ikke de private Skoler som Institutioner, der i den Forbindelse har vor Interesse. Det er alene Skatteydernes Børn i disse Skoler i Forbindelse med Respekten for Forældrenes Ret til selv at bestemme, hvor de ønsker, at deres Børn skal gaa i Skole, der for os er det afgørende. De paagældende Skatteydere maa jo i hvert Fald i de fleste Tilfælde selv betale deres Skolepenge, og tillige maa de betale deres Andel i de offentlige Skolers Drift, saavel som ogsaa for de Goder, som man fra anden Side havde tænkt forbeholdt de Børn, der gaar i Kommunens Skoler. Det var derfor en Tilfredsstillelse for os i Skolekommissionen, at vore socialdemokratiske Kolleger her imødekom vore Krav, ja, endog gik saa vidt, at man nu ønskede alle Børn med lige fra 5 Aars Alderen.«

Den nye Ordning træder i Kraft fra 1. April i Aar. Det første Aar bliver det dog kun de to første Klasser i Skolerne, der kommer med, hvorefter det for hvert Aar forøges med det paagældende Aars første Klasse, til alle Skolebørnene er kommet med.

Pater Ballin paa Højskolens Talerstol

Søndag d. 3. Februar aabnede Katolsk Højskole sit andet Semester med et Fællesmøde i Grundtvigs Hus. Pater Olav Jan Ballin stod paa Talerstolen og

fortalte interessant og fængslende om Bernhard af Clairvaux, Munken, Folkeføreren og Mystikeren. Pater Ballin er den fødte Højskoletaler, som forstaar at levendegøre sit Stof i populær Fremstilling uden at forfladige det. Det fortræffelige Foredrag efterfulgtes af en Serie udmærkede Lysbilleder om Livet i et Kloster samt fra en Række danske og svenske Cistercienserklostre. Lysbillederne ledsagedes af Munkesang paa Grammofon. Den vellykkede Aften var en værdig Introduktion til et forhaabentlig lige saa vellykket Foraarssemester.

Vigtig Redaktionel Meddelelse

De store Vanskeligheder, Postvæsnet har at kæmpe med, har i flere Maaneder været Aarsag til at Ugebladet først naar en Del af sine Læsere i Provinsen om Mandagen. De mange Klager til baade Postvæsnet og Bladet selv har været et opmuntrende Vidnesbyrd om, at Ugebladet er en ventet Gæst, hvis Forsinkelser afstedkommer Utaalmodighed.

Da det desværre næppe foreløbig tør haabes, at Postgangen vender tilbage til sin gamle Hurtighed, vil Ugebladet fra næste Uge søge at hjælpe sine fjernereboende Læsere ved at afslutte Redaktionen en Dag tidligere, saa Afleveringen til Avispostkontoret ogsaa kan finde Sted en Dag tidligere. Vi haaber, at dette betyder en effektiv Hjælp.

Til Gengæld er vi saa nødt til at bede om, at alle Indsendere af Stof skriver følgende nye Terminer op: Artikler og større Meddelelser maa være Redaktionen i Hænde allersnest Fredag, mindre Meddelelser Lørdag (i Nødstilfælde og for ganske enkelte Meddelelser kan vi vente til Mandag Morgen).

Hvad mener De om Gilderne?

I et Par Uger havde Ugebladet fortalt om de nye Sankt

▲ Knuds Gilder, deres Opgave og Arbejdsmetode. Der var naturligvis ved at opstaa en vis Spænding paa Redaktionen. Hvordan var Tanken slaaet an? Havde Læserne bare bladet videre og straks glemt Gilderne? Eller havde de med almenmenneskelig Bedreviden kritiseret Metoderne sønder og sammen og dybt beklaget, at ingen i Forvejen havde spurgt netop dem til Raads? Eller var Tanken blevet modtaget som det genialt enkle Greb, den faktisk er?

For at faa Klarhed bad vi en Ven, som ingen vilde mistænke for at være knyttet til Bladet, om at foretage nogle Stikprøver. Vi vilde ikke »interviewe«, for saa forestiller Folk sig straks, hvordan deres Ord vil tage sig ud paa Tryk, og det indretter de deres Udtalelser efter. Til Gengæld er de Udtalelser, vi kan bringe, ganske anonyme. Men Bladet staar inde for, at disse Stikprøver har den Orienteringsværdi, vi efterlyser.

De første Ofre for vor Medarbejders Forhør var nogle Skolebørn. Og det blev en Skuffelse. De vidste endnu ikke Besked. Der var ikke blevet talt om det paa Skolen. En af dem havde hørt noget hjemme, men ikke opfattet, at det angik ham. De fik saa en kort Forklaring. »Er det noget, man skal?« spurgte en af dem. »Nej, ikke hvis man synes, at Kirken ikke kommer os ved.« »Men det er da de voksne, der betaler saadan noget. Jeg lægger da heller ikke noget i Klingpungen.« »Har du da aldrig nogen Penge?« »Jo —.« »Hvad kalder man den, der aldrig har noget tilovers til andre?« »Fedtet«... Og saa blev der ikke mere Samtale denne Gang. Vor Medarbejder konkluderede: der er sikkert meget at rette paa her, men det er nu dejligt at diskutere med den Slags,

for de er ærlige og slet ikke uden Logik.

Saa traf Medarbejderen Fru J., som er gift med en Ikke-Katolik. Hun havde læst Artiklerne. »Men jeg er ikke Medlem endnu. Behøver jeg at gaa hen til Præsten og melde mig? Jeg vil naturligvis gerne. Det er da til at overkomme.« Hun fik lidt praktisk Forklaring. »Hvad siger Deres Mand til det?« »Ja, vil De tro det; han er ellers slet ikke til at tale til om saadan noget. Jeg kan næsten aldrig faa ham til at læse Ugebladet. Han tror, at det er »Gudelighed« alt sammen, og det er Pastor Martindale og Pastor Benzon da ellers slet ikke. Men jeg sagde det til ham om Gilderne, og véd De, hvad han svarede? Det er da endelig noget fornuftigt, sagde han. Han er saa reel, helt igennem. Og han sagde, at han syntes, det skulde være gjort for længe siden. For det er noget, vi skylder.« »Tror De, man risikerer, at nogen trækker Femøren fra deres Kirkeskat til Sognet?« »Nej, det kan jeg ikke tro. Men jeg kunde godt tænke mig, at Sognepræsten selv gik over til at faa Kirkeskatten i smaa maanedlige eller ugentlige Bidrag. Det er saa nemt, og saa husker man det meget lettere.«

Næste Katolik, vor Medarbejder traf, var Fuldmægtig P. »Sankt Knuds Gilderne«, sagde han, »dem har jeg ønsket mig, siden jeg blev Katolik for 12 Aar siden. Jeg kom fra en Sekt, hvor De kan tro, at der var Orden paa det økonomiske Punkt. Naar der var saa godt Sammenhold, til Trods for at Teologien mildest talt var lidt anæmisk, og til Trods for, at Sekten tiltrak mange sære Størrelser, saa er jeg sikker paa, at Grunden var den, at vi ved vore Ofre til Menigheden følte en meget stærk Solidaritet. Det var egentlig min eneste Konvertionsvanskelighed. Den Sekt var ikke en Slags Forening, jeg kunde »melde«

mig ud af; den var et Samarbejde, jeg en Overgang kviede mig ved at »svigte«. Det lyder, som om jeg tillagde Pengene en overdreven stor Betydning. Det gør jeg ikke, tværtimod. Hvis man villigt giver i Stedet for at beholde, saa har man den rigtige Forstand paa Penge. De er en Forbandelse, hvis de ikke kun anvendes til det allerbedste. Da jeg blev Katolik, generede det inig, at jeg ikke havde en Skyldighed til at betale. Jeg har aldrig kunnet lide, at en Præst skal sige »Nå, mange Tak, det var rigtignok smukt af Dem« — naar man tværtimod burde komme med meget mere. Denne Femøres-Forening har kun den Skavank, at den kræver saa lidt. Men maaske det er pædagogisk rigtigt. Og hvis den faar lært os alle, at vi solidarisk skal bære Byrderne, saa bliver Biskop Suhr en stor Skikkelse i dansk Kirkehistorie.«

Saa faldt Vejen forbi en Præstegaard. Pastor X var hjemme. »Kan Sognet her klare sig med den Kirkeskat, der kommer ind?« Præsten saa skælmisk ud. »Hvad anser De selv for en rimelig Aflønning af en Præst?« spurgte han til Svar. »Jeg mener, om De maa faa Tilskud fra Vikariatet for at eksistere?« »Helst ikke; men paa den anden Side ved jeg ikke... med disse Brændselspriser.« »Venter De Dem saa ikke bedre Tider af de nye Gilders Virksomhed; der maa da kunne tilfalde Deres Sogn en hel Del.« »Jeg vil sætte en Ære i at staa sidst paa Listen; der er mange andre, som trænger langt haardere end vi.« »Men kan det ikke gaa saadan, at Gilderne kommer til at genere Kirkeskatten, saa de bliver nødt til at faa udlignet et ligefremt Tab.« »Nej, i hvert Fald ikke! Jeg kender godt den bestikkende Tanke, at den ene Indsamling maa skade den anden, fordi begge hjemsøger den samme Pengepung. Det er helt forkert, selv om det er rigtigt som Regnestykke. Jeg har her i Sognet en Arbejder, som betaler en god Kirkeskat. Han har altid noget tilovers til andre Formaal, naar han synes, de er gode.

Mange andre har hverken noget tilovers til det ene eller det andet, skønt de har samme Ugeløn og betaler samme Husleje. Man har altid Raad til at pleje sine Interesser — men sommetider er man ikke god nok Katolik til at have Gud og Næsten som sine højeste Interesser, selv om det er Lovens første og største Bud.« »Ja, men hvordan nu med Gildernes Organisation. Har De ivrige Lægfolk nok?« »Foreløbig har jeg den helt rigtige Kasserer og den helt rigtige Sekretær. Og iøvrigt tror jeg, at mange Lægfolk vil byde netop denne Chance velkommen til at gøre noget for Kirken. Vi snakker saa tit om Lægmandsaktion, men har ikke de rigtige Opgaver at byde paa. Skal der være Mening i det, saa skal det være Opgaver, som vi Præster ikke kan løse. Det skal være saadan noget, at Folk siger: lad mig om det, Hr. Pastor, det klarer jeg vist bedre.«

Og saa kom der netop en ung Mand ind i Præstens Stue og blev draget med ind i Samtalen. Han var allerede noteret som Gildeleder. »Foreløbig har jeg

ingen Medlemmer. Men jeg kommer her netop i Dag, fordi jeg skal have alle Adresserne paa mine gamle Skolekammerater. De fleste har nok glemmt, at de er Katoliker. Hvis jeg kom til dem og bad dem om at gaa med i Kirke, tror jeg ikke, de vilde gøre det. Men nu prøver jeg bare paa at faa dem til at love at betale den Femøre. Det tror jeg, de gør. Det er saa lidt, at de daarligt kan sige nej. Og saa er det alligevel saa meget. For saa be'r jeg om Lov til at komme hver Uge eller hver Maaned og hente Aluminiumsmønterne. Før eller senere skal jeg nok faa Lejlighed til at sige det rigtige Ord i det rigtige Øjeblik. Og i hvert Fald bliver de mindet om, at de er Katoliker, hver Gang de ser mig.« Og lidt senere tilføjede han: »Det skal netop være blandt gamle Kammerater, at man agiterer. Er det blandt fremmede, saa er man blot saadan en Inkassator, og det kan ikke føre ret meget mere med sig. Men en gammel Kammerat, som kan sige Du, ham kan de finde paa at lukke sig op for.«

T. T.

som taaler blot nogen Sammenligning med de Maader, hvorpaa de første Kristne traadte op mod deres Samtid?

Kirkens Forfølgelsesprivilegium

Jeg paastaar altsaa, at Kristendommen traadte ind i Verden som en ny Ting, og at intet virkelig levende Nyt er traadt ind i Verden siden da. Forud for Kristendommen var der opstaaet tusinde »religiøse Bevægelser«, uden at der skete noget særligt. Der er ingen Eksempler paa, at samtlige menneskelige Kræfter, Staten og dens Sværd, Filosofien og de andre Religioner har sluttet sig sammen for at ødelægge en saadan Bevægelse, har dræbt dens Tilhængere i tusindvis og atter tusindvis — og forgæves! Endnu mindre er et saadant kombineret Angreb blevet foretaget *hele Verden over* — bl. a. fordi ingen anden »religiøs Bevægelse« paa samme Maade som Kristendommen gjorde sig bemærket i et Lynglimt over hele Verden og i alle Samfundsklasser. Det nytter ikke at ville anføre Muhammedanerne som Eksempel. En Muhammedaner troede ganske vist, at hvis han blev dræbt, kom han straks i et (sanseligt meget tiltrækkende) Paradis, men samtidig var det hans Agt forinden at dræbe lige saa mange andre Mennesker, han bare kunde. *Krig* var en Væsensbestanddel af hans Program.

Vi ved ikke Besked om Nutidens Martyrer

Ingen Hensyn burde have forhindret os i at prædike en ligefrem national »Mission« om de mexikanske Martyrer og de russiske — for blot at nævne disse. Husker jeg ret, blev der i Belgien gjort noget saadant angaaende Mexico. Det blev fortalt mig, at Universitets Studenteren holdt Foredrag med Lysbilleder om dette Emne i næsten enhver Landsby. Jeg har ikke selv prøvet det. Jeg har Fotografier af disse Ting, f. Eks. et der viser

Vore heroiske Aner

Det flygtige, det varige og det evige ...

De foregaaende Artikler har været til ingen Nytte (ud over at de har mindet os om et Par fremtrædende kristne Personligheder), hvis ikke de overbeviser os om tre Kendsgerninger og tvinger os til at stille os et bestemt Spørgsmaal.

Kendsgerningerne er disse: Kristendommen traadte ind i Verden som en *ny* Ting og en »total« ny Ting — ikke blot en ny Idé, ikke blot en ny Gruppe, en ny Formel, en ny mystisk Higen, men alle disse og endnu flere Ting, levendegjort i Mænd og Kvinder, der selv sluttede sig sammen i et Samfund, som ud-

gjorde en levende Enhed. Og denne totale nye Ting, som vi for Korthedens Skyld kan give det samme Navn, som den gav sig selv, den »katolske Kirke«, blev for det andet øjeblikkelig mødt af mægtige, ældgamle sociale, intellektuelle og religiøse Kræfter. Og for det tredie virker disse selvsamme Kræfter den Dag i Dag paa det katolske Faktum, paa *Res Catholica*. Spørgsmaalet er nu dette: Lader det sig sige, at vi nutidige Kristne, specielt vi Katoliker, som erklærer, at vi i alt væsentligt er et med de første Kristne, møder disse Kræfter paa saadanne Maader,

en mexikansk Jernbanelinie, hvor der, saa langt man kan se, er hængt et Menneske paa hver Telegrafpæl, og andre med russiske Spædbørn, som er halvt fortæret af Bønder, der er blevet afsindige af Sult. Men jeg fik ikke Lov til at bruge dem; det blev sagt mig, at de var »alt for forfærdelige«. Vore stakkels Nerver vilde ikke kunne udholde, hvad vore Medkristne udholdt i hvert eneste Lem.

Hvad vi burde have gjort var sikkert at have sendt en Mand til de forskellige Steder, for at han kunde bringe førstehaands Oplysninger hjem med sig. Aviserne gjorde det. Deres Reportere løb lige saa stor en Risiko som den, vi vilde have været nødt til at løbe. Og det er ikke sandt, at vi ikke havde haft Raad til det. Havde vi i en Uge sparet paa Biografer og Drikkevarer, kunde vi let i Fællesskab have dækket Udgifterne. Saa vilde vi have set, at Martyrer findes den Dag i Dag. Men vi *gad* ikke tilstrækkeligt. Jeg maa tilstaa, at det ængster mig meget mere, naar jeg ser, at Katoliker ikke *gider*, end det smerter mig at se Martyrerne lide. For deres Lidelser beviser, at *de* »gider«, og i samme Grad ligner de vore Stamfædre, de første Kristne.

Katolik i en skeptisk Verden

Og saa Filosofien. Her var noget, som de første Kristne var ganske uforberedt paa at møde. De ejede *ingen* Filosofi. De maatte selv tænke det altsammen igennem, simpelthen fordi andre kritiserede dem paa filosofisk Basis. Og mange af disse andre mente det saa voldsomt alvorligt. Disse Kristne »gad«! De kunde ikke lade være! De *maatte* simpelthen udarbejde en »Livsfilosofi« for at gøre Livet udholdeligt (for ikke at tale om Døden). Her ser vi Ulykken ved al Bekvemmelighed. Naar man har det bekvemt, *behøver* man ikke at tænke, og er man derfor doven, *gør* man det heller ikke. Kommer saa de strenge Tider, opdager man, at man staar aandeligt talt nøgen i det koldt Vejr. »La cigale ayant chanté —

tout l'été — se trouva fort dépurvue — quand la bise fut venue«. Nu siger man, at Engländerne faktisk er intellektuelt dovne, og at Danskerne ikke holder af det, som er »rent spekulativt« (det fortæller de mig selv, for jeg kan jo ikke have nogen Mening om det)... men man skal nu ikke tro for meget paa Generaliseringer. Men ét Resultat af, at man ikke studerer Filosofi, er praktisk talt det samme som Resultatet af heller ikke at studere andet — det er en vag Skepsis. Og hvis jeg har Ret i min Formodning om, at Deres Universiteter ligesom vore tæller et Flertal af Professorer, som praktisk talt er Skeptikere, saa opstaar der en *Atmosfære* af Skepticisme, og den indaandes af unge Mænd og Kvinder, hvis Tankeliv svækkes af det. Selv om de har faaet en Mundsmag af forskellige Slags Filosofi, har de ikke lært mere, end at de kan »snakke med om den Slags«, og de kan i hvert Fald ikke eje stærke Overbevisninger om *Sandheden*. Og man kan nu ikke bryde sig virkeligt om noget, som man ikke er sikker paa. Har den universelle Skepticisme nogensinde haft Martyrer? Jeg tror ikke, nogen er parat til at dø for en Tvivl. Maaske Pascal i Virkeligheden slet ikke har sagt, at det i hvert Fald var det klogeste at »holde paa« Muligheden af Guds Eksistens, men jeg tror ogsaa, at hvis Tvivlren blev stillet overfor Økse og Gai-ge, vilde han komme til Resultatet, at det var lige saa klogt at holde paa den modsatte Mulighed.

Saa meget des mere haaber jeg paa, at der i Katolsk Højskole maa kunne trives nogle elementære, men ogsaa solide Kursus i Filosofi, selv om der kun kommer faa Tilhørere. Intet er mere opmuntrende ved den højere Undervisning og de katolske Universiteter i U. S. A. end den energiske Belæring om Grundtrækkene i skolastisk Filosofi. Hundred Tusinder af unge Mænd og Kvinder gaar saaledes ud i Livet med kraftigt artikuleret Tankeliv — maaske ikke som ekceptionelt udstyrede

Aander, men i hvert Fald ikke med et Aandsliv som rene Vandmænd.

Blandt de mange andre Religioner

De Kristne mødte ogsaa Religionerne. For saa vidt de første Kristne var omvendt fra Jødedommen eller i det mindste betragtede deres egen Religion som rodfæstet i Jødedommen, tror jeg ikke, at de tog nogen hedensk Religion alvorligt, undtagen naar de i Alvor betragtede den som afskyelig eller slet — kort sagt som Djævels-Værk. Men saa opdagede de, at mange religiøst sindede Hedninger tog deres Religion meget alvorligt og oprigtigt ansaa den for at være meget bedre end den kristne. Vi har jo set, at disse Hedninger var helt parat til at indbefatte den kristne Religion blandt de forskellige *Maader* at tilbede Gud paa, naar blot de Kristne heller ikke vilde udelukke *deres* Maade.

I vore Dage staar vi ikke netop overfor hedensk Kultus (undtagen hos ganske enkelte Ekcentrikere), men vi finder stadig Folk parat til at tro næsten alt muligt om Katolikerne, og selv under mit korte Ophold i Danmark har jeg truffet Eksempler paa Mennesker, som tror paa alle de gamle Myter om os. Desværre træffer disse Mennesker os sjældent — eller vi dem — og jeg er heller ikke sikker paa, at de, naar det sker, øjeblikkelig bliver slaaet af vor moralske Standards Højde. Det gør de faktisk ikke. Men desuden er der Protestanter og andre, som oprigtigt mener, at deres Tro er meget mere aandelig end vor, og som forfærdes over, saa stærkt Skepticismen eller Modernismen (omtrent det samme) gaar frem iblandt dem. Vi har saa absolut ikke Raad til under den uhyre Krig, der nu føres mellem Gud og Anti-Gud, at miste Samarbejdet med en eneste, der gør sig rigtige Tanker og har en god Vilje. Næstekærligheden byder os, at vi skal vise dem vore Skatte og lykønske og hjælpe dem med den

Part, de selv har i dem; men allerede den blotte Forstandighed kræver det samme. Vi kan absolut ikke sige, at Protestantismens Sammenbrud ikke angaar os. *Tua res agitur parics ubi proximus ardet* — det er i høj Grad din Sag, hvis din Nabo Hus staar i Flamme. Vor egen Fremtid trues, efterhaanden som vi staar isolerede, omgivet af et enormt Flertal af Mennesker, der tror, at al Religion er værdiløs og hver eneste »Kirke« et tomt Hylster, som kun venter paa, at en revolutionær Storm skal hvirvle den bort.

Lidt om religiøs Filet

Dette skal naturligvis ikke antyde, at vi skal vise den Slags »Tolerance«, som betyder Kompromis, Udslettelse af »Forskelligheder« eller gensidig høflig »Ikke-Indblanding«. »Jeg bider ikke dig, hvis du ikke bider mig.« Saa vidt jeg da ved, har jeg ikke noget Ønske om at bide nogen. Men jeg ved, at ingen vilde takke mig, hvis jeg skjulte min Tro eller forsøgte at give den »Velsmag«. Nej, vis den rigtigt, som den er, saa vil det snart blive opdaget, at den er »velsmagende« eller i hvert Fald nærende. Fiskefilet er meget rart, men en religiøs Filet duer ikke til noget. Og selv om vi ikke vil hyde andre paa Benene i vor Religion — kun selve Teologien — vil vi dog give dem noget at »sætte Tænderne i«. Da Matthew Arnold (hvis jeg husker rigtigt) definerede Gud som »noget, der ikke er os selv, og som peger mod Retsindighed«, følte vi det, som om vi blev opfordret til at gumle paa en Taage. For et Par Slægtled siden var Londonerne helt stolte af deres »gule Ærter-Taage«, og de fik den godt nok ned i Lungerne, men ikke med praktisk Virkning ogsaa ned i Maven. Ej heller vil en taaget Tro kunne nære noget Menneskes Sjæl. Lad os derfor ogsaa her sørge for at faa vore egne Tanker klare og faa det mest mulige ud af vor Højskole, og se, om ikke vi kan sende dens Foredragsholdere ud til andre Byer,

hvor en regulær Skole endnu ikke kan oprettes.

Aandens Mekanisering

Jeg sagde, at der siden Kristendommen ikke var kommet »noget nyt« ind i Verden. Jo, Maskinerne er det og med dem den »Aand«, de fremelsker, en mekaniseret Aand, som faar Mennesket til kun at føle sig som Del af en Maskine (det vil konkret sige af Stats-Maskinen) eller til kun at tænke paa, hvad det *frembringer*. Vi skal nu ikke ængste os. Jeg tror ikke, det kan vare ved, selv om ogsaa Udsigten til en saadan Af-Menneskeliggørelse kan skræmme os. Til syvende og sidst er Aanden ikke til at ødelægge i sit *Væsen*. Ren Aand tvinger sig bestandig frem, og des stærkere jo mere den med Vold er blevet undertrykt, saasom i Rusland.

Nej, hvis jeg maa gentage det, saa gælder min virkelige Ængstelse vor Mangel paa *Intensitet* i vor katolske Tro og Kærlighed og dermed i vort katolske Apostolat. Føler vi os skyldige her,

tror jeg dog ikke, vi skal give os selv al Skylden. For vi kan ikke interessere os for det, vi ikke kender, og vi kan ikke kende det, vi hverken ser eller hører. Saa eftersom vi i det store og hele *ikke* fik ret meget at vide om f. Eks. Mexico, kunde vi ikke vide Besked om det og kunde ikke fortælle om det, og derfor opstod der en falsk offentlig Mening om Forfølgelsen, ligesom sidenhen om Spanien, og den kan nu rimeligvis aldrig blive retledet igen. Men lad os i det mindste give Agt paa det nutidige og ikke risikere at blændes af Illusioner, saaledes som f. Eks. Bonifatius VIII blev det angaaende sin Tid, og selv Leo X angaaende den lutherske Rejsning og Leo XII om Begyndelsen af forrige Aarhundrede. Vi kan takke Gud for, at vi har en Pave, som ikke synes udsat for Illusioner om noget som helst, men ingen tænkelig Pave kan bringe sin Visdom til at bære Frugt, i Fald Katolikerne, hvis Pave han er, holder Øinene lukket eller ser i den forkerte Retning.

C. C. Martindale S. J.

Jerusalems Kvinder

Af B. Basset S. J.

Krigen havde ramt Sognepræsten næget haardt. Med Skolebørnenes Evakuering og Splitelsen af Sognets Beboere var al Begejstring og alt Haab forsvundet. Hans Karakter var saadan, at det var ham næsten uovervindelig svært at komme over Tilintetgørelsen af saa mange smukke Planer og Opgaver, hvortil han havde givet alle sine bedste Aars Arbejde, og hvorpaa han havde ofret alt, hvad han kunde skrabe sammen af Penge.

Koret var forsvundet, fordi han ikke kunde betale det; og han vidste meget godt, at hans

Kirke aldrig vilde blive sig selv uden det. Arbejdet paa den nye Skole var standset, og nu laa den halvfærdige Bygning og forfaldt. Hele Distriktet var i een Omvæltning; og Sognepræsten burde selvfølgelig lide med sin Menighed; men han kunde ikke lade være med ogsaa at have ondt af sig selv. Han var gammel og havde ingen Interesser nu, da hans Sogn var halvtomt, dets Klubber og Foreninger opløst, dets Skole lukket — og Kirken mørklagt, saa selv Glimtet fra den evige Lampe var indespærret. Hvis hele Sognet var blevet ødelagt af Bomber, vilde

han have vist Mod og tappert være begyndt forfra; men nu stod han blot Ansigt til Ansigt med en langsom, pinefuld Hensygnen og vidste, at der ikke var Tale om nogen Helbredelse i hans Tid.

Sognepræsten kunde ikke holde ud at sidde i sin Stue den Mandag Morgen. For det første var der hundekoldt, og for det andet havde han saa at sige intet at bestille. Han havde et Konvertithold om Aftenen; men der kom ikke mere end een eller to, for de tre bedste kæmpede et eller andet Sted for deres Land.

Det vilde være temmelig umuligt at præstere nogen Begejstring, saadan som Sagerne nu stod; og med et Suk lagde han Katekismus og Notesbogen fra sig. Han vilde gaa over i Kirken og bede sit Breviar. Der var i alt Fald varmere end her, og han kunde vel ogsaa bede lettere i Kirkens Fred. Trøst i Bønnen ventede han ikke at finde; naar man er deprimeret, bliver selv de helligste Mysterier til Tomhed; Gud bliver fjern; og skønt Præsten hver Morgen gjorde sig al Umage for at bede under Messen, stod hans eget Livs Skuffelser og Bekymringer som en tæt Taage mellem ham og Gud.

Nu sad han i Kirken paa en Stol tæt ved Døhefonten, godt gemt, med Fødderne paa en Knæleskammel for Gigtens Skyld, og begyndte paa Dagens Matutin. Fredeligt var her da — ikke et Menneske i Kirken foruden Præsten selv. Men pludselig hørte han en Lyd og saa sig om. Jo, der var alligevel nogen i Sideskibet — en midaldrende Kvinde, som gik Korsvejen. Han strakte Hals for at se, hvem det var, og trak Vejret lettet, da han opdagede, at han ikke kendte hende; saa vilde hun sikkert ikke komme og forstyrre ham.

Da Sognepræsten igen tænkte paa hende, var hun naaet til den syvende Korsvejsstation. Han havde kæmpet en haabløs Kamp for at holde sine Sorger borte fra Breviarets Bønner; hans Tanker var hele Tiden vandret bort til de evakuerede Skolebørn, og der var de, da han saa

den fremmede rejse sig og gaa fra den syvende Station hen imod ham. Hendes Blik var slet ikke rettet paa ham, hun havde ikke engang set ham, men gik lige hen til det niende Korsvejsbillede. Nej, en fremmed kunde naturligvis ikke finde det ottende — det hang en Smule akavet; og uvilkaarligt rejste Præsten sig og gik hurtigt efter hende for at give hende Besked.

Den sortklædte Kvinde vendte sig, da hun hørte hans Skridt, og saa spørgende paa ham.

»Jeg vilde bare gøre Dem opmærksom paa, at De glemte den ene Station: Jesus trøster Jerusalems Kvinder. Den er derhenne.« hviskede han, pegede paa Billedet og vendte sig for at gaa tilbage til sin Krog. Men den fremmede standsede ham med sit Svar: »Tak, Fader. Men for Tiden springer jeg den over.«

Sognepræsten satte et saa forhavset Ansigt op, at hun syntes, hun maatte komme med en nærmere Forklaring!

»Det lyder underligt, og det er naturligvis heller ikke korrekt,« hviskede hun uden at se paa ham; »men jeg synes, den er overflødig for Øjeblikket. Vor Frelser standsede paa Vejen til Golgatha for at trøste de bedrøvede Kvinder, og han kan ogsaa trøste mig, hvis han vil. Men jeg gaar Korsvejen for at trøste ham i hans Ensomhed og Lidelse, ikke for at plage ham med min; og jeg ved, at ved den ottende Station bliver jeg altid saa optaget af mine egne Sorger; derfor tror jeg, han foretrækker, at jeg springer den over!«

Hun vendte sig om mod Korsvejsbilledet; men pludselig talte hun igen til Præsten; hendes Øjne stod fulde af Taarer, men Stemmen var rolig og fast: »Bed en Bøn for min eneste Søn, Fader. Han var Marinesoldat og gik ned med sit Skib forleden.«

Lidt efter gik den gamle Sognepræst Korsvejen; men han sprang ikke det Billede over, hvor Jesus trøster Jerusalems Kvinder; han knælede tværtimod meget længe foran det, trods sin Gigt.

Rom og Verden

Paa Kyndelmisse modtog den hellige Fader i Konsistoriesalen som sædvanlig de Repræsentanter for alle Nationer, der var mødt op for at overrække ham deres Voksllys. — Ærkebiskoppen af Lyon, Kardinal Gerlier, er ankommet til den evige Stad; før sin Afrejse fra Frankrig havde han en længere Samtale med Marskal Pétain. — I Anledning af visse i Verdenspressen fremkomne Meddelelser om, at Biskoppen af Münster, Grev von Galen, skulde være ankommet til Rom i en særlig Mission, meddeles det officielt fra Citta del Vaticano, at Rygtet er grebet ud af Luften, og at man intet som helst Kendskab har til von Galens formodede Rejse. — Ophævelsen af Fastebudet for Italien gælder ikke Vatikanstaten, der jo ikke befinder sig i Krig, og hvis Borgere som Følge deraf ikke er undergivet forskellige Indskrænkninger.

*

I Brasilien er der i Rio de Janeiro blevet oprettet et katolsk Universitet. Foreløbig er der dog kun aabnet to Fakulteter, nemlig et for Retsvidenskab og et for Filosofi.

*

Blandt de 80 Seminarister, som Biskoppen af Madrid for nylig meddelte Præstevielsen, befandt sig ogsaa den tidligere Universitetsprofessor Manuel Gargia Morente, der i længere Tid var Dekan ved Madrids Universitet. Under Borgerkrigen bestemte han sig for at blive Præst, og nu har han altsaa naaet sit Maal.

*

Det nordamerikanske Episkopat har været samlet til den aarlige Konference i Washington og modtog ved denne Lejlighed et Budskab fra Præsident Roosevelt.

Den kristne Kirke er Islands største Kulturfaktor i Middelalderen, selv om Folkets største åndelige Frembringelse, dels gamle Litteratur, kun for en forholdsvis ringe Del er direkte kirkelig. Denne Litteratur er da ogsaa til Dels ældre end Kristendommen i Landet, som jo blev antaget i Aaret 1000, og til Dels er den bygget paa Tildragelser og Tradition, som er ældre end den Tid. Til den kirkelige, middelalderlige Litteratur i Island hører dog nogle af den nationale Poesis skønneste Perler, og ser man hen til den berømte islandske Sagaskrivning, saa falder straks i Øjnene flere af de middelalderlige Biskoppers store og smukke Livsskildringer, skrevne om og af den islandske Kirkes Mænd. Desuden findes ogsaa en Del direkte kirkelige, religiøse Skrifter, saavel originale som i Oversættelse. Endelig kan man uden Tvivl takke Kir-

KLENODIER FRA MIDDELALDERENS ISLAND

4 Skálholt Domkirke (Rekonstruktion)

Lilja, Jomfru Marias Lovsang

kens Folk og den kirkelige Kulturs direkte eller indirekte Indflydelse for Tilblivelsen af en stor Del af den øvrige Litteratur, som ellers ikke vedkommer Kirken eller kan bregnes kirkelig. Saaledes er det vigtigste Frembringelse, for saa vidt de kendes, for Størstedelen kirkelige, eller udført af Kirkens Mænd. — Gudsdyrken har til alle Tider frembragt Menneskeandens skønneste Bidsker

En af de skønneste Perler er Munken Eysteinn Ágrímsson's Digte »Lilja«, Jomfru Marias Lovsang (Jón Máriskáld) fra Islands Middelalder (ca. 1340). Mange Gange er Dittet blevet oversat; med Sikkerhed kan det fastslaaes, at Oversættelser foreligger paa otte forskellige Sprog. Digteraaren, der søi tit havde sprudlet i mangen af Islandings Vers, har her paa Versemaal fremtryllet et Værk i Lighed med de fine baandede Aalteskabe, Middelalderen var saa rig paa. Lilja var søi navnkundigt og værdsat, at enhver Digter ønskede, at det søi ham, der havde kvædet det. Viggo J. von Holstein-Rathlou skriver om dette Værk: »Et forværgeligt Alter fra Midten af det 13. Aarhundrede straalte for os med kosteligt udskaarne Figurer paa gyldent lysende Baggrund... Et Mylder af Skikkelser frembyder sig: Helgener, Engle, Djævie og Mennesker, og som Midtpunkt for det hele: den korsfæstede Kristus.

En Følelse af Bæmdring for Skønheden, en Yndighed for

5 Bursa, Korparallatke. Motiv: Marias Bebudelse (Skálholt)

6 Kalk og Patene fra Skálholt (fra Begyndelsen af det 14. Aarh.) smykket med 12 Bjergkrystaller og Emaljeplader

det opbøjede, en inderlig Glæde over det store Verdensdrama, der spænder fra Verdens Skabelse til Dommedag — en Kristen Voluspá, — og som ender godt, men som vi selv er midt i, mens vi samtidigt føler en Gysen og Gru over Ondskabens Magt, griber os, indtil vi paany ser de to store: Manden, der i sin Død overvinder Døden, og Jomfruen, Moderen, der beder for den hele Verden, og hvis Barmhjertighed har Bøn for os alle.

Lad os se paa denne Altertavle... Her ligger en Munk, hans skarptskaarne Aasyn vidner om Kraft og Dygtighed, en

4 Bispehaue fra Skálholt, har sandsynligvis tilhørt Skálholts sidste katolske Biskop Ógmundur Pálsson

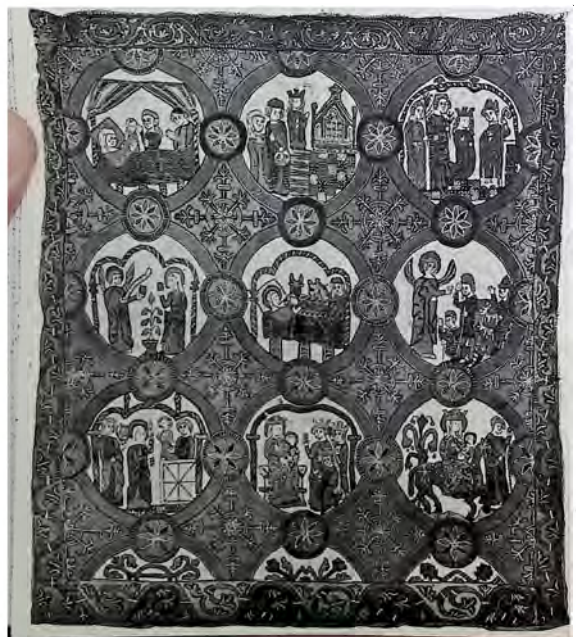
flammende Lidenskab lyser ud af hans Øjne, han er en Mand, der har kæmpet haardt med sig selv, inden han her er tvunget i Knæ og nu med oprakte Hænder synger sin Lovsang. Han vender sig mod Gud og den hellige Jomfru og lover dem det bedste, han ejer: sine Evners ypperste Værk...

Et Utal af Skikkelser: Engle, Djævie, Helgener og Syndere, og Midtpunktet er Kristus: Frelsermanden og Dommeren. Tornekransens Puspar, Blødet, der randt for Slægtens Frelse, skinner med luende Guldgans om Dommerens Aasyn, og hvem maa nu ikke skælve for Dommerens Blik, der ser alt, og igennem alt?

Men se, over det store Alter med de tunge Fløje hæver sig, midt som Foraars-Maanens blide Solvgans, Liljen, den rene, hvide, sødtduftende Blomst — og det er jo hende: den glæderige Jomfru og den smertelungne Moder, hende, der har baaret sit Barn, baaret Hans Værk, oplevet paa een Gang Hans Dødsmerter i sit Hjerter og sin egen bitre Forladthed — hun har Barmhjertighed for os alle, og hun beder ogsaa for dem, som 'Almagts Drot med Tordenmine' er ved at sende i Retfærdighedens Afrund. Hun beder for os alle, som Margrethe bad for Faust; som Alma bad for Adam Homo; som Solveig bad for Per Gynl; som alle Mødre beder for deres vildfarne Børn. Hun er den evige Kvinde, ikke blot 'fager som redøste Rosenblomme', men hun er Lykkens Vej, Frelsens Væld, ja Middelheden selv, der dækker med sin Naabe alle vore Synders Mangfoldighed.

Og der staar hun, lys og ren som Liljen, paa Selvmannens og som Stjernerne om sit elskelige Aasyn, og beder om Naade for os.

Sandan slaar vi og ser paa denne slorslædede Altertavle — den rødmær med Purpurblød, den straalte med Himmelsblaat,

4 Alterløvhæng fra Reikjald Kirke i Island (13.-14. Aarh.) De ni Felter forestiller:

1. Marias Fødsel
2. Marias Tempelgang (Maria med Kronepaa Hovedet)
3. Marias Trolovelse (Josefs Grøn grenes, den jødiske gejstlige er fremstillet som Biskop med Mitra og Slav)
4. Marias Bebudelse
5. Jesu Fødsel (i Lighed med danske Kalkmalerier fra samme Tid fremstillet som Maria liggende)
6. Julibudskab til Kyndens for Hyrderne
7. Marias Renselse
8. De hellige tre Konger
9. Flugten til Ægypten

Kartheuserne i Danmark

Naar man en smuk Sommerdag sejler gennem Mälaren, er det ikke blot den skønne Natur, der fryder Øjet, men ogsaa Øer og Slotte, vi drager forbi, vækker mange Minder. Hvem kender ikke Bjørkø, det gamle Birka? Eller hvem har ikke beundret Drottningholms Slot, der har faaet sit nuværende Navn efter Johan III's katolske Gemalinde, Katharina Jagellonika? Og hvem har ikke hørt noget om Mariefred, hvor Sten Sture den Ældre indrettede et Kartheuser-Kloster, der havde Ry i hele Norden. Her trykte de flittige Munke Alanus' Skrifter. Den første Udgave var færdig den 24. Marts 1498. Men allerede under Trykningen blev alle Eksemplarer forudbestilte, saa at Bogen sluttede med en Bøn om, at en eller anden Velgører maatte bestride en anden Udgave. En saadan blev snart til, da Ingeborg, Sten Sture den Ældres Gemalinde, erklærede sig rede til at bekoste den.

Naar et Kartheuser-Kloster kunde trives i Sverige, hvorfor saa ikke ogsaa i Danmark? Ja, for det første manglede man en saa rundhaandet Velgører som Sten Sture. Og for det andet har man faktisk baade paa Sjælland og Fyn og i Jylland virkelig forsøgt at oprette Kartheuserklostre. Men selv Sten Stures Stiftelse overlevede ikke ret mange Aartier sin Stifters Død. Ikke engang hans Lig, der blev bisat der i 1504, lod man i Fred. Det førtes først til Kærnbø og derefter til Strengnæs. Og saaledes havde ogsaa de danske Kartheuserklostre kun en kortvarig Levetid.

1. Asserbo paa Sjælland

1156-1170

Det var Ærkebiskop Eskil, der bevægede de første Kartheusere

til at drage til Danmark. Det skal have været omkring 1156. De forsøgte paa flere Steder en Stiftelse i Nordsjælland, men ingen Steder havde de Held med sig. Endelig tilbød Absalon, der dengang var Biskop i Roskilde, dem Asserbo, som oprindeligt hørte til Esrom Kloster, men som han i 1163 havde mageskiftet med nogle Jorder i Ørved, og her oprettedes det første danske Kartheuserkloster. Men efter en halv Snæs Aar forlod Roger og hans Munke det, de rejste atter hjem til det varmere Frankrig. Derefter skænkede Absalon Asserbo til Sorø Kloster, og ved Udgangen af Middelalderen finder vi det i Familierne Øxes og Laxmands Eje.

2. Glenstrup eller Nørre Kloster 1428-1445

Endnu den Dag i Dag staar den Kirke, der forud har været Kartheusernes Kirke i en længere Aarrække og blev kaldet »de 3 Mariers Kirke«. Den er en helt interessant Bygning. Klosteret og Kirken har en meget bevæget Historie, idet begge oprindeligt tilhørte Benediktinerne, siden Kartheuserne og endelig Birgittinerne. Glenstrup Kloster stiftedes i den tidligste Middelalder, ca. 1250, af Svend Bo og hans Hustru Inger Thott. Men det i Begyndelsen blomstrende Kloster gik i Løbet af to Aarhundreder meget tilbage. Klostertugten slappedes, og der fandt heller ingen Tilgang Sted mere. Vi kender Forholdene af en Skrivelse, som Erik af Pommern sendte Pave Eugen IV. I selve Klosteret fandtes kun tre Munke, Reglen overholdtes ikke og Gudstjenesten forsømtes. Nogle af Munkene havde endda givet svær Forargelse.

Ikke meget bedre var Forhol-

dene i Søsterklosteret i Randers. Dette var stiftet i det 12. Aarhundrede og nævnes flere Gange i Historien. Den første Nonne, vi kender derfra, hed Thorgunna. I 1263 og 1268 betænkte det i Testamenter, og i 1312 stiftede Aarhusprovsten Johannes et Alter i Klosterkirken. Men i Begyndelsen af det 15. Aarhundrede fandtes der kun faa Nonner i Klosteret, der laa ved Raadhus-torvet.

Erik af Pommern havde paa sine Rejser lært den strenge Kartheuserorden at kende og hidkaldte den i 1428 til Landet for at indrette et Kloster i Tjæreby i Støvring Herred. Her fandtes en lille Kirke, der sidste Gang nævnes i 1524. Dog var det for kostbart at bygge et Kloster her, og derfor henvendte Kongen sig til Rom med Bøn om at ophæve Nørre Kloster og Vor Frue Kloster i Randers og anvise dem og deres Godser til Kartheuserne. Den 19. September 1431 svarer Paven, at begge Klostrene skulde forvandles til Kartheuserklostre, og de tre Munke, der endnu var tilbage, skulde forflyttes til et andet Benediktinerkloster eller til et Kloster af en anden Orden eller i det mindste til andre Steder.

Kartheuserne kom til Glenstrup og Randers, og det var Odense-Bispen Jensen Gyrsting, der skulde indføre dem der. Erik af Pommern holdt ogsaa sit Løfte og viste sig gavmild mod dem. Men han begik en stor Fejl, idet han allerede den 8. Oktober 1432 foreslog deres dygtige Prior Goswin som Biskop af Bergen. Thi nu følte Kartheuserne sig som Faar uden Hyrde. De kunde ikke faa Fodfæste paa denne Jordbund. De klagede over, at Klosterbygningerne ikke egnede sig for Kartheusere. Vor Frue Kloster i Randers har de vel næppe nogensinde taget i Brug. Men ogsaa Glenstrup blev de kede af, fordi, som de sagde, Klimaet var for raat. Endelig jamrede de, som vi læser i Kongens Brev til Paven, over at Sproget havde uoverstigelige Vanskeligheder for dem. Den ene efter den anden bad om Lov til at vende til-

bage til Fædrelandet. I 1445 stod Klostrene tomme. Den 4. Januar 1446 befalede Eugen IV Biskopperne i Ribe og Odense og Provsten i Lübeck at sørge for, at begge Klostrene blev overdragne til Birgittinerne i Maribo, da Kartheuserne ikke befandt sig vel der, og ligeledes sørge for, at det nye Kloster fik Navnet Mariager. Fra 1451 have et Pavebrev til Biskoppen i Aarhus for at bekræfte denne Omdannelse. Hermed var Glenstrup og Vor Frue Kloster ophævet. Klosterbygningerne nedlagdes, Vor Frue Kirke blev Sognekirke, indtil den i 1524 blev dømt til Nedrivning.

Glenstrup Kirke staar endnu.

3. Elvedgaard i Veflinge

Sogn paa Fyn 1475-7

Kartheuserproblemet dukkede 30 Aar senere atter op, og den næ Gang vilde man forsøge med

Munke fra de nærmeste Kartheuserklostre, da disse lettest kunde vænne sig til danske Forhold. Og det var ikke et gammelt Kloster, men en fynsk Herregaard, der skulde indrettes som Kartheuserkloster. I 1474 havde den kendte apostoliske Nuntius Marinus de Fregeno ved et Pavebrev faaet den Opgave at reformere Klostrene i Danmark. Til ham henvendte Ridder Frederik Barseback og hans Hustru Becke sig nu i 1475 for at oprette et Kartheuserkloster paa deres Ejendom, Elvedgaard paa Fyn, og dertil indkalde Munke fra Rostock og Arnsbeck. Kilderne er for faa til, at vi kan blive klar over, hvor vidt denne Plan kom til Udførelse. Men Kartheuserne har været der. Thi som det allerede blev paavist i »Nordisk Tidsskrift for Oldkyndighed« (3. Bind, Side 225 til 248), gik der fra Slægt til Slægt et Sagn om, at der ved Elvedgaard har været et Kloster.

P. D. Steidl.

ning for Bønhørelse. Opstaar der nemlig Tvivl, og giver man efter for denne, saa gaar det, som Apostlen Jakob skriver: »Man maa bede med Tro og uden Tvivlen. For den, som tvivler, ligner en Havbølge, der sættes i Bevægelse og kastes omkring af Vinden. Et saadant Menneske maa ikke bilde sig ind, at han faar noget af Herren; han er jo en tvesindet Mand, ustadig i al sin Færd« (Jak. 1,6 f.).

Tro og Tillid er i Guds Øjne ganske fundamentale Betingelser for en virkelig Bøn. Derfor bør vi fremfor alt stræbe efter Fuldkommenhed i disse to Dyder. Er der nogen, der ikke er sikker paa sig selv, og som engang imellem begynder at vakle, saa skal han bare følge Apostlenes Eksempel. I en lignende Situation *bad disse Herren om* »at forøge deres svage Tro« (Lk. 17,5). Eller man gør som den djævlehesatte Drengs ulykkelige Fader, der med Taarer raabte: »Jeg tror Herre! Hjælp min Vantro!« (Mk. 9,23).

Ved Siden af dette Middel findes endnu et andet, som ogsaa skal bruges. Det bestaar i, at man ved Hjælp af *betragende Bøn fordyber sig i Guds Godhed*, som jo er saa uendelig stor, at vi har faaet Lov til at kalde ham vor Fader i Himlen«, saa vi kan føle os som hans Børn. Desuden skal man overveie, hvor umuligt det er at tælle alle dem, der indtil nu er blevet hønhørt af Gud, naar de bare tillidsfuldt henvendte sig til ham.

Tanken paa Kristus vor Frelser virker paa lignende Maade. Han er jo vor ypperste Talsmand hos Gud og understøtter vor Bøn. Hvor er Apostlene ivrige for at indskærpe os denne Sandhed! Johannes siger: »Om nogen har syndet, saa har vi en Talsmand hos Faderen, Jesus Kristus, den Retfærdige.« Han er Sonebod for vore Synder, ja ikke blot for vore, men for hele Verdens« (I. Jo. 2,1—2). I Romerbrevet læser vi: »Kristus Jesus, som døde og opstod igen, og som sidder ved Guds højre Haand, gaar i Forbøn for Guds udvalgte« (Ro. 8,34). Lad os nøjes med dette ene Sted hos

Kapitler om Bøn XII

Den positive Forberedelse til Bønnen

Sidste Gang saa vi, hvad vi skal være fri for, hvis vi ønsker og venter, at vore Bønner skal bønføres. I Dag vil vi drøfte Spørgsmaalet om den *positive Forberedelse*. Den bestaar i to Ting: den bedendes Sjæl maa være behersket af fuldkommen Tro og Tillid. Det er den ene Side af Sagen. Den anden er: Livsførelsen maa være af den Art, at den bliver en Anbefaling af vor Bøn.

At *Troen* er nødvendig, er let at forstaa. Hvis den nemlig mangler, mangler det rette Kendskab til vor himmelske Faders Almagt og Barmhjertighed, som jo er den Jordbund, hvoraf den bedendes *Tillid* skal spire frem. Vi husker Herrens Ord: »Alt, hvad I med Tro beder om,

det skal I faa« (Mt. 21,22), og det er virkelig sandt, hvad den hellige Augustinus siger: »Mangler Troen, er Bønnen værdiløs og forgæves«. For at kunne bede paa den rette Maade, bør vi derfor være urokkelige i vor Tro paa Guds Godhed og Magt. Dette er et saa væsentligt Punkt, at den hellige Paulus benægter Muligheden af en Bøn uden Tro. »Hvordan skal de paakalde ham, som de slet ikke tror paa?« (Ro. 10,14). Det er, som om han vilde sige, at det er vor Tro, som forretter Bønnen.

Det gælder altsaa om først at opvække en virkelig tillidsfuld Trosakt, for overhovedet at kunne begynde Bønnen, og ikke mindre for at vedligeholde den Tro og Tillid, som er Forudsæt-

Liturgisk Kalender

Febr.:

9. S. *ST. ANSGAR, Vikariatets Værnehelgen* (821); 2. Søndagen Septuagesima (101), 3. (kun i stille Messer): *St. Cyrillus af Alexandria* (829); sidste Evang.: Søndagens (103).
10. M. Oktav af *St. Ansgar* (821); 2. *St. Scholastica* (830), 3. Om Fred.
11. Ti. Vor Frue af *Lourdes* (831); 2. Om Fred.
12. O. Serviterordenens syv Stiftere (834); 2. Om Fred.
13. T. † Feria (Hverdag); foregaaende Søndags Messe (101) uden *Gloria* og *Credo* og uden *Tractus*; 2. Om de helliges Forbøn ([120]), 3. For alle afdøde troende (1140), 4. Efter frit Valg.
14. F. † *St. Valentin* (837); 2. Om de helliges Forbøn, 3. Efter frit Valg, 4. Om Fred.
15. L. † *Gudsmoders Lørdagsmesse* ([88]); 2. *St. Faustinus og St. Jovita* (838), 3. *Den Helligaand* ([120]), 4. Om Fred.
16. S. *Sexagesima* (106).

Ann. Paa de med † mærkede Dage kan Præsten efter frit Valg læse Sjælemesse og andre Votivmesser, hvorfor man paa disse Dage ikke kan regne med, at de her angivne Messer læses.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: *H. D. T. KIÆRULFF* (ansvarshavende) og *J. BERG*. Dannevirkegade 19, København V, Telefon Eva 25 12 (træffes i Almindelighed bedst Kl. 14-15 og 18-19)

Ekspedition: Boyesgade 8 A St., København V, Tlf. Eva 1898, Kl. 15-17.

Kassererkontor: St. Annæ Plads 28, Postgiro 57042.

Announcefteling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BØGER

Børne-Billedbøger

Vi har adskillige Gange nævnt *Bohalla-Morpurgos* yndefulde smaa Tegninger med egne Vers. »Ars Sacra« Forlaget i München har udgivet adskillige Dussin Smaahefter med en halv Snes Billeder i hvert. Lige før Jul gjorde Kunstnerinden sit Indtog i dansk Boghandel, idet Povl Branners Forlag udgav den første B-H Bog »*En Dag i Bethlehem*«. Trykning og Indbinding er foretaget af *Ars Sacra*, saa Udstyrelsen er præcis som de tyske Bøgers. Blot er der saa her føjet danske Vers til Billederne i Stedet for de tyske. Kunstfærdige er Versene ikke, Billederne fortjente dem bedre, og saa er de naturligvis blevet tilpasset til protestantiske Læsere, forøvrigt paa den sjove Maade, at der paa Dansk tales mindre om at »bede«, og at *St. Josef* helt er faldet ud af Poesien. Han er dog ellers »evangelisk« nok. Men Billederne er som sagt henrivende og Bogen Pengene værd ogsaa for Katoliker.

Fra selve *Ars Sacra*-Forlaget har vi modtaget »*Die vom Wegrain*«, Billeder af *Wenz-Victor*, Tekst af *Marga Müller*. Dejlige Farvetegninger af Grøftkantens Dyre- og Planteverden og smaa Eventyrfortællinger, som gør det hele levende. En lækker lille Bog.

G. F.

En Præstehistorie

R. Kuchler-Ming: Die Lauwieser und ihr Pfarrer. (Eugen Rentsch Verlag, Erlenhach-Zürich und Leipzig).

Det er sidste Bind af en Trilogi, men den kan udenrækket godt læses selvstændigt.

Handlingen, der skildrer virkelige Begivenheder, foregaar i Halvtredserne (forrige Aarhundrede) i en schweizisk Landsbyenighed. En ung katolsk Præst bliver valgt til Sognepræst. Han har høje kristelige Idealer, som han søger gennemført i Praksis, søger at forbedre de sociale Forhold, appellerer til de velhavende Mennesker, der maa bringe Ofre, om de vil kaldes Kristne. Ved en Velkomstfest for ham, og hvortil han kommer for sent for at yde Hjælp hos en fattig Familie i Sognets Yder-

kant, nægter han at drikke af det Sølvbæger, der stilles for ham, men bruger det til at indsamle Penge til de fattige. Han angribes senere som Følge af, at han ikke kan bryde Skriftemaalets Hemmelighed. Forfølges slutteligt, føres bort af Venner, kaldes til Biskoppen, der raader ham til at trække sig tilbage. Efter hans Bortrejse sætter hans Arbejde Frugt og han savnes.

Bogen er smagfuldt udstyret.
F. og S.

*

I »*Gads danske Magazin*«, Januarnummeret, findes bl. a. den Tale, som *Pastor Schindler* i Efteraaret holdt ved Katolsk Højskoles Grundtvigsaftnen.

Har De Sangstemme?

Meld Dem til Sognets Kirkekor og køb

Kantor O. SEGALT

»Vejledning

i Gregoriansk Sang«

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfsgade 34-36

Tlf. 778 - 728

Solbjerg

Central 2712

MÆLK . FLØDE
SMØR . DESSERT-IS

Sundhed, Hygiejne, Kvalitet & Velsmag

VALD. FOERSOM

AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

Besøg i Maria Laach

En Folkekirke-Præsts Rejsebrev

I »Kristeligt Dagblad« for d. 17. og d. 24. Januar har Pastor Rich. Fangel skrevet to store Artikler om Maria Laach, hvor den folkekirkelige Præst blev modtaget som Gæst i nogle Dage for et Par Aar siden. Ikke mindst de Refleksioner, som Pastor Fangel gjorde sig under sit Ophold i Klosteret, fortjener al venlig Opmærksomhed fra katolsk Side.

Selve Rejsen til Maria Laach gav Anledning til forskelligt Ubehag og fik Pastor Fangel til at ærgre sig en Smule over denne Afstikker paa Rejsen. »Luthers grove Gloser om Klostrene og deres Gudsbespottelser laa og gærede i Sindet; der var ogsaa Kloster-Processerne for nogle Aar siden, netop her i Vesttyskland.« Hvis ikke der forelaa Aftale om Besøget, var det blevet opgivet igen.

Og saa fulgte altsaa nogle faa Dage blandt Benediktinere. Hvad der gør Gæstens Betragtninger særlig interessante, er deres ligefremme Kritik. Han siger, hvad han ikke synes om, bl. a. finder han den beuronske Kunstscole lovlige blodfattig efter sin Smag, og med samme Oprigtighed fortæller han om, hvad der gør Indtryk paa ham, og hvad der faar ham til at tænke sig grundigt om.

I Refektoriet konstaterer Pastor Fangel: »Var det en asketisk Spisning? Nej, ikke just; det var ikke Rigdom og ikke Armod, men dagligt Brød«. Ved sit første Besøg i Kirken flytter hans Blik sig fra Kirkerummets Skønhed og Rigdom til Gæstepaterens slidte Dragt, og Gæsten søger et Svar paa Forskellen. Senere gaar det op for ham, da han ser de jævne Munke klædt i Kirkens dejlige Paramenter. »Det var saa Meningen: I deres eget daglige Privatliv skjulte de sig ogsaa med deres Klæder i den anonyme Tarvelighed, og nu altsaa til Gudstjenestens Ihu-

kommelse og Taksigelse smykkede de sig i saadanne Klæder. »Ikke det ydre... nej, men dog lidt Nardussalve«.«

En anden Ting, som faar Pastor Fangel til at standse og beundre, er Munkenes »Indsats paa det materielle Omraade«. Han forstaar nu bedre end før det gamle benediktinske Ord, som allerede var ham saa »trættende godt bekendt«: Ora et labora. Og han finder selv et lykkeligt Udtryk for, hvad der sker ved denne Forening af Bøn og Arbejde. Han iagttager specielt en gammel Broder, som omhyggeligt tager sig af Gæsternes Velbefindende, og udbryder, at her drejer det sig »ikke blot om en klog Rationalisering af Arbejdet, men om en »Evangelisering« af det.

Men naturligvis er det især Gudstjenesten, som vækker Pastor Fangels Eftertanke. »Forstod denne Kirke i dette Øjeblik (det er under Messen) Kristus og hans Velgerning bedre end Luthers Kirke?... Som om en Le havde trukket sig gennem Kirken, knælede de mange Mennesker ned i Tilbedelse af Kristi Offer. At en saadan Ro og Stillehed kunde skabes blandt saa mange Mennesker!« Et Øjeblik strejfer den Tanke ham, om det her er en passiv Menighed, der blot betragter »en Slags Skuespil, hvor disse Munke altsaa er de agerende«. Men straks efter »lød en Folke-Salme fra mange og ivrige Munde i broget og vældigt Brus op under Hvælvingerne« og den danske Præst ser for sig »Billedet af et Par danske Menigheder, hvor Sangen var tørret hen«.

Pastor Fangel havde haft Luther i Tankerne, da han nærmede sig Maria Laach. Han havde det atter, da han forlod det katolske Kloster. Vi citerer uafkortet Slutningen af hans sidste Artikel med en Tak for hans aabne Sind og varme Hyldest til

de Værdier, han fandt hos Benediktinerne:

»Foragt for Guds faderlige Godhed. En Flugt fra det almindelige Liv med alle Forstyrrelserne og Ubeskyttetheden. Saa-dan lød Luthers Svar, ogsaa til det bedste af Klosterlivet. Gjaldt det Broder Michaels (Gæstepaterens) og de andres Liv? Forskelligt gjorde usikker. Visse Fornemmelser kunde maaske tyde i den Retning, selv om Situationen her i Maria Laach var adskilligt anderledes end den i Wittenberg-Klosteret i 1510. — Men ogsaa hos os, der fulgte Luthers afstukne Vej, blev adskilligt anderledes, end det var i hans Hjem i Sorteklosteret i 1540.

Om vi nu blev endnu mere ligegyldige for Guds Godhed i Kristus og i endnu højere Grad veg uden om Livets haarde Opgaver... Det falder i alt Fald saa vanskeligt at gentage Luthers Svar i Selskab med Broder Michael.«

Den positive Forberedelse til Bønnen *fortsat fra Side 91*

Apostlen Paulus. Han har flere af samme Art, saa at ogsaa den, som føler sig mest uværdig, kan være fortrøstningsfuld i Tillid til vor Talsmands Værdighed og overbevist om, at Gud giver os alt, hvad vi paa rette Maade beder ham om, ved Jesus Kristus vor Herre.

Endnu en tredje Overvejelse hjælper til at komme i Besiddelse af den nødvendige Tro og Tillid. Det er nemlig Bevidstheden om, at *Gud Helligaand* selv ifølge St. Paulus er Ophavsmand til vore Bønner. Men beder vi under hans Ledelse, saa har vi Krav paa at blive bøn-hørt. Vi har jo modtaget Barnerettens Aand, som lader os raabe »Abba, Fader« (Ro. 8,15). Det er Helligaanden, der danner Modvægten mod vor Svaghed og Uværdighed under Bønnen. Ja, han gør mere endnu. Vi læser de overraskende Ord om ham: »Selve Aanden gaar i Forbøn for os med udsigelig Suk.«

Hvem kan da savne Tillid til Gud, naar vi ved, at vi bliver hjulpede paa denne Maade fra tre Sider? Mistillid mod den helligste Treenighed er en stor Uret, en Uret, som vor allerbedste Fader ikke har fortjent fra sine Børns Side!

Om den anden *Betingelse*, der maa være opfyldt, før vi begynder at bede, kan vi fatte os i Korthed. De Ønsker, som vi i vore Bønner udtaler overfor Gud, bliver naturligvis sikrest opfyldt, naar vi understøtter og understreger den førnævnte levende Tro paa Guds Magt, Godhed og Troskab, samt vor Tillid til ham med en *Livsførelse*, som er til Ære og Glæde for den *Allerhøjeste*. Det vil med andre Ord sige, naar hele vor Tankegang, vore Ord og vore Gerninger retter sig efter hans hellige Lov og Vilje. »Bliver I i mig, og bliver mine Ord i jer, saa kan I bede om, hvad I vil, I skal faa

det« (Jo. 15,7), siger vor Frelser selv. Men nu ved vi jo alle, at et Hovedpunkt i den kristne Livsførelse er *Overbærenhed og Velvilje mod vore Medmennesker*. Det er jo derpaa, at Vor Frelser vil kende sine Disciple. Denne Næstekærlighed viser sig først og fremmest ved, at vi glemmer og tilgiver Krænkelser, som vi har lidt; endvidere ved, at vi ikke skader eller saarer vor Næste, ej heller giver Forargelse; og endelig ved, at vi efter Evne kommer Næsten til Hjælp, naar han er stedt i Nød. Det er selve »Fadervor«, vor daglige Bøn, der minder os om dette. Uden fremmed Hjælp, bare med lidt Eftertanke, vil hver Læser selv opdage Rigtigheden af denne Paastand.

Derfor behøver jeg ikke at sige mere om den negative og positive Forberedelse til vore Bønner.

F. K.

»Vi skal afsted — vi skal afsted med det samme.« Sandra skyndte paa dem.

»Det er ikke til at sejle endnu. Søen er for urolig,« sagde Folkene.

»Saa springer jeg i Vandet, og I vil blive gjort ansvarlige derfor.«

Nu blev Folkene forskrækkede; de var efterhaanden blevet klar over, at af denne unge Pige kunde man vente sig lidt af hvert; de besluttede derfor at tage afsted.

»Hvor skal vi hen?«

»Vi skal tilbage, vi skal indhente den Baad, som for lidt siden sejlede her forbi.«

Skønt Folkene gjorde sig den største Umage, kunde de dog ikke indhente Baaden. Først om Morgen, da Solen stod op, og da Imandra var helt faldet til Ro, fik de Øje paa den — den var langt forude og lignede en lille sort Æske.

»Der er den! Vi maa indhente den!« Sandra blev urolig.

»Han vil naa Land før os.«

I Løbet af Dagen fik de Baaden tydeligere i Sigte. Folkene mente, at Afstanden var en ca. 10 Kilometer, og at den vilde naa ind til Bredden meget før deres Baad.

Da Sandra var kommet i Land, spurgte hun paa Kroen:

»Har Jewan været her?«

»Ja, det har han, men han er allerede rejst videre.«

»Hvor er han gaaet hen?«

»Ad Tundravejen til Pullsøen.«

»Er det længe siden?«

»Han er nok naaet fem Kilometer frem.«

»Saa har vi ikke Tid til at holde Hvil. Vi maa straks videre,« sagde Sandra.

Men Folkene vilde ikke mere og bad om deres Afregning.

»Godt, saa gaar jeg alene.« Sandra betalte Folkene, lod sin Bagage blive tilbage paa Kroen og begav sig paa Vej.

»Sikken et forrykt Pigebarn,« sagde Folkene til hinanden. »Hvorfor skal hun absolut have fat i denne Jewan?«

Sandra gik rask til, sprang over Bække, gik udenom Stene og stadig spejdede hun fremefter for om muligt at faa Øje paa Jewan.

Sandra gik og gik, og tilsidst begyndte hun at blive træt. Hun kunde stadig ikke faa Øje paa Jewan.

Fortsættes

Jewan

FORTÆLLING FRA LAPLAND

»Han var der, da jeg rejste derfra, men jeg tror, det var hans Hensigt at ro tilbage til Imandra-Søen.«

»Kommer han saa forbi denne Ø?«

»Ja, hvis han ror tilbage til Imandra, kan han ikke undgaa at komme her forbi.«

»Jeg vil gerne høre Jewans Sange — og desuden har jeg et Brev til ham.«

»Det er ogsaa en Oplevelse at høre ham. Det er en lige saa stor Oplevelse at høre ham synge som at se Midnatssolen eller Tulomavandfaldet. Man kan ganske simpelt ikke være bekendt at have været i Lapland og ikke have hørt ham. Og det mest beundringsværdige er, at han digter Ordene, medens han synger; og De kan godt risikere, at han digter en Sang om Dem selv.«

»Lapperne improviserer altid; de har ingen Sange med faste Tekster,« sagde en anden af de rejsende.

»Men han er en virkelig Digter. Hans Sange burde nedskrives.«

»Tror De, der er Mulighed for, at hans Skib vil lægge til ved denne Ø?« spurgte Sandra.

»Det tror jeg ikke. Hvis det bliver ved med at storme, bliver han sandsynligvis, hvor han er. Men naar han først er taget afsted, saa sejler han lige igennem. Men bed dog Deres Folk om at holde Udkig i Nat.«

Sandra besluttede, at hun selv vilde holde Vagt. Da alle de andre laa og sov sødeligt omkring Baalet, stod hun nede ved Bredden og stirrede ud over den oprørte Sø. Vinden hev og sled i hendes Klæder, som vilde den kaste hende ud i Søen, Bølgerne slog højt i Vejret og oversprøjtede hendes lange Støvler.

Søen larmede og brusede, og ingen Robaad var i Sigte. Hen mod Midnat løjede Vinden af. Søen blev roligere, og Bølgerne slog ikke mere saa højt i Vejret. Efter nogen Tids Forløb hørte Sandra Støj i det fjerne og lidt efter fik hun Øje paa en Baad, som var ved at sejle forbi Øen. Hun havde paa Fornemmelsen, at Jewan var ombord i Baaden, og hun løb derfor hen for at vække Folkene.

»Hvad er der paa Færde? Det er alt for tidligt,« sagde de. De havde ikke Lyst til at staa op allerede.

Husjomfru

velanbefalet, økonomisk og dygtig til den finere Madlavning, søges den 1. Maj til Herskabs-husholdningen paa Ledreborg Slot.

Kun fuldtud kvalificerede bedes henvende sig til

Lensgrevinde Holstein-Ledreborg, Lejre.

Fra Middelalderens Island

fortsat fra Side 89

den er malet med Helvedesort. Guldglans luer fra Korsets Glorie, og som alle Regnbuens Farver straalere i det rene Lys, skinner Barmhertighedens, Mildhedens og Tilgivelsens Glans ud over det hele store Verdensdrama, som vi staar og ser paa, og selv er midt i.

Dette er Liljen.«

(Tekst saavel som Billeder — med Undtagelse af Allerforhængel fra Reikjalid, Nationalmuseet, — efter »Nordisk Kultur«, Bind XXIII).

Livet i K. U. K.

Mangt og meget er sket indenfor K. U. K. i den sidste Tid, — vi refererer kort nogle af Begivenhederne.

Ved et af vore Møder holdt Hr. Knud Hutter et Causeri over Sommerens Begivenheder (Valfarten til Haraldsted, Sommerstævnet etc.), og viste en Række Farvefotografier, han selv havde optaget.

Ved vort Studiekredsmøde sidst i November om Emnet »Kirke og Politik« kom Biskoppen og Frater Lauritzen til Stede og deltog i Mødet hos de unge Mænd. Biskoppen holdt bagefter en kort Tale og opmuntrede os i vort Arbejde.

Den 30. Novbr. var Koncertsangerinde Frk. Edith Petersen til Stede ved »Aabent Hus« og indøvede en Række af vore smukke, danske Sange med os.

Den 7. December fandt Klubbens aarlige Adventsmøde Sted. Bordene var smykket med Gran, og de tændte Adventskranser gav den rette Stemning. Pater Georg Heggum S. J. holdt en smuk Adventstale om alt det, der skaber Adventstidens særegne Forventning.

Studiekredsmødet d. 14. Decbr. behandlede Emnet »Protestanterne overfor Kristus«. Bagefter holdt vi en lille Pakkefest til Fordel for Klubbens Arbejde.

Vort Nytaarsmøde d. 4. Jan. 1941 blev en Fest med rigtigt K. U. K.-Humør. Stemningen blev straks an-

slaaet ved den fantasifulde Maade, hvorpaa Frk. Vibeke Emborg og Hr. Arthur Caspersen havde dekoreret Borde og Vægge. Onkel Verner holdt Pølsesnak paa sin hyggelige, gemytlige Maade og fik et dundrende Hurra af K. U. K.'erne. Hr. Albert Strøyer fik os til at synge med paa sine lystige Viser, og Nelly causerede om en Pølses Tilblivelse, medens Konfetti og Serpentinere dalede ned over os — kort sagt — Humør!

Lørdag d. 18. Jan. Studiekredsmøde: »Den katolske Enhed«, og hermed er vi færdig med Pater Lutz' Bog »Jesus Kristus og Hans Kirke«.

De næste to Studiekredsaftener holder vi fælles for unge Mænd og unge Piger, idet Pater Coenen S. J. vil gennemgaa Messen, indøve reciteret Messe samt behandle Brugen af Messebogen.

»Aabent Hus« er blevet hyggelige Aftener, som mange Medlemmer benytter til at faa en god Passiar, til at spille Bordtennis etc., musicere eller synge.

Gruppeinddelingen vil fortsat blive udviklet, og der vil blive lagt større Vægt paa at skaffe flere Medlemmer. I Vintertiden er der Udflugt en Gang om Maanednen.

Katolsk Ungdoms Klub.

Ordrup K. U. K.

Tirsdag d. 28. Jan. afholdt K. U. K. Stiftelsesfest. I Foreningens et-

aarige Levetid har der været afholdt Møder hver 14. Dag, og vi har med Glæde kunnet konstatere en øget Fremgang i Medlemstallet og Medlemmernes Interesse for Møderne.

Selve Stiftelsesfesten forløb meget fornøjeligt. Harald Guldager, Kjeld Hutter m. fl. havde lavet en Revue over Aarets Begivenheder. Vore nye Lokaler blev samtidig indviet, og vi haaber i det kommende Aar at se dem ligesaa fyldte som denne Aften til alle vore Arrangementer.

Ind imellem Underholdningen serveredes Øl, Pølses og Kaffe, og vi tilbragte en rigtig K. U. K.-Aften sammen.

Tirsdag d. 4. samledes vi til Fællesmøde for at høre Pater Olav Ballin fortælle om en Rejse til Færøerne.

Førstkommende Møde er Tirsdag d. 18. i Lokalerne. Kredsmøde.

Rettelse

Der har sidste Uge indsneget sig to forstyrrende Trykfejl i Laur. Andersens Artikel: »Den store Anstødssten«. S. 75, L. 14-15 f. n. skulde der have staaet »kaste Jord paa hans Kiste« (ikke Kirke) og S. 78, L. 10 f. o. skulde der staa »uoploselige Ægteskab« (ikke uopsigelige).

Frank Andersens Fond Regnskab for 1940

Formue 31/12 1940 (Se Katolsk Ugeblad Nr. 5, 1941)	4402.88
Formue 1/1 1940 (Se Katolsk Ugeblad Nr. 6, 1940)	4318.45
Indkommet i 1940	84.43
Indstod paa Sparekassebog	295.05
Sparekasserenter	12.50
Kontantbeholdning	391.98

Fondet ejer følgende Obligationer: Kr. 3.000 4 % Østift. Kredit-

for., Kr. 1.500 4½ % Østift. Kreditfor. — Ialt Kr. 4.500 nominal Værdi.

Obligationsrenterne pr. 1/7 1940 udbetalt til Katolsk Ugeblad	93.75
Obligationsrenterne pr. 31/12 1940 udbetalt til Katolsk Ugeblad	93.75
Ialt	187.50

København, d. 30. Januar 1941.
Laur. Andersen. H. D. T. Kiærulff.
Vibeke Emborg.

Robinson, Andersen & Co. A/s

Hellerup

Export af friske og preservede Æg

Fabrikation af frosne og sealede Æg og Ægprodukter

28 Filialer over hele Landet

24 Timer frem

Vi henviser til Meddelelsen paa Side 82 og minder endnu engang om, at indtil videre maa Artikler og større Meddelelser være Redaktionen i Hænde senest Fredag, smaa Meddelelser Lørdag, i Nødsfald Mandag Morgen.

St. Ansgars Kirke

Sønd. 9. Febr., St. Ansgars Fest, Kl. 10 Pontifikalmesse, Kl. 17 Festandagt med Procession med St. Ansgars Relikvier og Festprædiken af Biskoppen. Ved Andagten proklameres Kirkens Ophøjelse til Vikariatets Hoved- og Moderkirke.

Rosenkranskirken

Sønd. 9. Febr. St. Ansgars Fest, Kl. 8 stille Messe, Kl. 10 Levitmesse med Prædiken, Kl. 11½ stille Messe med Prædiken. Mand. 10. Febr. Kl. 20 Møde for »Stella Maris«. Torsd. 13. Febr. Kl. 20 Møde for »Maria Rosenkransdronning«.

Sakramentskirken

Søndag d. 9. Febr. aflyses Andagten paa Grund af Festandagten i St. Ansgars Kirke med denne Kirkes Ophøjelse til Vikariatets Hoved- og Moderkirke.

Jesu Hjerte Kirke

Sønd. 9. Febr. St. Ansgars Fest, Kl. 8,30 Fællesskommunion for de unge Mænds Kongregation. Mand. 10. Febr. Kl. 20 Møde i Røde Sal for de unge Mænds Kongregation; derefter Andagt. — Studiekreds: Rundskrivelsen om Ægteskabet.

Torsd. 13. Febr. Kl. 20 Møde i Røde Sal for Mændenes Kongregation.

St. Nikolaj Kapel

Ingen Messe Søndag d. 9. Febr.

Retrætedagene i Valby

Sønd. 9. Febr. for alle. »Guds Mænd og Førere i Israel« ved Pater *Olaf J. Ballin*.

Sønd. 16. Febr. for Mænd. »Filipperbrevet« ved Pater *J. Coenen S. J.*

Alle Retræterne foregaar hos St. Liobasøstrene, Bjerregaards Sidevej 1, Valby, og de begynder som Regel Kl. 9 i Søstrenes Kapel og slutter Kl. 17.

Indmeldelser maa ske i saa god Tid som muligt. Søstrenes Telefon er Valby 25 (bedst mellem 9—10 og 16—18).

Deltagerne medbringer selv Brød til Morgenmad, Frokost og Eftermiddagste. Kaffe, Te og til Frokost en Kop varm Bouillon kan faas for 1,25 Kr.

Academicum Catholicum

»De unges Sektion« holder Studiekreds hver 2. og 4. Fredag i Maaneden Kl. 20 — første Gang Fredag d. 14. Febr. — i A. C.'s Klublokale, Boyesgade 8, 3. Studiekredsens Leder er Pater *Roos S. J.* Emnet bliver Filosofiens Hovedproblemer, der behandles i Diskussionsform med *Wolfsberg: »Veje til Virkeligheden«* som Grundlag.

Studenter og yngre Kandidater, der er Medlemmer af A. C., indbydes til at deltage.

stud. mag. *Knud Sinding*,
Toftegaards Plads 10, Valby,
Telf. Valby 4465 y.

stud. mag. *E. Christiansen*,
Frederiksberg Allé 27, 3., V.,
Telf. Eva 4900.

Højskolens Kursus

Til flere af Højskolens Kursus vil ogsaa kunne modtages Tilhørere, som ikke har Tid til at følge en hel Foredragsrække. Af Hensyn til saadanne vil Ugebladet hver Uge meddele, hvilket Emne der bliver behandlet ved det ugentlige Foredrag indenfor fire af Rækkerne.

Mandag 10. Febr. Kl. 15 og 19. Pater *Coenen S. J.*: De syv Breve til de syv Menigheder. (Joh. Aab. 1,9—3,22).

Mandag 10. Febr. Kl. 20. Pater *Martindate S. J.*: The Genesis of the Middle Ages; the Birth of the new Nationalities.

Tirsdag 11. Febr. Kl. 19. Pater *Roos S. J.*: Krænkelse af Ejendomsretten.

Tirsdag 11. Febr. Kl. 20. Pastor *Schindler*: Byzantinsk Brugskunst — Senbyzantinske Kirker paa Balkan og i Rusland.

Torsdag 13. Febr. Kl. 19. Pastor *K. Ballin*: Sakramenterne i Almindelighed. Den hellige Konfirmation. Kl. 20. Daabens Ceremonier i Lysbilleder.

St. Franciskus' 3. Orden

har Møde Søndag Sexagesima, den 16. Februar Kl. 2½ i Sankt Anna Kirke.

Katolsk Ungdoms Klub

Lørd. d. 8. Febr. Aabent Hus Kl. 19,30—22,00. Bestyrelsesmøde. Sønd. d. 9. Febr. Travetur i Ermelunden og Dyrehaven. Start fra Stenogade Kl. 10,00. Med Trolleybus fra Nørreport Kl. 10,15. Billetpris ialt Kr. 0,90 (Udflugtsbillet). Hjemkomst ca. Kl. 17,00. Lørd. d. 15. Febr. Kl. 20 Møde. Gennemgang af Messen (I) ved Pater, Rektor *Coenen S. J.* Medbring Messebog eller Katekismus. — Jørgen Barfr. Petersen viser Billeder fra Gribsholm. Torsd. d. 20. Febr. Underholdning og Festaften i Selskabslokalerne, Haveselskabetsvej 3, Kl. 19,30—24,00. Adgang for alle K. U. Kere med evt. Gæster. Husk i god Tid at bestille Billetter! Prisen bliver 2 Kr. (incl. Kaffe, Kager). Et Orkester sørger for Musikken. Tvangfri Paaklædning.

C. J. Gerlach VINHANDEL

Vinum de Vite . Kr. 2,60 pr. Helflaske frit leveret overalt
Blegdamsvej 118 . Telefon Øbro 8606
Edsvoren Messevins Leverandør

AARHUS

Alfred Pihl

Bagermester, Conditor

Telefon 3041 — Hammershus

Leverandør til St. Josef Hospital

Linoleum

billigst Høilund Carlsen

Aaboulevarden 5, Aarhus, Tlf. 1347

Hjemmelavet Paalæg . Smørrebrød

»BOTHILLA«

Rymsgade 24 . Telefon 6162

Køb hos vore Annoncører

FREDERICIA

Th. Rabens

Fredericia
Fedevarerforretning og Pølsefabrik
anbefaler sig med alt i **Kød og Flæsk**
Paalæg, Salater, Vildt, Fjerkræ
Leverandør til St. Josefs Hospital

HORSENS

Manufaktur . Trikotage . Udstyr

A-S Horsens Textil Lager

Leverandør til katolske Institutioner

Carl Bech

aut. elektr. Installatør

Vestergade 33 . Telf. 1026

Leverandør til kath. Menighed

MARIBO

K.

NAKSKOV

<p>Spis Arbejdernes Pøllesbageri's Produkter Nakskov . Telefon 621</p>	<p>Kul, Kokes, Cinders, Briketter og Brænde <i>bedst og billigst hos</i> Aug. Freuchen & Co. T. G. Krøyer A/S</p>	<p>Broderimagasinet Østergade 18 . Telefon 921 Alt til Haandarbejde . Tegning, Montering Stort Udvalg i Garn Leverandør til Søstrene</p>
<p>Nakskov Dampmølle <i>Aktieselskab</i></p>	<p>Julius M. C. Olsen Gær, Korn Mel, Gryn TELEFON 594</p>	<p>Weitzmann's <i>Møbel- & Lighistemagasin</i> Tilegade 11 . Nakskov Telefon 1006 . Privat Telefon 996 Alt vedr. Begravelser ordnes billigt</p>
<p>Alle Sorter Brændsel til Kakkellovne og Varmeapparater tilbydes billigst i allerbedste Kvaliteter. A-S Nakskov Kulimport Telefon Nr. 17 <i>Leverandør til den katolske Kirke</i></p>	<p>Wald. Clasen Murermester Telefon 208 Lev. til kat. Kirke</p>	<p>Chr. Steffensen <i>HERREEKVIPERING</i> Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796 Leverandør</p>

Annoncér i „Katolsk Ugeblad“ fælles for læg og lærd, for By og Land, for unge og gamle

AALBORG

<p>Aalborg Drivremmefabrik <i>N. J. Nielsen</i> Jomfruanegade 9 . Tlf. 1676 . Aalborg</p>	<p><i>Køb hos vore Annoncører</i></p>	<p>L. C. Reinert <i>Glarimester</i> Bygningsarbejde og Glasmosaik P. Paghsgade 18 . Tlf 1862</p>
<p><i>Køb i Vestbyen</i> Trikotage og Herrelingeri hos HENRY HANSEN Kastetvej 39 . Telefon 5665</p>	<p>Mathias Christensen Absalonsgade 14 . Tlf. 1556 <i>Kolonial . Delikatesser . Kaffe</i></p>	<p>Hjemmebageriet <i>v. Toft Mathiasen</i> Prøv mit 1. Kl. Brød og Kager Borgergade 32 . Telefon 6408 <i>Lev. til den mandlige Kamillianerklinik</i></p>
<p>Ferd. Færch & Co. Tømrermestre Strandvejen, Tlf. 301</p>	<p>Mursten <i>Aalborg Teglværker</i></p>	<p>CHR. SIMONI <i>grundl. 1836</i> Kul- og Koks-Import Telf. 67 — 68 — 69 Leverandør til St. Josef Søstrenes Hospital og Kamillianerkliniken i Aalborg.</p>
<p>Aalborg's katolske Begravelseskontor <i>Jens Bangsgade 8</i> Ordner Begravelsen gratis, smukt og samvittighedsfuldt . Tlf. 2068 . 2289</p>	<p>WORNING <i>paa Østergade</i></p>	<p>Køb Hjemmets Udstyr hos Thuen, Gravensgade 2</p>
<p>P. Krebs <i>Elektroinstallatør</i> Frederiksgade 6 Telefon 1786 <i>Udf. Arb. ved Kamillianerkliniken</i></p>	<p>M. Thomsen Støtt <i>Entrepreneur og Murermester</i> Kong Christians Allé 6 Telefon 1992</p>	<p>Hans Wiencken <i>Kastetvej 51 . Aalborg</i> er det rigtige Indkøbssted for Kød, Flæsk og Paalæg <i>Reelle, unge Varer til beskedne Priser</i> Egen Pølsefabrik . Forlang Tilbud</p>

H. PERS EFTERFØLGER

N. NIELSEN & A. BROSTRØM

Aut. Vand-, Gas- og Blikkenslagermestre
SANITET- CENTRALVARME
Algade 58 Aalborg Telf. 681

VEJLE

<p><i>Vejle Trælast &</i> Kulkompagni Havnegade 22 . Tlf. 68 og 69 Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p><i>Støt</i> Frank Andersen's <i>Fond</i> Giro Konto 1087</p>	<p>C. V. Berg Blikkenslagermester aut. Gas og Vandmester Langelinie 53, Telf. 131, 1637 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Carl Petersen <i>Slagtermester</i> 1. Kl. Varer - Pølsefabrik Nørregade 2 . Tlf. 17 21 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>VEJLE NY Mineralvandsfabrik P. C. NIELSEN Vissingsgade 8, Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>A/s Vejle Mælkekompagni <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital</p>

RANDERS

<p>S. UTTRUP <i>Murermester</i> Alle Murer-og Jernbetonarbejder udføres Fabersvej 30 . Telefon 1644 Leverandør til St. Josefs Hospital</p>	<p>THOR <i>Øl og Mineralvand</i></p>	<p>Randers Mælkeforsyning Telefon 389 og 823 Leverandør til St. Josephs Hospital</p>
<p>N. DITLEV BANDAGIST Alle Arter kunstige Lemmer og Bandager Vestergade 32 . Telefon 1189 Leverandør til St. Josef Hospital</p>	<p>N. I. Nielsen Vand- & Gasmester v. Martin Nielsen W. C. Installationer, Rep. af Centralvarmeovne Markedsgade 16, Telefon 1834 Leverandør til St. Josef Hospital</p>	<p>S. M. Sørensen Kolonial . Vin . Cigarer Brødregade 1, Tlf. 382 Leverandør til det kat. Hospital</p>

ODENSE

<p>Junker-Dreie Kolonial . Delikatesser Nørrebro 49 . Odense Lev. til St. Josephs Hospital</p>	<p>Vald. Tørring aut. elektr. Installatør Kongensgade 13, Tlf. 2021 Leverandør til Dalum Kloster</p>	<p>JØRGEN RASMUSSEN <i>Glarmester</i> Overgaden 29, Telefon 1117 Leverandør til St. Josephs Hospital og Kirken</p>
<p>Sophus Larsen & Søn Kød og Fedeverer Vesterbro 90 . Tlf. 3715 Albanigade 35 . Tlf. 4895</p>	<p><i>Man finder sig godt paa</i> Prior-Caféen Telefon 2764 Vestergade 1, 1. og 2. Sal Hyggeligt, roligt og godt</p>	<p>Odense Brugsforening <i>Kooperativt Selskab uden solidarisk Ansvar . 8 Afdelinger</i> Kolonial . Isenkram . Manufaktur Husk Divdenden <i>Køb klogt, køb kooperativt</i></p>

HOLBÆK

<p>A. P. PEDERSEN Murermester Markedsplads 10 . Telefon 239</p>	<p>Vestergades Maskinværksted RASMUSSEN & NIELSEN Telefon 1039</p>	<p>H. P. Larsen Kolonial . Delikatesser Algade 28 . Tlf. 849 Leverandør til Hospitalet</p>
<p>Holbæk Mejeri A/s Algade 54 . Telefon 65 Leverandør til Hospitalet</p>	<p>SVEND MØLLER <i>Bagermester</i> 1. Kl.s Bageri & Conditori Tidemandsvvej 10 . Tlf. 203 Leverandør til Hospitalet</p>	<p>JENSEN & OLSEN statsaut. Installationsforretning Elektrisk Lys og Kraft Algade . Telefon 365 Leverandør til den kat. Menighed</p>

Katolsk Ugeblad

Grundtvigianerne og vi

Felix Timmermans, Digter og Maler

60 Aars Jubilæum paa Rygaard

Vejledning i Kunsten at kede

Om Børn og Børns Børnebøger

Munkemel

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Frederiksholms Kanal 6, Kbh.
Tlf.: 12,166 og 12,161

Bageri & Conditori
Johan Aschengreen
Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog. 125. Telefon Amager 4019

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL **KØK** **KOKS**
NØRREGADE 15 TELF. 9270

Arbejdernes Kaffeforsyning
Bedste Luksus Kaffe 95 Øre 1/4 kg
Prøv vore henkogte Frugter
Viktoria Blommer
Ananas, Fersken osv.
Amagerbrogade 156

Bageri & Conditori
F. WIENHOLTZ's EFT.
Vesterbrogade 131 . Central 2821
Leverandør til Sct. Elisabeth Sostrene

VIGGO DENCKER
ELEKTRISKE ANLÆG
C. 10014 • AF ENHVER ART • C. 11014
GRUNDTVIGSVEJ 25

W. Staack
Malermester
Blekingsgade 6 . Tlf. Amager 1158

Walther A. Randrup
Slagterforretning
Kød . Flæsk . Charcuteri
Købmagergade 58, Tlf. C. 3179
Amagerbrogade 132, Tlf. Am. 416 y
I Helsingør, Steng. 19, Tlf. 1056

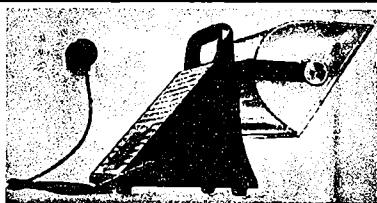
Læs **Berlingske**
Tidende

Georg
Larsen
Tlf. Valby 1058
København

KØBBERDÆKKER
BLIKKENSLAGER
GAS- & VANDMESTER
SANITETS-ANLÆG
CENTRALVARME
KLOAK-ANLÆG

Malerfirmaet **Gustav Lehnert**
Rud. Berghsgade 65 . Ryv. 1421 y
Alt Maler-
og Tapetsererarbejde udføres

Linoleum . Træparket
P. RASMUSSEN
& SØNNER
Peder Skramsgade 7 . København K
Telefon: Central 2260 & Byen 384

*Salg og Udlejning af Lysbade-
lamper og alle elektromedicin-
ske Apparater.*

Dansk Røntgen-Teknik A/S
København Aarhus
Telf. 4229 Telf. 6515
Leverandør til de katolske Hospitaler

R. Wilhelm
Bageri og Conditori
Frederiksvej 18 . Tlf. Goth. 1371
Lev. til Institut Jeanne d'Arc

Læs dette Rim!

*Man køber bedst og billigst hvor
den lille Irma Pige bor!*

Annoncér i „Katolsk Ugeblad“

fælles for læg og lærd, for By og Land, for unge og gamle

C. J. Schledermann & Sønner
MURERMESTRE . ENTREPRENØRER
Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122

Jernbeton
Murermester ved Sct. Maria Hospital

Støt
Frank Andersens Fond

Postgiro 1087

Heinze's *Vinduespolering*
Ole Suhrsgade 12 . Byen 2261 y
Lev. til Assumptionsklosteret Rygaard

Brdr. Wiggers *Malermestre*
Taarbæk Strandvej 45 . Tlf. Bellevue 154
Udfører Arb. v. Assumptionsklosteret Rygaard

Køb hos vore Annoncører

Grundtvigianerne og vi

I Højskolebladet Nr. 5 findes en meget rosende Omtale af den katolske Højskoles Fest for Grundtvig. Forfatteren *Hans Løjmand* er meget tilfreds med Pastor Schindlers Festtale om Grundtvig. Men korrekt er det ikke, naar han skriver, at Taleren fremdrog, »hvad man som Katolik kan lære af Grundtvig og hvor *faa Ubetydeligheder*, der kan være i hans Forkyndelse at tage Afstand fra«. Det er ikke blot *Ubetydeligheder*, der skiller os, men Pastor Schindler har naturligvis dvælet ved, hvad der forbinder.

Til Gengæld indeholder samme Nummer af Højskolebladet et Indlæg, der tydeligt viser, at det ikke er *Ubetydeligheder*, der holder Grundtvigianerne paa Afstand af den katolske Kirke. Der har i et forudgaaende Nummer af Bladet været en Artikel: »Grundtvig set med en Katoliks Øjne«, og den sluttede med Ordene »kun føle et kristent Broderskabs Samhørighed (med den romerske Kirke), der aabner Horisonten for en Unions Muligheder«.

Dette giver saa *Holger Schrøder* Anledning til at skrive om noget af det, der skiller katolsk og grundtvigiansk. Det er for os meget interessant at læse dette, der uden Tvivl er Gennemsnit-

Grundtvigianerens Syn paa vor Kirke. Det hedder bl. a.:

»Grundtvig var først og fremmest Frihedsmand. Han troede virkelig paa, at det Menneske, der søger ærligt og i virkelig Frihed, før eller senere vilde møde Sandheds-aandens Tale, og derfor turde han trøstigt overlade sit kristelige Vidnesbyrd til Livs-Erfaringens Skærsild.

Det er mig uforstaaeligt, at denne Tro kan forenes med Roms Paastand, at den romerske Kirke alene ejer Nøglerne til Himmelriget, at den alene kan løse og binde her paa Jorden, at den alene ejer Visdommen om Gudsrige, og at Lægmanden i og for sig ikke behøver at bekymre sig om de evige Spørgsmaal, men trøstigt kan overlade disse til Kirkens Præsteskab, hvis Forskrifter han derimod ubetinget maa underkaste sig. At der inden for selve den romerske Kirke kan tales om en vis Frihed, synes ikke at forandre Hovedsynspunktet, at der indenfor denne Kirke hverken er Brug for eller Frihed til gennem individualistiske Livs-Erfaringers Skærsild at finde ind til de evige Sandheder.«

Vi forstaa af dette, at det grundtvigianske Sandhedsbegreb er grundforskelligt fra vort. Naar alle gennem individualistiske Livs-Erfaringer kan finde ind til de evige Sandheder, maa disse Sandheder være noget gan-

ske andet end den overnaturlige Virkelighed. Efter vor Opfattelse har Kristus aabenbaret al kristen Sandhed, som vi tilegner os ved at tage imod Kristi Forkyndelse. Og vi tager imod denne ikke med den Hensigt at faa den til at passe til de Livserfaringer, vi mener at have gjort hver for sig; Livserfaringerne (usikre som de er) kan ikke være Sandhedsorgan. Men Kirken kan under Helligaandens Vejledning, som lovet af Kristus, meddele os den uforfalskede Sandhed. En Frihed, som kun skaffede os en subjektiv Sandhed i Stedet for Sandheden, giver vi unægteligt gerne Afkald paa.

Men Grundtvigianerne maa ikke tro, at vi Katoliker lader Sandhedens Kost fordøje for os. I lykkelig Vished om, at det er sund Kost, fordi den er sand, arbejder vi rigtignok med at tilægge os denne og efter fattig Evne at lade den virke ind paa vort Liv. Blot vore grundtvigianske Brødre vilde forstaa, at selve Lærens objektive Sandhed for os er noget ganske elementært, som det ikke skal koste os vort Livs Indsats at naa. Det er Grundlaget og Udgangspunktet for kristen Livsførelse. Og fordi vi føler klippefast Grund under Fødderne, føler vi os *fri*.

C. B.

St. Bernhard af Clairvaux

Resumé af Pater Jan Olav Ballins Højskoleforedrag

Den hellige Bernhard, den sidste blandt Kirkefædrene og den største Skikkelse i det 12. Aarhundrede, var ikke blot en Helgen, men ogsaa et ægte Menneske i Storhed og i Fejl. Han tilhørte en gammel burgundisk Adelsslægt og blev født i 1090 paa Borgen Fontaines nær ved Dijon.

Hans Moder Aleth (Elisabeth) øvede en særlig Indflydelse paa sin Søn og indpodede ham bl. a. en stor Kærlighed til Guds Moder. Hele hendes Moder-væsen var sikkert medvirkende til, at Bernhard blev en af Marias største Ridderer og Troubadurer. Mindet om Aleth var ofte, f. Eks. i Sønnens Kaldskrise, af afgørende Betydning i Tvivlstillfælde.

Bernhard vilde først vælge Studierne som sin Livsvej og stod allerede rejsefærdig, da Dragelsen mod Klosteret kom. Siden udtalte han sig saaledes om Klosterlivet: »I Klosteret lever man renere, falder sjældnere, vandrer med mere Varsomhed, modtager rigeligere Naadens himmelske Dug, nyder en større Fred, dør roligere, fortjener en hurtigere Befrielse fra Skærsilden og en større himmelsk Løn i den evige Salighed.«

I April 1112 stod Bernhard ved Citeaux Klosterport. Dette Kloster var stiftet i 1098 for at virkeliggøre en strengere Efterlevelse af St. Bendts Regel. Munkene kendte ikke her til bløde Underklæder og pelsforet Hætte. De spiste kun Grøntsager, tilberedt med Olie og Salt, og drak Vand til. I den fælles Sovesal sov de fuldt paaklædt paa Straasække og stod op til Nattens Timebøn i det kolde, dunkle Oratorium. Deres Arbejde var strengt Slid i Skov og paa Mark, i Stald og Værksteder. Selv gjorde Bernhard dette strenge Klosterliv endnu strengere og mindskede sin Søvn og sin Føde, saa hans Helbred led derunder. Hans Læsning var Biblen og Kirkefædrene.

Bernhard var meget lykkelig i dette Klosterliv, og Citeauxs Ry tiltrak andre, saa det tre Aar senere maatte oprette fire Datterklostre. I et af disse, Clervaux («Malurtdalen» med den tætte Skov var blevet til den lyse, ryddede Dal, *clara vallis*, Clairvaux) blev Bernhard i 1115 Abbed, kun tre Aar gammel som Munk.

Allerede da var hans Helbred nedbrudt af en langvarig Mavesygdom. Og det nye Klosters første Aar var vanskelige, men Nybyggernes Mod var uovervindeligt. Der opstod nu en Strid mellem Cistercienserne og Benediktinerne. Clunys Abbed Peter den Ærværdige og Bernhard skrev imod hinanden i en Tone, der var højt hævet over Skænderier, men ikke fri for Overdrivelser og for svigtende Forstaaelse for Modstanderens gode Tro. For Bernhard gjaldt det om den størst mulige Enkelhed i Klosterbygningen og i Livet indenfor Murene. Dog vilde han ikke dermed lovgive for alle Munke. Abbed Peter og Bernhard forblev Venner Livet ud. I det hele taget præges Bernhards Liv af store Venskaber.

Samtidig kaldte Forholdene og Bernhards eget Væsen ham til at skrive om en Reform af Bispens Liv (heller ikke her undgik han i sin Iver visse Overdrivelser), ligesaa om en Reform af Klerkenes Liv, og han prædikede for og revsede Ridderne. Clairvaux fik hurtigt selv Datterklostre, og Bernhards bedste Fæller blev Abbeder viden om. Til disse Klostre skrev han sit første store Værk »om Ydmyghedens og Hovmodets Trin«.

Der blev ofte kaldt paa Bernhard ude fra Verden, f. Eks. under en Række alvorlige Stridigheder mellem Kong Ludvig den Tykke og flere Biskopper. Og sin første verdenshistoriske Opgave fik han under det otteaarige Paveskisma, hvor det lykkedes ham at faa Innocens II alment anerkendt som retsmæs-

sig Pave. Efter dette stod han som Europas store Lys og store Leder.

Og under alt dette fortsatte han sit Forfatterskab. Berømt er hans Forklaring til Salomons Højsang. Heri møder vi hans Mystik, der ikke er teologisk organiseret, men en vidunderlig Skildring af selve det mystiske Liv. Berømt er ogsaa hans Afhandling »Om Gudskærligheden«. Men især er han Marias Ridder. »Guds Vilje er, at vi skal have alt ved Maria. Han vil, at vi intet skal have, som ikke er gaaet gennem Marias Hænder«.

En Række Vildfarelser maatte Bernhard bekæmpe, bekendtest den glimrende begavede Abélards Rationalisme og den revolutionære Arnold af Brescias Kætteri, og han rejste syg og træt til Sydfrankrig for at prædike mod den der raadende Manikæisme.

Og atter kalder den store Politik. I 1146 prædiker Bernhard Korstog, og det lykkes ham at prædike hele to store Hære frem. Men Korstoget mislykkes, og for Bernhard er det et knusende Slag, og han føler stærkt sit Ansvar.

I 1153 dør han saa en hellig Død efter mange Aars Lidelse. I sit »Klostertestamente« umiddelbart før sin Død prædiker han for alle Tider paa gribende Maade om Ydmyghed, Taalmod og Kærlighed.

Festandagten i St. Ansgar

Dagspressen har givet gode Skildringer af den højtidelige Andagt, hvorunder St. Ansgars Kirke proklameredes som vor »Domkirke«. Det overfyldte Kirkerum viste, at Hovedstadens Katoliker var stolte over dette Skridt fremad for vort Vikariat. Biskoppens Prædiken indeholdt bl. a. en Opfordring til d. 12. Marts at fejre Pave Pius XII's Kroningsdag ved atter at samles i Domkirken. Iøvrigt udtalte Biskoppen sin Glæde over det villige Samarbejde, han møder fra alle Katolikers Side.

Om at se hen til Jesus

Den første Gruppe »historiske Artikler« er nu afsluttet, og om en Uge haaber vi at kunne bringe en Artikel som Forberedelse til Fasten. Der bliver saaledes en Uge ledig. Det er derfor forekommet rimeligt at indskyde en mere aandeligt betragtede Artikel, som ser tilbage til det, vi har tænkt over, og paa den Maade afslutter de Uger, der liturgisk hedder »efter Hellig Tre Konger«, men ogsaa ser lidt fremad mod Fasten, som Messens violette Farver allerede minder os om. For Kirken vil aldrig have, at vi skal blive overrasket af dens Aarstider, pludselig staa overfor dem, især da ikke en saa vigtig kirkelig Aarstid som Fasten.

De foregaaende Artikler var jo heller ikke skrevet, blot fordi Kirkehistorie er spændende, eller fordi de omtalte Helgener er af gribende menneskelig Interesse, og heller ikke blot for at gøre os stolte af vore Aner. De var skrevet i Haab om, at vi i vor Tid og med vore ydre Forhold, hvor vi staar overfor Problemer, som i høj Grad minder om vore Forfædres, vil se samme Steds hen som de efter Lys og Kraft. Men som allerede St. Paulus sagde: »De saa hen til Jesus, deres Tros Grundlægger og Fuldender« (Hebr. 12,2). Og jeg vil driste mig til at standse ved en speciel Del af det, de saa, naar de saaledes saa hen til Jesus — en vis »Side« ved Jesus, som vi maaske ikke tænker ret ofte paa.

Helgenerne maatte altid kæmpe

Det er iøjnefaldende, at alle de Mænd og Kvinder, vi har skrevet om, blev *pint*, enten legemligt eller aandeligt af de store Problemer. Men Hovedindtrykket, vi faar af at læse om

dem, er et Indtryk af deres Ro, deres Selvbeherskelse. Det er næsten umuligt at finde noget overdrevent, ubalanceret hos dem. De var ikke Fanatikere; de Par Martyrer, der som sjældne Undtagelser ilede Døden i Møde, blev ikke rost for dette. Hvor vi finder Bitterhed, Deklamationer og Følelsen af, at Nerverne er sat paa Spidsen, er det hos Mennesker, der netop ikke var Helgener og maaske tilmed, som Tatian eller Tertullian, faldt fra Troen. Og dog har vi umiskendeligt et Indtryk af *Kamp*. Martyrerne maatte kæmpe med vilde Dyr, og Skribenterne maatte kæmpe med Idéer, nye Idéer, som de maatte opfinde et helt nyt Sprog til at udtrykke. St. Paulus maatte kæmpe voldsomt med Ordene, fordi han kæmpede saa voldsomt med Tankerne, for ikke at nævne Kampen med hans eget stormfulde Temperament. Al hans »Dunkelhed« bliver klar, hvis blot vi gør os Umage for at forstå, men den viser os ogsaa, hvor svag Mennesketanken er, naar den overladt til sig selv (og det var den i hans Tilfælde endda ikke) skal prøve at mestre Aabenbaringen. Johannes havde en Sindsligevægt, som Paulus ikke ejede, for han havde hvilet sit Hoved ved Brystet af Ham, der var mere end en Ven. Men naar Johannes som en Ørn skuer op mod sin Sol, gaar ogsaa han over fra jævn Fortælling til Udraab, han brister i Raab mere end han definerer, og naar han vender tilbage til Jorden, stammer han og lader Sætning følge Sætning uden en altid forstaaelig indbyrdes Forbindelse... det er inspireret, men ikke altid klart.

Og saa er det, at vi bemærker dette: Blandt alle de Herligheder, som *overvældede* Johannes og Paulus, der var Jesus Kristus *hjemme*«.

Vor Herre var mere end uangribelig — fuldendt god

Da Vor Herre hang paa Korset, protesterede den gode Røver: »Han har ikke gjort noget galt.« (Jeg kan ikke udtrykke den helt rigtige Klang af Ordene hos St. Lukas, 23,41. Røvens Udtryk er ikke ligefrem »Slang«, men ogsaa meget langt fra den »litterære« Form; det er præcis, hvad en meget jævn Mand vilde sige). Og da Vor Herre var død, sagde den Officer, der skulde kontrollere Hentretelsen: »Det var aldeles sikkert en god Mand« (Luk. 23,47). Begge havde en dyb, instinktiv Fornemmelse af, at Vor Herre var usædvanlig, »god« *helt igennem*. Dette Vidnesbyrd om *Godheden* var en ærlig, overbevist Hyldest fra to Mennesker, af hvilke den ene var en Forbryder og den anden formodentlig »et almindeligt Menneske«. Og det har en troværdig Klang. Jeg tror, de fleste »almindelige Mennesker« føler sig en Smule generet, naar de møder en Præst. De føler, at de selv ikke er saa videre meget »gode«, men at her er der en, som er det — eller i hvert Fald officielt burde være det — og som rimeligvis lever et saa godt som uangribeligt Liv. Men endnu dybere i deres Sind føler de, at »Godhed« maa være mere end »Uangribelighed«, og de kan vel ogsaa have en vis Følelse af — ja, selv den sorteste Synder kan haabe, uden at turde bekende sit Haab for sig selv, at selv han paa en eller anden Maade har en Gnist af ægte Godhed i sig, trods alle Sydens Skorper. Ja, selv tror jeg ikke, at jeg nogensinde har truffet et Menneske, i hvem jeg ikke, trods hele hans lange Register af tilsyneladende uangrede Synder, syntes at ane Nærværelsen af noget godt, endda noget meget, meget godt. Og det er netop disse Mennesker, som saa stærkt længes efter i Kristus at finde et Menneske, der var »helt igennem god«, en som aldrig viste sig fejg, aldrig var egenkærlig, aldrig vilde sige en Usandhed, aldrig kunde »svigte en anden en«. Hvor meget vi end

ønsker at paavise Vor Herres fuldkomne Menneskelighed, gavner vi ikke nogen ved at give det Indtrykket af, at der i Ham ogsaa var den Ufuldkommenhed, som der er saa meget af i os. Saadanne Mennesker, som vi lige nævnte, ønsker og længes med Hæftighed efter, at i hvert Fald *Han* ikke skal have selv det mindste i sig af alt, hvad der er lavt.

Vor Herre lod sig se, som han var

Læg Mærke til, at Vor Herre bød Folk alle mulige Lejligheder til at »se ham efter i Sømmene«. I tredive Aar var han »det almindelige Menneske«. Som Barn lærte han sit Alfabet, som Dreng sit Haandværk, og han legede Børns almindelige Lege. Som ung Mand og sidenhen passede han sin Bestilling som den lokale Smed og Tømrer og drog Omsorg for sin Mor. Han stillede sig ikke i Positur. Han skjulte sig ikke bag hemmelighedsfulde Slør. Han anlagde ingen Mine, som om han en skønne Dag — ja, hvis bare de anede det! — vilde vise sig at være en forklædt Prins. Enhver kunde vide alt om ham.

Og da han traadte offentligt frem, forfærdede han dem først. Han talte til alle Mennesker, han spiste hos hvem som helst. Han øvede ingen Strengheder som Johannes Døberen i Retning af Klæder eller Føde. Men snart ophørte Kritiken af hans moralske Lømfældighed. Det er mærkeligt for os (vi har maa-ske ogsaa en noget besmittet Tankegang) saa lidt der i Evangelierne tales om seksuelle Synder. Og dog er det en saadan ren Luft, der slaar os i Møde fra dem! Hvilken ubetinget *Sundhed*. Han var *Sundhed*! Hans Nærhed helbredte, uden at han behøvede at diskutere Sygdommen. Da han ikke trak sig tilbage fra den stakkels Kvinde, der kastede sig grædende for hans Fødder ved Middagen, faldt det ikke et Øjeblik hans Vært, Farisæeren ind, at det var, fordi Vor Herre var lige-

gyldig overfor Synden, men han gik ud fra som givet, at Jesus umuligt kunde vide, hvem hun var. Men Vor Herre vidste det fuldendt godt. Han kendte ogsaa sin egen Renhed, men han afsondrede sig ikke i den, fjern og ophøjet, som en Engel frosset inde i et Isbjerg. Han tog imod det stakkels Pigebarns bodfærdige Kærlighed, drog hendes *virkelige Jeg* til sit Hjerte, og da hun var naaet ind til hans »Atmosfære«, opdagede hun, at alt, hvad der var fordærvet og falsk, simpelthen blæstes bort fra hendes Tanker, veg bort fra hendes Hjerte. Kristus er ene om at forstaa alt om Synden og har dog aldrig maattet opvække Anger selv.

Vor Herres positive Godhed

Vor Herre insisterede netop paa dette: den aandelige Luft vi maa leve i. Kristi rene Skønhed bestod ikke deri, at han ikke begik nogen synlig Synd, men laa i hans Sinds positive Skønhed, der skinnede frem og lod sig høre i alt, hvad han sagde, ja ogsaa i hans Tavshed, og i alt hvad han gjorde, ja ogsaa i hans blotte Nærvær. Han elskede at citere: »Han skal ikke kives (være diskuteret, udfordrende) eller raabe op, ej heller skal hans Stemme høres paa Gaderne eller Torvene« (Is. 42,1—4; Matt. 12,18), og han forsikrer os om, at han ikke vil itubryde det knækkede Rør eller slukke den osende Tande, d.v.s. Vægen som er ved at dø af Mangel paa Olie. Ikke den mindste Tankens Gætning i *Retning af Sandheden*, ikke den svageste Viljens Anstrengelse hen imod noget *bedre* vil han foragte, afbryde eller feje til Side, fordi det ikke altsammen ligestraks er fuldkomment. Og triumferende slutter han: »Derfor er det ham, paa hvem Folkeslagene — hele Verden — skal haabe.« Hans Fuldkommenhed kan sympatisere med al Ufuldkommenhed; og de modløse, de raadvillede, de som stadig fejler og ved, hvor ynkelige Skabninger de selv i bedste Fald er, de kan *føle*, at saadan er det, og de kan — med

lykkeligt befriede Hjerter! — kaste deres Tillid paa *ham*!

Vor Herre aabenbarer sin Guddom

Stilfærdigt gaar han sin Vej ind i Verden; han kommer ikke springende ned fra Tempeltinden, baaret af gyldne Skyer. Først fortæller han kun om sig selv i ganske smaa Antydninger. »Jeg er ikke kommet for at kalde de retfærdige, men Synderne...« Kommet? *Hvorfra?* Mener han, at han er »den som skal komme«? »Naar Brudgommen tages fra dem, saa skal de faste.« Mener han, at *han* er hin Folkets, Sjælens Brudgom, der er forudsagt hele det Gamle Testamente igennem? Ja, men saa — »Her er en, som er større end Salomon.« Nej — »Her er mere end Templet — som blot er Guds *Hus*.« »I har hørt, at det er sagt til de gamle...« Til hvem? Af hvem? Til det udvalgte Folk, og af Gud gennem Moses... »Men jeg siger Eder...« Hvem gør han sig til?

Og da han har stillet det uhor-te Spørgsmaal: »Hvem af Eder kan overbevise mig om Synd?« — (Vor Ydmyghed vilde tvinge os til at sige: »Ja, jeg *tror*, men hvad min Livsførelse angaar... Hør paa hvad jeg siger — og døm saa selv — men *efterlign* mig ikke!«) — saa kan han sætte Kronen paa sine Ord med en Opfordring, vi ikke vil møde paa nogen Helgens eller Vismands Læber: »Kom til *mig*, alle I! Lær af *mig*, og jeg vil give Eders Sjæle Hvile«, og hertil følger han det forbløffende Paradoxs: »For jeg er sagtmodig og ydmyg af Hjerte!« Paa alle andre Læber havde det været den utaaleligste Egoisme. Hvilket fuldstændigt Modstykke til Ydmyghed! Hvor skulde en saadan Selvhævdelse kunne forenes med Sagtmodighed? Og dog finder vi hos *ham* den fuldkomne Ligevægt, den rolige Nøgternhed; hos *ham* er der den fuldkom-mengjorte Harmoni. Overfor en ung Mand, der ligesom saa mange andre havde lært sin Tro grundigt, citerede jeg engang

Ordene: »Ingen kender fuldtud Faderen uden jeg og den, for hvem jeg vil aabenbare Ham« og »Uden mig kan I intel gøre«. Han udbød: »Men dette her er jo kolossale Ting!« De naaede for første Gang hans *indre Øre*.

Ja, dette her er kolossale, men ogsaa ganske enkle Ting. Vor Herre, om hvem den døende Røver og den romerske Soldat følte, at han var helt, som han skulde være, han, som var saa godt tilpas blandt sine Venner eller blandt Smaabørn eller Fiskere eller Landarbejdere, saa let kunde omgaas de rige og de lærde og de jødiske og romerske Autoriteter, og som var »hjemme« hos Matthæus eller Magdalene — *han var ikke mindre »hjemme« hos Gud*. Derfor er det, at disse Martyrer, der alle var saa svage, som Mennesker nu er, naar de staar over for Pligten til at skulle dø, og alle disse Troens Forsvarere, som ogsaa var saa svage, naar de stod overfor Pligten til rette-

ligt at skulle forsvare de transcendenteste Mysterier, de følte hver eneste af dem, at det altsammen var godt, naar blot de var sammen med ham, som kendte al deres Lidenhed og dog kunde gøre »store Ting« med dem, han, som saa enkelt havde *begyndt* Troen i dem — bare ved at faa dem til at elske *ham* — og som nu fuldendte den saa ophøjet — ved at styrke dem til at dø for *ham*, saaledes som de havde levet og arbejdet for ham. Deraf kom deres *Ro i ham*, i hvem det store og smaa var saa fuldendt forenet, og hvis Sjæl ligesom et Hav, der er overskyttet af det rene Sollys, var klar og fredfyldt.

Vi har nu afsluttet Festerne for Jesu Barndom og lært om hans Lidenhed. Saa maa vi gaa videre frem, stadig »i Kristus« til hans Lidelses store Ting og til den største Ting, som er hans og vort evige Opstandne Liv.

C. C. Martindale S. J.

Kapitler om Bøn XIII

Bønnens nødvendige Egenskaber

Som med alle andre Ting er det ogsaa med Bønnen. Det kommer meget an paa, *hvordan* man beder. Skønt Bøn i sig selv er et Gode, som skal være medvirkende ved vor Frelse, gavner den alligevel kun, naar den forrettes paa den rigtige Maade. Skriften selv forsikrer os om, at ofte faar vi ikke det, vi beder om, fordi vi beder daarligt (Jak. 4,3). Af denne Grund er det nødvendigt at komme til Klarhed over Bønnens nødvendige Egenskaber, hvad enten vi tænker paa den private eller den fælles Bøn. De Regler, som gælder i saa Henseende, er opstillet af vor Frelser selv.

Vi erindreren den Samtale, Jesus førte med den samaritanske Kvinde, der vilde have Besked om den rette Gudsdyrkelse. »Tro mig,« svarede Jesus, »der kommer den Time, da I hverken

skal tilbede Faderen paa dette Bjerg (Garizim) eller i Jerusalem. — Men den Time kommer, og den er allerede kommet, da de sande Tilbedere skal tilbede Faderen i Aand og Sandhed. For det er saadanne Tilbedere, Faderen søger. Gud er jo Aand, og de, som tilbeder ham, maa tilbede ham i Aand og Sandhed« (Jo. 4,21 f.).

Hermed er det afgørende Ord sagt om Bønnens Hovedegenskab. *Al Bøn maa være Bøn i Aanden*. Men at bede i Aanden vil sige, at Bønnen maa komme indefra, fra Hjertet, ikke blot fra Læbernes yderste Rand. Jeg maa for Alvor have den Hensigt og det Ønske at ville tale med Gud om et Anliggende, som ligger mig paa Hjerte. Ellers er der ingen Sandhed i Bønnen. Dette gælder baade om den indre og den mundtlige Bøn. Ogsaa *den*

mundtlige Bøn maa være Bøn i Aanden, d. v. s. komme fra et Hjerte, som er opfyldt af Andagt og ærbødig Kærlighed til Gud. Vore Ord og alle andre ydre Tegn bør være ligesom Ekkoet og det naturlige Udtryk for vor indre Tanke og Attraa. Uden dette er der ikke Tale om hverken Aand eller Sandhed.

Den bedste Bøn er *den dybt inderlige Bøn*, den som fødes af Aandens Glød. Gud, som jo kender Menneskehjertets lønlige Tanker, hører og bønholder den, selv om den ikke bliver udtalt med Ord. Vi kender Eksempler paa denne Art af Bøn fra Biblen. Herren hørte Samuels Moder Anna. Hun græd og bevægede Læberne, men sagde ikke noget. Alligevel blev hendes Hjertesuk bønørt. (I. Sam. 1,13). Ogsaa Kong David holdt Bøn paa denne Maade. »Mit Hjerte taler til dig. Jeg søger dig. O Herre, jeg søger dit Aasyn.« Saaledes skildrer han i 26. Salme sine indre Følelser og Længsler, idet han ser bort fra Mundens Ord.

Naturligvis har ogsaa *den mundtlige Bøn* sin nyttige og nødvendige Plads i det religiøse Liv. Ikke sjældent er det de Ord, vi siger, der virker paa vort Hjerte og gør det varmt. Paa denne Maade antændes Fromhedens Ild i os udefra. Men det kan ogsaa være omvendt. Den indre Glød kan være det primære, og saa er det den, der ligefrem nødsager os til at udtale vore Tanker og Følelser i Ord eller Sang. Er Hjertet fuldt af hellig Glæde, strømmer Munden over af den. Hvis nu baade Hjerte og Mund saaledes jubler i den levende Gud, saa tilbyder vi derved den Allerhøjeste et *helt Offer*, nemlig Aandens saavel som Legemets Tjeneste, og mere kan vi ikke yde. Det var paa denne Maade, at de hellige Apostle plejede at bede, som det fremgaar af Apostelgængerne og Brevene.

Hvis vi ikke havde andre Forpligtelser overfor Gud end den, at vi som Enkeltpersoner skal ære ham med vor private Bøn, saa kunde vi nøjes med den indre Bøn. Den mundtlige Bøn

vilde i dette Tilfælde beholde sin Værdi som en naturlig Udvidelse af Aandens Tale med Gud og vilde tit lette og fremme Andagten samt Glæden. Men vi skal jo ogsaa dyrke vor Skaber som Medlemmer af et Samfund, som hans Ejendomsfolk her paa Jorden. Saa bliver der Brug for fælles og offentlig Bøn, og *den er nødvendigvis mundtlig*. Derfor beder vi højt, og vi synger, naar vi om Søndagen er samlet til fælles Gudsdyrkelse.

Til Slut endnu et Ord om de *Fjender*, som Bønnen i Aand og Sandhed har. Denne er jo Kristendommens Særkende. Hedninger kender den i Almindelighed ikke. Om dem siger vor Frelser selv: »Naar I beder, skal I ikke bruge mange Ord som Hedningerne, der mener, at de skal bønføres for deres Ordskvalders Skyld. Efterlign dem altsaa ikke. Jeres Fader ved jo, hvad I har Brug for, før I beder ham derom (Mt. 6,7—8). Det er soleklart, at her forbydes hin *hedenske Snakkesalighed, der vilde oplyse Afguderne* om de jordiske Forhold. Men det er en skammelig Vildfarelse at mene, at vor Frelser har noget imod udholdende Bøn eller Gentagelse af samme Bøn. Hvis det var Meningen med hans Ord, vilde han have talt mod sin egen Praksis. Hele Nætter kunde han jo tilbringe i Bøn, og i Oliehaven gættog han tre Gange den samme Bøn. Nej, lige saa længe som Mundens Ord er et Udtryk for Aandens indre Kraft og Higen efter Gud, lige saa længe er de gode og Gud velbehagelige. Først i det Øjeblik, da Aand og Hjerte begynder at svigte, kan ydre Ord ikke mere nytte, og saa maa man holde op med at bede. Men at man efterhaanden skal lære ogsaa at kunne forrette længere Bønner, og at man i saa Henseende ikke skal blive staaende paa smaa Børns Standpunkt, dertil opmuntrer baade Kristi og Kirkens Eksempel. Det eneste, vor Herre altsaa vilde udelukke med sin Advarsel er den Overtro, at man kan opnaa noget hos Gud ved tom Snak uden at Hjertet er med paa den rette Maade.

Paa samme Sted afviser vor Frelser ogsaa den *hykleriske Bøn*, der ønsker at blive set og beundret af Menneskene. Heller ikke den Slags er jo Bøn i Aand og Sandhed. Kristus anbefaler Bøn i Lønkammeret, og det vil blandt andet sige: Samtale med Gud i Hjertets Enrum. Men det er ikke nok at trække sig tilbage i sit eget Indre. Hjertet bør ogsaa lukkes og laases, for at uvedkommende Ting ikke

maa liste sig ind og bringe Bønnen rene Hensigt i Fare. Stiger Bønnen saaledes op fra Hjertet, vil den himmelske Fader, som gennemskuer alle Hjerter, og kender vore lønligste Tanker, opfylde den bedendes Ønsker.

»Aandelighed« var den første Egenskab, vor Bøn skal have. Men Kristus nævner flere andre endnu. Dem vil vi saa høre om næste Gang.

F. K.

60-Aars Jubilæum paa Rygaard

Den 22. Februar fejrer Assumptionsordenen paa Rygaard en sjælden Fest: den kendte og elskede Mère Xavier holder 60 Aars Jubilæum som Ordenssøster. Mère Xavier er født den 5. Juli 1858 i Aveyron, en Bjergegn i Frankrig. Hun indtraadte i Assumptionsordenen i August 1879, og hun ankom til Danmark med de første Assumptionssøstre den 12. Oktober 1908.

Siden har hun virket her, bortset fra nogle Rejser til Moderhuset i Belgien, bl. a. for ca. 8 Aar siden, da man ønskede at samle de Søstre, der havde kendt Ordenens Stifterinde personligt, og blandt dem var Mère Xavier.

Vi, der er gaaet ind og ud hos Søstre fra vi var Børn og unge Piger, kender alle personligt

Mère Xavier. Vi er mange, der husker hende fra Amalievej, — ildfuld og stærk, straalende og dygtig. Der stod Respekt om Mère Xavier, men aldrig mere, end at man ogsaa turde elske hende! Hun har i Aarenes Løb samlet mange, baade unge og ældre, til sine »conférences«, der viser, hvor indsigtfuld og vidt ompændende hendes Viden er. Men først og sidst er Mère Xavier et levende Vidnesbyrd om GUD og den Kirke, hun har viet hele sit Liv! Naar hun talte til os, var der ingen Gaaen paa Akkord: vi skulde tro, som Kirken bød, og vi skulde lære at elske og ære den og GUDS MODER og forstaa, hvilken Naadegave det er at være Katolik!

Gennem Aarene, der er gaaet, har Mère Xavier opdraget mange Børn. Hun har ogsaa vist Vej til Kirken for mange, mange Sjæle. Vi er en stor Skare, baade i Danmark og rundt omkring i Verden, der ved, at Mère Xavier var een af dem, GUD sendte paa vor Vej som det allerførste Budskab om KIRKEN. Vi har haft uforglemmelige Samtaler med hende, og hun er der stadig, — smilende og bestemt, kærlig og interesseret, ens mod høj og lav! Vi har gennem Aarene faaet hendes trofaste Breve og Hilsner, og vi har set hendes Glæde, naar een virkelig gjorde Alvor af Kaldet og tog imod Kirkens uafkortede Evangelium. Vi rastløse og ad-

spredte Mennesker skal takke for, at der er nogen, »der altid er hjemme«. Saadan er det jo paa Rygaard! Der bliver altid Tid til en Samtale, til at laane en Bog, eller hvad det nu er man trænger til!

Vi Nordboere, der saa let specialiserer os, har ogsaa meget at takke fransk Katolicisme for! Dens Kærlighed til »l'Eucharistie et Notre Dame«, dens Trofasthed mod de Hellige, dens Evne til at skabe Glæde og Fest med fin og aandfuld Stil. Mère Xavier er Indbegrebet af fransk Katolicisme, og de mange Aar heroppe har ikke forandret hendes Indstilling! Vi Danske siger GUD Tak for, hvad vi faar fra vore Trosfæller fra de katolske Lande. Vi staar i en stor Tak-

nemmelighedsgæld til de mange Præster og Søstre, der forlod Hjem og Fædreland og tilbragte et Liv i trofast Tjeneste her hos os, og vi ved, at vi slet ikke kan undvære dem; netop saa forskellige, som de ofte er, giver de os et Indtryk af vor hellige Kirkes Storhed og Evne til at samle alt og alle, og de er med til at danne Kirken her hos os. Vi vil ved denne Lejlighed sige Assumptionsordenen Tak for alt, hvad den har betydet for os, der har Tilknytning til den og i dens Aand har mærket noget af det, som St. Thèrese udtrykte saaledes:

»Je veux passer mon ciel à faire du bien sur la terre«.

Lili Howitz.

Højskolen i fuld Gang

Vi henter Viden og faar Tankerne sat i Bevægelse

Det var Kyndelmisse, da Højskolen igen begyndte Undervisningen i Boyesgade, den Tid, hvor Dagene længes og Vinteren strenges, hvor Træthed og Vitaminmangel er ved at tage Kræfterne fra en, saa man ikke føler megen Trang til at lade sig lokke udenfor sin mere eller mindre lune Stue.

Men saa huskede man paa alle de gode Aftener i Efteraaret, hvor tit der var blevet sagt et eller andet, der slog ned i en og satte Tankerne i Bevægelse, Værdier, man ikke før havde faaet Øje paa. Nej, nu tager vi os sammen, det er en altfor god Lejlighed at lade gaa fra sig — hvor mange Mennesker sidder ikke rundt om i Provinsen og misunder os Københavnerne al den Viden, vi kan hente i Katolsk Højskole!

Bogen, de ikke tør læse

Mandag Eftermiddag kom de første Deltagere, Folk, der er optaget om Aftenen eller ikke gerne gaar ud i Mørket, men

som alligevel gerne vil være med til at lære noget. Pater Coenen begyndte sin Gennemgang af Johannes-Evangeliet, denne Bog, som saa mange siger, de ikke tør læse, fordi den staar for dem som en Rædslernes Bog. Men vi fik at vide, at det var et ganske forkert Indtryk, og nu vil vi alt-saa faa Hjælp til bedre at forstå, hvad den hellige Johannes har villet sige. —

Koksene er dyrebare

Om Aftenen var Højskolen i fuld Gang. Mens Pater Wolfisberg læste Latin i den lille Sal med Eleverne fra sidste Semester — de har lært en Masse allerede, siger de — gentog Pater Coenen sin Eftermiddagsforelæsning i den store Sal. Det viste sig nemlig nødvendigt at være yderst sparsommelig med Brændslet, og Biblioteket ovenpaa vilde sluge altfor mange af de dyrebare Koks, saa derfor maa der i nogle Timer undervises i begge Salene nedenunder samtidig. Det gik ogsaa meget

Rom og Verden

I Slutningen af Januar overrakte Præfekten for Propagandakollegiet, Kardinal Fumasoni-Biondi, paa den japanske apostoliske Delegats Vegne den hellige Fader det første Bind af et katolsk Konversationsleksikon, der udsendes i Tokio. Værket, der har den vigtige Opgave at informere dannede Kredse i Japan om den katolske Lære og katolske Anskuelser, redigeres af Pater Kraus S. J., Professor ved det katolske Universitet i Tokio. Hele Værket er beregnet til at omfatte fire Bind og er overordentlig smukt udstyret.

*

I Modsætning til en Meddelelse, som for nylig gik gennem den italienske Presse og som vi ogsaa bragte, meddeles det nu, at Dispensationen for Fastebudget ogsaa gælder Vatikanstaten, idet Statens Indbyggere er underkastet de samme Rationeringsbestemmelser som i Italien.

*

Kardinaler og Ærkebiskopper i det besatte Omraade af Frankrig har udsendt en Fællestalelse, hvori der gives Udtryk for Loyalitet overfor den franske Regering. Episkopatet vil — hedder det i Skrivelsen, der er rettet til den hellige Fader — afholde sig fra enhver Form for politisk Aktivitet og udelukkende arbejde for Sjæle-nes Frelse og derved søge at bane Vejen for en Muliggørelse af de af den hellige Fader fremsatte Idéer til en ny og bedre Verdensorden.

*

I det gamle Cistercienser-abbédi i Hauterive i Nærheden af Freiburg (i Schweiz) er der blevet indrettet et Præstese-minarium for et halvt Hundrede i Schweiz internerede franske Klerikere.

Felix Timmermans - Digter og Maler

Kort efter forrige Verdenskrig udkom der i Belgien en Bog: »Jesusbarnet i Flandern« af en vis Felix Timmermans. I og for sig passede denne Bog — hvad saavel Emne som Fremstillingsmaade angik — slet ikke ind i den paa dette Tidspunkt af flere Krigsaaar rystede og lammede Verden: ikke desto mindre slog Bogen an, fik en vældig Succes og gjorde den hidindtil helt ukendte flamske Digter til en af de mest udbredte og yndede Forfattere. Det var jo netop den Længsel efter Ro, der var groet af Kampen mellem Folkene, den Længsel efter indre Fornøjelse og den Higen efter ny Tilknytning til det, der ligger en nærmest, som talte ud af disse enkle Træk, og som efterhaanden gav Genlyd over hele det saarede Europa. Den Aand og den Styr-

↑ Digtermaleren Felix Timmermans

deres Sædvaner og Liv. Her har en Kunstner virkelig formaaet at lænkebinde Verdens Øjne til hans flandske Hjemstavn og derved slaat til Lyd for ethvert Folks særegne, fædrene Belydning

Side om Side med hans litterære Arbejder er hans Tegninger ligesaa yndede, og sjældent er et Maler- og Tegnerlalent i den Grad forenet med en Digters, som Tilfældet netop er med Felix Timmermans. Der hvor det skrevne Ord holder op, tager Billedsproget fat; det fører Tankerne videre og gør det sagte levende for Læserens indre Øje. Timmermans Billeder er kendt og skattet som hans Skrifter, fordi de er eel med dem i Indhold og Form. Desværre sætter de altid noget af deres Ynde til ved Reproduktion og især naar man maa undvære Farverne, men de her viste Eksempler turde dog vist være tilstrækkelige til at give et Begreb om Felix Timmermans Stil. Der er paa Dansk udsendt to af hans Bøger, begge forsynet med Smaategninger, nemlig »Delfinerne« og »Livsglede«. I Slutningen af sin Selvbiografi skriver Felix Timmermans: »Saaledes er jeg stadig mere og mere blevet Forfatter, hvad der i Førstningen slet ikke var min Hensigt! Farven stivnede

Fiskeren

marus' vældige Kirketag. Og selv hans Fantasi billeder er fostret af denne Hjemstavnssævnelse og viser, hvor udtømmelig rig den sprudler, naar blot Kunstneren formaar at gribe og forme den hemmelighedsfulde Tone, der klinger ud fra det Sted, hvor han har Rod og hvorfra hans Verden gaaer.

I det skønne Lier, ved Nethe...

↑ Gude i Lier, Felix Timmermans Hjem

ke, der ligger i en Pieter Breughel eller i en hvilken som helst anden af de store flamske Maleres uforgængelige Værker, er her paa ny blevet levendegjort hos en Digter, der har forslaaget at aflure sine Omg-

velser deres intime og mest intime Liv og har formet en Forherligelse af æge flamsk Folkeliv og Folkesjæl.

Kritiske Sjæle mente at kunne forklare den begejstrede Modtagelse, der blev Felix Timmermans første og følgende Værker til Del, udtra den Tids Aand og Stemning og ansaa dem derfor kun for at være af forbigaaende Art, idet man mente, at det Slof, der var hentet fra en Digters egen og nærmeste Omgivelser, snart vilde være udtamt; man underkendte imidlertid derved den virkelige dybe digteriske Skabelkraft hos den, der saa at sige helt er vokset sammen med sit Lands inderste Væsen og derfor forstaar at fravriste sin fædrene Jord og Omgivelser udtømmelige Værdier og stadig nye Emner. Felix Timmermans er aldrig blevet kedelig eller ensidig, thi Trods for, at hans enkle Stil stadig søger sine Emner fra det samme Milieu og digter deres blandt de samme Menneske-skikkelser

Tekst:
W. KOCH

Det katolske Hjem

Den Haand, der rører Vuggen, styrer Verden

ET BARN ER FØDT —

Et Barn er født til Verden

Et lille, uendelig skrøbeligt Væsen, saa skrøbeligt, at et Vindpust kan slette det af Tilværelsen.

Har ikke den evige Visdom taget fejl, da den sendte det lille Menne-skebarn saa svagt, saa hjælpeløst ind i Livet?

Nej, der er intet forsømt over for det lille Barn, al den Stund det blev lagt *i sin Moders Arme*.

Moderen er blevet Barnets Forsyn.

Vor Tids kloge Mennesker vilde antagelig have ordnet det anderledes. Havde de faaet Lov til at raade, skulde Barnet fra dets første Opvaagnen til Livet have været en lille selvbestemmende Person, ansvarlig for sine Handlinger, frit vælgende og vragende over for Livets mange Muligheder.

Saaledes er det ikke blevet.

Netop i de første Leveaar, som er af uberegnelig stor Betydning for Barnets Tilværelse, er det ubetinget afhængigt af sin Moder.

Ganske vist maa hun arbejde med visse Forudsætninger, som hun er nødt til at regne med: medfødte Anlæg, legemlige og aandelige Ejendommeligheder. Men tilbage bliver altid, at Moderen ganske uundgaaeligt kommer til at præge Barnet og raade for dets Fremtid, aandeligt og legemligt, — enten hun gør sig det klart eller ej!

Intet Ansvar er saa stort som en Moders.

Ingen Opgave er saa skøn som en Moders.

Enhver Moder maa vide, at hun er med til at bygge et Menneskeliv op og dermed ogsaa har en vidtrækkende Indflydelse paa det menneskelige Samfund, en Indflydelse, som i vore Dage ikke vurderes højt nok. Og dog bliver det altid sandt, hvad det gamle Ord siger:

Den Haand, der rører Vuggen, styrer Verden.

Barnet — en Guds Gave

Den kristne Moder ved det.

I dybeste Ydmyghed og med bævende Glæde tager hun mod Barnet af Guds Haand. Hun ved jo, at under det lille Legemes skrøbelige Hylster bor en udødelig Sjæl, en levende, men endnu slumrende Sjæl. Og for hende, den kristne Moder, bliver Opgaven saa enkel, saa lige til, saa selvfølgelig:

Hun har modtaget Barnet af Gud — hun skal give det tilbage til Gud.

Blandt Livets mange Veje og Stier vælger hun uden Vaklen og Bekymring den eneste, der er klar og sikker; Vejen til Himlen. Ad Vejen til Himlen vil hun føre sit Barn.

Den kristne Moder ænsrer ikke Verdens Snak om Barnets Ret til selv at raade og vælge med Hensyn til sin Livsanskuelse. Hun ved, at den kristne Tro ikke er en Livsanskuelse »som saa mange andre«.

Gud er en Realitet — ikke en Idé. Hans Ret til Barnet er uomtvistelig, thi Barnet tilhører ham.

Den aabenbarede Tro, Kirkens Lære er en hellig og uendelig kostbar Arv, som en Moder ikke maa beholde for sig selv, men overgive til sit Barn.

Derfor, kristne Moder, den Dag, da du opdager, at Barnets Sjæl begynder at lyse ud gennem dets

Blik og gennem Smilet, som hilser din Tilsynekomst, og da du mærker, at Evnen til at skønne og skelne er ved at udvikle sig, *da begynder din Gerning:*

at lære dit Barn at kende, elske og tjene den Gud, som har skabt det.

Moderens Ansvar

Mangen Mor, som overvejer disse Tanker — før eller efter Barnets Fødsel — vil spørge sig selv: Lever jeg selv efter de Principper, hvorefter jeg vil opdrage mit Barn? — Er Gud blevet en Realitet for mig, eller blot noget vagt og taaget? — Hvordan vil det gaa den Dag, da mit Barns forskende Blik vil følge mig, og da enhver Uoverensstemmelse mellem det, som Mor siger, og det, som Mor gør, vil bringe Usikkerhed og Ængstelse ind i Barnets Sjæl?

Da vil hun i Bevidsthed om sit Ansvar over for den udødelige Sjæl, som Gud har betroet hende, begynde at ransage sit Liv.

Jeg skal lære mit Barn at elske Gud! Elsker jeg ham selv?

Jeg skal lære mit Barn at bede! Beder jeg selv? Og hvordan?

Det er en saadan Ransagelse, som har ført mangen Mor — og mangen Far — til et mere overbevist og inderligt Kristenliv. Det var Kærligheden til deres Barn, der fik dem til at gaa i sig selv. Det var Ønsket om at give deres Barn et rigt og stærkt aandeligt Liv, der drev dem til Bønnen og Sakramenterne for derved at styrke deres eget. For at kunne løse den store Opgave at danne Barnets Sjæl efter Guds Billede, tog de sig for at fjerne alt det, der skæmmede Gudsbilledet i deres eget Liv.

Lykkeligt det Barn, der en Dag kan give sine Forældre det Vidnesbyrd: Jeg lærte mere af deres Liv end af deres Ord.

DIN MOR (Efter F. W. Foerster: Selvopdragelse)

De fleste kender vel nok Rafaels Sixtinske Madonna. Gives der egentlig saadanne Kvinder i Virkeligheden? Det gør der vel næppe. Men hvor kunde Rafael da skabe et saadant Billede, naar der dog ikke gives saadanne Kvinder som

hans Madonna? Han har selv engang fortalt, hvordan det gik til. Han saa paa flere Mødre og fandt hos dem alle et eller andet skønt, og alt det skønne samlede han, som Bierne samler Honning, og forenede det i dette ene herlige Billede.

I ser altsaa, at Højheden og Renheden ikke er grebet ud af Luften, men samlet i det virkelige Liv. Ingen jordisk Kvinde kan helt sammenlignes med Madonna, men dog er der i enhver Moder, der bøjer sig over sit Barn, noget helligt og himmelsk. Man skal blot lære at se det. De fleste Mennesker ser det ikke, fordi en Moder maaske ser syg eller træt ud, eller har grove Arbejdshænder, eller et Ansigt mærket af Slid, eller fordi hun ofte er vred eller ophidset af lutter Bekymring og Træthed. Det skjuler det hellige for dem. Men en stor Kunstner er et Menneske, der ser mere end andre, og saadan en Kunstner var Rafael. Hvis I blot ser paa hans smukke Maleri, lærer I ikke meget af ham; det bedste, Kunstneren giver os, er Evnen til ogsaa selv at finde det skønne. Naar I har betragtet Rafaels Billede, skal I se paa eders egen Moder med helt andre Øjne end før. Se engang paa hendes Ansigt, naar hun bøjer sig over eders Seng om Aftenen eller maaske over de smaa Søkendes Seng, eller se paa hende, naar du er syg, og hun plejer dig. Kan du se Helgenlorien om hendes Hoved? Der er ingen virkelig Helgenlorie, men der er et himmelsk Udtryk i hendes Ansigt. Det kommer af, at hun i Øjeblikket aldeles ikke tænker paa sig selv. Og jo mindre Mennesket tænker paa sig selv, des mere ser det ud, som om det slet ikke mere hørte til paa denne Jord. Derfor siger man ofte: »Min Moder er en Engel.«

Jeg ved godt, at der gives mange Mødre, som ikke er Engle, og at mange gode Mødre ofte er svage og saa maaske kan blive heftige og vrede, saa at et Barn under liden kan blive uretfærdigt behandlet. Men tror I ikke, at Rafael havde set det og vidste det; men han saa igennem det alt sammen; han saa kun de gennemvaagede Nætter og Mødrenes Angest og Nød, og naar han tænkte paa den uendelige Fylde af Kærlighed og Æmhed, hvormed Tusinder og atter Tusinder af Mødre i den hele Verden Dag og Nat kysser sovende Børn, da syntes Mødrenes Skønhed ham saa stor, at det ufuldkomne helt forsvandt, og at en lille Smule af denne Skønhed ogsaa

kom til at omgive de Mødre, der er fattige paa Kærlighed og Evne til at ofre. Derfor siger jeg: »Den, der er fuld af Ærefrygt for sin Moder og altid er beskeden og kærlig over for hende, selv om hun er nok saa pirrelig, heftig og urimelig, han er en Kunstner af Guds Naade, thi hans Øjne ser gennem al jordisk Ufuldkommenhed en Moders Storhed. Den, der altid er ridderlig og fin over for sin Moder og behandler hende som en Dronning, han har Rafaels Øjne; han ved, hvad en Moder er.« Jeg har engang hørt om en Mand, hvis Moder var saa vild og haard som nogen af Eventyrenes onde Kvinder; men han var altid mild som en Engel imod hende og viste hende en saadan Ærbødighed, som om hun var en Fyrstinde. Da man engang spurgte ham: »Hvorfor siger du hende dog ikke engang Besked og lader hende forstaa, at hun ikke kan tillade sig alt,« svarede han: »Det kan jeg ikke faa mig selv til. Enhver Moder, der har holdt et Barn paa sine Arme, er mig hellig. Hun er et Menneske, der har iført sig en hellig Dragt, og derfor bøjer jeg mig for hende, saa længe jeg lever.«

Jeg ser ofte, at Sønner og Døtre, naar de bliver store, efterhaanden

BARNET OG DETS BØNNEBOG

Der er ingen Tvivl om, at vore mindste Børn længe har trængt til en Bønnebog, som var tilpasset deres Alder og Behov. Derfor er ogsaa den lille »Messebog«, som for nylig er udkommet, blevet modtaget med stor Glæde af de smaa.

Ogsaa Forældre og Lærere synes at være glade for den og regner med den som en god Hjælp til Børnenes religiøse Opdragelse. Maatte denne Hjælp nu blot ikke blive misforstaaet eller overvurderet! Det kunde meget vel tænkes, at der var Forældre, der følte sig mere »lettet«, end godt er, ved at kunne give deres Barn ovennævnte lille Bog i Haanden, i Bevidstheden om, at nu var der gjort, hvad der kunde gøres! Dette vilde være en meget beklagelig Fejltagelse! Erfaringen viser nemlig, at Børnene aldeles ikke magter — *paa egen Haand* — at finde sig til Rette med

begynder at være utaalmodige og uærbødige over for deres Moder. Hvis man bebrejder dem det, siger de: »Det er Moders egen Skyld. Hun skænder evig og altid. Og hun er saa utaalmodig og heftig.« Ja, men hvorfor er hun blevet saa pirrelig og nervøs? Tænk engang paa, hvor gnavne og umedgørlige I straks er, naar I har sovet daarligt en eneste Nat. Og hvor mange Nætter har eders Moder ikke vaaget for eders Skyld? Jeg tænker ikke alene paa de Nætter, hvor I var syge, men ogsaa paa dem, hvor hun laa vaagen af Sorg og Bekymring over eders Fejl. Og ved I maaske, hvor mange andre Sorger hun har maattet bære, som I først senere eller maaske aldrig kommer til at høre om. Hun maatte sove baade Nat og Dag et helt Aar, hvis hun skulde indhente alle de Timer, hun har vaaget for eders Skyld. Men da hun ikke har haft Tid dertil, saa er hendes Nerver naturligvis blevet svage, og det viser sig nu ved Utaalmodighed og Pirrelighed. Men den af eder, der tænker paa, at hun har sat Sundhed og Kræfter til for eders Skyld, han maa rødme helt op til Haar-rødderne hver Gang, han svarer hende uærbødigt og frækt.

en saadan Bog, og endnu mindre *samtidig* at følge Messens Gang, og allermindst at bringe Overensstemmelse mellem Bogen og Messen! Dette er en Opgave, som selv mange voksne vilde finde vanskelig!

Og dog er der slet ingen Tvivl om, at ethvert Barn vil kunne naa til at kunne benytte Bogen med virkeligt Udbytte. Men dertil kræves en *Indøvelse* — i Hjemmet, men især i Religionstimen og i Skolemessen — en saa grundig og vedholdende *Indøvelse*, at Børnene til sidst bliver helt fortrolige med den og vant til at finde sig til Rette i den. Med smaa Børn forholder det sig nemlig saaledes, at de — i Modsætning til mange voksne — elsker det tilvante, det godt kendte, det ofte gentagne. De elsker ikke blot det Eventyr, de har hørt hundrede Gange, men ogsaa den Bønnebog, de kan næsten udenad;

Liturgisk Kalender

Febr.:

16. S. SEXAGESIMA (106); 2. Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Efter frit Valg.
17. M. † Feria (Hverdag); foregaaende Søndags Messe (106) uden *Credo* og Tractus; 2. Om de helliges Forbøn, 3. For alle afdøde troende (1140), 4. Efter frit Valg; alm. Præfation (525).
18. Ti. † St. Simeon (838); 2. Om de helliges Forbøn, 3. Efter frit Valg, 4. Om Fred.
19. O. † Feria (106); uden *Credo* og Tractus; 2. Om de helliges Forbøn, 3. Efter frit Valg, 4. Om Fred; alm. Præfation.
20. T. † Feria (106); som Onsdag.
21. F. † Feria (106); som Onsdag.
22. L. Vigilie til St. Matthias's Fest ([1]); 2. Petri Stol i Antiochia (789), 3. St. Paulus (789), 4. Om Fred; sidste Evangelium: Festens (794). — *Eller*: Petri Stol i Antiochia (838); 2. St. Paulus, 3. Vigilien ([2]), 4. Om Fred; sidste Evang.: Vigiliens ([3]).
23. S. QUINQUAGESIMA (112)..

Anm. Paa de med † mærkede Dage kan Præsten efter frit Valg læse Sjælemesse og andre Votivmesser, hvorfor man paa disse Dage ikke kan regne med, at de her angivne Messer læses.

Højskolen i fuld Gang fortsat fra Side 103

godt. Men vi, der sad og lyttede til Pastor *Messerschmidts* Ord om Sædemanden fra Markus-Evangeliet, der »gik til Ro og stod op, de Nætter og Dage«, mens Sæden paa Marken vokse- de op, ganske af sig selv — vi fik nu og da ind imellem hele smaa Brudstykker af Pater *Martindales* Foredrag inde ved Siden af, nok til, at man ærgrede sig lidt over, at det ikke var muligt at være med til hans Kursus ogsaa.

Middelalder paa Engelsk

Vi er aabenbart adskillige, der er engelskkyndige, lader det til, men Pastor Martindale gør sig sikkert ogsaa Umage for at tale saa klart og distinkt som muligt, saa selv Folk, der ikke er vant til at høre Engelsk, kan følge med. Middelalderen er jo forøvrigt en Tid, der er lidt paa Mode nu, — Professor Hal Koch holder for Tiden en Række Foredrag om den danske Middelalder, Absalonstiden, og i Katolsk Højskole faar vi senere et større Foredrag af Kaptajnløjtnant Engel om Absalon selv. Saa der er rig Lejlighed til at udvide sine Kundskaber herom.

Vil De gerne recitere Messe?

De, der ikke var kommet med til Latinen i Efteraaret — eller

som maaske var kommet lidt bagud — fik nu en Mulighed, idet Pater *Wolfisberg* Tirsdag Eftermiddag tog fat forfra paa sin Undervisning. Der er jo en Mængde Mennesker, som gerne vil kunne være med, naar de reciteres Messe, og saa skal man helst være lidt inde i Sproget — og alle de »faste« Dele af Messen, vi hører hver Søndag, kommer til at sige en meget mere, naar man ved, hvad de enkelte latinske Ord betyder — og det er slet ikke saa uoverkommeligt endda.

Tingene, vi ejer

Moralforelæserne om Aftenen har et meget stort Publikum — de Ting, der her tales om, kommer os ligesom mere direkte og personligt ved end saa meget andet. I sin første Forelæsning gav Pater *Roos* en Fremstilling af, hvad der er katolsk Lære om Ejendom, denne mærkelige Forlængelse af vor Personlighed ud i Tingene. Derfor kan vi egentlig kun eje saa meget, som vi evner at fylde med vor Personlighed, Resten er for meget. Katolsk Opfattelse er hverken Individualisme, der overbetoner Ejendomsretten paa Samfundets Bekostning, eller Kollektivism, der underkender den enkeltes Ret til at eje noget, men den er en »solidari-

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Dannevirkegade 19, København V, Telefon Eva 2512 (træffes i Almindelighed bedst Kl. 14-15 og 18-19)

Ekspedition: Boyesgade 8 A St., København V, Tlf. Eva 1898, Kl. 15-17.

Kassererkontor: St. Annæ Plads 28, Postgiro 57042.

Announceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245, Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Th. Frobenius & Co.

Kirkeorgelbyggeri

KGS. LYNGBY Telefon 755 og HORSSENS Telefon 498

Har bygget Orglerne i:

Rosenkrans Kirken, København, St. Vincents Kirke, Helsingør, Immaculata Kirken, København, Katholsk Kirke, Ålborg, Katholsk Kirke, Silkeborg, Sct. Annæ Kirke, København, Sct. Laurenti Kirke, Roskilde.

ARNOLD BUSCK

INTERNATIONAL BOGHANDEL

Stort Lager af dansk og udenlandsk katolsk Litteratur Hurtig Forskrivning fra Udlandet

Kjøbmagergade 49 . Telefon Central 2453

Køb hos vore

Annoncører

stisk« Ejendomsopfattelse og rummer, hvad der er af sandt i de to moderne Vildfarelser.

Mormonerne Million

Derefter kom Pastor *Schindler* og fortalte om Irvingianerne, den engelske Sekt — vidste vi alle, at Præsterne i »Church of England« ikke faar nogen teologisk Uddannelse som vore egne katolske eller som Præsterne i den danske Folkekirke? — Og Mormonerne, der i 90'erne gjorde et heldigt Fremstød i Danmark, men som led et stort Nederlag, da de for nogle Aar siden lagde en Million her i Landet for at hverve Tilhængere. Nu er vi spændt paa at høre, hvad Jehovas Vidner er for noget — det er vel den Sekt, der for Øjeblikket er mest paagaende i sin Propaganda og fantastiske Nedrakning af den katolske Kirke.

Kjormes Knud

Og saa var Aftenen endda ikke forbi med de to Timer! Vel var vi trætte og lidt fodkoldt havde der ogsaa været, men da *Edith Petersen* kom, og vi stemte i med Aakjærs »Lul, lul, Rokken gaar«, glemte vi begge Dele. »Sorgløst kan vi ej synge dit Navn«, blev repeteret, og vi sang om »Kjormes-Knud«, den lille henrivende Snevejrstemning fra en jydsk Gaard, hvor Gammelmor forsagt kigger ud paa Tjørnen, der »spidder Sne paa Piggene«. Vi havde naturligvis alle glemt vores »Kyriale« og maatte derfor foreløbig nøjes med at lære Kvinter, springe fire Toner opad eller nedad fra alle Steder i Skalaen; det er slet ikke saa let, og uden at vi ved af det, sjusker vi slemt i baade Sange og Salmer. Lad mig indskyde en Bemærkning: hvor er de unge Mennesker henne, naar der kaldes til Fællessang? Mon de aner, hvad de snyder sig selv for... eller er det virkelig kun Pigerne, der bryder sig om at synge? Der er næppe noget af Højskolens Kursus, hvor man har det saa muntert og hyggeligt, det er saa dejligt for en

Gangs Skyld ikke at *snakke*, men *synge* sammen.

Opfriskning for alle

Med et lille Hvil om Onsdagen tog vi saa atter fat hos Højskolens Leder, Pastor *Knud Ballin*, der først i en Time fortalte os, hvad Troen lærer os om Døden og de sidste Ting og derpaa i den følgende Time med baade Lysbilleder og Grammofon til Hjælp gennemgik Messen for os. Det var Offertoriet i denne Semestrets første Time, og vi (som var mange) var enige om, at et saadant »Opfriskningskursus« burde komme alle Katoliker til Gode med passende Mellemrum. Vor Børnelærdom samler ellers Støv.

A. C. tager fat igen

Efter længere Tids Stilstand holdt *Academicum Catholicum* igen Møde den 5. Februar, med nye Administratores og i nye Omgivelser. Ved Salget af »Vesterhus« blev Foreningen, med dens Arkiv og Bogsamling, husvild, og det skyldes Imødekommenhed fra Pastor Thorbjørn Møller, Redaktør Kiærulff og i sidste Instans Biskoppen, at den foreløbig har faaet overladt til Brug et lille hyggeligt Lokale øverst oppe i Boyesgade 8. Her har man nu installeret Biblioteket, og her vil nu Pater Roos' Studiekreds med De Unges Sektion tage fat. »Mariahjemmet«, som gennem Aarene har været en gæstfri Vært for A. C., har imidlertid lovet ogsaa i Fremtiden at yde Foreningen Husly.

I Onsdags havde Højskolen stillet sine to Lokaler til Raadighed for Mødet, der formede sig som en Rusmodtagelse med Foredrag og paafølgende Punchegilde. Det var Redaktør *Hans Bølling* — der fornylig er kommet til København fra Aarhus for at overtage en Stilling ved Nationaltidende — som talte om »Pavelige Tanker og dansk Politik«, to Ting, der tilsyneladende ikke har meget med hinanden at gøre; men, som Redaktør Bølling sagde, Pavens Ord i »Quadragesimo Anno« om de moderate Former

for Socialisme passer dog meget godt paa danske Forhold — og saadan noget som vores Svineordning er helt i Overensstemmelse med katolsk Opfattelse af Ejendomsretten. Iøvrigt vil vi senere her i Bladet bringe et Uddrag af det interessante Foredrag.

Det var ikke noget ringe Antal Medlemmer, Formanden, Ingeniør *Wissum*, kunde byde velkommen. Æresgæsterne var de katolske Russer og Hs. Ekscellence Biskop *Suhr*. Men, konstaterede Formanden med Glæde, »mange gode Venner af A. C. var igen gaaet om Bord i Skuden«, og det lover godt for Fremtiden.

Ved Punchen og de dejligt hjemmebagte Æbleskiver vekslede Talerne: Dr. *Askeby* gav de unge Studenter en Mængde gode Ord med paa Vejen, Biskoppen talte for Pius XII, som Hs. Ekscellence nylig havde besøgt i Rom, derefter Fuldmægtig *Hjorth* for Kvinden og Kaptajnøjntant *H. Chr. Engel* for Land og Konge. Dybt Indtryk gjorde den unge *Max Reiters* stillfærdige Ord, da han paa Russernes Vegne bragte A. C. en Tak for den festlige Aften. Fra forskellige Medlemmer udenfor København var der sendt Hilsener til Festen, bl. a. fra Johannes Jørgensen i Vadstena, der er Æresmedlem af Foreningen. E. N.

Benediktinerinderne

Benediktinerinderne paa Jagtvejen meddeler, at man kan faa Undervisning hos Søstrene i Klosteret i følgende Sprog:

Latin, Dansk, Svensk, Tysk, Fransk, Engelsk.

I Musik: Klaver, Harmonium, Sang, gregoriansk Korale.

I Kunstnerisk Arbejde: Broderi, Syning, Modellering, Akvarelmaling.

Desuden paatager Benediktinerinderne sig *Oversættelsesarbejder* til og fra ovennævnte Sprog, *Fremstilling af Paramenter* efter de nyeste Modeller og Udkast, *Reparationer* af Paramenter o. lign.

Bestillinger paa *Klosterets kristelige Kunst*, som Tegninger, Skriftkort og Modellering modtages, og vi anbefaler vore *haandtegnede* Kort til alle Lejligheder (f. Eks. til Modtagelsen af Sakramenterne og til alle Kirkeaarets Tider, samt Familiefester).

Træffetid: 10—12 og 16—18.

Priorinden for Benediktinerinderne, Sct. Kjeldsgade 1.

Vejledning i Kunsten at kede

Vi afslutter næste Uge vor fortsatte Roman Jewan. Inden vi fortsætter med en ny Roman, som vi lover os meget af, vil vi i et Par Numre bringe nogle Smaa Ting paa dette Sted, Noveller, smaa Skuespil, muntre Artikler m. m. Denne Gang byder vi paa en Artikel af den bekendte katolske Forfatter Hilaire Belloc. Den er ren Morskab og meget menneskelig.

Det gør mig meget ondt, at der angaaende den højst interessante Kunst at kede Mennesker (paa Latin *Ars Taedica*) ikke foreligger noget betydeligt Værk om Sagens aktive Side, selve Kunsten at kede og Haandelaget dertil.

Der er skrevet særdeles meget om den passive Side med Beskrivelser af Rædslerne ved at blive kedet, mange stærke og gode Skældsord om en kedelig Person, mange gode Beskrivelser af dennes Udseende og (hvad der er sværere) nogle faa gode Skildringer af hans Fremtræden og Manerer. Men jeg kan i Øjeblikket ikke huske noget Værk, der beskriver selve Kunsten at kede og vejleder dem af os (og jeg er en af dem), som ønsker at anvende Kunsten paa vore Fjender. Det er en Bog, der bør skrives, og jeg vil gerne lade et Par Antydninger falde her paa dette Sted.

For det første vil jeg bede mine Læsere faa den Tanke ud af deres Hovede (hvis de har den anbragt paa dette Sted), at man ikke kan lære og opøves i at kede, eftersom de kedelige Personer, de kender, plejer at være tankeløse. Det er en alvorlig Vildfarelse. Jeg indrømmer gerne, at tankeløse Mennesker ofte er de bedste til at kede — den Slags som vilde tage Præmierne paa et Lands-Kede-Stævne. Jeg vil endogsaa indrømme, at en Keder-Konge plejer selv at være uvidende om sine betydelige Evner. Men naar det gælder den *frivillige* og *tilsigtede* Keden, skal der en Mand af en vis Duelighed til for at øve den godt, ganske som det kræves til Udøvelsen af enhver anden Kunst.

At kunne kede maa nemlig retteligt betragtes som en Kunst, og i Forbindelse hermed vil jeg nu berige Dem med at give nogle Regler for den heldige Udøvelse af

den. Lad mig til den Ende fortælle Dem om de Tegn, hvorpaa De kan opdage, at deres Anstrengelser lykkes.

Det første Tegn er, at den kedede Persons Blik retter Opmærksomheden paa noget andet ligegyldigt end Dem. Hvis hans Blik, mens De taler til ham, rettes mod en Person, der siger paa ham med en Revolver, er det ikke noget Tegn paa, at De keder ham. Men ser De, at det rettes mod en lille Fugl eller en forbisejlende Sky, saa er det et Symptom, som Lægerne siger. Et andet Symptom er indskudte Bemærkninger, som ikke har noget at gøre med, hvad De fortæller. Et tredje og langt stærkere Symptom, der bør glæde Dem særligt som Bevis paa, at det lykkes Dem at kede ham, er at Deres Offer kommer i Samtale med en anden Person midt under Deres Tale.

Emnevalget er ikke af større Betydning. Ethvert Emne kan gøres interessant, og derfor kan ethvert Emne ogsaa gøres kedeligt, men Metoden er det, det alene kommer an paa. Og den første Regel, jeg her vil give, gaar ud paa, at De skal tale let syngende eller i hvert Fald med stadig gentagen Rytme og Fremhævelser. De, der er fuldendt opøvet i Kunsten, kan tale hurtigt uden Tegnsætning eller uden hverken at hæve eller sænke Stemmen, men dette lykkes sjældent for andre end Politikere, selv om ogsaa jeg har truffet andre, der ikke var udygtige til det. Den ypperste Mester i denne Stil kom faktisk aldrig ind i Parlamentet, han kom ikke længere end til Vælgermøderne, men jeg gik lange Veje for at høre ham paa disse Møder, blot for Glæden ved at se det gjort.

Et andet meget nyttigt Raad er at indføre nyttige Detaljer og forgrene disse til en overdaadig

Vækst af Uvæsentligheder. Dette virker allerbedst, naar De fortæller en Historie, der tilsigter at være morsom. Det er f. Eks. en udmærket Plan at begynde med tøvende Diskussion om et Tidspunkt: »Det var i Juli 1921 — nej, nu jeg kommer til at tænke paa det, saa var det i 1920, fordi —« (fortæl dem saa, hvorfor det maa have været 1920). »Nej, nu kommer jeg alligevel til at tænke paa, at det maa have været 1921.« (Fortæl dem saa, hvorfor det var 1921). »— Eller var det nu ikke 1922? I hvert Fald var det Juli, og Aars-tallet er uden Betydning; hele Pointen ligger i Maanedene.«

Det er en ypperlig Indledning, især de sidste Ord, som antyder for de andre, at De har spildt deres Tid til ingen Nytte.

En parallel Metode er at snakke frem og tilbage om et Navn, som De har glemt, og som ikke spiller nogen som helst Rolle i Deres Historie.

Et tredje, nyttigt Raad er at tilføje al mulig Lokalkolorit og malende Beskrivelser. Saa godt De kan (og det siger ikke meget), maa De efterligne det Sprog, Deres Histories Personer taler, og De maa begynde en Mængde af Deres Samtaler med »Det var en af disse...« og saa dyngede Tillægsordene op.

Endnu en Regel gaar ud paa at indføje Digressioner, især af æstetisk eller moralsk Art. Stands midt i det og gør Kvalerne endnu større ved at forklare, at De ikke siger noget til, at en Mand drikker sig fuld, eller ogsaa at De siger noget til det, eller at De ikke har noget imod saadan et Hus, som De er ved at beskrive, eller hvad det nu er. Deres private Meninger om Kunst og Moral er nemlig de mest udsøgt kedsommelige Ting i Verden, og De kan ikke nævne dem for tit.

Husk saa ogsaa, at der er særlige Maader, hvorpaa man kan forøge Virkningen, ligesom tænde Kedsomhedskunstens stærkeste Projektørlys. Blandt disse er det langt den fineste pludselig at glemme Enden paa Deres Historie, lige i det Øjeblik, De naar til den. Det har en uhyre Virkning. Jeg kender et Tilfælde, hvor en Mand fik en Flaske kastet i Hovedet, fordi han gjorde det, og smukkere Bevis paa

hans Succes kunde ikke gives. Den brutaleste Form herfor er at stille Deres Offer et Spørgsmaal omtrent saadan: »Og hvad tror I, han svarede?« hvorpaa De gør et Minuts Pause og siger: »Saa til Søs! Jeg maa da kunne huske... jeg er lige ved at have det... I forstaar nok, at hele Pointet bestaar i at faa Ordene helt nøjagtigt...« Har De saa holdt dem allesammen i et lille Helvede i lad os sige 30 Sekunder, skal De trække paa Skuldrene og sige, at De kan alligevel ikke komme paa det, og saa lade det være godt.

Den Mand, der ønsker at brillere i Kunsten at kede, og som bruger dette offensive Vaaben med Liv og Lyst, maa ogsaa lære at besejre Defensiven. De, der maa lide Kedsomhedens Kvaler og endnu har lidt Energi tilbage, kan yde en helt god Kamp, og alle Elever i Kedekunsten maa være forberedt paa saadan Modstand. Der er f. Eks. det Forsvar, at man pludselig afbryder den kedsommelige og selv taler til ham i en ny og livlig Tone. Hvis han f. Eks. begynder: »Kender du Rio? Engang, forstaar du, da jeg var i Rio...«, saa kan Ofret pludselig afsløre en Maskingevær-Rede og raabe: »Rio! Ja, naturligvis. Selvfølgelig kender jeg Rio!« og derpaa udøse en Syndflod af Rio-Erindringer og saaledes beherske Fjenden ved en Ordstrøm som en Haveslange med fuldt Pres. Der er kun to Maader at imødegaa dette. Den ene bestaar i aabenlyst at beklage sig over, at man bliver afbrudt og kræve sin Ret til at fortsætte Torturen. Den anden gaar ud paa at lade den anden opbruge sin Ammunition og saa selv svare igen med fornyet Kraft.

En elegantere Form for Forsvar, der er meget effektiv, blev opfundet for omtrent 30 Aar siden af en højtstaaende Statsembudsmand. Den bestaar i at lytte til den kedsommelige, til han har forklaret Pointet i sin Historie (eller det han kalder Pointet) og i samme Øjeblik anlægge en Mine af fuldkommen Distraction, hvorefter man spørger, hvorfor han ikke fortsætter. For at imødegaa denne Form for Forsvar er det ikke nogen daarlig Plan at begynde Historien forfra. Det skal nok gøre ham forsigtigere!

Men det stærkeste Forsvar — som De allermest maa frygte — er at gaa sin Vej. De fleste Mennesker, som har studeret Kunsten at kede, anser dette for et afgjort Nederlag. Men de behøver det ikke. Jeg kendte en Mand, som Folk plejede at gaa bort fra, naar han var midt i sin Kede-Øvelse. Han imødegik denne Taktik ved at gaa efter den bortgaende og gribe fat i hans Ærme, og i godt Halvdelen af Tilfældene lykkedes det for ham. Men det er kun faa Mænd, som har Mod hertil.

Lad mig til sidst give Dem to Recepter, jeg selv har skrevet. Den ene tilraader Tavshedspauser ind mellem de kedelige Ord. Det lyder maaske paradoksalt, men Stilheden forøger Virkningen uhyre. Pauser-

ne maa ikke være saa lange, at Ofret kan faa Tid til at tage en Bog, men netop lange nok til at faa hans Nerver til at briste. Læg Mærke til hans Ansigt, iagttag dets gradvise Adspredthed og hold Dem nøjagtigt rede til Genoptagelse af Pinslerne. Den anden Opskrift lyder paa at tale halvvejs uforstaaeligt, mumlende og den Slags — og naar Deres Offer utaalmodigt beder Dem gentage, gør De det endnu tydeligere. Det svigter aldrig.

Men alle disse Regler er naturligvis rent mekaniske. Et Menneske bliver aldrig en født Keder ved at følge trykte Forskrifter, lige saa lidt som han bliver Digter gennem Bøglærdom. Saa maaske jeg har skrevet forgæves.

Hilaire Belloc.

Jewan

FORTÆLLING FRA LAPLAND

Hun gik raskere til, og af og til raabte hun:

»Jewan, Jewan!«

Det var efterhaanden begyndt at mørkne og Sandra var ikke fri for at være lidt bange. »Sæt jeg har forvildet mig; maaske er det slet ikke Jewan, men en fremmed der vandrer afsted forude.«

Men alligevel blev hun ved med at løbe og raabte af og til:

»Jewan! Jewan!« alt imedens hun knugede den snavsede Pakke i Haanden.

»Jewan, vent dog. — Der er kommet et Brev til dig!«

Paa samme Tid vandrede Jewan med raske Skridt hen ad Stien. Han elskede sit Lands lyse Nætter, og denne Nat — den første han i Aar oplevede i Tundraen — vilde han tilbringe ved en pludrende Bæk.

Han saa sig om for at finde et Sted, hvor han kunde slaa sig ned for Natten og tænde Baal.

Det forekom ham, at nogen raabte hans Navn, men han troede, det var Selvbedrag. Naar man færdedes meget i Ensomheden, hændte det ofte, at man syntes at høre Klokkelyd, Sang eller Graad, men i Virkeligheden var det blot Indbildning. Men Raabene blev tydeligere og tydeligere, og nu tvivlede han ikke mere paa, at nogen kaldte paa ham. Han blev staaende og lyttede. Stemmen forekom ham bekendt. Men hvem tilhørte Stemmen? Det var nok enten

Mekkael eller Mattesch, som kaldte paa ham.

Nu kom Raabene nærmere og nærmere, og Jewan tænkte undrende: »Det er jo Sandras Stemme! Men hvordan kommer hun her paa Tundrastien midt om Natten?«

»Jewan, hvor er du?« raabte Sandra. Hun følte en overvældende Trang til at kaste sig ned i det bløde Mos; Fødderne nægtede at bære hende mere.

»Her er jeg, Sandra,« svarede han ganske nær ved.

Han gik hende imøde, og hun faldt i hans Arme og stønnede:

»Aa, jeg kan ikke mere!«

Jewan lagde hende ned paa det bløde, tørre Mos og satte sig ved Siden af hende.

Hun laa med lukkede Øjne og rørte sig slet ikke, og han sad tavs ved Siden af hende. Lidt efter tog han hendes Hænder mellem sine og spurgte:

»Sandra, sover du?«

»Nej. Men jeg har løbet saa længe, at jeg helt har mistet Vejret. Her er et Brev til dig.«

Han begyndte at aabne Pakken, men først da han havde viklet en Mængde Papir af, fandt han Brevet.

»Nu har jeg det bedre. Goddag, Jewan! Ventedu mig ikke?« Sandra rejste sig op.

»Nej! Sæt dig ned igen, Sandra.«

(Sluttes næste Uge)

HERTUG KNUDS DIVISION

I disse Dage har Spejdetroppe-
ne Landet over afsluttet de aarlige
Opgørelser over Korpsmærker
m. m., og disse Opgørelser bliver
saa sammen med Tropsraadens
Anerkendelsesbegøring indsendt
til Korpsst.

Saaledes ogsaa for Hertug Knuds
Division. Hver Trop har afholdt
Forældremøde og har her valgt
Tropsraad for 1941, og Tropsraadet
har derefter valgt sine Repræsen-
tanter i Divisions-, Distrikts- og
Korpsraad. Endelig har saa vort
Divisionsraad været samlet til
Møde, men herom skal De høre
nærmere i næste Spejderberetning.

Dog skal her oplyses, at der ved
Divisionsrådsmødet forelaa en
Opgørelse over Divisionens Styrke,
som viste følgende Tal:

	Ullve	Spejdere	Rovere	Førere	Ialt
Sankt Laurentii Trop	10	21	—	5	36
Sankt Pauls Trop	1	9	—	4	14
Sankt Bendts Trop	—	9	—	5	14
Sankt Ansgars Trop	7	13	—	4	24
I. Absalon Trop	8	13	—	6	27
II. Absalon Trop	24	59	10	13	106
Divisionen				6	6
Tilsammen ...	50	124	10	43	227

Barnet og dets Bønnebog

fortsat fra Side 107

hvorimod de nærer en instinktiv
Uvilje imod det, der er fremmed
eller besværligt at komme til Rette
med. Dette forklarer, hvorfor man
saa ofte i Kirkerne ser mindre
Børn, efter at have bladet lidt
rundt i en Bønnebog, lukke den i
og lægge den til Side.

For Børn, der ikke gaar i katolsk
Skole, vil en saadan Indøvelse bli-
ve vanskelig. Men da maa i alt
Fald en hjælpende Haand vise
dem til Rette under Messen og
hjælpe dem over de døde Punk-
ter, hvilke netop indtræffer, saa
ofte Barnet ikke mere kan finde
ud af, hvor langt Præsten er kom-
met, og hvilke Bønner i Bogen net-
op passer til det, der lige sker.

Hvis Børnene allerede i den tid-
lige Alder opnaar denne »Rutine«
med Hensyn til at følge Messens
Gang, har de faaet den for Livet.
Og de barnligt naive Bønner, som
har fæstnet sig i deres Erindring,
og de gode Minder om lyse og høj-
tidsfulde Stunder foran Guds Alter
vil senere i Livet gøre det lettere
for dem at samle Sind og Tanke
om den hellige Offerhandling.

hvilket vil sige en Fremgang fra
sidste Aar paa ca. 10 pCt.

Divisionen haaber naturligvis
meget paa, at indeværende Aar vil
bringe yderligere Fremgang, men
man sætter i saa Henseende ogsaa
sin Lid til den Hjælp, som enhver
Læser af dette kunde yde vort
Spejderarbejde.

Københavns Distriktet har til
den 14. Februar arrangeret en sam-
let Mødeaften for alle københavns-
ske Rovere (Spejdere over 18 Aar).
— Korpssets Leder, Ingeniør Ove
Holm, vil fortælle spredte Træk
fra Baden-Powell's Liv, og derefter
vil Kampsax-Filmen om de danske
Ingeniørers Arbejde i Iran blive
forevist med Indledning af en af
Firmaet Kampsax Ingeniører. Det
bliver sikkert en interessant og ud-
bytterig Aften. DC.

til Morgenmad, Frokost og Efter-
middagste. Kaffe, Te og til Frokost
en Kop varm Bouillon kan faas for
1,25 Kr.

Rosenkranskirken

Sønd. 16. Febr. Kl. 20 Ungdoms-
møde. Torsd. 20. Febr. Kl. 19½
Møde i Kirken for »Stella Matu-
tina«; bagefter Samvær og Fore-
drag i Menighedssalen.

Jesu Hjerter Kirke

Mand. 17. Febr. Kl. 20 Møde for
de unge Mænds Kongregation.
Torsd. 20. Febr. Møde i Røde Sal
for Mændenes Kongregation. Paa
Fastelaunssøndag holdes Tilbedelse
hele Dagen. Foreninger, som øns-
ker at overtage bestemte Timer,
bedes henvende sig til Kirkens
Rektor.

St. Andreas Kirke (Ordrup)

Mand. 17. Febr. Kl. 20: Mænd-
nes Kongregation. Onsd. 19. Febr.
Kl. 9: Messe og Foredrag f. Mødre-
foreningen. Torsd. 20. Febr. Kl. 20:
Kongregationen »Fredens Dron-
ning«.

Torød

Sønd. 16. Febr. Kl. 9½: Guds-
tjeneste.

Katolsk Lærer- og Lærerindeforbund

Onsdag d. 12. Febr. Kl. 16,30 af-
slutter Pater Fr. Kuppferle S. J. sit
Foredrag: »Jesuitordenens Pæ-
dagogik«. Foredraget holdes paa
Institut St. Joseph, Østerbrogade
7 D.

Den foreløbige Ledelse.

Katolsk Ungdoms Klub

Lørdag 15. Febr. Kl. 20 Møde.
Pater Rektor Coenen S. J.: Gen-
nemgang af Messen (I). Husk at
tage Messebog eller Katekismus
med! J. Barfr. Petersen vil vise
Billeder fra Gribsholm. Torsd. 20.
Febr. (se nedenfor). Lørd. 22.
Febr. Aabent Hus Kl. 19,30—22,00.

Højskolens Kursus

Mand. 17. Febr. Kl. 15 og 19.
Pater Coenen S. J.: Bogen med de
syv Segl (Joh. Aab. 5,1—8,2).

Mand. 17. Febr. Kl. 20. Pastor
Messerschmidt: Israels Haab (Ka-
pitler om den blodsottige Kvinde
og Jairi Datter).

Mand. 17. Febr. Kl. 20. Pater
Martindale S. J.: The social struc-
ture of the Middle Ages: The
sacred Roman Empire.

Tirsd. 18. Febr. Kl. 19. Pater
Roos S. J.: Sanddrøhed og Tro-
skab.

Tirsd. 18. Febr. Kl. 20. Pastor
Schindler: Adventisme.

Torsd. 20. Febr. Kl. 19. Pastor
K. Ballin: Skriftemaalet og Bude-
ne I. Kl. 20: Fra Sanctus til For-
vandlingen.

Retrætedagene i Valby

Sønd. 16. Febr. for Mænd. »Fi-
lipperbrevet« ved Pater J. Coenen
S. J.

Sønd. 23. Febr. for Kvinder.
»Vor evige Bestemmelse« ved Pater
A. J. Boerrigter.

Alle Retræterne foregaar hos St.
Liobasøstrene, Bjerregaards Side-
vej 1, Valby, og de begynder som
Regel Kl. 9 i Søstrenes Kapel og
slutter Kl. 17.

Indmeldelser maa ske i saa god
Tid som muligt. Søstrenes Telefon
er Valby 25 (bedst mellem 9—10 og
16—18).

Deltagerne medbringer selv Brød

Torsdag den 20. Februar K. U. K.s

Underholdningsaften

i Selskabslokalerne, Haveselska-
betsvej 3, Kl. 19,30—24,00.

Adgang for alle K. U. K.'er med
evt. Gæster.

Pris 2 Kr. (incl. Kaffe, Kager
m. m.).

Et Orkester sørger for Musiken.
Tvangfri Paaklædning.

Billetter bestilles i god Tid
hos Vibeke Emborg, Vesterbro-
gade 11 A, Eva 6037, og Albert
Strøyer, Nansensgade 90, Palæ
5718.

De Præster

som igen ønsker Erindringer om Førstekommunion, Konfirmation o. l., bedes sætte sig i Forbindelse med Benediktinerinderne i god Tid, for at Bestillingen kan blive færdig til den fastsatte Termin.

Priorinden for Benediktinerinderne, Sct. Kjeldsgade 1.

Academicum Catholicum

A. C.'s Medlemmer er indbudt til at deltage i Katolsk Klubs Møde d. 21. ds.

»De unges Sektion« holder Studiekreds hver 2. og 4. Fredag i Maanedens Kl. 20 — første Gang Fredag d. 14. Febr. — i A. C.'s Klublokale, Boyesgade 8, 3. Studiekredsens Leder er Pater Roos S. J. Emnet bliver Filosofiens Hovedproblemer, der behandles i Diskus-

sionsform med Wolfisberg: »Veje til Virkeligheden« som Grundlag.

Studenter og yngre Kandidater, der er Medlemmer af A. C., indbydes til at deltage.

stud. mag. *Knud Sinding*,
Toftegaards Plads 10, Valby,
Telf. Valby 4465 y.

stud. mag. *E. Christiansen*,
Frederiksberg Allé 27, 3., V.,
Telf. Eva 4900.

Katolsk Klub

holder Møde med Damer Fredag d. 21. ds. Kl. 19,45 i Ny Rosenborg, Vester Voldgade 5. Alle A. C.'s Medlemmer er indbudt. Gæster kan medtages.

Sygeplejerske-Forbundet

Tirsdag d. 25. Februar Kl. 20

forevises Sct. Josefs Hospitals Film paa Hospitalet, Griffenfeldtsgade 44. Efter Forevisningen frit Samvær og Afslutning ved Pater Rektor *Coenen* S. J. Biskoppen ventes at ville komme til Stede.

Alle Sygeplejersker og Elever er velkomne. Gratis Adgang for Medlemmer af Sygeplejerske-Forbundet, 50 Øre pro persona for Gæster. Man bedes saa vidt muligt møde præcis.

AARHUS

Radioklubben afholder Søndag d. 23. Febr. Kl. 20 Fastelavnstest i Haandværkerforeningens lille Sal.

Af Programmet fremhæves: Fastelavnstest, Naar Saltkarret vælter og til Slut en Svingom. Entré 75 Øre. Der forventes stor Tilslutning.

Uindbundne ældre Aargange

af „Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“

ønskes gerne. Nærmere ved Henvendelse til Katolsk Ugeblads Annonceafdeling, Klosterstræde 23, København K, Telefon Central 6245.

Husjomfru

velanbefalet, økonomisk og dygtig til den finere Madlavning, søges den 1. Maj til Herskabs-husholdningen paa Ledreborg Slot.

Kun fuldtud kvalificerede bedes henvende sig til
Lensgrevinde Holstein-Ledreborg,
Lejre.

ALTERLYS

i alle Størrelser

og iøvrigt

Stearinlys og Vokslys

af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER

København

Katolske Begravelser

Ib v. Benzon

aut. katolsk Bedemand
Tlf. 65 36 . Smallegade 13
Privat Fasan 1866

Sæt Radioen paa Ration

læs en god Bog *det er sundere for Nerverne*

Knud Rasmussens Boghandel Vesterbrog. 60
Leverandør til Sct. Knuds Skole

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas Autogenvæjseværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

C. Gerlach & Søn's Eftf.

W. Deleuran

Edsvoren Messevinsleverandør

Fredericia

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

Robinson, Andersen & Co. A/s

Hellerup

Export af friske og serverede Æg
Fabrikation af frosne og sealede Æg og Ægprodukter
28 Filialer over hele Landet

AABENRAA Aabenraa Kul-Kompagni A-S <i>Kul & Koks Import</i> Skibbroen 5 . Tlf. 218 . 220 Leverandør til Sct. Ansgar Klinik	KOLDING Slagteriudsalget <i>Haderslevvej 2 . Tlf. 1951 . 1952</i> 1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinekød . Konserver Leverandør til St. Hedvig Klinik	ROSKILDE Mønsterbageriet Olsgade 24 . Tlf. 1365 <i>Anbefaler sig med 1. Kl.s BAGERI & KONDITORI</i> Alt i Isanretninger og Desserter
Aabenraa Andels Svineslagteri <i>Udsalg: Søndergade 9 . Tlf 55</i> Leverandør til Sct. Ansgar Klinik	NYKØBING F. Johannes Madsen <i>Elektr. Installatør Nykøbing F.</i> Installationer St. Kirkestræde, Tlf. 684 Leverandør til katolsk Menighed	SLANGERUP Slangerup Mejeri <i>Slangerup . Tlf. 48</i> 1. Kl.s Produkter Leverandør til gl. Farumgaard, Farum
KOLDING Berring, Larsen & Co. A/s KUL-IMPORT . KOLDING Tlf. 1850 (3 Lin.) . Leverandør	A-S Lolland-Falsters Kulkompagni KUL.KOKES.CINDERS Nykøbing F . Tlf. 626, 945 Leverandør til kat. Institutioner	Støt Frank Andersens <i>Fond</i> Postgiro 1087
Annoncér i „Katolsk Ugeblad“ fælles for læg og lærer, for By og Land, for unge og gamle		
Herlufholm Dampmølle og Brødfabrik A-S Telefon Næstved 31 Lev. til de katolske Institutioner	NÆSTVED	P. G. Vintersborg Tagensvej 13. Tlf. 318 Tømrermester . Bygningssnedker Lev. til Si. Elisabeth Søstre
H. O. Christiansen <i>Kindhestegade 4 . Telefon 251</i> Blikkenslager, aut. Vand- og Gasmester Leverandør til de katolske Institutioner	Næstved Kul- og Koks Kompagni <i>Aktieselskab</i> Ny Havn . Telefon 1420	Næstved Mælkeforsyning <i>v. Axel Andersen . Kildemarksv. 35</i> leverer Byens bedste Sødsmælk
Næstved Tømmerhandel ved T. A. Meding . Tlf. 1478 (3 Lin) Trælast & Bygningsartikler	URE OG BRILLER <i>Arndt Nielsen</i> Jernbanegade 2, Telefon 543	C. C. Christensen <i>Bageri og Konditori</i> Præstøvej 6 B . Telefon 1010 Lev. til de katolske Institutioner
C. V. Gørgens <i>Kolonial . Delikatesser</i> Præstøvej 45 . Tlf. 582 Leverandør	C. Mortensen <i>Murermester</i> Gallemarksv. 23 . Tlf. 1349 Lev. til kat. Menighed.	N. Juel Pedersen <i>Glarmester</i> Ramsherred 13 . Tlf. 158 Leverandør til St. Elisabeth Hospital
Evald Nielsen <i>Malermester</i> St. Mortensgade 5 . Tlf. 659 Ny Østergade 11 Leverandør til katolsk Menighed	Claudi Hansens Eftf. Linoleumsbelægning <i>Leverandør til St. Elisabeths Hospital</i>	V. Pinkert <i>aut. elektr. installatør</i> Riddergade 10 . Telefon 663 Leverandør til den kat. Menighed

Katolsk

Ugeblad

Den stilfærdige Reformation

Da vi fik vor Domkirke

De sociale Encyklikaer

Vigtig Meddelelse fra Vikariatet

Betyder Fasten noget for os?

Munkemel

Odense Klædefabriks Udsalg A-s

Tlf. 1776 Odense lige over for Elektricitetsværket

Klædevarer . Kjolestoffer . Bomuldsvarer
Gardiner . Hvidevarer . Senge og Sengeudstyr

Familie- Færdels- og kombineret Grundejerforsikring Forsikrings Compagniet

for Kongeriget Danmark

Telf. 10,093

Amallegade 31 B

Giro 2107

HANDELSBANKEN

==== Aktiekapital Kr. 50.000.000 Reserver ca. Kr. 33.000.000 ====

Alle Bankforretninger udføres
34 Afdelinger i København og Omegn
54 Filialer og Kontorer i Provinsen

HOVEDKONTOR: HOLMENS KANAL 2. TELF: 8600

RECK's OPVARMNINGS COMP. A|S

Esromgade 15. København N. Telef. 7480

Centralvarmeanlæg af enhver Art

Køkken-, Vaskeri-, Desinfections- samt Tørrestueanlæg m.m.

RECK-STALKEDLER

N. P. Nielsen Brændselsforretning

Vodroff Tværgade 4, Telefon Vester 601

KUL, KOKS, og BRÆNDE

S. L. Møllers Bogtrykkeri

Dansk Reproduktionsanstalt

Rosenørnsallé 29 . København V
Telefoner: 4295, 13,504, 2207

Axel Steckhahn

Kolonialvarer og Delikatesser
Gamle Kongevej 155
Telefon 8016

Leverandør til katolske Institutioner

C. & L. Tofte . V. Reusch

Blikkenslager
Aut. Gas- Vand- og Sanitetsmester
Sct. Poulegade 42 . Telefon Palæ 533
Privattelefon Palæ 1373

Udfører Arbejdet ved Benediktinerindklosteret

Kul, Koks, Brænde og Havegrus

Emil Jensen . Overgade 60 . Tlf. 3536

Vognmands- & Brændselsforretning

Lev. til St Josephs Hosp. og den kath. Menighed
ODENSE

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Frederiksholms Kanal 6, Kbh.

Tlf.: 12,166 og 12,161

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS

NØRREGADE 15

TELF. 9270

Thor's kemiske Fabrikker A/s

Thorasvej 12, N.

Central 2910

1412

Alle Slags Sæber og

Rengøringsartikler

Lev. til Hospitaler og Institutioner

Vilh. Zeltner

Murerarbejde - Jernbeton

Studiestråde 7

Central 8763 - 8788 - 6792

Mark Poulsen & Rønne

INGENIØRER

Frederiksberg Allé 37 - København V.
Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg
Telefon 8533

ROBERT HANSEN

1. Kl.s Kød, Flæsk og Paalæg

Amagerbrogade 212 A . Amager 6390

Leverandør til de katolske Institutioner

I Anledning af en Forlovelse

En ung Mand kommer op til mig og fortæller, at han er blevet forlovet med en katolsk ung Pige. Han er ikke selv Katolik, men han er klar over, at han er nødsaget til at tage Stilling til den katolske Religion. Det staar for ham som et skønt Ideal, at Mand og Hustru helt har samme Syn paa Livet. Men den katolske Religion staar ham imod. Han kender ganske vist ikke ret meget til den. Men han har et bestemt Indtryk af, at den øver Tvang mod sine Tilhængere, og det er for ham den store Anstødssten. Paa dette Grundlag udvikler vor Samtale sig.

— Jeg kan ikke give Dem Ret i, at den katolske Kirke øver Tvang mod os. Den har ingen Midler til at udøve Tvang. Kun gennem vor Samvittighed kan den virke paa os. Og vi Katoliker føler os da heller ikke bundet af andet end det, vor Samvittighed kræver af os. Men sig mig nu først, om De paa Forhaand er en Modstander af, at et Menneske ganske frivilligt binder sig.

— Ja, jeg synes, at Friheden er et af de største Goder, som man ejer.

— Og dog har De i Sinde at gifte Dem.

— Ja, det strider dog ikke mod min Frihed.

— Nej, men det begrænser den i høj Grad. De binder Dem til alle de Forpligtelser, som Ægteskabet medfører. De skal ernære Deres Hustru og drage Omsorg for hende paa alle Maader. Der er visse Afgørelser, De kun kan træffe i Samraad med hende o. s. v.

— Jo, men det gør man jo med Glæde.

— Maa jeg faa Lov til at spørge hvorfor?

— Jeg behøver da ikke at fortælle Dem, at Kærligheden gør det altsammen meget tiltrækkende.

— Netop. Og dermed har De en udmærket Forudsætning for at forstaa Katolicismen.

— Hvorledes det?

— Forudsætningen for vor Religion er da rigtignok Kærlighed, og det endda Kærlighed i sin mest ophøjede Form: Kærlighed til Gud. De maa forestille Dem et Menneske, som er betaget af Gud. Han er overbevist om, at han er skabt af Gud og for Gud; han ved, at Livets Mening er at finde frem til Gud, og at der ikke kan tænkes nogen større Lykke end den, Sjælen føler i Forening med Gud. Gennem sit Studium af det religiøse Spørgsmaal er han kommet til det Resultat, at den katolske Kirke er den sande Kirke, grundlagt af Guds egen Søn. Det

har fyldt ham med en stor Glæde at erfare, hvor mange store Gaver, Gud skænker Menneskeheden gennem Kirken. Især har han forstaaet, at den hellige Messe sammenfatter i sig hele vor Gudsdyrkelse, og at der fra Alteret gaar en Strøm af Velsignelse ud over mange Mennesker. Syndsforladelsen, som Kristus meddeler gennem sin Stedfortræder, og Kommunionen, hvor han i Sandhed modtager Jesu hellige Legeme, viser ham, hvor højt Gud elsker Menneskene.

Men han forstaaer inderlig godt, at Mennesket ikke blot kan tage imod, men ogsaa maa yde noget til Gengæld. Han har bundet sig — ganske frivilligt — til Gud og til Kirken, og derfor falder det ham ganske selvfølgelig, at han maa adlyde Kirken. Han ved jo, at Kirken, der er Organ for Guds Kærligheds Virke paa Jord, af Kristus har faaet Fuldmagt til at binde som til at løse.

Hvis De derfor vilde sige, at Kirken øver Tvang imod sine Børn, saa er der ikke mere Sandhed deri, end at Deres Kæreste, som snart bliver Deres Hustru, — øver Tvang imod Dem ved at forlange, at De skal gifte Dem med hende og paatage Dem alle de Forpligtelser, som følger med Ægteskabet.

C. B.

Horisonten rundt

Vikariats-Meddelelse om Fasten i Aar

Det meddeles fra Vikariatet, at Biskoppen paa Grund af de særlige Forhold dispenserer fra Faste- og Abstinenspligten i Fastetiden 1941. Dog gælder Abstinenspligten vedblivende for Askeonsdag og Fredagene.

Vatikanets Radio om Danmark

I Fredags bragte Vatikanets Radio en interessant Oversigt over den katolske Kirkes Arbejde i Danmark. Anledningen var St. Ansgars Kirkes højtidelige Ophøjelse til det danske Vikariats Hoved- og Moderkirke. Det var et helt kirkehistorisk Kapitel, som oplæstes i Radioen. Speakeren omtalte vor nye Domkirkes Bygning for næsten 100 Aar siden og fortalte om det store Arbejde, der er blevet udført af Præfekt Grüder og Biskop v. Euch, men især kom Taleren ind paa de sidste Aars Virksomhed under den »danske Konvertit, Monsignore Suhrs« Ledelse. Som det første Resultat af denne Virksomhed nævntes Sammenslutningen af de katolske Tidsskrifter til »Katolsk Ugeblad«, »der bliver udmærket redigeret« (hvis vi maa have Lov til at citere dette med ærbødig Tak). Ogsaa Oprettelsen af Katolsk Centralskole, »der helt og holdent svarer til vore Dages Krav«, blev omtalt af Vatikaneradioen, ligesom Genoprettelsen af Katolsk Højskole.

Fond og Fødselsdag

Den 29. Marts vilde Frank Andersen, hvis han havde levet, være fyldt 25 Aar; i den Anledning arrangeres der i Tiden umiddelbart inden og efter den

ne Dato forskelligt til Minde om den afdøde og som Propaganda for det Fond, der bærer hans Navn: Frank Andersens Fond. Fondets Opgave er som bekendt Fri-Abonnements til ubemidlede unge Katoliker. Denne Opgave er i allerhøjeste Grad et direkte Arbejde for vor Presses Konsolidering. Fondet sørger for, at saavidt muligt intet Abonnement ydes uden Betaling, idet Fonds-Kapitalens Renter anvendes udelukkende hertil. Enhver dansk Katolik bør være interesseret i dette Arbejde for et af de vigtigste Elementer i katolsk Aktions Tjeneste, saaledes som vor Presse ganske givet er det.

Selve Dagen, den 29. Marts, indledes med en Messe i Sakramentskirken. Om Aftenen samles unge Katoliker i Katolsk Ungdoms Klub til et Mindemøde. Katolsk Ungdoms Klub, hvis Medlemmer for en stor Del bestaar af Frank Andersens jævnaldrende Kammerater, har altid varmt taget sig af Fondet og energisk arbejdet for dets Fremgang — det er derfor ganske naturligt, at Klubben ikke vil lade Dagen gaa upaaagtet hen. Desuden vilde det være særdeles passende, hvis andre Foreninger, Kongregationer, Skoler o. s. v. vilde være med til en »Fødselsdagsgave« til Fondet. Det vil erindres, at Fondets Grundkapital er blevet til ved Opsparing af ganske smaa Beløb — 2-Ører og 5-Ører — og selv om der i Tidens Løb er givet ret store Bidrag ad Gangen og disse fremdeles vil være velsete, er der dog ikke det ringeste i Vejen for at nogen er med til »Fødselsdag«, om end deres Bidrag be-

staar af smaa Penge. Da Fondets Virksomhed ikke er af lokal Karakter, vil alle Katoliker fra Skagen til Gedser kunne være med og yde et beskedent Bidrag — her som i mangfoldige andre Tilfælde gælder Reglen om de mange smaa Bække, der bliver til en stor Aa. Katolske Foreninger, der agter at arrangere noget i Forbindelse med Mindedagen, anmodes om at give Katolsk Ugeblad Oplysninger herom. Vi vil saa offentliggøre disse i Mødelisten. Det kan lige nævnes, at Katolsk Scene arbejder sammen med Katolsk Ungdoms Klub paa en Teateraften noget senere paa Aaret, hvis Overskud Frank Andersens Fond faar Andel i.

Frank Andersens Fond administreres af Redaktør H. D. T. Kiærulff, Frk. Vibeke Emborg og Laur. Andersen. Regnskabet forestaas som hidtil af Pastor Cay Benzon. Bidrag modtages paa Postkonto 1087, Frank Andersens Fond, Kbh. N. Mærkater rekvireres hos Filip Lange, Ryparken 84, Kbh. Ø.

Rettelser

I sidste Nummers Artikel om Højskolens Kursus stod der fejlagtigt, at Pater Coenen forelæser om Johannes-Evangeliet, det er samme Apostels Aabenbaringer, der er Foredragens Genstand. Det fremgik iøvrigt af Sammenhængen.

Fastepredikener

Ugebladet vil gerne, ligesom i Fjor, bringe ugentlig Meddelelse om Emnet for de enkelte Fastepredikener. Meddelelse herom bedes (saavidt muligt i Form af Fortegnelse over samtlige Prædikener) tilsendt os senest Lørdag d. 22. ds. Vi benytter Lejligheden til at minde om, at alle Smaameddelelser maa være os i Hænde Lørdag for at kunne komme med i den følgende Uges Nummer.

Var det nødvendigt?

Den stiltfærdige Reformation

»Reformationens Kirkemænd ønskede ikke at holde i den ene Ende af Bøddelsværdet eller at føre Pennen, naar Politiforordningerne skreves... Det stiltfærdige Forløb her i Landet kan give senere Slægter Anledning til at misforstaa den moderate Fremfærd; men ser vi ud over Europa, saa viser de flammende Kætterbaal, med hvilke Midler den katolske Kirke mente sig ikke blot berettiget, men forpligtet til at værne Troen. Fra Reformationens første Dage meldes der om Henrettelser paa Baalet, den stærke evangeliske Bevægelse i Wien druknedes i Blod og Brand, der krævede Tusinder af Ofre; i Spanien og Italien skabte Modreformationen utallige Blodvidner, og i England fik den modreformatoriske Dronning Mary ikke for ingenting Navnet »Maria den Blodige«. Og dette var ikke Udslag af satanisk Blodtørst og Ondskab; det var Domme, som fældedes af Mænd, der mente, at de tjente Gud derved og gjorde deres Pligt saaledes. Det var en ganske selvfølgelig og klar Følgeslutning af den katolske Kirkes Lære om dens verdslige Herredømme.«

Ovenstaaende Citat, som er taget fra L. P. Fabricius, Danmarks Kirkehistorie (II. Bd. Kap. IV: *Var det nødvendigt?* S. 278/81), er i mere end een Henseende bemærkelsesværdigt. Pastor Fabricius sammenligner af bestemte Grunde kun »Reformationens Kirkemænd« med Paul Helgesens Parti og Moderkirkens Kætterforfølgelse i Udlandet:

»De sejrende Evangeliske havde paa intet Tidspunkt, heller ikke da de stod med Sejr, ønsket verdslig Rettergang og Straf over de kirkelige Modstandere; de ønskede dem sat ud af Spillet, og for øvrigt forsørgt sømmeligt paa Livstid.« Det katolske Parti derimod krævede Dødsstraf over Lutheranere.

Middelalderkirken »krævede Oprør mod Pavekirken behandlet som Oprør mod Konge og Stat« (ibid. S. 280). —

Det er ikke let ved første Øjekast at gennemskue denne besnærende Argumentation og ejendommelige Form for Logik. Rent overfladisk set er det iøjnefaldende, at den kirkelige Revolution her i Landet ikke havde samme voldsomme Karakter som i dens sydlige Ophavsland. Da man havde hele den verdslige Magt paa sin Side, nøjedes man simpelthen med at sætte den katolske Modpart ud af Spillet, en meget praktisk Fremgangsmaade, som iøvrigt i den nyere Tids aandelige Brydninger med Held er blevet praktiseret mod reaktionære Kræfter.

At den hjemlige Reformationshistorie i Modsætning til den kirkelige Omvæltning i Europa ikke opviser egentlige Blodvidner, har selvsagt endnu mange andre Grunde end den af Fabricius ovenfor nævnte Motivering. Kirkeordinansens Krav (1537) var meget afdæmpet og opfattedes af mange kun som en midlertidig Ordning. Fra katolsk Side stoledes man paa det kommende Concil og paa et muligt Regeringsskifte. Pessimister vil mene, at det altid har været fremmed for vort Folk at gøre andre til Martyrer eller selv at blive Martyr for en religiøs Overbevisning.

Endnu større Skepsis vækker imidlertid Reformationens »stiltfærdige Forløb« og »den moderate Fremfærd«, naar man samtidig tænker paa Klosterstormen, Graabrødrenes Ud drivelse, Billedstormen i Vor Frue Kirke, Kongens Pengeafpresninger over for Biskopperne og deres Fængsling i August Maaned 1536. Yderligere Oplysninger om det stiltfærdige Forløb faar man gennem begge Parters voldsomme Stridsskrifter og hos f. Eks. Peder Palladius, som endnu om-

kring Aar 1550 i sin Visitatsbog kan fortælle om, at »nu er de Tyve (= Tiggermunkene) udrevet af Landet og en Part er blevet ophængt«.

Allermest betænkelig bliver man dog ved Forfatterens ejendommelige Fremgangsmaade, at han til Sammenligning med Reformationens stiltfærdige Forløb her i Landet udelukkende henviser til de flammende Kætterbaal, med hvilke »den katolske Kirke mente sig ikke blot berettiget, men forpligtet til at værne Troen«. Man havde ventet, og det vilde sikkert have været mere oplysende og logisk, at de danske Reformatorers »moderate Fremfærd« var blevet sat op mod den Praksis og den Indstilling, som deres store Forbilleder i Udlandet udviste overfor kirkelige Modstandere. Vi kan ikke tænke os, at Pastor P. L. Fabricius er helt uvidende om, hvordan Luther selv og hans samtidige Medreformatorer saa paa samme Sag.

I sin Eftertale til Silvester Prierias' Stridsskrift (1520) retter Luther f. Eks. følgende Spørgsmaal til Læseren: »Naar vi straffer Tyve ved Strikken, Mordere ved Sværdet, Kættene ved Baalet, hvorfor angriber vi da ikke med alle Vaaben disse Fordærvsens Lærere, disse Kardinaler, disse Paver og hele det romerske Sodomas Byldepest, som uophørligt ødelægger Guds Kirke, og vasker vore Hænder i deres Blod.« Mens han endnu 1525 ikke ønskede verdslig Rettergang og Straf over Hæretikere, krævede han 5 Aar senere, at de skulde straffes som offentlige Gudsbespottere, d. v. s. med Døden. Fra 1530 har Luther under Paaberaabelse af Moseloven gentagne Gange erklæret, at Vranglærere, der forkastede almindelig anerkendte Trosartikler, kunde straffes med Døden. Angaaende Gendøberne skrev Melancton 1531 til Mykonius: »Vi (de lutherske Teologer i Wittenberg) har afsagt følgende Dom, at Oprørets Anstiftere (Gendøberne) i de respektive Egne skal straffes med Døden.« Efter Melanctons Raad og med hans Godkendelse

DIGNA MERCES PAPAE SATANISSIMI ET
CARDINALIVM SVORVM.

Den allerdjævelske Paves og hans Kardinalers velfortjente Løn.

Den allerdjævelske Paves og hans Kardinalers velfortjente Løn.

Den allerdjævelske Paves og hans Kardinalers velfortjente Løn.

Et af Luthers Propagandabilleder, tegnet af Maleren Cranach: »Paven og Kardinalerne i Galgen«, som fandt videste Udbredelse i Reformationens Op-havslund. Luthers øvrige Propagandabilleder mod Pavedømmet er paa Grund af deres pornografiske Karakter og sjofle Form som Regel ikke tilgængelige for den brede Offentlighed og kan af Hensyn til almindelig Velanstændighed heller ikke gengives i K. U.'s Spalter. Interesserede Læsere henvises til Grisar-Heege, IV. »Die Abbildung des Papsttums« und andere Kampf-bilder in Flugblättern 1538—1545 (Freiburg i Br. 1923).

Hvis Paven og Kardinalerne paa Jorden skulde straffes med timelige Straffe, saa havde deres ondskabsfulde Tunger fortjent den Dom, som findes fremstillet her.

Dr. Martin Luther. 1545.

Til højre Pave Paul III. Bøddelknægten nagler hans Tunge til Galgens Tværhjelke. Ved Siden af ham Teologen Cochæus (?). Kardinal Otto Truchsess og Kardinal Albrecht af Mainz, hvis Tunger er revet ud af Munden og naglet fast til Bjælken. Fire Djævel bærer de henrettedes Sjæle til Helvede.

»Gid man derefter paa Galgen eller i Helvedet blandt alle Djævel lod dem holde et Concilium eller saa mange, som de lyster.« (Luther).

Wenn zeitlich gestrafft solt werden/
Papst vnd Cardinal auff Erden/
Ir Lesterzung verdienet het/
Wie jr Lecht hie gemalet steht.

Mart. Luther D.
V. I S 4 S.

blev 1536 flere Gendøbere henrettet i Jena. Samme Aar erklærede Luther, Bugenhagen, Creutziger og Melanchton i en Betænkning angaaende de genstridige Gendøbere, at den verdslige Øvrighed var forpligtet til at straffe Kættere paa Livet. I December 1535 skrev Luther til Melanchton: »Man kan sagtens blive vred, naar man ved, hvad Slags Forrædere, Tyve, Røvere, skinbarlige Djævel Kardinalerne, Paverne og deres Legater er. Gid de maatte finde flere engelske Konger, der dræbte dem.« Til bedre Forstaaelse af dette fromme Ønske maa man vide, at Henrik VIII af England kort i Forvejen havde ladet den ædle

Kardinal John Fisher henrette.

I sit Skrift: »Om Jøderne og deres Løgne« anbefalede Luther 1543 følgende drastiske Fremgangsmaade mod »Jødernes forbandede Race«: »At man skal sætte Ild paa deres Synagoger eller Skoler og kaste Jord paa det, som ikke vil brænde, for at intet Menneske i al Evighed maa se en Sten eller Slagger deraf... At man deslige skal nedrive og ødelægge deres Huse... At det maa være deres Rabinere under Livs Fortabelse forbudt i Fremtiden at lære... At man under Livs Fortabelse skal forbyde dem hos os offentligt at love Gud, takke, bede, lære... fordi deres Lov, Tak, Bøn og

Lære er forfængelig Gudsbespottelse, Forbandelse og Afgudereri«. Derfor »skal de jages ud af vort Land... for at vi ikke skal blive delagtige i deres rædsomme Bespottelser og al deres Lastefuldhed og ikke sammen med dem fortjene Guds Vrede og blive fordømt.« Et interessant Dokument, naar man tænker paa senere Tidens rystende Begivenheder.

Ligesom Luther paaberaaber de øvrige Reformatorer (Melanchton, Zwingli, Calvin o.s.v.) sig med Hensyn til Kætterryddelsen den guddommelige Lov og Evangelii klare Lys, der efter deres Opfattelse paa det strengeste forpligter den verds-

lige Øvrighed til at straffe Guds-
bepottene.

Calvin, som 1553 lod den spanske Læge Michael Servet brænde som Kætter i Genf, forfattede et særligt Skrift: »Med Sværdet maa Kætteerne holdes i Ave.« Melancton godkendte flere Gange Servets Henrettelse paa Kætterbaalet. 1557 skrev han: »Magistraten i Genf har ved Servets Forbrænding givet hele Efterverdenen et *fromt og mindeværdigt Eksempel*.«

Den tyske Reformationshistorie opviser et uhyggeligt Billede af Protestanternes indbyrdes Kætterforfølgelser. I det lutherske Sachsen, Reformationens Hjemland, fandt ligesom i andre protestantiske Lande i det 16. Aarhundrede Kætterhenrettelser Sted ved Sværd og paa Baalet. Den lutherske Markgreve Georg Friedrich af Ansbach-Bayreuth optog f. Eks. i sin Halsretsorden af 1582 den Lovbestemmelse: »Hvo som ved den ordentlige gejstlige Dommer erklæres for en Kætter og desaaarsag overantvordes til den verdslige Dommer, han skal ved Ild straffes fra Livet til Døden.«

Alt dette og mere til forties velvilligt af den stilfærdige Reformationens Forfatter. Til Gengæld faar man en gammel Oprensning af forældede historiske Lærebøgers tendentiøse Svada. Med Hensyn til de »utallige Blodvidner« i Spanien er den protestantiske Historiker Dr. Schäfer i sit klassiske Kildeværk om den spanske Inkvisition (3. Bd. 1902) paa Grund af nøjagtige Arkiv-Undersøgelser kommet f. Eks. til det Resultat, at der ialt er blevet henrettet ca. 220 Protestanter. Højst et Dusin af dem er brændt levende. Ca. 20 døde i Inkvisitionens Fængsler. Det er et sørgeligt Tal, men dog i det mindste et Tal, der kan *tælles*. Som typisk Eksempel paa Kætterforfølgelsen i England nævner Fabricius selvfølgelig Maria »den Blodige«, under hvis Regering ialt 200—280 Protestanter er blevet dømt til Døden. Mon Fabricius ved, at den reformatoriske Dronning Elisabeth alene i Vinteren 1569 har ladet foretage 3 Gange

saa mange Henrettelser som Maria »den Blodige«, eller at hendes Fader Henrik VIII lod henrette mere end 20 Biskopper, 500 Munke og henved 400 katolske Adelsmænd. Den rædselsfulde Udryddelseskrig, som det reformatoriske England gennem to Aarhundreder har ført mod det katolske Irland, vilde have været et andet udmærket Eksempel til Sammenligning.

Var det nødvendigt at fortie

den ene Halvdel af den historiske Virkelighed og agere dydig Forargelse over den anden? At »Reformationens stilfærdige Forløb her i Landet kan give senere Slægter Anledning til at misforstaa den moderate Fremfærd«, har L. P. Fabricius med sin misvisende historiske Argumentation i alt Fald givet et yderligere Bevis paa.

Dr. phil. A. Otto.

De Kristne og Lidelsen

Betyder Fasten noget for os?

Soldaternes Ofre

Der er saa mange Dispenser, at man næsten synes, man maa svare benægtende. Men jeg kommer til at tænke paa en Historie, jeg hørte her, og som mindede mig om en anden, jeg har personlig Kendskab til. Under den sidste Krig blev en ung Officer bragt døende hjem. Han bad om noget at drikke. Hans Moder gav ham et Glas Vand, men sagde: »Vil du ikke ofre dette Vand?« Han svarede: »Jo, for mit Land« — og han hældte Vandet ud. Man sagde mig her i Landet, at der er Mennesker, som bliver forarget over den Historie. Min egen foregik ogsaa under sidste Krig. En ung Løjtnant blev bragt tilbage fra Ildlinjen. Hele hans Krop var simpelthen flænget af Kugler. Fire Kirurger prøvede paa at lindre Døden ved at fjerne saa mange Metalstykker som muligt. Han bad om at komme til Skrifte. Præsten sagde: »De behøver ikke at sige det, naar alle kan høre Dem« (for Lægerne kunde ikke standse i Arbejdet). Men han vilde, og Taarer løb ned over Kinderne paa disse fire Mænd, mens de lyttede til saa megen Oprigtighed, Smerte og Selv-Opofrelse. Præsten sagde: »Er der noget andet, jeg kan gøre for Dem?« Jo, han vilde gerne have en Cigaret. Præsten tændte en og gav den til ham. Men et Minde kom til den døende unge Mand. Han sagde: »Da

Jesus Kristus blev hudstrøget for mine Synder, fik *han* ingen Cigaret.« Han slap den, den slukkedes i hans eget Blod, og han døde straalende af Fryd. Det var som en Aabenbaring fra Gud for alle, som saa det.

Bekvemmelighedens Afgud

Vore nordlige Lande har ligefrem en Dyrkelse af Bekvemmeligheden, skønt det ikke altid har været saaledes. De fleste af os siger, at vi beundrer (om end vi ikke ønsker at efterligne) de Mennesker, som sætter Livet i Vove paa Opdagelsesrejser (f. Eks. paa Polarfærd) eller for Videnskabens Skyld (f. Eks. Pasteur, Dr. Curie) eller for direkte Næstekærlighed (f. Eks. Pater Damien blandt de spedalske). Vi *dadler* dem ikke, om ogsaa vi sommetider synes, de er »overdrevne«. Men den selvpaaførte Lidelse kan vi næppe forstaa, og vi kommer mindre og mindre til at kunne det i disse Tider, hvor man ligefrem *averterer* med »Luksus-Lejligheder«, »Luksus-Biografer« — som om Luksus ikke altid var temmelig vulgært. Og hvis Lidelsen paaføres af rent aandelige Motiver, kaldes det Fanatisme. Og selv om Katoliker nok ikke holder af at *sige* dette Ord om Helgenerne, *tænker* de det sommetider i deres Hjerter og føler sig utilpas, naar de mindes om, hvor meget Vor Herre led, skønt han ikke behøvede det

(»Ved I ikke, at jeg selv nu kunde bede min Fader om tolv Legioner Engle« — til at redde ham i Stedet for stakkels tolv Apostle, som løb deres Vej...) Jeg har kendt mere end een Mor, som ikke vilde fortælle sine smaa Børn om Frelserens Lidelse, »for det faar dem til at græde«, ja ikke engang om de fattiges Lidelser — og slet ikke lade dem se saadanne lidende Stakler — »Jeg vil kun have, at de skal se det, der er *smukt*«. Men taler og handler man saaledes, opbygger man *Illusioner* for den nye Generation, som jo dog skal vokse op og leve blandt Realiteter, og det er *selviske* Illusioner, især da det bekvemme Liv kun kan leves, i Fald Tusinder af andre gør sig Tilværelsen ubekvem, saa at Mindretallet kan polstre deres Livsførelse og lægge deres Tanker til Hvile mellem Puder.

To Spørgsmaal som Kristne ikke kan stille

Javel, men vi kalder os Kristne, Kristi Tilhængere. Kristus blev offentligt arresteret, sat i Fængsel, slaaet i Ansigtet og pisket paa en saadan Maade, at De vilde blive syg af at se det gjort ved en Hest. Der blev spyttet paa ham af en Trop Soldater (har De nogensinde set et Menneske blive spyttet paa? Jeg har det ikke, men jeg kender dem, der har det, og de glemmer det aldrig), han blev drevet til Retterstedet og maatte ligesom Forbryderne selv slæbe sit vanærende Kors. Han nægtede at blive drukket bevidstløs, mens de hamrede Nagler gennem hans Hænder og Fødder, og til sidst døde han, nøgen og for alles Øjne, efter at være forhaanet af sit Folk, som han havde arbejdet saa haardt for. Er der nu nogen, som kunde haane en døende Mand, selv om han saa var ens værste Fjende eller den værste Forræder? Men saadan begyndte altsaa vor Religion. Saadan var Kristus. Og vi er Kristne.

Maaske end ikke den Kristne fuldt ud forstaar, *hvorfor* Kri-

stus led saaledes, men den Kristne erkender *Faktum* og tør ikke dadle det. Derfor er der to Spørgsmaal, som en Kristen ikke kan stille: »Hvorfor skal jeg lide?« og »Hvorfor skal jeg lide?« Det første kan han ikke stille, fordi han som Kristen maa ønske at ligne Kristus, og han tør næppe sige, at han kun ønsker at ligne Kristus i de behageligere Sider af dennes Liv (som f. Eks. at han holdt af at iagttage Markblomsterne). Og selv om den Kristne siger, at det, han ønsker, er at ligne Kristi *Karakter*, saa maa han være rede til stadig Selvopofrelse, for Vor Herres Karakter og Liv var af en *absolut Uselvished*. Det andet Spørgsmaal kan han ikke stille, for deri vilde der ligge den Forudsætning, at uskyldige Mennesker (som netop han) ikke *burde* lide. Men hvem var mere uskyldig end Kristus? Og er *jeg* saa særdeles uskyldig? I hvert Fald sagde Vor Herre: »Disciplen maa være tilfreds med at være som sin Mester« (Matth. 10.25). I Trit med Kristus! I Samklang med Kristus!

Korset hører altid med til Kristendom

Det er ganske vist »haard Tale«, som saa meget af hvad Vor Herre sagde. Maaske vi viger tilbage for at gentage det paa Prædikestolene eller i Skriftestolen. Jeg kan ogsaa respektere den Kristne, der siger: »Ja, jeg er hange for den Del af hans Lære. Jeg har ikke Mandsmod til at leve derefter.« Det er ærlig sagt! Men hvis vi begynder paa at undvige denne Lære og siger: »Aa — *det* er kun for Undtagelses-Sjæle — det er kun et Raad, ingen Befaling« — ja, saa synes jeg, at der skal Dristighed til det. Det vil sige, at vi erklærer overfor Vor Herre, at vi kun vil adlyde ham, hvis vi er tvunget til det, og bestemt ikke tage imod Raad fra ham. Forøvrigt sagde han: »Hvis *no-gen* vil følge mig efter, saa lad ham fornægte sig selv, *daglig* tage sit Kors op og følge mig.« Ejheller kan vi tage vor Tilflugt

til Abstraktioner og sige: »Teorien om Korset maa tilpasses til vore foreliggende Omstændigheder.« Ikke af *os*! Og Kristus vil ikke modificere den! »Korsfæstelsens« *Metode* kan veksle; det er gaaet af Mode at blive naglet som Aadsler til en Pæl eller blive brændt som Skarn paa det offentlige Torv. Men mange Mennesker er i vore egne Tider blevet hængt eller skudt for deres Tro (saasom i Spanien eller Meksiko for blot at nævne to Steder), eller de er blevet drevet til Sultedøden (en meget langtrukken Korsfæstelse) eller finder sig lukket ude, blot fordi de er Katoliker, fra alle de vel-lønnede Stillinger, de kunde udfylde meget bedre end de andre, der nu har dem, eller de faar blot at vide (som vi fik det i England), at de har sluttet sig til Tyendets Religion... *Teorien* selv bliver aldrig tilpasset!

Vi har ikke Lov til at være gnavne

Med Udgangspunktet taget, som vi pleier, helt nedefra, d. v. s. fra Hverdagens Tanker, vil vi nu sige, at haade Sømmelighed og Venlighed maa hindre os i at være gnavne i denne Faste eller nogensinde. Sømmelighed, fordi vi ikke kan (nej, vi *kan* ikke) sige, at vore Ulemper og Fortrædeligheder hidindtil kan smvkes med Navn af Lidelser. Men over hele store Dele af Verden er der nu *ikke andet end* Lidelse, og ikke mindst blandt de Befolkningslag, som allermindst har haft noget at gøre med at bringe Verden ud i dens nuværende sørgelige Tilstand. Se tilbage over det sidste Aar og lidt til og mindes den simpelthen grupvækkende Sum af Frvgt, Fortvivelse og rent legemlige Kvaler samt den aandelige Gru, der er kommet — tør sig sige »kommet«? — der er *bragt* ind i Verden siden da. *Jeg* tør ikke — jeg *tør* ikke knurre over min Lod! Og Venlighed — for det er uvenligt at se sort paa Tingene, at gentage melankolske Historier, at give efter for triste Spe-

kulationer, at gaa med lange Ansigter og tage Modet fra andre, som maaske finder det svært nok at se glade ud — især i Vintervejret.

Sam-Liden

Og dernæst — aktiv Sympati! »Sympati« betyder »at lide sammen med« eller i det mindste at dele Erfaringer — og jeg gentager, at Øjeblikkets Erfaringer er smertefulde og ikke behagelige. Hvis en Mor kan hjælpe sit lille syge Barn ved at holde sin Arm under Hovedet paa det, saa gør hun det — med Glæde — Time efter Time, hvor meget Krampe hun end faar af det. »Jamen hvis Folk (f. Eks. i andre Lande) ikke ved, at jeg sympatiserer med dem, hvad nytter det dem saa?« Aa, det nytter! Vær vis paa, at Modrens Kærlighed paa en eller anden Maade meddeler sig til Barnet, som mærker mere end hendes bløde Arm. Jeg tror, der findes en Slags menneskelig Telepati. Ikke alene vil Gud trøste alle, som De gerne vil trøste og ikke kan naa, men jeg er ogsaa sikker paa, at en hemmelighedsfuld *menneskelig* Kraft vil forbinde Dem med disse Mennesker og tage Bitterheden bort fra de Taarer, den ikke kan tørre. Og desuden! En Mor ser maaske sit Barn lide og er ikke i Stand til at hjælpe det paa nogen legemlig Maade. Saa vil det forekomme hende ganske forfærdeligt, at hun *ikke* skal lide. Selvfølgelig vilde hun lide, hvis hun kunde tage Barnets Lidelser hort eller blot lidt af dem; men hun føler det i hvert Fald urigtigt, ja ligefrem grusomt, at hun selv skal have det saa godt og Barnet saa daarligt! Om ogsaa det ikke var nogen »Nytte« til, vilde hun gerne paa en eller anden Maade »lide med« sammen med sit Barn. Og hvis hun indser, at hun maa være stærk og rask for Barnets Skyld og *ikke* lide — javel, saa er det hendes Offer ikke-at-lide! Men her staar vi ved Randen af den allermost sublime kristne Lære — Læren om Kristi mystiske Legeme, hvis Lemmer vi ved Guds Naade

er. Og hvem skulde ikke efter Vor Herres Hensigt være Lem paa dette Legeme sammen med os?

Om Bodens gavnlige Smerte

Verden lider, og den lider for Syndens Skyld. Maaske den ikke fatter Oprindelsen til sin Lidelse, og maaske den i »normale Tider« end ikke fatter, at det er Lidelse, fordi den har vænnet sig saa meget dertil. Der er Mennesker, hvis Helbred saa regelmæssigt er daarligt, at de ikke er klar over, at de lider, før de engang en kort Stund føler sig raske og tænker: »Hvor er det mærkeligt! Hvad er der med mig?« Saa forstaar de, at de ikke har deres vanlige Smertes... Men Synd er Sygdom. Og derfor lider vor Slægt. Det gør ogsaa Kristi Legeme. Det radbrækkes indtil Bristepunktet paa Pinebænken. Og i en vis Forstand er al Synd *min* Synd! Hvis jeg personligt synder, skader det hele Legemet, alene fordi Synden fordærver mig, og jeg saa ikke kan være en god Overbringer af Sundhed, saaledes som jeg skulde være. Og hvis jeg positivt er Skyld i, at andre synder, saa udbreder jeg min Sygdom — jeg skaber Smerte. Og (hvis vi maa fortsætte med dette Billede, som jo dog er selve St. Paulus') naar et Lem er af Led, gør det ondt. Men der voldes ny Smerte, naar Leddet sættes tilbage paa Plads. Hvis jeg vil sættes tilbage paa min Plads — for min egen Skyld og tillige for at ogsaa et andet Lem paa Kristi Legeme bedre maa være paa sin Plads — kommer jeg til at taale et forfærdeligt Ryk. Men det er et godt Ryk! Vi har kun Gavn af det! Altsaa bare Mod! Der har været Mennesker (jeg véd det), som blev stukket af en Slange i Fingeren og greb en Økse og øjeblikkelig huggede Fingeren af. Det var i Afrika. Utroligt modigt? Javel, men et Mod vi opfordres til at vise. »Hvis din Haand forarger dig, saa hug den af. Hvis dit Øje... stik det ud!« Og vi burde være dobbelt rede til det for andres Skyld.

Vi kan ikke altid gøre dette.

Fortættes Side 128

Rom og Verden

I det apostoliske Nuntiatur i Haiti er der mellem Repræsentanter for Republiken Haiti og den hellige Stol blevet udvekslet Ratifikationsdokumenter vedrørende den Overenskomst, der er indgaaet mellem de to Parter angaaende Landets katolske Institutioner og Stiftelser samt disses Forvaltning. — Det meddeles officielt fra Citta del Vaticano, at man der intet som helst Kendskab har til de Meddelelser, der er fremkommet i Verdenspressen og som gaar ud paa, at det tyske Episkopat i nær Fremtid skal samles til en Konference i Berlin samt at den hellige Fader skulde staa i umiddelbart Begreb med at foretage en diplomatisk Aktion i Kina. — Det er i Aar i Februar ti Aar siden, at Pave Pius XI oprettede Radio Vaticana.

I de forenede Stater fandtes der ved Aarsskiftet ialt 187 katolske Universiteter og Højskoler, hvor der ved foregaaende Semesters Begyndelse var indskrevet 76.000 studerende.

I Januar var det hundrede Aar siden, at Benediktinerne i Klostret Muri i Schweiz blev fordrevet fra deres Kloster, og deres Ejendom blev beslaglagt af paagældende Kanton. Storraadet for Kanton Aargau har nu enstemmigt besluttet, at Klosterkirken i Muri skal gives tilbage til den katolske Menighed. Kirken, der er en af de skønneste Barokbygninger norden for Alperne, stammer fra 1697.

I de spanske Pyrenæer er der blevet indviet et Mindesmærke til Ære for Biskoppen af Teruel og yderligere 39 Martyrer, der i 1939 blev myrdet af de røde Horder under deres Tilbagetog. Indskriften lyder: »Vandrer, her flygtede den røde Furie forbi, og efterlod i sine Spor 40 Martyrer. Tænk paa dem i din Bøn.«

↑ Ved Indgangen til Skt Ansgars Kirke vægges Halgænnen over sin Kirke og til Bispedømmet

Da SKT. ANSGARS KIRKE blev ophøjet til Domkirke

Under stor Højtidelighed proklameredes Sankt Ansgars Kirke i København som den hellige Ansgars Født til Vikariatsets Hoved- og Moderkirke. Det var en stor historisk Begivenhed, idet vort Fædreland herved for første Gang siden Begyndelsen af det 16. Aarhundrede var Vidne til et Indvielsesceremoniel som dette, ved hvilket vor gamle Hovedkirke ophøjedes i Rang med den øvrige katolske Verdens Domkirker.

Enstaaende bringer vi Hs. Excellence Biskoppens højtidelige Proklamation.

→ Under Føstendagen i det højtidelige gamle Kirkerum

↑ Et Kig ud over Kirken under Prædiken hvor Biskoppen bl. a. omtalte den Hjemlig og den Forstaaelse, der var kommet ham i Mæde under Arbejdet i Vikariatsets Tjeneste i de forløbne 10 Aar samt Kirkens Stilling i det hele taget til vor Tid. — Paa Skt Ansgars Altar (til højre) ses Skrinet med Halgænnens Relikvier, som efter Prædiken blev bærret i Procession rundt i Kirken. Kirken var i den Grad overfyldt, at adskillige af de tilstedeværende maatte forlade deres Pladser, for at Processionen overhovedet kunde komme frem

VI THEODOR SUHR, ved Guds Barmhjertighed og Den hellige Stols Naade Apostolisk Vikar for Danmark, titulær Biskop af Balacio, meddeler og kundgør herved til stedsevarende Indkommelse:

Det Apostoliske Vikariat for Danmark, over hvilket Vi af Den Hellige Stol er sat som Hyrde, lært ved Guds naadige Bistand i Tidens Løb paa næsten værelstidigt Vi udviklet sig saaledes, at det allerede nu er ret og rimeligt at strække den mod hinst straalende Solensaal: at lade den katolske Kirke, der er alle Folkelags og Slægters hellige og hellige Moder, genopstaa ogsaa i Danmark i sin fulde og færdige Form og Struktur i Overensstemmelse med gammel og høvdrunden kristen katolsk Sæd og Skik.

Med dette formaal for Øje og efter grundig og omhyggelig Overvejelse og efter forud at have søkket Den Hellige Fæders Billigheis har Vi derfor bestemt os til — som Juridisk — at ophøje SANKT ANSGARS KIRKE her i Staden, hiet arverdige og mindstlige Guds Hus, helliget Kristus Forløseren, til den Værdighed, som denne Kirke allerede i Praksis gennem snart hundrede Aar har kunnet glæde sig ved fremfor Vikariatsets øvrige Kirker og Kapeller.

Ved den Øi Kraft af Vort Embede tilkommende Myndighed bestemmer og fastsætter Vi derfor herved, at Sankt Ansgars Kirke i Sunden København fra nu af vil være at betragte som hele det danske, apostoliske Vikariats Hoved- og Moderkirke i Lighed med en Domkirke — med alle de Rettigheder, Privilegier og særlige Æresbevisninger, der enten i Folge Kirkeoven eller i Medfør af lovlig høvdrunden Sæd og Skik tilkommer alige Kirker og de til samme høvdrunde gejstlige Personer — dog og Sæde for de kirkenes Arbejde i Sankt Ansgars Soga.

Het Vi ved omværende Dokument kundgør denne Vor faste Vilje og urokkelige Beslutning, hjer og befaler Vi samtidig alle, hvem denne Sag vedkommer eller i Fremtiden måtte vedkomme, i fuldeste Maal at søerke og støtte denne Vor Bestemmelse.

Givet i København ved Sankt Ansgars Kirke under Vor Haand og Segl den Njueogtyve i det Herrens Aar 1941.

sign. + TH. SUHR
Apostolisk Vikar

↑ Vor Overhyrde, Hs. Excellence Biskop Suhr — i Cappe Magna — forlæder Kirken efter den størstlode Højtidelighed

Kommentar til en Kommentar ...

Kære Student Petersen!

De overværede vor gamle St. Ansgars Kirkes Ophøjelse til quasi Cathedral forleden Søndag — overværede det fra Tolderens Plads helt nede ved Porten, men paa »det aabne Torv« knyttede De kommentarer dertil, som kunde friste En til at være Farisæer; lad mig prøve at nøjes med at være Skriftklog, mens jeg kommenterer den Kommentar, hvori Deres betrængte Sind fik Luft.

1. »Det er nu alligevel *Frue Kirke*, som er og bliver Københavns *Domkirke*«. — Kære Herre, lad os ikke spaa... man véd aldrig, hvor galt (eller godt) det kan gaa — men lad os holde fast paa, at en *Dom-Kirke* uden *Domnus* er en lige saa irrational Ting som en Cathedral uden *cathedra*. Jeg overlader Konklusionen til Dem selv!

2. »Det var ikke Gudstjeneste, men *Hedenskab*«. — For 25 Aar siden kunde den Slags Vidnesbyrd om religiøs Forstaaelse trykkes i Aviserne; det kan de ikke idag — men det kan altsaa endnu siges mundtligt, og endda af en Theolog, uden at en Vulkan bryder ud midt i Bredgade og opbrænder den formastelige. Hvor har De for Resten Ret, saadan set, for »Hedenskabet« har altid været rene Experter i Kultus og har med Held engageret Muserne til at tiene i Tempel — i en Grad, at selv Paulus roste dem for det; og selv ringere Aander fryder sig paa Palatin og Akropolis over de blotte Brokker af dette »Hedenskab«. Jamen, vil De sige, Urkristendommen var da rensset for al Tempelkult og Pomp! Jeg maa bedrøve Dem med at paavise, at det var den kun nødtvungent, fordi den ikke for Politiet maatte udfolde sig efter sit eget Sind — som St. Ansgars Kirke i 1842 kun fik Lov at rejse sig, hvis den afstod fra at have Taarn, Klokker og Ruder til Gaden. At det ikke var Urkirkens Lyst at holde til i en Bagstue i Sandmagernes Gade, kan De læse

hos St. Johannes i Aabenbaringsbogen, hvor han lover de Troende Revanche i Det ny Jerusalems Liturgi — en rent »hedensk« Pomp, men kristnet, fordi den forherliger de Kristnes Gud.

3. En Kammerat af Dem, som har et andet Syn paa Begrebet »hedensk«, svarede Dem, at det subsidiært var »fremmedartet«. Denne Observation var ikke saa dyb, som den syntes. Var Menigheden fremmedartet? Var det store og stedse voksende Antal danske Præster fremmedartede? Var Bispen fremmedartet? Var Salmerne det? Eller var det den redelige, rolige Prædiken, som var fremmedartet? Næ, det var Processionen og Liturgien, Litaniet — og maaske den mer end stopfulde Kirke; den var da uvant, ikke?

Men, selvom — lad være, at det havde været fremmedartet — var saa ikke Kristus og Kristendommen og Det nye Testamente fremmedartede? Var ikke Ansgar selv Udlænding? Det har nu en Gang behaget Gud Herren at sende sin Søn med Aabenbaringen fra Himlen, og det vil altid virke fremmedartet paa os jordiske Syndere — heldigvis! Ligesom det har behaget ham at lade sin Søn føde i Jødeland — noget, der virker fremmedartet i alle andre Lande. Hvornaar blev Danmark normgivende for Verden? Eller er vi endnu ikke ude over at sætte Lighedstegn mellem dansk og normalt? Som den uvillige Tilskuer staar og

siger »fremmedartet«, har jeg set mangen en Anders Tikjøb staa i Peterskirken og sige det samme under Michel Angelos Kuppel — han er ikke nogen kulturel Fremtoning! Og han bliver ikke mere dansk af det!

Den, der har besøgt et stort Antal Templer, Synagoger, Moskeer, Tabernakler, Mødehaller og andre religiøse Helligdomme, og som har overværet den i dem fremførte Kultus, værner sig af med at sige »fremmedartet« om nogen Form, under hvilken ærlige Sjæle yder Hyldest til deres Guddom — og først *saa* begynder man at blive i Stand til at studere Theologi. Som saa ofte er det os Katholikker, der maa belære andre om at anlægge et liberalt og humanistisk Syn paa religiøse Fænomener — selv de mest fremmedartede.

Og lad mig slutte med at nævne En, der ikke var fremmed hin Aften: *Ansgar selv* i det gyldne Skrin! Ejheller kunde han føle sig fremmed for det, som skete, det som blev sagt, og det, som blev sunget, for det var meget nær op ad, hvad han selv gjorde, sagde og sang i levende Live.

Bedre end at fremsætte foreløbent overlegne Kommentarer, er det at lade Begivenhederne virke paa sig og af dem se Tidernes Tegn. Og Tegnet den Aften var, at Ansgars Værk, forsomt af hans Efterfølgere og nedbrudt af *fremmede*, er ved at rejse sig igen midt i vort Fædrelands Hedenskab — og som, snart sagt, en af dets faa religiøse Haandgribeligheder.

Urbanus.

Kapitler om Bøn XIV

Bønnens Egenskaber

Andet Afsnit

Den Kristnes Bøn bør være Bøn i Aand og Sandhed. Det er denne fundamentale Egenskab, vi talte om sidste Gang. Men vor

Frelser kræver endnu flere andre Ting. For det første Udholdenhed. Ganske vist bliver man bønært med det samme, naar man f. Eks. paa den rette Maade

beder om Hjælp i Fristelsens Time. Men der er mange Goder, som Gud kun giver, efter at vi har bedt ham om dem maaske i Uger eller Maaneder eller endda Aar. Dette ligger til Dels i Sagens Natur. Bønfalder man Herren om den overordentlig vigtige Naade, der hedder Udholdenhed i det gode indtil det sidste, saa kan den ikke gives paa staaende Fod, med mindre man skal dø, medens man beder derom. Men ogsaa ellers opsætter Gud ikke sjældent Bønhørelsen, for at vi i Mellemtiden kan øve os i Tro og Haab, saaledes at vi bliver fuldmodne i disse to Dyder, hvad der er mere værdifuldt i Herrens Øjne end de timelige Goder, som vi muligvis beder ham om. Tænk paa den kananæiske Kvinde, der blev afvist af Jesus, da hun ønskede sin Datter befriet fra den onde Aand. Men hendes Udholdenhed i Bøn bevirkede, at Herren omsider svarede: »Kvinde, stor er din Tro! Det skal ske dig, som du ønsker« (Mt. 15.22 ff.).

Paa en meget slaaende Maade illustrerer vor Frelser den udholdende Bøns Kraft i Lignelsen om hin Byretsdommer. »der ikke frygtede Gud. ei heller tog Hensyn til Mennesker. I samme By var der en Enke, der kom til ham og sagde: Skaf mig Ret over for min Modpart. En Tid lang vilde han ikke. Omsider sagde han ved sig selv: Den Enke plager mig. Jeg vil skaffe hende Ret, ellers bliver hun ved med at løbe mig paa Døren« (Lk. 18.2 ff.).

Det er altsaa nødvendigt at være udholdende i Bønnen, indtil man bliver hønhørt. Man maa endelig ikke efterligne de Mennesker, som nok beder den ene eller anden Gang, men som saa holder op, fordi de ikke bliver hønhørt straks. Hvor det dreier sig om vort Forhold til Gud, kan det ikke gaa an at være efterladende. Mærker vi, at vor Vilje bliver svag, hør vi hede om den udholdende Bøns Naadegave.

Den anden Egenskab, som vor Bøn bør have, er velkendt. Guds Søn vil, at vi henvender os til Faderen *i hans Navn*. For det er

ved Jesu Kristi Fortjenester og hans Forbøn, at vi og vor Bøn faar en saadan Værdighed, at vor Fader i Himlen vil bønhøre os. Lad os anføre Herrens Løfte herom: »Sandelig, sandelig, jeg siger jer, naar I beder Faderen om noget i mit Navn, vil han give jer det. Indtil nu har I ikke bedt om noget i mit Navn. Bed, saa skal I faa, for at jeres Glæde maa blive fuldkommen« (Jo. 16,23 f.). »Alt, hvad I beder Faderen om i mit Navn, vil jeg gøre, for at Faderen maa forherliges i Sønnen. Naar I beder om noget i mit Navn, vil jeg gøre det« (Jo. 14,13 f.).

En tredje Egenskab er hin *glødende Iver*, som Guds Helgenere lagde for Dagen, naar de holdt Bøn. Læser man den hellige Paulus' Breve, faar man den rigtige Forstaaelse af denne Egenskab, der samtidig fremkaldte en rørende Taknemlighed hos ham imod Gud for alle tidligere Velgerninger. Hvor den Alvor og Iver findes, er den altid uadskilleligt forbundet med Redebonhed til ogsaa selv at gøre, hvad vi skal fra vor Side. Dette Sindelag er saa det sikre Bevis paa, at vi virkelig mener, hvad vi siger til Gud.

Der er jo ikke saa faa Tilfælde, hvor det gaar, som hos den hellige Augustinus, der skriver om sig selv: »I Begyndelsen af mine Ungdomsaar havde jeg bedt Gud om Kyskhed med de Ord: Giv mig Kyskhed og Afholdenhed, — blot ikke nu. Jeg var nemlig bange for, at Gud vilde bønhøre mig straks og helbrede mig for det sygelige Begær, som jeg hellere vilde have tilfredsstillet end komme af med.« Hvis en Landmand i Stedet for at dyrke sin Jord forsøgte alene ved Bøn at faa Afgrøde, vilde han være en Taabe og bede forgæves. Det vilde ikke være mindre taabeligt at bede om Ydmyghedens Dyd og samtidig med stor Harme afvise hver lille Ydmygelse, vi møder paa Vejen gennem Livet. I det hele taget er det forkert kun at ville bede, uden at arbejde sammen med Guds Naade. Den ivrige og oprigtige Bøn holder sig til den hellige Ignatius af Loyolas kend-

te Ord: Arbejd, som om alting afhænger af dig, men bed ogsaa saaledes, som om alting afhænger af Gud.

Lad os slutte dette Kapitel med en Iagttagelse, man kan gøre i den hellige Skrift. *Begæringsbønnen bliver dér gerne bragt i Forbindelse med tre Dyder*. Den ene har vi nævnt: *Taknemligheden*, der virker som en Anbefaling, naar man kommer og beder om nye Gaver. Men desuden fremhæves Faste og Almisse. »Bøn med *Faste og Almisse*«, siger Ærkeenglen Rafael til Tobias, »er bedre end at ophobe Skatte af Guld« (Tob. 12,8).

Det er ikke vanskeligt at forstaa, hvorfor Bøn med Faste har en særlig Kraft. Ligesom den, der spiser og drikker for meget, føler sig hindret i sine aandelige Evners frie Brug, saaledes at han kun med stort Besvær kan lade sine Tanker stige op til Gud og forstaa den dybere Mening i de mundtlige Bønner, paa samme Maade maa omvendt Faste og Abstinens virke befriende paa de sjælelige Kræfter og fremme Aandens Flugt og Virksomhed under Bønnen.

Almisse staar ligeledes i nøje Forbindelse med Bønnen. Hvis nemlig en Kristen, skønt han godt kunde, slet ikke vil hjælpe sin Næste og Medbroder, som er henvist til andres Godhed, hvorledes tør han da mene om sig selv, at han er i Besiddelse af den os paahudte Næstekærlighed? Men mangler denne, hvordan kan man saa regne med at blive hønhørt af Gud, naar man selv kommer i Nød. Det første og vigtigste, en Kristen uden Næstekærlighed bør gøre, er at bede om Tilgivelse for denne Synd og samtidig bønfalde Gud om at opnaa den rette Kærlighed til ham og Menneskene.

Naar vi overvejer Forholdet mellem Bøn, Faste og Almisse, maa vi uvilkaarligt heandre Guds Visdom. Det er ham, der har ordnet alt saaledes, at vi ved at bruge disse tre Midler virker vor Frelse. Ligesom vi ved Synden, (den eneste virkelige Ulykke), krænker Gud, foruretter vore Medmennesker og

Liturgisk Kalender

Febr.-Mts.:

23. S. QUINQUAGESIMA (112);
2. St. Petrus Damiani
(839).
24. M. St. Matthias, Apostel
(839).
25. Ti. † Feria (Hverdag); foreg.
Søndags Messe (112) uden
Tractus og *Credo*; 2.
Om de helliges Forbøn
([120]), 3. Efter frit Valg,
4. Om Fred.
26. O. ASKEONSDAG (117); 2.
Om de helliges Forbøn, 3.
For de levende og de døde
(122).
27. T. Feria (129); 2. St. Gabriel
af den smertelige Jomfru
([47]), 3. Om Fred.
28. F. Feria (131); 2. Om de
helliges Forbøn (122), 3.
For de levende og de døde
(122), 4. Om Fred.
1. L. Feria (136); 2. Om de
helliges Forbøn (122), 3.
For de levende og de døde
(122), 4. Om Fred.
2. S. 1. SØNDAG I FASTEN
(140); 2. Den salige Karl
den Gode (842), 3. For
Paven ([122]) i Anled-
ning af Vor Hellige Fader
Pave Pius XII's Valg 1939.

Anm. Paa de med † mærkede Dage kan Præsten efter frit Valg læse Sjælemesse og andre Votivmesser, hvorfor man paa disse Dage ikke kan regne med, at de her angivne Messer læses.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sam-
mensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (an-
svarshavende) og J. BERG.
Dannevirkegade 19, København V, Telefon Eva
2512 (træffes i Almindelighed bedst Kl. 14-15
og 18-19)

Ekspedition: Boyesgade 8 A St., København V,
Tlf. Eva 1898, Kl. 15-17.

Kassererkontor: St. Annæ Plads 28, Post-
giro 57042.

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Cen-
tral 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet, Norge
og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland
18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bla-
dets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

De sociale Encyklikaer

Af Redaktør H. Bollings interessante Foredrag i A. C.
om »Pavelige Encyklikaer og dansk Politik« bringer vi
i denne og næste Uge nogle større Uddrag.

Rerum novarum

Encyklikaen Rerum novarum ud-
sendtes i Begyndelsen af Halv-
femserne, 1891. Den er et af alle
Tiders vægtigste og skønneste so-
ciale Dokumenter. Rammende er
det sagt, at den er tænkt med Tho-
mas af Aquins Hjerne og følt med
Frans af Assisis Hjerter, — idet Leo
den Trettende henviser til Thomas
af Aquin i de teologiske og filoso-
fiske Spørgsmaal og til den hellige
Frans Eksempel i de sociale.

Pius XI giver en rammende Ka-
rakteristik af Rerum novarum,
naar han kalder den »et Magna
Charta for alt socialt Arbejde«. Iøvrigt kan der ikke gives nogen
bedre Karakteristik end Pave Pius'
egen, naar han kalder Encyklikaen
»et dristigt Fremstød mod Libe-
ralismens Afguder, et Brud paa
gamle Fordomme mod Arbejderne
og en Foranledning til, at en vir-
kelig katolsk og moderne Sam-
fundsvidenskab førtes ud i Livet«. For Rerum novarum blev virkelig
»en Kraftkilde for Udviklingen af
en katolsk Arbejderbevægelse og
for social katolsk Tænkning og
Samfundssyn. I praktisk Politik er
det dens største Virkning. Den pla-
cerer Pavemagten og dermed Kir-
ken som Modstander af den uhem-
mede Liberalisme, den hensynsløse
Kapitalisme og den ukristne So-
cialisme — men viser samtidigt
Kirkens dybe sociale Forstaaelse
og Vilje til at hjælpe.

Rerum novarum glemmer ganske
vist ikke Statens Pligt til at tjene
Retfærdigheden og værne de Sva-
ge. Absolut ikke! Men den er allig-
vejl præget af, at den udsendes
i Halvfemsernes Begyndelse. End-
nu bestod der dengang et Haab om,
at Kristendommen kunde erobre og
præge Staternes Socialpolitik gen-

nem Folket og gennem Arbejder-
nes Udøvelse af Foreningsretten
paa katolsk Grund. Paa den Maade
kan man sige, at Rerum Novarum
i praktisk Politik forudsætter par-
lamentariske eller i alt Fald kon-
stitutionelle Tilstande — som man
kendte dem i Stormagterne i Halv-
femserne, og at den tilsigter at for-
bedre Tilstandene i og gennem
Folkene. Det er i høj Grad Arbej-
derne og Arbejdsgiverne, den taler
til.

Quadragesimo anno

Pius XI's Encyklika Quadragesi-
mo anno udsendes derimod i
1931—32, og den rettes til en Ver-
den, som er vidt forskellig fra
Halvfemsernes.

Kapitalisme-Socialisme kæmper
ganske vist stadig mod hinanden.
Men Svælget mellem Rige og Fat-
tige er mange Steder blevet større
og Klassehadet dybere. Afkristnin-

Solbjerg

Central 2712

MÆLK . FLØDE
SMØR . DESSERT-IS

Sundhed, Hygiejne, Kvalitet & Velsmag

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring
Valkendorfsvej 34-36
Tlf. 778 - 728

VALD. FOERSOM

AMAGERTORV 27 . TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

gen er skredet videre frem, den aandelige Sprængning af Staterne og Materialismen har ogsaa gjort Fremskridt, og store Dele af Socialismen er blevet til den endnu farligere Kommunisme. De uenige Klasser kæmper ikke alene i Staten. Nu kæmper de om Staten, for at erobre Statsmagten, »fornedre den og gøre den til deres Slave«, som Pius XI skriver i sin Encyklika.

Men samtidig er der, og det maa man lægge Mærke til, hvis man vil forstaa Baggrunden for Quadragesimo anno — sket en Ændring i de store Samfund. Vælgerne betyder mindre, Statsmagten mere som Deltager i den sociale Kamp end i Leo XIII's Tid. Det aabne eller det maskerede Diktatur, den autoritative Stat, som vil overvinde Klasse modsætningerne, var i rask Fremrykning i Begyndelsen af Trediverne. Det er derfor fuldstændig logisk, at Quadragesimo annos Hovedadresse føres over til Statsautoriteten og atter og atter understreger netop Statsmagtens Pligt til at føre en retfærdig Politik, samt giver Raad om, hvordan det kan gøres. For saa vidt, er Pius XI's Encyklika i vid Udstrækning en Anvisning paa, hvorledes kristne Tanker skal gennemtrænge Samfundet og løse og præge det sociale Spørgsmaal gennem en Aktion fraoven — altsaa en autoritær Aktion, efter at tidligere Forsøg af anden Art er blevet sprængt af Liberalisme, Kapitalisme og Klassehad, som hensatte Samfundene i en Tilstand af Anarki og Opløsning. Det paalægges nu Statsmagten ikke blot at være en Mægler, men at herske over Klasserne og sætte dem paa Plads.

Vidtgaende Beføjelse for Staten

Da jeg vistnok kan gaa ud fra,

at selve Quadragesimo anno er velkendt, skal jeg kun pege paa enkelte Punkter, som spiller en stor Rolle vedrørende Politik og social Omdannelse.

Det er meget vidtgaende Beføjelser, Paven tillægger Statsmagten — f. Eks. bør man lægge Mærke til den stærke Fremhævelse af, at Ejendomsretten har en baade individuel og social Natur og Funktion, og at det er Myndighedernes Sag, at bestemme disse Forpligtelser og Funktioner. Man bør ogsaa lægge Mærke til den skarpe Skelnen mellem Ejendomsret og Ejendomsbrug — Myndighederne kan, hvor Almenvellet kræver det, præcisere, hvad der med Hensyn til Brugen af Gods og Ejendom er tilladt Ejerne.

Kort sagt: Paven tilstaar i Quadragesimo anno Statsautoriteten al den Magt og Myndighed, som nogen Statsautoritet kan gøre rimelig Fordring paa, og alt hvad Statsautoriteten behøver til Løsning af det sociale Spørgsmaal og for at kunne øve Retfærdighed. Staten kan ikke klage over, at Kirken begrænser dens Ret!

Reform af Samfundsordningen

Men Pius XI gaar i Quadragesimo anno videre — og nu kommer vi til det, som har skabt Paastanden om, at Paven anbefaler en fascistisk Statsordning. Paven tilraader nemlig en praktisk Vej til Overvindelse af den sociale Kamp og til Proletariatets Afskaffelse — gennem en Reform af selve Samfundsordningen, — som jo er noget andet og større end den politiske Forfatning.

Man hør — siger Encyklikaen — høre op med at dele sig efter Klasser og høre op med at gøre Arbejdsmarkedet til en Slagmark mellem Besiddende og Besiddelses-

løse, mellem dem, der køber og dem, der sælger Arbejdskraft. I Stedet skal man opbygge Samfundet som et Legeme med veltilpassede og godt samvirkende Lemmer, der tjener Helhedens Vel. Dette kan naas, naar vi ikke deler os efter den Stilling vi indtager paa Arbejdsmarkedet, altsaa som Løngivere eller Lønmodtagere, men efter vor Funktion og vore Opgaver i Samfundet. Vi skal ikke leve og kæmpe i Klasser; vi skal organisere os som Stænder, som hjælper hinanden og har eet fælles Maal: at tjene hele Samfundet. Vi skal finde det fælles Interesse- og det fælles Pligt punkt, som faar baade Arbejdere og Arbejdsgivere i samme Branche til at føle sig som et Fællesskab, og som viser dem, at de maa arbejde for samme Maal.

I samme Forbund

Med andre Ord: Arbejdsgivere og Arbejdere i samme Branche, samme Stand, skal staa i samme Forbund, — eller samme Laug, hvis man foretrækker det Ord. De hører jo efter deres Beskæftigelse og Funktion til samme Stand! Alligevel kan de godt have hver sin Fagforening. Disse Fagforeninger kan forhandle med hinanden om praktiske og faglige Spørgsmaal — men de maa ikke kæmpe mod hinanden! Hvis de to Underafdelinger ikke kan enes, skal det fælles Forbunds Ledelse træffe Afgørelsen og fælde Voldgiftsdommen. Men dette forudsætter unægtelig, at det er Statsmagten, som indsætter Fællesforbundenes Ledelser til Varetagelse af sine, altsaa af Statens, Helhedens Interesser. I Encyklikaen siges udtrykkeligt, at Fællesforbundene skal være Statens Redskaber, som fører Tilsyn med Grupperne og bringer dem i Overensstemmelse med hinanden. Vi ser

*Magasin
du Nord*

... den ny Tids Stormagasin

*God Vask
- Geismar Vask*

Telefon Central 3269

atter her, at der ikke er Tale om et Styre franedet, men om et autoritært Styre, som griber ind fra oven.

Sociale Opgaver

Saa vidt jeg kan forstaa Quadragesimo anno — som paa dette Punkt er ret kortfattet — er det ogsaa Mening, at en Række af de sociale Opgaver, som nu løses af Stat og Kommuner, fremtidig bør løses indenfor Stændernes, de fælles Forbunds Rammer — saaledes at det enkelte lille Individ ikke staar overfor den vældige, upersonlige og kolde Stat, naar Hjælp tiltrænges, men mellem Standsfæller, Kolleger og Kammerater. Paven beklager udtrykkeligt, at det personlige Forhold mellem Arbejderen og hans Fag, mellem Arbejdsgiveren og Arbejderen, er bristet. Hvis Arbejderen faar større Tilknytning til sin Stand, og denne større Forpligtelse overfor ham, naar han bliver arbejdsløs, syg eller gammel, vil der knyttes ny stærke Baand.

Quadragesimos Virkning

Der kunde nævnes mange andre Punkter fra Quadragesimo anno — men Tiden tillader det ikke. Jeg maa holde mig til den mest koncentrerede Skitse og blandt andet lade de mange interessante Tanker om den økonomiske Organisation og Udbyttets Fordeling hvile. Det maa være nok at sige, at Paven, naar Talen er om social Politik og om Samfundets Omdannelse giver en Række gode Raad og anviser solide Veje, ad hvilke Staternes Ledelse kan bidrage til social Forstaaelse og Retfærdighed i deres Samfund, og værne dem mod at styrte i Kommunismens Afgrund. Alle disse Raad er i Overensstemmelse med Fornuftens Bud, den naturlige Ret og Kirkens Lære — hvilket Encyklikaen viser. Men Paven anviser ikke nogen politisk Metode, gennem hvilken man kan faa Garanti for at faa de rigtige Statsledere. Rundskrivelsen er et socialt Raad og ikke et Forfatningsforslag.

H. Bølling.

BETYDER FASTEN NOGET FOR OS?

fortsat fra Side 119

Men Fasten er en god Tid til at øve sig. Jeg ved ikke, om Ikke-Katoliker i Danmark »holder Faste«. Men hvis alle Katoliker i Danmark gjorde alvorlig Bod Fasten igennem og paa den Maade naaede et Par Skridt frem mod at leve det *totalitære kristne Liv*, der ganske unægteligt rummer Bod, ligesom Kristus øvede det og alle Helgenerne, saa vilde *hele Landet* for tjene sin evige Paaske.

Tilføjelse

Ved et af de Sammentræf, som Livet saa behageligt er bygget op af, læste jeg samme Aften, som jeg havde skrevet ovenstaaende, en Artikel om Antoine Martel (I »*La Vie Spirituelle*«, 1. Febr. 1940; den omtaler hans »*Lettres et Témoignages*«, Paris 1939 og nogle utrykte Noter). Jeg kendte ham ikke før. Han blev født i 1899, og i 1921 begyndte han at studere slaviske Sprog og var ofte i Polen og Sovjetrusland. Han underviste siden i Russisk og Polsk ved Faculté des Lettres i Lille og døde d. 12. Oktober 1931. Han havde først ønsket at arbejde for Genforeningen mellem Østens og Vestens Kristendom. Da Forholdene syntes at gøre det umuligt, planlagde han at leve i Rusland, ligesom Charles de Foucauld levede i Sahara, idet han vilde overlade til Forsynet paa dets egne Maader at gøre Brug for hans asketiske, lidende og bedende Livsførelse. Han skrev:

Lad os gaa ud fra Renheden af vort Ønske om at have Del i en eller anden lidendes Lidelser. Hvad skal vi saa mene om dette? Logisk talt er det absurd. Og dog er der noget i den menneskelige — ikke alene i den kristne Sjæl, som siger os, at Sympati virkelig kan være, hvad Ordet betyder etymologisk — »at lide med«. Dette Ønske om at faa Del i de Lidelser, der hjem søger

en, som befinder sig i Nød, indbefatter det ikke hint »Ønske om Lidelse«, som saa mange hellige Sjæle har kendt? Ønsket skyldtes, at de forstod, at Vor Herre, som de elskede saa højt, havde lidt et Martyrium og vedbliver at lide i sit mystiske Legeme og er »i Dødsqual til Tidernes Ende« (Pascal). Er et saadant Ønske ikke et Slags højeste Vidnesbyrd om Kærlighed?

Det er rigtigt. Det er meningsløst og ligefrem sygeligt at søge Lidelsen for dens egen Skyld. Men det skulde for en Kristen være umuligt at se den lidende Kristus og ikke lide med ham. Det synes ligefrem umuligt at tilhøre hans mystiske Legeme og ikke lide. Lad os i det mindste, hvis vi lider, være glade for at være »med-lidende« med ham. Da vil vor Lidelse i ham og sammen med hans have en *frelsende Virkning* paa vor nyteløst-lidende Verden.

C. C. Martindale S. J.

Bønnens Egenskaber

fortsat fra Side 123

skader os selv, paa samme Maade formilder vi ved Bønnen Herrens Vrede, gør ved Almisen vor Uret mod vor Næste god igen og renser ved Fasten vort eget Indre for Besmittelse. Ganske vist er hvert af de tre Midler nyttigt mod al Slags Synd, men de er dog særlig passende i de lige nævnte specielle Tilfælde. Saaledes har den hellige Skrift med de tre Ord: Bøn, Faste og Almisse sammenfattet alt, hvad der bør være bestemmende for vor Livsførelse her paa Jorden, hvis vi vil naa frem til vort evige Maal.

F. K.

Jewan

FORTÆLLING FRA LAPLAND

Han læste Brevet igennem og gav det derefter til hende. Hun saa først forundret paa det, og lod det saa falde ned i Mosset.

»Men det er jo mit eget Brev. Jeg skrev det for tre Maaneder siden. Har du virkelig ikke faaet det før?«

»Jeg har først faaet det lige nu af dig selv.«

»Jeg fik det ved Imandra-Søen. Tænk engang, de gav mig mit eget Brev!«

»Saaledes gaar det ofte her. Der er ikke noget i Vejen for, at et Brev kan vandre i Hælene paa en Mand i halve Aar.«

»Og jeg var saa vred.«

»Paa mig?«

»Ja. Fordi du var rejst bort og ikke engang havde svaret mig. Og fordi du havde glemt os alle, ogsaa min Moder. Hun vilde saa gerne have talt med dig for at spørge, hvordan det gik med Bogen.«

»Lever Kadron endnu?«

»Hun er død... Derfor besluttede jeg at rejse til dig. Moder ventede stadig paa, at du skulde komme med Bogen.«

»Jeg har endnu ikke skrevet den.«

»Har du ikke skrevet den? I al den lange Tid?«

»Jeg kan ikke finde de rigtige Ord, Sandra.«

»Jeg skal hjælpe dig at finde Ordene. Jeg skal skrive alle dine Sange ned for dig. Jeg er jo netop kommet for at bringe dig de Ord, du ikke kender.«

Jewan og Sandra blev i Pulloersersk og boede i Mekkaills Hytte. Han begyndte nu at skrive sin Bog om Lapland, og Sandra hjalp ham med at udtrykke sig paa den rigtige Maade.

Sandra, som havde revet sine Fødder til Blods paa den lange

Vandring, var iført bløde Skindstøvler.

Mekkaill spurgte hende ofte:

»Bliver du boende i Lapland?«

»Ja,« svarede hun.

»Kadron blev syg her,« mindede Jewan dem om. »Naar min Bog er færdig, vil jeg rejse til Volgafloeden sammen med Sandra!«

»Ja, vi vil rejse til Volga, thi der ligger min Moder begravet,« stemte den unge Pige i.

ENDE

Retræten i Valby 9. Februar

»Sandelig, Herren var paa dette Sted« — disse Ord kunde anvendes paa vor Retræte hos Liobasstrene.

Kun kedeligt at saa forholdsvis faa havde fundet Vej til Valby denne Gang. De alvorlige Tider burde jo netop tilskynde Katoliker til at hente aandelig Styrke til at bære Prøvelserne, som lægges paa os paa Grund af de ugunstige Forhold, som føles hele Verden over.

Forunderligt gribende var det Panorama, som Pater Ballin opruliede for os af »Guds Mænd og Førere i Israel«. Den ene store Skikkelse efter den anden, ialt 7, fra det gamle Testamente traadte lyslevende frem for vort indre Syn; over dem alle ragede Moses, Overmennesket, den fødte Fører, der tilfulde forstod sit Ansvar som Lederen af Guds udvalgte Folk.

Pladsen tillader ikke at gaa nærmere ind paa Gennemgangen af de enkelte Personer og deres særlige Karaktertræk. Vi nævner Navnene: Abraham, Moses, Elias, Elisa, Jeremias, Saul, David og Samuel. Det var en stor Oplevelse at »møde« disse aandsfyldte Kæmper. Alt traadte til de mindste Enkeltheder forunderligt levende frem for os gennem Pater Ballins aandsfulde og inspirerede Prædikener. — Hvor skønt som en Slags Afslutning at overvære Vesper og Andagt og dér høre Søstrenes smukke Stemmer.

Det var at ønske, om flere Mænd vilde tage Del i saadanne Retræter; det maatte bære Frugt i vore Sogne og ansprege mange til at tage mere aktiv Del i Menighedsarbejdet.

Spectator.

En Forespørgsel

En Læser skriver:

Forleden var jeg til Møde i mit Sogns Kongregation. Vi skulde bl. a. synge, og der blev foreslaaet en Sang, som enhver dannet Dansker burde kende, men saa viste det sig, at kun to kendte den. Og da det saa blev foreslaaet de unge Piger, at de skulde synge efter Noderne, svarede de, at de ikke kunde læse Noder. Var det ikke muligt indenfor K. U. K. at oprette et Slags Kursus, hvor man kan lære Nodelæsning og evt. Klaverspil?

En Kongreganist.

Frank Andersens Fond

Formaal: Katolsk Ugeblad gratis til ubemidlede Unge

I sidste Nummer meddelte Bestyrelsen Aarsregnskabet for 1940; glædeligt var det ikke, idet der kun var gaaet Kr. 84,43 ind, det sløjeste Aarsudbytte i Fondets Historie. Til Gengæld kan vi denne Gang meddele, at der fra »M. S. K.« er tilgaaet Bladets Ekspedition Kr. 35,34 til Dækning af det Under-skud, som var opstaaet, idet Gaverne til Friabonnements i 1940 ikke havde slaet til. Den anonyme Giver bedes modtage vor hjertelige Tak. Det er en Opmuntring for os og en Tilskyndelse for andre.

Efter at vor Gæld er skaffet af Vejen, opfordres man igen til at sende Bidrag til Frank Andersens Fond, København N., Post Konto 1087. Paa den Maade støttes Sagen i det lange Løb bedst. — Naar der nu igen kommer Fart i Bidragene, og der er kommet godt 150 Kr. ind, kan vi købe Obligationer til 500 Kr., nominal Værdi. Derved vil den aarlige Obligationsrente blive forøget med ca. 22 Kr., og Friabonnenternes Antal forøges.

C. B.

Dannet ung Pige

søger Plads ved Husgerning. Biletet mrk. 1099 modtager Annonce - Ekspeditionen, Klosterstræde 23.

Robinson, Andersen & Co. A/s

Hellerup

Export af friske og serverede Æg

Fabrikation af frosne og sealede Æg og Ægprodukter

28 Fillaer over hele Landet

St. Ansgars Sogn

Mand. 24. Febr. Kl. 20: Faste-lavnsfest for Menighedens Unge i Salen, Bredgade 64, o. G. Sketch, fælles Kaffe bord, Opvisning af Folkedans o. s. v. Billetter à 50 Øre købes i Forvejen i Kontoret eller efter Messerne. *Askeonsdag*: Højtidelig Askeindvielse Kl. 8. Torsd. 27. Kl. 19½: Fasteprediken af Pastor Hubert Messerschmidt. Emne: »Vejen til sand Kristendom«. NB: fra og med Fastetidens Begyndelse *bortfalder* Søndagsandagterne Kl. 17.

Rosenkranssognet

Sønd. 23. Febr. Kl. 8 Fælleskomunion for de kvindelige Kongregationer. Mand. 24. Febr. Kl. 20 Møde i Kirken for »Stella Maris«. Efterfølgende Samvær i Menighedssalen. Onsd. 26. Febr. (Askeonsdag) Kl. 7,15 stille Messe med Askevielse. Kl. 8 Højmesse og højtidelig Askevielse.

Jesu Hjerter Kirke

Sønd. 23. Febr. Kl. 8½ Fælleskomunion for Immaculatakongregationen. Kl. 10 Levitmesse, Tilbedelse hele Dagen indtil Andagten Kl. 19,30 med Prædiken og højtidelig Afslutning. Kl. 16—17 Tilbedelsestid for Mændenes Kongregation. Mand. 24. Febr. *bortfalder* Kongregationsmødet.

Torsd. 27. Febr. Kl. 20 Korsvejsandagt med Prædiken. I Andagten deltager Mændenes Kongregation.

St. Annæ Kirke

Sønd. 23. Febr. Tilbedelse Kl. 14—17.

Katolsk Klub og A. C.

Det er lykkedes Katolsk Klub at formaa Provst C. Nedermark fra Glostrup, der under forrige Verdenskrig og Tiden derefter opholdt sig i Sibirien som Røde Kors' Repræsentant i de derværende Krigsfangelejre, at komme til Stede ved Klubbens Møde Fredag d. 21. ds. og fortælle om sine Oplevelser og sin Virksomhed blandt Krigsfangerne.

I Overensstemmelse med de seneste Aars Tradition indbyder Klubben til dette »Fastelavnsmøde« ogsaa Medlemmer af A. C. samt Gæster.

Mødet finder Sted paa »Ny Rosenborg«, Vester Boulevard 5, Fredag den 21. ds. Kl. 19,45 (daglig Paaklædning). — Efter Foredraget er der fælles Smørrebrødsbord (Pris Kr. 3,45) og selskabeligt Samvær.

Academicum Catholicum

Ordinært Møde holdes Onsdag d. 5. Marts Kl. 20 i Boyesgade 8 A. Father C. C. Martindale S. J. taler om G. K. Chesterton. Foredraget holdes paa Engelsk. Universitetets engelskstuderende indbydes.

»De Unges Sektion« holder Studiekreds hver 2. og 4. Fredag i Maanedn Kl. 20 i A. C.'s Klublokale, Boyesgade 8, 3. Emnet er Filosofiens Hovedproblemer, der behandles i Diskussionsform med Wolfisberg: *Veje til Virkeligheden* som Grundlag.

Retrætedagene i Valby

Sønd. 23. Febr. for Kvinder. »Vor evige Bestemmelse« ved Pater A. J. Boerrigter.

Alle Retræterne foregaar hos St. Liobasøstrene, Bjerregaards Sidevej 1, Valby, og de begynder som

Regel Kl. 9 i Søstrenes Kapel og slutter Kl. 17.

Indmeldelser maa ske i saa god Tid som muligt. Søstrenes Telefoner Valby 25 (bedst mellem 9—10 og 16—18).

Deltagerne medbringer selv Brød til Morgenmad, Frokost og Eftermiddagste. Kaffe, Te og til Frokost en Kop varm Bouillon kan faas for 1,25 Kr.

Højskolens Kursus

Mand. 24. Febr.: Ingen Foredrag. Tirsd. 25. Febr.: Ingen Foredrag. Torsd. 27. Febr. Kl. 19, Pastor K. Ballin: Skriftemaalet og Budene II. Kl. 20: Fra Forvandlingen til Pater Noster.

Sygeplejerske-Forbundet

Tirsdag d. 25. Februar Kl. 20 forevises Sct. Josefs Hospitals Film paa Hospitalet, Griffenfeldtsgade 44. Efter Forevisningen frit Samvær og Afslutning ved Pater Rektor Coenen S. J. Biskoppen kommer til Stede.

Alle Sygeplejersker og Elever er velkomne, ogsaa Ikke-Katoliker. Der er rigelig Plads. Gratis Adgang for Medlemmer af Sygeplejerske-Forbundet, 50 Øre pro persona for Gæster. Man bedes saa vidt muligt møde præcis.

Benediktinerindeklosteret spørger:

Er der nogen, som kunde ønske at bytte en dansk Bog med en af disse tyske (helst af omtrent samme Værdi):

P. Theodor Bogler O. S. B.: »Soldat und Mönch«, Holzner: »Paulus«.

K. U. K.

Lørd. 22. Febr. Aabent Hus Kl. 19,30—22. Sønd. 23. Febr. Tilbedelse i Jesu Hjerter Kirke Kl. 19—20. Lørd. 1. Marts Pater Rektor Coenen S. J.: Gennemgang af Messen (II). Medbring Messebog eller Katekismus.

Unio

meddeler: Møderne indstillet indtil videre.

Husjomfru

velanbefalet, økonomisk og dygtig til den finere Madlavning, søges den 1. Maj til Herskabs-husholdningen paa Ledreborg Slot.

Kun fuldtud kvalificerede bedes henvende sig til
Lensgrevinde Holstein-Ledreborg, Lejre.

NAKSKOV

Chr. Steffensen

HERREEKVIPERING

Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796
Leverandør

NYBORG

A/S Nyborg Kulforretning

Lauritz Nielsen

Kul, Koks, Briketter
Strandvejen . Telf. 106
Leverandør til Stella Maris

Drewsen & Nellemann

Isenkram . Telf. 25

ODENSE

Junker-Dreiøe

Kolonial . Delikatesser

Nørrebro 49 . Odense

Lev. til Sct. Josepha Hospital

SVENDBORG

SVENDBORG

Arena Malöl

(HAYRE-SUNDHEDSØL)

C. Hansen Bageri og Conditori

Møllergade 67 . Telefon 1258

Leverandør til Sct. Maria Hospital

AARHUS

Brug Pindstrup Tørvestrøelse

til Jordforbedring, Stald- og Fjerkræstrøelse eller Indskudsmateriale.

Pindstrup Mosebrug
Tlf. Pindstrup 13 (3 Lin.)
København: Central 8261
Forlang Brochure

A. B. C.

Karl Hansen

Lys-, Kraft-, Ringe- & Radioanlæg
Frederiksgade 75, Tlf. 295
Omstil. til priv. Bogensegade 5

S. A. Kannegaard

Vestergade 5
Telefon 2710
Viktualieforretning

Bruun & Sørensen

Ingeniørkontor
Kannikeg. 18 Aarhus Telf. 4364
Leverandør til St. Josefs Hospital

Mejeriet „Vesterbro“

Byens førende Mejeri
Telefon 8700 (4 Linier)
Mejeriprodukter,
Flødeis, Eksportfløde

Alfred Pihl

Bagermester, Conditori
Telefon 3041 – Hammershus
Leverandør til St. Josef Hospital

Linoleum

billigst Høilund Carlsen
Aaboulevarden 5, Aarhus, Tlf. 1347

Permanent-Salonen

ved ELISABETH NIELSEN
Søndergade 7'. Telefon 6240

KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN

Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 4090 (flere Linier)
Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Telefon 4088

Skomager

Chr. M. Jensen
ved den katolske Kirke
Telefon 8326

Andelsselskabet **DE FORENEDE MEJERIER**
Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)

Køb hos vore Annoncører

HORSENS

Installationsforretningen »Lyset« Torvet 10 . Telefon 618

Alt udføres i Installationer
Alt haves i Lamper og Lysekroner
Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt
Installatør for Sct. Joseph Søstre

C. C. Nielsen

Mel . Gryn . Hønsfode.
Smedegade 91
Telefon 515 . 565
Udsøgte Kvaliteter, billigste Priser

H. F. Caspersen

BAGERI
Sønderbro 71 . Telefon 1074
Leverandør til Sct. Josephs Hospital

Sigurd Henningsen

Slagtermester
Kattesundet 22 . Telefon 1351
Lev. til St. Josephs Hosital og Sølyst

Svend Hansen

Kun 1. Kl. Kød og Paalæg føres
Hjemmel. Medister og Leverpostej
Fabriksvej 33 . Telefon 1379
Lev. til Sct. Josephs Hospital

Glas . Porcelæn . Køkkenudstyr

Gode Varer . Smaa Priser
CARL ØBERG
Søndergade 31 . Telefon 1203

Manufaktur . Trikotage . Udstyr A-S Horsens Textil Lager

Leverandør til katolske Institutioner

CHR. LUND

MALERMESTER
Bygningsarbejde
Godthaabsvej 8 . Telefon 166
Værksted Søndergade 48

Carl Bech

aut. elektr. Installatør
Vestergade 33 . Telf. 1026
Leverandør til kath. Menighed

AALBORG

S. C. Sørensen

Jern, Staal og Rør
Sanitets- og
Centralvarmeartikler
Telefon 2929

M. Thomsen Støtt

Entreprenør og Murermester
Kong Christlans Allé 6
Telefon 1992

Aalborg's katolske Begravelseskontor

Jens Bangsgade 8
Ordner Begravelsen gratis, smukt og
samvittighedsfuldt . Tlf. 2068 . 2289

VEJLE

<p>Marius Nielsen BAGERMESTER Fiskergade 7 . Tlf. 629 Leverandør</p>	<p><i>Køb hos vore</i> <i>Annoncører</i></p>	<p>C. V. Berg Blikkenslaggermester aut. Gas og Vandmester Langelinie 53, Telf. 131, 1637 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>VEJLE NY Mineralvandsfabrik P. C. NIELSEN Vissingsgade 8, Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>^A/_SVejle Mælkekompagni <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p><i>Vejle Trælast &</i> Kulkompagni Havnegade 22 . Tlf. 68 og 69 Lev. til de kat. Institutioner</p>
<p>Arbejdernes Fællesbageri <i>Aktieselskab</i> Bleggrds. 15, Tlf. 287 - 597 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Anton Petersens Eftf. <i>B. Bøjlesen</i> Kolonial . Delikatesser Vestersgade 41 . Tlf. 320 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Jens Jensen Mel- & Foderstofforretning Søndergade, Vejle, Tlf. 1053 Leverandør til St. Maria Hospital</p>
<p>Tegn Deres Forsikringer hos N. Fr. Petersen Søndergade 18 . Telefon 2207 . 2 Linjer</p>	<p>J. P. Fibiger Jensen <i>Slagtermester</i> Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg. 24, Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital</p>	<p>Carl Petersen <i>Slagtermester</i> 1. Kl. Varer - Pølsefabrik Nørregade 2 . Tlf. 17 21 Leverandør til St. Maria Hospital</p>
<p>Jørgen Petersen & Co. <i>Jernbanegade 18 . Tlf. 131-1631</i> Alt Tømmer- og Snedkerarbejde udføres</p>	<p>Niels Boesen <i>Katolske Begravelser ordnes</i> Nørrebrogade 9 . Telefon 725</p>	<p>J. ANCKER & SØN <i>Murermestre</i> Alt Murerarbejde <i>Fjellegade 8 . Telefon 1438</i> Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle</p>

RANDERS

<p>Randers Mælkeforsyning Telefon 389 og 823 Leverandør til St. Josephs Hospital</p>	<p>N. I. Nielsen Vand- & Gasmester v. Martin Nielsen W. C. Installationer, Rep. af Centralvarmeovne Markedsgade 16, Telefon 1834 Leverandør til St. Josef Hospital</p>	<p>Brdr. Qvist Brændselsforretning Kul . Koks . Terv og Optændingsbrænde til billigste Priser Randers, Adelgade 10, Tlf. 1375 Leverandør til St. Josefs Hospital</p>
<p>THOR <i>Øl og Mineralvand</i></p>	<p>S. M. Sørensen Kolonial . Vin . Cigarer Brødregade 1, Tlf. 382 Leverandør til det kat. Hospital</p>	<p>Johs. E. Mortensen <i>Bagermester</i> Nørreboulevard . Telefon 1157 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>
<p>A. KRYGER <i>Vestergade 22, Tlf. 272-281</i> Friske Flasksorter indkommer daglig Leverandør til St. Josef Hospital</p>	<p>N. DITLEV <i>BANDAGIST</i> Alle Arter kunstige Lemmer og Bandager Vestergade 32 . Telefon 1189 Leverandør til St. Josef Hospital</p>	<p>C. Melschors <i>Slagteri og Pølsefabrik</i> Vestergade 9 . Telefon 69 Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>
<p>Kirurgiske Instrumenter, Hospitalsartikler Sygeplejeartikler, Bandager <i>køber De bedst hos:</i> C. Mærsk-Andersen's Eftf. Randers . Telefon 137</p>	<p><i>Mineralvandsfabrikken</i> »CITO« Slyngborggade 21, Tlf. 48, 146 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p><i>Ost, Æg, Konserver „Osteriet“</i> <i>v. Berg Hansen</i> Vestergade 11 . Telefon 2746 Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>

Katolsk Ugeblad

Biskop Suhr om Søndagspligten

De sociale Encyklikaer og Danmark

Højskolens Arbejde bevaret i Reolerne

Den salige Carl den Danske

Rettelse til Fastebestemmelserne

Munkemel

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Frederiksholms Kanal 6, Kbh.
Tlf.: 12,166 og 12,161

Bageri & Conditori
Johan Aschengreen
Amagerbrogade 72. Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog. 125. Telefon Amager 4019

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KØK KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

E. Rubows' Eftf.

Kongelig Hofbager
Fuldkornsbød
Vimmelskiftet 37, Cent. 6681
Jægersborgallé 34, Ordr. 3640
Gentoftegade 32, Gent. 50
Leverandør til Hs. Majestæts Kongens
Hofholdning

Chr. Hansens Kød-Udsalg
Allegade 37, Tlf. Godthaab 21
Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158
Leverandør til Sct. Elisabeths Hospital

Broderiforretningen
Griffenfeldtsq. 54 ved Sct. Josefs Hospital
Altid mange smukke Broderier
Stort Udvalg i farvelagte og syet Strama
Ellen Jensen, Tlf. Nora 7971

Annoncér i „Katolsk Ugeblad“
fælles for læg og lærd, for By
og Land, for unge og gamle

Flytteforretningen „FREDERIKSHOLM“
v. Andersen og Poulsen
Flytning, Opbevaring og Forsendelse
besørges med Garanti overalt i Landet
Sjæler Boulevard 21
Telefon Valby 3333 · Godthaab 3653 x

Støt Frank Andersens Fond
Giro Konto 1087

Cykleforretningen „Central“
I Chr. Nielsen
Stenogade 5, Tlf. Vester 8790
Nye Cykler af eget Fabrikat
leeres til bil. Priser saunt
alle Reparationer udføres bedst og billigst

Folker's
Clichéer
Clicheer
til alle Formaal
Rødovre 25*

A. Mortensens Eftf. Rob. H. Hansen
statsaut. Installatør
Lys · Kraft · Varme
Vester Voldgade 90
HOLCKENHUS
Telefon Byen 7290
Leverandør til Mariahjemmet

Blomsterforretningen
CAMELIA
Smukke Kranse og Kistepyntninger
Frederikssundsvej 229, Tlf. Bella 1729

ROSENBORG BRØNDANSTALT
SØDRING & CO.
MEDICINSKE MINERALVANDE ANBEFALES
BISPEVEJ · KØBENHAVN N · TELEFON 180 - 5821

Enhver Tryksag,

stor eller lille, forlader
vort Trykkeri som et
Eksempel paa nobelt
Arbejde. Tilstedeværel-
sen af moderne Mate-
riæl, Maskiner og dygtig
Arbejdskraft borger for
Arbejdets kvalitetsmæs-
sige Udførelse ...

Bogtrykkeriet
„ATHENE“

Svanemosegaardvej 4
TELEFON NORA 8908

FYENS DISCONTO KASSE
(BANK-AKTIESELSKAB)
ODENSE
DANMARKS ÆLDSTE PRIVATE BANK

Smaa Fastebetragtninger: Intet blivende Sted

Der er et kendt Ord, som beskriver de Kristnes Indstilling overfor Livet. Denne Indstilling maa jo være forskellig fra andre Menneskers. Vi lever i store Træk det samme Liv som vore Medmennesker, men vor Holdning overfor det er forskellig fra de andres. Det Ord, som udtrykker denne kristne Livsholdning, er det, der siger, at vi er Pilgrimme, at vi ikke her har vort blivende Sted, vort Hjem. Vi skal leve med Erindring om, at vi er Pilgrimme, rejsende Folk.

Dette Ord hjælper til at forklare os Livet. Dette forekommer os maaske lidet tilfredsstillende. Der er tilsyneladende ikke nogen stadig Vækst i det paa ordnet, fremadskridende Vis. Nej, for Livet er heller ikke en Vækst, men en Rejse. Vi er snarere rejsende Folk end opvoksende Børn. Den Kristne er ikke i Færd med at bygge et varigt Værk, han er paa Rejse til det evige Liv. Folk føler sig skuffede, fordi de ikke forstaar dette. Vort Liv er ikke en velordnet Forretning, det er en Rejse. Tingene vil slet ikke føje sig behageligt sammen, hvis vi prøver paa at leve det kristne Liv! For hvis vi rejser, ligger hele Hemmeligheden ved en lykkelig Rejse deri, at vi husker, vi er rejsende. Ellers opdager vi, at Mennesker og Steder holder fast ved vort Hjertes Strenge. Det er saa let at slaa sig ned et Sted, og naar vi saa

atter skal videre, ser vi, at vi har efterladt vort halve Hjerte.

Vi drives frem af Guds ubønhørlige Haand. Vi forstaar maaske ikke, at vi drives fremad, og saa prøver vi paa at slaa os ned. Det kommer til at betyde uendelig Lidelse og stor Skuffelse. Vi er jo rejsende — vi maa ikke slaa os ned. Vi træffer Mennesker og kommer i Kontakt med dem — og saa ser vi dem ikke mere. Den Hemmelighed, vi lidt efter lidt bliver klar over, bestaar i at huske, at vi maaske ikke ser dem mere, og saa bevare Hjertet usaaret. Saadan er hele Livet. Disse Steder og disse Mennesker kan ikke andet end øve deres Indflydelse paa os — og dog rives vi saa ofte løs fra dem; Grunden kan være den rent fysiske Afstand eller Brist paa Sympatien eller Døden. Det hænder saa let, at vi sidder ene med Sorgen og føler os sønderrevet. Det er naturligt. Men havde vi hele Tiden vidst, at vi kun er paa Rejse, og husket, at Maalet ikke er her, saa havde Livet ikke saa let kunnet gøre os Fortrød.

Og Døden forener os. Havde vi husket det, havde Livet heller ikke saa let gjort os Fortrød. Det er Livet, som holder os i Armslængde fra hinanden og bygger Misforstaaelser op. Men der er ingen Misforstaaelser mellem os og vore døde. Misforstaaelser hører kun Rejselivet til. Vi er rejsende. Det er Forklaringen paa disse uundgaa-

lige Ulemper. Og det er Forklaringen paa Guds ubønhørlige Fremad driven med os. Vort Liv forekommer os uroligt og rastløst. Det maa det være. Vi drives i sidste Instans hjem.

Alt hvad vi lærer om god Rejsekik, maa vi anvende paa Livet. Saa forstaar vi, at intet Sted og intet Menneske, hos hvem vi slaar os ned, maa være Genstand for vor Kærlighed eller Længsel, uden at vi inderst inde er klar over, at vi maa skilles fra det en Dag. Først rejser man med mange Ting, men paa hver ny Rejse lærer man at knappe af paa Bagagen. Der er saa meget i Livet, vi kan undvære. Vi lærer at lade Tingene ligge. Og frem for alt lærer vi, at vi aldrig maa glemme, at vort Hjem er helt udenfor Tiden. Husker vi ikke, hvad der er Maalet for al vor Rejsen — hvad det er og hos hvem det er — bliver vi let forvirrede. Intet af det, som er her, betyder ret meget — om vi har det eller mister det — hvad enten det saa er en Bog, der forekom os at være en livslang Trøst og saa en Dag trætter os, eller det er en Hjælper i vort aandelige Liv, som kommer og atter gaar sin Vej. Vi synes, han er en Trøst, en Inspiration, og saa forsvinder han ud af vort Liv. Vi havde troet, vi skulde beholde ham lige til vor Død.

Men hvad vi mister, vil vi atter finde. Eller ogsaa har det allerede gjort sin Nytte. Vi maa

Horisonten rundt

Fastebestemmelserne — en Rettelse

I den Meddelelse, vi sidste Uge bragte fra Vikariatet om Fastebestemmelserne for Faste-tiden i Aar, var der sket en beklagelig Fejl. Vi trykker nu Meddelelsen i dens rigtige Ordlyd:

»Grundet paa de særlige Forhold dispenseres der i Fasten 1941 for Faste- og Abstinenspligten. Dog gælder Abstinenspligten vedblivende for Askeonsdag og alle Fredage, ligesom Askeonsdag og Langfredag fremdeles er Fastedage.«

Da alle Fredage Aaret rundt er Abstinensdage, bestaar det særlige for Fastetiden derfor i, at Askeonsdag og Langfredag er baade Faste- og Abstinensdage.

Svenske Røster

I Stockholm holdt Forfatteren *Harry Blomberg* forleden Søndag et Foredrag i Stefanskirken om »Kirken og vi«. Ifølge T. T.'s Referat sagde Taleren bl. a., at »naar han ved flere Lejligheder af rent kulturhistorisk Interesse besøgte katolske Kirker i Sydeuropa, forekom Messen ham nærmest at være en Trylleforestilling. Men dette Indtryk forsvandt snart, og han begyndte at forstaa Kristendommens enestaaende Drama i Verden. Og saa kom han i en Kirke i Rom til at forstaa Ansgars Gerning. Da han kom hjem, begyndte han at besøge svenske Kirker. Men her syntes han, at Menigheden var en Samling »döderhultare« (Note: de bekendte Træfigurer fra »Döderhultarens« Værksted), og Præsten stod ensomt og mumlede noget oppe i Koret. Der trænges til mere Liv i den svenske Gudstjeneste...«

Rektor *Alf Ahlberg* har i et Foredrag beskæftiget sig med Kulturkrisen og bl. a. sagt følgende til sine unge svenske Tilhørere: »Der findes intet i Vesterledens Kultur af positivt og

skabende, uden at det direkte eller indirekte staar i historisk Tilknytning til Kristendommen — Menneskeværd, Respekt for Personligheden, Arbejdets Ære, Broderskabet, Tanken om Menneskeheden, Enhed. Men eftersom de Aarhundreder, vi kalder den nyere Tid, skred fremad, skete en Verdsliggørelse af Kulturen. Naar denne er helt gennemført, styrter selve den vesterlandske Kulturs Livsprincip sammen, og dermed falder alt i Kaos. Vesterleden maa atter blive kristen, eller den maa op-høre at eksistere.«

»Et Sted i Sverige«, hvor polske U-Baads Marinere holdes interneret, opførte de internerede i forrige Maaned et Mysterie-spil, som den svenske Presse har bragt mange Billeder og begejstret Omtale af. Det hed »Jaselka«, hvilket simpelthen betyder et Krybbespil. Især et Møde mellem Herodes og Døden virkede meget stærkt i sin traditionelle Maner, der gaar tilbage til det middelalderlige Teater.

Til Familier med Børn

I de københavnske Sogne er Undervisningen til *Konfirmation* og *Første Kommunion* allerede paabegyndt eller lige ved at begynde. Som vi flere Gange har nævnt, har Biskoppen stærkt understreget Kirkens Ønske, at disse Sakramenter modtages i en ung Alder. Det er Hensigten at naa til, at de begge som Regel modtages af Børnene i Løbet af deres 1. eller 2. Skoleaar. Er der otteaarige (eller endnu ældre) Børn, der endnu ikke har modtaget deres første Kommunion, bedes Forældrene omgaaende henvende sig til deres Sognepræst herom, hvis det ikke allerede er sket. Hvad Konfirmationen angaar, bør i Aar i hvert Fald alle Børn, som er fyldt 13 Aar, modtage dette Sakramente og paabegynde Undervisningen hos deres Sognepræst i disse Dage.

Samtidig minder vi om, at *det nye Skoleaar* for Folkeskolen begynder om en Maaned. Ikke blot de syvaarige Børn, som nu skal i Skole, men ogsaa de ældre katolske Børn, der af en eller anden Grund hidtil har søgt ikke-katolsk Skole, bedes indmeldt snarest i den katolske Skole. I St. Ansgars-, Rosenkrans- og Sakraments sognet (inclusive St. Antoni Distrikt) sættes Børnene i *Katolsk Centralskole*, Nørrebrogade 27, hvis de ikke skal tage Mellemskoleeksamen, ellers for Drengenes Vedkommende i *St. Knuds Skole*, Stenosgade 4, og for Pigernes enten i *Institut S. Joseph*, Østerbrogade 7 D, eller *Institut Jeanne d'Arc*, Frederiksberg Allé 74. De sidste tre Skoler begynder først Skoleaaret efter Sommerferien, men Indmeldelser modtages allerede nu.

Intet blivende Sted

fortsat fra Side 129

forstaa, at kun Gud er af varig Værdi. Selv de gode Ting kan svigte en Dag.

Der maa være Folk, som Sakramenterne engang betød en hel Del for. Dengang gjorde deres Kaar og den nære Kirke med de mange Gudstjenester hele Religionen let og behagelig for dem. Nu finder de maaske, at det aandelige Livs ydre Udtryk er dem nægtet. Afstand til Kirken eller lang Sygdom gør Sakramentsmodtagelsen praktisk talt umulig. Men de har stadig Gud. Ham har de ikke mistet. Livet er saa let, indtil noget gaar i Stykker. Lær at undvære Tingene. Vi er paa en Rejse. Rejser vi rigtigt, naar vi hjem. For at bevare den rette Indstilling til Livet maa vi altid huske, at vi kun er Pilgrimme. Hemmeligheden ved et lykkeligt og helligt Liv gemmer sig her.

Bede Jarrett O. P.

OM SØNDAGSPLIGTEN

Lige fra Kristendommens første Begyndelse blev det paalagt de Kristne at afholde sig fra Arbejde om Søndagen, først og fremmest fordi de paa den Dag skulde tage Del i Gudstjenesten. Søndagen skulde gøre det muligt for de Kristne i det mindste een Gang om Ugen at kunne rive sig løs fra alle Dagliglivets Bekymringer for at løfte Sindet mod Gud. Apostlene og deres Disciple samledes om Søndagen for at efterkomme, hvad Herren havde befaleet dem ved den sidste Nadver. Det var den nye Pagts Gudstjeneste, den Ritus, som Jesus Kristus selv havde indstiftet, og som sammen med de led-sagende Bønner og Lovprisninger først blev kaldt Brødets Brydelse og Taksigelse (Eucharisti) for senere, i det IV Aarhundrede, at faa Navnet Messe.

Søndagen hos de første Kristne

Et af de ældste kristne Skrifter »*Didache*« (»De tolv Apostles Lære« fra omkring Aar 100) siger til de Kristne: »Kom sammen om Søndagen, bryd Brødet og sig Tak, men bekend først Eders Synder, for at Eders Offer maa være rent.« Paa samme Maade taler omkring Aar 150 den hellige Justinus, som senere led Martyrdøden: »Om Søndagen samles alle fra By og Land, og der bliver læst op af Apostlenes og Profeternes Skrifter, saalænge Tiden tillader det. Naar Læsningen er færdig, holder Præsten en Tale, hvori han indtrængende opfordrer Folket til at efterligne de gode Eksempler (fra den hellige Skrift). Saa rejser vi os op og beder nogle Bønner, hvorefter man bringer Brød, Vin og Vand, og Præsten holder Bøn og Taksigelse, hvortil Folket svarer Amen. Dernæst bli-

ver det, som er helliggjort ved Taksigelsen, uddelt til alle de tilstedeværende, og Diakonen bringer det ud til de fraværende. De velhavende og de, der vil, giver efter eget Skøn nogle Almisser, og det, der paa denne Maade kommer ind, overlades Præsten, som dermed hjælper de forældreløse, Enkerne, de syge og fattige, kort sagt alle, som af en eller anden Grund er i Nød. Vi samles om Søndagen, fordi det var paa den Dag, Gud skabte Verden, og Jesus Kristus, vor Forløser opstod fra de døde.« (*Apol. I, 67*). I denne Skildring genkender man let de forskellige Dele af Messen. Læsning af Epistel og Evangelium, Prædiken, Offertorium, Kanon, Kommunion saavel som Indsamlingen til Kirkens Tarv. Det er den samme Gudstjeneste som i vore Dage.

Kirkens Bud om Søndagens Helligholdelse

Vi kunde anføre endnu mange Eksempler, som viser, at det lige fra de første Aarhundreder var almindelig Skik at samles om Søndagen for at fejre den hellige Messe. Utallige Koncilier har udtalt sig om Søndagspligten, og vi kender alle, hvad vor Katekismus og den kanoniske Lovbog, som gælder for hele Kirken, siger derom: Paa Søn- og Helligdage er det Pligt at overvære Messen (*c. 1248*).

Efter at have mindet om denne Forpligtelse anfører Vi i Korthed de vigtigste Regler for Opfyldelsen deraf:

I. Enhver Katolik skal fra sit fyldte syvende Leveaar overvære en Messe paa Søn- og Festedage, med mindre han fritages af vægtige Grunde. Dette Bud er strengt forpligtende.

II. Det er ikke nok blot at

være til Stede i Kirken. Vi kommer til Messen for at vise Gud Ære; derfor maa der kræves i det mindste Forsøg paa at følge den hellige Handling med Opmærksomhed og Andagt.

III. Man skal overvære hele Messen.

IV. Medens det i gamle Dage var foreskrevet Katolikerne at overvære Messen i deres Sognekirke, findes der i vore Dage ingen Bestemmelse i saa Henseende. Det vil dog være naturligt at komme i Sognekirken, hvor der bedes for Sognets levende og døde, og hvor der er Lejlighed til at høre Guds Ord. (*Kirkelig Lovbog c. 467 § 2*).

Messen og vor Livsforbindelse med Kristus

Hvorfor vil Kirken forpligte os til at overvære Messen? Katekismen oplyser os derom: »Kristi Hensigt med at indstifte det hellige Messeoffer var at ære sin himmelske Fader paa den mest fuldkomne Maade ned gennem alle Tider og at tilvende os Frugterne af sit store Offer paa Korset« (*334*).

For bedre at forklare Nødvendigheden af at tage Del i det hellige Messeoffer minder Vi om det Forhold, som bestaar imellem Jesus Kristus og de Kristne. Vor guddommelige Mester har selv aabenbaret os det den sidste Aften før sin Død, efter Indstiftelsen af Nadveren, da Han aabnede sit Hjerte for Apostlene og viste dem den nære Livsforbindelse mellem Ham og dem. Idet Han brugte en vidunderlig Lignelse, sagde Han: »Jeg er Vinstokken, I er Grene. Den, som bliver i mig, og i hvem jeg bliver, han bærer megen Frugt. Uden mig kan I intet gøre.« (*Joh. XV, 5-6*). Der bør altsaa, kære Kristne, være den

samme snævre Forening mellem Kristus og os som mellem Vinstokken og Grenene. Den, som ikke tilhører Kristus, er som en Gren, der ikke mere er fæstet til Vinstokken; den kan ikke bære Frugt; den dømmes til den evige Ild. Den hellige Paulus udtrykker det samme paa en anden Maade ved Læren om Kristi mystiske Legeme, hvor Kristus er Hovedet og vi Lemmerne. Det Lem, som skilles fra Legemet, gaar uhjælpeligt sin Opløsning imøde. Denne Livsforbindelse med Kristus opnaas ved Tro og Kærlighed til Ham, ved Bøn og ved Sakramenterne. Men ingen-sinde er den mere effektiv end ved vor Deltagelse i det hellige Messeoffer.

Offerpræst og Offergave

Naar vi overværer Messen, sker der ikke blot det, at Herrens Ord gaar i Opfyldelse: »Hvor to eller tre er samlet i mit Navn, er jeg midt iblandt dem« (*Math. XVIII, 20*) og »Sandelig, sandelig siger jeg Eder: naar I beder Faderen om noget i mit Navn, vil Han give Eder det« (*Joh. XVI, 23*). I Messen er Herren ikke blot til Stede, men Han udøver sin Præstegerning. Fordi han paa samme Tid er Gud og Menneske, er Han Midler mellem Gud og Mennesker; Han er Ypperstepræsten, som alene er i Stand til at bringe den guddommelige Majestæt en værdig Hyldest. »Han besidder et uforgængeligt Præstedømme, fordi Han bliver i al Evighed« (*Hebr. VII, 24*), og dette Præstedømme udøver Han baade i Himlen og paa Jorden. I Himlen beder Han bestandigt for vor Frelse, og her paa Jorden er det ogsaa Ham, som gennem Præsten fornyer og fortsætter det evige Offer, hvor Han selv er baade Præst og Offergave.

Vor Forening med Guds Søn og med hele Kirken

Naar vi overværer Messen paa rette Maade, forener vi os med Jesus, som er virkelig til Stede paa Alteret. Det er Hans Tilbedelse og Taksigelse, Hans

Bøn og Sone, som vi med Ham og i Ham ofrer til Gud. Til dette Offer følger vi os selv, vor Bøn, vore Glæder og vore Sorger. Og Gud ser ikke mere os skyldbetungede Syndere; Han ser sin elskede Søn, i hvem Han har Velbehag. (*Math. III, 17*). I Sønnen tilgiver Han os og skænker os sin Kærlighed. Naar vi forenes med Jesus i den hellige Kommunion, skænkes der os Guds Søns levende Kraft. Vi faar Del i samme Liv som Han, der evigt er Guds Søn, og som Følge deraf »tænker vi Jesu Tanker, elsker vi med Jesu Hjerter og ofrer os til Faderen i en endnu dybere Forening med det guddommelige Offer« (*Lutz: Jesus Kristus og Hans Kirke, S. 96*). Men man kan ikke leve i Ham uden at være forenet med hele Kirken. Kommunionen styrker vor Sjæl ved at forøge den Kærlighed, som knytter os fastere til Gud, og saaledes knytter vi os ogsaa fastere til vor Næste, vi lærer at erkende vore Pligter overfor Gud, overfor vore Medmennesker og overfor Samfundet. Denne Fornylelse af vort overnaturlige Liv giver os Kræfter til at hære Hverdagens Byrder med kristen Glæde i Forventning om det evige Liv med Kristus i Himlens Herlighed.

Vor Tros Afhængighed af Ordets Forkyndelse

Naar Messen er en saa ophøjet Handling, kan det ikke undre os, at Kirken gør det til en Pligt at overvære den hver Søndag og lovbealet Helligdag. Men de Katoliker, som gennem længere Tid forsømmer at høre Prædiken, opfylder ikke deres Søndagspligt helt i Kirkens Aand, selv om de ogsaa gaar til Messe hver Søndag. Der er et Afhængighedsforhold mellem vor Tro og Guds Ord, som prædikes i vore Kirker af de Mænd, der ved Præstevielsen har faaet Sendelse dertil. Hvordan kan Mennesker tro paa den Gud, som de ikke har hørt om? Hvordan kan de høre, naar ingen prædiker for dem? Og hvordan kan man prædike, naar man ikke bliver sendt? Saaledes spørger den hel-

lige Paulus i Romerbrevet. Opfyldt af Taknemmelighed overfor vor hellige, katolske Kirke, som upaavirket af alle Angreb giver os den fulde Sandhed om vor Herre Jesus Kristus, sand Gud og sandt Menneske, burde vi være ivrige efter at høre Guds Ord, selv om Afstand til Kirke, Klokkeslet og andre Omstændigheder kan lægge os Hindringer i Vejen.

Vi skylder Gud vor fælles Hyldest

Vi kunde anføre andre Grunde, som motiverer Søndagspligten, men Vi nøjes med at nævne den ingenlunde uvæsentlige Grund, som altfor ofte overses, nemlig at vi skylder Gud en Hyldest, ikke blot som Enkeltpersoner, men som Samfund, som Folk. Og denne Hyldest viser vi Gud ved at samles i Kirken om Søndagen for at høre Guds Ord og tage Del i det hellige Messeoffer.

Vi beder alle Katoliker tage disse Tanker under alvorlig Overvejelse. Det er ikke Vor Hensigt med dette Hyrdebrev at give en udtømmende Forklaring til det III. Bud eller en Beskrivelse af Messeofret. Vi vil blot indstændigt minde Katolikerne om deres Forpligtelse i saa Henseende, men tillige om al den Velsignelse, som Messen kan give os, og som vi ikke frivilligt bør give Afkald paa. Derfor bør vi gøre os al Umage for at lære, hvorledes vi skal overvære Messen, tage Del i Sangen og følge med i, hvad der sker ved Alteret. Præsten er Menighedens Repræsentant, han beder i dens Navn »Oremus«, han ofrer sit eget og Menighedens Offer: »Orate fratres, ut meum ac vestrum sacrificium acceptabile fiat apud Deum Patrem omnipotentem«.

»Brødre, bed at mit og Eders Offer maa blive velbehageligt for Gud, den almægtige Fader. Amen.«

Givet i København ved Sankt Ansgars Kirke, den 15. Februar 1941.

+ TH. SUHR

Apostolisk Vikar for Danmark

Højskolens Udvikling

Enhver, der læser Katolsk Højskoles Program for et Semesters Arbejde, maa føle sig slaaet af, saa afvekslende og aktuelt interessante de behandlede Emner er, og maa føle sig overbevist om, at Talerne er veludrustede til at behandle deres Stof. Det er ogsaa særdeles heldigt, at Emnerne ikke behandles i isolerede Foredrag, men at der gives en Række Forelæsninger over hvert Emne, saaledes at Behandlingen kan blive grundig. Maaske Tilhørerne ikke er klar over, hvilket mægtigt Forarbejde dette kræver. Det kan let være nødvendigt at ofre mange Timers Arbejde paa noget, der kun udfylder fem Minutter i Foredraget eller maaske endda helt maa udelades. Og undertegnede maa have Lov til at udtrykke sin Beundring for de Foredragsholdere, der — til Forskel fra mig — har deres sædvanlige Heldags-Gerning at passe ved Siden af og derfor maa forberede og holde deres Foredrag paa Bekostning af ikke ringe Selvopforelse.

Ængstelige Lærde

Saa meget des større en Skam vil det derfor være, hvis Resultaterne af alt dette ihærdige Arbejde bliver spildt — og jeg indser meget vel, at ogsaa Tilhørerne præsterer et haardt Arbejde, især naar de holder ud trods daarligt Vejr eller mere tiltrækkende Underholdning. I Oxford syntes jeg altid, det var beklageligt, at al den umaadelige Mængde Lærdom, som Forlæserne nedlagde i deres Forelæsninger, i saa vid en Udstrækning gik til Spilde. Jeg maa nemlig sige, at en Universitetsprofessor (i hvert Fald ved det Universitet!) er meget ængstelig for at udgive noget... Han er angst for sine Med-Professorers Kritik, og det er vel bekendt, hvordan rivalise-

rende Lærde har for Vane at kritisere! De kaster sig over en Bog (især hvis de kender og afskyr Forfatteren, saaledes som de lærde Herrer plejer at gøre) og river den paa et Øjeblik i Stumper og Stykker. En Verdenskrig kan være mere omfattende, men den er uendelig meget mindre hæftig end en Krig mellem Professorer...

Studiernes Tilegnelse

I hvert Fald var vore Oxford-Professorer meget bange for at udgive noget. Det vil dog ikke sige, at alt deres Arbejde gik til Spilde. Meningen var naturligvis, at alle Studenterne skulde gøre Notater, saa stærkt de bare kunde, og de havde ogsaa en Manuduktør, som de privat kom til i hvert Fald en Time om Ugen, og for hvem de skrev to »Øvelser« over det Stof, der var blevet forelæst om. De læste disse Essays for Manuduktøren; det kunde saa ses, om de havde forstaaet og tilegnet sig Sagen og kunde udtrykke den med deres egne Ord, og de kunde stille ham alle de Spørgsmaal, de ønskede. De havde ogsaa Lejlighed til at iagttage det spændende Syn, naar Manuduktøren kastede sig løs med Tænder og Kløer over Forelæserens Meninger, som han hadede med alt det dødelige og eksplosive Raseri, som er egen for de lærde.

Men naturligvis kan Højskolens Elever ikke gøre ret meget mere end at høre efter og saa gaa igen. Selv om de gerne vilde huske og tænke efter og udvikle deres nye Viden, har det maaske været vanskeligt at gøre Notater. De vil rimeligvis ikke have Lejlighed til at skrive »Øvelser«, faar heller ikke deres egentlige Manuduktionstime og finder det rimeligvis besværligt at besøge Foredragsholderen og stille ham Spørgsmaal.

Et Højskole-Bibliotek

Derfor vilde jeg meget gerne se et »Højskole Bibliotek« offentliggjort, bestaaende af *Stoffet*, der er brugt i Foredragene — d. v. s. de af Foredragene, der egner sig til at komme i Bogform. Den finansielle Vanskelighed behandles nedenfor.

Hvis vi ikke tør planlægge en »Bog-om-Maaneden« (jeg tænker paa den engelske katolske »Bog-om-Maaneden-Klub«), kunde der maaske komme en Bog hver anden Maaned. Vi kan gaa ud fra, at Forelæsningerne i hvert Fald vil omfatte den hellige Skrift, Moral, Historie, Liturgi, Psykologi (eller en anden filosofisk Disciplin, men Psykologi interesserer enhver, saa snart de virkelig tager fat paa det) samt Dogmerne. Naturligvis er der ogsaa andre vigtige Emner, saasom Kunst (inclusive Musik), men jeg tog blot seks Grupper. Jeg kan ikke se andet end, at det vilde være af stor Værdi for Katolikerne i Danmark, hvis de efter f. Eks. 10 Aars Forløb havde en fuldstændig Serie af populære og samtidig virkelig kompetente Haandbøger angaaende det Ny Testamente eller f. Eks. Kirkehistorien eller Katolsk Moral, dette umaadelig vigtige Emne, som i Øjeblikket behandles af Pater Roos.

Plan og fast Niveau

Hertil kræves der to Ting. For det første omhyggelig Planlægning, saa at man forud er klar over hele Indholdet af Serien og efterhaanden kan lade Forelæsningerne dække hele Stoffet. Saa bliver der hverken Gentagelser eller Huller, og naar de f. Eks. 10 Aar er gaaet, er Katolikerne i Besiddelse af noget værdifuldt og fuldstændigt, som er til varig Ære for Højskolen, hvis (saa flittigt samlede) Stof derved ikke gaar til Spilde. Men for det andet maatte vi meget omhyggeligt træffe Beslutning om den *Standard*, der skal holdes og den (om jeg saa maa sige) »Farve«, der skal være fælles for alle Bindene i en Se-

rie. Hvis jeg maa driste mig til et Forslag, bør Forfatterne løse den sværeste af alle Opgaver — at være populære og dog ikke skrive noget, som ikke er fuldt ud »videnskabeligt«; de bør være *saa* velinformerede, at de nøjagtigt ved, hvad de skal udelade (noget som alle lærde Mænd afskyr; at udelade et Faktum er for dem som at trække en Tand ud; de er skrækslagne ved Tanken om, at nogen skulde tro, de ikke *vidste* det). En saadan Forfatter (ja, enhver Forfatter) bør kende 10 Kendsgerninger, som han *ikke* anfører, for hver enkelt, som han nævner.

Hvad der skal med

Seriens Karakter og dermed dens Standard skulde fastslaaes i en Forbemærkning, der er fælles for alle Bindene, saa at en Professor (hvor uhyggeligt han end er Offer for den nævnte sygelige Kritiklyst) nok kan sige: »Den *Slags* Bøger er ganske unyttige«, men aldrig vil kunne sige: »Denne *specielle* Bog er unyttig«, for det vilde den kun være, hvis den ikke opfyldte sin udtrykkeligt anførte Hensigt. Og saa vilde jeg gerne have, at disse Bøger indeholdt *samtlig*e Principper, der er nødvendige for at bedømme de forskellige fremlagte Kendsgerninger, og *samtlig*e de substansielle, organiske Fakta (med deres Aarsags-og-Virknings Forbindelser) plus *tilstrækkeligt* med maleriske Fakta, som nok kunde udelades fra et skematisk Rids over Emnet, men er nødvendige, hvis det skal kunne staa i Kød og Blod, leve, røre sig og meddele sig til Læseren. Jeg kan meget let foretage en Analyse af St. Augustins Teologi, men hvis jeg ogsaa tilføjer, at han pure afslog at spise med andet end en Sølvske, begynder jeg at ane Mennesket bag Teologen. (Jeg tror ogsaa, at St. Filip Neri gjorde Krav paa at faa sit eget Glas at drikke af, hvad jeg ikke vilde vide, hvis jeg blot læste det romerske Oratoriums Konstitutioner; ligeledes kom han ofte i Ekstase en Time eller to

under Messen, saa at Ministranten plejede at gaa sin Vej, laase ham inde, spise Frokost og saa vende tilbage...)

Isolationens Farer .

Et specielt Punkt gaar ud paa, at det i hvert Fald i historiske Emner er uvidenskabeligt at isolere en Periode (f. Eks. som jeg desværre gør det eller skulde gøre det, da jeg paatog mig at forelæse over det 13. Aarhundrede; jeg opdagede, at jeg var nødt til at begynde det Aarhundrede omkring Aar 250 før Kristus). Alle den Slags Tidsinddelinger er uvidenskabelige, og ingen af dem kan »forstaas« uden Paapegelse af meget, der gik forud (Begivenheder og Idéer) og trængte *ind* i de følgende Generationers Tanker og Levesæt. Og da den katolske Højskoles Elever ikke studerer Emnerne, blot fordi disse i sig selv er interessante, men i »katolsk Lys« — og eftersom »Guds Hjertes Tanker er fra Slægt til Slægt«, saa er en lang historisk Periode nødvendig, hvis dette skal blive forstaaet, og hvis vi ikke skal fortjene den Bebrejdelse, der saa ofte udtales i Davids Salmer: »De forstod ikke Herrens Gerninger! De forstod ikke hans Undergerninger!« Men det vil altsaa kræve en velordnet, planlagt *Række* Bind.

Prædikener og Bogsalg

Og saa — Omkostningerne. Mærkeligt nok er en Serie billigere end en enkelt Bog. I en Serie hjælper hver eneste Bog med til at sælge de øvrige. Det har jeg ofte erfaret. Og hvis det gøres klart, at hvert Bind *peger frem* mod det næste, og ligeledes at hvert Bind *vokser frem* af sin Forgænger, vil Læserne af det ene Bind være tilbøjelige til at købe tre. Og saa køber de naturligvis hele Sættet.

Desuden vil jeg haabe, at det talte Ord vil samarbejde med det skrevne. (Før Mr. Churchill blev Premierminister, understregede han engang dette Punkt for mig med mange smaa Slag i Bordet). Naar vort »Catholic

Truth Society« udsender en ny Pjece, *prædiker* mange Præster med det samme om Pjecens Emne, og (naturligvis) staar der mindst to Mennesker ved hver Kirkedør med en stor Stabel af Pjecen — Menigheden vilde skamme sig over ikke at faa den købt. Ved hver eneste af vore Basarer og selvfølgelig ogsaa de alvorligere Møder er der en »Bod« med *alle* de nyeste CTS Publikationer og andre Bøger fra de forskellige katolske Forlag, og der er en intelligent (om muligt ogsaa charmerende) Person, som kan forklare Indholdet af Bøgerne og Hæfterne og er parat til at sige: »Aa — naar De godt kan lide *den*, saa maa De bestemt ogsaa have *denne* her; de kaster Lys over hinanden; i *den* finder De dette Punkt forklaret, og i *den* her bliver dette lige saa vigtige andet Punkt understreget...!« Men jeg tror især, at Prædikestolens Samarbejde med Bogsælgeren er uvurderligt. Ja, dette kunde arrangeres allerede nu, eftersom Pauluskredsen regelmæssigt udsender Bøger. Det vilde heller ikke gøre noget, hvis Højskolen ventede med at trykke Bøger, til Papiret bliver billigere, naar blot Materialet bliver indsamlet allerede nu. Vi har simpelthen ikke Raad til, at noget som helst gaar til Spilde — hvad franske Kokke altid har været særdeles klare over.

Vi skal bygge

Jeg haaber ikke, at det ser ud, som om jeg blandede mig ind i noget, der ikke er min Sag. Jeg har ikke skrevet disse Linier uden at spørge, ja uden at være spurgt. Jeg anser det for en saadan Ære (og saa uventet en Lykke), hvis jeg under mit Ophold her kan faa Lov til at samarbejde med alle mine Medkatoliker, Præster og Lægfolk, der har saa svær en Opgave og saa glimrende en Lejlighed. Og saa vældigt et Ansvar! For vor Opgave bestaar ikke bare i at opretholde vor private Tilværelse i taalelig Komfort eller i at vente med foldede Hænder, indtil vi — for at bruge den afskye-

lige, vanærende, muldvarpeblinde og aldeles ukristelige Vending: — »vender tilbage til normale Tider«! Vi skal opbygge — ikke engang *genopbygge* — en ødelagt Verden. Vi vender aldrig *tilbage* til noget som helst — det gør ingen Mennesker nogensinde. Verden har aldrig set det, som skulde være det *kristeligt* »normale«; gamle Dages »normale« var en daarlig »Nor-

mal«. Hvilken Encyklika om det retfærdige Samfund har undladt at paapege dette? Derfor maa vi alle med Hjerte, Haand og Hjerne samarbejde med hinanden og løfte den vældige Opgave frem; vi maa gøre alt for at opbygge Guds Stad paa bedre Fundamenter end de gamle, der er smuldreret til Aske.

C. C. Martindale S. J.

Et Menneskes Liv

taler højere end hans Tunge

Sct. Augustin

Døden i Toget ...

I 1938 stod der en Dag i Aviserne en Notits om, at den belgiske kommunistiske Rigsdagsmand Jarquemotte var afgaaet ved Døden i Toget. Men der stod intet om, at han døde forsonet med Gud — — —

Jarquemotte skulde foretage en kortere Rejse. Den Kupé, han steg ind i, blev hurtigt fuld. Den sidste Passager, som kom ind, var en katolsk Præst, som fik Plads ved Siden af Kommunisten.

»De ser ud, som om De ikke er rigtig rask,« sagde Præsten venligt til Jarquemotte, som han ikke kendte. Jarquemotte svarede, ogsaa venligt, at han ganske rigtig befandt sig ilde og ikke havde været rask i længere Tid. Der udviklede sig en ivrig Samtale af disse Par Ord, og under den gav Politikeren sig til Kende som den frygtede kommunistiske Rigsdagsmand; men pludselig sagde han, at han egentlig var Katolik; hans Mor havde givet ham en god katolsk Opdragelse, og han tænkte endnu med Glæde paa sin første Kommunion. De gamle Minder om en from Barndom greb ham;

og til sidst erklærede han højt og tydeligt for alle i Kupéen, at han fortrød, han var blevet Kommunist.

Præsten blev selvfølgelig meget overrasket over disse Ord. Men han naaede end ikke at svare, for i det samme sank Jarquemotte om, ramt af et Slagtilfælde. Det var tydeligt, at han kun havde faa Øjeblikke tilbage at leve i; men han havde jo skriftet — alt var indeholdt i de Ord: »Egentlig er jeg Katolik — jeg fortryder, at jeg ikke er det mere — —« Og Præsten udtalte over ham Absolutionens Ord: »Ego te absolvo — —«

Mærkeligt nok føjede det sig ogsaa saaledes, at Præsten havde den hellige Olie hos sig og kunde salve Jarquemotte til Døden; og da det var sket, døde Kommunisten i Armene paa en af de Præster, som han havde hadet og skadet, saa meget kan kunde.

Alle de andre Passagerer var dybt grebne Vidner til det Under, som skete her, — et Under, langt større end Helbredelsen af selv den sværeste legemlige Sygdom. (Fra Tysk ved T. Fd.).

Rom og Verden

I sidste Uge tog den hellige Fader kraftigt til Orde imod den *Sværmer af grundløse Rygter*, der i den senere Tid er blevet sat i Omløb af visse Pressekrede. Det er Rygter, som udelukkende har til Formaal at forstyrre Vatikanets fredelige Mission og bevidst gaar ud paa at bringe den hellige Stol i Miskredit. »Disse taabelige Rygter glemmes Gud ske Lov hurtigt af fornuftige Mennesker,« udtalte den hellige Fader, »idet de er grebet fuldstændigt ud af Luften.« Den hellige Fader sigtede hermed til de fremkomne Pressemeddelelser, f. Eks. om en pavelig diplomatisk Aktion i Kina, om at Paven skulde have erklæret sig indforstaaet med en ny politisk Verdensorden, at den hellige Fader skulde have stillet sin Sommerresidens Castel Gandolfo til Raadighed for Kardinal Faulhaber for et længere Rekreationsophold m. fl.

I Overensstemmelse med den hellige Faders Ønske har kirkelige Diplomater i de krigsførende Lande aflagt Besøg blandt Krigsfanger og Internerede. Saaledes besøgte for nylig den apostoliske Delegat i England, Msgr. Godfrey, ledsaget af Ærkebiskoppen af Liverpool, en Interneringslejr i Nærheden af Liverpool, der huser et Par Hundrede tyske og italienske internerede. Den apostoliske Delegat fejrede det hellige Messeoffer i Lejrens Kapel og underholdt sig derefter med de internerede, hvem han bragte den hellige Faders Hilsner. Det er ogsaa lykkedes den apostoliske Nuntius i Tyskland, Msgr. Orsenigo, at opnaa Tilladelse til at aflægge Besøg i en Barak i en Interneringslejr i Nærheden af München, hvor der bl. a. befinder sig 190 franske Præster og Klerikere. Desværre opnaaede Nuntius Orsenigo ikke Tilladelse til at besøge flere af Barakkerne.

CARL DEN DÅ GREVE AF FLAN

I Kirken St. Sauveur i den ældgamle belgiske By Brügge staar et Helgenskrin, der indeholder Støvet af en Fyrste, hvis Navn staar uudsletteligt præget i Flanderns Historie. Det var den fromme, gode Fyrste Carl med Tilnavnet »den Danske«. Mindet om ham lever ikke i Danmark, og dog burde enhver Dansk kende ham, thi han er en af vore egne, en af de ypperste, vort Land har fostret. Hans Navn kan med Rette føjes ind i den Kæde af gode, danske Navne, som vi mindes med taknemmeligt Hjerte, fordi de, der bar disse Navne, har værnet om vort Lands Ære og har skabt Respekt for det.

Carl fødtes omkring 1083 som Søn af Danmarks Martyrkonge Knud den Hellige og Dronning Edel. Den lille Prins var bestemt til at skulle bestige den danske Trone, men Gud havde ganske andre Planer med ham. De ulykkelige Begivenheder i Sommeren 1086, da det haardhjertede og egensindige danske Folk rejste sig mod Kong Knud og den 10. Juli dræbte ham i St. Albans Kirke i Odense, tvang den unge fortvivlede Dronning og den knapt 4-aarige Kronprins til at flygte til Flandern, hvor Dronningens Fader Grev Robert regerede.

Om ikke den lille Prins klart forstod, hvad der var sket, saa har hans Barnesind dog modtaget et Præg, der kunde fornemmes i hele hans senere Tænke- og Handlemaade. Dronning Edel har vel ogsaa mangen Gang fortalt om Danerkongens Martyrdød, og Carl har i retfærdig Harmen knyttet Hænderne mod sin Faders Mordere deroppe i Danmark, men samtidig

I Kirken Sct. Sauveur (fra det 12. Aarh.) findes Carls Relikvieskrin i en Niche. Paa Væggen lige over findes ovenstaaende Billede. Ifølge gamle Beretninger skal Billedet være fremstillet allerede medens Carl levede. I Aar bog for nordisk Oldkyndighed og Historie 1877 skriver Løffler om dette Billede: „Det forestiller en ung, næsten skæglos Mand med skarpe Træk og et noget fremtrædende Underderansigt, iført en lang, rød, guldknappet Kjortel bræmmet med Hermelin og en underlig formet, ligeledes rød Hue; i sin ene Haand holder han et Pengestykke, Godgørenhedens Symbol, i den anden et draget Sværd med forgyldt Haandfang. En gylden Rosenkrans hænger ned over Brystet, og om Livet bærer han et sort baldyret Bælte, hvori er anbragt en ligeledes sort Pung“

En dansk Kongesøns Skælf
af NIELS FREDERIKSE

har en stor og hellig Følelse grebet ham — dø for sit Land og for sin Gud! Dette maatte være det største, der kunde times et Menneske.

Carl fik en glimrende kristen Opdragelse af sin Morfader og senere af dennes Efterfølger Morbroderen Robert. — Vi ser Carl som ganske ung Mand følge Korsfarerne paa de stolte Togter over Havet til det hellige Land, opfyldt af Begejstring og Iver for sin hellige Tro. Vi ser ham for hver Dag, der gaar, udvikle sig til en Karakter, der skaber Respekt og Højagtelse om sig, men ogsaa vinder sig Folkets Hengivenhed og Troskab.

Aar 1111 blev han Fætterens, Grev Balduin VII's Medregent, og det mærkedes allerede nu, at faste Hænder havde grebet om Statsstyrelsens Ror.

Aar 1119 døde Balduin VII uden at efterlade sig Arvinger, og nu kaldte Flandern paa den danske Kongesøn. Den 17. Juni 1119 blev Carl af Stormændene hyldet som Flanderns Greve.

Det kendtes snart, at Flanderns nye Greve med glødende Iver arbejdede for Kirkens Sag. Tidens Raahed og Menneskenes Tilbøjelighed til ikke at underkaste sig Kirkens Tilrettevisninger var ham stærkt imod. Han var selv en ydmyg Kristi Tjener, og han bad ofte for sit Folk, at det maatte faa Øjnene op for Kristendommens sande

ØNSKE DÆRN

og ægte Værdier. Med haard Haand afskaffede han mange hedenske oldhedenske Skikke, som var stærkt udbredt i Landet, og den, der ikke efterkom hans Befalinger, blev ubønhørligt straffet. Stormændene begyndte at knurre og lagde Planer imod ham, idet de mente sig skadet i deres Interesser. Til Gengæld vandt Carl Almuens Tillid og Kærlighed. Hans store Gavmildhed mod de fattige gav sig bl. a. Udslag i, at han hver Dag bespiste 13 fattige. Mod Kirken var Carl ogsaa gavmild, idet han berigede Kirker og Klostre rundt om i Landet.

Carls Ry som en dygtig og karakterfast Fyrste naaede viden om, og i 1123 modtog han Opfordring til at bestige Tronen i det hellige Land. Efter sit Folks indtrængende Bøn om at blive, afslog han Tilbudet. I 1125 blev Tysklands Kejserkroner tilbudt ham, men ogsaa denne Gang valgte han at blive hos sit Folk, skønt Misundere blandt Flanderns Rigmænd ivrigt tilraadede ham at tage mod Kejserkronen, idet de saa deres egen Fordel derved.

En afgørende Grund til, at Carl valgte at blive hos sit Folk, var sikkert, at Landet nu mere end nogensinde trængte til ham. En forfærdelig Hungersnød var udbrudt, og epidemiske Sygdomme hærgede Landet. Carls Forordninger satte en Stopper for de riges Hamstringer, og han sørgede for, at de fattige fik, hvad de trængte til. Det harmede ham, at de rige kun tænkte paa sig selv, og dette lod han dem ogsaa forstaa. Mens det jævne Folk forgudede ham mere og mere, sammensvor Adelen sig bag hans Ryg. Da

Carl i 1126 som flandersk Øverstbefalende førte en Hær til Sydfrankrig efter den franske Konges Ordre (Flandern stod under fransk Overhøjhed), fik de flanderske Stormænd Vind i Sejlene. Rigskansler, Provst Bertulf og dennes Brodersøn Burchard førte an i en Række forfærdelige Plyndringstogter mod Bønderne, Carls trofaste Tilhængere. Mangen tapper Tilhænger af Carl segnede, og Himlen farvedes af Brand-

skærene. Nu vilde Adelen have Luft for al sin indestængte Harm, og ingen kunde standse den. Den netop hjemvendte Carls Forsøg paa at neddæmpe Gemytterne hilstes med Haan. Greven indsaa, at han var magtesløs, Folket kunde ikke hjælpe ham. Men i sin Skæbnetime satte Carl sin Lid til Gud. Om Morgenen den 2. Marts 1127, da Carl knælede i Bøn i Donatianskirken i Brügge, dræbtes

Stattes Side 139

Maleriske Huse og Træer spejler sig i Brügges stille Kanaler. Det er som om Tiden her er gaaet i Staa og har ladet Fortiden urørt leve videre ...

Seglet saavel som Billedet af Carl den Danske er gengivet efter MOGENS STRUNGE:
CARL DEN DANSKE, FYRSTE AF FLANDERN (Levin & Munksgaard, 1937)

Den betragtende Bøn

Allerede tidligere blev der gjort opmærksom paa en Forskel mellem den Bøn, der kun benytter sig af vore indre Kræfter: saasom Forstand og Vilje, Fantasi og Følelse, og den anden, som formulerer de indre Tanker og Ønsker i Ord og altsaa benytter Taleredskaberne. Den sidstnævnte Art er den mundtlige Bøn, den første kaldes den betragtende. Nu for Tiden bruger man for det meste kun Ordet Betragtning om indre Bøn af længere Varighed, ikke om en flygtig Tanke og Følelse, og desuden tænker man sædvanlig paa en bestemt Metode, man anvender for at lette det indre Arbejde.

Den betragtende Bøn har overordentlig stor Betydning for den, der for Alvor vil virkeliggøre det Ideal, Guds Søn har lært os ved sit Ord og Eksempel. Dette viser sig paa forskellig Maade. Ved kun at bruge de fornemmere Evner og Kræfter i vor Natur, ligner vi bedre de hellige Engle i Himlen, der heller ikke bruger andet end Erkendelse og Vilje, medens de lovpriser Gud. Da endvidere en Betragtning dvæler længere ved de enkelte Sandheder og Kendsgerninger i Guds Aabenbaring end den mundtlige Bøn, som hurtigt glider hen over de vigtigste Ting, er den førstes Virkninger paa Sjælen meget mere dybtgaaende og varige end den mundtlige Bøn kan være. Dertil kommer, at den betragtende Bøn har et stærkt personligt Præg, den er en aandelig Øvelse, der tvinger til personlig og selvstændig Aktivitet. Derfor gør den Mennesket godt og fuldkomment indefra, i Kraft af egen Overbevisning og Kærlighed til det rette og hellige, i Modsætning til den Fremgangsmaade, der vil nøjes med at læse i de hellige Bøger eller paa-høre en Prædiken.

Da den betragtende Bøn er saa umaadelig værdifuld for det aandelige Liv, har den altid eksisteret. Kun har den ikke altid været metodisk. Skriften omtaler den mangfoldige Gange: »Jeg kommer fordums Dage ihu, tænker paa alle dine Gerninger, grunder paa dine Hænders Værk« (Ps. 142,5). Derfor var ogsaa Kirkefædrene lige fra de første Tider paa det rene med, hvor værdifuldt det var at øve sig i betragtende Bøn. »Den sande Gnostiker,« skriver Klemens af Aleksandria († ca. 816) og mener med dette Udtryk den sande Gudserkendelse, »forstaar at tale med Gud uden Stemme, Tunge og Læber.«

Derfor gik man snart i Gang med at finde Metoder for at lette det aandelige Arbejde, bringe det i en fast Form og forøge dets Udbytte. Ved Udgangen af Middelalderen udtaler en fremragende Lærer i det aandelige Liv: »Hvis vi ikke forsømte den betragtende Bøn i den Grad, som vi for Tiden gør, befandt vi os ikke i en saadan religiøs Dekadenceperiode, som vi oplever den nu.« Den Bog, hvori disse Ord læses, udkom i 1494. En Menneskealder senere var hin religiøse Katastrofe i fuld Udvikling, som vi endnu den Dag i Dag beklager.

I vort eget Aarhundrede har Kirkens øverste Lærer selv taget Ordet for at understrege Betragtningens livsvigtige Betydning. Det var Pius X, der skrev en »Formaning til den katolske Gejstlighed«. Skønt han deri henvender sig til Præster, har de Synspunkter, som han gør gældende, dog Bud til alle. Paven opregner de Værdier, Herrens Tjenere beriges med, naar de holder Betragtning: Præsten undgaar at blive helt udvortes i sin Gøren og Låden, selv i sin helligste Tjeneste. Han sikrer sig mod at blive smittet af Ver-

dens Tankegang og Syn paa Tingene. Han bliver et overnaturligt Menneske, som tænker, taler og handler efter Evangeliets Grundsætninger. Betragtende Bøn giver Præsten Indsigt og Kraft til at lede Sjælene paa Dydens Vej. Da han fortsætter Kristi Gerning og derfor skal være en anden Kristus, opfordrer Pius X ham til at holde Betragtning over Kristi Liv og deri finde sin højeste Tilfredsstillelse. Indre Bøn skal forberede, ledsage og afslutte al præstelig Gerning. Med disse Udtalelser har den Apostoliske Stol egentlig kun stadfæstet, hvad alle de hellige Mænd og Kvinder, som har skrevet om vort Emne, mener og siger om den betragtende Bøn. Naar det gælder denne, er alle Guds Helgener ligefrem umættelige.

Nu kunde det se ud, som om jeg vilde paastaa, at den betragtende Bøn er en Pligt for alle og enhver. I det 16. Aarhundrede har der virkelig været Sværmere, der hævdede, at den var paabudt os ved guddommelig Lov. Dette er imidlertid en Vildfarelse. En Forpligtelse til den opstaar kun under særlige Omstændigheder, nemlig hvis man alene ved Hjælp af betragtende Bøn kan efterkomme et eller andet Bud eller Forbud; f. Eks. kan en længere og grundig Samvittighedsransagelse forud for et Skriftemaal blive en Nødvendighed, og saa har vi indre Bøn. Desuden er jeg sikker paa, at mange Mennesker tvinges af indre Nød til for Guds Aasyn at overveje deres Tilstand og søge Hjælp hos deres Skaber. I alle disse Tilfælde har vi betragtende Bøn, den mangler kun Metoden.

Gud selv har altsaa ikke givet noget formelt Bud i denne Sag, men Kirkeloven har paalagt Biskopperne at sørge for, at alle, som tilhører den gejstlige Stand (can. 125,2), og Seminaristerne i Præsteskolerne (can. 1361,1) dagligt holder Betragtning. Den samme Forskrift gælder ogsaa for Ordensfolk (can. 595, § 1,2). Men i Ordenshusene har Betragtningen været Regel længe før Kirkeloven kom, ja længe

før Betragtningen fik metodisk Form.

Den kirkelige Praksis er en Bekræftelse paa, at vi her staar overfor et fortræffeligt Middel til vor Sjæls Frelse. For saa vidt hører det altsaa til de saakaldte evangeliske Raad, som det Nye Testamente er saa rigt paa. En ligefrem moralsk Nødvendighed er Betragtningen for dem, der stræber efter den kristne Fuldkommenhed. Derfor har f. Eks. ogsaa Maria-Kongregationerne en Bestemmelse om, at Medlemmerne hver Dag skal benytte et Kvarters Tid til den (34. Regel.)

Af alle disse Grunde er det sikkert nyttigt at sætte sig lidt ind i, hvorledes den indre Bøn har lært af den liturgiske Bøns faste Former og Regler, og høre om Resultaterne af det Arbejde, som i flere Aarhundreder er blevet gjort for at finde de Metoder, der giver vor indre Bøn en egen Skønhed og Fasthed og navnlig stor Frugtharhed. Men dette bliver, om Gud vil, vort Emne næste Gang.

F. K.

Carl den Danske

fortsat fra Side 137

han ved Sværdhug af de sammensvorne, der havde listet sig ind i Kirken. Grev Carl udaandede som sin Fader Kong Knud foran Herrens Alter. Forunderlig var Ligheden mellem Faders og Søns hele Livsførelse, forunderligt var det, at begge skulde dø for Guds Alter.

En flandersk Greve blev dræbt, men en Martyr fødtes i samme Stund. Trofast har Flandern værnet om Grev Carls Minde. Den danske Kronprins er nu Brügges Værnehelgen.

Danmark, hans Fødeland, har næsten glemt ham. Og dog var han dansk af Sind og Tanke. »Danerkongens Søn« kaldte han sig. Han var en helstøbt Katolik som sin Fader. Helgenkaaret er han aldrig blevet, men Kirken har erklæret ham salig. Maatte den Dag oprinde, da Carl ligesom sin Fader Knud ophøjes blandt Helgenernes Skarer.

En Askeonsdags-Betragtning fra 1510

»Missale hafniense« og Fasten

»Kirken gør Bod i 40 Dage af Aaret, for at Sjælen, som havde solgt sig gennem de 4 Dødssynder, nemlig i Tanker, Ord, Gerning og Undladelse, atter skulde rejse sig ved at følge de 4 helige Evangelier. Paa den Dag, da vi strør Aske paa Hovedet, mindes vi Dagen for vor Uddrivelse af Paradiset, fordi der er sagt:

»Du er Støv, og til Støvet skal du atter vende tilbage.«

Derfor skal vi gøre Bod i Sæk og Aske, for at vi atter kan vende tilbage og se Fjenderne paa Vejen.

Derfor skal vi tage vore Vaaben i Hænderne, nemlig Ydmygelse, Bøn og Anger, for at vi kan kæmpe mod Ondskabens aandelige Magter.

Paa denne Dag holder vi ogsaa en Procesion for ligesom til Kamp at gaa vore Fjender i Møde.

Derfor begynder vi ogsaa Fasten om Onsdagen, fordi vi ved, at Christus har begyndt sin Faste paa denne Dag og er ogsaa blevet døbt paa denne Dag.

(Her følger Askevelsignelsen).«

Askeonsdag! Hvilken Alvor og Dybde rummer ikke dette Ord. Sæk og Aske er fra det gamle Testamente de velbekendte ydre Tegn paa, at man forstod, at man intet ejede selv, og at alt var givet en af Guds Naade; men samtidig maa Askeonsdag minde en om, at der kommer en Dag, hvor »den sidste Stund oprinder, og hvert Haab om Hjælp forsvinder«. Det gamle sjællandske Missale tegner i faa, men rammende Ord denne Dags kristne Tanker og maner til Kamp mod Ondskabens aandelige Hærmagters faste Borg.¹⁾

Et Par Ting maa vi overlade til fri Bedømmelse, nemlig, om

Kristus har begyndt sin Faste og modtaget sin Daab paa Askeonsdag. Den gamle Forfatter gaar ud fra den bibelske Ledfølge — om der har ligget et længere Tidsafsnit imellem, ved vi ikke; men det er i alt Fald bedre at følge Bibelen slavisk, end ved meneskelige Fortolkninger at lægge sine egne Tanker ind i Skriftens Ord.

Teksten er nærmest bestemt til Præstens Overvejelse; men det er ikke umuligt, at den har været brugt enten som Forklaring eller som direkte Meddelelse om, hvad Dagen betød for Menigheden, naar man i den Tid skulde prædike eller forklare Teksten for Kirkegængerne. I dette Tilfælde er den jo nærmest en Slags Mønstereksempel paa en »liturgisk Prædiken« — fra Danmark i 1510.

Vort gamle Tekststykke omtaler en Bodsprocession, omtrent med samme Ord som Durandus i sin Tid. Ifølge Tysklands berømte Sakramentar fra Essen gik Processionen i det 14. Aarh. ud over Kirkegaarden med et tilhyllet Kors, antagelig som i Danmark.

S. H. Poulsen,
lic. theol.

¹⁾ Askeonsdag forsvandt i den protestantiske Verden, men den genopstod i Anglokatholicismen i England og findes den Dag i Dag baade i den skotske og amerikanske Book of Common Prayer, samt i den foreslaaede engelske af 1928 med de katolske Tekster. Anglokatholicismen følger omtrent ordret den katolske Askevielse og Messe. Desuden findes den i »Det katolsk-apostolske Kirkesamfund«, men med anden Ordning.

Liturgisk Kalender

Marts:

2. S. 1. SØNDAG I FASTEN (140); 2. Den salige Karl den Gode (842), 3. For Paven ([122]) i Anledning af vor Hellige Fader Pave Pius XII's Valg 1939.
3. M. Feria (145); 2. Om de helliges Forbøn ([120]), 3. For de levende og døde ([125]), 4. Om Fred.
4. T. Feria (149); 2. St. Casimir (845), 3. St. Lucius I, 4. Om Fred. — *Eller*: St. Casimir (845); 2. Feria (150), 3. St. Lucius I (846), 4. Om Fred; sidste Evang.: Feria (151).
5. O. Tamperdag (153); 2. Om de helliges Forbøn, 3. For de levende og de døde ([125]), 4. Om Fred.
6. T. Feria (158); 2. St. Perpetua og St. Felicitas (846), 3. Om Fred. — *Eller*: St. Perpetua og St. Felicitas (846); 2. Feria (159), 3. Om Fred; sidste Evang.: Feria (160).
7. F. Tamperdag (162); 2. St. Thomas af Aquino (846), 3. Om Fred. — *Eller*: St. Thomas af Aquino (846); 2. Tamperdagen (162), 3. Om Fred; sidste Evangelium: Tamperdagens (164)
8. L. Tamperdag (166); 2. St. Johannes af Gud (848), 3. Om Fred. — *Eller*: St. Johannes af Gud (848); 2. Tamperdagen (167), 3. Om Fred; sidste Evangelium: Tamperdagens (175).
9. S. 2. SØNDAG I FASTEN (173).

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammenbundet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Dannevirkegade 19, København V, Telefon Eva 25 12 (træffes i Almindelighed bedst Kl. 14-15 og 18-19)

Ekspedition: Boyesgade 8 A St., København V, Tlf. Eva 1898, Kl. 15-17.

Kassererkontor: St. Annæ Plads 28, Postgiro 57042.

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

De sociale Encyklikaer og Danmark

Danske Tilstande

Hvilken Adresse har den pavelege Encyklika til et Land som Danmark? Hvad har den at sige netop os?

Quadragesimo anno nævner selvfølgelig ikke et lille fjernt Land som Danmark. Den nævner i det hele taget ikke bestemte Lande, men taler om en almen Tilstand.

Men i Omtalen af Socialismen, som er blevet til Socialdemokrati og mere moderat Arbejderbevægelse, tales der om Klassekamp, som efterhaanden er gaaet over til en Slags saglig Drøftelse, der bunder i Interesse for Retfærdighed. »Skønt dette Stadium — skriver Encyklikaen — ikke er hin sociale Fred, som vi alle ønsker, kan og bør det dog være Udgangspunkt for Stændernes Samarbejde og gensidige Hjælp.«

Der er i det hele taget adskilligt i Omtalen af den afdæmpede Klassekamp, som godt kunde passe paa danske Forhold.

Den sociale Kamp har jo aldrig i Danmark faaet den Skarphed som i de store Samfund. Vort Lands Kaar egner sig ikke til Udvikling af en virkelig Storkapitalisme — Afstandene er for smaa i vort Samfund — og endelig er der noget i dansk Sind og Indstilling overfor Medmennesker, som udtrykkes helt godt gennem den gamle Høstsangs Ord om, at man skal drage Riven let, for at Fuglen og den Fattige ogsaa skal være

mæt. Gennemsnitsdanskeren har som Regel ogsaa svært ved at samle Kapital! Hans typiske Last er ikke Gerrighed, men Ødselhed — og Ødselhed var altid den renlive- de Kapitalismes Fjende.

Ejendomsret og Brugsret

Dansk Politik har ogsaa særdeles godt forstaaet at skelne mellem Ejendomsret og Brugsret. Tænk blot paa Svineordningen, Kornafleveringspligten og de mange Love vedrørende Arbejderbeskyttelse! Vor Statsmagt har sandelig ikke savnet nogen Beføjelse; og i lange Tider har Statsmagten først og fremmest søgt at virke til Gavn for de smaa i Samfundet!

Man kan derfor sige, at paa en Række Punkter var danske Tilstande, hvor det drejer sig om Sikring af Arbejdernes Kaar og Værn mod Kapitalens Overgreb, allerede naaet til et Stadium, der endnu staar som et Maal for Quadragesimo anno.

Danmark og Korporationerne

Tanken om et Stændersamfund staar i Almindelighed Danskerne fjernere! Dels synes de Mindrebemidlede, at de har Statsmagten saa fast i deres Haand gennem den almindelige Valgret, at de har en konstant Udsigt til fortsat at forvalte Statens og Kommunernes Midler til de Mindrebemidlede Fordel — og altsaa ikke behøver nogen Omdannelse af Samfundet

C. J. Gerlach VINHANDEL

Vinum de Vite . Kr. 2,60 pr. Helflaske frit leveret overalt
Blegdamsvej 118 . Telefon Øbro 8606

Edsvoren Messevins Leverandør

ARNOLD BUSCK

INTERNATIONAL BOGHANDEL

Stort Lager af dansk og

udenlandsk katolsk Litteratur

Hurtig Forekrivning fra Udlandet

Kjøbmagergade 49 . Telefon Central 2453

Køb hos vore

Annoncører

— dels mener man, at Samfundsreserverne er saa store, at der ikke er nogen Fare paa Færde.

Det maa derfor ikke undre, at Kendskabet til de pavelige Tanker er ringe i Danmark, og at disse Tanker ikke føles aktuelle! Man har endogsaa kunnet træffe Katoliker, som udtalte, at de pavelige Tanker selvfølgelig var rigtige og gode nok, men at de hovedsagelig vedrørte andre Lande. I Danmark kunde vi klare os med vore egne Traditioner i de sociale Forhold.

Falsk Sikkerhed og Misforstaaelse

En saadan falsk Sikkerhed maa dels bunde i, at man overser, hvad den kommende Tid sikkert vil bringe af Prøvelser og af Belastning af det sociale Apparat og Sammenholdet i Samfundet. Vi har jo al Udsigt til at blive fattigere. Og saa bliver der Brug for baade Solidaritet og Venskab mellem Stænderne — i Stedet for Kamp mellem Klasserne — og der bliver Brug for Sans for Helhedens Vel!

Men især bunder en saadan falsk Overlegenhed og Sikkerhed i, at man overser det allervæsentligste i Quadragesimo anno — det som giver den dens egentlige Vægt og dens afgørende Betydning.

Mere end et politisk Dokument

Det er nemlig ganske urimeligt og uretfærdigt, hvis man kun vil vurdere Quadragesimo anno efter de rent politiske Tanker og det skematiske sociale Forslag, som Encyklikaen rummer — for paa de Felter rummer den egentlig ikke andet, end hvad der fra anden Side er fremsat i langt mere udførlig Form, — den er snarere en Godkendelse af gode Tanker, som

var fremme i Tiden, end noget originalt.

Det har da heller aldrig været Pavens Mening, at Encyklikaen kun skulde være et lille praktisk Skema for den sociale Politik — noget i Lighed med, hvad saa mange andre sociale Tænkere har præsteret. Paven anviser ganske vist en ny social Orden. Men han siger udtrykkeligt, at man *ikke* skal vente al Frelse af Statens Virksomhed, og at Fornyelsen af den sociale Orden og ideelle Tilstande i den, aldrig — og det er det væsentlige — aldrig kan blive til Virkelighed, uden en Reform af hele Moralen. »Det hele er omsonst, hvis der ikke sker en sjælelig, en kristen Fornyelse!« Det var, siger Paven, ikke organisatorisk Svaghed, Strid med Fornuften eller manglende Tilpasningsevne, som fik en tidligere Tids tilfredsstillende Samfundsorden til at bryde sammen. Det var, hedder det, Menneskenes Snæversind og Egoisme, som vægrede sig ved at skaffe Raaderum for en tiltagende Befolkning, eller fordi de lod sig lokke af en falsk Friheds Drømmebillede og ikke vilde høje sig under nogen Autoritet.

Senere siges: hvis det menneskelige Samfundslegeme skal helbredes, kan kun Genindførelsen af et kristent Liv og kristne Skikke og Sæder gøre det.

Og videre: Saa længe Raastofferne forlader Fabriken i forædlet Tilstand, medens Menneskene samme Sted bliver værre paa Legeme og paa Sjæl, og saa længe denne Mishandling af den menneskelige Sjæl varer ved, er ethvert Forsøg paa at forny det menneskelige Samfund haabløst. Et andet Sted skriver Paven, at ogsaa han arbejder for og ønsker en sund og for-

nuftig Plan og Orden i det økonomiske Liv, men at denne Orden bliver ganske utilfredsstillende og ufuldkommen, hvis ikke alle menneskelige Virksomheder efterligner Enheden i Guds Verdensplan.

Et vældigt Dokument

Man ser af disse Sætninger og af mange andre i den berømte pavelige Encyklika, at den sidst af alt er et nøgent politisk Skema, som man kan vende og vride efter Behag og digte videre paa efter sin personlige Smag.

Hvad der gør Quadragesimo anno til et vældigt Dokument, som virker dybt ned i den enkelte Sjæl og vidt ud i Verden, er den samlede og storslaaede Plan, som den rummer, den katolske Grundanskuelse, som ikke blot er villig til at yde en praktisk Hjælp, men som især placerer Tingene i deres rette Orden, viser de forskellige Faktorer deres Plads og anviser dem deres Vej.

En af de største Vanskeligheder for mange, som Aar ud og Aar ind tumler med politiske Problemer og med Veje til de sociale Tilstandes Forbedring, er det bange Spørgsmaal inde i deres Sjæl: hvad skal saa det hele føre til: Hvad Mening er der med Staten? Hvad har Menneskene vundet, fordi de kan spise noget mere i lidt mere Fred end hidtil? Eller et andet Spørgsmaal: hvad er der egentlig vundet ved at gøre Statsmagten stærkere? Opnaar vi andet, end at den gør sig selv til Gud og handler vilkaarligt med Menneskene?

Her er det, Quadragesimo anno kaster Lys ind i Mørket, giver Plan overfor Forvirringen og giver en Mening med det hele. Den fortæller, at hele Livet, ogsaa det politi-

C. Gerlach & Søn's Eftf.

W. Deleuran

Edsvoren Messevinsleverandør

Fredericia

Katolske Begravelser

Ib v. Benzon

aut. katolsk Bedemand
Tlf. 65 36 . Smallegade 13
Privat Fasan 1866

Frederiksberg Boghandel

Gl. Kongevej 105 . Tlf. 1154 med Omstilling
den gamle Boglade med den unge Aand
Leverandør til katolske Institutioner

ske og sociale Liv, skal være et Led i Guds Verdensplan. Den gør ikke Staten og Statsmagten til en af al moralsk Lov uafhængig Faktor, som har sit Maal i sig selv, men fortæller samme Statsmagt, at den er Guds Tjener og har Pligt til at følge Guds Lov og tjene hans Plan og Menneskenes Frelse. Og den betragter Mennesket netop som Menneske med Menneskeværd, og ikke som en Arbejdsmaskine, der skal bedømmes og kasseres efter det økonomiske Udbytte.

Familien

Derfor gør den heller ikke Statens Magtapparat, Statens Vældighed, til noget Formaal — det er vel ogsaa en af Grundene til, at Encyklikaen lader Spørgsmaalet om de rent forfatningspolitiske Ting hvile. Derimod vender den Statens Opmærksomhed mod den allerældste Celle i Samfundet, den lille Organisation, som er ældre end baade Samfund og Stat, nemlig Familien! Det, som Staten skal tilstræbe i sin sociale Politik, Maalet for alle Bestræbelserne, skal være at sikre Livet og betrygge Kaarene for de Familier, som staar under Statens Varetægt. Hvor der i Encyklikaen tales om retfærdige Lønninger, sættes det udtrykkeligt i Relation til, hvad der behøves til en Families Underhold, naar Moderen skal kunne være hos Børnene, naar Familien skal kunne vokse, uden at det fører til Nød, og naar Hjemmet skal have en vis Tryghed overfor pludselige økonomiske Rystelser.

Man kan maaske synes, at Familiens Værn og Trivsel er et lille Maal for en Stat. Men i Virkeligheden er det det største Maal, som Staten kan sætte sig. Alle Problemer ser anderledes ud, og alle Veje tegner sig anderledes, naar det er Familien, som gøres til Maal og Centrum for Statens Politik, end hvis det er alle mulige andre Ting. Til syvende og sidst afhænger jo ethvert Samfunds Styrke og Sundhed af Familiernes Styrke og Sundhed. Familien er Samfundets Livskim. At gavne Familierne, at gøre dem til Grundlaget, er derfor at samle Kræfterne om de vigtigste Celler i Samfundet.

Den Maade, hvorpaa Encykli-

kaen placerer Staten, anviser den dens Maal og stiller Familien paa den Plads, som den har Krav paa, og er noget af det største og mest betagende ved Quadragesimo anno.

Bud til alle

Derfor har de pavelige Tanker om en Reform af den sociale Orden Bud til enhver Katolik, ogsaa til danske Katoliker.

Vi kan og skal ganske vist ikke — et religiøst Mindretal i et anderledes troende Folk — begynde at virke som Parti for den politiske Gennemførelse af Quadragesimo annos sociale Omformning af Samfundet. Men vi kan gøre andre kendte med disse ypperlige Idéer, forklare dem til Venner og Bekendte og — som danske Borgere — støtte dem, hvis der bliver Lejlighed dertil. Og det kan der let blive, da der indenfor mange danske Lejre er en spirende Forstaaelse af, at ogsaa vort Samfund kan komme til at trænge til en social Nyordning, som gør Ende paa Klassekampen og gør dem, der hidtil kæmpede mod hinanden, til samvirkende Lemmer paa Samfundets Legeme. (Axel Olsen).

Vi kan altsaa gavne vor Kirke ved at vise, at den ikke blot atter og atter har talt de Fattiges og de Forurettedes Sag — men at den i en kritisk Stund har peget paa den eneste farbare Vej bort fra Kaos og Undergang. Men selvfølgelig skal vi være forsigtige med selv at digte noget ind i Sagen og udlægge det som Kirkens Opfattelse.

Men især vil jeg anbefale alle unge Katoliker at vie de pavelige Encyklikaer et grundigt Studium. Selv om adskillige af dem blev skrevet for mange Aar siden, er de ingenlunde forældede — jeg vil snarere sige, at de er mere tiltrængte og mere aktuelle i Dag end nogensinde.

Husk paa den Tid, som vi lever i, naar Talen er om Politik, og om de sociale Modsætninger! Hvad ser vi ikke af kæmpende Anskuelser, hvad møder vi ikke af Forvirring, af nye Systemer og af deres Forsøg paa at legitimere sig gennem Videnskab og gennem en særlig Filosofi. Mange af disse Systemer ser fristende ud, adskillige af dem mener at kunne pege paa blæn-

dende Resultater — for den, der ikke har nogen Forankring er det slet ikke let at tage Stilling til dem, og der er Fare for at blive opslugt af dem.

Her er det, man møder det katolske Grundsyn og den store samlende Plan og Mening i de pavelige Encyklikaer, det Grundsyn paa Stat, Politik, Individ og sociale Spørgsmaal, som vi allesammen trænger til at blive befæstet i. Det er et Grundsyn, som aldrig tvinger os til at bryde med vort Folks gode politiske Traditioner. Det raader os blot til at være praktiske, fornuftige Folk i praktiske Spørgsmaal. Men især sætter det alle Ting paa den rigtige Plads, har det dejlige Begreb, som man kalder den katolske Balance, »rolig Orden«, og som giver Mening i det hele.

Det er ikke min Opgave her at tale for eller imod noget dansk Parti, og der er forøvrigt i dansk Politik ingen, som kender Dagen i Morgen! Men een Ting er sikkert: den, som gaar ud i Livet fyldt af de Tanker, som strømmer imod os fra de pavelige Encyklikaer og gennemstrømmet af den Aand, som bærer og beaander dem, er i Politik og sociale Spørgsmaal veludrustet til at møde alle Forhold og til at gøre den bedst mulige Gerning for sit Land paa den Post, hvor det kræves af ham. Hvad der staar i disse Encyklikaer er jo ikke Fantasterier eller Drømmerier, heller ikke pludselige Paafund. Det er Kirkens Erfaring om Mennesker og Samfund gennem Aarhundreder, som har bundfældet sig i dem, det er Kirkens største Teologer og Tænkere, som har bidraget til Tankernes Udformning, men fremfor alt: det er Petri Efterfølgere, som gennem disse Ord taler til os.

Jeg vil sammenligne den Verden, som rummes i disse Encyklikaer, med en Flod. Den strømmer fra de højeste Tinder, den har strømmet gennem nitten Aarhundreder og samlet Erfaring fra dem. Og det har til enhver Tid vist sig, at hvor der var Troskab mod den, blomstrede et rigt og frugtbart Liv langs dens Bredder. Jeg vil derfor advare vore unge mod at lokkes af det første, det bedste Raab om, at en ny Kilde er be-

gyndt at springe, saa hist, saa her i Ørkenen. Vi har Lov til at interessere os for det nye, og vi skal ikke uøhørt afvise gode Forslag og Tanker, fordi de kommer udefra. Men een Ting kan kræves af os: at vi kender den store Flod, den eneste, som kommer fra de højeste Tinder — og at vi ikke har saa travlt med at lytte efter alle mulige Røster, at vi overhører Petri Røst — heller ikke naar vi er Danskere, hvis Tanker tumler med de sociale Problemer!

Vi kan have forskellige Meninger i dansk Politik, ogsaa med Hensyn til social Omformning. Det pavelige Forslag til Samfundets sociale Omdannelse er jo netop et Raad om den rigtige Retning — ikke en detailleret Plan. — Vi kan frit følge vor Overbevisning, saa længe den ikke strider mod kristen Tro og Lære. Men vi kan slet ikke undvære den Vejledning, de pavelige Encyklika giver i Tidens Problemer, og især kan vi ikke undvære den Forstaaelse af den intime Sammenhæng mellem en god Politik, en god Moral og det sande Maal for den enkelte og hele Samfundets Liv og Virken, som de pavelige Encyklikaer giver Udtryk for. Vi kræver en Mening i det hele! Vi faar denne Mening, naar vi lytter til Roms Røst.

H. Bolling.

Svar paa en Forespørgsel

En Kongreganist spørger (K. U. 23.2.): »Var det ikke muligt inden for K. U. K. at oprette et Slags Kursus, hvor man kan lære Nodelæsning...?«

Mon det ikke vilde være en enklere — og rigtigere Løsning, — at K. U. K. sluttede sig til »Katolsk Højskole«s Kursus: *Katolsk Fællesang* (hver Tirsdag Aften Kl. 21—22)? Nævnte Kursus er anlagt, saa alle kan deltage. Man lærer her

ikke blot »hvad enhver dannet Dansker burde kende«, men ogsaa hvad enhver dansk Katolik bør til egne sig.

Olav Segall, Kantor.

Tampen brænder i Højskolen! Der er, hvad De søger, et Sangkursus med Opøvnng af Træfsikkerhed og Takt, tilrettelagt af kyndig Ledelse, saa at alle kan følge med, selvom man — som f. Eks. under tegnede — ikke har lært Nodelæsning i Forvejen. Der gennemgaas mange skønne, danske Sange af vore bedste Komponister foruden Øvelser i gregorianske Melodier.

Højskolen er ogsaa oprettet for K. U. K.'er og Kongreganister, hvorfor saa ville isolere sig og ikke søge, hvor det, som efterlyses, allerede findes. Alle sanginteresserede kan deltage, og jo flere, der synger, des bedre vil det klinge.

Birgitte West.

KUK-Formands Bryllup

Der var stor Fest i Ordrup Søndag d. 16. ds. Ved et Messebryllup Kl. 10 gav Barneplejerske Frøken Inger Jacobsen og Forretningsfø-

rer Birger Hutters hinanden Ja-Ordet.

Kirken var fuld til sidste Plads og lidt til. Birger Hutters er jo Formand for Ordrup K. U. K. og Inger Jacobsen Medlem af samme Forening, saa alle dens Medlemmer, foruden det afholdte Brudepars store Vennekreds udenfor Foreningen, var naturligvis mødt op for at ønske til Lykke.

Ogsaa vi ønsker hjertelig til Lykke og alt godt for den fælles Fremtid. (stud. med.)

En Bøn

En ung Mand, hørende til de Mennesker, som jeg i længere Tid har arbejdet for, er for Tiden i en meget alvorlig Situation. Jeg har maattet bede en Sagfører om at tage sig af hans Sag, og det bliver naturligvis ikke gratis, desuden kommer der andre Udgifter til. Saa ved man, hvad jeg vil med disse Linier: bede gode Mennesker om en Haandsrækning, bede om Enkens Skærv og om den rige Mands Gave. Pengene skal blive anvendt med største Omtanke. Sagførerregningen kommer jeg jo ikke udenom, naar den til sin Tid præsenteres. Maatte hans Hjælp saa have været positiv. Jeg beder derfor ogsaa om Forbøn, megen Forbøn for min Protegè og andre ulykkeligt stillede Mennesker. Bed især den lille Bøn: Til din Beskyttelse og Varetægt henflyr vi, hellige Gudsmoder — —

Verner Stabehl,

Amerikavej 9, St. tv., Kbhvn. V.

Dødsfald

R. I. P.

Vor kære Medsøster

Søster Maria Prudentia

er Mandag d. 17. Februar afgaaet ved Døden vel forberedt ved Kirkens hellige Naademidler. Den kære afdøde anbefales til de Troendes Bønner!

Sct. Mariasøstrene i Vejle.

Robinson, Andersen & Co. A/s

Hellerup

Export af friske og serverede Æg

Fabrikation af frosne og sealede Æg og Ægprodukter

28 Filialer over hele Landet

Bønnens Apostolat

Intentioner for Marts: De af de store Ulykker særlig ramte Familier. — Hinduernes Omvendelse.

St. Ansgars Kirke

Sønd. 2. Marts Kl. 8 Reciteret Messe med Fælleskommunion. Fred. 7. Marts. Det Allershelligste udstilles til Tilbedelse efter 8-Messen indtil Andagten Kl. 19,30.

Sakramentskirken

Hverdagsmesserne er atter Kl. 6,30 og Kl. 8.

Jesu Hjerte Kirke

Sønd. 2. Marts Kl. 8½ pr. Fælleskommunion for Mændenes Kon-

gregation. Mand. 3. Marts Kl. 20 Møde for de unge Mænds Kongregation. Studiekreds. Rundskrivelsen om Ægteskabet. Tirsd. 4. Marts Kl. 16½ Møde for Immaculatakongregationen. Torsd. 6. Marts Kl. 20 Korsvejsandagt med Prædiken. Mændenes Kongregation deltager i Andagten.

Fastepredikener i København

St. Ansgars Kirke. Hver Torsdag Kl. 19,30. Pastor H. Messerschmidt: »Vejen til sand Kristendom«.

Rosenkranskirken. Hver Onsdag Kl. 19,30. Pater J. Stäubli S. J.: »I Lidelsens Skole«.

Sakramentskirken. Hver Søndag Kl. 17. Pater H. Roos S. J. Sønd. 2. Marts: »Vi forkynder Kristus, den korsfæstede«.

Jesu Hjerte Kirke. Hver Søndag Kl. 18. Pater H. Roos S. J. Sønd. 2. Marts: »Vi forkynder Kristus, den korsfæstede«. Hver Torsdag Kl. 20 Korsvejsandagt med Fastepredikener over de syv Ord fra Korset. Torsd. 6. Marts: »Sandelig siger jeg dig: i Dag skal du være med mig i Paradiset«.

St. Annæ Kirke. Hver Søndag Kl. 17. Pastor Fr. Ronge: »Den smertefulde Rosenkrans«. Bagefter Korsvejsandagt.

St. Andreas Kirke. Hver Søndag Kl. 17. Pater Groteclaes S. J.: Sønd. 2. Marts: »Den lidende Kristus, vor Styrke og Trøst i Nutiden«.

St. Antoni Kirke. Hver Fredag Kl. 20. Pastor Knud Ballin: »Synden«. Fred. 28. Febr.: »Hvad er Synd?«

Fastepredikener i Aarhus

Hver Søndag Kl. 17 Pater J. Schumacher S. J.: »Udvalgte Kapitler af vor Herres hellige Passion«. Sønd. 2. Marts »Getsemane«.

Fastepredikener i Esbjerg

Hver Onsdag Kl. 20 Pastor Willibrord Op de Coul fra Vejle: »Omkring Kristi Kors og Lidelse«. Onsd. 5. Marts: »Petrus«.

Katolsk Højskole i Aarhus

Torsd. d. 27. Marts vil Pater Olaf Jan Ballin holde sit Foredrag om Bernhard af Clairvaux i Aarhus. Det bliver i Haandværkerforeningens lille Sal Kl. 20, og Adgangen koster 50 Øre. De, der ønsker det, kan efter Foredraget somles om et fælles Kaffebord.

Højskolens Kursus

Mandag 3. Marts Kl. 15 og 19. Pater Coenen S. J.: De syv Basuner (Joh. Aab. 8,3—11,15).

Mand. 3. Marts Kl. 20. Pastor Messerschmidt.

Mand. 3. Marts Kl. 20. Pater

Martindale S. J.: The difficult birth of the Middle Ages.

Tirsd. 4. Marts Kl. 19. Pater Roos S. J.: Synder mod Næstens Ære.

Tirsd. 4. Marts Kl. 20. Pastor Schindler: Koptiske Kirker og Kirkekunst.

Torsd. 6. Marts Kl. 19. Pastor Ballin: Alterets Sakramente. Kl. 20, Offermaaltidet.

En Film for Skolerne

Jagtraadet har ladet fremstille en Naturfilm, »Et Raalams Historie«, som gratis forevises rundt om i Landets Skoler. Filmen er optaget af Direktør Carl Dreyer og vises af Hr. Bjerg-Thomsen, der ledsager Filmen med en instruktiv og underholdende Forklaring. Det er en overordentlig smuk Film med ypperlige og sjældne Optagelser af Dyrenes Liv, og den er forsynet med Spændingsmomenter og lykkelig Slutning, saa Zoologien bliver ren Underholdning for Børnene. Katolske Skoler, der gerne vil se Filmen (som sagt koster det intet for Skolerne), skriver til Jagtraadet, V. Boulevard 40, København V.

Katolsk Centralskole.

Eksercitier paa Rygaard

I den stille Uge holdes Eksercitier for yngre Kvinder i Assumptionsklostret, Rygaard, Bernstorffsvej 54, Hellerup, Tirsdag den 8. April Kl. 19 til Paaskelørdag den 12. Morgen.

Indmeldelse sker til Klostret senest den 5. April skriftligt eller telefonisk (Hellerup 3118, bedst 10—10½ og 15½—16½). Pris 10 Kr. Rationeringsmærker bedes medbragt.

Academicum Catholicum

Ordinært Møde holdes Onsdag d. 5. Marts Kl. 20 i Boyesgade 8 A. Father C. C. Martindale S. J. taler om G. K. Chesterton. Foredraget holdes paa Engelsk. Universitetets engelskstuderende indbydes.

»De Unge Sektion« holder Studiekreds hver 2. og 4. Fredag i Maanedens Kl. 20 i A. C.'s Klublokale, Boyesgade 8, 3. Emnet er Filosofiens Hovedproblemer, der behandles i Diskussionsform med Wolfisberg: *Veje til Virkeligheden* som Grundlag.

Katolsk Ungdoms Klub

Lørd. d. 1. Marts. Pater Rektor Coenen S. J.: Gennemgang af Messen (II). Medbring Messebog eller Katekismus. Lørd. d. 8. Marts Aabent Hus Kl. 19,30—22,00. Samme Aften Orienteringsmøde for de unge Mænd, der vil være med i Grupperne. Sønd. d. 9. Marts Udflugt. Nærmere senere.

AABENRAA

Aabenraa Kul-Kompagni A-S

Kul & Koks Import

Skibbroen 5 . Tlf. 218 . 220

Leverandør til Sct. Ansgar Klinik

Aabenraa Andels Svineslagteri

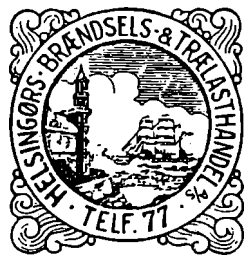
Udsalg: Søndergade 9 . Tlf 55

Leverandør til Sct. Ansgar Klinik

Brødrene Jensens

Byggeforretning
og Cementstøberi

HELSINGØR

Kaas & Sørensen

Indehaver: G. E. OLSEN - HELSINGØR

Telefoner: 39 - 1139 - 575

Kul, Koks, Brænde og Briketter

SLANGERUP

Slangerup Mejeri

Slangerup . Tlf. 48

1. Kl.s Produkter

Leverandør til gl. Farumgaard, Farum

NYKØBING F.

Mejeriet Perfect

anbefaler sig med fineste Mejeriprodukter
Slotsgade 50 . Telefon 668
Leverandør til den katolske Klinik

A-S Lolland-Falsters

Kulkompagni
KUL.KOKES.CINDERS
Nykøbing F . Tlf. 626, 945
Leverandør til kat. Institutioner

P. Hansen Kæp Snedkermester
Sofiegade 9 . Telefon 1099'y
Udf. Arb. for de kat. Institutioner

Johannes Madsen
Elektr. Installatør **Nykøbing F.**
Installationer
St. Kirkestræde, Tlf. 684
Leverandør til katolsk Menighed

CHR. HANSEN
Murermester
Fredensgade 17 . Tlf. 322
Leverandør

W. Hardeweg
Slagtermester . Paalægsgf.
Østre Allé 54, Tlf 1082
L.e.v. til de kat. Institutioner

J. N. Jensen Murermester
Bispegade 20 . Telefon 984 x
Udfører Arbejdet ved den katolske
Skole og Kirke

J. Lülken Frigast & Co. A-S
Trælast, Kul & Koks
L.e.v. til de katolske Institutioner

Køkkenudstyr
Glas og Porcellæn
Henri Herz
Østergade 20 . Tlf. 776

Mackeprang's Boghandel A-S
PAPIRLAGER EN GROS
Nykøbing-Falster
Telefon 38 og 769

C. W. Kronmann

GRUNDLA GT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas Autogensvejsværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

A-S NYKØBING F. BRYGHUS

Lager . Pilsner . Export Beer
Lyst Hvidtøl . Mørkt Hvidtøl . Mineralvande

ROSKILDE

R. Guhles's Eftf.
Roger G. Petersen
Farver . Lakker . Tapet
Linoleum . Voksdug
Algade 17 . Roskilde . Tlf. 822
Postgiro Nr. 19998

Schledermann og Børresen
Murermestre
St. Laurentiivej 5 . Roskilde . Tlf. 71
Udfører Murerarbejdet ved Kirken

Dom-Apotheket
ROSKILDE
Forbindsstoffer
Sygepleartikler
J. AUGSBURG

A/S F. Christiansen
Maskinfabrik
Sct. Olsgade 15, Telf. 87
L.e.v. til kath. Præstegaard & Hospital

Kolonial - Vin - Kaffe
Emil Matthissen & Søn
Telefon 1100 - 1101

H. Weber
Tømremester
Maskinsnedkeri
Trælasthandel - Savværk

Prima Kolonialvarer
bedst hos Herman Johansen
St. Olsgaard . Telefon 591

Fiskehallen
Algade 32 . Tlf. 239
Prima Fisk
L.e.v. til Sct. Maria Hospital

H. V. Nordsteen
Blikkenslagermester
Algade 34, Telefon 923
Leverandør til kat. Menighed

Hans Hansen & Søn
Automobiludlejning
Algade 19 . Telefon 247

ROSKILDE MEJERI
BORGERDIGET, TELF. 349

Ejegod Jørgensen
Slagtermester
Kød . Flæsk . Paalæg
Sct. Olsgade 13 . Telf 157
Leverandør

C. J. Schledermann & Sønner

Entreprenører . Murermestre . Jernbeton
Allehelgensgade 18, Tlf. 122
Murermester ved Sct. Maria Hosp.

Mønsterbageriet
Bageri og Konditori
Morgenbrød bringes
Leverandør til katolsk Menighed
Olsgade 24 . Tlf. 1365

ESBJERG

Jespersens Boghandel
Stort Udvalg i Krucifiks
og Vievandskar
Katolsk Litteratur
Alt i katolske Bøger
Kongensgade 78 . Tlf. 1920

Johannes Hansen
ØL-DEPOT
Smedegade 21 . Tlf. 281
Leverandør til St. Josefs Hospital

**Vestjydsk Rør- &
Sanitetslager A/S**
Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919

Eske Petersen
Blikkenslager-, Vand- og Gasmester
W.C. Centralvarme . Sanitet
Finlandsgade 62, Tlf. 1765

Becks Møbelforretning
ved Knud Beck
Møbler og Tæpper

hos **J. N. Ladekjær**
Skolegade 30
1. Kl's Varer i Kaffe og Kolonial
Samvittighedsfuld Betjening
Bud overalt i Byen . Husk Tlf. 209

Jørgen Jepsen og N. Møller Gram
Kongensgade 26 . Esbjerg . Tlf. 536
1. Kl.s Skræderi og Maalkonfektion

Esbjerg Andelsmejeri
Fineste Mejeriprodukter
Skolegade 39, Tlf. 144
Esbjerg

Anton Rehkopff
Telefon 750
Material . Medicinal . Sygepleje

N. A. Frederiksen
Nørregade 65 . Telefon 576
COLONIAL • MEL
Leverandør til St. Josefs Hospital

FREDERICIA

Chr. Hansen
anbefaler sig med alt i Kolonial, Tlf. 234
Leverandør til Sct. Joseph Hospital

H. Olsen Holmelund A/S
Gothersgade 44 . Tlf. 169 . 170
Kul, Koks, Cinders, Briketter, Brænde
Prima Kvaliteter
Promte og reel Betjening

Fredericia Mejeri
Gothersg. 14 . Tlf. 129 . 1429
Leverandør til St. Josefs Hospital

Th. Rabens
Fredericia
Fedevarerforretning og Pølsefabrik
anbefaler sig med alt i **Kød og Flæsk**
Paalæg, Salater, Vildt, Fjerkræ
Leverandør til St. Josefs Hospital

V. Jørgensen
Fiskehandel
Jyllandsgade 20 . Tlf. 579
Leverandør til Menigheden

Kør med **Weststrings Eftfs.**
Biler Telf. **383**
883
Rasmus Nielsen

Loehr's Kulimport A/S
TELEFON: 888
**KUL, KOKS, CINDERS
OG BRIKETTER**

KOLDING

V. FALTHER
Alt i Kolonial, Vin, Døllka-
tesser, Tobakker & Cigarer
Hj af Hollændervej og
Kongebrogade
Telefon 698

Støt
Frank Andersens
Fond
Postgiro 1087

M. Schultz' Eftf.
F. A. Fahrenholtz
Alt i Kolonial, Isenkram, Brændsel
Læssøegade 47 - Telefon 1249
Leverandør til Sct. Hedvigs Klinik

H. Nielsen & Søn
Malermestre
Telefon 439
Udført Arbejdet ved den ny Klinik

H. Overbeck
Aut. Installatør
Jernbanegade . Telefon 952
Lev. til Sct. Hedvigs Klinik

Kolding Andelsmejeri Telefon 153
leverer altid fineste Mejeriprodukter
Tilkendt Guldmønt ved
Lands- Mejeriudstillingen i Københ.
Lev. til Sct. Hedvigs Klinik

Berring, Larsen & Co. A/S
KUL-IMPORT . KOLDING
Tlf. 1850 (3 Lin.) . Leverandør

Slagteriudsalget
Haderslevvej 2 . Tlf. 1951 . 1952
1. Kl. Okse-, Kalve-
og Svinekød . Konserves
Leverandør til St. Hedvig Klinik

Køb hos vore
Annoncører

O. Andreasen & Th. P. Nielsen
Murermestre
»Solvang«, Sønder Vang, Dreyersvej 7
Telefon 1923, 1924

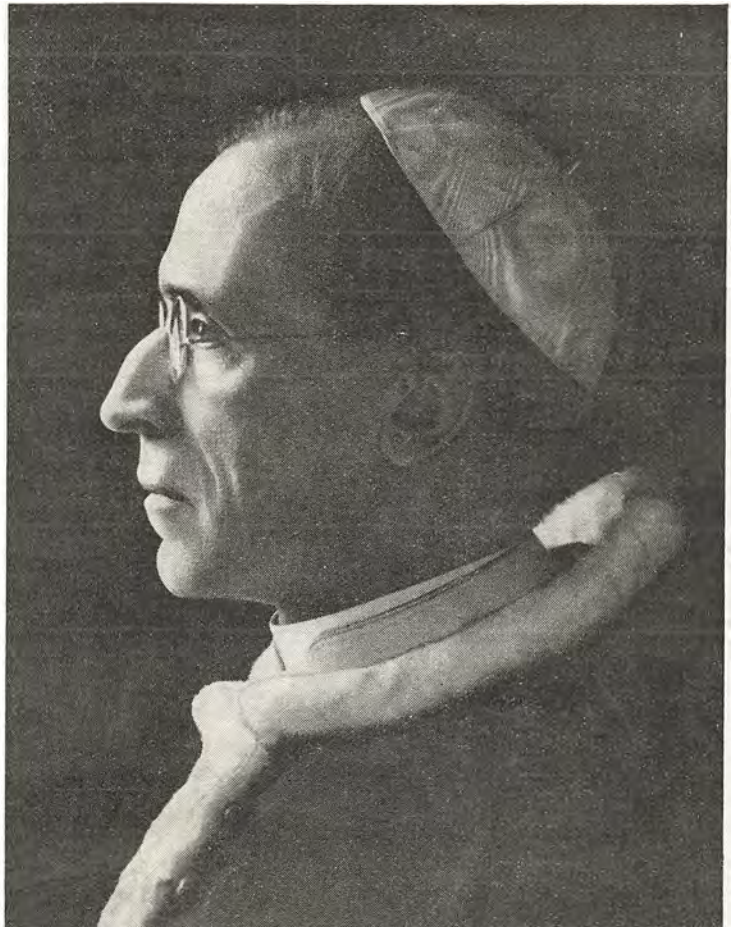
J. BONDESEN
Tømrermester
Bygningsarbejde
Agtrupvej 41, Tlf. 897, 898
Arbejdet ved det ny Hospital

Kolding Ligkløstemasin
Saavel almindelige som katolske
Begravelser ordnes
M. Jacobsen
Kirketorvet 3 . Telefon 1184
Ligbil udlejes

Katolsk

Ugeblad

9. Marts 1941
89. Aarg. Nr. 10
25 Øre

*Hs. Hellighed
Pave Pius XII*

Munkemel

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Frederiksholms Kanal 6, Kbh.
Tlf.: 12,166 og 12,161

Mark Poulsen & Rønne
INGENIØRER
Frederiksberg Allé 37 - København V.
Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg
Telefon 8533

Vilh. Zeltner
Murerarbejde - Jernbeton
Studiestræde 7
Central 8763 - 8788 - 6792

Reserveret

Torp & Co.
BLIKKENSLAGERMESTER
Aut. Gas-, Vand- og Sanitetsmester
Amagerbrogade 154
Tlf. Amg. 173 Privat: Amg. 8122

Emanuel Jensen & H. Schumacher
Murer- & Entreprenørforretning A/S
Bygningspriser, Jernbeton, Murerarbejde, Damp-
skorstene, Kedelindmuring, Isolering, Kloakarb.
Johs. Schrøder, Entreprenør
L. Schumacher, Murermester
Godthaabsvej 142, Kbhvn F, Centr. 968
Indgang fra Vagtelvej

Anton Siegler
Malermester
anbefaler sig
med alt Malerarbejde
Kingsgade 17
Vester 4753

Monies & Andersens Eft.
K. K. L. Simonsen
Højbroplads . St. Kirkestæde 3
Central 1325
Centralvarme . Sanitære Installationer

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KØK KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

Holger Pedersen
Malermester
Roskildevej 177. Tlf. Valby 2291 x
Udf. Arb. v. Hvilehjemmet „Bellis“

Peter Hansen
Tømrer- og Snedkermester
Adolfsvej 6 . Gent. 424
Udf. Arbejdet ved Assumptionsklostret Rygaard

Fr. Bührmann & Sønner
Pensel- og Børstefabrik
Gormsgade 8-10-12
København L

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Sundby, Søndre, Islands Brygge, Kastrup og Dragør
Alle Bankforretninger udføres. Boxer udlejes fra 5 Kr.

I. Tannenberg
Aut. elektrisk Installatør
Frederikssundsvej 148'
Telefon Bella 384

N. P. Nielsen Brændselsforretning
Vodroff Tværgade 4, Telefon Vester 601
KUL, KOKS, og BRÆNDE

Egen Fabrik
for
HOSPITALSSENGE
og
HOSPITALSMØBLER
fortrindlige Kvaliteter i
SENGEUDSTYR
HVIDEVARER
GARDINSTOFFER
ULDTÆPPER
m. m.

TLF. 1616, TLG.-ADR. OTPIPER fremst. til Hospitalsbrug

N. A. Nielsen & Søn
Murermestre
Valbyvej 33-38 . Taastrup 155-221
Udf. Arb. v. Hvilehjemmet „Bellis“

Carl R. Nielsen Grams Eft.
Aut. Gas- Vand- og
Blikkenslagermester
Køgevej 111 . Taastrup 60
Udf. Arb. ved Hvilehjemmet »Bellis«

Køb hos vore Annoncører

Kærlighed gør seende

Det gamle Ord at »Kærlighed gør blind« kan ikke bestrides. Hvem kender ikke Moderen, som i den Grad forguder sit Barn, at hun overhovedet ikke kan opdage Fejl hos det, selv om det er grunduartigt. Og er vi ikke alle mere eller mindre blinde i Bedømmelsen af os selv? At kende sig selv til Gavns og have Øje for alle Fejl og Mangler er en højst usædvanlig Ting — ja, Kærlighed gør blind. (Dog er det en større Sandhed: Hadet gør blind).

Men der kan dog ogsaa nævnes Eksempler paa, at Kærlighed gør seende. En Moder, der elsker sit Barn med forstandig Kærlighed, ønsker netop at komme til Klarhed over Barnets Udyder for saa meget desto bedre at bekæmpe dem. Hun ønsker, at Barnet skal være godt rustet til Livet, og det sker jo ikke, hvis Fejlene faar Lov til at gro som Ukrudt i et Havebed.

Og i det ideelle Ægteskab vilde det slet ikke være en Fordel, om Mand og Hustru ikke kunde se hinandens Fejl (Det er vist ogsaa meget sjældent, at Kærlighed gør blind i Ægteskabet). Hvis de elsker hinanden med en dyb og retsindig Kærlighed, vil de — uden at saare — kunne

hjælpe hinanden med at rydde Mangler og Fejl af Vejen, især hvis de begge er Katoliker og følges regelmæssigt til Skriftestol og Kommunionbænk.

Den umaadelig store Kærlighed, som enhver af os nærer til sig selv, behøver ikke nødvendigvis at være blind. Tænk, om den saa klart. Tænk, om den fik en til at være ubarmhjertig mod sig selv (af lutter Barmhjertighed). Skaanselsløst vilde den holde Spejlet hen foran Sjælen, saa at de uheldige Egenskaber blev synlige som Slid og Pletter paa en gammel Frakke i Solskin. Man plejer jo nemlig ikke at være blind, naar Legemet viser Sygdomstegn; saa er vi jo altid stærkt interesserede i at vide Besked, netop fordi vi elsker dette Legeme og ønsker at gøre det rask igen. Tænk, om man elskede sin egen Sjæl med en lige saa klarsynet Kærlighed!

Den sande kristne Kærlighed gør *seende*. Mennesket, der har levet uden den, har just været blind; men idet Kærligheden griber ham, aabnes hans Øjne. Han ser, at han hidtil har vaklet om i Mørke. Hvad har han levet for? Hvad var i Stand til at lyse op i dette Mørke? Men

nu er det blevet klart for ham, som selve Dagslyset, at Kærligheden giver Tilværelsen Mening. Hvad var hans Gudsforhold uden Kærlighed? Hvordan var hans Forhold til Næsten uden den? Han har nu forstaaet, at den kristne Kærlighed er som Solens Lys, der forgylder alt. Uden Sol ser alt saa kedeligt og trist ud; et Strejf af Solens Straaler, og alt smiler og lever op.

Hvordan staar det til i Menneskers Liv, hvor Kærligheden ikke findes? De gaar rundt blandt hinanden, mutte, utilfredse, gnavne og kedsommelige. Men Mennesket, som har fattet Kærlighedens Sandhed: at Kærligheden er Universalmidlet, han vil hvert Øjeblik finde Lejlighed til at vise Godhed, glæde, opmuntre, bringe Lys. Han faar efterhaanden et klart Blik for de utallige Muligheder, som Livet byder paa i den Henseende. Lad Verden saa forøvrigt være fyldt med Ulykke og Elendighed; intet kan hindre os i at gøre Vel, hvor vi lever. Men det gælder om at holde Øjnene aabne. Herligt, om vi alle kunde lære det: Sand Kærlighed gør seende.

C. B.

PIUS XII PONT. MAX.

Biskoppen har kaldt Københavns Katoliker til at tage Del i Festandagten i Domkirken Onsdag d. 12. ds. Kl. 19,30 i Anledning af Aarsdagen for Pavens Kroning, og samme Dag eller den følgende Søndag højtideligholdes Aarsdagen hele Vikariatet over i alle Sognekirker.

Hver eneste Katolik vil forstaa hvorfor. I sin første Rundskrivelse skrev Paven selv: »Disse Dages Oplevelser, Ængstelser og Prøvelser skærper og uddyber den store katolske Families Fællesfølelse, som det sjældent før er sket.« Pius XII fortalte i den samme Rundskrivelse, hvor »inderlige, varme og spontane« Beviser paa Styrken

i denne Fællesfølelse, han modtog ved sit Valg og sin Kroning i 1939. Og han nævnede, at mange udenfor Kirken havde vist ham Hengivenhed »ud fra deres ædle og ærlige Sindelag, deres Kærlighed til Kristi Person eller deres Tro paa Gud«.

Disse Ord skrev Paven netop i de Dage, da den nye Verdenskrig udbrød. Bange Anelser for Fremtiden greb ham, men han fortrøstede sig til, at »naar alle Haab glippede, hænder det ofte, at Guds Naade tilsmiler Sjælen«. Han vidste, at »Kristus vor Konge aldrig er saa nær som i Prøvelsens Stund«.

Alt dette har den forløbne Tid kun understreget. Krigen har ikke sønderslaaet den katolske

Families Fællesfølelse, men uddybet den med Vished om, at ud af alt dette ved kun Herren Raad. Og langt ud over Kirkens Rækker spejdes der mod Vatikanet, fordi Kirkens moralske Autoritet og ubestikkelige Fastholden ved den kristne Kulturs umistelige Principper er blevet klar for alle »ædle og ærlige« Mennesker Verden over.

Derfor vil ikke blot vi Katoliker, men mange andre finde Vej til vore Kirker, naar vi mødes der for at samles om Pius XII. De vil sammen med os bede de Salmeord, som er Pavens daglige Bøn: »Jeg venter i Haabet i Dine Vingers Skygge, indtil Uretfærdigheden er draget forbi.«

PIUS XII
valgt 1939

Middelalderen og vor Tid

Om Jørgen Bukdahls Bog „Lyseklosteret“

Jørgen Bukdahl har forelsket sig i Ruinen af det gamle Cistercienserkloster i Norge (ved Hardangerfjorden), som har Navnet Lyseklosteret. Disse brudte Søjler og Buer staar for ham sam et helligt Minde ikke blot om Middelalderens Klostervirke, men om selve Middelalderen. Hans Bog former sig som Skildring af en Rejse til Norge med Lyseklosteret som det fornemste Maal. Men det er kun Rammen om Bogen. Kærnen er en -- fra protestantisk Side -- ny Vurdering af Middelalderen. Bogen indeholder saa mange ramrende Bemærkninger om Livet i Middelalderen, at vi føler Trang til at bringe flere og større Citater end man sædvanlig bringer i en Anmeldelse.

Et Billede fra Stavanger:

»Jeg gaar gennem de aften-skumrende Gader. Over alle Hustage spiller Husreklamerne: Pellerins Margarine, Petterøes Tobak. Men blandt disse dukker et til op, der tændes og slukkes: Jesus Verdens Lys. Ja, ja, hvorfor ikke. Det er vel en eller anden Sekt, der paa denne Maade vil raabe sit Budskab ud. Jeg træffer Flokke af Mennesker, der gaar til Møde, hver sit Sted, Baptister, Adventister, Pinsevenner, Herrens Venner, Frelserarméen, hver Gade har sit Bedehus, stundom to, og hver Flok har sin særlige helliggørende Maade at tro paa. Domkirken ligger mørk, tung og lukket. Det var ellers paa denne Tid, den i Middelalderen samlede hele Byen til Vespersang. Nu gaar Menneskene skilte Veje og ofte uden om Kirken. Det var Luther, der med sin Personlighedsidé om Kristendommens Frihed satte Religionen paa Vandring, han knuste Kirkeautoriteten med Bibelfortolkning, og hver fandt sit, og var man Profet, stiftede man en Sekt; Middelalderkirken kom paa Vandring som protestantisk Kirke, den vandrede gennem ortodokse,

pietistiske og rationalistiske Perioder, indtil Grundtvig endelig... Naa, nu ingen teologiske Spekulationer paa Vej til Natruten i Bergen.«

De følgende Citater er fra det Kapitel, der hedder »Middelalderen«:

»Middelaldermennesket digtede i det Hele ikke som vi; det tog særdeles haandfast paa alle Ting, ogsaa paa det subtile. De kendte ikke Spillet mellem Illusion og Virkelighed. De troede. Ja, de troede, saa vi moderne Virkelighedsmennesker maa sig forbarme, vi der kender og erkender og kan binde alle Ting i Love af fysisk og psykologisk Art for derved at fratage Troen Næringen for at give den til Overtroen. Middelaldermennesket var i hvert Fald ikke romantisk. Det kunde tænke som ingen har tænkt i Europa siden og uden at blande Følelsen og dens Krav om Vurdering og Værdibestemmelse ind i Tænkningen. Tingene var jo vurderet, og Moralens Grund var Gud.«

Stadig drages der Sammenligninger mellem Fortid og Nutid:

»Men det katastrofale Sammenbrud, vi oplever, er nok et Europa, der i fire Hundrede Aar har søgt at staa paa egne Ben. Det gik godt nok i Begyndelsen, siden begyndte det at stavre, saa kom det paa Knæene --... Luther gik sikkert nok og bar Kristenmenneskets Frihed som et Kors og en Krone, men siden ... naa, vi gaar vel næppe ind i en Middelalder religiøst set. Vi maa vel lære at gaa igen. Men nu er det, at den Middelalder, vi har forladt, kan lære os meget og kalde paa skjulte Lag i vor protestantiske Bevidsthed. Maa-ske ligger der bag al vor Reflektion og Dualisme, vor Skepsis og Ironi en lille Rest af Middelaldermenneskets Sindelag, som vi stadig protesterer imod.

Dette betyder ikke, at Middelaldermennesket er primitiv, saadan à la Naturfolk. Det betyder

ikke mæt eller sulten Animalisme. Men det betyder en Helhed i Livsførelsen. Nok en Enkelt-hed, men den behøver slet ikke at være et Stadium i en Udvikling paa Vej mod større Sammensathed og Forfinethed. Jeg har ikke stor Tro til denne Udviklings- og Stadiumssnak, uden for saa vidt der kunde være Tale om en Nedgang fra den højgotiske Middelalder og til vor Tids Primitivisme og Kannibalisme, der har gnavet sig helt ud til Civilisationens Skal; Faldet fra Giotto og Fra Angelico og til vor Tids maleriske Biografteater med dets Realisme og Surrealisme; fra den gregorianske Kirkesang og Palestrina og til Jazz og Swing.«

Om Helgenerne:

»Middelalderens Hovedtanke var *Helgentanken*, dette at der var enkelte Mennesker, der gjorde Alvor af de kristne Idealer, hin Efterfølgelse, hin Lighedannedhed med Kristus, hvorefter den hellige Frans ikke alene talte og prædikede, men som han bestræbte sig for at efterkomme, saadan at Gerningen i Hverdagen kunde komme til at svare til Troen i Hjertet. De gode Gerninger venter paa den Vilje, som Troen har givet Retning. Det er saa ligetil og selvfølgelig, at Middelaldermennesket ikke faldt i Staver over dette. Tro uden Gerninger forpæster Sjælelivet. Tro er en Karakteropgave, en Holdning, en Retning og forsaavidt Moral... Middelaldersindet begærede Virkeligheden, ogsaa hvor det gjaldt Tro; ikke for at slukke nogen Tvivl, men for at Guds Stad i Himlen og hans Rige paa Jorden kunde knyttes sammen. Middelaldermennesket vilde ligesom røre ved Tingene for at føle dets egen Virkelighed forlænget ind i Mysteriet. Her er vi ved Relikviedyrkelsen, som slet ikke har noget med Magi at gøre, paakalde eller besværge Aander, ejheller med den Symbolisme, som vi kan faa alle Ting til at forsvinde i. I Relikvier er der et reelt Holdpunkt for hin anden Verden, som Helgenen virkeliggjorde i denne. Og naar der skete Mi-

rakler og Undere ved saadanne Relikvier, skyldes det i og for sig ikke, at man troede, at disse Helgenrester havde bevaret en magisk Kraft, men at denne netop kunde komme ved, at man samlede sit Sind om den Helgens Liv og Skæbne, som Relikvien tilhørte. Det er her, de fleste Religionshistorikere er gaaet galt i Byen, naar de undersøgte Middelalderens Helgenkult og sammenlignede den med andre kultiske Fænomener i andre Religioner. De systematiserede en Række Udslag og Virkninger, men glemte Aarsagen; denne at Katolicismen ikke var nogen Religion, men Guds Aabenbaring og stadige Tilstedeværelse i Messen. Dette er Midtpunktet, som alle Linier søger ind til. Ingen Maria- eller Helgendyrkelse kan erstatte dette eller forflygtige dette. Kirken er selve Kristi Legeme. Og det var slet ikke noget mystisk og ekstatisk for Middelaldermennesket, men noget ligetil som det daglige Brød. Det moderne Menneske undersøger sig selv, om det nu har Trang til at gaa i Kirke eller ej. En saadan Følen sig paa Pulsen var ukendt for Middelaldermennesket. Det gik til Messe, fordi dette var et Led i den Livsvirkelighed, der var hans.

Om Klosterlivet:

»Midt i Middelalderen ligger Klosteret som Guds Borg. I Klostersertanken samles alle Linier i den katolske Middelalder som i et Brændpunkt, og gennem den kan man se ned til de kristelige Grundforhold, som Romerkirken lagde Vægt paa.

Her er det ogsaa, at mange Forskere gaar fejl, fordi de systematiserer Udslag og Virkninger i Lyset af deres egne psykologiske og sociologiske Love. Og saa glemmer de Aarsagen, vil ikke lade den gælde uden som hint *fraus pia*, fromme Bedrag, som er det moderne, videnskabelig-naturalistiske Menneskes Svar paa Middelaldermenneskets Tro. Man er derfor uhyre interesseret i Klostrene som Kulturbevarere og Kulturspredere, navnlig da det var uigen-driveligt, at Arven fra Hellas i

det væsentlige blev bevaret for Europa gennem Klostrene. Moderne Hellenere kunde klappe de gamle Munke paa Skuldrene; trods al Obskurantisme var de alligevel paa rette Vej... Her er vi ved det samme, at det meste af den moderne Historieforskning slet ikke søger Sandhed, men kun Bekræftelse paa egne Fordomme. Thi det er ganske sandt, at Klostrene er Kultursteder og Grundpiller under den europæiske Civilisation den Dag i Dag, bygget op som den er af en græsk, en romersk og en kristen Arv. Men det skyldtes ikke, at Munkene var Humanister og Kulturmennesker i vor Forstand; det var de slet ikke; de var Guds og Kirkens Tjenere. Og hele deres Virke, der altsaa ogsaa gav sig Udslag i Kulturinteresse, var baaret af denne kristne Grundtanke, at andres Skyld ogsaa er ens egen Skyld. Fællesskab i Skyldfølelsen er for Middelalderkirken det kristne og derfor det menneskelige Fællesskab. Men der kommer en Ting til, som gjorde Klostersertanken mulig og Klosterlivet uholdeligt. Denne mærkelige Tanke, som er os Protestanter ganske fjern: at der er enkelte Mennesker, der kan bære Skyld af for andre. Her mødes Middelalderens Helgen- og Mariadyrkelse med Klostersertanken, med Munken. Der er enkelte Mennesker, der ved at opgive alt det, der kroner det naturlige Menneske med Vellyst og Ve, kan bære Skyld af for andre, udsætte Verdensdommen og formilde Gud. Det er dette, der bærer Munken, hans Udholdenheds Mulighed og Passion. Dette er ikke Psykologi, men en aandelig Virkelighed. Askesen har sin Psykologi, dette at døde den gamle Adam, har maaske ogsaa sin Psykopatologi. Thi med Rette rejser det naturlige Menneske sig imod Klostersertanken. Og al Psykoanalyse vil faa Vind i Sejlene. Men dog strande paa det Skær, hvorpaa Europa strander: at hvo der fortrøster sig til Natur vil blive undergravet af Natur; sæt Impuls- og Driftslivet fri, og selve Avlingsdriften vil bære Tilintetgørelsen i sig.«

Læseren har af disse Citater faaet et Indtryk af, hvor uholdet af protestantiske Fordomme Jørgen Bukdahl ser paa Middelalderen. Han har den store Horizont, som udmærker Grundtvigianere fremfor de øvrige protestantiske Retninger. Han vil paa ingen Maade udgive sig for at være Teolog, synes endogsaa at være ræd for, at man skal tro noget saadant om ham; heller ikke agerer han Filosof. Han er Digteren, udstyret med stor psykologisk Viden og sund Intuition; derfor kan det lykkes ham at føle sig ind til en historisk Erkendelse, som ellers Protestanter vanskeligt naar. Der-til kommer, at han er et Menneske, der helt og ihærdigt lever med i Nutiden og ihærdigt søger at finde Roden til alt det løse og usolide, som præger vor Tid. Os Katoliker glæder det især, at han har Øje for det katolske *Helhedssyn* paa Tilværelsen.

I en Række Artikler og Taler har han hævdet, at Kristendommen er *universel*. I denne Bog indrømmer han indirekte, at den katolske Kirke alene virkeliggør den universelle Kristendom. Ganske vist mener han, at Grundtvig har bødet paa store Mangler ved Protestantismen; men man har Følelsen af, at han ikke rigtig tør komme nærmere ind paa Spørgsmaalet, om Grundtvig virkelig har formaaget at fylde alle de tomme Rum ud. I hvert Fald er der for ham den store Vanskelighed, at Grundtvigianisme ikke er universel Kristendom.

Men vi skriver ikke dette for at polemisere; vi har villet fremhæve Forfatterens Skarp-sindighed i Afsløringen af visse Træk i Middelalderens Aasyn, som er ukendte for den protestantiske Verden. Det er de store Linier i hans Fremstilling, vi vil slutte os til; Detaljerne ønsker vi ikke at komme ind paa.

Jørgen Bukdahl skriver om Olav den Helliges Betydning for Norge; endvidere om Sammenstødet mellem den unge europæiske Kristendom og den gamle hedenske nordiske Kultur; han skildrer og fortolker Cisterciensermunken Olav Aastesons

storslaaede Drømmekvad — alt-sammen i samme Aand som den, hvori de ovenfor citerede Afsnit

er skrevet. Derfor maa hans Bog af os hilses Velkommen paa det hjerteligste. C. B.

ver en let Udførelse og et frisk Tempo. (Den latinske Accent er let og luftig, ikke lang og tung. Melodien har sjældnere en lang Tone til Accentstavelsen, derimod næsten altid en Tone, der er højere end Nabotonerne). Holder man maaske en Smule tilbage ved »Et incarnatus est« og »Simul adoratur«, bør man vogte sig for Overdrivelser; navnlig maa man passe paa ikke at blive hængende i det lang-sommere Tempo gennem hele Resten af Stykket. Pater Dominicus Jahner O. S. B. siger netop, at »Bevægelsen maa holde sig lige frisk og tage til henimod Slutningen«.

Lidt om Credo Forberedelse til Pavefest

Vi læser det daglig. Vi synger det hver Søndag i Højmessens. Vort glade »Amen« til Kristi Ord, som vi lige har hørt i Evangeliet. Danske Katoliker har sunget *Credo* i Fællesskab ved flere store Fester: Den eukaristiske Kongres, Stævnet i Odense, Biskoppens Modtagelse, Ungdomsstævner i forskellige Egne af Landet, Katolsk Højskoles Aabningsmøde og mange andre. Nu nærmer vi os atter en Fest, ved hvilken vi skal synge Credo i Fællesskab: Festen for Pave Pius XII's Kroning, Onsdag Aften den 12. Marts i Domkirken.

Credos liturgiske Historie

Credo er det yngste Led af Messens faste Dele. Det er af græsk Oprindelse, blev indført i Spanien af Konciliet i Toledo (589) og kom over det frankiske Rige til Rom, hvor Pave Benedikt VIII († 1024) paa Foranledning af den hellige Kejser Henrik II optog det som fast Led i den romerske Liturgi, omend kun paa visse Dage. Den nu foreskrevne Knæbøjning ved »Et incarnatus est« blev indført ved Kong Ludvig IX, den Hellige i Frankrig (1226—1270).

Melodierne

»Graduale« anfører seks Melodier til Credo. Heraf tilhører nogle een og samme Kirketoneart, hvorfor de udtrykker tilnærmelsesvis det samme; andre er af et andet Stemningsindhold, fordi de tilhører Kirketonearter, der rummer andre Udtryksmuligheder. Gradualets første Credo-Melodi lader sig paavise i det 11. Aarh. Den anden og den femte er Varianter af denne. Udtrykkene i disse tre Melodier er stille, indadvendte, beskuende. Den tredie af Gradualets Melo-

dier — den hos os oftest anvendte — er fra det 16.—17. Aarh. Den synes at udtrykke Glæde og Frejdighed. Den fjerde, fra det 15. Aarh. stammende Melodi, turde tolke Fasthed, Beslutsomhed. Den sjette er ene om at udsmykke Melodien ved hyppigt at bringe flere Toner paa de enkelte Tekststavelser; alle de øvrige nævnte Credomelodier holder sig til den recitative Form, hvorved de bliver velegnede til Fællessang — en Fællessang der taaler at blive udført af den store Sangerskare, Danmarks Katoliker danner, naar vi samles til Fest.

Dramatisering?

De enkle, stadig tilbagevendende Recitativer (som Regel tre, der skifter) passer udmærket godt til Ordene om Trosandhederne, der alle er *lige betydningfulde*. Abbed Raph. Molitor O. S. B. siger herom: »Forlejde er de hyppige Forsøg paa at udmale de enkelte Trosartikler i saa anskueliggjorte Tonebilleder som vel muligt... Liturgisk forstaaet er Credo Kirkens glade, utvungne Bekendelse, en kærlig Given-sig-hen i Tro... et Ekko af Menneskesønnens: Jeg kender Faderen. Kærligheden tror alt, siger Apostlen. Hvortil saa disse Anstrengelser og denne »Gøren-sig-til« i Musik? Korsfæstelsens Kvaler, Opstandelsens Herlighed og de sidste Tiders Rædsler skal ikke anskueliggøres for de troende i Messens Credo. Dette vilde være en Misforstaaelse af den liturgiske Handling og af Kirkens Hensigt.«

Udførelsen

Credo hører til den Gruppe af gregorianske Melodier (Gloria, Sekvenser, Te Deum), der kræ-

Vi kan, men vi maa lære mere

Det viste sig ved Festandagten i Domkirken paa Skt. Ansgars Fest, at en endogsaa stor Skare syngende kan følges ad i Sange, udført i frisk Tempo. Baade *Te Deum* og *Tantum ergo* (kun Indsnit efter hveranden Linie!) blev ved denne Lejlighed sunget paa en saadan Maade, at den Dag ikke synes fjern, da alle tilstedeværende vil synge med paa *Te Deum* (der hverken er vanskeligere at lære eller at synge end Credo) og gøre det med Glæde og Begejstring.

Paa »Katolsk Højskole«s Kursus: Katolsk Fællessang er der god Lejlighed til efterhaanden at lære de gregorianske Melodier, der sandsynligvis vil blive brugt ved vore Sammenkomster, at kende og — hvad der er af stor Betydning — at udføre dem paa rette Maade, saa Sangen bliver ensartet. Hvor ofte klagede ikke afdøde Pater A. Menzinger over, at ikke to Menigheder kunde synge en Melodi — selv den korteste — paa samme Maade. Vor Højskole rækker os nu en hjælpende Haand. Lad os gribe den!

Lad os berede os paa den forestaaende Fest — ogsaa paa den musikalske Del deraf, at Sangens Klædebon kan blive det skønnest mulige. Der er Tid endnu til at anskaffe det lille Melodihæfte: *Gregoriansk Sang* og til at se paa Melodierne til *Credo* og *Te Deum*. Vi kan end-

nu naa at tage Del i en *Sangtime* paa Højskolens Kursus. Maatte alle, der paa Onsdag Af-

ten er til Stede i Domkirken, være aktive Deltagere i Fælles-sangen. *Olav Segalt, Kantor.*

heller ikke vil eje Bevidsthed, skal det jo nok hjælpe ham stort.

En ny Bog af H. G. Wells

Om en »moderne Dante«

Bliver H. G. Wells læst i Danmark? I England bliver han stadig læst af dem, der (hvis de endnu er unge) haaber paa, at han vil sige noget nyt. Men i Amerika — aa ja! Derovre har han i 1940 faaet udgivet en Bog, han kalder »Smaabørn i den mørknende Skov« (Babes in the Darkling Wood), og Forlæggeren siger, at »hvad Dantes guddommelige Komædie var for Middelalderen er denne Bog for vor Tid«. Hvis De kan komme Dem igen efter et saadant Stød i Solar Plexus, vil De le, lige til Krigen er færdig, og det vil dog sige noget.

Wells' Udvikling

Som Dreng kendte jeg H. G. Wells som Forfatter til glimrende Historier — morsomme, uhyggelige og med fysiske Finesser. Nogle Aar efter opdagede man, at han begyndte at prædike — nemlig Samfundsreformer. Men da de fleste unge Mænd er ret revolutionære, fandt man sig i Prædikenerne. Saa blev han ubehageligt optaget af Ægteskabsbrud i sine Romaner, og mens han udtalte sin Foragt for »Aristokratiet«, vilde han absolut vise sine Læsere, at han kendte det ud og ind, hvilket man var nødt til at tage som Udslag af en temmelig bitter Misundelse. Eftersom han blev ældre, gav han sig til at hvæse og kradse, især imod alle eksisterende Former for Opdragelse, Politik og Religion. Jeg følte, at jeg kunde have kritiseret »Oxford-Lærdommen« lige saa skarpt, som han gjorde det, men jeg syntes ogsaa, at man burde have oplevet denne voldsomme Intelligens-Exercits, før

man snærrede ad den. Det havde Wells ikke; han vilde have været alt for ømfindtligt til at kunne taale den.

Et magert Utopia

Saa gik han fra den ene Enthusiasme til den næste: Buddismen, en Skole der hed Oundle, Rusland — og han *afsluttede* aldrig sine Bøger. Han var ligesom en Kat, der plagede en Mus (i Baggaarden) og lod den ligge for at løbe efter en anden, naar det stakkels lille Kræ var mishandlet, men ikke død. Saadan behandlede han Idéer. Og endelig opdagede man, at hvis man nogensinde spurgte: »Javel, hvordan *bliver* saa det dejlige, nye Univers?« saa flagrede han op i et Utopia, hvor alle skulde være sunde og forsynet med det Job, som passede dem, og som de udførte fortræffeligt, fordi de var overordentlig intelligente (bl. a. takket være Indsprøjtninger i Hjernen forud for Fødslen) og absolut uselviske (da de var sluppet af med Religionens forkrøblende Hindring). Man fik ikke anden Ledstjerne end den Universelle Forbedring og skulde bare marchere lige frem (»mod Daggryet«); til sidst vilde man finde et Verdensparadis, hvor alle var lige muntre og alvorsfulde. Alligevel og trods Indsprøjtningerne formoder jeg, at man stadig maatte dø. Wells vilde ikke have haft noget at indvende imod det; han siger, at han er »en Slags Monist« (spørger De »hvad er en Monist? og *hvilken* Slags...?« kan han ikke svare; nej, han har ikke haft Træningen!) og vil blive absorberet i Helheden. Eftersom han

Den nye Fortælling

Wells forklarer, at Teorier og Argumenter altid bør iklædes Kød og Blod. Plato skrev Dialoger... I dette Stykke, om ikke i andre, er Wells Platoniker. I denne Bog har vi saa en ung Pige (knap 20 Aar) og en ung Mand (24). Da de er klar over, at alt, hvad deres Forgængere gjorde, var dumt og galt (f. Eks. at gifte sig), lever de sammen i en Uge i en Hytte, de har laant af en forstaaende kvindelig Ven. En anglikansk Præst besøger dem og prøver paa at være venlig og liberal, men det lykkes ikke helt for ham. Pigebarnets Tyran af en Onkel og Ynglingens tyranniske Fader opdager dem, fjerner dem og skiller dem. Før der er gaaet tre Dage er den unge Mand (hvis Kærlighed havde været udødelig) utro sammen med den kvindelige Bekendte.

Han tager saa til Polen og overvældes saadan af Invasiønen og rystes over sin egen Flugt fra den, at en Eksplosion i Sverige tilsidst tager hans Forstand. Han hader sig selv og hele Verden (Pigen inklusive), men bliver til allersidst psykosyntetiseret af hendes kloge Onkel. De gifter sig saa (dette Punkt er noget dunkelt)... og hun bliver Sygeplejerske, han Ministryger. De maa opbygge den kommende Verden!

Men Wells indfører et mærkeligt allegorisk Træk. De har set en Billedhugger grublende over en uformet Alabastblok. Paa en eller anden Maade gemmer den ideale Statue sig inde i den. Han maa drage den frem! De besøger igen Blokken. Paa mystisk Maade begynder den at rulle hen imod dem og truer med at knuse dem. Hvoraf vi lærer, at hvis ikke vi uddrager Form og Skønhed af den kaotiske Verden, vil den meget snart knuse os. Ganske vist har disse Børn aldrig lært at tilhugge en Statue, de kender intet til Alabastens Natur, har ingen Redska-

ber og ved ikke, hvad Slags Statue det er, de skal lave, men lave den skal de og med det samme, ellers bliver de knust.

Wells' Bugtalerdukker

Der er ogsaa andre Personer i Bogen: en taabelig, dilettantisk Entusiast (de to unge er ifølge deres Skabers gentagne Forsikringer meget alvorfulde og meget intelligente), den unge Mands Mor — hun er Tilhænger af »Christian Science« og derfor den fuldendte Strudsart (man erklærer simpelthen, at det »forkerte« slet ikke er til), hans Embedsmands-Fader, Pigebarnets slatne, men ihærdige Mor samt en meget klog Løsgænger-Psykosyntetiker. Allesammen snakker de ustandseligt — hele Afhandlinger ad Gangen — og saa snart der er gaaet en Side eller to, gør de det fuldstændig ligesom Wells selv. Ganske vist bliver han ved med at stikke Hul paa deres Snakkeballoner og faar dem til at tænke paa, om ikke de er den fuldendte Vigtigpeter, den absolutte Gasballon? Ja, *jeg* vilde ikke synes om at kalde Wells en Gasballon, men der er mange andre, der gør det, og her synes han at gøre det selv.

Paa den anden Side kan man vel næppe kritisere *ham* for de Bemærkninger, hans Bugtalerdukker kommer med. Eller kan man maaske? Det er jo dog *ham*, der faar dem til at tale. Lidt indgroet Had bliver ved med at bore sig frem — Had til Neville Chamberlain, øjensynligt fordi han var »svag« og »selvretfærdig« og til Lord Halifax, vistnok bare fordi han tror paa Gud og er Viscount, ja noget endnu værre: en Gentleman.

Det gamle russiske Utopia

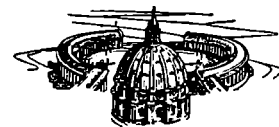
Men hvad kommer der saa ud af 380 Sider af denne Slags. Hvad skal Statuen være for en? Præcis det kendte Utopia fra Wells fjerne Midalder. En Verden hvori alle er sunde, ekspertduelige, intelligente, hvor de ser det rette og derfor *gør* det (stakkels Tanke, som har været

eksploderet lige siden Sokrates) og *derfor* heller ikke behøver Tvang, saaledes at »Magten« vil forsvinde. Man spørger stadig sig selv: »Men *hvornaar* har Wells dog skrevet dette her?« Det er jo den gamle russiske Teori. Og naturligvis er Wells sønderknust over Rusland. Men alligevel lader han sin Psykosyntetiker tænke ret venligt paa hint Land... »det afskaffede det kapitalistiske System... (og) det meste af Udbygningen; det udryddede fuldstændig de store Snylter-Samfundsklasser af Jordbesiddere og Rentiers«. »Udryddede« er slet ikke saa daarligt et Ord. Om dem derovre gælder det da rigtignok, at de »saa det rette og gjorde det«, haade deres Maal og deres Metoder var saa upaaklagelige. Ak ja, der er siden da udryddet temmelig meget paa lignende Vis.

Til Slut bestemmer den unge Mand, at han vil være Professor i Social Psykologi et eller andet Sted, og Pigebarnet Bestyrerinde for et Kvindekollegium. Imens maa »vi« begynde *straks* (d.v.s. under selve Krigen) med at »oprette Kommissioner« (jeg sagde jo, at Wells aldrig har lært noget som helst!) i de neutrale Lande, og disse Kommissioner skal forberede et Verdens-Forbund, et Verdens-Universitet, en Verdens-Tanke, en Verden af oplyste Aander. (Han indrømmer dog, at der maa et Verdens-Politi til for at gennemtvinge alt det. Men naar han faar et Aar-tusinde eller to, skal det jordiske Paradis nok blive til). Ud i et saadant Pløre løber Wells' stedse-rindende Strøm af Blæk, ligesom visse store Floder, der begynder prægtigt og ender i Sjask.

Ja, men Wells vil noget!

Efter at jeg nu har sagt disse mange stygge Ting om Mr. Wells (og undladt at sige flere), følger her et Par mere venlige. Han vil virkelig gerne forbedre Tingene. Ganske vist er han havnet i rene Klichéer, men han holder ud (trods Sammenbruddet af hans russiske Idealer). Og desuden takker han Belloc

URBI ET ORBI

Den hellige Fader har godkendt Oprettelse af et Bispesæde i Honolulu. Det ny Bispedømme, der omfatter Hawaii-Øerne, vil komme til at staa under Ærkebispesædet i San Francisco.

Ifølge »Catholic Directory« for 1941 fandtes der i Slutningen af 1940 2 Millioner 414 Tusinde Katoliker i Storbritannien; Aaret 1940 bragte en Tilvækst paa 7583.

Det hollandske Episkopat har forordnet, at der i Aar i Fastetiden skal oplæses det samme H y r d e b r e v, som for to Aar siden og hvori Biskopperne drager til Felts mod den overdrevne Nationalisme, mod Socialismen og Bolsjevismen.

Fra kinesisk Turkestan er der indløbet den glædelige Meddelelse, at den apostoliske Præfekt i S i n k i a n g er blevet frigivet efter sammen med fire andre Missionærer at være holdt i Fangenskab i over et Aar af Provinsens kommunistiske Regering.

Kardinal Gerlier, Lyon, har — efter at være vendt tilbage til Frankrig fra Rom — overfor Pressen givet Udtryk for sin Glæde over, at den hellige Fader var saa godt informeret om Tilstandene i Frankrig for Øjeblikket.

Den store Brand, der for nylig hærgede S a n t a n d e r (i Spanien), lagde over 500 Bygninger i Aske, deriblandt Katedralen, en gotisk Domkirke fra det 13. Aarhundrede samt yderligere tre Kirker. Den hellige Fader har gennem sin Nuntius i Madrid overfor den spanske Regering givet Udtryk for sin hjerteligste Deltagelse i Anledning af Brandkatastrofen og stillet et Beløb til Raadighed for Byens Fattige, der staar uden Hus og Hjem.

Hælder Alpe

▲ Gammel Kirke i Bergell (Engadin)

➤ Den katolske Ungdomsforenings Hus i Luzern

Schweiz er et af de Lande, som Turisterne kender bedst i Europa, men som den store Verden uden for Europa maaske kender mindst til. For Turisterne staar Schweiz som Landet med de sneklædte Bjerge, som Vintersportens Eldorado, som det sommerlige Eventyr med de solrige lune Dale og de maleriske Søer. Men Schweiz ejer ogsaa andre Karakteristica. Dette lille Land med dets mindre end fire Millioner Indbyggere, sammensat af tre vidt forskellige Racer, har frembragt en af Europas mest markante Nationaliteter. Demokratiet diskuteres vildt i Øjeblikket — her er imidlertid Stedet, hvor det har beholdt en Hædersplads, og dette er saa meget des mere interessant at lægge Mærke til, naar man erindrer, at det var i Schweiz, at den demokratiske Tanke først dukkede frem, længe før den var tænkt noget andetsteds i Verden, samt at Schweiz den Dag i Dag er et af Verdens bedst styrede Lande. Dets Opdragelsessystem er uden Lige, og blandt dets store Mænd tælles de største Reformatorer, de bedste Pædagoger og de dygtigste Ingeniører i den ganske Verden.

I denne Forbindelse drejer det sig imidlertid ikke om Zwingli eller Calvin, om Rousseau eller Pestalozzi endsige om Favre eller Brandt, men om det *katolske Schweiz*, der vandt Friheden for hele Landet i Fortiden og som Landet ogsaa for nærværende skylder saa meget

af dets Held og den Fremgang, der er blevet den lille Forbundsstat midt i Europas Hjerter til Del; det var de katolske Kantoner, der forblev stærke og standhaftige under hele den saakaldte Reformation.

Det katolske Schweiz har sine Rødder i Schwyz, Uri og Unterwalden, de Kantoner, der vandt Friheden og som byggede det nuværende Demokrati op. Og selv om deres Indsats paa det politiske Omraade idag er mindre betydningsfuld, saa udøver de dog en særdeles vigtig Mission i social og caritativ-administrativ Henseende. De har Æren af saavel den saakaldte *Volkssverein*, en af de bedst organiserede og mest extensive filantropiske Sammenslutninger i Verden, som af de sociale Skoler, der har løst de fleste af de Problemer, der opstaar i Forbindelse med Fattigforsorgen; de startede *Union Sociale de Freiburg*, der mellem sine bedste Medlemmer tæller Navne som Descurtins, Kardinal Mermillod og Baron Vogelsay; og *Universitet i Freiburg* kender Studenter af alle Nationaliteter og Konfessioner. Ogsaa den *katolske Presse* er smukt repræsenteret ved adskillige illustrerede Blade og Aviser, af hvilke man maa fremhæve det store Luzerner-Dagblad »*Vaterland*«.

Den katolske Befolkning i Schweiz talte i 1925: 1,586,826, en Tilvækst paa 200,000 i Løbet af tyve Aar. I de senere Aar er Antallet

erne

mod Rom?

*Et Par Træk
fra den schweiziske
Katolicisme*

▲ Moderne Kirke i Val des Pignes

Tekst: Jøbe

Fotos:

Photoglob (2)

E. Goetz (1)

Jøbe (1)

← Benediktinerklostret Engelberg
i Central-Alperne

vokset saa hurtigt og stærkt, at det er vanskeligt at give et nøjagtigt Billede heraf. Katolicismen er paa Vej til en Førerstilling i et Land og blandt et Folk, der — alle dets gode Sider ufortalt — i og for sig ikke ejer en direkte Tilbøjelighed til (man kunde fristes til at sige »Hang« til) Religion. Katolikerne har haft og har stadig en haard Kamp at stride, men takket være deres gode »common sense« og Tolerance har de lidt efter lidt ganske uvilkaarlig vundet alle de Positioner tilbage, som de havde tabt for tre Hundrede Aar siden. Zürich, Zwinglis Højborg, kan nu opvise et Dusin Sogne, og adskillige ny og tiltalende Kirker er rejst her i de sidste Aartier. Den smukke gamle Kirke Notre Dame i Geneve er blevet givet tilbage til Katolikerne, og det er næppe usandsynligt, at den herlige

gamle Katedral i Lausanne vil gaa samme Vej. I alle Byer blomstrer der Aar for Aar nye Sogne frem og overalt paa Landet grundlægges nye Missionsstationer.

Schweizerne er et tungt (ja næsten »trægt«) Folkefærd, dygtigt og stræbsomt, men paa ingen Maade hengivent til Enthusiasme og i al Almindelighed tilbøjelig til at forvise Begrebet Religion til en Andenplads i Tilværelsen. Paa den anden Side har Schweizerne en skarp Pligtfølelse og en fin Følelse af, hvad der er billigt og ret. Og er de engang overbevist om Nødvendigheden af et nyt Sogns Oprettelse, gaar de ikke af Vejen for Ofre, ej heller økonomiske, for at naa Maalet. I Overensstemmelse med den dem medfødte Retfærdighedsans vedkender de sig ogsaa som en Selvfølge Pligten til at underholde deres Gejstlighed og Kirke; det er muligvis ikke altid ud fra de højeste aandelige Motiver, men de opfylder i hvert Fald deres religiøse Pligter upaaklageligt; en Irlænder betaler sin Kirkeskat af Kærlighed til Gud, en Schweizer derimod, fordi han anser sit Sogn for en nyttig Institution og sin Sognepræst for en daarligt lønnet og haardt prøvet Embedsmand.

Fortsettes Side 158

Den betragtende Bøn

Anden Artikel

Den betragtende Bøn er indre Bøn med det Formaal at komme til en dybere Forstaaelse af Guds Aabenbaring for derved at blive tilskyndet til hellige Sindets Rørelser (saasom Kærlighed og Tillid til Gud, Lovprisning af ham og Afsky for alt, hvad der hører Mørkets Rige til) samt alvorlige Forsætter om at komme Gud nærmere ved ærlig Kamp mod Synden og en hellig Livsførelse. Tre Ting er altsaa nødvendige: en dybere Erkendelse, Glæde i Gud og Stræben efter at blive bedre.

Genstand for denne Øvelse er Troens Sandheder, for saa vidt de er egnet til at gøre Indtryk paa vort Hjerte og forøge Fromheden og Helligheden. Rent teoretiske Undersøgelser duer ikke. Den Slags hører hjemme i Videnskaben. Men ellers er Mulighederne lige saa talrige og mangfoldige som det, den hellige Paulus anbefaler Filipperne, naar han skriver: »Brødre, hav i jeres Tanker alt, hvad der er sandt, kysk, retfærdigt, helligt, elskeligt og rosværdigt; alt, hvad der hedder Dyd og priseelig Tugt. Hvad I har lært og tilgænet jer, hørt og set hos mig, gør det. Og Fredens Gud vil være med jer.« (4,8—9).

Naturligvis bør det valgte Emne ogsaa svare til den betragtendes Udviklingstrin og øjeblikkelige Tarv. Man har ogsaa Lov til at tage Hensyn til sine berettigede Tilbøjeligheder. Den ene er nemlig mere tjent med en abstrakt Sandhed, en anden med et Ord, der taler til hans indre Øre, en tredje med en Begivenhed, der ved sin Anskuelighed fanger hans indre Øje. Bare man altid sigter mod det store Maal: at komme Gud nærmere!

Ingen maa undre sig over, at der er visse *Vanskeligheder* at overvinde, naar man vil gennemføre den betragtende Bøn.

Om alle gode Ting gælder jo den Regel, at de koster noget. Men ofte bliver Vanskelighederne overdrevet. Saa godt som alle normale Mennesker evner at tænke over Personer og Forhold, som de føler Interesse for. Kærlighed til Sagen og et stærkt Ønske virker som Vinger i saa Henseende. De største Hindringer er Lunkenhed, Mangel paa Interesse for det aandelige Livs Opgaver, og naar Hjertets Kærlighed til det jordiske ingen Plads levner til Gudskærligheden. Engang imellem kan det ogsaa være Mangel paa Begavelse, kronisk eller akut Træthed og Utilpashed. Men hvor det drejer sig om disse fysiske Aarsager, vil en af de lettere Betragtningmetoder bevirke, at man alligevel faar noget godt ud af det.

Hvis nogen ønsker at sætte sig ind i *de forskellige Metoder*, som findes, er det det bedste at tage den hellige Ignatius af Loyolas Eksercitiiebog som Vejleder. Vi har den jo nu ogsaa paa Dansk, siden Pauluskredsen udgav den i 1938. Med nogle ganske faa Streger ridser den store Lærer i Bønnens hellige Kunst Hovedlinierne op for de syv Metoder, han anbefaler. Der er noget for enhver Smag og ethvert Aldersttrin. Forskellen mellem de enkelte beror dels paa Emnet, der vælges, og som betinger en særlig Fremgangsmaade, eller paa de sjælelige Evner, der skal sættes i Aktivitet, idet man nemlig enten lader den ene eller anden af Evnerne træde i Forgrunden, eller idet man anvender dem allesammen omtrent lige stærkt. Men naar Forskellighederne opstaar ved den Slags uvæsentlige Forskydninger, maa Kærnen i dem alle være den samme.

Denne *Kærne* skal vi nu se lidt nøjere paa. Holdes Betragtningen tidligt om Morgen, forberedes den Aftenen før, idet man bestemmer Genstanden og

nogenlunde den Frugt, man ønsker at høste. Emnet bør være bestemt, for at man ikke skal gaa i Taage, naar der begyndes.

Det *første Skridt* bestaar i, at man samler sig og beder Gud Helligaand om en god, gudvelbehagelig og fuldkommen Betragtning. God Bøn er jo Guds Gave. Saa opfriskes ganske kort det Emne, som skal overvejes. Ved Hjælp af Fantasien forsøger man at gøre det hele anskueligt for sig. Derpaa bønfaller man Gud om en god Frugt. Denne Forberedelse ligner det Øjeblik, hvor Kunstnere stemmer Instrumenterne, før de begynder en Koncert.

Derefter tager Forstanden og Viljen fat paa deres Arbejde, skiftevis eller omtrent samtidigt, som det nu falder naturligt.

Hvad *Erkendelsen* foretager sig, kan beskrives saaledes: Er Emnet en Begivenhed i vor Herres jordiske Liv, søger man at komme til Klarhed over, hvad der er bemærkelsesværdigt hos de Personer, som er medvirkende; ved de Ord, de siger, og de Handlinger, de udfører. Er det derimod en abstrakt Genstand, som man holder Betragtning over, søger man at komme til Bunds i Sagens Kærne, dens Aarsager og Følger. Derefter anvender man de nye Erkendelser paa sit eget daglige Liv. Hvilke Konsekvenser har disse Sandheder for mig i Dag og i Fremtiden? Hvorfor har de Betydning for mig? Er de maaske ligefrem nødvendige eller i hvert Fald meget nyttige og velegnede for mig? Hvordan har jeg egentlig baaret mig ad hidtil? Hvad skal der ske i Fremtiden? Er der særlige Hindringer, der skal ryddes af Vejen? Hvilke Midler har jeg og skal jeg anvende?

Om *Viljen* er der følgende at sige: Den ledsager Forstandens Arbejde ved Akter af Tro med Beundring for Gud, Ærefrygt og Tilbedelse; med Akter af Haab og Tak, Anger og Frygt, Attraa og Bøn; med Akter af Kærlighed og Glæde og Hengivelse. Endvidere fatter Viljen Forsætter, som har praktisk Betydning for Fremskridtet i det religiøse

Liv og i den samvittighedsfulde Opfyldelse af Kaldspligterne. Men disse Forsætter bør være velbegrundede (ikke blot et Udslag af en øjeblikkelig Stemning), de bør være ydmyge og baaret frem af Tillid til Gud.

Betragtningen *slutter* med fri Bøn om det lige oplevede, og derpaa tilføjes en bestemt mundtlig Bøn (f. Eks. Fader-*vor*). Siden kontrollerer man Betragtningens Forløb for at sikre sig mod Fejl, der let sniger sig ind. En rammende Sætning skulde helst sammenfatte Betragtningens Hovedfrugt. Mange noterer ganske kort de vigtigste Erkendelser og Beslutnin-

ger, som Gud har givet under Betragtningen.

Saaledes bærer man sig ad, naar man begynder. Har man faaet Øvelse, kan man mere eller mindre undvære den Støtte, som ligger i ovennævnte Skema, navnlig naar Gud Helligaand selv overtager Ledelsen.

Det var Hovedpunkterne om den betragtende Bøn. Flere Anvisninger om Enkeltheder findes i den før nævnte Eksercitiebog eller i de mange Betragtning-bøger, der ved at tilrettelægge alt for Læseren, giver den fornødne Vejledning i den hellige Kunst.

F. K.

eller har jeg aabne Øjne, men er blindet, lammet og *bekymrer* mig ikke om Tingene?

Maaske praktiserende Katoliker, men ikke Kristne

Hvis vi ikke bekymrer os om disse Ting, er vi maaske rettroende, praktiserende Katoliker, men jeg er ikke saa sikker paa, om vi er Kristne. Forestiller jeg mig, at Katekismen og Rosenkransen er tilstrækkeligt? De er nødvendige, men ikke tilstrækkelige? Kardinal Gasparri skrev en tredobbelt Katekismus for de mindre og større Børn og for de voksne. Derved udtrykte han det Princip, at jeg maa fortsætte min katolske Selvopdragelse, saa længe jeg lever. Og gaar jeg, naar jeg er blevet halv voksen eller voksen, til Kommunion ligesom jeg gjorde i Skolen? Jeg trænger mere til det, ikke mindre. Selv om jeg ikke kan gaa der tiere end jeg gør, saa give Gud at jeg maa gøre det med en stadig mere lidenskabelig Overbevisning om, at jeg trænger til Kristi Hjælp — *hans* Visdom, *hans* Viljes Kraft! Med hvor dyb en Overbevisning om min Syndighed modtog jeg Asken paa Askeonsdag? Og naar jeg ser frem til Paasken (allersnævrest: min personlige Frelse og mit evige Liv i Himlen), hvor rede er jeg saa til at vandre mod Golgata i hin »stille Uge«, som hele mit Liv maa være?

Præsterne gør det ikke for os

Men jeg maa nu være naaet til Klarhed over, at der aldrig fandtes — og mindre end nogensinde findes — nogen Frelse for min egen Sjæl i Ubekymrethed overfor mine Medmennesker. Ej heller findes der nogen Maade at smygge Ansvar af sig. »Er jeg min Broders Vogter?« Ja! Det nytter ikke noget at sige: »Staten maa tage sig af Samfundet«. Hvad er Staten? En lille Gruppe Mennesker — det er i hvert Fald, hvad Regeringen er. »Præster bør skrive Bøgerne og holde Talerne«. Er Wells da en Præst? Hvis Præsterne ikke *kan* skrive Bøgerne

---

Om en moderne Dante *fortsat fra Side 151*

for at have fremhævet, at der ikke gives nogen nødvendig, automatisk Forbedring. Hvis ikke vi anstrenger os, intelligent og *kraftigt*, vil vi *ikke* blive »udviklede«. Og saa indser han, at alle Problemer til syvende og sidst er metafysiske, skønt han af Mangel paa filosofisk »Træning« kan boltre sig i f. Eks. den Teori, at vi endnu ikke har nogen »Aand«, men kun »Smaastumper af Aand, som lidt efter lidt bliver sat sammen«. Og hvis det er rigtigt, kan han have Grund til triumferende at spørge »Hvad *saa* med Aandelighed og Udødelighed?« Han indser ogsaa, at de menneskelige Problemer er moralske, endda før de er metafysiske. Man er nødt til at se, hvad der er »rigtigt«.

Men det undrer mig, at han kalder Kirken »kløgtig« (i Praxis), uden at han kender det mindste til dens Principper. Han kan slet ikke give Svar paa, hvad Kirken vil sige til en »forkert« Handling, som foretages uden Bevidsthed eller om en »rigtig« Handling, der »kun« (!) udføres, fordi vedkommendes Hormoner fungerer godt... Og efter hele Kapitler, der er anvendt til at kradse paa »Sex«-Nerven, maa vi slutte med det Orakelsprog, at det seksuelle er Livets største Drivkraft —

»hvordan« faar vi ikke at vide, og endnu mindre »hvorfor«.

Har vi den samme Vilje?

Men nu os selv! Vi tror jo, at vi har klare, sande Principper for baade det sociale og det individuelle Liv. Vi tror, at vi har Motiver, som er uendeligt meget stærkere end Wells', eftersom vi tager Evigheden med i Beregningen. Men er *vi* os lige saa levende bevidst, at det menneskelige Samfund er forfærdelig fuldt af Uret? Og kan vi sige ganske nøje hvorfor? Studerer vi Encyklikaerne? Hvis vi maa svare: »Nej, fordi ingen hjælper os«, giver vi os saa hverken Rist eller Ro med at anmode dem, der *kunde* hjælpe os, om ogsaa at gøre det? Saa meget des tungere Ansvar for dem, hvis de da ikke gør det.

Hvis jeg ikke forstaar haade, at Verdenssituationen er slet, og *hvorfor* den er det, bør jeg huske paa, at Kirkens Ulykker i f. Eks. Slutningen af det 13. Aarh. og i det 15. Aarh. begyndte med, at dens Autoriteter ikke var klar over Ændringerne i Verden, dens nye Tænke- og Følemaade — og hvad værre var: de var ligeglade med det, som de *var* klar over. Er jeg altsaa blind og ser ingenting,

Liturgisk Kalender

Marts:

9. S. 2. SØNDAG I FASTEN (173); 2. St. Francisca af Rom (849).
10. M. Feria (177); 2. 40 hellige Martyrer (849), 3. Om de helliges Forbøn ([120]), 4. Om Fred. — *Eller*: 40 hellige Martyrer (849); 2. Feria (177), 3. Om de helliges Forbøn, 4. Om Fred; sidste Evangelium: Feria (179).
11. Ti. Feria (181); 2. Om de helliges Forbøn, 3. For de levende og de døde ([125]), 4. Om Fred.
12. O. Feria (185); 2. St. Gregor den Store (850); 3. *For Paven* ([122]) i *Anledning af vor Hellige Fader Pave Pius XII's Kroning 1939*, 4. Om Fred. — *Eller*: St. Gregor den Store (850); 2. Feria (185), 3. For Paven, 4. Om Fred; sidste Evangelium: Feria (187).
13. T. Feria (189); 2. Om de helliges Forbøn, 3. For de levende og de døde ([125]), 4. Om Fred.
14. F. Feria (194); 2. Om de helliges Forbøn, 3. For de levende og de døde, 4. Om Fred.
15. L. Feria (199); 2. Om de helliges Forbøn, 3. For de levende og de døde, 4. Om Fred.
16. S. 3. SØNDAG I FASTEN (208).

eller ikke gør det, og ikke kan naa ud til mere end en Tusinde del af Befolkningen, naar de taler, er jeg saa indforstaaet med, at Bøgerne bliver skrevet og Talerne holdt alene af Mænd som Wells? For skrive og tale, det gør han! Fordi han *bekymrer sig* om Tingene. Jeg er overbevist om, at han virkelig gør det.

Og det er det forfærdelige Problem: Manden med de forkerte Idéer er optaget af dem og gør et Arbejde, mens alt for ofte Manden med de rigtige Idéer ikke gør nogen af Delene. Ja, det er netop noget for Fasten. Ransagelse af min sociale Samvittighed.

C. C. Martindale S. J.

Sankt Knuds Gilderne

En Efterlysning

Børnene er kommet mig i For købet, jeg er slaaet ud -- saadan da. De har sikret sig alle vore nære og fjernere Bekendte i Odense til Sankt Knuds Gilderne. De skulde jo have kapret 10 Medlemmer hver, og da Familien er lidt større end det normale, saa skal jeg ud i Bekendtskabsperiferien for at finde Deltagere i det Gilde, for hvilket jeg har tegnet mig som Leder. Forløbig tæller mit Gilde kun een Person -- mig selv. Hvis derfor en eller anden i Odense skulde læse dette uden i Forvejen at være kidnappet til et Knudsgilde eller staa som Leder for et saadant, saa vil jeg foreslaa den paagældende at melde sig til mig. Jeg skal altsaa bruge 9 Personer for at faa mit Gilde besat. Kom selv, send mig et Brevkort eller ring til Odense 7541, saa skal jeg arrangere det videre fornødne og indkassere den ugentlige Femøre.

Nu er der selvfølgelig den nærliggende Mulighed, at en ikke indrulleret overser denne Anmodning eller maaske ikke har Lejlighed til at læse Ugebladet (bl. a. er det jo ikke som tidligere offentlig tilgængeligt uden for Kirken). Jeg beder derfor andre Gildemedlemmer have Henvendelsen i venlig Erindring og praje Løsgængere.

I denne Forbindelse et Par sociale Betragtninger!

Der er Grund til at lykønske Biskoppen til den Indskydelse, der har resulteret i Sankt Knuds Gilderne. Dette betyder intet mindre end Løsningen af Spørgsmaalet om

den enkeltes pligtmæssige Deltagelse i Kirkens Økonomi ved at paatage sig sin Andel i den store Fællesbyrde, der selvfølgelig ikke alene skal bæres af nogle enkelte Katoliker.

Sagen har imidlertid ogsaa en anden, bemærkelsesværdig Side.

De fleste Mennesker har det saadan, at Goder, der kommer til dem paa samme Maade som Føde og Klæder kommer til Børn i en Familie, tages som Selvfølgeligheder og kun paaskønnes, naar den særlige Mentalitet er bibragt gennem Opdragelsen.

Nu er det imidlertid saadan, at den allerbedste Form for Opdra-

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfs-gade 34-36
Tlf. 778 - 728

Solbjerg

Central 2712

MÆLK . FLØDE
SMØR . DESSERT-IS

Sundhed, Hygiejne, Kvalitet & Velsmag

VALD. FOERSOM

AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sam-
menslutet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (an-
svarshavende) og J. BERG.

Dannevirkegade 19, København V, Telefon Eva
2512 (træffes i Almindelighed bedst Kl. 14-15
og 18-19)

Ekspedition: Boyesgade 8A St., København V,
Tlf. Eva 1898, Kl. 15-17.

Kassererkontor: St. Annæ Plads 28, Post-
giro 57042.

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Cen-
tral 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge
og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland
18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bla-
dets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

gelse er den at lære Mennesker at gøre en Indsats, at bringe et Offer, det være nok saa lille. Vi er i den Henseende alle Børn.

Lær et Menneske at yde til et Formaål, og dette vil straks have hans Interesse, fordi Sagen i det samme er blevet indpodet noget af dette Menneskes eget Jeg. Den vil være i Stand til at fastholde hans Interesse saa længe, hans egen lille Kontakt er tilsluttet. — Det maa være noget naturligt, og det maa ogsaa være noget godt. Kan man ikke kalde det en guddommelig Egenskab hos Mennesket, noget af Skaberglæden. Gud elsker jo Skab-

ningen, hvori han ser sit eget Værk.

Det vil vise sig, at Biskoppen gennem Gilderne ikke alene, som han venter og haaber, vil kunne opnaa økonomisk Uafhængighed for Kirken i Danmark; men at Aktionen vil føre langt mere dybtgaaende Følger med sig. Den vil vække Interesse og Forstaaelse for meget, der tidligere har været ganske upaaagtet. Knudsgilderne vil blive det Vartegn, der vækker danske Katoliker til katolsk Aktion i Knud den Helliges Aand i Kærlighed til Ansgars Tro, til Kristi Kirke i Danmark. *Vald. Kallan.*

»de (Heksene) ikke længer kunde bare sig udi Evangeliets klare Lys og Dag. De faar nu en Verdens Skam af Verden med dem«. Og han nævner Tallene paa alle de nylig fængslede eller henrettede rundt omkring i Landet.

Og læser man i Troels Lund: »Dagligt Liv i Norden i det 16. Aarh.«, saa fortæller ogsaa han om den store Indsats Efter-Reformationstiden gjorde i Hekseudryddelsen, og at først Slutningen af det 17. Aarh. forstod at sætte Bom for Forfølgelsen af stakkels, værgeløse Kvinder, til hvis Domfældelse der som Regel ikke laa fjerneste Grund. Og han, denne stærkt anti-katolske Historiker, paapeger endog Forskellen mellem Romerkirkens og den protestantiske Kirkes Syn paa Djævelen, Ophavsmanden til disse Hekse. »Vel kunde hver enkelt grue for Nattens Rædsler,« siger han, »men Kirken selv frygtede ikke. Djævelen var jo een Gang for alle overrumplet og besejredes paany, hver Gang en af Kirkens Præster i Messen gentog det himmelske Offer. Under saadanne Omstændigheder sank han blot ned til at blive en latterlig Figur, om hvem man fortalte alle Haande lystige Fortællinger. — Saadan stod Sagerne, da Reformationen indførtes i Norden. Forandringen maatte naturligt føles som et Brud med Fortiden. Kirkens Magt gled fra Rom over i den verdslige Øvrigheds Hænder. Uøvet, men ivrig, holdt denne straks Retroenheds-Mønstring; i Kamp maatte den tjene sine Sporer. Og Fjenden var tydeligt nok ikke blot Papisterne, nej, det var Djævelen selv, ham som Reformatorerne i deres Iver saa ofte havde malet paa Væggen. — Han var Kristi Modstander, Herren over Mørkets Magter. Og han slap alle disse Magter løs. Som tusinde Katteøjne i Mørket gnistrede det nu fra hver en Kirkens Krog, mens Øvrigheden fra Altret, opskræmt, men nidkær, i Blinde svang det Sværd, som den ikke bar forgæves. Denne ophidsede Stemning tog stadig til i de følgende Aartier — « Og Troels Lund fortsætter med sin Udredning af Djævelen og Heksefølgelserne, og viser endog, at disse har deres Hjemsted i Reformatorenes Hjemland, Tyskland, hvor Antallet

---

En ækel Film »HEKSEN«

Tilfældigt faar jeg i Eftermiddag Fingre i et af vore førende Midt-dagsblade og ser en hel Side viet til Omtale af en kommende Genopførelse af Benjamin Christensens Stumfilm »Heksen«. Den benævnes B. Chr.s »kulturhistoriske Arbejde«, hans »Hjertebarn«, og den ender med Forfatterens udtalte Glæde over dog »engang i sit Liv at have faaet den Lykke at faa Lov til at udføre det, han vil«. Men jeg maa sige, at Forf. maa være i Besiddelse af en underlig Mentalitet, dersom det at fremføre en saadan Art af Stykke skal kunne rumme nogen Tilfredsstillelse for ham. Ingen af de interviewede optrædende Skuespillere gør Indtryk af at have taget Del i Forf.s Glæde over Filmen. Tværtimod ser det ud til, at de endog har maattet ty til kraftig Stimulans for at kunne gennemføre Rollerne.

Saaledes siger f. Eks. en, som i Stykket spiller Nonne: Det var jo stærkt, det jeg skulde spille — Og kun en Mand som B. Chr. havde kunnet faa mig til i en voldsom Scene at spytte paa et Billede af Jesusbarnet — — —

Og der er heller ingen særlig Begejstring at spore hos den, der i Stykket spiller den forbrøderiske Munk, der »har forset sig paa en ung Jomfru« — dette evig fortærskede Emne for en Forfatter i »Stof-Nød«.

Den ene efter den anden erklærer de, antagelig ikke selv at ville se Filmen, baade Munken med de

diabolske Hugtænder, og den unge Skuespillerinde, der som 17-aarig havde sin Debut i denne Film, og som »sammen med de andre raabte med paa de gudsbespottelige Ord, som bagefter, da vi blev nøgterne igen, fyldte os med Rædsel; thi vi var virkelig bizarre i vore Udtalelser.«

Antagelig er hele denne Samling Interviews kun arrangeret som Reklame for at hverve det sensationslystne Publikum for Filmen. Maa-ske er ogsaa Udtalelserne om Forargelserne over den, efter dens første Opførelse, da Katoliker i Flok protesterede mod den, og et helt Lands Aviser væltede sig »som Braadsøer« over den, kun anbragt her af samme Aarsag: Naar vi slaar tilstrækkeligt paa Sensationstrommen, saa strømmer Publikum til. Der er sikkert heller ingen Tvivl om, at Formodningen vil slaa til. Ingenting er jo i den Grad i Stand til at trække fuldt Hus, som det at reklamere med Skandale og Forargelse.

Et kulturhistorisk Arbejde, siges der om denne Film, og dog synes Forfatteren ikke at vide, at Processerne mod disse »Hekse« hovedsagelig har deres Blomstringsperiode efter Reformationens Indførelse 1536. Vel har man ogsaa i katolsk Tid hørt om Henrettelser af Hekse, men selv stærkt protestantiske Historikere skriver dog alle som een, at disse Processer først efter Reformationen tog Fart, »da«, som P. Palladius siger i sin Visitatsbog,

af ulykkelige, fordømte Kvinder er utrolig stort — — —

Det Indtryk, den almindelige Biografgænger faar ved at se de mange Munke og Nonner i Benjamin Christensens Stykke, nemlig at netop den katolske Tid i Danmark var den uhyrligste i Forfølgelsen af stakkels, gamle Kvinder, er altsaa ikke i Overensstemmelse med det Billede, som vore Historikere giver os af Hekseforfølgelsernes Danmark. Man skulde endelig ogsaa synes, at det i disse triste, for hele Verden saa alvorlige Tider, var mere rimeligt at vise Folk Skuespil eller Film, hvor Godhed og Skønhed sad i Højsædet.

Astrid Holst.

Hælder Alperne mod Rom?

fortsat fra Side 153

Den haardeste Kamp, som den katolske Kirke i Schweiz har at kæmpe, er naturligvis med Regeringen. Bern, en protestantisk Kanton, er Regeringens Sæde, og Bern var ansvarlig for Kulturkampen for 50 Aar siden samt for Forvisningen af de katolske Ordener. For et Par Aar siden rejstes Spørgsmaalet igen, da amerikanske Teologer p. Gr. af Tidernes Ugunst maatte forlade Innsbruck og derfor slog sig ned i Schweiz, i Sion, og gav Udtryk for Ønsket om at maatte medtage en Del af deres Professorer, Jesuiterpatres, for saaledes at kunne fortsætte deres Studier.

Paa den anden Side har Katolikerne vundet mange Pladser i Forbundsraadet, men de maa altid være paa Post overfor den anti-katolske, socialistiske Fløj i Berner-Regeringen. Den største Svaghed, som den katolske Kirke i Schweiz lider af, er Manglen paa de religiøse Ordenssamfund; ganske vist har Kapucinerne og Franciskanerne frie Hænder i de udprægede katolske Kantoner, Dominikanerne leder Universitetet i Freiburg og har flere Klostre, bl. a. i Lausanne, og enkelte kvindelige Kongregationer arbejder ogsaa paa forskellige Steder. Endvide-

re har Benediktinerne enkelte større Klostre, f. Eks. det berømte Valfartssted Einsiedeln og Kloster Engelberg dybt inde i Unterwaldens Alpeverden.

I de »velstillede« Kantoner (hovedsagelig Industriegnene) understøttes Kirken og Arbejdet i Kirkens Tjeneste godt, medens Stationerne i de fattigere Egne, f. Eks. mange Steder i Vallis, hvor Befolkningen kun har til Dagen og Vejen, er meget smaat stillede; i sidstnævnte Egne er Kirkerne ofte saa smaa og faldefærdige, at de er fuldkommen uskikkede til at huse Ordensfolk.

I de katolske Kantoner leves Livet som i Europas øvrige katolske Egne, de store Kirkefester fejres under hele Befolkningens Deltagelse, og Kristi Legems Processioner er Aarets store tilbagevendende Begivenhed. — Hver Kanton har som bekendt sin egen Ledelse, og de katolske Kantoner er frit stillede med Hensyn til religiøse Forhold. I disse Kantoner er Livet ogsaa mere enkelt og landligt; Industrien og den deraf følgende Industrialisering af Livet har ikke naaet at udstrække deres Fangarme hertil, og paa mange Steder holdes gamle Traditioner endnu i Hævd.

Det katolske Livs støtte Vækst er bemærkelsesværdig. I de sidste tyve Aar er der blevet oprettet over hundrede nye Sogne, og selv i Diasporaen er der forekommet mange Præstekald og Antallet af schweiziske teologiske Studenter er steget betydeligt; velsagtens har de velorganiserede katolske Ungdomsforbund deres ikke ringe Andel heri. Det store Kontingent af Katoliker, som i de seneste Aar er udvandret fra Østrig til Schweiz, hvor de har fundet større religiøs Frihed, vil sandsynligvis stadig gøre sig gældende i højere og højere Grad, og vil maaske ogsaa med Tiden bidrage til en Reform af de religiøse Forhold i de protestantiske Kantoner, hvorfor man sikkert kan se hen til en religiøs Renæssance i den i alle Henseender beundringsværdige lille schweiziske Forbundsstat.

Pauluskredsens Foraar

Pauluskredsen meddeler os, at det nu er blevet fastlagt, hvilke Bøger Subskribenterne vil kunne vente at faa i Løbet af Sommeren. Det bliver to Nyheder af to af Forlagets velkendte Forfattere.

Først udkommer en længe efterspurgt Betragtningbog af Pater A. J. Lutz O. P. Den har faaet Titlen »Skatten i Ageren« og er oversat efter Forfatterens franske Manuskrift. I Pauluskredsens kendte lille Format for Bønne- og Betragtningbøger vil det blive en Bog paa omtrent 200 Sider.

Dernæst udgives en ny Helgenbiografi. Mærkeligt nok har vi aldrig haft en dansk Skildring af *St. Ignatius af Loyola*. Siden sit Arbejde med »Exercitiebogen« har *H. D. T. Kiærulff* forberedt en Bog om Jesuiterordenens Grundlægger. Den vil komme til at fylde omkring 100 Sider i det vanlige større Format.

Pauluskredsen venter med god Grund stort Salg af begge disse Foraarsnyheder.

Højskolens Sangkursus m. m.

I K. U. Nr. 8 retter en Kongreganist en Henvendelse til K. U. K. om Oprettelsen af et Sangkursus med Nodelæsning etc. Hertil er at svare, at saafremt vedkommende Kongreganist havde henvendt sig direkte til K. U. K., var den paa-gældende blevet henvist til Kommunelærerinde Frk. Edith Petersens Kursus: Katolsk Fællessang, der finder Sted hver Tirsdag Kl. 21—22 paa Katolsk Højskole, og det vilde jo være glædeligt, om netop mange Unge maatte have Tid og Lejlighed til at komme til disse Timer saavel som til Højskolens Foredragsrækker.

Højskolen er jo en Institution, der bør kunne samle os alle og rive de enkelte ud af deres mere eller mindre isolerede Tilværelse i deres respektive Baase. Alle kan vi jo lære, og det tror vi, man kan sige, at saavel Kongreganister som K. U. K.'er har haft Opfattelsen af straks fra Højskolens Start.

Katolsk Ungdoms Klub.

HERTUG KNUDS DIVISION

Vi har haft vort første Divisionsraadmøde i 1941. — Efter at Raadsformanden, Pastor Geertz-Hansen, havde budt velkommen, gav han Ordet til Divisionschefen, der aflagde Beretning om Arbejdet i det forløbne Aar. — De fleste af Aarets Begivenheder har succesive i store Træk været Genstand for Omtale her i Bladet, men desuden nævnedes Divisionschefen naturligtvis en Række mere interne Foretagender. Til Slut sagde Divisionschefen Tak til Førerne og Raadsmedlemmerne for 1940 og bad alle om at gaa ind i det nye Aars Arbejde med friske Kræfter. Han lagde samtidigt specielt Førerne paa Sinde, at de ikke maatte give op for Modgang eller Konkurrence fra andre Sider. Konkurrence kunde ofte være en Spørrer i Arbejdet, men betød desværre tillige i ikke faa Tilfælde en Splittelse af mange gode Kræfter, der ellers ved en enig Indsats kunde fremkalde større og bedre Resultater.

Med Hensyn til Divisionens finansielle Stilling bemærkede Divisionschefen, at man kunde ønske, at det vilde være muligt at skaffe en Fond af passende Størrelse til Gavn for vort katolske Spejderarbejde i Almindelighed. Ikke faa Planer maatte lægges til Side som Følge af denne Mangel, ja man er i de allerfleste Tilfælde end ikke i Stand til at yde en Haandsrækning til Gennemførelse af det bestaaende Arbejde, naar der i et eller andet lokalt Foretagende opstaar en uforudset Hændelse som Lokalemangel o. lign. Som Forholdene ligger i Øjeblikket er det ikke muligt for Divisionen — hverken direkte eller gen-

nem Troppene og Flokkene — at yde den Indsats, man skulde synes, Sagen var værd, og — hvad værre er — som alle vore katolske Drenge og unge Mænd i Virkeligheden har et stiltiende moralsk Krav paa.

Aaret sluttede som sædvanlig med Underskud, og man var derfor tvunget til for det kommende Aar at opstille et meget stramt Budget, for at Underskudet ikke skulde vokse yderligere. — Flere Raadsmedlemmer fremkom med Idéer til Afhjælpning af den økonomiske Misere, og man enedes derfor om, at hver Trop skulde behandle Spørgsmaalet nærmere paa Raads- og Førermødet og derpaa om muligt fremsætte Forslag til Divisionen.

Af Planer for fælles Divisionsforetagender i 1941 omtalte Divisionschefen følgende: en Foredragsaften om Baden-Powell, en Byturs-Konkurrence med Frederiksberg-Spejdere (Godthaab-Divisionen), nye Beredskabskursus, Instruktionskursus for Patruljeførere, Ulveturning, Divisionslejr i Pinsen, særligt Møde og Instruktionsaften for katolske Spejdere, Kurerløb m. m. Desuden gjorde Divisionschefen Rede for sine Planer vedrørende en yderligere Udvidelse af Divisionen.

Til Slut foretoges en Række Valg, hvoraf skal nævnes, at Pastor Geertz-Hansen og Repræsentant J. Simonsen genvalgtes henholdsvis som Formand og Kasserer for Raadet, og at Assistent H. Henningsen valgtes som Raadets Repræsentant i Distriktsraadet og Repræsentant J. Simonsen som Raadets Repræsentant i Korpsraadet.

DC.

ledes man bagefter omkring smukt pyntede Borde, og her talte Biskoppen om Enhedens Styrke og Forbundets store Opgaver. Ved Ellevetiden sluttede Pater Coenen med nogle alvorlige Ord om Sygeplejerskens Gerning. En særlig Tak rettes til St. Josef Hospitalets forstaaende og imødekommende Forstanderinde, der havde Æren af den smukke, gæstfrie Ramme om den vellykkede Aften.

Frank Andersens Fond

Formaal: Katolsk Ugeblad gratis til ubemidlede Unge

Vi har endvidere haft den Glæde at modtage:

Anonymt Bidrag, Vejle ...	10.—
Salg af Mærkater ved Arne Nissen	3.42
Anonym	10.—
Salg af Mærkater, Assens ..	3.75
Ialt	27.17
Tidligere indkommet	4402.88

Fondets Formue 4430.05

Hjertelig Tak!

Det lader nu til, at der igen kommer Skred i Indsamlingen. Jeg beder Fondets Venner »holde Møllen i Gang«. Det vil da være en god Optakt til 25 Aars Mindedagen for Frank Andersens Fødsel den 29. Marts. Vi skulde gerne fra nu af i hvert Nummer kunne bringe en Bidragsliste. Og af selve Dagen venter vi os meget. Saa kan det jo være, at »Møllen« er sat saa kraftigt i Bevægelse, at den ikke kan standses mere. Vort foreløbige Maal er at runde Summen af til Kr. 4500.—.

Bidragene kan indbetales paa Post Konto 1087, Pastor Benzons, København N. C. B.

Kokke-Enepige

Proper og velanfælede, gerne polsk eller med Kendskab til Engelsk. Soges til 1. April af mindre Familie foran paa Østerbro. Moderne Lejlighed. God Løn.

Billet mrk. 1108 modtager Annonceekspeditionen, Klosterstræde 23.

Biskoppen hos Sygeplejerskerne

Tirsdag i forrige Uge havde de katolske Sygeplejersker indbudt en Række Gæster til at se St. Josef Hospitalets Film og tilbringe en hyggelig Aften sammen. Medlemmerne var mødt talstærkt op, og i Spidsen for Gæsterne havde For-

bundet den Glæde at byde Biskoppen velkommen. Inden Filmen læste Formanden, Frk. Lili Howitz nogle indløbne Hilsner, bl. a. fra Aarhus. Selve den interessante Film er før omtalt (som bekendt kræver den stærke Nerver af Tilskuerne, men de var naturligtvis i Orden i dette Selskab). Ved festlige gule og røde Sodavand'er sam-

Robinson, Andersen & Co. A/s

Hellerup

Export af friske og preservede Æg

Fabrikation af frosne og sealede Æg og Ægprodukter

28 Filialer over hele Landet

Vore vordende Præster

Frater Johs. Samuelsen modtog i Valkenburg (Holland) Søndag d. 23. og Mandag d. 24. Februar Subdiakon- og Diakonvielsen. Frater Samuelsen er velkendt gennem mange Artikler i Ugebladet. Hjertelig til Lykke!

St. Ansgars Kirke

Onsd. 12. Marts, Aarsdagen for Pavens Kroning, højtideligholdes efter Biskoppens Ønske ved Festandagt Kl. 19½ med Prædiken og Te Deum. Alle Københavns Katoliker indbydes til at overvære denne Festandagt i Domkirken.

Rosenkranskirken

Mand. 10. Marts Kl. 20 Mændenes Kongregation. Torsd. 13. Marts Kl. 20. Damernes Kongregation.

Sakramentskirken

Mand. 10. Marts Kl. 20 i Central-skolens Gymnastiksal, Ungdomsmøde. Frk. *Edith Petersen*: »*Charles de Foucauld*«. Kaffebord. Billetter à 50 Øre faas i Forvejen paa Kirkens Kontor.

Jesu Hjerter Kirke

Sønd. 9. Marts Kl. 8½ pr. Fælleskommunion for de unge Mænds Kongregation. Mand. 10. Marts Kl. 20 Møde for de unge Mænds Kongregation. Torsd. 13. Marts Kl. 20 Korsvejsandagt med Prædiken; Mændenes Kongregation deltager i Andagten.

Liobasøstrenes Kapel

Søndagsmessen er fra nu af Kl. 8½ (i Stedet for som tidligere Kl. 7). Hverdagsmessen er stadig Kl. 7.

Trørød

Søndag 16. Marts: Gudstjeneste Kl. 9½.

Fastepredikener i København

St. Ansgars Kirke. Hver Torsdag Kl. 19,30. Pastor *H. Messerschmidt*: »Vejen til sand Kristendom«. Torsd. 6. Marts: »Naar Loven er en Hindring for Tro«. *Rosenkranskirken*. Hver Onsdag

Kl. 19,30. Pater *J. Stäubli S. J.*: »I Lidelsens Skole«.

Sakramentskirken. Hver Søndag Kl. 17. Pater *H. Roos S. J.* Sønd. 9. Marts: »Som har svedt Blod for os«.

Jesu Hjerter Kirke. Hver Søndag Kl. 18. Pater *H. Roos S. J.* Sønd. 9. Marts: »Som har svedt Blod for os«. Hver Torsdag Kl. 20 Korsvejsandagt med Fastepredikenen af Pater *K. Pauli S. J.* over de syv Ord fra Korset. 13. Marts: »Kvinde, se dér din Søn! - Se dér din Moder!«

St. Annæ Kirke. Hver Søndag Kl. 17. Pastor *Fr. Ronge*: »Den smertefulde Rosenkrans«. Bagefter Korsvejsandagt.

St. Andreas Kirke. Hver Søndag Kl. 17. Pater *Groteclaus S. J.* Sønd. 9. Marts: Jesus, dømt til Døden.

St. Antoni Kirke. Hver Fredag Kl. 20. Pastor *Knud Ballin*: »Synden«. Fred. 7. Marts: »Den svære Synd«.

Fastepredikener i Roskilde

Hver Søndag Kl. 10 Pater *Jos. Dreesens*: Jesu Lidelse og de evige Sandheder. Sønd. 9. Marts: Korset.

Fastepredikener i Aarhus

Hver Søndag Kl. 17 Pater *J. Schumacher S. J.*: »Udvalgte Kapitler af vor Herres hellige Passion.« Sønd. 9. Marts: »Annas og Kajfas«.

Fastepredikener i Esbjerg

Hver Onsdag Kl. 20 Pastor *Willibrord Op de Coul fra Vejle*: »Omkring Kristi Kors og Lidelse«. Onsd. 12. Marts: »Herodes«.

Højskolens Kursus

Mandag 10. Marts Kl. 15 og 19. Pater *Coenen S. J.*: »Dragen og Dyrene« (Dyrets Tal) (Joh. Aab. 11,16—14,13).

Mand. 3. Marts Kl. 20. Pastor *Messerschmidt*: Kapitlerne i Markusevangeliet, der viser hen til Eukaristien i Kirken.

Mand. 10. Marts Kl. 20. Pater *Martindale S. J.*: The century of St. Francis.

Tirsd. 11. Marts Kl. 19. Pater *Roos S. J.*: Daaben og det kristne Liv.

Tirsd. 11. Marts Kl. 20. Pastor *Schindler*: Bibelforskere og beslægtede Sekter.

Tirsd. 11. Marts Kl. 21. Sangkursus. Gennemgang af Credo og Te Deum i Forbindelse med Andagten i Anledning af Dagen for Pavekroningen. Gratis Adgang for alle.

Torsd. 13. Marts Kl. 19. Pastor *Ballin*: De syges Salvelse, Dødsforberedelse og Aflad. Kl. 20 Gennemgang af Dødsforberedelsens Ceremonier med Lysbilleder.

Retrætedag for D. K. K. F.

Søndag d. 16. Marts afholder D. K. K. F. Retrætedag for sine Medlemmer hos St. Liobasøstrene, Bjerregaards Sidevej 1, Valby. Dagen begynder med Messe Kl. 8½ og slutter Kl. 16½. Leder: Pater *Coenen S. J.*

Katolsk Højskole i Aarhus

Torsd. d. 27. Marts vil Pater *Olaf Jan Ballin* holde sit Foredrag om *Bernhard af Clairvaux* i Aarhus. Det bliver i Haandværkerforeningens lille Sal Kl. 20, og Adgangen koster 50 Øre. De, der ønsker det, kan efter Foredraget samles om et fælles Kaffebord.

Katolsk Ungdoms Klub

Lørd. 8. Marts Aabent Hus Kl. 19,30—22,00. Samme Aften Orienteringsmøde for de unge Mænd, der vil være med i Grupperne. *Udflugten Søndag 9. Marts* er aflyst! Lørd. 15. Marts Fællesmøde. Tale af Pastor *Olav Magnussen*. Nærmere i næste Nr. af Ugebladet.

Academicum Catholicum

Ordinært Møde Onsdag 2. April Kl. 20 i Boyesgade 8 A. Magister *Emil Frederiksen* taler om »Baggrunden for Frankrigs Fald«.

Vincentforeningen for Herrer

afholder Generalforsamling Søndag d. 9. Marts efter Højmesse i Rosenkranskirken ca. Kl. 11¼ i Forsamlingsalen samme Sted. Alle Interesserede i Menighedsplejen indbydes venligst.

Sct. Vincents Kollekt

I Sct. Ansgars, Sakraments, Rosenkrans, Sct. Annæ og Jesu Hjerter Kirke holdes den sædvanlige Kollekt den 3. Søndag i Fasten (16. Marts) til Fordel for Vincentforeningen (Katolsk Menighedspleje).

Da vi stadig lever i en trykkende Dyrtid, der sætter sine dybe Spor overalt, og som ogsaa føles i vor Forening, hvor Indtægterne formindskes ved Bidragydernes svigtende Evne, beder vi indestændigt om Støtte til vort Arbejde ved denne Kollekt, for at vi derigennem kan hjælpe vore nødlidende Trosfæller, som netop i disse sørgelige Tider trænger haardt til vor Hjælp. *Styrelsen.*

C. J. Gerlach VINHANDEL

Vinum de Vite . Kr. 2,60 pr. Helflaske frit leveret overalt
Blegdamsvej 118 . Telefon Øbro 8606
Edsvoren Messevins Leverandør

HORSENS

Manufaktur . Trikotage . Udstyr

A-S Horsens Textil Lager

Leverandør til katolske Institutioner

Carl Bech

aut. elektr. Installatør

Vestergade 33 . Telf. 1026

Leverandør til kath. Menighed

NAKSKOV

<p><i>Spis Arbejdernes Pøllesbageri's Produkter</i> Nakskov . Telefon 621</p>	<p>Kul, Kokes, Cinders, Briketter og Brænde <i>bedst og billigst hos</i> Aug. Freuchen & Co. T. G. Krøyer A/S</p>	<p>Broderlmagasinet <i>Østergade 18 . Telefon 921</i> Alttil Haandarbejde . Tegning, Montering Stort Udvalg i Garn <i>Leverandør til Søstrene</i></p>
<p>Nakskov Dampmølle <i>Aktieselskab</i></p>	<p>Julius M. C. Olsen Gær, Korn Mel, Gryn TELEFON 594</p>	<p>Weltzmann's <i>Møbel- & Lighistemagasin</i> Tilegade 11 . Nakskov Telefon 1006 . Privat Telefon 996 <i>Alt vedr. Begravelser ordnes billigt</i></p>
<p>Alle Sorter Brændsel til Kakkellovne og Varmeapparater tilbydes billigst i allerbedste Kvaliteter. A-S Nakskov Kulimport <i>Telefon Nr. 17</i> <i>Leverandør til den katolske Kirke</i></p>	<p>Wald. Clasen Murermester Telefon 208 Lev. til kat. Kirke</p>	<p>Chr. Steffensen <i>HERREEKVIPERING</i> Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796 Leverandør</p>

AARHUS

<p>Linoleum <i>billigst Høilund Carlsen</i> Aaboulevarden 5, Aarhus, Tlf. 1347</p>	<p><i>Alfred Pihl</i> Bagermester, Conditør Telefon 3041 - Hammershus <i>Leverandør til St. Josef Hospital</i></p>	<p><i>Hjemmelavet Paalæg . Smørrebrød</i> »BOTHILLA« Ryesgade 24 . Telefon 6162</p>
---	---	--

AALBORG

<p><i>Køb i Vestbyen</i> Trikotage og Herrelingeri hos HENRY HANSEN Kastetvej 39 . Telefon 5665</p>	<p>Mathias Christensen Absalonsgade 14 . Tlf. 1566 <i>Kolonial . Delikatesser . Kaffe</i></p>	<p>Hjemmebageriet v. Toft Mathiasen Prøv mit 1. Kl. Brød og Kager Borgergade 32 . Telefon 6408 <i>Lev. til den mandlige Kamillianerklinik</i></p>
<p>Ferd. Færch & Co. Tømrermestre Strandvejen, Tlf. 301</p>	<p>Mursten <i>Aalborg Teglværker</i></p>	<p>CHR. SIMONI <i>grundl. 1836</i> Kul- og Koks-Import Telf. 67 - 68 - 69 <i>Leverandør til St. Josef Søstrenes Hospital og Kamillianerklinikken i Aalborg.</i></p>
<p>Aalborg's katolske Begravelseskontor <i>Jens Bangsgade 8</i> Ordner Begravelsen gratis, smukt og samvittighedsfuldt . Tlf. 2068 . 2289</p>	<p>WORNING <i>paa Østergade</i></p>	<p>Køb Hjemmets Udstyr hos Thuen, Gravensgade 2</p>
<p>P. Krebs <i>Elektroinstallatør</i> Frederiksgade 6 Telefon 1786 <i>Udf. Arb. ved Kamillianerklinikken</i></p>	<p>M. Thomsen Støtt <i>Entrepenør og Murermester</i> Kong Christians Allé 6 Telefon 1992</p>	<p>Hans Wlencken <i>Kastetvej 51 . Aalborg</i> er det rigtige Indkøbssted for Kød, Flæsk og Paalæg <i>Reelle, unge Varer til beskedne Priser</i> Egen Pølsefabrik . Forlang Tilbud</p>

H. PERS EFTERFØLGER

N. NIELSEN & A. BROSTRØM

Aut. Vand-, Gas- og Blikkenslagermestre
SANITET- CENTRALVARME
Algade 58 Aalborg Telf. 681

VEJLE

<p>Vejle Trælast & Kulkompagni Havnegade 22 . Tlf. 68 og 69 Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p><i>Køb hos vore Annoncører</i></p>	<p>C. V. Berg Blikkenslagermester aut. Gas og Vandmester Langelinie 53, Telf. 131, 1637 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Carl Petersen <i>Slagtermester</i> 1. Kl. Varer – Pølsefabrik Nørregade 2 . Tlf. 17 21 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>VEJLE NY Mineralvandsfabrik P. C. NIELSEN Vissingsgade 8, Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>A/s Vejle Mælkekompagni <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital</p>

RANDERS

<p>S. UTTRUP <i>Murermester</i> Alle Murer-og Jernbetonarbejder udføres Fabersvej 30 . Telefon 1644 Leverandør til St. Josefs Hospital</p>	<p>THOR <i>Øl og Mineralvand</i></p>	<p>Randers Mælkeforsyning Telefon 389 og 823 Leverandør til St. Josefs Hospital</p>
<p>N. DITLEV <i>BANDAGIST</i> Alle Arter kunstige Lemmer og Bandager Vestergade 32 . Telefon 11 89 Leverandør til St. Josef Hospital</p>	<p>N. I. Nielsen Vand- & Gasmester v. Martin Nielsen W. C. Installationer, Rep. af Centralvarmeovne Markedsgade 16, Telefon 18 34 Leverandør til St. Josef Hospital</p>	<p>S. M. Sørensen Kolonial . Vin . Cigarer Brødregade 1, Tlf. 382 Leverandør til det kat. Hospital</p>

ODENSE

<p>Junker-Dreie <i>Kolonial . Delikatesser</i> Nørrebro 49 . Odense Lev. til Sct Josefs Hospital</p>	<p>Vald. Tørring aut. elektr. Installatør Kongensgade 13, Tlf. 2021 Leverandør til Dalum Kloster</p>	<p>JØRGEN RASMUSSEN <i>Glarimester</i> Overgaden 29, Telefon 1117 Leverandør til St. Josefs Hospital og Kirken</p>
<p>Sophus Larsen & Søn Kød og Fedevarer Vesterbro 90 . Tlf. 3715 Albanigade 35 . Tlf. 4895</p>	<p><i>Man finder sig godt paa</i> Prior-Caféen Telefon 27 64 Vestergade 1, 1. og 2. Sal Hyggeligt, roligt og godt</p>	<p>Odense Brugsforening <i>Kooperativt Selskab uden solidarisk Ansvar . 3 Afdelinger</i> Kolonial . Isenkram . Manufaktur Husk Dividenden <i>Køb klogt, køb kooperativt</i></p>

HOLBÆK

<p>A. P. PEDERSEN <i>Murermester</i> Markedsplads 10 . Telefon 239</p>	<p>Vestergades Maskinværksted RASMUSSEN & NIELSEN Telefon 1039</p>	<p>H. P. Larsen Kolonial . Delikatesser Algade 28 . Tlf. 849 Leverandør til Hospitalet</p>
<p>Holbæk Mejeri A/s <i>Algade 54 . Telefon 65</i> Leverandør til Hospitalet</p>	<p>SVEND MØLLER <i>Bagermester</i> 1. Kl.s Bageri & Conditori Tidemandsvej 10 . Tlf. 203 Leverandør til Hospitalet</p>	<p>JENSEN & OLSEN statsaut. Installationsforretning Elektrisk Lys og Kraft Algade . Telefon 365 Leverandør til den kat. Menighed</p>

Katolsk

Ugeblad

Katolske Radiolyttere

Foredrag om Chesterton

Konfirmation ved Dametheen

Den folkelige Underbevidsthed

Vor Frue af Helsingør

Munkemel

<p>G. Garth-Grüner Landsretssagfører Frederiksholms Kanal 6, Kbh. Tlf.: 12,166 og 12,161</p>	<p><i>Bageri & Conditori</i> Johan Aschengreen Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353 Filial: Amagerbrog. 125, Telefon Amager 4019</p>	<p>KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI KUL KØK KOKS NØRREGADE 15 TELF. 9270</p>	
<p>Arbejdernes Kaffeforsyning Bedste Luksus Kaffe 95 Øre 1/4 kg Prøv vore henkogte Frugter Viktoria Blommer Ananas, Fersken osv. Amagerbrogade 156</p>	<p><i>Bageri & Conditori</i> F. WIENHOLTZ's EFT. Vesterbrogade 131 . Central 2821 Leverandør til Sct. Elisabeth Søstrene</p>	<p>Købke's <i>Reproduktionsanstalt</i> Vester Voldgade 91 Klicheer i fineste Udførelse</p>	
<p>W. Staack <i>Malermester</i> Blekingsgade 6 . Tlf. Amager 1158</p>	<p>Walther A. Randrup <i>Slagterforretning</i> Kød . Flæsk . Charcuteri Købmagergade 58, Tlf. C. 3179 Amagerbrogade 132, Tlf. Am. 416 y I Helsingør, Steng. 19, Tlf. 1056</p>	<p><i>Linoleum . Træparket</i> P. RASMUSSEN & SØNNER Peder Skramsgade 7 . København K Telefon: Central 2260 & Byen 384</p>	
<p>Georg Larsen Tlf. Valby 1058 København</p>	<p>KØBERDÆKKER BLIKKENSLAGER GAS- & VANDMESTER SANITETS-ANLÆG CENTRALVARME KLOAK-ANLÆG</p>	<p><i>Malerfirmaet</i> Gustav Lehnert Rud. Berghsgade 65 . Ryv. 1421 y Alt Maler- og Tapetsererarbejde udføres</p>	
	<p><i>Salg og Udlejning af Lysbade- lamper og alle elektromedicin- ske Apparater.</i> Dansk Røntgen-Teknik A/S København Telf. 4229 Aarhus Telf. 6545 Leverandør til de katolske Hospitaler</p>		
<p>Læs dette Rim! <i>Man køber bedst og billigst hvor den lille Irma Pige bor!</i></p>			<p>R. Wilhelm <i>Bageri og Conditori</i> Frederiksvej 18 . Tlf. Goth. 1371 Lev. til Institut Jeanne d'Arc</p>
<p>C. J. Schledermann & Sønner MURERMESTRE . ENTREPRENØRER Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122 Jernbeton Murermeister ved Sct. Maria Hospital</p>			<p>Heinze's Vinduespolering Ole Suhrsgade 12 . Byen 2261 y Lev. til Assumptionsklosteret Rygaard</p>
<p>Støt Frank Andersens Fond Postgiro 1087</p>			<p>Brdr. Wiggers Malermestre Taarbæk Strandvej 45 . Tlf. Bellevue 154 Udfører Arb. v. Assumptionsklosteret Rygaard</p> <p>Annoncér i „Katolsk Ugeblad“ <i>fælles for læg og lærd, for By og Land, for unge og gamle</i></p>

Father Martindale om Chesterton

Onsdag den 5. Marts holdt Pater Martindale Foredrag i A. C. om Chesterton. Boyesgades Sal var overfyldt, og de taknemmelige Tilhørere takkede Foredragsholderen med store Klapsalver.

I sit Foredrag udfoldede Pater Martindale hele sit sprudlende Vid, sin fine Iagttagelsesevne, sin elskværdige Humor og stille Patos.

Han tegnede Chestertons Skikkelse for os saa lyslevende, at vi bagefter syntes, at nu kendte vi ham, nu havde vi mødt ham; Chesterton, den store Katolik, den dristige Filosof, den omdiskuterede, frygtede, elskede, beundrede Forfatter af Biografier, Essays og Detektivhistorier, den ærlige Journalist, den søgte Foredragsholder, den rørende Ægtefælle, den ofte isoleret staaende Politiker, den ærkeengelske Englænder, der næsten ikke havde rejst, den rammende Debattør, den gavmilde, trofaste Ven, den overraskende Humørist.

Det morede Chesterton at slynge Paradokser ud, fordi de virkede som Paradokser paa andre, men for ham selv var de Sandheden, saadan som han saa den. Hans største Fornøjelse var at faa andre til at tænke — noget, som Father Martindale siger, at Englændere er bange for. Paa den anden Side — hvis de bliver tvunget til at tænke, er de ikke bange for at tage Konsekvenserne, hvor ubehagelige de

end er. Chesterton har maaske mere end nogen anden i dette Aarhundrede formaaet at faa Englænderne til at tænke, og hvilke uhyre Følger det har faaet og endnu vil faa, kan slet ikke udmaales.

Chesterton har i højeste Grad medvirket til, at man nu i England vedgaar, at den katolske Kirke er til; selv Udenrigsministeriet (sagde F. M. med et Smil), er det nu gaaet op for, at den katolske Kirke er en Faktor i England, en Generalfaktor uden for England. Paven eksisterer virkelig, og intelligente Mennesker af alle Racer (ogsaa Englændere!) tager ham alvorligt. Fra at have været en Slags Religion, mest Overtro, for nogle laverestaaende Mennesker, mest Irlændere, er Katolicismen nu i den engelske offentlige Mening blevet en Religion med Façon paa, en Klippe af urokkelige Idealer, af uhørt strenge Krav, af vidunderligt godt organiserede Institutioner, af absolutte Dogmer og absolut tænkende Mennesker med høj Intelligens samt med en vidunderlig Offervilje og Kærlighed til og Respekt for deres Medmennesker. Den katolske Kirke som saadan har vundet Englændernes Respekt, og dens Mening bliver ikke alene hørt, naar den selv taler, men den bliver raadspurgt af anderledestænkende. I Oxford kan der nutildags ikke tænkes en akademisk Diskussion om vigtige, aandelige Em-

ner, uden at der bliver spurgt om den katolske Kirkes Mening.

Er der nu ikke noget mærkeligt i paa den ene Side at dyrke Religion og Filosofi og paa den anden Side at skrive Detektivromaner? Chesterton, siger Father Martindale, vilde ikke have indrømmet, at der var nogen Uoverensstemmelse der. For er man ikke ogsaa i Religion og Filosofi paa Jagt efter Sandheden?

Gilbert Chesterton var det mest klarhjernede Menneske, jeg har kendt, sagde Father Martindale, maaske med Undtagelse af hans Broder Cecil. Han var maaske endnu en lille Grad mere klarhjernet. Gilberts Sind var saa »gennemsigtigt«, hans Idéer stod saa færdige for ham, at han nedskrev sine Tanker uden at rette et eneste Ord.

Brødrene diskuterede altid og ofte med stor Heftighed, og da de var hinanden jævnbyrdige, kunde maaske intet andet paa bedre Maade have afslebet og smidiggjort Gilbert som Debattør og forberedt ham til at blive den rammende Taler, han senere skulde blive. Brødrene begyndte at diskutere, sagde Father Martindale, saa snart de havde lært at tale, og de holdt aldrig op siden. Først Døden (Cecil faldt i Verdenskrigen) standsede disse Orddyster. De var ellers de bedste Venner og havde stor og god Indflydelse paa hinanden.

Fortsættes Side 172

Horisonten rundt

Katolske Lyttere overfor en Afgørelse

Biskoppen har med stor Glæde hilst et Initiativ fra de københavnske Sognepræsters Side, hvorved den følgende Maaned indtil Paaske benyttes til en vidtforgrenet Agitation for den katolske Radiosag. Da Provinzen i Forvejen er et Hestehoved foran Hovedstaden i Forstaaelse for denne Sags Betydning, er det paa Forhaand givet, at man alle Steder i Landet vil tage Del i Agitationen og sætte en Ære i at naa det Resultat, der er sat for Maanedens Arbejde.

Som bekendt er det ved mange Aars stadigt Arbejde lidt efter lidt lykkedes at faa udsendt fire Gudstjenester hvert Aar fra Sakramentskirken i København. Det har ikke været let at naa saa langt, og det er paa ingen Maade givet, at vi faar Lov til at beholde disse, endsige til at naa yderligere frem. Statsradiofonien maa tage Hensyn til den Interesse, der vises de enkelte Sendetimers Program, og beskære alt, hvad der synes at møde dalende Lyttergunst. Og forskellige Sekter er meget opsat paa at faa udsendt deres Gudstjenester og ser med en vis Misundelse paa Katolikernes fire halve Timer om Aaret.

Den sikreste Rettesnor for Statsradiofonien til Bedømmelse af Interessen for vore Udsendelser er Antallet af katolske Lyttere. Og da vi ikke skriver vor Trosbekendelse paa Licensindbetalingen, vil det sige, at Statsradiofonien maa se paa Antallet af *organiserede* katolske Lyttere, d. v. s. paa Medlemstallet i vore katolske Radioklubber. Som bekendt har Radioloven ogsaa givet Klubberne en vis Indflydelse paa Radioraadets Sammensætning, saaledes at vore Organisationers Styrke betinger vor Indflydelse paa den mest afgørende Instans indenfor den danske Radio.

Vore katolske Radioklubber

er tilsluttet den større Organisation »De upolitiske danske Radioklubber«. Takket være vort Medlemstal er det lykkedes os at faa en Katolik, Kontorchef *K. Boje-Danielsen*, ind i denne Stororganisations Hovedbestyrelse. Det er nu netop dette Sæde i Hovedbestyrelsen, som staar paa Spil. Opnaar vi ikke en væsentlig Stigning i vort Medlemstal, mister vi Pladsen ved det Bord, hvor de upolitiske Radioklubber har bedst Adgang til at fremføre deres Interesser for det Medlem af Radioraadet, disse Klubber i Fællesskab har kunnet indvælge.

Hvert fjerde Aar tælles Klubbernes Medlemstal op af Statsradiofonien, og dette Tal er afgørende for de Valg, der saa skal foregaa. I Mellemtiden mellem Valgene har Tallene en forstaaelig Tilbøjelighed til at stagnere eller gaa ned. Saaledes har de katolske Klubber i Øjeblikket væsentligt færre Medlemmer end i 1937. Det er dette, der skal raades Bod paa i Aarets Løb, og Hovedparten af Arbejdet maa gøres allerede nu, hvor Agitationen sætter ind samtidig med, at Licensen skal betales. Maalet er simpelthen *allermindst 500 nye Medlemmer inden Paaske*. Og Grunden er den, som enhver kan forstaa: *Skal vi miste vore Radiogudstjenester eller tværtimod vinde nyt katolsk Land indenfor Radioen?*

Kun Radiolyttere kan blive Medlemmer. »Passive« Medlemmer uden Radio tæller ikke med. Iøvrigt er det hele uhyre enkelt. Man melder sig ved Udfyldelse og Indsendelse (Tryksag 6 Øre) af den Blanket, der findes trykt paa Omslagets 3die Side. Husk at anføre Licensnummeret, som er det Tal der staar paa Licenskvitteringen lige umiddelbart under Navn og Adresse. Naar man saa betaler 1 Kr. paa det Girokort, der bliver tilsendt, faar man sit Medlemskort og man *tæller med* blandt den for-

haabentlig tusindtallige katolske Lytterskare, der forstaar, hvad det gælder.

Højskolens Passionsaften

Søndag d. 30. Marts Kl. 20 kalder Højskolen igen til stort Fællesmøde i Grundtvigs Hus. Det er Passionstiden, der begynder, og Højskolen søger at hjælpe os til at gaa ind i de alvorlige to Uger med den rette Aand. Ligesom Højskolen indledede Adventstiden med en Advent, hvor Tale, Sang og Recitation gjorde os fortrolig paa en ny Maade med Advents liturgiske Tekster, er der opbygget en Passions-Forberedelse af Jeremias Klagesange, Improperierne, Miserere og katolske Passionssalmer, samtidig med at Pastor Thorbjørn Møller taler til os om Passionstidens kristne Tanker.

Bispeksjold som Bornetegning

En Del af de Børn, der er Medlemmer af St. Knuds Gilderne, kolorerer den smukke Tegning af Biskoppens Skjold. Nogle vælger Farverne ud af deres eget Hovede, men flere vil gerne have de *rigtige* Farver frem og har forespurgt om disse. Her er saa »Opskriften«: Hatten, Snoren og Kvasterne grønne. Korset og Kors-Stangen gylden. Skjoldets venstre Felt med Uglen har stærkt blaa Bundfarve, mens Uglen og Ploven er sølverne. Det højre Felt er stærkt rødt og de tre Rektangler i Feltet er gyldne. Endelig er Baandet fornedet grønt med Bogstaver, der enten er sorte eller gyldne.

Enkelte Børn har allerede indsendt færdige Koloreringskort. Derfor henleder Hovedkomitéen Opmærksomheden paa, at det for at spare Porto er bedst, at færdige Kors overgives til Sogneledelsen, der saa ved Aarets Slutning drager Omsorg for Kortenes Indsendelse under eet til Biskoppen gennem Hovedkomitéen.

En Aarsag til vore store Ulykker

Selv forrige Uges Artikel om H. G. Wells var ikke tænkt uden Forbindelse med Fasten. Vi bør jo altid ransage vore Samvittigheder, men gøre det med dobbelt Grundighed, naar vi giver os af med at fordømme andre. Saakaldte »gode Katoliker« kan udmærket godt være de skriftkloge og Farisæerne om igen.

Vi skal se paa Kristus

Det er rigtigt nok, at Samvittighedsransagelsen kan overdriues. Jeg tør næsten sige, at vi ikke bør *undlade* at ransage vor Samvittighed. Vi bør bestemt ikke bruge vor meste Tid til det. Tænk vi paa vort eget Jeg, bliver vi optaget af dette Jeg, mens de Kristne burde være optaget af Kristus og af andre Mennesker for hans Skyld. Vel kan vi ikke gøre ret meget for andre Mennesker eller for ham, hvis vi selv er daarlige Kristne; men vi bliver meget hurtigere bedre Kristne, hvis vi har for Vane at prøve paa at gøre det rette, snarere end den Vane at prøve paa ikke at gøre det forkerte. Deraf følger ikke, at enhver ubehagelig Ting er den rette Ting, men det er næsten altid rigtigt, at en ubehagelig og uselvvisk Ting er det rette; og selv de, der ikke vidste, at de gjorde den Slags for Vor Herres Skyld, blev kaldt »min Faders velsignede«. Det kunde ikke have været rart at besøge Fængslerne i Palæstina eller de urene Sygeværrelser, eller at give Mad til de syge og Klæder til de frysende, naar man kun lige havde nok til sig selv. Men de, der gjorde netop disse Ting og blev stillet paa Faarenes Side, følte sig ganske overrasket, naar de fik at vide, at de havde gjort det »mod Mig«. Det *regnede* Vor Herre det for, i den Grad identificerer han sig med dem, han kom for at frelse.

Lad os da sige, at den Kristne rimeligvis er særdeles klar over det, hvis han begaar en Dødsynd. Det er ligesom en orm-

stukken Tand, der kan trækkes ud. Hans almindelige Synder er derimod velsagtens utallige og ligner et Lag Støv. Saadan et Støvlag anbringer man ikke under Mikroskopet for saa at fjerne hvert enkelt mikroskopisk Støvgran for sig. Man giver et ordentligt Sving med Støvekosten — foretager en ærlig Opvækkel- se af Anger — og gaar saa beslutsomt løs paa at gøre det gode (d. v. s. den Ting, der rimeligvis er ubehagelig og uselvvisk) uden at standse for at spørge, om denne Ting nu ogsaa er *befalet*. Vor Herre *vil gerne*, du skal gøre det, og saa er der ikke mere at snakke om.

En folkelig Underbevidsthed

Men nu gives der noget, der kaldes en »Under-Bevidsthed«. Psykoanalytikerne har gjort et Par gode Ting (nok ikke mange), og den ene bestaar i at minde os om denne »Under-Bevidsthed«. Men hvad forstaar jeg egentlig ved den?

Jeg vil tage et Eksempel fra en *folkelig* »Under-Bevidsthed«, for den kan i Løbet af nogen Tid opdages uden større Vanskelighed. Og jeg tager det fra England, for saa kan jeg faa Lejlighed til angerfuldt at slaa mig for Brystet, og de danske Læsere kan selv overføre det paa danske Forhold, og det kan jeg ikke gøre uden at være uartig mod Værtsfolk. Jeg ønsker ikke at efterligne hin anglikanske Biskop i Afrika, om hvem en Forfatter skrev, at hans uforfærdede Fodsport altid var et saadant Mønster for Englene... (De husker jo nok Digterens Linie: »De dødelige tramper ind, hvor Engle frygter at træde«?) Jeg holder mig til det Land, hvor Gud oprindeligt satte min Fod.

Uvidenhed om Englænderens Stilling til Højskolen

For nylig blev jeg spurgt om Konversioner i England. Blandt

andet sagde jeg, at Katolikerne selv ubevidst har været ansvarlige for, at Konversionsbevægelsen foregaar alt for langsomt. Skylden er den, at de ikke var klar over den nationale Underbevidsthed. De rettede en Strøm af Polemik mod Anglikanismen, især den anglikanske Præstevielses Gyldighed. De saa endda knap nok, at Ordinationen *aldrig* er det centrale Punkt i den kristne Enhed, alle mulige Hæretikere har gyldig Præsteviel- se, og alle de oprindelige Hæretikere havde det. De var allesammen Ex-Katoliker. Ogsaa de første Protestanter. Luther var en rettelig viet Præst, og det blev han ved med at være. Men de saa heller ikke, at selve den Anglikanske Kirke allerede havde mistet det meste af sin Betydning for den nationale Bevidsthed og snart skulde miste Resten. Ganske særligt betød Ordinationen da ikke noget; almindelige Mennesker anede ikke, hvad Ordet betød.

Den anglikanske Kirke var en vældig Facade — socialt (Hofet, Parlamentet), officielt (Hær, Flaade etc.), ogsaa finansielt. Og i alle de højtidelige Optog (lige fra Kroninger til Nedlæggelsen af Grundsten) havde den et kirkeligt Monopol. Men repræsenterede den Nationens Bevidsthed? Ikke det fjerneste. Dogmatisk havde den for længe siden hørt op med at have nogen egen Mening, undtagen negativt: der var Enighed om at hade og foragte Rom. Størstedelen af Middelstanden var »lavkirkelig« — d. v. s. »dissentierende« — men *dem* var der ingen, der tog sig af. Og der var praktisk talt ingen Forfattere (undtagen Oxford-Præster), ingen Kunstnere, ingen Digtere og ingen »Tænkere«, som var overbeviste Anglikanere.

Om at prygle en død Hest

Derfor talte de første Konvertitter slet ikke til Nationens Bevidsthed. Da de selv havde været Anglikanere, var de maaske undskyldt, naar de ikke saa videre og dybere, men beklageligt er det, at i et Par Generationer

efter vort »Nye Foraar«, som Newman kaldte det, blev vore Skribenter ved og ved med at »prygle en død Hest« og spillede deres Krudt og Kugler, uden at tage sig af den almene Bevidsthed eller de dunkle Idéer og Ønsker, som langsomt rørte sig dybt nede under det graalige Vand. Og det betød, at Katoliker aldrig talte om noget, der »interesserede« Nationen, d.v.s. almindelige Mennesker. Katoliker opnaaede ikke engang en foreløbig Sympati ved at vise, at de kendte til og bekymrede sig om f. Eks. de forfærdelige Forhold, hvorunder Arbejdet foregik — det Arbejde, som skabte de riges Formuer, inclusive meget af den anglikanske Kirkes Rigdom.

Saaledes førte en af Strømningerne i hin Underbevidsthed de brede Masser til at betragte Kirken som en kapitalistisk Institution, der ernærede sig af de fattiges Blod og Sved. *Gud* blev paa en vag, ubestemt Maade godkendt; den ateistiske Propaganda havde ikke rigtig Heldet med sig. Vor Herre var simpelthen ubekendt — nu selvfølgelig mindre kendt end nogensinde. Det eneste, der blev hadet og betragtet som Ærke-Hykleren, var Højkirken. De engelske Katoliker stod afgjort ikke ene med deres Nærsynethed, men jeg har sagt, hvorfor jeg vælger dem til Eksempel. Dog skulde det alligevel have været klart nok, at Englands Fremtid i hvert Fald ikke var anglikansk, ligesom vi i vore Dage med Sindsro kan sige, at Danmarks Fremtid ikke (saa lidt som noget andet Lands) vil blive luthersk.

Skismaet mellem Øst og Vest

Gaa længere tilbage i Historien. Saa tror jeg, De vil opdage, at de fleste af de store kirkelige Ulykker skyldtes, at man ikke erkendte en eller anden Underbevidsthed. Jeg tror, det kan paavises angaaende det tragiske Skisma mellem Østen og Vesten, men det vil føre for vidt at vise hvordan. Vi maa nøjes med at sige, at de latinske og græske Dele af Kirken rimeligvis *aldrig*

forstod hinandens Underbevidsthed. Hvor den romerske Kirke arbejdede for at grundfæste det guddommelige Samfund paa Jorden, saa Mennesker kunde leve i dette paa en saadan Maade, at de kunde naa til deres sande Fædreland, saa gik Østen langt mere i Retning af at fæste Blikket mod Himlen og den guddommelige Realitet histoppe, og sukkede efter Individets »Guddommeliggørelse«. Det er upræcist sagt, men det giver et Vink til Forstaaelse. De *tænkte* (og følte) forskellige *Slags* Ting.

Nationalismens Komme

Paa samme Maade kunde den middelalderlige Teori om den ene Kristenhed med eet aandeligt Hoved (Paven) og eet verdsligt Hoved (Kejseren) have været praktiseret — og blev det ogsaa delvis — saa længe der ikke var adskilte Nationer. Bonifatius VIII kom ikke med nogen ny Teori og slet ikke med et nyt Dogme, men han saa ikke, at der simpelthen ikke længere *var* nogen enkelt Kristenhed. Nationerne *var* blevet til, og de var Rivaler; Kejseren var for længe siden blevet tysk og ikke en, der stod over Racerne, og han var bestemt ikke over-national. Da Paverne boede i Avignon, lignede de heller ikke mere den Universelle Fader, men især franske Undersaatter, og da de vendte tilbage og blev italienske Fyrster ligesom de andre Fyrster, var de i endnu højere Grad »en blandt mange«. *Teorien* havde ikke mere noget *Materiale* at arbejde med. Men Romerhoffet erkendte ikke den Underbevidsthed, som allerede var ved at skyde frem, og forstod heller ikke, at Feudalismen var ved at komme til at dreje sig om Penge i Stedet for om Tjeneste, og at Kristendommen end ikke længere kunde udvise en Fællesfront mod Tyrkerne, for slet ikke at tale om at paatage sig et Korstog med mystisk Begejstring.

Det vilde være meget let at paavise, at Luther selv ikke vilde have haft Held med sit Oprør, hvis ikke der paa hans Tid (og ikke

blot i Tyskland) havde været en Underbevidsthed, som var besluttet paa at opnaa alle mulige Friheder, og som ligeledes følte stærk Harm mod den Maade, kirkeligt Liv kunde se paa Pengene. Dette Element i det kirkelige Liv blev bevidst forkastet som uretmæssigt og skadeligt for det almindelige Liv.

Moderne Eksempler

Og endelig vil jeg tage to mere moderne Eksempler. I det 19. Aarh. blev det halve Europas Underbevidsthed »socialistisk«. Den var bittert harmfuld overfor Arbejderklassens forfærdelige Kaar. Heldigvis var der nogle faa — meget faa — store gejstlige og Lægmænd, der forstod det (f. Eks. Biskop Ketteler og Kardinal Mermillod). Nu var Leo XIII's Aand aaben og skarp-sindig, selv om den maaske ikke var opfindsom, og da saadanne Mænd fremlagde Situationen for ham, forstod hans Intelligens straks Betydningen af det og saa alle Sagens Punkter, og ud fra det Materiale, der stilledes til hans Raadighed, skrev han sine epokegørende Rundskrivelser. Blev de forstaaet? Jeg er bange for, at kun faa af de rige Katoliker havde den ringeste Lyst til at give Agt paa dem, ligesom Pius XI strengt maatte erklære, at rige Katoliker hist og her ligefrem havde forhindret Oplæsningen af hans »Quadragesimo Anno«. Og Flertallet af Katolikerne var simpelthen uvidende om denne Underbevidsthed og troede ganske oprigtigt, at »Leo var blevet Socialist«.

Et sidste Eksempel. Da jeg for længe siden var i Zagreb til eukaristisk Kongres, var jeg dybt grebet af den folkelige Fromhed. (Jeg læste Messe i en Kirke en halv Time *efter Midnat*, og det tog ti Minutter at bane sig Vej gennem Skarerne fra Sakristiet til Alteret til Trods for min drabelige Fodboldspiller-Ministrants energiske Hjælp. Her maatte Kommunionen uddeles fra to Altre uafbrudt indtil Klokkeren var *to om Eftermiddagen*). Men der var en kroatisk Præst, som sagde til

mig: »Ja, men de ved ikke noget om deres Tro. Vi tog deres Tro som givet og har ikke undervist dem. Sønnerne tænker allerede anderledes end deres Fædre, og deres Sønner vil igen tænke anderledes.« De nye Strømninger, der rørte paa sig under deres vanlige Opførsel, var ikke blevet bemærket — trods den iøjnespringende Kendsgerning, at alle Aviserne (jeg tror fire) var jødiske eller liberale... Og Filmselskaberne, som vi henvendte

os til, var af samme Slags og afsløget af filme Kongressen til deres Ugerevue — skønt den var langt det mest maleriske i Europa i den Uge. Grunden var den samme. Kroatien er et yndigt Land, men jeg er bange for, at Underbevidstheden har faaet Lov til at blive fordærvet, uden at vi bemærkede det.

Og nu kan vi saa i næste Artikel lettere anvende dette Begreb paa os selv.

C. C. Martindale S. J.

KONFIRMATION

Replikker fra en Dames

Naa — hvad var der saa i Vejen i Gaar? Jeg vilde oprigtigt talt ønske, at du lod være med at gaa til de Damekomsammen'er. Det er nu rigtigt, hvad Thomas a Kempis siger: Gid jeg oftere havde tiet og ikke været blandt Mennesker...

Jeg har absolut ikke nogen ond Samvittighed.

Nej, jeg tror heller ikke, du har forsnakket dig, — — men du har været blandt Mennesker, som ærgrede dig, og som — det lyder ikke godt, men det er vist sandt: fik dig til at se mindre venligt paa vor Kirke.

Det sidste tror jeg ikke helt passer. Men Ærgrelsen er rigtig nok.

Hvorfor gaar du der saa?

Fordi man ikke altid kan sige nej uden at være uhøflig. Og Høflighed er en stor kristen Dyd, siger Frans af Assisi — — jeg kan ogsaa citere.

Hm. — Men der er noget, der hedder at undgaa den nærmeste Lejlighed til Synd. Og Irritation og Ærgrelse er Synd.

Tror du?

Ja, bestemt. I alt Fald fører det meget let dertil. — Men lad mig nu hellere høre, hvad der var i Vejen i Gaar.

Konfirmationen.

Konf.....? Hvordan kunde den ...?

Jo, ser du: Fru — naa, det er sandt, vi taler bedre om Tingen selv uden Navne, plejer du at sige. Altsaa — vi snakkede naturligvis om, hvor vanvittig dyrt alting er blevet, og saa sagde en af Damerne: »Ja, jeg har allerede købt Tøjet til Ingers Konfirmationskjole, og det kom saamænd paa næsten hundrede Kroner!« Der var selvfølgelig vild Forfærdelse, og saa sagde en anden: »Ja, og tænk saa paa alt det andet, der skal til! Patrene vilde have, at Jørgen skulde konfirmeres i Aar, men vi sagde nej, for Søster skal til den første Kommunion, og mere end een Fest kan vi ikke overkomme, saa Jørgen maa vente til næste Aar.« Det viste sig, at samme Jørgen var fyldt 15 Aar, men det gjorde ikke noget. Saa var der en, der spurgte, om det nu ogsaa var nødvendigt med de forfærdelig store Udgifter. »Pigebørnene har vist Kirkens hvide Kjoler paa,« sagde hun. Ih, saa blev der et Ramaskrig. Det var sandelig forældet, og heldigvis var man de fleste Steder gaaet bort fra det, og det manglede da ogsaa bare, at man ikke skulde se, hvor fine Børnene var, o.s.v., o.s.v. — Synes du egentlig ikke, det er en god Idé med Kirkens Kjoler?

Pragtfuld, — noget af det

mest demokratiske, der tænkes kan! Tænk, hvor et lille fattigt Væsen og hendes Mor spares for Ydmygelser, naar den, som ingen hvid Kjole kan faa, og den, hvis Kjole har kostet over hundrede Kroner, ser ens ud i Kirken. Og husk, at de store Piger slipper for at sidde under Guds-tjenesten og tænke paa, hvor dejlige de ser ud! At ikke enhver Mor er begejstret for den Tanke! — Naa, var der mere?

Ja — — Nu har jeg naturligvis nylig været Katekismen igennem, saa jeg husker min sent modtagne »Børnelærdom« godt; men — — sig mig — — du ved da vel nok, hvad Konfirmationens Sakramente er, selv om det er en lille Evighed siden, du blev optaget?

Naa, der var altsaa nogen, som ikke vidste det!

Det var der! Nogen havde hørt, at Konfirmationen egentlig skal meddeles meget tidligt, og saa sagde en: »Jeg synes, det passer saa glimrende, at Børnene bekræfter deres Daabspagt, netop naar de begynder at blive voksne.« Og tænk, det var Bentes Kusine, som sagde det, og hun er da baade kultiveret og kundskabsrig — — ja, det var jeg nødt til at sige, for at du skulde vide, hvorfor jeg blev særlig forfærdet — —

Ja, det med »Daabspagten Bekræftelse« har sat sig utrolig fast. I Fjor viste Gerda mig en Stil, som et Pigebarn fra et udmærket katolsk Hjem havde skrevet om sin Brors Konfirmation, og hvori hun talte om »Bekræftelsen af Daabspagten«. Men var der ikke nogen, som anholdt Bentes Kusines Uvidenhed?

Jo, der var da en enkelt, som gjorde Vrøvl, og den anden saa en Smule flov ud.

Vi trænger aabenbart til Oplysning paa det Punkt.

Ja, ved du hvad — netop her blandt os, som lever i protestantiske eller irreligiøse Omgivelser, skulde Andagten til Helligaanden betyde særlig meget.

Det har du Ret i. Og saa kan vi maaske engang naa til at blive fri for, at Modtagelsen af Helligaandens Sakramente bliver

ledsaget af en Masse Fjas og Pjank. — Skal vi saa se paa ...

Nej, jeg er ikke færdig endnu; det er netop noget med Fjas og Pjank. En eller anden sagde noget pænt og alvorligt om *Sakramentet*, men hun blev helt fejtet til Side. »Jeg var engang til en Konfirmationsfest, der skulde være gennemført katolsk, rent religiøst præget — og bevares, hvor jeg kedede mig!« erklærede en meget højroestet DAME. Den første blev irriteret og rød i Hovedet — —

Hun skulde have holdt sig hjemme!

Snak, — saa havde ingen jo sagt det fornuftige, hun sagde...

Naa — nej — — det kan der være noget i. Sagde hun saa mere, den fornuftige?

Nej, men en anden fortalte, at hendes Sognepræst i Fjor bad hende staa Fadder til en lille Pige. Hun talte saa med Moderen, der var meget jævn og beskeden, og da hun fik at vide, at Pigebarnets Bror ogsaa skulde konfirmeres, sagde hun: »Det bliver da en stor Fest.« »Ja, vi maa holde den paa en Restauration,« sagde Moderen, »for Børnene vil jo saa gerne have Bal.« Hun, som fortalte det, havde været ganske ked af at høre det, sagde hun; men den anden, som havde kedet sig ved den helt katolske Fest, vilde ikke gaa med til, at der var noget forkert ved »Ballet« — —

Hun dér var nok ualmindelig slem; saa galt — —

Maaske. Men sig mig, kan du ikke forstaa, at jeg ærgrede mig i Gaar — — og at jeg ikke kunde lade være med at tænke: Naar Katoliker er saadan — —?

Stop! Jo, jeg kan godt forstaa, at du ærgrede dig. Og du maa se at lære at sige noget i rette Øjeblik — — saa er der da den Fordel ved dine Dametheer, at du faar anbragt et fornuftigt Ord.

Aah, en af Damerne sagde for Resten, at det var saa irriterende med de nye Konvertitter, som straks bildte sig ind, at de havde Forstand paa alt muligt.

Nogle nye Konvertitter, som en Maaned efter, at de er optaget i Kirken, højroestet giver de-

res uforgribelige Mening til Kende i Tide og Utide, kan ogsaa være irriterende. — Men det var den Bemærkning: »Naar Katoliker er saadan — —« underforstaaet: »Hvad er der saa ved det hele?« jeg vilde anholde. Blev du optaget i Guds Kirke eller i en Damekreds? Er to eller ti eller halvtreds danske Katoliker *Kirken*?

Nej, naturligvis — — jeg mener det heller ikke. Og du har Ret i, at jeg maa sørge for at vide grundig Besked og lære at sige de rette Ord i det rette Øjeblik. Men — saa skal jeg altsaa ikke tie, som du saa kønt anbefalede mig — med Støtte af Thomas a Kempis!

(Alle citerede Udtalelser er autentiske). T. Fd.

Kapitler om Fader vor I

HERRENS BØN

Ud fra Skriften og Kirkens Lære har vi indtil nu forsøgt at forklare, hvordan vor Bøn ganske i Almindelighed bør være. Alt, hvad der er blevet sagt, bekræftes og stadfæstes, udvides og belyses fra nye Sider, naar man fordyber sig i den Bøn, som Herren selv har lært sine Disciple. Jeg tænker paa »Fader vor«, som staar i Bjergprædiken. Denne Bøn er af ganske fundamental Betydning for vor hellige Religion. Dens store Vigtighed er blevet forstaaet af de Kristne. Dette fremgaar af den Omstændighed, at Kirken bruger den i hver hellig Messe før Kommunionen, og saaledes gentages den paa alle de troendes Vegne fra Solens Opgang til dens Nedgang, lige til vor Herre kommer igen. Fra os selv ved vi, at alle og enhver, der endnu har en Gnist af kristen Tankegang i sig, beder deres »Fader vor« hver Dag. Det er ogsaa indlysende, at det maa være den bedste Bøn. Hvilken anden kan være mere Bøn »i Aand« end den, som Kristus lærer, han, som jo har sendt os den Helligaand? Eller hvilken anden kan i Guds Øjne være mere Bøn »i Sandhed« end den, som kommer fra Guds Søn, der er Sandhed og Liv i egen Person?

Af disse Grunde maa det være baade gavnligt og trøstefuldt ogsaa engang at gennemtænke denne Bøn. Man bliver sig der-

ved bedre bevidst, *hvor rige vi er*, og man føler sig stærkere opmuntret til altid *med dyb Ærbødighed og barnlig Tillid* at henvende sig til vor Fader i Himlen, naar man ved Hjælp af »Fadervor« ønsker at opnaa Gaver og Goder af ham. I Dag kan det kun være de store Linier, vi forsøger at klarlægge, idet vi opsætter Drøftelsen af Enkelthederne til senere. Vi vil meget hurtigt opdage, at gamle Tertulian har Ret, naar han paastaar, at denne Bøn er hele den kristne Religions korte Hovedsum, og med Beundring konstaterer, at der med ganske faa og korte Ord er sagt alt, hvad vi Mennesker har Lov til at vente og ønske og bede om.

Naturligvis betyder dette ikke, at vi altid skal bruge de samme Ord, som staar i »Fadervor«. Hverken Kristus eller Apostlene har gjort det. Vi behøver bare at tænke paa Herrens ypperstepræstelige Bøn i Nadversalen eller hans Hjertesukke i Oliehaven eller de Salmever, han benyttede under sin Bøn paa Korset. Heller ikke Apostlene og de første Kristne gjorde det, da Petrus og Johannes efter den første Kristenforfølgelse i Jerusalem uskadt vendte hjem fra det høje Raad (Apg. 4,23—31). For skønt Ordlyden af Herrens Bøn er os hellig og dyrebar, kan det være nødvendigt at variere Udtrykkene for at vedligeholde

Andagten. Bare det, vi beder om, er det samme som i »Fadervor«, og bare vi benytter den samme Værdiskala, d. v. s. at det i sig selv vigtigste maa være det første, vi beder om, og at de mindre vigtige Ønsker skal fremsættes i anden Række og i Overensstemmelse med de første. Hvad jeg mener med disse Ord bliver straks klarere i det følgende.

»Fadervor« bestaar nemlig af *en indledende Paakaldelse og syv Bønner*. I de tre første beder vi om det, som hører Gud til. Skabningen skal jo frem for alt give Gud, hvad Guds er. Derfor siger vi her: *dit Navn, dit Rige, din Vilje*. I de fire sidste Bønner tænker vi saa paa vore egne Fornødenheder. Af den Grund siger vi nu: *vort Brød og vor Skyld samt to Gange os: led os ikke o.s.v.; frels os*.

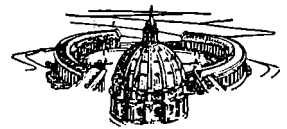
»Helliget werde dit Navn«, er den første Bøn. Den tilsigter det, som er alle skabte Tings sidste Endemaal og højeste Bestemmelse, nemlig at de ærer og forherliger deres Ophav og Skaber. Det er ogsaa det, som Gud selv med absolut Nødvendighed maa søge og tilstræbe i alt, hvad han virker udadtil. Ellers var han ikke den hellige Gud, der kun kan elske det gode og rette. — Denne Forherligelse af Gud opnaas paa den mest fuldkomne Maade, naar ikke blot den enkelte som Individ, men alle fornuftbegavede Skabninger — Engle og Mennesker tilsammen — som et Rige eller som Guds Ejendomsfolk hylder og tilbeder den Allershøjeste. Derfor lyder den anden Bøn i Fadervor saaledes: »Komme dit Rige.« — Gudsdyrkelse i Fællesskab vilde imidlertid være mangelfuld, ja, ligefrem umulig, hvis ikke den bestod i fuldkommen Lydighed mod Herren. Af denne Grund er

der saa i tredje Bøn Tale om fuldkommen Opfyldelse af Guds Vilje: »Ske din Vilje« lige saa upaaklageligt paa Jorden som i Himlen. — Tænker man sig lidt om, opdager man, at man i de tre første Bønner beder om *noget, som er saa op-højet og uovertræffeligt, at end ikke Gud kender eller ønsker noget større og bedre*.

Efter at vi saaledes har bedt om de eneste Goder, vi Skabninger kan yde Gud, nemlig Anerkendelse og Forherligelse udefra, (hans indre Herlighedsrigdom kan vi hverken give et Bidrag til eller forøge, fordi den er uendelig stor i Forvejen), skal vi tænke paa os selv og vore Fornødenheder, idet vi beder om, hvad vort Legeme og vor Sjæl trænger til. Giv vort Legeme det »daglige Brød«, siger vi først og tilføjer saa: »Forlad os vor Skyld«, hvorved vor Sjæl kommer i Besiddelse af det overnaturlige og guddommelige Liv. Endvidere beder vi Gud om at bevare dette Liv uskadt i os ved at beskytte os mod Fald i Fristelsens Time. Til Slut sammenfatter vi endnu engang vore Ønsker for Sjæl og Legeme og bønfalder om Befrielse fra alt, hvad der kan skade dem: »Frels os fra det onde. Amen.«

Hvor maa vi ikke være taknemlige for den Bøn! Det hører virkelig til Guds største Naadesbevisninger, at den Herre, til hvem vi skal henvende os i vor Nød og alle vore Anliggender, selv vilde diktere det Bønkrift, som vi skal overrække ham for at blive bønhørt. Beder vi vort »Fadervor«, støtter vi os ikke blot til Kristi Fortjenester, men ogsaa til hans Ord, d. s. v. det *evige Livs Ord*. Hvilken Lykke, hvilken Rigdom, hvilken Ære!

F. K.

URBI ET ORBI

I sidste Uge modtog den hellige Fader i Audiens den spanske Delegation, der var kommet til Rom i Anledning af Eks-Kong Alfons XIII's Bisættelse. Som Afslutning paa Audiensen meddelte den hellige Fader Delegationen samt det spanske Folk og den spanske Regering sin faderlige Velsignelse.

De Udgravninger, der paa Foranledning af Pave Pius XI har fundet Sted under Peterskirken i den sidste halve Snes Aar, vil nu blive indstillet for stedse, idet Vatikanets Arkitekter har nedlagt Forbud mod Arbejdernes Videreførelse med den Motivering, at den videre Underminering af Peterskirkens Fundament maa anses for at være for risikabel med Henblik paa Kirkens enorme Overbygning. Udgravningerne har i Tidens Løb bragt adskillige og interessante Fund fra den romerske Kejsertid for Dagens Lys, Fund, der iøvrigt bekræfter den Antagelse, at Kejser Neros Cirkus, hvor den hellige Petrus blev korsfæstet, har staaet nær ved den nuværende Peterskirke.

I sit Fastehyrdebrev opmuntrer Ærkebiskoppen af Malines de belgiske Katoliker til i den nuværende haarde Tid at se hen til Belgiens glørrige Fortid og nu som før at have Tillid til den Almagtiges Indgriben i alle Livets Forhold.

Adskillige Steder i Tyskland, hvor Manglen paa Kirker i den senere Tid har gjort sig stærkt gældende, bl. a. paa Grund af de store Folkeomplaceringer, har man ifølge Agenturmeldinger taget det amerikanske Eksempel op og bygget en Del »rullede Kirker«. Vognene indeholder Altre og kirkelige Brugsgenstande, og i flere Tilfælde rummer de endvidere Soveplads til Præsten, der ofte selv er Fører af Vognen.

Mod vor Vilje kan ingen trække os bort fra vort Tilflugtssted under Guds Vinger; om vi blot selv vil blive der, er vi frelst

St. Thomas More

Den, der fra Hovedgaden i Helsingør, Stengade, drejer om ad Sct. Annagade, vil et Stykke henne uvilkaarligt standse, grebet af et betagende Syn. Paa sin højre Haand har han da et stort middelalderligt Hus paa Hjørnet af Hestemøllestræde og bagved det et Klosterkompleks, omgivet af Have og lave Mure. Hjørnebygningen er *Karmeliterbrødrenes gamle Sygehus*; ogsaa Kirken og Klostret er deres. Kirken bærer endnu Jomfru Marias Navn.

VOR FRUE AF

Gaar man saa ind ad Kirkens eneste Indgang for Lægmand, der findes i den taarnløse, takkede Vestgavl, har man det store sluttede Rum foran sig med Sollyset vældende ind fra Vinduerne i Korets mægtige Sideskib.

Kirkens Arkitektur er ufor-

andret fra dengang, da den skabtes i det 15. Aarhundrede; var det ikke for det nyere Inventar og Manglen af de smukke, røde Murstensaltre, vilde man føle sig hensat til de Dage, da et jublende *Ave Maria* steg op mod de høje Hvælvinger fra den hvidklædte Munkeskare bag Korskranken.

Der er flere interessante Ting at lægge Mærke til med Hensyn til Kirkens Konstruktion. Koret er lige afsluttet og af samme Bredde som Kirken. Det maa altsaa i Middelalderen have udgjort et Afsnit af Kirken, adskilt fra den øvrige Del af et Gitter fra Ydervæg til Ydervæg tværs over den treskibede Kirke. Koret har udgjort Kirkens to østligste Fag. I Koret fandtes tidligere en stor Altertavle, et Maleri af en Flamælænder Jan Mortaest, forestillende Dommedag med de knælende Stiftere, Kristian II og hans Dronning Elisabeth i Forgrunden. Derved tidsfæstes den til før 1522. Altertavlen findes nu i Nationalmusæet. Korskranken og alt andet middelalderligt Inventar er forsvundet.

Gaar man ud ad Døren i Kirkens Nordmur, nær Vestgavlen, befinder man sig i *Klostergan-*

Sct. Mariæ Kirkes Indre

ÆLSINGØR

af Knud Sinding

gen, der binder de tre Klosterfløje sammen med Kirkefløjen. Dens brede Spidsbuevinduer vender ud til den store, beplantede Klostergaard. Alle tre Klosterfløje er i to Stokværk. Kirken er Sydfløj i dette enestaaende velbevarede Klosterkompleks.

I Vest- og Østfløj finder vi Klosters vigtigste Rum: i Vest, i nedre Stokværk, to Sale med Hvælvinger, hver med to Midtersøjler, og i Øst Sakristiet og den mærkelige, saakaldte Laxmandsal, opkaldt efter en Adelsmand, den senere Rigshovmester Poul Laxmand, der bekostede den. Denne Sal, som maa have tjent som Kapitelsal, har en Hvælvingskonstruktion, der minder om et udspændt Net, og ingen Midtersøjler. Over Sakristiet ligger Musikstuen, der har bevaret Kalkmalerier i Form af musicerende Engle, omgivet af et Net af Plante- og Blomsterdekorationer. Refektoriet har Kalkmalerier med Motiver fra det nye Testamente. Disse Kalkmalerier viser absolut intet Forfald i Tankegang eller Sæder, men en ren og from Følelse for Bibe-

Fratergaarden

lens Beretninger og en velgørende, frisk Følelse for Naturen.

I dette lyse og venlige Kloster, der er stort og fornemt baade efter Samtidens og vor Tids Begreber, færdedes mange gode danske Mænd i rastløs Aktivitet. Her dyrkede man Gud i Bøn og Sang, i Sygepleje, Sjælesorg og Undervisning. Her færdedes blandt andre den lærde Karmelitterpræst *Poul Helgesen*, der er kendt for sin kernefulde og ærlige Skibbykrønike. Dette Kloster har været et af Arnestederne herhjemme for den Rensel-

sens Aand, der indenfor Kirken satte ind i Begyndelsen af det 16. Aarhundrede, en Bevægelse, der paa Grund af Slaphed hos Lægmand og mange af Kirkens Tjenere og især af politiske Aarsager ikke naaede Resultater herhjemme, men som i de katolske Lande, hvor den ikke blev standset eller hemmet, gav overraskende og altomfattende Resultater i Form af en Bodens Aand, en renlinet Moral og en i Gerningen bevist Dyrkelse af alle Tings Skaber.

SYNDEFALDET

Af Sven Damsholt

Paa Stjernevejen — i Uendelighedens Rum, hvor Jord og Himmel mødes, der hvor der kun gives: Enten—Eller, paa det Sted, hvor Sjælen vender sig og spørger — der staar Lysets og Mørkets Engel.

— Du skal elske Herren din Gud, siger Lysets Engel. Han er saa stor og saa straalende ren, at kun den, som kender til det store, kan fatte, og kun det Øje, som kender Lyset, kan skue ham.

— Men hvad med mig selv? siger Mørkets Engel. — Hvad gavner det mig selv?

Han er ogsaa smuk, skønt det er paa en noget anden Maade; det er nærmest, fordi han er saa forstaaelig, saa menneskelig indlysende. Klogskab hvælver hans Pande, Oprøret luer i hans Blik, Dristighed og Forslagenhed krummer hans Næse og kløfter hans Hage, og Sarkasme spiller om hans Mund — Sarkasme, forstilt Forbavselse og saa samtidig den saa fornuftige Forklaring. Og saa lige med eet den anede, haarfine Sarkasme igen; det veksler og skifter, forførende og uimodstaeligt, og Mundens smalle Linie bevæger sig som en Slange.

— Du skal, thi han er alt det, som er, og uden ham er der slet intet. Han alene kender Tingenes Hemmelighed.

Mørkets Engel ler. Høj og pragtfuld ser han ud, den Fyrste; Forfængelighedens Kappe er slængt over hans Skulder, smilende slaar han ud med Haanden, og Jordens Rigdomme glimter paa hans Fingre. Han staar saa let og rank paa begge Ben; han staar paa Verdens Trone.

— Vist saa, Gud ønsker ikke, vi skal vide, at vi er lige saa kloge som han. Men hvorfor skulde Gud taale mig, hvis han virkelig var stærkere?

Men Lysets Engel vender sit strenge, klare Blik mod ham, saa han maa flytte Blikket. — Vogt dig, Satanas! Du er taalt en Tid, for

at Kærlighed af fri Vilje skal knytte det som lever, til Gud. Men din Tid er nøje afmaalt.

— — —

Nede paa Jorden staar der en Dreng og en Pige og kigger ind i Naboens Have, hvor der hænger de dejligste røde Æbler under Grene. Drengen er en krøllet Gut med klare Øjne; han hedder Adam. Og Pigen hedder Eva. Hun er hans Legekammerat og har ogsaa klare Øjne og tilmed lyse Fletninger, og hun ser saa sød ud, at man faar Lyst til at gøre alt, hvad hun siger. De staar begge to med Hænderne paa Stakittet og ser fortabte derind: Aa, sikke nogle dejlige Æbler!

Lysets Engel bøjer Hovedet, og han ligner fuldstændig Adams Mor, som forleden Dag sagde: — I maa ikke tage Naboens Æbler; det man tager fra andre, smager ikke godt.

Men Mørkets Engel smiler, og hans Skuldre ryster som af indvendig Latter — fuldstændig som en ældre Dreng, Børnene kender, og ham har de en vis Respekt for, thi han er klogere end dem og gør ofte Grin med dem.

Som en Edderkop, der hejser sig ned ad sin skinnende Sølvtraad, dumper Tanken ned til Adam: — Hvad gavner det egentlig mig selv at lade være? Mon de ikke skulde smage godt alligevel...

— Bare jeg havde eet, siger Eva. — Tør du?

Og Adam hopper over Stakittet. Særlig dristig er han ikke, og han ryster paa Haanden, da han skal plukke, saa han taber Æblet og det falder i Snavset. Og da de har delt det, skilles de og løber hver til sit, for Blikket er ikke klart længer, og det er ligesom de skammer sig over at se paa hinanden.

Hjemme under Stikkelsbærbusken, hvor Adam har gemt sig, tager han den første Bid af Æblet, og saa spændende er det at tænke paa, at man har stjaalet det, at han slet ikke smager, det er snavset.

— Det smager jo godt, tænker

Adam med Munden fuld af Æble, — saa er det Løgn, hvad Mor siger. Jo, jeg er nok saa klog som Mor.

Og den næste Dag, da han og Skomagerens Dreng faar en Kagemand forærende, kommer de op at slaas om den, og det er Begyndelsen af Historien: To Dreng, der slaas om en Honningmand. — Den vil jeg selv ha', tænker Adam, for han er kommet til Kundskaab om meget, og da Skomagerens Dreng løber afsted med Honningmanden og vender sig om for at raabe Hurra, tager han en Sten fra Jorden og kaster den efter ham, saa den rammer ham lige i Øjet, og han taber Honningmanden og løber grædende hjem.

Se, det er kun Begyndelsen; for Stenen, som Adam kastede, fløj videre. Skomagerens Dreng, som havde faaet Stenen i Øjet, blev aldrig helt rask, som han var før; den havde nemlig ramt dybere; den havde ramt saa dybt, at der blev ved med at sidde noget haardt derinde. Han er ogsaa kommet til Kundskaab.

Hjemme hos Skomageren er de mange; det er et fattigt Hjem, og Skomageren selv har Tuberkulose i Ryggen, saa det er blevet saa slemt, at den arme Mand til sidst ikke kan løfte Hammeren for at slaa Pløkke i. Saa maa Børnene hjælpe med for at opretholde Hjemmet, og de to ældste maa lave Saaler og slaa paa. Men da Drengen med de haarde Øjne vokser til, saa han bliver den, der skal arbejde for at føde de mange Munde, flytter han hjemmefra; han vil arbejde for sig selv, og saa maa de andre om Resten. Og hans Brødre og Søstre, som ser ham blive sin egen Herre og faa Raad, bliver ogsaa klogere; efterhaanden som de vokser til og kan klare sig, flytter de hjemmefra. Saa opløses Hjemmet.

Mørkets Engel nikker: — Det er jo Fornuft. Enhver er sin egen Lykkes Smed, og man maa tænke paa sig selv. Og han smiler glat og glinsende; det er akkurat som Glansen i de blanke Mahogniborde og Spejle, der pryder deres Hjem. Lüksus og Komfort; det lønner sig. Men hjemme i Skomagerværkstedet sidder den gamle Mand, som nu ikke engang kan rejse sig, fordi der ingen er til at støtte ham; en skønne Dag bærer nogle skikkelige

Naboer hans usle Legeme til Graven; saa kan Græsstraene og Blomsterne nikke til ham, for Børnene har travlt hver for sig og ved slet ikke af, at han er død.

Lysets Engel staar stum; hans Ansigt stirrer saa bedrøvet efter dem, og i hans Øje glimter der en Taare. Og hver eneste af Børnene, som sidder hver for sig hjemme i deres smukke Hjem, ser det Ansigt, og de synes, det ligner deres gamle Far, der ser efter dem. Saa stærkt glitrer Taaren, stærkere end Spejlene og de blanke Mahogniborde i de tomme Stuer, at de ikke kan holde ud at sidde og se det; derfor gaar de i Biografen for at se noget andet. De gaar paa Restaurant og Variete, hvor Musikken spiller og dunker alle ubehagelige Tanker ud af Hovedet. Der er Tusinder, der gør som de; Byens Nattelev pulser, Livet sluger dem, Glæde og Sorgløshed, og Mørkets Engel ler; han ryster sin Kappe, saa det regner med Sole og Stjerner nøjagtig som Festfyrværkeriet i Tivoli, og Smilet og den kløftede Hage spiller i Reklamerne og i det flammende grønne Neonlys, som spejler sig paa Himlen og i den vaade Asfalt. Glæde baade oppe og nede.

— Mig selv! hvisker det. Det er nøjagtig som Taxaens hvislende vaade Gummiringe, naar den kører Gæsterne hjem gennem Regnvejsgaden, og inde i Vognen sidder Brødrene og Søstrene hele Byen over og tænker paa, hvorledes de nu skal tjene Penge, for det er Pokkers dyrt at more sig.

Men Lysets Engel hæver sin Haand og holder Sandhedens Fakkel for deres Øjne. — Søger Guds Veje og vend jer fra Egoismens, som fører til Fortabelsen! Og hans Røst lyder med den vise troendes Ord, som fra Prædikestol og Skrifters tæt beskrevne Blade lyder ud over Byen, og bønfalder dem om at vende om. Men de gør sig morsomme over ham; de hujer og hudfletter og slaar ham blodige Strimer over Ryggen med Ondskabens Svøbe. Latteren larmer over Kursfald og Vinding, Børserne summer, de danser i Feber med oprakte Hænder, og den ondes Øjne glimter i Guldkalvens Skin.

Dygtige Forretningsmænd er det; de søger deres Profit og drager deres Fordel; kolde Hjerner

finder paa Maskiner, som erstatter Arbejderne; snedige anvender deres Midler; og de andre Arbejdsgivere, som ser Profiten, gør ligesaa; de slutter sig sammen, ja hele Landet over. Da gaar det ud over de mange, som ikke er saa snedige; de smaa i Samfundet slutter sig ogsaa sammen og sætter haardt mod haardt. Men de rige er dem for stærke; det er Kampen for Livet. — Vi sulter, skriger de med knyttede Næver, og deres Øjne søger Millionæren, som ejer Skov og Slot.

Og Lysets Engel kommer til dem, og hans Øjne tindrer som Stjerner. — I arme, besind jer! De rige er forblindede af Verdens Glans, men I, I som har set dens Nød og set, den er Døden, tag da imod Livets Brød! Og han staar som den fromme Præst, som rækker frem den hellige Hostie. Men de slaar Alterkalken ud af hans Hænder, og Herrens Blod flyder paa Jorden. Og Mørkets Engel skoggerler: — De følger mig! Jeg er Verdens Herre! Jeg er Gud! — Og han stiger paa Tribunen som Folketaleren og viser dem det Brød, de ønsker: — Lad Fornuften raade; nu er vi kommet til Kundskab. I vort Naboland er der Brød nok. Vi maa tænke paa os selv; en Uretfærdighed er begaaet, og desuden angriber de os, hvis vi ikke angriber dem!

Og Mængderne stimler, Folket havet bølger, og Raabet rejser sig som en Blodrus. — Os selv! Os selv! raaber de. — Hil, hil vor Konge! Gud er med os; til Fronten! Og Skarerne drager syngende gennem Gaderne.

Lysets Engel staar saa stille; hans Øjne brænder af Sorg. Han er som den ensomme hellige, der vender sig mod Hedningernes Skarer. — Der er kun een Konge, siger han, — og det er ham, der taler i mit Hjerte. Hyl og Latter skyller sammen over ham; de stikker ham et Scepter i Haanden og sætter en Krone paa hans Hoved til Nar, og deres Bespottelser er tusinde Torne. Os selv! Os selv! Til Fronten! Og Kolonnerne tramper, Motorerne larmer og iler; onde Tanker flyver i Forvejen og overskygger Menneskenes Boliger som sorte Fugle; frem over Jorden myldrer

Soldaterne, og Angrebet skyller ind over det fremmede Land.

Som den ulykkelige Moder strækker Lysets Engel Armene frem og beder for sine Børn, men Eksplosionernes dumpe Brag svarer; Huse styrter sammen og Hjemmet begravnes, og den uskyldiges grædende Mund fyldes med Grus. Og han gaar dem i Møde, vaabenløs og med udbredte Arme, som Ynglingen, der har kastet sit Gevær og ikke vil dræbe: — Broder, hvorfor kommer du i Vaaben? Jeg vil dig intet ondt, kun Fred. — — Men de løber bent imod ham med blodskudte Øjne, der sigter over Bajonetten; og de støder, nagler ham til Jorden og lader ham hænge gennemstungen med udbredte Arme i Pigtraaden. Frem tumler de, drukne af Rusen; den saaredes Skrig knuser de under Hælen, frem tramper Støvlerne. Og bagved det hele støttes de af det svære Batteri. Satanas Øjne glimter, han hyler af Latter over deres Hoveder, og han dykker og sprænger sit Had i tusinde splintrende Ødelæggelsens Flinter. Den onde Engel, nu hersker han og hyller Sindet med Mørke. Og hans Latter runger over den brændende Jord, som Kanontordenen, der ruller i Horisonten; og hans sorte Aande vælter op fra de ødelagte Byer.

Den Adam, som spiste af Kundskabens Frugt, er blevet lemlæstet i Krigen; som en Krøbling bliver han bragt hjem, og hans Hustru Eva kender ham ikke.

— Hun væmmes ved mig. Gud, hvad har jeg gjort, at jeg fortjener det?

Og Lysets Engel bøjer sig igen. — Stakkels, stakkels Dreng, siger han som hans gamle Mor, der med Himlens uforanderlige Kærlighed tager ham til sit Bryst og stryger ham over det vaade Haar. — Se, det er alt sammen den ondes Værk. Vend dig mod Gud, han er god.

Men han græder for sig selv og sin Ulykke og skriger over sin Lemlæstelse. Han forstaar ikke, at det var den Sten, han engang kastede, og som nu rammer ham som en Lavine — at Krigen begyndte, da to Drengene sloges om en Honningmand. — Du lyver! Nej, Gud er ikke god, han er ond. Forbandet være du, som bildte mig det ind!

Marts:

16. S. 3. SØNDAG I FASTEN (208); 2. Om de helliges Forbøn ([120]), 3. For de levende og de døde ([125]).
17. M. Feria (213); 2. St. Patrick (852), 3. Om Fred. — *Eller*: St. Patrick (852); 2. Feria (213), 3. Om Fred; sidste Evangelium: Feria (216).
18. Ti. Feria (218); 2. St. Cyrillus af Jerusalem (852), 3. Om Fred. — *Eller*: St. Cyrillus (852); 2. Feria (218), 3. Om Fred; sidste Evangelium: Feria (220).
19. O. ST. JOSEF (853); 2. Feria (222); sidste Evangelium: Feria (224).
20. T. Feria (227); 2. Om de helliges Forbøn, 3. For de levende og de døde, 4. Om Fred.
21. F. Feria (231); 2. St. Benedikt ([53]), 3. Om Fred. — *Eller*: St. Benedikt (854); 2. Feria (231), 3. Om Fred; sidste Evangelium: Feria (233).
22. L. Feria (238); 2. Om de helliges Forbøn, 3. For de levende og døde, 4. Om Fred.
23. S. 4. SØNDAG I FASTEN (247).

fortsat fra Side 161

Gilbert Chesterton interesserede sig glødende for Politik og Journalistik, men havde Politikens Uærlighed og Avisernes Mangel paa Frihed. I Boerkrigen stod han i en meget vanskelig Situation. Som Opponent mod den ellers ved Reklame i England saa populære Krig, blev han af sine Modstandere koblet sammen med alle de andre Opponenten imod Boerkrigen, med det Resultat, at han maatte forsvare sig mod begge Sider: de andre Opponenten var Pacifister, men Chesterton hadede ikke Krig som saadan, men særligt denne Krig, som han ansaa for at være uretfærdig og en Plet paa Englands Ære. Det var ham en stor Sorg, at han ikke, ligesom Broderen Cecil, kunde tage aktiv Del i Verdenskrigen, men hans Helbred var ikke godt.

Folk, der kun havde læst Chesterton, men ikke kendte ham personligt, spurgte ofte Father Martindale: er han ikke en Kæmpe, og slynger han ikke sine Sandheder og Paradoxer i Hovedet paa Folk med et Brøl?

Chesterton var stor og bred af Skikkelse, men hans Stemme var svag og bar ikke godt ud i Rummet (især efter at Taleeksperten havde givet sig i Lag med den, sagde F. M. med et Smil). Han lo ikke gjaldende, men naar en Morsomhed opstod i hans Sind, begyndte det at trække om Øjne og Mundvige, og et Øjeblik derefter kunde han le, saa han rystede af Latter, men uden en Lyd.

Chestertons Svar var ofte skarpest i deres elskværdigste Form. Saaledes kom der engang efter et af Chestertons Foredrag en Mand hen til ham og sagde: Det har gjort et dybt Indtryk paa mig, hvad De sagde lige før, you have really made me think for a minute, — Undskyld, svarede Chesterton, det gør mig virkelig ondt for Dem, at jeg har faaet Dem til at tænke, it must be very painful (hvilket baade kan betyde pinligt og smertefuldt) and a minute is a very long time. —

Chesterton elskede sin Hustru over alt i Verden og hun ham. Hun var hans bedste Ven, og det var hende, der købte hans vide Klæder og bredskyggede Hatte til ham, for han vilde have været alt for »doven« til at gøre det selv. Han befandt sig vel i de Klæder, og det

var det vigtigste. Hun og hans Sekretær sørgede for, at han fik opfyldt alle sine mange Forpligtelser. Overladt til sig selv var han hjælpeløs som saa mange store Mænd. Engang telegraferede han til sin Kone: I am in Liverpool now, where ought I to be?

Ved Chestertons Begravelse stod Father Martindale ved Siden af Enken. Han var da klar over, at hun ikke vilde leve længe efter at have mistet sin Mand, saaledes var de i et langt og lykkeligt Samliv blevet eet. Hun døde ogsaa kort Tid derefter.

Chesterton havde stor Sympati for almindelige Mennesker og smaa Nationer. Han havde en til Ærbødhed grænsende Respekt for andre Mennesker som frie Væsner med Ret til Livet. Men han vilde gerne hjælpe dem til noget værdifuldt: Religion. Der var i England allerede før Verdenskrigen visse famlende Forsøg paa at tage ærlig Stilling til de intetsigende moralske Krav, som den offentlige Mening og den engelske Kirke stillede. Efter Krigen gjorde mange af de unge op dermed og kom til det negative Resultat, at der ingen reel Baggrund var for de stillede Krav, hvorfor de prompte blev smidt over Bord. De følte, gjort ærlige ved det frygtelige, de havde oplevet, at hverken den offentlige Mening eller den dogmeløse, engelske Kirke kunde give dem noget til Erstatning for, hvad de havde mistet.

En Moder, der havde opdraget sin Søn til kristne Idealer uden kristen Tro — en moralsk Leve-maade uden Basis — stod en Dag over for det frygtelige Faktum, at han, skønt netop forlovet med en god ung Pige, havde skudt sig. I det Brev, han efterlod, stod hele Meningsløsheden med Tilværelsen, Haabløsheden for Fremtiden, Utilfredsheden med Fortiden udtrykt i hjerteskaarende Tydelighed. — Jeg kan hade, men jeg kan ikke elske, skrev han bl. a. — Hans Livs Indhold var blevet negativt og derfor uudholdeligt, til Trods for, at han i det ydre levede et behageligt Liv i Overflod og Fornøjelser. Men Tomheden var dræbende — den dræbte ham. Da forstod Moderen, hvor hun havde fejlet, og hvor Hjælpen var at finde.

Mange Englændere, der ingen

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammenslutlet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Dannevirkegade 19, København V, Telefon Eva 25 12 (træffes i Almindelighed bedst Kl. 14-15 og 18-19)

Ekspedition: Boyesgade 8 A St., København V, Tlf. Eva 1898, Kl. 15-17.

Kassererkontor: St. Annæ Plads 28, Postgiro 57042.

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

ARNOLD BUSCK

INTERNATIONAL BOGHANDEL

Stort Lager af dansk og

udenlandsk katolsk Litteratur

Hurtig Forskrivning fra Udlandet

Kjøbmagergade 49 . Telefon Central 2453

Køb hos vore

Annoncører

videre Religion har, er kommet til katolske Præster for at faa at vide, hvad de troede. Og af dem er mange blevet hjulpet til den trygge Tro, der gør fri og glad.

Det er Chestertons ufattelig store Fortjeneste, at han, baade ved sine

religiøse, filosofiske Værker og sine Father Brown Stories (de berømte og af Alverden læste Detektivhistorier) har aabnet Folks Øjne for, at der findes noget positivt her i Verden, og hvor det er at finde.
R. I. Hoff.

nævnte Ordenssamfund vil ved deres eventuelle Overtagelse af Fonden have overfor Socialministeriet skriftligt at garantere for Overholdelsen af de i nærværende Fundats indeholdte Bestemmelser, specielt for Driftsmidlernes Anvendelse til Sommerophold for ubemidlede, katolske Smaapiger under katolske Forhold.

*

Da vi nu saaledes har tilendebragt vort Arbejde, føler vi Trang til af ganske Hjerte at takke alle Bidragydere, som ved deres Offervillighed har gjort Indsamlingen mulig og derved bidraget til at sikre Ferieopholdet paa Trørødhus for mange af vore katolske Smaapiger fra ubemidlede Hjem.

Under Indsamlingsarbejdet og særlig ved den afsluttende Tilrettelægning af Fondets Formue og Fundats har vi modtaget velvillig Hjælp og Vejledning af regnskabsmæssig og teknisk Art af Kontorchef Fru Ida Olrik, Samfundet og Hjemmet for Vanføre, og Vikariatets Regnskabsfører, Pastor Peter Andreasen, ligesom Hs. Exc. Biskoppen har omfattet vort Arbejde med stor Interesse og Forstaaelse.

København, d. 20. Februar 1941.

Indsamlingskomitéen:

A. M. Speyer. V. Speyer.
Ulla Andersen.

Til Venner af Trørødhus

Under denne Adresse har undertegnede Komité gennem en Aar-række siden 1933 henvendt sig til Medlemmer indenfor Danmarks katolske Kvinde-Forbund med det Formaal at indsamle til et Fond til Fordel for Trørødhus. Takket være den store Forstaaelse og rundhaandede Gavmildhed, Komitéen mødte fra alle Sider under sit Indsamlingsarbejde, er Maalet nu naaet, som det vil ses af efterfølgende Regnskab:

Indtøgt:

Indsamlinger 1933-1939 ..	17.064,97
Obligationsrenter 1937-1941	3.348,00
Bankrenter 1933-1941	947,77
Diverse	10,00
Balance...	21.370,74

Udgift:

Køb af Obligationer	20.012,43
Henlagt til kontant Kapital	70,21
Tryksager, Porto o. l.	289,10
Renter udb. D.K.K.F.	999,00
Balance...	21.370,74

For det paa Udgiftssiden under Post 1 opførte Beløb er indkøbt 4½ % Kreditforeningsobligationer til nominel Værdi Kr. 22.200,00, hvortil yderligere kommer det under Post 2 opførte Beløb Kr. 70,21, der er henlagt som kontant Kapital, medens Obligationsrenterne for de sidste 2 Terminer under 12. Februar d. A. er blevet udbetalt D. K. K. F. med Kr. 999,00 til Driften af Trørødhus samtidig med Overdragelsen af Værdipapirerne og førnævnte kontante Kapital, over hvilke Aktiver der er blevet oprettet efterfølgende under 4. December 1940 kongelig konfirmeret Fundats:

1. Fondens Navn er »Danmarks Katolske Kvindeforbunds Fond til Fordel for Trørødhus«.

2. Fonden bestyres af Danmarks Katolske Kvindeforbund.

3. Ved nærværende Fundats Oprettelse bestaar Fondets Formue af følgende Værdipapirer: 4½ % Østifternes Kreditforenings Obligationer 13. og 14. Serie, nom. Værdi Kr. 22.200,00.

4. Fondens Kapital kan forøges ved Gaver, Indsamlinger o. l. Even-

tuelle Kursavancer vil være at tillægge Fondens Kapital.

5. Alle Fonden tilhørende Værdipapirer skal noteres som tilhørende Fonden og forsynes med Forbudspaategnning af Socialministeriet.

Fondens Kapital maa ingensinde formindskes og skal stedse være anbragt efter de for Anbringelse af Umyndiges Midler gældende Regler.

6. Fondens Bestyrelse bestaar af den til enhver Tid værende Formand for Danmarks Katolske Kvindeforbund, der er Fondsbestyrelsens Formand. Nævnte Forbunds Bestyrelse udpeger desuden af sin Midte to Personer, der fungerer henholdsvis som Fondens Regnskabsfører og Sekretær. Medlemmernes Hverv er ulønnet.

7. Fondens aarlige Renter skal af Fondens Bestyrelse anvendes til Fordel for »Trørødhus«. Ikke anvendte Driftsmidler vil være at indsætte paa en paa Fondens Navn lydende Bank- eller Sparekassebog til senere Anvendelse i Fondens Øjemed.

8. Over Fondens Midler og Anvendelsen af sammes Renter føres særligt Regnskab, ligesom der for Fonden vil være at oprette en Forhandlings- og Bevillingsprotokol. Regnskabsaaret er Kalenderaaret.

9. Fondens Regnskab revideres hvert Aar af en af Socialministeriet udpeget Revisor og decideres af Socialministeriet.

10. Skulde Trørødhus ophøre at bestaa, skal Fondens Driftsmidler af Danmarks Katolske Kvindeforbund anvendes til Sommerophold for ubemidlede, katolske Smaapiger under katolske Forhold.

Skulde Danmarks Katolske Kvindeforbund ophøre at bestaa, overgaar Bestyrelsen af Fonden til Sct. Joseph-Søstrenes Ordenssamfund i Danmark, repræsenteret ved dettes til enhver Tid fungerende øverste kvindelige Foresatte her i Landet.

Skulde Sct. Joseph-Søstrenes Ordenssamfund ophøre at virke i Danmark, overgaar Bestyrelsen af Fonden til Ansgarstiftelsen i København, repræsenteret ved dennes Bestyrelse, hvis Sammensætning fremgaar af Stiftelsens tinglyste Fundats.

Saa vel Ansgarstiftelsen som før-

Frank Andersens Fond

Formaal: Katolsk Ugeblad gratis til ubemidlede Unge

Vi har endvidere haft den Glæde at modtage:

H. Malm	5.00
»Mit Løfte til Immaculata«	25.00
K. U. K., Ordrup, 200 Mærkater	4.00
J. N.	5.00

Ialt .....

Tidligere indkommet .....

Fondets Formue .....

Hjertelig Tak! Nu gaar det, som det skal. Der mangler kun ca. 30 Kr., saa naar vi det foreløbige Maal: Kr. 4500. En af de særligt tiltalende Sider ved et Fond er den, at det giver et mægtigt Fremtidsperspektiv. Fondets Penge skal virke igennem Aarene; der kan slet ikke sættes Grænser for Fremtidsmulighederne; Hundreder af Unge, eller hvorfor ikke: Tusinder af Unge, vil komme til at drage Nytte af det. Vi minder om, at Formuen aldrig kan forringes; det er de efterhaanden betydelige Renter, som vil gøre Udslaget; altsaa en Høst, som gentager sig i det uendelige. Husk den 29. Marts, Mindedagen for Frank Andersens Fødsel for 25 Aar siden!

Bidrag kan indbetales paa Post Konto 1087, Pastor Benzon, København N.
C. B.

HERTUG KNUDS DIVISION

Længes De ikke efter det rigtige Foraar? — Det gør vi ogsaa, men vi klarer den alligevel, selv om Manglen paa Varme i mange af vore Spejderlokaler opstiller en Forhindring mere, der dog kun er til for at overvindes, og som ogsaa bliver overvundet — selvfølgelig. Er man Spejder, eller er man ikke Spejder!

Sankt Laurentii Trop, der dog for Tiden har maattet opgive at holde Møde i sit Lokale, samler indtil videre saavel Ulve som Spejdere i et af Skolens Klasseværelser, der er stillet til Drengenes Disposition.

Troppen har Planer om at genoptage sin Førerskole for nuværende og vordende Førere, og vil da benytte Lejligheden til at repetere alt Stoffet til Beredskabsmærket, saaledes at alle Spejdere, der er berettiget til at bære dette Mærke, ogsaa faar Chance for at bestaa den strenge Eksamen dertil.

Sankt Bendts Trop vil fejre sin Navnehelgen, Sankt Benedict af Nurcia, med en lille Festlighed paa selve Dagen, den 20. Marts. — Der holdes først en Andagt i Rosenkranskirken, og derefter samles alle Spejdere og Ulve til et hyggeligt Samvær hos Tropsraadsformanden, Pastor Oppermann.

I. Absalon Trop lider stærkt ved Lokalemangel; det er galt saavel i Brønshøj som paa selve Nørrebro. — Der er dog Mulighed endnu for at finde en Udvej, og Troppen og alle dens Venner haaber selvfølgelig paa det bedste Resultat.

En Del af Spejderne er for Tiden stærkt beskæftiget med et Kursus i Radioteknik og Radiobygning, som Pastor Magnussen holder for dem. Det bliver nok til Radio baade i Lokalet som i kommende Lejre.

II. Absalon Trop genoptog i sidste Maaned Træningen i Gymnastik og Haandbold og har hertil engageret Troppens Gymnastiklærer gennem mange Aar, Hr. A. Nielsen. — Der arbejdes kraftigt og ihærdigt, og man haaber nu paa, at det maa lykkes at finde andre Spejdertropper eller Foreninger, der for den fælles Fornøjelses Skyld maatte have Lyst til at spille nogle Haandboldkampe med Troppens Spejdere. — Interesserede Foreninger kan henvende sig til Troppens Fører (H. Valeur Fausbøll, Elmegade 3, Nora 1879 x).

Troppens Spejdere og Ulve har haft en god Fastelavnstur. — Først gik det paa Kryds og Tværs gennem Byen, og det gjaldt om, at saavel Stedsans, Orientering og hurtig Fatteevne var i Orden, for ikke blot selve Turen, men ogsaa de undervejs stillede Opgaver talte med

i en Konkurrence. — Og saa havnede man paa en Villavej ude i Brønshøj hos nogle Spejderforældre. Det var der ingen, som havde tænkt sig. Men det var ikke den eneste Overraskelse. I Kælderen var der dækket op ved lange Bordene, og her serverede den rare Spejdermor med sine Hjælpere Chokolade med Fastelavnsboller og Lagkage for alle Deltagerne. Bagefter slog man selvfølgelig Katten af Tønden ude i Haven, og efter den traditionelle Kroning af »Kongen« lod Spejderfar uddele Appelsiner til alle. — At Spejderne og Ulvene sagde et kraftigt og højlydt »Tak for i Dag«, da de gik, er naturligt.

Troppen er nu gaaet i Gang med Roverarbejdet. Man har lagt en ny Slagplan for dette Arbejde, og den er tilsyneladende blevet vel modtaget og har interesseret. — Nu venter vi til Rover-Afdelingen er rigtig organiseret, og der skal da nok komme nærmere Referat af dens Virksomhed.
DC.

FASTELAVNSLØJER

i Horsens

Solen slog Gnister i Rimkrystallerne paa Træernes tyktpudrede Grene, da Ungdommen med Præsteskabet i Spidsen tog fat paa at slaa den evigt unge Kat af en Tønde, hvis kraftige Konstruktion stod i et meget skævt Forhold til dens imaginære Indre.

Monsignore slog det første Slag, og hele den gejstlige Autoritet og Kraft, der laa i det, besvaredes med en lydelig Miauen; dog er det uvist, om denne kom fra Tønden eller fra Pastor Grobetz, der, som god Kapellan og den næste i Rækken, slod lige bag sin Foresatte. At det var Tønden, der blev raint, er derimod utvivlsomt. Den var endnu ikke kommet i Ro, da Pastor Grobetz leverede den et nyt Dommedagslag af den tykke Knippel, og den fik heller ikke Lejlighed til det siden.

»De Sct. Knudsgilder har ikke givet nok endnu,« mumlede Kapellanen, mens han tog sig til sit Haandled, — og det gaar ud over Fysikken.« Men nu var Spillet aabnet, og Slagene hamrede ned over den stakkels Tønde, der hoppede og sprang i sit Tov, mens Rimen dryssede i smaabitte Fnug ned over Forsamlingen.

Da Solen gik ned, var Tønden forlængst havnet under Maristbrødrenes store Kaffekedel, og Katten — ja, den sad og labbede Mælk i sig henne i Komfurkrogen, som om der intet var sket. Men det

var der jo heller ikke for dens Vedkommende. De Hurraraab, der lød til Ære for Kattedkongen og hans Gemalinde, bragte den ikke i mindste Maade fra Koncepterne. Derimod sad Bogfinken og hans Kone paa den Gren, hvori Tønden havde hængt, og saa ikke saa lidt betuttede ud. — Frøs de mon bare, eller var de skuffede over, at Katten, den Listepeter, alligevel ikke havde været i Knibe?

— Om Aftenen var der saa stor Hoffest i »Trommesalen«. Denne var baade livligt og stilfuldt udsmykket med lange, brogede Baand, og ved et mærkeligt Spil af Skæbnen, var det vist selveste hendes Majestæt Kattedronningen, der havde forestaaet Pyntningen, mens hun endnu blot var en almindelig lille Pige. Og nu var der da heller ikke noget opstillet ved hverken hende eller Kongen. De satte sig ved Bordet midt blandt deres tro Undersaatter, spiste Boller, snaktede og morede sig ganske som almindelige Mennesker. Og da de havde set paa en lille, fornøjelig Sketch, som opførtes til deres Underholdning og Bordene var bragt bort, var det dem, der førte Dansen op lige som et rigtigt Kongepar af den gode, gamle Slags.

Musikken spillede — ikke blot til Dansen, men ogsaa ind imellem gav den gemyttelig Prøver paa sin Duelighed som kattedkongeligt Hofkapel; og Majestæterne selv var utrættelige i deres Omhu for Gæsterne, saa der er ikke Tvivl om, at alle morede sig kongeligt.

— Jo, det var en rigtig Fastelavnsfest.
O. P.

AARHUS RADIO

Fastelavns søndag d. 23. Februar indbød Radioklubben til en Festlighed i Haandværkerforeningen.

Ca. 150 Deltagere havde fulgt Indbydelsen og de unge var særligt godt repræsenteret. Formanden Hr. A. Thomsen indledede med at omtale det nye Skud paa Radioklubbens Stamme, nemlig den nystartede Ungdomsforening, og ønskede den Held og Lykke fremefter. Derefter gik Lystspillet »Naar Saltkaret vælter« henover de skraa Brædder. Stykket fik en hyggelig, kvik Udførelse, og de unge Ægtepars Strid endte i skøn Forsoning.

Saa fulgte »Fastelavnsrevyen«, hvis Ingredienser, fornøjeligt indsvøbt i Musik, Sange og Sketch, gav os de unges Forsøg paa Adspredelse. Man konstaterede en god Del solidt Tømmer, som giver Tro paa mere godt fra disse Kanter — og et stille Haab om noget rigtig lødigt. I disse Tider trænger man virkelig til noget Fuldkornsbrød. Med en rask Svingom sluttede denne festlige Aften.
B. N.

Syndefaldet fortsat fra Side 171

Og han støder sin Mor fra sig og gennemborer hendes Bryst med sine Ord, saa hendes Hjerter brister.

Og udenfor raser Kampen videre. Nu har det angrebne Land samlet sig og retter med sine Hæere et knusende Slag igen; Rækkerne viger, Fronten brydes, og Fjenden trænger haardt paa, saa en skændig Fred maa sluttes; Folket vender sig i Bitterhed og Had og søger Skylden; Navne angives og højtstaaende Personer myrdes. Nu er de undertrykte Chance der; Samfundets Bygning smelter til et Kaos, Broder vender sig mod Broder og Ven mod Ven, og Borgerkrigen udbræder.

Mig selv! Mig selv! Krøblingens Hustru lader sig skille; der er ingen Lov uden: Mig selv! Mig selv! Moralen skifter, som det passer det herskende, den stærke undertrykker den svage og undertrykkes selv, naar den ikke kan mere. Aaringer vælter over hinanden, Sekler, Aarhundreder. Regeringer skifter med Regeringer, Hadet raser, og Krige raser, og Verden drejer sig om den evindelige Akse: Mig selv! Mig selv!

Og Satanas! Mørkets Engel, han falder. — Thi Tronen han staar paa er Hadet, og Hadet er den bundløse Afgrund; for der er intet uden Gud, og Kærligheden er at være i ham. — Falder og falder og brøler af Latter, thi han begriber det ikke, dybere og dybere i Mørkets Helvede — det Helvede, det er at undvære Lyset.

— Mor! Mor! raaber Drengen Adam. — Jeg har syndet!

Og paany rækker Lysets Engel sine Hænder efter ham. Han er tyngt i Knæ af Sorgen, og han tager den faldende Dreng til sig; paa hans Ryg tegner sig de blodige

Strimer af Svøbeslagene, Tørnekronen har skaaret hans Pande, hans Blod flyder, i hans Hænder og Fødder gaber Naglesaarene, hans Hjerter er gennemstunget — og dog er hans Øjne fulde af Medynk.

Katolsk Klub

»Fastelavnsmodet«

Det var en overordentlig interessant Mødeaften, Katolsk Klub havde arrangeret Fredag den 21. Februar, og hvortil Klubben havde indbudt A. C.'s Medlemmer samt Gæster til de to Foreningers Medlemmer.

Som det vil være Bladets Læsere bekendt, havde Klubben truffet Aftale med Provst C. Nedermark fra Glostrup om at komme til Stede og fortælle om sine Oplevelser i Krigsfangelejrene i Sibirien under og umiddelbart efter sidste Verdenskrig. Og hvilke Oplevelser havde Provst Nedermark ikke at berette om.

Det var ikke en Rejsebeskrivelse med Afrejse den Dag og det Klokket, Vinken ved Toget, Dragere, Rejsetræthed, Landskabsskildringer o. s. v., indtil Maalet var naaet. Nej, Provst Nedermark sprang lige ind i Emnet og førte os — som jeg nær havde sagt »paa Hovedet« ind i en Jagt paa visse Smaadyr, som fik os alle til at føle kløende Fornemmelser over hele Kroppen, og som bedre end en længere Redegørelse gav os en Idé om de sanitære Forhold, hvorunder Krigsfangerne levede. Provst Nedermark fortalte videre om legemlige og aandelige Vanskeligheder, om morsomme og sørgelige Hændelser, kaldte paa Smilet og kaldte paa Taaren — en sand Perlerække af Oplevelser, der i Provstens udmærkede Fortælleform ikke kunde andet end fængsle. — »Maa jeg bruge bare 5 Minutter til«, blev der spurgt. »Ja, bliv endelig ved,« svarede Forsamlingen, der ikke vilde undvære Beretningen om Broder Andreas, den katolske Præst, der blev Provst Nedermarks Sekretær, Medarbejder og gode Ven.

Efter Foredraget samledes man til hyggeligt Samvær ved Smørrebrødsbordene, og under Kaffen

bidrog Fru C. Darving med sit smukke Klaverspil til Vedligeholdelsen af den gode Stemning.

Næste Møde

Klubbens næste Møde finder Sted Tirsdag den 18. Marts Kl. 19,45 i »Ny Rosenborg«s Selskabslokaler, Vester Boulevard 5.

Til Indledning finder en Ballotation Sted, og Kl. 20,15 holder Redaktør H. Bølling et Foredrag om »Pressen og politiske Systemer«, hvorefter der er Lejlighed til Diskussion.

Gæster, der maatte ønske at overvære Foredraget, kan faa Adgang dertil i Følge med et Klubmedlem. Sc.

Elisabethforeningens Basar

Nu staar Palmesøndag for Døren, og med den Aarets betydningsfuldeste Dag for Foreningens forældreløse og vanskeligt stillede Børn. Det er vor aarlige Basar, vi gaar i Forbøn for. Tiden forlanger store Ofre af os alle, men lad os derfor ikke glemme vore egne smaa, der ikke selv kan bede, og sikkert vil være prisgivet en sørgelig Tilværelse, hvis vi af Mangel paa Midler maa svigte dem, og det er en beklagelig Kendsgerning, at vi kun ved Basarens gode Resultat kan fortsætte vort samfundsnyttige Arbejde. — Aflæg derfor Basaren et Besøg Palmesøndag d. 6. April, Bredgade 69, St. o. G., fra 9—19 og Mandag fra 10—3. — Vi har værdifulde Lotterigevinster og smukke Sager for enhver Smag. Vor pragtfulde Restaurant taler for sig selv.

Gaver modtages med Tak af Pastor v. d. Kettenburg, St. Josefs Hospital, Griffenfeldtsgade, Fru A. Osterhammel, Frederiksborggade 54, 3., Frk. F. Stratbøcker, Jægersborg Allé 19, Charlottenlund.

Stiftet Messe

Da det til Stiftelse af en aarlig Messe for Pastor Max Osterhammel, at læse paa dennes Dødsdag, nødvendige Beløb nu er sikret, takkes inden- og udenbys Venner for den til Tankens Realisation ydede Støtte.

Afdødes Søster har bedt mig udtale hendes Glæde over Fundationen. Agnes Erichsen.

Robinson, Andersen & Co. A/s

Hellerup

Export af friske og serverede Æg
Fabrikation af frosne og sealede Æg og Ægprodukter
28 Filialer over hele Landet

St. Ansgars Sogn

Onsd. 19. Marts Kl. 19,30 Møde for Sognets to kvindelige Kongregationer.

Rosenkranssognet

Sønd. 16. Marts. Vincents-Foreningens Kollekt. Pavens Kroningsdag mindes ved Højmessen. Torsd. 20. Marts Kl. 19 Andagt for St. Bendts Trop. Kl. 19,30 de unge Pigers Kongregation.

Sakramentssoignet

Onsd. 19. Marts Kl. 20 Ungdomsmøde i Gymnastiksalen. Dr. med. N. Blixencrone-Møller: »Lazaret-Læge i Finland«. Kaffe bord. Billet à 50 Øre købes i Forvejen paa Kirkens Kontor.

Jesu Hjerter Kirke

Mand. 17. Marts Kl. 20 Møde for de unge Mænds Kongregation. Studiekreds: Rundskrivelsen om Ægteskabet. Torsd. 20. Marts Kl. 20 Korsvejsandagt med Prædiken. Mændenes Kongregation deltager i Andagten.

Benediktinerindeklosteret paa Jagtvejen

Fredag d. 21. Marts Kl. 19. St. Benedikts Fest fejres med Pontifikalmesse af Hs. Excellence Biskoppen.

Søndag d. 23. Marts Kl. 14,30, Pontifikalvesper, derefter højtidelig Iklædning, som holdes af Hs. Excellence Biskoppen.

St. Antoni Kirke (Brønshøj)

Tirsdag d. 18. Marts Kl. 20 Menigheds- og Ungdomsmøde. Kristi Lidelse - Billeder fra Linklædet i Turin. Lysbilleder og ledsagende Tekst ved Pater J. Wolfisberg.

St. Liobasøstrenes Kapel

Fred. 21. Marts, St. Benedikts Fest, Kl. 8,30 Levitmesse. Kl. 20 Møde for Benediktineroblaterne (Biskoppen kommer til Stede).

Fastepredikener i København

St. Ansgars Kirke. Hver Torsdag Kl. 19,30. Pastor H. Messerschmidt: »Vejen til sand Kristendom«. Torsd. 13. Marts: »Fristelse«.

Rosenkranskirken. Hver Onsdag Kl. 19,30. Pater J. Stäubli S. J.: »I Lidelsens Skole«.

Sakramentskirken. Hver Søndag Kl. 17. Pater H. Roos S. J. Sønd. 16. Marts: »Som blev hudstrøgen for os«.

Jesu Hjerter Kirke. Hver Søndag Kl. 18. Pater H. Roos S. J. Sønd. 16. Marts: »Som blev hudstrøgen for os«. Hver Torsdag Kl. 20 Korsvejsandagt med Fasteprediken af Pater K. Pauli S. J. over de syv Ord fra Korset. 20. Marts: »Min Gud, min Gud, hvorfor har du forladt mig.«

St. Annæ Kirke. Hver Søndag Kl. 17. Pastor Fr. Ronge: »Den smertefulde Rosenkrans«. Bagefter Korsvejsandagt.

St. Andreas Kirke. Hver Søndag Kl. 17. Pater Groteclaus S. J. Sønd. 16. Marts: »Jesus har elsket mig og hengivet sig selv for mig.«

St. Antoni Kirke. Hver Fredag Kl. 20. Pastor Knud Ballin: »Synden«. Fred. 14. Marts: »Syndens Daarskab«.

Fastepredikener i Roskilde

Hver Søndag Kl. 10 Pater Jos. Dreesens: Jesu Lidelse og de evige Sandheder. Sønd. 16. Marts: Evigheden.

Fastepredikener i Aarhus

Hver Søndag Kl. 17 Pater J. Schumacher S. J.: »Udvalgte Kapitler af vor Herres hellige Passion.« Sønd. 16. Marts: »En Nat i Lænker«.

Fastepredikener i Esbjerg

Hver Onsdag Kl. 20 Pastor Willi-brød Op de Coul fra Vejle: »Omkring Kristi Kors og Lidelse«. Onsd. 19. Marts: »Pilatus«.

D. K. K. F.

Medlemsmøde afholdes Torsdag den 20. Marts Kl. 20½ i Palais de Noblesse, Amaliegade 16. Lysbilleder fra Oberammergau med ledsagende Foredrag af Hr. Redaktionssekretær Arne Hall Jensen. Bemærk: Kl. 20½ af Hensyn til Fasteprediken i St. Ansgars Kirke. Husk Sangbogen.

Retrætedag for D. K. K. F.

Sønd. 16. Marts afholder D. K. K. F. Retrætedag for sine Medlemmer hos St. Liobasøstrene, Bjerregaards Sidevej 1, Valby. Dagen be-

gynder med Messe Kl. 8½ og slutter Kl. 16½. Leder: Pater Coenen S. J.

Til en fattig Familie,

som venter et Barn, bedes om en Barneseng. Hvem der kan hjælpe bedes henvende sig til Pastor Benzon, Nørregade 27 C, Tlf. Nora 3380.

Højskolens Kursus

Mandag 17. Marts Kl. 15 og 19. Pater Coenen S. J.: De syv Vredeskaale (Joh. Aab. 15,1—16,21).

Mand. 17. Marts Kl. 20. Pastor Messerschmidt: »Hjertets Renhed« (Markus 7. Kap.).

Mand. 17. Marts Kl. 20. Pater Martindale S. J.: Medieval Mysticism.

Tirsd. 18. Marts Kl. 19. Pater Roos S. J.: Konfirmationen og det kristne Liv.

Tirsd. 18. Marts Kl. 20. Pastor Schindler: Folkevandringstidens Kirkekunst.

Torsd. 20. Marts Kl. 19. Pastor Ballin: Ægteskabets hellige Sakramente. Kl. 20, Kærlighed, Ægteskab og Familie i Guds Rige (Lysbilledforedrag).

Benediktineroblaterne

Møde hos St. Liobasøstrene paa St. Benedikts Dag, Fred. 21. Marts Kl. 20. Biskoppen kommer til Stede.

Katolsk Højskole i Roskilde

Søndag d. 23. Marts Kl. 8 i Skolens Festsal. Pater Olaf Jan Ballin O. Præm.: Bernhard af Clairvaux. Foredrag med Lysbilleder. Adgangskort à 50 Øre (Børn 25 Øre) faas hos Præsterne og paa Sankt Maria Hospital.

Sct. Vincents Kollekt

I Sct. Ansgars, Sakraments, Rosenkrans, Sct. Annæ og Jesu Hjerter Kirke holdes den sædvanlige Kollekt den 3. Søndag i Fasten (16. Marts) til Fordel for Vincentsforeningen (Katolsk Menighedspleje).

Da vi stadig lever i en trykkende Dyrtdid, der sætter sine dybe Spor overalt, og som ogsaa føles i vor Forening, hvor Indtægterne formindskes ved Bidragydernes svigtende Evne, beder vi indstændigt om Støtte til vort Arbejde ved denne Kollekt, for at vi derigennem kan hjælpe vore nødlidende Trosfæller, som netop i disse sørgelige Tider trænger haardt til vor Hjælp.

Styrelsen.

Enkefru Kirsten Thomsen, Aarhus, fylder d. 27. Marts 70 Aar. Fødselsdagsbarnet er blandt de yngre Katoliker, idet Fru Thomsen konverterede i en Alder af 61 Aar i 1932. Det Skridt hun da foretog sig, anser hun for det bedste, hun har foretaget sig i hele sit Liv. Fru Thomsen er rask og meget ungdommelig og glæder sig til at samle Familien i Hjemmet paa 70 Aars Dagen.

Academicum Catholicum

Ordinært Møde Onsdag 2. April Kl. 20 i Boyesgade 8 A. Magister

Danmarks katolske Radioklubber

Sct. Pauls Allé 21 . Esbjerg

Undertegnede:

Navn: .....

Stilling: .....

Adresse: .....

Licensnummer (staar paa Licenskitteringen under Adr.):
indmelder sig herved i Radioklubberne.

Indsendes til ovenstaaende Adr. i aaben Kuvert som Tryksag. Porto 6 Øre.

Emil Frederiksen taler om »Baggrunden for Frankrigs Fald«.

Katolsk Ungdoms Klub

Lørd. 15. Marts Kl. 20 pr. Fællesmøde. Pastor O. Magnussen taler i Anledning af Aarsdagen for Pave Koning (d. 12. Marts) om »Pave Pius XII«. De to Minutter.

Lørd. 22. Marts Aabent Hus Kl. 19,30—22,00. Samme Aften Bestyrelsesmøde Kl. 20. Lørd. 29. Marts Frank Andersens Dag. Nærmere senere.

St. Franciskus' 3. Orden

Møde Sønd. d. 23. Marts Kl. 14½ i Sankt Anna Kirke.

ALTERLYS

i alle Størrelser

og iøvrigt

Stearinlys og Vokslys

af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER

København

Katolske Begravelser

Ib v. Benzon

aut. katolsk Bedemand
Tlf. 6536 . Smallegade 13
Privat Fasan 1866

Sæt Radioen paa Ration

læs en god Bog *del er sundere for Nerverne*

Knud Rasmussens Boghandel Vesterbrog. 60
Leverandør til Sct. Knuds Skole

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas Autogensejseværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

C. Gerlach & Søn's Eff.

W. Deleuran

Edsvoren Messevinsleverandør

Fredericia

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

<p>AABENRAA</p> <p>Aabenraa Kul-Kompagni A-S Kul & Koks Import Skibbroen 5 . Tlf. 218 . 220 Leverandør til Sct. Ansgar Klinik</p>	<p>P. M. Petersen Malermester Hillerød Farve- og Tapethandel Frederiksgade 8 . Telefon 370 Lev. til den katolske Menighed</p> <p>Alex Christensen Aut. Installatør Torvet 9 . Hillerød . Tlf. 371 Lev. til den katolske Menighed</p>	<p>NYKØBING F.</p> <p>Johannes Madsen Elektr. Installatør Nykøbing F. Installationer St. Kirkestræde, Tlf. 684 Leverandør til katolsk Menighed</p> <p>A-S Lolland-Falsters</p> <p>Kulkompagni KUL.KOKES.CINDERS Nykøbing F . Tlf. 626, 945 Leverandør til kat. Institutioner</p>
<p>Aabenraa Andels Svineslagteri Udsalg: Søndergade 9 . Tlf 55 Leverandør til Sct. Ansgar Klinik</p>	<p>KOLDING</p>	<p>ROSKILDE</p> <p>Mønsterbageriet Olsgade 24 . Tlf. 1365 Anbefaler sig med 1. Kl.s BAGERI & KONDITORI Alt i Isanretninger og Desserter</p>
<p>»CIMBRIA« Tømmerhandel, Aktieselskab Telefoner: 2006, 2007 og 2008 Træløst Bygningsartikler, Støbegods Leverandør til den nye kat. Kirke</p>	<p>Berring, Larsen & Co. A/S KUL-IMPORT . KOLDING Tlf. 1850 (3 Lin.) . Leverandør</p>	<p>SLANGERUP</p> <p>Slangerup Mejeri Slangerup . Tlf. 48 1. Kl.s Produkter Leverandør til gl. Farumgaard, Farum</p> <p><i>Køb hos vore Annoncører</i></p>
<p>HILLERØD</p> <p>Albert Andersen Centralvarme . Blikkenslager . Skifferdækker Exam. aut. Gas- og Vandmester Møllestræde 6 . Tlf. Hillerød 24 Lev. til den katolske Menighed</p>	<p>Slagterludsalg Haderslevvej 2 . Tlf. 1951 . 1952 1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinekød . Konservere Leverandør til St. Hedvig Klinik</p>	<p>Støt Frank Andersens Fond Postgiro 1087</p>
<p>Kai Petersen Isenkram, Glas, Porcelæn Helsingørgade 18 . Tlf. 194 Leverandør til Gribsholm</p>		

Annoncér i „Katolsk Ugeblad“ fælles for læg og lærd, for By og Land, for unge og gamle

<p>Herlufholm Dampmølle og Brødfabrik A-S Telefon Næstved 31 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>NÆSTVED</p>	<p>P. G. Vintersborg Tagensvej 13, Tlf. 318 Tømrermester . Bygningssnedker Lev. til St. Elisabeth Søstre</p>
<p>H. O. Christiansen Kindhestegade 4 . Telefon 251 Blikkenslager, aut. Vand- og Gasmester Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Næstved Kul- og Koks Kompagni Aktieselskab Ny Havn . Telefon 1420</p>	<p>Næstved Mælkeforsyning v. Axel Andersen . Kildemarksv. 35 leverer Byens bedste Sødmælk</p>
<p>Næstved Tømmerhandel ved T. A. Meding . Tlf. 1478 (3 Lin) Træløst & Bygningsartikler</p>	<p>URE OG BRILLER Arndt Nielsen Jernbanegade 2, Telefon 543</p>	<p>C. C. Christensen Bageri og Konditori Præstøvej 6 B . Telefon 1010 Lev. til de katolske Institutioner</p>
<p>C. V. Gørgens Kolonial . Delikaesser Præstøvej 45 . Tlf. 582 Leverandør</p>	<p>C. Mortensen Murermester Gallemarksv. 23 . Tlf. 1349 Lev. til kat. Menighed.</p>	<p>N. Juel Pedersen Glarimester Ramsherred 13 . Tlf. 158 Leverandør til St. Elisabeth Hospital</p>
<p>Evald Nielsen Malermester St. Mortensgade 5 . Tlf. 659 Ny Østergade 11 Leverandør til katolsk Menighed</p>	<p>Claudi Hansens Eftf. Linoleumsbelægning Leverandør til St. Elisabeths Hospital</p>	<p>V. Pinkert aut. elektr. Installatør Riddergade 10 . Telefon 663 Leverandør til den kat. Menighed</p>

Katolsk Ugeblad

St. Benedikt – den første Europæer

Ny dansk Præst, Pater Joseph Gundry

Til Minde om Albert Joakim Rønnow

Troen og vort dybe Jeg

Sankt Knuds Gilderne paa vore Skoler

Munkemel

Odense Klædefabriks Udsalg A-S

Tlf. 1776 Odense lige over for Elektricitetsværket

Klædevarer . Kjolestoffer . Bomuldsvarer

Gardiner . Hvidevarer . Senge og Sengeudstyr

Familie- Færdsels- og kombineret Grundejerforsikring Forsikrings Compagniet

for Kongeriget Danmark

Telf. 10,093

Amaliegade 31 B

Giro 2107

HANDELSBANKEN

==== Aktiekapital Kr. 50.000.000 Reserver ca. Kr. 33.000.000 ====

Alle Bankforretninger udføres

34 Afdelinger i København og Omegn

54 Filialer og Kontorer i Provinsen

HOVEDKONTOR: HOLMENS KANAL 2. TELF: 8600

RECK's OPVARMNINGS COMP. A/S

Esromgade 15. København N. Telef. 7480

Centralvarmeanlæg af enhver Art

Køkken-, Vaskeri-, Desinfektions- samt Tørrestueanlæg m.m.

RECK-STALKEDLER

N. P. Nielsen Brændselsforretning

Vodroff Tværgade 4, Telefon Vester 601

KUL, KOKS, og BRÆNDE

S. L. Møllers Bogtrykkeri

Dansk Reproduktionsanstalt

Rosenørnsallé 29 . København V

Telefoner: 4295, 13,504, 2207

Axel Steckhahn

Kolonialvarer og Delikatesser

Gamle Kongevej 155

Telefon 8016

Leverandør til katolske Institutioner

C. & L. Tofte . V. Reusch

Blikkenslager

Aut. Gas- Vand- og Sanitetsmesler

Set. Poulegade 42 . Telefon Palæ 533

Privattelefon Palæ 1373

Udfører Arbejdet ved Benediktinerindeklosteret

Kul, Koks, Brænde og Havegrus

Emil Jensen . Overgade 60 . Tlf. 3536

Vognmands- & Brændselsforretning

Lev. til St Josephs Hosp. og den kath. Menighed
ODENSE

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Frederiksholms Kanal 6, Kbh.

Tlf.: 12,166 og 12,161

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KOKS

NØRREGADE 15

TELF. 9270

Thor's kemiske Fabriker A/S

Thorasvej 12, N.

Central 2910

1412

Alle Slags Sæber og

Rengøringsartikler

Lev. til Hospitaler og Institutioner

Vilh. Zeltner

Murerarbejde - Jernbeton

Studiestræde 7

Central 8763 - 8788 - 6792

Mark Poulsen & Rønne

INGENIØRER

Frederiksberg Allé 37 - København V.

Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg

Telefon 8533

ROBERT HANSEN

1. Kl.s Kød, Flæsk og Paalæg

Amagerbrogade 212 A . Amager 6390

Leverandør til de katolske Institutioner

Gilde paa Skolen

»Har du sat dig ind i dette med St. Knuds Gilderne?« spørger Fru Bang. Det er Lørdag, og Grosserer Bang er derfor kommet tidlig hjem.

»Næ — det kan jeg ikke sige...«

»Læser du da ikke Ugebladet ordentligt?«

»Ordentligt og ordentligt — jeg har saa lidt Tid — — men du har vel læst det?«

»Det har jeg, for jeg har ganske vist mere at bestille om Dagen end du; men jeg faar altid Tid til at læse og høre, hvad jeg skal!«

»Maaske du saa vil belære din uvidende og dovne Mand lidt om St. Knuds Gilde. Har du paataget dig at virke for den Sag?«

»Nej, det har jeg ikke, men Børnene har talt en Del om det.«

»Børnene?«

»Ja, det er jo Meningen, at netop de unge — og de smaa da ogsaa — skal med ind i det praktiske Arbejde for Kirken; og de skal ogsaa være med til at *betale* for alt det gode, de nyder.«

»Det er rigtigt; og det har vi jo ogsaa praktiseret lidt — ved ikke at give dem Penge til »Klingpungen« om Søndagen, men lade dem forstaa, at vi regner med, at de selv af deres smaa Midler ofrer noget.«

»Netop — det er praktisk Gudsdyrkelse. Og St. Knuds Gilderne vil udnytte den Lyst til at arbejde for en god Sag, som er saa let at vække hos de unge.

Hvis de kan være med til at bygge Kirken op herhjemme, bliver deres Kærlighed til den sikkert ogsaa mere trofast; og naar de lærer at betale en Femøre om Ugen — med Glæde, kommer de nok ikke til at sløse med Kirkeskatten, naar de bliver voksne.«

»Men hvordan skal det nu gribes an? Og har vores Børn noget med det at gøre?«

»Ja, jeg tror nok, der skulde foregaa en Del paa Pigernes Skole i Dag. Men — der har vi dem aabenbart — saa kan du høre.«

Gitte og Else kommer farende ind, og Niels bevæger sig bag efter i et værdigt og overlegent Tempo.

»Ih, ved I hvad, Mor og Far — — jeg er blevet Gildeleder!« udbryder Else helt forpustet.

»Naa, skal I nu have munter Aften paa Skolen?« spørger Far.

»Munter Aft... Aah, Far, du tror vist, du er meget vittig! Du har jo læst i Ugebladet om St. Knuds Gilderne!«

Mor kikker skælnsk hen paa Far, som rømmer sig og ser meget alvorlig ud.

»Men selv om jeg har det, er jeg ikke helt klar over Gildelederne — — og hvordan kommer du, Elsepige, til at *lede* noget?«

»Og saa vidt jeg ved, er det noget med Regnskab — —« siger Mor i en svagt bekymret Tone.

»Aah, det gør slet ingenting, for det er bare let og morsomt

— og Søster Martha sagde, at jeg var saa *ordentlig!*«

»— — mere end jeg er!« siger Gitte ædelmodig.

»Men hvad skal du lede?« spørger Far.

»Ti Mennesker! Og dem har jeg ikke, for jeg og Gitte var jo forkølede i Onsdags, og saa fik Karen Hansen en hel Masse, og Inge Lund fangede seks Lærerinder! Nu har jeg kun Gitte og mig selv og saa jer to, ikke?«

»Hvad skal vi da? Betale Penge til dig?«

»Ja, akkurat — fem Øre om Ugen — — men man maa gerne betale mere — —«

»Ja, du kan slet ikke være bekendt at betale mindre end ti, Far!« forsikrer Gitte.

»Hm — — det er fem Kroner og tyve Øre om Aaret — —«

»Synes du, det er for meget? Det er en Ære at betale til Kirkens Sag i Danmark,« erklærer Else.

»Haha — du taler akkurat som Søster Martha,« ler Gitte. »Men hvem kan du mere faa med? Niels?«

»Næ, du kan tro nej, jeg skal nok lave et Gilde for mig selv, ellers Tak.«

»Bedstemor og Bedstefar! Og Tante Agnes! De vil da nok.«

»Ih ja! Jeg løber ind og ringer med det samme!«

»Nej, stop nu lidt, og fortæl mig, hvordan saadant et Gilde udøver sin Virksomhed paa Skolen.«

Fortsættes Side 188

Horisonten rundt

Biskop Suhr om Pavedømmet

Paa Pavens Kroningsdag, Onsdag d. 12. Marts, deltog Biskoppen først i en lille Pavefest, der om Formiddagen var arrangeret paa Katolsk Centralskole for Eleverne. Om Eftermiddagen viste Hovedstadens Katoliker igen, hvor naturligt det falder dem at samles i Domkirken paa vore store Dage. For den store Forsamling, deriblandt en betydelig Del af Københavns Præster, holdt Biskoppen en meget vægtig Tale om Pavedømmets Betydning i Kirken. I en dybtgaaende teologisk Betragtning fastslog Biskoppen Pavedømmets afgørende Betydning for den kristne Enhed. Biskoppen sluttede med at omtale den nuværende Paves Bestræbelser for at hindre Krigen. Tilhørerne forstod, at Paven og hans Gerning ikke blot maa ses paa Baggrund af Verdenskirkens store ydre Organisation, som han er sat til at lede, men først og fremmest i Lyset af Frelserens Orden, saaledes som Kristus har knyttet den til Kirken og dens jordiske Overhovede.

Vigtig Højskole-Meddelelse

Højskolens Passionsaften Søndag d. 30. Marts Kl. 20 finder Sted i *St. Ansgars Kirke*, ikke som oprindelig fastsat i en Sal i Byen. Der er intet Billetsalg; Adgang for alle.

Passionstalen holdes af Pastor *Thorbjørn Møller*, og et Mandskor under Direktion af Kantor *Olav Segalt* synger paa Dansk forskellige bibelske og liturgiske Tekster, bl. a. Jeremias Klagesange, Improperierne og Miserere.

Den meget smukke Forberedelse til Aarets alvorligste Uger vil utvivlsomt samle en stor Tilhørerkreds.

Radioklubbernes Maaned

Har De allerede meldt Dem

som Medlem i de katolske Radioklubber? Hvis ikke finder De paa sidste Side i dette Blad en Indmeldesseddél, som letter Dem Besværet. Og hjælp saa Præsterne med at faa samlet alle katolske Radiolyttere som Medlemmer. I denne Maaned mindes vi fra Prædikestolene, i Sognebrevene og ved Præsternes Besøg i Hjemmene om denne vigtige Sag. Men ofte maa den Slags siges to og tre Gange, før man gør Alvor af det. Enhver bedes derfor hjælpe sin Sognepræst med at fortælle vidt og bredt om, hvorfor vi skal have *500 nye Medlemmer i Radioklubberne inden Paaske*.

Meddelelse til alle katolske Skoler

I 1939 nedsatte Biskoppen en Komité til Udarbejdelse af en ny Religionslærebog for de yngre Skoleaar. Arbejdet er nu fuldført og Bogen i Trykken. Det er en Lærebog, som omfatter baa- de Bibelhistorie og Katekismus, og derfor bør der i de Klasser, 2.—4. Underklasse, hvor den nu indføres, ikke skelnes mellem to Fag, Bibel og Katekismus, eventuelt med hver sin Lærer. Den nye Bog, der hedder »*Katolsk Børnelærdom*«, vil ikke kunne foreligge inden 1. April, men de Skoler, der den Dag begynder et nyt Skoleaar, bedes lægge Arbejdet tilrette saaledes, at de alligevel benytter Bogen i Aar, saa snart den udkommer omkring 1. Maj. Prisen bliver 2 Kr.

Sankt Knuds Gilderne Meddelelse til Sogneledelserne m. fl.

Medlemmer af Sogneledelserne.

Der mangler for flere Sognes Vedkommende Oplysning om Navn og Adresse paa Sogneledelsens Medlemmer (Sognesekretær og Sognekasserer), og disse Oplysninger bedes derfor godhedsfuldt tilsendt Hovedkomitéen.

Kvitteringer.

Endvidere savnes en Del Kvitteringer for de til Sognene udsendte Blanketter; af regnskabsmæssige Grunde bedes saadanne Kvitteringer altid tilbagesendt snarest belejligt efter Modtagelsen.

Adressering af Breve.

Breve m. m. vedrørende Gilderne bedes ikke stilet til Hovedkomitéens Medlemmer personligt (medmindre det drejer sig om rent personlige Spørgsmaal) men til: Sankt Knuds Gilderne, Boyesgade 8, København V.

Artikler om Gilderne.

Forsaavidt der udgives et Sogneblad el. lign., og Gilderne har fundet Omtale heri, vil Hovedkomitéen være taknemmelig for Tilsendelse af et Eksemplar heraf til Indlemmelse i Gildernes Arkiv.

Jesu Barndomsforening.

Efter Gildernes Oprettelse vil Indsamlingen til Jesu Barndomsforening være at indstille. Barndomsforeningens Virksomhed opfører saaledes indtil videre her i Landet. — De Beløb, der allerede maatte være indgaaet, bedes snarest belejligt indsendt til Vikariatets Regnskabsafdeling paa sædvanlig Maade.

Ikke-Katoliker og Gilderne.

Paa givne Foranledning skal man meddele, at ogsaa Ikke-Katoliker kan være Medlemmer af Gilderne.

Tak.

Hovedkomitéen udtaler en hjertelig Tak til de mange — først og fremmest Medlemmerne af Sogneledelserne samt Gilderne — der ved det Arbejde, de har paataget sig, gør en meget stor Indsats til bedste for Kirken.

Troen og mit dybe Jeg

Gennemsnitskatoliken betragter sig sikkert som en »god« eller i hvert Fald nogenlunde god Katolik, og han er det formodentlig ogsaa. Jeg tror ikke, at nogen vil mistænke mig for at tænke uvenligt om de »almindelige Mennesker«. De er jo da Hovedmassen af det menneskelige Samfund. Kirken selv bestaar ikke hovedsagelig af Helgener saa lidt som af Forbrydere og heller ikke hovedsagelig af Præster. Den er een Hjord, eet Folk, det nye Israel, og Gud skal vide, at det gamle Israel var en groget Blanding.

Har vi noget at rette paa?

Nu er det jo saadan, at Gennemsnitskatoliken ikke vilde benægte en eneste af Troens Artikler, forudsat at han klart vidste, hvad de gik ud paa; og naar han begaar en Dødssynd, er han ked af det og gaar før eller senere til Skrifte, hvis han da ikke faar anbragt sig selv i en uheldig Stilling ved at blive skilt og gift igen eller andet af den Slags. (I saa Fald kan vi dog regne med, at han *ikke* er »Gennemsnit«!) Men naar han gaar i Kirke og udholder en Prædiken, hvad venter han saa? Venter han, at det skal have nogen *Virkning* paa ham? Forandre paa ham? Faa ham til væsentligt at ændre sin Livsførelse?

Jeg tror, det vilde forbyde og ærgre ham højligt, hvis man sagde, at saadan burde det være. Han vilde svare, at han ikke kan indse, at hans Livsførelse trænger til Forandring, og dybt, dybt inde er han ofte besluttet paa, at det heller ikke *skal* forandres. Hans Livsførelse er »fastlagt« — han har opbygget en vis Levevis, og den vil han ikke have pillet ved. Hvis vi havde sagt til en Prælat paa Renaissancetiden, at hans Livsførelse var helt forkert (hvilket den ofte *var*, og Helgenerne *sagde* det til ham),

saa tror jeg, han vilde være blevet lige saa overrasket som vred. Det vil sige, at han levede i en bestemt Verden og »passede ind i« den uden Ulemper, tænkte og handlede ligesom alle andre i samme Stilling og ikke *ønskede* at ændre ved noget som helst. Og dog var det ham og hans lige, der var de rette ansvarlige for Halvdelen af Frafaldene fra Troen.

Ligesom alle andre

Vi er ikke Prælater paa Renaissancetiden, men Faren for os er ganske den samme. Vi lever i et vist Samfund; vi ser ud ligesom alle andre; vor Levevis, vor Føde, vort Tøj, vore Fornøjelser og vore Manerer er ikke til at skelne fra hvem som helst ellers — men hvis vi brutalt spørger os selv: »Er det moderne Samfund da virkelig et kristent Samfund — ligner almindelige pæne Mennesker vor Herre Kristus, eller prøver de paa det?« saa maa vi svare Nej. Læser jeg Bjergprædiken eller i hvert Fald sidste Halvdel af St. Matthæus 5. Kapitel, *kan* jeg saa sige, at saadan er jeg eller agter jeg med Guds Hjælp Dag for Dag at blive? Mon ikke vi alt for ofte griber efter en halvglemmt Forskel mellem *Bud* og *Raad*, uden at huske det gentagne, hæftige Eftertryk, hvormed Vor Herre forkyndte alle disse »nye« Idealer? Han understregede, at selv om det, som Moses og Gud igennem Moses havde sagt, sikkert nok var helt moralsk og svært nok at leve efter, saa »siger jeg til Eder«... noget uendeligt meget højere.

Lad os tænke os, at der i Stedet for en Prædiken bare blev læst dette Kapitel op for os. Enten vilde Ordene være saa velkendte, at vi slet ikke opfattede, hvad de betød (ligesom et Krucifiks er saa velkendt, at vi ikke engang lægger Mærke til

det — og da slet ikke ser det fuldkomment oprivende Syn af et levende Menneske sømmet fast som et Aadsel til to Bjælker), eller vi vilde føle: »Jamen, det er jo forfærdeligt! Jeg anede ikke, at det at være Kristen betød alt *dette!*«

Nej, jeg er bange for, at naar vi skal høre en Prædiken, brummer vi af og til over, at den er lang eller kedelig; maaske vi husker et velformet Udtryk i den (hvis der var noget...); men jeg tvivler paa, om vi hjemme giver os en halv Time til at tænke den efter, drøfte den (hvilket er noget ganske andet end at kritisere den... *det* gør vi Masser af!) og undersøge, om den burde have nogen *Virkning* paa os — gøre os til bedre Kristne. Fejlen ligger maaske hos Prædikanten, men før vi fastslaar det, kunde vi passende se efter, om vi gaar i Kirke i Forventning om at skulle høre noget, der vil forandre paa os, og samtidig faa undersøgt, om vi maaske vilde have særdeles meget imod det ringeste Forsøg fra Præstens Side paa at forandre os!

»Jeg tror — hjælp min Vantro«

Vi kan ogsaa spørge: »Gaar jeg i Kirke i Forventning om at modtage *Belæring*? Er det umuligt, at der kan være noget i min Tro, som jeg ikke kender til?« Jeg er rimeligvis mere villig til at blive belært end til at blive lavet om paa! Og muligvis der er mange Prædikener, som ikke er meget oplysende! Men har jeg virkelig Lyst til at modtage aandelig Belæring og uddybe min Viden om Troen? (Jeg gaar altsaa ud fra, at jeg kender Troens »lille Tabel« helt upaa-klageligt).

»Forøg min Tro«, lød den evangeliske Bøn, og i Evangelierne har vi ogsaa den paradoksale Bøn »Herre — jeg tror — hjælp min Vantro.« Jeg har kendt adskillige (selv om jeg bedst husker en bestemt ung Mand), som kom til mig i stor Kvide, fordi de mente, at de ikke længere troede eller (hvad værre var) *aldrig havde* troet. De mente, at de, som Carlyle sagde, kun

»havde troet at de troede«. Men dette skyldtes i Virkeligheden, at de nu meget mere levende indsaa, hvad en eller anden af Troens Sandheder betød, og følte, at de aldrig før havde set den — at de aldrig *virkelig* havde troet den, selv naar de mente at tro — at den paagældende Sandhed (Inkarnationen, den virkelige Nærværelse i Eukaristien) var for meget for dem; selv om den var sand, var de ikke i Stand til at have med saa store Ting at gøre.

Lyset stiller Krav

I saadanne Lysets Stunder kan man blive overvældet af det enkle Faktum, at *Gud er til* og er virkelig. Man kan føle: »Hvis det virkelig forholder sig saaledes, maa jeg tilbringe hele mit Liv nedsunken i Tilbedelse. Jeg burde betragte Verden og alt, hvad den rummer, som absolut *Intet*. Men jeg kan ikke! Jeg har ikke Styrke til det. Jeg vilde ønske, jeg aldrig havde modtaget dette Lys.« St. Peter blev overvældet af et rent materielt Mirakel og udbrød: »Vig fra mig, for jeg er et syndigt Menneske.« St. Paulus slyngedes af sin Hest, da han modtog den himmelske Vision, men Visionens stærke Bistand gjorde ham i Stand til at sige: »Hvad vil du, at jeg skal gøre?« Maaske jeg er bange, fordi jeg maa *udrette* mere, i Fald jeg *véd* mere... »Da var jeg saare bange — at naar jeg havde Dig, jeg maatte intet andet eje,« sagde Francis Thompson gysende, da han saa ubønhørligt blev forfulgt af »Himlens Hund«.

Men hvordan er det saa med *min* Underbevidsthed, naar det gælder Villighed til at modtage Belæring? Hvis jeg ønsker Belæring og ikke faar det i Prædikener, *søger* jeg det saa andre Steder? I Bøger? I min Bøn? »Tal Herre, Din Tjener hører!« Hvor ofte mon vi i vore private Bønner trygler Herren om at *belære* os.

»Som om« jeg elskede Gud

Og gaa saa endnu dybere, til det, som vi kalder vort »Hjerte«.

Hvad *ønsker* jeg *egentlig*? Hvad vilde jeg *egentlig* gerne? Elsker jeg *virkelig* det gode, eller er det i bedste Fald blot saadan, at jeg stadig forhindrer mig selv i at gøre det onde, som jeg egentlig vilde fortrække? Bemærk vel, at dette er meget heltemodigt gjort, især hvis jeg gør mig til Martyr paa denne Maade af Kærlighed til Herren. Men hvorfor sukker jeg ikke, naar jeg opdager, at der dybt inde i mig *stadig* findes Kilden til Egenkærlighed og Dyrkelse af mit eget Jeg, stadig et *Ønske* om at gøre det ukyske, et *Instinkt* til at foragte og hade, til at tro paa Penge eller Rang, til helt at savne Forstaaelse for, at de døde er meget mere levende end vi. Og naar jeg opdager, at mine »første Tilskyndelser« stadig er helt u-kristnede, og at det bedste jeg kan gøre er at tvinge mig selv tilbage, tvinge mig ned, selv med Fare for at tænke: »Jeg opfører mig kun, som om jeg elskede Gud; som om jeg virkelig lignede Kristus!« Hvor er disse Ord »som om« dog forfærdelige i en Kristens Liv, naar Kristus selv er saa *virkelig* — virkeligt Menneske, virkelig Gud, virkelig Kærlighed imod os! Jeg gentager, at hvis vi saaledes besejrer os selv, er allerede dette et stort Bevis paa Kærlighed, og det er umuligt uden Naadens Hjælp; men alligevel vilde jeg saa meget ønske, at Under-Underbevidstheden var fuldstændig klar som Lys, at Stenen i mit inderste Hjerte var smeltet og Instinktets plumrede Kilde virkelig rensat.

Hvorfor holde Betragtning?

Fasten er en særdeles god Tid til at betragte os selv i et saadant Lys, men det er aldeles usandsynligt at vi vil gøre det, hvis ikke vi tager os den fornødne Tid og gør os den fornødne Ulejlighed med det. Siger jeg mine Morgen- og Aftenbønner efter Ordlyden, loyalt men hurtigt og uden at »smage« Ordene; og gaar jeg pligtskyldigst til Messe og beskæftiger mig dér med min Bog og bliver der pænt lige til det sidste, men ikke et Øjeblik længere; og tilbringer

jeg Resten af mit Liv — den enorme Hovedpart af det — med uskyldige, om end ganske almindelige Ting, allesammen udvendige — ja, saa er det fuldstændig usandsynligt, at jeg kommer til at se dybt ind i noget som helst, mindst af alt i Underbevidsthedens skjulte Ting. Derfor er det, at Betragtningen bliver anbefalet. Derfor Retræter.

Fasten og Paasketiden

Men som jeg sagde til en Begyndelse er der en reel Fare ved at studere sit eget Jeg alt for meget. Det kan gøre mig skrupuløs, nedtrykt, ængstelig, gøre mig indelukket og unyttig for alle andre. Maaske det var en virkelig god Ting i Fasten at give Gud (om jeg saa maa sige) Chancen til at vise os vor Underbevidsthed, hvor meget Synet saa end vil forfærde os. Men det vil kun forfærde os, hvis vi mente, at vi nogensinde ved egen Kraft kunde eller skulde genskabe vort Jeg. Det kan vi ikke. Det er helt, nej *væsentligt* ud over vor Evne. Og mens Fasten nærmer sig Passionstiden, vil vi derfor med Glæde samle os om det Faktum, at Gud er kommet os til Redning — men for hvilken Pris! Vi véd, at det ikke var Gud, der ligesom opfandt og iværksatte sin Søns Lidelser. Det var ikke Vor Herre, der udtænkte dem og paaførte sig selv dem. Vi gjorde det! Kristi Selvopofrelse og Faderens Modtagelse af hans Offer er een Ting — Offerets Omstændigheder er noget andet. Hver Kval i hans Lidelse er et Tegn og Symbol paa, hvad Mennesker gør ved Kristus, naar de (om jeg *for* sige det) faar Chancen til det. Verden erkendte ham ikke, »hans egne« bød ham ikke velkommen. Men dette er kun det negative. Hvad Verden *gjorde*, hvad hans eget Folk gjorde, det viser Beretningen om hint frygtelige Døgn. Det er *dette*, som Syndigheden gjorde — og gør! Men i hvert Fald kan vi sige, at det fuldgyldige Offer er blevet bragt og taget imod. Der er intet, som kan *hindre* min Frelse; jeg skal blot lægge Haand paa den.

Dog er det dette, jeg stadig

føler, at jeg ikke kan — eller kun kan med et Slags Minimums-Greb. Min Underbevidsthed, mit inderste Jeg er endnu ikke helt rensset, helt kristnet. Men *efter* at jeg har forstaaet dette, *efter* at jeg har forstaaet, hvad Kristus gennemgik for mig, saa kan jeg frit gaa frem til den kristne Glæde og vide, at Højdepunktet i det altsammen er Opstandelsen, Helligaandens Pinsegave, Kristi Legeme som min stadige Næring og det helligste Hjertes uforanderlige

Kærlighed — den straalende Række fra Paasken til Jesu Hjertes Fest. *Gør Du* levende, hvad der er dødt i mig; løft *Da* mig op til Dig i Himlen; kom Helligaand! Helligste Eukaristi, vær Du i Sandhed den Føde, som forvandler mig til Dig! Dan mit Hjerte, saa det ligner Dit! Saaledes og kun saaledes skal jeg i Dybet af mit Jeg og ikke blot overfladisk blive en ren Kristen.

C. C. Martindale S. J.

Minder om Fondets Stifter

Pater K. Pauli S. J., Frank Andersens aandelige Raadgiver, Skriftefader og gode Ven, der til Stadighed besøgte ham, tegner her nogle faa Minder om den afdøde:

Det er vel 18 Aar siden, jeg første Gang traf *Frank*. Jeg vilde næppe have skænket dette Møde om Morgenen (naar Skolceleverne og jeg gik til Messe) en Tanke, hvis Frank ikke selv havde mindet mig derom. Da han laa paa Sct. Josephs Hospital, spurgte han mig en Dag: »Kan De huske, Pater Pauli, at De en Morgen, jeg var lidt urolig under Messen, kom hen til mig og sagde: Frank, tror du, Vorherre er glad, naar han ser dig?« — Det varede lidt, inden jeg kunde huske denne lille Begivenhed — men Frank havde altsaa ikke glemte den.

Saa maatte jeg rejse for at afslutte mine teologiske Studier. Efter min Tilbagekomst mødtes vi igen — denne Gang i Maria-Kongregationen. I Mellemtiden havde Sygdommen hærget ham. Jeg og hans Kammerater blev grebet, hver Gang vi saa ham komme, eller naar vi hjalp ham ind i den Røde Sal i Stenosgade, hvor vi holdt vore Møder. Han var trofast, og trods Besværet altid oplagt ved vore Møder, og jeg er vis paa, at vor himmelske Moder Maria har gengældt

Frank Andersens Fond

FONDETS RESULTATER

Sjældent har en Opfordring til Støtte faaet et mere smukt og beredvilligt Svar end det, den katolske Offentlighed gav ved Starten af *Frank Andersens Fond*. Den første Bidragliste viser Kr. 121,00, den næste Kr. 354,00, og efter ca. 10 Maaneder, ved Udgangen af 1935, var Kapitalen vokset til Kr. 1058,00. 1936 bragte Summen op til Kr. 2803,32 og 1938 frem til Kr. 4108,87. Januar 1941 er Fondet Ejer af Kr. 4402,88.

Ved en Gennemgang af Bidragslisterne viser det sig, at der har været 275 Indbetalinger. Heraf er de 5 paa over 100 Kr., en enkelt endda paa 700 Kr., en Del paa 50 Kr. og Størsteparten altsaa paa Beløb, der ligger under sidstnævnte. De 275 Indbetalinger siger dog ikke, at der har været det Antal Bidragydere — der kan udmærket være dobbelt saa mange, idet en Del af Indbetalingerne er sket gennem Foreninger, ved Møder og Fester samt ved Salg af 2-Øres Mærkater.

Hvorfra er saa Bidragene kommet? Allevegne fra; bemidlede og ubemidlede, unge og gamle har med Velvilje og Forstaaelse støttet Sagen. Ogsaa udefra: Luxembourg, Sverige — ja, endog U. S. A. og Canada. Naar Ordet *Sukces* er hæftet

paa Fondet, kan det aldeles ikke kaldes overdrevent — det fremgaar tilstrækkeligt af det her nævnte.

Administrationen af Frank Andersens Fond benytter denne Lejlighed til at rette en oprigtig Tak til alle Bidragydere gennem Aarene. Det skal ikke være Meningen at drage enkelte frem paa manges Bekostning, men det er meget om at gøre at nævne, at f. Eks. *Katolsk Ungdoms Klub*, København, altid har været særlig aktiv i Arbejdet for Fondets Fremgang. Pastor *Cay Benzon* har til Stadighed taget sig af Regnskabet — og under de offentliggjorte Bidraglister finder man altid en »Hale« med Opfordring til ikke at glemme Fondet. Pater *P. Nösen* S. J. har en meget stor Andel i, at Fondet paa et vist Tidspunkt fik en hurtig Vækst, idet Pateren aldrig forsømte nogen Lejlighed til saavel i Tale som Skrift at agitere for Foretagendet.

Op med Administrationens Tak følger Ønsket om, at *Frank Andersens Fond* aldrig maa blive glemte, at Fondet bestandig maa kunne udøve og udvide sin velsignelsesrige Virksomhed: *Udbredelse af den katolske Presse!*

Bidrag modtages: Frank Andersens Fond, Post Konto 1087, København N.

den Trofasthed med sin Kærlighed.

Den sidste alvorlige Sygdom kom og lænkede ham til Sengen i mere end et Aar. Hvis jeg ikke tager fejl, fik han i denne Periode Idéen til Grundlæggelsen af Fondet, der kom til at bære hans Navn, det Fond, hvis Midler skulde anvendes til at skaffe unge ubemidlede Katoliker Adgang til Læsning af et katolsk Blad.

Til det sidste haabede Frank paa at genvinde Helbredet. Hver Gang jeg besøgte ham, havde han en eller anden Plan, et eller andet Problem, vi drøftede — han var levende interesseret i alt. Ikke saa længe inden Vorherre kom for at hente ham, ytrede han Ønske om igen at læse Fransk og Tysk. Det vilde fremme ham betydeligt, naar han atter var rask; mon det ikke var den sidste Opblussen. Faa Dage efter blev jeg en Morgen efter at have læst min Messe tilsagt hos Frank. Jeg kunde se paa ham, at der var foregaaet en vældig Forandring, og han var ogsaa selv klar derover. Efter at jeg havde sat mig ved Sengen hos ham, begyndte han straks at tale om de Syges Salvelse. Han kendte sin Katekismus og huskede den hellige Jakobs Ord: »Præsterne skal salve ham med Olie i Herrens Navn. Troens Bøn vil blive den Syge til Frelse og Herren vil oprejse ham.« — Saa spurgte Frank mig, om det betød, at Helbredet vilde blive givet ham tilbage. Jeg svarede, at hvis det var Guds Vilje og til vor Sjæls Bedste, vilde det ske; men det vigtigste var jo Sjælens Velfærd. Han tænkte sig lidt om og sagde saa: »Lad mig saa modtage de Syges Salvelse!« Dagen efter modtog han Altrets Sakramente og de Syges Salvelse.

Det var mit sidste Møde med Frank, mens han var helt sig selv. Næste Dag igen, da jeg kom til ham, var han bevidstløs. Jeg mener dog, at han forstod de Skudbønner, jeg bad for ham. Flere Gange fik han Absolutionen under Døds-kampen, saa vi kan trygt haabe, at han mødte sin Gud og Dommer vel forberedt.

I de sidste Samtaler med Frank var det gaaet op for mig, at han tilfulde forstod Ordene i Sjælemessens Præfation: »For dine troende,

Herre, forandres Livet, det berøves dem ikke; og naar den jordiske Hytte, hvori de har boet, opløses, beredes der dem en evig Bolig i Himlene.«

(Længere henne i Bladet findes to Artikler, hvori unge Katoliker fortæller om Frank-Andersen og hans Fond).

Atter en ny dansk Præst

Pater Joseph Gundry S. S. M.

Lætare-Søndag, d. 23. ds., bliver femten Fratres præsteviet i Montfortanernes Klosterkirke i Oirschot, Holland. Og blandt disse er der en Dansker: Joseph Gundry, Aarhus. Hvordan fandt han mon Vejen derved?

Det er snart fjorten Aar siden, at Baronesse Rosenørn-Lehn i Roskilde glædede mig med at fortælle mig, at der i Aarhus fandtes en ung Mand, der ønskede at blive Montfortanerpater. Jeg satte mig skriftligt i Forbindelse med den unge Aspirants Mor og raadede hende til at lade Sønnen tage Studentereksamen herhjemme først. Det vilde være et Plus for hans senere Virksomhed hertilands. Samtidigt var der ogsaa vundet en Frist: Tiden vilde vise, om denne Beslutning var mere end blot en Grille. Men der kom snart Svar fra Aarhus. Den lille Knægt lod til at holde paa sit. Han var opsat paa at komme til rent katolske Omgivelser og gennemgaa samme langvarige Modningsproces som alle andre unge Mænd, der i katolske Lan-

de forbereder sig til Præsteskabet.

Da nu hans Mor, der allerede i Forvejen havde givet sin eneste Datter fra sig (hun var ved Father Martindales Hjælp kommet til en Klosterskole i England), billigede Sønnens Syn paa Sagen og gav ham Lov til at rejse, blev jeg bange for at synes mindre katolsk end disse Konvertitter: jeg bøjede mig. Den 23. September 1927 satte den lille Mand paa en Fragtbaad Kursen mod Holland. Han har siden aldrig fortrudt sit Skridt, og mine Betæneligheder vejredes bort, alt som Aarene gik. Jeg har nemlig aldrig haft saa megen Glæde af at hjælpe en ung Mand i Starten som Tilfældet var med Joseph Gundry. I de syv Aar, han læste Humaniora i Schimmert, var det kun Lovtaler, jeg fik at høre saa vel fra Lærernes som fra Elevernes Side, hver Gang jeg spurgte, hvordan den lille Dansker havde det.

Det viste sig, at Joseph, takket være en god Begavelse og en endnu større Ihærdighed, hurtigt kom over de Hindringer, som Omplantningen jo nok maatte medføre. Og endskønt der i hans Klasse fandtes en hel Del lyse Hoveder, erobrede Ud-lændingen snart en af de første Pladser, og den hævdede han ogsaa, da han efter at have endt sit Noviciat, rykkede op i Filosofi og Teologi. Hvert andet Aar tilbragte Gymnasiasten en 5—6 Uger hos sin Mor i Aarhus. Det er ikke godt at vide, hvem af de to, der var lykkeligst under disse Sommerferier. De Aar, da Ferien skulde tilbringes i Holland, skulde der skaffes Danskeren et Surrogat-Hjem. Nu er Hjemmene i Holland gennemgaaende

mere lukkede end det er Tilfældet her i Danmark. Men det blev dog lettere, end jeg havde troet. Naar Joseph først havde faaet Indpas i et Hjem, bad Værterne ham lige saa indtrængende om at komme igen. Den oprindelige Plan, der gik ud paa at skifte saa ofte som muligt for bedre at se sig om og lære den hollandske Katolicisme at kende fra flere Sider, maatte da ogsaa opgives. Det er disse hollandske Venner, der nu paa Løtare-Søndag vil slaa Kreds om den unge Præst og prøve paa at erstatte den stakkels Mor, der som Følge af Krigen er afskaaret fra den Glæde at være hos sin Søn paa denne hans og hendes Hædersdag. Hverken Mor eller Søster (der siden 1926 er Nonne hos »Les Dames de l'Instruction chrétienne« i Belgien) vil kunne være til Stede i Klosterkirken i Oirschot, naar det dér paa Søndag hedder: »*Accedant qui ordinandi sunt ad ordinem sacerdotalem*« (De, der skal modtage Præstevielsens Sakramente, træde nærmere). Saavel Fru Gundry i Aarhus som Dame Brigitte i Brügge vil paa Grund af de politiske Begivenheder være afskaaret fra at knæle for den nyviede og modtage hans første Velsignelse. De maa ogsaa nøjes med at tænke paa ham, naar han Mandag Morgen for første Gang staar ved Altret og frembærer det hellige Messeoffer.

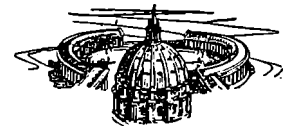
Unægteligt et stort Savn for de Mennesker, der holder saa meget af hinanden som denne Mor og hendes to Børn, og for hvem denne Præstevielser betyder et Højdepunkt, som de hver ad sin Vej i saa mange Aar har stilet hen imod...

Det er dog ikke Meningen med disse Linier at kalde paa Læsernes Medlidenhed. Den, der har mødt Fru Dagmar Gundry, ved, at hun forstaar at bære sit Kors, uden at det kommer til at tynde andre end hende selv. Og hendes Børn er ikke anderledes. De har hvad Père de Montfort kaldte »le pur amour de Dieu« i deres Hjerter, og derfor vil ingen mærke det paa dem paa Søndag, at der er Skaar i deres Lykke. Fælder de en Taare — hvad de skal have Lov til — da er jeg vis paa, at de gør det i en stille Stund foran Tabernaklet, saa at kun Han, der ser i det skjulte, vil være Vidne dertil.

Nej, Meningen med denne Omtale er eftertrykkeligt at anbefale Ordinanden til de troendes Forbønner, for at hans frentidige Virke maa være til Velsignelse for det Hjørne af Herrens Vingaard, som han snart vil faa betroet.

(En eventuel forsinket Lykønskning til den nye Præst kan adresseres til Montfortanerkloster Oirschot, Holland.)

Steph. Wevers.

URBI ET ORBI

I Anledning af Aarsdagen for den hellige Faders Kroning er der til Citta del Vaticano indløbet Telegrammer og Lykønskningsbrev fra Regenter og Statsmænd over hele Kloden. Adskillige Troende af alle Samfundslag har ligeledes glædet den hellige Fader med Lykønskningskrivelser og giver Udtryk for deres Kærlighed overfor vor fælles Fader og højeste Ypperstepræst.

Det er i Aar 50 Aar siden, at Pave Leo XIII ved et særligt motu proprio oprettede Vaticanobservatoriet — Specola Vaticana. Det første Observatorium laa i de vatikanske Haver, men er senere blevet flyttet til den pavelige Sommerresidens i Castel Gandolfo, idet Storbyens Lys efterhaanden hindrede en effektiv Observering. Det er især den kendte Jesuit, P. Hagen, der har indlagt sig store Fortjenester ved Ledelsen af Observatoriet i en Aarrække indtil sin Død.

Det franske Statstidende offentliggør en Lov, ifølge hvilken der paany indføres Religionsundervisning i alle franske Skoler. Der skal paa Timeplanen afsættes en ugentlig Time til dette Formaal.

Den tyske Katolicisme har lidt et føleligt Tab: Natten mellem Mandag og Tirsdag i sidste Uge er Kardinal Schulte af Köln afgaaet ved Døden af et Hjerteslag. Kardinalen, der har været svagelig gennem flere Aar, var en af de mest fremtrædende Personligheder indenfor den katolske Kirke i Tyskland, og har her bl. a. gjort sig bekendt ved det af ham under sidste Verdenskrig oprettede »Kriegshilfswerk« til Eftersøgning af Krigsfanger samt ved sin retlinede Holdning overfor den totalitære Stat.

BY OG LAND

*Asfalt er meget godt — for Biler og Cykledæk og rumlevorne Vogne.
Men Fødder kræver Jord — om nok saa dovne —
de skal ha' Jord, der føder — aander — hviler!*

*Blæk og Papir er godt — for Hjerner.
Men Sind forlanger fjerne Horisonter,
der blaaner under brede Himmelfronter,
Sind kræver Sol og Skyer, Storm og Stjerner.*

*Sten og Cement kan altid gavne.
Men Hænder kræver andre Ting at pusle,
lidt Blomsterbørn, om de er nok saa usle
— aah, lidt, som man kan skænke blide Navne!*

—sen.

BENEDIKT FRA NU

Paa sin Vej ned fra Monte Vigilio i de vildsomme Abruzzer trodser den brusende Anio sig frem gennem snævre Slugter langs Monte Scalabras Nordvæg. Fra Anios højre Bred smyger en malerisk Flække sig med krogede Gyder og talrige Afsatser op ad den stejle Klippevæg — Subiaco. I sin Tid havde Kejser Nero ladet den vilde Bjergstrøm dæmme op i tre ovenover hinanden liggende Søer, ved hvis Bredder der efterhaanden rejstes en Haveby, hvis Pragt man skulde søge længe efter andetsteds, og som blev Kejserens yndede Sommeropholdssted. Imidlertid forårsagede et Lynnedslag i Kejserens umiddelbare Nærhed, at han ikke mere vendte tilbage til Subiaco. Slot og By og Anlæg forfaldt; i Slutningen af det femte Aarhundrede var kun en af de kunstige Søer tilbage, og ogsaa denne sidste er senere forsvundet.

Idag fører en stejl Sti fra Ponte Rapone op ad Bjerget, forbi det gæstfri Monasterio di Santa Scolastica, som Benedikts Søster grundlagde. Snart fanges Blikket imidlertid af Klosteret Sacro Speco di San Benedetto, der knejser som en Ørnerede paa Klippetoppen, højt over den brusende Slugt. I Tavshed holder fromme Munkke Vagt her ved deres Ordens ældste Helligdom. En ærværdig Olding ledsager os gennem en snæver Gang langs Klippevæggen, gennem den gotiske Overkirke og gennem

← Benedikt og Skolast
(Maleri af Dom Gregor de Witt O. S. B.)

*

→ Klostergaarden paa Monte

Krypten med dens mange Sidekapeller og de alvorsfulde Vægmalier fra det 13. Aarhundrede, og endelig naar vi den berømte »hellige Grotte«. Indskrifter fra Gregor den Stores Dialoger — den eneste Kilde til Studiet af Benedikts Liv — smykker Indgangen, og nogle faa Lamper giver det lille Rum et Skær af hemmelighedsfuld Ophøjethed. Og nu staar vi da paa det Sted, hvor Patriciernes Arving, Vesterledens Patriark i ensom Bøn og Sone styrkede sin rene Sjæl ved Guds Aand og skolede sig til at blive et værdigt Redskab i den almægtiges Haand.

*

I sine Dialoger skildrer Pave Gregor den Store en Episode, der er karakteristisk for det benediktinske Munkevæsen paa hin Tid, da Benedikt skabte sin Orden og nedskrev sin berømte Regel. En Goter, ved Navn Zalla,

truede en romersk Bonde paa Livet og krævede, at han skulde udlevere, hvad han ejede og havde, og for at komme ud af Kniben, fortalte Romeren da, at han havde overladt Munkefadere Benedikt alle sine Ejendele og sin Formue. Zalla lod sig derpaa af den lænkede Romer føre til Monte Cassino. Benedikt sad netop foran Klosterporten og læste; han lod sig ikke bringe ud af Fatning af Gotens brovte Tiltale, men saa til Gængæld medlidende paa den lænkede romerske Bonde. Straks faldt Lænkerne fra den lænkede Hænder, og Zalla blev saa bestyrtet, at han kastede sig for Helgenens Fødder. Benedikt gav derpaa Barbaren Mad og Drikke og formanede ham til i Fremtiden ikke at være saa grusom.

Med Rette betegner Gustav Schnürer (i sit betydelige Værk »Kirche und Kultur im Mittelalter«) denne Scene som typisk for den Stilling, som Benedikt

SIA

ste Europæer

nerordenen skulde komme til at indtage i de næste Aarhundreder, da Germanerne og Romerne samledes i et stort Folkefællesskab, og Herskerne og de undertvungne skulde forsones gennem Kristendommen. Højt til Hest Repræsentanten for den altheherskende Germaneraand, Romeren lænkehundet, begge forsonet af den i aandelig Læsning fordybede Munk.

Benedikt selv virkeliggjorde det romerske Personlighedsideal, der er opbygget paa det romerske Naturanlæg, og for hvilket Germanerne var særlig modtagelige, og til dette Ideal

knyttede han sin Klosterinstitutionens faste Regel. Det skulde blive af afgørende Betydning for Skabelsen af Vesterledens Kultur, at Benediktinerregelen i sig forenede et fast Princip med den største Frihed, med den størst mulige Udfoldelse af Personligheden. Ingen anden Orden har nogensinde formaaet at tilpasse sig Historien med en saadan Sikkerhed og Selvfølgelighed som netop Benediktinerordenen. Hvad den hellige Benedikt og hans Orden har betydet for den vesterlandske Kultur, vil aldrig kunne vurderes fuldt og helt, og atter og atter gænkender man i dens bedste Led den store, hellige Munkefaders egne Træk. Enhver af de store Ordensstiftere har haft deres særlige Betydning for Kirke og Kultur. Dominikus, Franciskus, Ignatius var hver især Pionerer indenfor deres Omraader, men Tilnavnet: det vesterlandske Munkevæsens og den vesterlandske Kulturs Fader tilhører ingen anden — kun Benedikt. Han var »den første Europæer«, uden hvem Europas historiske Udvikling sikkert havde formet sig ganske anderledes. Benediktinerregelen — Regula S. Benedicti — er blevet til en verdenshistorisk Skærbog, hvis Betydning kun tilnærmelsesvis bestrides af Ignatius' Exercitiebog. Benedikt har udkastet det forædlede Romerriges Ideal og virkeliggjort det i sin Klosterregel, der skulde blive den kristne Verdenserobrings Evangelium. Ingen kan opvise større Resultater indenfor Rammerne af Kristendommens Udbredelse end f. Ex. de Benediktinermisionærer, der bragte Angelsakserne det glade Budskab og med det den kristne Kultur. Under Benediktinernes Førerskab udvikledes den angelsaksiske Kulturs første Blomstringsperiode til et enestaaende Stadium. Det gamle Romerrige var gaaet til Grunde, det havde maattet vige Pladsen for en kristen Kultur, der var kaldet til at blive en Verdenskultur — og Fortropperne i denne Verdenskultur var Benediktinerne.

J. Berg.

Liturgisk Kalender

Marts:

23. S. 4. SØNDAG I FASTEN (247); 2. Om de helliges Forbøn ([120]), 3. For de levende og de døde ([125]).
24. M. Feria (252); 2. St. Gabriel, Ærkeengel (855), 3. Om Fred. — *Eller*: St. Gabriel, Ærkeengel (855); 2. Feria (252), 3. Om Fred; sidste Evangelium: Feria (255).
25. Ti. MARIAS BEBUDELSE (858); 2. Feria (257); sidste Evangelium: Feria (259).
26. O. Feria (262); 2. Om de helliges Forbøn, 3. For de levende og de døde, 4. Om Fred.
27. T. Feria (270); 2. St. Johannes af Damaskus (860), 3. Om Fred. — *Eller*: St. Johannes af Damaskus (860); 2. Feria (270), 3. Om Fred; sidste Evangelium (708).
28. F. Feria (274); 2. St. Johannes af Capistrano (863), 3. Om de helliges Forbøn, 4. Om Fred. — *Eller*: St. Johannes af Capistrano (863); 2. Feria (274), 3. Om de helliges Forbøn, 4. Om Fred; sidste Evangelium: Feria (276).
29. L. Feria (281); 2. Om de helliges Forbøn, 3. For de levende og de døde, 4. Om Fred.
30. S. PASSIONSSØNDAG (286).

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIERULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Dannevirkegade 19, København V, Telefon Eva 25 12 (træffes i Almindelighed bedst Kl. 14-15 og 18-19)

Ekspedition: Boyesgade 8 A St., København V, Tlf. Eva 1898, Kl. 15-17.

Kassererkontor: St. Annæ Plads 28, Postgiro 57042.

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BØGER

Moderne Huspostil

Johannes Braun: Irdisches und Himmlisches. Ein religiöses Hausbuch für Feiertag und Feierabend. (Verlag der Buchgemeinde, Bonn).

En Bog, det er værd at anskaffe for i Løbet af Kirkeåret at benytte de ca. 50 fortræffelige Læsestykker til Belysning af den hellige Skrift og Forstaaelse af Liturgien. Bogen indeholder desuden et fyldigt Person- og Sagregister, der kan være til megen Nytte. Et Sted siger Forfatteren — ganske vist med Benedikt Baur's Ord — men hans egne er ikke ringere: »Hellige Kirke! Hvor er du stor, dyrebar, ærværdig, trods alt Ukrudt. Du vover i en næsten forfærdende Lydighed mod den, der har dannet dig, at paatage dig Menneskenes Byrder med al deres Menneskelighed, at udlevere dig til Menneskene, som de er. Du vover at udsætte dig for et aldrig ophørende Martyrium fra dine Modstanderes og disse uværdige Børns Side — kun for at kunne være Kirken for alle og at redde alle. — Jeg tror!«
V. S.

Tyske Bøger i Købmagergade

Arnold Busck's internationale Boghandel, der udsendte Special-Kataloget over dansk og udenlandsk katolsk Litteratur, meddeler, at en stor Del af Bøgerne fra det udsendte Katalog ved den forestaaende Afregning med de udenlandske Forlæggere skal returneres i Begyndelsen af April Maaned.

Firmaet opfordrer derfor Interesserede til netop nu at aflægge et Besøg i Bogladen. Iøvrigt vil Lageret stadig blive tilført de sidste Nyheder.

Desuden er der flere billige tyske Serier, f. Eks. en Serie korte Helgenbiografier, »Lebensschule der Gottesfreunde«, til 45 Øre pr. Stk. Man finder bl. a. Birgitta af Vadstena, Augustin, Bernhard af Clairvaux, Albert den Store, den hellige Klara, den hellige Elisabeth og den hellige Hedvig. I en anden Serie, »Zeugen des Wortes«, som kommer hos Herder, bringer en Række smaa Bind Vidnesbyrd om kristen Tænkning fra alle Tider,

ligefra Ignatius af Antiokias' Breve til Paul Claudels Digtning.

Den katolske Kunsthistoriker Heinrich Lützel har samlet 25 Gengivelser, hvoraf flere farvelagte, af de store Mestres Fremstillinger af Kristus, lige fra Oldkirken og op til Renæssancen. Det smukke Hefte, der koster Kr. 2,20, er eet af en Række lignende Kunstbøger, som Lützel udsender hos Herder, hver med sit Emne: Die heilige Nacht, Trost im Sterben, Marienleben, Das Kind etc. — udmærkede Gavebøger.

Hvad læser De i Fasten?

Kender De A. J. LUTZ O. P.

»Jesus Kristus og
hans Kirke«

Den giver vide Udsyn

Solbjerg

Central 2712

MÆLK . FLØDE
SMØR . DESSERT-IS

Sundhed, Hygiejne, Kvalitet & Velsmag

Balsløw's Tapetmagasin

Strandvej 9 . Ryvang 2045

Alt til Mørklægning

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfsvej 34-36
Tlf. 778 - 728

VALD. FOERSON

AMAGERTORV 27 . TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

Fader vor, du som er i Himlene

Hvis nogen med ganske faa Ord skulde gøre Rede for denne Indledning til de syv Bønner, der findes i »Fadervor«, kunde han maaske sige saaledes:

Det første Ord: »Fader«, er ikke blot det første, men ogsaa det vigtigste i hele Bønnen. Det minder os nemlig om *den barnlige Tillid*, som bør besjæle os hele Tiden, medens vi fremfører denne Bøn for Gud. Det minder os endvidere om *vor ophøjede Værdighed*. Er Gud vor Fader, saa er vi hans Børn, og større Ære kan ikke tænkes end den, at vi hører til den Allerhøjestes Familie. Naturligvis er det dermed ogsaa givet, at vor Livsførelse bør svare til dette vort Forhold til Gud. »Adel forpligter,« siger vi jo. Endelig kan man vistnok ogsaa sige, at Ordet »Fader« minder os om *vore Synder*. Menneskeslægten i sin Helhed ligner jo den fortabte Søn. Bare vi nu ogsaa maatte ligne denne med Hensyn til det *angerfulde Sind*, hvormed han vendte hjem til sin Fader.

Det andet Ord i Herrens Bøn: »vor« er en indtrængende Formaning og Opfordring til ikke blot at tænke paa vor egen Person, naar vi forretter denne Bøn, men ogsaa paa *vore Medmennesker*, der ikke mindre end vi selv kaldes og er Guds Børn. *Næstekærlighedens Aand* maa opfylde os og være det Baand, som knytter alle Guds Børn sammen til en eneste stor Familie. Denne Aand maa faa os til at bede sammen *med andre* og *for andre*, hvis ellers vi ønsker at blive bønheørt. Vi kender jo Herrens Ord om den enestaaende Kraft, som fælles Bøn har. I Matthæusevangeliet læser vi: »Jeg siger jer, at hvis to af jer bliver enige paa Jorden om en hvilken som helst Sag, de vil bede om, saa vil min Fader i Himlene give dem det. For hvor to eller tre er forsamlede i mit

Navn, der er jeg midt iblandt dem.« (18,19 f.)

De sidste Ord: »Du som er i Himlene« skal løfte vore Hjerter op til Himlens Højder og være en Belæring om den vigtige Sandhed, at vi, ligesom ellers ved al vor Gøren og Laden, ogsaa nu, da vi ønsker at opnaa Gaver fra Gud, ganske særlig maa have vort evige Maal klart og fast for Øje. Vi har jo ikke Lov til at bede om noget, der skader eller sinker os paa Vejen til Himlen.

Saaledes tager en ganske kortfattet Forklaring af Indledningen til »Fadervor« sig ud. Denne summariske Redegørelse er tilstrækkelig til at give et Indblik i vor guddommelige Mesters lønlige Tanke og Hensigt. Med Tiltalen: »Fader vor, du som er i Himlene« vil han nemlig *berede vort Hjerte* til, at de Ord, vi henvender til Gud, kan blive til Bøn i Aand og Sandhed. Derfor gør han først og fremmest vort indre Øje seende, idet han oplyser vor Aand i flere Retninger. Han lader os forstaa, hvilke af Guds Egenskaber og Fuldkommenheder vi nu i Bønnens Øjeblik helst skal tænke paa, og hvilke ikke. Han gør opmærksom paa, hvilken Plads vi selv indtager i Tilværelsen, d. v. s. hvor fornem vor Byrd og hvor ophøjet vor Værdighed er, og han gør det paa en saadan Maade, at vi samtidig indser, haade hvor store og smaa vi er, hvor rige og hvor ringe paa een Gang. Dermed berører han som med en Kunstners Haand ogsaa vort Hjertes Strenge og faar dem til at tone og give Genlyd paa forskellig Vis. I det ene Øjeblik gribes vor Sjæl af Ærefrygt for den uendelig store Gud og af Ydmyghed ved Synet af vor egen Ringhed. I det næste begynder den at juble i Glæde og Tillid og Kærlighed ved Tanken om Guds Fadergodhed. Er saa paa denne Maade det rette Sindelag og den rette Stemning tilvejebragt, kan der ikke være Fare

for, at vor Bøn kun bliver til tomme Ord, og at vi ikke virkelig mener, hvad vi siger i »Fadervor«.

De indledende Ord har imidlertid endnu et andet Formaal. Naar et Menneske ellers henvender sig til en højerestaaende, lad os sige til Kongen, saa forsøger det først at *stemme ham gunstig for sig og sit Anliggende*. Dette opnaas ved Anerkendelse af den højere Rang og Stilling og de fremragende Egenskaber, som Kongen er i Besiddelse af. Saadan er det almindelig Skik. Nu er det ganske sikkert, at Gud ikke behøver at stemmes gunstig for os. Han selv ønsker stærkere at overøse os med sine Gaver, end vi ønsker at modtage dem. Ellers vilde han ikke have lært os den rigtige Maade at bede paa. Men den rette Orden forlanger, at vi anerkender hans Fuldkommenheder og lovpriser dem. Og det er netop denne Anerkendelse, som har faaet et kort, men klart Udtryk i Indledningen til »Fadervor«. Guds uendelige Godhed udtales ved Ordet »Fader«, hans ophøjede Væsen og Magt ved Sætningen »Du, som er i Himlene«. Han kan altsaa og vil ogsaa berige os af sin egen Rigdoms Fylde.

Saaledes giver allerede et *flygtigt Blik* paa Herrens skjulte Tanker et Indtryk af en velgørende Naturlighed og Harmoni og af den sikre Vej, ad hvilken vi skal føres til Bønherelsens Glæder. Men indtil Dags Dato har hverken Kirkefædre eller Skriffortolkere kunnet modstaa Fristelsen til at fordybe sig vidtløftigere i alle Enkeltheder, end det er sket her. Deres Udbytte blev hver Gang meget stort. Saa er det vistnok rigtigst, at ogsaa vi forsøger at udmønte disse skjulte Skatte, navnlig fordi de rummer haade Trøst og Hjælp og Kraft for dem, der maa lide meget i de vanskelige Tider, vi gennemlever.

Om Gud vil, skal altsaa Betragtningen af disse Enkeltheder være det Emne, der skal behandles i de nærmest følgende Kapitler.

F. K.

Albert Joakim Rønnow

Vi har mistet en af vore bedste Trosfæller. Installatør A. J. Rønnow blev ganske vist først Katolik i 1937. Men siden da har han levet med i Kirkens Liv saa fuldt og helt, som nogen kan gøre det. Vi lærte i ham at kende et betydeligt, yderst beskedent Menneske med et stort og varmt Hjerte. Han vandt alle ved den Godhed, som lyste ud af ham, og det var betegnende for ham, at han gerne ledte Samtalen ind paa sociale Spørgsmaal; intet optog ham saa meget som Tanken om lidende Medmennesker.

Han har udsendt to Digtsamlinger: »Huse og Mennesker« i 1934 og »Krebsens Tegn passeret« i 1938. De fik begge en overmaade god Modtagelse i Pressen. *Chr. Rimestad* skrev om den første af dem: »De bedste af Digtene er netop Billeder af det gamle, skumle København, der har faaet Alderdommens poetiske Patina, det København, der nu er forsvundet eller staar for Fald. Siden Søderberg har ingen skildret det saa hjertegrebet, og kunstnerisk set er Rønnow Forgængeren overlegen.«

De gamle faldefærdige Røner symboliserede i Virkeligheden triste Menneskeskæbner: Den gamle opslidte Vaskerkone, den forhutlede Stodder, Vaske-riemanden, der havde tilbragt hele sit Liv med — at vende Kittellommer. Rønnow har i den Grad levet sig ind i de triste Eksistensers Tilværelse, at han formaar at skildre deres smaa fattige Glæder og kan fryde sig

med dem over disse. Det er det fineste Træk i hans Digte og det, der bedst røber hans Hjertes Følsomhed.

Her er nogle Vers, plukket ud af et Digt om Stodderen og Vaaren:

Det suser af Friskhed, det sitrer af Sol.

Der gaar Toner af Foraar fra Aarets Fiol.

Kong Stoffer, kom frem af dit Vinterhi,
Din Trængsels Tid for en Stund er forbi.

I Grøften du finder din Kongestol,
fornyet den dufter af frisk Luft og Sol.

Kom ud, Smaakonger, vor Friluftssadel!
Der er Plads til hver en paa en Grønsværssadel.

I Drog uden Ansvar! I luddovne Rade!

Kom frem og stik af og bliv tindrende glade.

Læserne husker vel hans Smaa-Artikler her i Bladet; de begyndte altid med »Det hændte —«. Hans elskede Puddelhund Bubi spillede en ikke uvæsentlig Rolle deri; gamle »Tristesen« talte sørgmuntert om, hvad han havde oplevet i sit lange Liv. Forfatterens Kærlighed til Mennesker, Dyr og Natur kom ogsaa her stiltfærdigt og smukt til Orde. Han var desuden Medarbejder ved »Julekærten«. Der fandtes f. Eks. hans Legende »En Tjenerinde« (som ogsaa findes i Digtsamlingen »Krebsens Tegn passeret«). Den handler om en gammel Vaskerkone, som efter sin Død kommer »i Videnskabens Tjeneste« og bliver brugt til anatomiske Studier; hun har ingen Paa-rørende; ingen spørger efter hende. Imens drager hendes

Sjæl mod det høje. Hun kommer ind i den himmelske »Skrifttestol«. Det er ikke noget stort Regnskab: »Passér, dine Synder er dig forladte,« siger Stemmen bag Gitteret. »Og Sankt Peter kom, hvid og ærværdig, hen imod hende, lagde sin Arm om hendes Skulder og sagde: Du var en tro Tjenerinde. Gak ind til din Herres Glæde.« Man mærker, hvorledes Forfatteren fryder sig over den Glæde, som beredes den, der paa Jorden kun var god til at slide sig op.

Hvis De for et Par Aar siden kom til Sommermarkedet i Brønshøj, kunde De se Rønnow som Krovært, iført en gammel Folkedragt; det morede ham vist i Grunden ikke, men han sagde aldrig Nej, naar man bad ham om en Tjeneste. Den uvannte Bestilling var i Virkeligheden meget anstrengende for ham; men han gik rundt med et stille Smil og vandt sig gode Venner blandt Gæsterne.

Da han forleden blev begravet paa Assistens Kirkegaard var det et straalende Foraarsvejr; der lød jublende Fuglesang over Graven. Betød det noget? Den, der kendte ham, syntes, at det betød noget.

C. B.

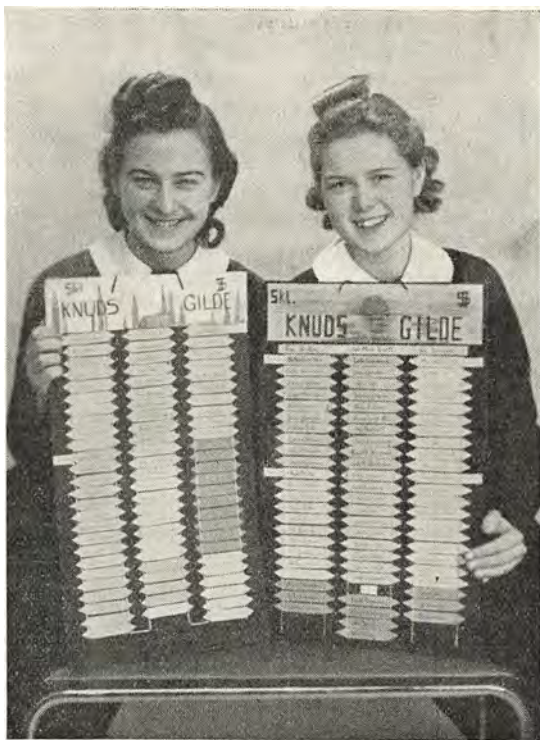
Gilde paa Skolen

fortsat fra Side 177

»Jo, altsaa — se her, Far: Gildelederne har en Kontrolbog med Medlemmernes Navne, og vi krydser af, naar vi har faaet Pengene hver Uge. Og se: her er nogle smaa morsomme, grønne Kvitteringer. Hvis du skynder dig at betale, Far, faar du straks en.«

»Tror du nu ikke, der kan komme Kludder i dit Regnskab?« Mor er stadig en Smule betænkelig med Hensyn til Elses Regnefærdighed.

»Nej, det er umuligt — vi kan selv kontrollere det hele ved Hjælp af Krydsene, og vi ser jo, hvor mange Mærker vi har revet af. Pengene skal nok stemme.«

To Gildeledere
paa St. Josefs Skole
paa Østerbro

»Og hvad gør I saa med dem? Opbevarer I dem et helt Aar?«

»Ih nej da. Hver Lørdag Klokken tolv skal vi møde i Biblioteket alle tolv — der er hele tolv Gildeledere paa Skolen — og aflevere Pengene til to af Realisterne. Den ene er Sekretær, og den anden er Kasserer — —«

»Det er Bente Larsen og Lisbeth Holm, Mor,« siger Gitte. »Og saa har vi for Resten to Tavler med Navnene paa alle dem, der er i de tolv Gilde —«

»— og Gildelederens øverst, og hvert Gilde har sin Farve, det ser flot ud — —«

»Og de Tavler hænger uden for Kapellet!«

»Hov — jeg synes, vi bevæger os lidt for langt bort fra det, jeg spurgte om! Hvad laver saa Se-

kretæren og Kassereren?« afbryder Far, mens Niels mumler noget om »rigtig Tøsemanér«.

»Jo, Sekretæren skal tælle Pengene, og Kassereren faar dem saa og kvitterer og lægger dem i en stor Pengekasse. Efter Skoletid gør de saa op — og putter alle Femørerne i Poser, — — og saa skal de sætte Pengene ind paa en Sparekassebog, saa der kan komme lidt Renter til Nytaar.«

»Det lyder da vældig godt og fornuftigt, ikke, Niels?« siger Far. »Jeg synes for Resten, du ser saa sur ud?«

»Ja, for der er egentlig ingen Mening i, at Else har hugget hele Familien!«

»Aah, jeg ved en, du kan faa: Onkel Vilhelm!« raaber Gitte.

»Onkel Vilhelm? Tror du, han vil, Far? Han er da ikke nogen — — saadan god Katolik!«

»Nej — men han vil nok være med alligevel,« siger Far.

»Saa gaar jeg over til ham i Eftermiddag og sikrer mig ham! Og han betaler nok det hele paa en Gang for at slippe for at have mig rendende! Det siger jeg til ham!«

»Nej, Niels, det skal du slet ikke sige! Du skal meget hellere hente Femøren hver Uge, saa det to og halvtreds Gange i Aarets Løb bliver slaaet fast i hans Bevidsthed, at han skal svare noget til den Kirke, som han er døbt i, og som han trods al sin Ligegyldighed alligevel ønsker at dø i — —«

»Ja, det er rigtigt, lille Mor,« indskyder Far.

»— og maaske kan du virke som en hel Missionær overfor gamle Onkel Vilhelm, Niels!«

»Kan du ikke ogsaa finde nogen, jeg kan virke som Missionær for, Mor?«

»Jo, hvem ved, — naar nu jeg faar tænkt mig om — —«

»Ja, for jeg mangler jo fire.«

»Hvad med Hans og Kaj?«

»Aah, de er jo med i deres Skole, og de kolorerer allerede Billeder, saa det staar efter!«

»Selv om de ikke har betalt mere end fem Øre endnu!«

»Hør, skal I slet ingen Mad have i Dag? I er ellers saa sultne, naar I kommer hjem!«

»Tænk, det har vi helt glemt.«

»Det har jeg da ikke! Men du var jo ikke til at standse,« siger Niels og gaar hen imod Spise-stuedøren. »Kom nu!«

»Begynd I bare!« raaber Else. »Jeg skal altsaa ringe til Bedstemor først!«

$x + y$

Magasin
du Nord

... den ny Tids Stormagasin

God Vask
— Geismar Vask

Telefon Central 3269

De unge skriver om

Frank Andersen og hans Fond

Ham kan vi lære af!

Disse Ord skal i denne lille Artikel gælde *Frank Andersen*, der mere end nogen anden ung dansk Katolik har sat sig et Minde indenfor det katolske Arbejde herhjemme, hvor han vilde gøre en Indsats.

Naar jeg tænker paa, at det den 29. Marts er 25 Aars Dagen for hans Fødsel, og at det nu er 6 Aar siden, han døde, maa jeg uvilkaarligt beundre, hvad han fik udrettet i sit korte Liv.

Som Søn af katolske Forældre og gennem sin katolske Opdragelse lærte han at elske Kirken, og denne Kærlighed og Begejstring ytrede sig paa en praktisk, konkret Maade, saaledes som man træffer det hos Katoliker, der vil gøre lidt mere end gaa til Messe hver Søndag. Han virkede der, hvor han var, uden alt for abstrakte Reflektioner over dette eller hint. — Skulde der gøres noget for den katolske Ungdom i Sognet, var han straks med til at samle de Unge til Møder og lignende. En af hans Tanker var bl. a. at udgive et Blad for de ganske unge Katoliker i Skolerne, og det blev til Bladet »Ti Minutter«, der senere blev optaget i »Katolsk Ungdom«.

Han var energisk til at arbejde for katolske Institutioner (f. Eks. katolsk Feriekoloni for Dreng), der trængte til økonomisk Støtte, og han indsamlede anselige Beløb — skønt hans Sygdom efterhaanden berøvede ham Benenes Brug, saa at han maatte køre i Rullestol.

Mange unge Katoliker i København kan sikkert huske ham fra denne Periode; men faa har vel anet, hvilken Glød der brændte i ham efter at støtte Kirken i alle Maader.

Han var parat til Afsavn for en stor Sag og bevarede trods sin svære Sygdom et lyst Smil og et kvikt Glimt i Øjet. Bare vi alle kunde sige det samme om os selv, — han maa jo særlig være et Eksempel for alle unge danske Katoliker af i

Dag, der netop i dette Øjeblik læser disse Linier — vis, at I ved, hvad det vil sige at være Katolik — gør en Indsats — i Form af Arbejde — i Form af en lille Skærv (se en Film mindre eller giv Afkald paa en anden Fornøjelse), men gør noget — og i den rette Aand!

Frank Andersens Dag d. 29. Marts er jo ogsaa i første Række en Paamindelse om det *Fond*, han lagde Grunden til kort før sin Død, — og der har været Velsignelse ved det *Fond*, — fra en lille Plante er det i Dag blevet til et Træ, der giver Frugt — men Træet kunde give langt mere, hvis det blev passet lidt bedre — derfor skal disse faa Ord ogsaa slutte med en kraftig Opfordring til at huske Frank Andersens Fond — tænk, hvor det vilde gavne vort Blad, hvis der kom Fart i *Fondet*, og mangen en mindre bemidlet Trosfælle kunde faa »Katolsk Ugeblad« gratis.

Filip Lange.

Samling om *Fondet*

Frank Andersens Fond ved De jo, hvad er — eller maaske ved De det slet ikke — eller maaske ved De noget om det, intet fyldestgørende.

Fondet bærer sin Stifters Navn, den unge invalide Mand med det ædle Hjerter, med en Ildhu for Kristi Sag, som vi unge beskæmmet bøjer Hovedet for. Endnu kun Dreng kom han en Dag hjem fra Skole og sagde til sin Mor: »Tænk, Mor, der er nogle af Drengene i Skolen, hvis Forældre ikke har Raad til at købe »Katolsk Ungdom« til dem!« Og Fredag Morgen, hvor Bladet plejede at komme, kunde hans Mor ikke finde det. Først da Frank kom fra Skole fik hun det, krøllet og overbroderet med Fedtpletter fra Leverpostej og Rullepølse og hvad der ellers er paa Skolemad. Han tog Bladet med i Skole, læste det op for sine fat-

lige Kammerater og viste dem Billederne.

Idag er *Fondet* omtrent 100 Gange saa stort, som de 50 Kroner, Frank sparede sammen. Mon hans Mor engang vil give os en Bog om sin Søn, vi lever jo i Biografiernes Tid, og hans Offerand og flammende Kærlighed til sine egne — Ungdommen, gør ikke ret mange ham efter. Tænk paa alt det rare, vi ønsker os til Jul og Fødselsdag til os selv. Frank ønskede altid noget, han kunde glæde sine Kammerater med. Chokolade og Kager f. Eks. til at traktere paa Skolen med og sin Mor til at arrangere det hele. Da han fik Idéen til *Fondet*, var der ikke Ende paa hans Opfindsomhed. Lækre Karameller, som hans Mor havde med hjem til ham fra sine Indkøb, holdt han saa godt Hus med, at han selv blev sin Mors Leverandør, da de ikke mere kunde faas. Pengene herfor gik til *Fondet*.

— — Nu er *Fondet* jo et stort Foretagende — stort nok synes De. Nej, det er det ikke. Vi har haft flere Ansøgere, men vi kan ikke tage imod dem. Af vore aarlige Renter, Kr. 187,50, dækker vi 26 Friabonnements, og det kan De nok se er svært, selv om vi faar en lille Rabat. Ja, det kniber faktisk for *Fondet* at klare sine Udgifter, og den første Livsbetingelse i vor moderne Verden er dog at kunne svare enhver sit, ja, og saa helst faa lidt til Rest til besværligere Tider. Hvis ikke vi fik Hjælp gennem de Abonnenter, der betaler til Bladet ud over deres Abonnementspris, kunde vi slet ikke klare os. Vi vil saa nødig stryge et Friabonnement. De kan nok forstaa, at Bladet er en stor Glæde i Hjem, hvor det i Forvejen er smaat med alting.

Derfor — spyt i Bøssen, kære Forældre og Ungdomsvenner, og du — Ungdom, for at enhver ung, som ikke selv har Raad, det være sig paa Grund af Arbejdsløshed, Studier eller Sygdom, kan faa Bladet og have den samme Glæde, som vi andre unge har hver Lørdag eller Søndag Morgen, naar vi endnu med Søvn i Øjnene lister ud i Entréen og henter Bladet, straks begynder med vor Yndlingsrubrik og ellers sluger det fra Ende til auden. *Vibeke Emborg.*

Knud Lavards Broderskab paa Nørrebro

Næsten samtidig med, at Sankt Knuds Gilderne begyndte at blomstre, havde det været Tanken at danne Knud Lavards Broderskab i Sakramentsognet, og allerede den 13. Januar d. A. havde Pastor Benzon kaldt til Samling for at drøfte Muligheden af en saadan Sammenlutning, som bestaar af katolske Mænd fra hele Sognet. En Snes Mænd havde givet Møde, og blandt disse var Repræsentanter fra Knud Lavards Broderskab i Brønshøj. Da et af Broderskabets Formaal er Foredrag og Diskussion, indledte Pastor Benzon straks med Emnet Søren Kierkegaard og dennes Indstilling til Kristendommen. Aftenen sluttede med Indsættelse af en Bestyrelse, og det er vedtaget foreløbig at afholde Møde hver tredje Mandag i Maaned. At der er god Jordbund for et frugtbart Arbejde, beviste de, som mødte til Broderskabets egentlige Møde, som fandt Sted hos Pastor Benzon Mandag d. 17. Febr. Vi begyndte med en kort Andagt i Kirken, hvorefter der blev serveret Kaffe i Præstegaarden. Aftenens Emne var Skriftemaal, som først blev klarlagt af Pastor Benzon, og herefter kunde Medlemmerne spørge og diskutere frit. — Det skal lige tilføjes, at et af Broderskabets Hovedformaal er at skaffe størst mulig Tilslutning til Valfarten til Haraldsted. Iøvrigt kan alle Oplysninger om Broderskabets Formaal og Love etc. indhentes hos Pastor Benzon eller paa Kirkens Kontor, Nørrebrogade 27.

Sekretæren.

En Tak

Til den i Nr. 9 omtalte unge Mand har jeg modtaget:

En Enke	1.—
P. M.	5.—
Frk. H.	6.—
S. N.	5.—
M. G.	10.—
Anonymt	2.—
Rd.	5.—
Str.	10.—
J. N.	5.—
P. S.	2.—
J. Chr.	3.—

Ialt Kr. 54.—

Udgifterne andrager indtil videre Kr. 11,65.

Jeg bringer herved Bidragyderne min hjerteligste Tak og tillader mig at tilføje, at Vanskelighederne endnu slet ikke er overvundne, saa hvis nogen endnu vil hjælpe, vil det være særdeles velkommen.

Danske Hjerters Medlidenhed med en Broder i Nød har i denne Sag givet sig smukke Udslag, saa jeg er overbevist om, at Bidragyderne — og mange andre med dem — ogsaa har bedt for min Protegé, og det er jo langt det vigtigste.

»Penge behøves,« skrev man engang til mig, »men meget mere Bøn, Interesse og Sympati,« og den Interesse, der vises i denne Sag, giver mig yderligere Mod til at fortsætte med at staa den unge Mand bi og trøste hans stakkels Mor, der tilbringer søvnløse Nætter i Bekymring. At han er fin og god og kun af ydre Forhold bragt i en uheldig og alvorlig Situation, behøver jeg vel knapt at tilføje.

Guds Moder vil velsigne dem, der hjælper en anden Mor og hendes Søn!

Verner Stabehl,
Amerikavej 9, St., Kbh. V.

Fasteprædikener i København

St. Ansgars Kirke. Hver Torsdag Kl. 19,30. Pastor *H. Messerschmidt*: »Vejen til sand Kristendom«. Torsd. 20. Marts: »Bod og Anger«.

Rosenkranskirken. Hver Onsdag Kl. 19,30. Pater *J. Stäubli* S. J.: »I Lidelsens Skole«.

Sakramentskirken. Hver Søndag Kl. 17. Pater *H. Roos* S. J. Sønd. 23. Marts: »Som blev kronet med Torne for os«.

Jesu Hjerte Kirke. Hver Søndag Kl. 18. Pater *H. Roos* S. J. Sønd. 23. Marts: »Som blev kronet med Torne for os«. Hver Torsdag Kl. 20 Korsvejsandagt med Fasteprædiken af Pater *K. Pauli* S. J. over de syv Ord fra Korset. 27. Marts: »Jeg tørster«.

St. Annæ Kirke. Hver Søndag Kl. 17. Pastor *Fr. Ronge*: »Den smertefulde Rosenkrans«. Bagefter Korsvejsandagt.

St. Andreas Kirke. Hver Søndag

Kl. 17. Pater *Groteclaes* S. J. Sønd. 23. Marts: »Jesus, forraadt af Venner«.

St. Antoni Kirke. Hver Fredag Kl. 20. Pastor *Knud Ballin*: »Synden«. Fred. 21. Marts: »Synden og Elendigheden«.

Fasteprædikener i Roskilde

Hver Søndag Kl. 10 Pater *Jos. Dreesens*: Jesu Lidelse og de evige Sandheder. Sønd. 23. Marts: »Bodens Sakrament«.

Fasteprædikener i Aarhus

Hver Søndag Kl. 17 Pater *J. Schumacher* S. J.: »Udvalgte Kapitler af vor Herres hellige Passion«. Sønd. 23. Marts: »Udleveret til Hedningerne«.

Fasteprædikener i Esbjerg

Hver Onsdag Kl. 20 Pastor *Willibrord Op de Coul* fra Vejle: »Omkring Kristi Kors og Lidelse«. Onsd. 26. Marts: »Se det Menne-ske!«

Emblemoverrækkelse i Sygeplejerskeforbundet

Tirsd. 25. Marts Kl. 20 hos *St. Liobasøstre*. Alle Sygeplejersker, som er tilmeldt Forbundet inden 1. Januar i Aar, kan faa Emblem overrakt. Emblemerne koster 2 Kr. Stk. Overrækkelsen foretages af Pater *Coenen* S. J. i Kapellet.

Alle Sygeplejersker og Elever er velkomne.

Bagefter frit Samvær hos Søstre.

Skoleforeningen

Sct. Ansgars Fraternitet

er ophævet, grundet paa Sct. Ansgars Drengeskoles Ophør.

Katolsk Arbejdsanvisnings Bureau

Plads søges af en 48-aarig Mand ved hvadsomhelst i København; af kraftig 19-aarig ung Mand ligeledes; af en gift Murer, ogsaa som Vicevært; en Dame ved Telefonpasning, Kontorpasning, samt af en Damekonfektionssyerske. Henvendelser til *B. Jetmar*, Nørre Søgade 13.

Robinson, Andersen & Co. ^{A/s}

Hellerup

Export af friske og serverede Æg

Fabrikation af frosne og sealede Æg og Ægprodukter

28 Filialer over hele Landet

Danmarks katolske Radioklubber

Sct. Pauls Allé 21 . Esbjerg

Undertegnede:

Navn: .....

Stilling: .....

Adresse:

Licensnummer (staar paa Licenskvitteringen under Adr.):
indmelder sig herved i Radioklubberne.

Indsendes til ovenstaaende Adr. i aaben Kuvert som Tryksag. Porto 6 Øre.

Pater Coenen S. J.: Babylon, den store Skøge (Joh. Aab. 17,1-18,24).

Mand. 24. Marts Kl. 20. Pastor Messerschmidt: Markus 7. Kap. fortsat.

Mand. 24. Marts Kl. 20. Pater Martindale S. J.: The intellectual habits of the Middle Ages.

Tirsd. 25. Marts Kl. 19. Pater Roos S. J.: Messeofret og det kristne Liv.

Tirsd. 25. Marts Kl. 20. Pastor Schindler: Teosofi og Christian Science.

Torsd. 27. Marts Kl. 19. Pastor Ballin.

D. K. K. F.

Hs. Excellence Biskop Suhr vil paa Maria Bebudelses Dag Tirsd. 25. Marts Kl. 8 i St. Ansgars Kirke læse den hellige Messe for den internationale Kvindeliga.

Katolsk Ungdoms Klub

Lørd. d. 22. Marts: Aabent Hus Kl. 19,30—22,00. Samme Aften Bestyrelsesmøde Kl. 20. Lørd. d. 29. Marts Frank Andersens Dag. K. U. Kl. ere og andre unge Katoliker opfordres til at deltage i Messen, der læses for Fondet i Sakramentskirken Kl. 8,00. Kl. 20,15: Frank Andersens Mindefesten i »Den røde Sal«, Stenosgade 4. Hovedtaler Pater P. Nösen S. J. Musik og Sang. Unge Katoliker indbydes til at deltage i dette Møde — man støtter derved Fondet. Gratis Adgang. Kaffe og Brød 60 Øre. Lørd. d. 5. April: Generalforsamling. Nærmere senere.

Ordrup K. U. K.

Tirsd. d. 25. Marts mødes vi alle (ogsaa dem, der ikke var der de 2 sidste Gange) i Lokalerne i Præstegaarden, Kollegievej 2. Stud. polyt. Erhard Aae vil vise os nogle Lysebilleder og fortælle os noget om disse. De 2 Min.: Ruth Jensen og Otto Hulters. Nu er der ikke mange, der glemmer deres Sangbøger mere, men I, der hører til Undtagelserne, I husker dem denne Gang, ikke sandt? — Og saa kommer vi alle for at høre de Nyheder, Bestyrelsen har at meddele os!

Aftenunderholdning

i Hindsbergs Koncertsal
Mandag d. 31. Marts Kl. 20 pr.
under Protektion af Hs. Excellence Biskop Th. Suhr.

Franske og danske Enaktere.
Musik, Recitation, Dans.

Underholdningen er til Fordel
for Katolsk Centralskole.

St. Ansgars Kirke

Onsd. 26. Marts Kl. 20 Menighedsaftnen som Forberedelse til Paaskefesten med Forevisning af Lysebilleder, Korsang m. m. Adgang for baade unge og ældre. Billetter à 50 Øre.

Rosenkranskirken

Sønd. 23. Marts Kl. 8 Fælleskommunion for de kvindelige Kongregationer og Spejderne. Kl. 19½ Andagt og efterfølgende Menigheds-møde. (Billetter à 75 Øre købes i Forvejen paa Kirkens Kontor). Mand. 24. Marts Kl. 20 Mændenes Kongregation.

Sakramentskirken

Mand. 24. Marts Kl. 20 Møde i Kirken for Knud Lavards Broderskab. Derefter hyggeligt Samvær i Præstegaarden. Alle Sognets Mænd er velkomne.

Jesu Hjerter Kirke

Sønd. 23. Marts Kl. 8,30 Fælleskommunion for Immaculatakongregationen. Mand. 24. Marts Kl. 20 Møde for de unge Mænds Kongregation. Torsd. 27. Marts Kl. 20 Korsvejsandagt med Prædiken. Mændenes Kongregation deltager i Andagten.

Benediktinerindeklosteret

Pontifikalmessen paa St. Benedikts Fest, Fredag d. 21. Marts er Kl. 9. Det i sidste Uge anførte Klokkeslet skyldtes en Trykfejl.

Benediktineroblaterne

Møde hos St. Liobasøstrene paa St. Benedikts Dag, Fred. 21. Marts Kl. 20. Biskoppen kommer til Stede.

Højskolens Kursus

Mandag 24. Marts Kl. 15 og 19.

NAKSKOV

Chr. Steffensen

HERREEKVIPERING

Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796
Leverandør

NYBORG

Nyborg Kulforretning
Lauritz Nielsen

Kul, Koks, Briketter
Strandvejen . Telf. 106
Leverandør til Stella Maris

Drewsen & Nellemann

Isenkram . Telf. 25

ODENSE

Junker-Dreie

Kolonial . Delikatesser

Nørrebro 49 . Odense
Lev. til Sct Josephs Hospital

SVENDBORG

SVENDBORG
Arena Maltöl

(HAYRE-SUNDHEDSØL)

C. Hansen Bageri og Conditori

Møllergade 67 . Telefon 1258

Leverandør til Sct. Maria Hospital

AARHUS

A. B. C.

Karl Hansen

Lys-, Kraft-, Ringe- & Radioanlæg
Frederiksgade 75, Tlf. 295
Omstil. til priv. Bogensegade 5

S. A. Kannegaard

Vestergade 5
Telefon 2710
Viktualieforretning

Bruun & Sørensen

Ingeniørkontor
Kannikeg. 18 Aarhus Telf. 4364
Leverandør til St. Josefs Hospital

Alfred Pihl

Bagermester, Conditori
Telefon 3041 - Hammershus
Leverandør til St. Josef Hospital

Linoleum

billigst Høilund Carlsen
Aaboulevarden 5, Aarhus, Tlf. 1347

Brug Pindstrup Tørvestrøelse

til Jordforbedring, Stald- og
Fjerkræstrøelse eller Ind-
skudsmateriale.
Pindstrup Mosebrug
Tlf. Pindstrup 13 (3 Lin.)
København: Central 8261
Forlang Brochure

Mejeriet „Vesterbro“

Byens førende Mejeri
Telefon 8700 (4 Linier)
Mejeriprodukter,
Flødeis, Eksportfløde

Permanent-Salonen

ved ELISABETH NIELSEN
Søndergade 7'. Telefon 6240

Skomager

Chr. M. Jensen
ved den katolske Kirke
Telefon 8326

KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN

Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 4090 (flere Linier)
Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Telefon 4088

Andelsselskabet DE FORENEDE MEJERIER

Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)

Køb hos vore Annoncører

HORSENS

Urmager og Optiker

N. Carstensen
Graven 8 . Horsens . Telefon 375
Leverandør til Sct. Joseph Hospital

Installationsforretningen »Lyset«

Torvet 10 . Telefon 618
Alt udføres i Installationer
Alt havs i Lamper og Lysekroner
Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt
Installatør for Sct. Joseph Søstre

C. C. Nielsen

Mel . Gryn . Hønsfode.
Smedegade 91
Telefon 515 . 565
Udsøgte Kvaliteter, billigste Priser

H. F. Caspersen

BAGERI
Sønderbro 71 . Telefon 1074
Leverandør til Sct. Josephs Hospital

Sigurd Henningsen

Slagtermester
Kattesundet 22 . Telefon 1351
Lev. til St. Josephs Hosital og Sølyst

Svend Hansen

Kun 1. Kl. Kød og Paalæg føres
Hjemmel. Medister og Leverpostej
Fabriksvej 33 . Telefon 1379
Lev. til Sct. Josephs Hospital

Glas . Porcelæn . Køkkenudstyr

Gode Varer . Smaa Priser
CARL ØBERG
Søndergade 31 . Telefon 1203

A-S Horsens Textil Lager

Manufaktur . Trikotage . Udstyr
Leverandør til katolske Institutioner

CHR. LUND

MALERMESTER
Bygningsarbejde
Godthaabsvej 8 . Telefon 166
Værksted Søndergade 48

Carl Bech

aut. elektr. Installatør
Vestergade 33 . Telf. 1026
Leverandør til kath. Menighed

AALBORG

S. C. Sørensen

Jern, Staal og Rør
Sanitets- og
Centralvarmeartikler
Telefon 2323

M. Thomsen Støtt

Entrepenør og Murermester
Kong Christians Allé 6
Telefon 1992

Aalborg's katolske Begravelseskontor

Jens Bangsgade 8
Ordner Begravelsen gratis, smukt og
samvittighedsfuldt . Tlf. 2068 . 2289

VEJLE

<p>Marius Nielsen BAGERMESTER Fiskergade 7 . Tlf. 629 Leverandør</p>	<p><i>Køb hos vore</i> <i>Annoncører</i></p>	<p>C. V. Berg Blikkenslagermester aut. Gas og Vandmester Langelinie 53, Telf. 131, 1637 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>VEJLE NY Mineralvandsfabrik P. C. NIELSEN Vissingsgade 8, Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>^A/_s Vejle Mælkekompagni <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Vejle Trælast & Kulkompagni Havnegade 22 . Tlf. 68 og 69 Lev. til de kat. Institutioner</p>
<p>Arbejdernes Fællesbageri <i>Aktieselskab</i> Bleggrdsg. 15, Tlf. 287 - 597 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Anton Petersens Eftf. <i>B. Bøjlesen</i> Kolonial . Delikatesser Vestersgade 41 . Tlf. 320 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Jens Jensen Mel- & Foderstofforretning Søndergade, Vejle, Tlf. 1053 Leverandør til St. Maria Hospital</p>
<p>Tegn Deres Forsikringer hos N. Fr. Petersen Søndergade 18 . Telefon 2207 . 2 Linier</p>	<p>J. P. Fibiger Jensen <i>Slagtermester</i> Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg. 24, Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital</p>	<p>Carl Petersen <i>Slagtermester</i> 1. Kl. Varer - Pølsefabrik Nørregade 2 . Tlf. 17 21 Leverandør til St. Maria Hospital</p>
<p>Jørgen Petersen & Co. <i>Jernbanegade 18 . Tlf. 131-1631</i> Alt Tømrer- og Snedkerarbejde udføres</p>	<p>Niels Boesen <i>Katolske Begravelser ordnes</i> Nørrebrogade 9 . Telefon 725</p>	<p>J. ANCKER & SØN <i>Muremestre</i> Alt Murerarbejde Fjellegade 8 . Telefon 1438 Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle</p>

RANDERS

<p>Randers Mælkeforsyning Telefon 369 og 823 Leverandør til St. Josephs Hospital</p>	<p>N. I. Nielsen Vand- & Gasmester v. Martin Nielsen W. C. Installationer, Rep. af Centralvarmeovne Markedsgade 16, Telefon 1834 Leverandør til St. Josef Hospital</p>	<p>Brdr. Qvist Brændselsforretning Kul . Koks . Tørv og Optændingsbrænde til billigste Priser Randers, Adelgade 10, Tlf. 1375 Leverandør til St. Josefs Hospital</p>
<p>THOR <i>Øl og Mineralvand</i></p>	<p>S. M. Sørensen Kolonial . Vin . Cigarer Brødregade 1, Tlf. 382 Leverandør til det kat. Hospital</p>	<p>Johs. E. Mortensen <i>Bagermester</i> Nørreboulevard . Telefon 1157 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>
<p>A. KRYGER <i>Vestergade 22, Tlf. 272-281</i> Friske Fiskesorter indkommer daglig Leverandør til St. Josef Hospital</p>	<p>N. DITLEV <i>BANDAGIST</i> Alle Arter kunstige Lemmer og Bandager Vestergade 32 . Telefon 1189 Leverandør til St. Josef Hospital</p>	<p>C. Melschlors <i>Slagteri og Pølsefabrik</i> Vestergade 9 . Telefon 69 Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>
<p>Kirurgiske Instrumenter, Hospitalsartikler Sygeplejeartikler, Bandager <i>køber De bedst hos:</i> C. Mærsk-Andersen's Eftf. Randers . Telefon 137</p>	<p><i>Mineralvandsfabrikken</i> »CITO« Slyngborggade 21, Tlf. 48, 146 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p><i>Ost, Æg, Konserver „Osteriet“</i> <i>v. Berg Hansen</i> Vestergade 11 . Telefon 2746 Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>

Katolsk Ugeblad

Med Lov skal Land bygges

Kristi Lidelse og Kristi Mod

Arbejdet for den yngste Ungdom

Messen forklaret for Børn

Katolsk Højskoles Passionsaften

Munkemel

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Frederiksholms Kanal 6, Kbh.
Tlf.: 12,166 og 12,161

Bageri & Conditori
Johan Aschengreen
Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog. 125. Telefon Amager 4019

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KØK KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

E. Rubows' Eftf.
Kongelig Hofbager
Fuldkornsbrød
Vimmelskafte 37, Gent. 6681
Jægersborgallé 34, Ordr. 3640
Gentoftegade 32, Gent. 50
Leverandør til Hs. Majestæts Kongens
Hofholdning

Chr. Hansens Kød-Udsalg
Allegade 37, Tlf. Godthaab 21
Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158
Leverandør til Sct. Elisabeths Hospital

Broderiforretningen
Griffenfeldtsq. 54 ved Sct. Josefs Hospital
Altid mange smukke Broderier
Stort Udvalg i farvelagte og syet Stramaj
Ellen Jensen, Tlf. Nora 7971

Læs **Berlingske
Tidende**

Flytteforretningen **„FREDERIKSHOLM“**
v. Andersen og Poulsen
Flytning, Opbevaring og Forsendelse
besørges med Garanti overalt i Landet
Sjælør Boulevard 21
Telefon Valby 3333 . Godthaab 3653 x

Balsløw's Tapetmagasin
Strandvej 9 . Ryvang 2045
Alt til Mørklægning

Cykleforretningen „Central“
I. Chr. Nielsen
Stenosgade 5, Tlf. Vester 8790
Nye Cykler af eget Fabrikat
leveres til bil. Priser samt
alle Reparationer udføres bedst og billigst

F
Clicheer
til alle Formaal
Lolkers
Clichéer
Rødovre 25*

A. Mortensens Eftf. Rob. H. Hansen
stateaut. Installatør
Lys . Kraft . Varme
Vester Voldgade 90
HOLCKENHUS
Telefon Byen 7290
Leverandør til Marialhjemmet

Blomsterforretningen
CAMELIA
Smukke Kranser og Kistepyntninger
Frederikssundsvej 229, Tlf. Bella 1729

ROSENBORG BRØNDANSTALT
SØDRING & CO.
MEDICINSKE MINERALVANDE ANBEFALES
BISPEVEJ . KØBENHAVN N . TELEFON 180 - 5821

Enhver Tryksag,
stor eller lille, forlader
vort Trykkeri som et
Eksempel paa nobelt
Arbejde. Tilstedeværel-
sen af moderne Mate-
riæl, Maskiner og dygtig
Arbejdskraft borger for
Arbejdets kvalltetemæs-
sige Udførelse ....

Bogtrykkeriet
„ATHENE“
Svanemosegaardsvvej 4
TELEFON NORA 8908

AABENRAA

Brødrene Jensens
Byggeforretning
og Cementstøberi

Aabenraa Kul-Kompagni A-S
Kul & Koks Import
Skibbroen 5 . Tlf. 218 . 220
Leverandør til Sct. Ansgar Klinik

Lillebrors Førstekommunion

Hvide Søndag skal Lillebror til Førstekommunion.

— Hvorfor hedder det »Hvide Søndag?« spørger Lillesøster sin Fader. Hun skal først næste Aar opleve det, der skal vederfares den lykkelige Per, som hun er helt misundelig paa; men hun vil vide nøje Besked om det alt-sammen, stærkt optaget som hun er af den forestaaende Be-givenhed.

— Det skal jeg fortælle dig, min Ven. I Kirkens første Tider, da mange Mennesker ikke blev døbt som Børn, men som Voksne, fordi de først som Voksne havde lært Kristendommen at kende, blev disse »Katekumener«, som man kaldte dem, paa Paaskelørdag døbt og iført Daabsdragen, et langt hvidt Gevandt. Dette bar de under Gudstjenesten hele den følgende Uge. Men paa første Søndag efter Paaske kom de uden den hvide Dragt. Søndagen kaldtes oprindelig: Søndagen uden hvide Klæder, og det er saa, mærkeligt nok, blevet til »Hvide Søndag« ved en Forkortning. Men naar man tænker paa, at det er paa »Hvide Søndag«, at Børnene modtager deres første Kommunion, kan man vel ikke lade være med at tænke paa den *hvide* Hostie, der lyser som en lille Sol over den Dag.

Per ser naturligvis selv frem til den store Dag med megen Forventning. Det gjorde et dybt Indtryk paa ham, da Præsten, som forbereder Børnene, sagde til dem, at det var en stor Ære for ham, at han skulde forbedre dem til Vorherres Indtog i deres Hjerter, og han sammenlignede sig med Herolderne, der i gammel Tid beredte Kongens Indtog i Staden. Han havde heller ikke kunnet glemme det, der blev fortalt om Napoleon Bonaparte. Da den store Kejser og Hærfører sad som Fange paa Sankt Helena, havde han betroet en af sine Venner, at den lykkeligste Dag i hans Liv — trods alle Sejre og Triumfer — havde været hans første Kommunion.

Den lille viltre Fyr var i denne Tid næsten ikke til at kende igen. De gale Streger havde han lagt paa Hylden, og i Hjemmet maatte man sommetider smile over, hvor forandret han var blevet.

Da saa selve Dagen oprandt, blev Per fulgt til Kirken af Forældre og Søskende. Alle skulde de — med Undtagelse af Lillesøster — til Kommunion; det var jo da en Selvfølge, at de fulgte Lillebror til Kommunionbænken og tog Del i hans Lykke. Hans Førstekommunion var jo hele Familiens Begivenhed.

Efter Messen omfavnede og kyssede de allesammen »Dagens Helt«. Han syntes, at det var ligesom de alle havde faaet en vis Respekt for ham; det var noget, han sandelig aldrig før havde mærket noget til.

Hjemmet var festligt smykket. Pers tændte Daabslys, som omhyggeligt var blevet opbevaret gennem Aarene, skinnede foran hans Plads.

— Tænk en Gang, sagde Per, Henning var ganske alene i Dag; der var slet ingen af hans Familie, der fulgte ham til Kommunion.

— Er han da forældreløs? spurgte Lillesøster.

— Nej, hans Fader er ikke Katolik, og hans Moder kommer kun en Gang imellem i Kirke, skønt hun er Katolik.

— Det er vel nok Synd for ham, at ingen fulgte ham, sagde Lillesøster deltagende.

Da Forældrene om Aftenen var alene sammen, udtrykte Faderen Ønsket om, at deres Dreng altid maatte blive ved med at være lige saa from og god, som han er nu.

— Saa kommer vi til at anstrenge os, sagde Moderen med et Smil. Du er jo nok klar over, at det er os, det især afhænger af.

C. B.

Med Lov skal Land bygges

Jyske Lov fylder 700 Aar

FORTALE TIL JYSKE LOV

Med Lov skal Land bygges; men vilde hver Mand nøjes med sit eget og lade andre Mænd nyde lige Ret, behøvedes ikke Lov. Ingen Lov er jævngod at følge som Sandheden. Hvor man er uenige om Sandheden, der skal Loven udfinde, hvad Ret er. Var ej Lov i Landet, da havde den mest, som greb efter mest. Derfor skal Loven gøres efter alles Tarv, saa at retvise Mænd, fredelige og sagesløse, kan nyde godt af deres Ret og deres Fredsommelighed, og ondsindede og uretfærdige Mænd ræddes for, hvad der er skrevet i Loven, og derfor ej tør fuldbyrde deres Ondskab, som de har i Sinde. Godt er det og ret, at den, som Frygt for Gud og Kærlighed til Ret ej kan lokke til det Gode, af Frygt for Høvdingen og Landets Straffelov hindres i at handle ilde og straffes, hvis han handler ilde.

Loven skal være ærlig, ret, taalelig, efter Landets Sædvane, kvemmelig og gavnlig og aabenbar, saa at alle Mænd kan vide og forstaa, hvad Loven siger. Den være ej gjort eller skrevet til nogen enkelts Fordel, men efter alle de Mænds Behov, som bor i Landet. Ingen Mand skal dømme mod den Lov, som Kongen giver og Landet tager ved, men efter den Lov skal Landet dømmes og rettes. Den Lov, som Kongen giver og Landet tager ved, den maa han ikke heller tage igen eller ændre uden Landets Vilje, medmindre den er aabenbart mod Gud.

Det er Kongens Embede og Høvdingens, som er i Landet, at hævde Dommen og gøre Ret og frelse dem, der med Vold tvinges, saasom er Enker og værgeløse Børn, Pilgrimme og udenlandske Mænd og fatte, hvem der tiest gaar Vold over, og ikke lade Ugeringsmænd, som ikke vil rette sig, leve i sit Land. Naar han straffer eller dræber Udaadsmænd, da er han Guds Tjenestemand og Lovens Vogter. Thi som den hellige Kirke styres ved Pave og Biskop, saa skal hvert Land styres og værges ved Kongen eller hans Dommere. Derfor er ogsaa alle, der bor i hans Land, skyldige at være ham hørige og lydige, underdanige og tjenstagtige. Til Gengæld er han skyldig at yde dem alle Fred. Og det skal al Verdens Høvdinge vide, at med den Magt, som Gud overdrog dem i denne Verden, da overdrog han dem ogsaa sin hellige Kirke at værge mod alle uretmæssige Krav. Men bliver de efterladende og partiske og værger ikke, som Ret er, da skal de staa til Ansvar paa Dommens Dag, saafremt Kirkens Frihed og Landets Fred formindskes for deres Skyld i deres Tid.

Vide skal alle, som ser denne Bog, at Kong Valdemar den Anden, Valdemars Søn, i Vordingborg i Marts Maaned efter det Aar, han havde været Konge i 39 Vintre — 1240 Vintre efter Vor Herres Fødsel — lod skrive denne Bog og gav denne Lov, som her er skrevet paa Dansk, med sine Sønners Raad, Kong Erik, Hertug Abel og Kristoffer, der var til Stede, og Uffe, Ærkebiskop i Lund, Niels, Biskop i Roskilde, Iver, Biskop over Fyn, Peder, Biskop i Aarhus, Gunner, Biskop i Ribe, Jens, Biskop i Slesvig, Gunner, Biskop i Viborg, Jens, Biskop i Vendsyssel, og desuden med alle de bedste Mænds Raad, der var i hans Rige.

I Marts Maaned 1241 udstedte Kong Valdemar Sejr eller »Lovfører«, som hans ældre Tilnavn var, paa en Rigsforsamling i Vordingborg »med alle de bedste Mænds Raad, der i hans Rige var«, den berømte Lovbog, der efter det Retsomraade, hvor den skulde have Gyldighed, senere er bleven kaldet Jyske Lov. Vi kan saaledes i denne Maaned fejre 700 Aars Jubilæet for Danmarks ældste kongevivne Lovbog. Som Landets fornemste Provinsløv vedblev den at gælde for Jylland og Fyn indtil Kristian V's Danske Lov (1683), i Sønderjylland endog til Aar 1900.

Medens de øvrige danske Landskabslove, skaanske Lov og de sjællandske Lovbøger, snare var private Retsoptegnelser, fremtraadte Jyske Lov som en af Konge og Folk i Forening given officiel Lov, der senere ogsaa blev brugt i de østlige Landsdele. Desuden kunde Jyske Lov i sin Indledning med Rette hen vise til, at »den var skreven paa Dansk«, da den til Forskel fra flere andre kongelige Forordninger ikke var affattet paa Latin, men talte det danske Sprog. Lovens danske Præg fremgaar ogsaa af Indholdet, hvis Kilder først og fremmest er ældre jyskfynske Retssætninger og Sædvaneregler. Den er saaledes saa dansk som Sproget, den er skrevet paa. Mens den nationale Ret i andre europæiske Lande mere eller mindre paavirkedes eller omdannedes af Romerretten, har denne ikke haft nogen nævneværdig eller direkte Indvirkning paa den danske Ret. Derimod er Jyske Lov i høj Grad præget af den kanoniske Ret, d. v. s. den katolske Kirkeret. Derfor har Ugebladets Læsere særlig Grund til at mindes Jubilæumsaaret.

Ejendommelig for Jyske Lov er dens navnkundige Fortale,

som i en fyndig og klar Fremstilling sammenfatter de mest ophøjede og evigt gyldige Grundsatninger for al Lovgivning og samtidig opstiller Datidens statsretslige Program. Sandhed og Retfærdighed forkyndes som Lovens urokkelige Grundlag.

Loven skal beskytte Menneskets personlige Rettigheder mod Overgreb. Folkets Samtykke er en Forudsætning for Lovens Gyldighed. Kongen, d. v. s. den øverste Myndighed, kan ikke paa egen Haand ophæve eller ændre Loven, medmindre den strider mod Guds Lov. Indirekte siges der, at Kirke og Stat hver har sit Retsomraade, idet de betragtes som sideordnede Ordninger. Den verdslige Magt afledes fra Gud. Kongen skylder Folket Fred til Gengæld for dets Lydighed og Tjeneste. Det paalægges ham at sørge for Fred og Retfærdighed og at beskytte de svage. Kirkens Ret og Frihed stilles under hans særlige Varetægt, og han maa staa til Ansvar herfor.

have paavist Forbindelsen mellem enkelte Sætninger i Jyske Lovs Fortale og tilsvarende Tekststeder i Kirkeretten — («Kong Valdemars Lov» 1886; »Dansk og fremmed Ret» 1891). Holberg er dog ikke den første Rethistoriker, der har undersøgt Kilderne til Jyske Lovs Fortale. Den lærde Jurist Biskop Knud Mikkelsen, en af Biskop Gunnars Efterfølgere i Viborg, havde allerede 1488 affattet en Kommentar til Jyske Lov, i hvilken han med stor Nøjagtighed bl. a. anfører alle Parallelsteder i Kirkeretten.

Man kan kun glæde sig over, at Jyske Lovs saa højt beundrede Fortale er bygget paa Kirkens mest ophøjede Retsgrundsatninger. Det er et nyt Eksempel paa, hvordan det kirkelige og nationale Liv i Landets katolske Fortid var vokset sammen til en organisk og harmonisk Enhed og Helhed.

De almengyldige Tanker og Grundsatninger, som Fortalens fremsætter om den enkelte Statsborgers personlige Ret og Pligt, om Kirkens Frihed og Landets Fred, er den Dag i Dag Udtryk for, hvad alle retskafne og rettænkende Mennesker kan forlange af Landets Lov, og med vor egen Tid som Baggrund faar de endnu større og fornyet Aktualitet.

Kirkens Lovgivning mærkes ogsaa andre Steder i Jyske Lov end i dens Fortale. Dette gælder alle de Lovregler, der ordner Samfundets Forhold til Kirken, f. Eks. Daab, Ægteskab, Dødsleje og Overtrædelse af Kirkens Bud. Men mest Interesse fortjener sikkert Fortalens myndige Grundsatninger, hvis skønne, kærnefulde Sprog kun vanskeligt forstaas af Nutidens Læsere og derfor her gengives paa mere moderne Dansk.

Alfred Otto.

Arbor Decora I

Kristi Lidelse og Kristi Mod

Hvis jeg sagde: »Korset er ikke Midtpunkt i det kristne Liv«, kunde disse Ord maaske forarge en og anden Læser. Og dog er det rigtigt. Korset er ikke Midtpunktet. Det er Opstandelsen. Det er Livet — og dette Liv i stadig større Fylde. Vi kan sige, at vort Liv slet ikke er en Kreds med et Midtpunkt. Vi bruger ikke Tiden til at gaa rundt ad en kredsformet Sti med et Kors plantet i Midten. Vort Liv er en Vej, der stedse fører os længere frem — en stejl Vej, men en lige Vej. Korset (der ikke staar fæstet i et Midtpunkt) ledsager os eller rettere sagt, den korsbærende Kristus ledsager os. Men ogsaa om ham sagde St. Paulus, at »han udholdt Korset uden at bryde sig om Skammen, for den Glædes Skyld, som ventede ham« (Hebr. 12,2).

Korsets Forvandling

Ser vi bort fra Opstandelsen, saa har Korset jo ingen Mening. Hvis ikke Kristus var opstanden og levende, hvor skulde saa hint Henrettelsesredskab have kunnet undergaa Historiens største og mærkeligste Forvandling: fra at være selve Symbolet paa den fuldstændige Vanære, fra at være Kærnen i en frygtelig Forbandelse (*abi in malam crucem!* en Forbandelse, der er uendelig meget værre end det danske »Gaa ad Helvede til!«) og til at blive »Ærens Træ«, det fagreste blandt Træer«. Hvad maatte der ikke først ske, før vi anbragte Galgerne eller Guillotinerne paa Spidsen af vore Kirketaarne eller mærkede vore nyfødte Børns Pande med Øksens Tegn?

Naar jeg derfor nu i to Artik-

Karakteristisk nok er netop de fleste Sætninger i denne herlige Indledning til Jyske Lov en fri Gengivelse af Retsbestemmelser, der findes i Kirkens kanoniske Ret. Man antager, at den 90-aarige Biskop Gunner af Viborg muligvis har affattet Fortalens til Loven, og at han i alt Fald har spillet en betydelig Rolle som Kongens Raadgiver ved Lovbogens Affattelse. Vi ved nemlig af »Biskop Gunnars Levned«, som blev skrevet efter hans Død, at Kong Valdemar ved Lovgivningsværket »hovedsageligt fulgte hans Raad«. Faa Uger efter at Kong Valdemar Sejrs i Vordingborg havde stadfæstet og offentliggjort Jyske Lov, døde han i denne By Skærtorsdag den 28. Marts 1241.

Da Kendskabet til Kirkeretten i Tiden efter den kirkelige Omvæltning ikke længere havde samme Betydning som før, er det ikke underligt, at man i den følgende Periode næsten fuldstændigt kunde glemme den oprindelige Kilde til Jyske Lovs Fortale. Det er Rethistorikeren Ludvig Holbergs Fortjeneste, at

ler skriver om Kristi Lidelse (og kan jeg andet?), saa er det ikke fordi jeg vil dvæle ved Herrens fysiske og aandelige Lidelser, som om de i sig selv var et Maal eller tilmed det mest vidunderlige og betydningsfulde Emne for vore Tanker. Vi har ganske vist Ret i at dvæle ved dem, men kun naar vi er sikre paa, at vi med endnu større Iver vil dvæle ved Paaskens Glæder. Jeg er ikke sikker paa, at vi gør det. Sommetider synes vi nærmest, at Paasken blot er »Fastens Ophør« (forudsat at vi har givet tilbørlig Agt paa selve Fasten), og sommetider synes vi desværre, at Paasken er mindre *følelsesmæssigt gribende* end Fasten, hvilket maaske antyder, at vi har søgt vort eget, endogsaa i den Stille Uge og haft en Slags indirekte, omend religiøs Nydelse af Rædslerne, ligesom man kender det fra Læsningen i Avisen om grufulde Katastrofer. Men Vor Herres Lidelser var alt for frygteligt virkelige til, at vi tør drømme om at behandle dem saaledes.

Vor Herres Mod i Lidelsen

Jeg tænker derfor paa Døds-kvalerne i Getsemane Have, og med al min Erindrings Kraft (nej, med Fantasiens Kraft, hvis ellers jeg kan bruge den) fremmaner jeg, hvad Vor Herre led der, men jeg gør det *for* at forstaa, hvor vidunderligt hans Mod var, da han gennemgik det. Jeg tror ikke, vi ret ofte tænker paa Vor Herres Mod, saa lidt som paa hans Glæde, hans Kærlighed til Naturen, hans Enfold. Maaske vi synes, at det kun er »smaa« Dyder. Men det er de ikke. I hvert Fald er Hovedsagen den, at selv om han med hele sit Væsen veg tilbage for Lidelsen, gik han den alligevel uden Tøven i Møde. Og for hvilken Pris!

Vi maa ikke bruge Ordet »Nerver« om Vor Herre, og dog vil jeg i det mindste gerne udtrykke, at han levede under et bestandigt og forfærdeligt *Pres*. Vi maa ikke undvige en eneste *Kendsgerning*. Hans Legeme havde Muskler, og de kunde

trættes. Han satte sig træt ved Brønden, siger St. Johannes livagtigt. Og han havde et Nervesystem. Og alt intenst aandeligt Liv, især aandelige Lidelser, øver et frygteligt *Pres* paa Nerverne. Hans »Fristelser« var virkelige. Han var ingen Skuespiller. Efter hans Faste i Ørkenen forlod Fristeren ham — »for en Stund« (Luk. 4,13). Da han sagde, at der ventede ham en »Daab« — en Bestemmelse, som skulde gennemføres — tilføjede han, at han var »grebet«, ligesom lænket af Lænker, han ikke kunde sprænge »før det er fuldbragt« (Luk. 12,50). Ganske vist kunde det betyde, at han længtes efter at virke vor Frelse, men det græske Ord betyder næppe dette; det antyder snarere, at der øvedes Vold mod ham, indtil han havde udført den forfærdelig vanskelige Ting, han havde besluttet sig til. Og da Tiden endelig var kommet til, at han skulde tage til Jerusalem og til sin Lidelse, fortæller St. Lukas os (9,51), at han »beslattede« sig til at gaa til hin Stad, og vi læser, at han ikke gik som sædvanlig i Selskab med Disciple, men gik saa hurtigt, at han kom forud for dem, saa de blev »forvirrede« og Resten af Skaren blev ligefrem »bange«. Man kunde næsten antage, at St. Lukas, den »kære Læge«, der havde Øje for Sindsbevægelser og Følelsesudtryk, havde lagt omhyggeligt Mærke til disse Begivenheder, da han hørte om dem, og senere taget det med i sin Beretning.

»Gør det ikke sværere for mig«

Det er imidlertid St. Matthæus og St. Markus (16,28 og 8,33), der fortæller om den Gang, Vor Herre forudsagde sin Lidelse og St. Peter protesterede: »Det være langt fra Dig«; da vendte Herren sig mod Apostlen med ligefrem Hæftighed og raabte: »Vig fra mig, Satan«. Modstander! Frister! Jeg maa tilstaa, at jeg ofte har været overrasket over denne Hæftighed, og hvem tvivler om, at St. Peter selv stod ganske lamslaet. Stakkels Apostel! Han

havde kun talt ud fra sin overstrømmende Kærlighed til Messias, om ogsaa som sædvanligt noget kortsynet. Det var frygteligt for ham at høre paa Herrens Profeti. Men vi maa forstaa, at Udsigten ogsaa var forfærdelig for Vor Herre. Naar vi taler paa vor jævne Manér, kan vi sige, at Presset, der laa paa ham, var alt det, han paa nogen Maade kunde taale. Hvis under saadanne Omstændigheder en, vi holder særlig meget af, bønfalder os om ikke at gøre det, der *maa* gøres, og som vi i hvert Fald har fattet en uigenkaldelig Beslutning om, saa kan vi føle, at *dette* ikke er til at holde ud, og vi kan bønfalde ham eller barskt kommandere ham til at tie stille. »Gør det ikke *sværere* for mig.«

Da Forræderen var gaaet

Og et sidste Eksempel. Da Vor Herre rakte Brødet til Judas (Joh. 13,25-27; 31) og denne tog det, og »da han havde taget det, for Djævelen i ham«, saa sagde Jesus: »Hvad du gør — *gør det snart*.« Og han gik ud — og det var Nat... Og straks da Judas var gaaet ud, udbrød Jesus: »Nu er Menneskesønnen herliggjort — ja! Gud er herliggjort i ham«. Og saa talte han til sine Disciple, som han aldrig før havde talt — saa hjerteligt, saa intimt, saa fredfyldt. For mig er det i hvert Fald saadan, at jeg tror, at saa længe Judas var der, følte Vor Herre det, som om hans Nærværelse næsten ikke var til at holde ud. Da St. Johannes havde faaet Tegnet, var der intet der behøvede at forsinke Udførelsen af Forræderiet, og Jesus viste Forræderen bort... »Aa! Gaa saa, og gør, hvad du *maa* gøre — hurtigt!« Og da Judas var gaaet ud i Natten, som var det rette Sted for ham, følte Vor Herre sig fri! Han ligesom trak Vejret dybt af Befrielse, hans Hjerte kunde nu frit udfolde sig, og hvor dybt sørgmodigt det end var, hvad han endnu havde at sige til sine »smaa Børn«, har det dog faaet dybe Toner af hans Kærligheds og hans Herligheds gyldne Varme.

Dødskvalens Nat

Naar vi nu kommer til Dødskvalen i Haven, fortæller St. Markus os (14,33) i virkelig forbavsende Ord, at Vor Hæren begyndte at »ræddes«; og at han — ja, hvordan skal jeg oversætte det? i enhver anden Sammenhæng vilde man sige »begyndte at tabe Modet...« Han oplevede den Slags Væmmelse i Sjælen, der langt mere lammer et Menneskes Evner end nogen skærende Smerte. St. Matthæus (26,37) bruger det samme Ord og siger tillige, at han begyndte at »bedrøves«. Dette var forud for selve Dødskvalen, og St. Matthæus gør det klart, at han førte sine tre kære Venner længere ind i Haven end de andre og bad dem vaage sammen med ham. Lad mig dog i det mindste ikke være ene! Og det er St. Lukas, der bruger det næsten tekniske Ord: Dødskval. Jesus blev angrebet af en Dødskamp, liggende ned paa sit Ansigt (som St. Matthæus beretter), en saa voldsom Kamp, at (igen ifølge St. Lukas) hans Sved var ligesom store Bloddraaber, der faldt ned paa Jorden.

Og alligevel bad han »saa meget des mere *anspændt*«, ja ligesom en Mand, der spænder hver eneste Muskel i sin desperate Beslutning om ikke at give efter *nu* — netop *nu*, hvor den endelige Anstrengelses fulde Pinsel er over ham. I Stedet for stakkels tolv ulykkelige, forvirrede Apostle, som snart skulde løbe deres Vej, kunde han ogsaa her have bedt om »tolv Legioner Engle« for at redde ham, men han saa kun *een* Engel, som ikke reddede, men »styrkede« ham. »Min Sjæl er i bitter Kval — indtil Døden.« En Død inden Døden. Men bad han ikke om Englene? Og da han fandt selv de tre udvalgte sovende, fandt han saa ikke Menneskeslægten haabløs — ikke Umagen værd — og opgav den og sørgede for selv at undslippe? Nej!

Vor Lidelse og vort Mod

Der er næppe nogen af os, som vil paastaa, at *vi* har levet

under et saadant Pres, har bedt saadan og sejret saadan. Og skønt der i selve dette Nu findes Mennesker i denne hjemløse Verden, der lider grufuldt i Ensomhed, i syg Ængstelse for Morgendagen, i de tungest mulige Tab af Hjem og Familie, og dog ikke fortvivler, saa er der ingen af dem, der vilde sammenligne sine egne Lidelser med Jesu Dødssangst. Og her i Landet, hvor ingen kan sige, at vi blot er begyndt paa at *lide*, hvor generende vore Ulemper end maatte være, her tør vi ikke engang sammenligne os med *dem*!

Ofte tænker jeg paa en Bøn, der blev skrevet af en new-zealandsk Soldat, der laa saaret paa Gallipoli. Han var ulykkelig, ikke for sine Smerters Skyld, men fordi han ikke kunde være sammen med sine Kammerater i deres Arbejde og Lidelser. »Giv mig Pisk og Spore og driv mig frem til en eller anden usselig Gerning, som jeg frygter og hader! — Med Taage for Øjnene og svimle Tanker og en blytung Vægt i hvert eneste Lem — og alt dette under en Hast, som ikke *maa* sagtnes, om saa Hjerter brister og Kræfterne knækkes. Til det sidste Gisp *maa* jeg stadig høje mig i endnu en Anstrengelse for at hjælpe en Ven. — Og (saaledes drømmer jeg af og til)... naar jeg har svømmet over den mørke, iskolde Strøm, saa kold, at jeg ikke kan trække Vejret, den Strøm, der skiller den døde Verden fra Dagens Lys... saa vil *Du* komme til — mit Kompagnis Kaptajn! Du vil kalde mig frem og se ransagende paa mig — og lade mig passere — uden Indsigelse, blot med et Smil og et eneste Ord — og da har jeg fundet min Herre!«*) Fundet ham? Han havde aldrig mistet Ham.

Vi beder derfor som St. Paulus, at vi i vor Kamp *maa* være »kuede, men ikke knuste, nødstedte, men ikke fortvivlede, stenede, men ikke slagne.« Og gid vi i hvert Fald *maa* forstaa, at Vor Hæren fortjener en Kamp og maaske en meget lang Anspændelse, at vi ikke *maa* lægge os til at sove, men i denne døende Verden selv være mere

og mere levende og tillige skænlige Liv til dem, der føler, at Livet ikke længere er til at leve — eller værre endnu: dem, der føler sig tilpas i dette Liv og ikke ønsker andet af det end at føle sig vel tilpas.

C. C. Martindale S. J.

*) »Flog me, spur me, set me straight

At some vile task I fear and hate!
Fog in the eyes; the brain a-swim
A weight like lead in every limb —
All at a pace that *must* not slack
Though heart would burst and
sinews crack.

And, at the last gasp, quick to bend
One effort more to help a friend.
And when (for so I sometimes
dream)

I've swum the dark and icy stream
- so cold, it takes the breath away -
That parts the dead world from
the day ...

Then *You'll* come by,
The Captain of my Company,
Call me out; look me up and down
And pass me through without
a frown;

With just one smile, and just
one word

And so, I shall have met my Lord.«

Kirkens egen

Kompositionsform

brugt ved Højskolens Passionsaften.

Maaske er det hændt nogle af dem, der overværede Højskolens Adventsaften, at det faldt dem svært at faa de mange Brudstykker til at hænge sammen til et Hele — Davidssalmer, Tekster fra Mosebøgerne, Profeters og Apostles Tale og Digteres Ord. De synes, at den ene Recitation følger efter den anden, men de er lidt forvirrede af den stadige Vekslen, de mærker ikke rigtig, at det smelter sammen, saadan som f. Eks. Akterne i et Skuespil, Detaljerne i en Domkirkes Façade, Farverne i en stor Malers Komposition eller Tonerne i et Musikstykke.

En og anden har vel sagt: Bare vi havde en Digter, der kunde skrive et virkelig katolsk Spil — eller tænk, om man havde Mulighed for at opføre et af Middelalderens skønne Mysteryspil! Det vilde bedre kunne

gribe os, rive os med i en stor, baade religiøs og kunstnerisk Oplevelse.

Mon ikke adskillige har tænkt saadan nu igen, naar Højskolen kalder til en Passionsaften, som er formet paa samme Maade, en Rækkefølge af Recitation og Sang, af Tekster plukket ud af Bibel og Messebog?

De savner Helheden i det, en kunstnerisk Komposition, der holder alle Detaljer sammen, ikke blot i en abstrakt Tankegang, men ogsaa i en Sindets og Følelsernes Samklang.

Men er en saadan Sammenstyknings af Tekster da kun en Erstatning for, hvad en Digter kunde give os?

Maaske vilde det være en Hjælp her at huske paa, at denne Sammenstyknings jo er *Kirkens egen Kompositionsform*.

Messen er selv en Kirkens Digtning. Som kun den virkelig store Kunstner tør gøre det, tager Kirken suverænt, hvad den har Brug for i gamle og nye Testamente og føjer det sammen, hver Dag paa en ny Maade. Men altid holdes den mindste Detalje, ethvert lille Vers, enhver Bøn, fast af Kernen i det hele, Messeofret, som Jernpartiklerne drages ind og suges fast til Magneten. Kernen, der holder alt paa Plads og giver det Liv, er Messeofret, *mysterium fidei*.

Naar Højskolen nu ved Passionsaftenen taler til sine Tilhørere gennem de sammenføjede Tekster, saa er det, fordi den vil udtrykke Kirkens centrale Tanke: Forløsningen, Guds Svar paa Menneskets Raab.

Derfor vover den at bruge Kirkens egen Maade at komponere paa, henter Jeremias' Klagesange og Improperierne frem fra Liturgien og beder os lytte til dem, leve os ind i dem.

Og for at vi bedre skal forstå Meningen, rejser den Korset for vore Øjne. Med Blikket heftet paa det skal vi klage med Profeten over Menneskeslægtens Nød og Kummer, tavse høre Frelserens Bebrejdelser, som om vi intet kan svare til — blot raabe et »Miserere«. Saa giver Gud Svaret: »Ecce Agnus Dei»,

Sluttet Side 208

Klublokale og Feriehytte:

Arbejdet for den yngste Ungdom

Centralskolens Drengene arbejder under sagkyndig Vejledning

For nogle Maaneder siden henvendte jeg mig til Ugebladets Læsere og bad om Penge eller Brugsgenstande til en Drengeklub og en Pigeclub for vor Centralskoles tidligere Elever. Det Svar, jeg fik, var saa overvældende og kom saa hurtigt, at Klubben nu staar fuldt færdig og i disse Dage har begyndt sit Liv med Tilslutning fra samtlige Drengene og Piger, der i Aar forlader Skolen.

Selvom jeg allerede har sagt min Tak til den enkelte Giver, vil jeg gerne ogsaa paa denne Maade sige alle, der har hjulpet os, min hjerteligste Tak.

Bidragene er følgende:

Biskoppen	70,00
Pater L.	5,00
Fru V.	10,00
St. Ansgar Sogn	50,00
G. S.	5,00
O. B.	10,00
C. L.	2,00
T. M.	100,00
G. P.	5,00
W. S.	50,00
L. H.	30,00
V. H.	1,00
J. H.	20,00
A. & B.	100,00
I. H.	50,00
B. M. & E. M.	300,00

M. P. K.	50,00
B. A.	10,00
S. B.	30,00
B.	50,00
B.	1,75
G. A.	10,00
A. J.	20,00
Anonymt	5,00
T. J.	1000,00
F. B.	100,00
E. K.	10,00
V. & H. G.	15,00

2109,75

Ved Lotteriet indkom 246,64

Ialt ... 2356,39

Fru W.	et Klaver
Fru F. G. W.	Bøger
A. B.	»
S. B.	»
A. J.	»
I. T.	»
G. K.	»
Assumptionssøstrene: Spil og Legetøj.	
Liobasøstrene: Spil og Legetøj.	
H. A.: Spil og Legetøj.	
B. M.: Værkstedsudstyr og Stoffer.	

For Pengene er der anskaffet det nødvendige i Form af Borde og Stole, Lysbilledapparat, Spil af forskellig Art, Kaffestel samt et fuldt udstyret Snedkerværksted. Udsig-

ten til Snedkeri er blevet modtaget med Begejstring af Drengene, der alle arbejder for fuld Kraft. De unge Piger har Syning som Hovedbeskæftigelse, Drengene Sløjden, der foregaar under to faguddannede St. Josefsøstres kyndige Vejledning. Klubben skylder Søstrene en varm Tak, fordi de saa hjælpsomt har stillet Lærerkrafter til Raadighed. Drengene er begyndt paa allehaande Arbejder. Een laver en Reol, en anden et Skab, en tredje et Kakkelbord o. s. v., store Ting, der viser deres Interesse, da de selv betaler det Træ, der medgaar. Herudover betaler Klubbens Medlemmer 15 Øre hver Gang til delvis Dækning af Udgifter til Kaffe og Kager etc. Kontingent er indført ikke alene for at dække Udgifter, men ogsaa af pædagogiske Grunde. Menneskers Tanker og Interesse samler sig om Ting, de maa bringe Ofre for at beholde, og Tingenes Værdi staar klart i Bevidstheden.

Hvad opnaar vi saa med denne ugentlige Komsammen, for Pigerne Vedkommende om Tirsdagen, for Drengenes om Onsdagen. Vi giver Klassekammerater, der gerne vil og bør holde sammen ogsaa efter Skoleaarenes Ophør, en Chance herfor. Vi giver et Afløb for Ungdommens Trang til fornøjeligt Samvær under Forner, der samtidig aabner Mulighed for at kunne bibringe de unge noget godt. Vi holder sammen paa ganske unge, indtil de har naaet den Alder og Modenhed, der bringer dem i Kontakt med Kongregationerne, Klubber eller Foreninger for Ældre. Vi er interesserede i at vække deres Interesse for Spejdersagen. Vi udbygger et Kammeratskab mellem gamle Klassekammerater, som de unge selv kan have Glæde af i Fremtiden og Kirken ogsaa. Vi bevarer Følingen med unge, som vi tidligere i stort Omfang tabte Kontakten med, efter at de var gaaet ud af vore Sogneskoler.

Vi, der arbejder med Klubben, er dybt taknemlige for den storstilede Hjælpsomhed, der har sat os i Stand til at begynde, men vi føler, at vi mangler noget, endog noget meget væsentligt. Vi vil i Løbet af kort Tid faa haardt Brug for en Week-end og Feriehytte. Paa Vinteren følger Foraar og

Sommer. Vinteren er Tiden for Klubmøder i Bylokaler, men hvilke unge ønsker at sidde indendørs en Sommeraften. Skal vi nu tvinges til at slippe Taget i vore Medlemmer fra Maj til September til Trods for, at dette er den allerbedste Tid for Arbejdet med unge. Hvilken Baggrund for Vinterarbejdet er ikke Muligheden for en Sommers Samvær, og hvilket Kammeratskab kan der ikke udvikles en Sommer til Velsignelse for den kommende Vinters Klubarbejde. Selv har jeg ikke flere Penge, og for min Løn som Præst er det mig ikke muligt at bygge Feriehytte.

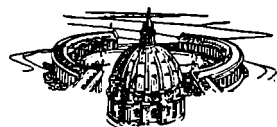
Hvem kan hjælpe os? Har vi ikke Venner, der samtidig har saadanne Midler, at de kan og vil afse de nødvendige Penge. Det drejer sig om en Hytte, der kan rumme ca. 15 unge ad Gangen, og den skal ligge helst indenfor en Afstand af ca. 20 km fra København. Cyklen bliver jo Befordringsmidlet. Tænk paa hvad De kan bringe de unge og vor Kirke med disse Penge. Det er en Erfaring gjort alle vegne, at fasttømret, støt Ungdomsarbejde væsentligt hviler paa de Muligheder, der gives for Samvær i Sommerens Løb. Netop fordi det ikke drejer sig om Luxus, men om noget, der i højeste Grad betinger Ungdomsarbejdets Trivsel, har jeg faaet Modet til denne Bøn om Hjælp udover hvad man allerede saa uhyre rundhaandet har ydet i Penge og Brugsgenstande.

Jeg gaar ud fra, at Hjælp til fuld Betaling af Hytten ikke vil være nødvendig. Har vi blot en Del af Pengene, er Forudsætningerne for Erhvervelse til Stede. Denne Hjælp til delvis Betaling kunde ydes med en Prioritet i Huset. Det er Tanken, at de unge selv skal fremstille Indboet paa Snedkerværkstedet. Dette vil ikke alene være det billigste, men ogsaa knytte de unge endnu fastere til Klubben og dens Liv.

Thorbjørn Møller.

Vend ikke dit Aasyn bort fra
din Tjener, o Herre, men bønkar
mig snarlig, thi jeg er i Vaade.

68. Salme.

URBI ET ORBI

Den hellige Fader fejrede Aarsdagen for sin Kroning ved en højtidelig Gudstjeneste i det sextinske Kapel i Overværelse af Kardinalkollegiet. — I Begyndelsen af denne Uge modtog den hellige Fader den franske Gesandt ved den hellige Stol, Berrard, i Privataudiens.

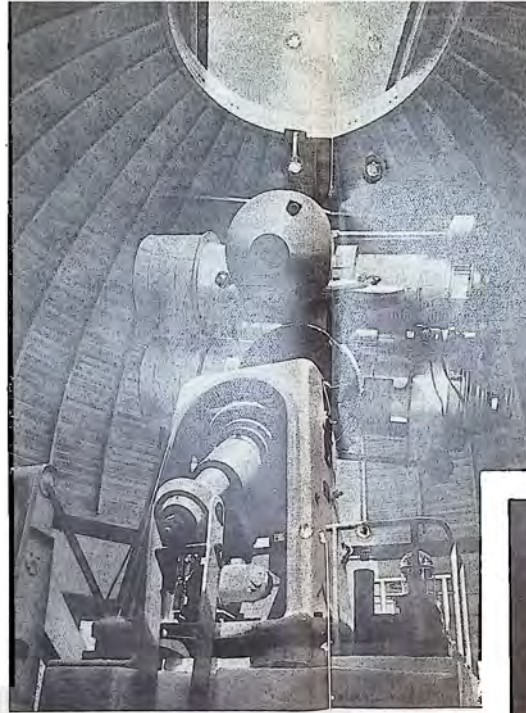
De bayerske Biskopper har udsendt et fælles Fastehydrdebrev, hvori de bl. a. udtaler, at den indeværende Tid foruden at være af afgørende økonomisk og politisk Betydning ogsaa er af afgørende Betydning for det aandelige og religiøse Liv. Enighed — hedder det videre — er denne Tids Løsen, opbygget paa Respekten for enhver religiøs Følelse hos rettænkende Mennesker. Biskopperne henviser derpaa til den Frihed i religiøse Anliggender, som er sikret gennem Rigskonkordatet, og paalægger Forældrene at gøre Brug heraf ved at drage Omsorg for Børnernes og de unges Opdragelse, saaledes at den kommende Slægt ikke gaar til Grunde. Til Slut opfordrer Biskopperne til Bøn og Afholdenhed i Passionstiden.

Paa Balkan, de øjeblikkelige Begivenheders Brændpunkt, lever der omkring 60 Millioner Mennesker, hvoraf ca. 19 Millioner er Katoliker. I Slovakiet og Ungarn udgør den katolske Befolkning langt den overvejende Del af Indbyggerne, medens Katolikerne i Jugoslavien indtager Andenpladsen og i Antal omtrent naar de ortodexe. I Rumænien var der i 1936 ca. 2,9 Millioner Katoliker.

Paa en Rejse til Lichang er 19 kinesiske Lægbrødre blevet overfaldet af Kommunisterne og henholdsvis blevet dræbt eller levende begravet.

◀ Jesuit som Slange-tæmmer! Pater Leigh S. J., Direktør for Sct. Josefs Institut i Trichinopoly (i Forindien) er ikke bange for Kæleslanger; han ses her med fire Puthoslanger om Halsen, hver især 10 Meter lange. Den modige Jesuit er »Specialist» i Giftslanger, han opdrætter dem selv for at undersøge deres Virkninger.

▲ Det er i Aar 50 Aar siden, Pave Leo XIII grundlagde Vatikanobservatoriet. I 1935 flyttedes Observatoriet fra Vatikanets Have til Castel Gandolfo (Pavens Sommerresidens). Ovenfor ses den mægtige Dobbeltkikkert i Castel Gandolfo, en fotografisk Firelinser med en Aabning paa 12 Tommer og Brændvidde paa 2 Meter samt et Spejleleskop med en Brændvidde paa 2,40 Meter. — Et teknisk Vidunder!

◀ Mexicos ny Præsident, Avila Camacho, der selv er Katolik, har genindført offentlig Gudsdyrkelse. Umiddelbart efter Præsidentens Tiltrædelse fejredes Vor Frue af Guadalupe's Fest med Pomp og Pragt. Vort Billede viser Højheligheden i Katedralen i Mexico City.

▲ I Domkirken i St. Denis præsteviedes for nylig med Okkupationsmyndighedernes uvelvillige Tilladelse fem internerede canadiske Teologer, der har gennemført deres teologiske Studier ved Institut Catholique i Paris. Billedet viser denne ejendommelige »Præstevielde» bag Sandsække.

▲ Benediktinermunke fra Ampleforth Abbey (England) medvirker ved en Ud-sendelse af Gregoriansk Korat.

Universa (2)
Acme (1)
S.A.F.A.R.A. (1)
Arlow (1)

Fra alle

Kanter

Liturgisk Kalender

Marts-Apr.:

30. S. PASSIONSSØNDAG (286); 2. For Kirken ([123]) eller for Paven ([122]); Korsets Præfation (517).
31. M. Feria (291); 2. For Kirken eller for Paven, 3. Om Fred; Korsets Præfation (517).
1. Ti. Feria (295); 2. For Kirken eller for Paven, 3. Om Fred; Korsets Præfation.
2. O. Feria (300); 2. St. Frans af Paula (872), 3. Om Fred; Korsets Præfation. — *Eller*: St. Frans af Paula (871); 2. Feria (300), 3. Om Fred; Korsets Præfation; sidste Evangelium: Feria (302).
3. T. Feria (305); 2. For Kirken eller for Paven, 3. Om Fred.
4. F. Feria (310); 2. Jomfru Marias syv Smerter (867), 3. St. Isidor ([41]), 4. Om Fred; Korsets Præf.; sidste Evangelium: Festens ([89]). — *Eller*: Jomfru Marias syv Smerter (866); 2. St. Isidor ([41]), 3. Feria (311), 4. Om Fred; sidste Evangelium: Feria (312).
5. L. Feria (314); 2. St. Vincents Ferrerius (873), 3. Om Fred. — *Eller*: St. Vincents Ferrerius (873); 2. Feria (314), 3. Om Fred; sidste Evangelium: Feria (316).
6. S. PALMESØNDAG (319).

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KJÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Dannevirkegade 19, København V, Telefon Eva 25 12 (traffes i Almindelighed bedst Kl. 14-15 og 18-19).

Ekspedition: Boyesgade 8 A St., København V, Tlf. Eva 1898, Kl. 15-17.

Kassererkontor: St. Annæ Plads 28, Postgiro 57042.

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BØGER

En ypperlig Bog

Paa et Tidspunkt i vor Historie, hvor Interessen for de synlige Minder fra vort Fædrelands glørværdige Fortid er større end nogen Sinde før, hvor Trangen til at trænge dybere ind i den danske Sjæl synes stærkere end tilforn, kommer der en Bog, hvis Hensigt netop er at lette os Vejen til Forstaaelsen af et af de mest interessante Kapitler i vort elskede Fædrelands Historie. Tavse Minder i Tusindvis, utallige Spor fra Oldtid og Middelalder taler daglig overalt deres manende Sprog til os om vort Land, vort Folk og dets Historie. »Vore gamle Kirker« (Gyldendal) er ikke en tung, videnskabelig Afhandling, en trang Undervisning i Navne og Tal, det er en Vejledning, en Vejviser gennem en Epoke, maaske endda den mest interessante, af Danmarks Historie. Med en legende Lethed fortæller Magister Hastrup — og han faar en utrolig Masse Enkeltheder med — om Danmarks gamle Kirker og om »i hvor høj Grad Danmarks Historie har sat sine tydelige Spor paa disse Mindesmærker fra vort Folks kirkelige og kunstneriske Liv gennem 900 Aar, om Forholdet indadtil og udadtil. Og vi er i godt Selskab. Forfatteren ved, hvad han taler om, og hvad mere er: han forstaar at give denne sin Viden videre!

»Næsten lige meget, hvor i Danmark man gaar op paa en Bakke, vil man faa Øje paa Kirketaarne, nære og fjerne. Overalt, hvor der bor Mennesker, ligger Kirken som det faste Punkt, hvorom Landsbyens og hele Sognets Liv samler sig. Saadan har det været her i Landet fra gammel Tid, lige siden Danskerne for første Gang forstod, at de hørte sammen og udgjorde et Folk. Saadan er det ogsaa i Dag. Kirken staar der midt i det danske Landskab og minder os om den historiske Sammenhæng i vort Folk. Som Kirkebygningerne nu rejser deres faste og stærke Omrids op mod Himlen over det flade og aabne Land, er de det Spor, Middelalderens Menneske har efterladt sig, klart og let at faa Øje paa, et haandgribeligt Vidnesbyrd om Fortidens Tro og Arbejde« (af Indledningen).

»Vore gamle Kirker« er i første Række beregnet paa Ungdommen, men har Bud til langt videre Kredse, ja til enhver, ung saavel som gammel, der nærer Kærlighed til og Interesse for vort Land og dets Fortid. Den gennemillustrerede Bog har dog især Bud til alle dem, der til Sommer drager ud i vort skønne Land og der overalt kommer til at staa Ansigt til Ansigt med disse vore stolte, gamle, nationale Mindesmærker. Vel er de ikke alle storte Domkirker og Katedraller, saaledes som vi kender dem fra andre Lande, men de er alle i deres Beskedenhed Udtryk for den samme Idé — una, sancta, catholica. J. B.

Salmonsens — som Tidsskrift

Enhver, der ejer et Leksikon, det være sig stort eller lille, føler tit den Mangel, at et saadant Værk, naar der er gaaet en Tid, ikke længere er up to date. *Salmonsens Leksikon-Tidsskrift* (Schultz) vil forsøge at raade Bod paa denne Mangel. Det er et Maanedsskrift, hvori Fagfolk ved illustrerede Leksikonartikler giver Oplysninger om videnskabelige og praktiske Nyheder af enhver Art, om aktuelle Spørgsmaal og Personer — og hvad er det ikke værd i en Tid som vor, hvor Begivenhederne indhenter, ja overhaler hinanden.

Det første Hefte lover godt, det er koncentret og saglig Viden, der præsenteres: Celluld, Admiral Darlan, Gengas, Leif Kayser, Tobruch, General Wavell, for blot at nævne et Par Ting. Tidsskriftet er ikke blot uundværligt som Supplement til et Leksikon, men udgør ogsaa et selvstændigt Værk, som enhver, der ønsker at holde sig a jour angaaende Tidens Nyheder, vil være glad for at eje.

Regensburger ny Testamente

I den udmærkede Serie Oversættelser af N. T.'s Skrifter med tilhørende Kommentarer, som udgives af Friedrich Pustets Forlag i Regensburg, er der kommet endnu to Bind, Lukasevangeliet ved *Josef Schmid* og Apostlen Paulus fire første Breve ved Seriens Redaktør, *Otto Kuss*. I næste Nummer skal vi bringe en udførlig Omtale.

Køb hos vore

Annoncører

ARNOLD BUSCK

INTERNATIONAL BOGHANDEL

Stort Lager af dansk og udenlandsk katolsk Litteratur

Hurtig Forskrivning fra Udlandet

Kjøbmagergade 49 . Telefon Central 2453

Det katolske Hjem

Messen forklaret for Børn af Maria Montessori

»Det katolske Hjem« vil bringe Maria Montessoris Bog »Messen forklaret for Børn« — af Pladshensyn en Smule forkortet. Bogen vil — ogsaa naar man ikke er helt enig med Dr. Montessori — f. Eks. synes hun taler for voksent til Børnene — være til stor Hjælp for Forældre, som hjemme ønsker at vejlede deres Børn til at kunne følge Messen godt. Forord er i Almindelighed kedelige. Men Forordet til denne Bog er ikke kedeligt, og det giver i en Nøddeskal hele Maria Montessoris Syn paa Barnet og dets liturgiske Opdragelse. Her er det:

Børnenes religiøse Opdragelse gik et stort Skridt frem, da den ogsaa begyndte at omfatte Liturgien, og der blev gjort Forsøg paa at lære Barnet at følge Kirkens Ritual med Forstaaelse.

Siden da er Børnenes Messebog og den Metode, hvorefter de skal lære at følge med i Messen, blevet lige saa betydningsfulde Faktorer i deres religiøse Opdragelse som Katekismen, mens Katekismusundervisningen var den eneste religiøse Undervisning, de fik indtil Pave Pius X's store Reform.

Uheldigvis fulgte de gammeldags Undervisningsmetoder med over i den nye Form for religiøs Opdragelse. De voksne tror stadig, at det er nødvendigt at blande sig uafbrudt og direkte i, hvad Børnene gør, for at forhindre dem i at lave Ulykker; og Lærere bilder sig ind, at Barnet er ude af Stand til at klare sig uden deres Opmuntring og Eksempel. Paa Kristi Tid havde Folk den samme Idé. Naar Børnene løb hen til Frelseren, prøvede de voksne paa at holde dem tilbage, saa han maatte sige: »Lad de smaa Børn komme til mig.« Og denne Hændelse fik ham til at udtale de guddommelige Ord: »Hvis ikke I omvender jer og bliver som Børn, kommer I ikke ind i Himmerige.«

Vor Frelser saa i Børnene noget, som ingen voksne hverken paa hans Tid eller nu har set. Og Evan-

geliet siger, at mange Mysterier skal blive aabenbaret for de smaa.

Kristus lærer os, at Børnenes Personlighed er forskellig fra vor, og at der i dem lever en aandelig Forstaaelse, som maaske er sygnet hen hos de voksne.

Dette maa vi altid huske paa, saa at vi er rede til ikke blot at give Børnene den bedste Belæring, men ogsaa yde den i den værdigste Form. Vi er nødt til at hjælpe dem ved at lære dem, hvad de skal vide om Religionen; men vi maa ikke glemme, at Børnene ogsaa kan hjælpe os ved at vise os Vej til Himmerige. Vor kristne Tankegang skulde rumme en dyb Respekt for Barnets Individualitet.

Naar vi nu taler om Børnenes liturgiske Opdragelse, er det meget vigtigt, at vi ikke blot lærer dem, hvad de skal vide, men at vi ogsaa arbejder paa selv at naa til en større Sindets Følsomhed for at kunne belære dem.

De fleste Bøger med »Messebøner« for Børn faar enhver aandelig Indskydelse hos Barnet til at stivne. De er saa overfyldte med Undervisning og Forklaring baade i Tekst og Billeder, at de optager Barnets hele Opmærksomhed og kræver hele dets Energi.

Den, som læser i saadan en lille Bog, maa passe godt paa Billederne, som viser Præstens Stilling: nu til højre for Alteret, nu med Ansigtet imod det, nu med Ansigtet mod Menigheden o. s. v., og Barnet maa saa finde de Ord i Teksten, som svarer til Billederne. Somme Tider er der oven i Købet andre Billeder, som illustrerer de symbolske Handlinger i Messen: Jesus, der prædiker for Folket, hans Død og Begravelse o. s. v. — Nu ved vi jo alle sammen af Erfaring, hvor svært det er at følge Messen paa rette Maade, selv efter mange Aars Øvelse, og naar vi kan Ordene næsten udenad. Hvordan kan man saa følge den og lære den paa samme Tid?

Er det ikke Hensigten med Messen, at vi skal tage Del i dens My-

sterier ved at give vor Sjæl helt til Gud, i en saadan Sindets Samling, som kun bliver mulig, hvis vi en lille Stund gør os helt fri for alle ydre Forstyrrelser? Derfor blev, i den første kristne Tid, Katekumenene sendt bort, naar de troendes Messe begyndte. Den Del af Messen var man ikke med til for at blive belært, men for at blive forenet med Jesus Kristus. Undervisning i og Deltagelse i Mysterierne blev regnet for to vidt forskellige Ting og derfor holdt skarpt adskilt.

Det er ikke nødvendigt, at Barnet lærer meget for at kunne følge Messen; men det er af største Betydning, at det aandelig talt er fri for enhver Forstyrrelse, naar det følger den.

Børnenes Bønnebog skal som vor Messebog indeholde de liturgiske Tekster; og Undervisningen skal gives i Skolen eller hjemme, men ikke under Messen.

Selvfølgelig maa Teksterne være lagt til Rette, saa de er lette at forstaa for Barnet. Det er et Problem, men Teksten kan sikkert, uden at blive forvandsket, afpasses og forklares saadan, at den kalder paa Barnets egen Virksomhedsstrang; for Børn har det altid bedst, naar de selv arbejder med.

Imidlertid er det ikke Børnenes Messebog, jeg skal tale om, men om den nødvendige Belæring om Messen i Skolen eller hjemme.

I

1. Hvad Messen er

Vor Herre Jesus Kristus sagde den første Messe under det sidste Maaltid, han spiste med sine Apostle. Lige siden dengang har hans Disciple stadig søgt efter en stor Sal med Bord og Bænke, hvor de kan dække Bordet for ham.

Naar du gaar til Messe, kan du selv se det. Kirken er den store Sal, og Alteret er Bordet, som er dækket med den hvide Dug. Paa Bordet staar et kostbart Bæger, Kalken, til Vin og Vand, og en Tallerken, hvorpaa der ligger et rundt Stykke Brød. Ved det dækkede Bord staar en Mand; det er Præsten, som handler i Vor Herres Sted. Han gentager de Ord, som Jesus sagde til Apostlene ved Nad-

verbordet: »Tag det og spis, for dette er mit Legeme«; og paa samme Maade siger han, naar han tager Kalken: »Dette er Kalken med mit Blod, som skal udgydes for Syndernes Forladelse.«

Saa gaar de troende, som er rene af Hjerter, kærligt og fromt op til Alterbordet for at modtage den

hellige Hostie af Præstens Haand, ligesom Apostlene ved den sidste Nadver modtog Brødet af Jesu Haand. For han har sagt: »Jeg er det levende Brød, som kom ned fra Himlen.« Hvis et Menneske spiser af dette Brød, skal han leve evigt; og det Brød, jeg giver, er mit Kød til Verdens Liv.«

og Opholder, — det var nemlig den Tanke, der frem for alt beherskede Sindene, før den lovede Frelser kom, — men ogsaa og ganske særlig paa Gud, der *bevirker vor Genfødsel*, antager os i Børns Sted og kalder os til en uforgængelig, ubesmittet og uvisnelig Arv, som holdes beredt til os i Himlen. For os gælder det altsaa i første Række om at træde frem for Guds Aasyn med et Barns Sindelag, med et Hjerter, der strømmer over af Kærlighed til vor himmelske Fader, og med en Fortrøstning, der er ganske sikker paa at blive bønhørt, hvis bare vi paa rette Maade beder om gode Gaver.

Kapitler om Herrens Bøn III

ABBA, FADER!

Da vor guddommelige Lærer og Herre, Jesus Kristus, underviste sine Disciple i den rette Maade at bede paa, fremhævede han som *det vigtigste Punkt* dette: »Naar I heder, skal I sige: *Fader vor*« (Lk. 11,2). Med disse to Ord indvarsler han en ny Periode i Guds Riges Historie her paa Jorden. Tidens Fylde var nemlig indtruffet og medførte en stor Forandring i Menneskenes Forhold til Gud. Det i Adam faldne Menneske bliver et nyt Menneske, det bliver genfødt af Gud og givet tilbage til sin Skaber ved Kristi Naade, eller med andre Ord, ved det overnaturlige Liv, som alle og enhver kan faa Del i, naar de bliver Grene af den Vinstok, som hedder Kristus. Dette nye Forhold til Gud medfører ogsaa en ny Maade at fremføre sine Ønsker for Gud paa. Nu gaar Menneskene ganske i Almindelighed til den Allerhøjeste, ligesom Børn gaar til deres Fader med alt, hvad de har paa Hjerter. I det gamle Testamente, siger den hellige Augustinus, er der ikke et eneste Sted, som paalægger Israelitterne at henvende sig til deres Skaber og Herre med de Ord, som vi har Lov til at bruge, og som nu er saa almindelige. Før Kristi Komme stod Gud nærmest for det udvalgte Folk som en Herre, der har sine Tjenere, ikke saa meget som en Fader, der har en stor Børneflokk.

Ganske vist kalder ogsaa Jødernes hellige Bøger flere Gange Herren »Fader«, fordi han har

skabt det israelitiske Folk og udvalgt sig det til Søn, og man kan læse om mange overvældende Beviser paa den faderlige Omsorg og ømme Kærlighed, som Gud lagde for Dagen overfor sit Ejendomsfolk. Navnlig naar skyldbetyngede Israelitter angrende opsøgte deres Herre og Gud, kunde de nok sige: »Du, o Herre, er dog vor Fader. Vi er Leret, og du har dannet os. Værk af din Haand er vi alle. Vredes ikke, Herre, saa saare! Kom ej evigt vor Brøde i Hu! Se dog til, at vi er alle dit Folk!« (Is. 64,7-8).

Men dette fortrolige og trøstefulde Fadernavn brugtes dengang ikke under alle Forhold. Det hørtes først ganske almindeligt fra Menneskenes Læber, *da Gud Helligaand i den nye Pagt var blevet udgydt i Guds Børns Hjerter*. »Siden I nu er Børn,« siger den hellige Paulus, »saa har Gud sendt sin Søns Aand i jeres Hjerter; og han raaber: Abba, Fader« (Gal. 4,6). Det er denne Guds Aand, der lærer alle Guds Børn at raabe til Gud paa samme Maade, som Jesus Kristus Guds Søn raabte i Olihaven. »Abba, Fader,« had han, »alt er muligt for dig. Tag denne Kalk bort fra mig. Dog ikke som jeg vil, men som du vil« (Mk. 14,36).

Naar nu altsaa vi, det nye Testaments Børn, efter Jesu Vilje og Lære skal benytte os af dette Fadernavn, saa er det Herrens Ønske, at vi ikke mere blot tænker paa Gud som vor Skaber

Men gid vi i denne vor enestaaende Lykke dog aldrig maa glemme, at den store Forandring i den Maade, hvorpaa vi nu kan og skal tale med Gud i vor Bøn, skyldes Kristi, vor Frelser dyrebare Blod. Dets Kraft er saa vidunderlig, at vi blev løftet op i et højere Plan, idet *vi er blevet delagtiggjorte i Guds egen Natur*. Fra kun at være Guds Skabninger og Tjenere er vi blevet Guds Børn og Arvinger. Heri ligger en saa stor Værdighed, at den fortrolige Omgang med Gud i vore Samtaler med ham først derved bliver mulig og naturlig. Hvem turde ellers vove at tage Guds Fadernavn i sin Mund? Af denne Grund er det ogsaa indlysende, at vi bør gøre alt for at bevare og forsvare, øge og udfolde den helliggørende Naade i os. Uden den kan vi ikke længere kalde Gud vor Fader i den Forstand, som vi gør, naar vi er i Besiddelse af det overnaturlige Liv i Kristus.

Og gid vi maatte vise vor *Taknemlighed* mod vor Frelser for den ubegribelige Udmærkelse, der ligger i Tilladelsen til at sige »Abba, Fader«. Vi kan bedst gøre det ved, at alle vore Tanker og Ønsker, al vor Gøren og Laden, vort Liv og vor Død er vor Fader i Himlen værdige. Det er de, hvis vi ikke blot bruger vor Frelseres Ord i Fadervor, men ogsaa ifører os hans Dyd, d. v. s. vi bør staa i Livs- og Kærlighedsfællesskab med ham og desuden i Arbejds- og Lidel-

sesfællesskab og paa denne Maade uafbrudt stræbe efter Herlighedsfællesskab med ham i Himlens Paradis. Fuldender vi saaledes vor jordiske Pilgrimsfærd, saa gælder ogsaa om os, omend ikke paa samme, saa dog paa lignende og tilsvarende Maade de Ord, som Gud Fader sagde om sin enbaarne Søn ved Jordan Floden og paa Tabor Bjerget: »Dette er min elskede Søn, i hvem jeg har mit Velbehag.«

F. K.

var ingen Vej udenom. Saa splejse de større til den lilles Nummer. Saadan gaar det i de rigtige Gildefamilier. Forhaabentlig gaar det ogsaa godt i de gamle Familier.

Og saa pranger Listen denne Gang med et stort og smukt anonymt Bidrag, der sætter Odense-niveauet mange, mange Uger i Vejret.

Alle Vegne hører jeg kun Tilfredshed med den smukke Tanke. Naar det gælder vor Kirke og vor Biskop, saa lyder Parolen: Skal der være Gilde, saa lad der være Gilde.

Med venlig Hilsen.

Holger K.-Hafstrøm,
Sognesekretær.

Til Gilderne i Odense

Første Portion er afsendt til København af vor energiske Kasserskerke, og saa vidt jeg har kunnet konstatere, er der endnu intet Underslæb!

Jeg har konstateret mere. Gildelederne har gennemgaaende været meget energiske. Mange Kort er helt udfyldt, og hvad de ikke er, kan de blive. Gildeleder, Broder Kallan, har allerede udstødt et Nødraab her i Bladet. Det skal ikke være forgæves. Gak til Kasserskersken! Hun har en Liste over flere Katoliker i Odense, der endnu ikke er Medlemmer, end De kan naa at besøge paa en Uge, hvis De da ikke lige har Ferie og er Fodsportsmand, og samme Trøst og Raad gives herved til dem, der har »hvide Pletter«, paa Kortene altsaa.

Jeg konstaterer mere. De fleste foretrækker at betale for flere Uger paa een Gang, og selv om vore Gildeledere er energiske Mennesker, er det en god Idé at lette dem Arbejdet, naar man kan. Saa er man ogsaa fri for at blive forstyrret midt i »Familien Hansen« eller Bøffen een Gang om Ugen.

Det er tydeligt, at mange af de enkelte Femører kommer fra mindre Familiemedlemmer. Jeg hørte om en Familie paa syv, otte Børn. En var Gildeleder, og de andre var Medlemmer. Det mindste Medlems Alder kunde tælles i Uger; men der

Foraarsbrev ..

Om Vitaminer o. lign.

Kære unge Ven!

Sidst, jeg skrev, var vi i den allermørkeste Tid. Vi stod overfor en Vinter; men du vidste ikke (jeg og alle andre naturligvis heller ikke), at det var en Fimbul-Vinter, en Vinter, vi efter Sagkyndiges Udtalelser skal helt tilbage til 1860 for at finde Mage til. Imidlertid kom vi igennem den kolde, triste og mørke Tid. Men nu længes du — det forstaar jeg. Du længes efter Foraars, efter den danske Vaar, som vi alle her til Lands nærer en usigelig Kærlighed til. Der har da ogsaa vist sig Foraarsstegn; forlængst har Aviserne bragt Bulletiner om Stæren og Lærken, jeg har nu ikke set nogen — har du? Derimod har jeg set baade Vintergæk, Krokus og Erantis og i Fiskehandlernes Vinduer Stenbidere. Jeg har ogsaa lagt Mærke til, at Rulleskøjterne har afløst Isskøjterne, at Drengene er begyndt at spille med Kugler, og at Smaapigerne i de asfalterede Sidegader hinker rundt med en Stav i Haanden i nogle mærkelige med Kridt tegnede Kvadrater.

Ved du forresten, at Foraaret minder en Del om dig; altid, naar

Foraaret melder sig, tænker jeg mere end ellers paa dig. Der er nemlig saa umaadelig mange Lighedspunkter mellem Foraaret, Vaaren og Ungdomstiden; jeg kan ikke lade være at drage Sammenligninger. Men Foraaret er nu ikke det bare Lyrik — det er Ungdommen heller ikke, det skal du ikke be- drøves over, at jeg fortæller dig. Foraaret er foruden at være fortryllende og forjættende ogsaa farligt, endog meget farligt. Man har helt andre Tilbøjeligheder paa denne Tid end f. Eks. om Efteraaret, naar det lidt efter lidt bliver koldt; saa tager man blot lidt mere Tøj paa. Ved Foraarsstid derimod; hu-hej, Solen skinner — væk med Pipaluk'en og den varme Frakke og det uldne Halstørklæde. Men pludselig er Luften kold, en strid Blæst gennemviser vort Legeme og næste Dag ligger vi med en stærk Forkølelse. En saadan Foraars-Forkølelse kan blive til hvad det skal være.

Men tro mig, Ungdomstiden med al sin Forhaabning og Fortryllelse er ogsaa en farlig Tid. Jeg har set, hvorledes unge Mennesker af begge Køn vildt og uden Tanke for andet har styrtet sig ud i Glæder, uheldige Forlystelser og daarlige Fornøjelser; først for sent har de opdaget, hvad de er gledet ind i og Resten af deres Liv er levet i betænkelig Afstand fra deres Barne-tro og i komplet Uoverensstemmelse med den. Sandt at sige, er det jo ikke Meningen, Ungdomstiden skal benyttes saaledes.

For nu atter at vende tilbage til Foraaret, saa ved du, at Lægevidenskaben er kommet til det Resultat, at den menneskelige Organisme i Foraarsstiden trænger til visse Stimulanser i Form af Vitaminer, som benævnes A, B, C, — og maaske flere. Man behøver ikke at nyde dem *in natura*, de faas som Piller, og kaldes Spinatin, Hybrin, Decamin o. m. a.; og disse Præparaters Virkninger lovprises ikke alene af de Medicinal-Fabriker, der fremstiller dem, men Lægerne til-raader Brugen og jeg har hørt Brugerne udtale Tilfredshed med Resultatet af disse Vidunder-Pillers Indflydelse paa Helbred og Almenbefindende. Der er altsaa ingen-

C. Gerlach & Søn's Eftf.

W. Deleuran

Edsvoren Messevinsleverandør

Fredericia

Katolske Begravelser

Ib v. Benzon

aut. katolsk Bedemand
Tlf. 6536 . Smallegade 13
Privat Fasan 1866

Frederiksberg Boghandel

Gl. Kongevej 105 . Tlf. 1154 med Omstilling
den gamle Boglade med den unge Aand
Leverandør til katolske Institutioner

somhelst Grund til Tvivl paa Rigtigheden heraf. Her staar vi atter foran en Lighed mellem Foraars- og Ungdomstid. Du maa nemlig vide, at aandeligt trænger du til Vitaminer — forresten ikke blot i Ungdomstiden, ogsaa gennem Resten af din Levetid; men det er nu bedst at begynde i de unge Aar med denne Vitamin-Tilførsel, saa gaar det lettere sidenhen. Saadanne Vitaminer faar du gennem vor hellige Kirke — og læg vel Mærke til: for at erhverve disse Vitaminer skal du ikke betale Lægehonorar for Recept og bagefter de relativt høje Apotekerpriser. Nej, der kræves blot lidt Selvovervindelse i Forbindelse med nogen Ydmyghed og Forsagelse, hvilket igen vil være til Gavn for dig senere. Og vil du spørge mig om, hvad der tilføres dig af aandelig Ernæring higenem, kan jeg kun svare dig: Alfabetets Bogstaver rækker ikke til, naar hvert enkelt Vitamin skal ha' sin Betegnelse, og Ord kan ikke beskrive Virkningerne af den Naade, vor hellige Kirke skænker dig, ligesom de Kilder, den anviser dig at øse af, er uudtømmelige. Og i Modsætning til Alverdens Vidunder-Piller, Patent-Medikamenter, Arkana o. lign., der hver for sig har forskellig Virkning, vil du, for

blot at nævne eet eneste, f. Eks. Alterets Sakramente, i koncentreret Form finde alt det, du behøver, ikke blot for at helbrede din Sjæl, men først og fremmest for at frelse den.

Denne lille Foraars-Meditation finder du maaske lidt alvorlig — men det er ogsaa Meningeh. Dog vil jeg sige dig, at selv om det er en alvorlig Sag at være ung — at leve i det hele taget, saa skal du ikke tro, at jeg vil dræbe eller berøve dig din Livsglæde. Absolut ikke. Du skal leve dit Foraars, din Ungdom med et let Sind (ikke at forveksle med Letsindighed), du skal tage Del i Livets Glæder, være munter og lystig mellem dine gode Kammerater, du har Lov at være fiks og moderne — ja, du har end-og Pligt dertil, idet alt dette følger med en Ungdom; men gennem alt dette skal du bevare din naive og lyse Barnetro, den gi'r dig fornøden og tilbørlig Kontrol i alt hvad du skal igennem. Paa denne Maade bliver du et katolsk *A-Menneske*. — Og med en hjertelig Hilsen ønsker jeg dig et godt Foraars og en velsignet Ungdomstid.

Foraars-Jævn døgn, 1941.

Din hengivne

Laur. Andersen.

HERTUG KNUDS DIVISION

Det er mange Aar siden, at der første Gang blev gjort Forsøg paa at samle alle Divisions Spejdere til en »Spejderaften« paa samme Maade, som det i adskillige Aar har været gjort indenfor nogle af Troppene. Nu prøvede vi det igen, og vore Spejdere mødtes da den 13. Marts til en Divisions-Spejderaften i Gymnastiksalen paa Centralskolen. Divisionschefen bød velkommen saavel til Spejderne som til Postkontrollør Bjørn, der havde gjort os den store Glæde at komme til Stede for at fortælle om Baden-Powell, vor nylig afdøde Verdensspejderchef. Der er næppe nogen her i Landet, som har det Kendskab til Baden-Powells Liv, som netop Postkontrollør Bjørn, og da Hr. Bjørn tillige er en god og fængslende Fortæller, er det naturligt, at saavel smaa som store Spejdere var begejstret for de mange Beretninger om B. P.'s utallige Oplevelser, som de ved denne Lejlighed fik at høre.

Søndag den 23. Marts holdes Korpsets store »Rigsdag« — denne Gang i Odense. Til dette Møde har Føreren for hver Trop, Flok og Division m. fl. samt en Repræsentant for de tilsvarende Raad Adgang, og selvom der jo i Aar er ekstraordinære Vanskeligheder m.

H. t. Rejser, er det sikkert ikke saa faa Korpssraadsmedlemmer, der møder op ved denne Lejlighed. Her aflægges Beretning og Regnskab for Korpsets Virksomhed, Love og Lovændringer skal behandles, og desuden skal der foretages Valg til Korpsets øverste Myndighed, Bestyrelsen.

Korpssraadsrådet slutter sædvanligvis med en Banket om Aftenen, hvor man finder hinanden under hyggelige og kammeratlige Former, og hvor Taler, Sange og alskens Underholdning danner en Ramme af Alvor og Morskab omkring den store Kreds af Førere og Raadsrepræsentanter.

Søndag den 30. Marts har Hertug Knuds Division aftalt en By-Konkurrence sammen med en Division af Frederiksberg-Spejdere, »Godthaab-Divisionen«. — Størsteparten af Konkurrencen kommer til at foregaa paa Frederiksberg, da Godthaab-Divisionen har knyttet en Agitation for nye Spejdere hertil. Ganske vist vil dette jo nok være et Handicap for vore Spejdere, der sikkert er bedre kendt paa København end paa Frederiksberg, men vore Spejdere agter alligevel at gaa paa med krum Hals for at opnaa det bedst mulige Resultat. Jeg maa jo desværre ikke

røbe Ruten for Dem, ellers vilde jeg anbefale Dem at søge hen til nogle af de Punkter, hvor der er Mulighed for at træffe Spejderne og se paa, hvad de skal foretage sig. Starten skal foregaa fra Stenogsgade, der jo sikkert paa denne Dag vil myldre af Spejdere og Ulve. Ulvene skal nemlig ogsaa konkurrere med Godthaab-Divisions Ulve, og vi haaber naturligvis ogsaa paa, at de smaa vil vide at hævde deres Divisions Ære.

DC.

Er De organiseret Lytter?

Har De husket at bruge Blanketten bag i Bladet til Indmeldelse? Gør det ellers i Dag! Har De været Medlem, men er ikke blevet opkrævet Kontingent de sidste Aar, saa meld Dem igen. Nedenfor ser De iøvrigt Listen over alle de lokale Klubber med deres Tillidsmænd eller Kasserere.

Aalborg: Grosserer Sven Cordes, Boulevarden 8, Aalborg.

Randers: Sakristan F. Langli, Katolsk Pastorat.

Aarhus: A. Thomsen, Sejrgade 3, St. tv.

Silkeborg: Hans Hammelsvang, Drewsensvej 32, Silkeborg.

Horsens: Montør Folmer Næstholt, Badstuestræde 12, Horsens.

Vejde: Katolsk Pastorat.

Fredericia: Fru Dr. A. Nielsen, Sjællandsgade 44, Fredericia.

Kolding: Direktør Henry Schultz, Mariabo, Tøndervej, Kolding.

Haderslev: Pastor Vick, Katolsk Pastorat, Haderslev.

Esbjerg: Dommerfuldmægtig Højris, St. Pouls Allé 21, Esbjerg.

Odense: Vævemester Th. Siemons, Gerthasminde 11, Odense.

Svendborg: Katolsk Pastorat, Svendborg.

Nyborg: Fængselsbetjent Stougaard, Nørrevoldgade 39, Nyborg

Helsingør: Chauffør Ludvig Petersen, Lundegade 7, Helsingør.

Hillerød: M. F. Navrsted, Nøddebo pr. Fredensborg.

Hørsholm: Poul Møller, Kongevejen 83, Hørsholm.

København: Ansgar Gross, Tiger-gade 2, København K.

Taastrup: Kurt Gyvelborg, Ølgaardsvvej, Taastrup.

Roskilde: Fhv. Stationsforstander Momberg, Klostervang 6, Rosk.

Køge: Landsretssagfører Bjørnbak, Køge.

Ringsted: Katolsk Pastorat.

Slagelse: Katolsk Pastorat.

Sydsjælland: Frithiof Jensen, Fasanvej 9, Vordingborg.

Nykøbing F.: Katolsk Pastorat.

Bornholm: Katolsk Pastorat, Rønne.

Aarsberetning

for St. Vincentsforeningen for katolske Damer i Rosenkranssognet

fra 1. Jan. 1940 — 1. Jan. 1941

I Vinterhalvaaret afholdt Vincentsforeningen et maanedligt Møde, hvori Sognepræsten deltog. Da vor daværende Sognepræst Hr. Pastor Hjorth i Oktober blev forflyttet til Fredericia, overtog vor nuværende Sognepræst, Hr. Pastor Oppermann, Ledelsen af Møderne. En Gang ugentlig Kl. 13½—16 arbejdedes der paa Systuen. Fra November syede vi skiftevis den ene Uge for Paramentforeningen, den anden Uge for Vincentsforeningen. Foreningen havde 28 Medlemmer, 8 aktive og 20 passive.

I Aarets Løb er 46 Familier og enligstillede blevet understøttet, og der er aflagt 85 Besøg i Hjemmene eller paa Hospitalerne. Paa Systuen forfærdigedes adskillige nye Klædningsstykker, desuden havde vi Reparationer af brugt Tøj. Af Gaver modtog vi 73 Beklædnings- og Brugsgenstande, deriblandt et elektrisk Strygejern, 1 Seng med Madras og forskelligt Legetøj.

I Fastetiden deltog vi i Retræten og i den fælles Paaskekommunion paa Østerbro. Til den fælles Skovtur i Juni var der indbudt 12. Paa Grund af Forholdene gik Turen i Aar pr. Sporvogn til Klampenborg. I Januar havde vi Aftensammenkomst med Lotterispil og Kaffe bord i Institut Jeanne d'Arc. I Novbr. blev Sammenkomsten en Søndag Eftermiddag i Salen i Boyesgade, hvor der var Kaffe bord og Oplæsning, og saa sluttede vi af med at deltage i Andagten i Sognekirken. Ved begge Møder glædede Sognets Præster os med deres Deltagelse. I Decbr. deltog vi i Julefesten i Institut Saint Joseph.

Alle, der har vdet Foreningen Hjælp, bedes herved modtage en hjertelig Tak.

Indtægter:

Kassebeh. 1. Jan. 1940	29,59
Aarlige Bidrag:	
Fra aktive Medlemmer	36,00
Fra passive Medlemmer ...	166,00
Legatrente	9,00
Vincentsf. Kollekt	40,00

Gave	2,00
Laan afbetalt	5,00
Bankrenter	0,25
Modtaget fra Hovedkassen	250,00
Kr.	537,84

Udgifter:

Indkøb til Systuen	42,75
Fødevarer	67,43
Kontant Hjælp	171,50
Kørekort	13,50
Sporvognsbilletter	14,00
Udgift ved Sammenkomster	20,33
Brændsel	8,00
Porto	5,06
Rengøring	5,00
Indbet. til Hovedkassen ...	166,00
Messestipendier	12,00
	525,57
Kassebeh. 1. Jan. 1941	12,27
Kr.	537,84

Frank Andersens Fond

Formaal: Katolsk Ugeblad
gratis til ubemidlede Unge

Vi har endvidere haft den Glæde at modtage:

E. V.	10,00
Salg af Mærkater:	
Frk. Karla Hansen	0,50
Hr. Per T. Hansen	0,60
Frk. Helene Lange	4,00
Frk. Grethe Kallan	2,60
Hr. A. Koch	4,00

Ialt Kr. 21,70

Tidligere indkommet	4469,05
Fondets Formue	4490,75

Hjertelig Tak!

Som De ser, mangler der nu kun knapt 10 Kr., saa har vi naaet det foreløbige Maal: Kr. 4500. Hvem sender Tikroneren?

Mon ikke De læser dette Nummer netop den 29. Marts, 25 Aarsdagen for Frank Andersens Fødsel? Det vil virke inspirerende paa Dem.

Naar De indbetaler paa Post Konto, skal De ikke skrive Frank Andersens Fond som Adresse, men Pastor Benzon, København N., men anfør paa Kuponen, at det er til Fr. A. Fond. Nummeret er 1087.

C. B.

Katolsk Menighedspleje

Kollekten Søndag d. 16. Marts i de fem Kirker til Fordel for Vincentsforeningen indbragte 302 Kr. 97 Øre.

Sct. Ansgar	83,39
Sakramentskirken	66,91
Rosenkranskirken	63,09
Sct. Annæ Kirke	33,39
Jesu Hjerter Kirke	56,19
Kr.	302,97

Academicum Catholicum

Ordinært Møde for Medlemmer Onsdag 2. April Kl. 20 i Boyesgade 8 A. Magister Emil Frederiksen taler om »Baggrunden for Frankrigs Fald«.

»De unges Sektion« holder Studiekreds hver 2. og 4. Fredag i Maanedn Kl. 20 i A. C.'s Klublokale, Boyesgade 8, 3. Studiemnet er Filosofiens Hovedproblemer, der behandles i Diskussionsform med Wolfisbergs: »Veje til Virkeligheden« som Grundlag.

Studenter og yngre Kandidater, der er Medlemmer af A. C., indbydes til at deltage.

stud. mag. Knud Sinding,
Toftegaards Plads 10, Valby,
Telf. Valby 4465 y.

stud. mag. E. Christensen,
Frederiksberg Allé 27, 3., V.,
Telf. Eva 4900.

Bønnens Apostolat

Intentioner for April Maaned. Det religiøse Livs Blomstring i Sognene. — Buddhisternes Omvendelse.

Glem ikke

et Besøg paa Basaren for de forældreløse og vanskeligt stillede Børn Palmesøndag d. 6. April, Bredgade 69, St. o. G., fra 9—19. Restauranten byder paa en saa stor Sjældenhed som ægte Kaffe og ægte Te.

Paaskekommunionen

Tiden for Modtagelsen af Paaskekommunionen begynder Passions søndag d. 30. Marts.

Robinson, Andersen & Co. A/s

Hellerup

Export af friske og preserveerede Æg

Fabrikation af frosne og sealede Æg og Ægprodukter

28 Fillaler over hele Landet

Danmarks katolske Radioklubber

Sct. Pauls Allé 21 . Esbjerg

Undertegnede:

Navn:.....

Stilling:

Adresse:

Licensnummer (staar paa Licensvitteringen under Adr.):

indmelder sig herved i Radioklubberne.

Indsendes til ovenstaaende Adr. i aaben Kuvert som Tryksag. Porto 6 Øre.

Kirkens egen Kompositionsform *fortsat fra Side 198*

se det Guds Lam! Og Korset foran os skal samle alle vore Tanker, mens vi synger den gamle Korshymne »Nu stævner frem vort Kongeflag«.

*

Passionsaftenen er som bekendt nu paa Søndag, d. 30. Marts Kl. 20 i St. Ansgars Kirke. Der er intet Billetsalg; Adgang for alle. Ved Indgangen vil kunne købes et Teksthæfte, der koster 50 Øre.

HELSINGØR

Kaas & Sørensen

Indehaver: G. E. OLSEN - HELSINGØR

Telefoner: 39 - 1139 - 575

Kul, Koks, Brænde og Briketter

SLANGERUP

Slangerup Mejeri

Slangerup . Tlf. 48

1. Kl.s Produkter

Leverandør til gl. Farumgaard, Farum

Jesu Hjerter Kirke

Mand. 31. Marts Kl. 20 Møde for de unge Mænds Kongregation. Torsd. 3. April Kl. 20 Korsvejsandagt med Prædiken. Mændenes Kongregation deltager i Andagten.

St. Nikolaj Kapel i Hvidovre

Der er nu atter Gudstjeneste i Kapellet hver Søndag Kl. 9½.

Fastepredikener i København

St. Ansgars Kirke. Hver Torsdag Kl. 19,30. Pastor *H. Messerschmidt*: »Vejen til sand Kristendom«. Torsd. 27. Marts: »Salig de bedrøvede«.

Rosenkranskirken. Hver Onsdag Kl. 19,30. Pater *J. Stäubli S. J.*: »I Lidelsens Skole«.

Sakramentskirken. Hver Søndag Kl. 17. Pater *H. Roos S. J.* Sønd. 30. Marts: »Som bar det tunge Kors for os«.

Jesu Hjerter Kirke. Hver Søndag Kl. 18. Pater *H. Roos S. J.* Sønd. 30. Marts: »Som bar det tunge Kors for os«. Hver Torsdag Kl. 20 Korsvejsandagt med Fasteprediken af Pater *K. Pauli S. J.* over de syv Ord fra Korset. 3. April: »Det er fuldbragt. — Fader, i dine Hænder befaler jeg min Aand«.

St. Annæ Kirke. Hver Søndag Kl. 17. Pastor *Fr. Ronge*: »Den smertefulde Rosenkrans«. Bagefter Korsvejsandagt.

St. Andreas Kirke. Hver Søndag Kl. 17. Pater *Groteclaes S. J.* Sønd. 30. Marts: »Jesus, pint af et fejgt Menneske«.

St. Antoni Kirke. Hver Fredag Kl. 20. Pastor *Knud Ballin*: »Synden«. Fred. 28. Marts: »Synd og Skyld«.

Fastepredikener i Roskilde

Hver Søndag Kl. 10 Pater *Jos. Dreesens*: Jesu Lidelse og de evige

Sandheder. Sønd. 30. Marts: »Korsfæstelsen«.

Fastepredikener i Aarhus

Hver Søndag Kl. 17 Pater *J. Schumacher S. J.*: »Udvalgte Kapitler af vor Herres hellige Passion«. Sønd. 30. Marts: »Pilatus og Herodes«.

Fastepredikener i Esbjerg

Hver Onsdag Kl. 20 Pastor *Willibrord Op de Coul* fra Vejle: »Omkring Kristi Kors og Lidelse«. Onsd. 2. April: »Kristus, den korsfæstede Konge«.

Højskolens Kursus

Mandag 31. Marts Kl. 15 og 19. Pater *Coenen S. J.*: Kristi Sejrr (bl. a. det 1000-aarige Rige) (Joh. Aab. 19,1—21,8).

Mand. 31. Marts Kl. 20. Pastor *Messerschmidt*: Den kanaanæiske Kvinde.

Mand. 31. Marts Kl. 20. Pater *Martindale S. J.*: Medieval Art.

Tirsd. 1. April Kl. 19. Pater *Roos S. J.*: Ægteskab, Skilsmisse, Separation.

Tirsd. 1. April Kl. 20. Pastor *Schindler*: Romansk Arkitektur.

Torsd. 3. April Kl. 19. Pastor *Ballin*.

Unge Katoliker

indbydes til Ungdomsmøde Lørdag den 29. Marts Kl. 20,15 i Røde Sal, Stenosgade 4.

FRANK ANDERSENS MINDE-AFTEN

Hovedtaler: Pater *P. Nösen S. J.* Hr. *Paul Sarrild*.

Musik, Sang, Kaffebord à 60 Øre *Gratis Adgang*.

Katolsk Ungdoms Klub

Lørd. 5. April Kl. 20,15. Generalforsamling. Dagsorden: 1. Valg af Dirigent. 2. Aflægning af Beretning og Forelæggelse af revideret Regnskab. 3. Valg af Bestyrelse og Revisorer. 4. Behandling af indkomne Forslag (Forslag, der ønskes behandlet paa Generalforsamlingen, maa indsendes otte Dage forinden til Formanden). 5. Forslag til Lovændring. 6. Eventuelt. Lørd. 12. April, Paaskelørdag, Aabent Hus Kl. 19,30—22. Mand. 14. April, 2. Paaskedag, Cykletur ud i det Blaa.

Benediktinerinderne meddeler:

Vore nye haandmalede Paaskeskort er nu til Købs.

St. Kjeldsgade 1.

Aftenunderholdningen

i Hindsbergs Koncertsal Mandag d. 31. Marts

er aflyst.

NYKØBING F.

<p>A-S Lolland-Falsters Kulkompagni KUL.KOKES.CINDERS Nykøbing F. Tlf. 626, 945 Leverandør til kat. Institutioner</p>	<p>P. Hansen Kæp <i>Snedkermester</i> Sofiegade 9 . Telefon 1099'y <i>Udf. Arb. for de kat. Institutioner</i></p>	<p>Johannes Madsen <i>Elektr. Installatør</i> Nykøbing F. Installationer St. Kirkestræde, Tlf. 684 Leverandør til katolsk Menighed</p>
<p>Mejeriet Perfect anbefaler sig med fineste Mejeriprodukter Stotsgade 50 . Telefon 668 Leverandør til den katolske Klinik</p>	<p>W. Hardeweg <i>Slagtermester . Paalægsf.</i> Østre Allé 54, Tlf. 1082 <i>Lev. til de kat. Institutioner</i></p>	<p>J. N. Jensen <i>Murermester</i> Bispegade 20 . Telefon 984 x <i>Udfører Arbejdet ved den katolske Skole og Kirke</i></p>
<p>J. Lütken Frigast & Co. A-S Trælast, Kul & Koks <i>Lev. til de katolske Institutioner</i></p>	<p>Køkkenudstyr Glas og Porcellæn <i>Henri Herz</i> Østergade 20 . Tlf. 776</p>	<p>Mackeprang's Boghandel A-S PAPIRLAGER EN GROS Nykøbing-Falster Telefon 38 og 769</p>
<p>C. W. Kronmann GRUNDLAGT 1852 Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas Autogensvejseværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler NYKØBING F. TELEFON 203</p>		<p>A-S NYKØBING F. BRYGHUS Lager . Pilsner . Export Beer Lyst Hvidtøl . Mørkt Hvidtøl . Mineralvande</p>

ROSKILDE

<p>R. Guhles's Eftf. <i>Roger G. Petersen</i> Farver . Lakker . Tapet Linoleum . Voksdug Algade 17 . Roskilde . Tlf. 822 Postgiro Nr. 19998</p>	<p>Schledermann og Børresen <i>Murermestre</i> St. Laurentiivej 5 . Roskilde . Tlf. 71 <i>Udfører Murerarbejdet ved Kirken</i></p>	<p>Dom-Apotheket ROSKILDE Forbindsstoffer Sygepleartikler J. AUGSBURG</p>
<p>F. Christiansen Maskinfabrik Sct. Olsgade 15, Telf. 87 Lev. til kath. Præstegaard & Hospital</p>	<p><i>Støt</i> Frank Andersens <i>Fond</i> Postgiro 1087</p>	<p>H. Weber <i>Tømremester</i> Maskinsnedkeri Trælasthandel - Savværk</p>
<p>Prima Kolonialvarer <i>bedst hos Herman Johansen</i> St. Olsgaard . Telefon 591</p>	<p>Fiskehallen <i>Algade 32 . Tlf. 239</i> Prima Fisk Lev. til Sct. Maria Hospital</p>	<p>H. V. Nordsteen <i>Blikkenslagermester</i> Algade 34, Telefon 923 Leverandør til kat. Menighed</p>
<p>Hans Hansen & Søn <i>Automobiludlejning</i> Algade 19 . Telefon 247</p>	<p>ROSKILDE MEJERI BORGERDIGET, TELF. 349</p>	<p>Ejegod Jørgensen <i>Slagtermester</i> Kød . Flæsk . Paalæg Sct. Olsgade 13 . Telf. 157 Leverandør</p>
<p>C. J. Schledermann & Sønner <i>Entreprenører . Murermestre . Jernbeton</i> Allehelgensgade 18, Tlf. 122 Murermester ved Sct. Maria Hosp.</p>		<p>Mønsterbageriet <i>Bageri og Konditori</i> Morgenbrød bringes Leverandør til katolsk Menighed Olsgade 24 . Tlf. 1365</p>

ESBJERG

Jespersens Boghandel
Stort Udvalg i Krucifiks
og Vievandskar
Katolsk Litteratur
Alt i katolske Bøger
Kongensgade 78 . Tlf. 1920

Johannes Hansen
ØL-DEPOT
Smedegade 21 . Tlf. 281
Leverandør til St. Josefs Hospital

**Vestjydsk Rør- &
Sanitetslager** A/S
Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919

Eske Petersen
Blikkenslager-, Vand- og Gasmester
W.C. Centralvarme . Sanitet
Finlandsgade 62, Tlf. 1765

Becks Møbelforretning
ved Knud Beck
Møbler og Tæpper

hos **J. N. Ladekjær**
Skolegade 30
1. Kl's Varer i Kaffe og Kolonial
Samvittighedsfuld Betjening
Bud overalt i Byen . Husk Tlf. 209

Jørgen Jepsen og N. Møller Gram
Kongensgade 26 . Esbjerg . Tlf. 536
1. Kl.s Skræderi og Maalkonfektion

Esbjerg Andelsmejeri
Fineste Mejeriprodukter
Skolegade 39, Tlf. 144
Esbjerg

Anton Rehkopff
Telefon 750
Material . Medicinal . Sygepleje

N. A. Frederiksen
Nørregade 65 . Telefon 576
COLONIAL · MEL
Leverandør til St. Josefs Hospital

FREDERICIA

Chr. Hansen
anbefaler sig med alt i Kolonial, Tlf. 234
Leverandør til Sct. Joseph Hospital

H. Olsen Holmelund A/S
Gothersgade 44 . Tlf. 169 . 170
Kul, Koks, Cinders, Briketter, Brænde
Prima Kvaliteter
Promte og reel Betjening

Fredericia Mejeri
Gothersg. 14 . Tlf. 129 . 1429
Leverandør til St. Josefs Hospital

Th. Rabens
Fredericia
Fedevarerforretning og Pølsefabrik
anbefaler sig med alt i **Kød og Flæsk**
Paalæg, Salater, Vildt, Fjerkræ
Leverandør til St. Josefs Hospital

V. Jørgensen
Fiskehandel
Jyllandsgade 20 . Tlf. 579
Leverandør til Menigheden

Kør med **Westrings Eftfs.**
Biler Telf. **383**
883
Rasmus Nielsen

Loehr's Kulimport A/S
TELEFON: 888
**KUL, KOKS, GINDERS
OG BRIKETTER**

KOLDING

V. FALTHER
Alt i Kolonial, Vin, Delika-
tesser, Tobakker & Cigarer
Hj af Hollændervej og
Kongebrogade
Telefon 698

O. Andreasen & Th. P. Nielsen
Murermestre
»Solvang«, Sønder Vang, Dreyersvej 7
Telefon 1923, 1924

M. Schultz' Eftf.
F. A. Fahrenholtz
Alt i Kolonial, Isenkram, Brændsel
Læssøegade 47 . Telefon 1249
Leverandør til Sct. Hedvigs Klinik

H. Nielsen & Søn
Malermestre
Telefon 439
Udført Arbejdet ved den ny Klinik

H. Overbeck
Aut. Installatør
Jernbanegade . Telefon 952
Lev. til Sct. Hedvigs Klinik

Kolding Andelsmejeri Telefon 153
leverer altid fineste Mejeriprodukter
Tilkendt Guldmedaille ved
Lands- Mejeriudstillingen i Københ.
Lev. til Sct. Hedvigs Klinik

Berring, Larsen & Co. A/S
KUL-IMPORT . KOLDING
Tlf. 1850 (3 Lin.) . Leverandør

Slagteriudsalget
Haderslevvej 2 . Tlf. 1951 . 1952
1. Kl. Okse-, Kalve-
og Svinekød . Konserves
Leverandør til St. Hedvig Klinik

J. BONDESEN
Tømrermester
Bygningsarbejde
Agtrupvej 41, Tlf. 897, 898
Arbejdet ved det ny Hospital

Annoncér i „Katolsk Ugeblad“ fælles for læg og lærd, for By og Land, for unge og gamle

Katolsk Ugeblad

De hellige Steder i Jerusalem

Den stille Uge i Spanien

Guds Riges Komme

Religiøs Kunst paa Charlottenborg

En Magister og Pavens Diplomati

Munkemel

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Frederiksholms Kanal 6, Kbh.
Tlf.: 12,166 og 12,161

Mark Poulsen & Rønne
INGENIØRER
Frederiksberg Allé 37 - København V.
Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg
Telefon 8533

Vilh. Zeltner
Murerarbejde - Jernbeton
Stuðiestræde 7
Central 8763 - 8788 - 6792

Balsløw's Tapetmagasin
Strandvej 9 . Ryvang 2045
Alt til Mærklægning

Torp & Co.
BLIKKENS LAGERMESTER
Aut. Gas-, Vand- og Sanitetsmester
Amagerbrogade 154
Tlf. Amg. 173 Privat: Amg. 8122

Emanuel Jensen & H. Schumacher
Murer- & Entreprenørforetning A/S
Bygningspriser. Jernbeton, Murerarbejde, Damp-
skorstene. Kedelindmuring, Isolering, Kloakarb.
Johs. Schræder, Entreprenør
L. Schumacher, Murermester
Godthaabsvej 142, Kbhvn F, Centr. 968
Indgang fra Vagtelvej

Anton Siegler
Malermester
anbefaler sig
med alt Malerarbejde
Kingsgade 17
Vester 4753

Monles & Andersens Eft.
K. K. L. Simonsen
Højbroplads . St. Kirkestæde 3
Central 1325
Centralvarme . Sanitære Installationer

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KØK KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

Holger Pedersen
Malermester
Roskildevej 177. Tlf. Valby 2291 x
Udf. Arb. v. Hvilehjemmet „Bellis“

Peter Hansen
Tømrer- og Snedkermester
Adolfsvej 6 . Gent. 424
Udf. Arbejdet ved Assumptionsklostret Rygaard

Fr. Bührmann & Sønner
Pensel- og Børstefabrik
Gormsgade 8-10-12
København L

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Sundby, Søndre, Islands Brygge, Kastrup og Dragør
Alle Bankforretninger udføres. Boxer udlejes fra 5 Kr.

N. P. Nielsen Brændselsforretning
Vodroff Tværgade 4, Telefon Vester 601
KUL, KOKS, og BRÆNDE

I. Tannenberg
Aut. elektrisk Installatør
Frederikssundsvej 148'
Telefon Bella 384

Egen Fabrik
for
HOSPITALSSENGE
og
HOSPITALSMØBLER
fortrindlige Kvaliteter i
SENGEUDSTYR
HVIDEVARER
GARDINSTOFFER
ULDTÆPPER
m. m.

TLF. 1616, TLG.-ADR. OTPIPER fremst. til Hospitalsbrug

N. A. Nielsen & Søn
Murermestre
Valbyvej 33-38 . Taastrup 155-221
Udf. Arb. v. Hvilehjemmet „Bellis“

Carl R. Nielsen Grams Eft.
Aut. Gas- Vand- og
Blikkenslagermester
Køgevej 111 . Taastrup 60
Udf. Arb. ved Hvilehjemmet „Bellis“

Køb hos vore Annoncører

Den korsfæstede Frelser

I de Tusinder og atter Tusinder af Aar, Mennesker har levet paa Jorden, har der samlet sig en uhyre Sum af Lidelser. Hvor mange Sjæle og Legemer er ikke blevet knust under Smerter! Hvor mange Mødre med bristede Hjerter, hvor megen Fattigdom, hvor megen Landflygtighed! Hvor mange Ofre for uretfærdige Domme og for Hadet, Misundelsen og Hævnen! Men i de tolv Timer der gik, fra det Øjeblik, Du min Frelser blev paagrebet under i Din Bøn i Haven, og til det Øjeblik, Du bøjede Dit Hoved og udaandede paa Korset, har Du lidt mere. Selv om Du skulde være sparet for en eller anden Art af legemlige Pinsler, er Du ikke blevet sparet for noget af det, som martrer et Hjerte. Og selv om der fandtes et menneskeligt Væsen, som havde lidt de samme Smerter, havde det dog ikke kunnet føle den samme Kval som Du. Thi ligesom Dit guddommelige Hjerte har en guddommelig Evne til at føle og elske, har det ogsaa en guddommelig Evne til at lide.

Hvilke Følelser skal opfylde os, naar vi betragter Dig i denne Afgrund af Smerter? Er det Harme? En uskyldigs Lidelser vækker altid Harme. Selv Pilatus følte Uretten i en saadan Straf over et godt Menneske. Vi, som er Dine Venner, ved endnu langt bedre, hvor retfærdig og ren, ædel og god Du er. Og Dig er det, man lader dø under Pinsler! Har nogensinde en Forbrydelse kunnet opvække Harme, saa er det denne.

Og dog er Harmen ikke den fremherskende Følelse hos den Kristne, der tænker paa Din Død. Jo højere Dine Venner elsker Dig og blander deres Taarer med Din Moders, des mere føler de deres Vrede vige for Undren og Beundring overfor det Mystorium, som Troen opdager. Dette at Jesus trods sin himmelske Renhed viser sig for os mere tyngt af Skændsel end den værste Forbryder. Ja, Jesus er blevet den store ansvarlige overfor Gud, ansvarlig for alle Synder fra den første Ulydighed til den sidste Bespottelse ved Tidernes Ende.

Jesus er blevet ansvarlig, fordi Han har elsket Menneskene saa højt, at Han ophøjede Menneskenaturen og gav den Eksistens i Hans egen guddommelige Person, for at vor Sag skulde være Hans egen. Jesus havde ingen Del i Menneskenes Oprør, men Han vilde blive solidarisk med Menneskeheden, og sone i alle Menneskers Navn. Han alene kunde det. For Menneskenaturen, som Guds Søn havde forenet sig med, laante en saadan Højhed af den guddommelige Person, som bar den, at Kristi Lidelse blev baade en Fyldestgørelse, der var Guds uendelige Retfærdighed værdig, og en Handling af uendelig Kærlighed.

Vi var Vredens Børn. Men nu ser Gud ikke længere Menneskenaturen, saaledes som den var i den syndige Adam, men saaledes som den er i Jesus, Hans Søn.

(Uddrag af »Skatten i Ageren«, en Betragtningbog, som udkommer omkring 1. Maj).

A. J. Lutz O. P.

De hellige Steder i Jerusalem

-- set med forskellige Øjne

Konkrete Forestillinger

Fastetiden helliges til Betragtningen af vor Frelasers Lidelse og Død. Denne Betragtning naar sit Kulminationspunkt i den Stille Uge. Vi retter vore Tanker mod, hvad der foregik i Oliehaven, hos Ypperstepræsten Kai-fas, hos Pilatus, og vi følger Vorherre paa hans svære Vej fra Pilatus' Hus til Golgata. Under denne Tankeoperation søger vi uvilkaarligt at danne os en konkret Forestilling om de forskellige Scener. Lige saa lidt som Fisken kan leve ret længe uden for Vandet, kan vor Tanke undvære Fantasiens Billedmateriale. I Julen havde vi vore Julekrybber (det skal den hellige Frans af Assisi have Tak for!) og utallige Malerier til at støtte vor Andagt. Kristi Lidelse er ogsaa delvis anskueliggjort: først og fremmest ved de Krucifikser, der pryder baade Kirker og Stuer, ved mange forskellige kunstneriske Fremstillinger af Jesu Død paa Golgata og ikke mindst ved de fjorten Billeder, som ses paa Væggen i vore Kirker, den saakaldte Korsvej, fordi de illustrerer, hvad Jesus oplevede lige fra Dommen hos Pilatus og indtil Graven. Naar vi tænker paa den sidste Nadver, er det gerne Leonardo da Vincis berømte Maleri, der uvilkaarligt dukker frem for vor Fantasi, og noget lignende oplever vi med andre os fortrolige Fremstillinger, naar vi beskæftiger vor Tanke med Jesus i Oliehaven eller hos Kai-fas. Disse billedlige Fremstillinger har da ogsaa deres psykologiske Berettigelse, mens Billedstormen var en brutal Vildfarelse, som Protestantismens Arvtagere faktisk har taget Afstand fra.

Men nu har de fleste kunstneriske Fremstillinger det ved sig, at de er for fantasifulde. Naar vi prøver at forestille

os Virkeligheden, lader disse Kunstprodukter os i Stikken. Da bliver vi henvist til Folk, der har besøgt de hellige Steder. Vi maa ty til Rejseskildringer og Fotografier. Vi maa høre paa Palæstinarejsende eller læse Palæstinalitteratur. Men ogsaa disse Øjenvidners Beretninger er somme Tider vidt forskellige. Man kan se paa samme Sag med forskellige Øjne. Naar det drejer sig om det hellige Land og navnlig om de hellige Steder, kan vi klassificere Øjenvidnerne i tre forskellige Grupper: Pilgrimmen, Journalisten (naar De møder ham, maa De endelig kalde ham Forfatter!) og Arkæologen. Disse tre kunde sige til hinanden, hvad Lamennais som Barn skal have sagt til Barnepigen, der viste ham Havet: »Tu regardes ce que je regarde, mais tu ne vois pas ce que je vois.« (Du ser paa det samme, som jeg ser paa, men du ser ikke, hvad jeg ser.)

Pilgrimmen

For Pilgrimmen er Rejsen til det hellige Land en Valfart. Han har i aarevis længtes efter at betræde den Jord, hvor Frelseren satte sin Fod. Han har sparet. Andre fromme Sjæle har ydet Bidrag til hans Rejse, for at han skal mindes dem i sin Bøn, naar han kommer til de hellige Steder. Naar han nu gaar omkring i Jerusalem, er det en Form for Gudsdyrkelse. Han ønsker ikke andet end at knæle, saa længe hans Kræfter slaar til, baade i Gethsemane Have og i et af Gravkirkens Kapeller. Han har kun Øje for de Steder, hvor et eller andet i Jesu Lidelse er sket. Alt det andet er ham uvedkommende. Han slutter sig da ogsaa helst til en Flok Pilgrimme og følger i Blinde Pateren, der fører dem omkring. Ellers vilde han i det umulige Virvar

af Stræder og Gyder aldrig finde Vej til Helligdommene.

Nu falder det ham endda vanskeligt at unddrage sig de allestedsnærværende Tiggere med deres evindelige klagende Bøn om Bakschitsch og de lige saa paagaende Gadesælgere, der paa alle mulige Sprog prøver at prakke ham Ting paa, som han ikke har Brug for. Det myldrende Gadeliv trætter ham. De overlæssede Æsler og de lange Rækker af mukkende Kameler lader ikke til at bryde sig om Trafikregler, saa at han somme Tider maa være hurtig i Vendingen for ikke at faa et Slag i Hovedet eller blive klemt mod en Mur. Pilgrimmen er helt ør i Hovedet af den trykkende Luft, der er mættet med skarpe Uddunstninger, ør af den ustandselige Vrimmel af fremmedklædte, uvenligt udseende Mennesker, ør af alt det Faarekød, han faar serveret i Casa nova, og som han her paa Gaden ved Udsalgene ser udstillet for Fluor og sorte Hænder.

Men alt det glemmer han, saasnart Tærsklen til Helligdommen er overskredet. Han ænser heller ikke de forskellige Konfessioners Repræsentanter, der som glubende Hunde holder Vagt ved deres Lysestage, Maatter eller andet snavset Inventar. Han fordyber sig i det Stykke af Evangeliet, der bliver læst halvhøjt. Saa bøjer han sine Knæ, kysser Jorden og beder. Han holder sine Hænder for Øjnene, og nu flokkes i hans Sind Minderne om de utallige Gange, han fra sin tidligste Barndom har overvejet Kristi Lidelse under Korsvejsandagten i Landsbykirken, under den smertefulde Rosenkrans i de mørke Aftener i Oktobermaanedene og under Fastetidens Prædikener. Han har paa Fornemmelsen, at den hudstrøgne, med Torne kronede, korsfæstede eller opstandne Frelser staar bøjet over ham.

Han mindes sin egen Uværdighed, sin Troløshed og brister i Graad.

Saaledes oplever Pilgrimmen de hellige Steder i Jerusalem. Bagefter har han ikke synderligt meget at fortælle. Ja, han har været der, og det var vidunderligt. Det hører til hans Livs største Øjeblikke, men man skal helst ikke spørge ham om for mange Enkeltheder. Naar man selv giver sig til at beskrive Oliehaven, nikker han genkendende. Han husker ogsaa, at han maatte gaa op ad en Trappe for at komme ind i Nadversalen. Han har set Hudstrygningens Søjle og Kristi Grav. Men spørg ham ikke for meget om Korsvejens nøjagtige Forløb eller om Belliggheden af de forskellige Kapeller i Gravkirken. Han husker, at Korsvejen slaar flere Bugter, og at der er en Del ret stejle Trapper i Gravkirken, men udover det kan han ikke give flere Oplysninger. Alt det topografiske har ligget udenfor hans Synskreds.

Saadan er Pilgrimmen, den gode Gennemsnitspilgrim.

Ved Siden af findes der ogsaa en anden, mindre tiltalende Type: den sure eller saagar harmfulde. Han gaar og ærgrer sig over alle de uskønne Bygninger, der udvisker Mesterens Fodspor, over den Smagløshed, der har overdyngnet disse Bygninger med Altre og overlæstet Altrene med uensartede Lysestager, Lamper, Skilderier og al Slags Kram. Dersom det overhovedet lykkes ham at samle sig til Bøn, maa det være ved Foden af Oliebjerget og helst uden for Franciskannerpatrenes Have. Det er Puritaneren, der indbilder sig, at man for 2000 Aar siden maa have vidst, at han en Gang vilde bæere Jerusalem med sit Besøg, og at man derfor skulde have ladet det hele være, som det var, eller maaske have nøjedes med at opføre en enkel hvidmalet Kirke, hvor han nu kunde sidde og synge sit Hjemlands Salmer. Det var en Fejltagelse, at denne Mand kom til Jerusalem.

Nej, saa vil jeg dog hellere have at gøre med Journalisten.

Journalisten

Vil man faa Enkeltheder at vide, maa man henvende sig til ham. Han har nemlig været i Jerusalem for at se sig om. Journalisten er modsat Pilgrimmen indstillet paa alt det, der rører sig ved Overfladen. Han har mest Sans for det maleriske, anekdotiske og pudsige. Han gaar helst alene og iagttager alle andre. Tidligt om Morgenen bestiger han Oliebjerget for at se Solen gaa op over Jerusalem, hvor den tænder Ild i de mange Kupler og Kirketaarne, mens den maler den øvrige By blændende hvid. Om Aftenen staar han paa samme Plet og ser til den modsatte Side, hvor Moabs Bjerg farves purpurrødt og violet, mens hele det barske Landskab mellem Oliebjerget og det Døde Hav ligger som et oprørt Hav, der pludseligt er forstenet. Ind imellem smutter han ind i Oliehaven; der ser han paa de otte Oliventræer med deres furede Stammer, faar sig en Pas-siar med den kuttelædte Have-mand, der er overbevist om, at disse Træer har været Vidne til Jesu Dødsangst, men han er lige saa interesseret i en Klynge Graaspurve, der i et blomstrende Amandeltræ laver et Helvedes Spektakel, saa at det drysser med rosenrøde Blomster paa de nysrevne Gange.

Journalisten bliver aldrig træt af Gadebilledet, det brogede altid skiftende Gadebillede. Han nyder denne Blanding af Jøder, Arabere, Syrere og Alverdens Nationer, der er repræsenteret her. Han lærer efterhaanden at skelne den emanciperede Sionist-jøde fra den blege Ghetto-Mand, de fra Spanien stammende Sephardin-Jøder fra de polske Askenazi i deres mørke Kaftan, Jemen-Jøden med de ejendommelige Haarkrøller om Ørene og de strenge Talmudjøder fra de kætterske Karaiter, der forkaster Talmud. Her er saa meget at se, at det ikke er til at overkomme for En, der kun raader over et Par Øjne. Den arabiske Dame, der er saa helt tilhyllet, at man ikke forstaar, hvordan hun finder Vej; Fellah-Kvinden

med sine Torvevarer i en Kurv paa Hovedet, og den endnu mere lasede og uvaskede Beduinerkvinde med sit Afkom i en Bylt paa Ryggen, der uanfægtet af Købmændenes Tilbud slentrer forbi de paa Gaden udkrammede Varer, alt har det sin Charme.

Naar Helligdagene kommer og Skodderne ikke bliver fjernet fra Butikkerne, søger Journalisten til Helligdommene. Ogsaa her er han lige interesseret i Moskeer, Synagoger og Kirker. Han vil se alting og være med til alt. Naar Muhammedanerne holder deres Nebi Musa-Fest, er han tidligt paa sin Post ved Jaffaporten for at se deres Optog med de dansende Dervisher. Skærtorsdag overværer han Fodtætningens Ceremoni hos Grækerne, og naar Armeniere, Koptere og Syrere tænder den hellige Ild i Gravkirken, sørger han for at faa en Plads, hvorfra han kan overse dette religiøse Orgie. Journalisten lægger særligt Mærke til alt, der var Pilgrimmen uvedkommende. Ved Indgangen til den hellige Gravkirke ser han en Sovebænk og faar oplyst, at der her findes Vagt baade Dag og Nat for det Tilfælde, at de seks forskellige Konfessioner, der her kan gøre en delvis Ejendomsret gældende, kommer i Klammeri med hinanden. I Engelkapellet venter han, indtil han ser nogen komme ud af den hellige Grav. Saa vrider han sig ind ad den lave og snævre Indgang og befinder sig i et Rum, der er 2,7 Meter langt og 1,93 Meter bredt. Heller ikke her bliver Journalisten anfægtet af Stedets Hellighed. Han ser sig om. Han iagttager de Skikkelser, der ligger udstrakt paa Gulvet, og tæller den Overdaadighed af Lamper, der hænger under Loftet: ialt 43.

Naar han har set, hvad han vilde se, gaar han tilbage til Kirkens Indgang, og derfra naar han ad en smal og stejl Trappe op til Korsfæstelseskapellet. Den oprindelige Klippe er ikke længere synlig; man befinder sig i et Kapel med tre forskellige Altre; kun Altertavlerne fortæller noget om Korsfæstelsen, der fandt Sted paa denne Plet. Fra

denne højt beliggende Del af den hellige Gravs Kirke fører en Skakt med mange Trappetrin ned til et Kælderrum; det var Krypten under den af Kejser Konstantin opførte Basilika. Endnu en Trappe, og man befinder sig i Cisternen, hvor Kejserens Moder, den hellige Helena, genfandt det hellige Kors. Det maa indrømmes, at det hele virker som en Labyrinth. For En, der vil have det hele med, er det forvirrende og anstrengende.

Lige da han skal forlade Kirken, støder Journalisten paa en Klynge Pilgrimme: Pateren, der fører dem, forklarer, at alle de øvrige »Stationer« befinder sig i den hellige Gravs Kirke. Nu ved Journalisten hvad han skal; han maa se at opspore de Stationer, som er uden for Kirken. Han behøver bare at gaa i østlig Retning hen imod Ecce Homo-Buen, for denne er Udgangspunktet for Via dolorosa. Hvor er det enkelt, ja nøgternt. Via dolorosa er jo en Gade som alle andre, endskønt mindre travl. Nogle mørkøjede Børn, der betuttede ser efter en engelsk Patrulje, et Par Æsler, der med ludende Hoved søger Skygge ved Foden af den Facade, som de er bundet til, og saa en ny Gruppe Pilgrimme, der under deres Parasol knæler paa de glødende Brosten. De retter deres Blik mod et lille Træskilt, der er anbragt paa Muren; det bærer ingen anden Indskrift end lige et Tal og Ordet Statio. For Journalisten er her ikke meget at se. Saa maa han hellere gaa en Tur gennem Jødekvarteret i den ældre Bydel. Hen imod Aften myldrer det i disse Gyder af baade Børn og gamle. De nyder den svale Aftenluft, inden de skal i Seng.

Saaledes oplever Journalisten den hellige Stad Jerusalem. Han kan fortælle en hel Del, endskønt vi i hans maleriske Beretninger vil savne det Glimt, som vi saa i Pilgrimmens Øjne, da han ganske kort fortalte, at han havde været paa de hellige Steder.

Arkæologen

Arkæologen har Forkærlighed for det, der ligger under Jorden.

Og da der i Jerusalem næppe er et Sted, som ikke er helligt — det være sig for de Kristne, for Jøderne eller Muhamedanerne — faar Arkæologen kun sjældent Lejlighed til at stikke Spaden i Jorden. Han maa ty hen til underjordiske Rum, saasom Kældre og Vandbeholdere. Der staar han saa og sonderer Væggene, maaler de mægtige Kampesten; piller ved Puds, fjerner Fyld og maaler det opstaaede Hul: Døre, Brønde eller Grave? Han noterer og fotograferer. Saa fejer han Gulvet, følger med Pegefingern en Rille og konstaterer med Tilfredshed en lille Fordybning. Kun af og til kommer en Fagfælle og ser til ham. Ellers er han alene. Alene er han ogsaa, naar han Torsdag Eftermiddag smider sin snavsede Kittel, tager Hat og Stok for at gaa sig en Tur. Han gaar næsten altid samme Vej: den, der hurtigst fører ham ud af Byen. Han ser hverken til højre eller til venstre. Han skal blot lufte sin Hjerne. Naar saaledes hans Tanke er afspændt fra Detailarbejdet, løfter den sig til Vejrs og kredser om hele det arkæologiske Omraade. I denne Afslapelsestid er det værd at slaa Følge med Arkæologen og prøve paa at læse hans Tanker.

For ham er Jerusalem et spændende og udtømmeligt Emne. Det er ikke en By, men ti forskellige, der er blevet bygget ovenpaa hinanden, ja ind i hinanden.

Helt nedenunder ligger Davidsstaden, som Kong David for 3000 Aar siden grundlagde efter at have erobret denne Bjergfæstning fra Jebusiterne. Den laa paa den sydøstlige nu ubeboede Høj. Pudsigt, at man nogen Sinde har kunnet drage det i Tvivl og søge den oprindelige By paa den vestlige Høj. Her er et første Punkt, hvor det er lykkedes Arkæologien at skaffe Klarhed. Tempelpladsen med sine imponante Bygninger betød en Udvidelse i nordlig Retning. Dernæst bredte Israels Hovedstad sig snart over Tyropoeondalen til den højere beliggende vestlige Høj. Fra nu af gik Udvidelsen mest i nordvestlig Retning, hvor

det aabne Terræn frembød de bedste Muligheder. Her har da ogsaa den ene Bymur afløst den anden.

De tre forskellige Bymures nøjagtige Beliggenhed staar stadig under Debat. I hvert Fald laa Golgata, som det fremgaar af Evangeliet, uden for den nordlige Vold paa Jesu Tid. Først senere blev det paakrævet at opføre en ny Mur for at inddrage nye Kvarterer i Staden. Saaledes kom baade Golgata og Jesu Grav til at ligge inden for Byen. I Aaret 70 efter Kr. blev Jerusalem ødelagt af Romerne, og i Begyndelsen af det andet Aarhundrede opførte Kejser Hadrian paa det gamle Jerusalems Tomter en hel ny og hedensk Stad: Ælia Capitolina. Alt dette var dog kun Optakten til alle de Omskiftelser, Jerusalem skulde underkastes i Tidernes Løb. Snart var det de Kristne, der byggede storslaaede Kirker for at ære Frelserens Minde, snart var det Perserne, der ødelagde og brændte de kristne Mindesmærker, snart satte Muhamedanerne med deres Moskeer et eget Præg paa den hellige Stad. I hundrede Aar udfoldede Korsfarerne en utrolig Byggevirksomhed, og i fire Hundrede Aar saa Tyrkerne til, hvordan det hele stod til Forfald.

Der gives ikke en anden By paa Jorden, hvor saa mange vidt forskellige Kulturer saa voldsomt er bleven rystet sammen. Og nu er det Arkæologens Opgave at skille dem ad, rode i Stenbunken, for saa paa Papir at rekonstruere de forskellige Byer, der her har fulgt paa hinanden. Mest fristende er det dog at kunne give et Billede af Jerusalem paa Jesu Tid og at kunne fastlægge, hvor de i Evangeliet omtalte Begivenheder, navnlig de, der staar i Forbindelse med Jesu Lidelse, Død og Opstandelse, har fundet Sted. Det er, som om man maatte finde en bestemt Side i en Bog, der er brændt til Aske. Evangelierne — som faktisk er de eneste samtidige Dokumenter — er yderst lakoniske i deres Stedbestemmelser. Den kristne Tradition er ikke konstant; den fremviser

baade Afbrydelser og Afvigelser. Bare Arkæologen rigtigt kunde komme til at grave. Men disse Orientalere er ikke til at tale med. Det gør Arkæologens Puslespil betydeligt mere indviklet. Men der er dog efterhaanden naaet en Del Resultater.

For Nadversalens Vedkommende er det nuværende Sted garanteret af god gammel Tradition. Selv om det nuværende Rum med sin gotiske Arkitektur er en Levning af en middelalderlig Kirke, og den oprindelige Nadversal maa have haft et mere beskedent Udseende, er der ingen Tvivl om, at vi her befinder os paa samme Sted, hvor Jesus Skærtorsdag Aften indstiftede den hellige Eukaristi.

Heller ikke Gethsemane volder videre Besvær. Franciskanernes Have svarer ikke blot til Evangeliets Signalement: hinsides Kedron, den kan ogsaa paabe- raabe sig ældgammel Tradition, siden der her blev udgravet en Kirke fra det 4. Aarh. Hvor Annas og Kaiphas har boet, lader sig derimod ikke nærmere bestemme; den nuværende Lokalisering støtter sig til en Overlevering, der ikke gaar længere tilbage end det 13. Aarh. Saa er der den hellige Gravs Kirke med dens mange Minder om Jesu Korsfæstelse, Død og Gravlægelse. Den nuværende Bygning maa arkitektonisk set være et Sammensurium, der røber mange Hænder og endnu mere Mangel paa god Smag, — den staar dog paa samme Sted, hvor Kejser Konstantin i sin Tid lod opføre to forskellige Kirker: Anastasis-(Opstandelses-)Kirken og Martyrion, den første over Jesu Grav, den anden over Golgata-Klippen.

Vanskeligere har det vist sig at bestemme, hvor Pilatus holdt til, da han dømte Jesus til Døden. Traditionen har mest været tilbøjelig til at identificere Evangeliets Prætorium med Borgen Antonia i det nordvestlige Hjørne af Tempelpladsen. Her i Nærheden befinder sig da ogsaa den saakaldte Ecce Homo-Bue, og her begynder den nuværende Via dolorosa. Men der har været Tider, da de Kristne søgte sam-

me Prætorium i den vestlige Del af Jerusalem i Nærheden af Herodes' mægtige Borg eller ogsaa paa den vestlige Side af Tempelpladsen ved den nuværende Grædemur.

Ecce Homo-Buen maa skilles ud som Argument, siden det er godtgjort, at Buen stammer fra Kejser Hadrians Tid (2det Aarh. efter Kr.) Via dolorosa kan der heller ikke bygges paa, siden dens Tradition ikke gaar længere tilbage end til Frans af Assisi, der er Ophavsmanden til denne særlige Form for Andagtsøvelse, og Korsvejen da ogsaa i hele sin Udformning bærer Præg af sin vesterlandske Oprindelse. Det var atter forbeholdt Arkæologien at løse denne Gaade. En grundig Undersøgelse af Kælderrummene i Sionsdøtrene og nogle tilstødende Klostre formaede at fremdrage en monumental Brolægning. Denne enestaaende Flisebelægning — (dersom man da kan kalde disse vældige Stenblokke for Fliser) — henledte straks Tanken paa den i Johannes-Evangeliet omtalte Litostrotos (den »stenlag-

te« Plads) som værende det nye græske Navn for det gamle Gabbata, nemlig Stedet, hvor Pilatus hin Langfredag tog Plads paa sit Dommersæde. Paa dette Grundlag blev det muligt at fremstille en sandsynlig Rekonstruktion af den romerske Fæstning med dens fire Taarne, hvorfra Vagtposterne kunde overse Røret paa Tempelpladsen.

Det kan sandeligt ikke siges, at den arkæologiske Forskning er til ingen Nytte, saaledes trøster Arkæologen sig selv, nu han er naaet tilbage til Byen og atter skal i Lag med den majsommelige Opgave: at faa Stenene til at tale. Ved Stephanus-Porten passerer han Journalisten, der er i Færd med at fotografere det solbeskinnede Skopushbjerg. Længere henne ved Ecce Homo-Buen sætter en lille Gruppe Mænd og Kvinder sig i Bevægelse, de synger:

Præg, o Moder, i mit Hjerte
Uudslettelig hans Smerte
Alt hvad han paa Korsset led.

Steph. Wevers.

Arbor Decora II

Dit Rige komme —

I sidste Artikel skrev jeg, at Opstandelsen og ikke Døden er den *drivende Kraft* i det kristne Liv. Vor Herre sagde: »Jeg er Opstandelsen og Livet.« Han sagde aldrig: »Jeg er Døden og den ikke-forladte Grav.« Nu beder Præsterne hver Fredag den 21. Salm, som fylder hele Prim og er velegnet til at »farve« hele Dagen. Og den begynder med Ordene: »O Gud, min Gud — hvorfor har du forladt mig?« Vor Herre raabte disse Ord højt, da han døde paa Korsset. Der har været dem, som dristigt paastod, at disse Ord viste, at Vor Herre fortvivlede, i hvert Fald et vist Stykke Tid. Det kan Katoliker ikke sige eller tænke,

men Ordene har voldt dem og mange fromme Sjæle Ængstelse. Hvis de ikke betød dette — hvad betød de saa?

(Dette sidste kan jeg understrege med en personlig Erindring. For et Par Aar siden holdt jeg tre Radioforedrag om Vor Herres Liv, Lidelse og Opstandelse, og derefter var der en fjerde Aften, hvor jeg svarede paa Spørgsmaal. Blandt den Strøm af Breve, der indløb hver Uge, drejede en betydelig Del sig om dette Spørgsmaal, og mangen god Ikke-Katolik udtrykte sin Taknemlighed for, hvad jeg havde søgt at forklare. »Nu kan jeg læse det Sted i Biblen med Glæde,« stod der i et af Brevene).

Vor Herre spiller ikke Komædie

Lad os til en Begyndelse sige ganske klart, at her visselig foreligger et dybt Mysterium. Jeg gentager, at Vor Herre ikke var nogen Skuespiller. Hvis han sagde det, saa mente han det. Paa hvilken Maade han kunde opleve denne Hæmning af sin Gudsbeskuelses Konsekvenser, kan vi umuligt sige. Har vi en Antydning deri, at Helgenerne under deres mest intime Guds-nærhed ikke blot ofte mister al legemlig Bevidsthed, men ikke paa nogen Maade paa dette Tidspunkt kan udtrykke deres sublime Vision i Tanker? Det ser i hvert Fald ud til, at deres ophøjede Kommunion med Gud kan eksistere uden paa nogen Maade at paavirke deres Fornuft eller deres Sanser. Og bortset herfra saa ved vi, at Vor Herre *virkelig* oplevede alle vore store menneskelige Følelser — Sorg, Frygt, Ensomhed, Forundring, og vi ved, at naar han viste, at han oplevede alt dette, spillede han ikke Komædie. Hans Følelse paa Korset af fuldstændig Forladthed var derfor *virkelig*.

Men det er ikke Pointet for mig paa dette Sted.

Den 21. Salme

Hans Raab var et *Citat*. Det var Begyndelsen til den nævnte 21. Salme. Nu maa vi i al Ærbødighed have Lov til at sige, at Vor Herre i det mindste kendte sine Salmer lige saa godt, som vi gør... *I det mindste* sagde Salmen ham lige saa meget, som den siger os. Og naar jeg nu begynder paa Salmen, saa ved jeg, hvordan den ender. *Hele* Salmen er i mit Hovede lige fra Begyndelsen. Og hvad er saa »Bevægelsen« i den? Hvorfra og hvortil bevæger den sig? Som saa ofte i Salmerne begynder Forfatteren med et smerteligt Skrig af Elendighed og Nød, men kun for at fortsætte med en mægtig Tillidserklæring til Gud trods alt, med Sejrsvissheden og Beslutningen om at yde Gud offentlig Taksigelse og opnaa of-

fentlig Anerkendelse af, at Gud har været tro mod sit Ord og *ikke* har forladt sine udvalgte.

Ogsaa her. Salmisten begynder med et fortvivlet Raab til sin Gud — til Gud, som frelste hans hebraiske Forfædre, og som han selv har bygget paa lige fra sin Fødsel — men *nu* var han helt forkastet — en Orm, ikke et Menneske! Saa beskriver han sine forfærdelige Lidelser. Og derpaa — vender han tilbage til sit bestandige Raab om Guds Hjælp... Og pludselig forstaar han, at Hjælpen *er* givet! Gud har *ikke* forstødt ham, har ikke forkastet hans Bøn eller bortvendt sit Ansigt fra ham. Da han kaldte, svarede Gud! Aa, hvor maa han til Gengæld takke! Han vil prise Gud i den »store Forsamling«; betale sine Løfter fuldt ud for Offentlighedens Øjne! Og hvem vil ikke tro paa Herren og hans Frelse, ved Synet af denne vidunderlige Redning? Alle Hedningefolkene vil yde ham Hyldest. Ja, og ikke blot vil Salmisten selv »leve for ham«, mens hans Efterslægt vil det ogsaa. »Der skal fortælles de Folk, der endnu-ikke-er, om Herren — selve Himlene skal forkynde hans Retfærdighed for et Folk der endnu-ikke-er-født — et Folk som Herren skal skabe.«

Vi har Ret i at betragte denne Salme som en Profeti om Lidelsen, men vi maa ogsaa i den se Opstandelsen, Herrens Sejrr, den verdensomfattende, udødelige Kirke, det Nye Israel, som for stedse skal erkende ham, prise ham og tjene ham.

Og nu gaar jeg over til denne Artikels sidste Halvdel, som er langt den vanskeligste.

At gøre Kristi Gerning

Som Kristne tror vi, at hele vor Tilværelse er forbundet med Vor Herres, og at Verdens Skæbne ogsaa er det. Men naar vort Liv er saaledes forbundet med hans, er vor Gerning det ogsaa. Som et Menneske *er*, saaledes *handler* han. Og Kristi Gerning var Guds Riges Komme, ikke blot i Himlen, men ogsaa paa Jorden. »Praeceptis salutaribus

moniti...« Skolet af guddommelig Undervisning beder vi daglig derom! »Dit Rige komme — som i Himlen, saaledes ogsaa paa Jorden.« Vi kan ikke mindes dette for ofte. Kristendommen er ikke blot, at vi privat faar frelst vor egen Sjæl, eller at vi lever et skikkeligt, lovlydigt Liv, »uden at gøre nogen Fortræd«, og det er heller ikke nogle ekstra Fromhedsydelser i eller udenfor Kirken. Enten gør vi intet Arbejde, eller vi gør daarligt Arbejde, eller vi gør *hans* Gerning. Og hans Gerning indbefatter Guds Rige paa Jorden: at gøre Riget stærkere, dér hvor det findes; at genoprette det, dér hvor det har lidt Skade, ligger i Ruiner eller helt er udryddet; at oprette det, dér hvor det endnu ikke eksisterer. Dette sagde Pius XI bestandigt, og det er jo da ogsaa blot sund Fornuft.

Vi kan ikke vaske vore Hænder

Nu er det fuldstændig vanvittigt at sige, at dette ikke angaar den private Borger, d. s. v. almindelige Mænd og Kvinder. Det er usand Tale at sige: »Den nationale Politik maa Regeringen om — jeg vasker mine Hænder.« Siden Pilatus vaskede sine Hænder tør en Kristen ikke saa meget som *prøve* paa at vaske sit Ansvar af Hænderne. Det vilde altid mislykkes for ham. Hvad er Regeringer? Almindelige Mennesker af samme Kød og Blod som vi andre. De har intet Mandat til at træffe Afgørelse om Ret og Uret hen over Hovederne paa os; og vi kan aldeles ikke sige, at vi ikke har Del i det, de afgør — med mindre vi skiller os helt ud fra Samfundet, og gør vi det, har vi end ikke Ret til Politiets Beskyttelse.

Sæt at en Regering vedtager en anti-kristen Ting. Sæt f. Eks. at England havde begunstiget den spanske Borgerkrig, *fordi* et svagt, splittet Spanien, der blødt sig til Døde, var af større Interesse for Englands Søfart end et stærkt Spanien, der maaske kunde være i Stand til

(f. Eks.) at kræve Gibraltar tilbage? At begunstige en Krig paa denne Maade og lade et Folk lide Martyriet for et saadant Motivs Skyld, vilde have været en forbryderisk og afgjort en anti-kristen Handling, og hver eneste Prædikestol burde have tordnet imod den. Jeg paastaar *ikke*, at det var *dette*, der dikterede Englands Politik dengang. Jeg tror, at de fleste af os (og sikkert ogsaa de fleste i Danmark) var ganske uvidende om, hvad der virkelig stod paa Spil i Spanien. Ingen Nordeuropæer har nogensinde forstaaet Spanien! Men hvis det *havde* været vor Politik og vort Motiv, vilde det have været ukristent, og ingen Kristen kunde have haft med det at gøre.

Hvorfor gør de ledende Mænd ikke kristen Gerning?

Men har i lange Tider *nogensomhelst Regering været kristen*? Et Par enkelte Statsmænd har været det, men kan De tænke Dem en Regering, der vovede at foreslaa eller bare drømte om at foreslaa en Politik, som medførte en national Selvopofrelse, »fordi det er det eneste kristne, der er at gøre«? At nedsætte Folkets Levestandard, fordi den foreslaaede Maade at hæve den paa vilde være ukristelig? Der er Stater, som har afsluttet Konkordater med Kirken, men det er stadigvæk næsten altid Egeninteressen... der vilde være for store Vanskeligheder med Folket, hvis der ikke blev opnaaet en Ordning.

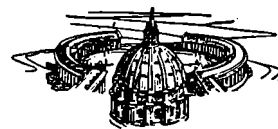
Men *hvorfor* er Regeringer saadan? Har de ikke haft *et eneste* kristent Medlem? Og har de smaa styrende Grupper været mere fri for Bestikkelse og Bedrag? Jeg kender mange, der har været skyldige i begge Dele! Og Forretningsverdenen ogsaa. Men har da *alle* disse Borgmestre, Kommunalraads-Medlemmer og Forretningsfolk da været Ateister? De vilde være blevet forfærdede, hvis man paastod det om dem! Mange af dem gik i Kirke... mange sad i kirkelige Organisationer... Det enkle Faktum er dette, at de kristne ikke

altid har handlet som Kristne. Og hvem er Kristne? De og jeg.

Der er for faa gode Mennesker

Der er *det* i Vejen, at der ikke er nok af gode Mennesker i Verden. Nationernes Skæbne besegles ikke af det, der skrives paa Papir, men af det, som gode Mennesker er besluttet paa. Det er forfærdeligt, at paa den store russiske gudløse Kampagnes Tid og paa den meksikanske anti-katolske Kampagnes Tid naaede alle Verdens Kristne, alle Verdens Katoliker *end ikke at tænke paa* at samle sig til forenet Protest og støtte den ved i hvert Fald at afslaa Samarbejde — ja, ogsaa forretningsmæssigt Samarbejde — med de skyldige. Men hvor mange Englændere, hvor mange Danskere kendte virkelig Kendsgerningerne? Fordi Pressen ikke nævnte Kendsgerningerne? Det havde Pressen gjort, i det Øjeblik det havde betalt sig for den at fortælle disse »Historier«. Pressen er ikke saa fordærvet, skønt Gud maa vide, hvor mange Blad ejere og Redaktører, der er det modsatte af »frie«. Ingen Folk var kristne nok til at være interesserede i Rusland eller Mexico. De havde ikke købt Bladet for at læse om det. Og saa var Nyhederne ikke blevet betalt.

Men nogle Katoliker *vidste* Kendsgerningerne! Hvorfor gennemvandrede de ikke hele Landet med Foredrag helt ud i Landsbyerne og i private Huse — og med Lysbilleder (der kunde faas!)? Jeg tror, at de belgiske Studenter gjorde det. Men *vi gad ikke nok!* Vi havde ikke Bekymring for at bevare og udbrede Guds Rige. Vi ofrede ingen Tanke paa »det endnu ufødte Folk«. Vi tillod en falsk og ond Tradition at fæstne sig og leve videre. Dette er ikke Kristi Gerning! Dette er ikke at være forbundet med ham! Dette betyder ingen Opstandelse. Vil de Kristne da selv lægge Stenen hen over deres egen Grav? Gør de det, hvem i Alverden skal saa vælte den bort? »Hvis de gør dette ved det grønne Træ —

URBI ET ORBI

Rota Romana, den øverste pavelige Domstol, har offentliggjort sin aarlige Oversigt over de i det forløbne Aar behandlede Ægteskabsprocesser. Der har været behandlet ialt 76 Ansøgninger om Ugyldighedserklæringer, hvoraf 21 Tilfælde blev afgjort bekræftende, medens alle de øvrige blev afvist. Fire andre Processer vedrørte Ægteskabs-spørgsmaal af anden Art. Af disse 80 Tilfælde blev 31 behandlet gratis — hvorved der paany rammes en Pæl igennem den taabelige Paastand, at man i Rom kan »købe sig ud af Ægteskabet«!

Adskillige af de kirkelige Godser, der ved Adskillelsen mellem Stat og Kirke i 1905 blev inddraget af den franske Stat, er nu blevet givet tilbage. I 1928 gik den daværende Finansminister Poincaré ind for, at Kirkegodserne skulde gives tilbage, hvorfor han blev styrtet af Kammerets antikirkelige Flertal. Værdien af de Kirkegodser, der nu vender tilbage i deres retmæssige Ejers Hænder, beløber sig til ca. 25 Millioner Francs, og blandt disse befinder sig som allerede tidligere meddelt Kartuserklostret Grande Chartreuse og Valfartsgrotten i Lourdes.

hvad skal de saa gøre ved det tørre?» Hvis de Kristne ikke kristner, hvad kan vi saa se frem til andet end en fremadskridende Af-Kristning? Golgata og den forladte Grav maa faa os til at beslutte, at dette ikke skal være vor Lod.

C. C. Martindale S. J.

DEN STILLE UGE

i Spanien

Fotos: Malina
Tekst: Universa

▲ Palmesøndag med rigtige Palmer — i Madrid

► Processionsoptog i Sevilla med den smertefulde Moders Billede

I Midten: Fodvæntningen

Kirken kalder *den stille Uge*, Ugen, der begynder med Palmesøndag, den *»hellige Uge»* eller den *»store Uge»*, og fejrer i de Dage Mindet om vor Frelseres store Forløsningsmysterium, om hans Lidelse og Opstandelse. Gennem Liturgi's skønne Tekst og Toner stemmes vi til Højtid og bæres op over Nu'ets Bekymringer og Sorger. Overalt i katolske Egne tager disse Mindedage mere haandgribelige Former end under vore nordlige Himmelsstrøg, idet katolske Folkeslag fejrer denne Uge med Kirken, og supplerer Kirkens Liturgi med deres egne Udtryk for Deltagelse i Kristi Lidelse og Død.

Ydverst til højre:

Øverst: Den smertefulde Moders Statue i Domkirken i Sevilla

Nedarest: Langfredagsprocession i Barcelona

Palmesøndag fejres »Jesus triumferende Indtog i Jerusalem«, og foran Kirke døren tager de troende sed Palmegrene i Hænderne imod den celebrerende Præst eller Biskop og fører ham ind i den »hellige Stads« lige siden Gregor den Stores Tid har det været Skik og Brug i Kirken paa denne Dag at indvie Palmegrene foran den lukkede Kirkeportal synger Processionen, afvekslede med Sangere inde i Kirke» den gamle Lovprisningshymne til den sejrige Kristus: »Hosanna, Davids Søn! Velsignet være den, der kommer i Herrens Navn.« Processionen skrider derpaa ind i Kirken, Synbolet, og det himmelske Jerusalem — og dermed følger Ugens Regjævheder Slag i Slag. De fire Evangelister fortæller os, hver med sin malende Skildring, om al det, der skete paa hin Tid i og omkring Jerusalem. Inspireret af disse Beret-

ninger har Sydens Folk skabt ejendommelige Fester og Optog, der ofte virker lidt teatraliske og mærkværdige paa os Nordboer, men ikke desto mindre maa ses som Udtryk for deres naturlige Samhørighed med Kirken.

Paaskefesten fejres overalt i Spanien med højtidelige Processioner og festlige Optog, foranstaltet af Medlemmerne af bestemte religiøse Broderskaber og under hele Befolkningens Deltagelse. I ejendommelige, middelalderlige Dragter drager de gennem Byerne, medbringende Billeder og Figurer af Kristus og den smertefulde Moder, ofte hele Passionsscenerier Skærlørdag fejres »Mandatums« Fodvæntningen, som i Spanien kan føres tilbage til det 7. Aarhundrede og her foretages ikke blot af Biskopper og Abbeder, men tillige ogsaa af højstaaende Lægefolk.

Hvorfor giver vi Gud Fadernavnet?

I den hellige Elisabet af Thüringens Levned kan man læse, at naar denne berømte Landsgravinde steg ned fra sit Slot Wartburg for at begive sig til Eisenach eller en anden By, holdt hun i de Timer, hun vandrede, Betragtning over Fadervor. Det mærkelige ved denne Bøn var nu, at hun ikke naaede ud over det første Ord »Fader«, til Trods for, at der var gaaet een til to Timer. Man studser og spørger: Hvor kan dette være? Var det mon alene Glæden over at maatte bruge Fadernavnet i Stedet for at skulle tiltale den Allerhøjeste saaledes, som det blandt andet var Skik i det gamle Testamente: Du almægtige Skaber af Himmel og Jord; Du evige Herre og Konge over alle Ting; Du retfærdige og strenge Dommer, d. v. s. med Ord, der vækker Frygt i vort Indre? Den barnlige Tillidsfølelse overfor Gud har sikkert spillet en stor Rolle i Elisabets Sjæl, men der maa samtidigt have været et rigt tankemæssigt Indhold i hendes Betragtninger, siden hun kunde nøjes med eet Ord i saa lang Tid.

Faktisk aabner Tiltalen »Fader« for vort indre Øje et vidt Udsyn i tre Retninger. Gud er vor Fader, fordi *han har skabt os i sit Billede*; han er det, fordi *hans Forsyns Styrelse helt igennem er baaret af Æm Faderkærlighed*; han er det, fordi *han har taget vor syndige Slægt til Naade igen*, ligesom den Fader i Evangeliet, der kærligt favner sin fortabte Søn efter Hjemkomsten. Lad os fordybe os i disse trøstefulde Sandheder for at kunne bede vort Fadervor med dybere Forstaaelse og for at benytte det Lys og den Kraft, der udgaar fra dem, som en Modvægt mod det Mørke og det Tungtsind, som let kan opstaa som Følge af de vanskelige Tider, vi lever i.

Ifølge Skriften er Gud alle Menneskers Fader, først og

fremmest fordi *han har skabt dem alle i sit eget Billede, saa de ligner ham*. I den synlige Verden er vi Mennesker de eneste Skabninger, der ejer dette Privilegium. Foruden os kan kun Englene i Himlen glæde sig ved det. Det bestaar i, at vi Adams Børn er udstyret med *aandelig Erkendelse* ligesom Gud. Derved er vi hævet højt op over Plante- og Dyreverdenen og sat i Stand til at beherske og udnytte denne, alt efter som vi i vore Overvejelser finder det for godt. Privilegiet bestaar endvidere i, at vi indenfor visse Grænser *har fri Vilje*, der kan vælge og vrage. Det mest afgørende Moment i saa Henseende er, at vi kan vælge mellem godt og ondt og saaledes bestemme vor Skæbne i Tid og Evighed. Vi faar Lov til selv at træffe Bestemmelse om Ild eller Vand, Liv eller Død, og bliver paa denne Maade vor egen Lykkes eller Ulykkes Smede, idet vi enten gør, hvad Guds indre Naadehjælp tilskynder os til at gøre, eller idet vi afviser ham. Privilegiet bestaar for det tredje i, at *vor Sjæl er udødelig*, ligesom Gud er udødelig. De faa Aar, vi tilbringer her paa Jorden, er kun en Overgang og en Forberedelse. Det egentlige og fuldkomne Liv skal først begynde, naar den jordiske Prøvetid er overstaaet, og det skal vare ved i al Evighed. Endelig bestaar dette Privilegium i, at vi af Gud, alle Tings Skaber og højeste Herre, *er sat hver over sin Del af den synlige Verden som Forvaltere og Bestyrere i hans Sted*. Vi skal ved trofast og samvittighedsfuld Administration gøre os værdige til Ros og Belønning, naar Forvaltningen tages fra os igen.

Denne firedobbelte Udmærkelse findes hos alle Mennesker, baade troende og ikke-troende. De førstnævnte har ganske vist meget mere endnu i Retning af Lighed med Gud, men lad os her kun tale om, hvad der er fælles

for alle. Det er jo en stor Rigdom og Lykke saaledes at have fælles Træk med vor Skaber, som Børn plejer at ligne deres Forældre, ikke blot fordi de har den samme menneskelige Natur som disse, men ogsaa fordi de ofte har deres Forældres Ansigtstræk og sjælelige Ejendommeligheder. Allerede denne ene Kendsgerning, at Gud vilde skabe os paa denne Maade, er *et slaaende Bevis paa hans Faderkærlighed til os*. Thi da han gav os og alle andre Skabninger Tilværelse og Liv, gjorde han det ikke for at forøge sin egen Lykke, — den er uendelig stor i Forvejen og kan slet ikke forøges, — han gjorde det heller ikke, fordi der i hans egen Fuldkommenhed manglede noget, som han ved at skabe Verden skulde udfylde, — hans Fuldkommenhed er lige saa uendelig stor som hans Salighed og kan slet ikke mangle noget som helst, — men han vilde kundgøre og aabenbare sin indre overstrømmende Godhed ved at lade os faa Del i sin uendelig store Rigdom.

Det maa have været disse Tanker, der optog den hellige Elisabet under hendes Vandringer. Hun kunde ikke blive mæt af at beundre Guds Kærlighed til os Mennesker, og sikkert har hun, som saa mange andre baade før og efter, benyttet den 8. Davidssalme for at lovprise Gud for Skabelsens store Velgerning. Der staar i denne Salme: »Herre, vor Gud, hvor herligt er dit Navn paa den vide Jord! Hvad er et Menneske, at du, o Gud, kommer ham i Hu, et Menneskebarn, at du tager dig af ham? Du gjorde ham lidet ringere end Englene, med Ære og Herlighed kronede du ham. Du satte ham over dine Hænders Værk; alt lagde du under hans Fødder, Smaakvæg og Okser til Hobe, ja Markens vilde Dyr, Himlens Fugle og Havets Fisk, alt hvad der farer ad Havenes Stier. Herre, vor Gud, hvor herligt er dit Navn paa den vide Jord!«

Dog er Skabelsen kun den første Del af den guddommelige Godheds Aabenbaring. Det næste Skridt bliver den faderlige

Omsorg, Gud bærer for sine Børn under deres Opvækst, om jeg saa maa sige. Denne Side af Guds Virksomhed udadtil kalder vi *hans Verdensstyrelse eller det guddommelige Forsyn*. Dette er i den Grad omfattende og dybt-gaaende, at vi smaa Mennesker slet ikke kan rumme det i vore Tanker. Det er derfor for os i det jordiske Liv en stor Hemmelighed, og ofte sander vi Rigtigheden af Skriftens Ord om, at Guds Veje er usporlige og uran-

sagelige. Men Erfaringen viser i hvert Slægtled paany, at der gaar en bestemt Lov gennem alt, hvad der sker, og al Virksomhed i den skabte Verden har en Tendens til at naa frem til et ganske bestemt Maal. Lad os næste Gang se, om vi kan formulere denne Lov og præcisere dette Maal saa kort som muligt. At kende baade Loven og Maalet virker overordentligt beroligende paa vort Sind i Livets Omskiftelser.

F. K.

Birgitte Wests andet Billede forestiller Vandrigen »mod Maalet fra Erkendelse til Erkendelse med stedse stigende Klarhed«. Billedet er reproduceret her. Man aner, hvor Menneskene blændes af Lysvældets stærke Glans. Desværre savner man de to store Kartoner til Arbejderne i Aarhus: Kristus i Emaus og hans Aabenbaring for Maria Magdalene Paaskemorgen.

Man leder ogsaa forgæves i Aar efter noget af Aksel Theilmann. Hans sidste Arbejde, Kristus paa Korset, havde man derimod Lejlighed til at glæde sig over ved Passionsaftenen i Søndags.

Oppe i 1. Etage, i Salen ved Siden af Kontoret, hænger der derimod et lille Billede, som ingen Katolik vil overse: det er et Portræt af Johannes Jørgensen, malet af *Karen Trier Frederiksen*, meget smukt i sine graablaa, hvide og svagt røde Farver. Den gamle Digtters Blik er endnu skarpt bag Brillerglassene, og den stærke Hovedform træder kraftigt frem under det hvide Haar, der stadig er tæt om Tindingerne. De, der har set Buscks Katalog over katolsk Litte-

Slattes Side 222

RELIGIØS KUNST

paa Foraarsudstillingen

Moderne Malere lader sig sjælden inspirere af Biblens Fortællinger. Man kan vandre gennem Salene paa Charlottenborg-Udstillingen uden at finde et Billede med religiøst Motiv. Det kan nok hænde, at en af de unge Kunstnere former en Skulptur af en Mor med sit Barn, saa det næsten kunde være en Madonna med Barnet. Men direkte og af egen Drift vælge et Motiv fra Kristi Liv og Virke, det gør man ikke — saa maa der først foreligge Bestilling paa en Altertavle.

Derfor ved man straks, naar man nede i en af Stueetagens Sale staar overfor et Billede af Fristelsen paa Bjerget, at det maa være af vor egen katolske Kunstnerinde, *Birgitte West*. Hendes to Pillede hænger i meget smuk Belysning. Kristus staar paa en Bjergtop, den kubistisk formede Klippe kunde være Templets Tinde. Ordene »Vig bort, Satan« har lige lydt, og Djævelen styrter ned — man føler Faldets Voldsomhed, ja, mærker næsten selve Afgrunden under Fødderne. Denne forvredne Bevægelse fremhæver Kristi ranke Skikkelse med dens strenge Ro, hans flammerøde Kjortel, der synes at udstraale et Lys, som faar Satan til at holde Haanden for Ansigtet, og dette Skær af Morgenrøde fylder Billedets øverste Halvdel, mens blaa og violette Farvetoner nederst til venstre er brugt til at karakterisere

Satan og Mørkets Rige. Det er meget dygtigt gjort. Dette Værk har Birgitte West vel næppe tænkt sig placeret i en Kirke, men burde det ikke finde sin Plads f. Eks. i Højskolen? Hele det Arbejde, som her gøres, er jo et Led i Lysets Kamp og Sejr over Mørket.

„Mod Maalet
fra Erkendelse til
Erkendelse med
stedse stigende
Klarhed“

Liturgisk Kalender

April:

6. S. PALMESØNDAG (319).
7. M. FERIA (354); 2. For Kirken ([123]) eller for Pavens ([122]).
8. Ti. FERIA (358); 2. For Kirken eller for Pavens.
9. O. FERIA (373); 2. For Kirken eller for Pavens.
10. T. SKÆRTORS DAG (392).
11. F.*) LANGFREDAG (404).
12. L. PAASKELØRDAG (433).
13. S. 1. PAASKEDAG (546).

*) Faste- og Abstinensdag.

NB. De liturgiske Tekster til Skærtorsdag, Langfredag og Paaskelørdag er udgivet som Særtryk af Messebogen; faas i *Katolsk Boghandel*, Stenogade 3, og *Katolsk Blad- og Bogcentral*, Boyesgade 8 A.

Solbjerg

Central 2712

MÆLK . FLØDE
SMØR . DESSERT-IS

Sundhed, Hygiejne, Kvalitet & Velsmag

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Dannevirkegade 19, København V, Telefon Eva 25 12 (træffes i Almindelighed bedst Kl. 14-15 og 18-19)

Ekspedition: Boyesgade 8 A St., København V, Tlf. Eva 1898, Kl. 15-17.

Kassererkontor: St. Annæ Plads 28, Postgiro 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Pavens Diplomati ...

I Kristeligt Dagblad den 27. Marts har Magister Knud Bøgh skrevet en Kronik om Pavens Diplomati. Den fortjener en ledsagende Bemærkning, fordi en mindre skarpsindig Læser muligvis kunde faa det Indtryk, at den var en flov Polemik mod vor Kirke og øverste Hyrde. Der er imidlertid ingensomhelst Grund til at antage, at det har været Magister Bøghs Mening at gøre Kløften dybere mellem os i en Tid, hvor alle, som kalder sig Kristne, forlængst har lagt smaalige Følelser til Side for med alvorlige Bestræbelser at staa saa enige, som vi kan, og i hvert Fald staa Skulder mod Skulder overfor det, som truer.

Magister Bøgh giver en morsom Skildring af Vatikanstaten med den forarmede Fattigdom udenfor Murene og de veltfredse Embedsbrødre indenfor, ridser op for os Bibliotekssalenes Nyhedscentraler med Dagens delikate Historier, det pavelige Diplomatis automobilfarende, visitgørende Fyrstesnobberi, fortæller om den udmærket organiserede Hær af politicerende Klerke med Jesuiternes alle Tiders snedigste og underfundigste Avantgarde, som han kalder »Katolicismens Stødtropper, eller som man siger nu, Faldskærmstropper«, hvilket har en forunderlig Lighed med visse andre Organisationer, men som det naturligtvis ikke skal forveksles med. — Dernæst fremstilles Pavens udmærkede Rapport-system, der sikrer ham Nyheder fra Verdens mindste Flækker, og saaledes sætter Vatikanstaten i Stand til at sætte Krigsfanger i Forbindelse med deres Paarørende o. s. v., en Trafik, der, i Betragtning af den dybe Taknemmelig-

hedsgæld, de paagældende kommer i til den romerske Kirke, »er det solideste Fundament for en mulig senere Omvendelse«.

Her maa man ikke tro, at Hr. Bøgh udelukkende har tillagt Kirken et egoistisk Motiv for sin barmhjertige Gerning. Heller ikke maa man tro, at han ved et langt Citat fra en Bog af *Goldschmidt*, som i forrige Aarhundrede blev venligt modtaget som Gæst i den katolske Kirke og derefter paa sin egen Maade har givet en fortræffelig Analyse af dens hovmodige Gejstlige, har ment at ville gøre hans Syn til sit; paa vor Side maa vi jo ogsaa indrømme, at blandt de »Kilder«, han har hentet sin Viden fra, kunde en noget friskere have været valgt.

Det vilde ogsaa være urigtigt glat væk at gaa ud fra, at Hr. Bøghs Kronik om Pavens Diplomati, med »Udenrigsministeren« og »Krigsministeren«, hele den verdslige Organisation og den udspekulerede »slangesnilde« Propaganda, hvorved Kirken har fundet ud af at paavirke og faa de store Menneskemængder i sine Garn, gaar ud paa at stille den kristne katolske Kirke i daarligt Lys eller at slaa den i Hartkorn med usympatiske Magtfaktorer.

Vi kender saa meget til vore protestantiske Medbrødre og Polemikere, at vi ikke kan tage fejl. Men der kunde dog være mindre skarpsindige Læsere.

Sven Damsholt.

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfs-gade 34-36

Tlf. 778 - 728

VALD. FOERSOM

AMAGERTORV 27 - TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

Engang har den saaret, nu helbreder den

TIL INDLEDNING

Enhver Kristen ønsker, at Kristus skal blive forkyndt for alle, men Vanskeligheden bestaar i, hvordan man skal naa frem med sin Forkyndelse til et helt Land eller blot en enkelt By. Kun at holde Prædikener i Kirkerne er ikke en Metode, der slaar til i vore Dage. Derfor prøves der mange forskellige Systemer, f. Eks. Fri-lufts-Prædikener og i voksende Udstrækning Benyttelse af Filmen. Vi tror ganske vist ikke, at Filmen endnu har vist sig helt tilfredsstillende, men paa den anden Side var St. Paulus glad, naar blot Kristus blev forkyndt, selv om det blev gjort af dem, der personligt stod fjendtligt til ham — »naar kun Kristus bliver forkyndt«, var han tilfreds. I Middelalderen var Mysteriespil eller Mirakelspil meget yndede. Hine Tiders Skuespillere og Tilskuere følte sig heller ikke generet af, at Skuespillene helt igennem blev spillet i Samtidens Klædebon. Ligeledes veg de ikke tilbage for under Spillet at udbygge de korte evangeliske Historier med Personer og Tildragelser, som var deres egen Opfindelse. Men vi tror ikke, at det i vore Dage er muligt s i m p e l t h e n at omflytte de evangeliske Historier i deres Helhed, Vor Herre indbefattet, til vor egen Tid — og ingen kan finde det efterfølgende lille Stykke mere utilfredsstillende end Forfatteren selv gør. Dog er det maaske i hvert Fald tænkeligt, at det kan genopfriske Mindet om den Begivenhed, det er bygget over, og hjælpe dem, for hvem den er blevet noget afbleget, til mere levende at fatte, hvad der laa i den. Vi tilføjer, at en middelalderlig Forfatter ikke vilde have været bange for at lade den Mand, hvis Søn blev helbredet, være den samme som den Officer, hvis Pligt det senere blev at støde Lansen i Vor Herres Side, og alle gode Middelalder-Forfattere var ganske sikre paa, at Officeren hed Longinus.

Hvad Skuepladsen angaar er det givet, at en Jernbanestation og en lang Køretur i Bil ikke kan fremstilles realistisk paa en saadan Scene, som vi rimeligvis maa nøjes med. Til første Scene er det derfor nok, hvis der er et Bagtæppe — blot nogle Tæpper — samt en Kaffebaren til højre for Tilskuerne. Samtalen i Bilen kan saa finde Sted ved Kaffebaren; og i sidste Scene kan man sløjfe alt Sceneri og klare sig blot med et Par Stole.

*

En stor Banegaard. Korporal Smith og Menig Clarke (jeg kan nævne, at i den engelske Hær bliver alle »Clark«er af en aldrig opklaret Grund kaldt »Nobby«) venter paa, at deres Befalingsmand, Kaptajn Long skal vende hjem fra en Rejse nordpaa. Han skal komme Kl. 5,34 Fm., og Luften er meget kølig.

SMITH: Vi er i al Fald i god Tid. Der er et Kvarter endnu.

CLARKE: Det var heller ikke bar Morskab at komme for sent

til ham. Skrap med Punktighed og Disciplin er han.

SMITH: Men han er alligevel helt rigtig, det er Kaptajn Long. Taaler ikke noget Vrøvl, men er god mod Mandskabet. Forstaar os. Jeg kender ikke til nogen, der har noget at sige ham paa.

CLARKE: Der er dem, som kritiserer ham, fordi han kommer og gaar saa meget paa St. James Palace, men hvad, det vilde vi jo ogsaa, hvis vi havde Chansen for det, og han vigter sig ikke af det, gør han ikke.

Beskeden Mand, det er hvad han er.

SMITH: Og pænt af ham at bygge den Barak til Frelsens Hær, halvvejs for sine egne Penge. Han er ellers ikke den, der gaar ind i Frelserhæren.

CLARKE: Nej, det skal jeg love for. Men hør her, Korporal. Det er hundekoldt at staa og hænge her. Hvad med en Kop Kaffe? Der er Masser af Tid.

SMITH: God Idé, Nobby. Men vi maa ikke risikere at komme for sent. Hold Øje med Klokkeren.

(De gaar hen til en Kaffebaren og staar og taler, mens de drikker).

CLARKE: Ah! Varm Kaffe gør vel nok godt saadan en Morgenstund. Men hvor er det et Held, at vi har gode Nyheder til ham! Tænk hvis Dem og mig stod her og ikke havde andet at fortælle, end at Drengen var — ja, altsaa død.

SMITH: Jeg aner slet ikke, hvordan jeg skulde have klaret det. Men det er nu mægtig løjligt, som det gik til. Her var den lille Fyr i Gaar Morges lige ved at skrike sit Hovede helt i Stykker — og saa siger hans Mor, at han næsten ganske pludselig blev helt rolig, og før end du og jeg gik, var den lille Gavtyv saa livlig, som om der aldrig havde været det bitterste i Vejen med ham.

CLARKE: Naturligvis gaar det meget hurtigt baade op og ned med Børn. Det er, ligesom man ikke kan stole helt rigtigt paa det. Hvad der kommer let, gaar let. Men du godeste! Hvad nu, hvis vi fortæller Kaptajnen, at Drengen er O. K., og han saa opdager, at han har faaet et Tilbagefald, inden vi naar hjem?

SMITH: Det tør jeg overhovedet ikke tænke paa. Jeg gad vidst, om han har Doktoren med sig nu.

CLARKE: Jeg maa nu sige, at jeg ikke rigtig kan lide, han saadan farer af Sted efter en Kvaksalver. Det ligner ham ikke. Saadan en pludselig Idé, vil jeg kalde det.

SMITH: Naa ja, maaske han ikke er nogen Kvaksalver. Jeg har ikke hørt ret meget om ham

undtagen noget dumt Snak i Af-tenaviserne. Og megen Fidus har jeg heller ikke til Lægerne — jo, Kirurger! hvis at jeg vil have mit ene Ben sat af, det forstaar sig. Det kan jeg ikke gøre selv. Men jeg regner ellers med, at en voksen Mand skal kunne klare at doktorere paa sig selv.

CLARKE: Det er noget saa storslaaet, som han holder af den Dreeng!

SMITH: Ja, og det ligner ham. Fordi Drengens Fader havde været hans betroede Oppasser og saa ved et Ulykkestilfælde kom til at skyde sig, da han rensede Kaptajnens Riffel, saa at stakels Fru Barnes sad med lille Charlie og skulde klare det hele — ja, naturligvis syntes Kaptajnen, at han maatte gøre, hvad han kunde for hende og Dren-gen. Han er saa glad for Fyren, som det kunde være hans egen.

CLARKE: Du tror da ikke, at der har været nogen mellem ham og hende, vel Korporal?

SMITH (*lige ved at blive vred*): Kom ikke med den Slags Dumheder, Clarke! Der har aldrig været noget i den Retning med ham.

CLARKE: Bare rolig, Korporal, bare rolig! Og nu maa vi nok helst komme tilbage. Der er kun tre Minutter igen.

(*Fortsættes næste Uge*)

Foraarsudstillingen

fortsat fra Side 219

ratur, vil huske, at dette smukke Portræt var gengivet heri.

Inde i Arkitekternes Afdeling — den morsomste iøvrigt paa Udstillingen — er der flere Kirkebygninger, der faar en katolsk Betragter til at tænke et og andet.

Disse protestantiske Kirkers Ydre adskiller sig, naar lige undtages Korset, der nu erstatter Hænen, meget lidt fra almindelige Bygninger til verdslige Formaal. Der er en smuk lille Kirke i Hede-husene i jævn, god Landsbykirke-stil. Men »Ungdommens Kirke« ligner mest et Sommerhus i stort Format. Og mener man endelig at have fundet et smukt Kirketaarn, saa viser det sig at høre til en tek-nisk Skole. Det indre af disse Kir-

ker er ofte præget af en Stil, som man kunde kalde en Slags kalvini-stisk Funkis, og overfor hvilken vi maa stille Kravet om en katolsk Funktionalisme. Vi kan ikke tænke os et Alter som i Grundtvigskirken, aflædt alt, undtagen en Lysestage — ikke engang et Kors —. Det er ogsaa den samme kalvinistiske Nøgenhed, der præger Kremato-riet i Søndermarken. Det er Fun-kis, men ikke Funktionalisme, og det er ikke den Stil, vi ønsker ind-ført, naar vi taler om moderne Kir-ker. En katolsk Kirke er beboet og skal udstraale Varme som et Hjem. Naar Kirkens Indretning og Ud-smykning er i Overensstemmelse med dette Formaal, har vi Lov til at tale om katolsk Funktionalisme.

E. N.

Katolsk Lærer- og Lærerindeforbund

kalder til Generalforsamling

Alle Forbundets Medlemmer ind-bydes venligst til denne første Ge-neralforsamling, der skal finde Sted paa Institut Jeanne d'Arc Tirsdag d. 10. April Kl. 19,30. Pædagoger, der endnu ikke er Mem-lem, kan, dersom de indmelder sig forinden, være med til Forbundets egentlige Start. Programmet for denne Generalforsamling byder nemlig paa Valg af Bestyrelse. Hid-til har en foreløbig Ledelse taget sig af det forberedende Arbejde. Der er blevet holdt Fællesmøder med Foredrag, og ligeledes er Ar-bejdet paabegyndt i Afdelingsmø-der. Forbundet er for saavidt kom-met i Stand og i Gang. Men sin egentlige Fart og sin maalbevidste Retning vil Forbundet først kunne faa, naar det har sin egen, valgte Bestyrelse. Derfor er denne Ge-neralforsamling af den største Betyd-ning for Forbundets rette Trivsel.

Det turde være overflødigt end-nu en Gang at plædere for Forbun-dets Eksistensberettigelse. Hvad der er indlysende for En selv, har man iøvrigt ikke vanskeligt ved at gøre klart for andre.

Enhver Lærer og Lærerinde, der betragter sin Gerning som et Kald, ved, hvilken Anstrengelse det kræ-ver af en Pædagog at holde sig i Form. Det gælder om at være va-agen og at være sig sit Ansvar be-vidst. Pædagoger har aldrig Lov til at være »færdige Mennesker«. De bør uafsladeligt stræbe efter mere og bedre. De maa forøge deres Kundskaber og samtidig hellige sig Selvopdragelse for at kunne opdra-

ge de unge. Alt dette opnaas nem-mere i Fællesskab, end naar man er overladt til sig selv.

Saa er der Interesser at forsvare udadtil. Forleden Dag indrømmede en ikke-katolsk Pædagog over for mig, at det var den danske Folke-skoles Skyld, naar de fleste Menne-sker hertilands havde vrangt Fo-restillinger om vor Kirkes Liv og Lære. Katolicismen bliver stadig kun skildret som den mørke Bag-grund for Reformationen. Han ind-rømmede ogsaa, at det rigtignok var en mangelfuld Oplysning, der ikke kunde være til Gavn for den fra alle Sider efterstræbte bedre Forstaaelse. Vilde det nu ikke være en Opgave for vort Forbund at søge, ad hvilken Vej der kunde raades Bod paa den konstaterede Mangel? Aldrig har Tiden været saa gunstig for Forstaaelse blandt kristne Lærere, der ser sig stillet over for nye og fælles Opgaver. Det var eet Eksempel. Der kunde an-føres mange andre. Er der ikke meget at gøre for at faa mere Kon-takt mellem Pædagoger og Foræl-dre? Skulde Lærere og Lærerinder ikke have noget tilovers for Arbej-det blandt de unge, der lige har forladt Skolen?

Jo, det skorter saa sandeligt ikke paa Opgaver og Interesser for et katolsk Lærer- og Lærerindefor-bund. Tiden er for alvorlig og for spændende til, at vi skal værne om vor Ro og sige: »Hvad kommer min Broder mig ved«.

Lad det da nu først og fremmest være et personligt Anliggende for enhver katolsk Pædagog at gøre sit til, at vi faar et levedygtigt For-bund. Dertil kræves i første Ræk-ke en vaagen og handledygtig Be-styrelse. Her bør alle katolske Læ-rerkræfter vidne om deres Tjener-sind. Ingen burde gøre sig kostbar ligesom alle smaalige personlige Hensyn maa tilsidesættes. Den foreløbige Ledelse, der har haft en vanskelig Opgave, træder tilbage. Nu er det ethvert Medlems Sag at sørge for, at de bedste kommer frem, og saa vil hele Forbundet slaa en sluttet Kreds om dem. Det bliver til Gavn for alle: for For-bundets Medlemmer, for vor Skole-ungdom og for Kirken.

Steph. Wevers.

P.S. Eventuelle Ændringsforslag til Love ligesom ogsaa Ønsker om Emner til Bestyrelsen skal være den foreløbige Ledelse i Hænde se-nest Tirsdag d. 4. April. Adresse: stud. mag. Bang, Kronprinsensvej 17, F.

Interesserede kan faa Institut Jeanne d'Arc forevist en halv Time før Mødets Begyndelse.

Katolsk Højskole

Ingen Møder i den Stille Uge og i Paaskeugen.

Mindeaften i K. U. K.

Et stort Antal begejstrede unge Katoliker havde fulgt *Katolsk Ungdoms Klubs* Opfordring til Mindefest for Frank Andersen Lørdag d. 29. Marts i Sct. Knuds Skoles Røde Sal. Desuden var til Stede Jesu Hjerte Kirkes Rektor, Pater *Coenen*, Pater *Nösen* og Pater *Roos*, og efter særlig Indbydelse to af Frank Andersens Lærere, Br. *Ludgerus* og Br. *Georg* samt Frank Andersens Forældre.

Formanden, *Filip Lange*, bød velkommen og mindedes sin Ven og Skolekammerat *Frank*, hvorefter han gav Ordet til Pater *Nösen*.

Pater *Nösen* paa en Talerstol er noget helt for sig selv — det er en kendt Sag. Pateren sparede sig heller ikke denne Aften; i ildfulde Vendinger talte han om Ungdommens Idealer, om den Forskel i Synet paa Ideal for blot eet Aar siden og i Dag, om at forbinde Fortid med Nutid og fastslog endelig, at Frank Andersen var Idealist og *Frank Andersens Fond* et idealistisk Foretagende til uvurderlig Gavn for den katolske Presse i Danmark. Men Pater *Nösen* er ikke alene Teoretiker, han er ogsaa en praktisk Mand og vil se Resultater — pludselig! I Slutningen af sin Tale haledede Pateren en Pose op af Lommen. »Jeg ønsker den ikke fyldt; men jeg ser den meget gerne komme her tilbage indeholdende de ti Kroner, der mangler i at Fondet har naaet 4500 Kr. — og saa lover vi hinanden, at senest 31. December 1941 er vi oppe paa de hundrede Fold: 5000 Kr.« sagde Pateren og lagde selv en Mønt i Posen. Efter at denne havde cirkuleret og Indholdet af en tilstedeværende Velynder rundet opefter, viste Resultatet 20 Kroner.

Paul Sarrild talte derefter om Forholdet mellem det talte og skrevne Ord — det sidste var langt af foretrække; derfor maatte ethvert Arbejde i katolsk Presses Tjeneste støttes, og da Frank Andersens Fond var et af de Unges gode Paafund, fortjente dette derfor i høj Grad den katolske Ungdoms Bevaagenhed og Interesse.

Ind imellem Talerne blev der sunget, spillet af *Paul Reiter* og et Par Historier af Frank Andersens

Yndlingsforfatter *Johs. Jørgensen* oplæst. — Frank Andersens Far takkede paa Fondets Administrations Vegne K. U. K.'erne for deres aldrig svigtende Interesse for Fondet.

Ved et paafølgende Kaffebord arrangeredes et amerikansk Lotteri om en Messebog i Skindbind og Guldsnit; dette indbragte Netto 40 Kroner. Mindefestens økonomiske Slutresultat blev altsaa: 60 blanke Kroner til Fondet. Aftenen sluttede med »Kongernes Konge«.

En Deltager.

Fondets Administration benytter Lejligheden til endnu en Gang at takke de aktive københavnske K. U. K.'er for deres Indsats. De staar som et straalende Eksempel for den katolske Ungdom i Danmark. — I denne Forbindelse skal nævnes, at en af de Unge foreslaar at gøre hele 1941 — 25-Aaret for Frank Andersens Fødsel — til et *Fonds-Aar*. En udmærket Idé, som Administrationen med Glæde og Tak imødeser Resultaterne af.

Frank Andersens Fond

Formaal: *Katolsk Ugeblad gratis til ubemidlede Unge*

Vi har endvidere haft den store Glæde at modtage følgende Bidrag:	
B. M.	25.00
L. H.	5.00
En Vejle-Abonnet	100.00
Ialt	130.00
Tidligere indkommet	4490.75
Fondets Formue	4620.75

Hjertelig Tak!

Hermed er der altsaa gjort et stort Spring frem imod den næste Milesten: Kr. 5000. Og vi er nu i Stand til at indkøbe de næste 500 Kr. Obligationer, saa Obligationsbeholdningen kommer til at lyde paa Kr. 5000 nominel Værdi.

Vi tør iøvrigt forvente, at flere gode Bidrag vil blive sendt til Fondet de følgende Dage.

Vi er lutter Optimisme. Fondets Venner vil vide at holde denne vedlige. Bidrag kan indbetales paa Post Konto 1087, Pastor Benzons, København N.

Katolsk Ungdoms Klub

Lørd. 5. April Kl. 20,15. Generalforsamling. Dagsorden: 1. Valg af Dirigent. 2. Allægning af Beretning og Forelæggelse af revideret Regnskab. 3. Valg af Bestyrelse og Revisorer. 4. Behandling af indkomne Forslag. 5. Forslag til Lovændring. 6. Eventuel. Lørd. 12. April, Paaskelørdag, Aabent Hus Kl. 19,30—22. Mand. 14. April, 2. Paaskedag, Cykletur ud i det Blaa. Start fra Stenosgade Kl. 10,00. Hjemkomst ca. Kl. 17. Medbring Madpakke og Sangbog. Er det for kaldt at cykle, bliver det Travetur. Lørd. 19. April Kredsmøde Kl. 20,15. Nærmere senere.

Ordrup K. U. K.

De, der ikke kom til det forrige Møde, gik Glip af en fornøjelig Aften. I et veltilrettelagt Foredrag med Lysbillede lod stud. polyt. *Erhard Aae* os for en Stund glemme, at alle Landes Grænser er lukkede og viste os rundt i mange forskellige Egne af Verden. Næste Møde er *Kredsmøde Tirsdag d. 8. April Kl. 20 pr. Emne: Pavens Ufejlbarhed*. Indledere: *Jessie Dipo* og *Kjeld Hulters*. Desuden er der faste Indlæg — noget nyt, vi prøver for første Gang, og som vi venter os meget af. De 2 Min.: *Ruth Jenseu* og *Alex Madsen*. Iøvrigt er Aftenen naturligvis præget af, at det er lige op mod Paaske, saa vi venter, at alle kommer, for at det kan blive en virkelig god Aften med det hyggelige, kammeratlige Samvær, vi altid har hos os. Husk, Møderne finder stadig Sted i Præstegaarden, Kollegievej 2. Og denne Gang begynder vi *absolut præcis!*

Foraarsfest

afholdes med Assistance af »Askuskoret« i Festsalen, Dr. Elisabeths-allé 3, d. 14. April Kl. 19. Underholdning: Korsange, Solosang, 2 Smaastykker og et Causeri. Derefter fælles Kaffebord og Orkester. Billetpris (incl. Kaffe) Kr. 1,25. Billetter faas i Katolsk Boghandel og Rønnows Boghandel, Tlf. Amager 6092 y og 2077 y modtager Besked, samt hos Korets Medlemmer.

Robinson, Andersen & Co. A/s

Hellerup

Export af friske og preserveede Æg

Fabrikation af frosne og sealede Æg og Ægprodukter

28 Filialer over hele Landet

Fasteprædikener i København

St. Ansgars Kirke. Hver Torsdag Kl. 19,30. Pastor H. Messerschmidt: »Vejen til sand Kristendom«. Torsdag 3. April: »Vort Medansvar«.

Rosenkranskirken. Hver Onsdag Kl. 19,30. Pater J. Stäubli S. J.: »Lidelsens Skole«.

Sakramentskirken. Hver Søndag Kl. 17. Pater H. Roos S. J. Sønd. 6. April: »Som blev korsfæstet for os«.

Jesu Hjerter Kirke. Hver Søndag Kl. 18. Pater H. Roos S. J. Sønd. 6. April: »Som blev korsfæstet for os«. Hver Torsdag Kl. 20 Korsvejsandagt med Fasteprædiken af Pater K. Pauli S. J. over de syv Ord fra Korset. Skærtorsdag 10. April: »Forvandling og Offer«.

St. Annæ Kirke. Hver Søndag Kl. 17. Pastor Fr. Ronge: »Den smertefulde Rosenkrans«. Bagefter Korsvejsandagt.

St. Andreas Kirke. Hver Søndag Kl. 17. Pater Grotelues S. J. Sønd. 6. April: »Jesus behandlet som aandssvag«.

St. Antoni Kirke. Hver Fredag Kl. 20. Pastor Knud Ballin: »Synden«. Fred. 4. April: »Svagheds-synden«.

Fasteprædikener i Aarhus

Hver Søndag Kl. 17 Pater J. Schumacher S. J.: »Udvalgte Kapitler af vor Herres hellige Passion«. Sønd. 6. April: »Forkastet af sit Folk«. Langfredag 11. April Kl. 20: »Golgotax«.

St. Ansgars Kirke

Palmesøndag Kl. 10: Palmeindvielse og Højmesse. *Skærtorsdag Kl. 8:* Kommunionssuddeling. Kl. 9: Pontifikalmesse med Oliernes Indvielse, Procession til »Graven«. Kl. 15: Fodtvetning. Kl. 17: Andagt. *Langfredag:* Pontifikal Liturgi. Kl. 10. Kl. 17: Fasteprædiken og Andagt. *Paaskelørdag:* Ildens og Paaskelvets Indvielse Kl. 7. Kl. ca. 8: Højmesse.

Rosenkranskirken

Tilbedelse af det helligste Sakramente hele Døgn fra Skærtorsdag Eftermiddag til Langfredag Formiddag. *Skærtorsdagens Menighedsandagt er i Aar Kl. 23—24.* Menighedens Medlemmer opfordres til at tage Del i Tilbedelsen.

Sakramentskirken

Palmesøndag: Kl. 9½ Hovedgudstjeneste med Palmevielse. Kl. 17 Andagt. *Skærtorsdag:* Kl. 7 Højmesse. Kl. 17 Andagt. *Langfredag:* Kl. 10 Præsantifikatmesse. Kl. 17 Korsvejsandagt. *Paaskelørdag:* Kl. 7 Paaskelyset og Døbevandets Indvielse. Kl. ca. 8½ Højmesse med Vesper.

Jesu Hjerter Kirke

Palmesøndag: Kl. 8,30 Fælleskommunion for de mandlige Kongregationer. Kl. 9,30 Palmevielse og Procession; derefter Højmesse m. Oplæsning af Lidelseshistorien. Mand. 7. Apr. Kl. 20 Møde for de unge Mænds Kongregation. Studiekreds: Rundskrivelsen om Ægteskabet. *Skærtorsdag:* Kl. 7 Levitmesse; derefter Tilbedelse af det helligste Sakramente indtil Aftenandagten. Kl. 18 Andagt med Prædiken. Mændenes Kongregation deltager i Andagten. *Langfredag:* Kl. 10 Liturgisk Gudstjeneste. Kl. 18 Andagt og Fasteprædiken. *Paaskelørdag:* Kl. 7 Liturgisk Gudstjeneste. Kl. ca. 8 Levitmesse.

St. Antoni Kirke (Brønshøj)

I den stille Uge er Gudstjenesterne ligesom sidste Aar. Langfredag er Aftengudstjenesten Kl. 15 med Afslutning af Fasteprædikenerne: »Kampen mod Synden« og Korsvejsandagt. Askus-Koret medvirker ved Gudstjenesterne Langfredag og Paaskesøndag.

Immaculatakirken

Palmesøndag: Stille Messe Kl. 7. Palmevielse Kl. 9,30; derefter følger Højmassen med Oplæsning af

Lidelseshistorien. Kl. 18 Andagt m. sakr. Velsignelse. *Skærtorsdag:* Højmesse Kl. 7. Hellig Time fra 18—19. *Langfredag:* Præsantifikatmesse Kl. 7. Lidelsesandagt Kl. 14,30 med Korsets Nedlæggelse. *Paaskelørdag:* Gudstjenesten begynder Kl. 6; Messen følger ca. Kl. 7,15.

St. Tereses Kirke, Rygaard

Skærtorsdag Kl. 7 stille Messe. *Langfredag Kl. 8* Præsantifikatmesse. *Paaskelørdag* begynder Ceremonierne Kl. 7.

St. Liobasøstrenes Kapel

Palmesøndag: Kl. 8,30 Indvielse af Palmegrene. Højmesse. Onsdag d. 9. Apr. Kl. 20 Sørgematutin. *Skærtorsdag:* Kl. 8,30 Højmesse. Kl. 20 Sørgematutin. *Langfredag:* Kl. 8,30 Gudstjeneste. Kl. 20 Sørgematutin. *Paaskelørdag:* Kl. 6 begynder Ceremonierne. Højmesse. Kl. 20 Matutin.

Benediktinerindernes Klosterkirke

Palmesøndag: Kl. 7,15 stille Messe. Kl. 9 Palmevielse, Procession. Højmesse. Kl. 15,30 Vesper. *Onsdag Kl. 16,30* Mørk Matutin. *Skærtorsdag:* Kl. 8 Højmesse. Kl. 16,30 Mørk Matutin. *Langfredag:* Kl. 8 Langfredagsgudstjeneste. Kl. 16,30 Mørk Matutin. *Paaskelørdag:* Kl. 7 Ild-Indvielse o. s. v. Kl. ca. 9 Højmesse. Kl. 19 Complet.

Tekstbøger til Mørk Matutin kan faas ved Porten, St. Kjeldsgade 1.

Eksercitier paa Rygaard

I den stille Uge holdes 3 Dages Eksercitier for yngre Kvinder i Assumptionsklostret, Rygaard, Bernstorffsvej 54, Hellerup, Tirsdag d. 8. April Kl. 19 til Paaskelørdag d. 12. Morgen. Leder: Pater Alfred Otto.

Indmeldelse sker til Klostret senest d. 5. April skriftligt eller telefonisk (Hellerup 3118, bedst 10—10½ og 15½—16½). Pris 10 Kr. Rationeringsmærker bedes medbragt.

C. J. Gerlach VINHANDEL

Vinum de Vite . Kr. 2,60 pr. Høflasker frit leveret overalt
Blegdamsvej 118 . Telefon Øbro 8606
Edsvoren Messevins Leverandør

HORSENS

Manufaktur . Trikotage . Udstyr

A-S Horsens Textil Lager

Leverandør til katolske Institutioner

Carl Bech

aut. elektr. Installatør

Vestergade 33 . Telf. 1026

Leverandør til kath. Menighed

R. I. P.

Vor lille Mor,

Fru Hansine Lomholdt Pedersen

døde Mariæ Bebudelsesdag, styrket ved vor hellige Kirkes Naademidler.

Den kære Afdøde anbefales til de Troendes Forbøn.

De Efterladte.

NAKSKOV

<p><i>Spis</i> Arbejdernes Pøllesbageri's Produkter Nakskov . Telefon 621</p>	<p>Kul, Kokes, Cinders, Briketter og Brænde bedst og billigst hos Aug. Freuchen & Co. T. G. Krøyer A/S</p>	<p>Broderlmagasinet Østergade 18 . Telefon 921 Alt til Håndarbejde. Tegning, Montering Stort Udvalg i Garn Leverandør til Søstrene</p>
<p>Nakskov Dampmølle <i>Aktieselskab</i></p>	<p>Julius M. C. Olsen Gær, Korn Mel, Gryn TELEFON 594</p>	<p>Weltzmann's <i>Møbel- & Lighistemagasin</i> Tilegade 11 . Nakskov Telefon 1006 . Privat Telefon 996 <i>Alt vedr. Begravelser ordnes billigt</i></p>
<p>Alle Sorter Brændsel til Kakkellovne og Varmeapparater tilbydes billigst i allerbedste Kvaliteter. A-S Nakskov Kulimport Telefon Nr. 17 <i>Leverandør til den katolske Kirke</i></p>	<p>Wald. Clasen Murermester Telefon 208 1. ev. til kat. Kirke</p>	<p>Chr. Steffensen <i>HERREEKVIPERING</i> Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796 Leverandør</p>

AARHUS

<p>Linoleum <i>billigst Høilund Carlsen</i> Aaboulevarden 5, Aarhus, Tlf. 1347</p>	<p><i>Alfred Pihl</i> Bagermester, Conditor Telefon 3041 - Hammershus <i>Leverandør til St. Josef Hospital</i></p>	<p><i>Hjemmelavet Paalæg . Smørrebrød</i> »BOTHILLA« Ryesgade 24 . Telefon 6162</p>
---	---	--

AALBORG

<p><i>Køb i Vestbyen</i> Trikotage og Herrelingeri hos HENRY HANSEN Kastelvej 39 . Telefon 5665</p>	<p>Mathias Christensen Absalonsgade 14 . Tlf. 1556 <i>Kolonial . Delikatesser . Kaffe</i></p>	<p>Hjemmebageriet v. Toft Mathiasen Prøv mit 1. Kl. Brød og Kager Borgergade 32 . Telefon 6408 <i>Lev. til den mandlige Kamillianerklinik</i></p>
<p>Ferd. Færch & Co. Tømremestre Strandvejen, Tlf 301</p>	<p>Mursten <i>Aalborg Teglværker</i></p>	<p>CHR. SIMONI grundl. 1836 Kul- og Koks-Import Telf. 67 - 68 - 69 Leverandør til St. Josef Søstrenes Hospital og Kamillianerkliniken i Aalborg</p>
<p>Aalborg's katolske Begravelseskontor <i>Jens Bangsgade 8</i> Ordner Begravelsen gratis, smukt og samvittighedsfuldt . Tlf. 2068 . 2289</p>	<p style="text-align: center;">WORNING <i>paa Østergade</i></p>	<p>Køb Hjemmets Udstyr ROS Thuøn, Gravensgade 2</p>
<p>P. Krebs <i>Elektroinstallatør</i> Frederiksgade 6 Telefon 1786 <i>Udf. Arb. ved Kamillianerkliniken</i></p>	<p>M. Thomsen Støtt <i>Entreprenør og Murermester</i> Kong Christians Allé 6 Telefon 1992</p>	<p>Hans Wiencken Kastelvej 51 . Aalborg er det rigtige Indkøbssted for Kød, Flæsk og Paalæg <i>Reelle, unge Varer til beskedne Priser</i> Egen Pølsefabrik . Forlang Tilbud</p>

H. PERS EFTERFØLGER

N. NIELSEN & A. BROSTRØM

Aut. Vand-, Gas- og Blikkenslagermestre
SANITET- CENTRALVARME
Algade 58   Aalborg   Telf. 681

VEJLE

**Vejle Trælast &
Kulkompagni**
Havnegade 22 . Tlf. 68 og 69
Lev. til de kat. Institutioner

*Køb hos vore
Annoncører*

C. V. Berg
Blikkenslagermester
aut. Gas og Vandmester
Langelinie 53, Telf. 131, 1637
Leverandør til de katolske Institutioner

Carl Petersen
Slagtermester
1. Kl. Varer - Pølsefabrik
Nørregade 2 . Tlf. 17 21
Leverandør til St. Marie Hospital

**VEJLE NY
Mineralvandsfabrik**
P. C. NIELSEN
Vissingsgade 8, Telefon 121, 205
Leverandør til St. Maria Hospital

A/s Vejle Mælkekompagni
Fineste Mejeriprodukter
Vejle . Telefon 335
Leverandør til St. Maria Hospital

RANDERS

S. UTTRUP *Murermester*
Alle Murer-og Jernbetonarbejder udføres
Fabersvej 30 . Telefon 1644
Leverandør til St. Josefs Hospital

N. I. Nielsen
Vand & Gasmester v. Martin Nielsen
W. C. Installationer, Rep. af Centralvarmeovne
Markedsgade 16, Telefon 1834
Leverandør til St. Josef Hospital

Randers
Mælkeforsyning
Telefon 389 og 823
Leverandør til St. Josefs Hospital

ODENSE

Junker-Dreie
Kolonial . Delikatesser
Nørrebro 49 . Odense
Lev. til Sct. Josefs Hospital

Vald. Tørring
aut. elektr. Installatør
Kongensgade 13, Tlf. 20 21
Leverandør til Dalum Kloster

JØRGEN RASMUSSEN
Glarimester
Overgaden 29, Telefon 1117
Leverandør til St. Josefs
Hospital og Kirken

Sophus Larsen & Søn
Kød og Fedevarer
Vesterbro 90 . Tlf. 3715
Albanigade 35 . Tlf. 4895

Man befinder sig godt paa
Prior-Caféen
Telefon 2764
Vestergade 1, 1. og 2. Sal
Hyggeligt, roligt og godt

Odense Brugsförening
*Kooperativt Selskab uden solidarisk
Ansvar . 8 Afdelinger*
Kolonial . Isenkram . Manufaktur
Husk Dividenden
Køb klogt, køb kooperativt

HOLBÆK

Skomagermester Chr. Jensen
ved Valborg Jensen
Alt i nyt Fodtøj samt Reparationer
Tidemandsvvej 5 . Telefon 726
Leverandør til St. Elisabeth Hospital

Henry Smith *Carl Smiths Eftf.*
Aut. Gas og Vandmester
Algade 9 . Telefon 137
Lev. til St. Elisabeth Hospital

A-s Arbejdernes Fællesbageri
Bedste Brødsted
Lev. til St. Elisabeth Hospital

A. P. PEDERSEN
Murermester
Markedsplads 10 . Telefon 239

Vestergades
Maskinværksted
RASMUSSEN & NIELSEN
Telefon 1039

H. P. Larsen
Kolonial . Delikatesser
Algade 28 . Tlf. 849
Leverandør til Hospitalet

Holbæk Mejeri A/s
Algade 54 . Telefon 65
Leverandør til Hospitalet

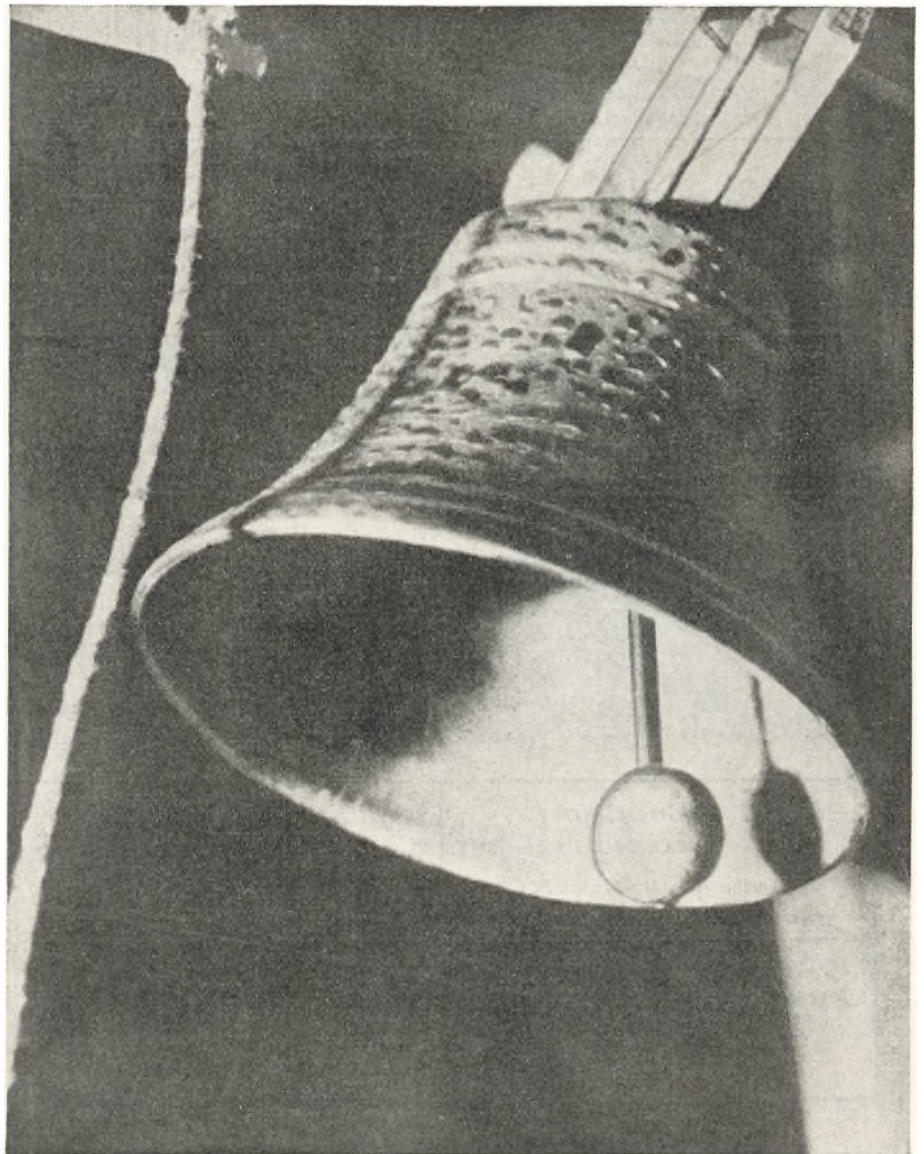
SVEND MØLLER *Bagermester*
1. Kl.s Bageri & Conditori
Tidemandsvvej 10 . Tlf. 203
Leverandør til Hospitalet

JENSEN & OLSEN
statsaut. Installationsforretning
Elektrisk Lys og Kraft
Algade . Telefon 365
Leverandør til den kat. Menighed

Katolsk

Ugeblad

13. April 1941
89. Aarg. Nr. 15
25 Øre

Paaskehelg

Munkemel

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører
Frederiksholms Kanal 6, Kbh.
Tlf.: 12,166 og 12,161

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog, 125. Telefon Amager 4019

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL **KØK** **KOKS**

NØRREGADE 15

TELF. 9270

Arbejdernes Kaffeforsyning

Bedste Luksus Kaffe 95 Øre 1/4 kg
Prøv vore henkogte Frugter
Viktoria Blommer
Ananas, Fersken osv.
Amagerbrogade 156

Balsløw's Tapetmagasin

Strandvej 9 . Ryvang 2045
Alt til Mørklægning

Købke's

Reproduktionsanstalt

Vester Voldgade 91

Klicheer i fineste Udførelse

W. Staack

Malermester

Blekingsgade 6 . Tlf. Amager 1158

Walther A. Randrup

Slagterforretning

Kød . Flæsk . Charcuteri
Købmagergade 58, Tlf. C. 3179
Amagerbrogade 132, Tlf. Am. 416 y
I Helsingør, Støng. 19, Tlf. 1056

T.R.

Linoleum . Træparket

**ASMUSSEN
& SØNNER**

Peder Skramsgade 7 . København K
Telefon: Central 2260 & Byen 384

Georg

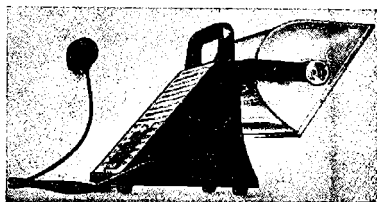
Larsen

Tlf. Valby 1058
København

KØBBERDÆKKER
BLIKKENSLAGER
GAS- & VANDMESTER
SANITETS-ANLÆG
CENTRALVARME
KLOAK-ANLÆG

Malermfirmaet Gustav Lehnert

Rud. Berghsgade 65 . Ryv. 1421 y
Alt Maler-
og Tapetsererarbejde udføres

Salg og Udlejning af Lysbade-
lamper og alle elektromedicin-
ske Apparater.

Dansk Røntgen-Teknik A/S

København Telf. 4229 Aarhus Telf. 6545
Leverandør til de katolske Hospitaler

R. Wilhelm

Bageri og Conditori

Frederiksvej 18 . Tlf. Goth. 1371
Lev. til Institut Jeanne d'Arc

Heinze's Vinduespolering

Ole Suhrsgade 12 . Byen 2261 y
Lev. til Assumptionsklosteret Rygaard

Bageri & Conditori

F. WIENHOLTZ's EFT.

Vesterbrogade 131 . Central 2821
Leverandør til Sct. Elisabeth Søstrene

Gør Deres Indkøb i

Kolonial-Lageret

en gros Lager . detail Salg
Blaagaardsgade 4 . Nora 5834
Leverandør til Sakraments Kirken

Brdr. Wiggers Malermestre

Taaibæk Strandvej 45 . Tlf. Bellevue 154
Udfører Arb. v. Assumptionsklosteret Rygaard

C. J. Schledermann & Sønner

MURERMESTRE . ENTREPRENØRER
Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122

Jernbeton
Murermester ved Sct. Maria Hospital

Stat

Frank Andersens Fond

Postgiro 1087

Frykkeriet Danmark

ved Tjæder Nielsen
Brolæggerstæde 11 . Central 2979
Vibrandsvej 75 . Amager 3986
Lev. til Sct. Elisabeth Hospital

Den vantro Thomas i moderne Klædebon

I Berlingske Aftenavis (4/4) har cand. mag. Erik Wedell Andersen gjort sig til Talsmand for, at Kristendommen giver Afkald paa Opstandelsestroen, altsaa Kristi legemlige Opstandelse. Han vil nøjes med at opfatte Opstandelsen symbolsk, idet han peger paa Kristi Læres Sejrsang gennem Verden. Og Begrundelsen er, at det for moderne Mennesker kan være svært at tro paa Kristi virkelige Opstandelse.

Han skriver:

»Mangfoldige Teologer i den nyere og nyeste Tid har ikke ment at kunne fastholde denne Tro over for hele det moderne videnskabelige Verdensbillede, og de har heller ikke ment det nødvendigt, eftersom moderne evangeliekritisk Forskning har vist dem, at der var mangfoldige indre Vidnesbyrd i Evangelierne om, at en saadan Tro end ikke var i Overensstemmelse med, hvad der sandsynligvis skete efter Jesu Korsfæstelse og Død.«

Vi vil gerne gøre et Par Bemærkninger hertil:

1. Det er muligt, at der er Læsere, som lader sig imponere af, hvad »mangfoldige Teologer« mener. Os kan det ikke imponere. Foruden den katolske Kirkes Hærskare af Teologer findes der i den protestantiske Verden en nok saa stor »Mangfoldighed af Teologer«, som fastholder Troen paa Kristi legemlige Opstandelse. Naar der saa iøvrigt er Tale om den moderne Bibelkritik, er det godt at huske paa, hvilken Hvepserede denne Bibelkritik er, Brod vendt mod Brod,

en Summen af nye Opfattelser og Gendrivelse af de ellers saa »moderne« Resultater. Naar man en og anden Gang faar Lejlighed til at høre Grundene til, at de rationalistiske Bibelforskere kommer til deres Resultater, faar man ikke megen Respekt for den moderne Bibelkritik. Naar Biblen fortolkes af Mennesker, som ingen Ærbødighed har for den gamle kristne Tradition, men behandler Biblen som enhver anden Bog, er der iøvrigt slet ingen Grænser for Fortolkningernes Opfindsomhed.

2. Da der ikke nævnes noget konkret Argument imod Kristi legemlige Opstandelse, kan vi heller ikke gendrive noget saadant. Vi maa nøjes med angaaende de evangeliske Beretningers Uoverensstemmelser at slaa fast, at der ikke findes nogen Uoverensstemmelse i det væsentlige, nemlig, at Kristus efter sin Død er blevet set i legemlig Skikkelse af adskillige Mennesker. De ubetydelige Uoverensstemmelser gør blot Vidnesbyrdene saa meget mere overbevisende, som de viser, at de er uafhængige af hinanden. Øjenvidners Beretninger vil altid afvige i Detaljerne.

3. Der er intet i Opstandelsestroen, som støder an mod det videnskabelige Verdensbillede. At Gud, der har skabt Naturlovene, ogsaa kan ophæve dem, maa for den Kristne være indlysende. Det er netop et Omraa-

de, som ligger udenfor Videnskabens Felt.

4. Den omtalte Artikel belyser protestantisk Kristendom. Hvilken Usikkerhed og hvilken Mulighed for Meningers Mangfoldighed, naar den eneste Troskilde er Biblen, som enhver Bibellæser ifølge den frie Bibelfortolknings Princip, kan tyde efter sit Hovede. Konsekvenserne faar det til at svimle for os. Kristendommen skal nivelleres for det, som »moderne Mennesker« har svært ved at tro paa. »Moderne Mennesker« har formodentlig overhovedet svært ved at tro paa noget overnaturligt. Og hvad saa med Budene. Dem falder det sikkert ogsaa »moderne Mennesker« svært at holde. Forfatteren bebuder i Slutningen af sin Artikel en reformeret Kristendom. »Religion er Genstand for Udvikling,« siger han. Vi tænker med Skræk paa, hvad der vil blive Resultatet af, at den reformatoriske Kristendom yderligere reformeres.

Troen paa Kristi virkelige (altsaa legemlige) Opstandelse har været Hovedhjørnestenen i hele den gamle kristne Tradition. Hvad bliver der tilbage, naar den forsvinder?

Vi er lykkelige over, at vor Kristendom ikke er baseret paa individuel Fortolkningskunst, men paa den 1900 Aar gamle Kirkes stadige og urokkelige Vidnesbyrd. Sandheden ændres ikke gennem Tiderne. Den staar.
C. B.

Horisonten rundt

Katolicisme kontra Intelligens

Ovre i Sverige har den tyske Filosof *Ernst Cassirer*, som nu er ansat ved Göteborg Højskole, udgivet en lille populærvidenskabelig Bog om Gustav Adolfs Datter, *Dronning Kristina*. Som regerende Dronning søgte hun som bekendt at gøre Sverige til et Kulturcentrum. En Række af de berømteste Videnskabsdyrkere blev kaldt til Sverige, deriblandt Filosofen og Matematikeren Descartes. Professor Cassirers Bog beskæftiger sig særligt med denne franske Tænkens Indflydelse paa Dronningens Konversion til den katolske Kirke. Cassirer mener, at Konversionen var den nødvendige Konklusion paa en logisk Tankerække, og at det ikke var Descartes egen katolske Tro, men hans filosofiske Sandhedskrav, der satte Dronningen paa Vej til Rom. Sandheden maatte være een, og overfor Protestanternes indbyrdes Uenighed stod Kirkens fasttømrede Enhed.

Overfor en saadan Forklaring er det morsomt at se den svenske Presses Reaktion. I »Arbejdet« anmelder Ove Moberg den lille Bog og forkaster pure Forfatterens Resultat med en henrivende Begrundelse. Det kan ikke være rigtigt, for hvis Kristina var saa selvstændig og betydelig en Aand, som den nyere Forskning mener, maa hendes Konversion være en Gaade. (Hidtil regnede man med, at fordi hun konverterede, var hendes Aandsliv ikke videre meget bevendt). Det for denne Opfattelse givne er, at Intelligens og Katolicisme er uforenelige. Det er simpelthen Udgangspunktet, som ikke behøver nærmere Forklaring.

Industri og Devotionalier

»Kristeligt Dagblad« gjorde sig forleden lystig over, at et Firma i Olmütz paa Wiener Foraarsmessen anbefalede sig

med kunstnerisk værdifulde »Devotionalier«, der er i Overensstemmelse med de kirkelige Forskrifter og tager Hensyn til de særlige Ønsker hos Beboerne i de enkelte Aftagerlande. Spøgen skyldes dels en uberettiget Formodning om, at Devotionalierne skulde være tilpasset til de forskellige Religioners Behov (omfatte alt fra tibetanske Bedemøller til Modelsejlere til danske Kirker), dels en Misforstaaelse af, hvad »Devotionalier« egentlig er, nemlig Genstande til religiøs Brug i Hjemmene, og dels et Krav om, at saadanne Ting ikke maa kunne fremstilles industrielt, for saa gaar det ud over deres religiøse Værdi.

Hvor vaagen en Kritik man end bestandig maa nøde en saadan Industri med, fordi den ofte henvender sig til den daarligste Smag (der desværre er saa købedygtig), skal Kirken ikke spærre Vejen for Populariseringen af religiøse Kunstværdier, blot fordi de er Genstand for industriel Masseproduktion.

Passionsaftenen i Domkirken

Højskolens Passionsaften i St. Ansgars Kirke samlede saa mange Tilhørere som Kirken havde Plads til, og selv om der var koldt, og flere Forkølelser fik deres Start den Aften, var der udelt Glæde over det smukke Arrangement, den kraftige Prædiken og den herlige gregorianske Sang. I Koret samlede *Aksel Theilmanns* store Krucifiks Opmærksomheden om den lidende Frelser. Pastor *Thorbjørn Møller* talte i sin Prædiken om Guds Mening med vore Lidelser, specielt de Lidelser, der rammer et helt Folk. Han fandt meget smukke og stærke Udtryk for den folkelige og nationale Besindelse, som Danmark har oplevet i det sidste Aar, og drog Sammenligninger mellem det klagende Jødefolk i det Gamle Testamente og det danske Sinds Lidelser i vor Tid.

Prædikanten viste os saa hen til Frelseren og den Prædiken om Lidelsen, han bestandig holder for os fra Korsets Prædikestol, og som ogsaa giver os det frelsende Svar i vor nationale Lidelse. De liturgiske Tekster lød derefter i deres betagende Skønhed, sunget af fire Præster og udvalgte Medlemmer af vore Kirkekor. Forsamlingen skiltes i en egen stille Stemning, ypperligt stemte til de alvorstunge Uger.

Dødsfald

Ved Redaktionens Slutning kommer det sørgelige Budskab, at Sr. Louise Joseph, der fra 1907—1930 var Institut S. Josephs dygtige og afholdte Overlærerinde, er afgaaet ved Døden. Sr. Louise kom i 1883, kun 16 Aar gammel, til Danmark, som hun elskede saa højt. De sidste ti Aar tilbragte Sr. Louise paa Frederiksberg. I næste Uge bringer vi en Artikel om den afdøde, skrevet af en tidligere Elev.

I Radioen Skærtorsdag

synger Koncertsangerinde Edith Petersen Kl. 22,25 i Udsendelsen »Kirkemusik fra Baroktiden«. Programmet omfatter en Salme af Kingo, en gammel dansk Folkesang, oversat fra Latin, Jeremias Klagesange til Tone af Joh. Rosenmüller samt 112. Salme til Hændels Melodi.

Ugebladets Indholdsfortegnelse

for 1940 foreligger færdigtrykt og tilsendes alle, der bestilte Indholdsfortegnelsen for det foregaaende Aar. Er der flere, som ønsker at indbinde Bladet, kan Indholdsfortegnelsen bestilles fra Katolsk Blad- og Bogcentral, Boyesgade 8 A, hvorfra den tilsendes gratis.

Fra Ugebladets Trykkeri har vi faaet en billig Pris paa Indbinding: Kr. 7,50 for en Aargang, indbunden i 2 Bind, Shirting med Guldtryk paa Ryggen. Hvis De ringer Nora 8908, bliver Bladene afhentet.

Opstandelsen og Livet

Der er ikke i hele Litteraturen en Sang, der svinger sig saa højt opad som *Exultet*. Paaskelysets Flamme hæver sig saa højt, at den naar Dagens Stjerne — »den Stjerne«, synger Diakonen, »som aldrig skal gaa ned.« Maaske vi er blevet uvant med Liturgien til Paaskevigilien, men gid vi saa ydmygt og taknemmeligt maa vende tilbage til at elske den.

Bibel og Opstandelse

Men lad det aldrig kunne siges, at vi ikke elsker og dvæler ved Skriftens Beretning om Paaskedagen. Den genspejler saa fuldendt de hellige Kvinders og Apostlenes aandelige Pine — deres fuldkomne Forvirring, da Englene første Gang forkyndte: »Han er ikke her! Han er opstanden« og viste den tomme Grav og Linklæderne; den meget realistiske Tildragelse med Johannes og Peter, der løb, saa den ungdommelige Johannes kom i Forkøbet for den ældre og dog veg tilbage fra at gaa ind i Graven — mens Peter impulsivt løb derind først; den vidunderlige Idyl med Maria i Haven og Gartnerens mystiske Skikkelse, anet gennem Morgentaagen og hendes egne Taarers Taage, og hans blide, halvt smilende Ord, der bød hende: »Hæng ikke ved mig« —; og Solnedgangs Stemningen paa Vejen til Emmaus og Fredsgaven i den lampelyse Nadversal — og den usigeligt trøstende Historie om St. Thomas.

Men alt dette vil vi tænke paa hver for sig. Og vi vil endnu engang finde, at Paasken er lige saa dyrebar for os som Bethlehem og hele den enkle Beretning om alt, hvad der skete ved Genesareths Bred, og at den er det eneste Faktum, der gør Lidelshistorien til at udholde for vor Tanke.

Jeg vil derfor i disse Linier vende tilbage til det Emne, som jeg er bange for, at jeg tærsker Langhalm paa, men saa faar det være. *Kristendommen er Opstandelsens Religion*. Og den eneste.

En Livsfilosofi, der ikke er prædiket

En engelsk, katolsk Filosof, Douglas Jerrold skrev i sin Bog »The necessity of freedom« (1939), at *for første Gang* er et stort Antal Mennesker beskæftiget med at præge den kristne Livsfilosofi paa Verden. Hvad kan han mene med det? Har Mennesker ikke prædiket Kristendom i næsten 2000 Aar? Han maa mene i hvert Fald fem Ting. For det første, at der er en »kristen Filosofi« (han taler om en »Syntese«, men det lyder maaske uklart. Han mener en velordnet Maade at betragte og bedømme Menneskeheden paa, saa der skabes en harmonisk, ordnet Levevis. Lad os hellere sige »Filosofi« og være enige om, at det er Meningen, at alt kristent skal føre til det »rette Liv«, baade individuelt og socialt). For det andet, at Verden *ikke* lever efter denne Filosofi. For det tredje, at den aldrig er blevet prædiket eller tilfredsstillende prædiket. (Det er den dristigste af hans Paastande). For det fjerde, at de Kristne ikke har staaet Maal med deres Pligter paa dette Felt, og selv om mange nu virkelig staaer Maal med Pligterne, er der mange flere, som ikke gør det. Og for det femte, at hvis denne Prædiken slaar igennem, vil der ske en virkelig *Opstandelse*. Enhver Katolik ved jo, at Fremgang i et saadant Foretagende er en guddommelig, ikke en menneskelig Handling; og Opstandelse er en guddommelig Handling: *Gud oprejste Kristus fra*

de døde, som Apostlene blev ved med at sige. Hvis derfor Mennesker har levet det kristne Liv og ikke gør det, men skal gøre det igen, vil dette skyldes en guddommelig Handling, om end denne udtrykker sig gennem menneskelige Redskaber. Det vil derfor i virkelig streng Forstand være en Opstandelse.

Opstandelsen gentager sig

Jeg kunde selv tilføje, at hele Kristi Historie bestandig gentager sig i det mystiske Legeme, Kirken. De ældste Kirkefædre sagde ofte, at Kirken bestandig lader Kristus fødes paany i de døbte Menneskers Person — og alle Kristne skal paa den ene eller anden Maade dø sammen

SANDHEDENS
REDSKAB —

er den katolske Presses Parole!

Er De klar over

at det er KATOLSK AKTION
at medvirke for den katolske
Presses Udbredelse, og

har De tænkt paa

at Deres Indsats i dette Arbejde er
at medvirke for Udbredelsen af

Katolsk + Ugeblad

Danske Katolikers Blad

Abonnement
kan tegnes gennem
Postvæsenet

med Kristus, og Kirken maa selv ogsaa gøre det. Men da denne aldrig kan høre op med at være til, maa den ogsaa bestandig genopstaa sammen med ham; den maa have sin stedse-gentagne Opstandelse. Jeg tilføjer desuden, at vi tør stole paa, at i sand Betydning er hver Opstandelse en Dør ind til *et bedre Liv end før* — jeg mener ikke blot et mere moralsk Liv, men en bedre *Slags* Liv. Og nu maa vi tænke lidt over disse stærkt udfordrende Tanker.

Da Filosofien begyndte

Vor Herre prædikede ikke nogen almen *Filosofi* om Menneskets Natur, og han kom ikke med *Teorier* om f. Eks. Regeringsformer, Kunst, Ejendomsret o. s. v. Han gav nogle faa gigantiske Principper — moralske (Bjergprædikenen), asketiske (Læren om Korset og Selvfornægtelsen), »politiske« (Giv Cæsar, hvad Cæsars er — et Svar, der var lige saa gaadefuldt som Spørgsmaalet var uærligt), teologiske og mystiske (især genfortalt af St. Johannes... »Jeg er Brødet, Vintræet, Opstandelsen og Livet« — »Jeg og Faderen er eet«) — og overlod det saa til os at tænke dem efter. St. Paulus begyndte paa at gøre dette, men især hvad angaar Naaden og vor Indlemmelse i Kristus. Saaledes siger han ikke noget om Slaveriets Institution som saadan, men han fortæller os, hvordan vi skal føle overfor Slaverne og behandle dem som »Brødre i Kristus«.

Skolefilosofi, ikke Prædiken

Aarhundrederne igennem udviklede der sig en Lære om Mennesket og det menneskelige Samfund, om Synd og Evighed, men saa vidt jeg kan se, skete det indenfor *Skolerne*, de filosofiske og juridiske. Saaledes udarbejdede St. Thomas (fulgt af f. Eks. Vittoria og Suarcz) en ypperlig Teori om Friheden, og det gjorde ogsaa den store Middelalder-Jurist Bracton (for kun at nævne en enkelt), til hvem vor engelske »common law«

gaar tilbage — saaledes at det bedste i de Forenede Staters Konstitution i lige Rækkefølge gaar tilbage gennem denne »common law« til den ældste kanoniske Lov, f. Eks. givet af den afrikanske Pave St. Gelasius I († 496). Og naar det middelalderlige Pavedømme saavel som dets Modstandere (f. Eks. Dante, den sublimeste af dem) udarbejdede en Teori, var det udelukkende i Relation til det specielle Spørgsmaal om »*Pave og Kejser*«. Jeg tvivler paa, om selv Renaissancens Teologer anvendte deres Retfærdigheds-Teorier paa samtidige *Fakta* (saasom Slavehandel, Skattemetoder, Bøndernes Ejendomsret o. s. v.), selv naar de angreb Teorien om det absolutte Kongedømme — hvilket bragte Jesuiterne ud i saa farlig en Situation! Ingen kristen Livsfilosofi blev *prædikeret*.

Efter Reformationen

Derfor gik det saaledes til (jeg holder mig som sædvanlig til England): Da den højeste religiøse Instans, Kirken, blev fjernet, fulgte den *territoriale* Revolution, der skyldtes, at Kongerne maatte bestikke deres Adelsmænd, saa disse fik uhyre Godser, der blev taget fra Folket. Derpaa fulgte den *industrielle* Revolution, der skyldtes Opdagelsen af Kul og Damp, saa at Magten flyttedes til Mænd, der ejede, ikke blot Jord, men kulførende Jord, samt Kapital til at anskaffe sig og benytte Maskiner. Herpaa fulgte en Periode af næsten eksempeløst Slaveri: meget faa vovede at kritisere de store Kapitalister, og Statskirken forekom at være saa slem en Kapitalist som nogen, og i hvert Fald vovede ingen nogensinde at fordømme den fremherskende afskyelige *Brug* af Rigdommen eller den Tro (som ofte blev direkte udtrykt), at Menneskets Opgave her i Livet er at tjene Penge, saa mange som muligt og lige-gyldigt hvordan.

Denne mere end barbariske Lære var saa skændig, at der ligefrem maatte laves en Teori

for at pynte paa den. Da de europæiske Regeringer lidt efter lidt havde skilt sig af med Gud, maatte Mennesket sættes i hans Sted, og man mente, at alle sociale Forandringer eller Faser var Dele af en *uundgaelig Udvikling* (Darwin kom netop rettidigt hertil), og desuden var al Udvikling et *Fremskridt*, og Mennesket var saaledes perfektibel indenfor en lukket materiel Verden. Man skulde bare blive ved med at opdrage ham, saa vilde han til sidst opbygge det evige jordiske Paradis. Det er nu H. G. Wells' kedsommelige Lære — Verdens-Universitetet, Verdens-Tanken, den sluttelige Centralisering, den eneste Verdens-Regering, over hvilken der ikke findes nogen højere Appelinstans.

To modsatte Livsfilosofier

Man ser straks, hvordan alt dette ødelægger ikke blot al personlig Frihed (og Værdighed), men overhovedet alle mindre Grupper, begyndende med Familien. Jo mere Mennesker fratages deres Personlighed, des mere belejligt er det for den absolutte Stat (ogsaa den nationale), og det vil sige for den Gruppe Politikere, der har Magten i Øjeblikket. Det skal være dem (og mange gør allerede Krav paa det), som afgør, hvem der maa gifte sig med hvem (eller overhovedet gifte sig), hvor mange Børn de maa faa (om overhovedet nogen), hvem der maa faa Lov at tænke, og *hvad* de skal tænke — og i det lange Løb, hvem der maa faa Lov til at leve. Det var denne vældige Kontrast mellem to Livsfilosofier, den ene kristen, den anden anti-kristen (og derfor anti-social og tilmed anti-human), som Chesterton hele sit Liv igennem blev ved med saa hæftigt at fremhæve. Og det var i Virkeligheden, fordi han saa, at Kirken og kun den opretholdt hin Frihed og Værdighed, at han satte sin Fod paa Vej til Troen. Det vilde være grusomt mod hans Minde, hvis vi blot opfattede ham som en underholdende Forfatter. Han var en Evange-

list, en Apostel og ganske afgjort en Profet.

Encyklikaernes Bombenedslag

Men faar den almindelige Kristne blot saa meget som Øje paa disse Fakta? Douglas Jerrold mener *nej*. Pave Leos sociale Encyklikaer hurde have virket som Bombenedslag indenfor og udenfor Kirken. Men gjorde de det? Nej. Mange Katoliker sagde arrigt: »Paven er blevet Socialist!« Hvor mange katolske Arbejdsgivere eller Rigmænd viste dem den ringeste Interesse? Holdt selve den gejstlige Verden op med (blot ubevidst) at yde Rigdomme og Privilegier sin Hyldest. Da Pius XI førte Leo up to date (med *sin* vanlige Kraft) maatte han offentligt klage bittert over, at visse rige Katoliker ligefrem hindrede Oplæsningen af hans Encyklikaer. Hvis en Regering hist og her sætter sin Vilje ind paa, at Rigdommen ikke skal være noget *absolut*, er det saa ogsaa klart, at den ikke *selv* kan være absolut? Vi er Vidner til det modsatte. Og enhver Katolik, der ikke efter sine Evner ved Besked med (aa, hvilket Smuthul for alle, der har Lyst til at sige, at de ingen Evner har og derfor er undskyldt), hvad den kristne Filosofi om Mennesket og Samfundet gaar ud paa, og som ikke prøver paa at anvende den, han hjælper simpelt hen den eneste anden Mulighed — den afkristnede Stat, hvor Personligheden ikke længere gælder. »Mange«, mener Jerrold, proklamerer virkelig den kristne Syntese saa højlydt de kan, men de *fleste* gør det ikke. Og det er rigtigt.

Sørg saa for — !

Sørg for at dette bliver forklaret, prædiket og anvendt i Detaljer. Anvendt paa Hjemmet, paa Skolen, paa Sognet og Vikariatet, paa hele Landet, De lever i, og paa dets Regeringsform. Dette er ikke Parti-Politik — undtagen hvis et »Parti« hylder den anti-kristne Teori. Jeg glemmer

ikke dette Tidsskrifts kloge Regel (en Regel jeg ogsaa vilde opstille for mig selv), at det ikke vil diskutere Parti-Politik som saadan. Men fundamentale Principper, som angaar Menneskelivet her og hisset, maa det diskutere. Sørg i det mindste for *Maksimum* af Enhed indenfor Hjem og Familie og for samvirkende haardt Arbejde i Deres Sogn i Forening med dettes Præst. Og i Vikariatet i Forening med Biskoppen. Ingen

Katolik er fritaget for dette. Saa vil det uforgængelige katolske Liv rejse sig endnu en Gang, hvor tung en Sten de, som søgte at myrde den, end har villet lægge over Graven, og hvor fast end Seglene er fæstnet. Og den opstandne Kristus — Kristus og hans Kirke — vil gaa frem mod de bedre Goder, der stadig er holdt beredt til os. Og saa — det evige Alleluia!

C. C. Martindale S. J.

Stakkels Alice More!

Gift med en Helgen ...

Man siger sommetider — og det er ikke af Kynisme, men i Forstaaelse for den fælles Menneskenatur's Svagheder — at en Helgen er en vanskelig Person at leve sammen med. Men overfor St. Thomas More, der var Lægmand, Ægtemand (to Gange), Familiefader, en meget travlt beskæftiget Mand og Litterat, kan jeg føle mig hjemme. Jeg behøver ikke at fremhæve, at jeg ikke kommer hans Dyd eller blot hans Temperaments Mildhed nær paa 100 Miles Afstand. Dog har jeg mere tilfældes med ham end med nogen anden af de Hellige. Jeg kan betragte denne den elskværdigste blandt dødelige som en personlig Ven saavel som et heltemodigt Eksempel. Og alligevel har jeg lidt ondt af Lady More.

Han giftede sig med hende, da han var 34 Aar og hun et Par Aar ældre. Seks Aar i Forvejen havde han ægtet Jane Colt, der var en ung Pige paa 17 og derfor ung nok til, at han kunde lære hende Musik og Latin. Heller ikke det Ægteskab har været romantisk, for den lovende unge Jurist og Parlamentsmedlem havde først tænkt paa at gifte sig med hendes Søster, indtil han saa, at Jane følte sig saaret over at være forbigaaet. Men Thomas følte Æmhed om end ikke nogen Lidenskab for

hende, og da han 20 Aar efter hendes Død skrev hendes Gravskrift, kaldte han hende *uxorcula Mori*, More's lille Hustru. Hun blev hans Ungdoms Hustru og Moder til hans fire Børn.

En Maaned efter hendes Død giftede han sig igen med speciel Tilladelse. Hans anden Hustru var Alice Middleton, en Enke med en tiaarig Datter. Der blev ikke foregivet nogen Forelskelse. Han trængte til en, som kunde tage sig af hans smaa Børn. En ung Pige paa 17 vilde ikke have egnet sig. Da han traf Fru Middleton, der var en dygtig Husmoder, hvis Talenter ikke blev udnyttet, gjorde han ikke Holdt overfor konventionelle Hensyn, men giftede sig med hende saa snart som muligt.

Og han blev en god Mand for Alice. Hun var for gammel til, at han kunde gøre en »Humanist« ud af hende, og jeg tror nok, at Latin og Filosofi laa udenfor hendes Rækkevidde. Han gav hende Lektioner i Sang og Fløjtespil. Hun var vistnok bedre til Husførelse, end Jane nogensinde havde været, og holdt mere af det. Og dog forestiller jeg mig, at hun sommetider følte sig udenfor. Maaske Sangtimerne var en Hjælp under de Omstændigheder. Men naar Erasmus var paa Besøg hos dem og førte en livlig la-

tinsk Samtale med Børnene Margaret, Elizabeth, Cecily og John, tænker jeg mig, at Lady More (som hun nu hed) sommetider har ønsket, at hun kendte mindre til Kogekunst og mere til Cicero. Selv naar Samtalen var paa Engelsk (hvad den som oftest maa have været) har den rummet mange Hentydninger, der gik hende over Hovedet. Og hun var fuldstændig uden Sans for Humor.

Vi maa ikke begaa den historiske Fejl at tro, at Middelalderen eller den tidlige Renaissance tænkte ligesom vi om visse Sager. Romantisk Kærlighed blev ikke anset for at være nødvendig for et lykkeligt Ægteskab. Snarere mente man, at de to Ting normalt stod i Modstrid med hinanden. Lærdom blandt Kvinder var næsten noget uhørt. Derfor maatte Alice More hente sig al den Trøst, hun kunde faa fra sin ganske overordentlige »sunde Sans«. Hun kunde ryste paa Hovedet (og gjorde det sikkert) ved Tanken om, at hendes Mand vilde lære Børnene Græsk. Det er saamænd mest sandsynligt, at hun selv ikke engang kunde læse Engelsk.

Hendes Temperament var ikke netop blidt. Selv om vi ikke behøver at kalde hende en Havgasse eller den Slags, saa havde hun en skarp Tunge. Og ude i Køkkenet gik ikke alt, som det skulde. Erasmus kunde skrive om sin kære Ven: »Han er af et saa forsonligt Temperament, at hvis der viser sig en Fejl, som ikke kan rettes, giver han sig til at holde af den, som om det var det dejligste i Verden.« Af Sammenhængen kan man se, at dette blev skrevet, mens Erasmus tænkte paa Alice, og det er kun retfærdigt overfor Thomas. Men paa den anden Side, saa har en Ungkarle-Ven (tilmed en, der var vant til at blive opvartet i alle Ender og Kanter) maaske ikke forstaaet alle den huslige Økonomis sammensatte Problemer. Hvis Alice sommetider gik over Gevind, hvem vil saa bebrejde hende for det — med Erasmus som Gæst!

Samtidig kan vi godt forstaa, at den ligevægtige More — om

hvem Svigersønnen William Roper sagde, at han aldrig havde set saa meget som en Krusning paa den stille Overflade, mens Stapleton (der havde alle Mores Slægtninges og Venners Erindringer at støtte sig til) kunde sige, at More kun to Gange i sit Liv havde vist sig vred — havde en god Prøvesten til hyppig Brug for sit vennesele Temperament i den hidsige Alice. Det er ganske klart, at han nød og lærte sine Husfæller at nyde Ejendommelighederne hos den udmærkede Dame, der tog sig saa godt af deres legemlige Velfærd. Det at hun aldrig forstod en Spøg var selv den bedste Spøg.

Margaret værdsatte hendes Karakters rige Fylde. Det kan vi slutte os til ud fra, hvad hendes Mand Roper havde at fortælle, og ligeledes ud fra Margarets store Lighed med Faderen. Vil vi lytte til Kritik af hende, maa vi gaa til den udenforstaaende Erasmus eller til Stapleton, der aldrig havde kendt hende. Roper var ikke tilstede ved Lady Mores Samtale med sin Mand, da han sad fængslet i Tower, men More maa have fortalt Margaret om Samtalen, og Roper kendte sin Svigermøder godt nok til at kunne gengive selve Klangen af hendes Stemme. Hun var kommet farende ind til Sir Thomas, fuld af Utaalmodighed med hans Pedanteri, og havde sagt til ham, at han var en Dumrian, at han blev der i Tower, naar han med et eneste Ord kunde genvinde Kongens Gunst. Lidt efter sagde More, som taalmodigt havde lyttet til hende: »Er dette Hus ikke Himlen lige saa nær som mit eget?«

Hertil svarede hun paa sin vanlige, hjemlige Maade: »Visse-vasse! Visse-vasse!«

Kan vi ikke have lidt Sympati med hendes Utaalmodighed? Hvor skulde hun kunne forstaa? Selv Margaret, der dog forstod, prøvede at overtale sin Fader til et Kompromis. Lady More kunde ikke se andet end, at Thomas More var blevet adlet, da de havde været gift i ti Aar, at han siden Skridt for Skridt var blevet Under-Skat-

mester, Speaker i Underhuset, Højforvalter for Oxford Universitet, Højforvalter for Cambridge Universitet, Befuldmægtiget ved Forhandlingerne om Cambrai Traktaten samt Lordkansler. Hun havde fundet sig i hans Andagtsliv, hans Fredage med deres Faste og Tilbagetrukkenhed og hans Bodsøvelsesdage. Man maatte jo føje en Mand, der havde en sikker Stilling, Kongens Gunst og et smukt Hus i Chelsea. Hun havde ikke noget at indvende mod, at hendes Mand var et Geni eller, hvis det morede ham, en Helgen — men hun kunde simpelthen ikke forstaa, hvorfor han behøvede at være en Dumrian. Hvis det var Følgen af at læse Filosofi og Poesi til langt ud paa Natten, saa bekræftede det kun hendes Mistanke om, at Bøger var fulde af Taabeligheder.

Kort Tid inden Sir Thomas More var blevet sat i Tower, var han blevet nødt til at begrænse deres Udgifter. Og skønt hun knurrede over det, havde hun loyalt rettet sig efter det. Men nu havde hendes Mand valgt en Kurs, der vilde føre ham lige til Retterstedet og medføre Konfiskation af al hans Ejendom.

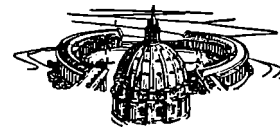
Hun græd ikke. Towers øverste Embedsmand, Sir William Richmond blev saa overvældet af sine Følelser, at hans egen Fange maatte trøste ham. Paa Domfældelsesdagen tvang Margaret sig tre eller fire Gange forbi Vagten for at omfavne sin Far. Men Lady More havde ikke let til Taarer. Hun havde levet 24 Aar sammen med en Helgen som hans Kone, men hun fattede ikke, at han kunde være saa sær at afslaa det, som alle andre i Landet var villige til at gøre, undtagen den anden høgale Mand, Biskoppen af Rochester og saa et Par Karteusermunke, der aldrig talte med hinanden.

Havde hun ikke gjort alle rimelige Indrømmelser? Da Biskopperne nogle Aar i Forvejen var kommet til hendes Mand og havde tilbudt ham ikke mindre end 5000 Pund Sterling for hvad han havde skrevet mod Kætteriet, saa havde han af-

slaaet det med en spøgefuld Bemærkning om, at det ikke var nok. Og hun havde ladet ham faa sin Vilje. Men nu drev han

Spøgen alt for vidt. »Visse-vasse! Visse-vasse!»

Theodore Maynard.

URBI ET ORBI

Han gør sin Pligt

af Pierre l'Ermite

Det er Paaskemorgen — henimod Kl. seks.

Mange troende er allerede i Kirken og venter paa, at Præsterne skal komme. Foran hver Skriftestol er der samlet en hel lille Gruppe — —

Præsten sidder i Skriftestolen; han hører det ene Skriftestemaal efter det andet. Han har hørt mange i Ugens Løb, særlig i Gaar; men da var der Ro over Folk. Nu til Morgen er Stemningen febrilsk; man mærker, at de, som kommer, vil have alle deres Pligter fra Haanden i Løbet af den kortest mulige Tid: Overværelse af Messen, Skriftestemaal, Paaskekommunion — — hurtigt — hurtigt — — Præsten gør sine Iagttagelser — —

Selvfølgelig er der nogen, som med virkelig god Ret først kommer nu og har forfærdelig travlt. Men mange kunde med en Smule god Vilje udmærket godt være kommet i Gaar eller før endnu — og paa et Tidspunkt, da Præsten ikke var saa forjaget.

Men han maa jo gøre, hvad han kan, og se at faa det bedste ud af Situationen.

Præsten holder Øje med Uret; han skal læse Messen om ikke ret mange Minutter, og den skal begynde præcis — —

Han bliver færdig med nogle fromme Sjæle i en Fart.

Han skynder sig med et Par af sine sædvanlige Skriftebørn.

Han gør kort Proces med nogle skrupuløse Sjæle for at have bedre Tid til dem, som virkelig trænger til hans Hjælp.

Nu er der tre Minutter tilbage, akkurat tre Minutter.

En Herre kommer ind — — godt, at han naaede det; hvem

ved, om han var kommet til Skrifte, hvis han var blevet nødt til at søge over til en anden Skriftestol?

»Begynd straks, uden Indledning, saa vinder vi Tid —«

»Ja, det er udmærket, for jeg kan ikke huske, hvad man siger.«

Stilhed. Præsten venter. Om sider siger Herren: »Vil De ikke stille Spørgsmaal, Hr. Pastor?»

»Kan De slet ikke sige noget selv? Begynd med det vigtigste — det, som De straks husker — det, som De er meget ked af —«

»Jeg anklager mig for Synder, som jeg ikke kan huske.«

»Men begynd dog med dem, som De kan huske!»

»Jeg kan ikke finde noget —«

»Ikke finde noget? I et helt Aar?»

Til sidst finder Manden noget Smatteri frem — ikke saa meget, som Præsten kan møde op med hver Uge. Men naturligvis: Præsten holder Øje med sig selv — han opdager de mindste Ting — han bliver ked af dem — og han udrydder dem.

Men Manden her er oprigtig nok. Han ser ikke noget — nu mere.

Hvis man ikke vasker sig et helt Aar, gør det hverken fra eller til, om man er en Smule mere eller mindre sort; man bliver slet ikke klar over sin Smudsigheds Grad. Derfor er man heller ikke forfærdet over den, og man bryder sig egentlig slet ikke mere om at blive af med den, for man har mistet al Skamfølelse paa det Punkt.

De tre Minutter er gaaet. Messen skal begynde. Tyve Mennesker venter uden for Skriftesto-

Den japanske Udenrigsminister Matsuo ka med Følge er under Opholdet i den italienske Hovedstad blevet modtaget i Audiens af den hellige Fader. Besøget, der varede over en Time, fandt Sted med det for Udenrigsministre fastsatte Ceremoniel. Efter Audiensen aflagde Ministeren Visit hos Kardinalstatssekretær Maglione, der umiddelbart derefter aflagde den traditionelle Høflighedsvisit hos Udenrigsministeren paa hans Bopæl i Rom.

Den apostoliske Delegat i Cairo har besøgt flere Krigsfange- og Interneringslejre i Ægypten.

I Elsass er de kirkelige Forhold blevet underkastet store Forandringer. Det i 1801 mellem Pave Pius VII og Napoleon afsluttede Konkordat er blevet erklæret for ophævet og de kirkelige Forhold i det væsentlige ordnet i Lighed med hvad Tilfældet er i Østrig efter Anschluss. Kirken er fremtidig henvist til selv at indkræve de fornødne økonomiske Midler, og Ungdomsorganisationerne og de katolske Skoler er opløst.

Det berømte Domkor fra Regensburg, de saakaldte »Domspatsen«, der for Øjeblikket er ude paa en Europatourné, har nylig afholdt Koncerter i Spanien.

I Modsætning til tidligere i Verdenspressen fremkomne Efterretninger om Internering af tyske og italienske Missionærer i Sydafrika og Sydamerika, meddeles det fra Citta del Vaticano, at der ingen Meddelelser foreligger om, at Missionærer, der arbejder i de paagældende Missionsomraader, er blevet hindret i Udøvelsen af deres Gerning.

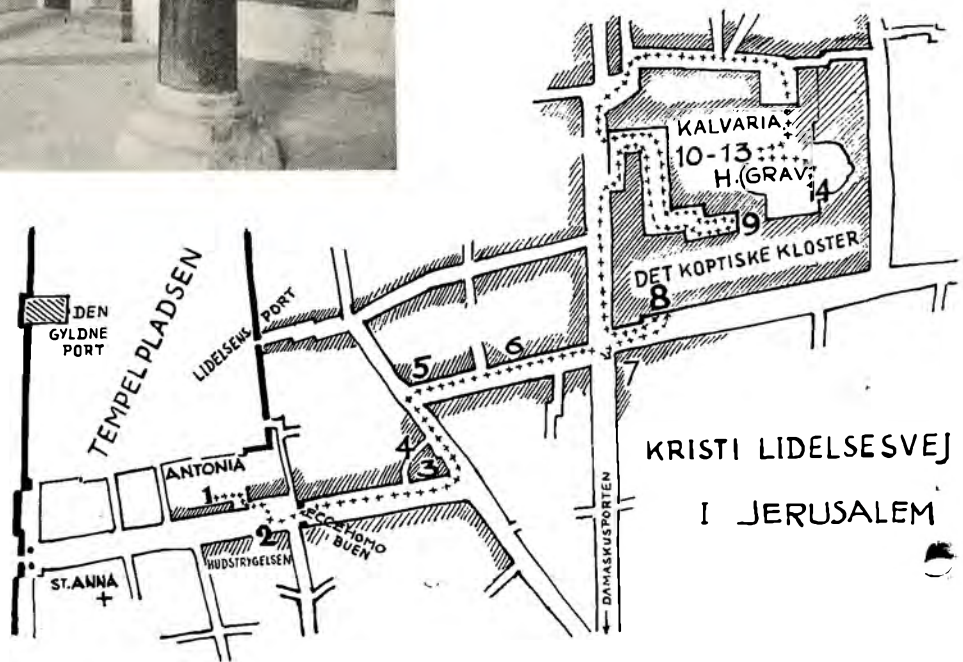
Slattes Side 238

I den hellige JERU

Nadversalen i dens nuværende Skikkelse

Der er ikke det Sted paa Jorden, der har udøvet en saa tiltrækkende Kraft paa de kristne Pilgrimme som det *Hellige Land*. Udadtil maa meget have forandret sig siden Middelalderen. Den moderne Pilgrim ifører sig ikke længere den munkekuttelignende Dragt. I Stedet for den i sin Tid anvendte Lædertaske har han nu en Haandkuffert med sig. Kalebassen er blevet erstattet med en Termoflaske. Den bredskyggede Hat har maattet vige Pladsen for Tropehjelmen, og Pilgrimsstaven — den uundværlige Pilgrimsstav — vilde kun være til Gene for den moderne Pilgrim, der tager med Tog, Baad eller Bil. Men skønt Pilgrimmen saaledes har skiftet Ham, er Sindelaget dog stadig det samme. Pilgrimmen — alle Tiders kristne Pilgrim — retter sine Skridt mod det hellige Land for dèr at ære Frelserens Fodspor. For ham staar Jerusalem som det egentlige Maal. Han agter ganske vist ikke at tiltræde Tilbagevejen, førend han ogsaa har knælet i Fødselsgrotten i Bethlehem. Han vil gerne se Nazareth, hvor Jesus tilbragte Størstedelen af sit Liv, og Kapernaum, som Frelseren betragtede som sin anden Fødeby. Ja, Pilgrimmen vil helst gaa ad alle de Stier og Veje, ad hvilke Jesus er gaaet: gennem Samaria og langs Søen, Genesaret, og se alle de Landskaber, Jesu Blik har hvilet paa, da han drog omkring her og gjorde vel. Men Jerusalem er Stedet, der drager ham

mest: Jerusalem, den hellige Stad, som Frelseren vædede baade med sine Taarer og med sit Blod. Og i Jerusalem er det netop de Steder, der staar i Forbindelse med Jesu Lidelse, Død og Opstandelse, der har hans særlige Interesse. For Pilgrimmen er Jerusalem ensbetydende med Nadversalen, Gethsemane, Via dolorosa og den hellige Gravs Kirke. Alt det andet staar ham bare i Vejen. Han gaar forbi de prangende Moskeer med deres underlige vandtaarnlignende Minareter, de brede og mørke Synagoger og de ejendommelige Klostre, hvis flade Tag er prydet med utallige smaa Kupler.

Af Hensyn til de evangeliske Begivenheders Rækkefølge styrer han først sine Skridt mod Nadversalen. Han bliver forbauset, naar han hører, at den maa søges uden for Jerusalem. Men saadan forholder det sig. Nadversalen findes paa den sydvestlige Høj, uden for det nuvæ-

Stad

SALEM

af

Steph. Wevers

de Jerusalems Bymur. Det oprindelige usalem har i lang Tid været begrænset denne sydvestlige og endnu mere til den løstlige Høj. Den af David fra Jebusine erobrede Fæstning befandt sig nem-

lig paa den sydøstlige Høj. Herfra bredte Byen sig efterhaanden over Tyropoeon (Ostemagerne)-Dal til den vestlige Høj.

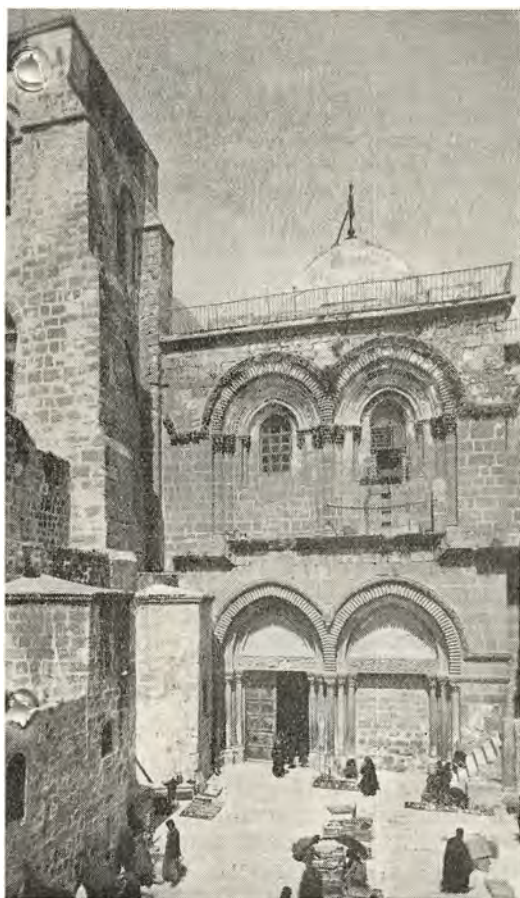
Hele denne sydlige Strækning udgjorde endnu i Jesu Tid Byens ældste og mest befolkede Kvarterer. Da Byen var bleven ramt af den Skæbne, som Jesus havde forudsagt, søgte man ved Genopbygningen mere nordpaa, mens de ældste Bydele, der var forvandlede til Ruinhobe, kom til at ligge uden for den nye Mur. Her staar stadig Jesu Trusel ved Magt: »Nu skal jeres Hus efterlades jer øde.«

I det forladte sydvestlige Hjørne ligger en Moske, der, efter hvad Muhamedanerne paa- staar, rummer Kong Davids Grav; her er enhver Adgang forbudt for alle Ikke-Muhamedanere.

Nadversalen befinder sig i det samme Bygningskompleks, der

Gethsemane Have med de ældgamle, ligesom forstenede Oliventræer

hellige Gravs Kirke paa Kalvaria

icco Homo Buen

Udsigt over Gethsemane

var et Franciskanerkloster, inden det gik over paa Muselmændenes Hænder. Naar Pilgrimmen har faaet Lov til at slippe ind ad den særskilte Indgang og er gaaet op ad en Trappe, betræder han et regelmæssigt og højt Rum. Loftets gotiske Hvælvning minder rigtignok mere om et middelalderligt Klosterkapel end om en gammel jødisk Gæstestue. Hvad gør det? Pilgrimmen ved, at han staar paa det samme Sted, hvor Jesus tilbragte den sidste mindeværdige Aften med sine tolv Apostle. Her var det,

at Mesteren talte inderligere til dem end nogen Sinde før. Her gik han rundt og vaskede deres Fødder. Her dyppede han et Stykke Brød i Fadet og rakte Judas det. Her indstiftedes den hellige Eukaristi, Kærlighedens Sakramente... mens Forræderen famlede sig frem ude i Mørket. Hvor ofte har Pilgrimmen ikke læst om alle disse Begivenheder? Aldrig har denne Læsning virket saa umiddelbart, som naar man staar paa selve Stedet. Det er, som om Tiden, der skiller os

Liturgisk Kalender

April:

13. S. 1. PAASKEDAG (546).
14. M. 2. PAASKEDAG (550).
15. Ti. 3. PAASKEDAG (555).
16. O. 1. Oktaven (559); 2. Sæt Bønner: For Kirken ([123]) eller for Paven ([122]).
17. T. 1. Oktaven (563); 2. St. Anicetus ([9]).
18. F. 1. Oktaven (568); 2. For Kirken eller for Paven.
19. L. Hvide Lørdag (572); 2. For Kirken eller for Paven.
20. S. HVIDE SØNDAG, Oktav af Paaske (575).

Meddelelse fra Vikariatet Efterlysning

Vikariatet er blevet anmodet om at fremskaffe en Daabsattest for Stanislaus Krzusser, født den 23. Okt. 1908 (1918?) i Gechlot og efter Sigende døbt i Slagelse, hvor dog ingen Optegnelser forefindes.

Skulde Daaben være tilført Kirkebøgerne andetsteds, bedes Attesten omgaaende sendt til

*Det Apostoliske Vikariat,
Sekretariatet.*

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.
Dannevirkegade 19, København V, Telefon Eva 25 12 (træffes i Almindelighed bedst Kl. 14-15 og 18-19)

Ekspedition: Boyesgade 8 A St., København V, Tlf. Eva 1898, Kl. 15-17.

Kassererkontor: St. Annæ Plads 28, Postgiro 57042

Annonceafdeling: Klostersræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3666.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BØGER

Redemptoristerne i Danmark

Redemptoristerne har til Brug for deres egen Orden udgivet et Katalog over deres Medlemmer her i Landet og deres Arbejder i de to sidste Aar. Af Interesse er det at vide, at de nu har et Noviciatshus i Odense og en selvstændig Forvaltning og Ledelse. En dansk Theolog, Frater Langsted, studerer i Udlandet. Paa Forespørgsel faar vi at vide, at der for Øjeblikket paa Amager findes et Par Postulanter, der vil blive Lægbrødre, og et Par Elever i Mellemkolen, der vil blive Præster. S.

Ny Bog af Pastor Schindler

Mohns Bogtrykkeri har udgivet »Det kimer i fjærne Riger« af Pastor Schindler. Heri er samlet Størstedelen af Forfatterens Digte, Legender og Fortællinger fra Perioden 1915—1940. Vi haaber i et af de første Numre at kunne bringe en Anmeldelse, som Professor Johannes Jørgensen venligst har lovet os at skrive.

Roman om Helgeninde

Dolores Viesér: Hemma von Gurk (Kösel-Pustet, München).

En stor Roman om den hellige Hemma, Kärntens Beskytterinde, der levede 983—1045 og ligesom den hellige Elisabeth udmærkede sig ved Omsorg for de fattige. Fra det 14. Aarhundrede er hun blevet æret med Festdag, Messe og Breviarbøn. Kanonisationsprocessen blev i 1466 afbrudt, og først i 1938 er hun blevet erklæret hellig.

Bogen er velskrevet paa korrekt, men dog lidt opstyltet Tysk, og der

mangler i nogen Grad Psykologi og Karakterskildring, men den kan for Emnets Skyld anbefales.

F. og S.

God Ungdomsbog

Sidst vi anmeldte en Bog af Knud Overs, skrev vi, at hans næste Bog skulde være velkommen. Nu er den her! Hans sidste Bog »Trommen gaar« er kommet i Jespersen og Pios festlige, veludstyrede Serie af Ungdomsbøger for raske Dreng og unge Mænd af alle Aldre.

Naar Overs' sidste Bog — »Fremmed Dreng« — gjorde et særligt Indtryk paa Anmelderen, var Grunden den, at man saa tydeligt mærkede en ærlig Vilje til at hjælpe Skolen og Hjemmet i Opdragelsens vanskelige Kunst. Det er jo desværre saa ofte Tilfældet, at Ungdomsbøgerne er tom — for ikke ligeud at sige fordummende — Underholdning, der kun har det ene Formaal: at faa Tiden til at gaa. Overs vil noget, har et Maal; og det er slet ingen ringe Idé at vælge Tivoligarden som Objekt, den har jo nemlig ogsaa et Maal foruden blot det at fornøje og pynte. Paa den smukkeste Maade hædret han ogsaa her »General« Scheiding, Manden, der skabte den Garde, vi alle kender, skabte den Aand og Tone, som kan være et nationalt Maal for alle danske Dreng og Tone, ikke mindst i denne Tid. Mord og Brand, Frækhed (i mange Drengbøger kaldet Friskyragtighed) og lignende skal man ikke vente at finde hos denne Forfatter. Men en veldrejet Handling med en sund dansk Moral kan vel ogsaa gøre det. U. C. G.

Th. Frobenius & Co.

Kirkeorgelbyggeri

KGS. LYNGBY Telefon 755 og HORSSENS Telefon 498

Har bygget Orglerne i:

Rosenkrans Kirken, København, St. Vincents Kirke, Helsingør, Immaculata Kirken, København, Katholsk Kirke, Ålborg, Katholsk Kirke, Silkeborg, Sct. Annæ Kirke, København, Sct. Laurenti Kirke, Roskilde.

ARNOLD BUSCK

INTERNATIONAL BOGHANDEL

Stort Lager af dansk og udenlandsk katolsk Litteratur

Hurtig Forskrivning fra Udlandet

Kjøbmagergade 49 . Telefon Central 2453

Køb hos vore

Annoncører

Hvorfor giver vi Gud Fadernavnet?

Anden Artikel

Den første Grund er, som vi saa, den Kendsgerning, at Gud har skabt os i sit Billede, saa vi ligner ham. Den anden Grund finder vi i *den faderlige Om-sorg*, som han bærer for os under vor Opvækst. Denne Om-sorg omfatter ganske vist ikke blot os Mennesker, men alle Skabninger, og viser sig paa forskellig Maade: dels ved at de bevares af ham i den Tilværelse, de gennem Skabelsen har faaet. Hvis nemlig Gud ikke til Stodighed ved en positiv Akt opholdt alle Ting, vilde de synke tilbage i den Intethed, hvorfra de kommer. Han beskytter dem altsaa og styrer med sine Love de for vor Fatteevne utallige Elementer og Kræfter under deres Samspil, saaledes at der ikke eksisterer eller opstaar noget, som ikke enten direkte er villet af Gud eller i det mindste har faaet Tilladelse til at opstaa. Alt det værende lige til det sidste Støvgran, er saaledes nødt til at anerkende Gud som sin Herre og derved forherlige hans Visdom og Magt.

Men for os Mennesker føler Gud ligefrem en Forkærlighed. Os tager han sig ganske særlig af, og med os har han sine specielle Hensigter. Han vil, at vi med vore aandelige Kræfter skal søge og finde ham, den usynlige, idet vi benytter alt, hvad vi møder i Livet, til at opdage ham og lære hans Egenskaber mere og mere at kende. Vort Hjerte skal banke i Kærlighed til ham ved Synet af hans Skønhed og Godhed. Hele vort Væsen, alle vore Kræfter og Evner skal tjene ham, idet vi ved vor Lydighed anerkender hans højeste Herredømme. Har vi løst denne Opgave i vor jordiske Tid, falder det pludselig som Skæl fra vore Øjne. Med eet staar vi Ansigt til Ansigt med Gud. Vi faar Lov til at se ham saa umiddelbart, som han ser os, og dette Syn af den uendelige Skønhed og God-

hed gør os saa lykkelige, at vort Hjerte ikke ønsker andet og mere. Det er fuldstændig faldet til Ro, fordi det nu er i Besiddelse af den sande, fulde og aldrig svigtende Salighed. Livets egentlige Maal er naaet. Det er det, Gud vil føre hver enkelt af os frem til. De Veje, han benytter, kan være meget forskellige og meget hemmelighedsfulde, men de har alle uden Undtagelse den samme Tendens: de søger hjemad, opad, derhen, hvor Himlens Paradis er.

Allt hvad Gud har skabt, alt hvad der eksisterer og sker, lige meget hvad det end er, har faaet det Paabud af den Allershøjeste at hjælpe og fremme os ved Opnaaelsen af dette Maal. Ingen Skabning har Lov til eller Evne til at modarbejde vor Lykke,

sinke os paa Vejen eller endog at udelukke os fra Adgangen til det evige Rige. Set fra Guds Side har alle Skabninger kun den Bestemmelse at hjælpe os. Hvis de nu alligevel skader os, er det vor egen Skyld, fordi vi har misbrugt dem til Synd. Og derfor kan man ikke tit nok sige til sig selv: jeg har kun en eneste Fjende i denne Verden, nemlig Synden. Alt andet vil være min Ven og Hjælper, ogsaa Sygdom og Fattigdom, ogsaa Vanære og tidlig Død.

Ja, lad os endelig være klare over, at de Ting, som for saa mange Mennesker er den store Gaade i Livet, jeg mener Ulykker, Hjem søgelser og Trængsler for den enkelte eller hele Nationen, har i Forsynets Verdensplan en meget stor og gavnlig Opgave. Medens ikke saa faa af os i onde Tider og Dage ikke mere kan øjne Guds Fadergodhed; medens de tænker og taler om hans Haardhed og Uretfærdighed, ja kalder ham en gru-

---

Katolsk Pust fra vort norske Broderland

← Unge norske Katolikere fra Oslo paa Skitur; her staar de udenfor deres Hytte i Skoven

Fotos:
H. Bongard

→ Katolske Spejdere fra Oslo i Uniform og med Faner foran Sct. Halvards Kapel i Sylling

som Tyran, har vor Skaber og Herre kun det ene Ønske at benytte Hjem søgelserne som Smeltedigél, hvori Guld og Sølv lutres og faar sin fulde Værdi og Skønhed. Han vil bruge Riset for at irettesætte sine ægtefødte Børn og skole dem, for siden hen at kunne give dem Retfærdighedens fredfyldte Frugt (Heb. 12,11). Han blander Mildhed med Strenghed, som alle gode Fædre paa Jorden gør. Ad denne Vej vil han saa føre sin Barmhjertighed og Retfærdighed til hin store Triumf, som han forlængst har lovet at ville berede sit hellige Navn.

Hvis bare vi Mennesker kunde faa os til, i Stedet for at kritisere og knurre, at undersøge Ting og Forhold lidt grundigere og tænke lidt dybere, saa vilde vi i dyb Ærbødighed beundre de Veje, Herren fører vor Slægt. Hvor nemlig Trængsler møder *Synd og en Synder*, er de *Straf og Lægedom og Advarsel tillige*. Som en Læge tit bliver nødt til at bruge Kniven og andre ubehagelige Midler for at frelse den syges Liv, saaledes kan ogsaa Gud ofte ikke opnaa en Synders Omvendelse og Frelse, undtagen ved at sende Ulykker. Men det er altsaa en Faders Kærlighed, der har valgt og anvendt disse Midler og Metoder. Støder Trængslerne paa en *uskyldig Sjæl*, skal de naturligvis ikke være Straf, men en *Troskabsprøve*, som den skal bestaa. Hvad Kundskabstræet var i Paradiset, det er Korsets Træ for os, d. v. s. de mangfoldige Prøvelser, Livet bringer, den daglige Selvovervindelse, der skal øves, er nu i Forsynets Haand det Middel, der skal aabenbare, hvad vi duer til, og hvad vi fortjener i Evigheden. Tager vi vort Kors i Troens, Haabets og Kærlighedens Aand, udviser vi Sjælsstyrke og Taalmodighed, saa bestaar vi vor Troskabsprøve, vi vender hjem til Gud som Sejrherrer fra Jordens Slagmark og hædres af ham i al Evighed. Gør vi noget andet eller endda lige det mødsatte, saa er vi ganske uværdige til at faa en Plads blandt de før nævnte. I Himlen findes kun Mennesker, der har

vundet en Sejr i deres jordiske Liv, med mindre de er døde som smaa Børn.

Undertiden sker det, at vor Herre benytter store Trængsler til at *opnaa et eller andet stort Gode*. Den utrolig skændige Behandling, som den ægyptiske Josef fik af sine egne Brødre, banede ham Vejen til Vicekongeværdigheden i et stort Rige og til Titlen: »Verdens Frelser« (1. Mos. 41,45). Den eksempellose Uret, Jøder og Hedninger tilføjede vor Frelser paa den hellige Langfredag, blev Løsesummen, der betaltes for hele Verdens Frelse.

I al Sandhed kan vi altsaa nu slaa fast: ogsaa i de Hændelser,

der af mange betragtes som et Udslag af Guds Uvilje og Vrede, aabenbarer hans Fadergodhed sig mod dem, der er hans Børn paa Jorden. Disse vinder kun ved deres Genvordigheder. Dog skal der ikke lægges Skjul paa, at for dem, der har brudt med deres Skaber og Herre og nægter ham den skyldige Ære og Lydighed, kan Livets Trængsler blive saa tunge, at de ikke kan bære dem. Under de sidste Aars politiske Omvæltninger har vi derfor læst om mange, der i deres Fortvivlelse tog sig selv af Dage. Men det maa jo være indlysende: De Regler, som gælder for Guds Børn, kan ikke gælde for hans Fjender. F. K.

Bibelsk Scene i moderne Klædebon:

Engang har den saaret, nu helbreder den

AF C. C. MARTINDALE S. J.

Fortsat fra forrige Nummer

(De vender tilbage til Perroren. Et Par Minutter senere kører Toget ind. En Del Passagerer strømmer forbi. Smith og Clarke opdager i Afstand Kaptajn Long, der skynder sig imod dem. Han ser meget bleg ud. De vifter en Velkomsthilsen, og naar han kommer nærmere, raaber de: Godt Nyt, Hr. Kaptajn!)

LONG: Venligt af Dem at komme, Korporal. God Morgen, Clarke. De siger: Godt Nyt? Gaar det bedre?

SMITH: Han ser fuldstændig rask ud, Hr. Kaptajn.

LONG: Gud være lovet for det! Hvorfor telegraferede De ikke?

SMITH: Vi var bange for, det ikke vilde naa Dem, Hr. Kaptajn. Forstaar De, han blev rask ganske pludseligt, lige omkring Kl. 2 i Gaar Eftermiddags —

LONG: *Hvornaar?*

SMITH: Lige omkring Kl. 2, Hr. Kaptajn. Og vi vidste, De

vilde prøve at naa det tidligst mulige Tog, og vi var ikke sikre paa, hvor et Telegram vilde træffe Dem. Men vi kan være hjemme paa 0,5, Hr. Kaptajn. Vognen løber noget saa støt. Og vi to vil foreslaa, at Kaptajnen faar en Kop Kaffe, før vi starter, ligesom vi selv har faaet. De kan tro, Hr. Kaptajn, De trænger til det — og ham og mig, vi insisterer paa det.

LONG (*leende*): Javel, da. Den skal være velkommen. Meget Mad har jeg heller ikke faaet.

(De drikker deres Kaffe og staa saa ind i Bilen. Korporalen kører. Kaptajnen sidder ved Siden af ham. Clarke er bagved, men bøjer sig frem for at tage Del i Samtalen).

SMITH: De bestemte Dem altsaa til ikke at tage Doktoren med, Hr. Kaptajn?

LONG: Naa ja, først var det nu min Mening. Men saa — ja, jeg maa hellere fortælle jer om

det. Er der nogen af jer, der kender Nordengland?

SMITH og CLARKE: Nej, Hr. Kaptajn.

LONG: Der er smukt. Barsk, men ogsaa smukt. Høje — ja, rigtige Bjerge — og Søer. Da jeg naaede Penrith, maatte jeg køre en hel Rejse til en af Søerne, og nede ved Bredden af den fandt jeg den Mand, jeg søgte efter. Der var en Del Mennesker omkring ham. Han talte til dem.

SMITH: Friluftsprædiken? — Aviserne siger, han baade er Pfrædikant og Doktor.

LONG: Nej, det var mere ligesom en venskabelig Passiar. Folk deroppe er haarde af sig, men de lod til at være opmærksomme og at — kunne lide ham, selv om der ogsaa var et Par gnavne ældre Mænd, der saa ud til at kritisere.

CLARKE: Der er Masser af Jalousi mellem religiøse Folk, Hr. Kaptajn!

LONG: Maaske nok. Hvad mig angaar, saa kunde jeg se, at han lagde Mærke til mig, men et Stykke Tid gjorde han ingen Tegn, og jeg begyndte at spekulere paa, hvordan jeg skulde faa et Ord indført, da han nikkede i Retning af mig. Saa gik jeg frem mod ham, og han sagde ganske ligefremt: »Er der noget, du ønsker?« Ikke paa nogen uvenlig Maade, forstaar I, men heller ikke nedladende. Det var tydeligt at mærke, at han ikke gjorde Forskel paa Mennesker.

SMITH: De er meget selvstændige oppe nordpaa!

LONG: Jeg kunde lide det. Og jeg sagde saa... naa ja, at jeg havde en lille Dreng, der var meget syg og led ganske forfær-

delige Smerter. Men i Stedet for at svare mig, saa han rundt paa alle de andre og ligesom gav et Suk fra sig og sagde: »I ønsker ikke andet af mig end at se mig gøre en Mængde opsigtsvækkende Ting, saasom at helbrede syge Mennesker ganske pludseligt. Forøvrigt bryder I jer ikke om at høre efter det, jeg virkelig prøver at fortælle jer«. — I kan nok forstaa, at jeg følte mig temmelig saaret af den Bemærkning.

CLARKE: Ja, det tror jeg! Han maatte da have kunnet se med et halvt Øje, at Kaptajnen ikke er af den Slags, der farer det halve Land igennem for at se noget sensationelt. Det har vi jo i Biografen.

LONG (*smiler stilfærdigt*): Jeg tror nu ogsaa, han kunde se det. For saa vendte han sig mod mig og saa mere tilfreds ud og sagde: »Jeg kommer og gør ham rask«.

SMITH: Og saa kom han alligevel ikke? Men hvad! Naar Enden er god, saa er alting godt — for her er nu lille Charlie saa frisk som en Fisk, uden at han har haft en Finger med i Spillet. Og saa er den extra Billet da sparet.

LONG (*ler højt*): Jeg vilde have ofret mere end de Penge, hvis jeg havde ment, at det var til Drengens Bedste. Men — nu kommer jeg til noget, I vil finde mærkeligt: Jeg bad ham om ikke at komme.

(*Begge de andre ser uforstående ud. Clarke ryster paa Hovedet og mumler afsides: Sikke'n Idé!*)

SMITH (*høfligt*): Gjorde De det, Hr. Kaptajn?

LONG: Det gjorde jeg. Og har I noget imod, at jeg nu spørger: er der nogen af jer to, som er særligt religiøse? (*Han smiler aabenlyst over mod Clarke*). Se ikke saa forskrækket ud, Clarke. Det er ikke en Prædiken, du skal til at høre!

SMITH: Javel, Hr. Kaptajn! De ved selv, hvordan det er i Hæren. Folkene er halvgnavne over de militære Gudstjenester, og de færreste af dem vilde saa meget som tænke paa at gaa i Kirke, hvis de ikke skulde. Men rimeligvis ved vi godt allesammen, at lidt Religion ikke gør en Mand Fortræd. Nu og da, om jeg saa maa sige. Og vi tror jo sikkert allesammen paa ham deroppe, saadan paa en Maade da.

CLARKE: Vist saa. Og naar vi er ude for en rigtig Fare eller Sorg, kommer vi vel ogsaa allesammen med en eller anden Slags Bøn. Men De kan ikke nægte, Hr. Kaptajn, at naar vi tager Verden og Mennesker som de er, saa gaar Tingene nu omtrent da, som om der ikke var nogen Gud, og for at være helt ærlig, Hr. Kaptajn — ja, jeg tror hverken jeg er værre eller bedre end som andre — men naar jeg gør noget, der er galt — jeg formoder altsaa, at det er det; i hvert Fald siger de, at det er galt — saa kan jeg ikke se, at det gør den bitterste Forskel, undtagen den, at jeg saa har færre Penge i Lommen. Selvfølgelig tænker jeg ikke paa det, der er rigtig galt, saadan noget som at snyde sine Kammerater, hugge de Penge, de vilde til at sende deres gamle Mor — ja, jeg gør ikke den Slags, men hvis jeg

Otto Piper
Egen Fabrik
for
HOSPITALSSENGE
og
HOSPITALSMØBLER
fortrinlige Kvaliteter i
SENGEUDSTYR
HVIDEVARER
GARDINSTOFFER
ULD TÆPPER
m. m.
TLF. 1616, TLG.-ADR. OTPIPER fremst. til Hospitalsbrug

Forlang hos Deres Købmand
Burcharth & Søn's

Expres-Lakfernis i de rød-hvide Dunke
Danmarks førende Mærke!
Resultatet af 80 Aars fagmæssig Erfaring

Enefabrikanter: A. D. Burcharth & Søn . Kolding
Lak-, Fernis- og Farvefabriker. Grdl. 1861

gjorde det, saa tror jeg nok, jeg vilde synes, at jeg maatte sparke mig selv for det. Men det er vist ikke det, De mener med at være »religiøs«, vel? Saa hvad jeg siger, det er altsaa: lad Kirken holde op med at være forbenet og bare tænke paa de fine Folk, og lad Sekterne holde op med deres Misundelser og Hyklerier, med at synge Salmer om Søndagen og snyde og bedrage Naboen om Mandagen — saa skal jeg begynde at tænke lidt mere paa Religionen. Ja, jeg ber altsaa Kaptajnen undskylde, hvis at jeg har sagt noget, som jeg ikke skulde have sagt.

LONG: Jeg tror, I begge to har svaret helt oprigtigt; det ventede jeg ogsaa, og I ved, at jeg holder af det. Selv tror jeg, at vi vistnok alle har været temmelig meget ens, maaske med Undtagelse af, at jeg altid har troet, at Gud har mere at gøre med de almindelige Ting, der sker, end I har troet. Ikke bare med vores Opførsel. Hvad den angaar, kan jeg vist ikke sige mere om mig selv, end I har sagt om jer, selv om jeg ikke mener, nogen af os har været daarlige Fyre. Men Opførslen er kun en Del af det, jeg forstaar ved »Religion«. Jeg vil hellere have en Mand, der synder og beder oprigtigt, end en Mand, der ikke gør noget forkert og ikke beder. Vent et Øjeblik! Jeg mener, at jeg hellere vil have en Mand, der forstaar, at det er en *Synd*, naar han gør noget galt, end en Mand, der — ja, bare er respektabel og lader Folks Omdømme være den egentlige Dommer over det, han foretager sig.

SMITH (*som har kedet sig en Smule*): Ja, Hr. Kaptajn, det forstaar sig, og mig og Nobby — undskyld! Menig Clarke — er ikke ligefrem Ekspertter til at snakke om saadan noget.

LONG: Nej, og jeg burde ikke plage jer med mine Idéer. Men det er jo naturligt nok — det indrømmede du, Clarke — at naar man er i Vanskeligheder, saa er man parat til at bede lidt mere end sædvanligt. Og da jeg nu føler Ansvar for Charlie, eftersom hans Fader skød sig, da han rensede *min* Riffel, saa

var jeg bekymret. Jeg holder jo ogsaa af Drengen, og jeg kan ikke nægte, at jeg paa Vejen nordpaa gjorde et Par Forsøg paa at *bede*. Og jeg var fast besluttet paa at skaffe denne Doktor til ham...

CLARKE: Maa jeg spørge, hvordan han saa ud, Hr. Kaptajn? Klædt paa ligesom dem her smarte Specialister i dyre Sygdomme?

LONG: Jeg lagde ikke saa meget Mærke til det. I hvert Fald ikke smart... Saadan som en Landdokter, tror jeg.

(*Sluttes næste Uge*)

Han gør sin Pligt

(*fortsat fra Side 231*)

len. Nervøs og forjaget beder Præsten indstændigt Manden om at komme igen efter Messen, naar han har modtaget Paaskommunionen. Saa vil han tale med ham og hjælpe ham til at genvinde sin moralske Følsomhed.

Manden lover beredvilligt at komme. *Ja, men han kommer bare ikke*. For nu er det jo overstaet — for et helt Aar!

Disse tre ynkelige Minutter er altsaa hans eneste Krigsforberedelse for hele næste Aar, et Aar, hvori hans Sjæl bliver udsat for det ene Angreb efter det andet, — et Aar i vor Tid, da Nødvendigheden af moralsk og religiøs Rygrad er større end nogen Sinde før!

Men Manden har opstillet sit Regnestykke:

Det er en P-l-i-g-t at skrifte.

Han *har* skriftet.

Det er en P-l-i-g-t at kommunicere een Gang om Aaret.

Han *har* kommunikeret een Gang.

Altsaa: Hvad kan den gode, alkærlige Gud, han, som har sagt: »Det er min Glæde at være blandt eder, Menneskenes Børn« — — hvad kan denne Gud bebrejde ham, naar han har holdt sig strengt til Lovens Bogstav?

Og han modtager ikke Kommunionen een eneste Gang til i Aarets Løb — ikke engang i November, de dødes Maaned, ikke engang naar en af hans kære dør, ikke engang naar en svær

Prøvelse rammer ham haardt, ikke engang naar hans Fædreland staar over for en Katastrofe — —

Hvorfor skulde han dog modtage Kommunionen mere end een Gang?

Det er jo ikke hans P-l-i-g-t.

I den hellige Stad —

(*fortsat fra Side 233*)

fra de historiske Begivenheder, forsvandt sammen med Afstanden. Det sker nu og her: Pilgrimmen er med i det. Han oplever det.

Fra Nadversalen følger Pilgrimmen Jesus til Oliehaven. Fornylig er det brolagte Trappestræde, der førte fra den vestlige Høj ned til Kedrondalen ved en Udgravning over en anselig Strækning, atter kommet til Syne. Paa disse brede og ujævne Trin har Frelseren sat sin Fod, da han Skærtorsdag Nat, allerede bedrøvet til Døden, begav sig til Gethsemane. Nede fra Kedrondalen ser Pilgrimmen den Dag op mod den vældige Bymur, der knejser over Dalen øst for Tempelpladsen. Navnlig i maanelyse Nætter kan man her let forestille sig, hvordan Jerusalem har taget sig ud for Frelseren og de elleve Apostle, da de for sidste Gang begav sig til Oliebjerget.

Inden for Franciskanernes Have kan Pilgrimmen ugenert af uvenlige Vogtere hengive sig til sine Betragtninger. De barkede og ligesom forstenene Oliven træer hjælper med til at fremmane Sceneriet for det gribende Drama, der her fandt Sted. Hele Bjergskraaningen har den Gang været mindre bebygget, men mere beplantet, end det nu er Tilfældet. Ensomheden og Lydhørheden har været større hin Aften, da Jesus her paa et Stenkasts Afstand fra de tre sovende Apostle bad: »Fader, dersom det er muligt, lad denne Kalk gaa mig forbi...« Herfra har Vorherre set Fakler lyse deroppe ved Stadmuren; i Maaneskinnet har han skimtet Silhouetterne af de Mænd, der kom for at tage ham til Fange.

Pilgrimmen gaar tilbage til Kedrondalen og fortsætter saa sin Vej nordpaa. Ved Enden af Tempelpladsen gaar han ind ad Stephanusporten. Han behøver nu blot at gaa lige ud, saa kommer han til Ecce Homo-Buen og Via dolorosa, d. v. s. Vejen, som Jesus vandrede, da han blev ført fra Pilatus til Retterstedet. Hist og her staar Pilgrimmen stille og tænker paa, hvad der hændte paa Jesu Vej til Golgata; her var det Jesus mødte sin Moder, dér var det, de tvang Simon af Kyrene til at bære hans Kors. Ikke langt herfra maa Porten have været, ad hvilken Jesus forlod Byen, for han skulde korsfæstes uden for Jerusalem. Pilgrimmens Vej derimod fører mere og mere ind til det nuværende Jerusalems Centrum. Lige siden Jesu Dage er Byens Udvidelse som sagt gaaet i nordlig Retning, og medens de sydlige Kvartaler efterhaanden blev til Ødemark og kom til at ligge uden for det genopbyggede Jerusalems Mure, skete der Nord for Byen det stik modsatte. Det øde Hjerneskalsted blev snart inddraget i Staden, og den af Kejser Konstantin opførte Anastasis- (Opstandelses-) Kirke var Midtpunktet for det daværende Jerusalem. Pilgrimmen staar nu foran Gravkirken; den dækker baade over Golgata-Klippen og den hellige Grav. Her kan han gaa fra det ene Kapel til det andet for paa Knæ og i Bøn at minde alle Enkeltheder ved Jesu Korsfæstelse og Død, lige fra Afklædningen og indtil det Øjeblik, da Joseph af Arimathea og Nikodemus rullede Stenen bort fra det nye Gravsted for at stede det afsjælede Legeme til Hvile, mens Maria og de øvrige fromme Kvinder saa til... Her var det ogsaa, at Paaskeenglen holdt Vagt ved den tomme Grav. Herfra naaede Paaskebudskabet til Apostlene, til Jerusalem og til hele Verden. Og overalt hvor det naaede hen, tændte det Lys og Glæde: ved Jesu Sejr over Død og Grav var vor Forløsning fuldbyrdet.

Har for vor Fjende vi trællet, Nu er den mægtige fældet. Alleluia, alleluia

Lovsynger Herren, fordi han
er god.
Det er netop derfor, at de Steder, der er knyttede til Jesu Lidelse og Død, er os saa hellige og dyrebare. *Steph. Wevers.*

Frank Andersens Fond

Formaal: *Katolsk Ugeblad gratis til ubemidlede Unge*

Vi har endvidere haft den Glæde at modtage:

Vibeke Emborg, Mærkater .	12.00
K. U. K.s Mindeaften 29/3 1941	60.00
Til Minde- og Lykke 29/3 1941	25.00
Tak til h. Antonius	25.00
M. S. K., Struer	5.00
Alexander Koch, Mærkater	15.00
Ialt Kr.	142.00
Tidligere indkommet	4620.75
	Kr. 4762.75

Hjertelig Tak!
Det er gaaet bedre, end vi turde haabe. Fra dette Sted maa der ogsaa lyde en Tak til K. U. K. for dens begejstrede Indsats, som har sat sig synlige Spor baade ved Salget af Mærkater og ved Mindeaftens smukke Resultat. Det foreløbige Maal: Kr. 5000.—, er fra det fjerne rykket os meget nær. Der mangler kun Kr. 237.25, d. v. s. mindre end dette og sidste Nummers Liste over Bidrag indeholder. Ganske vist er Mindedagen ovre. Men lad blot hele dette Aar være Mindeaar. 1941 er paa mange Maader et mærkeligt Aar; lad det ogsaa være det derved, at Interessen for Frank Andersens Fond og dermed for vor Ungdom og vort Blad paa en Gang i dette Aar blev fornyet og gjort intens, som den var det i de første Maaneder efter Fondets Start i 1935.

Bidrag modtages paa Post Konto 1087, Frank Andersens Fond, ved Pastor Benzon, København N.

Tak til Velgørere

Til den tidligere omtalte unge Mand har jeg modtaget:

Fru W.	10.—
C. S.	10.—
Minno	1.90
M. S. K.	11.65
En Vejle-Abonnent	20.—
I. G.	24.—
W. T.	10.—
M. E.	10.—
D. H.	10.—
V. E.	5.—
	Kr. 112.55
Tidligere opgivet	54.—
	Ialt Kr. 166.55

Udgifterne andrager Kr. 101.75
Jeg — saavel som den unge Mand selv — er dybt taknemmelig for den Hjælp, der ydes i denne Sag, og beder Gud belønne Bidragsyderne. Desværre maa han

hjælpes med næsten alt. Jeg maa derfor stadig bede om Pengehjælp og erindre om, at Smaabeløb er særdeles velkomne. De kan indbetales paa nedennævnte Postkonto eller sendes i Frimærker. Jeg tror paa det rigtige i, at de Penge, der nedlægges i »Vor Herres Sparebøsse«, kommer man aldrig til at savne. Iøvrigt er Situationen stadig alvorlig. Jeg anbefaler derfor paany min Protegé til bedende Menneskers Omsorg, saa vil alt efterhaanden ledes til det bedste.

Verner Stabehl,
Amerikavej 9, St. tv., Kbhvn. V.
Postkonto Nr. 81501.

AARHUS

Retrætedag for Herrer

Søndag d. 11. Maj fra Kl. 8 til 18 paa St. Josefs Hospital. Middagspause fra Kl. 12—14 hjemme. Foredragene holdes af Pater J. Koch S. J.

Tilmeldelse snarest hos en af Præsterne. For Morgen- og Eftermiddagskaffen betales 1 Krone. Brød- og Sukkermærker er velkomne.

Ungdomsbasaren

Nu gælder det at faa Lodsedlerne afsat. Salget er i fuld Gang. Hjælp ved at sælge og ved at købe. Desuden skal *Tombolgevinsterne strømme ind nu!* Vent ikke længe med at bringe det, De havde tænkt at give til Tombolaen! Vi har Plads nok i Præstegaarden.

De ved nok, at Basaren holdes Søndag d. 4. og Mandag d. 5. Maj i Forsamlingsbygningen, Ryesgade 22. Denne Basar er en af de store Begivenheder, hvor alle kan vise, at de vil støtte Præsternes, Førernes og alle Medarbejdernes opofrende Gerning for vore Unge og Børnene i Byen og paa Landet!

Ungdommen i Odense

Paa St. Albani Klubs Generalforsamling d. 28. Marts blev Ungdomsafdelingen (kaldet A. K. U.) selvstændig. Samtidig er der udarbejdet en Række Love, som bliver fremlagt paa en Generalforsamling i A. K. U. Onsdag den 16. April Kl. 8.

A. K. U. har startet en haardt tiltrængt Studiekreds under Hr. cand. mag. *Skov's* Ledelse. Der er stor Tilslutning.

Pastor *Harmer* holder i den stille Uge Retræte for Menighedens Medlemmer paa Dalum Kloster.

A. K. U.'s Bestyrelse.

Katolsk Ungdoms Klub

Lørd. 12. Apr., Paaskelørdag, Aabent Hus Kl. 19,30—22. Mand. 14. Apr., 2. Paaskedag, Cykletur ud i det Blaa. Start fra Stenosgade Kl. 10,00. Hjemkomst ca. Kl. 17. Medbring Madpakke og Sangbog. Er det for koldt at cykle, bliver det Travetur. Lørd. 19. Apr., Kreds-møde Kl. 20,15. Nærmere senere.

Den katolske Højskole i Svendborg

Paa St. Jøsefs Festdag den 19. Marts havde St. Knuds Menighed her den Glæde at høre Pater *Olaf Jan Ballin*, Esbjerg, holde sit Højskoleforedrag om »Bernhard af Clairvaux, Munken, Mystikeren, Folkeføreren«.

Borgerforeningens Sal, som rummer 200 Siddepladser, var fyldt af Menigheden og mange anderledes troende, som alle lyttede med stor Interesse til Paterens smukke og tankevækkende Foredrag. Da der for ganske nylig er givet et fyldestgørende Resumé af Foredraget i København, skal dette ikke gentages her, men blot tilføjes, at Foredraget blev suppleret med smukke Lysbilleder fra Cistercienserklostrenes Historie gennem Tiderne ogsaa fra Sverige og Danmark. Lysbillederne blev mere levendegjorte ved, at de ledsagedes af gregoriansk Kirkesang, sunget af Munkene i Solesmes. Sluttelig læste Pateren en lille betagende Skildring, skrevet af Svendborgs Æresborger, Johs. Jørgensen, om Ærkebiskop Eskild fra hans sidste Leveaar, som han tilbragte som Munk i St. Bernhards Kloster.

Svendborgs Menighed bringer endnu en Tak til Pater Ballin for den lødige og indholdsrige Højskoleaften.

St. Ansgars Kirke

Skærtorsdag: Kl. 8 Kommunionssuddeling. Kl. 9 Pontifikalmesse med Oliernes Indvielse, Procession til »Graven«. Kl. 15 Fodtvætning. Kl. 17 Andagt med Pastor Messerschmidts sidste Fasteprediken. *Langfredag*: Pontifikal Liturgi Kl.

VIGGO DENCKER

ELEKTRISKE ANLÆG

C. 10014 • AF ENHVER ART • C. 11014

GRUNDTVIGSVEJ 25

BATAVIA

den ideelle Java-Kaffeerstatning
nærmere kan ikke naaes
sendes over hele Danmarks

Aage Andersen

Amagerbrog. 22. Amg. 130 . 9505
Batavia Kaffe St. Kongensg. 36-38

Hans Molbech W. C. og Badeanlæg

Nyt og Reparationer
Højdevej 10 . Telefon 691

Leverandør til Sct. Elisabeths Hospital

10. Kl. 17 Fasteprediken og Andagt. *Paaskelørdag*: Ildens og Paaskelysets Indvielse Kl. 7. Kl. ca. 8 Levitmesse og Vesper. *Paaskedag*: Kl. 6 Korsets Optagelse, Levitmesse med Prædiken og Fælleskommunion. Kl. 8 stille Messe. Kl. 10 Pontifikalmesse. Kl. 17 Andagt. 2. *Paaskedag*: Kl. 7 og 8 stille Messe. Kl. 10 Højmesse. Onsd. 16. Apr. Kl. 19,30 Møde for »Det gode Raads Moder« og »Apostlenes Dronning«.

Rosenkranskirken

Skærtorsdag: Kl. 7 Levitmesse. Tilbedelse hele Dagen og efterfølgende Nat. Kl. 17 Andagt, derefter Matutin. Kl. 23—24 fælles Tilbedelse for hele Menigheden med Prædiken. *Langfredag*: Kl. 10 Liturgisk Gudstjeneste, Kl. 15 Korsvej, Kl. 17 Andagt med Prædiken. Matutin med Klagesangene. *Paaskelørdag*: Kl. 7 begynder Ceremonierne. Kl. ca. 8½ Levitmesse og Vesper. *Paaskedag*: Kl. 6 Korsets Optagelse, Levitmesse og Fælleskommunion for hele Menigheden. Kl. 8 stille Messe. Kl. 10 Levitmesse med Prædiken. Kl. 17 Festandagt. 2. *Paaskedag*: Kl. 8 og 9 stille Messe. Kl. 10 Højmesse. Ingen Aftenandagt. *Torsdag 17. April*: Kl. 19½ de unge Pigers Kongregation holder Møde i Kirken.

Sakramentskirken

Skærtorsdag: Kl. 7 Højmesse. Kl. 17 Andagt. *Langfredag*: Kl. 10 Præsantifikatmesse. Kl. 17 Korsvejsandagt med Prædiken af Pater Roos S. J.: »Vær hilset, Kors!« *Paaskelørdag*: Kl. 7 Paaskelysets og Døbevandets Indvielse. Kl. ca. 8½ Højmesse med Vesper. *Paaskedag*: Kl. 6 Korsets højtidelige Optagelse og Højmesse. Kl. 8 stille Messe. Kl. 10 Levitmesse. Kl. 17 Festandagt. 2. *Paaskedag*: Kl. 8 stille Messe. Kl. 10 Højmesse.

Jesu Hjerter Kirke

Skærtorsdag: Kl. 7 Levitmesse; derefter Tilbedelse af det helligste Sakramente indtil Aftenandagten. Kl. 18 Andagt med Prædiken. Mændenes Kongregation deltager i Andagten. *Langfredag*: Kl. 10 Liturgisk Gudstjeneste. Kl. 18 Andagt og Fasteprediken af Pater Roos S. J.: »Vær hilset, Kors!« *Paaskelørdag*: Kl. 7 Liturgisk Gudstjeneste. Kl. ca. 8 Levitmesse. *Paaskedag*: Messerne som om Søndagen. Kl. 19,30 Festandagt. 2. *Paaskedag*: Messerne som om Søndagen, dog ingen Messe Kl. 11,30, ingen Prædiken. Kl. 19,30 Andagt.

St. Annæ Kirke

Skærtorsdag: Kl. 8 Højmesse. Kl. 18 Prædiken og Andagt. *Langfredag*: Kl. 10 liturgisk Gudstjeneste. Kl. 18 Prædiken og Korsvejsan-

dagt. *Paaskelørdag* begynder Ceremonierne Kl. 7. Højmesse ca. Kl. 8½. *Paaskedag*: Kl. 7 Korsets Optagelse, Sangmesse med Menighedens Fælleskommunion. Kl. 10 Højmesse. Kl. 18 Andagt. 2. *Paaskedag* som almindelig Søndag.

St. Antoni Kirke (Brønshøj)

I den stille Uge og Paaskeugen er Gudstjenesterne ligesom sidste Aar. *Langfredag* er Aftengudstjenesten Kl. 15 med Afslutning af Fastepredikenerne: »Kampen mod Svnden« og Korsvejsandagt. Askuskoret medvirker ved Gudstjenesterne *Langfredag* og *Paaskesøndag*. Onsd. 16. Apr. Kl. 20,15, Møde for Knud Lavards Broderskab: Andagt i Kirken, Møde i Præsteboligen.

Immaculatakirken

Skærtorsdag: Højmesse Kl. 6½. Hellig Time fra 18—19. *Langfredag*: Præsantifikatmesse Kl. 7. Lidelsesandagt Kl. 14,30 med Korsets Nedlæggelse. *Paaskelørdag*: Gudstjenesten begynder Kl. 6; Messen følger ca. Kl. 7,15. 1. *Paaskedag*: Kl. 6,40 Korsets Optagelse; derefter stille Messe. Kl. 10 Højmesse med Prædiken. Kl. 18 Festandagt. 2. *Paaskedag*: Kommunionssuddeling Kl. 7. Sangmesse Kl. 9. Festandagt Kl. 18.

St. Tereses Kirke, Rygaard

Skærtorsdag Kl. 7 stille Messe. *Langfredag* Kl. 8 Præsantifikatmesse. *Paaskelørdag* begynder Ceremonierne Kl. 7. *Paaskedag*: Gudstjenester Kl. 8½ og 11. 2. *Paaskedag*: Kl. 8½.

Benediktinerindernes Klosterkirke

Skærtorsdag: Kl. 8 Højmesse. Kl. 16,30 Mørk Matutin. *Langfredag*: Kl. 8 *Langfredagsgudstjeneste*. Kl. 16,30 Mørk Matutin. *Paaskelørdag*: Kl. 7 Ild-Indvielse o.s.v. Kl. ca. 9 Højmesse. Kl. 19 Complet. 1. *Paaskedag*: Kl. 8 Højmesse med Prædiken. Kl. 10 Stille Messe med Prædiken. Kl. 15,30 Vesper og Velsignelse. 2. *Paaskedag*: Kl. 7,15 Stille Messe. Kl. 8 Højmesse. Kl. 15,30 Vesper. Kl. 18 Complet. Tekstbøger til Mørk Matutin kan faas ved Porten, St. Kjeldsgade 1.

St. Liobasøstrenes Kapel

Palmesøndag: Kl. 8,30 Indvielse af Palmegrene. Højmesse. Onsdag d. 9. Apr. Kl. 20 Sørgematutin. *Skærtorsdag*: Kl. 8,30 Højmesse. Kl. 20 Sørgematutin. *Langfredag*: Kl. 8,30 Gudstjeneste. Kl. 20 Sørgematutin. *Paaskelørdag*: Kl. 6 begynder Ceremonierne. Højmesse. Kl. 20 Matutin. *Paaskedag*: Kl. 8½ Højmesse. Kl. 14½ Vesper.

Danmarks katolske Radioklubber

Sct. Pauls Allé 21 . Esbjerg

Undertegnede:

Navn: .....

Stilling: .....

Adresse:

Licensnummer (staar paa Licenskitteringen under Adr.):
indmelder sig herved i Radioklubberne.

Indsendes til ovenstaaende Adr. i aaben Kuvert som Tryksag. Porto 6 Øre.

lemmer af A. C., indbydes til at deltage.

Katolsk Lærer- og Lærerindeforbund

Generalforsamling paa Institut Jeanne d'Arc Tirsdag d. 15. April Kl. 19,30.

St. Dominikuns' 3. Orden

Møde med Aflæggelse af Profes afholdes under Ledelse af Pater A. T. Zoetmulder O. P. i Immaculatakirken Søndag d. 20. April Kl. 15. Interesserede er velkomne.

Katolsk Klub

Klubbens næste Møde finder Sted Tirsdag d. 15. April d. A. Kl. 20 i Ny Rosenborgs Selskabslokaler, Vestre Boulevard 5.

Pater *Georg Heggum* vil tale om »Kirken og Nationalisme«. Gæster kan faa Adgang til Foredraget i Følge med et af Klubbens Medlemmer.

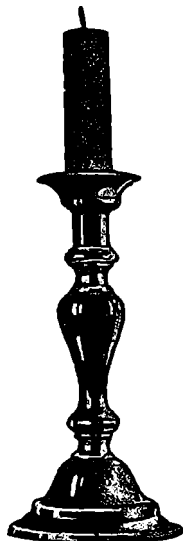
Katolsk Højskole

Ingen Møder i den Stille Uge og i Paaskeugen.

Academicum Catholicum

»De unges Sektion« holder Stu-

diekreds hver 1. og 3. Fredag i Maanedens Kl. 20 i A. C.'s Klublokale, Boyesgade 8, 3. Studieemnet er Filosofiens Hovedproblemer, der behandles i Diskussionsform med Wolfisbergs: »Veje til Virkeligheden« som Grundlag. Studenter og yngre Kandidater, der er Med-

ALTERLYS

i alle Størrelser

og iøvrigt

Stearinlys og Vokslys

af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER

København

Katolske Begravelser

Ib v. Benzon

aut. katolsk Bedemand
Tlf. 6536 . Smallegade 13
Privat Fasan 1866

Sæt Radioen paa Ration

læs en god Bog *det er sundere for Nerverne*

Knud Rasmussens Boghandel Vesterbrog. 60
Leverandør til Sct. Knuds Skole

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas Autogensvejerværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

C. Gerlach & Søn's Efff.

W. Deleuran

Edsvoren Messevinsleverandør

Fredericia

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

Robinson, Andersen & Co. ^{A/s}

Hellerup

Export af friske og preservede Æg
Fabrikation af frosne og sealede Æg og Ægprodukter
28 Filialer over hele Landet

AABENRAA

»CIMBRIA«

Tømmerhandel, Aktieselskab
Telefoner: 2006, 2007 og 2008
Træløst Bygningsartikler, Støbøgods
Leverandør til den nye kat. Kirke

HILLERØD

Albert Andersen

Centralvarme . Blikkenslager . Skilferdækker
Exam. aut. Gas- og Vandmester
Møllestræde 6 . Tlf. Hillerød 24
Lev. til den katolske Menighed

Kai Petersen

Isenkram, Glas, Porcelæn
Helsingørgade 18 . Tlf. 194
Leverandør til Gribsholm

P. M. Petersen

Malermester
Hillerød Farve- og Tapethandel
Frederiksgade 8 . Telefon 370
Lev. til den katolske Menighed

Alex Christensen

Aut. Installatør
Torvet 9 . Hillerød . Tlf. 371
Lev. til den katolske Menighed

KOLDING

Berring, Larsen & Co. ^{A/s}

KUL-IMPORT . KOLDING
Tlf. 1850 (3 Lin.) . Leverandør

Slagterludsalget

Haderslevvej 2 . Tlf. 1951 . 1952
**1. Kl. Okse-, Kalve-
og Svinekød . Konserves**
Leverandør til St. Hedvig Klinik

NYKØBING F.

Johannes Madsen

Elektr. Installatør **Nykøbing F.**
Installationer
St. Kirkestræde, Tlf. 684
Leverandør til katolsk Menighed

A-S Lolland-Falsters

Kulkompagni

KUL.KOKES.CINDERS
Nykøbing F. . Tlf. 626, 945
Leverandør til kat. Institutioner

ROSKILDE

Mønsterbageriet

Olsgade 24 . Tlf. 1365
Anbefaler sig med 1. Kl.s
BAGERI & KONDITORI
Alt i Isanretninger og Desserter

SLANGERUP

Slangerup Mejeri

Slangerup . Tlf. 48
1. Kl.s Produkter
Leverandør til gl. Farumgaard, Farum

Støt

Frank Andersens Fond

Postgiro 1087

Herlufholm Dampmølle

og Brødfabrik A-S

Telefon Næstved 31
Lev. til de katolske Institutioner

NÆSTVED

P. G. Vintersborg

Tagensvej 13. Tlf. 818
Tømrermester . Bygningssnedker
Lev. til St. Elisabeth Søstrene

H. O. Christensen

Kindhestegade 4 . Telefon 251
Blikkenslager, aut. Vønd- og Gasmester
Leverandør til de katolske Institutioner

Næstved

Kul- og Koks Kompagni

Aktieselskab
Ny Havn . Telefon 1420

Næstved Mælkeforsyning

v. Axel Andersen . Kildemarksv. 35
leverer Byens bedste Sødmælk

Næstved Tømmerhandel

ved T. A. Meding . Tlf. 1478 (3 Lin.)
Træløst & Bygningsartikler

URE OG BRILLER

Arndt Nielsen
Jernbanegade 2, Telefon 543

C. C. Christensen

Bageri og Konditori
Præstøvej 6 B . Telefon 1010
Lev. til de katolske Institutioner

C. V. Gørgens

Kolonial . Delikatesser
Præstøvej 45 . Tlf. 582
Leverandør

C. Mortensen

Murermester
Gallemarksv. 23 . Tlf. 1349
Lev. til kat. Menighed.

N. Juel Pedersen

Glarmer
Ramsherred 13 . Tlf. 158
Leverandør til St. Elisabeth Hospital

Evald Nielsen

Malermester
St. Mortensgade 5 . Tlf. 659
Ny Østergade 11
Leverandør til katolsk Menighed

Claudi Hansens Eftf.

Linoleumsbelægning

Leverandør til St. Elisabeths Hospital

V. Pinkert

aut. elektr. installatør
Riddergade 10 . Telefon 663
Leverandør til den kat. Menighed

Katolsk Ugeblad

- 125 Aar katolsk Skole *i København*

Pavens Paasketale

Den nye Lærebog i Religion

Det katolske Jugoslavien

Løven i Opstandelsens Have

Munkemel

Odense Klædefabriks Udsalg A-S

Tlf. 1776 Odense lige over for Elektricitetsværket

Klædevarer . Kjolestoffer . Bomuldsvarer
Gardiner . Hvidevarer . Senge og Sengeudstyr

Kul, Koks, Brænde og Havegrus

Emil Jensen . Overgade 60 . Tlf. 3536
Vognmands- & Brændselsforretning
Lev. til St Josephs Hosp. og den kath. Menighed
ODENSE

Familie- Færdsels- og kombineret Grundejerforsikring Forsikrings Compagniet

for Kongeriget Danmark

Telf. 10,093

Amallegade 31 B

Giro 2107

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Frederiksholms Kanal 6, Kbh.

Tlf.: 12,166 og 12,161

HANDELSBANKEN

≡ Aktiekapital Kr. 50.000.000 Reserver ca. Kr. 33.000.000 ≡

Alle Bankforretninger udføres

34 Afdelinger i København og Omegn

54 Filialer og Kontorer i Provinsen

HOVEDKONTOR: HOLMENS KANAL 2. TELF: 8600

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS

NØRREGADE 15

TELF. 9270

RECK'S OPVARMNINGS COMP. A/S

Esromgade 15. København N. Telef. 7480

Centralvarmeanlæg af enhver Art

Køkken-, Vaskeri-, Desinfektions- samt Tørrestueanlæg m.m.

RECK-STAAKEDLER

Thor's kemiske Fabrikker A/S

Thorasvej 12, N.

Central 2910

1412

Alle Slags Sæber og
Rengøringsartikler

Lev. til Hospitaler og Institutioner

N. P. Nielsen Brændselsforretning

Vodroff Tværgade 4, Telefon Vester 601

KUL, KOKS, og BRÆNDE

Axel Steckhahn

Kolonialvarer og Delikatesser

Gamle Kongevej 155

Telefon 8016

Leverandør til katolske Institutioner

S. L. Møllers Bogtrykkeri

Dansk Reproduktionsanstalt

Rosenørnsallé 29 . København V

Telefoner: 4295, 13,504, 2207

Mark Poulsen & Rønne

INGENIØRER

Pr. Maries Allé 1 A - København V.

Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg

Telefon 8533

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros

Ryesgade 106

Telefon Central 408

C. & L. Tofte . V. Reusch

Blikkenslager

Aut. Gas- Vand- og Sanitetsmester

Set Poulsgade 42 . Telefon Palæ 533

Privattelefon Palæ 1373

Udfører Arbejdet ved Benediktinerindeklosteret

ROBERT HANSEN

1. Kl.s Kød, Flæsk og Paalæg

Amagerbrogade 212 A . Amager 6390

Leverandør til de katolske Institutioner

Et 125 Aars Minde:

Den katolske Menigheds Skole

i København

Skoleforhold før 1816

Den 16. Juli 1777 skrev den lutherske Biskop Harboe til den danske Majestæt. De dansk-vestindiske Katoliker havde samme Aar faaet Tilladelse til Oprettelse af en Skole i København for deres Børn, og det havde været paatænkt ogsaa at lade andre katolske Børn besøge denne Skole. Det var dette, Biskop Harboe indtrængende advarede imod, og han kunde henvise til, at de herboende Katoliker hidtil havde ladet sig nøje med ikke-katolske Skoler, skønt de velhavende jo kunde have sendt deres Børn til katolske Skoler i Udlandet, hvis det havde været dem saa meget om at gøre.

Hvordan det iøvrigt den Gang forholdt sig med katolske Skoler i København, ved vi næsten intet om. Det eneste sikre er, at der ved det østrigske Gesandtskabskapel i Norgesgade (den nuværende Bredgade) blev givet en Smule Undervisning som en Bestanddel af Menighedens Fattigpleje. Indtil den saakaldte »Forening« (d.v.s. Overenskomst) af 1799 maatte Menigheden selv sørge for sine fattige. Fra Aaret 1789 ved vi, at denne Almueskole-Undervisning blev givet af Kirkebetjenten, som fik 12 Rdl. om Aaret for dette Ekstraarbejde, og maaske det heller ikke rent pædagogisk var mere værd.

I 1804 var der 40 Børn i Skolelokalet ved Gesandtskabskapellet, og nu blev Undervisningen givet af baade en Lærer, en Lærerinde og dennes Datter, og Honoraret løb nu op til 96 Rdl. aarligt. Det var godt Halvdelen af Skolens samlede Udgifter.

Det havde været vanskeligt at faa disse Penge ind gennem Indsamlingen i Kirken og de frivillige Gaver. Napoleonskrigene og Pengevæsnets Uorden gjorde det ikke lettere. Fra 1805—11 blev der forhandlet mellem Kirkens Forstandere og Byens Fattigvæsen om Tilskud af Fattiggassen, og i de samme Aar fandt en Del af Undervisningen Sted paa Fattigvæsnets Skoler.

Christian Peter Bianco

I Menighedens Forstanderskab sad i de Aar (fra 1772 til 1813) Vintapper *Christian Peter Bianco*. Han var yngste Syn (i. 1745) af en italiensk Købmand, der sammen med sine Brødre havde slaaet sig ned i Fredericia. Christian Peter kom tolv Aar gammel i Vintapperlære hos sin Søsters Mand, der havde Forretning i Lille Kongensgade i København, og forøvrigt var en af den katolske Menigheds »Administratores«. Efter en flere Aars Udenlandsrejse til Frankrig og Tyskland købte Bianco i 1771 Svogerens Ejendom og

fortsatte derpaa til sin Død Vintapperforretningen.

Biancos Dygtighed og de gode Forhold for Handelen før Krigsaarene gjorde ham til en velstillet Mand. Da han døde d. 2. Juli 1813, udviste hans Testamente, at den katolske Menighed i København stod som Arving til omtrent de fire Femtedele af den efterladte Formue paa 125 Tusind Rbd.

Menighedsskolens første Aar

Denne betydelige Sum skulde efter Biancos Vilje først og fremmest anvendes til at indrette »en anstændig Kirkeskole for Menighedens Børn og derved ansætte og lønne det fornødne Personale af mandlige og kvindelige Lærere«. Dernæst skulde der afsættes en aarlig Sum til Forbedring af Præsternes Lønning, og det øvrige skulde anvendes til Opførelse af et nyt Kapel.

Det var øjensynligt, at Skolen havde forekommet Bianco det først fornødne, og den blev da ogsaa oprettet kort efter hans Død, mens Kapellet først blev bygget næsten 30 Aar efter. Af Pietetshensyn købte Menigheden Vintapperhuset i Lille Kongensgade og indrettede det til Skole. Samtidig ønskede man, at Skolen ikke længere skulde være Fattigskole, men omfatte alle

Fortsættes Side 250

LØVEN I HAVEN

Denne irriterende Titel skyldes, at middelalderlige Malere ofte anbragte en Løve i Opstandelsens Have. En Løve? Ved den forladte Grav? (En moderne Maler, der restaurerede en saadan Fresko og ikke vidste, hvordan Middelalderen tænkte, vilde være i Stand til at lave Løven om til Gartnerens Hund). Det forholdt sig saadan, at den middelalderlige Løvinde nok fik Unger, men de var døde. Efter tre Dages Forløb kom Løven og aandede paa dem, og saa blev Ungerne levende. Derfor var Løven ganske paa sin Plads som Symbol i hin Have. Og vi Katoliker avler, om ikke mange Tanker, saa i hvert Fald en Masse Ord, men vore Ord falder døde ned; der *sker* ikke noget som Følge af dem, og aabenbart er der ingen Løve i Nærheden. Og dog vil vi saa gerne faa noget til at ske! Eller vil vi maaske ikke?

Lovgiverne og Kristus

Vi tror, at vi i vor Tro er i Besiddelse af noget enestaaende godt. Bedre end alt, hvad andre kan være i Besiddelse af. Vi tror, at et kristent Samfund vilde være bedre end noget andet Samfund. Vi ser, at ikke et eneste moderne Samfund er indrettet efter udtrykkeligt kristent Mønster — Lovene bliver f. Eks. ikke givet, fordi Lovgiverne er enige om, at *Kristus* vilde synes om saadanne Love. Og den kristne Borger sætter sig roligt ned og lader de u-kristne Love blive lavet hen over Hovedet paa sig. Jeg siger ikke, at disse Love nødvendigvis er anti-kristne; men de bliver *ikke* givet paa Grund af en positiv kristen Inspiration.

En »ny Orden«

Nu lyser det Faktum os i Øjnene, at hvad end Fremtiden gemmer til os, maa Europa med Danmark, England og alle andre

Lande til at »begynde igen«. Ingen kan have noget at indvende mod Udtrykket »en ny Orden«. En saadan har vi bedt om i mindst et Aarhundrede. (Jeg skrev først: har vi *alle* bedt om«, men det er ikke rigtigt. Jeg stregede »alle« ud. De fleste af os bekymrer sig ikke nok om den Slags store Sager, naar bare vi ellers har det rart. Men de Mennesker, der ikke havde det rart — enten legemligt, fordi de ikke havde nok at spise, eller aandeligt, fordi Samfundets Tilstand gjorde dem ulykkelige, — de bekymrede sig en hel Del om det. Og da den trettende pavelige Løve — Leo — ikke blot aandede paa os Katoliker, men ligefrem prusted paa os, var der mange af os, som ikke holdt af det, men foretrak at blive liggende i deres Døs, uden at forstaa at en saadan Døs er en Coma, der snart gaar over i Døden). Vi er *nødt* til at faa en eller anden Slags nyt Europa (og og det sige et nyt Amerika, Afrika og det øvrige). Men hvilken Slags? En kristen Slags? I saa Fald er det godt. I modsat Fald er det ilde og maaske meget slemt.

Hvem sam-arbejder paa at *skabe* det? Gør vi? Spørg først om, hvem det er, der i normale Tider og i et normalt Land har Indflydelse i stor Stil paa Tilværelsen. (Ved to Gange at bruge Ordet »normale« flytter jeg Spørgsmaalet, saa det ikke lader sig *umiddelbart* anvende paa vore egne unormale Tider). Der er tre Redskaber, som øver et »Masse-Indtryk« paa en Befolknings Sind — Pressen, Filmen og Radioen. Er de nogen videre Nytte til for os?

Filmen

Filmen — nej! Den forhindrer Folk i at tænke; den gør dem utilbøjelige til at vælge, at handle. Hvorfor? Fordi den simpelthen viser os Billede efter

Billede, og man faar ikke Tid til at tænke over dem, selv om nogen maaske gerne vilde. De saa den interessante Film om Afrika. Fik den Dem til at tænke paa, at Afrika rummer enorme Problemer — nye Problemer — af hvis Løsning Fremtiden afhænger for Millioner af Mennesker (rimeligvis ogsaa for Dem)? Selvfølgelig ikke. De skulde bare »interesseres«, morres. De ser en anden Film, i hvilken Mennesker er ulykkelige, og De ser, hvorfor de er det. Faar saadan en Film Dem til at springe op, fast besluttet paa at faa rettet en saadan Tingenes Tilstand, hvad det end maatte komme til at koste Dem selv? Selvfølgelig ikke. Filmen kan fremkalde og udnytte Deres Følelser, men den faar Dem ikke til at beslutte Dem til noget!

Radioen

Radioen. Jeg kender ikke den danske, men i England leverer den naturligvis Nyheder og adskilligt andet; den sigter ogsaa efter at være opdragende — d. v. s. faa Folk til at tænke. Men hvordan? Den føler, at den maa være »upartisk«. Den stiller Spørgsmaalet »Er der en Gud?« og anmoder saa en Biskop, en Bokser, en Apoteker, en Forfatter, en Professor i patagonisk Etnografi, en Filmsstjerne, en Politiker, en Handelsrejsende og et Spædbarn om at fortælle os, hvad de mener om Spørgsmaalet. Ud af dette Morads af »Synspunkter« har saa Bondemanden, Kontoristen og Skoledrengen frit Lov til at samle de aandelige Værdier, de kan finde.

Pressen

Pressen. For halvtreds Aar siden havde de store Aviser bestemte Meninger, som hvilede paa Principper, og de forkyndte og forsvarede disse Meninger. Hvis en Redaktør opdagede, at hans Principper var i Modstrid med Bladets Ejers, tog han sin Afsked. Hvis en Leder-Forfatter opdagede, at hans Principper stred mod Redaktørens, tog *han* sin Afsked. I hvert Fald troede de alle, at de burde give deres

Publikum, *hvad Publikum trængte til*. Saa var det, at Lorderne Northcliffe, Beaverbrook og Rothermere besluttede at faa deres Blades Oplag til at stige til astronomiske Højder ved at give Publikum, *hvad Publikum holdt af*. Dette var: Forbrydelser, Sexualitet saant Fodbold med store Overskrifter og Billeder, og saa ofrede man til Gengæld de ledende Artikler og endogsaa de alvorligere Boganmeldelser. En Dameside, en Børneside og det muntre Tillæg viste, hvor venlige Mennesker disse Pressens Herrer var; de formelig udstraaledede venlig all-round Interesse. Men Tankens Uddannelse, dens Opdragelse? Ud fra det nye, forretningsmæssige Princip nærede man en sand Rædsel for Tanker og med Rette. Det kunde bevises med matematisk Nøjagtighed, at i samme Forhold, hvori Bladet forfægtede en *Idé*, svandt Avertissementerne ind.

Naar Menigmand ikke tænker

Alt dette gjorde det meget bekvemt for den moderne Slags Regeringer. Den bestaar hovedsagelig af Mænd, som gerne vil beholde deres Job og derfor ønsker en Befolkning, de kan holde hen i fuldstændig Indifferens, hvilket beror paa, om Befolkningen kan faa det tilstrækkelig behageligt til, at den ikke behøver at tænke. Derfor var de Mennesker, der kontrollerede os, sommetider Kæphesteryttere, ofte Jurister og bestandig Gangstere i større eller mindre Stil. Det var deres Ideal at have en Befolkning, der nemt kunde »manipuleres« — hvilket er noget ganske andet end »regeres«. Det opnaaede man, hvis Folk havde det behageligt og aldrig tænkte.

Naar det var opnaaet, kunde man sige: »I vilde allesammen være meget lykkeligere, hvis I havde lettere Adgang til Skilsmisse! Hvor er det forfærdeligt, at I skal være bundet til en Ægtemand, I ikke kan enes med!« »I vilde allesammen være meget sundere, hvis I havde færre Børn. *Stakkels*, kære gifte Kvinder — tænke sig at faa et

Barn om Aaret! Vi vil skaffe jer nogle Klinikker, hvor I kan lære at forhindre det.« »Og hvor er det frygteligt for et stakkels Barn at være født som Krøbling! Spørger I os, vil vi ikke blande os i, at det bliver skaffet af Vejen ved Fødslen — *smertefrit* naturligvis. Eller at det bliver steriliseret, hvis det er aandssvagt. De vil da ikke have, at vort stakkels Land skal blive opfyldt med Slægtled efter Slægtled af rene Idioter!« Og — »Hvor I dog lider ved Synet af, at jeres gamle Fader dør — saa langsomt! — af Kræft! Hvor *han* lider! Vilde det ikke være bedre for ham at blive hjulpet bort — *smertefrit* naturligvis?« (Hvor mange mon af dem, der lider ved Synet af Forældrenes Lidelser, vilde bede om, at disse maatte blive »hjulpet bort«, hvis Forældrenes økonomiske Midler døde samtidigt, og Børnene derfor paadrog sig Tabet af et overdaadigt Hjem og god Mad og maatte gaa ud og søge Arbejde...))

Hvorfor holder vi altid Mund?

Jeg har kun berørt et enkelt »Omraade«, Familien og Hjemmet. Det omfatter mere, end jeg har sagt, f. Eks. Opdragelse. Men dette er nok. Vi Katoliker mener, at Skilsmisse, Fødselsbegrænsning, Svangerskabsafbrydelser og Medlidenhedsdrab er forkerte i sig selv, og at derfor den Stat, som opmuntrer til disse Ting eller ligefrem paabyder dem, er værre for hver enkelt Borger end den Stat, som ikke gør det. Et elementært Ønske om vore Medmenneskers Vel maa derfor tvinge os til at ville overtønde dem om, at saadan er det. Hvorfor gør vi det saa ikke? Hvorfor er vore Ønsker døde Løveunger? Dels fordi vi ikke er hellige nok. Vi tillader ikke tilstrækkeligt Helligaanden at aande paa os og paa dem. Men dels ogsaa fordi vi ikke har klare Tanker nok om Sagen. Og saa bliver det da vor *Pligt* at komme ud over denne Uvidenhed — ellers bliver den en »skyldig« Uvidenhed, og vi er ikke undskyldt. Eller maaske

ønsker vi ikke at handle efter vore Principper og *ønsker* derfor ikke, at de skal være klare. Saa har vi allerede en skyldig, u-katolsk »Under-Bevidsthed«. Eller ogsaa (lad os haabe det), fordi vi ikke kan se, hvordan vi skal kunne skaffe os Ørenlyd. Maaske vi er bange for at blive kaldt »Propagandister«. Propaganda har faaet et meget ilde Navn for Tiden, fordi det, som Forholdene er, i Almindelighed betyder det samme som Løgn. Men desuden har Djævelen fortalt os, at det ikke er »dannet«. Dannede Mennesker holder deres Meninger for sig selv. Var Kristus da ikke dannet? Var Apostlene vulgære? Lad mig være vulgær sammen med dem. Og holder Skilsmisssens Tilhæn-

Katolsk Ugeblad

Bindeleddet
imellem os og den danske Katolicismes Repræsentant udadtil!

*

„Jeg forventer - udtaler Biskop Suhr bl. a. - at alle vil bestræbe sig for at skaffe Ugebladet den videst mulige Udbredelse“.

*

Er De ikke Abonnent, da tegn et Abonnement, og Er De Abonnent, da skaf en ny Abonnent paa

Katolsk Ugeblad

Danske Katolikkers Blad

Abonnement
kan tegnes gennem
Postvæsenet

gere da deres Mund? Naturligvis ikke. Verden er fuld af Støjen fra dem! Lad os antage, at de alle mener det ærligt. Saa er det et Held for dem. De mener oprigtigt, at Medlidenhedsdrab er noget godt, og de siger det. Vi mener, at det er forkert — og skal vi være for dannede til at fortælle dem, at de drikker af forgiftede Brønde? Lad mig blive saa meget Propagandist, Apostel og Evangelist, som jeg bare kan, selv om jeg saa ogsaa skal blive Martyr!

Moralske Kvaliteter og et større Ugeblad

Men dette kræver for det første moralske Kvaliteter. Jeg maa aldrig søge at gøre Fortræd eller have noget imod at blive gjort Fortræd. Jeg maa ikke søge Offentlighed for min egen Forfængeligheds Skyld eller sky det af Generthed. Men lad os saa forudsætte, at vi alle er meget moralske Personer! Saa maa jeg desuden være velinformeret. Der er ikke noget, som gør en Modstander saa gnaven som at blive angrebet af en, der ikke *ved Besked*. Derfor ingen Retorik, ingen blot og bar Fordømmelse; vi maa ikke finde os i svage Punkter i vore Argumenter! Men selv om nu dette ogsaa er i Orden, siger vi maaske, at vi ikke kan faa Adgang til Pressen. (Kan De ikke, hvis De skriver godt nok? Maaske ikke. Jeg ved, at nogle Redaktører — jeg siger ikke i Danmark — udelukker visse Emner, fordi de er upopulære og vilde mindske Salget). Naa ja, men her har vi »Katolsk Ugeblad«. Sæt ind paa, at Salget (og Avertissementerne) forøges, saa det kan blive dobbelt saa stort og blive (samtidig med at være morsomt og opbyggeligt) et Organ for sand Aands-Opdragelse. Chestertons »G. K.'s Weekly« fandt Læsere blandt Mennesker med enhver Religion og med ingen. Maaske det sommetider red Kæpheste, sommetider var noget uklart. Det skadede dets Værdi. Lad os lære af den Erfaring. For nylig skrev jeg en Artikel om en Ræk-

ke Højskole-Bøger. Gid de maa komme. Naar der er nok, vil de blive solgt — og ikke blot blandt Katoliker, om ellers de er gode. »Populære«, men gode. Og lad os haabe, at flere og flere Katoliker maa blive i Stand til at udtrykke sig nøjagtigt, klart, kraftigt og elskværdigt i almindelig Konversation. De vil møde utallige Mennesker med god Vilje her i Landet som i alle andre Lande — Mennesker, der *ønsker* en bedre Verden, blot ikke véd, hvad der skal gøres, men tager godt imod gode Tanker og gerne vil samarbejde.

Fast staar det, at en ny Verden maa bygges op, med mindre vi alle skal dø midt i Ruiner. Katoliker er sikre paa, at de har

de bedste Materialer og den eneste helt gode Plan. Vil de byde disse frem, eller vil de slutte sig til de sløve Mennesker, der siger: »Vi havde det saa rart. Hvor er det godt, at vi stadig har det nogenlunde. Gid de gode gamle Tider snart maa vende tilbage, saa vi kan have det endnu mere rart end nogensinde.« Hine Tider var ikke gode, og de vil ikke vende tilbage. Alt afhænger af, om Katolikerne 1. kender deres egne Principper, 2. selv lever efter dem og 3. er besluttet paa at faa dem anvendt paa hele Samfundet, fordi denne Anvendelse vilde være noget godt — det eneste bedste — for os alle her og hisset.

C. C. Martindale S. J.

Den nye Lærebog i Religion:

„Katolsk Børnelærdom“

I Begyndelsen af næste Maaned udkommer den længe ventede nye katolske Skolebog, som ogsaa vil have en naturlig Plads i alle katolske Hjem med Smaabørn. Den adskiller sig temmelig meget fra sine Forgængere, og vi har derfor bedt et Medlem af den biskoppelige Kommission, som har udarbejdet Bogen, om at fortælle lidt om de Synspunkter, ud fra hvilke Arbejdet er foretaget.

Bogen er beregnet for Børn fra 7-10 Aar (2.-4. Underklasse incl.). Arbejdet med Bogen har været tyngt netop af denne Ulempe, at baade Fremstilling og Ordvalg skulde svare til saa vidt forskellige Alderstrin og navnlig saa vidt forskellige Stadier i *aandelig Udvikling*! Opgaven er søgt løst ved i det store og hele at tage Sigte paa 9-Aars Alderen, idet man har regnet med, at 7-8 Aars Børn, altsaa Elever i 2. Klasse, ikke skal have Bogen i Hænde, i alt Fald ikke før i Slutningen af Skoleaaret. Om alt gaar vel, vil der senere blive udarbejdet et mindre Hæfte *Bibelske Læsestykker*, nøje svarende til 2. Klasses Læsefærdighed.

Sproget er søgt holdt i Retningslinien: barnligt — ikke barnagtigt; naturligt — ikke banalt; følelsesbetonet — ikke sentimentalt. Det skulde kunne forstås og tilegnes af mindre Børn, men ogsaa benyttes af større Børn — uden at give Afsmag (i Modsætning til den nu saa moderne »Babystil«, som er trængt ind paa det religiøse Omraade baade i Billeder og Bøger!) Dermed skal ikke være sagt, at Sproget ikke i senere Lærebøger skal udvikle sig i Overensstemmelse med de større Børns intellektuelle Udvikling og stærkt forøgede Ordforraad!

Det er netop Hensynet til det lille Barns begrænsede Ordforraad, som har gjort det nødvendigt at gengive de bibelske Beretninger i frie Fortællinger — saaledes som det allerede i en Aarrække har været anvendt i det katolske Udland, navnlig Frankrig. Af samme Grund har man i den lille »Lærebog«, som slutter Bogen, søgt at finde frem til Barnets naturlige Udtryksmaade og taget Afstand fra den knappe teologiske Form, som smaa Børn vanskeligt kan lære udenad

og altid vil føle som et fremmed og besværligt Sprog.

Stofvalget stammer i alt væsentligt overens med de tidligere Lærebøger. Der har dog ikke været nogen skrupuløs Bekymring for netop at »faa alt med«. Hovedsagen har ikke været Bibringelse af definitions-formet religiøs Viden — mindre: *Teologi* end: *Udvikling af Fromhedslivet efter teologiske Retningslinier* (saa meget mere, som vi lever i en Tid, hvor Striden mindre staar om konfessionelle Divergenser end om *Troen overhovedet og Forholdet til Gud!*)

Tilrettelæggelsen. Bogen er en Sammenarbejdelse af Bibelhistorie og Katekismus. Efter enhver af de bibelske Beretninger følger et *Læsestykke*, som behandler en Del af Troslæren i fri, barnlig Form i saa nøje Tilknytning til Bibelstoffet som muligt. Formaålet med disse Læsestykker har været:

1. at fremstille de vigtigste Punkter af *Troslæren* paa en for Barnet lettere tilgængelig Maa- de, end de traditionelle Spørgsmaal og Svar gør det;
2. at imødekomme de ikke faa Børn, for hvem Lærerens mundtlige Gennemgang af Katekismen ikke er tilstrækkelig p. Gr. af sen Opfattelse eller svingtende Hukommelse;
3. at give Barnet Mulighed for at præstere et Hjemmearbejde, som ikke staar og falder med dets Evne til at lære ordret;
4. at gøre det lettere for Hjemmet at hjælpe Børnene, samtale med dem om Katekismen, praktisere den med dem o.s.v.;
5. at vænne Barnet til at tale let og naturligt om Religion.

Læsestykkerne indeholder til- sammen alt væsentligt Katekismus- stof — svarende til Alderstrinet.

Læsestoffet gør dog ikke Krav paa at have behandlet de valgte Emner udtømmende eller at have taget netop det mest nærliggende Problem til Behandling. De tilsigter kun at give Barnet »noget af der meget« til Tilegnelse og Overvejelse, idet dog intet af, hvad der maa betragtes som nødvendigt, er udeladt.

Efter Læsestykkerne følger en Del *Spørgsmaal* (uden Svar), hvilket har til Formaål:

1. at indprente og uddybe det læste;
2. at lette Barnet Tilegnelsen;
3. at hindre, at Barnet nøjes med en mekanisk Udenadslæren;
4. at vænne Barnet til at give Sva- ret med sine egne Ord;
5. at afgive Punkter for Læreren til Overhøring og Samtale.

Efter Læsestykkerne følger en enkelt *formuleret Læresætning*, som svarer til det lige gennem- gaaede Afsnit, og som Barnet vil kunne lære ordret. Denne Lære- sætning indeholder de for Barnet vigtigste Dele af Tros- og Sædelæ- ren, saasom:

Guds Egenskaber - Trosbekendel- sen - Budene - Synd og Naade, Tro, Haab, Kærlighed - Bøn, Lidelse, Offer - Sakramenterne, navnlig Daabens, Bodens og Alterets Sa- kramente - Guds Moder - Skær- sild, Himmel, Helvede.

Nogle Bønner er tilføjet i et Af- snit for sig. Bogen slutter med en systematisk ordnet Troslære, føl- gende den samme Plan og de sam- me Principper som i selve Bogen.

Det pædagogiske »Ledemotiv« i denne Bog kan vist bedst udtryk- kes ved følgende Citat fra Ker- schensteiner: »Begriff der Arbeits- schule«: »En Viden, som er erhver- vet, uden at Eleven selv har arbej- det paa at opnaa den, idet han blev ansporet af et Problem, han stil- lede sig selv efter et praktisk eller aandeligt Arbejde... og uden at han har følt en Trang til at opnaa den, en saadan Viden hænger ikke

bedre fast end Asfalt paa en Glas- plade.«

Det er for øvrigt vort Haab, at Bogen i nogen Maaede imødekom- mer den Trang og det Ønske, som en fransk Biskop for nogle Aar si- den udtrykte saaledes: »Vi mang- ler, i hvert Fald til de fleste af vore smaa, en elementær Katekis- mus, som passer til deres Smag, deres Skolevaner og deres Sjæls og Hjertes Trang. Vore Katekismer ligner slet ikke de Skolebøger, de ellers har mellem Hænder. Lad os ærligt tilstaa, at de er ringere, ikke blot i deres ydre Skikkelse, men ogsaa i deres Pædagogik. De gaar ikke i tilstrækkelig Grad frem fra det kendte til det ukendte. De be- nytter et Ordvalg, som er alt for lærd eller misforstaaeligt. Og især taler de ikke til Sjælen, hjælper ikke til at leve religiøst. De er ab- strakte, de er tørre.« (Mgr. Petit de Julleville).

Bogens Anvendelse vil blive let- tet ved en samtidigt udarbejdet Undervisningsplan for de fire før- ste Skoleaar. Den har i alt væsent- ligt støttet sig til den Plan, som blev udarbejdet paa Foranledning af Bispemødet i Fulda.

Den ret store og indholdsrige Bog med en Del Billeder vil kunne leveres i en stærk Skoleindbinding for Kr. 2,25 (Kr. 20 pr. 10 Eks.). Skolerne bedes saa vidt muligt ind- sende deres Bestillinger inden 1. Maj til Katolsk Blad- og Bogcentral, Boyesgade 8 A, København V., for at det rette Antal Bøger kan blive indbundet.

Erindringer om Søster

Lovise-Joseph

En gammel Skolelevs Mindeord

Ved at høre om Søster Louise- Joseph's Død vil manges Tanker gaa tilbage til Toldbodvej og Østerbro, hvor hun med sine ud- mærkede pædagogiske Evner og med sin hjertevarme Forstaaelse af Barnets Sind ledede den franske Skole og skaffede den Sympati og

Respekt i store Kredse. En Person- lighed er død, og hver een af de mange Hundrede Elever, der har kendt og elsket hende, vil nu min- des hende med dyb Taknemlighed og Kærlighed, idag endnu mere end dengang, fordi de nu er kom- met til Skelsaar og Alder og bedre

kan forstaa, hvad hun i Grunden maa have lidt, ofret og bedt for os, »sine Smaa«, som hun kaldte os.

Et Kapitel af vort Liv, som vi ellers ikke beskæftiger os ret meget med, hvori meget maaske er glemt eller kun staar dunkelt, bliver med eet levende igen ved Tanken om den Kvinde, der netop ved sin Kvindelighed og Moderlighed gjorde Overgangen let for os fra Mors Stuer til Skolen. Naar man den første Skoledag betraadte den paa Forhaand saa frygtede Tærskel, tog rørende Afsked med Mor og maaske nok stod lidt betuttet og kæmpede for at være den store Pige og saa fra denne underlig klædte Dame tilbage til Mor, der selv stod med et fremmed Udtryk i Ansigtet, da fik vi vor første Lektion i, at Livet kan kræve tunge Ofre af os; men alt dette var som blæst bort fra det Øjeblik, man havde lagt sin Haand i Sr. Louise-Joseph's, naar hun paa kærlig, men bestemt Maade havde afbrudt den drøje Afsked og førte een ind til det ukendte Land, hvor man den kommende Tid skulde blive saa lykkelig for at være og føle sig saa vel tilpas, at Ferier paa altfor mange Dage næsten var uudholdelige hjemme; man længtes ligefrem tilbage til det pligtbundne Liv bag Pulten.

Som større Piger lærte vi Sr. Louise-Joseph at kende fra andre Sider. Havde man været uartig og fik sig en Reprimande af hende, kom den altid paa en saa klog og kærlig Maade, at man ikke kunde andet end indse det slemme i, at man havde opført sig, som man havde. Hun var storartet til at tale med Forældrene, hvad enten de nu kom bekymrede for deres Barn eller for at klage over et eller andet, gik de altid trøstede og tilfredse hjem fra hende.

Intet var for ubetydeligt for hende at tage sig af og bringe i Orden. Vi husker hende sikkert alle med en flad brun Kurv i den ene Haand fyldt til Randen med alle mulige tabte Sager og en Klokke i den anden, vandrende Gang op og Gang ned, kaldende til Ørenlyd med Klokken og med et stadigt tilbagevendende »et lille Øjeblik! et lille Øjeblik!« — og saa efterlyse Ejeren af en Handske, et Spænde eller hvad Skolepiger nu

ellers er slemme til at tabe eller glemme. Og naar hun stod nede i Vestibulen og lod Klasse efter Klasse passere forbi sig, naar de i samlet Trop kom ned ad Trappen efter Skoletid, to og to pænt kniksende for hende, da omfattede hun os alle med sit milde Blik og gentog stadigt halvhøjt hen for sig: »alle mine Børn!«

Sr. Louise-Joseph var i Besiddelse af en fin fransk Kultur, der kom til at præge Aanden i Skolen, og hun har kun gjort sit Land Ære, den franske Stat har derfor ogsaa for faa Aar siden sagt hende Tak derfor ved at hefte Æreslegionens Hæderstegn paa hendes Bryst. Men hun elskede det Land, som hun i saa ung en Alder havde gjort til sit.

Hendes Kærlighed til alt, hvad der var dansk, fra Konge til Flaget, der blev hejst foran Skolen, var rørende.

Nu var hun gammel, men aandsfrisk til det sidste; med en glimrende Hukommelse hilste hun hver enkelt af os ved Navn, naar vi traf hende paa Jeanne d'Arc, hvor hun henlevede sine sidste Aar.

Og nu er hun død. Hun drog Palmesøndag ind i det himmelske Jerusalem og fik til Løn for al sin Opofrelse paa Jorden Lov til at fejre Paasken i Himlen sammen med Ham, hun havde viet sit Liv og sine Kræfter.

Respice in pacem!

Jytte Knutzen.

Kapitler om Fadervor VI

Hvorfor giver vi Gud Fadernavnet?

Tredie Artikel

Ud fra hele Verdens Styrelse kan man godtgøre, at Gud i sin Omsorg for os Mennesker udviser en enestaaende Omhu og Maalbevidsthed, og at han af den Grund fortjener Fadernavnet, som vi giver ham i vort Fadervor. Det var det, vi saa sidste Gang. Men da det her drejer sig om meget omfattende Love, som skal virkeliggøre Guds Plan og Hensigt, kan det for vor lille Forstand være vanskeligt at gennemskue det hele og faa et dybt Indtryk af denne Sandhed.

Lad os derfor i Dag illustrere det samme Emne, idet vi taler om et enkelt Punkt i Guds Forsyn, nemlig dette, *at han har givet hver især af os en Engel som Ledsager i det jordiske Liv* med den Opgave at beskytte os og afværge al større Skade fra os. Ligesom nemlig en god Fader og Moder sørger for en Ledsager og Beskytter for deres Barn, naar det er nødt til at foretage en usikker og farlig Rejse, saaledes giver vor Fader i Himlen hver enkelt af os en Engel med paa Vejen til vort himmelske Fædreland. Med hans Bistand og Hjælp og ved hans Aarvaagenhed kan vi baa-

de undgaa de Baghold, som vore Fjender til Stadighed forsøger at lægge, og slaa de aabne Angreb sejrrikt tilbage, som de retter mod os. Hvilke Slags Fjender det er, og hvorfor de forfølger os, skønt vi ikke har gjort dem den ringeste Fortræd, er et Spørgsmaal, som senere skal klarlægges. Nu kan vi nøjes med at bemærke, at vi under vor hellige Værneengels Beskyttelse er i Stand til at forblive paa den rette Vej uden ved Fjenders List og Bedrag at lade os narre bort fra den lige Linie, der gaar fra denne Jord til Himlens Paradis.

At Gud til Gennemførelse af denne ganske uventede Beskyttelse ved en Ven, har valgt Himlens Fyrster, skyldes flere Grunde. En af dem er, at disse Aander, der ikke har noget Legeme som vi, *indtager en Slags Mellemstilling mellem os og Gud*, og derfor er særlig skikkede til at vise os Vejen til Gud. Uden at vi ser ham, staar altsaa lige fra Fødslen af, indtil vi lukker vore Øjne for denne Jord, en hellig Engel ved vor Side. Næst efter Gud og den saligste Jomfru Maria er der vist ingen, der elsker os saa inderligt som denne Udsending fra

Himlen. Han værner om os i Fristelsens Time, han tilskynder os til Fremskridt og Vækst i det gode, han tager vore Bønner og frembærer dem for Gud og lægger sin egen Forbøn til dem.

Hvor stor denne Velgerning er, føler man bedst, naar man tænker over *de mange Eksempler*, der anskueliggør denne Sandhed. Den hellige Skrift beretter om Engle, som for Menneskenes Øjne virker Undergerninger paa en saadan Maade, at man uvilkaarligt kommer paa den Tanke: Englene gør i det skjulte endnu meget mere for vort timelige og evige Vel, end vore Sanser faar Lov til at konstatere. Lad os lige henvise til den Engel, der kom Saras Tjenestepige Agar til Hjælp, efter at Abraham for Fredens Skyld havde maattet sende hende bort (I. Mos. Kap. 16 og 21) for saa at dvæle lidt længere ved to andre Tilfælde.

Vi har nemlig en hel Bog i det gamle Testamente, der skal belære os om Englenes Virksomhed for os. Jeg mener Tobias-Bogen. Den beretter om, at *Ærkeenglen Rafael*, udsendt af Gud som Rejsefælle for den unge Tobias, førte denne baade frem og tilbage i de ellers ukendte Egne. Englen frelste ham fra en mægtig Fisks Gab og forklarede ham den helbredende Kraft, som fandtes i Dyrets Lever, Galde og Hjerte. Han uddrev en Djævel og overvandt den fuldstændigt og forhindrede, at den kunde skade Tobias, som den havde gjort med mange andre. Rafael belærte den unge Mand om en saa vigtig Ting som et menneskeværdigt Liv i Ægteskabet og den rigtige, af Gud vilde Brug af samme. Endelig skænkede han den gamle Tobias Øjnenes Lys igen. (Tob. Kap. 5 og 6). Alt dette fortælles i Skriften som en Illustration til den Sandhed, at vore Værneengle er rede til at yde os lignende Tjenester, hvis bare vi vil tage imod og bede om dem.

Hvad der fortælles i det Nye Testamente om *Apostlen Petrus' Udfrielse af Fængslet i Jerusalem* (Apg. 12), giver os ogsaa rigeligt Stof til Overvejelser og

URBI ET ORBI

Paaskedag rettede den hellige Fader gennem Radioen et Paaskeskab til hele Verden og indledte med at minde om Opstandelsens frydefulde Budskab, men at Freden mellem Folkene derimod ikke var opstanden. Paven takkede derpaa Katolikerne Verden over for den Hengivenhed, hvormed hans Opfordring forgangen November til Bøn for Freden var blevet efterkommet, og henviste atter til, at han havde gjort, hvad der stod i hans Magt for at afværge Krigen — men forgæves; han vilde dog ikke ophøre med at bønfaalde Gud om en snarlig Fred. Paa dette Tidspunkt, hvor Krigsførelsen har antaget saa rædselsvækkende Former, følte den hellige Fader det som sin hellige Pligt at besværge de krigsførende om i hvert Fald at afstaa fra de forfærdelige Angreb paa Civilbefolkningen, paa værgeløse Kvinder og Børn, Oldinge og Syge.

Efter at have ridset Linierne op for en kommende Fred, der ikke er bygget paa Magt og Un-

faar os til at forstaa, hvor omsorgsfulde de hellige Engle er imod os. Pludselig var en Engel fra Herren til Stede, og et Lys straaled i det mørke Fængsel. Han slog Petrus i Siden, vækkede ham og fik Lænkerne til at falde af hans Hænder. Saa formanede Guds Sendebud Apostlen til at rejse sig, tage Sko og Klæder paa og følge sig. Derefter blev Petrus ført gennem Vagtskifterne, uden at nogen kunde hindre det. Jernporten sprang op af sig selv, de kom ud paa Gaden, og Apostlen var i Sikkerhed. Den Slags Eksempler er der mange af i de hellige Bøger. Faar de Lov til at virke paa vort Sind, bliver vi overvældet ved Synet af de utallige Velgerninger, Gud vor Fader i Himlen viser os gennem sine Sende-

*dertrykkelse, men paa Frihed og Ligeberettigelse for alle og enhver uden Hensyn til Nation eller Race, paa en blomstrende Solidaritet mellem Folkene, opfordrede den hellige Fader de Magter, der besætter fremmed Territorium til i deres Behandling af saavel Krigsfanger som Befolkningen i de besatte Omraader at lade sig lede af Samvittighedsfølelse og Æresfølelse, thi deraf afgang, om hvorvidt Guds Velsignelse eller Guds Forbandelse kom over deres eget Fædreland. Den hellige Faders Tanker gik ogsaa til Kirken i de Lande, hvor dens Børn og Tjenere bringer heltmodige Ofre. »Troen paa Kristus leder gennem Lidelsen«, udtalte den hellige Fader, og Paaskefestens jublende Alleluja berettiger ogsaa os i vore Dages Trængsler til at nære den samme Fortrøstning og de samme Forhaabninger, som de Kristne i det første Aarhundrede. Kristi Ord til Marta gjaldt ogsaa os: »Jeg er Opstandelsen og Livet, den som tror paa mig skal leve, om han end dør!« Til Slut opfordrede den hellige Fader Alverdens Kristne til at løfte Blikket mod Himlens og Jordens Konge i endrægtig Bøn, og med den apostoliske Velsignelse *Urbi et Orbi* sluttede den hellige Faders gribende Appel.*

I 1938 instruerede Pave Pius XI Biskoppen af Rio de Janeiro om at forberede Opretelsen af et katolsk Universitet i Brasilien. Arbejdet med denne vanskelige Opgave skred imidlertid overraskende fremad, og i Juni 1940 var Forhandlingerne med de brasilianske Myndigheder afsluttet, saaledes at man kunde skride til Udnævnelsen af Professorer, og i November kunde Ærkebiskoppen af Rio de Janeiro meddele den hellige Fader, at Aabningen af Universitetet vilde finde Sted umiddelbart efter Nytaar 1941. Som tidligere meddelt er der foreløbig kun oprettet et juridisk og et filosofisk Fakultet, hvorfor Institutets officielle Navn indtil videre er »Det katolske Fakultet i Rio de Janeiro«.

Det katolske JUGOSLAVIEN

»Jeg er Serber, jeg er Sloverer,
jeg er Kroater!

Disse tre Navne er mig tre
hellige Kilder,
hvoraf mit Hjerte øser Kraft
til ny Daad.«

Saaledes synger den i 1923 afdøde nationale jugoslaviske Digter Aleksa Santitsch og nævner dermed de tre store Stammer, som danner Kernen i den Stat, der gik frem af Verdenskrigen 1914—18 under Navnet *Kongeriet Jugoslavien*.

Det er rigtigt, at hvad der har været adskilt i Aarhundreder, det er ikke saa let at føje sammen igen. Serbere, Sloverer og Kroater taler hver især deres egen Dialekt af det fælles slaviske Sprog, og ogsaa Religionen, der betyder saa meget i Jugoslavien, trækker en skarp Skillelinie mellem Sloverer og Kroater

▲ Kroatiske Pilgrimme

➤ Gaardsplads i Franciskanerklostret i Ragusa (Bygningen stammer fra det 14. Aarh.) I Klostret findes Europas ældste Apotek

◀ Katedralen i Hvar (fra 12. Aarh.) paa Øen Hvar i det dalmatiske Arkipelag

paa den ene og Serbere paa den anden Side. Slovererne og Kroaterne er romersk-katolske, Serberne ortodoxe, altsaa adskilt fra Rom. De Ortodoxe tæller ca. 6,7 Millioner og har 3200 Præster, Katolikerne ca. 5,3 Millioner med 3800 Præster. De ortodoxe Serbere er altsaa i Overtal, omend ikke saa overvældende. Imidlertid udgør de Kernen i den ny Stat, der endvidere blandt sine Indbyggere tæller ca. 1,5 Millioner Muhammedanere. Serberne er — og det med Rette — stolte af deres Fortid; i aarhundredlange, haarde Kampe har de stridt heroisk for deres Frihed mod Tyrkervældet og de har tilkæmpet sig Herredømmet paa Balkan. Hver By er her en Fæstning, hver Landsby et

▲ Den lille Klosterø .Sct. G. lige Plet har tjent som Moti

AVIEN

Fotos:

Putnik (Beograd) (6)

Malina (1)

▲ En ortodoks Daabsceremoni

Kastel; hertil kommer, at de dalmatinske Kysthavne skærer sig dybt ind i Landet som norske Fjorde og er Europas bedste naturlige Krigshavne. Serberne har derfor vanskeligt ved at forlige sig med, at de andre Stammer og deres Religion nu skal være ligeberettiget med dem. I Tidens Løb har dette Forhold da ogsaa afstedkommet en ikke ringe Del *indre* Gnidninger, der dog som Regel altid er blevet bi-lagt tilfredsstillende.

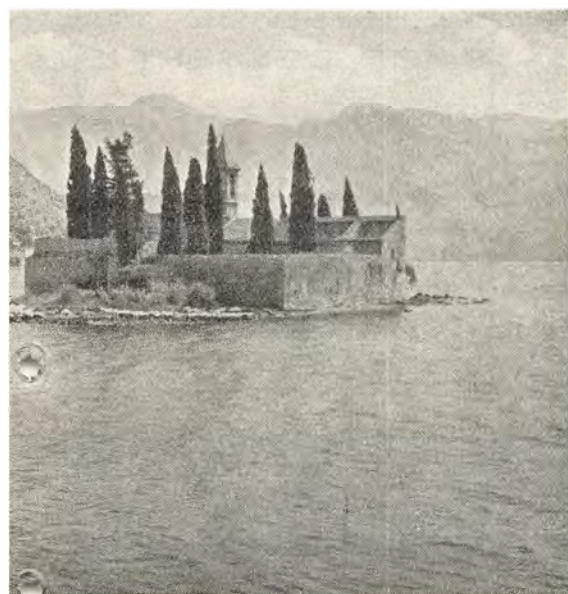
*

I Begyndelsen af det nittende Aarhundrede omfattede Fyrste-

Fortsættes Side 252

▲ Jugoslaviske Bønder i Nationaldans

Υ Øen Rab — en af de mest søgte jugoslaviske Turistattraktioner og tillige et af Sydens maleriske Steder

i Bugten ved Kotor. Det er sandsynligt at denne her-Böcklins berømte Malari: De Dødes Ø

Liturgisk Kalender

April:

20. S. HVIDE SØNDAG, Oktav af Paaske (575).
21. M. St. Anselm ([42]); 2. Om Fred.*)
22. Ti. † St. Soter og St. Cajus ([24]); 2. Gudsmoder ([90]), 3. For Kirken ([123]) eller for Paven ([122]), 4. Om Fred.
23. O. † St. Georg (880); 2. Gudsmoder ([90]), 3. For Kirken eller for Paven, 4. Om Fred.
24. T. St. Fidelis af Sigmaringen (881); 2. Om Fred.
25. F. St. Markus, Evangelist (882); 2. Bededagen (595). — Hvor der i Dag, den større Bededag, holdes *Bonprocession*, læses i Forbindelse med denne *Bededagens Messe* (594); 2. St. Markus (882); Paaskens Præfation (518).
26. L. † St. Cletus og St. Marcellinus (885); 2. Gudsmoder ([90]), 3. For Kirken eller for Paven, 4. Om Fred.
27. S. 2. Søndag e. Paaske (580).

*) I hele Paasketiden læses ogsaa paa Festerne Paaskens Præfation (518), medmindre Festen har sin egen Præfation (som f. Eks. St. Markus's Fest, der har Apostlens Præfation (524)).

Anm. Paa de med † mærkede Dage kan Præsten efter frit Valg læse Sjælemesse og andre Votivmesser, hvorfor man paa disse Dage ikke kan regne med, at de her angivne Messer læses.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammenluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Dannevirkegade 19, København V, Telefon Eva 2512 (træffes i Almindelighed bedst Kl. 14-15 og 18-19)

Ekspedition: Boyesgade 8A St., København V, Tlf. Eva 1898, Kl. 15-17.

Kassererkontor: St. Annæ Plads 28, Postgiro 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Den katolske Menigheds Skole

fortsat fra Side 241

Menighedens Børn, og derfor blev der i Forvejen rettet Henvendelse herom til alle de paa-gældende Forældre.

Skolen kunde aabnes d. 22. April 1816. Den har Navnet »Den katolske Menigheds Skole«. Lærerpersonalet bestod af to lutherske Lærere og en katolsk Lærerinde. Der var to Klasser, fælles for Drengene og Piger, og Elevantallet var 61. Undervisningsplanen omfattede de da almindelige Skolefag med ekstra Undervisning i Koralsang og med en særlig Plads til Undervisning i det tyske Sprog (Menigheden var væsentlig tysktalende, og i Kapellet blev prædikeret og sunget paa Tysk). Blandt Haandgerningsfagene var ogsaa »Hør- og Bomuldsspind«.

Allerede Aaret efter blev Skolen udvidet. Nu var der 80 Elever, delt i 3 Klasser, og der var yderligere kommet en ny Lærer, Joh. Heitlas fra Prag. Denne Mand skal have været en overordentlig dygtig Pædagog, og hans Arbejde var bærende for Skolen i syv-og-tredive Aar.

Skolens Beliggenhed var derimod ikke saa heldig. Der var daarlige Naboer, Gaden var for befærdet og støjende, og man vilde gerne have Skolen nærmere til Kirken. I 1819 blev den flyttet til et Baghus i Gothersgade (nuværende Nr. 28) og blev i disse Lokaler i godt en Snes Aar til 1841. Over Indgangsdøren stod Skolens Navn paa Tysk: »Schule der katholischen Gemeinde, gestiftet von P. C. Bianco, hierher verlegt 1819«.

Nedgangstider

Disse Aar var meget daarlige for den københavnske Menighed. I Slutningen af det 18. Aarh. skrev Biskop Balle (i

1785), at der var 5000 Katoliker i Hovedstaden (som dengang havde 90 Tusind Indbyggere), en Snes Aar senere (1806) beregnede Menighedens Forstanderskab Antallet til 4000. En stor Del af disse bestod af hvervede Tropper, men alligevel er Nedgangen i de følgende Aar ligefrem katastrofal. Omkring 1840 foreligger der to Beregninger af Menighedens Størrelse; ifølge den ene talte den 550 Personer, mens den anden (fra Sjællands Biskop i 1837) kun naar Tallet 188 (exclusive Gesandtskaberne og deres Personale). Samtidig gik Skolens Elevantal ned fra de nævnte 80 Elever i 1817 til 30 i 1837.

En Hovedårsag til Tilbagegangen var den skarpe Gennemførelse af Forordningen fra 1766 om Børn af blandede Ægteskaber, som alle forlangtes luthersk opdraget. Og samtidig var Overgang til Katolicismen ubetinget forbudt. Men dertil kom ogsaa

Solbjerg

Central 2712

MÆLK . FLØDE
SMØR . DESSERT-IS

Sundhed, Hygiejne, Kvalitet & Velsmag

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfsvej 34-36
Tlf. 778 - 728

VALD. FOERSOM

AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

de mere velstillede Katolikers Holdning overfor den katolske Skole. Ved Oprettelsen af Biancos Skole var det som omtalt forsøgt at samle Børn af alle Befolkningslag, men det var ikke lykkedes i videre Udstrækning. Standsforskellene spillede dengang en betydelig Rolle, og (som den apostoliske Vikar for de nordiske Missioner, Mgr. *Studach* skrev om de københavnske Forhold i 1840) de velhavende faldt fra af Hensyn til deres timelige Vel, eller de udvandrede, saaledes at der kun blev de mest fattige tilbage.

Allerede i 1819 havde Københavns Skoledirektion i et Brev til Gesandtskabspræsten berørt Ønskeligheden af, at der oprettedes en katolsk højere Skole, men det skulde vare næsten 40 Aar, før dette blev virkeliggjort.

De sidste 100 Aar

Da Skolen i 1841 flyttede fra Gothersgade, havde den bestaaet i 25 Aar, og siden da er der gaaet yderligere 100 Aar, som fra de smaa, fattige Forhold i Nedgangstiden har ført den katolske Skole til, hvad den er i Dag. Pladsen tillader kun en Markering af Hovedpunkterne i Skolens senere Historie.

I 1841 begyndte man at opføre den nye Kirke, som Bianco havde efterladt Midlerne til. Midlertidig blev Gudstjenesterne holdt i Mægler Adlers Palæ i Norgesgade, og sammesteds indrettedes Skolen, mens Kirkeopførelsen stod paa. Da Kirken blev aabnet Aaret efter, flyttede Skolen til Præsteboligen, hvor den kom til at blive i femogtyve Aar indtil 1867. I disse Aar fik Katolikerne fri Religionsøvelse, og da Ugebladet, under Navn af »Skandinavisk Kirketidende for catholske Christne«, begyndte at udkomme i 1853, var det Elever fra Skolen, som falsede Bladet hver Uge (Oplaget var endnu minimalt) til Belønning for udvist Flid. Det var ogsaa Lærere, som redigerede Bladet i de første Aar. I 1854 døde Lærer *Heitlas*, og samtidig blev Fællesskolen delt i en Dreng- og Pigeskole. Kort efter

kom i 1856 de første St. Josefs-søstre her til Landet og aabnede samme Aar under meget beskedne Forhold deres første »højere« Skole i Blancogaden (Fredericiagade) med en Snes Elever; tre Aar senere flyttede den til Toldbodvej. Hen mod Slutningen af denne Periode i Menighedsskolens Historie (omkring 1860) omtaltes Kirken ikke længere som Gesandtskabskapel, men som St. Ansgars Kirke, og samtidig blev Skolen omdøbt til *St. Ansgars Skole*, et Navn der bevaredes i omtrent 70 Aar til Centralskolens Oprettelse.

Sin fjerde Adresse (den femte naar man medregner den korte Tid i Adlers Palæ) fik Skolen i 1867, hvor den flyttede til Blancogaden (den nuværende Fredericiagade Nr. 15). Her var først baade Dreng- og Pigeskolen, men i 1871 overtog St. Josefs-søstrene Pigeskolen, og Drengeskolen flyttede tilbage til Præsteboligen. Elevantallet var atter i glædelig Stigning. Søstrene alene havde ca. 70 Elever, men Pladsforholdene var yderligt spartanske. Skolen laa i en Baggaard, og der maatte altid brænde et Gasblus i Timerne, hvor to Søstre i et og samme Rum underviste hver sin Klasse. I 1869 udvidedes den højere Undervisning. Pastor Niehaus ved St. Ansgars Kirke oprettede det Aar en højere Drengeskole i Ny Kongensgade, den senere St. Knuds Skole i Stenosgade. Og i 1878 aabnede St. Josefs-søstrene paa Frederiksberg deres anden Pigeskole, det senere Institut *Jeanne d'Arc*.

I 1887—88 opførtes, væsentligt for Biancos Legatmidler, Beboelsesejendommen Bredgade 67—69. Da den stod færdig, flyttedes Kirkeskolen herover, baade Dreng- og Pigeskolen, og i de næste godt 50 Aar blev den boende her. Denne Periode er iøvrigt kendetegnet ved, at der ogsaa andre Steder i København oprettedes Kirkeskoler, paa Frederiksberg i 1889, paa Amager i 1897 og paa Nørrebro i 1906. Lærer *Ertners* Navn huskes endnu af flere Slægtled, mens de yngre mindes Maristbrødrene,

som underviste paa Drengeskolen fra 1911—1940.

Og endelig fik Skolen sit tredje Navn og sin sjette Bopæl, da den i Fjor blev til *Katolsk Centralskole* paa Nørrebrogade. Det er stadig Vintapper Biancos Gave, som er Grundsten i Skolens Økonomi. Han ønskede Skolen oprettet, for at den bedre kunde staa Maal med den offentlige Skole, og de forskellige Flytninger har netop været begrundet i samme Bestræbelse, selv om Bianco ikke kunde forudse hele Skolevæsnets rivende Udvikling. Det er ogsaa værd at mindes paa Aarsdagen, at man for 125 Aar siden ønskede Skolen søgt af Børn af alle Stænder. Den Gang var det vanskeligt; ogsaa det øvrige Skolevæsen var delt i Skoler for de fattige og andre for Folk »af Stand«. Først de seneste Aar har bragt en lykkelig Afslutning paa denne sociale Skelnen lige fra de yngste Aar, og den offentlige Skole søges af Børn fra alle Samfundsklasser. Ved Centralskolens Aabning var det Hensigten ogsaa paa dette Punkt at gøre en heldig Udvikling med, og dermed opfyldte man ogsaa i denne Henseende de Ønsker, som fik den gamle københavnske Vintapper til at blive den store Velgører for Hovedstadens katolske Skole.

H. D. T. Kiærulff.

Højskolens Kursus

Mand. 21. April Kl. 15 og 19. Pater *Coenen* S. J.: Det himmelske Jerusalem (Joh. Aab. 21,9—22,5).

Mand. 21. April Kl. 20. Pastor *Messerschmidt*. (Udgaar paa Grund af Sygdom).

Mand. 21. April Kl. 20. Pater *Martindale* S. J.: »Medieval Science. Exploration etc.«

Tirsd. 22. April Kl. 19. Pater *Roos* S. J.

Tirsd. 22. April Kl. 20. Pastor *Schindler*: Sekternes religionshistoriske Rolle.

Torsd. 24. April Kl. 19. Pastor *Ballin*.

Elisabethforeningens Basar

Følgende Numre blev udtrukket paa Basaren: Uret 69; Pudene 81; Thebordet 185; Dugen 21; Dukke Elisabeth 63; Spegepølsen 204.

Legekammeraten

Lillepigen havde en Legekammerat. Nu maa man ikke tro, at det var en af de almindelige, som enhver har, og som altid tilsidst bliver uartig, vrænger Ansigt og løber hjem til sin Mor. Denneher var noget ganske andet.

Lillepigen var bare en Stump Tøs med tynde Ben og med tynd Hals, men til Gengæld med saadan nogle store eftertænsomme Øjne. Hun kom aldrig ned paa Vejen og lege med de andre Børn; ikke fordi hun fejlede noget, men tværtimod for at hun ikke skulde faa Sygdomme paa Halsen. De skal tages i Opløbet, siger hendes Mor. Det var meget betænksomt.

Saa sad Lillepigen hele Dagen oppe i Vinduet og saa ned paa dem, der legede, uden selv at kunne være med. Men hun kedede sig ikke; her kommer Hemmeligheden: Lillepigen havde selv fundet paa en Legekammerat, og med ham legede hun hele Dagen. Det var langt dejligere end noget andet, for det var et Eventyr; han sad i den ene Stol, og Lillepigen sad i den anden, og saa legede de.

Du er mig et besynderligt Barn, sagde Moderen, her sidder du og leger ganske alene, og saa rystede hun paa Hovedet. Men det gjorde ingenting, for Lillepigen vidste jo, at Legekammeraten sad i Stolen, og selv om ingen andre kunde se ham, saa kunde hun; ingen kan tænke sig hvor dejligt det var. Saa gik der en hel Uge, indtil der skete noget forfærdeligt.

Der kom fremmede, saadan nogle store voksne med tyk Mave og som snakker saa højt og spilder Aske paa Gulvtæppet. Der kom blandt andet en meget stor tyk Mand, og han satte sig langsomt ned i Stolen saa tungt, at Sædet buede nedad.

Da kunde Lillepigen ikke holde det ud længere; hun lagde Hænderne for Ansigtet og brast i Graad.

Hvad er der dog i Vejen med dig? sagde Moderen og blev ganske alvorlig.

Det er... det er Manden, hulkede Lillepigen helt opløst i Taarer, han satte sig lige paa Legekammeraten.

Aa, ikke andet, sagde Moderen og

klappede hende paa Kinden, du maa ikke forlange, at fornuftige Mennesker skal tage sig af det. Gaa du ind i det andet Værelse og leg videre; derinde er der saamænd ingen, der gør Legekammeraten Fortræd. Og saa gik hun ind til Gæsterne og fortalte Historien, for Mødre er altid stolte, naar deres Børn har sagt noget grinagtigt. Og Gæsterne lo, saa Maverne hoppede, og der kom endnu mere Aske paa Gulvtæppet.

Men inde i det andet Værelse lagde Lillepigen sin Kind til Vindueskarmen og græd som Hjertet skulde briste; hende var der ingen, der kunde trøste, for den fremmede Mand havde jo sat sig paa Legekammeraten, han sad endnu derinde og lo, og saa tyk som han var blev det aldrig til Legekammerat mere.

Sven Damsholt.

Det katolske Jugoslavien

fortsat fra Side 249

dømmet Serbien kun 35,000 Kvadratkilometer; den nuværende Mosaikstat, »Serbernes, Kroaternes og Slovenernes Land«, har derimod et Omfang af 248,000 Kvadratkilometer med ialt godt og vel 15 Millioner Indbyggere, henholdsvis Serbere, Kroatere, Slovener, Makedoniere samt mindre Grupper af Albanere, Rumæniere og Slovakere.

Overalt i de katolske Egne af Jugoslavien træffer man paa storslaaede Udtryk for ældgammel katolsk Kultur. Man behøver blot at betragte de herlige Kirkebygninger, der ligger langs hele den dalmatiske Kyst og af hvilke der her bringes enkelte Billeder. Snart ligger de som trodsige Fæstningsanlæg, snart som Eventyrslotte ved Havets larmende Brænding. De fleste forraader en vis venetiansk Indflydelse, hvilket er saare naturligt, naar man betænker, at Venedizia beherskede det daværende Kongerige Dalmatien fra det 15. til det 19. Aarhundrede. Der maa have hersket en vis Penge- rigelighed og meget religiøs Be-

gejstring, ellers havde vel næppe en saa lille By som f. Eks. Rabat bygget fire Kirker Side om Side — og dermed skabt uvurderlige og skønne Værdier for Efterverdenen: ved Foden af Rabruser Adriaterhavet og for oven staar Taarnene paa Vagt som den kristne Kulturs urokkelige Vidner og Vogtere gennem Aarhundreder, uberørt af skiftende Tiders Op og Ned.

De store geografiske Forskydelser paa Balkan, som blev Resultatet af Verdenskrigen 1914—18, medførte ogsaa vidtgaaende Forandringer for Kirken. Rumænien og Jugoslavien overtog store katolske Folkeomraader fra Østrig-Ungarn. Kirkens Stilling var derfor gennem en Aarrække meget vanskelig i det unge Jugoslavien, hvor alle Religioner ganske vist var ligeberettigede, men hvor skiftende Regeringers centralistiske Bestræbelser var til stor Hinder for de kirkelige Forhold. Paa Grund af Verdenskrigen kom det mellem Vatikanet og Serbien i 1914 afsluttede Konkordat aldrig til Udførelse, og man skulde naa helt frem til 1935, inden der paany kunde afsluttes et Konkordat mellem den hellige Stol og Jugoslavien og saaledes naa til en endelig Ordning af de kirkelige Forhold i Landet, hvor over en Trediedel af Indbyggerne tilhører den romersk-katolske Kirke.

Mag.

Hvorfor giver vi Gud

Fadernavnet fortsat fra Side 247

bud og Tolke, de hellige Engle.

Det var nu noget af det, vi skal tænke paa, naar vi i Fader- vor tiltaler vor Gud med Fadernavnet. Lykkeligt det Menneske, der ikke blot har denne Sandhed i sine Tanker, men til daglig benytter sig af denne store Velgerning, idet han i al sin Gøren og Laden henvender sig til sin hellige Ledsager og ærer ham, paakalder ham i Fristelsens Time og følger hans Indskydelse, takker ham paa værdig Vis og aldrig bedrøver ham ved Synd! En Kristen, der gør det, faar efterhaanden den Fornemmelse, at noget af Paradi-

sets Lykke er blevet ham til Del.

Lykkelige de Forældre, der anbefaler deres Børn til de helleglige Engle, naar de selv ikke kan være alle Steder for at beskytte dem. Bevidstheden om, at

Børnene bliver bevogtet af deres Værneengle, virker som en stor Lettelse for det ansvarsbevidste Hjerte, og en saadan Fader og Moder oplever i særlig Grad Guds Fadergodhed mod sig.

F. K.

han syntes om det. Han saa igen rundt paa de andre — og saa sagde han — men *det* kan jeg ikke fortælle jer.

SMITH og CLARKE: Aa jo, Hr. Kaptajn! Saadan kan De ikke gøre det. De narrer os for det mest interessante Kapitel i Historien.

LONG: Ja, han sagde noget om, at Drengen var helt i Orden og at — ja, at han ikke havde fundet saa megen Tro eller den Slags blandt de regulære Sogneboer eller saadan noget.

CLARKE: Næ, det tror jeg, han ikke har... Er det ikke det, jeg sagde?

LONG: Nu er vi i hvert Fald hjemme. Kør mig hen til Fru Barnes med det samme.

SMITH (*forskrækket*): Jamen, Hr. Kaptajn. Skal De ikke have Deres Frokost først? Eller (*virkelig forfærdet*) da i hvert Fald Deres Bad?

LONG: Der er Tid nok til det! Jeg vil være sikker paa, at alt er, som det skal være, saa kan jeg gøre Toilette bagefter.

Fru Barnes Forstue. Den normale Udsmykning i en velholdt Bungalow. Fru Barnes sidder ved Siden af Kaminen og syr, og Charlie sidder i en Lænestol med et Tæppe om sig. Kaptajn Long banker paa og gaar straks ind. Fru Barnes skynder at rejse sig, og Charlie vinker til Hilsen.

LONG: Naada! Her har vi mig igen! (*giver Fru Barnes Haanden*). Jeg er saa glad, Fru Barnes! Det var en Lettelse for Dem og os alle. Ja, unge Mand, hvad er egentlig Meningen med at gøre os allesammen saa forskrækkede? Du ser alligevel kvik ud nu! Hvordan gik det til, Fru Barnes?

Engang har den saaret, nu helbreder den

AF C. C. MARTINDALE S. J.

Fortsat fra de to foregaaende Uger

CLARKE: Og Ansigtet, Hr. Kaptajn?

LONG (*efter en Pause; han taler stadig langsomt og med Pauser*): Det kan jeg ikke sige jer. Umuligt... Men saa — da han sagde, at han vilde komme og helbrede Charlie, var der noget, der kom over mig — jeg kan ikke fortælle jer hvordan. Jeg syntes, at jeg ikke havde Lov til at bede om saa meget. Jeg — det var, som jeg saa alle mine Fejl, hvis I forstaar, hvad jeg mener. Følte mig saa lille ved Siden af ham. Eller jeg skulde maaske sige, at han — var saa stor ved Siden af mig... I hvert Fald blev jeg ganske sikker paa — sikker, forstaar I — at her var en Mand, der tjente Gud og gjorde vidunderlige Ting i hans Navn, og at han let nok var i Stand til at gøre, hvad han vilde, uden at jeg behøvede at tage ham bort fra hans Gerning. Og jeg sagde: »Min Herre, jeg er en Mand, der har højerestaaende Officerer over mig, og jeg kan forstaa, at De staar under Gud. Men paa den anden Side har jeg ogsaa Mænd under mig, og brave

Fyre er det. (Faa det nu ikke galt i Halsen, Nobby!) Jeg giver dem en Ordre, og de adlyder paa første Klasses Maade. Jeg siger: Korporal, gaa hen og gør det og det — og af Sted er han; og jeg siger: Menig Clarke, kom her og giv en Forklaring paa din Opførsel — og saa kommer han. (*Clarke griner bredt*). Altsaa kort sagt: Jeg adlyder, og de adlyder. Naa ja, jeg er jo ikke saa fin, at jeg kan have Dem i mit Hus — men giv mig Deres Ord (saadan var det, jeg følte det) — giv bare Deres Befaling, saa er jeg sikker paa, at Drengen er O. K.

SMITH (*saa forbauset, at han forglemmer sig*): Jamen, Hr. Kaptajn, det forstaar jeg da slet ikke. Her sagde Nobby lige før, at De fór af Sted nordpaa som en, der har faaet en fikks Idé...

CLARKE (*meget fornærmet*): Hov, næ hør nu. Hvem har givet Lov til... Og desforuden har jeg aldrig sagt noget af den Slags. (*Surmulende*) Maaske jeg har sagt noget om en Idé, men...

LONG: Ja, men du havde jo Ret, Clarke! Jeg er bare glad for, at jeg adlød den Idé. Jeg tror,

Magasin
du Nord

... den ny Tids Stormagasin

God Vask
- Geismar Vask

Telefon Central 3269

FRU BARNES: Ja, jeg skal jo ikke nægte, at det var forfærdeligt i Gaar Morges. Den stakkels Dreng ligefrem skreg af Smerte, og det vilde have været mere, end jeg kunde have holdt til, hvis ikke de to flinke unge Fyre, der hentede Dem, hjalp mig alt, hvad de kunde og kikkede ind til Stadighed. Og naturligvis kom Doktoren, men han saa saa alvorlig ud, at jeg nok forstod, han ikke havde meget Haab. Og saa pludselig om Eftermiddagen —

LONG: Ja! Ja! Hvad var Klokken nøjagtigt?

FRU BARNES: Den slog lige to.

LONG: Ja, det sagde de ogsaa. Og det var netop, hvad den var. Lige dengang da han sagde, at Drengen vilde blive rask.

FRU BARNES (*Har ikke hørt efter*): Ja, lige da Klokken slog, laa han ganske stille, stakkels Pus, med aaben Mund —

CHARLIE: Nej, du kan tro, jeg laa ikke med aaben Mund, Mor!

FRU BARNES: Jo, du gjorde, og Øjnene var ogsaa aabne, din lille Skurk. Hvis det ikke var, at jeg troede, det maaske var det sidste Gisp, saa havde jeg sagt til dig om ikke at ligge og gabe som en Spurveunge, der vil have Mad. Det tænkte jeg, gjorde jeg! Ja, Hr. Kaptajn, det var det, jeg vilde sige Dem, at han laa saadan ganske stille et Par Minutter, og saa faldt han i Søvn. Og da han vaagnede igen en Timestid senere, saa sagde han, at han var helt rask, og om ikke nok han maatte gaa ud og spille Fodbold med sine Kammerater! Tænke sig, det sagde han!

LONG: Men De lod ham ikke staa op?

FRU BARNES: Nej, det kan De tro, jeg ikke gjorde. Jeg holdt ham i Ro og gav ham en Kop Te og en tør Kiks —

CHARLIE: Uh, De kan tro, Kaptajn, jeg ku' ha' spist en hel Bøf, og hvis ikke De havde sagt, at jeg ikke maatte gøre andet, end hvad Mor og Doktoren sagde til mig, saa var jeg staaet op med det samme og havde neglet en ude i Spisekammeret.

LONG: Jeg er glad for, du var lydig. Og saa, Fru Barnes?

FRU BARNES: Ja, der er ikke saa meget mere at sige. Han sov godt hele Natten og fik sin Morgenmad, og saa vilde han absolut op og sidde i en Stol for at vente paa, at De skulde komme tilbage og se, hvor glad og kvik han er. Og jeg kan ikke sige andet end, at jeg er noget saa ked af, at De har haft al den Ulejlighed med at rejse helt op i den anden Ende af England til inden Nytte. For her har De Drengen, frisk som en Fisk og helt af sig selv, uden at Deres Doktor saa meget som har set ham.

CHARLIE: Hør nu, Mor! Jeg har jo sagt dig mange Gange, at han kom!

FRU BARNES: Stakkels Pus! Han var lidt i Vildelse. Det skal De ikke tage Dem af, Kaptajn Long. Jeg var her jo hele Tiden, og jeg ved nok, at der ikke har været andre end mig selv og de to unge Fyre og saa Doktoren. Men det var længe inden.

LONG: Fortæl mig om det, Charlie.

CHARLIE: Der er ikke meget at fortælle. Der var bare det, at jeg ligesom vaagnede op, og saa stod han ved Sengen og tog min Haand og —

LONG: Hvorfor tror du, det var min Doktor?

CHARLIE: Ja — jeg har ikke et Øjeblik tænkt, det var nogen anden. Selvfølgelig var det Deres Doktor.

LONG: Hvordan saa han ud?

CHARLIE (*vender genert Ansigtet lidt bort*): Det vil jeg helst ikke sige.

LONG: Sagde han noget til dig?

CHARLIE: Jo da! Han følte min Puls, og saa sagde han: »Har du det godt, unge Mand? og tror du, du skal blive helt rask?« Jeg sagde: »Ja, det gør jeg, naar De siger det.« Saa smilede han og sagde: »Kaptajn Long tror, du er det. Det gør jeg ogsaa.« Og saa sagde han lidt efter — (*han føler sig aabenbart meget genert og fortsætter ikke*).

LONG: Bliv bare ved. Du skal ikke genere dig for mig.

CHARLIE: Ja, han sagde: »Vær en god Dreng mod din Mor og mod Kaptajn Long. Han holder meget af dig, Kaptajnen.« Og saa sagde jeg: »Ja.« Og han klappede mig paa Hovedet og sagde: »Det er godt.« Men saa kom jeg pludselig til at huske paa — De véd nok den gamle Daggert, som De har i Deres Værelse og som De viste mig og sagde, at det kunde være, den var over to Tusind Aar gammel? Den som Deres Bedstefar — eller maaske hans Bedstefar — tog fra en Soldat, der stjal den i en Kirke, da de kæmpede i Spanien under Wellington?

LONG: Min gamle romerske Lancespids?

CHARLIE: Ja, den. De husker nok, at jeg holder saa meget af de gamle Ting, og pludselig kom jeg til at tænke paa, at jeg saa gerne vilde lege med den. Det lyder saa tosset, nu jeg siger det, men Mor mener jo ogsaa, at jeg var lidt daarlig i Hovedet. For jeg spurgte, om det gjorde noget, hvis jeg bad Mor om at spørge Fru Long, om jeg maatte laane den. (*Drengens Ansigt forandres, og det er, som om han ikke mere ser Kaptajnen*). Først sagde Deres Doktor ikke noget. Men saa sagde han ganske langsomt: »Jo, du maa laane den. Hvad der en Gang saarede, det læger nu. Men husk at give den tilbage til ham. Ingen har bedre Ret til den end han.« Saa sagde jeg: »Tak, og han sagde bare: »Farvel, lille Ven!« Og saa sov jeg.

FRU BARNES: Aa, De skal slet ikke høre paa den Snak. Det var bare i Vildelse, og han kan endnu ikke finde ud af, hvad der var hvad. Men da han vaagnede, spurgte han mig, om jeg vilde gaa ind og bede Fru Long om at laane den. Dér ligger den nu paa Hylden, og jeg skal gerne pudse den for Dem og faa lidt af Rusten af.

LONG: Aa nej — nej! Ellers Tak — De skal ikke gøre noget ved den. Behold den til jeg beder om den. Jeg kommer herom igen. Gud velsigne Dem. (*Han tager Charlies Haand*). Farvel, lille Ven!

TÆPPE

Horsensungdommen:

Omkring en Generalforsamling

Den lille, trofaste Skare paa 20 Medlemmer, der mødte op til Generalforsamlingen, maa betragtes som Foreningens faste Stok. I de senere Aar er Medlemsantallet svundet meget stærkt ind, hvilket naturligvis sætter sit Præg paa hele Foreningens Liv, og naar nu disse Ansigter, de samme som ved vore Møder plejer at stille med et stort, livsglad Smil, ved den aarlige Generalforsamling er præget af Alvor og Værdighed, kan det ikke betyde andet, end at denne solide Kerne, der har nydt de Goder, Foreningen bød dem i den lysere Fortid, nu ogsaa vil staa Last og Brast med den i Dagene, der kommer.

Og meget tyder paa, at disse kan blive svære nok. Møllen, vor faste Borg, stolt og solid som en af Middelalderens Rotunder, er ikke mere i vor Besiddelse. Mange af Kammeraterne — maaske netop dem, vi kom allerbedst ud af det med — har maattet forlade os og søge deres Kald de Steder, hvor Livet nu krævede en Indsats af dem. Andre er nok her i Byen endnu, men gifte og hjemfarne — og saa er der alle dem, der føler sig for voksne. — Disse evigtsværmende gamle Drengene med al deres Pebersvendeværdighed. Nej, den nye Styrelse vil ikke komme til at danse paa Roser.

En Hytte ved Stranden, ikke en gammel Rønne, lejet for et Aar eller to, men et pænt Bjælkehus, kostet og bygget af os selv — Jens, gamle Tømmermand, kan du huske, hvor ivrige vi blev, naar vi drøftede disse skønne, evigtunge Planer? Jeg ser endnu dine Øjne lyse af fagmæssig Iver, hører dig snakke op om Alen og Fod, mens du viser paa Tommestokken, og mit Hoved summer endnu af Tal, der for mig kun var en gaadefuld Labyrinth. Husker du, hvordan ogsaa Pastor Kjeld lod sig rive med og udmalede Kapellets Indretning indtil de mindste Detailler — husker du, hvordan vi satte alt paa Plads i Spise- og Soverum?

Men det var ikke andet end Drømme. Skønne, ungdommelige Fremtidsfantasier, der rummede alt, men blot ikke havde Rod i Virkeligheden. — Og nu er ogsaa du borte.

Dog, hvorfor opfriske disse gamle Minder. Er Foreningen ikke ligefuld en Realitet i Dag som dengang, og har vi ikke lige som da en energisk, ungdomsfrisk Kapellan i Spidsen for vort Ungdomsarbejde? Hvad gør det saa, om Granerne til vor Drømmehytte endnu staa grønne i Skoven eller er havnet under Husmødrenes gasparende Kogehekse.

Vi vil ikke raabe op med store Forsikringer om Troskab og utrættet Iver — Løfter, som maaske ikke vilde blive holdt. Vi vil blot, hver med sin fattige Evne, slutte os sammen om vor Leder, støtte ham saa godt vi kan, og saa se at faa det bedst mulige ud af de kommende Dage. — Vor Forening har været stor og stærk. Det skal den blive igen.

I sin Tale til Forsamlingen klagede Pastor Grobetz over, hvor sejge vi er at faa med, naar der kræves lidt ud over vor Mageligheds Grænser.

Præsten, der stod og saa ud over den alvorlige, lille Skare, har dog ikke tabt Modet. Vi skriver nu et nyt Kapitel i Foreningens Historie, og de Ansigter, vor Leder den Aften saa vendt imod sig, lover godt for Fremtiden. Har vi tidligere tænkt for meget paa Fornøjelser, saa lad os nu holde os til det, der er vor Forenings egentlige Formaal: at fylke os om Kirken.

Men der maa være Ro og Orden. Man kan jo godt være livlig uden med Vold og Magt at skulle springe Buk over Kaffebordet.

Naturligvis maa vi se at overholde vore Traditioner, særlig Messen i Øm; men ogsaa Festerne til de forskellige Aarstider skulde vi gerne kunne fortsætte med. Alt er imidlertid blevet dyrere, og hvis man venter Festerne afholdt paa samme Betingelser som før, maa der vises endnu større Paapasselighed med at betale Kontingent. — Det er nu engang de mange smaa Skillinger, der giver Udslaget, og hvem ved — maaske vor gamle Drøm: Blokhuset, alligevel med Tiden kan blive Virkelighed. Men

indtil da maa vi fortsætte, som vi plejer med Fod- og Cykelture i Omegnen. — Og Horsenslandet er smukt, saa vi er slet ikke at beklage. O. P.

Hertug Knuds Division

Søndag den 30. Marts havde Divisionens Spejdere og Ulve — saaledes som allerede nævnt — en Byturs-Konkurrence med Godthaab Divisionen i Det danske Spejderkorps. Den forløb paa bedste Maade, og vi har fra en af Deltagerne modtaget nedenstaaende Beskrivelse deraf.

Vi mødtes allesammen i Stenogade. Ih, hvor det myldrede med Spejdere paa Legepladsen. Efter en lille Pause blev alle vi Patruljeførere kaldt sammen og fik da udleveret en Løbsbog. Jeg kiggede lidt paa den sammen med mine Kammerater. Udenpaa stod der angivet, at vi skulde starte fra Post 1. Men hvor var saa det? Selvfølgelig havde Dommerne været saa udspekulerede, at de ikke vilde opgive Posternes Beliggenhed med rene Ord — men det havde vi nu heller ikke ventet af dem. Spørgsmaalet var blot, hvilke Rævestreger de havde fundet paa i Stedet for. Vi kiggede efter. Overalt var der indklæbet Fotografier, som var taget paa de Steder, hvor vi skulde hen, og saa gjaldt det naturligvis først og fremmest om, hvorvidt vi kunde finde ud af dem.

Post 1 forestillede en Fløj af en stor Bygning. Naa, det var nu ikke saa svært. Det var selvfølgelig Frederiksberg Slot. Hurtigt derud. Vi melder os til Dommerne og gaar saa i Gang med Opgaverne, som bestaar i at udfinde, hvem der har bygget Slottet, Slottets Stil og Hovedfacadens Længde. Derefter skal vi tegne de Taarne, vi kan se fra Udsigten ved Slottet, og samtidigt angive Taarnenes Navn. — Det faar vi nemt fra Haanden og ser saa paa det næste Billede, som forestiller Statuen af Hall. — Hvor er det nu, den staaer? Jo, det er vist i Søndermarken, og Opgaven — at tælle nogle Træer — kan løses paa Vejen, saa det gaar stadig godt.

Robinson, Andersen & Co. A/s

Hellerup

Export af friske og preservede Æg
Fabrikation af frosne og sealede Æg og Ægprodukter
28 Filialer over hele Landet

Det efterfølgende Foto er Elefanterne paa Carlsberg Bryggerierne. Det var meget let. Men hvordan med Spørgsmaalet: Bestem Elefantgaardens Størrelse i Kvadratmeter samt Højden af det lille Taarn over Elefanterne. Vi skridter af, og vi maaler. Det gælder om at have det rigtige Øjemaal med. Og saa skal vi tegne den ene af Elefanterne. Tegner, det har jeg nu aldrig været, saa det maa vi hellere gaa let henover. Gad vide, hvad Dommerne mener derom.

Vi skal videre. Saa er der et Billede, som ikke er saa helt let at klare. Det forestiller Statuen af en lille Mand; den staar med nogle høje Huse som Baggrund. Den er der vist ikke mange, som kan finde ud af. Vi kan heldigvis, for vi har naturligvis trænet i Forvejen, saavel paa Møder som rundt paa hele Frederiksberg, hvor vi har taget alle de frederiksbergske Seværdigheder, Statuer og andre Dejligheder i Øjesyn. Statuen forestiller Chr. Winther og staar paa Kochsvej (vidste De, at der eksisterer en saadan Statue?). Rask afsted. Opgaven her er et lille Regnestykke: Hvis der i hver Opgang gennemsnitligt bor 7 Voksne og 4 Børn, hvor mange Mennesker bor der saa i denne Gade indenfor en Afstand af 100 m herfra. — Vi skridter 100 m af til begge Sider, tæller Antallet af Opgange og multiplicerer saa Tallet med 11. Men hov, der bor jo ogsaa Mennesker paa den anden Side af Gaden — altsaa paa den igen. Den er der nok nogle, som gaar i Vandet paa.

Vi melder af og skal saa til Sankt Knuds Skole, hvor næste Post er. Her er opstillet 10 Fugle. Hvad hedder de. Det var ikke saa godt. Dommerne kan jo sagtens, for de har vel set Navnene paa Sedlerne, men det faar vi andre selvfølgelig ikke Lov til. — Saa kommer der et Fotografi af et Træ, som staar paa en lille Ø, som iøvrigt er indhæget af et lavt Jerngælænder. Den finder vi ogsaa ud af, for det er jo fra Landbohøjskolens Have. Her har Dommerne ved Numre udpeget 10 forskellige Træer, hvis Navne vi saa skal bestemme. Hvad er det. Staar der

ikke nogle Navne paa Skiltene. Aah, det er paa Latin, men hvordan er det nu. Betyder Pyrus mon ikke bare Pæretræ? — Desuden har Dommerne skrevet Navnene op paa 10 Statuer. Hvilke af dem findes her? Vi skal altsaa rundt i hele haven. Der var kun 3 af dem herude.

I et Tropslokale paa Nylandsvej var der arrangeret en Kimsleg, og derfra skulde vi saa til en S-bane Station. Det maa være Frederiksberg Station — ellers maa da Dommerne være ualmindelig nederdrægtige. Vi havde Ret. Hvad koster det at sende en Eksprespakke paa 11 kg til Svendborg? Vi maatte naturligvis ikke spørge ved Billethullet, saa her havde Dommerne selvfølgelig regnet med, at vi skulde gaa rundt og se paa alle Pristabellerne og saa ved Hjælp af de forskellige Plakater derude søge at finde ud af Afstand, Takst o.s.v., men der narrede vi dem. For ved Billethugen var der fremlagt en Mængde Reklamer for Forsendelse pr. Banepakke, og deri kunde vi faa alt det at vide, vi ønskede. Ha!

Her maa jeg afbryde. Der skete nemlig noget. Bagest i Bogen var der anbragt et Foto af en mig ubekendt civil Person. Han var efterlyst af Politiet, stod der. Skulde I træffe ham, saa ... Var det ikke ham, som kom derhenne? Billedet frem. Jo, det maatte være ham. Vi gik lige hen til ham. »De er anholdt« — naa, det sagde vi nu ikke, men vi tænkte det. Fyren indrømmede det, og vi noterede i Bogen, at vi havde truffet ham 10 m Syd for Frederiksberg Station.

Vi skulde videre, og nu gjaldt det Frederiksberg Raadhus — troede vi da. Jo, det var rigtigt. Og saa kom der igen en Statue, men der manglede rigtignok Soklen. Statuen, det var Oenlenschlæger, men Soklen, den skulde vi selv tegne.

Saa sluttede vi af paa samme Sted, hvor vi startede, og Resultaterne regnede Dommerne ud med det samme. Nu bliver det hele gaaet efter og revideret, og Divisionschefen har saa lovet os alle de endelige Opgørelser samt Præmierne til Sankt Georgs Dagen, saa De maa have Taalmodighed indtil da med at faa at vide, hvad Nummer jeg er blevet. DC.

St. Ansgars Kirke

Hvide Søndag d. 20. April Kl. 7 stille Messe. Kl. 9 Børnemesse med Børnenes Modtagelse af den første hellige Kommunion. Kl. 11 Spejdermesse i Anledning af St. Georgs Dag. Kl. 17 Andagt med Prædiken for Børnene.

Rosenkranskirken

Hvide Søndag d. 20. April. Kl. 8 stille Messe. Kl. 9 højtidelig Messe

med Børnenes første hellige Kommunion. Kl. 11½ stille Messe med Prædiken. Kl. 17 Andagt med Velsegnelse.

Sakramentskirken

Hvide Søndag d. 20. April. Kl. 7 stille Messe. Kl. 9 Messe med Børnenes første Fælleskommunion. Kl. 17 Festandagt.

Jesu Hjerter Kirke

Mand. 21. Apr. Kl. 20 Møde for de unge Mænds Kongregation. Studiekreds: Rundskrivelsen om Ægteskabet. Torsd. 24. Apr. Kl. 20 Møde i Røde Sal for Mændenes Kongregation.

St. Andreas Kirke (Ordrup)

Hvide Søndag d. 20. April, Messe Kl. 7. Børnenes Fastekommunion Kl. 9. Messe Kl. 11.

St. Antoni Kirke (Brønshøj)

Hvide Søndag d. 20. Apr. Kl. 9 Messe med Børnenes første Fælleskommunion. Kl. 11 stille Messe.

St. Franciskus' 3. Orden

Søndag 27. April Kl. 14½ Møde i St. Annæ Kirke. Profes.

St. Dominikus' 3. Orden

Møde med Aflæggelse af Profes afholdes under Ledelse af Pater A. T. Zoelmulder O. P. i Immaculatakirken Søndag d. 20. April Kl. 15. Interesserede er velkomne.

Katolsk Ungdoms Klub

Lørd. 19. April Kl. 20,15 Kredsmøde. Studiekreds efter Otto Karres: »Læs Biblen«. Lørd. 26. April, Aabent Hus Kl. 19,30—22. Samme Aften Bestyrelsesmøde Kl. 20.

Ordrup K. U. K.

Vort sidste Møde var et ægte K. U. K.-Møde. Foruden at have det dejligt hyggeligt og rart sammen, lærte vi ogsaa en Mængde. Den livlige Diskussion under Kredsmødet viste, at Medlemmerne havde sat sig godt ind i Emnet, og at vort Forsøg med de faste Indlæg var en Succes. — Bagefter ved det fælles Kaffe bord forklarede Pater Groteclaus Langfredagens Liturgi for os, og trods den korte Tid, der var os beskaaret, fik vi en glimrende Gennemgang af alle Ceremonierne, tildels endda med deres Opriindelse.

Næste Møde afholdes Tirsdag d. 22. April Kl. 20 pr. i Præstegaarden. Det bliver et festligt Foraarsmøde. — Samtidig afholdes der Forvalg, hvorfor alle bedes møde. De 2 Min.: Elisabeth Hutters og Erik-Alfred Guldager.

ODENSE
Junker-Dreie Kolonial . Delikatesser
Nørrebro 49 . Odense Lev. til Sct. Josephs Hospital
SVENDBORG
C. Hansen Bageri og Conditori Møllergade 67 . Telefon 1258 Leverandør til Sct. Maria Hospital

AARHUS

A. B. C.

Karl Hansen

Lys-, Kraft-, Ringe- & Radioanlæg
Frederiksgade 75, Tlf. 295
Omstil. til priv. Bogensegade 5

S. A. Kannegaard

Vestergade 5
Telefon 2710
Viktualieforretning

Bruun & Sørensen

Ingeniørkontor
Kannikeg. 18 Aarhus Telf. 4364
Leverandør til St. Josefs Hospital

Alfred Pihl

Bagermester, Conditori
Telefon 3041 - Hammershus
Leverandør til St. Josef Hospital

Linoleum

billigst Høiland Carlsen
Aaboulevarden 5, Aarhus, Tlf. 1347

KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN

Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 4090 (flere Linier)
Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Telefon 4088

Andelsselskabet **DE FORENEDE MEJERIER**
Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)

HORSENS

Installationsforretningen »Lyset«
Torvet 10 . Telefon 618

Alt udføres i Installationer
Alt hav-s i Lamper og Lysektioner
Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt
Installatør for Sct. Joseph Søstre

C. C. Nielsen

Mel . Gryn . Hønsfode.
Smedegade 91
Telefon 515 . 565
Udsøgte Kvaliteter, billigste Priser

H. F. Caspersen

BAGERI
Sønderbro 71 . Telefon 1074
Leverandør til Sct. Josephs Hospital

Sigurd Henningsen

Slagtermester
Kattesundet 22 . Telefon 1351
Lev. til St. Josephs Hospital og Sølyst

Svend Hansen

Kun 1. Kl. Kød og Paalæg føres
Hjemmel. Medister og Leverpostej
Fabriksvej 33 . Telefon 1379
Lev. til Sct. Josephs Hospital

Glas . Porcelæn . Køkkenudstyr
Gode Varer . Smaa Priser
CARL ØBERG
Søndergade 31 . Telefon 1203

Manufaktur . Trikotage . Udstyr
A-S Horsens Textil Lager

Leverandør til katolske Institutioner

CHR. LUND
MALERMESTER
Bygningsarbejde

Godthaabsvej 8 . Telefon 166
Værksted Søndergade 48

Carl Bech
aut. elektr. Installatør
Vestergade 33 . Telf. 1026
Leverandør til kath. Menighed

AALBORG

S. C. Sørensen

Jern, Staal og Rør
Sanitets- og
Centralvarmeartikler
Telefon 2323

M. Thomsen Støtt

Entreprenør og Murermester
Kong Christians Allé 6
Telefon 1992

Aalborg's katolske
Begravelseskontor

Jens Bangsgade 8
Ordner Begravelsen gratis, smukt og
savnittighedsfuldt . Tlf. 2068 . 2289

Brug Pindstrup Tørvestrøelse

til Jordforbedring, Stald- og
Fjerkræstrøelse eller Ind-
skudsmateriale.
Pindstrup Mosebrug
Tlf. Pindstrup 13 (3 Lin.)
København: Central 8261
Forlang Brochure

Mejeriet „Vesterbro“

Byens førende Mejeri
Telefon 8700 (4 Linier)
Mejeriprodukter,
Flødeis, Eksportfløde

Permanent-Salonen

ved ELISABETH NIELSEN
Søndergade 7'. Telefon 6240

Skomager

Chr. M. Jensen
ved den katolske Kirke
Telefon 8326

Køb hos vore Annoncører

Urmager og Optiker

N. Carstensen
Graven 8 . Horsens . Telefon 375
Leverandør til Sct. Joseph Hospital

VEJLE

<p>Marius Nielsen BAGERMESTER Fiskergade 7 . Tlf. 629 Leverandør</p>	<p><i>Køb hos vore</i> <i>Annoncører</i></p>	<p>C. V. Berg Blikkenslagermester aut. Gas og Vandmester Langelinie 53, Telf. 131, 1637 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>VEJLE NY Mineralvandsfabrik P. C. NIELSEN Vissingsgade 8, Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>^A/_s Vejle Mælkekompani <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p><i>Vejle Trælast &</i> Kulkompani Havnegade 22 . Tlf. 68 og 69 Lev. til de kat. Institutioner</p>
<p>Arbejdernes Fællesbageri <i>Aktieselskab</i> Bleggrdsg. 15, Tlf. 287 - 597 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Anton Petersens Eftf. <i>B. Bøjlesen</i> Kolonial . Delikatesser Vestersgade 41 . Tlf. 320 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Jens Jensen Mel- & Foderstofforretning Søndergade, Vejle, Tlf. 1053 Leverandør til St. Maria Hospital</p>
<p>Tegn Deres Forsikringer hos N. Fr. Petersen Søndergade 18 . Telefon 2207 . 2 Linier</p>	<p>J. P. Fibiger Jensen <i>Slagtermester</i> Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg. 24, Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital</p>	<p>Carl Petersen <i>Slagtermester</i> 1. Kl. Varer - Pølsefabrik Nørregade 2 . Tlf. 1721 Leverandør til St. Maria Hospital</p>
<p>Jørgen Petersen & Co. Jernbanegade 18 . Tlf. 131-1631 Alt Tømrer- og Snedkerarbejde udføres</p>	<p>Niels Boesen <i>Katolske Begravelser ordnes</i> Nørrebrogade 9 . Telefon 725</p>	<p>J. ANCKER & SØN <i>Murermestre</i> Alt Murerarbejde Fjellegade 8 . Telefon 1438 Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle</p>

RANDERS

<p>THOR <i>Øl og Mineralvand</i></p>	<p>Randers Mælkeforsyning Telefon 389 og 823 Leverandør til St. Josephs Hospital</p>	<p>Johs. E. Mortensen <i>Bagermester</i> Nørreboulevard . Telefon 1157 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>
<p>A. KRYGER <i>Vestergade 22, Tlf. 272-281</i> Friske Fiskesorter indkommer daglig Leverandør til St. Josef Hospital</p>	<p>Brdr. Qvist Brændselsforretning Kul . Koks . Tørv og Optændingsbrænde til billigste Priser Randers, Adelgade 10, Tlf. 1375 Leverandør til St. Josefs Hospital</p>	<p>C. Melschlors <i>Slagteri og Pølsefabrik</i> Vestergade 9 . Telefon 69 Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>
<p>Kirurgiske Instrumenter, Hospitalsartikler Sygeplejeartikler, Bandager <i>køber De bedst hos:</i> C. Mærsk-Andersen's Eftf. Randers . Telefon 137</p>	<p><i>Mineralvandsfabrikken</i> »CITO« Slyngborggade 21, Tlf. 48, 146 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p><i>Ost, Æg, Konserves „Osteriet“</i> <i>v. Berg Hansen</i> Vestergade 11 . Telefon 2746 Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>

<p>NAKSKOV Chr. Steffensen <i>HERREEKVIPERING</i> Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796 Leverandør</p>	<p>NYBORG ^A/_s Nyborg Kulforretning Lauritz Nielsen Kul, Koks, Briketter Strandvejen . Telf. 106 Leverandør til Stella Maris</p>	<p>NYBORG Drewsen & Nellemann Isenkram . Telf. 25</p>
--	--	---

Katolsk Ugeblad

Maj Maanedes Betragtninger

St. Georg i Historie og Legende

Interview med Kaptajnløjtnant Engell

For Redeligheds Skyld

Filosofi for Hvermand

Munkemel

<p>G. Garth-Grüner Landsretssagfører Frederiksholms Kanal 6, Kbh. Tlf.: 12,166 og 12,161</p>	<p><i>Bageri & Conditori</i> Johan Aschengreen Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353 Filial: Amagerbrog. 125. Telefon Amager 4019</p>	<p>KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI KUL KØK KOKS NØRREGADE 15 TELF. 9270</p>
<p>Ludvig H. Dronninggaard <i>Møbel- og Bygningssnedker</i> Sofievej 6, Tlf. Hellerup 45 Udfører Arbejdet for Assumptionssøstrene</p>	<p>Chr. Hansens Kød-Udsalg Allegade 37, Tlf. Godthaab 21 Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158 <i>Leverandør til Sct. Elisabeths Hospital</i></p>	<p>Flytteforretningen „FREDERIKSHOLM“ <i>v. Andersen og Poulsen</i> Flytning, Opbevaring og Forsendelse besørges med Garanti overalt i Landet Sjæler Boulevard 21 Telefon Valby 3333 Godthaab 3653 x</p>
<p>Houlbergs Pølser <i>- det er Mad</i></p>	<p>Malerfirmaet Axel Seehusen <i>Tagensvej 97</i> Telefoner: Central 3670 og Taga 3670 Udfører Arbejdet ved Assumptionsklostret</p> <p>H. A. V. Ahlgren . Malermester VED KLOSTERET 6 Tlf. Nora 6065 og Ryvang 4963 x Udfører Arbejdet ved Sct. Michaelsgaard</p>	<p>Cykleforretningen „Central“ I. Chr. Nielsen Stenosgade 5, Tlf. Vester 8790 <i>Nye Cykler af eget Fabrikat leveres til bil. Priser samt alle Reparationer udføres bedst og billigst</i></p>
<p>F <i>Clicheer</i> til alle Formaal Lolkers Clicheer Rødovre 25*</p>	<p>A. Mortensens Eftf. Rob. H. Hansen statsaut. Installatør Lys . Kraft . Varme Ny Kongensgade 7 HOLCKENHUS Telefon Byen 7290 <i>Leverandør til Mariahjemmet</i></p>	<p>Blomsterforretningen CAMELIA Smukke Kranse og Kistepyntninger <i>Frederikssundsvej 229, Tlf. Bella 1729</i></p>
<p>RESERVERET</p>		
<p>ROSENBERG BRØNDANSTALT <i>SØDRING & CO.</i> MEDICINSKE MINERALVANDE ANBEFALES BISPEVEJ . KØBENHAVN N . TELEFON 180 - 5821</p>		
<p>AABENRAA</p>		
<p>Brødrene Jensens Byggeforretning og Cementstøberi</p>	<p>Aabenraa Kul-Kompagni A-S <i>Kul & Koks Import</i> Skibbroen 5 . Tlf. 218 . 220 <i>Leverandør til Sct. Ansgar Klinik</i></p>	<p>Bogtrykkeriet „ATHENE“ Svanemøsegårdsvej 4 TELEFON NORA 8908</p>

Enhver Tryksag,

stor eller lille, forudsat vort Trykkeri som et Eksempel paa nobelt Arbejde. Tilstedeværelsen af moderne Materiel, Maskiner og dygtig Arbejdskraft borger for Arbejdets kvalitetmæssige Udførelse ...

Keder vi Børnene?

Den katolske Skole staar paa Dagsordenen i disse Dage. Vi venter den nye Lærebog i Religion for de mindste, og vi mindes vor 125-aarige katolske Skole i København. Det er derfor meget rimeligt at snakke lidt religiøs Børneopdragelse i denne Uge.

Det er en ofte gentagen Erfaring, at unge Mennesker, som har opgivet at praktisere deres Religion, erklærer, at de fik for meget af den i Skolen. Alle de Messer, de skulde til, gav dem mere end tilstrækkeligt for hele Livet. Al den Katekismus, de blev hørt i, gav dem ogsaa mere end tilstrækkeligt, syntes de. Det kunde ikke falde dem ind at lære et Ord Religion mere.

Nu skal en daarlig Samvittighed jo nok finde en Undskyldning, og blandt Undskyldninger er der faste Klichéer, som altid gaar igen. Men selv om dette bør erindres, er der sikkert en Del Tilfælde, hvor Skoletiden gav Afsmag for Messer og for Katekismus. Og hvad saa?

Saa er der nogen, der mener, at Skolemesser helt bør afskaffes. Børn skal ikke overbebyrdes med ekstra Pligter, som de voksne er fri for. Og af og til hører man ogsaa, at al den Religionsundervisning i Skolen er for me-

get. »Børn, der ikke gik i katolsk Skole og ikke blev proppet med Lektier i Religion, er meget gladere for Religionen, naar de bliver større og paa egen Haand lærer den at kende.« Hvilket forøvrigt er i Strid med al Erfaring.

Til det første er at sige, at det ikke er *Pligten*, som giver Afsmag, kun den *kedelige*, besværlige Pligt. De Skoler, der har pligtmæssig Undervisning i Fodbold, hører næppe deres gamle Elever sige, at de aldrig mere vil røre den dumme Bold, som de er blevet træt af. Og iøvrigt tager man vel heller ikke Tandbørsten fra Børnene af Frygt for, at de bliver kede af Forældrenes Overvaagen, om de nu ogsaa husker at bruge den. Opgaven er alene den: at lære Børnene at forstaa Messens Gavn (som de — sans comparaison — skal forstaa Tandbørstens Nytte) og skænke dem Glæden ved Messen (som de glæder sig — sans comp. — ved Fodbolden).

Til det andet vil vi sige, at Opgaven her er ganske den samme. Messen er noget, man skal lære at *leve* i, saa forstaa Børn den og bliver ved med at elske den. Og Religionens Lektie er ikke Kedsommelighed, naar den

er mere end Lektie, *spillevende* som selve det lille Menneske, der lærer bedst ved at *leve med*. Naar Religionslærdommene ikke blot er Huskestof, men *praktiseret* Kristendom, indvævet i det Liv sammen med Kirken, som man kan begynde paa, før man iøvrigt kan skønne og forstaa. Det er et Krav til Undervisningens Form, ikke andet.

I Stedet for at opgive Ævret og indirekte udtalte, at Messen og de religiøse Sandheder er kedelige Ting, man skal plage Børn mindst muligt med, er Hjemmenes, Skolernes og Præsternes Opgave den at vise Børnene, *hvorfor* vi saa gerne vil have dem til Messe og til Undervisning — fordi det simpelthen er *Livets største Herlighed*. Det opnaar vi ved at gøre Religionen praktisk *levende* for Børnene, noget de er *med* i, noget der er indenfor deres Rækkevidde, hvor smaa de end er. Til Hjælp i disse vore Bestræbelser har vi faaet den lille Messebog for de yngste og faar nu snart den Bibelbog, hvis Fortællinger de kan forstaa, og som sørger for, at det, de lærer, er noget, de straks kan sætte i Værk.

L. H.

Officeren ved, at Lydighed og Selvstændighed kan forenes

*Interview med Kaptajnløjtnant
H. C. Engell, Højskolens næste Taler*

Naar Højskolen paa Tirsdag samler os til et af sine festlige Fællesmøder igen, det sidste i denne Sæson, saa er det er Soldat, den har bedt om at tale til os — en katolsk dansk Soldat. Og den Skikkelse, han vil skildre for os, det er ogsaa en katolsk dansk Soldat — Biskop Absalon.

Aftenens Taler, Kaptajnløjtnant *Hans Christian Engell*, er Konvertit og næppe kendt i ret store katolske Kredse. Han er sidst i Tyverne og er ikke helt færdig med sin Uddannelse endnu, men har gjort en hurtig Karriere som Luftværnsartillerist. I Fjor laa han ude i Vær-løselejren og skulde uddanne Rekrutter til Luftværnet, da den 9 April kom. De unge tog det meget roligt den Morgen, siger han, ingen var hange, men nok bekymrede for, hvordan det skulde gaa Landet.

En Artilleriofficers Uddannelse

— Hvordan gaar det til, spørger jeg Kaptajnløjtnant Engell, — at De som Officer beskæftiger Dem med historiske Emner?

— Det er ganske naturligt. Krigshistorie og moderne Teknik er de to Grundpiller, hvorpaa den moderne Officersuddannelse hviler, ikke alene herhjemme, men overalt i Verden. Og Krigshistorien kan man nu engang ikke rive ud af dens Sammenhæng med den kulturelle, den politiske og den økonomiske Historie — ligesaa lidt som man kan gøre det omvendte. Har man saa oven i Købet en Smule Interesse for den Side af Sagen paa Forhaand, kommer det ganske af sig selv.

— Hvad bestiller De og Deres Kolleger egentlig i Dag?

— Det samme som altid. Nogle af os uddanner Soldater og unge Befalingsmænd, andre faar deres egen Uddannelse forbedret og udvidet. Selv gaar jeg for Øjeblikket paa et toaarigt Kursus paa Officersskolen paa Frederiksberg Slot, hvor vi hovedsagelig undervises paa tekniske Omraader. Saadan et Kursus skal enhver Artilleriofficer her i Landet gennemgaa fem-seks Aar efter, at den grundlæggende fireaarige Uddannelse er slut. Paa dette Kursus undervises vi hovedsagelig af Professorer fra Polyteknisk Læreanstalt. I de specielle militære Fag har vi dog naturligvis militære Lærere.

Autoritetstro er ingen Anstødssten

— Er der flere Katoliker end Dem paa Officersskolen for Øjeblikket?

— Nej, det er der ikke. Desværre kan overhovedet Antallet af faste Officerer, der er Katoliker, tælles paa een Haands Fingre.

— Hvordan ser man paa religiøse Spørgsmaal blandt Deres Kolleger,

— Det er meget svært at sige. Man kan vanskelig svare for andre end sine nærmeste Bekendte. Man er jo ikke her i Landet meget tilbøjelig til at diskutere religiøse Spørgsmaal udenfor en sluttet Kreds.

Men Officerskorpset indtager intet Særstandpunkt i denne Henseende. Mellem de yngre er Interessen for religiøse Problemer vist nøjagtig lige saa stor — eller lige saa lille — som den er det mellem andre unge Mennesker her i Landet. Jeg synes dog, at jeg — hvor der findes Interesse for saadanne Ting — sporer en noget mere positiv

Indstilling blandt Militære overfor Katolicisme, end man i Almindelighed finder den. Grunden er maaske den, at en af de Anstødssten, der holder saa mange Mennesker borte fra Katolicismen, at den overhovedet meget vanskelig kan faa dem i Tale, ikke findes for Officerer.

For mange er det saadan, at de tror, at den Autoritetstro, der findes i Kirken, nødvendigvis maa udelukke al selvstændig Tankegang. Men ved Uddannelsen af Officerer søger man netop ved Siden af Lydigheden mod den givne Autoritet at fremelske den størst mulige Selvstændighed hos den enkelte. Vi ved med andre Ord af Erfaring, at Lydigheden overfor en højere Autoritet og den personlige Selvstændighed aldeles ikke behøver at udelukke hinanden.

Selvfølger kan denne Erfaring alene aldrig faa nogen til at konvertere. Men det kan gøre det lettere for Kirken at faa dem i Tale.

En Epidemi af Konversioner

— Hvordan er De selv blevet Katolik, Kaptajnløjtnant Engell?

— Ja, det er, som Kipling vilde have sagt, en anden Historie. Eftersom den, jeg gerne vilde giftes med, var Katolik, var det jo naturligt for mig at se at faa at vide, hvad en Katolik egentlig troede og mente anderledes om, end jeg selv gjorde det. Hvisaarsag jeg opsøgte en Præst for at faa det at vide.

Og saa kom Resten af sig selv. Hvis man spurgte mig, *hvorfor* jeg blev Katolik, vilde jeg kort og godt sige: Fordi jeg var saa heldig at blive undervist. Konversionen fulgte som en logisk Konsekvens af Undervisningen. Det blev forresten til en helt lille Epidemi blandt vore Venner: nu lige før Paaske blev Nr. fem optaget — og det skyldes altsaa altsammen min Kone! Vi har endda Haab om, at der kommer flere...

Den unge Kaptajnløjtnant udtrykker sig kort og klart. Det er et aabent og reelt Soldatersind, der her taler; han ved, at naar

han siger til sine Rekrutter: »Gaa!«, saa gaar de, og »Kom!«, saa kommer de. Intet Under, at en Officer selv uden Tøven forstaar at adlyde et Bud, der kommer til ham ovenfra.

Absalon efterlod et lykkeligt Danmark

Til sidst spørger jeg Hans Christian Engell:

— Hvad mener De, vi i Dag kan lære af Absalonskikkelsen?

— Utrolig meget. Absalon begyndte sin Manddomsgerning i et Land, der var saa nær ved sin Undergang, som Danmark vel nogensinde har været det, og

han efterlod Landet ved Indgangen til en Periode, der afgjort var den lykkeligste, Danmark har set.

Saa det er klart, der er meget at lære. Vi ser hos Absalon Betydningen af aldrig at slippe sine Idealer af Syne, men ogsaa altid at staa med begge Ben fast paa Jorden. Vi ser, hvor meget Trofasthed, Mod og Viljestyrke kan udrette under tilsyneladende haabløse Forhold, og vi ser, hvorledes en Mand med en umaadelig Fædrelandskærlighed altid gav ikke alene Kejseren, hvad Kejserens var, men ogsaa Gud, hvad Guds var.

E. N.

Marias Maaned I

Hun tænkte alt efter

Jeg kan huske, at vi allerede har beskæftiget os med, hvordan Guds Moder *eftertænkte* alt, hvad der hændte hende. Derfor vil jeg her blot minde om, at St. Lukas nævner (2,19), hvordan hun efter Hyrdernes Besøg ikke fortalte alle og enhver, hvad der var sket, saadan som Hyrderne gjorde det, men »holdt alle disse Ting sammen og overvejede dem i sit Hjerte« og efter Genfindelsen i Templet (2,51) stadig »bevarede alt dette i sit Hjerte«. Den sidste af disse Sætninger understreger, at hun altid blev ved med at gøre dette, saa hun aldrig glemte noget eller lod det slippe fra sig, og den første viser, at hun prøvede paa at se Sammenhængen i alt, hvad der blev sagt og gjort — hvad det betød, og hvad det pegede hen imod.

Disse Artikler til Maj Maaned Begyndelse og hele Guds Moders Maaned igennem vil beskæftige sig med Emner, som staar i Berøring med, hvad vi ved om Guds Moder — men ikke direkte beskæftige sig med hende, ikke direkte beskæftige sig med Fromhedslivet. I Løbet af Maj Maaned vil vi sikkert alle-

sammen prøve paa hver paa sin Maade at genoplive og uddybe vor personlige Andagt til hende. Og for at man ikke skal tro, at jeg undervurderer Fromheden og Bønnens Iver, vil jeg føje mit eget Vidnesbyrd til Kirkens universelle, uforanderlige og stedsevoksende Overbevisning: at selve Kristenlivet vil udvikle sig i samme Grad, hvori Mennesker viser Herrens Moder deres Andagt — og at vi med vore egne Øjne kan se, at det er blandt Reformatorerne, som fjernede den saligste Jomfru fra hendes Piedestal for at gøre bedre Plads til hendes Søn, netop blandt dem, at Troen paa Jesu Guddom er svundet ind, saa den næsten er ved at forsvinde.

Uden Maria — og med Maria

I England er det i hvert Fald saaledes, at det uhyre store Fler-tal af de Lægfolk, som kalder sig »Kristne« (foruden særdeles mange Præster), vil sige, at de anser Vor Herre for »det bedste Menneske, der nogensinde har levet« og maaske kalde ham »næsten guddommelig« (hvad jeg ikke aner Meningen med),

men det vil genere dem at sige ligeud, at han er *Gud*. De er faktisk vendt tilbage til Arianismens gamle Kætter, som netop var af denne Opfattelse: at han var guddommelig, men ikke Gud. Og paa den anden Side er jeg blevet stærkt grebet ved Synet af, at alle de Helligdomme, jeg har besøgt, hvor det var lettere at bede end at lade være, det har været Maria-Valfartssteder — naturligvis Lourdes, men ogsaa Notre-Dame des Victoires i Paris, Annunziata i Florens, Vor Frue af Antipolo i Manila, Vor Frue af Lujan i Argentina, Vor Frue af Czestochowa i Polen o. s. v. I Spanien og forskellige Steder i Frankrig har jeg holdt saa meget af at sidde og føle mig helt hjemme foran disse gamle, mørke Statuer af den saligste Jomfru med tunge Klædebon og enorme Kroner og ligefrem besjælede af alle de Bønner, der har lydt foran dem i Aarhundreder. Jeg er saa taknemlig, fordi de gamle Guds Moder Helligdomme i England endnu engang bliver besøgt af tætte Skarer af katolske (ogsaa af ikke-katolske) Pilgrimme; og jeg er overbevist om, at naar Danmark faar sit eget Guds Moder Valfartssted, vil det gaa hurtigt frem med Landets Konversion. Derfor vil jeg haabe, at der ikke kan være Tvivl om, at jeg ønsker alle en lykkelig og »andægtig« Maj Maaned.

Hvem vil bygge Verden op?

Og nu vil jeg saa nævne, at jeg ofte har hørt om den stærke, »religiøse« Følelse, som i Øjeblikket griber England. Kirkerne er fyldte, og der er Trængsel ved Kommunionbordene. Javel. Men jeg vil gerne høre mere end det. Følelser vækkes saa let. Og den lidenskabelige Interesse for, hvad der sker saa mange Steder i Verden samt vor fuldstændige Uvidenhed om, hvad der vil ske i Fremtiden, er mere end nok til at tvinge en Befolkning ned paa Knæ. Men naar Krigen hører op, vil saa Fromheden ogsaa holde op? Jeg tror det. Mennesker kan ikke leve til Stadighed paa Tinderne af et Bønsliv. Men hvad

der ikke vil ske og ikke kan ske og heller ikke maa ske, selv om det kunde, det er (som jeg genlægger atter og atter) en blot og bar »Tilbagevenden« til det, man ansaa for »normalt«. Ja, men hvad vil der da ske? Mon der er nogen udenfor Galehuse- ne, som tror, at Tingene rent automatisk vil »rette sig«? Der maa være *nogen*, som *retter* dem — eller bedre: bringer dem i den Orden, *de anser for den rette*. Og hvem er det saa, der vil paa- tage sig denne kolossale Opgave? Er det de Kristne? Det er dette vældige Spørgsmaal, som bringer alle andre til Tavshed. De og jeg maa besvare det, og det stilles Dem og mig. *Folk vil vide*, om de Kristne som Kristne har klare Overbevisninger om, hvordan det Nye Samfund burde ordnes, og om de er besluttet paa at vie hele deres Liv og al deres Kraft til at opbygge dette, hvilke Ofre det end maa kræve.

Principper skal bruges

Jeg vil gerne slippe af med en gængs Misforstaaelse. Det bliver ofte sagt, at det ikke er Kirkens Sag at forbedre de materielle Forhold. Det tilkommer ikke den at afgøre, hvad der er et godt Regeringssystem, et godt finansielt System og en retfærdig Løn, saa lidt som det tilkommer den at starte et Korstog for bedre Hygiejne eller Aldersrente. Dens Opgave er at frelse Sjæle. Det skal den gøre ved at prædike de rette aandelige Principper — og det gør den ogsaa, ligesom sin Stifter. Men der maa være *nogen*, som *anvender* Principperne. Og derfor skal der allerførst være *nogen*, som kender dem. Det er altsaa for det første Biskoppernes og Præster- nes Sag at kende og forstaa de pavelige Encyklikaer (hvilket de naturligtvis gør) og dernæst maa de belære deres Menigheder, ikke mindst Skolelærerne, som saa igen belærer deres Elever. Paa den Maade kan vi haabe paa at faa en veloplært katolsk Befolkning — hvad Principperne angaar — især hvis den katolske Presse og Radio gør deres Del af Arbejdet. (Hvis jeg maa

tale om egne Erfaringer, kan jeg fortælle, at da Pius XII udsendte sin første Encyklika, bad BBC mig venligst om et Radioforedrag paa 20 Minutter, som et Resumé af den. Derpaa aftrykte BBC dette Foredrag in extenso i sit eget Blad, der læses hele Landet over, og i udvidet Form blev det bagefter udsendt som Pjece. Det var højsindet Samarbejde, som skaffede de pavelige Ord ud i meget vide Kredse).

Men hvad nytter det at forkynde Principper, hvis vi aldrig anvender dem? Og det er den katolske Borgers Sag at anvende dem og overbevise andre om, at det er godt, de bliver anvendt. Det »Katolske Sociale Gilde« i England har nu i snart 30 Aar i Studiekredse (især for Arbejdere) hele Landet over gransket Principperne i »Rerum Novarum« og nu ogsaa i »Quadragesimo Anno«. Men Gildet bliver ved med at sige, at det ikke agter andet end at »studere Principperne« og paa ingen Maade ønsker at anvende dem paa 1. Systemer og 2. enkelte Tilfælde. Derfor er Folk ved at blive ligefrem syge af Uge efter Uge at høre de almene Idéer om, hvad der er Ret og Uret, mens ingen nogensinde siger: »Denne Arbejdsgiver, *dette* Firma handler uretfærdigt.«

Konkrete Eksempler

Saaledes kender jeg et Rederi, hvis Leder (han er nu død, og Forholdene kan have forbedret sig, men jeg har ikke hørt det) samlede sig en stor Formue og var i Stand til at betale sine Aktionærer store Dividender. Men jeg ved af direkte Erfaring, under hvor skændige Forhold hans Skibsmandskaber maatte leve; de Forhold, hvorunder Stewarderne maatte spise, var afskyelige og ødelæggende for deres Helbred; Behandlingen af de syge og Erstatningen for Ulykkestilfælde var gruppvækende; Lønningerne og Pensionerne var en daarlig Spøg. Den eneste, der kunde klare sig nogenlunde, var Over-Stewarden, for han kunde snyde til højre

og venstre og tage mod Bestikkelser fra Leverandører for ikke at nævne de rigelige Drikkepenge fra rige Passagerer, som ønskede Fortrinsbehandling. Derfor var Rederens Formue og de store Dividender stjaalne Penge, tilmed plettede af Grusomhed. Jeg kender en Fabrikant, som tjente saa enorm en Formue, at han kunde give store Indkomster til sine fjerneste Tanter — som aldrig havde udført et ærligt Arbejde for noget Menneske — mens han Arbejdere blev slidt til Døde og levede i Fattigrønner saa forfærdelige, at jeg ikke vilde have troet det, hvis jeg ikke var taget hen for at se det. Han var desværre Katolik — og meget »godgørende«.

Efter en Prædiken (ikke i England) med et Par af de nævnte *Principper* sagde Sognets Præster til mig: »Det turde vi ikke have prædikeret.« Grunden var den, at nogle af de værste Husværter for Stedets fattige og Ejerne af de værste Biografteatre var blandt de mest »offer- villige« af deres Sognebørn. Nu er det ganske vist ikke Præstens Sag at sige fra Prædikestolen: »Hr. den og den er et slet Menneske, for han gør saadan og saadan«. Men det er nødvendigt, at *nogen anvender* Princippet paa Hr. den og den og hans Opførsel — blot vedkommende er sikker paa at vide Besked. Det gjorde den store Cecil Chesterton (G. K.'s Broder) ved en mindeværdig Lejlighed. Og skønt han blev sagsøgt for Injurier og tabte Sagen, var Nederlaget kun af teknisk juridisk Art, og den offentlige Mening var helt paa hans Side.

ratione peccati

Ja, Paverne selv har ikke blot forkyndt Principper, men har fordømt bestemte Handlinger. Saaledes sagde Innoceus III til den franske Kong Filip August, at han ikke burde gaa i Krig med England (skønt jeg tror, at han rent teknisk set havde Ret). Kongen svarede Paven, at denne ikke havde Ret til at blande sig i noget, der var en rent feudal Sag. Paven svarede: »Jeg ser

ikke paa Sagen under Feudalismens Synspunkt, men under *Syndens Synspunkt* («ratione peccati»: Udtrykket blev klassisk). Han mente, at Sagen ikke retfærdiggjorde den Nød og det Had, en Krig vilde føre med sig.

Et praktisk Møde

Ved et anglikansk Møde i York i Januar beskæftigede man sig med disse Ting, og forelagde adskilligt at tænke over, f. Eks. hele »Profit«-Spørgsmaalet. Mødet antog, at »Produktionens eneste sande Formaal er Tilfredsstillelsen af menneskelige Behov, ikke Pengegevinst«. Jeg vil formode, at dette kan diskuteres. Men Mødet gik ud fra, at det er rigtigt. Og nogle af den anglikanske Kirkes Medlemmer har allerede aflagt Bevis paa deres Oprigtighed. I 1937 søgte en Gruppe Biskopper og Præster at slippe de »Mine-Afgifter«, som deres Domkirke (jeg tror, det var Durham) havde store Indtægter af. Mine-Afgifter er en vis Procentsats, der betales pr. Ton Kul, som udgraves af Miner paa en Jordbesidders Ejendom, selv om han ikke selv driver dem. Til en Begyndelse forekom det rimeligt som en Slags Leje; Ejeren kunde have brugt sin Jord paa anden Maade, og i hvert Fald var Stedet smukt og er nu blevet hæsligt, og selv maatte han flytte et andet Sted hen. Men nu kan Jorden slet ikke bruges til noget andet; han bor simpelthen et andet Sted og indkasserer en vældig Indtægt for absolut intet Arbejde, Minearbejderne spørger: Med hvilken Ret indkasserer denne Drone disse mange Tusinder? Og de afslaar meget naturligt at lytte efter et Evangelium, som prædikes af Præster, der lever godt og fedt af det Arbejde, Minearbejderne udfører. Ogsaa dette Argument lader sig diskutere. Men hine Gejstlige indsaa, at deres Apostolat blev generet af Kilderne, deres Indtægter kom fra, og derfor prøvede de paa at ofre disse. Jeg er ikke sikker paa, om det lykkedes dem, og i hvert Fald har Loven ikke taget hele Sagen med Mine-Afgifter i sine

Hænder. Men de Mænd, der har været rede til saa stort et Offer, har ganske afgjort Ret til at tale og til at blive hørt.

Min Hjemmelsmand skriver: »Alle følte det, som om Kristendommens store Tider var vendt tilbage, dengang Kirken tog Ledelsen i de historiske Bevægelser, lige saavel de økonomiske og sociale som de religiøse... Alle var de besluttet paa, at Kirken skulde tage et saadant Førerskab i Ophbyggelsen efter Krigen. Alle var besluttet paa, at dette Førerskab skulde komme fra Mennesker, som vilde gøre Forandringer og ikke blot søge at bevare det, der havde været før.«

Jeg kunde tilføje, at de alle var klare over, at dette aldrig vilde lykkes for dem, hvis ikke de byggede paa Fundamenter, som var religiøse saa vel som moralske. Ingen var saa taabelig at mene, at det altsammen vilde være godt, hvis blot Jorden, Minerne, Fabrikkerne og Resten simpelthen blev overdraget Staten. Statsmænd (for ikke at nævne det kolossale administrative Bureaukrati, de faar Brug for) kan være lige saa for-dærvede som alle andre.

Og vi Katolikker

Og for at De ikke skal tro, at jeg stiller en protestantisk Forsamling op som Mønster for Katolikker, vil jeg ogsaa tilføje, at jeg ikke tror, den anglikanske Kirke kan gennemføre dette. Den har ikke en og samme Lære eller nogen central Autoritet, der kan paalægge alle den ene og samme Lære eller blot den ene og samme Disciplin. Men den har fuldkommen Ret, naar den indser, at det er slet Psykologi, slet Moral og slet Kristendom at dele Mennesket, der er et Legem-Sjæl-Væsen, i to Halvdele og sige, at Kristendommen kun beskæftiger sig med den aandelige Halvdel og kan overlade den legemlige Halvdel til at ryge lukt i Helvede paa sin egen Vis, saa hurtigt den lyster. Og i hvert Fald maa vi spørge, om vi med vor gud-givne Lære og gud-ledede Disciplin staar lige saa pa-

rate til at tænke grundigt og tale dristigt som disse uklare Anglikanere uden Hyrde? Og lige saa parate til at bringe lignende Ofre? Jeg er overbevist om, at hvis vi gjorde lige saa meget, vilde vi gøre det saa meget bedre, at Tusinder af disse andre vilde blive Katolikker og vore allerbedste allierede i Arbejdet paa at skabe et kristent England. Jeg tror ikke, at de Eksempler, jeg har nævnt, lader sig anvende paa Danmark. Men maaske De selv kan oversætte dem, saa de passer paa Deres Land!

C. C. Martindale S. J.

Døren ud mod den store katolske Verden

aabner UGEBLADET for Dem hver Uge gennem et afvekslende Udvalg af Artikler af aktuel, orienterende eller underholdende Art samt gennem autentisk Nyhedsstof og Reportage fra Rom og Verden — Urbi et Orbi

Kort sagt:

For at være i Kontakt med Kirkens levende Liv herhjemme og ude omkring i Verden maa De abonnere paa

Katolsk Ugeblad

Danske Katolikkers Blad

Abonnement kan tegnes gennem Postvæsenet

Kejserinde Maria Theresias Besøg

Bedstemor sad i Ovnkrogen og græd. Af og til kastede hun et Blik paa Gudsmoderbilledet paa Væggen. Det var malet paa Pergament og omgivet af kunstfærdige Ornamenter i Guld og brogede Farver. Hvor havde hun tit betragtet det Billede med Glæde og Stolthed i de tresindstve Aar, hun havde ejet det. For saa mange Aar siden havde hun, som da var tolv Aar og gik i Skole hos Dominikanerinderne, faaet det som Præmie, fordi hun var den, der kunde spinde den fineste og mest regelmæssige Traad. Men i Dag tænkte hun ikke paa det; hun bad kun »Smerternes Moder«, som Billedet forestillede, om Hjælp i en stor, stor Nød.

Hidtil havde gamle Mor Josepha kunnet klare sig med megen Spinken og Sparen og stort Slid, og hendes lille otteaarige Datterdatter havde været hende til

Hjælp og Trøst; men nu vilde det slet ikke gaa mere. Sidste Aar havde været et Nødens Aar for Egnen. Hun havde maattet sælge sin eneste Ko og det lille Stykke Eng, der hørte til Huset; men nu havde hun ikke mere at sælge, ingen kunde hjælpe hende, for alle havde Vanskeligheder nok at trækkes med, og nu var der ikke andet tilbage for hende og Barnet end Fattighuset.

Da lille Marie kom hjem fra Skole, var hun meget optaget af en Historie, hun havde hørt. »Du har grædt, Bedste,« sagde hun, »det kan jeg godt se; men naar du nu hører min Historie, bliver du glad igen. Hør bare: I München boede en Mor med sit lille Barn. Barnet blev saa forfærdelig sygt, men Moderen passede det baade Dag og Nat, og til sidst blev Barnet rask. Nu var Moderen saa træt, at hun en Aften

faldt i Søvn i sin Stol. Lyset paa Bordet brændte ned. Flammen tog fat i noget, der laa ved Siden af, og snart stod Stuen i lys Lue. Barnet vaagnede og skreg paa sin Mor. Aah, hun blev saa angst, for de kunde ikke komme hen til Døren eller Vinduet for Flammerne. Men i den anden Ende af Stuen hang et stort, gammelt Billede af Guds Moder. Den stakkels Mor bad den hellige Jomfru om Hjælp; hun knælede foran Billedet og greb fat i Rammen.

Da faldt Billedet ned, og bag ved det var en Dør, som hun og Barnet kom ud igennem. Og ved du, hvad Søster Cordule sagde, da hun havde fortalt den Historie: »Guds Moder kan altid hjælpe os at finde en Dør, saa vi kan komme bort fra alt det slemme, som truer os.« Synes du ikke, det er dejligt, Bedstemor? Nu behøver du da ikke at græde mere?«

»Nej, lille Barn, nu græder jeg heller ikke. Lad os to bede

Aar efter Aar bringes uvurderlige kulturhistoriske Skatte frem for Dagens Lys under Udgravningerne i de italienske Oldtidsbyer. Udgravningen af det Hus i *Herkulanum*, hvor man paa Væggen fandt et *Korstegn* (jvfr. Ugebladets Nr. 22, 1939), er nu tilendebragt, og det viser sig, at Korset har været anbragt over en Slags Skranke, der maa have tjent som Alter. Fundet, der gaar tilbage til Tiden før Aar 79 e. Kr., maa tilskrives overordentlig stor Betydning. Ovenfor ses Huset, hvor Fundet af Korset (t. h.) blev gjort.

Korsfundet i Herkulanum

Guds Moder om Hjælp til at finde en Udvej for mig.«

Næste Dag gik Landshyens Udraaber med sin Klokke gennem Byen og kaldte alle Beboerne sammen paa Kirkepladsen. Her meddelte Præsten dem, at Kejserinde Maria Theresia*) om faa Dage vilde komme igenem Byen og gøre Ophold her en Time. Folk skulde festklædte samles paa Pladsen, og alle Husene skulde smykkes til Ære for den elskede og beundrede Kejserinde.

Da Marie kom hjem og fortalte Bedstemoderen den store Nyhed, blev den gamle lykkelig trods alle sine Bekymringer. Den Dag vilde hun ikke sidde hjemme, sagde hun; hun vilde ligesom de andre hylde Kejserinden.

Der blev Travlhed i Landshyen. Husene blev smykket med Guirlander, og Stadstøjet blev grundigt efterset. Skolebørnene indøvede et Par Sange, og man talte meget om de Gaver, der fra forskellige Sider vilde blive overrakt Kejserinden: Klostersøstrene bragte fine Haandarbejder, Billedskæreren vilde skænke en Figur, han ikke havde villet sælge, skønt der var budt ham mange Penge for den, Præsten kom med en gammel Elfenbensfigur og Sognefogeden med et mægtigt Stykke Bjergkrystal.

Alt det vidste hele Landshyen Besked med. Og pludselig fandt gamle Mor Josepha i det lille fattige Hus paa, at hun ogsaa vilde give Kejserinden en Gave. Med Besvær rodede hun op i sin gamle Kiste og fandt et Vindsel Garn, som hun havde spundet som lille Pige, og hvorom Søstrene, der underviste hende, havde sagt, at det var det fineste Garn, der nogen Sinde var blevet spundet. Hun havde gemt det og været stolt af det som af en Orden. Men nu skulde Kejserinden have det. »Jeg giver hende det, fordi jeg holder af hende; jeg bliver glad, hvis hun tager imod det, og jeg vil ikke

*) 1740—80 Østrigs nærmest enevældige Hersker.

have noget for det,« sagde hun til sig selv.

Festdagen kom. Under Klokkeklang, Sang og Jubelraab drog Kejserinden ind i Byen. Da den begejstrede Velkomst var forbi, sagde Maria Theresia med høj og hjertelig Røst: »Saa, kære Landsmænd! Jeg er glad for, at I har taget saa kærligt imod mig, og jeg takker jer derfor. Men nu maa jeg hvile mig en Time. Bagefter kan I saa komme igen, for jeg vil gerne være sammen med jer, til jeg skal rejse.«

Folkene var henrykte. Tænk, saa venligt den mægtige Kejserinde havde talt til dem, akkurat som om hun var en af deres egne!

Og mens hun hvilede sig, hørtes ikke en Lyd paa den store Plads. Ingen flyttede sig, alle vilde vente paa Kejserinden, men intet maatte forstyrre hendes Ro.

Endelig traadte Kejserinden ud og gik midt ind i Folkemængden. Skolebørnene sang deres Sange; og saa kom de frem, der havde Gaver med: Klostersøstrene, Billedskæreren og de andre, og hun havde et venligt Ord til hver enkelt og til alle dem, der stod omkring.

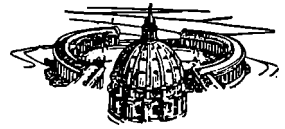
Til allersidst kom vor gamle Morlille trohjertig hen til Kejserindens Stol og rakte hende med skælvende Hænder — et Vindsel Garn.

Folkene omkring blev helt flove. Hvad gik der dog af hende? Det var da ikke noget særligt — ikke en Gave til en stor Herskerinde. Og Hofdamerne og Kavallererne, der stod bag ved Kejserindens Stol, smilede og

Fortsættes Side 269

NY DANSK PRÆST

Onsdag den 30. ds. modtager P. Johs. Samuelsen S. J. Præstevielsens Sakramente i Jesuitternes Sct. Ignatius College i Valkenburg (L.) i Holland. Ugebladet ønsker hjerteligt til Lykke og bringer i næste Uge nærmere om den glædelige Begivenhed.

URBI ET ORBI

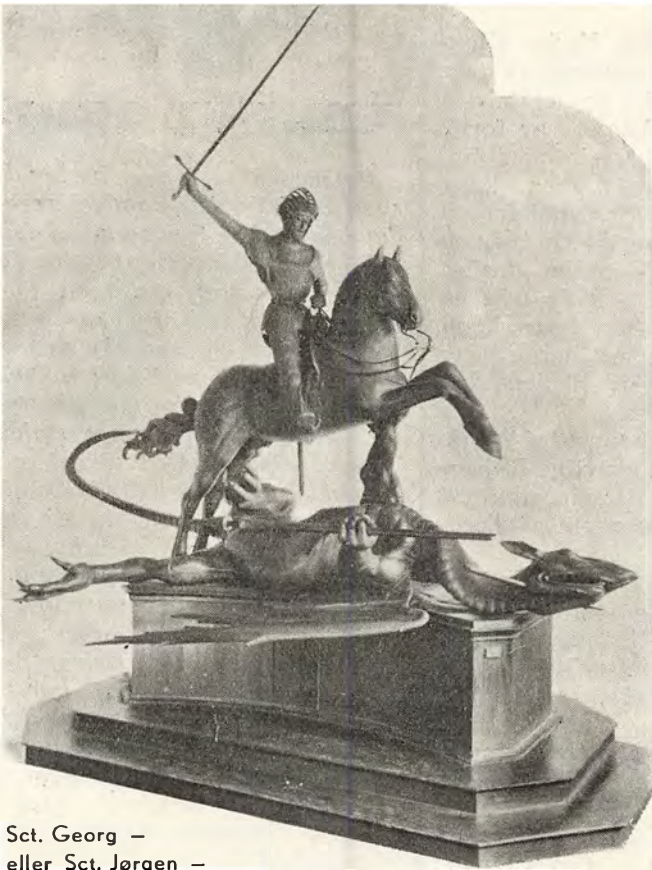
Pavens Paaskebudskab til Verden, som refereres her i sidste Uge og hvori den hellige Fader kraftigt vendte sig mod den totale Krigsførelse, har givet Genlyd i Verdenspressen. Verden over har saavel den katolske som den ikke-katolske Presse bragt udførlige Referater, adskillige Blade har endog gengivet Talens Ordlyd og kun i ganske enkelte Tilfælde indskrænkedes Referatet til en intetsigende Notits. Den schweiziske Presse har saaledes f. Eks. bragt ledende Artikler og knyttet Kommentarer til Talen.

Den apostoliske Delegat i Kina, Biskop Zanin, har i Peiping oprettet en kinesisk Afdeling af det »pavelige Missionsværk« (Foreningen til Troens Udbredelse) — det første Skridt til den kinesiske Kirkes Selvstændighed.

Den af Vatikanet oprettede Central til Eftersøgning af Personer (Krigsfanger saavel som Flygtninge og internerede), der som Følge af Krigsforholdene er blevet borte for deres Paarørende, er i Løbet af de sidste Maaneder blevet udvidet betydeligt. Der indløber daglig ca. 2000 Forespørgsler paa alle mulige Sprog, og saavel selve Eftersøgningen som Besvarelsen af Forespørgslerne fordrer et stort Kontorapparat. Centralen ledes af den sprogkyndige russiske Biskop Evreinoff, der understøttes af den tidligere Nuntius i Litauen Msgr. Centos. Talrige Ordensfolk og Lægfolk (hovedsageligt fra den Katolske Aktion i Rom) er beskæftiget i Centralen, der til at begynde med havde til Huse i det pavelige Statssekretariat, men snart maatte have større Lokaler til Raadighed. En yderligere Udvidelse er meget paakrævet og vil snarest finde Sted. Centralen arbejder gratis og Udgifterne bestrides udelukkende af den hellige Stol.

Sct. Georg - en Kristi Str

af Niels

Sct. Georg —
eller Sct. Jørgen —
i Kamp med Dragen
Nationalmuseet, København
(Træskulptur fra 1520)

Sct. Georgs — eller som vi ogsaa kalder ham i Danmark: Sct. Jørgens Navn lyser fra en fjern Fortid i en Krans af Sagn og Legender. Den tapre og uforfærdede Kriger, hvis militære Fasthed var parret med en ydmyg Fromhed, har fra første Færd nydt stor Anseelse, og hans heltmodige Optræden har udløst en Begejstring og Beundring, som ikke i Tidernes Løb er blevet svækket. Hans Minde er som ingen anden Helgens forherliget ved en Mængde skønne Legender.

Den mest kendte viser os Sct. Georgs hele Indstilling, hans Karakterfasthed og urokkelige Vilje til at gennemføre det, han kæmpede for. Den er Udtryk for

det, der har gjort Sct. Georgs Navn udødeligt: *Hans Kamp mod det onde og hans herlige Sejr*; den er blevet Symbolet paa Kampen mellem Lys og Mørke, mellem Sandhed og Løgn.

Legenden beretter:

Ved Byen Selina i Lykien holdt en vældig Drage til i »den sorte Sø«. Mange havde forgæves forsøgt at fælde den, men for ingen var det lykkedes. Dragen lovede imidlertid at skaane Landet, hvis der hver Dag ofredes et Menneske til den. En ung Lykier maatte derfor hver Dag lade Livet. En Dag traf Loddet Kongens smukke Datter, der under Kongens grænseløse Fortvivlelse begav sig til Søen ganske alene. Da Dragen skulde til

at styrte sig over Kongedatteren, kom en Ridder paa en hvid Hest sprængende forbi. Han optog straks Kampen med det frygtelige Uhyre, og skønt Dragen udsendte Ild og Pestaande gennem Næsebor og Mund, lykkedes det Ridderen at støde sin Lanse i Dyrets vældige Krop. Dragen snoede og vred sig, og Lansen brast. Da drog Ridderen sit Sværd og et velrettet Hug gjorde det af med Dragen, der væltede omkuld i sit eget Blod.

Ridderen var Sct. Georg. Kongen vilde give ham den smukke Prinsesse til Ægte og det halve Kongerige i Medgift, men Sct. Georg vilde ingen Belønning modtage. Gud alene tilkom Æren. Uden Guds Hjælp havde han ikke kunnet dræbe Uhyret. — Saavidt Legenden.

*

Sct. Georg fødtes henimod Slutningen af det tredie Aarhundrede af kristne Forældre. Navnet »Georg« betyder Agerdyrker, og Georgs Barndom og første Ungdomsaar i Lilleasien i det skønne Kappadocien er knyttet til Jorden. Som Faarehyrde stirrede han hver Dag længselsfuldt efter de bortdragende Skyer, der ikke lod sig kalde tilbage. En voldsom Ud længsel greb ham, og kom en Fremmed forbi, udspurgte Ge-

Ismand

deriksen

org ham om alt det vidunderlige derude i den store Verden. Han følte sine vældige Kræfter vaagne i sig, og snart forlod han Faarene og indtraadte i den kejserlige, romerske Hær. Han var nu i sit rette Element; at ride paa en Hest og føre Vaaben var noget ganske andet end at ride paa en Vædder og kun have en Kæp i Haanden. Det varede ikke længe, før Kejser Diokletian blev opmærksom paa den unge Soldat. Det var Georgs Navn, der lød videnom efter hvert Slag, og Kejseren udmærkede ham Gang paa Gang. Paa Grund af sine fremragende militære Egenskaber opnaaede han hurtigt en høj militær Rang som Krigsribun og Hærchef.

Det var midt i Kristenforfølgelsernes Tid, og Kejser Diokletian var ikke bedre end sine Forgængere. Georg tillod sig at foreholde Kejseren det urigtige i hans Fremfærd mod de Kristne, og han nægtede at udføre Kejserens Instrukser vedrørende Kristenforfølgelserne. Nu opdagede Georg, at ikke engang en Kejsers Gunst er evig: han faldt Unaade og blev fængslet. Georg havde sat alt ind paa at tjene sin Herre Kejseren efter bedste Evne. Nu stod det ham med eet klart, at der var en højere Herre og Mester, han skulde stride for, og han opfyldtes af en flammen-

de Begejstring for Kristus. Der kom Fred i hans urolige og krigerske Hjerte.

Som en ægte Soldat — rolig og fattet — modtog han Dødsdommen. I Nikomedien blev han henrettet under de frygteligste Pinsler. De sidste Ord, der kom over hans Læber, var en Lovprisning af Kristus. — Dette skete den 23. April 303.

Fra Kirkens første Tider har denne Krieger været æret baade af Kristne og Muhammedanere. Han blev det store Forbillede for Middelalderens Krigere, der paa kaldte ham, naar de drog ud til Vaabenlyst. »Sct. Georgs Søn« blev et Hædersnavn for enhver

Sct. Göran och draken i Storkyrkan i Stockholm (Træskulptur fra omkring Aar 1400)

Korsridder, der havde udmærket sig i Kampen mod de vantro.

Men Sct. Georg er ikke alene Krigernes Helgen; han har ogsaa vundet Anseelse blandt det jævne Folk som Foraarets Helgen, fordi hans Fest falder paa Grænsen mellem Vinter og Vaar. I tidligere Tider afholdt Bønderne i Sct. Georgsnatten store Festligheder til Ære for »Ridderen paa den hvide Hest«.

Sct. Georg er ogsaa den Helgen, der i særlig Grad hjalp mod Spedalskhed, fordi han sejrede over den Drage, hvis Aande voldte Pest. Utallige er de Hospitaller, der bærer hans Navn.

Hvor forskelligartet end Dyrkelsen af Sct. Georg har været, fra Soldatens krigerske Begejstring for den romerske Krigsribun til den jævne Bondes Dyrkelse af Foraarets Budbringer, saa har det altsammen været Udtryk for det samme: Beundringen for den hellige Georgs Kamp for det gode mod det onde, uden Tanke for sig selv. — Derfor er Sct. Georg i nyere Tid blevet Spejdnernes Skytshelgen, og netop han er ogsaa det rette Forbillede for en Ungdom, der sætter de kristne Idealer højt.

*

Paa Sct. Georgsdag d. 23. April vil Alverdens Spejdere minde deres Værnehelgen og forny Spejderløftet. Dog vil ikke alene Spejderne, men alle, der har følt sig opmuntret ved den hellige Georgs Eksempel, minde ham som den, der viste, at det gælder om at holde ud i Kampen mod Kristi Fjender, at have en fast og ærlig Vilje — saa vil med Kristi Hjælp en herlig Sejr blive Lønnen!

*

Liturgisk Kalender

Apr.-Maj:

27. S. 2. Søndag e. Paaske (580);
2. Sæt Bønner: St. Petrus
Canisius ([158]), 3. Sæt
Bønner: Om Fred; Paa-
skens Præfation (518).
28. M. St. Paulus af Korset
(885); 2. St. Vitalis
([12]), 3. Om Fred; Paa-
skens Præfation (518).
29. Ti. St. Petrus Martyr (889);
2. Om Fred; Paaskens
Præfation (518).
30. O. ST. JOSEF, KIRKENS
VÆRNEHELGEN (890);
2. (kun i stille Messer):
St. Katharina af Siena
(890); St. Josefs Præfa-
tion (523).
1. T. St. Filip og St. Ja-
kob, Apostle (894);
Apostlenes Præfation
(524).
2. F. St. Athanasius (897); 2.
St. Josefs Oktav (891), 3.
Om Fred; St. Josefs Præ-
fation (523).
3. L. Korsets Genfindelse
(900); 2. (kun i stille
Messer): St. Alexander I,
St. Eventius, St. Theodo-
lus og St. Juvenal (900);
Korsets Præfation (517).
4. S. ST. JOSEF, KIRKENS
VÆRNEHELGEN (890);
2. Sæt Bønner: 3. Søndag
e. Paaske (583).

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sam-
mensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KJÆRULFF (an-
svarshavende) og J. BERG.

Dannevirkegade 19, København V, Telefon Eva
25 12 (træffes i Almindelighed bedst Kl. 14-15
og 18-19)

Ekspedition: Boyesgade 8 A St., København V,
Tlf. Eva 18 98, Kl. 15-17.

Kassererkontor: St. Annæ Plads 28, Post-
giro 57042

Annonceafdeling: Klostersrøde 23, Tlf. Cen-
tral 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalel. Norge
og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland
18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bla-
dets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BØGER

Filosofi for Hvermand

Joh. B. Lotz S. J. og Josef de
Vries S. J.: »Die Welt des
Menschen. Eine Vorschule zur
Glaubenslehre« (Fr. Pustet,
Regensburg).

Dette er et nyt Bind i den frem-
ragende Række Bøger, hvori der
bl. a. er kommet Neuner-Roos:
»Der Glaube der Kirche«, Dom
Rudloff: »Das Zeugnis der Väter«
m. m. Den ene af de to jesuitiske
Forfattere til den nye Bog er hel-
ler ikke ukendt her i Landet. Det
var Pater de Vries aldeles ypper-
lige Lærebog i filosofisk Erkendel-
sesteori, der blev lagt til Grund
for den lille »Veje til Virkelighe-
den« af Pater Wolfisberg, som har
vakt berettiget Opmærksomhed.

De to Jesuiter vil i en enkelt lille
Bog, beregnet paa almindelige Læ-
sere, give et Kursus i hele Filoso-
fien. Pater de Vries har overtaget
de indledende Betragtninger over
selve vor Erkendelse og det afslut-
tende Kapitel om Moralen, mens
hans Medbroder behandler en Del
Spørgsmaal, der hører hjemme i
Naturfilosofien, Psykologien og
Metafysiken. Det er ikke Stedet her
at gaa i Detaljer i Omtalen af en
filosofisk Lærebog, saa vi vil nøjes
med at fremhæve, at det virkelig
er lykkedes at skrive letfatteligt
om disse Ting. Naturligvis kan der
ikke i en kort Fremstilling blive
megen Plads til Diskussion af de
vanskelige Problemer, men ogsaa
Standpunkterne alene har deres
Værdi, og der er jo andre Bøger,
hvor man kan faa Svar paa de
Punkter, som savner en mere ind-
gaaende Behandling.

To Forbehold maa dog tages,
naar man anbefaler danske Læsere
at købe Bogen. Tysk Filosofi har
ikke samme Trang som dansk (og
engelsk) til at bevare den konkrete
Virkelighed som Grund under
Fødderne. Især i de moralske Be-
tragtninger virker den derfor som-
metider spekulativ, irreel. Som
Eksempel kan nævnes det Sted,
hvor Pater de Vries drøfter Ægte-
skabet og skal forklare, at de to
Køn aandeligt supplerer og under-
støtter hinanden. Her staar bl. a.:
»I Mandens besluttsomme Daads-
kraft og overlegne, vidtskuende
Blik finder Kvinden Beskyttelse og
Raad i vanskelige Forhold«. Uden

at være Feminist tør man ryste
lidt paa Hovedet og mene, at »Fam-
ilien Hansen« ved mere om,
hvori Kønnene supplerer hinanden
i den daglige Virkelighed.

Et andet og vigtigere Forbehold
maa tages overfor Behandlingen af
visse Problemer i Retslæren. Filo-
sofi maa gerne være national i den
Forstand, at den beskæftiger sig
med Problemer, som kun er bræn-
dende indenfor et afgrænset Om-
raade, og den maa gerne i sin
Fremstillingsform tage Hensyn til
en særlig Psyke. Men den maa ikke
naa til Resultater, som er uanven-
delige udenfor det nationale Om-
raade; saa er den daarlig Filosofi.

Pater de Vries mener f. Eks., at
hvis et nationalt Mindretal lider
Undertrykkelse, »saa overtager den
Stat, hvori det uretfærdigt be-
handlede Folk har fundet sin po-
litiske Form, Beskyttelse af den
truede Folkegruppe«. Dette er
ikke Retsfilosofi, men Stormagts-
tale — det synes ganske overset,
at Uretten kan udgaa fra en Stormagts-
tale, og at Mindretallet kan til-
høre et Folk, hvis Hjemstavn ikke
(eller ikke længere) er et Stats-
samfund (f. Eks. Polen fra Lan-
dets Deling til Verdenskrigens Af-
slutning).

Det er ogsaa mere Stormagts-
tale end Filosofi, naar Forfatteren
mener, at Staten maa raade over »en
stærk Værnemagt« for at kunne
beskytte Land og Folk. Som »For-
skole« til Kristendommen er det
betænkeligt i Betragtning af Pa-
vernes gentagne Advarsler mod
Kaprustningerne. Men det er lo-
gisk nok naar man ser, at For-
fatteren forbigaar den internatio-
nale Ret. Saa er blot Spørgsmaa-
let, om vi fra kristen Side tør skri-
ve om Retsfilosofi og glemme det-
te Kapitel. Skyldes det, at Bogen
er udkommet midt under en stor
Krig, hvor det maaske er vanske-
ligt at dvæle ved de internationale
Retsforhold, saa var det at fore-
trække, om man havde ventet, til
der var Fred. Stærkere hastede det
ikke.
H. D. T. K.

Salmonsens — som Tidsskrift

Aargangen andet Hefte vil utvivl-
somt blive modtaget med samme
udelte Glæde og Tilfredshed som
dets Forgænger!

Køb hos vore

Annoncører

ARNOLD BUSCK

INTERNATIONAL BOGHANDEL

Stort Lager af dansk og

udenlandsk katolsk Litteratur

Hurtig Forskrivning fra Udlandet

Kjøbmagergade 49 . Telefon Central 2453

Hvorfor giver vi Gud Fadernavnet?

Tredie Artikel

Den *tredie Grund*, der faar os til i Herrens Bøn at kalde Gud vor Fader, er *Forløsningens store Hemmelighed*. Vi kender dens Forudsætninger. Lige fra vor Skoletid har vi vidst, at da Gud skabte Adam og Eva, udstyrede han ikke blot de to med de Gaver og Fortrin, der gjorde dem til Mennesker, men han gav dem desuden alt det i Tilgift, som Jesus Kristus, den anden Adam, har bragt os igen, efter at den første Adam havde sat hele denne Ekstrarigdom over Styr baade for sig og for alle sine Efterkommere. Hvad vi nu i Kraft af Kristi Død modtager i Daaben, det fik Adam og Eva i det Øjeblik, de blev skabt; nemlig Gaver og Kræfter, der rager saa højt op over vor Natur, at de gør os delagtige i Guds egen Natur. De første Mennesker blev derved den Helligaands Tempel og hans Venner, Guds adopterede Børn og Arvinger til Himlen, og som Følge deraf blev de i Stand til at udfolde en i Herrens Øjne saa værdifuld Virksomhed, at deres gode Gerninger her paa Jorden kunde belønnes med Himlens Salighed efter dette Liv.

Vore Stamforældre kunde glæde sig over saa lykkelige Kaar, at der herskede den fuldkomneste Harmoni i alle Retninger. Ved en særlig Udmærkelse var Legemets Drifter og Kræfter undergivet Aandens højere og ædlere Styre. Aanden selv var ved den helliggørende Naade, de guddommelige Dyder og den Helligaands Gaver i det rette Forhold til Gud. Ufattelig stor var saaledes Herrens Rundhaandethed mod sine Skabninger! Men for at ogsaa det udvortes skulde svare til den indre Rigdom, gav Gud de første Mennesker Paradiset som Opholdssted, hvor der ikke kendtes til Sygdom og Død, ej heller til Naturkatastrofer eller andre Hjemsgølgelser og Skuffelser.

Fordi Menneskenes Historie begyndte med saa stor en Lykke, kunde Apostlen Paulus kalde Kristi Genløsning: en Fornyelse af vor Slægt eller en ny Skabelse af vor Natur, en Forligelsens Tjeneste, der bringer tilbage, hvad der engang var til Stede, men blev tabt ved en stor Ulykke.

Vi kender denne Ulykke. Det er den første Synd, Menneskenes Selvudplyndring i Paradiset. *Den berøvede* vore Stamforældre og med dem deres Efterkommere alt det, *Gud havde givet i Tilgift*, og lod os kun beholde det, som er nødvendigt til, at vi endnu kan kaldes Mennesker. I Hælene paa den første Uret og Utak mod Gud fulgte utallige andre Misgerninger og Laster. Naar man kaster et Blik paa vor Slægts Historie, kunde man synes, at vi gik ud paa at fornærme vor Fader i Himlen saa meget, som vi kan overkomme. Vi dynger vore Synder ovenpaa hinanden, som om vi vilde bygge det Babelstaarn, der naar til Himlen og udæsker Guds retfærdige Vrede mod os. Men i Stedet for at straffe os efter Fortjeneste og tilintetgøre vor Slægt, *bevarede Gud sin Faderkærlighed mod os og holdt ikke op med at bære Omsorg for os*. Ja, Syndens Ulykke synes at have gjort hans Godhed endnu ømmere og mere opfindsom, end den var i Forvejen.

Hvis der skulde være nogen iblandt os, der mener det modsatte og siger, at Gud har glemt os, saa er han en stor Taabe og tilføjer Gud en uhyrlig Krænkelser. Under deres Ørkenvandring fremsatte Israeliterne engang den gudsbespottelige Paastand, at de var forladt af Himlen. Fordi de manglede Vand, fristede de Gud og sagde: »Er Gud iblandt os eller ikke?» (2. Mos. 17,7). Ogsaa senere maatte Herren udtale sin Vrede over Jøderne, fordi de vovede at sige: »Herren ser intet, Herren

har forladt Landet» (Ez. 8,12). Det var nu dengang. Hvordan er det i vore Dages Danmark? Med mine egne Øren har jeg hørt lige saa fornærmelige Ytringer. Kristne Læber vover at udslynge Ord som disse: »Hvor er Guds Barmhertighed henne, siden jeg kommer ud for sligt?» Ja, naar der sker noget, som ikke passer visse Kristne, undser de sig ikke for at gøre sig skyldige i den Ugudelighed at benægte Guds Eksistens. I Stedet for selv at forsvare Guds Forsyns Veje vil jeg hellere gøre opmærksom paa, hvordan *Herren i sin Tid gendrev den taabelige Klage*, som den folketomme By Jerusalem kom med, da Jøderne som Straf for deres skamløse Synder var blevet ført bort i babylonisk Fangenskab. »Sion siger: Herren har svigtet mig, Herren har glemt mig.« Men Gud svarer: »Glemmer en Kvinde sit diende Barn? En Moder, hvad hun har under sit Hjerte? Ja, selv om hun kunde glemme, jeg glemmer dig ikke. Se, i mine Hænder har jeg tegnet dig; dine Mure har jeg altid for Øje. Dine Børn kommer ilende tilbage, og de, som nedbrød og lagde dig øde, gaar bort« (Is. 49,14—19).

Den Slags Steder godtgør uimodsigeligt, at *Gud aldrig glemmer Menneskene og aldrig nægter dem sin Fadergodhed*. Saadan har det været lige fra Paradisets Dage. Lad os endelig huske dette. Efter at de første Mennesker havde ringeagtet og overtraadt Guds hellige Bud, hører vi en haard Beskyldning mod og en knusende Dom over Adam: »Fordi du lyttede til din Hustrus Tale og spiste af Træet, som jeg sagde, du ikke maatte spise af, skal Jorden være forbandet for din Skyld. Med Møje skal du skaffe dig Føde af den alle dit Livs Dage. Torn og Tidsel skal den bære dig, og Markens Urter skal være din Føde. I dit Ansigts Sved skal du spise dit Brød, indtil du vender tilbage til Jorden. Thi af den er du taget. Ja, Støv er du, og til Støv skal du vende tilbage« (1. Mos. 3,17—19).

Saa blev Adam og Eva forvist fra Paradiset og for at tage alt

Haab om en Tilbagevenden og et Gensyn fra dem, satte Herren Keruberne med et glimtende Flammesværd til at vogte Vejen til Livets Træ. Som retfærdig Straf for Brøde mod Gud ventede en Vrimmel af indre og ydre Lidelser Mennesket udenfor Paradiset.

Naar man ser og overvejer dette, kunde man komme paa den Tanke: med Menneskene er det ude! Blottet for al Hjælp ovenfra er de hjemfaldet til haabløs Elendighed. Men medens den guddommelige Retfærdighed indhyllede vor Slægts Skæbne i Nat og Mørke, lyste pludselig en venlig Stjerne op. *Guds Faderkærlighed vilde ogsaa sige et Ord i denne triste Sag.* Næppe havde Guds Kendelse lydt og fyldt Adam og Eva med Rædsel, før Herren gjorde Skindkjortler til de to og klædte dem dermed. Om som en Moder, der hjælper sit hjælpeløse Barn, fører Gud saaledes haandgribeligt Bevis for, at han aldrig vil forlade sine Skabninger, og at hans Barmhjertighed ikke kan udtømmes ved Menneskers Brøde. Gang paa Gang maatte Profeterne gentage for Israeliterne, at Herren nok er uendelig retfærdig og straffer Menneskers Brøde, men at han ogsaa er barmhjertig, naar bare vi angerfuldt bryder med Synden og vender tilbage til ham, der har skabt os.

Vor Skæbne blev altsaa ikke den samme som de faldne Engles. Vi fik Løfte om en Frelser og Lov til at gøre den Troskabsprøve om, hvis heldige Udfald er ufravigelig Betingelse for at kunne komme i Himlen. Det var Guds Faderkærlighed, der ordnede Tingene for os paa denne Maade.

I vort eget Liv kan vi tit iagttage noget tilsvarende. Naar vi tror, at vi er helt forladte og aldeles uden Hjælp, saa er Gud os nærmest for at aabenbare sin Godhed mod os og tage sig af os. Retfærdighedens Sværd, der allerede truede med Død og Undergang, holdes tilbage, og vor Fader i Himlen udøser sin Barmhjertigheds udtømmelige Rigdomme over os.

Her staar vi overfor noget, som er den *Realitet i Guds Rige, der skal illustreres ved Lignelsen om den fortabte Søn.* Den gode Fader kan ikke glemme sin yngste Søn til Trods for Drengets Opsætsighed og Utaknemlighed. Hele Tiden staar Faderen

og spejder, om den ulykkelige ikke vender tilbage til det Hus, hvor han havde haft det saa godt. — Gid alle skyldbetyngede Sjæle maatte huske dette, naar de beder Herrens Bøn og kalder Gud deres Fader.

F. K.

For Redeligheds Skyld

Den Holdning, officiel Protestantisme indtager overfor os, har undergaaet en mærkbar Forandring gennem den sidste Menneskealder; omkring Aarhundredskiftet var vi den foragtede og frygtede »Papisme«, med hvilken »Evangeliets Tjener« ikke kunde ønske eller tænke sig nogen Alliance, og man mente, at Romerkirken var saa stærkt paa Retur, at dens Dage var talt, mens Lutherdommen gik sejrrikt frem.

Udviklingen medførte en smertelig Opløsning af flere protestantiske Statskirker og gav til Gengæld Rom en Verdensposition, som man skal tilbage til Middelalderen for at finde Magen til — og den skyldtes ikke politisk Medvind eller statslig Støtte.

Dette medførte en Strømkæntning i Protestanternes Syn paa Romerkirken, der nu fra at være den forladte og forkastede Moderkirke, som havde udartet, saa Datteren *maatte* fornægte den, blev en »Kirke-Afdeling« mellem mange andre og med alle en saadans Fortrin og Fejl; den formededes at »have Lys over« Sider af Kristendommen, Protestanterne havde undereksponeret, ligesom de besad kristne Aandsgoder, den havde forsomt eller forskertset. Og nu opstod en ny religiøs Romantik: Drømmen om en *overkonfessionel* Kirke, den sande (og usynlige) Kristi Kirke, som allerede delvis og brudstykkevis levede i sande Kristne indenfor alle »Kirke-Afdelinger« (ogsaa den katolske), men som man drømte om at se realiseret, naar store

Begivenheder (man tænkte bl. a. paa Forfølgelser) tvang alle sande Kristne til at se bort fra »Forskellene«, »Privatmeningerne«, der skilte, og se hen til »det Egentlige«, som skulde kunne samle alle.

Denne Tankegang fik for nylig et symptomatisk Udtryk i ORDET i »Kristeligt Dagblad«, hvor det hedder:

»... det er jo en Kendsgerning, at f. Eks. Katoliker og Protestanter ikke kan gaa til Alters sammen. Det lærer de nok først, naar det store Martyrium brænder dem sammen til en Enhed i sine røde Luer.«

Og

»... naar Kirkeklokkerne Skærtorsdag forkynder, at nu er det Nadverens Time, er det i alle Lande og trods alt, hvad der skiller, een Menighed, som gaar til Alters hos den samme Herre og Frelser.«

Der er det tragiske ved Sandheden, at den af og til maa volde Smerte — baade hos den, der siger den, og hos den, der hører den; en saadan Smerte gav Paulus Udtryk for i de forpinte 5 første Vers af Romerbrevets IX. Kapitel: Smerten over ikke at have Samfund med dem, Ens Hjerte har Samfund med, og som er Kød af Ens Kød, Aand af Ens Aand — men ikke Tro af Ens Tro.

Det er da med Bevidsthed om at maatte volde Smerte, og det er med den Smerte, Sandheden volder, at det skal siges, at den ovenfor citerede Tankegang er falsk.

Intet Martyrium kan faa Romerkirken til at opgive sin Hæv-

delse af at være Herrens eneste sande Kirke — og ikke blot en »Afdeling« af en tænkt, overkønsfessionel Kirke; og ingen fælles Ulykke kan faa os til at opgive Læren om, at kun hvor det sande Embede, hvis Kilde er den romerske Stol, er tilstede, haves en virkelig Nadver med Herrens reale Legeme og Blod.

Had og Foragt kan man smile ad, naar man kender Styrken i Petri Klippe og Usikkerheden i alt udenfor den, men man maa grue for Faren, hvor de klare Linjer udviskes, og hvor der søges tilstræbt en »Sandhed« ved at klippe Halvdelen af »Ja« og Halvdelen af »Nej«, for saa at klistre Resterne sammen til en Enhed, der ingen Enhed er.

Ogsaa vi er forvissede om, at alt og alle, der endnu ejer virkelig Tro og det Kendskab til Sandheden, at den ikke kan være to Halvdele, men een, om ikke før, saa under den yderste religiøse Nødtilstand, vil finde sammen — men vi véd ogsaa, at dette kun kan ske paa Petri Klippegrund og under Pavedømmets Styrelse, ellers vilde Moderkirken fornægte sig selv.

Det er altid pinligt at maatte synes Fanatiker og at faa Skær af Ukærlighed, men for Redeligheds Skyld maa man vække Medmennesker af en farlig og ureel Drøm, før den bliver til en fast Idé.

Mon man ikke har Lov at paatage sig dette — og til at haabe paa at gaa fri af Anklage for Ukærlighed — naar man ellers flittigt peger paa alt det positive, Modparten har arvet fra den gamle Kirke og selv udviklet i Aarene siden Adskillelsen. Netop herudfra har man

Ret til at paapege den eneste Vej til kirkelig Genforening: at vende tilbage, hvor man kom fra,

og at hele Bruddet, der hvor det skete.

Peter Schindler.

Kejserinde Maria Theresias Besøg fortsat fra Side 263

rystede paa Hovedet ad den gamles Taabelighed.

Et Øjeblik saa Maria Theresia noget forbavset paa Konen, som om hun ventede en Forklaring; men Mor Josepha kunde ikke faa et Ord frem, hun saa kun bønligt paa Kejserinden, og denne tog saa Garnet, mens Hoffolkene fnisede.

»Hvad hedder du, lille Mor?« spurgte Kejserinden.

»Josepha.«

»Du er vel fattig?«

»Ja, naadige Kejserinde; men det er ikke derfor, jeg er kommet.«

»Det tror jeg gerne. Har du et Hus?«

»Ja, men det maa sælges.«

»Behøver du det?«

»Jeg har ikke andet at sælge; i Fjor solgte jeg min Ko og min Eng.«

Kejserindens Blik faldt paa Garnvindselet; hun tog det op og betragtede det nøjere og sagde saa: »Det er meget fint; saa fint Garn har jeg aldrig set før. Har du selv spundet det?«

»Det har jeg, naadige Kejserinde; men dengang var jeg ung, og jeg fik Præmie for det i Klosteret,« sagde Mor Josepha straalende af Glæde.

Kejserinden kaldte paa den Hofdame, som havde fniset mest overlegent ad den gamles Gave: »Se, Komtesse, hold nu godt fast, lige til Garnet er helt vundet af.« Og saa vinkede hun ad

en af de overlegne Hofkavallerer og sagde: »Og De, Baron, tag nu Enden af Traaden og gaa, saa langt den kan naa. Gør Plads for Baronen, Folk!«

Mængden delte sig, og Baronen gik baglæns — gik og gik, gennem Landsbyen, ud paa Landevejen; til sidst kunde man knap se ham mere. Og Kejserinden sagde til de unge Piger, som stod omkring hende: »Se, hvad Flid kan udrette. Det var kun et lille bitte Vindsel Garn, og dog kan det naa saa langt, saa langt.«

Endelig var alt Garnet vundet af.

»Sæt nu Mærke ved Stedet her, hvor Komtesse staar, og derude, hvor Baronen holder Enden af Traaden; og maal Strækningen omhyggeligt op. Jeg vil forære Mor Josepha en Eng, der er lige saa lang og lige saa bred, som Traadens Længde er. Sognepræsten skal købe den og sende mig Regningen. — Og de Herrer og Damer her bag ved mig maa give hende en Ko, fordi de tillod sig at le ad hende,« tilføjede hun med et skælmsk Smil.

Hoffolkene fik øjeblikkelig Pungen op; og den Sum, der blev samlet, forsløg endda til to Køer.

Hulkende af Glæde kyskede Mor Josepha Kejserindens Haand. Og faa Øjeblikke efter kørte Maria Theresia ud af

C. Gerlach & Søn's Eftf.

W. Deleuran

Edsvoren Messevinsleverandør

Fredericia

Katolske Begravelser

Ib v. Benzon

aut. katolsk Bedemand
Tlf. 6536 . Smallegade 13
Privat Fasan 1866

Frederiksberg Boghandel

Gl. Kongevej 105 . Tlf. 1154 med Omstilling
den gamle Boglade med den unge Aand
Leverandør til katolske Institutioner

Landsbyen, hilst med endnu større Begejstring, end da hun kom.

Om Aftenen bad Bedstemor og Barnebarn Rosenkransen for den gode Kejserinde.

»Der kan du se, Bedstemor, — Guds Moder fandt en Udvej, ikke sandt? Det var akkurat som med den Dør, jeg fortalte dig om.« (Fra Tysk ved T. Fd.)

Horsensungdommen

afholder „Familieaften“

Søndag Aften var der stor Rykind i Salen. Fra Kirken, hvor der havde været Andagt, snoede en lang, mørk Slange af Mennesker sig videre op ad den lille Smøge, der fra Gaden fører til Præstebolig, Menighedssal og hvad ellers findes af »Udenomsbekvommeligheder« bag de røde Mure.

I alle Aldre fra 5 Aar og op mod de 80 kom de — nogle hidlokkede af Aftenens Program, der i det mindste var meget afvekslende, andre maaske kun af Interesse for os unge — for at støtte os ikke blot med den Krone, Kaffen kostede, men endnu mere ved deres Nær-værelse. Og hvad Grunden end var til, at man gav Afkald paa en Søndag Aften, tilbragt med en hyggelig Bog i ens egen lune Kakkelovns-krog, saa paaskønner vi det i aller-højeste Grad og haaber, Programmet ikke blot blev fundet afvekslende, men ogsaa saa indholdsrigt, at vi en anden Gang tør regne med lige saa stor Tilslutning.

Men nu kan det ikke nytte, jeg kommer med Udenomssnak læn-gere. Men hvordan skal jeg for-søge at give bare et Indtryk af Mgr. Orlriks Indledningstale, der, spækket med humoristiske Anekdoter, netop handlede om Kunsten at udtrykke sig — jeg er bange for, jeg kom i alvorlig Konflikt med Redaktørens Saks, uden dog med min ubehjælpssomme Pen at opnaa, hvad jeg tilsigtede.

Og Lærerinde Frk. Christensens Foredrag om Lapland — ikke bryg-get sammen efter Bøger i en mage-lig Skrivebordsstol, men en Skil-dring af Frøkenens egne Oplevelser i Nordens fjerneste Afkroge, saa levende fortalt, at de Lysbille-der, der var beregnede paa at an-skueliggøre Rejsen, nærmest virkede som en overflødig, om end meget kærkommen Tilsætning.

Da Lyset igen var blevet tændt, stod Rejsens Strabadser endnu saa levende for Tilhørernes indre Bevidsthed, at det ventende Kaffe-bord syntes en ren Overdaadighed, skønt »Gudedrikken« naturligvis var et uforfalsket Erstatningspro-

dukt. Man lod Bordet vederfares fuld Retfærdighed. Og havde den evige Sne, der dækker Kebnekai-sas kolde, utilnærmelige Skulder, været af samme Stof, som det, der kronede Bagerens Flødeboller, vil-de Sveriges berømte Bjergknude nok faa stort Besøg fra Horsens til næste Sommer.

To af de unge opførte nu en lille Sketch og kom pænt fra det. Styk-ket viste, hvor farligt det kan være for en Pehersvend i god Stilling at have en halvung Enke til at føre Huset. Skønt han var ked af hende og vilde sige hende op, endte det naturligvis med, at hun blev hans Kone og derved blot kom til at sidde endnu fastere i Sadlen.

Ind imellem Aftenens forskellige Afsnit var der Fælles- og Korsang, og som for at understrege, at det dog er Mændene, der repræsente-rer det stærke Køn, sang Koret nu

»Du danske Mand«, hvorefter Kat-ten Felix og Charlie Chaplin gjorde deres Entré paa det hvide Lærred.

Det blev temmelig sent, inden der sluttedes af med Aftenbøn i Kirken; men vi haaber, Folk har haft det hyggeligt og vil vise det ved ogsaa at komme næste Gang, vi laver Familieaften.

Evo Pennevisker.

Elisabethforenings Basar

indbragte Kr. 2833.51. Alle Elisa-bethforeningens gode, aldrig svig-tende Venner, som ved Gaver, ved Besøg, og paa saa mange forskel-lige Maader har bidraget til Basa-rens gode Resultat, bedes herved modtage vor hjerteligste Tak.

Pastor v. d. Kettenburg.

Fru A. Osterhammel.

Frk. F. Stratbøcker.

Frk. H. Zimmermann.

Oversigt over Herre-Vincentsforeningens

Indtægter og Udgifter i 1940

Beløbene afrundet til hele Kroner

LOKALRAADET: Indtægt: Kollekt ved 3 Generalmøder.....	41	
Indvundne Renter.....	9	50
Kassebeholdning 1. Januar 1940....		274
		324

Udgift i 1940:.....		22
Kassebeholdning 1. Januar 1941....		302
		324

Konferencerne

Indtægt i 1940:	Ansgar	Maria	Anna	Joseph	Ialt
Kollekter ved Møderne.....	58	45	44	84	231
Fra passive Medlemmer.....	72	80	13	113	278
Gaver.....	—	80	76	30	186
St. Antoniusbøssen.....	555	364	142	183	1244
Kransekort.....	—	—	—	—	—
Renter.....	—	—	—	—	—
Fra Lokalraadet.....	—	—	—	—	—

Ialt Indtægt ...	685	569	275	410	1939
Kassebeholdning 1. Jan. 1941.....	140	194	22	24	380
Balance ...	825	763	297	434	2319

Udgift i 1940:

Hjælp i Naturalier.....	55	188	54	—	297
Hjælp til Klæder.....	22	—	—	—	22
Hjælp til Brændsel.....	65	245	35	42	387
Kontant Hjælp.....	100	58	60	144	362
Husleje-Hjælp.....	58	50	65	18	191
Syge-Hjælp.....	43	—	10	3	56
Begravelseshjælp.....	—	—	8	—	8
Katolsk Ugeblad.....	47	28	—	109	184
Sjælemesser.....	3	3	—	3	9
Ferieophold for Skolebørn.....	55	55	55	55	220
Diverse.....	200	10	10	53	273

Ialt Udgift ...	648	637	297	427	2009
Kassebeholdning 1. Jan. 1941.....	177	126	0	7	310
Balance ...	825	763	297	434	2319

Medlemsantal

Aktive Medlemmer.....	3	5	7	4	19
Passive do.....	7	12	2	11	32
	10	17	9	15	51

Bibliotekerne

		St. Antoni		
Antal Bind.....	479	—	759	1749
Udlaan.....	100	—	157	570

Jens Jørgensen

in memoriam

Et af Rosenkransssognets aller- mest trofaste Menighedsmedlem- mer, Ejendomsfunktionær Jens Jørgensen, er den 9. April afgaaet ved Døden.

Lørdag den 5. April forberedte han sig ved Skriftemaal til at del- tage i Sognekongregationens Fæl- leskommunion den følgende Mor- gen, men han var straks efter Hjemkomsten blevet syg, og for en Gangs Skyld maatte vi savne Jør- gensen ved Fælleskommunionen. Vi troede, det var noget forbigaa- ende, men om Tirsdagen maatte han indlægges paa Rigshospitalet til Operation, og allerede næste Dag døde han efter at have mod- taget Vandringsbrødet.

Beskeden og stilfærdig vandrede Jørgensen om iblandt os, passende sine Pligter med Troskab. Bedst kendte jeg ham som Kongreganist; han var en af de allermost trofaste. Han undskyldte saa meget, da han een eneste Gang maatte undlade at deltage i en Sammenkomst. Og hvilken Naade at faa Lov til at skrifte umiddelbart før den kort- varige Sygdom, der førte til Dø- den! Guds Moder svigter ikke sine Tjenere!

Jørgensens Jordefærd fandt Sted fra Rosenkranskirken, hvor højti- deligt Requiem blev sunget, og Sognepræsten talte gode og trø- stende Ord. Saa vandrede man til Fods til Vestre Kirkegaard. Mange Mennesker fulgte efter Ligvogn og Præst, medens Kongregationsfanen i den lette Brise udfoldede sin smukke Dannebrogsgug til Ære for den afdøde, og for Familien var det vel en Trøst, at hans sidste Færd gennem Københavns Gader blev saa smuk. R. I. P.

Verner Stabeht.

Rationeringsmærker og Feriebørn

For mange af de fattige Familier, hvis Børn tilbringer en herlig Som- mer i de katolske Feriehjem i Trø- rød og Allerslev, er det meget svært at afse det fornødne Antal Ratio-

neringsmærker. Desuden har Bør- nene heldigvis en helt urationeret god Appetit, naar de kommer paa Landet, og ingen vil kunne nænne at sige til dem: Selv om I ikke er mætte endnu, maa I holde op, for I har spist Rationen.

Hvem vil hjælpe med til at und- gaa, at Feriehjemmene maa ratio- nere den Sundhed, Børnene skulde hente sig derude? Har De rigeligt af en eller anden Slags Ratione- ringsmærker (Brødmærker, Suk- kermærker, Smørmærker, Gryn- mærker og Sæbemærker (Børnene skal baade have Lov til at grise sig til og til at blive rene bagefter), saa kan de gøre en ypperlig god Gerning ved at sende dem til *Katolsk Ugeblads Redaktion, Danne- virkegade 19, Kbhvn. V.*, hvorfra Mærkerne vil blive fordelt til Fe- riehjemmene. Vi beder om, at man om muligt sender os Mærkerne in- den 15. Maj.

Academicum Catholicum

Ordinær Generalforsamling hol- des Onsdag d. 14. Maj Kl. 19½ i Boyesgade 8.

Dagsorden:

- 1) Beretning om Foreningens Virksomhed i det forløbne Aar.
- 2) Aflæggelse af Regnskab.
- 3) Eventuelle indsendte Forslag.
- 4) Valg af Administratores.
- 5) Valg af Revisorer.
- 6) Eventuelt.

Forslag, der ønskes behandlet paa Generalforsamlingen, skal se- nest 5 Dage forinden med Navns Underskrift tilstilles Administrato- res (Sekretær: Civilingeniør James Hamn, Blidahpark 29, Hellerup).

Efter Generalforsamlingen hol- des Foredrag af Dr. med. *N. Blix- enkroue-Møller: Lazarettæge i Fin- land.*

Katolsk Lærer- og Lærerindeforbund

Store Bededagsmøde d. 9. Maj paa Rygaard. Program: Kl. 15,30 Foredrag om Udviklingslæren af Pater Wolfisberg. Derefter frit Samvær. Kl. 19 Samtale om Da- gens Emne. Kl. 20,30 Andagt i Kirken.

Bestyrelsen.

KATOLSK HØJSKOLE

Tirsdag d. 29. April Kl. 20

i Grundtvigs Hus

SEMESTERETS SIDSTE STORE FÆLLESMØDE

Foredrag af Kaptajnløjtnant H. C. ENGELL om ABSALON

Digteren Johannes Jørgensens ABSALONS KANTATE

synges af et stort Kor under Direktion af Kantatens Komponist, Organist J. Hammermüller

Billetter à 1 Kr. og (for Kursusdeltagere) 75 Øre faas i Katolsk Boghandel, i B. T. Centralen og ved Indgangen. Telefoniske Forudbestillinger ogsaa paa Bella 1700. De, som vil deltage i det fælles Kaffebord (à Kr. 1,10) efter Mødet, bedes samtidig bestille Kaffebilletter.

Robinson, Andersen & Co. A/s

Hellerup

Export af friske og preservede Æg
Fabrikation af frosne og sealede Æg og Ægprodukter
28 Filialer over hele Landet

Musikalsk-litterær

Velgørenheds-Matinee

Torsdag d. 1. Maj Kl. 3,15 Em.,
Stenosgade 4.

Klaversono: *Ole Willumsen.*

Oplæsning: Skuespiller *Poul Møller* fra Betty Nansen-Teatret læser Fr. Martindale: »En Korrespondance«.

Danske Sange: Skuespillerinde *Inge Møller*, akkompagneret af Pianistinden *Margrethe Nielsen.*

Billetter à 2 Kr. faas ved Henvendelse til Fru Benedicte Berggreen, Tlf. Vester 2942 x, i Katolsk Boghandel og ved Indgangen.

Skuespilafte

»Katolsk Scene« opfører Store Bededag, Fredag d. 9. Maj Kl. 20,15 i Salen ved St. Annæ Kirke, Dronning Elisabeths Allé, to Smaastrykker af Pater C. C. Martindale S. J.: »Laden« og »Den gode Ven«.

I det første foregaar Handlingen en raakold Efteraarsnat ude paa Landet. Tre Vagabonder mødes. Den ene er halvgammel, trist og forkommen, den anden i sine bedste Aar, kynisk, fordærvet og brutal, og den tredje er kun en stor Dreng, svagt begavet, hundset og uden Adgangskort til den borgerlige Tilværelse. De har alle set en stor Ladebygning, men den er lukket og ikke til at faa hverken rusket eller sparket op. Senere aabner Ladedøren sig af sig selv, da en af Vagabonderne nævner Guds Navn. Resten maa man komme og se.

HELSINGØR

Kaas & Sørensen

Indehaver: G. E. OLSEN - HELSINGØR

Telefoner: 39 - 1139 - 575

Kul, Koks, Brænde og Briketter

SLANGERUP

Slangerup Mejeri

Slangerup . Tlf. 48

1. Kl.s Produkter

Leverandør til gl. Farumgaard, Farum

»Den gode Ven« er Døden, som tre Gange kommer til en gammel Herre og Skridt for Skridt faar ham til at besinde sig paa alt, hvad der er sket i hans Liv. Det er en smuk kristen Prædiken om Dødens Venskab overfor os, om Guds gode Tjener, den legemlige Død.

Billetter à 1 Kr. faas hos Portnerne ved St. Annæ Kirke og Jesu Hjerter Kirken samt i Katolsk Boghandel.

Bønnens Apostolat

Intentioner for Maj Maaned: Større Maadehold og Enkelhed i den ydre Livsførelse. — Omvendelse af Konfutses Tilhængere.

St. Ansgars Kirke

Sønd. 27. Apr. Kl. 7 stille Messe, Kl. 9 Prælatmesse og Konfirmation, Kl. 11 stille Messe. (Ingen Andagt). Torsd. 1. Maj Kl. 19½ indledes Majandagterne med Procession og sakramental Velsignelse. Majandagt alle Hverdage i Maaned Kl. 19,30.

Rosenkranskirken

Sønd. 27. Apr. Kl. 8 Fælleskommunion for de kvindelige Kongregationer. Kl. 20 Ungdomsmøde i Menighedslokalerne. Mand. 28. Apr. Kl. 20 Møde i Kirken for Mændenes Kongregation.

Jesu Hjerter Kirke

Sønd. 27. Apr. Kl. 8½ Fælleskommunion for Immaculatakongregationen. Mand. 28. Apr. Kl. 20 Møde for de unge Mænds Kongregation. Torsd. 1. Maj Kl. 20 Møde i Røde Sal for Mændenes Kongregation. Hver Aften i Maj Maaned Kl. 19,30 Majandagt.

Højskolens Kursus (sidste Uge)

Mand. 28. Apr. Kl. 15 og 19. Pater Coenen S. J.: Sammenfattende og afsluttende Foredrag.

Mand. 28. Apr. Kl. 20. Pater Martindale S. J.: »The Birth of Liberty. Conclusion«. Til dette Foredrag er der ogsaa Adgang for dem, der ikke har overværet de tidligere Foredrag.

Tirsd. 29. Apr. er der stort Fællesmøde i Grundtvigs Hus. Pater Roos' Foredrag bortfalder derfor, mens Pastor Schindlers Foredrag flyttes til den følgende Dag:

Onsd. 30. Apr. Kl. 20. Pastor Schindler: »Romansk Billedkunst«.

Sygeplejerske-Forbundet

Tirsdag den 29. April læses der Messe for Sygeplejerskerne hos St.

Elisabethsøstrene, Kastanievej Nr. 6, Frederiksberg. Messen begynder Kl. 8, og bagefter vil man kunne spise sin Morgenmad hos Søstrene, der vil sørge for Morgendrik. Ved denne Lejlighed vil de Sygeplejersker og Elever, der er tilmeldt Forbundet inden Udgangen af 1940, og som var forhindrede i at modtage Emblemet ved Emblemoverrækkelsen den 25. Marts, kunne faa det af Pater Rektor Coenen, der læser Messen.

Katolsk Ungdoms Klub

Lørd. 26. Apr. Aabent Hus Kl. 19,30—22. Samme Aften Bestyrelsesmøde Kl. 20. Lørd. 3. Maj samme Program som 26. Apr. Sønd. 4. Maj Cykletur til Sjælsø. Start fra Stenosgade Kl. 10. Medbring Madpakke, Termoflaske, Sangbog. Hjemkomst Kl. ca. 20. Lørd. 10. Maj Fællesmøde Kl. 20,15. Dr. med. Blixencrone-Møller fortæller om sine Oplevelser som Lazaretlæge i Finland under den finsk-russiske Krig. Jørgen Barfred Petersen læser op.

Ordrup K. U. K.

Tirsdag d. 6. Maj Kl. 20 prc.: Generalforsamling.

Dagsorden:

1. Valg af Dirigent.
2. Aarsberetning ved Formanden.
3. Forelæggelse af revideret Regnskab ved Kassereren.
4. Valg af Bestyrelse og Revisorer.
5. Behandling af evt. indkomne Forslag.
6. Eventuelt.

Eventuelle Forslag, der ønskes behandlet paa Generalforsamlingen, bedes indsendt senest den 29. April enten til et Medlem af Bestyrelsen eller til Ordrup K. U. K., Kollegievej 2.

Forkarl og yngre Pige

For energisk, selvstændig, ung Landmand, som kan paatage sig alle forefaldende Arbejder paa 50 Tdr. Land stor Gaard, er vel-lønnet Plads ledig til 1. Maj.

Sammedets ung Pige, 16—18 Aar, ogsaa 1. Maj.

Henvendelse med Lønfordring:

Olaf A. Hutters,
Sølvkærgaard pr. Krogstrup,
Telefon Skuldelev 38.

Herolds Hotel, Hasle

med Udsigt over Havet. Fredeligt Sted for Ferien i Aar.

Indeh. Fru HENNING JENSEN

Førlang Tilbud.

NYKØBING F.

<p>A-S Lolland-Falsters Kulkompagni KUL.KOKES.CINDERS Nykøbing F. Tlf. 626, 945 Leverandør til kat. Institutioner</p>	<p>P. Hansen Kæp <i>Snedkermester</i> Sofiegade 9 . Telefon 1099'y <i>Udf. Arb. for de kat. Institutioner</i></p>	<p>Johannes Madsen <i>Elektr. Installatør</i> Nykøbing F. Installationer St. Kirkestræde, Tlf. 684 Leverandør til katolsk Menighed</p>
<p>Mejeriet Perfect anbefaler sig med fineste Mejeriprodukter Slotsgade 50 . Telefon 668 Leverandør til den katolske Klinik</p>	<p>W. Hardeweg <i>Slagtermester . Paalægsgf.</i> Østre Allé 54, Tlf. 1082 <i>Lev. til de kat. Institutioner</i></p>	<p>J. N. Jensen <i>Murermester</i> Bispegade 20 . Telefon 984 x <i>Udfører Arbejdet ved den katolske Skole og Kirke</i></p>
<p>J. Lütken Frigast & Co. A-S Trælast, Kul & Koks <i>Lev. til de katolske Institutioner</i></p>	<p>Køkkenudstyr Glas og Porcellæn <i>Henri Herz</i> Østergade 20 . Tlf. 776</p>	<p>Mackeprang's Boghandel A-S <i>PAPIRLAGER EN GROS</i> Nykøbing-Falster Telefon 38 og 769</p>
<p>C. W. Kronmann <i>GRUNDLAGT 1852</i> Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogensvejseværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler NYKØBING F. TELEFON 203</p>		<p>A-S NYKØBING F. BRYGHUS Lager . Pilsner . Export Beer Lyst Hvidtøl . Mørkt Hvidtøl . Mineralvande</p>

ROSKILDE

<p>R. Guhles's Eftf. <i>Roger G. Petersen</i> Farver . Lakker . Tapet Linoleum . Voksdug Algade 17 . Roskilde . Tlf 822 Postgiro Nr. 19998</p>	<p>Schledermann og Børresen <i>Murermestre</i> St. Laurentiivej 5 . Roskilde . Tlf. 71 <i>Udfører Murerarbejdet ved Kirken</i></p>	<p>Dom-Apotheket ROSKILDE <i>Forbindsstoffer</i> <i>Sygepleartikler</i> J. AUGSBURG</p>
<p>A/S F. Christiansen Maskinfabrik Sct. Olsgade 15, Telf. 87 Lev. til kath. Præstegaard & Hospital</p>	<p><i>Støt</i> Frank Andersens <i>Fond</i> Postgiro 1087</p>	<p>H. Weber <i>Tømremester</i> Maskinsnedkeri Trælasthandel - Savværk</p>
<p>Prima Kolonialvarer <i>bedst hos Herman Johansen</i> St. Olsgaard . Telefon 591</p>	<p>Fiskehallen <i>Algade 32 . Tlf. 239</i> Prima Fisk Lev. til Sct. Maria Hospital</p>	<p>H. V. Nordsteen <i>Blikkenslagermester</i> Algade 34, Telefon 923 Leverandør til kat. Menighed</p>
<p>Hans Hansen & Søn <i>Automobiludlejning</i> Algade 19 . Telefon 247</p>	<p>ROSKILDE MEJERI BORGERDIGET, TELF. 349</p>	<p>Ejegod Jørgensen <i>Slagtermester</i> Kød . Flæsk . Paalæg Sct. Olsgade 13 . Telf 157 Leverandør</p>
<p>C. J. Schledermann & Sønner <i>Entrepenører . Murermestre . Jernbeton</i> Allehelgensgade 18, Tlf. 122 Murermester ved Sct. Maria Hosp.</p>		<p>Mønsterbageriet <i>Bageri og Konditori</i> Morgenbrød bringes Leverandør til katolsk Menighed Olsgade 24 . Tlf. 1365</p>

ESBJERG

Jespersens Boghandel
Stort Udvalg i Kruccifiks
og Vlevandskar
Katolsk Litteratur
Alt i katolske Bøger
Kongensgade 78 . Tlf. 1920

Johannes Hansen
ØL-DEPOT
Smedegade 21 . Tlf. 281
Leverandør til St. Josefs Hospital

**Vestjydsk Rør- &
Sanitetslager** ^{A/S}
Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919

Eske Petersen
Blikkenslager-, Vand- og Gasmester
W C . Centralvarme . Sanitet
Finlandsgade 62, Tlf. 1765

Becks Møbelforretning
ved Knud Beck
Møbler og Tæpper

hos **J. N. Ladekjær**
Skolegade 30
1. Kl.'s Varer i Kaffe og Kolonial
Samvittighedsfuld Betjening
Bud overalt i Byen . Husk Tlf. 209

Jørgen Jepsen og N. Møller Gram
Kongensgade 26 . Esbjerg . Tlf. 536
1. Kl.'s Skræderi og Maalkonfektion

Esbjerg Andelsmejeri
Fineste Mejeriprodukter
Skolegade 39, Tlf. 144
Esbjerg

Anton Rehkopff
Telefon 750
Material . Medicinal . Sygepleje

N. A. Frederiksen
Nørregade 65 . Telefon 576
COLONIAL • MEL
Leverandør til St. Josefs Hospital

FREDERICIA

Chr. Hansen
anbefaler sig med alt i Kolonial, Tlf. 234
Leverandør til Sct. Joseph Hospital

H. Olsen Holmelund A/S
Gothersgade 44 . Tlf. 169 . 170
Kul, Koks, Cinders, Briketter, Brænde
Prima Kvaliteter
Prompte og reel Betjening

Fredericia Mejeri
Gothersg. 14 . Tlf. 129 . 1429
Leverandør til St. Josefs Hospital

Th. Rabens
Fredericia
Fedevarerforretning og Pølsefabrik
anbefaler sig med alt i **Kød og Flæsk**
Paalæg, Salater, Vildt, Fjerkræ
Leverandør til St. Josefs Hospital

V. Jørgensen
Fiskehandel
Jyllandsgade 20 . Tlf. 579
Leverandør til Menigheden

Kør med Westrings Eftfs.
Biler Telf. **383**
883
Rasmus Nielsen

Loehr's Kulimport ^{A/S}
TELEFON: 888
KUL, KOKS, CINDERS
OG BRIKETTER

KOLDING

V. FALTHER
Alt i Kolonial, Vin, Døllka-
tesser, Tobakker & Cigarer
Hj af Hollændervej og
Kongebrogade
Telefon 698

O. Andreasen & Th. P. Nielsen
Murermestre
»Solvang«, Sønder Vang, Dreyersvej 7
Telefon 1923, 1924

M. Schultz' Eftf.
F. A. Fahrenholtz
Alt i Kolonial, Isenkram, Brændsel
Læssøgade 47 . Telefon 1249
Leverandør til Sct. Hedvigs Klinik

H. Nielsen & Søn
Malermestre
Telefon 439
Udført Arbejdet ved den ny Klinik

H. Overbeck
Aut. Installatør
Jernbanegade . Telefon 952
Lev. til Sct. Hedvigs Klinik

Kolding Andelsmejeri *Telefon 153*
leverer altid fineste Mejeriprodukter
Tilkendt Guldmedaille ved
Lands- Mejeriudstillingen i Københ.
Lev. til Sct. Hedvigs Klinik

Berring, Larsen & Co. ^{A/S}
KUL-IMPORT . KOLDING
Tlf. 1850 (3 Lin.) . Leverandør

Slagteriudsalget
Haderslevvej 2 . Tlf. 1951 . 1952
**1. Kl. Okse-, Kalve-
og Svinekød . Konserves**
Leverandør til St. Hedvig Klinik

J. BONDESEN
Tømrermester
Bygningsarbejde
Agrupvej 41, Tlf. 897, 898
Arbejdet ved det ny Hospital

Annoncér i „Katolsk Ugeblad“ fælles for læg og lærd, for By og Land, for unge og gamle

Katolsk Ugeblad

Danske Mariabilleder

Dickens' Religion

Den nye danske Præst

Skolejubilæet

Pædagogforbundet

Munkemel

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Frederiksholms Kanal 6, Kbh.
Tlf.: 12,166 og 12,161

Mark Poulsen & Rønne
INGENIØRER
Pr. Mariæ Allé 1 A - København V.
Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg
Telefon 8533

Johan Bekkers Kødudsalg
Blaagaardsgade 7
Tlf. C. 7549 (Fri Notering)
Central 3092
Fører kun det bedste
Lev. til de katolske Søstre

Jos. Fischlein
Murermester
Limfjordsvej 43
Tlf. Godthaab 8410
Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Torp & Co.
BLIKKENSLAGERMESTER
Aut. Gas-, Vand- og Sanitetsmester
Amagerbrogade 154
Tlf. Amg. 173 Privat: Amg. 8122

Emanuel Jensen & H. Schumacher
Murer- & Entreprenørforretning A/S
Bygningspriser, Jernbeton, Murerarbejde, Damp-
skorstene, Kedelindmuring, Isolering, Kloakarb.
Johs. Schrøder, Entreprenør
L. Schumacher, Murermester
Godthaabsvej 142, Kbhvn F, Centr. 968
Indgang fra Vaglevej

Anton Siegler
Malermester
anbefaler sig
med alt Malerarbejde
Kingsgade 17
Vester 4753

Monies & Andersens Eft.
K. K. L. Simonsen
Højbroplads . St. Kirkestæde 3
Central 1325
Centralvarme . Sanitære Installationer

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KØK KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

Holger Pedersen
Malmester
Roskildevej 177. Tlf. Valby 2291 x
Udf. Arb. v. Hvilehjemmet „Bellis“

Peter Hansen
Tømrer- og Snedkermester
Adolfsvej 6 . Gent. 424
Udf. Arbejdet ved Assumptionsklostret Rygaard

Fr. Bührmann & Sønner
Pensel- og Børstefabrik
Gormsgade 8-10-12
København L

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Sundby, Søndre, Islands Brygge, Kastrop og Dragør
Alle Bankforretninger udføres. Boxer udlejes fra 5 Kr.

N. P. Nielsen Brændselsforretning
Vodroff Tværgade 4, Telefon Vester 601
KUL, KOKS, og BRÆNDE

I. Tannenberg
Aut. elektrisk Installatør
Frederikssundsvej 148'
Telefon Bella 384

FYENS DISCONTO KASSE
(BANK-AKTIESELSKAB)
ODENSE
DANMARKS ÆLDSTE PRIVATE BANK

N. A. Nielsen & Søn
Murermestre
Valbyvej 33-38 . Taastrup 155-221
Udf. Arb. v. Hvilehjemmet „Bellis“

Annoncér i „Katolsk Ugeblad“

fælles for læg og lærd, for By og Land, for unge og gamle

Carl R. Nielsen Grams Eft.
Aut. Gas- Vand- og
Blikkenslagermester
Køgevej 111 . Taastrup 60
Udf. Arb. ved Hvilehjemmet „Bellis“

Køb hos vore Annoncører

Petrus, Kirkens Overhyrde

Vi bringer som Prøve et enkelt Afsnit af den nye Lærebog »Katolsk Børnelærdom«, som i Øjeblikket er i Trykken.

En anden Gang viste Jesus sig for sine Disciple ved Bredden af Genesareth Sø.

Petrus og Johannes og nogle andre Disciple var sejlet ud paa Søen for at fiske. Da de tidligt om Morgen vendte tilbage, saa de Jesus staa paa Stranden. Han kaldte paa dem og indhød dem til at spise sammen med ham.

Da de var færdige med at spise, rejste Jesus sig op og gik hen til Petrus. »Simon,« sagde han til ham, »elsker du mig mere, end de andre gør?« Petrus svarede: »Ja, Herre, du ved, at jeg elsker dig!«

Jesus sagde til ham: »Vogt mine Lam.«

Jesus spurgte en Gang til: »Simon, elsker du mig?« Og Petrus svarede som før: »Ja, Herre, du ved, at jeg elsker dig.«

Jesus sagde: »Vogt mine Lam.«

Men da Jesus for tredje Gang spurgte: »Simon, elsker du mig?« blev Petrus bedrøvet og sagde: »Herre, du ved jo alt. Du ved da, at jeg elsker dig!«

Jesus sagde til ham: »Vogt mine Faar.«

*

Vor hellige Fader, Paven. Engang havde Jesus kaldt sig selv »Den gode Hyrde«. Nu skulde denne gode Hyrde tages bort fra sine Faar. Naturligvis kunde han usynlig blive hos dem, men de maatte dog alligevel have en, som de kunde se og høre.

Derfor var det, at Jesus valgte Petrus til at være Fører og Hyrde for de andre Apostle og for alle Kristne paa Jorden. Petrus skulde tale til dem i Stedet for Jesus, og de skulde adlyde ham, ligesom de havde adlydt Jesus.

Petrus skulde nu være »Den gode Hyrde« paa Jorden. Han skulde gøre netop det, som Jesus før havde gjort. Derfor sagde Jesus til ham: »Vogt mine Faar! Vogt mine Lam! — for nu maa jeg gaa fra dem!«

Petrus blev Biskop i Rom, og da han var død, kom der en ny Biskop, og saadan er det blevet ved. Biskoppen i Rom har faaet Navnet Pave, det betyder Fader. Vi kalder ham gerne »Den hellige Fader«.

De Kristne, som adlyder Paven i Rom og følger ham, ligesom Faarene følger deres Hyrde, kalder vi Katoliker.

Katolikerne elsker deres gode Hyrde, og de viser ham stor Ære, fordi han er »Kristi Stedfortræder«.

En god Katolik beder meget for den hellige Fader og beder om, at alle Kristne maa lære at kende og elske ham, saa der kan blive een Hjord, ligesom der er een Hyrde.

*

Spørgsmaal til Besvarelse

Hvorfor blev netop Petrus valgt til Fører for de andre? — Naar havde han lært ikke at stole paa sig selv? — Hvorfor var der ikke Fare for, at netop han skulde blive hovmodig af sin store Stilling? — Hvor var Petrus Biskop? — Hvad betyder Pave? — Hvorfor ærer Katolikerne Paven? — Hvilke Kristne kaldes Katoliker? — Hvilke Kristne er ikke Katoliker? — Hvad skal vi gøre for vor hellige Fader? — Hvad skal vi bede om?

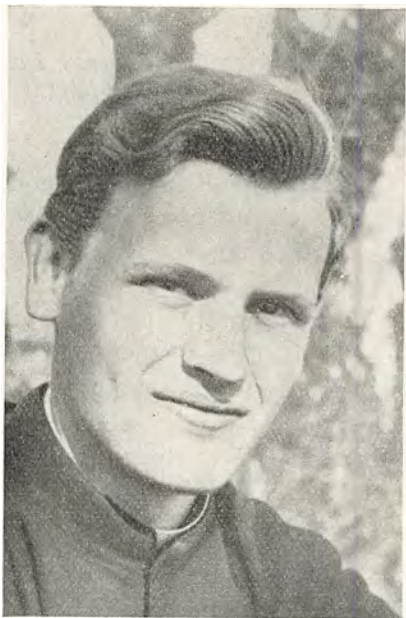
*

Paven er den hellige Petrus' Efterfølger og Jesu Kristi Stedfortræder paa Jorden.

Horisonten rundt

Atter en ny dansk Præst

Naar dette Nummer af Ugebladet udkommer, er atter en ung Dansker traadt frem for Guds Alter: Onsdag den 30. April blev *P. Johs. Samuelson S. J.* præsteviet i Kapellet i Jesuitterkollegiet i Valkenburg (Holland). Pater Samuelson er

P. Johs. Samuelson S. J.

København, født 1913, og indtraadte i Jesu Selskab efter afsluttede Gymnasiestudier i 1931. Sin hele Studietid har han tilbragt i Holland, med Undtagelse af et Par Aar mellem Filosofien og Teologien, hvor han virkede som Lærer ved sin gamle Skole i Stenosgade og hvor han iøvrigt blandt Skoleungdommen vil være i Erindring for sit Lune og sin Gemytlighed.

Ordinationsdagen — Resultatet af lange Aars Studier — er ikke blot en Højtidelighed for Præstekandidaten, men ogsaa for hans Fædreland, der i de unge danske Præster tager Varsel om en støt og rolig Vækst for Kirken herhjemme, saaledes at vi trygt og tillidsfuldt tør se Fremtiden i Møde.

Privataabenbaring og Evangelium

I Søndags skrev Professor *N. H. Søb* i »Berlingske Tidende« om Syner og Aabenbarelses, blandt hvilke der særligt blev nævnt St. Bernadettes Syn af Guds Moder i Grotten ved Lourdes. Professoren anbefaler en kritisk Holdning overfor sligt, som maa prøves i Lys af Bibelen. Baade de »Aabenbarelses«, der strider mod Bibelen, og de, som vil gaa ud over denne, maa forkastes. Vel kan man ikke nægte, »at Gud undertiden bruger et eller andet af den Slags som en Vejviser hen til Kristus«. Men »afgørende er, at man lærer ikke at bygge paa eller kredse om alt saadant.« Luther nævnes som Eksempel paa denne kritiske Indstilling.

Naar man udtrykkeligt nævner »den Mængde Syner og Aabenbarelses«, som kendes i den katolske Verden, vilde det ikke have været ilde anbragt, om Professor Søb havde ofret et Par Linier paa at fortælle sine Læsere, at intet Kirkesamfund med samme Flid som det katolske underkaster saadanne Privataabenbarelses en kritisk Prøvelse i Lyset af Guds Aabenbaring og (hvad Forfatteren ogsaa burde have nævnt) i Lyset af den Virkning, Aabenbarelsen har haft paa den, som modtog den. Det vilde ogsaa have haft Interesse for den dybere Forstaaelse af disse Ting, hvis der var blevet peget paa, at netop de Mennesker, som havde de store Syner, f. Eks. en St. Ignatius af Loyola og en St. Teresa, var de ivrigste til at fraraade andre at bede Gud om sligt. Jo sikrere de var paa Ægtheden af de Aabenbarelses, de selv havde modtaget, des bedre kendte de ogsaa de Farer, som den Slags rummer.

For os, der ikke modtager Aabenbarelseserne, er de dog ikke uden Værdi. Lourdes, som Professoren særligt nævner, er ikke

for de utallige Pilgrimme det sensationelle Sted, hvor man venter at opleve Undere. Som f. Eks. Pater Lutz fra Oslo har skrevet: »De største Aabenbarelses af Guds Kærlighed i Lourdes er ikke, at uhelbredelige Sygdomme øjeblikkelig forsvinder. Nej, det er, at Vantro bliver troende; at Kristne, som har staaet den katolske Kirke fjernt eller hadet den, pludselig erkender den som sin Moder; at Mennesker, som i tyve-tredive Aar har levet i Oprør mod Gud, med eet føler hans Naade rive deres Hjerter med som en Stormvind; at troende, men ligegyldige, overfladiske eller mindre ædle Sjæle faar et klarere Syn paa Evangeliets store Realiteter.«

Den katolske Skoles Jubileum

Tirsdag d. 22. April fejrede *Katolsk Centralskole* 125 Aarsdagen for Oprettelsen af den katolske Skole i København. Børnene var om Morgenen samlet til Messe, som læstes af Pastor *Cay Benzon* for Skolens Grundlægger og for Skolens aandelige og timelige Vel. Lidt før Middag fik Skolen fri, men Repræsentanter for Drengene og Piger i alle Skoleklasser begav sig, sammen med fire af Skolens Søstre og Skolebestyrelsen, Kancellisekretær *Edouard Hansen*, Pastor *P. Andreasen* og Inspektør *Kiærulff* samt Kontorchef *Lose* som Skolens mangeaarige interesserede Ven, til den gamle katolske Afdeling paa Assistent Kirkegaard. Her nedlagde Bestyrelsen en Krans paa Peter Christian Biancos Grav, og Kancellisekretær *Edouard Hansen* henvendte nogle Ord til Børnene. Han fortalte dem om Vintapper Biancos store Gave, som den Dag i Dag er med til at opretholde deres Skole, og had dem lære Taknemlighed overfor alle dem, som har gjort eller endnu gør et Arbejde med deres Vel for Øje.

Dickens' Religion

I Anledning af den nye Dickens-Oversættelse, som forhaabentlig faar de unge Slægtled til at læse den gamle Forfatter med samme Begejstring, som vore Bedstefædre smittede os ældre med, bringer vi nogle Linier om Dickens' Religion af den katolske Digter, Alfred Noyes.

I en stor Del af sit Liv vilde Dickens rimeligvis paa Forespørgsel have svaret, at den anglicanske Kirke stod ham nærmest. Dog tilfredsstillede den ham ikke, og en kort Tid besøgte han en unitarisk Mødsal, men opdagede snart, at det var et Skridt i den forkerte Retning, fordi det vilde føre ham længere bort fra den eneste Skikkelse, i hvem han følte, at Gud var blevet aabenbaret for Mennesker.

Dickens var ikke Filosof eller Videnskabsmand. Han var en Kunstner med vidunderlig Indsigt i visse Bestanddele af den menneskelige Karakter. Ligesom de fleste andre store Kunstnere, hvis Opgave ikke er at analysere, men at skabe Kosmos af Kaos, naaede han til sin egen Syntese i intuitive Lynglimt, ikke ved Ræsonnement. I Parentes kan bemærkes, at ogsaa i Videnskaben er de fleste af de virkelig store konstruktive Generaliseringer blevet naaet paa samme Maade. Men hvis Dickens var blevet spiddet fast og afkrævet sin Trosbekendelse med samt Grundene for den, saa var den visionære Glød rimeligvis gaaet tabt, og maaske han havde formet sit Svar i Udtryk, der var lige saa agnostiske som en Rapport om nutidige Trosformer, afgivet af en Komité af Modernister.

Bliver han derimod overrasket i sine dybest grebne og dybest gripende Øjeblikke, har han ingen Hæmnings, og Guds Menneskevordelse bliver for ham det centrale Faktum i Menneskehedens Historie, det eneste Faktum hvorved Meningen med Universet træder ind i Brændpunktet for Menneskeaaanden.

Et af disse Øjeblikke har vi i Slutningen af »Fortællingen om

to Byer«, der er opbygget som en stor musikalsk Symfoni over den stadige Gentagelse af hin over-menneskelige Sætning: »Jeg er Opstandelsen og Livet«. Det er en Sætning udenfor og over Naturens Orden — en overnaturlig Sætning; og Dickens bruger den med fuld Forstaaelse heraf i et af de allerførste Kapitler i engelsk Litteratur.

Dickens havde maaske en klarere Forstaaelse for Værdien af den enkelte Menneskesjæl end nogen anden engelsk Forfatter. Shakespeare f. Eks. var interesseret i de store Skikkelser, men havde meget lidt Medfølelse med Mængden. Og Værdien af den enkelte Menneskesjæl er en af de logiske Forudsætninger for den kristne Lære om Menneskevordelsen.

Med denne Forstaaelse kunde Dickens derfor have følt sig stærkt tiltrukket af Katolicismen, hvori disse Værdier saa omhyggeligt værnes. Men det er klart, at det, som vi kan kalde Katolicismens Udenværker, alt for ofte stod i Vejen for at han kunde nærme sig det væsentlige. Da han var i Italien, var det kun alt for ofte de irrelevante overtroiske Ud vækster, som fangede hans iagttagende Blik. Det er mere puritansk end katolsk, hvis man nægter at ville smile sammen med ham af nogle af disse Svagheder; og i hvert Fald maa Katoliker have svært ved ikke at sympatisere med nogle af hans uhyre morsomme Beskrivelser (f. Eks. af den Herre, der i al Skjulthed benyttede en Paraply for at hjælpe sig op ad Scala Santa).

Det vilde ikke være rigtigt eller klogt at dvæle ved den usædvanlige Begivenhed, jeg nu kom-

mer til, og gøre den til Centrum i denne Artikel, hvis ikke Dickens' dagligdags rationalistiske Holdning først blev gjort ganske klar. Det gør netop Begivenheden særligt bemærkelsesværdig, naar vi forudskikker hans egen Beskrivelse af den gamle italienske Bonde, Antonio, som prøvede paa at omvende ham, mens tre Køer gumlede paa Vinløvet.

Antonio og hans Søn, to barbenede indfødte, sov sammen med Køerne og begge var iklædt Skjorte, Bukser og et rødt Skærf og havde »en Relikvi eller en hellig Talisman hængende om Halsen«. »Den gamle Mand er meget ivrig efter at omvende mig til den katolske Tro og retter hyppige Opfordringer til mig. Vi sidder paa en Sten ved Døren ligesom Robinson og Fredag, og han plejer gerne for min Omvendelses Skyld at fortælle et kort Uddrag af St. Peters Historie — især, tror jeg, paa Grund af den usigelige Henrykkelse han føler ved sin egen Efterligning af Hanen.«

Dette var Indtryk fra Dagligdagen, og de citeres her, fordi de som sagt gør en vis Begivenhed i Genua saa meget des mærkeligere. Forster sagde, at denne Begivenhed viste »mere højtidelige Aspirationer, som ligeledes var en Del af hans Natur«. De hvilede paa en Tro, som modstod »alle Tvivl eller Spørgsmaal om dens Hellighed« og »den syntes at styrkes i ham Aar for Aar«.

Begivenheden er beskrevet i et Brev til Forster, hvori Dickens først skildrer »en mærkelig Drøm« og derpaa med ejendommeligt Selv-Mistillid ligefrem ængsteligt spørger Forster, hvad han mener om det. Han er lige ved at sige »Vision« i Stedet for Drøm, men tør ikke udtale det. Jeg vil netop understrege denne særlige ængsteligt spørgende Tone i selve Brevet, for det forekommer mig at være et af de virkelig bemærkelsesværdige psykologiske Træk i hele Historien.

En vis Nat i September 1844 havde Dickens ligget vaagen, pint af et Anfald af Rheumatis-

me. Efter mange Timers Smerte faldt han i Søvn og »drømte denne Drøm«.

»Paa et ubestemt Sted, der var sublimt i selve sin Ubestemthed, modtog jeg Besøg af en Aand. Jeg kunde ikke se Ansigtet og husker heller ikke, at jeg nærrede Ønske om det. Aanden var klædt i et blaat Klædebon, ligesom Madonna paa et Billede af Rafael, og lignede ingen jeg har kendt, undtagen i Skikkelse. Jeg tror (men er ikke sikker paa) at jeg genkendte Stemmen. Jeg var slet ikke bange, men meget lykkelig, saa jeg græd meget og strakte mine Arme ud mod Gæsten og kaldte den »Kære«.

Aanden var saa fuld af Medynk og Smerte paa mine Vegne — det vidste jeg ad aandelig Vej, for som sagt kunde jeg ikke aflæse dens Følelser paa dens Ansigt — at det skar mig i Hjertet, og jeg sagde hulkende: »Aa, giv mig et Tegn paa, at du virkelig har besøgt mig.« »Kom med et Ønske!« sagde den. Jeg tænkte efter, men sagde ved mig selv: »Hvis jeg udtrykker et Ønske, saa forsvinder den.« Derfor bortjagede jeg hurtigst muligt alle de personlige Forhaabninger og Ønsker, som faldt mig ind.«

Han fortæller saa, hvordan han bad om, at en Slægtning maatte blive befriet for visse Kvaler, og han fik Svaret: »Ja.«

»Men besvar mig endnu et Spørgsmaal,« sagde jeg i kvalfuld Bønfaldelse, angst for, at den skulde forlade mig. »Hvilken Religion er den sande?«

Da den stod et Øjeblik uden at svare, sagde jeg — du gode Gud, hvor jeg skyndte mig, for at den ikke skulde gaa — »Mener du ligesom jeg, at Religionens Form ikke betyder saa meget, blot vi prøver paa at være gode?« »Eller,« tilføjede jeg, da jeg saa, at den stadig tøvede og var grebet af den største Medlidenhed med mig, »maaske den romersk katolske er den bedste? Maaske den faar os til oftere at tænke paa Gud og tro fastere paa ham?«

»For dig,« sagde Aanden, fuld af en saadan himmelsk Ømhed

for mig, at jeg følte det, som om mit Hjerte skulde briste, »for dig er det den bedste.« Saa vaagnede jeg med Taarerne løbende ned ad Kinderne. Det var lige ved Dag gry.«

Paa et tidligere Sted, som jeg har udeladt, siger Dickens, at han følte sig sikker paa, at Aanden i hans Drøm var en nær og kær Slægtning. Men der er Træk i Beretningen, som antyder, at han tog fejl i dette. Man kan igen understrege det vigtige psykologiske Faktum, at Dickens synes selv at være uvidende om sit eget Indtryk (som mange Detaljer dog peger hen paa), at det drejede sig om en dybere og mere hellig Forbindelse med Gæsten.

Hans efterfølgende ængstelige Drøftelse af, hvad han skal mene om det, hvis Ønsket bliver opfyldt, slutter med det mest indtrængende Spørgsmaal: »Jeg vilde saa gerne vide, om jeg skal

betragte dette som en Drøm eller som en ligefrem Vision?«

Et vigtigt Punkt er dette: den Person, som Dickens mente at genkende i denne Drøm eller dette Syn, var en afdød Datter af den kvindelige Slægtning, han formede sit Ønske for. Men Dickens bemærker, som en mærkelig Hæmning, at da han talte til den formodede Datter, var det ham umuligt at kalde Ønskets Genstand »din Moder«. Hvorfor?

Maaske Dickens ubevidst selv har givet Svaret tidligere. Maaske Sætningen om Genstanden for et Maleri af Rafael var mere sand, end han vidste. Maaske den virkelige Nøgle til Genkendelsen og til de Medfølelsens Dybder, han fornam, er at finde i Dantes store Vision:

»Jomfru-Moder, Datter af din Søn, ydmyg og højere opløftet end nogen Skabning... i dig har Medfølelsen sit Sæde.

Alfred Noyes.

Maj Maaned II

Hvad Maria ikke sagde —

Mange Forfattere har med stor Iver søgt at finde enhver Slags god Følelse hos Vor Herre. Og de søgte med Rette, for han var sandt Menneske. Under deres Søgen blev de slaaet af, at han aldrig udtrykte blot den ringeste Smerte over at have syndet. Vi ved, at han ikke kunde gøre det, og hvorfor han ikke kunde det. Men læg Mærke til, at hans Moder heller aldrig gjorde det. Der er ikke optegnet ret meget af, hvad hun sagde, men intet af de optegnede Ord indeholder blot Skyggen af et Udtryk for Anger. Vi kender ogsaa Grunden hertil. Men hvis hun ikke havde været uhesmittet undfangen og bestandig syndefri, kunde vi have ventet, at der i selve Magnificat vilde findes Udtryk for, at Guds Godhed var saa meget des større, som den var parret med Tilgivelse. Selv Davids Sejrs-Salmer udtrykker

dette. St. Peter erklærede, at han var et »syndigt Menneske«. Døberen udbød, at det var ham, der trængte til at blive døbt af Kristus. Evangelisten Johannes kaster sig midt ind blandt dem, der maa tilstaa, at de har syndet. St. Paulus anklager sig uophørligt for de Synder, han har været skyldig i. Og selv om vi véd, at Kirken er hellig og heliggørende og frembringer saadanne Hellighedens Mirakler, som intet andet Samfund af Mennesker har kunnet opvise, saa maa dog hver eneste Katolik, baade Præst og Lægmand, bekende, at han er en Synder, og ingen Messe begynder, uden at baade Præsten og Lægmanden udtrykkeligt siger det. Men Guds Moder siger det ikke. Vi yder vor Taksigelse for Guds Herlighed, som saaledes aabenbarer sig i hende — og vender saa tilbage til os selv.

Mødet i Malvern

Endnu engang tager jeg til Udgangspunkt det anglikanske Møde forrige Januar i Malvern, hvor Hundreder af gejstlige og Lægmænd kom sammen i det iskolde Kollegium, indhyllet i Tæpper og Overfrakker, fordi de hellere vilde mødes i iskolde Værelser end svigte den Lejlighed, der bød sig, og den Pligt, de mente at have. Jeg vil straks sige, at den anglikanske Kirke i den senere Tid har været temmelig glad for at kritisere sig selv offentligt, og dens Venner har været endnu skarper i deres Kritik end dens Fjender. Jeg lager derfor Hensyn til dette. Desuden er det sikkert og vist, at jeg *ikke* fryder mig over et protestantisk Kirkesamfunds selv-tilstaaede Synder. Jeg tror ikke, De ved Slutningen af denne Artikel vil sige, at kun Protestanterne har været skyldige i de Synder, de anklager sig for. Ej heller vil jeg sige, at eftersom den anglikanske Kirke ikke har guddommeligt Mandat til at reformere Verden, saa er det uden Interesse, hvad den foretager sig. Selv om den ikke hører med til den katolske Kirke, er det en betydende Institution, og den rummer Tusinder af kloge, gode og beslutsomme Mænd. Og hvis De siger (som jeg selv sagde i sidste Uge), at den ikke ejer Dogmer og endnu mindre en central Autoritet, som kan paa-byde Helheden nogen som helst Disciplin, vil jeg alligevel mene, at den rummer mange Mennesker, som tænker ens og vil samarbejde, selv om de mangler en Autoritet, og det kan have stor Betydning i et Land.

Hvad Slags Fejl anklagede disse Mænd sig for ved Mødet?

Fire Lægfolks Taler

Filosoffen J. Middleton Murry, der har svinget saa mærkeligt fra praktisk talt Vantro til ægte Kristendom, sagde dette: »Kirken (den anglikanske) har ikke et saadant Godheds-Mønster, som moderne Mennesker kan bryde sig om... Hvad Arbejdsløsheden angaar, har Kir-

ken saa gjort andet end at indvillige i den forfærdelige Løsning, som er den eneste, det verdslige Samfund har fundet paa: Forberedelse til Krig? Kirken har intet Førerskab, fordi den ikke viser Tegn paa at være slaaet med Rædsel over sin egen Magtesløshed.«

Digteren T. S. Eliot (der har skrevet »Mordet i Domkirken«, som for nylig blev oversat til Dansk) anklagede Kirken for at have ladet Kristendommens Aand forsvinde fra Opdragelsen. (Jeg maa indrømme, at før jeg forlod England, blev det samme sagt i en ledende Artikel i »Times«, og sagt meget kraftigere. Jeg tror ikke, Eliot er nogen stærk Mand).

Sir Richard Acland, der er Parlamentsmedlem, sagde dette: »I over 150 Aar har I forsømt jeres Pligt af rent og skært Skulkeri... Hele Samfundsoptionen er i kristne Øjne raadden og maa bestandig ødelægge vore Anstrengelser for at skabe *Individet* Muligheder for at leve et kristent Liv... For at redde Menneskeheden fra de Rædsler, der truer os (her gør jeg Sir Richard mere ubestemt end han faktisk var), maa vi finde en Leveform, som ikke blot er højere end (disse Farer), men ogsaa højere end det, vi selv hidtil har kendt... I er uforberedt herpaa... I maa være rede til at fornærme Folk, som er besluttet paa at bevare den eksisterende Orden.« Jeg maa bemærke, at Sir Richard ikke er Kommunist eller Tilhænger af nogen anden -isme, De kunde formode.

Romanforfatterinden Dorothy L. Sayers (som har skabt Lord Peter Wimsey, en Detektiv, som har trængt Sherlock Holmes tilbage til dennes nu helt ulæselige Historier, hvor taknemlige vi end er overfor Conan Doyle), hun sagde: »Sæt at Kirkerne (saadan beskriver England høfligt de forskellige Grupper organiserede Kristne i Landet), sæt de i det sidste Aarhundrede havde fordømt Bedrageri med en Fjerdedel af den Voldsomhed, hvormed de fordømte det legali-

serede Ægteskabsbrud (Gengifte efter Skilsmisse)... Men det ene var let, det andet ikke... For at besejre det legaliserede Bedrag maatte Kirken angribe Politikerne i selve deres Befæstninger; for at mestre den intellektuelle Korruption maatte den træde op mod alle, der udnytter den, Pressen inclusive og *den mest indflydelsesrige Del af dens egne Menigheder*. Ikke alle Ver-

Samtlige Paver

har indset det skrevne Ords Betydning! Allerede Apostelfyrsten Petrus — den første Pave — sendte Budskaaber til sine Menigheder. I den nyere Tid har Paverne alter og alter understreget Betydningen af den katolske Presse som et uvurderligt Led i Kirkens Arbejde og indtrængende opfordret alle til efter Evne at medvirke for dens Udbredelse. I vore Dage — hvor den katolske Presse staar som Sandhedens Forkæmper — gælder det mere end nogensinde at følge Pavernes og Biskoppernes Opfordring. Enhver dansk Katolik bør derfor gøre sit for at udbrede

Katolsk † Ugeblad

Danske Katolikkers Blad

Abonnement
kan tegnes gennem
Postvæsenet

dens seksuelle Forbrydelser kunde bringe Verden saa nær til Skibbrud som den Stolthed, den Havesyge og den intellektuelle Ladhed, som Kirken havde glemmt at skrive op i Listen over sine Hovedsynder.«

Dette er altsaa nogle enkelte Sætninger fra fire af de ti Taler, der blev holdt af Lægfolk, og som de anglikanske Gejstlige lyttede til uden (tror jeg) at ønske eller (er jeg sikker paa) at kunne imødegaa dem. Jeg kender ikke Sir Richard Acland, men han vilde ikke være indbudt som Taler, hvis ikke han var Kristen; og Frk. Sayers er en »from Anglikaner«, og det er Hr. Eliot ogsaa, begge hver paa sin Maade. Man er altid Anglikaner paa »sin« Maade.

Og hos os —

Nu haaber jeg, at jeg kan overbevise Dem om, at jeg ikke skriver dette ud fra noget Ønske om at spotte eller farisæisk fordømme den anglikanske Kirke. Jeg blev opdraget indenfor den, og selv om jeg forlod den for den eneste sande Kirkes Skyld, skylder jeg den meget, eller jeg skylder i hvert Fald Anglikanerne meget. Jeg er nødt til at skelne mellem Institutionen og dens Medlemmer. Med det samme vil jeg lægge et Vaaben i Hænderne paa de Ikke-Katoliker, som læser dette. Under en eukaristisk Kongres i Australien tilfaldt det mig at holde Prædikenen paa »Mændenes Aften«. Der var 120,000 Mænd til Stede paa en vældig Sportsplads. Prædikenen blev rundkastet over hele Byen og til hele Verdensdelen, alle de nære Øer (naa ja — New Zealand er fire Dages Sørejse derfra) og langt ud paa Havet, hvad jeg erfarede, da jeg kom hjem til England. Halvdelen af Prædikenen var om Kyskhed og Halvdelen om Ærlighed i Pengesager. Jeg citerer kun en eneste Kommentar: »Det er første Gang, jeg nogensinde har hørt en Prædiken om Hæderlighed.« Jeg indrømmer, at den var temmelig drastisk og angik de meget store Snydere lige saa vel som de

mindste. Men nogle af de allerstørste Snydere var vældig godgørende... Sidste Uge nævnte jeg Rederier: det vilde være trist at regne efter, hvor mange »Senge« paa Søfolks-Hospitaler, ja hvor mange hele Hospitaler, der er blevet oprettet for det, jeg anser for stjaalne Penge. Tro mig, vi Katoliker har meget at ransage vor Samvittighed for. Ikke fordi vi — saa vidt jeg ved — bygger Hospitaler for Søfolk. »Men det er en anden Historie,« som Kipling sagde.

Igen de „normale“ Tider

Nu er alt dette kun Begyndelsen. Det er negativt. Det er en Opfordring til Dem om at se efter og finde ud af, hvilke Ting De ikke burde have gjort — se dem og sige dem, saadan som den saligste Jomfru ikke kunde gøre det. Men det er den nødvendige Begyndelse.

Jeg kan ikke andet end gentage, med hvilken Gru jeg hører endogsaa Katoliker sige: »Aa, hare alt dog var roligt og rart ligesom før! Aa, hare vi dog vendte tilbage til normale Tider! Til de gode, gamle Dage!« Maa-ske Tingene var rolige forhen, men de var ikke rare. Gud forbyde, at vi skulde vende tilbage til det normale. I hvert Fald gives der ingen »Tilbagevenden«. I Menneskelivet er det en Umulighed. Og de gamle Dage var ikke gode. Alle disse Sætninger maa streges over, og de kan kun udtales af Mennesker, som har det legemligt lidt mere ubekvemt end tidligere, og dertil er aandeligt svækkede og aldrig er blevet hjulpet til at blive andet.

Jeg kender Danmark lidt

Nu vil De sige, at det er meget uhøfligt af mig fremmede at skrive saadan. Men jeg kan ikke indrømme, at jeg er helt fremmed. Jeg har været her over et Aar. Jeg skal til igen at holde min Fødselsdag i Danmark (omtrent min 150sindstyvende; saadan føler jeg det i hvert Fald). Og jeg har virkelig talt med et Par Mennesker her og der. Og (naturligvis — naar man er 150

Aar gammel) saa sluger jeg ikke alt, hvad man siger mig, ganske raat. Og kort sagt, saa kritiserer jeg ikke noget bestemt Land og heller ikke Mennesker af en bestemt Trosbekendelse, men jeg er vis paa, at alle *Kristne* fortjener Kritik, og jeg vil gerne have, at Katoliker skal fortjene det mindre end andre, og som Forud-Betingelse herfor vil jeg gerne have, at de skal begynde med at kritisere sig selv. Aa nej — ikke ved at kritisere deres Hus-assistent, deres Sognepræst, deres Biskop eller deres personlige Rival, mens de sidder ved et Smørrebrødsbord, der varer fra Kl. 20 (om ikke Kl. 15) og til Kl. 2 om Natten — det er der nok af os, der gør. Men ved at slaa sig selv for Brystet. »Jeg har aldrig ofret disse Ting saa meget som en Tanke! Jeg har aldrig spurgt, om mit Land er kristent eller paa Vej til at blive det; om jeg arbejder paa, at det sker; om jeg undersøger, hvordan jeg skal bære mig ad med det — hvilke Chancer jeg har for at gøre det! Eller blot hvordan jeg skal faa mit Hjem til at blive et saadant Hjem, som alle maa kalde kristent!«

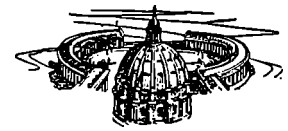
Begynd med Familien

Selv om jeg gentager, hvad jeg før har sagt, beder jeg om, at vi maa begynde med Familien. Eller da det endnu er Paa-sketid, kan vi tænke paa Sagen under Synspunktet Liv — idet vi allerførst forstaar, at Skilsmisse *altid* betyder en Formindskelse af Liv, i hvert Fald for Børnene. Børn behøver *begge* Forældre, som samarbejder paa deres hele og fulde Vel. Uheldigvis vil 90 p.Ct. af den anglikanske Kirke ikke indrømme, at »Gen-Gifte« efter Skilsmisse er, hvad Dorothy Sayers kalder »legaliseret Ægteskabsbrud«. Vi gør det. Handler vi ogsaa der-efter?

Der næst vilde jeg gerne have, at der paa Dansk skulde være en helt god, videnskabeligt uangribelig Bog om Fødselsbegrænsning; der er det paa Fransk; selv læste jeg i Australien en ypperlig en (skrevet af en Ateist

— som derfor ikke en eneste Gang støttede sig til religiøse Argumenter). Der er kommet flere gode i Amerika, baseret paa en østrigsk og en japansk Specialists Undersøgelser (ingen af dem Kristne, saa vidt jeg ved). Kunstig Fødselsbegrænsning er en af Dødens Haandlangere. Ligeledes en Bog om Svanerskabsafbrydelse og om Sterilisation (en Bog, der gør Kaal paa de Stamtavler, der siges at vise de forbryderiske Anlægs Arvelighed sammen med de aandelige Skrøbeligheder. De Tavler isolerer *aldrig* Sagen fra Omgivelserne og Omstændighederne). Og om den Form for Folkeud-

slettelse, der anbefaler — og praktiserer — Udryddelsen af de svagtbegavede, de uhelbredeligt syge eller de meget gamle. Det er allesammen Dødens Haandlangere — ja, Folkedødens. Her er mere end nok for os at ransage vore Samvittigheder for — ikke blot for at se, hvad vi gør (for jeg antager, at de færreste af os myrder vore Bedsteforældre), men for at se, hvad vi tænker. Vi vil rimeligvis opdage, at vi slet ikke tænker noget og aldeles ikke vilde kunne fastholde vort Standpunkt i en almen Diskussion. (Fortsættes næste Uge).
C. C. Martindale S. J.

URBI ET ORBI

Den hellige Fader har i Aar -- i Lighed med sidste Aar — i en Skrivelse til Kardinalstatssekretær Maglione opfordret Verden til et *Bønnens Kors* — og nu i Maj Maaned for Genoprettelsen af Freden mellem Nationerne. Paven fremhæver især det ønskelige i, at »Børneskarer maa flokkes omkring Majdronningens Alter« og udtaler endvidere i Skrivelsen, at »selv om vi endnu ikke er blevet bønært, maa vi ikke ophøre med at bede«, nu mere end nogensinde før, thi »Gud den Almægtige er Trøstens Fader«, og uden Bøn vil Fredens Morgenrøde ikke kunne oprinde for Verden.

Den katolske Kirke i Finland har lidt betydeligt under den finsk-russiske Krig. Af den apostoliske Vikar, Biskop Cobens Aarsberetning fremgaar bl. a., at Kirkerne i Wiborg og Terijoki gik tabt som Følge af Krigens og at Antallet af Præster er gaaet ned fra 12 til 7.

Det hollandske Episkopat har paany i en enstemmig Udtalelse til de hollandske Katoliker gjort opmærksom paa, at det fælles Hyrdebrev, som Biskopperne udsendte i Fjor og hvori Episkopatet kraftigt tog til Orde mod de antikatolske Doktriner og Systemer, mod Socialismen, Kommunismen og Nationalsocialismen, stadig staar ved Magt.

I Rumænien har Undervisnings- og Kultusministeriet udfærdiget en Bekendtgørelse, hvori det forbydes Gejstlige af alle Konfessioner saavel at staa som Medlem af som at arbejde for en bestemt politisk Retning eller Organisation samt overhovedet at deltage i politiske Møder og Foranstaltninger.

DET VAR DENGANG —

Det var dengang,
ingen Lærdom,
ingen Mave,
ingen Værdighed
holdt Skankerne i Ave.

Det var dengang,
da man fandt,
det var en Stakkel,
ham, der ikke kunde
lave lidt Spektakel.

Det var dengang,
man var bragt
paa Lykkens Højder,
blot man stod paa
et Par rustne Rulleskøjter.

I sku' ane,
smaa forsorne
Pusselanker,
hvor jeg følger jer
med længselsfulde Tanker.

-sen.

DANSKE MARIA

◀ Madonnastatue
fra Bjerreby
paa Taasinge

† Vor Frue fra Henne (Jylland)

▲ Kristi Fødsel. Kalkmaleri i
lars Rundkirke paa Bornho

◀ Danmarks ældste Madon
lede (c. 1100), fundet i R.
Fjord

➤ Madonna fra Lisbjerg-/
(c. 1150), Nationalmuseet
benhavn

Fra Mure og Hvælv i gamle danske Kirker, fra Altre Museer taler Fortiden til os om den Tro, der har saa dybe Rødder i vort Fædreland. Og uløseligt knyttet til Troen paa Kristus er Mindet om hans velsignede Moder, Jomfru Maria. Himmeldronningen, har inspireret Middelalderens Kunstnere til de mest yndefulde Billeder, de kristne Kunstnere har søgt at tolke, hvad de i deres Sjæls Dybde har skuet ved Taalmodigheden om hende. Overalt i Europa findes der herlige Fremstillinger fra kendte og ukendte Mestres Hænder, Malerier og Skulpturer — og ved Synet af al den oversættede Skønhed, der strømmer ind i Møde netop paa dette Omraade, er vi tilbøjelige til at overlade os til at ogsaa Danmark har sin religiøse Kunst, sine Madonnabilleder

*

Om Emnet »Madonnabilleder fra Danmarks Middelalder« skriver Pater D. Steidl C. Ss. R. i sin udmærkede »Vor Frue Billedbog« bl. a. følgende:

BILLEDER

fra Middelalderen

Fotos:
Nationalmuseet (3)
Vor Frues Billedbog (2)
Jøbe (1)

^ I smukke og værdige Omgivelser viser Nationalmuseet i København Middelalderens katolske Skønheder. Ovenfor ses det romanske Kor, hvor bl. a. det herlige Lisbjerg-Alter er placeret. Til venstre en middelalderlig Madonnaskulptur af ukendt Oprindelse

»I over 300 af de gamle danske Kirker er der fundet Kalkmalerier af Madonna, nu delvis overkalkede, dels fornyede; flere end 300 Mariaalter fra Middelalderen staar endnu i vore Kirker og Museer. Alle disse Mindesmærker taler tydeligt nok om, at ogsaa det danske Folk har forstaaet at bringe Gudsmoder sin Hyldest. Kunstnerne fremstillede med Begejstring Guds Moder, skøn og straalende. Deres Arbejde var en Gudstjeneste for den Højestes Aasyn. Det gjaldt om at tjene Herren i Forherligelsen af hans hellige Moder, og hun selv smilede jo sikkert fra Himlen til deres andagtsfulde Kunst.

Det har stadig gennem hele Kristenheden været den skabende Aands ædlest Higen at fremstille Herren og hans hellige Moder i den mest ophøjede og værdigste Skikkelse. Men som de aandelige Billeder paa Grund af Aandsevnernes Forskellighed maa frembyde den største Mangfoldighed i Udtryksmaaden, saaledes bliver ogsaa de ydre Billedfremstillinger vidt forskellige.«

*

Middelalderens religiøse Kunst i Danmark er vel værd at betragte, den er et synligt Minde om en Stordaadstid i vort Lands og vort Folks tusind-aarige Historie.

Liturgisk Kalender

Maj:

4. S. ST. JOSEF, KIRKENS VÆRNEHELGEN (890); 2. Sæt Bønner: 3. Søndag e. Paaske (583), 3. Sæt Sønner (kun i stille Messer): St. Monica (904); St. Josefs Præfation (523), sidste Evangelium: Søndagens (585).
5. M. St. Pius V (905); 2. St. Josefs Oktav (891), 3. Om Fred; St. Josefs Præfation (523).
6. Ti. St. Johannes Evangelists Martyrium (905); 2. St. Josefs Oktav (891), 3. Om Fred; Apostlenes Præfation (524).
7. O. Oktav af St. Josefs Fest (891); 2. St. Stanislaus Martyr (907); 3. Om Fred; St. Josefs Præfation (523).
8. T. Ærkeenglen Michaels Aabenbarelse (907); 2. Om Fred; Paaskens Præfation (518).
9. F. St. Gregor af Nazians (908); 2. Om Fred; Paaskens Præfation (518).
10. L. St. Antonius (908); 2. St. Gordianus og St. Epimachus, 3. Om Fred; Paaskens Præfation (518).
11. S. 4. Søndag e. Paaske (587).

Søndag d. 4. Maj afholdes i alle Kirker og Kapeller Kollekt for *Ansgarius-Bonifaciusforeningen*.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KJÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Dannevirkegade 19, København V, Telefon Eva 25 12 (træffes i Almindelighed bedst Kl. 14-15 og 18-19).

Ekspedition: Boyesgade 8 A St., København V, Tlf. Eva 18 98, Kl. 15-17.

Kassererkontor: St. Annæ Plads 28, Postgiro 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 62 45. Postgiro 36 68.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BØGER

Roman af katolsk Forfatter

Arne Hall Jensen: »Markus, min Søn —« (Standard-Forlaget).

Arne Hall Jensen har i flere Bøger skildret dansk-amerikanske Skæbner. Denne Gang har han benyttet sin store Viden om Danske i Amerika til at skrive en Roman om en Udvandrerlæggt. Den er skrevet i en stilfærdigt fortællende Stil, som giver et stærkt Virkelighedspræg. Handlingen drejer sig om Udvandrerer og hans Børn, om Jorden, som Udvandrerer rejste over for at gøre sig underdanig, og om den yngre Generation, som ikke føler den stærke Bundethed til den trofaste Jord, men søger Lykken i mindre reelle Værdier. Modsetningen er trukket stærkt op og former sig som en Hyldest til det værdiskabende, bestandige og taalmodige Arbejde. Det er en god Bog, som man er glad for at have læst.

Den er Led i en større Bogserie, der iøvrigt indeholder gamle Bekendte lige fra »Spionen fra Kronstadt« og »Tre Mand i en Baad« til I. P. Jacobsen, Dumas og St. St. Blicher. Serien er fantastisk billig og derfor har man vel ikke Lov til at beklage sig over, at Bogen er trykt paa meget kedsommeligt Papir. Men det er nu en Skam.

T. T.

En charmerende Bog

O. Helms: »Strejftog i Danmark« (Jespersen og Pio).

Overlege Helms er en kundskabsrig Mand og en god Fortæller. I et Dusin smaa Kapitler fortæller han løst og fast om forskellige danske Egne, han har særlig Kærlighed til — lidt Lokalhistorie, lidt Anekdotestof og forskellige personlige Erindringer, ikke mindst om Fugle. Det er en charmerende Bog. Man kan ikke sige, at alt dette vedkommer en saa meget, men man læser det med Glæde, som man sad i Stue med en god, faderlig Ven, der har brugt sine Øjne godt, fordi han holdt saa meget af sit Land, dets Natur og dets Mennesker. Har man selv bundet lidt af sit Hjerte til et af de Steder, han fortæller om (som undertegnede f. Eks. har det til Christiansø), kan man ikke læse uden at længes, saa sikkert har han truffet det, der er Stedets Hemmelighed.

H. D. T. K.

Et Par Ungdomsbøger

Fr. E. Pedersens Forlag har udsendt »Paa danske Vinger i Syd og Nord« af vor internationalt bekendte Flyver Michael Hansen. Den omhandler hans Flyvninger gennem Afrika og over Nordøstgrønland i 1937 og 1938. Det er frisk og fornøjelig Læsning, skrevet i et behageligt og let læseligt Dansk. Den fortjener at faa Succes.

Jespersen og Pio har udsendt Louis de Geer: »Det skele paa Norrsättra«. Det er en Serieroman af værste Slags. Den uforberedte Læser dumper ind i en Handling, han mangler Forudsætningerne for at forstaa, og Bogen slutter med at udstede Veksler paa Fremtiden. Nu er denne Bog saa uinteressant, at det her kan være saa temmelig ligegyldigt; men det turde være et selvfølgeligt Forlangende, at alle Serieromaner angives som saadanne — og det tydeligt og med Tal paa Forsiden.

U. C. G.

Nyhed

Paa Skandinavisk og Borups Musikforlag er udkommet: A. Kerckhoffs: »Morgendugg« (for Mandskor). Tekst af Jeppe Aakjær.

Solbjerg

Central 2712

MÆLK . FLØDE
SMØR . DESSERT-IS

Sundhed, Hygiejne, Kvalitet & Velsmag

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring
Valkendorfsvej 34-36
Tlf. 778 - 728

VALD. FOERSOM

AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

Hvorfor giver vi Gud Fadernavnet?

Fjerde Artikel

Skabelsens Almagtsord, der gav os Tilværelse og Liv; Guds alsidige og uafbrudte Omsorg for Vækst og Udvikling, efter at vi var blevet skabt; hans miskundelige Fornylse af vor faldne Natur efter den katastrofale Ulykke i Paradiset: dette er, som vi saa, de tre store Velgerninger, hvorved vor Gud i Himlen vilde aabenbare sig som Menneskeslægtens Fader.

Underfuld er den Værdighed, hvori Mennesket er blevet skabt. *Men endnu mere underfuld er den Maade, hvorpaa denne ved Synden tabte Værdighed blev givet tilbage i Forløsningens Hemmelighed.* Guds Godhed mod os viste sig ved denne Lejlighed som et Overmaal af Faderkærlighed. Den hellige Skrift taler et tydeligt Sprog derom. Den siger, at Guds Kærlighed til os har aabenbaret sig i, at han, skønt vi endnu var Syndere og Vredens Børn eller med andre Ord hans Fjender, har sendt sin enbaarne Søn som Sonebod for vor Brøde, for at vi gennem Troen skal leve ved Sønnens gudmenneskelige Liv og have dette i Overflod. Ja, saa højt har Gud elsket Verden, at han har hengivet sin egen inderlig elskede Søn til Korsdøden i vort Sted! I Menneskevordelsens Øjeblik steg virkelig Guds Barmhjertighed ned til Syndere, hans Sandhed til vildfarende, hans Liv til døde. Denne Kendsgerning bør vi se paa endnu engang, da vi sidst kun har talt om, hvorledes Gud har givet Løfte om den og forberedt den. Kun naar vi er klare over *Forløsningens inderste Kerne*, kan vi lægge al den Ærbødighed og Beundring, al den jublende Glæ-

de og inderlige Taknemlighed i vort Fadervor, som Gud i Himlen fortjener for denne store Hemmeligheds Skyld.

Vi har for Resten desuden endnu en anden Grund til at dvæle lidt længere ved Forløsningens Velgerning. Ved denne vor Opmærksomhed *kan vi nemlig give Gud en Oprijsning for al den Ringægt, som Kristi Gerning for Tiden er Genstand for.* Der lever utallige Mennesker omkring os, der slet ikke mere regner med vor Slægts Forløser. Ganske vist taler den moderne Verden meget om Frelse, siden vi alle uden Undtagelse længes efter at blive fri for Nød og Ulykker, for Sygdom og Død. Ogsaa Synd og Skyld er der dem, der ønsker at komme af med. Men det er vor Tids store Vildfarelse, at den mener *ved egen Kraft* at kunne opnaa denne Befrielse. Bare mere Oplysning, bare de rigtige samfundsøkonomiske Foranstaltninger, kombineret med Videnskab og Teknik, saa kommer den gyldne Tidsalder igen! Saadan taler moderne Filosofer og visse Religionsformer som f. Eks. Teosofi. Indtil nu har disse Forsøg kun ført til Skuffelser. Det kan heller aldrig blive anderledes, siden deres Forudsætninger er fuldstændig urigtige. De kender nemlig hverken det overnaturlige Maal, som vor Slægt efter Guds Plan skal realisere, ej heller har de den rette Opfattelse af den Uret mod Gud og det Tab for os selv, som Synden i Virkeligheden er. Og Synden er jo Roden til alt ondt i Verden.

Lige saa lidt som de døde paa vore Kirkegaarde af egen Kraft kan rejse sig igen til Livet, *lige saa lidt kan Menneskene efter*

Adams Brøde give sig selv det tabte overnaturlige Liv og Uskyldigheden tilbage. Ved deres Stamsfaders Fald blev de i den Grad Syndens Trælle og kom saa stærkt under Djævlens og Dødens Herredømme, at de paa egen Haand hverken kan befri eller rejse sig igen. Skulde Redning være mulig, maatte den komme udefra. Den kom faktisk i Jesus Kristus, Menneskeslægtens Frelser. Ligesom han kaldte Lazarus frem af Graven, saaledes kaldte han Adam og hans Efterkommere frem af det evige Mørkes Fængsel.

Kristus døde for alle Mennesker, og hans Frelsergerning tog Sigte paa hele Slægten. Men da han ydede Oprijsning som Stedfortræder for andre, kunde Gud opstille og har han opstillet *Betingelser* for, hvornaar og hvordan Kristi Sonebod og Fortjenester skal komme de enkelte Syndere til Gode. Undersøger man disse Betingelser, bliver man overrasket af de Opdagelser, man gør. Det er nemlig et helt System af Midler og Veje, som skal anvendes. Det, Adam har mistet for os paa een Gang, faar vi ikke tilbage paa een Gang, men kun skridtvis og med Mellemrum.

Det *fundamentale og vigtigste* af alt, nemlig hint guddommelige Liv i vore Sjæle, der giver Barneret og Arveret til Himlen, vender tilbage til dem, der tror paa Jesus Kristus og hans Lære og lader sig døbe. Denne hemmelighedsfulde indre Livskraft kan stadig øges ved de andre Sakramenters rette og værdige Brug, samt ved at man lever det daglige Liv i nøje Overensstemmelse med Guds hellige Lov.

Men *Paradiset og Udødeligheden og Frihed for Lidelser*, som ogsaa hørte til Menneskenes oprindelige Rigdom, gives først tilbage, naar hele Slægten har fuldendt sin Pilgrimsfærd paa Jorden. Paa Dommedag rej-

C. J. Gerlach VINHANDEL

Vinum de Vite . Kr. 2,60 pr. Helflaske frit leveret overalt
Blegdamsvej 118 . Telefon Øbro 8606
Edsvoren Messevins Leverandør

Bliv sygeforsikret

i det førende Sygeforsik : A/S „Bauta“
Hovedagentur, Vangedevej 218
Tlf. Søborg 3374
Prospekt tilsendes gratis.
god Erstatning, lav Præmie
kulant Behandling

ser alle de døde sig igen og faar et udødeligt Legeme, og saa gaar de gode ind til det himmelske Paradis' evige Fred og Lykke.

Det er Gud selv, der i Daaben retfærdiggør os. Det er ogsaa ham alene, der opvækker de døde. Men de andre Gøder, som Adam ogsaa har sat over Styr for os alle, *den guddommelige Visdom og Viljens Herredømme over det lave i vor Natur*, dem skal vi komme i Besiddelse af igen i de Aar, vi lever paa Jorden. De skal være Frugten af et Samarbejde mellem Guds Naade og vor egen Frihed. I vor jordiske Tid skal vi tilegne os Guds Aabenbaring, denne Visdom fra Himlen, ved Hjælp af Kirkens Undervisning, ved Læsning og Betragtning. Endvidere skal vi øve os i de kristne Dyder: Tro, og Haab samt Kærlighed i Gerning, for paa denne Maade at komme i det rette Forhold til Gud og Guds Børn, vore Medmennesker. Vi skal øve os og vokse i Klogskab og Retfærdighed, i Maadehold og Standhaftighed for at kunne hævde den Plads i den synlige Verden, som efter Guds Plan tilkommer os. Disse Dyder er guddommelige Kræfter, der hæver os op over det, der er ringere end vi, og gør os til Herrer over den anorganiske og organiske Natur. De giver Sejrr i Kampen mod Fristelser til Uorden, de er Betingelser for Vækst og Fremskridt i det gode og rydder alle de Hindringer af Vejen, som saa let stiller sig mellem Gud og os.

Ved at gennemføre Frelsens store Plan paa denne Maade, bliver det muligt, at *Himlens Salighed samtidig er Arv og Løn*. Var den Arv alene, vilde Kristendommen fremme den medfødte Dovenskab i os, fordi vi kun behøvede at være passive. Bliver vi derimod nødte til at være aktive ved at søge Guds Visdom og øve os i Dyderne, saa udelukkes denne Fare, og vi føler en dyb Tilfredsstillelse ved Tanken om at være Guds Medarbejdere ved vor Sjæls Frelse.

Endvidere bliver det derved ogsaa klart, hvor ubegrundet den rationalistiske Indvending

mod den kristne Forløsningslære er. Man hører jo saa ofte: Naar Frelsen kommer udefra, uden at der forlanges nogen aandelig Indsats fra vor egen Side, saa er dermed al personlig Religiositet og Moral overflødiggjort. Det siger sig selv, at denne Indsigelse kun har Bud til dem, der paastaar, at vi Mennesker skal være rent passive i alt, hvad der angaar vor Frelse, siden Gud gør det hele alene. Den katolske Lære om Frelsen, der hævder, at Gud nok har skabt os uden os, men ikke vil frelse os uden os, svarer: Lige det modsatte er Tilfældet! Kristi Lære om Forløsning muliggør først den personlige Religions og Morals højeste Udvikling og giver samtidig de stærkeste Motiver dertil.

Naar vi altsaa betragter Kristi Gerning paa Korset, saa præsenterer den sig paa den ene

Side som en Sone, der er stor nok til at opveje alle Verdens Synder; endvidere som en umaadelig stor Sum af Fortjenester, der muliggør evigt Liv i Paradiset for os; desuden som en overvældende mægtig Sejr og Triumf over Ondskabens og Mørkets Magter; og endelig som et Tilbedelses- og Lovprisnings- og Taksigelsesoffer af uendelig Værdi. Men paa den anden Side virker Kristi Gerning ogsaa som en mægtig Impuls, en Opfordring og et dragende Eksempel paa os. Ogsaa vi skal jo sone, samle Fortjenester, triumfere over vore Fjender, hylde Gud og lade vort Lys lyse for Menneskene, saa de ser vore gode Gerninger og priser vor Fader, som er i Himlene.

Det var nu igen noget af det, Jesus mente og tænkte paa, da han bød os at tiltale Gud med Fadernavnet. F. K.

Det katolske Hjem

Messen forklaret for Børn af Maria Montessori

Mysteriet

(Det følgende er temmelig »voksent« fremsat. *Smaa* Børn vil sikkert ikke kunne fatte det. Men italienske Børn, som Maria Montessori først og fremmest har i Tanken, er jo hurtigere udviklede end danske Børn. Ordet *Mysterium* vilde det være godt, om vore Børn lærte tidligt. Intet dansk Ord dækker det; Forsøget paa at erstatte det med »Hemmelighed« er ikke heldigt!)

Den hellige Messe er ikke blot en Mindefest, selv om nogen, der ikke forstaar den, tror det. De ser Billedet af den korsfæstede Kristus midt paa Alterbordet, med Lys omkring, og synes, at det hele ligner en from Mindefest for hans Død.

Men Messen er absolut ikke noget saa lige til.

Vi gaar ikke til Messe blot for at huske paa Kristi Lidelse.

Her er ingen virkelig Død. Det, der ser ud som Død, er Liv.

Der er et Mysterium skjult i Messen, en overnaturlig, forbausende Sandhed, det største af alle Under: I et bestemt Øjeblik kommer Jesus levende ned paa Alteret. Han er usynlig, men han er til Stede, fordi Brødet bliver forvandlet til hans Legeme og Vinen til hans Blod. Derfor er Kristus dér, hans Legeme, hans Blod, hans Sjæl, hans Guddommelighed, — og han kommer for vor Skyld...

Naar vi gaar til Messe, gaar vi der altsaa ikke bare for at mindes Jesus, men vi gaar der for at finde ham og modtage ham. Han er der, han lever, og han vil aldrig forlade os.

Dette er vor Trøst, vort Haab, den største Del af vor Tro: Messens Mysterium.

Da Kristus for op til Himlen, forlod han os ikke; han lovede, at han ikke vilde gøre det, for han sagde: »Jeg vil ikke lade jer faderløse tilbage.«

Naar Præsten, som fejrer Mes-

sen, siger nogle bestemte Ord, de samme, som Jesus sagde ved den sidste Nadver, kommer den levende Frelser ned paa Alteret for at give sig selv til Menneskene og leve i deres Hjerte.

Han kommer i det højtidelige Øjeblik, som kaldes Forvandlingen, da alle de troende knæler, bøjer Hovedet — og saa ser op paa Hostien i Præstens Haand.

Den Hostie, der løftes, er Kristi Lege.

Den Kalk, der løftes, indeholder hans Blod.

Mange Gange er der hændt synlige Undere, naar Forvandlingen skete; og det er ikke blot fromme Mennesker, der har oplevet det, men ogsaa nogen, som var meget lidt ivrige, og nogen, som slet ikke troede.

En from Eneboer saa Jesusbarnet i Hostien, omstraalet af et vidunderligt Lys. — Engang skete det, at en Præst væltede Kalken efter Forvandlingen, saa Vinen løb ud paa Alterdugen. Det var hvid Vin; men den efterlod røde Pletter som af Blod, og skønt Dugen blev vasket om og om igen, kunde Pletterne ikke gaa af. — Den saksiske Kong Wittikind blev omvendt til Kristendommen, fordi han, da Præsten løftede Hostien, saa en lille Drengs Ansigt i den, og Barnet smilede til ham.

Saadanne Undere er sket rundt omkring i hele Verden.

Men det egentlige Under er det, som sker i hver Messe: at Jesus virkelig kommer ned til os, selv om vi ikke kan se ham.

Og Jesus bliver i Sakramentet, som gemmes i det aflaaede Tabernakel. Derfor knæler Katolikerne ned for ham, hver Gang de kommer ind i en Kirke.

Kirken er et helligt Sted, fordi Jesus er der.

Kirken

Efter den sidste Nadver fulgte Jesu Lidelse, Død og Opstandelse, hans Himmelfart og Helligaandens Komme. Og lige siden den sidste Nadver har de Kristne holdt sammen i Kirken.

Men de er ikke forenede i den katolske Kirke blot for at mindes Frelseren, som led og døde af Kærlighed til dem, som havde syndet

saa meget imod ham. Katolikerne nøjes ikke med at tro paa en gudommelig Lære, saadan som Kristus gav Menneskene den, da han levede iblandt dem og underviste dem. De er ogsaa forenede i det Mysterium, hvori Kristus bestandig kommer tilbage til Verden, for at de kan modtage ham og leve i ham.

Vi Katoliker lever et underfuldt Liv i vor Kirke, fordi vi bliver eet med Kristus.

Det er fra ham selv, vi faar Styrke til at leve, som han vil det.

Vi kan godt lære, hvad Gud vil; men vi maa have Guds Naade for at leve efter det. Kristus lever i os, og han kan gøre alting. Derfor vil en Katolik kunne sige: Jeg lever, men ikke jeg; Kristus lever i mig.

Messens Historie

Messens Mysterium gjorde de første Kristne modige i deres Tro, og mange af dem led Døden for den. Selv smaa Børn fik Del i den overnaturlige Styrke, som den levende Kristus skænkede de Kristne. Martyren Pancratius var kun et Barn; og Tarcisius var en lille Ministrant, som blev dræbt, da han forsvarede Alterens Sakramente; og der er mange flere Børn som de to.

Men husk paa, at det ikke er nok at høre Vor Herres Ord og Løfter, naar man vil ind i hans Rige og vinde det evige Liv. Nej, han maa leve virkelig i vort Hjerte.

Kirkens Historie er ogsaa Messens Historie.

I den første kristne Tid, da de Kristne blev forfulgt, plejede de at mødes i Katakomberne, nogle underjordiske Gange i Rom, og fejre Messen der. Eller ogsaa skjulte de sig i en eller anden rig Kristens Hus, hvor Bordet blev gjort rede ligesom til Vor Herres sidste Nadver.

Men hvis der ikke var en rig Kristen, som kunde laane sine Trosfæller sit fine Hus, mødtes de lige saa godt i en fattig Hytte. For Fattigdommen gjorde ingenting. Det eneste, det kom an paa, var Tro. I det fattige Hus blev Alterdugen bredt over et lille Bord, og alle de Kristne, som var rede til at dø for Kristus, knælede omkring det og ventede paa, at den levende Frelser skulde stige ned til dem.

Og ofte skete det, at Messen for disse Kristne blev den sidste Nadver, fordi Martyrdøden ventede dem, naar de kom ud derfra.

Aarhundrederne igennem er den Maade, hvorpaa Messen fejres, blevet mere og mere fuldkommen.

Engang var Messen længere, end den er nu. Da Kristenforfølgelserne holdt op, var de troendes Glæde over, at de frit kunde forkynde Frelserens Storhed, saa overvældende, og de var saa ivrige efter at ære ham, at de tilbragte den halve Dag forsamlede om det store Mysterium. I Rom blev der holdt store Processioner gennem Byen; Paven deltog barfodet i dem, og alle de troende gik sammen til en eller anden stor Kirke for at fejre Messen.

Men ikke alle havde Lov til at overvære Messen dengang; for de Kristne levede jo omgivet af Mennesker, som ikke kendte Kristus, men var Hedninger eller Jøder.

Frank Andersens Fond

Formaal: Katolsk Ugeblad gratis til ubemidlede Unge

Vi har endvidere haft den Glæde at modtage:

C. T. 25.00

Tidligere indkommet 4762.75

Fondets Formue 4787.75

Hjertelig Tak!
Men nu beder vi saa bønligt Fondets Venner: Lad ikke Indsamlingen gaa i Staa. Har De ikke godt Raad, saa send os blot en Enkrone eller Tokrone! Bidrag modtages paa Post Konto 1087 (Frank Andersens Fond ved Pastor Benzon, København N.)

Academicum Catholicum

Ordinær Generalforsamling holdes Onsdag d. 14. Maj Kl. 19½ i Boyesgade 8.

Dagsorden:

- 1) Beretning om Foreningens Virksomhed i det forløbne Aar.
- 2) Aflæggelse af Regnskab.
- 3) Eventuelle indsendte Forslag.
- 4) Valg af Administratores.
- 5) Valg af Revisorer.
- 6) Eventuelt.

Forslag, der ønskes behandlet paa Generalforsamlingen, skal senest 5 Dage forinden med Navns Underskrift tilstilles Administratores (Sekretær: Civilingeniør James Hamm, Blidahpark 29, Hellerup).

Efter Generalforsamlingen holdes Foredrag af Dr. med. N. Blixenkronen-Møller: Lazarettøge i Finland.

Katolsk Lærer- og Lærerindforbund

afholdt sin første ordinære Generalforsamling paa »Institut Jeanne d'Arc« Tirsdag d. 15. April 1941. Et af den »foreløbige Ledelse«s Medlemmer, Kommunelærerinde, Frk. Else Holst bød Medlemmerne velkommen og gav en kort Redegørelse for det Arbejde, der var gjort i Løbet af Vinteren, og for de Forhaabninger, man nærrede til Fremtiden. Derefter gik man over til Vedtagelse af Love og Valg af ny Bestyrelse. De vedtagne Love fik følgende Form:

Værnehelgen: Don Bosco.

Formaal:

I. Skabe Muligheder for et Samarbejde mellem alle Landets katolske Pædagoger;

II. Gennem dette Samarbejde at hjælpe Medlemmerne i deres personlige Dygtiggørelse som katolske Pædagoger.

III. Udvide Kendskabet til katolsk Pædagogik.

IV. Løsning af de Opgaver, danske, katolske Pædagoger stilles over for.

Medlemmer:

I. Alle Katoliker, der er beskæftigede med Opdragergerning eller er pædagogisk uddannede, kan blive Medlemmer.

II. Alle Katoliker, der uddanner sig til Opdragergerning, kan blive Medlemmer.

III. Udmeldelse kan kun finde Sted ved skriftlig Henvendelse til Bestyrelsen inden 1. August og træder da i Kraft fra det følgende Foræningsaar. (Dette gaar fra August til August).

Ledelsen: Bestaar af en Bestyrelse paa tre læge Medlemmer, der konstituerer sig selv som Formand, Kasserer og Sekretær. Ledelsen vælges paa en ordinær Generalforsamling, der eventuelt finder Sted i Forbindelse med et aarligt Skolemøde. Desuden to konsulterende Medlemmer uden Stemmeret, nemlig een Ordenssøster og een Præst. Valget skal godkendes af Biskoppen.

Kontingent: Kr. 3 aarligt, Ordensfolk undtaget.

Til Bestyrelsen valgtes: Kursusleder, Kommunelærerinde Frk. *Else Holst* (Formand), Frk. *Ragnhild Hoff* (Sekretær), og Skolebestyrerinde Fru *E. Jerslev* (Kasserer). Uden Stemmeret er indtraadt Pater *J. Wolfisberg* og Sr. *Margrethe Maria*.

Hertug Knuds Division

I Søndags fejrede Divisionen Sankt Georgs Dag. Spejderne og Ulvne mødtes i Bredgade og marcherede derefter med Faner og Standere i Spidsen samlet ind i den gamle ærværdige Sankt Ansgars Kirke, hvor Ungdommen tog Plads i de forreste Bænke.

Divisionskapellanen, Pastor Kjeld Geertz-Hansen, læste den hellige Messe og talte i sin Prædiken djærve og manende Ord til de Unge, som han opfordrede til Troskab mod Gud og Kirken i Overensstemmelse med Spejderløftet, ligesom han lagde dem paa Sinde, at de som katolske Spejdere havde større Pligter og Ansvar end andre.

Efter Gudstjenesten tog samtlige Spejdere og Ulve Opstilling i Haven bag Kirken, hvor ogsaa en Del Forældre havde indfundet sig. — Divisionschefen lod rette, og man sang saa til Indledning »I alle de Riger og Lange«, hvorefter Tropskapellanen i II Absalon Trop, Pater J. Bender, holdt Sankt Georgs Talen og indskærpede heri, at man aldrig skulde gaa paa Akkord med sin Samvittighed, men altid yde sit bedste.

Saa fulgte Løfteafleggelsen. Med Haanden paa Fanen sagde Divisionschefen sit Spejderløfte, Sætning for Sætning, der straks blev gentaget af alle Spejderne i Kor. Derefter aflagde Ulvne deres Løfte paa samme Maade.

Herefter oplæstes Korpsets Sankt Georgs Budskab skrevet af Korpsraadets Formand, Undervisningsinspektør, Dr. Højberg Christensen. Budskabet opfordrede Spejderne til fortsat Troskab mod

Konge og Land og til at leve Livet efter de Regler, der er angivet i Spejderløftet og Spejderloven.

Nu blev en Række Førere, Spejdere og Ulve kaldt frem foran Fronten for at modtage enten Udmærkelser, Forfremmelser eller Duelighedstegn. Navnlig det store Antal Mærker, der var Bevis for bestaaede Prøver, lover godt for Arbejdet indenfor Troppene og Flokkene.

Tilslidst oplæstes Resultatlisten for den store Byturskonkurrence med Godthaab-Divisionen. Den viste følgende Placeringer:

Ulvne:

- II Absalon Flok, rød Bande 71,0 Points.
- II Absalon Flok, graa Bande, 64,0 P.
- II Absalon Flok, grøn Bande, 63,5 P.
- II Absalon Flok, gul Bande, 62,5 P.
- Sct. Ansgars Flok 61,5 P.
- II Absalon Flok, brun Bande, 60,0 P.
- I Absalon Flok, rød Bande, 53,5 P.
- I Absalon Flok, gul Bande, 44,0 P.

Spejderne:

- II Absalon Trop, 5. Patr., 133,5 Points.
- II Absalon Trop, 3. Patr., 117,5 P.
- II Absalon Trop, 4. Patr., 117,0 P.
- I Absalon Trop, Glenter, 114,0 P.
- II Absalon Trop, 10. Patr., 111,5 P.
- II Absalon Trop, 8. Patr., 97,0 P.
- II Absalon Trop, 2. Patr., 95,5 P.
- II Absalon Trop, 7. Patr., 87,0 P.
- I Absalon Trop, Viber, 77,0 P.
- Sct. Ansgar Trop, Viking, 67,0 P.
- II Absalon Trop, 6. Patr., 65,5 P.
- II Absalon Trop, 1. Patr., 63,0 P.
- Sct. Bendts Trop, 2. Patr., 59,0 P.

Egen Fabrik
for
HOSPITALSSENGE
og
HOSPITALSMØBLER

fortrinlige Kvaliteter i
SENGEUDSTYR
HVIDEVARER
GARDINSTOFFER
ULD TÆPPER
m. m.

RAADHUSPLADSEN 14

TLF. 1616, TLG.-ADR. OTPIPER *fremst. til Hospitalsbrug*

Forlang hos Deres Købmand
Burcharth & Søn's

Expres-Lakfernis i de rød-hvide Dunke
Danmarks førende Mærke!
Resultatet af 80 Aars fagmæssig Erfaring

Enefabrikanter: **A. D. Burcharth & Søn . Kolding**
Lak-, Fernis- og Farvefabriker . Grdl. 1861

14. Sct. Bendts Trop, 1. Patr.,
58,5 P.

Der uddeltes Præmier til Nr. 1 og Nr. 2 blandt Ulvene og til de 3 bedst placerede Patruljer blandt Spejderne. — Naar Spejderne fik 3 Præmier skyldtes det, at Nr. 1 ikke blot var den bedste Patrulje indenfor H.K.D., men den bedste af samtlige deltagende 26 Patruljer.

Med nogle afsluttende Ord af Divisionschefen og »Der er et yndigt Land« sluttede denne Parade.
DC.

Regnskab for

St. Josefs Børnehave

Poppelgade Nr. 6

for Tiden 1/4 1940 - 1/4 1941

	Indt.	Udg.
Statens Tilskud ...	1650.00	
Børnene indbetalt .	1800.05	
Renter i Banken pr. 31/12 1940 ...	12.25	
Kommunens Tilskud	960.00	
Gage til Lederen ...		1800.00
- - Medhjælper		900.00
- - Vikarer		135.60
Husleje		660.00
Rengøring og Rengøringsmidler		362.45
Vask		30.13
Mælk		329.78
Brændsel		352.75
Kogegas og Belysning		62.40
Nyanskaffelser og Reparationer		98.01
Til Børnenes Arbejder		65.98
Brandassurancepræmie		3.00
Forskelligt		4.20
	4422.30	4804.30
Medlemmer	377.00	
Gaver	10.00	
Overskud		5.00
	4809.30	4809.30

Status.

1/4-40 Gæld	559.47
Afdrag paa Gæld ...	5.00
1/4-41 Resterende	
Gæld	554.47

Vincentforeningen i Sct. Ansgars Sogn

Aarsberetning og Regnskab

Foreningen har 30 Medlemmer, 13 aktive og 17 passive. Der er blevet aflagt 210 Besøg i 40 Familier og hos enligstillede, som ved Besøgene modtager Kolonialkort m. m., hvoraf der er bleven uddelt 214.

Et Møde afholdes een Gang om Maanedn, hvor Damerne aflægger Beretning over deres Arbejde, og hvor Foreningens gejstlige Leder deltager.

I Løbet af Vinteren er der afholdt tre Aftenmøder med forskellig Underholdning, deriblandt den store Fastelavnsfest.

Retræten, Skovturen og Juletræsfesten er fælles for de fire Sogne.

Alle, der har ydet Foreningen Hjælp, bedes herved modtage vor hjerteligste Tak.

Indtægter.

Kassebeh. 1. Jan. 1940	121,37
Aktive Medlemmer	234,00
Passive Medlemmer	759,00
Indsamling, Gaver	128,22
Tilskud fra Hovedkassen ...	250,00
Kollekten	40,00
	Kr. 1532,59

Udgifter.

Indbetalt til Hovedkassen ..	749,00
Kolonialkort	280,00
Kontant Hjælp	44,00
Brændselshjælp	97,70
Aftenmøder	54,76
Porto, Diverse	12,86
Kassebeh. 1. Jan. 1941	294,27
	Kr. 1532,59

Fransiska Stratbøcker,
Kasserer.

Agnès Melchiors,

Revisor,

Overass. v. Post- og Telegrafv.

Indsamlingsresultater

Til min Protegé har jeg modtaget:

F. V.	2.50
K. B.	2.50
Anonymt	25.—
I. B.	50.—
E.	1.—
Et Frimærkehefte	2.—
	Kr. 83.—

Tidligere modtaget .....

Kr. 166.55

Kr. 249.55

Udgifterne andrager indtil videre Kr. 108,50.

Som man ser: baade bedrestilledes store Gaver og mindre velstillede Skærv. »Kan De bruge saa lidt som 1 Kr.?« skrev E. Ja, kære, gode Venner, husk dog paa, at det er de mange Bække smaa, der gør en stor Aa. I Øjeblikket er vi rige, min Protegé og jeg, men der bliver stadig Udgifter, saa vi er meget taknemmelige for ethvert Bidrag og takker hjerteligt for det modtagne! Om den stadig meget tiltrængte Forbøn beder vi ogsaa indtrængende.

Verner Stabehl,

Amerikavej 9, St., t. v., Kbh. V.,
Postkonto Nr. 81501.

Rationeringsmærker og Feriehjem

Vor Opfordring til at hjælpe de katolske Feriehjem med Rationeringsmærker er blevet overordentlig vel modtaget. Mandag Middag var der ialt kommet Mærker fra 12 Givere, nemlig Fru F. Thomsen, Kbhvn.; Fru Tedaldi, Køge; Hr. Marcussen, Rødovre; Hr. S. Lund, Kbhvn.; Hr. Nybo, Horsens; Fru Clemmesen, Kbhvn.; Fru Berg, Nakskov; Anon., Vamdrup; Fru Marie Christensen, Kbhvn.; Anon., Roskilde; Anon., Næstved og Hr. G. Raith, Kbhvn.

Samlingen omfatter nu 100 Rugbrødsmærker (+ 480 g i Smaamærker), 50 Franskbrødsmærker, 1 Sigtebrødsmærke, 11 Sukkermærker, 32 Smørmærker, 1 Margarinemærke, 45 Grynmærker, 28 Haandsæbemærker og 22 Vaske-sæbemærker. Det er en meget stor Hjælp, men vi kan bruge meget mere, hvis der er flere, som kunde tænke sig at hjælpe. Mærkerne bedes sendt til Katolsk Ugeblads Redaktion, Dannevirkegade 19, Kbh. V., hvorfra de fordeles til Feriehjemmene.

Benediktinerinderne paa Jagtvejen

fremstiller alle Slags Billeder til første hellige Kommunion, til Konfirmation, til Optagelse i Kirken o. s. v.

Robinson, Andersen & Co. A/s

Hellerup

Export af friske og serverede Æg
Fabrikation af frosne og sealede Æg og Ægprodukter
28 Filialer over hele Landet

KATOLSK SCENE

opfører Store Bededag, Fredag den 9. Maj Kl. 20,15
i Salen ved ST. ANNÆ KIRKE, Dronning Elisabeths Allé

»LADEN« og »DEN GODE VEN«

af C. C. Martindale S. J.

Billetter à 1 Kr. faas hos Portneren ved St. Annæ Kirke og Jesu Hjerter Kirke samt i Katolsk Boghandel

St. Ansgars Kirke

Sønd. d. 4. Maj Kl. 8 Fælleskommunion for de kvindelige Kongregationer. Onsd. 21. Maj Kl. 19,30 Møde for disse Kongregationer.

Rosenkranskirken

Maj-Andagt: alle Hverdage Kl. 19½. Søn- og Helligdage Kl. 17. Søndag 4. Maj: Kl. 7 og Kl. 8 stille Messe. Kl. 9 Prælatmesse med Konfirmation. Kl. 10½ stille Messe. Kl. 11½ stille Messe med Prædiken. Kl. 16 Andagt med Prædiken for Konfirmanderne.

Til Prælatmessen Kl. 9 uddeles et begrænset Antal Adgangskort til Konfirmandernes Paarørende. For andre vil der af Pladshensyn ikke være Adgang til Kirken. Fredag 2. Maj: Tilbedelse hele Dagen. Kl. 19½ Jesu Hjerte-Andagt.

Jesu Hjerter Kirke

Sønd. 4. Maj Kl. 8,30 pr. Fælleskommunion for Mændenes Kongregation. Mand. 5. Maj Kl. 20 Møde for de unge Mænds Kongregation. Studiekreds: Rundskrivelsen om Ægteskabet. Tirsd. 6. Maj Kl. 16,30 Møde for Immaculatakongregationen. Torsd. 8. Maj holdes intet Møde. Fred. 9. Maj (Store Bededag) Kl. 6, 7, 7½ stille Messe, 8½ Højmesse uden Prædiken, 19½ Majandagt.

St. Andreas Kirke (Ordrup)

Hele Maj Maaned igennem Andagt Kl. 20.

St. Annæ Kirke

Majandagt Kl. 19,30 hver Aften hele Maaned.

Benediktinerindeklosteret

Maj-Andagt: Hverdage Kl. 19,30, Søndag Kl. 16,00, derefter sakramental Velsignelse. Den 1. og den 31. Maj er der Lysprocession i Kirken.

St. Nikolaj Kapel i Hvidovre

Paa Grund af Konfirmationen i Sognekirken er der ingen Messe i Hvidovre Søndag d. 4. Maj.

Katolsk Lærer- og Lærerindeforbund

Forbundet indbyder herved samtlige katolske Pædagoger til Store Bededagsmøde paa Rygaard Fredag den 9. Maj 1941. — Program: Kl. 15,30 pr.: Pater Wolfisberg holder Foredrag om »En Kristen ser paa Udviklingslæren«. Derefter frit Samvær i Haven, hvor medbragt Mad kan nydes (Sodavand og Øl kan købes paa Stedet). Kl. 19: Samtale om Eftermiddagens Emne. Kl. 20,30: Andagt i Kirken. Ogsaa katolske Ikke-Medlemmer er velkomne. Bestyrelsen.

K. U. K.

Lørd. d. 3. Maj Kl. 19,30—22,00 Aabent Hus. Bestyrelsesmøde Kl. 20. Sønd. d. 4. Maj Cykletur til Sjølsø. Start fra Stenosgade Kl. 10. Medbring Madpakke, Termoflaske, Sangbog. Hjemkomst ca. Kl. 20. Lørd. d. 10. Maj Kl. 20,15 Ungdomsmøde. Dr. med. Blixencrone-Møller fortæller om sine Oplevelser som Lazaretlæge i Finland under den finsk-russiske Krig. Jørgen Barfred Petersen læser op.

Ordrup K. U. K.

Det blev Foraars i Ordrup ved vort sidste Møde. De smukt pynkede Borde, Sangene, Oplæsningen af Foraarsdige o.s.v., alt gav os netop den rette Stemning. — I et kort Foredrag fortalte Formanden os lidt om »Kirken og Reklame«, hvorefter vi fik en lille Diskussion i Gang om Emnet. — Og saa blev der endda Tid til Forvalget. Tirsdag d. 6. Maj Kl. 20 mødes vi til Majandagt. — Derefter Kreds-møde. Emne: Kristi Guddom. Indledere: Inger Hutter's og Jan Flan-drup. (Husk de faste Indlæg!) — Og saa Generalforsamlingen. Dagsorden: 1. Valg af Dirigent. 2. Aarsberetning ved Formanden. 3. Forelæggelse af revideret Regnskab ved Kassereren. 4. Valg af Bestyrelse og Revisorer. 5. Behandling af evt. indkomne Forslag. 6. Eventuelt. Søndag d. 4. Maj Kl. 15: Cykletur. Mødested: Kirken. Lørdag d. 17. Maj Kl. 20: Stor Danmarksaften i Charl. Palmehave. — Forevisning af Danmarksfilmen, Kongefilmen og Filmen om Verdensudstillingen i New York. — Orkester m. m. — Billetter à 1,75 Kr. faas hos K. U. K.'s Medlemmer og ved Kirken. — Nærmere senere.

Katolsk Ungdoms Klub

har stort Ungdomsmøde
Lørdag d. 10. Maj 1941 Kl. 20,15.
Alle unge er velkomne.
Dr. med. Blixencrone-Møller:
»Lazaretlæge i Finland«.
Oplæsning af Jørgen Barfred
Petersen.
Forsk. Underholdning.
Kaffebord: 60 Øre.

HORSENS

Manufaktur . Trikotage . Udstyr

A-S Horsens Textil Lager

Leverandør til katolske Institutioner

Carl Bech

aut. elektr. Installatør

Vestergade 33 . Telf. 1026

Leverandør til kath. Menighed

43-aarig

Københavnnerinde

ønsker Plads som Husholderske i katolsk Præstegaard.

Billet mrk. 1143 modtager Annonceekspeditionen, Klosterstræde 23, Kbhvn. K.

NAKSKOV

<p><i>Spis Arbejdernes Fællesbageri's Produkter</i> Nakskov . Telefon 621</p>	<p>Kul, Kokes, Cinders, Briketter og Brænde <i>bedst og billigst hos</i> Aug. Freuchen & Co. T. G. Krøyer A/S</p>	<p>Broderimagasinet <i>Østergade 18 . Telefon 921</i> Alt til Haandarbejde. Tegning, Montering Stort Udvalg i Garn <i>Leverandør til Sæstrene</i></p>
<p>Nakskov Dampmølle <i>Aktieselskab</i></p>	<p>Julius M. C. Olsen Gær, Korn Mel, Gryn TELEFON 594</p>	<p>Weitzmann's <i>Møbel- & Lighæstemagasin</i> Tilegade 11 . Nakskov Telefon 1006 . Privat Telefon 996 <i>Alt vedr. Begravelse ordnes billigt</i></p>
<p>Alle Sorter Brændsel til Kakkellovne og Varmeapparater tilbydes billigst i allerbedste Kvaliteter. A-S Nakskov Kulimport <i>Telefon Nr. 17</i> <i>Leverandør til den katolske Kirke</i></p>	<p>Wald. Clasen Murermester Telefon 208 Lev. til kat. Kirke</p>	<p>Chr. Steffensen <i>HERREEKVIPERING</i> Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796 Leverandør</p>

AARHUS

<p>Linoleum <i>billigst Høilund Carlsen</i> Aaboulevarden 5, Aarhus, Tlf. 1347</p>	<p><i>Alfred Pihl</i> Bagermester, Conditori Telefon 3041 - Hammershus <i>Leverandør til St. Josef Hospital</i></p>	<p><i>Hjemmelavet Paalæg . Smørrebrød</i> »BOTHILLA« Ryesgade 24 . Telefon 6162</p>
---	--	--

AALBORG

<p><i>Køb i Vestbyen</i> Trikotage og Herrelingeri hos HENRY HANSEN Kastelvej 39 . Telefon 5665</p>	<p>Mathias Christensen Absalonsgade 14 . Tlf. 1556 <i>Kolonial . Delikatesser . Kaffe</i></p>	<p>Hjemmebageriet v. Toft Mathiasen Prøv mit l. Kls. Brød og Kager Borgergade 32 . Telefon 6408 <i>ev. til den mandlige Kamillianerklinik</i></p>
<p>Ferd. Færch & Co. Tømrermestre Strandvejen, Tlf. 301</p>	<p>Mursten <i>Aalborg Teglværker</i></p>	<p>CHR. SIMONI <i>grundl. 1836</i> Kul- og Koks-Import Telf. 67 — 68 — 69 Leverandør til St. Josef Søstrenes Hospital og Kamillianerklinikken i Aalborg</p>
<p>Aalborg's katolske Begravelseskontor <i>Jens Bangsgade 8</i> Ordner Begravelsen gratis, smukt og samvittighedsfuldt . Tlf. 2068 . 2289</p>	<p>WORNING <i>paa Østergade</i></p>	<p>Køb Hjemmets Udstyr hos Thuen, Gravensgade 2</p>
<p>P. Krebs <i>Elektroinstallatør</i> Frederiksgade 6 Telefon 1786 <i>Udf. Arb. ved Kamillianerklinikken</i></p>	<p>M. Thomsen Støtt <i>Entrepreneur og Murermester</i> Kong Christians Allé 6 Telefon 1992</p>	<p>Hans Wiencken <i>Kastelvej 51 . Aalborg</i> er det rigtige Indkøbssted for Kød, Flæsk og Paalæg <i>Reelle, unge Varer til beskedne Priser</i> Egen Pølsefabrik . Forlang Tilbud</p>

H. PERS EFTERFØLGER

N. NIELSEN & A. BROSTRØM

Aut. Vand-, Gas- og Blikkenslagermestre
SANITET- CENTRALVARME
Algade 58   Aalborg   Telf. 681

VEJLE

<p><i>Vejle Trælast & Kulkompagni</i> Havnegade 22 . Tlf. 68 og 69 Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p><i>Køb hos vore Annoncører</i></p>	<p>C. V. Berg Blikkenslagermester aut. Gas og Vandmester Langelinie 53, Telf. 131, 1637 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Carl Petersen <i>Slagtermester</i> 1. Kl. Varer – Pølsefabrik Nørregade 2 . Tlf. 17 21 Leverandør til St. Marla Hospital</p>	<p>VEJLE NY Mineralvandsfabrik P. C. NIELSEN Vissingsgade 8, Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>A/s Vejle Mælkekompani <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital</p>

RANDERS

<p>S. UTTRUP <i>Murermester</i> Alle Murer-og Jernbetonarbejder udføres Fabersvej 30 . Telefon 1644 Leverandør til St. Josefs Hospital</p>	<p>N. I. Nielsen Vand & Gasmester v. Marlin Nielsen W. C. Installationer, Rep. af Centralvarmeovne Markedsgade 16, Telefon 1834 Leverandør til St. Josef Hospital</p>	<p>Randers Mælkeforsyning Telefon 389 og 823 Leverandør til St. Josephs Hospital</p>
--	---	--

ODENSE

<p>Junker-Dreie Kolonial . Delikatesser Nørrebro 49 . Odense Lev. til Sct Josephs Hospital</p>	<p>Vald. Tørring aut. elektr. Installatør Kongensgade 13, Tlf. 2021 Leverandør til Dalum Kloster</p>	<p>JØRGEN RASMUSSEN Garmester Overgaden 29, Telefon 1117 Leverandør til St. Josephs Hospital og Kirken</p>
<p>Sophus Larsen & Søn Kød og Fedeverarer Vesterbro 90 . Tlf. 3715 Albanigade 35 . Tlf. 4895</p>	<p><i>Man finder sig godt paa</i> Prior-Caféen Telefon 2764 Vestergade 1, 1. og 2. Sal Hyggeligt, roligt og godt</p>	<p>Odense Brugsforening <i>Kooperativt Selskab uden solidarisk Ansvar . 3 Afdelinger</i> Kolonial . Isenkram . Manufaktur Husk Dividenden <i>Køb klogt, køb kooperativt</i></p>

HOLBÆK

<p>Skomagermester Chr. Jensen <i>ved Valborg Jensen</i> Alt i nyt Fodtøj samt Reparationer Tidemandsvej 5 . Telefon 726 Leverandør til St. Elisabeth Hospital</p>	<p>Henry Smith <i>Carl Smiths Eftf.</i> Aut. Gas og Vandmester Algade 9 . Telefon 137 Lev. til St. Elisabeth Hospital</p>	<p>A-S Arbejdernes Fællesbageri Bedste Brødsted Lev. til St. Elisabeth Hospital</p>
<p>A. P. PEDERSEN Murermester Markedsplads 10 . Telefon 239</p>	<p>Vestergades Maskinværksted RASMUSSEN & NIELSEN Telefon 1039</p>	<p>H. P. Larsen Kolonial . Delikatesser Algade 28 . Tlf. 849 Leverandør til Hospitalet</p>
<p>Holbæk Mejeri A/s Algade 54 . Telefon 65 Leverandør til Hospitalet</p>	<p>SVEND MØLLER <i>Bagermester</i> 1. Kl.s Bageri & Conditori Tidemandsvej 10 . Tlf. 203 Leverandør til Hospitalet</p>	<p>JENSEN & OLSEN statsaut. Installationsforretning Elektrisk Lys og Kraft Algade . Telefon 365 Leverandør til den kat. Menighed</p>

Katolsk Ugeblad

Julian den Frafaldne

Skuespil af G. K. Chesterton

Boganmeldelse af Johannes Jørgensen

Novelle af Pierre l'Ermite

Tværs gennem Jämtland

Munkemel

<p>G. Garth-Grüner Landsretssagfører Frederiksholms Kanal 6, Kbh. Tlf.: 12,166 og 12,161</p>	<p><i>Bageri & Conditori</i> Johan Aschengreen Amagerbrogade 72. Telefon Amager 353 Filial: Amagerbrog. 125. Telefon Amager 4019</p>	<p>KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI KUL KØK KOKS NØRREGADE 15 TELF. 9270</p>
<p>Arbejdernes Kaffeforsyning Bedste Luksus Kaffe 95 Øre 1/4 kg Prøv vore henkogte Frugter Viktorias Blommer Ananas, Fersken osv. Amagerbrogade 156</p>	<p>Niels Hansen Mahogni, Egetræ, ru, hele og pl. Brædder, Lægter, Lister, Krydsfiner Tagpap og Treetex Gothersgade 8 . Palæ 3073 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Købke's <i>Reproduktionsanstalt</i> Vester Voldgade 91 Klicheer i fineste Udførelse</p>
<p>W. Staack <i>Malermester</i> Blekingsgade 6 . Tlf. Amager 1158</p>	<p>Walther A. Randrup <i>Slagterforretning</i> Kød . Flæsk . Charcuteri Købmagergade 58, Tlf. C. 3179 Amagerbrogade 132, Tlf. Am. 416 y I Helsingør, Steng. 19, Tlf. 1056</p>	<p><i>Linoleum . Træparket</i> P. RASMUSSEN & SØNNER Peder Skramsgade 7 . København K Telefon: Central 22 60 & Byen 384</p>
<p>Hans Molbech W. C. og Badeanlæg Nyt og Reparationer Højdevej 10 . Telefon 691 Leverandør til Sct. Elisabeths Hospital</p>	<p><i>Malerfirmaet</i> Gustav Lehnert Rud. Berghsgade 65 . Ryv. 1421 y Alt Maler- og Tapetsererarbejde udføres Udfører Arbejde ved Sct. Michaels Gaard</p>	<p>R. Wilhelm <i>Bageri og Conditori</i> Frederiksvej 18 . Tlf. Goth. 1371 Lev. til Institut Jeanne d'Arc</p>
<p>Houlbergs Pølser <i>- det er Mad</i></p>	<p>Ludvig H. Dronninggaard <i>Møbel- og Bygningssnedker</i> Sofievej 6, Tlf. Hellerup 45 Udfører Arbejde for Assumptionsøstrene</p> <p>Malerfirmaet Axel Seehusen <i>Tagensvej 97</i> Telefoner: Central 3670 og Taga 3670 Udfører Arbejdet ved Assumptionsklostret</p>	<p>Heinze's <i>Vinduespolering</i> Ole Suhrsgade 12 . Byen 2261 y Lev. til Assumptionsklosteret Rygaard</p>
<p>Bageri & Conditori F. WIENHOLTZ's EFT. Vesterbrogade 131 . Central 2821 Leverandør til Sct. Elisabeth Søstrene</p>	<p><i>Gør Deres Indkøb i</i> Kolonial-Lageret <i>en gros Lager . detail Salg</i> Blaagaardsgade 4 . Nora 5834 Leverandør til Sakraments Kirken</p>	<p>Brdr. Wiggers <i>Malermestre</i> Taarbæk Strandvej 45 . Tlf. Bellevue 154 Udfører Arb. v. Assumptionsklosteret Rygaard</p>
<p>C. J. Schledermann & Sønner MURERMESTRE . ENTREPRENØRER Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122 <i>Jernbeton</i> Murermester ved Sct. Maria Hospital</p>	<p><i>Støt</i> Frank Andersens Fond Postgiro 1087</p>	<p><i>Trykkeriet</i> DANMARK <i>ved Tjæder Nielsen</i> Brolæggerstræde 11 . Central 2979 Wibrandtsvej 75 . Amager 3986 Lev. til Sct. Elisabeth Hospital</p>

Mordet paa Efeuen *af Pierre l'Ermite*

Han var — paa Bunden — et udmærket Menneske. Men han tilhørte den idiotiske Generation — min egen Generation, — som var saa fuld af Menneskefrygt og Menneskehensyn, at der bogstavelig talt ikke var andet i den.

Han blev ikke noget som helst positivt — kun »neutral«, som saa mange af sine jævnaldrende. Gifte sig gjorde han heller ikke engang.

Stakkels Trophime — for han hedder oven i Købet Trophime! Han kunde ellers godt have gjort en Kvinde lykkelig — tror jeg da.

Trophime boede stadig i en lille Lejlighed nær St. Roch-Kirken; jeg lærte ham at kende, da jeg var Kapellan dér. Hans Stuer var fulde af fint Nips, Blomster og gamle Kobberstik; og Mélanie, Husholdersken, herskede over det hele.

Hver Formiddag, naar Trophime havde gjort et meget omhyggeligt Toilette, der skulde dække over alle Alderens Ska-vanker, og drukket Mélanies udmærkede Kaffe, gik han en lille Tur og købte Aviser og Cigaretter. Efter Frokost hvilede han sig for at samle Kræfter til Eftermiddagens Visitter og Aftenens Bridge, Teaterbesøg eller Koncert. Saadan levede han, som et civiliseret Dyr, der var angst og bange for alt, hvad der kunde genere eller bare koste den mindste Anstrengelse.

Alligevel kunde jeg godt lide Trophime. Egentlig vidste jeg

ikke hvorfor; men Følelser lader sig ikke kommandere. Jeg holdt af ham, skønt han var den mest topmaalte Egoist, og derfor kom det til alvorlige Diskussioner imellem os.

»Trophime — — tænker du nogen Sinde paa, at din Time nærmer sig?«

»Hvad for en Time?«

»Regnskabets Time — du ved godt, hvilket Regnskab jeg mener.«

»Vist saa — det er i Orden. Jeg har for længe siden i Rom købt et Dokument, som giver fuldkommen Aflad — absolut fuldkommen! Der er oven i Købet et Billede af Paven paa — jeg ved ikke, hvad det er for en Pave, men han er der — —«

»Bevares vel! Den Aflad gælder en *levende*. Men du er død!«

»Død! Jeg? Næ, ved du nu hvad!«

»Jo, du er. Hvis du bare kunde se din Sjæl, som den nu ser ud, kvalt af dine Synder—!—! I halvtredsindstyve Aar har du ikke opfyldt dine religiøse Pligter; det vil sige, at du moralsk set ikke har vasket dig i halvtredsindstyve Aar — —«

»Det er da kun ni og fyrre....«

»Kun! Og du med alle dine forskellige Skrøbeligheder — dit alt for høje Blodtryk! En Nat sender du Bud efter mig, — og saa kommer jeg for sent! Tænk dog alvorligt over alvorlige Ting! Pastor Audouin skal holde en glimrende Retræte i min Kirke. Tag dig sammen og gaa med til den.«

Han trak paa Skuldrene — en ligegyldig, intetsigende Gestus. Men jeg havde sat mig i Hovedet, at jeg vilde vinde denne Sjæl, og derfor mødte jeg op hos Trophime for at hente ham til Retrætens første Foredrag.

Ganske vist gjorde han Vrøvl, men jeg holdt godt fast — og jeg fik ham med.

Taleren greb ham — og han mødte frivillig op hver Aften siden.

I Kirken holdt jeg Øje med ham, og jeg opdagede, at de store Sandheder virkelig gjorde en Smule Indtryk paa den geléagtige Masse, han syntes at bestaa af.

Men jeg havde jo ogsaa faaet andre Sjæle af lige den modsatte Art til at bede for ham.

Imidlertid begyndte Djævelen, som hidtil havde ladet ham i Ro — han vandrede jo ganske af sig selv ad Helvede til — Djævelen altsaa begyndte nu en Modoffensiv og klamrede sig til Trophime med alle sine Kløer.

»Han tilhører mig!«

»Nej, han tilhører Gud.«

»Jeg har Hævd paa ham — — jeg har boet hos ham i et halvt Hundrede Aar!«

»Saa er det ogsaa paa Tide, du forsvinder.«

»Aldrig i Livet!«

Kampen blev haard, men Djævelen tabte stadig Terræn. Hans sidste Skanse var Mélanie, som var vantro og mere fjendsk mod Kirken end Trophime. Hun »kunde ikke udstaa Præster«, sagde hun.

Sluttes Side 299

Horisonten rundt

Katolsk Højskole

Tirsdag d. 29. April afsluttede Højskolen sit andet Semester med et velbesøgt Fællesmøde i Grundtvigs Hus. Ligesom ved Skolens første Fællesmøde i Efteraaret var *Hs. Excellence Biskoppen* kommet til Stede. Aftenen formede sig som en Hyldest til en Danmarkshistoriens største Skikkelser, Biskop Absalon. Den unge Kaptajnløjtnant *H. C. Engell* tegnede i et stort, vægtigt og velunderbygget Foredrag Absalons Personlighed og gennemgik hans baade dristige og kloge Ledelse af Danmarks Uden- og Indenrigspolitik i den Menneskealder, som førte Landet frelst op fra den lange Borgerkrigs Hærgen til vor Histories Storhedstid. Ogsaa Absalons Bispegerning omtaltes udførligt. Foredraget var baaret af varm Fædrelandskærlighed uden Brod mod andre Nationer, og Kaptajnløjtnanten fremhævede, at Absalon kun søgte at værne Danmark og genrejse Landet, ikke at drømme Stormagtsdrømme.

Som Ramme omkring Foredraget opførtes *J. Hammermüllers* Kantate med *Johannes Jørgensens* skønne Tekst. Den gamle Organist-Komponist stod atter paa Podiet og fik med ungdommeligt Temperament det store Kor, sammensat af Sangere fra samtlige københavnske Kirkekor, til at synge med særlig dramatisk Kraft og Udnyttelse af alle Kantatens musikalske Muligheder. Ved Klaveret glædede man sig over Organist *Frans Siegler's* Spil.

Inden Absalonaftenen tog sin Begyndelse havde Pastor *Knud Ballin* som Højskolens Leder givet en yderst interessant Redegørelse for Skolens forløbne første Arbejdsaar. Alle de store Fællesmøder har kunnet glæde sig ved stor Tilslutning, og trods Mørklægningens Vanskeligheder har de mange Fore-

dragsrækker bevaret deres trofaste Tilhørerkredse. For at kunne imødekomme alle beretigede Ønsker bad Pastor Ballin om, at man vilde henvende sig til ham, hvis man havde Forslag til Emner, som man mente, Højskolen burde tage op. Selv har Højskolen ogsaa et stærkt Ønske, den haaber at faa opfyldt, Ønsket om en endnu bedre Kursusdeltagelse af de helt unge. De har store Vanskeligheder med at finde Tid til Deltagelse i Højskolekursus, men det er netop dem, Højskolen i første Række er skabt for at betjene. Pastor Ballin nævnte ogsaa, at Højskolen søger at drage Provinsbyerne med ind i sit Arbejde, dels ved selv at arrangere Højskoleaftener rundt om i Landet, dels ved at yde sin Bistand til lokale Arrangementer af Højskolekarakter.

Ogsaa *Biskoppen* tog Ordet og udtrykte sin store Tilfredshed med det udførte Arbejde. Hans Excellence støttede ligeledes varmt Opfordringen til de unge om at dygtiggøre sig som Katoliker ved Højskolens Hjælp.

Katolsk Radiogudstjeneste

fra Sakramentskirken

Fredag den 9. Maj Kl. 9

Højmesse. Celebrant:

Pastor Cay Benzon

Prædiken:

Pastor Knud Ballin

Katolsk Radioklub Silkeborg

Paa given Foranledning meddeles herved, at vor katolske Radioklubs Tillidsmand m. m. ikke er som opgivet i Katolsk Ugeblad for 30. Marts Nr. 13, men at herværende Præstegaard røgter det omtalte Hverv.

Sognepræsten.

Mariaforeningen

Mariaforeningen er en af den katolske Menigheds ældste Foreninger (stiftet 1856) og har til Formaal at hjælpe værdigt trængende Dreng og Piger med Konfirmationsudstyr.

Præsterne og Sct. Josef Søstrene udvælger de mest trængende, og Nøden er desværre meget stor i de forskellige Sogne. Foreningen har i Aar kun været i Stand til i beskedent Omfang at hjælpe et lille Antal af de mange Ansøgere, da Priserne paa Sko og Tøj er steget, samtidig med at Bidragydernes Antal er formindsket. Nogle af vore Medlemmer er døde, og andre af vore gamle trofaste Bidragydere mærker selv Dyrtiden og maa indskrænke sig.

Den ny Styrelse tillader sig derfor at rette en høflig og indtrængende Anmodning til vore Trosfæller om Hjælp.

Det sker lettest ved at indmelde sig i Foreningen ved Henvendelse til et af Styrelsens Medlemmer eller ved blot at sende Aarskontingentet 5 Kr. pr. Post-Anvisning til en af nedenstaaende Adresser. Derefter vil Kontingentet hvert Aar blive opkrævet ved Postopkrævning.

Gaver eller større Aarskontingent modtager Foreningen selvfølgelig meget gerne med Tak.

Hele dette Aars Indtægt er nu brugt til at hjælpe Børnene ved den forestaaende Konfirmation, og Foreningen maa derfor appellere til gode Menneskers Medfølelse, saa Kassen atter kan fyldes, og Hjælp igen kan ydes ved næste Konfirmation. Styrelsen haaber ikke forgæves at have appelleret til vore Trosfællers gode Hjerte, og selv om alle sikkert i Forvejen er Medlem af mange Foreninger, haaber vi alligevel, at vort Opraab maa vække megen Interesse og bringe mange Indmeldelser i Foreningen.

Mange fattige og trængende Konfirmander vil til Gengæld være dybt taknemlige for Hjælpen paa deres Højlidsdag.

Styrelsen.

Harriet Zimmermann, Formand,
Frederiksborggade 54, 3.

Angela Osterhammel, Sekretær,
Frederiksborggade 54, 3.

Elisabeth Millech, Kasserer,
Amicisvej 11.

Ovenstaaende Opraab anbefales paa det varmeste.

5. Maj 1941.

✦ TH. SUHR

Hvad end han siger Eder — saa gør det!

Dette her er da noget positivt. Sidste Uge skrev vi om, hvad den saligste Jomfru *ikke* sagde. Havde hun ikke sagt andet end den Sætning, vi denne Gang har taget til Overskrift, havde hun dog prædiket et helt Evangelium. Ordene er faktisk ogsaa blevet kaldt »Marias Evangelium«.

De husker Omstændighederne. Men maaske De ikke har bemærket Evangelistens absolut naturlige Kunstfærdighed som Historiefortæller. Han udbroderer ikke alle Afskygningerne af de Tanker og Følelser, som gik gennem Guds Moders Sind. Saa-dan noget gør en moderne, »psykologisk« Romanforfatter med fortvivlende Kedsommelighed. Evangelisten venter, at De skal kunne gætte og gætte rigtigt! Jeg indrømmer, at han skrev for Folk, som talte Græsk og i hvert Fald var nogenlunde bekendt med den orientalske Verden, og for hvem Forholdet mellem Vor Herre og hans Moder var en levende Tradition. Vi Nordboer, som lever 2000 Aar senere, kan derfor ikke helt saa hurtigt følge med. Men her er altsaa Historien.

»De har ingen Vin«

Natanael fra Kana var fuld af Begejstring for sin nye Ven og fik baade Vor Herre og andre uventede Gæster med til den lille Bryllupsfest. Selv kendte han alle de tilstedeværende og var sikker paa, at det ikke gjorde noget. Det vilde det heller ikke have gjort, hvis bare ikke disse uventede Gæster fik de gjorte Forberedelser til at blive for smaa. Vinen slap op.

Nu ved jeg ikke, om Gæster, der laa ned ved et saadant Maaltid, havde Lejlighed til at flytte sig ret meget. (Den stakkels lille Brud og Brudgom sad i hvert

Fald paa Troner under en Baldakin, hun ganske knust under sin Krone og Hovedudsmykning). Mon den saligste Jomfru kunde hviske sin Bemærkning ganske stille til Vor Herre, fordi de elskværdigt havde givet ham Plads ved Siden af sin Moder? Hun sagde: »De har ingen Vin!«

Svaret til Maria

I Svaret, han gav hende, ved vi nu sikkert alle, at det Ord, vi saa klodset oversætter ved »Kvindex«, var det almindelige, høflige Udtryk, som blev benyttet, naar man talte til nogen, man skyldte Ærbødighed. Vi kan simpelthen oversætte det med »Moder...« De næste Ord er umulige at oversætte ordret fra deres aramæisk-græske — »Hvad er det for mig og for dig?« Paa dette Sted ligger der nok en Tilbagevisning i disse Ord, men det behøver der ikke at ligge. Det er næsten ordret det samme som et Udtryk, Araberne bruger den Dag i Dag, og hvis Betydning er ganske afhængig af, hvilken Tone det siges i; almindeligvis kan Ordene oversættes med »Vi behøver ikke at tage os af det«, »Vær ikke ængstelig«.

(Hvis nogen, der mener at vise Vor Herre Ærbødighed, kan tænke sig, at Han, som i alle Henseender var den fuldendte Søn, kunde tildele sin Moder en uhøflig, offentlig Irettesættelse, saa kan vi kun trække paa Skuldrene).

Maria kendte Sønnens Hjerte

Hendes Ord havde været et tilskyndende Spørgsmaal — »vilde han ikke gøre noget?« Noget; ja men hvad? Han gik jo ikke omkring med et Vinlag! Der *laa* i Ordene, om han vilde gøre et Mirakel. (Bemærk

hendes Tro. Endnu havde han ikke øvet et Mirakel, men hun var vis paa, at han kunde...) Som Grund til at tilbagevise Tilskyndelsen sagde han, at hans Time endnu ikke var kommet... Hvilken Time? Jeg beklager, at jeg trods St. Augustin og andre maa sige, at det *ikke* var hans Lidelses »Time«. Hvorfor *skulde* det have været det? Hvilken Forbindelse kunde der have været? Hin Lidelses Time var jo den, hvor han ikke skulde øve flere Mirakler. Da vilde det være »deres Time og Mørkets Magt«. Nej, han mente Timen, hvor han skulde gøre Mirakler. Naar *var* denne Time? Naar hans offentlige Virksomhed skulde begynde og dermed hans messianske Mirakler.

Og dog vidste hun, at han alligevel agtede at gøre noget! Hun kendte hans Hjerte — endnu bedre end selv hin Kvinde, som han tilsyneladende afviste saa barsk, og som blev ved med at hønfalde. Med et tilfreds Smil vendte hun sig til Tjenerne og sagde: »Hvad han end siger Eder — gør det!« Og han gjorde Miraklet. Læg vel Mærke dertil! Han havde ikke ment at gøre det; og skønt det strengt taget ikke var Tidspunktet til at gøre Mirakler, gjorde han dog dette sit første Mirakel paa hendes Forbøn og »aabenbarede sin Herlighed«, tilføjer St. Johannes.

Dette er en Forklaring af disse Ords *Omstændigheder*, og jeg fortsætter ikke med en moralsk Kommentar til dem.

Mødet i Malvern igen

Jeg vender mig til det allerede flere Gange nævnte anglikanske Møde. Det satte sig visse mægtige Maal, der utvivlsomt udkræver store Mirakler — ikke saa meget, fordi Maalene er store, men fordi de alle udkræver en *Hjertets Ændring* hos Menneskenes store Masse, og det kan kun Helligaanden bevirke. Mødedeltagerne vilde ikke have benægtet det. Vi regner med denne Ændring. Blot vi oprigtigt beder om den og bliver ved med at bede!

Om Mødets Udtalelser om internationale Forhold siger jeg naturligvis ikke noget. Men det havde kraftige Meninger om selve Handels- og Finansvæsnets Natur. »International Handel maa være en Udveksling af Varer, som svarer til et virkeligt Behov, og ikke en Kamp for en saakaldt gunstig Handelsbalance«. »Vi maa genvinde Ærbødigheden for Jorden og ikke lænere betragte den som et Reservoir for potentiel Rigdom, der maa udnyttes, men som et Forraadskammer, vi er helt afhængige af...« »Vi maa fastholde, at Produktionen er til for Forbrugets Skyld... I vid Udstrækning drives Produktionen ikke for at forsyne Forbrugeren med Varer, men for at skaffe Producenten Profit... Denne Metode, som behandler baade menneskeligt Arbejde og menneskelig Behovstilsfredsstillelse som Midler til at

opnaa et uægte Maal — Pengegevinst —, bliver Kilde til Arbejdsløshed i Hjemlandet og farlig Konkurrence om de fremmede Markeder... Pengesystemet maa administreres saaledes, at det, som Samfundet kan producere, bliver gjort tilgængeligt for Samfundet, idet Tilfredsstillelsen af de menneskelige Behov akcepteres som Produktionens eneste sande Formaal«. Og meget mere af denne Slags.

At dette vil medføre en gigantisk Omformning er ganske klart. Talerne sagde, at det *skulde* iværksættes, »hvilke Midler, der end maatte« anvendes. Et farligt Udtryk, som aabner Døren for alle Slags Revolutioner. Det blev ubetænksomt sagt, sikkert i et Øjebliks Ophidselse, men burde ikke være blevet trykt i et Øjebliks Ophidselse. Lad os gaa let hen over det.

Millionær Psykologi

Har De læst nogle af Amerikaneren Norris' Romaner, f. Eks. »*The Pit*«, der handler om Børsen, hvor de amerikanske Hvede-Finansmænd spiller Harsard om Hveden? De behøver ikke at sige, at jeg jo ikke kender noget til finansielle Metoder, hverken i Amerika, England eller Danmark. Det gør jeg ikke. Men jeg har kendt adskillige amerikanske og engelske (om end ikke danske) Finansmænd, og jeg kan se, at deres *Tankegang* er blevet rigtigt fremstillet af Forfatteren.

De er som oftest gode Familiefædre (i Almindelighed med en enkelt Datter...), undtagelsesvis har de litterære Interesser, tiest er de meget velgørende overfor *Institutioner* (Kirker, Hospitaller, Biblioteker), og de er ivrige til at spille Golf... men de bliver ligefrem ædt op af deres finansielle *Spil*, som et Menneske ædes op af en Kræftsygdom. De er ikke engang væsentligt optaget af at samle sig en Formue sammen (selv om deres Koner er det), men af at besejre den rivaliserende Gruppe. Med ethvert Middel. De kan i Forbigaaende indse, at deres *Spil* kan ødelægge en Million smaa Bønder og Arbejdere og bringe Sult over hele Folkeslag i en eller anden Egn af Verden, men det er der ikke noget at gøre ved. Mennesker tæller ikke med i dette *Spil*. Rede Penge tæller. Eller ikke engang rede Penge, for deres Millioner er kun til paa Papiret. Imens bliver — som De godt nok ved — hele Tons af Kaffe eller Hvede lømt ud i Havet. For at holde Priserne dør, hvor de vil have dem...

Men dette er Gangstervæsen. Ikke blot er det ikke kristent, men det er ikke menneskeligt. Det er Tyveri, Løgn og Manddrab i den store Stil. Og det er dette, som har været »normalt«. Det hørte med til »de gode gamle Dage«. Og det er dette, som Cecil og Gilbert Chesterton var og Belloc og (det maa indrømmes) H. G. Wells er i *Krig med*.

„Se, jeg er

Herrns Tjenerinde -“

Carl Bloch:
Mariæ Bebudelse

Gør vi selv vore Kirker til Museer?

Er vi? Kender vi overhovedet noget til det? Og hvis vi kender det, sætter vi os saa kraftsløse paa vore Sofaer og bræger: »Jamen, hvad kan jeg gøre?»

Vi indrømmer, at Biskopperne ikke skal skrive Hyrdebreve i Stil med den Bog af en Vanderbilt (hvis Fornavn jeg har glemmt), som ophidsede hele hans »Kaste«, fordi den viste, hvad de havde været i deres Luxusdage, og hvad de var blevet til, da Krakket i 1929 lod det hele ramle sammen paa en eneste Nat — selv om ogsaa de byggede det op igen, saa hurtigt de bare kunde. Vor Herre sagde udtrykkeligt, at han ikke var blevet sendt for at skille Lovtrætte mellem den ene Mand og den anden (Luk. 12,14; ogsaa Moses blev spurgt, hvem der havde gjort ham til Dommer i en vis Mordsag, 2. Mos. 2,14). Men det tilkommer aldeles givet de Kristne, der akcepterer Herrens Lov, saaledes som den udtales af Paven, Biskopperne og Præsterne i Lydighed mod disse, at vi skal *anvende* den og anvende den baade i stor Skala og i Detaljer.

Gør de det ikke, saa vil del sige, at de simpelthen opfordrer til at gøre deres Domkirker til Museer, saaledes som det ikke blot er sket i Rusland. Og gør de det, og skulde saa alligevel deres Domkirker blive lavet om til Museer, og skulde St. Peters Kuppel blive hombet — nuvel, saa har ogsaa Bygninger deres Martyrium, og Messeofret kan høres frem lige saa godt i en Hytte eller Hule.

Genforening uden Rom

Ærkebiskoppen af York, William Temple, er en særpræget Personlighed; han er Søn af Ærkebiskop Temple af Canterbury, der var en gammel Herre, gjort af Staal. Det var ham, Skoledrengen sagde om: »Temple er et Bæst, men et retfærdigt Bæst.« Sønnen blev 23 Aar gammel Universitetslærer i Oxford i Filosofi; Rektor da han var 29,

Biskop ti Aar senere og Ærkebiskop i en Alder af 47, og det er sandsynligt nok, at han vil blive den første Præsident for det længe-ventede Kirkernes Verdensraad, hvis det nogensinde bliver til noget. Sker det, bliver det kun til en Snakkebutik, i Fald den katolske Kirke ikke har noget at gøre med det — og det kan den ikke have.

Men jeg er sikker paa, at hvis Paven sammenkaldte en Konference af alle de Mennesker, som er ivrige efter at skabe en god Fremtid, og undlod at nævne selve Ordet »Kirker« (som der ikke er nogen Mening i), omtrent ligesom da den afdøde Pave skabte et Akademi af Videnskabsmænd, hvilken Religion de end havde, saa vilde han bestemt opnaa en ganske forbløffende Tilslutning, undtagen maaske fra den stadig mere bitre Orient.

Men det er ikke min Sag. Skal jeg være ærlig, tror jeg heller ikke, at Ærkebiskop Temple er teologisk og filosofisk veltrænet nok til at kunne trænge ned til de Principper, som ligger dybest nede. Han er ogsaa handicappet af Visheden om, at 90 p.Ct. af den anglikanske Kirkes Medlemmer vil være uenige med ham om de fundamentale Ting eller ganske uklare angaaende disse Ting. Alligevel havde han Ret, da han sagde, at »Krigen maa ikke betragtes som et isoleret Onde uden Sammenhæng med den vestlige Civilisations almindelige Kaar... Den er *et Symptom* paa en udbredt Sygdom, som er Følge af, at vi har mistet Overbevisningen om Guds Virkelighed og Guds Karakter. Vi trænger til et nyt Samfund — en ny Enhed af Religion, Moral, Politik og Økonomi«. Og det er netop, hvad vi gør.

Penge fordærver

Det er interessant at se, hvordan disse Mænd stadig kommer tilbage til »Pengene«. *Kærligheden* til Pengene (ikke Pengene selv), sagde St. Paulus, er Roden til alle Slags (ikke »alle«) Onder. Jeg husker, at jeg spurgte mig selv, hvorfor jeg syntes,

at den en kort Tid berømte Lytton Strachey (Forfatter til »Dronning Victoria«, »Elisabeth og Essex« etc.) skrev daarlige Bøger. Jeg spurgte: Er det, fordi han holder af at faa heroiske Personligheder til at tage sig hverdagsagtige ud? Maaske. Er det, fordi han gør Krav paa at kunne aflæse Menneskers skjulte Sind bedre, end jeg tror noget Menneske virkelig kan gøre det? Muligvis. Saa gav han selv Svaret: »Min *Bankdirektør* siger til mig, naar jeg skal skrive en ny Bog... Maaske han ikke mente det, og dog var det mere end en halv Sandhed. Penge som *Formaal* ødelægger enhver Virksomhed. En Bog, der ikke skrives af Overbevisning eller af en Slags idealistisk Inspiration,

SANDHEDENS
REDSKAB —

er den katolske Presses Parole!

Er De klar over

at det er KATOLSK AKTION
at medvirke for den katolske
Presses Udbredelse, og

har De tænkt paa

at Deres Indsats i dette Arbejde er
at medvirke for Udbredelsen af

Katolsk Ugeblad

Danske Katolikkers Blad

Abonnement
kan tegnes gennem
Postvæsenet

men for at tjene Penge, vil blive daarlig som *Kunstværk*.

Altsaa Aand! Nu nærmer Pinsen sig! Da Maria var blevet overskygget af Helligaanden, gik hun »ilsomt op i Bjergene«. Lad os ikke være ynkelige: »Vi er saa faa!« Hun var kun een,

Apostlene kun tolv! »Vi har saa ringe Indflydelse.« Apostlene var kun en Slags jyske Fiskere! *Expecta Dominum* — Se hen til Herren! Vær mandige! Og i min Gud vil jeg entre selv den højeste Mur i Verden!

C. C. Martindale S. J.

Julian den Frafaldne

»Du har sejret, Galilæer!«

Aaret 313 havde været af afgørende Betydning for Forholdet mellem Kirke og Stat i det romerske Kejserrige. Efter Sejren over Maxentius, som Kejser Konstantin den Store mente, de Kristnes Gud havde hjulpet ham til, besluttede Kejseren at give den kristne Kirke Borgerret i sit Rige, og samtidig bad han om at maatte modtage Daaben. For Kirken, der i tre Aarhundreder havde ført en haard Kamp for sin Eksistens, en Kamp, der havde kostet Tusinder og atter Tusinder af Mennesker Livet, var det, som om en herlig Foraarssol havde vundet Magt over Vinterens Mørke. Overalt blev Kirker rejst, og Folket kom i store Skarer for at modtage Undervisning og Daab i Kristi Navn. Snart talte Kirken aabenlyse Tilhængere i alle Befolkningslag, lige fra Slaver til højtstaaende Embedsmænd og Officerer. Mange af Tidens store Lærde blev Kristi Disciple, og i alle Skoler og Universiteter fandtes kristne Lærere. Kirkens Liturgi udfoldede sig i al sin Skønhed, og det syntes, som skulde den kristne Moral vinde Magt ogsaa i det offentlige Liv.

Vel var der meget at anke over endnu, thi de hedenske Sædvaner havde stor Magt over Sindene. Konstantin selv blev Offer for sine ubændige Lidenskaber, idet han lod sin egen Søn myrde paa Grundlag af en falsk Anklage, og snart efter sin Hustru, der var Ophavsmand til Anklagen.

En ny og frygtelig Tragedie

fulgte Kejsers Død. Konstantin havde bestemt, at hans tre Sønner og to af hans Nevøer skulde overtage hver sin Del af Riget, men Hærens Officerer frygtede, at dette skulde medføre en Splittelse af Imperiet. Derfor greb de til den Udvej at myrde de to Nevøer og Konstantins Svoger. Kort Tid efter var Konstantius, Konstantins eneste tilbageblevne Søn, Enehersker over hele Imperiet. Eneste legitim Arving til Riget var Konstantius Brodersøn, Julian, som er gaaet over i Historien under Navnet Julian den Frafaldne.

Julian havde arvet sin Slægts voldsomme Temperament. Han var intelligent og lærenem, men samtidig en Drømmer og Fantast. Fra sin første Ungdom nærede han lidenskabelig Kærlighed til de gamle hedenske Forfattere, som han læste med stor Omhu. Denne Kontakt med Hedenskabets fornemste Repræsentanter fyldte Ynglingens Sind med storslaaede Drømme om at genskabe et hedensk Imperium. At hans kristne Lærere ikke i Tide skred ind, har sin Forklaring deri, at Ungdommens Uddannelse endnu i meget væsentlig Grad var baseret paa Kendskabet til den græske Filosofi og den klassiske Litteratur. Desuden skjulte Julian sin Kærlighed til Hedenskabets og lod i sin ydre Optræden, som om han var en Tilhænger af den kristne Tro. Ret tidligt blev den unge Tronarving sendt til Universitetet i Konstantinopel. Her viste han en saa tydelig Interesse for

den hedenske Filosofi, at man med Rette betragtede ham som en vordende Fører for en hedensk Reaktion. Konstantius kaldte ham derfor tilbage og sendte ham til Nicomedia, hvor han hos Biskop Eusebius traf Filosofen Libanius, der fik en afgørende Indflydelse paa hans Liv. Noget senere blev Julian Ven med en anden Filosof, Maximus, der skulde blive en af hans ivrigste Medarbejdere i Kampen mod Kristendommen.

Efter et kort Ophold i Frankrig, hvor Julian havde vist sig at være saavel en dygtig Administrator som en heldig Hærfører, trak det op til en Krig mellem Konstantius og Julian, fordi denne havde ladet sig udraabe til Cæsar i Paris uden Konstantius' Billigelse. Endnu inden det kom til et Slag, døde Konstantius, og Julian blev udraabt til Kejser.

Snart tog Kampen mod Kirken sin Begyndelse, en Kamp som Kejseren førte med utrættelig Energi lige til sin Død. En Regn af Forordninger blev udstedt, som skulde lamme den kristne Kirkes Indflydelse paa det offentlige Liv. Først skulde Hæren renses: alle kristne Symboler blev fjernet fra de militære Estandarter. Højtstaaende Officerer blev afskediget, og i flere Tilfælde landsforviste, hvis de ikke foretrak at rejse af egen fri Vilje. Overfor Soldaterne greb man til den Udvej, at de før Lønningsudbetalingen fik udleveret noget Røgelse, som de skulde opofre til Krigsguderne i deres Overordnedes Paasyn. Nægtelse af denne Offerhandling medførte Afskedigelse og i mange Tilfælde haarde Straffe. Alle Administrationens Embedsmænd blev underkastede samme Behandling, og mange blev saaledes tvungne til at give Afkald paa deres Arbejde af Loyalitet overfor deres Samvittighed. Det blev ligeledes kristne Lærere forbudt at undervise i Skolerne, og alle kristne Undervisningsanstalter blev lukkede. Kejser Julian, der i sin Egenskab af Filosof ønskede at have et Renommé som tolerant, undskyld-

te i et Brev dette Overgreb med, at det absolut ikke var hans Hensigt at forhindre de Kristne i at tro, hvad de vilde, blot ansaa han det ikke for rimeligt, at de stolte hedenske Filosofer og Forfattere blev forklarede for Ungdommen af Mænd, der aabenlyst nægtede Gudernes Eksistens. Iøvrigt vilde Julian helst undgaa at gøre de Kristne til Martyrer for deres Tro. Fortiden havde vist, at det ikke var Vejen at gaa, om man vilde Kristendommen til Livs. Langt mere ønskede han at give Folket det Indtryk, at de Kristne var Forbrydere mod Staten og en Kilde til Revolution og Forfald. Derfor lod han de mest energiske Forkæmpere for Troen sætte i Koncentrationslejr, hvor mange af dem snart afgik ved Døden paa den ene eller den anden Maade.

Tilskyndet af sine Raadgivere tog Julian ligeledes fat paa at bearbejde den offentlige Mening. De kristne blev kaldt »Gallilæerne«, og en Flod af Smædeskrifter og Sange blev fordelt over hele Riget. Hovedmotivet i denne Propaganda var, at ingen romersk Borger med Respekt for sig selv kunde tro paa, at Verdens Frelse var afhængig af en Tømrer fra Gallilæa. Kun uvidende og svage Individuer kunde hengive sig til den Slags Drømmerier og viste allerede derved, at de ikke havde nogen Værdi for det menneskelige Samfund.

Som et andet Middel i sin Kamp søgte Julian at sætte Splid mellem de Kristne, idet han af alle Kræfter pustede til den Kamp, som alt længe havde staaet paa mellem Kirken og Arianismen. I Virkeligheden opnaaede han kun, at mange fik Øjnene op for, hvad der stod paa Spil, og at de Kristne knyttede sig nærmere til hinanden.

Lige saa lidt Held havde Julian med sig, da han under megen Staahej paatog sig at genrejse Templet i Jerusalem og gengive det jødiske Folk dets Helligdom som et Bevis paa, at Kristus ikke havde sejret. Templet blev ødelagt som Følge af et

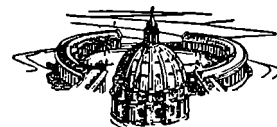
Jordskælv, og de Kristne fik et Argument i Hænderne, som for Datidens Mennesker var af stor Vægt.

Mange Bestræbelser blev foretaget for at genoplive Hedenskabet. Som han var Hærens og Administrationens øverste Leder, vilde Julian ogsaa være Rigets Ypperstepræst. Overalt hvor han kom frem, elskede han at tale om Guderne, hvis Tjener og Udsending han var. De hedenske Præster blev organiserede i et Hierarki, der ganske svarede til det kristne Præsteskabs. Som de Kristne skulde ogsaa de hedenske Præster prædike under Gudstjenesterne, og Hymner og Salmer afsynges. For at udkonkurrere de Kristnes karitative Institutioner, lod Julian oprette hedenske Statsanstalter med lignende Formaal.

Endelig elskede Kejseren at omgive sig med saa megen hedensk Pomp som muligt. Saa snart en Lejlighed bød sig, lod Julian afholde store Forsamlinger, hvor han i lange Taler forherligede sig selv og sine Bestræbelser for at gengive Imperiet dets svundne Storhed. Han rettede en glødende Appel til Folket om at bidrage paa sin Vis til at naa det ønskede Maal. Naar Kejseren havde talt, tog en af hans mange Filosofer til Orde for at tolke Folkets usigelige Kærlighed til Herskeren og forsikre Kejseren om dets Troskab. Disse Forsamlinger overværedes af store Skarer, men noget praktisk Resultat kom der ikke ud af dem i det lange Løb. Mange fik endog netop ved disse Lejligheder Øjnene op for det latterlige i hele Situationen, men ogsaa for de Farer, den indebar.

Fra kristen Side forholdt man sig roligt afventende. Naar det gik for vidt, protesterede man bestemt, og om nødvendigt brød man aabenlyst med Kejseren. Dette var især Tilfældet blandt de højerestaaende Officerer, som Julian havde set sig nødt til at beholde paa Grund af deres Dygtighed, eller blandt de kristne Filosofer, Julian havde haft som Lærere og gerne vilde vinde for sig. Kristne Forfattere

Fortsættes Side 303

URBI ET ORBI

I Anledning af Jesu Selskabs 400-Aars Jubilæum har den hellige Fader modtaget Jesuittergeneralen, P. Wlodimir Ledóchowski og samtlige Medlemmer af Selskabets Kurie i Audiens. Generalen fornyede Jesuitternes Troskabsløfte mod Paven, og den hellige Fader berømmede i sin Tale Selskabets store Stifter og Ordenens fortræffelige Virksomhed i Kirkens Tjeneste.

Den hellige Thomas af Aquins Fests er blevet fejret med stor Højtidelighed ved samtlige spanske Højskoler. Ministeren for den nationale Opdragelse har erklæret Helgenens Mindedag for en Festsdag for det spanske Universitet, og i en officiel Meddelelse herom fastslaaet Dagens Navn som »Studenternes Dag«. Da Spaniens Genopbygning og Fornyelse — udtaler Ministeren — i alt væsentligt bygger paa den katolske Religions evige Kulturs Grundlag, er det kun rimeligt, at Mindet om denne Visdommens og Hellighedens store Forbillede præges dybt i den studerende Ungdoms Sjæl, den Mand, som allerede Middelalderen smykkede med Hæderstitlen »Doctor angelicus«. Dagen fejredes ved alle de spanske Højskoler med Forelæsninger over katolsk Filosofi, og den spanske Undervisningsminister overværede Højtidelighederne ved Universitetet i Madrid, hvor Dagen indledtes med en Festgudstjeneste.

I nærmeste Fremtid afholdes der en eukaristisk Kongres i Camaguey paa Kuba. Samtlige kubanske Biskopper deltager i Festlighederne.

Det katolske Universitet i Fordham i Staten New York fejrer i Aar sit 100-Aars Jubilæum. Det oprettedes i 1841 af franske Missionærer og ledes nu af Jesuitterne.

Hver Gang jeg besøgte Stockholm, maatte jeg op paa «Skansen» Her faar man nemlig Sverige præsenteret som paa en Bakke: Huse og Stæder, som de endnu i vore Dage findes i Svea Rike's vidtstrakte Provinser, fortæller om Landsdelenes Særpræg og Beboernes Maade at leve paa. Der saavel som paa Musæerne finder vi vidunderlige Husflidsarbejder, der lindrer Folkedragterne i brogede Farver. Øjet kan ikke blive træt af at beundre at den Skønhed og Rigdom.

Men jeg kunde aldrig blive den Opfattelse kvit, at Virkeligheden maatte betyde langt mere for Øjet end al den Skønhed, der her var hobelet sammen paa eet Sted: blot man kunde se den i selve Landskabet, hvor den havde til Huse.

Jeg blev bestyrket i den Tro, da jeg en skønne Søndag saa Folk fra Dalarna i deres Dragter til Hjemmesse i St. Eugenia Kyrkan i Stockholm.

Et Glimt af al den Herlighed blev det da ogsaa forundt mig at se, da jeg foretog Turen fra Hålsingland ved Sveriges Østkyst til Trondhjem ved Atlanterhavet. Mellem Brække over Østersund og Storlien for Toget af Sted gennem Jämtland. Alligevel fik

Tværs gennem Jämtland

Fra Bottniska Viken til Atlanterhavet

vi Tid til at kigge ud og beundre dette ædle Landskab med dets Seer og Skove, Bjerge og Enge og Marker.

Da Toget slandsede i Brække og vi fik Tid til at strække vore mædige Lemmer, var det med ærlig Længsel, jeg tænkte paa et Besøg i Ragunda lidt længere mod Nord-Øst. I dets gamle Kirke vidner Danmarks Rigsvaaben om den Tid, da Ragunda i Jämtland var en af de mest frem-skudte Poster i det dansk-norske Rige.

Jämtlands Historie kender jo til op og ned. Fra den forhistoriske Tid gemmer det paa Tegninger ridset i Klippevæggene. Kristendommen menes at være indført af Svenskere. Landskabet hørte iøvrigt i hele den katolske Tid til Uppsala Stift, skønt

hundrede politisk var en Del af Norge. I den nordiske Syvaarskrig erobredes det ligesom under Karl IX af Svenskerne, men blev givet tilbage ved Fredenslutningen. Først Akterne ved Freden i Brønnebro afstod Landet til Sverige. (1288, 1645).

Men snart Blik det videre, forbi skønne, næsten uoverskuelige Seer, majestætiske Granskove op ad stejle Skrånter, foran dem et Tæppe af lysegrønne Enge, hvor Høet var slæbt op. Stellet omkring Storsjoen (447 km²), der ligger 282 m over Havel, bar Frugtbarhedens Præg. Der ligger Østersund, med dets moderne Raadhus, som Byen ikke megen Tid til Eftertanke. Togi plejede af Sted. Forbi et

→ Jämtland — i al sin Prægt og Herlighed

→ Folkedans i Dalarna

Tekst:
K. Pauli S. J.

saa at dets Behoere kunde tage paa Udflygt og beundre Guds dejlige Natur, for om et Par Dage at køre videre og saa slandsede et nyt Sted.

Jämtland er blevet til Sveriges mest fremragende Turistegn. Og det med Rette. Thi skønt og sundt er her. Der søger trætte Mennesker Lise, der finder brystsyge og nervelidende Mennesker Helbredelse i Fjeldluft.

Videre, videre! Hvad kan vi da se endnu? Snart er vi jo i Storlien, der ligger i det store Pas, som fører ned til Atlanterhavet, kun 592 m over Havel. Men Øst for Grænsebyen hæver Areskulan sig til 1420 m, paa venstre Haand ligger Snasahagarna 1465 m over Havel.

Da Toget var paa den norske Side, sad jeg stadigvæk og mindedes Solens voldsomme Kraft saa højt mod Nord; mindedes Hæstens Tid; mindedes en Kane, der af Heste blev trukket over Grasset, medens Bernene jublede af Glæde. Den var jo ikke moderne, men praktisk, naar det gjaldt at bjerge Høet hjem fra de høje liggende, stejle Skrånter. Men frem for alt mindedes jeg de vejrbidte Træk hos den stedlige Befolkning, der fortalte om haardt opslidende Arbejde, om Sommeren paa Marken og om Vinteren i de sne-dækkede Skove — Træk, der lader Godhedsfuldhed lille igennem.

A Ung Pige fra Jämtland i Nationaldragt

Fotos:
Sverige
i bilder

→ Areskulan

A I Ragundas gamle Kirke sidder Danmarks Rigsvaaben om det lange Spænd af Aar, da Ragunda var en Grænsepost i det dansk-

Liturgisk Kalender

Maj:

9. F. I Dag fejres MARIAS BE-
BUDELSE (858); 2. Sæt
Bønner (kun i stille Mes-
ser): St. Gregor af Nazi-
anz ([42]).
11. S. 4. Søndag e. Paaske (587);
2. Gudsmoder ([90]), 3.
For Kirken ([123]) eller
for Paven ([122]), 4. Om
Fred.
12. M. † St. Nereus, St. Achilleus,
St. Domitilla og St. Pan-
cratius (909); 2. Gudsmo-
der ([90]), 3. For Kirken
([123]) eller for Paven
([122]), 4. Om Fred.
13. Ti. St. Robert Bellarmino
([41]); 2. Om Fred.
14. O. † St. Bonifacius (911); 2.,
3. og 4. som Mandag.
15. T. St. Johannes Baptist de la
Salle (911); 2. Om Fred.
16. F. † St. Ubald (912); 2., 3. og
4. som Mandag.
17. L. St. Erik, Konge af Sverige
(912); 2. St. Paschalis
Baylon (913), 3. Om Fred.
18. S. 5. Søndag e. Pauske (590);
2. St. Venantius (914), 3.
Om Fred.

Anm. Paa de med † mærkede Dage
kan Præsten efter frit Valg læse Sjæ-
lemesse og andre Votivmesser, hvor-
for man paa disse Dage ikke kan
regne med, at de her angivne Mes-
ser læses.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sam-
mensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (an-
svarshavende) og J. BERG.
Dannevirkegade 19, København V, Telefon Eva
2512 (træffes i Almindelighed bedst Kl. 14-15
og 18-19).

Ekspedition: Boyesgade 8 A St., København V,
Tlf. Eva 1898, Kl. 15-17.

Kassererkontor: St. Annæ Plads 28, Post-
giro 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Cen-
tral 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge
og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland
18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bla-
dets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BØGER

»Det kimer i fjærne Riger«

»Del kimer i fjærne Riger«.
Anmeldt af Johannes Jørgen-
sen.

Hvis denne Bog, i Steden for at
være udkommet Aar 1941 i Køben-
havn paa det unge Mohnske For-
lag, havde foreligget som et Manu-
skript paa Pergament eller — end-
nu bedre — som en Papyrusrulle
fra en svunden Tid, vilde en mo-
derne Textkritiker kunne faa Stof
til en interessant Doktorafhand-
ling. Det vilde nemlig være ham
klart, at denne uensartede Samling
Texter ikke kunde stamme fra en
enkelt Skribent, men at der her
maatte foreligge en Række Skrifter
fra forskellige Perioder og af for-
skellige Forfattere, og at disse er
bleven samlede, omarbejdede og
overarbejdede til en rent ydre Hel-
hed af den Mand, hvis Navn staar
paa Titelbladet, men som kun er
at anse for Skriftets Kompilator.
Det vilde falde en sliq Exeget let
at paavise, at vi her staar overfor
meget forskellige Forfattere. Der er
for det første *Lyrikeren*, hvem Af-
snittet Side 10—48 uden Tvivl maa
tilskrives. Vi betegner denne Text-
samling med Bogstavet L. Nær L
staar S — *Salmedigteren* — der
maaske retteligst bør sondres i to:
S₁, som viser tydelig Paavirkning
fra oldgræsk Liturgi, og S₂ (Side
96—103), der er stærkt præget af
gammelnordisk Salmedigtning, især

af den saakaldte »Grundtvig«, un-
der hvilket Navn som bekendt en
Gruppe samarbejdende Digtere har
virket. En tredje Textgruppe dan-
ner Prosa-Afsnittene — dels »Le-
genger« (P₁, Side 49—88, — å propo-
s, hvorfor har Udgiveren glemt
at vedføje Sidetal i Indholdsforteg-
nelsen?), dels de novellistisk holdte
»Hændelser« (Side 125—171). Vi
betegner denne Forfatter med P₂
— dog bør maaske Stykket »Over
Ævne« rettelig tilskrives en tredje
Forfatter). Alle disse fem Text-
grupper (altsaa L, S₁, S₂, P₁ og
P₂) er endelig bleven gennemarbej-
dede og overarbejdede af Udgive-
ren, hvis symbolske Navn —
Schindler, den som lægger Tag paa
Huset¹⁾ — turde være et Pseudo-
nym, hvorved Forfatteren har vil-
let antyde, at det er ham, som har
bragt hele denne rige Høst under
Tag. (Mod denne Hypothese taler
dog, at en Skribent med samme
Navn har levet i Danmark fra 1893
indtil videre.²⁾)

*

Ja, saaledes kunde det være gaet

¹⁾ Det i Schwarzwald og Mellemtysk-
land overhovedet velkendte
Tag af flade Træspaaner, de saa-
kaldte Schindeln (jfr. Wagner:
»Alemannische Baukunst, Leipzig
1856, II, S. 56—57).

²⁾ Se Krak: »Blaa Bog«, Kbhvn.
1941, S. 1046.

Th. Frobenius & Co.

Kirkeorgelbyggeri

KGS. LYNGBY Telefon 755 og HORSENS Telefon 498

Har bygget Orglerne i:

Rosenkrans Kirken, København, St. Vincents Kirke, Helsingør,
Immaculata Kirken, København, Katolsk Kirke, Ålborg,
Katolsk Kirke, Silkeborg, Set. Annæ Kirke, København,
Sct. Laurenti Kirke, Roskilde.

ARNOLD BUSCK

INTERNATIONAL BOGHANDEL

Stort Lager af dansk og
udenlandsk katolsk Litteratur

Hurtig Forskrivning fra Udlandet

Kjøbmagergade 49 . Telefon Central 2453

Køb hos vore

Annoncører

Peter Schindler, om han havde haft det Uheld at være en Samtidig af Moses, Jesaja, Habakuk eller en anden forsvarsløs Oldtidsforfatter. Thi den — ikke Høstbuket men Vase fuld af Sommerblomster, han her har plukket i sit Foraars Have og sin Manddoms Skov, er i Virkeligheden saa broget mangfoldig, at det vel kunde klø i en Textkritikers Fingre efter at faa den plukket itu. Iøvrigt har Schindler paa Forhaand gjort en saadan Exeget Arbejdet let — han vedgaar selv i et Forord, at meget af det, han har samlet i dette Bind (en Anthologi, om man vil) stammer fra »Bøger, som forlængst er udsolgt«, andet »fra Bøger, som aldrig bliver solgt« (det er formodentlig hans bedste), atter andet er Optryk af Bidrag til Julehæfter og anden periodisk Litteratur. Og Samlingens Fremkomst just nu — den markerer ikke noget literært Jubilæum — maa ses i Sammenhæng med sidste Kapitel af dens umiddelbare Forgænger »Kølvand og Skinnestribes« — Kapitlet om »Indvé« — *Farewell to all that ...*

»Tro har den, for hvem meget er helligt,« siger Verner von Heidenstam i Digtet om »Himladrottningen i Hedæ«. Og just dette er Grundtonen hos den Digter, man møder i »Det kimer i fjærne Riger«. Derfor blev Schindler en Vandringsmand til hellige Steder. De gamle Islændere sagde om en Mand, der aldrig havde været udenfor Øen, at han var *heimskr* — og det var ingen Kompliment, hvilket bl. a. ses af, at Ordet paa Svensk, i Formen *hemsk*, betyder »uhyggelig«. Det var for de vidtfarende Vikinger og Opdagelsesrejsende ufatteligt, at man saadan kunde sidde som en Østers paa sin Banke, naar hele den vidunderlige Verden ventede derude, og Æventyr stod gyldne i Horisonten. Schindler har aldrig været »hemsk« — man ser det af Dateringerne paa hans Ungdoms Digte — der staar ikke blot Paris og Rom, ikke blot Fiesole og Siena, men Subiaco i Sabinerbjærgene, men Bettona i Umbrien (ingen anden Lyriker, hverken dansk eller italiensk, har fundet denne lille Flække et Vers værd — men en Helgen laa begravet i Kirken) og et endnu mere ube-

kendt lille *paëse* et Sted i Abruzerne, *Mercogliano di Cardinale...*

Og saa var det dog netop dér, i det fjærreste Fjærne, mellem de blaaeste Bjærge, at Vandringsmanden hørte det kime i Danmark. Han sidder ved et italiensk Bord, med italiensk Solskin om sig, italiensk Drue i sit Glas — og saa er der pludselig en Gøg, der kukker — som Gøgen kukker hjemme ved Eremitagen. Og med et Tab af hele sit Hjærte gaar han ud af Italiens Dør — den Dør, ingen har lukket efter sig uden med Længsel efter atter at aabne den...

Jeg har endnu kun talt om Lyrikeren, men Schindler er meget mere. Der er Legendeforfatteren — jeg vil kun nævne to Stykker — Legenden om de to gamle Eneboere i den ægyptiske Ørken, hvor »Sahas og Nubiens Løver brøler«, mens den ene af de to lægger den anden i Graven — og »Purgatoriebiografen« med sit dybe Kendskab til moderne Storstadsungdom og dens Indstilling overfor Religion. Derimod vil jeg rigtignok meget haabe, at hin »ny Jord, hvor Retfærdighed bor«, ikke maa blive indrettet efter det af Schindler, i Fantasien »Da Dyrene blev salige«, udarbejdede Program! Som gammel Zoolog kan jeg paa ingen Maade gaa med til, at Hvalfisken skal blive »saa graciøs som en japansk Silke-Karpe«, og at Turtelduerne skal faa »Farver som Papegøjer fra Sumatra og Haler som Ceylons Paradisfugl« — huha da! Saa hellere beholde den gamle zoologiske Have, som vi kender og er glade ved.

Det er kun en Fantasi, vil Forfatteren sige — og han skal faa Lov til at fantasere. Der er Steder, hvor hans Indbildningskraft løfter ham til de højeste Højder — jeg tænker paa Dommedagsbilledet fra »Efter Ævne« med Guldportene fra Joakim Skovgaard's Maleri — »de store Evighedens Porte, Guldporte indadtil, Mørkeporte udadtil — de Porte, i hvis Brag Himmel og Jord skal gaa under«. Hos Joakim Skovgaard sidder Englen med Flammesværdet udenfor Paradismuren — Schindler har set en Ting, Mesteren ikke fik Øje paa, en lille, rørende, menneskelig Ting — en Engel, som indtil det sidste Øjeblik

holder Døren paa Klem for at se, om der dog ikke skulde være én endnu, der kommer og vil ind...

Maaske vil mere end én Læser staa spørgende overfor visse Skildringer af, man kunde næsten sige, hyggeligt Hjemmeliv i Himlen — »Vorherre vandrede langs Paradisets Mur i den sidste Aftensol, mens et Par Engle havde travlt med at hænge Skyer op og polere Stjærnerne til Natten« eller saadan: »Der stod et Par Engle paa Mælkevejen og frøs« eller denne Skildring af himmelsk Travlhed før Dommegadag: »Mikael havde travlt som aldrig før — Stager skulde flyttes, Stjærner skulde tændes, Hærene skulde opstilles med fuld Rustning — de sorte, røde og bleggule Heste hver for sig«. Sligt er i Slægt med Karlfeldts Dalmålinger, med Bondens primitive Tro, der ikke subtiliserer eller allegoriserer Skriftens Ord, men naar der staar skrevet »Heste«, saa er det vel ogsaa Heste!

Iøvrigt viser Schindlers Salmedigting i denne Bog til fulde, hvor dybt rodfæstet den kristne Tro er i hans Sind. I dette Afsnit af Bogen har han skænket Danmarks katolske Kirke et Sangværk, ingen anden nordisk Mission har Mage til.

Vadstena, April 1941.

Johannes Jørgensen.

Mordet paa Efeuen

fortsat fra Side 289

Djævelen forskansede sig altsaa hos hende og prøvede ad den Vej at faa Magten tilbage over den ulykkelige Mand.

»Hvis jeg gaar til Sakramenterne, vil jeg ikke have, at Mélanie faar noget at vide derom!« sagde Trophime til mig.

»Nej, nu har jeg aldrig kendt Mage!«

»Mélanie, ser du, er — — naa ja, hun er altsaa Mélanie. Hun har kendt mig i Masser af Aar, og hvis hun faar at vide, at jeg har været til Kommunion, vil hun lade mig høre derfor evindeligt!«

»Jeg maa sige, du er modig!«

»Aah — jeg har vel nok Ret til at holde Mélanie udenfor, hvis jeg vil!«

»Ja-ja, da — naar du absolut vil. Men jeg synes sandelig ...!«

Saa gik det da til paa følgende Maade:

Trophime modtog den hellige Kommunion anden Paaskedag, og Mélanie fik ikke noget at vide.

Han satte sig til Morgenbordet og tog sin Serviet, Mélanie skænkede den kogende hede Kaffe og gik. Næppe var hun ude af Døren, før Trophime sprang op og hældte Kaffekoppens Indhold ned i Urtepotten til en pragtfuld Stue-Efeu, der var Husholderskens Stolthed; og den fandt sig i at faa den brændende Vædske over sine Rødder uden at kny. Derpaa stak Trophime to Rundstykker i Lommen og begav sig af Sted til St. Roch for at gøre sin ophøjede Pligt paa den tarveligst mulige Maade. Men — han gjorde dog sin Pligt.

Et Par Dage efter saa jeg Efeuen og fik virkelig ondt af den. Den saa meget syg ud. Skoldende varm Kaffe er bestemt ikke passende Næring for Potteplanter!

Da Mélanie saa, jeg betragtede den, kom hun hen og beklagede sig:

»Jeg kan da ikke begribe, hvad der gaar af den! Saadan er den kommet til at se ud i Løbet af fireogtyve Timer!«

»Den har maaske faaet Frost?« sagde jeg. »Eller maaske har den en Slags Forkølelsesfeber — først for varm og saa iskold.«

»Det kan jeg da ikke tænke mig — jeg har passet saadan paa, at den ikke fik Træk — —«

»Ja, men den ser rigtignok mærkelig ud — som om den var blevet gul af Ærgrelse — —!«

I dette Øjeblik sparkede Trophime mig ganske eftertrykkeligt. Men jeg bar mig ad som Efeuen — jeg fandt mig i det uden at klage.

Nu haaber jeg inderligt, at Trophime tager sig sammen, inden han skal til Kommunion næste Gang, og lader være med at skolde den smukke Araucaria, som jeg var højsindet nok til at sende Mélanie.

Er Gud vor Fader, saa er vi hans Børn.

Der kan ikke være Tale om en Fader, uden at man samtidig tænker paa Børn. De to Begreber hører sammen. Gud er vor Fader som Skaber, Verdens Styrrer og Slægtens Forløser. Saa er vi hans Børn og af tre Grunde. Den vigtigste er den sidste, fordi *Forløsningen gav os mest.* »Se, hvilken Kærlighed Faderen har vist os, siden vi kaldes Guds Børn og ogsaa er det,« udraaber Apostlen Johannes fuld af Beundring (I. Jo. 3,1). De, hvem Jesus har givet Magt til at blive Guds Børn, »er født af Gud,« siger den samme Apostel i sit Evangeliums første Kapitel.

Dette Forhold fortjener at blive undersøgt lidt nøjere endnu. Vi er nemlig ikke Guds Børn i den Forstand, hvori Jesus Kristus er og kaldes Guds Søn. Vi er kun adopterede Børn, *han* er Faderens virkelige Søn. Men nu maa vi vogte os for at mene, at denne Adoption fra Guds Side ikke er andet og mere end en borgerlig Adoption, som jo kun bestaar i et juridisk Forhold. Adopterende Forældre kan ikke give deres Adoptivbarn noget af deres eget Liv. Men det gør Gud, naar han antager os i Barns Sted. Daabens Sakramente, gennem hvilket vi modtager det første Pant paa Forløsningens Vælgning, er nemlig en Genfødsel. Herren selv siger til Nikodemus: »I maa fødes paa ny.« Saaledes som, hvad der er født af Kød, er Kød, paa samme Maade er det, som er født af Aanden, Aand (Jo. 3,6—7). »I er genfødt,« siger Apostlen Petrus i sit kraftige Sprog, »ikke af forgængelig Sæd, men af uforgængelig ved den levende Guds Ord« (I. Pet. 1,23). *Der indtræder en fysisk, ikke blot en juridisk Forandring med os, naar*

Daaben gør os til Guds Børn. Vi modtager Helligaanden i vor Sjæl og guddommeligt Liv, og af den Grund adopterer Gud os som sine Børn. Det er det, St. Paulus tænkte paa, da han skrev: »I har ikke paa ny faaet en Slavcaand, saa I behøver at frygte, nej, I har faaet en Barnerettens Aand, som lader os raabe: Abba, Fader« (Ro. 8,15).

Naar vi altsaa efter Daaben paa en ganske ny Maade er udmærket med Guds Aasyns Træk, om jeg saa maa sige, saa forstaar det sig af sig selv, at *vi nu ogsaa skylder vor Fader i Himlen mere end de, som ikke er døbt.* Adel forpligter. Gud maa i højere Grad end jordiske Fædre og Mødre forlange, at hans Børn under alle Forhold viser ham Kærlighed og Tillid, Ærhødighed og Lydighed. Denne Pligt paahviler os i Livet og i Døden, i gode og onde Dage, i Lykke og i Ulykke. Saa naturligt og selvfølgelig dette Krav end er, godtgør Erfaringen alligevel Gang paa Gang, at vi begynder at vakle og svigte, saa snart Forsynet i Stedet for Lykke og Velvære sender Prøvelser og Ubehageligheder. Saa opdager vi pludseligt, at den Opgave, vi har overfor Gud, ikke er Leg, men stor Alvor, og at det koster indre Kampe og Selvovervindelse, hvis man vil vedligeholde det Sindelag, som ene sømmer sig for Guds Børn.

Dette meget vigtige Punkt maa vi se lidt paa endnu for at sikre os mod den Fare, at vi svigter vor første og helligste Pligt i tunge Timer. Lad os først og fremmest være opmærksomme paa *den store Uvidenhed*, der lægges for Dagen, saa snart Trængslernes Time har slaaet, det være sig

for den enkelte eller for en hel Nation. Alle Vegne møder man Folk, der har den Opfattelse, at kun jordisk Lykke og Velvære var et Bevis paa Guds Fadergodhed mod os, medens de Lidelser, som vi fra Tid til anden bliver hjemsoget af, skulde være et tydeligt Tegn paa Guds Uvilje og fjendtlige Sindelag mod os. Det er, som om i hvert Slægtled hin Haabløshed paa ny vilde give sig Luft, som den lidende Job en Overgang var behersket af, da han sagde: »Gud har bøjet min Ret, har spærret min Vej, har afklædt mig for min Ære, har brudt mig ned overalt og oprykket mit Haab som Træet. Han regner mig for sin Fjende« (Job. 19,6 ff.)

Bare nu alle de, som efterligner den klagende Job, ogsaa vilde efterligne ham i det Øjeblik, han giver Gud en uforbeholden Opregnsning! Angrende i Støv og Aske fortrød han sine Ord, saa snart den rette Erkendelse havde sejret over Uvidenheden. Han tog sine Beskyldninger tilbage og sagde: »Jeg talte uden Forstand om noget, som var mig for underfuldt, og som jeg ikke kendte til« (42,1—6).

Vi har tidligere (i femte Kapitel om Fadervor) udførligt talt om Guds Hensigter med det onde i Verden. Af de forskellige Formaal, han vil opnaa ved at sende Lidelser, skal vi nu kun standse et Øjeblik ved det ene. Alle, som kender Herrens hellige Lov og de dertil knyttede Løfter om Løn henholdsvis Straf, og som med denne Rette-snor sammenligner Menneskenes Adfærd i vore Dage, maa blive helt bange. De kommer nemlig uvilkaarligt til det Resultat: Verden er fuld af Synd. Det ser ud, som om hver især følte Trang til at lægge sin Part ovenpaa den store Bunke. Baade i det offentlige og private Liv er der utallige, der kun gør, hvad der passer dem, uden Hensyn til Herrens Bud og Befalinger. Den højeste Herre og Dømmer er fuldstændig glemmt og forsømt. Naar nu Guds Haand rører den dødsyge Verden, er det

ikke af Fjendskab. *Han saarer for at læge*, ligesom en Kirurg, der bruger Kniven. Lidelserne sendes som Lægedom. Den syndige Slægt skal kaldes paa bedre Veje og ved timelige Ulykker frelses fra evig Fortabelse. Er dette ikke stor Kærlighed?

Det er dette Standpunkt, Guds Børn nødvendigvis maa indtage, naar Krig og Dyrtid og andre Ulykker gør det mørkt omkring dem. Det vilde være ganske uværdigt at se anderledes paa Guds Raadslutninger og Styrelse. At Gud med Riset og haarde Slag maa hjemsoge en Verden, der skammeligt svigter hans Lov og ringeagter hans Trusler, er et simpelt Retfærdighedskrav. Men Retfærdigheden kommer aldrig alene. Samtidig staar altid Guds barmhjertige Løfter ved Magt: »Min Naade tager jeg ikke fra dem, min Trofasthed svigter jeg ikke. Jeg svigter ikke min Pagt og ændrer ikke mine Læbers Udsagn« (Ps. 88,33 ff.)

Det rette Syn paa Tingenes Gang er det første, Guds Børn søger for. Men det er ikke det hele. De bør ogsaa væbne sig med *den kristne Taalmodighed*. Det er jo ved Hjælp af denne Dyd, at Guds Søn har frelst os paa Korset. Vor førstefødte Broder bør vi ligne, navnlig jo mere vi nærmer os de sidste Tider. Skriften siger, at Guds Børn i de store Trængsler, som forestaar, skal udmærke sig ved deres Taalmodighed og Tro. (Jo. Aab. 13,10 og 14,12). Udholdenhed har for Resten altid været nødvendig, baade i det gamle og nye Testamentes Tid, og dette var Guds Børn ogsaa altid klare over. Derfor læser vi i Jobs Bog (5,17 ff.) »Lykkelig den Mand, som revses af Gud. Ringagt ogsaa ikke den Almægtiges Tugt. Thi han saarer, og han forbinde. Han slaar og hans Hænder læger. Seks Gange redder han dig i Trængsel, og syv Gange gaar Ulykken uden om dig.« Gid alle, der kalder sig Guds Børn, maatte have den gamle Tobias' Eksempel for Øje og efterligne denne Mand, som i Tabet af sit Syn saa Guds faderlige Styrelse og udraabte: »Jeg priser dig

Herre, Israels Gud, fordi du har revset og saa helbredt mig.« (Tob. 11,17). Ja, i gode og onde Dage lovpriser Børnene deres Fader i Himlen.

Endelig skal der her gøres opmærksom paa en *Fejl*, som ganske særlig bør undgaas i Trængselstider. Vi er saa let tilbøjelige til at mene, at *Gud ikke kender vor Nød og ikke bryder sig om os*. Lige det modsatte er Tilfældet. Vor Frelser selv siger om dem, som for hans Skyld hades af alle og bliver forraadt af Brødre, Frænder og Venner, at »ikke et Haar paa deres Hoved skal gaa tabt« (Lk. 21,18), og i Johannes' Aabenbaring erklærer han med rene Ord: »Alle dem, som jeg elsker, dem revser og tugter jeg« (3,19). Hvor løgnagtig er altsaa ikke den Fristelse, der tilhviser os: »Gud ænser ikke din Nød.«

Alt, hvad en Kristen bør huske og gøre, naar han i vanskelige Tider virkelig vil vise sig som Guds Barn, kan læses i Hebræerbrevets 12. Kapitel. Lad os slutte denne Artikel med at anføre de vigtigste Formaninger: »Min Søn! Tænk ikke ringe om Herrens Tugtelse. Vær heller ikke forsagt, naar du revses af ham. Thi hvem Herren elsker, ham tugter han. Og haardt slaar han hver Søn, som han tager sig af. Hold ud og lad dig tugte. Gud handler med jer som med Sønner. Thi hvad er det for en Søn, som Faderen ikke tugter? Hvis I er uden Tugtelse, hvori dog alle har faaet Del, da er I jo uægtefødte og ikke virkelige Sønner. Aandernes Fader tugter os til vort Bedste, for at vi kan faa Del i hans Hellighed. Al Tugtelse giver dem, som er blevet skollet ved den, Retfærdighedens fredfyldte Frugt« (12,5—11).

Dette er altsaa Guds Børns Syn paa Lidelsesproblemet. Samtidig ved de, at der aldrig kommer mere, end de kan taale; at de aldrig er alene med deres Kors, men at Guds hjælpende Naade ogsaa er der for at lette Byrden; og at Meningen med det hele er: et overskydende Maal af Retfærdighedens fredfyldte Frugt. F. K.

Doktor Johnsons Dom

af G. K. CHESTERTON

I en Række Numre i Foraaret vil vi bringe et Skuespil af den store Forfatter G. K. Chesterton. Han har kun skrevet to Skuespil; det ene »Trolddom« er flere Gange blevet opført herhjemme; det andet er det, vi her begynder Oversættelsen af. Da det udkom i 1927, var det forsynet med et Forord af C. C. Martindale S. J., som blandt andet skrev: »Naar De har læst Stykket, er De pludselig klar over, at en Del af Deres store Tilfredshed skyldes, at De har kunnet holde af alle Personerne, som optræder i det. De fleste moderne Romaner faar Dem til undrende at spørge, om der er en eneste af Personerne i dem, som De virkelig synes om. Her havde Forfatteren saa god en Chance til at gøre disse Mennesker til Slyngler eller i hvert Fald til Fæ. Det er en Del af hans store Højsind — af hans Visdom, som er bedre end al mulig Dygtighed — at han ikke benyttede sig af disse Chancer.«

Skuespillet foregaar paa den amerikanske Borgerkrigs Tid, dels paa Hebriderne, dels i London. Vi anfører lige til en Begyndelse, Personlisten og opfordrer Læserne til at følge med fra Begyndelsen. Pater Martindales Anbefaling behøver ikke at suppleres med yderligere Ord.

PERSONERNE

IAN MACLEAN
MOIRA (hans Hustru)
JOHN SWALLOW SWIFT
MARY (hans Hustru)
GRANT AF INVERBALLOCH
JAMES BOSWELL AF AUCHIN LECK
DR. JOHNSON
KAPTAJN DRAPER
JOHN WILKES
MARQUISE DE MONTMARAT
MR. BURKE
CROCKFORD
SORTE FRANK
EN TJENER
TO GRENADERER

1. AKT

Et vildsomt Kystparti ved Hebriderne. En større Klippeblok og en mindre nedenfor denne danner en Slags naturlig Trone. Der er en Række Salubirke eller andre Træer med slanke Stammer, og i Forgrunden ligger der spredt en Dyrge Grene og Kviste, som er hugget af disse Træer. Paa den ene Side ligger der en stor Gryde ved Strandbredden. En Sækkepibe høres i det fjerne. Lyden kommer nærmere, og Ian Maclean træder spillende ind. Han gaar et Par Gange Scenen rundt, sætter sig derefter paa Klippesædet og lægger Sækkepiben fra sig.

IAN: Det er den Melodi, som min Far spillede om Morgen

før det store Slag som Dødskvad for Venner og Fjender. Han spillede ogsaa sin egen Dødssang, for han faldt paa Culloden Hede.

MOIRA (hans Hustru, som træder ind): Jeg troede, du samlede Kvas til Baalet.

IAN: Jeg skal nok samle Kvas til Baalet. Men derfor er det nu alligevel min Fars Dødssang, og det sømmer sig, at den bliver spillet. Han var Maclean'ernes bedste Sækkepibespiller, og han sagde til mig, at jeg skulde blive ved med at spille den Melodi, til Prinsen vender tilbage.

MOIRA: Jeg tror, du glemmer andre Ting, som din Fader sagde. Han sagde, at vi altid skulde give de fremmede at spise og varme dem ved Baalet. Og nu

er der langt ude fra Havet kommet to fremmede i en Baad til denne Ø — en Mand og hans unge Hustru. Jeg ved ikke, hvem de er, for de taler nok det saksiske Sprog, men ikke paa samme Maade som dem fra Lavlandet.

IAN: Det er uden Forskel, hvem de er. Vi maa give dem en Seng og Mad og Drikke samt Varme ved Baalet, og vi maa aldrig spørge dem om deres Navn. Naar fremmede kommer, er det gode Mænds Pligt at holde Fest for dem. Men siger de deres Navne, kan det meget godt være, at det ogsaa er gode Mænds Pligt at slaa dem ihjel.

MOIRA: Hvordan kan vi holde Fest for dem, hvis du ikke vil tænde Baal og sætte Gryden over?

IAN: Der var engang en Mand af Macleans Slægt, som boede i et ensomt Taarn ved Glencoe Forbjerg, og til ham kom der en Vandrer en Aften, da der var Storm over Højene (Moira stamper utaalmodigt), og Maclean gav ham sit sidste Brød og sin bedste Vin og saa efter ham fra Taarnets Tinde, da han drog bort før Daggry. Da blev han grebet af stor Længsel efter at vide, hvem den fremmede var, skønt han allerede var langt borte. (Moira begynder at samle Kvaset og lægge det tilrette til Baalet). Derfor raabte han sit Spørgsmaal efter ham, og som Svar kom Vinden tilbage med Navnet paa de forhadte Campbell's fra Glenlyon. Saa greb Manden paa Taarnet sin Musket og skød den anden ned paa lang Afstand, og da han havde gjort det, sagde han: »Han døde kun een Død, men jeg fortjener at dø to Gange«, og to Gange stødte han Dolken i sig og faldt død ned for Foden af sit eget Taarn. Og da han stødte Dolken i sig, raabte han højt: »Dette er, fordi jeg har holdt Gilde for en Campbell, og dette er, fordi jeg har dræbt en Gæst.«

MOIRA (skarpt): Saa, nu er dit Baal parat. Sæt nu Gryden over, for den stakkels Mand og hans unge Kone fryser, naar de kommer ude fra Havet. Hvor de kommer fra, lader sig ikke sige,

for Baaden kom hverken fra Skotland eller fra Irland, men lige vestfra, ude fra det store Hav.

IAN: Det maa være fra St. Brandons Ø, som ligger paa den anden Side af Solnedgangen; for St. Brandon sejlede —

MOIRA: Sætter du saa Gryden over?

IAN: Gryden har ingen Vinger. Den flyver ikke sin Vej, som Duncan Macnabs Gryde gjorde det, fordi han havde fornærmet Elverfolket. (*Moira tager fat i Jerngryden, og begynder at slæbe den hen mod Baalet*). Tre Gange satte han Gryden paa et nyt Sted, og tre Gange saa han den flyve gennem Luften sammen med Fuglene og Morgenskyerne, fordi —

Fortsættes

Du har sejret, Galilæer

fortsat fra Side 295

skabte en Litteratur, der i Form og Dybde kunde tage Kampen op med den hedenske. Betegnende for Tiden er det, at en af Munkevæsenets store, den hellige Basilius, netop da gjorde sin store Indsats for Munkelivets Udbredelse. Kirken øvede sin Gerning blandt Menneskene uden at vige en Haarsbredde fra den Vej, Kristus havde beordret den at gaa, om det saa kostede Livet. Denne Kendsgerning finder sit Udtryk i følgende Anekdoter: »En Dag traf Filosoffen Libanius, der var en af Julians nærmeste Medarbejdere, en Kristen paa Gaden. En Samtale indledtes, og Libanius udbredte sig i lange Lovtaler over de mange glimrende Reformere, Kejseren gennemførte. Den Kristne lyttede høfligt, men tavs. Libanius sluttede endelig sin Ordstrøm med Spørgsmaalet: Men hvad laver Jeres Tømrer fra Gallilæa? Svaret faldt kort og præcist: En Kiste til Din Kejser.« Verden var blevet en Sandhed rigere, og alt taler for, at Kirken snart efter var en Martyr rigere.

I ethvert Tilfælde gav Historien snart den Kristne Ret. Julian blev indviklet i en Krig med Persien, og under en Kamp nær ved Babylon blev Kejseren

saaret til Døden. Beretningerne om selve Dødsøjeblikket varierer. Nogle Historikere fortæller, at Kejseren til det sidste underholdt sig med sine Filosofer om Sjælens Udødelighed og Guderne's Storhed. En anden Tradition beretter, at Kejseren udaandede, idet han fremstønnede Ordene: Du har sejret, Gallilæer!

Beda.

Rationeringsmærker og Feriebørn

Indsamlingens første Uge gav som nævnt Bidrag fra 12 Hjem. Anden Uge bragte med 35 nye Givere Tallet op paa 47. De nye Bidragydere er disse:

E. A.; E. Ledel, Taastrup; Anon., København; Fru Harris, Odense; Anon., Aarhus; Anon., Kbhvn.; Anon., Kbhvn.; Anon., Kbhvn.; G. Knudsen, Kbhvn. Ø.; Simonsen, Nyk. F.; Husmoder paa Østerbro, Søndergade 64, Aarhus; Marie Christensen, Kbhvn.; Mildred Jensen, Vanløse; Anon., Kbhvn.; Anon., Vejle; Fru Ramm, Fredericia; G.

Lange, Kbhvn. Ø.; V. Emborg, Kbhvn.; Anon., Kbhvn.; Fru Janning, Kbhvn. S.; Fru Laur. Andersen, Kbhvn.; Egehøuset, Vedbæk; Præstegaarden, Næstved; Fru Christensen, Næstved; Irma Larsen, Kbhvn.; E. Scheel, Kbhvn.; E. Dahlerup, Virum; Gerda Juncker, Kbhvn.; Tertiær Sr. Margrete af Cortona, Kbhvn. N.; Clarasvej, Ordrup; Duval, Hellerup; Anon., Silkeborg; G. H., Kbhvn.

Der er nu tilsammen modtaget 504 Rugbrødsmærker + 450 gram i Smaamærker, 167 Franskbrødsmærker, 1 Sigtebrødsmærke, 77 Sukkermærker, 199 Smørmærker, 162 Grynmærker, 78 Haandsæbemærker, 52 Vaskepulvermærker, 5 Margarinmærker.

Desuden har vi modtaget 5 Kr. kontant og 2 Stykker Haandsæbe.

Vi er simpelthen overvældede, men vi fortsætter Indsamlingen.

For at kunne foretage en retfærdig Fordeling af Mærkerne beder vi katolske Feriehjem og lign., som gerne vil have Andel i dem, skrive til os inden d. 20. Maj og fortælle om Antallet af Børn, og hvor længe de opholder sig paa Feriehjemmet. Alle Henvendelser stiles til Katolsk Ugeblads Redaktion, Dannevirkegade 19, København V.

D. K. K. F.

Katolsk Samariterkolonne

Danmarks katolske Kvindeforbund indbyder alle katolske Samariter til Møde Tirsdag d. 13. Maj Kl. 20¼ i Forsamlingssalen, Bredgade 67 A, til Stiftelse af en Samariterkolonne under »Dansk Røde Kors«. Samariterkolonnens Opgave er ved indendørs og udendørs Øvelser og Foredrag, at dygtiggøre sine Medlemmer i Samaritergerningen, og saaledes vedligeholde og uddybe det ved Samariterkursus'et lærte.

Den hellige Kamillus af Lellis er Samariterkolonnens Værnehelgen.

Fru E. Jacobæus har lovet at paatage sig Hvervet som Kolonnefører, og Dr. med. Blixencrone-Møller fungerer som Kolonnelæge. Pastor K. Geertz-Hansen er knyttet til Kolonnen som dens Præst.

D.K.K.F.s Samariterkursus 1941

Ogsaa i Aar har D. K. K. F. ladet afholde Samariterkursus, der ledes af Dr. med. Blixencrone-Møller. 26 Deltagere gik op til Eksamen d. 8. April, og alle bestod.

Week-end paa Trørødhus

Søndagene d. 18. og 25. Maj kan

unge Piger komme til Trørødhus paa Week-end Ophold fra Lørdag Aften til Mandag Morgen. Der er Messe i Kapellet.

Deltagerne bedes selv medbringe Tørkost og Sukker samt Lagener og Haandklæder. Prisen er fra 4 Kr., og i denne er beregnet 1 Gang Middagsmad og 4 Gange Kaffe (The). Tilmeldelse i god Tid til D. K. K. F.s Sekretariat, Ndr. Frihavnsgade 26, Grevinde Scheel, Telf. Øbro 9250.

Medlemsaften i D. K. K. F.

Mandag d. 19. Maj afholder D. K. K. F. sin sidste Medlemsaften i denne Sæson, i »Palais de Noblesse«, Amaliegade 16.

Forfatterinden Fru Karen Plovgaard har lovet at holde Foredrag. Nærmere Bekendtgørelse om Foredragets Titel samt om Klokkeslet følger.

Retræte paa Trørødhus

I Dagene fra d. 17. til d. 24. August afholdes Retræte med Højskole paa Trørødhus under Ledelse af Pater J. Coenen S. J. Nærmere Bekendtgørelser følger senere. Tilmeldelse til Sekretariatet, Ndr. Frihavnsgade 26, Grevinde Scheel, Telf. Øbro 9250.

KATOLSK SCENE

Under Medvirksomhed af Sangere fra Sakramentskirken Kor
opfører Store Bededag, Fredag den 9. Maj Kl. 20,15
i Salen ved ST. ANNÆ KIRKE, Dronning Elisabeths Allé

»LADEN« og »DEN GODE VEN«

af C. C. Martindale S. J.

Billetter à 1 Kr. faas hos Portneren ved St. Annæ Kirke og Jesu Hjerter
Kirke samt i Katolsk Boghandel

Frank Andersens Fond

Formaal: Katolsk Ugeblad
gratis til ubemidlede Unge

Vi har endvidere haft den Glæde
at modtage:

Ordrup K. U. K.

Lørdag d. 17. Maj Kl. 20 paa
ORDRUP HOTEL (ikke som
meddelt i Charl. Palmehave!)

Program:

1. Formanden byder Velkommen.
2. Danmarksfilmen i Farver.
3. Farvefilmen om Danmark paa Verdensudstillingen i New York.
4. Evt. Kongefilmen.
5. Korte Oplysninger om K. U. K., vort Arbejde og vort Formaal.

Derefter spiller et godt Orkester til Kl. 1. Ind imellem er der korte, sjove Sketches o. desl.

Alt dette for kun 1,75 Kr. Billetter faas hos K. U. K.'s Medlemmer og ved Kirken.

Paaklædn.: Fortrinsvis Sommerkjole. (Vi bliver mange, saa der er varmt nok).

Alle K. U. K.'ere kommer naturligvis, men vi haaber ogsaa at se hele Menigheden. Især vore unges Forældre indbydes hjerteligt, for at de kan danne sig et Indtryk af den Forening, deres Børn staar i. Punkt 5 paa Programmet er særlig beregnet paa Forældrene.

Køb Billetter nu! Kun begrænset Antal. Kr. 1,75.

Anker og Erling	2.50
Mærkaterved:	
P. Oppermann	4.00
Vibeke Emborg	4.00
S. Nordrup Olsen	20.00
Ruth Mayer	12.00
Poul Sarrild	14.00
Anna Christensen	10.00
Niels Frederiksen	4.00
Martha Hansen	1.40
Ordrup K. U. K.	44.00

Ialt 115.90
Tidligere indkommet 4787.75

Fondets Formue 4903.65

Hjertelig Tak!

Vore Venner kan med os glæde sig over, at vi nu er rykket de 5000 meget nær; der mangler ikke helt hundrede Kroner, som man ser. Det sidste Fremstød skyldes Mærkatsalget, som Hr. Filip Lange stadig har holdt i Aande. Andre Vidnesbyrd om Interesse for Fondet er et Maleri af Hr. Kunstmaler Kristian Morgen; det forestiller et »Stilleben«. Endvidere har vi modtaget en Kliché og Reproduktionsret af en Tegning, udført af Gerda Ploug Sarp. Den forestiller H. C. Andersen i Selskab med »den lille Pige med Svovlstikkerne«. Bestyrelsen vil nu træffe Bestemmelse om, paa hvilken Maade disse Gaver bedst kan udnyttes til Fordel for Fondet. Bidrag til Fondet kan indbetales paa Post Konto 1087, Frank Andersens Fond, København N.

Rosenkranskirken

Mand. 12. Maj Kl. 19½ Møde for Mændenes Kongregation i Forbindelse med Majandagten. Torsd. 15. Maj Kl. 19½ Møde for de unge Pigers Kongregation i Forbindelse med Majandagten.

Sakramentskirken

Fred. 9. Maj Kl. 20 Menigheds-møde i Gymnastiksalen. Bill. à 50 Øre faas paa Kirkens Kontor. Spejderoptræden, Spejderfilm, Pakkeauktion. Sønd. 11. Maj Kl. 7 stille Messe. Kl. 9 Prælatsmesse, under hvilken Biskoppen meddeler Konfirmationens Sakramente. Kl. 17 Andagt. Onsd. 14. Maj Kl. 20 Ungdomsmøde i Gymnastiksalen. Bill. à 50 Øre faas paa Kirkens Kontor. Foredrag af stud. mag. Hans Bang. Forskellig Underholdning.

Jesu Hjerter Kirke

Sønd. 11. Maj Kl. 8½ pr. Fælleskommunion for de unge Mænds Kongregation. Mand. 12. Maj Kl. 20 Møde for samme Kongregation. Torsd. 15. Maj Kl. 20 Møde i Røde Sal for Mændenes Kongregation.

St. Antoni Kirke (Brønshøj)

Tirsd. 13. Maj Kl. 20 Ungdomsmøde.

St. Dominikus' 3. Orden

Møde med Gennemgang af Reglen Onsd. 21. Maj Kl. 20.

Musikafte

paa Sankt Knuds Skole

11. Maj Kl. 20.

Billetter à 50 Øre faas hos Portneren, Stenosgade 4.

Lad Ugebladet

indbinde ...

sees ved De, hvor De kan finde det — og vore smukke Farver i Shirting vil tage sig ud i Bagreolen.

1 Aargang i eet Bind Kr. 5,50

1 to Bind Kr. 7,50

Halshirting med Gulddtryk

Vi afhenter gerne Bladene

Ugebladets Trykkeri

Svanemosegaardsvej 4 . Telefon Nora 89 08

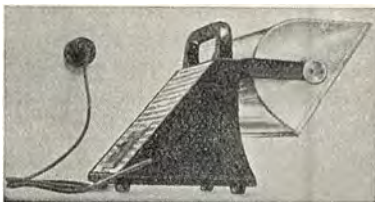
Læs Berlingske Tidende

BATAVIA

den ideelle Java-Kaffeerstatning
nærmere kan ikke naaes
sendes over hele Danmark

Aage Andersen

Amagerbrog. 22 . Amg. 730 . 9505
Batavia Kaffe St. Kongensg. 36-38
Central 3574

Salg og Udlejning af Lysbade-lamper og alle elektromediciniske Apparater.

Dansk Røntgen-Teknik A/S

København
Telf. 4229

Aarhus
Telf. 6545

Leverandør til de katolske Hospitaler

Sommermarked i Brønshøj

Søndag d. 8. Juni afholder St. Antoni Menighed i Brønshøj sit årlige Sommermarked, til Fordel for Menighedens Arbejde. Vi beder Venner tænke paa os med en Gave til Boderne. Ved at ringe til Pastor Knud Ballin, Bella 1700, vil Gaverne med Tak blive afhentet. Nærmere Program vil senere fremkomme.

Academicum Catholicum

Ordinær Generalforsamling holdes Onsdag d. 14. Maj Kl. 19 $\frac{1}{2}$ i Boyesgade 8.

Dagsorden:

- 1) Beretning om Foreningens Virksomhed i det forløbne Aar.
- 2) Aflæggelse af Regnskab.
- 3) Eventuelle indsendte Forslag.
- 4) Valg af Administratores.
- 5) Valg af Revisorer.
- 6) Eventuelt.

Forslag, der ønskes behandlet paa Generalforsamlingen, skal senest 5 Dage forinden med Navns Underskrift tilstilles Administratores (Sekretær: Civilingeniør James Hamm, Blidahpark 29, Hellerup).

Efter Generalforsamlingen holdes Foredrag af Dr. med. N. Blixenkron-Møller: Lazaretlæge i Finland.

Katolsk Klub

afholder sit årlige Plenarmøde i Ny Rosenborgs Selskabslokaler, Vester Boulevard 5, Tirsdag d. 13. ds. Kl. 19,45.

Taastrup

Menighedsmøde i Forbindelse med Majandagten holdes Onsdag den 14. Maj.

Pater Dr. Otto S. J. holder et Foredrag over Emnet »Kirken og Vi«.

Majandagten begynder Kl. 7 $\frac{1}{2}$ i Stedet for Kl. 8, saaledes at Mødet kan begynde Kl. 8. Efter Mødet er der fælles Kaffebord.

Billetter til Mødet, som kun koster Kr. 0,50, bedes købt i god Tid og faas hos Pastor M. Braun eller ved Kirken. Agitør blandt Deres Venner og Bekendte, saaledes at vi kan blive mange.

Katolsk Ungdoms Klub

Lørd. d. 10. Maj Kl. 20,15 Ungdomsmøde. Dr. med Blixenkron-Møller fortæller om sine Oplevelser som Lazaretlæge i Finland under den finsk-russiske Krig. Jørgen Barfred Petersen læser op. Torsd. d. 15. Maj Bestyrelsesmøde Kl. 20. Lørd. d. 17. Maj, Intet Kredsmøde,

men aabent Hus fra Kl. 19,30—22. Samme Aften over Sangkoret til Foraarsfesten. Sønd. d. 25. Maj mødes vi Kl. 10 i Stenosgade og tager derfra paa Skovtur efter Bøgegrene til Festen om Aftenen. Kl. 19,30 begynder vi med Andagt i Jesu Hjerter Kirke og Kl. 20,15 holder vi vor Foraarsfest i St. Knuds Sal (Program senere), hvortil Medlemmernes Forældre, Venner og Bekendte samt andre interesserede venligst indbydes.

Sommerlejlighed

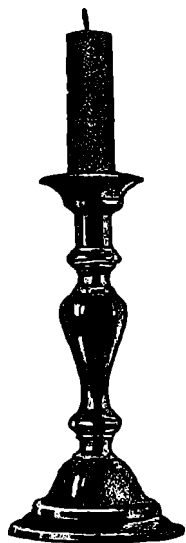
med 6 Senge søges for Tiden 20. Juni—1. August paa Sjælland.

Billet mrk. 1735. Henvendelse: Ugebladets Redaktion, Dannevirkegade 19, V.

Nysproglig Studine 1940

18 Aar, med Kendskab til Stenografi og Maskinskrivning, søger Stilling paa Kontor ell. lign.

Billet mrk. 1149 modtager Annonceekspeditionen, Klosterstræde 23, Kbhvn. K.

ALTERLYS

i alle Størrelser

og iøvrigt

Stearinlys og Vokslys

af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER

København

Katolske Begravelser

Ib v. Benzon

aut. katolsk Bedemand
Tlf. 6536 . Smallegade 13
Privat Fasan 1866

Sæt Radioen paa Ration

læs en god Bog *det er sundere for Nerverne*

Knud Rasmussens Boghandel Vesterbrog. 60
Leverandør til Set. Knuds Skole

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas Autogenvejseværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

C. Gerlach & Søn's Eff.

W. Deleuran

Edsvoren Messevinsleverandør

Fredericia

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

Robinson, Andersen & Co. ^{A/S}

Hellerup

Export af friske og preservevede Æg
Fabrikation af frosne og sealede Æg og Ægprodukter
28 Filialer over hele Landet

AABENRAA

»CIMBRIA«

Tømmerhandel, Aktieselskab
Telefoner: 2006, 2007 og 2008
Træløst Bygningsartikler, Støbøgods
Leverandør til den nye kat. Kirke

HILLERØD

Albert Andersen

Centralvarme, Bilkenslager, Skiffærdækker
Exam. aut. Gas- og Vandmester
Møllestræde 6 . Tlf. Hillerød 24
Lev. til den katolske Menighed

Kai Petersen *Isenkram, Glas, Porcelæn*

Helsingørsgade 18 . Tlf. 194
Leverandør til Gribsholm

P. M. Petersen *Malermester*

Hillerød Farve- og Tapethandel
Frederiksgade 8 . Telefon 370
Lev. til den katolske Menighed

Alex Christensen

Aut. Installatør
Torvet 9 . Hillerød . Tlf. 371
Lev. til den katolske Menighed

KOLDING

Berring, Larsen & Co. ^{A/S}

KUL-IMPORT . KOLDING
Tlf. 1850 (3 Lin.) . Leverandør

Slagterludsølget

Haderslevvej 2 . Tlf. 1951 . 1952
**1. Kl. Okse-, Kalve-
og Svinekød . Konserves**
Leverandør til St. Hedvig Klinik

NYKØBING F.

Johannes Madsen
Elektr. Installatør **Nykøbing F.**
Installationer
St. Kirkestræde, Tlf. 684
Leverandør til katolsk Menighed

A-S Lolland-Falsters

Kulkompagni

KUL.KOKES.CINDERS
Nykøbing F. . Tlf. 626, 945
Leverandør til kat. Institutioner

ROSKILDE

Mønsterbageriet

Olsgade 24 . Tlf. 1365
Anbefaler sig med 1. Kl.s
BAGERI & KONDITORI
Alt i Isanretninger og Desserter

SLANGERUP

Slangerup Mejeri

Slangerup . Tlf. 48
1. Kl.s Produkter
Leverandør til gl. Farumgaard, Farum

Stot

Frank Andersens *Fond*

Postgiro 1087

Herlufholm Dampmølle og Brødfabrik A-S

Telefon Næstved 31
Lev. til de katolske Institutioner

NÆSTVED

P. G. Vintersborg *Tagensvej 13, Tlf. 318*

Tømrermester . Bygningssnedker
Lev. til St. Elisabeth Søstrene

H. O. Christiansen

Kindhestegade 4 . Telefon 251
Bilkenslager, aut. Vand- og Gasmester
Leverandør til de katolske Institutioner

Næstved
Kul- og Koks Kompagni
Aktieselskab
Ny Havn . Telefon 1420

Næstved Mælkforsyning

v. Axel Andersen . Kildemarksv. 35
leverer Byens bedste Sødmælk

Næstved Tømmerhandel

ved T. A. Meding . Tlf. 1478 (3 Lin)
Træløst & Bygningsartikler

URE OG BRILLER

Arndt Nielsen
Jernbanegade 2, Telefon 543

C. C. Christensen

Bageri og Konditori
Præstøvej 6 B . Telefon 1010
Lev. til de katolske Institutioner

C. V. Gørgens

Kolonial . Delikatesser
Præstøvej 45 . Tlf. 582
Leverandør

C. Mortensen

Murermester
Gallemarksv. 23 . Tlf. 1349
Lev. til kat. Menighed.

N. Juel Pedersen

Glarmester
Ramsherred 13 . Tlf. 158
Leverandør til St. Elisabeth Hospital

Evald Nielsen

Malermester
St. Mortensgade 5 . Tlf. 659
Ny Østergade 11
Leverandør til katolsk Menighed

Claudi Hansens Eftf.
Linoleumsbelægning
Leverandør til St. Elisabeths Hospital

V. Pinkert

aut. elektr. Installatør
Riddergade 10 . Telefon 663
Leverandør til den kat. Menighed

Katolsk Ugeblad

St. Kjelds Kapel i Viborg

Johannes af Cismar

Det katolske Hjemms Opgaver

I en af-latiniseret Verden

Feriebørn og Feriepladser

Munkemel

Odense Klædefabriks Udsalg A/S

Tlf. 1776 Odense lige over for Elektricitetsværket
Klædevarer . Kjolestoffer . Bomuldsvarer
Gardiner . Hvidevarer . Senge og Sengeudstyr

Familie- Færdsels- og kombineret Grundejerforsikring Forsikrings Compagniet

for Kongeriget Danmark

Telf. 10,093

Amaliegade 31 B

Giro 2107

HANDELSBANKEN

==== Aktiekapital Kr. 50.000.000 Reserver ca. Kr. 33.000.000 ====

Alle Bankforretninger udføres
34 Afdelinger i København og Omegn
54 Filialer og Kontorer i Provinsen

HOVEDKONTOR: HOLMENS KANAL 2. TELF: 8600

RECK'S OPVARMNINGS COMP. A/S

Esromgade 15. København N. Telef. 7480

Centralvarmeanlæg af enhver Art

Køkken-, Vaskeri-, Desinfektions- samt Tørrestueanlæg m.m

RECK-STALKEDLER

N. P. Nielsen Brændselsforretning

Vodroff Tværgade 4, Telefon Vester 601

KUL, KOKS, og BRÆNDE

S. L. Møllers Bogtrykkeri

Dansk Reproduktionsanstalt

Rosenørnsallé 29 . København V
Telefoner: 4295, 13,504, 2207

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros

Ryesgade 106

Telefon Central 408

C. & L. Tofte . V. Reusch

Blikkenslager

Aut. Gas- Vand- og Sanitetsmester

Sct. Poulsgade 42 . Telefon Palæ 533

Privattelefon Palæ 1373

Udfører Arbejdet ved Benediktinerindeklosteret

Kul, Koks, Brænde og Havegrus

Emil Jensen . Overgade 60 . Tlf. 3536

Vognmands- & Brændselsforretning

Lev. til St Josephs Hosp. og den kath. Menighed
ODENSE

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Frederiksholms Kanal 6, Kbh.

Tlf.: 12,166 og 12,161

A/S KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS

NØRREGADE 15

TELF. 9270

Thor's kemiske Fabrikker A/S

Thorasvej 12, N.

Central 2910

1412

**Alle Slags Sæber og
Rengøringsartikler**

Lev. til Hospitaler og Institutioner

Axel Steckhahn

Kolonialvarer og Delikatesser

Gamle Kongevej 155

Telefon 8018

Leverandør til katolske Institutioner

Mark Poulsen & Rønne INGENIØRER

Pr. Mariæ Allé 1 A - København V.

Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg

Telefon 8533

ROBERT HANSEN

1. Kl.s Kød, Flæsk og Paalæg

Amagerbrogade 212 A . Amager 6390

Leverandør til de katolske Institutioner

Nyt Kapel i Viborg — *indviet til St. Kjeld*

Et lille, enkelt Kapel — men i sin Lidenhed lige fuldt et Gudshus og netop i sin Enkelhed en smuk og værdig Ramme — er Paaskedag indviet i den gamle Kirkeby, og opkaldt efter Viborgs Helgen, St. Kjeld.

For ret at forstaa, hvad dette betyder, maa man kende lidt til Forholdene i denne — i katolsk Henseende — saare øde Del af Landet.

Medens det østlige Jylland allerede i mange Aar har haft katolsk Kirke næsten i hver By, og det derfra har været muligt i hvert Fald i nogen Grad at udstrække Sognegerningen ogsaa til de mellemfaldende Omraader, har den vestlige og nordvestlige Del af Landet haft meget vanskelig Kaar. Selv om Præmonstratenserne fra Esbjerg og Kamillianerne fra Aalborg har gjort, hvad der var menneskeligt muligt, og man kan synes mere end det, er Afstandene for store. — Præsten kan ikke naa ud til de spredte, katolske Familier; disse kan ikke naa til Kirke; og navnlig kan Børnene ikke faa den netop for dem saa nødvendige Undervisning.

Et Par Træk vil bedst vise, hvordan Kaarene har været.

Først et Eksempel paa en Rejsepræsts Søndag (før Vognen blev klodset op — nu kan det paa sin Vis være værre, selv om der naas mindre): Januar Maaned: Staar op i Aalborg Kl. ca. 4. Afgang Kl. 5, Kørsel til Viborg (82 km). Der Skriftemaal og Kl. 7 Messe med Prædiken.

Tilladelse til at *se paa*, at Menigheden drikker Kaffe. Kørsel til Holstebro (50 km). Igen Skriftemaal og saa Messe med Prædiken Kl. 10. Derefter første Maaltid henad Kl. 12. Om Eftermiddagen Besøg i Struer (16 km). Og saa samme Vej tilbage (148 km) med indlagte Besøg. — Vi er nogle Stykker heroppe, som — ud fra den Smule, vi har haft Lejlighed til at følge — nærer Taknemmelighed og Beundring for den Gerning, en Mand som Pater Bender i Aalborg har øvet paa dette Omraade igennem mere end 25 Aar. — Men Aaret har jo kun 52 Søndage, og det er paa langt nær tilstrækkeligt til at naa hyppigt nok rundt.

Dernæst. — Den, som bor i København eller i en Provinsby med katolsk Kirke, synes, at det er langt, hvis der er mere end 15—20 Minutters Gang til Kirken. Forholdene ser anderledes ud her. Naar man hidtil f. Eks. fra Viborg — for at tage et af de »lettere« Tilfælde — skulde i Kirke, var det normalt en Rejse med Afgang Kl. 8 og Hjemkomst Kl. 14 — og saa er Jernbanen jo ikke gratis! For fjernereboende kunde det simpelt hen være udelukket at komme til Messe uden Overnatning. — Det kan ikke undre, naar Kirkegang under de Forhold — al Offervilje til Trods — har været sjælden.

Og Undervisning. — Ja, gamle Pastor Osterhammel i Randers tog for at undervise Børne-

ne i Viborg hjemmefra Kl. 11½ og kunde tidligst være tilbage henad Kl. 20. Endnu med sine 78 Aar og tæret af Sygdom gennemførte denne stoute Mand og nidkære Præst disse Rejser hver anden Uge — uden nogensinde at ytre Klage over Tiden eller Møjen. — Men selv med en saadan Indsats var jo kun en lille Del af Opgaven løst; der var jo saa mange andre, som Præsten ikke kunde naa frem til.

Med de nuværende Trafikindskrænkninger er Forholdene selvsagt ikke blevet lettere, og Kamillianerne har da for bedre at kunne røgte den Del af Gerningen, som gennem Aarene er øvet med Aalborg som Udgangspunkt, efter Henstilling fra Bisoppen indrettet St. Kjelds Kapel for i Viborg at have en fremskudt Post, fra hvilken Præsten kan naa længere ud, og til hvilken Katolikerne har bedre Mulighed for at naa ind — i første Række naturligvis de omkring 30 Katoliker i Viborg og nærmeste Omegn, men ogsaa de fjernereboende fra Skive, Nykøbing, Struer og Holstebro m. fl. Steder.

Tanken om at optage et Virke i Viborg ligger jo af mange Grunde nær og er da heller ikke ny. Allerede omkring Aarhundredskiftet blev der en Tid holdt regelmæssig Messe heroppe i et lejet Lokale, men det synes ret snart at have maattet opgives. Adskillige vil dernæst mindes

Fortsættes Side 310

Horisonten rundt

Kontakt med mange Læsere

Da vi for nylig paabegyndte en Indsamling til Fordel for vore Feriehjem, havde vi intet Øjeblik drømt om, at den vilde faa saa stor en Tilslutning, som den fik, og som man andetsteds i Bladet kan se Tallene for. Men allergladest var vi, fordi de ni Tiendedele af dem, der skrev til os, var os ganske ukendte. Det gav os et kærkomment Vidnesbyrd om, hvor overordentlig mange Katoliker Landet over, der opmærksomt læser dette deres Blad og gerne følger de Opfordringer til fælles Anstrengelser, som lyder her.

En særlig Tilfredsstillelse har det været at læse de Breve, som i de fleste Tilfælde ledsagede Gaven til Feriehjemmene. Der er saa mange af disse os ukendte Læsere, som har syntes, de vilde sende Bladet et venligt Ord. Den ene sagde Tak for Father Martindales Artikler, den anden for Pater Kùpferles Serier, en for Fortællingerne, en for Billederne o. s. v. Vi vil i disse Linier paa alle de manges Vegne, som staa samlet omkring dette Blad, udtrykke vor Taknemlighed for disse Vidnesbyrd om, at det Arbejde, vi gør, ikke er forgæves.

Og saa vil vi tilføje et Par Ord om den særlige Gruppe af vore Artikler, som de fleste af de venlige Ord gjaldt. Det er Artiklerne om og for det katolske Hjem.

Det katolske Hjem

Vi ser det som maaske vor allervigtigste Opgave at skrive for de Hjem, som har Børn at opdrage. Det er kun en Del af de Hjem, vort Blad kommer i, men det er rimeligvis dem, hvor det har mest paatrængende Ærinde. Saa umaadelig meget er afhængig af, om vore Hjem forstaa deres katolske Opdragergerning og faar Anvisning paa, hvor de skal søge hen for at dygtiggøre sig til den.

Spørger man vore Skoler, faar man et lidet opmuntrende Billede af Hjemmenes Indsats i den religiøse Opdragelse. Fler-tallet af vore Hjem, desværre ogsaa blandt dem, hvor begge Ægtefæller er Katoliker, overlader helt den religiøse Undervisning og Opdragelse til Skolerne. De 6—7-aarige kommer i Skolen med et ynkeligt Minimum af religiøse Kundskaber og Vaner, og Skoleaarene igennem maa Skolen være næsten ene om dette Arbejde. Det er, som om Hjemmene betragtede Religionen kun som et »Skolefag«. Der er heldigvis mange Undtagelser, men det er sørgeligt i en livsvigtig Sag, naar den selvfølgelig Regel bliver en Undtagelse.

Hvis nu en Dag vi ikke længere havde katolske Skoler? Det vil forhaabentlig ikke ske, men hvem kan se ud i Fremtiden? Hvordan Krigen end slutter, staa vi rimeligvis overfor den moderne Stats Lyst til at monopolisere Opdragelsen. Der skal ændres meget i dansk Mentalitet, før Statens Ret til Børnene sættes over Guds Ret og Forældrenes; men muligt er det, at vi en Gang kommer til at staa med lukkede Døre til vore katolske Skoler. Vil vore Hjem saa være i Stand til at gøre den Gerning, de i Øjeblikket i alt for stor Udstrækning overlader til andre? Det vil være Spørgsmaalet om Kirkens fortsatte Bestaaen i vort Fædreland.

Er det disse Tanker om Forholdene nu og Forholdene i en mulig Fremtid, som faar saa mange af vort Blads Læsere til med Interesse at hilse alt, hvad vi skriver for vore Hjem? I hvert Fald er det disse Tanker, som besjæler os.

Feriebørn

Det behøver ingen nærmere Forklaring, naar vi fortæller, at

de katolske Skoler i København i Aar modtager usædvanlig mange Henvendelser fra Smaa-kaarshjem, om ikke de kan hjælpe Børnene til at komme paa Landet i Sommerferien. Efter den i alle Henseender strenge Vinter er det i Aar særlig paakrævet, at disse Hjem maa kunne blive hjulpet. Vi vil med al den Varme, vi kan lægge i vor Bøn, bede alle katolske Hjem paa Landet, som kan tage imod en af deres smaa københavnske Trosfæller, gøre denne uhyre vigtige gode Gerning. Børnene vil blive udvalgt omhyggeligt, saa ingen kommer til at fortryde sit Tilbud. Man bedes blot sende et Kort til *Katolsk Centralskole, Nørrebrogade 27 B, København N.*, hvorfra Fordelingen af Tilbudene til Skolerne foretages.

Børnestævne i Trørød

Der er allerede mange Børn, som har spurgt: Bliver der Børnestævne i Aar? Naturligvis; det skulde gerne blive en Tradition. Det finder som sædvanlig Sted paa Grundlovsdagen d. 5. Juni og foregaar paa Trørødhus.

Børnene tager samlet af Sted fra Hovedbanegaarden Kl. 8,15 og naar hjem samme Sted Kl. 18,49.

Alle katolske Børn er velkomne. De katolske Børn fra Kommuneskolerne skal blot melde sig ved en af de katolske Skoler (St. Annæ Skole, Hans Bogbindersallé 2, Katolsk Centralskole, Nørrebrogade 27, Institut Jeanne d'Arc, Frederiksberg Allé 74, Institut S. Joseph, Østerbrogade 7 D, eller St. Knuds Skole, Stenosgade 4) inden den 29. Maj.

De katolske Skoler bedes melde Deltagerantallet til Frk. Else Holst, Ordrup 5007 y (bedst mellem Kl. 17 og 20) inden den 30. Maj.

Billetter til Stævnet koster Kr. 1,10 og indbefatter Betaling for Tog frem og tilbage. Børnene maa medbringe Madpakke til to Maaltider og vil kunne købe Mælk og Sodavand for en billig Penge. Program i »Katolsk Ugeblad« Søndag d. 25. Maj. Kun kan allerede meddeles, at Biskoppen kommer til Stede.

Der er kun Adgang for katolske Børn, som er fyldt 9 Aar, men endnu ikke 13 Aar.

„Alle Slægter skal prise mig salig“

Vi skrev engang i »Katolsk Ugeblad«, at der findes en og kun en Handling, der udføres hver Dag hele Verden over paa Grund af en Ordre, som blev givet for 2000 Aar siden. Det er den Handling, at Præsten »tager Brød, velsigner det og bryder det«, fordi Vor Here ved et lille Aftensmaaltid sagde til nogle nedtrykte og raadvilde Mænd: »Gør dette!« Og blandt de Millioner og atter Millioner af Kvinder, som levede for 2000 Aar siden, er der næppe en eneste, hvis Navn er kendt af andre end Lærde og Forfattere, og de faa, som overhovedet er kendt, de er det, fordi de var slette Kvinder, saasom Cleopatra eller Messalina. Og der er ikke en eneste, som alle senere Slægter har kaldt og stadig kalder »salig«, undtagen Maria, som selv forudsagde det. Dette er to af de Kendsgerninger, som er saa overvældende store, at ingen lægger Mærke til dem.

Kendte israelitiske Kvinder

Ligesom alle jødiske Kvinder levede Guds Moder et fuldstændig privat Liv. De Par Kvinder i Israels Historie, som opnaaede en Slags Berømmelse, gjorde det, fordi de blev gift med en betydningsfuld Person (f. Eks. Rebekka eller Rachel... men hvem husker Navnet paa Moses' Hustru eller Davids?) eller fordi de dræbte nogen (f. Eks. Jael eller Judith — selv Ester opnaaede sin Berømmelse ved at foresætte sig at fortrylle en Konge saaledes, at hun fik sit Folks Fjende hængt i en Galge, der var rejst til hendes Onkel); og saavidt jeg ved, er der ingen længere, som har en særlig udpræget Følelse for Sara, end ikke for den henrivende Moabitterinde Ruth — selv hun erindres kun paa Grund af en Strofe udødelig Poesi — hvis De da husker den!

Men den saligste Jomfru, som paa ingen Maade var nogen »of-

fentlig Personlighed«, ikke sad som Formand for nogen Komité, vi ved Besked om, ikke holdt Foredrag og aldrig tog paa Ekspedition til Tibet og skrev en Bog om det — hun var ganske vis paa, at alle Slægter til evig Tid vilde kende hende, tale om hende og prise hende salig. Derfor forudsaa hun en »Publicity« (som vi saa vulgært kalder det) af en Art, ingen anden Kvinde blot har drømt om. Derfor ønsker hun, at hun og hendes Søn (for de er uadskillelige; ingen har de rette Tanker om Jesus, hvis de tænker forkert om Maria) skal opnaa et Maximum af Menneskers Anerkendelse, og det er hvert eneste Slægtleds Pligt at sørge for, at hun faar det.

Malvern for sidste Gang

Det anglikanske Møde jeg nu, forhaabentlig for sidste Gang, skal omtale, havde ikke den ringeste Tvivl om, at det er de Kristnes Pligt at *kristne*. Jeg maa tilstaa, at det kun var en Gentagelse af de Ord, som Pius XI benyttede atter og atter. »Kirken har Ret og Pligt til at tale om *de sande Principper for Menneskelivet*, ikke blot til sine egne Medlemmer, men til Verden. Kirken, saaledes som vi kender den, gør det ikke. Vi anbefaler derfor, at der sættes Bestræbelser i Gang, hvorved dette Liv kan blive aabenbart... Kristne Mennesker skal tage den størst mulige Del i det offentlige Liv, baade i Rigsdagen, i Byraadene og i alle andre Forsamlinger, der tager sig af den offentlige Velfærd«.

Har de Kristne sociale Opgaver?

Det nytter os ikke det fjerneste at sige, at Kirken ikke er indstiftet for at sørge for Kloaker eller bekæmpe Tuberkulosen, og at det er noget, Staten

bør tage sig af. Uden paany at fremhæve, at Mennesket ikke er »Legeme plus Sjæl«, men »Legem-Sjæl«, en *Person*, og at den rette Omsorg for Mennesket angaar ham *som Person*, og at kristen Omsorg for ham angaar ham *som en Person*, der skal kristnes, vil vi fremhæve, at Samvittigheden har noget at sige her. Hvis jeg ejer et Hus, som jeg udlejer og kræver Leje for, og jeg lader Kloakeringsforholdene eller andre sanitære Arrangementer blive ækle og farlige, saa gør jeg noget uretfærdigt. Saa stjæler jeg; saa udnytter jeg de fattiges Hjælpeløshed. Med eet Ord: jeg synder. En Kristen maa betragte Kloakerne *sub ratione peccati*, i Lys af Ret og Uret, ikke blot i Lys af Stank eller Tyfus. Og hvis Staten griber ind og siger: »Du skal bringe Kloakeringen i Orden«, og jeg saa adlyder, da gør jeg det »rette« under Tvang og ikke af Samvittighedsgrunde — og dette er slet ikke at »gøre det rette«. Kort udtrykt, saa bøjer jeg mig for eller opfordrer til Magtens Herredømme.

Samvittighed eller Tvang?

Verden staar faktisk i mange Lande overfor dette Valg: Vil du leve efter Samvittigheden? eller under Tvang, fordi du har sat Samvittigheden fra Styret? Jeg hører, at der er draget en meget interessant Sammenligning mellem Macchiavellis »*Principe*« og Mores »*Utopia*«. Det blev sagt, at begge talte for Magtens almægtige Herredømme, men den første gjorde det aabenlyst, mens den sidstnævnte forklædte sin Teori under Humanismens Masket o. s. v. Sammenligningen er selvfølgelig meningsløs, eftersom More foretrak at blive gjort et Hoved kortere frem for at underkaste sin Samvittighed under en kongelig Tyran. Men Pointet i *Argumentet* var det, at Magten er den rette Regent i menneskelige Sager, og at Individet ikke har nogen Ret til at have sin egen Samvittighed. Derfor var det fuldstændig berettiget, naar det omtalte Møde erklærede, at de Kristne maa spille

deres Rolle i hver eneste Virksomhed, der angaar menneskelige Personer, eftersom der er en kristen Maade at behandle menneskelige Personer paa, og der er en u-kristen Maade, og vi tror, at den kristne er den rette, og at alle andre Maader er daarligere — i sand Betydning uendeligt og evigt værre.

Kirkens Finanser

Det var interessant at se, at Mødet straks lagde Fingeren paa et meget ømt Punkt — Kirkefinanserne. Jeg kender ikke noget til de anglikanske Finanser og uhyre lidt til de katolske. Men Mødet mente sig nødsaget til at kræve »en fuldstændig Reorganisation af (den anglikanske) Kirkes indre finansielle Liv«. Javel. Det bliver deres Sag.

Hvad mig angaar, saa har det altid forekommet mig rimeligt, oprigtigt og desuden retfærdigt, at en katolsk Menighed nøjagtigt ved Besked med, hvilke Udgifter dens Kirke, Præstegaard og Organisationer har, nøjagtigt kender de troendes Bidrag og véd, hvad de bruges til. Jeg kender Kirker, hvor det til Stadighed er at se paa et Opslag nederst i Kirken. Præsten diskuterer Sagen med sit »Raad«, maaske fire Gange om Aaret, og han behøver praktisk talt aldrig at nævne Penge fra Prædikestolen (hvad han i England og Irland maa gøre alt for ofte), men kan bruge hele sin Prædiken til at forkynde Evangeliet som saadant. Det virker altid udmærket. Alle Kortene er hele Tiden paa Bordet. Men da jeg ikke er Sognepræst, er jeg ikke kaldet til at bedømme hverken de smaa eller store finansielle Metoder, og jeg vilde afstedkomme et farligt Roderi, hvis jeg prøvede paa det.

Liturgisk Reform

Saa gik Anglikanerne over til at sige, at deres »Gudsdyrkelses-Former« er uegnede efter moderne Behov, og det er de ogsaa. De bestaar normalt af en Morgen- og Aften Gudstjeneste, Brudstykker fra Matutin og

Laudes, Vesper og Komplet, naturligtvis med mange indføjede Salmer. Det Engelske fra Elizabeths Tid, som de er skrevet paa, er majestætisk, men ikke hvad nogen vilde kalde naturligt nutildags.

Jeg er meget langt fra at fraaade, at Kirkens liturgiske Dagstider — især Prim, Vesper og Komplet — bliver bedt i vore Kirker. Men jeg er sikker paa, at yderst faa Mennesker vil komme til dem, hvis ikke de overtales stærkt, og ingen vil forstaa dem, hvis ikke de faar rigelig Forklaring paa hvert af Davidssalmernes Vers. Derfor er vi meget lykkelige ved at besidde Messen som vor centrale Gudstjeneste, for den er en forstaaelig *Handling*, og det er bedst, at den er paa Latin, der hverken er gammeldags eller ny-modens, men staar udenfor Tiden.

Og jeg maa tilstaa, at naar Anglikanere prøver paa at skrive »moderne« Gudstjenester, der passer f. Eks. Spejderne, har de (hidtil da) skabt det gyseligste Sammensurium af tilstræbt »Bihelsprog«, Sentimentalitet og Slang, der vilde faa selv en Læser af Edgar Wallace til at blive daarlig. Saa hvad de skal gøre, det ved jeg ikke.

I en af-latiniseret Verden

Men jeg er nu ganske sikker paa, at vi er kloge, hvis vi i en Verden, som er næsten helt af-latiniseret, bruger Modersmaalet til alle »personlige« Lejligheder (saasom Daab, Vielse og Begravelse) og reserverer Latinen til Messen, som vi samtidig lærer hele Menigheden at tage aktiv Del i efter Pius X's og Pius XI's Ønsker. Men hvilken praktisk Løsning man end kommer til, tror jeg ikke, at nogen kan være uvidende om, at baade Mænd og Kvinder overalt i Verden føler Modvilje imod (om jeg saa maa sige) at *underkaste* sig Riter, uden at de forstaa hverken Ordene eller Symboliken. Messen staar helt for sig selv, og den hentyder vi ikke til.

Om Verden, som er fuldstændig afvænnet med Allegorier og

Symbolik, kan bringes tilbage til at værdsætte et Stykke vidunderligt Ritual som Døbefontens Indvielse, det véd jeg ikke. Midaldderen var stærkt grebet af Tanken om de israelitiske Profeter, selv om man ikke forstod meget af, hvad de sagde: *Idéen* om symbolsk Profeti var ikke fremmed for den Tids Mennesker. Men det vilde interessere mig at vide, hvor mange Katoliker, der læser, ja blot Isaias mesterlige Ord og gør det spontant og fordi de holder af dem og føler en aandelig Spænding ved at læse dem.

Menighed og Fællesopgaver

Den eneste anden Udtalelse fra Mødet, jeg vil nævne, er den, at »hele Menigheden, som plejer at dyrke Gud i Fællesskab« (jeg tilføjer, at hvis en saadan Gruppe er for lille, kan det være alle Sognemenighederne i en By) bør mødes regelmæssigt for at planlægge og iværksætte et eller andet Foretagende til fælles Vel. Jeg gentager, at selv om Kirken ikke er til for at sikre gode Boligforhold, saa er gode Boligforhold, som sikres ud fra kristne Motiver og paa en kristen Maade, et Arbejde, som er Guds Rige værdigt. For nogle Aar siden oprettede en londonsk Præst et *Selskab*, der ogsaa skulde være »*Velgørenhed*«. De, som stak Penge i det, vidste at de aldrig kunde faa mere end 1 p.Ct. i Udbytte. Store Boligkaréer for meget fattige Mennesker blev paa denne Maade bygget paa et Sted, der var planlagt til *Familieliv*, og de indeholdt alle mulige rimelige Bekvemmeligheder og kunde udlejes for en Leje, der ikke var Afpresning. Resultatet var, at disse Lejligheder ikke blot i sig selv tjente et godt Formaal, men de fik andre Værter til at skamme sig over at bygge Bjerge af dyre Lejligheder, hvor Fattigfolk maatte stuve sig sammen under Forhold, som ingen Bonde vilde byde sit Kvæg. Kvæget vilde blive sygt og afstedkomme et svært Tab; men de fattige kan blive syge og skal alligevel betale deres Husleje.

Lad os saa slutte denne Serie Artikler med en Undskyldning til den saligste Jomfru, fordi vi ikke har skrevet ret meget direkte om hende. Dog tror vi, hun vil indrømme, at hvert eneste Ord har været inspireret af noget, som hun gjorde eller sagde — eller ikke sagde! Vi er »Jesu Kristi Lemmer« og i den Forstand er vi Kristus. Vi er hans mystiske Legeme, og derfor kan hun ikke undlade at være vor Moder, selv om hun skulde ønske, at hun ikke var det — og

vi véd, hvor meget hun netop ønsker det! I »Ave Maris Stella« beder vi hende »vise at hun er en Moder« — vor Moder. Vi vil ikke gerne have, at hun alvorligt skal svare os: »Vis I selv, at I er mine Børn!« Maatte vi være det, og maatte vi være vis paa, at netop nu spilles den drabeligste Version af den bestandige Kamp mellem hende og hendes Søn imod Slangen og hans Yngel — og vé os, hvis vi ikke spiller vor Rolle deri.

C. C. Martindale S. J.

Universitetstiden, nemlig Tue Nielsøn »de Vibergia«, Ærkebiskop i Lund, det fjerde til Aarhusbispen Jens Ivarssøn Lange, det sidste til Christiern I's Kammermester Cord Cordes og hans Kansler Daniel Kepken. Af det tredje Brev erfarer vi, at Johannes i 1457 rejste til Danmark for i det mindste at reformere eet Kloster. Ærkebiskoppen af Lund lovede ham al mulig Støtte dertil. Gunstig Jordbund fandt han i Skovkloster ved Næstved.

Her var siden 1448 Jens Brok Abbed, en Mand, der synes at have passet Klosters Forretninger udmærket, men ikke havde noget tilovers for Skærpelsen af Observansen. Den 1. November 1448 bortforpagtede han Klo-

Johannes af Cismar

- de danske Benediktinerklostres Reformator

Endnu for nogle Aar siden var det en Læresætning, man ikke maatte rokke ved, at Klostrene her i Landet ved Middelalderens Slutning havde været i den værste Nedgangsperiode, saa at en Udrensning ved Reformationen maatte komme. Historien siger dog noget andet. Netop i Midten af det 15. Aarhundrede begyndte en Opgangsperiode for Ordenslivet i Danmark. De mest udførlige Beretninger herom har vi om Graabrødrene, der her i Landet alle gik over fra Konventualerne til de strenge Observanter. Men heller ikke fra andre Ordener mangler Beviser herpaa. Her vil vi blot henvise til Benediktinerne.

Vest for Göttingen ligger Abbediet Bursfeld, der blev stiftet 1093. I 1433 blev Klosteret reformeret af Johan Dederoth af Minden, og den 1. Maj 1446 oprettedes den saakaldte Bursfelde Kongregation med en meget streng Regel, hvortil 36 Klostre straks sluttede sig. Ogsaa i andre Lande antog Benediktinerklostre denne Regel, saa deres Tal steg til 230. Det første Kloster, der her i Landet, allerede 14 Aar efter Kongregationens Stiftelse, antog denne Regel, var Skovklosteret ved Næstved, og Manden, der gennemførte Reformationen i dette og i andre dan-

ske Klostre, ofte overfor Modstand fra Kongen, Biskopper og Munke, er Johannes af Cismar, hvis Navn maa skrives med Guldbogstaver i Benediktinernes Historie.

Vi har 5 Breve fra ham, der underretter os om hans Reformarbejde i Danmark. De fører et skarpt Sprog, som man plejer at finde hos Mænd af hans Slags, og han sparer ikke Svøben. Han er heller ikke bange for at generalisere. Hvad han ved om enkelte, anvender han paa alle eller mange. Saaledes siger han om Biskopperne: »De er stumme Hunde, der ikke kan gø, eller i det mindste lader de, som om de ikke kunde gø, og saaledes dræber de baade sig selv og andre.« Og om Munkene fortæller han, at de engang imellem flygter fra Klostrene, og at ogsaa Søstre kaster sig i det værste Snavs. Her sigter han til en Skandale fra Ringsted, hvor Munken Gregorius de Borck havde forført en Konverssøster.

De 5 Breve fra ham er rettet til danske Reformvenner, det første til Biskoppen af Slesvig, Claus Wolf, hos hvem han fandt den største Imødekommenhed, det andet til Biskop Knud Mikelsen i Viborg, som han kendte fra Universitetet i Erfurt, det tredje til en anden Bekendt fra

Bindeledet
imellem os og den danske Kato-
licismes Repræsentant udadtil!

*

„Jeg forventer - udtaler Biskop
Suhr bl. a. - at alle vil bestræbe
sig for at skaffe Ugebladet den
videst mulige Udbredelse“.

*

**Er De ikke Abonnent, da
tegn et Abonnement, og
Er De Abonnent, da skaf
en ny Abonnent paa**

Katolsk ✚ Ugeblad

Danske Katolikkers Blad

Abonnement
kan tegnes gennem
Postvæsenet

strets Gods i Kvislemark til Hr. Karl Markmand til Harrested. Den 14. Juli 1451 købte han paa Klosters Vegne en Gaard i Roskilde, som han atter solgte den 5. Juni 1454. Den 10. November 1455 udlejede han Klosters Gods i Aaderup til »velbyrdig Mand Skelm Pedersen«. Selv da han havde maattet nedlægge sit Embede, optraadte han dog som Efterfølgerens Stedfortræder og solgte den 8. Oktober 1472 en Gaard i Rislev til Rislev Kirke. Da han vilde have Fred og intet med Gennemførelsen af en Reform at gøre, trak han sig i 1458 tilbage, men døde først i 1490 den 12. Februar, som Necrologiet fortæller. Da han forblev ved Klosteret, maa ogsaa han have antaget Reformen.

Den blev hurtigt gennemført. Det var i Slutningen af 1457, at Munkene Johannes Olsen, Johannes Johansen, Jakob Jakobsen, Henning og nogle andre fra Skovklosteret henvendte sig direkte til Paven med Bøn om en Reform, da der ingen regulær Observans fandtes der. Allerede den 1. December samme Aar skrev Calixtus III til Stiftets Biskop Olaf Daa i Roskilde og Provsten sammesteds, at de personlig skulde visitere og reformere Klosteret. Biskoppen udførte samvittighedsfuldt dette Hverv, og som sit Værktøj hertil brugte han Johannes af Cismar, der tilbragte hele Aaret 1458 i Danmark »pro reformatione Skovkloster«. Af Sixtus IV's Brev af 16. Marts 1480 ser vi, at ogsaa andre Munke fra Bursfeld hjalp Johannes af Cismar ved Skovklosters Reform. Som Abbed valgte Munken Jejp, der er kendt for sine Regnskaber og Ejendomshandler. Han forsøgte at forbedre Klosters Indtægter ved at ansøge Paven om en 50 Aars Aflad paa 8 Festdage, men fik kun 10 Aars Aflad paa 3 Festdage, nemlig for Kirkevielsesfesten og for den 29. Juni. Samtidig stadfæstedes alle Klosters gamle Privilegier og Gavebreve, deriblandt, at de skulde have en vis aarlig Afgift fra Næstveds 2 Sognekirker, Sankt Peter og Sankt Morten, at de

endvidere havde Ret til at indsætte og afsætte de to nævnte Kirkers Sognepræster og Skolens Rektor, og at de yderligere havde Lov til at faa de Lys, der i nævnte Kirker brugtes ved Bryllupper og Barselkvinders Velsignelse. Abbed Jejp og hele Klosteret forpligtede sig til at overholde Bursfelds Reglen, men han bad sig fritaget for Deltagelse i Kongregationens Kapitler, fordi Afstanden var for stor, og Sixtus IV tilstod det og bekræftede, at Skovklosteret alligevel skulde nye alle Kongregationens Privilegier. Abbed Jejp døde ifølge Necrologiet den 24. August 1482.

Allerede ved sit første Besøg her i Landet tænkte Johannes af Cismar paa en Reform af Vor Kloster, eller som den latiniserede Form lyder, Oratorium Kloster; men først i 1461 kunde han ved Hjælp af Aarhusbispen Ivarssøn Lange gennemføre denne Reform. Den 12. Maj 1486 blev Klosteret formelt optaget i Bursfelds Kongregationen.

Ogsaa Søstrene i Gudumkloster i Ribe Stift fik Hjælp af Johannes af Cismar. Naar han taler om »de stumme Hunde, der ikke kan gø«, sigtede han i første Linie til Ribebispen Henrik Stangeberg, der af alle Kræfter modsatte sig Klosters Reform, skønt Pius II i 1459 udtrykkelig havde ønsket den.

I 1466 kunde Gudum dog optages i Bursfelds Kongregationen.

Reformvennerne havde gjort Broder Johannes opmærksom paa Odense, hvortil han kom i 1460. Da der imidlertid dengang i Odense fandtes Biskop og Modbiskop, havde Benediktinerne, der ogsaa dannede Domkapitlet, andet at gøre end at befatte sig med Klosterreformer, og Christiern I erklærede udtrykkelig, at Domkapitlet og Klosteret skulde overgives til Verdenspræster, hvorfor han vilde modsætte sig enhver Reform. Vi forstaar, at Cismarmunken kunde skrive: »Vanskelighederne i Odense er uhyre store.«

I 1463 mødtes Johannes og Kongen atter i Kolding, men intet blev opnaaet.

Saalænge Johannes af Cismar var i Danmark, vovede Christiern I ikke at ophæve Klosteret i Odense. Saavel Dronningen som Lage Urne og Skriverne Johannes, Otto, Aleksander og Niels og Kongens Kapellan Niels Mathiasen understøttede Cismarmunkens Plan.

Hvorledes Klosteret dog for et Tidsrum af 15 Aar blev ophævet, men atter genoprettet og i 1492 indlemmet i Bursfelds Kongregationen, skal fortælles en anden Gang.

P. D. Steidl.

Nyt Kapel i Viborg — *fortsat fra Side 305*

Monsignore Ollriks Arbejde for Sagen i Begyndelsen af Tyverne. Og nu er Gerningen altsaa taget op af Præsterne af den hellige Kamillus' Orden, idet Opgaven at indrette Kapellet og sætte Arbejdet i Gang overdroges Pater Brentegani, der derfor — jævnsides med sin fortsatte Varetagelse af Sognepræstegerningen i Aalborg — i fornødent Omfang opholder sig i Viborg, indtil en endelig Ordning foreligger, og den Præst er udpeget, som saa skal føre Arbejdet videre. — De usikre Tider har naturligvis ikke

kunnet undgaa ogsaa at præge dette Arbejde, der som Følge af dem er kommet senere i Gang end tænkt og foreløbig rettest maa betegnes som et Forsøg.

Men nu har Viborg saa faaet sit Kapel — og et smukt Kapel.

Den ydre Ramme er en tidligere Havestue, 7—8 m paa hver Led, lejet i Enkefru Emma v. Spreckelsens smukke gamle Ejendom i Mogensgade 8. Her er det lykkedes Pater Brentegani med Kunstmaler Hermann Petersen fra Menigheden i Aalborg som sin kyndige og levende in-

teresserede Førstemand, men iøvrigt med direkte Hjælp i Form af vederlagsfrit personligt Arbejde ogsaa fra forskellige andre af Menighedens Medlemmer, og da navnlig de unge, og med økonomisk Støtte bl. a. fra en Fest i Aalborg i samme Øjemed, at indrette et virkelig værdigt Kapel.

I Rummet, der — naar man ser mod Alteret — faar Lys fra højre og bagfra, medens Indgangen er midt paa højre Væg, er der i forreste venstre Hjørne afskildret Sakristi og Skriftestol, og denne i sig vanskelige Indbygning har man derefter benyttet til at give det i Forhold til Dybden vel brede Rum en smukkere Form ved langs venstre Væg i Bredde med Sakristiet at indlægge et noget forsænket Loft, saa at man, under Bevarelse af den fulde nyttige Gulvflade, har skabt Indtrykket af et virkelig velformet Hovedrum.

Væggene er holdt i en lys, svagt graalig Tone, med Savsmuld blandet i Limfarven for at gøre Væggene ru og dermed øge Lysets Spil. Vinduerne er mod Kapellet dækket af Forsatsrammer med Glasmosaik — paa de fire Felter i højre Vægs to Vinduer: St. Ansgar, St. Kjeld, St. Birgitta og St. Sunniva.

Det et Trin hævede Alter med Tabernakel er holdt i hvidt og Guld, medens Krucifikset med Bronze-Korpus paa et sort Kors staar klart tegnet mod den lyse Bagvæg. En gylden Altertavle, mod hvilken Krucifikset vil træde endnu bedre frem, er under Udførelse.

Ogsaa de mindre Ting — Alterbogens Pult og Kanontavlerne, Ewig Lampe og Vievandskaal, saavel som Kredensbord og Lysekrone — er alle i deres Enkelhed præget af Skønhed og Renhed. Endelig er Kirkestolene, der i sin Tid har staaet i Aalborgs første Kirke, men nu fremtræder i forenklet Skikkelse, i nøje Samklang med hele Rummets rolige Præg.

Det vil forstaas, at det var en Glædesfest, da Pater Brentegani Paaskedag kunde indvie Kapellet under Deltagelse af 22 Kato-

liker fra selve Byen, 1 fra Omegnen, 1 fra Struer og 2 fra Aalborg, hvoraf den ene var Hr. Hermann Petersen, der her saa Frugten af sin Kunnen og sin Flid.

Pater Brentegani nævnte i sin Tale det Forsøg, som tidligere var gjort, og de Forhaabninger man knyttede til dette nye Fremstød. — Maatte de gode Ønsker indfries, til Gavn for dem, der paa Grund af Afstandene før saa sjældent har kunnet faa Del i Kirkens Naademidler, og maatte den Gerning, der udgaar fra St. Kjelds Kapel, i det hele bringe Lys og Velsignelse til mange.

Af dem, der vil kunne nyde godt af den ydede Indsats, modtages denne som en Gave, med en oprigtig Tak — til Biskoppen, paa hvis Initiativ Arbejdet er taget op, til Kamillianerordenen, uden hvis Beredvillighed til at efterkomme Biskoppens Ønske og støtte Arbejdet materielt Forsøget vilde have været dødfødt, men ganske særligt til Pater Brentegani og hans gode Hjælpere i Aalborg.

Og maatte saa et rigt Liv med Rod i Kapellet blive Takken for det til alle gode Gavers Giver!

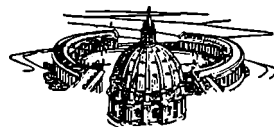
E. Wissum.

NB. Messetider paa Søn- og Helligdage Kl. 8 og 10,15 (under Hensyn til Togenes Ankomst-tider).

Valfarten til Haraldsted

finder i Aar Sted

Søndag d. 22. Juni

URBI ET ORBI

Mandag i den forløbne Uge afholdt den hellige Fader et hemmeligt Konsistorium, hvor der udnævntes nye Biskopper og Ærkebiskopper samt foretoges Indvielse af Pallier. (I de to Aar, i hvilke Pius XII har styret Kirken, har der — som Tilfældet plejer at være i Krigstider — ikke fundet Kardinals-udnævnelser Sted, og i Kredse, der staar Vatikanet nær, regner man ej heller under den indeværende Krig med nye Kardinaler. Kardinalkollegiet bestaar i Øjeblikket af 53 Medlemmer, af hvilke de 24 — de saakaldte Kuriekardinaler — residerer i den evige Stad.)

Da Præsident Roosevelts personlige Udsending til Vatikanet paa Grund af Sygdom stadig er forhindret i at udøve sin Mission, er hans Tjeneste midlertidigt overtaget af hans Adjutant, Mr. H. Tittmann.

Den pavelige Nuntius i Berlin, Msgr. Orsenigo, har i Slutningen af April aflagt Besøg i Hermann Göring-Værkerne, hvor ca. 6000 italienske Arbejdere for Tiden er beskæftiget, og de modtog deres høje Landsmand med stormende Begejstring. Nuntius Orsenigo læste Messe, hvorunder Størstedelen af Arbejderne kommuniserede, og talte derpaa til den store Forsamling.

Fra autoritativ Side i Rom foreligger der Meddelelse om, at Kirkebesøgene i det af det tyske Rige besatte Polen er i stadig Stigning og at Manglen paa Gejstlighed, der i Forvejen var stærkt følelig paa Grund af Forholdene i Almindelighed, er blevet yderligere forværret som Følge af de stigende Krav, der stilles til de Gejstlige.

*Den skønneste er du
af Menneskenes Børn,
Vnde er udgydt paa dine Læber,
derfor velsignede Gud dig for evigt.*

124. Salme

Boticelli (1444-1510): Madonna del Magnificat

Liturgisk Kalender

Maj:

18. S. 5. Søndag e. Paaske (590); 2. St. Venantius (914), 3. Om Fred.
19. M. Bededag (594); 2. St. Petrus Cælestinus (915), 3. St. Pudentiana (915), 4. Om Fred. — Eller: St. Petrus Cælestinus (915); 2. Bededagen (595), 3. St. Pudentiana, 4. Om Fred; sidste Evangelium: Bededagens (596). — Hvor der holdes *Procession*, læses *Bededagens Messe* (som ovenfor).
20. Ti. † St. Bernardin af Siena (916); 2. Bededagen (595), 3. Gudsmoder ([90]), 4. Om Fred. — Hvor der holdes *Procession*, læses *Bededagens Messe* (594); 2. St. Bernardin af Siena (916), 3. Gudsmoder ([90]), 4. Om Fred.
21. O. Vigilie (598); 2. Bededagen (595), 3. Gudsmoder ([90]), 4. Om Fred. — Hvor der holdes *Procession*, læses *Bededagens Messe* (594); 2. Vigilien (591), 3. Gudsmoder ([90]), 4. Om Fred; sidste Evangelium: Vigiliens (598).
22. T. KRISTI HIMMELFARTS Dag (600).
23. F. i Oktaven (600); 2. Gudsmoder ([90]), 3. For Kirken ([123]) eller for Paven ([122]).
24. L. i Oktaven (600); 2. og 3. som Fredag.
25. S. Søndag i Oktaven (604).

Torsdag den 22. Maj, *Kristi Himmelfarts Dag*, slutter Tiden for Modtagelse af Paaskekommunionen.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Dannevirkegade 19, København V, Telefon Eva 25 12 (træffes i Almindelighed bedst Kl. 14-15 og 18-19).

Ekspedition: Boyesgade 8 A St., København V, Tlf. Eva 1898, Kl. 15-17.

Kassererkontor: St. Annæ Plads 28, Postgiro 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245, Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BØGER

Krigsbog

Hans Nesna: »Hollands Skæbnetime« (Jespersen og Pio).

Der vil gaa adskillige Aar, før der kan skrives Romaner om den Krig, vi nu oplever. Hvad der i denne Retning kommer allerede nu, vil ikke overleve Freden. Alle lever vi for tæt ind paa Begivenhederne og under den ene eller anden Censur og Propaganda. Men Bøger om Krigen læses i Øjeblikket som ingen andre, og hvem vil saa fortænke Forfattere og Forlæggere i, at de efter Evne tilfredsstiller saa hæftigt et Behov?

»Hollands Skæbnetime« er en let læst lille Fortælling om Tiden inden Indmarchen i Holland og den korte, forbitrede Kamp. Det hele kommer over den Familie, som man følger, med al Uforstaaelighedens Gru. Den moderne Krigsførelse er lammende i sin totale Massivitet. Skildringen bevæger sig i korte Scener, kunstnerisk utilfredsstillende i deres ensartede Højspænding, men Livet i de Dage lignede vel ogsaa mere et Febertilfælde end et Kunstværk. Grundstemningen i Fortællingen er ikke den nationale Begejstring eller Fortvivlelse, men Individernes og Familiernes Kval under Begivenhedernes jernhaarde Hæl. At de døende i Bogen stønner deres Moders Navn siger bedst, hvilke Lidelser Forfatteren har følt dybest.

T. T.

Ars sacra-Bog

Marga Müller skildrer i »Ein leuchtendes Herz« en Gammeljomfru, som i sine unge Dage ventede sig ganske andre Ting af Livet, men ikke er blevet bitter eller afstumpet af sine Skuffelser. Bogen er et varmt følt Forsvar for Gammeljomfruen, som hører med til Livets Orden. Verden vilde være fattig uden sine gamle Frøkener og alt det, de er i Stand til at skænke den Omverden, der tiest giver meget ringe Agt paa dem eller har dem til bedste. Men Fortællingen er (ligesom andre af Marga Müller) samtidig en praktisk Bog, en Slags Vejledning for de ugifte Kvinder, som gerne vil gøre Kristi Vilje i deres særlige, ensomme Stand. Den vil uden Tvivl kunne blive mange til Opmuntring og Hjælp.

Eventyret om Baden-Powell

E. Th. Bjørn: »Baden-Powell«. (K. F. U. M.-Spejdernes Depot A/S).

Med stor Glæde hilser de danske Spejdere denne Bog om B.-P. og af B.-P., forsynet med Fotografier og B.-P.'s egne Tegninger.

Hr. Bjørn, som selv er gammel K. F. U. M.-Spejder, fortalte mig en Gang, at han i mange Aar havde »samlet« paa alt vedrørende Baden-Powell, hvorfor han sikkert kunde have skrevet en Bog fuld af alle mulige Fakta og nøgterne Data.

Saa meget mere prisværdigt er det, at Hr. Bjørn uanset at han selv er en udmærket Skribent, i Bogen kun har medtaget de nødvendige Fakta, og hellere lader B.-P. selv fortælle.

Gennem B.-P.'s egne Ord træder hans Liv og Karakter tydeligt frem for Læseren og gør det klart, hvorfor netop han, efter først at have levet et langt og begivenhedsrigt Liv og endda have opnaaet at blive sit Folks Helt, derefter kunde paa tage sig endnu en Livsgerning til Gavn for Millioner Unge.

Man forstaaer, at hans »første« Liv var en Forudsætning for det »næste«, — at kun de Erfaringer og lagttagelser, gode og daarlige, som han gjorde i nært Samliv med Afrikas Natur, kunde danne Grundlaget for en Bevægelse som Spejdernes.

Hans A. Holm & Søn A/s

Maskinsnedkeri

Nansensgade 47, Tlf. C. 18 06

Bliv sygeforsikret

i det førende Sygeforsik: A/S „Bauta“

Havedagentur, Vangedevej 218

Tlf. Søborg 3374

Prospekt tilsendes gratis.

god Erstatning, lav Præmie

kulant Behandling

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfsgade 34-36

Tlf. 778 - 728

VALD. FOERSOM

AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

Som den førstefødte er Kristus Universalarving, og vi, der er hans yngre Søskende, faar Del i hans Rigdomme, d. v. s. i hans Magt og Ære og Salighed. Naturligvis er der opstillet Betingelser for, i hvilket Omfang Arven skal tilfalde den enkelte. Her gælder den faste Lov: Den tilkommende Lykke svarer nøjagtig til vort Samarbejde med Guds Naade. Tager vi imod Kristi himmelske Gaver og benytter vi dem her paa Jorden, udviser vi os ved Kærlighed til Gud og Mennesker som den Helligaands Tjenere og Medarbejdere, saa bliver vi Kristi Medarvinger i samme Omfang, som vor Iver og Troskab har været udholdende og stærk. I Praksis er det afgørende for os alle altid dette: Af Gud Helligaand, der taler til os baade gennem Kristi Kirke udefra og direkte i vort eget Hjerte, bør vi lade os belære og tilskynde til Dyd og gode Gerninger. I Tillid til hans Hjælp bør vi daglig og modig tage Kampen op for vor Sjæls Frelse. Gennemfører vi denne gode Strid med Kløgt og Standhaftighed, saa modtager vi af Guds Haand den fortjente Sejerskrans, som er tilsagt alle dem, der fuldender Løbet og bevarer Troen. »Gud er nemlig ikke uretfærdig,« siger den hellige Paulus, »saa han glemmer ikke den virksomme Kærlighed til hans Navn, vi har vist« (Heb. 6,10).

Dette Brodersind er af den største Betydning for vor Bøn. Hvor megen Næstekærlighed vi skal lægge i det lille Ord »Vor« i Fader vor, beskriver Kirkelæreren Johannes Chrysostomus saaledes: »Gud bønholder med Glæde en Kristen, som ikke blot beder for sig selv, men ogsaa for andre. At bede for sig selv er noget, vor egen Natur tilskynder os til at gøre. Men at bede for andre er noget, Naaden søger at faa os til. Bøn for os selv har sit Udspring i Nødens Tvang. Bøn for andre inspireres af Broderkærligheden. Gud holder mere af en Bøn, som Broderkærligheden frembærer, end af en, som Nøden fravrister os.«

F. K.

Kapitler om Fadervor X

Fadervor og Brodersind

Den kristne Religion er en social Religion. Man behøver blot at læse Bjergprædikenen for at overbevise sig om det. Ogsaa Herrens Bøn tager Sigte paa Helhedens Vel, ikke blot paa den enkeltes Tarv. Derfor siger vi Fader »vor« og ikke Fader »min«, skønt hver især paakalder Gud. Hvad vilde vor Frelser opnaa med det lille, men meget betydningsfulde Ord »vor«? Jo, vi skulde drage den Følgeslutning af vor Antagelse i Barns Sted, at *alle troende ved Daaben er blevet vore Brødre*, og at vi derfor bør elske hinanden, som det sømmer sig for Søskende. »I er alle Brødre,« siger Herren, »for een er jeres Fader, han, som er i Himlen.« (Mt. 23,8 f.). Bevidstheden om dette Forhold var i Kristendommens allerførste Tid saa levende, at Apostlene i deres Breve tiltalte de troende med Ordet »Brødre«. Genfødelsens Sakramente bevirker, at vi ikke længere er fremmede for hinanden, men er Medlemmer af en og samme Familie. Dette betyder uhyre meget for vort daglige Liv og hele vor Indstilling overfor hinanden.

»Se, hvor de elsker hinanden,« sagde Hedningerne om de første Kristne, da de opdagede det Brodersind og den Redebonhed til gensidig Hjælp, der beherskede det kristne Menighedsliv. Men endnu mere Beundring fortjener den Omstændighed, at *vi samtidig ogsaa er blevet Jesu Kristi, Guds Søns, Brødre og Søstre*. Det maa vække den største Glæde i os, at Skriften selv gaar i Borgen for denne Sandhed. I Hebræerbrevet staar der om Guds Søn: »Han skammer sig ikke ved at kalde dem (d.v.s. de troende) Brødre og sige: Jeg vil forkynde dit Navn, (o Gud) for mine Brødre. Midt i deres

Forsamling vil jeg lovsynge dig« (Hebr. 2,11—12). De sidste Ord er Citat fra 21. Davidssalme. Altsaa tusind Aar før det indtraf, skulde det forudsiges, hvilken stor Ære og Lykke Jesu Lidelse og Død paa Korset vilde bringe os, siden ganske uværdige Skabninger faar Lov til at kalde sig for Kristi, Guds Søns, Brødre.

Det er ogsaa ret paafaldende, at Herren først giver sine Disciple *dette Navn efter Opstandelsen*. »Gaa og sig til mine Brødre«, saaledes tiltalte den opstandne de trofaste Kvinder, der var kommet ud til Graven for at salve hans afsjælede Legeme, »at de skal gaa til Galilæa. Der skal de se mig« (Mt. 28,10). Før havde han brugt andre Navne, nemlig Tjenere, Disciple og Venner. Nu ved Kristi Død er Apostlene blevet hans Brødre. Den nye Betegnelse var tilstrækkelig til at vise de forskræmte og skamfulde Disciple, hvor han elskede dem og satte Pris paa dem, til Trods for, at de i de tunge Timer havde svigtet ham. Den opstandne vil være »den førstefødte blandt mange Brødre« (Ro. 8,29). Dette nye Forhold skal aldrig forandres, heller ikke efter Himmelfarten, naar Kristus sidder som Evighedens Konge ved Faderens højre Haand og styrer hele Verden. Ifølge hans egne Ord vil han paa Dommedag, i det Øjeblik han gengælder enhver efter hans Gerninger, tiltale de ringeste blandt de troende med Brodernavnet. »Hvad I har gjort for en af de ringeste af disse mine Brødre, har I gjort for mig« (Mt. 25,40).

Det kan nu heller ikke være anderledes. Vi bør nødvendigvis være Kristi Brødre, siden *vi skal være hans Medarvinger*.

Doktor Johnsons Dom

af G. K. CHESTERTON

F O R T S A T

(John Swallow Swift fra Virginia træder ind, fulgt af sin Hustru Mary. Det er unge Ægtefolk. Manden er stor og drengagtig i sine Bevægelser og ser sig interesseret om, men ogsaa noget distræt. Han er jævnt klædt som en Gentleman fra den Tid; hans Haar er bundet op, men ikke pudret. Han bærer et Sværd at støtte sig til og har en Taske i Haanden. Hans Hustru glatter sit Haar og Tøj efter Sørejsen. Hun er en Dame med rigelig Andel i den Slags Skønhed, som lader sig forene med en karakterfuld Hage. Manden træder rask ind, men da han ser den anden Gruppe, holder han sin Hustru tilbage og peger hen mod de andre med en vis behersket Ophidselse).

SWIFT: Se, min Skat. Det er netop det, jeg talte om paa Baaden.

MARY (*smilende*): Aa, John, jeg husker, at du talte om en forfærdelig Masse Ting.

SWIFT: Jeg mener det om Barbari og Civilisation. Her har du et fuldkomment Billede paa de primitive eller uciviliserede Tilstande. Manden sidder magerligt og snakker, mens Kvinden er nødt til at udføre alt det haarde Arbejde. Jeg har set nøjagtig den samme Gruppe hos vore Rødhuder ovre paa den anden Side af Havet.

MOIRA (*har rejst sig og stirrer ivrigt ud over Havet. Hun vender sig mod Ian*): Nu maa vi gaa begge to. Der kommer en Baad til fra Skotland, og der bliver Brug for dig. (*Hun gaar ud, og Ian rejser sig og følger hende langsomt*).

SWIFT (*fortsætter*): Jeg husker, at jeg saa den Scene hos Ojibway'erne, dengang Regeringen udsendte mig for at opsætte Traktater mellem dem og Choctaw'erne. Det er det eneste ufejlbare Tegn, som allevegne røber Barbariet.

MARY: Jeg synes ikke, du skulde kalde disse venlige Mennesker Barbarer. Jeg synes, de har været meget gæstfri imod os. Se, de har lændt Baal og allerede sat Gryden over. Der skal bare stikkes Ild til, og der er et Fyrtøj i den Rejsetaske, hvis du bare vil aabne den for mig. Jeg har aldrig kunnet finde ud af Laasen.

SWIFT: Jeg har ikke paa-staaet, at de ikke er gæstfrie. Jeg sagde, de er uciviliserede. Ved du hvad; jeg har tit bemærket en Ejendommelighed ved dit bedaaende Køn og ved dig som den allermost bedaaende Repræsentant for det!

MARY (*gør et Kniks*): Jeg siger pænt Tak. Men luk nu Tasken op, John, saa laver jeg lidt Te. Er du rigtig klar over, at jeg har taget Te med i Tasken; jeg skulde tro, at jeg bliver den før-

ste, der nogensinde har lavet Te paa disse Øer.

SWIFT: Jeg mener, at naar en Kvinde hører en Sandhed, der angaar en eller anden Viden-skab, tror hun altid, at Hensigten maa være at rose eller kritisere et eller andet bestemt Menneske. Jeg sagde, at disse Folk er Barbarer; jeg sagde ikke, at de ikke er elskværdige. Jeg har kendt adskillige elskværdige Choctaw'er. Jeg sagde ikke, at de savnede gode Egenskaber. Jeg nægtede ikke, at Gæstfrihed er en af disse Egenskaber. Men jeg benægter, at Hensyntagen til Kvinders Arbejde er en af dem. (*Gaar snakken-de frem og tilbage og ender med at sætte sig paa Klippetronen. Mary bakser med Taskelaasen*). Det er i Virkeligheden let at tage fejl af, hvad der er det rigtige Kendetegn paa Barbariet. De fleste andre Tegn viser sig mærkeligt selvmodsigende og forvirrende. Der er Mennesker, som gaar nøgne omkring, men udtrykker sig med Ciceros afglattede Veltalenhed. Og der er Mennesker, som hverken kan pløje eller lave Mad, men reciterer hele Epos i homerisk Stil. (*Mary faar endelig Tasken op, finder Fyrtøjet og begynder at tænde Baalet*). Og hvad Gæstfrihed angaar, saa er der ingen, der er mere punktligt og elskværdigt gæstfrie end Kannibalerne. Jeg har ladet mig fortælle, at en Gæst altid indbydes til Festmaaltid, selv om han sommetider ved den femte Ret opdager, at det er en nær Ven, der serveres for ham. Nej, det eneste rigtige og ubedragelige Tegn er Kvindernes Arbejde, som jeg før

C. Gerlach & Søn's Eftf.

W. Deleuran

Edsvoren Messevinsleverandør

Fredericia

Forlang hos Deres Købmand

Burcharth & Søn's

Expres-Lakfernis i de rød-hvide Dunke

Danmarks førende Mærke!

Resultatet af 80 Aars fagmæssig Erfaring

*Enefabrikanter: A. D. Burcharth & Søn . Kolding
Lak-, Fernis- og Farvefabriker. Grdl. 1861*

nævnte. Overalt hvor man finder, at det legemlige Arbejde bliver læsset over paa det svage Køn, mens Manden bare morer sig paa sin egen Maade, dér har vi Menneskets oprindelige, barbariske Tilstand, forud for Civilisationens første Gry.

MARY: Ja, det er vist rigtigt nok.

SWIFT: Det er jo heller ikke saa mærkeligt, at man finder det mest primitive Liv paa saa af-sides et Sted som dette. Men det faar mig mere end nogensinde til at føle, at jeg aldrig burde have taget dig med hertil. Det var det bedst mulige Sted af Hensyn til mine egne Opgaver og mit personlige Ærinde. Var jeg sejlet til en rigtig Havn, saa var Folk kommet med Spørgsmaal. Derimod var jeg sikker paa, at jeg her oppe fra kunde bane mig Vej ned til Edinburgh og til England, uden at Regeringen fik Nys om mit Hverv. Men hvad i Alverden fik mig dog til at lade dig komme med ind i denne farlige Historie? Har der nogensinde før været en Mand, som tog sin Kone med i saadant et Ærinde som mit?

MARY: Du tog hende ikke med. Hun kom. Hun havde bestemt sig til at komme med, hvad der saa end skete. Kæreste John, jeg er lige saa meget Amerikaner som du, og en amerikansk Kvinde plejer at faa, hvad hun vil have.

SWIFT: Og hvad faar saa den amerikanske Mand?

MARY: Han faar ogsaa, hvad hun vil have. (*Hun begynder at anbringe Tesagerne paa Strandbredden*). Undtagen af og til, naar han er meget veltalende,

(*anbringer Tepotten*) meget henrivende (*anbringer Tedaasen*) og meget tæksom og overbevisende. Saa glemmer han af og til, hvad det er, hun vil have.

SWIFT (*farer pludselig op*): Aa, men Omforladelse — jeg —

MARY: John dog! (*brister i klingende Latter*) din Barbar! din Choctaw! er du en Choctaw eller en Objiway'er?

SWIFT: Jeg er i hvert Fald et Fæ — og ikke blot i denne lille Sag, men ogsaa i en meget større. Alvorlig talt, min egen Ven, saa er det først lige nu gaaet op for mig, hvor skrækkelig en Stilling vi befinder os i. Jeg har ikke Ord for en saadan Loyaltet, som du viser; men det er skrækkeligt alligevel. Mænd, som gør den Slags Arbejde for deres Land, burde ikke tage deres Kone med. Jeg er slet ikke sikker paa, de overhovedet burde have en Kone.

MARY: Det kan du i hvert Fald ikke forandre paa. Og hvor du end tager hen, tager jeg med, og dermed Basta.

SWIFT: Da der første Gang var Tale om et Oprør, meldte jeg mig frivilligt til aktiv Tjeneste. Vilde du have fulgt med ud paa Slagmarken?

MARY: Jeg vilde nok have forsøgt det.

SWIFT: Og dette her er endnu værre. Oprindelig blev jeg sendt af Sted for at holde Øje med Begivenhederne i England og se, om der bød sig en Lejlighed til revolutionær Propaganda. Men naar Kampen først er begyndt, har man et andet Navn for en saadan Mission. Det er et grimt Navn. (*Med pludselig Voldsomhed*). Hvad vilde du

sige til at se mig blive hængt som Spion?

MARY: Saa vilde jeg være vis paa, at det var lykkedes at følge dig med ud paa Slagmarken.

SWIFT: Det her er jo ophøjet Vanvid.

MARY: Nej, min egen John, det er særdeles god og sund Fornuft. Jeg tror, jeg er en hel Del mere praktisk, end du er, især naar det drejer sig om at lave Te. Du siger, at ingen Mænd nogensinde har taget deres Kone med, naar de havde saadan en Opgave at løse. Men netop derfor vil ingen fatte Mistanke om, at du har saadan en Opgave. Og hvori bestaar den forøvrigt? At komme ind i Selskabslivet, selv udsende Indbydelser, komme til at kende alle Mennesker og lidt efter lidt finde ud af, hvad de mener om Opstanden. Tror du virkelig, du kan gøre det paa bedre Maade, end hvis du er en respektabel Gentleman med en elskværdig Hustru? Tror du maaske, at du og dine Med-Sammensvorne skulde mødes i en underjordisk Hule? Jeg agter at indrette en Salon.

IAN (*træder ind*): Der er landet endnu tre Herrer her paa Øen, og den ene af dem taler Englændernes Sprog.

MARY: Aa, det var da yndigt. Der er rigeligt med Te til dem. Vil De ikke selv have en Kop?

IAN (*drikker Teen og skærer Ansigter*): Mange Tak. Vil De til Gengæld drikke af vor egen Whisky, Frue? (*Tager et Drikkehorn, som han har hængende om Skulderen, og rækker det til hende*).

MARY (*drikker og skærer Ansigter*): Mange Tak. Og her har vi saa Deres tre Venner.

Fortsættes

Magasin
du Nord

... den ny Tids Stormagasin

God Vask
- Geismar Vask

Telefon Central 3269

Hertug Knuds Division

Glædelig Jul, var der nogen, som sagde til mig i Morges — det sneede. Ikke desto mindre har vore Troppe allerede længe puslet med Sommerlejrplaner, for der er nu meget mere at skulle tage i Betragtning end nogensinde før. Først og fremmest skal Lejrens Budget jo lægges med passende hensyntagen til den ofte ret indskrumpede Pengeping og til Rationeringens Bestemmelser (ogsaa vore Spejder-troppe vilde være taknemmelig for ekstra Rationeringsmærker, dersom Bladets Læsere maatte have nogle tilovers), og endelig skal man nu have Politiets Tilladelse til at lægge Lejren paa det paatænkte Sted; at man ogsaa skal have Tilladelse af Stedets Ejer, nævner jeg blot for en Ordens Skyld, for det er jo ikke noget nyt.

Naa, disse Besværligheder skal nu ikke afskrække en eneste af vore Førere i at arrangere Sommerlejre for Spejderne og — om muligt — ogsaa for Ulvene, og Bladets Læsere skal snarest faa nærmere Underretning om, hvor vore hvide Byer skal rejses i den kommende Sommer.

Foreløbig er flere af Troppene tillige optaget af Tanken om at skaffe yderligere Tilgang af Spejdere og Ulve. Med dette for Øje har I Absalon truffet Aftale med sin Raadsformand og Sognepræst om ved den forestaaende Menighedsaftens paa Nørrebro (den 9. Maj) at faa Lejlighed til at fortælle ogsaa de Voksne lidt om det, man syntes deres Børn burde være med til. Forhaabentlig vil Troppens ihærdige Arbejde krones med Held — den fortjener det.

Sankt Bendts Trop paatænker et lignende Arrangement i Boyesgade. Ogsaa her vil jeg sige, at jeg synes, at de Børn, som ikke faar Lov til at blive Ulve eller Spejdere, gaar Glip af en Oplevelse i deres Liv. De bliver snydt for en Oplevelse, som i langt de fleste Tilfælde kan blive af den største Værdi og Betydning for dem saavel i Barnealderen som i de unge Aar. Det er ogsaa her at haabe, at Spejdertrop saavel som Ulveflok maa faa den Tilgang, som vilde være naturlig for et saa stort Sogn.

Det gælder ogsaa i vore Troppe udenfor København, nemlig i Roskilde og Taastrup. — I Roskilde pusler man lidt med Tanken om en Ændring i Ulevarbejdet, som bl. a. skulde give en forøget Tilgang af Førere, hvilket tillige skulde muliggøre at oprette en Filial til Troppen i Nordsjælland. — I Taastrup søger man at reorganisere Arbejdet. Man har haft et Møde med Divisionschefen, hvor alle Mand

var enig om at ville gøre en Indsats for at bringe Trop og Flok op paa en mere respektabel Størrelse, og hvor man tillige enedes om et mere intimt Samarbejde med Roskilde-Spejderne, for derved at skaffe Førerne i Sankt Pouls Trop den Uddannelse, der nu engang er Grundlaget for alt Spejderarbejde.

Endelig bør her berettes, at Divisionen i Maj Maaned arrangerer 5 større Foretagender beregnet paa alle Troppe og Flokke:

Nyt Beredskabskursus paabegyndes.

Der holdes et særligt Møde for katolske Spejdere og Førere til Gennemgang af de specielle Ting, en katolsk Spejder bør være kendt med.

Ulvene afholder Turnering Kristi Himmelfartsdag paa Ermelundsletten.

Der arrangeres en Divisionsaften for Spejdere og Ulve med Forældre og Søkende i Slutningen af Maj Maaned.

Endelig finder der i Pinsen en stor Lejr Sted for alle Divisionens Spejdere og Ulve.

Disse fælles Foretagender vil uden Tvivl bidrage til, at vor Divisions Spejdere og Ulve bliver ryttet ekstra godt sammen, og dette var ogsaa Hensigten. Iøvrigt vil nærmere Oplysninger herom komme i Bladets næste Nummer.

DC.

Pater Martindales Skuespil

De to smukke Stykker, »Katolsk Scene« havde valgt at opføre, var Foreningens meget krævende Navn fuldt værdigt.

Den dramatiske Handling i »Laden«, Replikkerne mellem de tre Landstrygere af saa forskellig Indstilling og den smukke Afslutning, hvor de alle bliver rørt af Guds Naade, er noget enhver kan forstaa og henholdsvis forfærdes, røres og gribes af.

»Den gode Ven« Dialoger kneb det for en og anden at følge med fuld Interesse, da de fordrer en mindre Teatersal, hvor alle kan følge hvert Ord for at faa fuldt Udbytte af de dybsindige Samtaler; til Gengæld var Slutningsakten, hvor den gode Ven, Døden, henter den gamle Herre, efter at han lige er blevet optaget i den katolske Kirke og har modtaget den hellige Kommunion, saa gribende, at enhver eventuel Utaalmodighed maatte forstumme og alle gaa beriget hjem.

»Katolsk Scene« skylder Pater Martindale Tak for Tilladelsen til

at opføre Stykkerne og for mange gode Raad under Indøvelsen, ligesom Skuespiller Poul Møller maa takkes for fortræffelig Iscenesættelse og Sangerne fra Sakramentskirkens Kor for deres Indsats, der var af stor Betydning for Bethlehemsscenen i »Laden« og Dødsakten i »Den gode Ven«.

Jeg maa have Lov til at komplimentere mine K. S.-Kammerater for deres gode Spil. Det var, bortset fra Kongressskuespillet i 1932, det bedste, der nogen Sinde er præstet af vore Amatører, saa gennemført fint og smukt. Det var bare Synd, at der kun blev Lejlighed til een Opførelse efter flere Maaneders Slid.

Verner Stabehl.

Rationeringsmærker og Feriebørn

Siden sidst har vi yderligere modtaget Mærker fra 22 nye Givere, saa det samlede Tal nu er 69. De nye Bidragydere er:

Anon., Kalundborg; Christensen, Odense; Anon., Roskilde; Hansen, Hostrups Have; Naguszanski, Svendborg; Anon., Kbhvn.; Busch, Kbhvn. V.; Homaa, Kbhvn. S.; En Mor fra Aarhus; V. M.; Anon. (Poststempel ulæseligt); Anon., Randers; Enkefru Larsen, Helsingør; Ested, Kbhvn.; Uhrskou, Skamling; Finderup Pedersen; Præstegaarden, Silkeborg; A. Hrab, Aarhus; Harris, Odense; Margr. Poulsen, Horsens; A. T., Kbhvn.; Seitzberg, Kbhvn. N.

Mærkesamlingen omfatter nu 689 Rugbrødsmærker + 480 gram i Smaamærker, 266 Franskbrødsmærker + 380 gram i Smaamærker, 13 Sigtebrødsmærker, 290½ Grynmærke, 148 Sukkermærker, 363 Smørmærker, 6 Margarinmærker, 138½ Haandsæbemærke og 165 Vaskepulvermærker. Og desuden er modtaget 5 Kr. kontant og 2 Stk. Haandsæbe.

Frank Andersens Fond

Formaal: Katolsk Ugeblad gratis til ubemidlede Unge

Vi har endvidere haft den Glæde at modtage:

Simonsen, Nykøbing F. ...	10.00
Mærkater ved Alexander Koch	5.00
Ialt	15.00
Tidligere indkommet	4903.65
Fondets Formue	4918.65

Hjertelig Tak!

Bidrag til Fondet kan indbetales paa Postkonto 1087, Frank Andersens Fond, København N.

Aarhus

Ungdomsbasaren den 4. og 5. Maj var et glimrende Bevis for, at man ikke kalder forgæves paa Menigheden i Aarhus, naar det gælder at støtte Kirkens Sag. Alle Pengepunge, baade de store og de smaa, var vidt aabne, og Resultatet overgik derfor alle Forventninger. Man havde tippet 1000—1200, men der var 1550 Kr. i Kassen, da den blev gjort op. Og saa var der næsten ingen Udgifter, da unge og gamle havde ydet efter Evne ved Gaver og Arbejde for at stille Basaren paa Benene. Børnene og de unge i Byen og paa Landet har Grund til at glæde sig og bringer alle de gode Mennesker, der støttede Basaren, en hjertelig Tak!

Da der maaske er nogle, der ikke har set Bladene med *de udtrukne Numre*, bringer vi dem ogsaa her:

Serie A.: 579 - 910 - 21 - 87 - 4 - 589 - 302 - 842 - 242 - 344.
Serie B.: 96 - 583 - 207 - 812 - 311 - 990 - 151 - 803 - 913 - 404 - 632.
Serie C.: 717 - 244 - 575 - 726 - 366 - 808 - 633 - 45 - 416 - 102 - 520.

Særlige Bortlodninger. Entrégevinst: Partout 21, Søndag 187, Mandag 59; Dukke Margrethe 34 grøn, Kineserdreng 87.

Sølvbryllupsfest

Søndag d. 4. Maj fandt der en sjælden Begivenhed Sted i Sct. Andreas Kirke, Ordrup. Hr. Ingeniør Alfred Guldager og Hustru, Eigaardsvej 26, højtideligholdt deres Sølvbryllup ved en Højmesse Kl. 10. Det var, saa vidt vides, første Gang i Sct. Andreas Kirkens Historie, at noget saadant fandt Sted, og man havde ogsaa gjort alt for at gøre Højtideligheden saa festlig som muligt.

Katolsk Ungdoms Klub

Lørdag d. 17. Maj Aabent Hus Kl. 19,30—22,00. Sangkoret prøver til d. 25. Søndag d. 25. Maj Andagt i Jesu Hjerter Kirke Kl. 19,30. Kl. 20,15 holder vi vor Foraarsfest i St. Knuds Sal. — Se Annoncen.

Endt er Vintertiden . . .

Med Foraarsfesten i St. Knuds Sal, Stenosgade 4, Søndag d. 25.

Maj Kl. 20,15 afslutter Katolsk Ungdoms Klub sit Vinterarbejde.

Vi kan se tilbage paa en travl Vinter med baade Medvind og Modvind, men det vil vi ikke tænke paa nu — Foraaret er kommet og med den vor Foraarsfest, hvortil vi atter i Aar haaber at se ikke blot Medlemmerne og deres Forældre, men ogsaa andre unge Katoliker i København, og Katoliker, der interesserer sig for Ungdomssagen.

Aftenens Hovedtaler bliver Hr. Redaktør *Hans Bølling*, der taler til Ungdommen om: »*Hvad Historien kan lære os*«. Traditionen tro har vi ogsaa to unge Talere — denne Gang Frk. *Vibeke Emborg* og Hr. *Albert Strøyer*. Det righoldige Underholdningsprogram omfatter bl. a. Sketches, Musik, Sang, Oplæsning, Film etc. — altsaa lidt for enhver Smag, — i Billetprisen Kr. 1,50 er endda iberegnet Kaffe med Brød.

Selve Aftenen indledes med Andagt i Jesu Hjerter Kirke Kl. 19,30, hvortil alle Deltagere i Foraarsfesten indbydes. Vi haaber d. 25. at kunne se ud over en fyldt Sal og beder Dem købe Billet i god Tid paa de i vor Annonce nævnte Steder.

Paa Gensyn d. 25. Maj.
Katolsk Ungdoms Klub.

Ordrup K. U. K.

For første Gang i vor Levetid havde vi ordinær Generalforsam-

ling. Bestyrelsen kom til at bestaa af: Birger Hutter (Formand), Birgit Bredholt, Jan Flandrup, Erik-Alfred Guldager, Harald Guldager, Ruth Jensen, Grethe Kallan og Alex Madsen.

Der blev rettet en Tak til de forskellige, der i Aarets Løb har gjort et særligt Arbejde for K. U. K. Særligt takkede vi, og takker her igen, *Kjeld Hutter*, der ved sit Arbejde som Kasserer og Plakattegner har sin store Andel i Foreningens Opblomstring. Desværre forlader Kjeld os for at tiltræde en Stilling som Ingeniør i Sverige. Vi ønsker ham Held og Lykke.

Tirsdag den 20. Maj Kl. 20 mødes vi først til Majandagt. Derefter Fællesmøde: København i Poesi og Prosa.

Vi anbefaler

paa det varmeste som absolut paalidelig, flittig, dygtig og af elskværdigt Væsen en 32-aarig, gift Mand, der f. T. arbejder i Klosteret og søger Plads ved hvadsomhelst. Han har de allerbedste Anbefalinger fra Læresteder og tidligere Ansættelser, Certifikat til Fyring til Høj- og Lavtryk, Telegrafeksamen, er udlært Snedker og dygtig til Havearbejde og meget andet. Han kan være til stor Nytte for enhver, og man vil ikke fortryde at have antaget ham.

Benediktinerindeklostret.

D. K. K. F.

Week-end paa Trørødhus

Søndagene d. 18. og 25. Maj kan unge Piger komme til Trørødhus paa Week-end Ophold fra Lørdag Aften til Mandag Morgen. Der er Messe i Kapellet.

Deltagerne bedes selv medbringe Tørkost og Sukker samt Lagener og Haandklæder. Prisen er fra 4 Kr., og i denne er beregnet 1 Gang Middagsmad og 4 Gange Kaffe (The). Tilmeldelse senest Fredag Aften til

D. K. K. F.s Sekretariat, Ndr. Frihavsgade 26, Grevinde Scheel, Tlf. Øbro 9250.

Medlemsaften i D. K. K. F.

Mandag d. 19. Maj Kl. 20¼ afholder D. K. K. F. sin sidste Medlemsaften i denne Sæson, i »Palais de Noblesse«, Amaliegade 16.

Forfatterinden Fru Karen Plovgaard holder Foredrag om: »Hvor Fædrene har bøjet Knæ«.

Robinson, Andersen & Co. A/s

Hellerup

Export af friske og serverede Æg
Fabrikation af frosne og sealede Æg og Ægprodukter
28 Filialer over hele Landet

Rosenkranskirken

Sønd. 18. Maj Kl. 8 Fælleskommunion for de to kvindelige Kongregationer, Mændenes Kongregation og St. Bendts Trop. Tirsd. 20. Maj efter Majandagten Vincentsmøde i Menighedslokalerne for de dertil indbudte Damer. Torsd. 22. Maj, Kristi Himmelfarts Dag Gudstjenester som om Søndagen. Fred. 23. Maj begynder Pinse-Novenen ved Aftenandagten.

Sakramentskirken

Mand. 19. Maj Kl. 20 Andagt i Kirken for Knud Lavards Broderskab; derefter Møde i Centralskolen. Onsd. 21. Maj Kl. 20 Møde for Birgittaforeningen paa St. Josefs Hospital.

St. Annæ Kirke

Søndag d. 18. Maj. Kl. 9 Hovedgudstjeneste med Børnenes første hellige Kommunion. Stille Messe Kl. 6, 7 og 11. Torsdag 22. Maj, Kristi Himmelfarts Dag, Gudstjenester som om Søndagen.

St. Andreas Kirke (Ordrup)

Søndag 18. Maj: Messe Kl. 7 og 7½, Konfirmation Kl. 9, Messe Kl. 11, Andagt Kl. 20.

Jesu Hjerte Kirke

Mand. 19. Maj Kl. 20 Møde for de unge Mænds Kongregation. Studiekreds: Rundskrivelse om Ægteskabet. Torsd. 22. Maj (Kristi Himmelfart) Kl. 19½ Afslutningsmøde med Prædiken og Te Deum for Mændenes Kongregation.

St. Antoni Kirke (Brønshøj)

Onsd. 21. Maj Kl. 20 Møde for Knud Lavards Broderskab. Torsd. 22. Maj (Kristi Himmelfarts Dag) Gudstjenester som om Søndagen.

St. Franciskus' 3. Orden

har Møde i St. Anna Kirke Søndag den 25. Maj Kl. 2½. Generalabsolution.

Tre lukkede Retræter i Roskilde

For ældre Damer: Fra Søndag Aften den 20. til Torsdag Morgen den 24. Juli.

For unge Damer: Fra Torsdag Aften den 24. Juli til Mandag Morgen den 28. Juli.

For herrer: Fra Mandag Aften den 28. Juli til Fredag Morgen den 1. August.

Retræterne ledes af Pater J. *Quaedvlieg*.

Prisen for de tre Dage er 10 Kr., men hvis der forlanges Eneværelse, er Prisen 15 Kr. (Værelset skal forudbestilles).

Tilmeldelser, som kun bliver besvaret, hvis alt er optaget, sendes til Sognepræsten i Roskilde, til hvem man ogsaa bedes sende Afbud i Tilfælde af, at man bliver forhindret.

Der medbringes almindelige Toilet-sager, Salmehog, Kristi Efterfølgelse, — og Rationeringskort.

Dødsfald

Vor kære Moder

Anne Margrethe Kyster

er død d. 6. Maj vel forberedt med alle Kirkens Naademidler.
R. I. P.

Børnene.

DANMARKS-AFTEN

arrangeret af K. U. K.

Lørdag d. 17. Maj Kl. 20 paa Ordrup Hotel, Ordrupvej 114.

Program:

1. Formanden byder velkommen.
2. Danmarksfilmen i Farver.
3. Farvefilmen om Danmark paa Verdensudstillingen i New York.
4. Evt. Kongefilmen.
5. Korte Oplysninger om K. U. K., vort Formaal og vort Arbejde.

Orkester til Kl. 1. Ind imellem Underholdning. — Alt for kun 1,75 Kr. Billetterne faas hos K. U. K.s Medlemmer, ved Kirkerne og telefonisk paa Ordrup 3331 (bedst efter Kl. 15).

Foruden de unge venter vi i særlig Grad, at vore unges Forældre kommer!

Iøvrigt er alle, ikke kun Kbh.s og Ordrup K. U. K., hjertelig velkomne!

Sidste Tog fra Ordrup: Kl. 0,46 til Kbh. - Sidste Tog fra Ordrup: Kl. 0,16 til Frederiksberg. - Sidste Sporvogn (Linie 15 lige udenfor Døren) fra Ordrup: Kl. 23,48. - Sidste Sporvogn (kører kun til Trianglen): Kl. 0,45. - Sidste Sporvogn (kører kun til Hellerup): Kl. 1,15.

Dødsfald

Vor kære Moder

Theresia

Romana Messerschmidt

f. Dølle,

Enke efter Fabrikant, Oldermann Louis Messerschmidt, sov Lørdag d. 10. Maj stille og blidt hen i Gud, styrket ved Kirkens hellige Sakramenter.

R. I. P.

Børn, Svigerbørn og Børnebørn.

Brønshøj Sommermarked

Alle Venner af St. Antoni Kirke bedes betænke Sommermarkedet med Gaver til Boderne. Saa godt som alt kan bruges. Ring blot til Pastor Ballin, Bella 1700, saa bliver Gaverne afhentet. Markedet finder Sted Søndag d. 8. Juni i dejligt sommerligt Vejr, saa man kan uden Betænkning allerede nu reservere hele Dagen. Brønshøj plejer den Dag at samle Katoliker fra hele København.

De indbydes herved til

Foraarsfest

i St. Knuds Sal, Stenosgade 4, V.
Søndag d. 25. Maj Kl. 20,15.

Hovedtaler: Hr. Redaktør Hans Bølling:

»Hvad Historien kan lære os«.

Ungdommen har Ordet.

Sketches, Musik, Sang, Oplæsning, Film, Kaffebord etc.

Billetspris (incl. Kaffe og Brød): Kr. 1,50.

Billetter faas hos:

Portneren, Stenosgade 4, V., Katolsk Bogsalg, Stenosgade, Hr. Alb. Strøyer, Nansensgade 90, K., Palæ 5718, Frk. Vibeke Emborg, Vesterbrogade 11 A, V., Eva 6037, Hr. Filip Lange, Ryparken 84, Ø., Ryvang 4862 y, samt hos K. U. K'erne.

Ene pige

dygtig og paalidelig, til daglig Madlavning og Husgerning, kan faa god og vellønnet Plads i større katolsk Hjem til 1. Juni ell. senere. — Fru Bølling, Frederiksberg Allé 53, Telf. Eva 5914.

ODENSE

Junker-Dreie

Kolonial . Delikatesser

Nørrebro 49 . Odense
Lev. til Sct Josephs Hospital

SVENDBORG

C. Hansen Bageri og Conditori

Møllergade 67 . Telefon 1258

Leverandør til Sct. Maria Hospital

AARHUS

A. B. C.

Karl Hansen

Lys-, Kraft-, Ringe- & Radioanlæg
Frederiksgade 75, Tlf. 295
Omstil. til priv. Bogensegade 5

S. A. Kannegaard

Vestergade 5
Telefon 2710
Viktualieforretning

Bruun & Sørensen

Ingeniørkontor
Kannikeg. 18 Aarhus Telf. 4364
Leverandør til St. Josefs Hospital

Alfred Pihl

Bagermester, Conditori
Telefon 3041 - Hammørshus
Leverandør til St. Josef Hospital

Linoleum

billigst Høilund Carlsen
Aaboulevarden 5, Aarhus, Tlf. 1347

Brug Pindstrup Tørvestrøelse

til Jordforbedring, Stald- og
Fjerkræstrøelse eller Ind-
skudsmateriale.
Pindstrup Mosebrug
Tlf. Pindstrup 13 (3 Lin.)
København: Central 8261
Forlang Brochure

Mejeriet „Vesterbro“

Byens førende Mejeri
Telefon 8700 (4 Linier)
Mejeriprodukter,
Flødeis, Eksportfløde

Permanent-Salonen

ved ELISABETH NIELSEN
Søndergade 7'. Telefon 6240

Skomager

Chr. M. Jensen
ved den katolske Kirke
Telefon 8326

Køb hos vore Annoncører

KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN

Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 4090 (flere Linier)
Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Telefon 4088

Andelsselskabet **DE FORENEDE MEJERIER**
Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)

Urmager og Optiker

N. Carstensen
Graven 8 . Horsens . Telefon 375
Leverandør til Sct. Joseph Hospital

HORSENS

Installationsforretningen »Lyset« Torvet 10 . Telefon 618

All udføres i Installationer
All havs i Lamper og Lysekroner
Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt
Installatør for Sct. Joseph Søstrene

C. C. Nielsen

Mel . Gryn . Hønsfode.
Smedegade 91
Telefon 515 . 565
Udsøgte Kvaliteter, billigste Priser

H. F. Caspersen

BAGERI
Sønderbro 71 . Telefon 1074
Leverandør til Sct. Josephs Hospital

Sigurd Henningsen

Slagtermester
Kattesundet 22 . Telefon 1351
Lev. til St. Josephs Hospital og Sølyst

Svend Hansen

Kun 1. Kl. Kød og Paalæg føres
Hjemmel. Medister og Leverpostej
Fabriksvej 33 . Telefon 1379
Lev. til Sct. Josephs Hospital

Glas . Porcelæn . Køkkenudstyr

Gode Varer . Smaa Priser
CARL ØBERG
Søndergade 31 . Telefon 1203

Manufaktur . Trikotage . Udstyr A-S Horsens Textil Lager

Leverandør til katolske Institutioner

CHR. LUND

MALERMESTER
Bygningsarbejde
Godthaabsvej 8 . Telefon 166
Værksted Søndergade 48

Carl Bech

aut. elektr. Installatør
Vestergade 33 . Telf. 1026
Leverandør til kath. Menighed

AALBORG

S. C. Sørensen

Jern, Staal og Rør
Sanitets- og
Centralvarmeartikler
Telefon 2323

M. Thomsen Støtt

Entrepenør og Murermester
Kong Christians Allé 6
Telefon 1992

Aalborg's katolske Begravelseskontor

Jens Bangsgade 8
Ordner Begravelsen gratis, smukt og
samvittighedsfuldt . Tlf. 2068 . 2289

VEJLE

<p>Marius Nielsen BAGERMESTER Fiskergade 7 . Tlf. 629 Leverandør</p>	<p><i>Køb hos vore</i> <i>Annoncører</i></p>	<p>C. V. Berg Blikkenslagermester aut. Gas og Vandmester Langelinie 53, Telf. 131, 1637 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>VEJLE NY Mineralvandsfabrik P. C. NIELSEN Vissingsgade 8, Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>^A/_s Vejle Mælkekompagni <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p><i>Vejle Trælast &</i> Kulkompagni Havnegade 22 . Tlf. 68 og 69 Lev. til de kat. Institutioner</p>
<p>Arbejdernes Fællesbageri <i>Aktieselskab</i> Bleggrds. 15, Tlf. 287 - 597 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Anton Petersens Eftf. <i>B. Bøjlesen</i> Kolonial . Delikatesser Vestersgade 41 . Tlf. 320 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Jens Jensen Mel- & Foderstofforretning Søndergade, Vejle, Tlf. 1053 Leverandør til St. Maria Hospital</p>
<p>Tegn Deres Forsikringer hos N. Fr. Petersen Søndergade 18 . Telefon 2207 . 2 Linier</p>	<p>J. P. Fibiger Jensen <i>Slagtermester</i> Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg. 24, Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital</p>	<p>Carl Petersen <i>Slagtermester</i> 1. Kl. Varer - Pølsefabrik Nørregade 2 . Tlf. 17 21 Leverandør til St. Maria Hospital</p>
<p>Jørgen Petersen & Co. <i>Jernbanegade 18 . Tlf. 131 - 1631</i> Alt Tømmer- og Snedkerarbejde udføres</p>	<p>Niels Boesen <i>Katolske Begravelser ordnes</i> Nørrebrogade 9 . Telefon 725</p>	<p>J. ANCKER & SØN <i>Murermestre</i> Alt Murerarbejde <i>Fjellegade 8 . Telefon 1438</i> Udfører Murerarbejdet for de ka- tolske Institutioner i Vejle</p>

RANDERS

<p>THOR <i>Øl og Mineralvand</i></p>	<p>Randers Mælkeforsyning Telefon 389 og 823 Leverandør til St. Josephs Hospital</p>	<p>Johs. E. Mortensen <i>Bagermester</i> Nørreboulevard . Telefon 1157 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>
<p>A. KRYGER <i>Vestergade 22, Tlf. 272-281</i> Friske Fiskesorier indkommer daglig Leverandør til St. Josef Hospital</p>	<p>Brdr. Qvist Brændselsforretning Kul . Koks . Tørv og Optændingsbrænde til billigste Priser Randers, Adelgade 10, Tlf. 1375 Leverandør til St. Josefs Hospital</p>	<p>C. Melschors <i>Slagteri og Pølsefabrik</i> Vestergade 9 . Telefon 69 Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>
<p>Kirurgiske Instrumenter, Hospitalsartikler Sygeplejeartikler, Bandager <i>køber De bedst hos:</i> C. Mærsk-Andersen's Eftf. Randers . Telefon 137</p>	<p><i>Mineralvandsfabrikken</i> »CITO« Slyngborggade 21, Tlf. 48, 146 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p><i>Ost, Æg, Konserver „Osteriet“</i> <i>v. Berg Hansen</i> Vestergade 11 . Telefon 2746 Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>

<p>NAKSKOV Chr. Steffensen <i>HERREEKVIPERING</i> Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796 Leverandør</p>	<p>NYBORG ^A/_s Nyborg Kulforretning <i>Lauritz Nielsen</i> Kul, Koks, Briketter Strandvejen . Telf. 106 Leverandør til Stella Maris</p>	<p>NYBORG Drewsen & Nellemann Isenkram . Telf. 25</p>
--	--	---

Katolsk Ugeblad

Guds Moders Paradoks

En Katedral rejses

Den 118. Salme

Tanker om Lidelsen

Valfarten til Haraldsted

Munkemel

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører
Frederiksholms Kanal 6, Kbh.
Tlf.: 12,166 og 12,161

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72. Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog. 125. Telefon Amager 4019

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL **KOKS**
NØRREGADE 15 TELF. 9270

Chr. Hansens Kød-Udsalg

Allegade 37, Tlf. Godthaab 21
Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158
Leverandør til Sct. Elisabeths Hospital

Flytteforretningen „FREDERIKSHOLM“

v. Andersen og Poulsen
Flytning, Opbevaring og Forsendelse
besørges med Garanti overalt i Landet
Sjælør Boulevard 21
Telefon Vulby 3333 Godthaab 3653 x

AABENRAA

Brødrene Jensens

Byggeforretning
og Cementstøberi

F
Folkers
Clichéer

Clicheer
til alle Formaal
Rødovre 25*

Cykleforretningen „Central“

I Chr. Nielsen
Stenosgade 5, Tlf. Vester 8790

Nye Cykler af eget Fabrikat
leveres til bil. Priser samt
alle Reparationer udføres bedst og billigst

Aabenraa Kul-Kompagni A-S

Kul & Koks Import
Skibbroen 5 . Tlf. 218 . 220
Leverandør til Sct. Ansgar Klinik

A. Mortensens Eftf. Rob. H. Hansen

stateaut. Installatør
Lys . Kraft . Varme
Ny Kongensgade 7
HOLCKENHUS
Telefon Byen 7290
Leverandør til Mariahjemmet

Blomsterforretningen

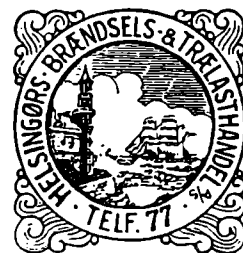
CAMELIA

Smukke Kranse og Kistepyntninger
Frederikssundsvej 229, Tlf. Bella 1729

H. A. V. Ahlgren . Malermester

VED KLOSTERET 6
Tlf. Nora 6065 og Ryvang 4961 x
Udfører Arbejdet ved Sct. Michaelsgaard

HELSINGØR

Kaas & Sørensen

Indehaver: G. E. OLSEN - HELSINGØR
Telefoner: 39 - 1139 - 575
Kul, Koks, Brænde og Briketter

Houlbergs Pølser

- det er Mad

Malerfirmaet Axel Seehusen

Tagensvej 97
Telefoner: Central 3670 og Taga 3670
Udfører Arbejdet ved Assumptionsklostret

Ludvig H. Dronninggaard

Møbel- og Bygningsnedker
Sofievej 6, Tlf. Hellerup 45
Udfører Arbejdet for Assumptionssøstreue

SLANGERUP

Slangerup Mejeri

Slangerup . Tlf. 48
1. Kls Produkter
Leverandør til gl. Farumgaard, Farum

ROSENBORG BRØNDANSTALT

SØDRING & CO.

MEDICINSKE MINERALVANDE ANBEFALES
BISPEVEJ . KØBENHAVN N . TELEFON 180 - 5821

Lidelsestanker ved Kristi Himmelfart

I Jesu Afskedstale før Himmelfarten beskæftigede han sig med et Spørgsmaal, Menneskeslægten altid har stillet. Alle filosofiske Systemer og alle Verdens Religioner har søgt at svare paa Spørgsmaalet: Hvad er Lidelsens Mening? kan Verden være Udtryk for Guds Kærlighed, kan den være Guds Skaberværk, naar der findes Sorg og Lidelser? Kun et eneste af de tusinde Svar træffer Sandheden.

Kun Jesus tager Lidelsen i dens hele Haardhed og søger ikke at omyde den, men han siger Ja til den. Ved dette Ja til Lidelsen, den frivillige Modtagelse af Lidelsen i Lydighed mod Gud, skal den overvindes indefra. Paa den Maade skal den sande Glæde blive opnaact.

Apostlene var dybt bedrøvede over Herrens Bortgang. De var tavse og turde ikke engang spørge, hvor han gik hen. Da svarede Jesus, hvorfor han vilde forlade dem. Han havde løst sin Opgave og gik tilbage til ham, der havde sendt ham. De skulde glæde sig over, at han havde fuldendt sit Værk. Men det var ogsaa godt for dem, at han gik bort. Ellers vilde Trøsteren ikke komme, men nu vilde Jesus sende ham til dem.

Dette vil sige: Det var slet ikke godt, om jeg altid blev hos jer. Hvis I vil blive delagtige i Forløsningen, er det nødvendigt ogsaa for jer at gaa gennem Lidelse, Forfølgelse og Døden. Uden Skuffelse og Bekymring vilde I ikke erkende Messias Betydning og jeres egen Apostel-

gerning. Det indre Menneskes Forløsning sker kun derved, at de jordiske Forhaabninger og Ønsker aftager mere og mere.

Og for at det skal være muligt for jer, sender jeg jer Guds Aand som Hjælper og Trøster, og han giver jer Tryghed for, at I ikke haaber forgæves. Ved Helligaandens Sendelse skal mit Værk føres ned gennem Aarhundrederne og fuldendes. Og bærer I jeres Skæbne i Lydighed mod den himmelske Fader, vil deraf evig Glæde fremstaa for jer.

Her rører Jesus ved vort Livs dybeste Mysterium, at sand og vedvarende Glæde kun kan vokse ved Sorg og Kamp. Anerkenner man ikke Lidelsens og Sorgens Nødvendighed for Frelsen, misforstaar man Kristendommens Hovedlære. Ogsaa vor Forløsning er knyttet til Deltagelsen i Jesu Lidelse og Død. Mange Gange i Pauli Breve gentages disse Tanker, og de gaar gennem hele det gamle og nye Testamente.

Dermed er ikke sagt, at den Kristne skal være modstandsløs overfor Lidelserne og simpelthen give sig det onde i Vold. Det vilde være et unaturligt Krav, og Kristendommen er ikke i Modstrid med Naturen. Det kristne Menneske staar modigt i Kampen mod det onde, ligesom Jesus gjorde det, og overvinder Lidelsen indefra. Den bliver en virkelig Offergerning for ham.

Den Kristne ved, at Lidelsen ikke stammer fra Gud, men kommer af Synden. Dybt er den

trængt ind i vort Liv, saa der ikke mere her paa Jorden findes en ren Glæde uden Lidelse. Vel lokker Livet os med Glæder og Nydelser. Og ofte iler Mennesket fra Begær til Nydelse og fra Nydelse til Begær, og hver Gang mener han endelig at have fundet den sande Glæde. Men altid følger Skuffelser med, fordi kun den fuldkomne, evige Glæde kan tilfredsstille Mennesket i det lange Løb.

Gud har ikke skabt Lidelsen. Mod hans Vilje er den kommet ind i Verden. Men da den nu er her, forstaar han at føre den til det gode. Den skal netop tjene det gode og hjælpe med til at skaffe den sande, evige Glæde. Lidelsen gør os klart, at denne Verden ikke er det hele Liv, og saaledes erindrer den os om Guds Eksistens. Den bevarer os for Fristelsen til kun at søge en jordisk Fuldkommengørelse og Salighed. Den tvinger os til at rette Blikket mod en evig Virkelighed. Har vi det for godt, bliver vi let overmodige og tror, at vi ikke mere har Brug for Gud. Alle er vi jo udsat for den Fare, at vi indretter os her paa Jorden, som om vi skulde blive her for bestandig. Da kommer Guds Kærlighed, som ved Prøvelsen gør os opmærksom paa vor Fejltagelse.

Bliver vi hjemsøgt af Sygdom eller Skuffelser, kan det ske, at vor Sjæl fyldes med Sorg, og vi ikke ser nogen Vej til Glæde. Og dog skulde det efter vor Tro være Vejen til Glæde. Vi skal

Fortsættes Side 322

Horisonten rundt

Til Haraldsted

Ingen af de mange, der i Fjor tog Del i Valfarten til Haraldsted, har glemt eller vil kunne glemme den Stemning, som var over netop denne Pilegrimsvandring. Vi har et Par traditionelle, aarligt tilbagevendende Begivenheder, som i særlig Grad samler os om vore nationale katolske Minder. Det er Messen i Øm Klosterruin, hvor fire Aarhundreders Protestantisme synes svundet bort som en Drøm. Med Messens uforandrede Ord knyttes den bristede Traad igen, og de faldne Klostermure gør kun Udsynet til det danske Landskab friere. Alle, som har været med i Øm, ved Besked med, hvor hjemligt de katolske Toner lyder paa dette Sted. Ingen har Fornemmelsen af, at vi indfører fremmed Skik.

Det samme gælder den sommerlige Gudstjeneste i Haraldsted Klosterruin. Messen er uforandret som dengang. Bønnen lyder til den samme St. Knud Hertug, hvis blodige Kristusvidnesbyrd drog Middelalderens Danskere hid fra nær og fjern. Den samme Tro og det samme Sindelag bydes i Haraldsted velkommen tilbage af et Land, hvor det katolske Væsen aldrig kunde blive fremmedartet. Katolicismen kunde blive landflygtig fra Danmark, men ikke hjemløs her. Hjemmet (den danske Natur, det danske Sind) tog imod Kirken, da den vendte tilbage; og havde den i det fremmede tillagt sig et Par Vaner, som Danmark ikke kendte før, var den i sit Væsen den samme som altid og blev ogsaa hurtigt helt den gamle. Det er noget, som alle ved, der nogensinde har været med paa Valfarten til St. Knuds Helligdom.

I Fjor gav Aarets tunge Begivenheder og den nationale Vækkelse denne Pilgrimsfærd en særlig Baggrund. Langs flere end ellers tog Del i Valfarten, der formede sig som en ægte

katolsk Bøn for vort Fædreland. Det samme vil gentage sig i Aar. Alle vore sjællandske unge vil Søndag d. 22. Juni være med paa Vandrigen ad den gamle

Pilgrimsvej til Stedet, hvor St. Knuds Martyrblod blev til rig Velsignelse for Danmark.

Atter i Aar vil Biskoppen deltage i Valfarten.

Børnestævne i Trørød

Grundlovsdag d. 5. Juni.

Dagens Program:

- Kl. 9,30: Messe (Prædiken ved Pastor Knud Ballin).
Kl. ca. 10,30: Frokost.
Kl. 11—13: Skolerne leger.
Kl. 13—13,30: Mellemmad.
Kl. 13,30—13,40: Tale af en katolsk Moder, Fru Ingeniør Wissum.
Kl. 13,45—15: Konkurrence.
Kl. 15,30: Biskoppen kommer; derefter forskellig Optræden af Børn.
Kl. 17,10: Afgang.

Da nogle Børn fra mindrebemidlede Familier ikke er i Stand til at betale for Billetten til Trørød, vil Komitéen være taknemmelig for en beskeden Hjælp.

Bidrag hertil modtages med Tak af Pater Groteclaes, Kollegievej 2, Charl., og til Stenosgade 4, V.

Lidelsestanker ved Kristi Himmelfart *fortsat fra Side 221*

tro, at vor himmelske Fader ikke vilde sende os dette, hvis ikke det var til vort Bedste. Og selv om vi endnu ikke ser dette Maal, er det alligevel til. For Apostlene var det jo det samme. De var bedrøvede, men Vor Herre sagde til dem: Det er godt for jer! Hvad vi skal yde er Troen paa Gud Fader, Hengivelsen i hans hellige Vilje. Herre! din Vilje skal være min Vilje.

Saaledes bliver Lidelsen et Kald til religiøs Heroisme. I Lidelser vokser vore Kræfter, vi ikke før kendte, og fører os til en Højde, vi ikke havde naet uden Lidelse. Paa den Maade bliver Lidelsen til Guds Hjem-søgelse, et Udtryk for Guds Kærlighed. Disse Hjem-søgelse er Guds vedvarende Forsøg paa at løse os fri fra Afhængighed af Verden, indtil vi giver det sidste Afkald paa Verden i vor Død.

»Vi priser os lykkelige for vore Prøvelser,« skriver den hellige Paulus, »fordi vi ved, at Prøvelsen afføder Taalmodighed, Taalmodigheden Udholdenhed, Udholdenheden Haab, og Haabet skuffer ikke« (Rom. 5,3). Men det er ikke det hedenske Haab, som kommer til Udtryk i Ordene: »Det bliver nok godt igen«. En saadan Holdning gør kun Mennesket slap og ligegyldig og hindrer den klare Bevidsthed om, at vort Liv har et Maal.

Menneskene bliver først vise, naar de i Guds Skole har lært, hvad Livet og Mennesket er. Først naar alle jordiske Afguder er taget fra os, kommer vi til den sande Gud. Men det er vort eneste og evige Maal.

G. Bertling •

Ydmygst og derfor højest

Vi er pludselig kommet til at huske paa, at der er fem Numre af Ugebladet i Maj Maaned. Derfor maa vi i en Fart føje en ekstra Artikel til den egentlig afsluttede Serie. Men det gør ikke noget. Emnet er udtømmeligt, og der var meget, vi udelod.

Marias Paradoks

Vi mindes derfor igen, at den saligste Jomfru selv har udtalt et Paradoks og givet Forklaringen paa det. Det er ganske haabøst at ville tilsløre den Kendsgerning, at hun saa sig selv op-højet — enestaaende i sin Ophøjelse, eftersom ingen i hele Historiens Forløb skulde fylde en lignende Plads, som den hun fik. Hvad Gud havde øvet mod hende var intet mindre end en Ophøjelse, som indbefattede de stoltes Nedstyrtelse fra *deres* Troner; en Berigelse, som medførte, at de, der *selv* havde anset sig for rige, blev sendt bort med tomme Hænder; en Aabenbarelse af Miskundhed, hvis Modstykke var en ubønhørlig Adspjaltelse og Forkastelse af dem, der havde været »hovmodige i deres Hjerters Tanker« — i deres Tanker om sig selv og derfor i Værdsættelsen af sig selv. Vi kan ikke benægte, at Maria adskillige Gange udtrykker, at Gud har »gjort store Ting imod hende«, store Ting, som han ikke har gjort mod nogen andre.

Men naar dette kunde gøres i hende, for hende og gennem hende, var det netop, fordi hun *selv* erkendte, at hun var »ring«, fattig, ydmyg — fordi hun (kan vi sige kort og godt) klare end nogen saa, at hun af sig selv ikke var noget som helst, bogstaveligt intet. Helgerne har oftest maattet begynde med en forfærdelig Lutring; et frygteligt gennemborende Lys fra Gud trængte ind mellem Sjælens »Marv og Knogler« og fik dem til at indse, hvor absolut de i sig selv var intet, og det

udjog ubønhørligt al deres Selv-Kærlighed, Selv-Dyrkelse. Fra den allerførste Begyndelse af ser vi, at Guds Moder vidste, at hun intet andet var end »Herrens lille Tjenerinde«, helt afhængig af ham og *derfor* i sin urørlige Enfold, sin fuldstændig ægte Ydmyghed i Stand til at være, hvad vi kunde kalde »realistisk«, saa hun indsa og forkyndte, at »alle Slægter skulde prise hende salig«.

Gud æres ved Marias Hellighed

Som vi før har sagt, opfylder vi blot hendes egen Profeti, naar vi i *vor* Slægt hylder hende som »salig« — og vi er aldeles ude af Stand til at fatte, hvorfor andre dadler os for al den Ære, vi viser hende. Det maa da være en Selvfølge, at det er *bedre*, at Gud har mere Skønhed, mere Hellighed, mere Salighed i sin skabte Verden, end at han har mindre af disse Ting? Man skulde tro, at de, der kritiserer Katolikernes Andagt til Guds Moder, vilde *foretrække*, at hun ikke var saa rigt udstyret med Guds Naadegaver, som vi tror, at hun var! Men maaske de svarer: »Nej, vi er glade for, at nogen er Gud særlig velbehagelig, men vi synes alligevel, at I giver hende *for megen* Ære i Sammenligning med den, I giver Gud selv. I synes sommetider at vise hende *mere* Ære, end I viser Gud!«

Den Snak om »for megen Ære«

Ak ja, hvad kan saadan noget Snak betyde? For Snak er det! Man kan ikke sammenligne Ting, der i selve deres Væsen ikke tillader Sammenligning. Man kan sammenligne Bøf og Flæsk, men ikke Bøf og Musik eller Bøf og en Solnedgang. Man kan ikke blande inkommensurable Ting sammen — man kan

ikke tilbyde nogen et halvt Kilo Kærlighed eller en Skive angerfuldt eller taknemmeligt Rugbrød... Hvad der gives Gud er een Ting, og *intet* af denne Ting kan gives til Maria; hun kan ikke modtage »lidt for megen Gudsdyrkelse« — hun kan slet ikke modtage noget som helst af dette. Og prøver selv den naiveste Bonde paa det — selv den mest overtroiske syditalienske Bjerghøer eller sicilianske Røver? (Selve Spørgsmaalet er forøvrigt en Bagvaskelse. Jeg tvivler paa, om Abruzzernes Bønder er mere overtroiske end de fashionable Spaamænds fintdannede Klienter — forleden hørte jeg om en Mand her i Landet, der ganske bogstaveligt var lige ved at forlade et Middagsbord, fordi han saa, at de skulde sidde tretten Personer omkring det; han blev imidlertid, da hans Vært kom med en ekstra Stol, *satte en Dukke paa den* og spurgte, om det reddede Situationen! Og hvad de sicilianske Røvere angaar, siges det, at der ikke længere findes nogen).

Men selv om de jævreste Mennesker tog fejl i deres Udtryk, og selv om de ikke kunde give Svar paa teologiske Gaader og ikke kendte tekniske Udtryk, mon de saa alligevel ikke kunde opfatte Væsensforskellen mellem det, som et Krucifiks og en Guds Moder Statue repræsenterer? Falder det dem nogensinde ind, at det er hende, de modtog i den hellige Kommunion? Nej, det er kun en moderne Lærd, der kan antage, at en Række Statuer udenfor en fransk Domkirke forestiller en Række franske Konger, mens enhver midelalderlig Træl vidste, at det var Vor Herres Aner; det er kun en »nøgtern Kritiker«, der kan forestille sig, at en Katolik, selv den mest uvidende, sammenblander den saligste Jomfru med Gud. Lad Kritikerens spørge ham, han kritiserer: »Anmoder du Maria om at bede til Gud for dig?« »Ja.« »Vilde det ikke være bedre at anmode Gud om at bede til Gud for dig...?« Den stakkels kritiserede Katolik vilde tro, at Kritikerens var blevet vanvittig.

Men det er jo dette, som ligger i dennes Opfattelse, naar han ved, at vi anmoder Maria om at bede til Gud for os, og han ogsaa tror, at vi yder hende guddommelig Tilbedelse, d.v.s. antager hende for at være guddommelig, d. v. s. Gud. For i det mindste maa vi da have Lov til at tro, hvad vi bekender — at der kun er een Gud!

Maria evigt i Guds Tanke

Men lad det være nok med dette ubehagelige Arbejde at tænke paa Misforstaaelser. Der er noget, vi muligvis ikke har klar nok Forstaaelse af: at Skaberens Virksomhed er stadig, vedvarende. Om jeg saa maa sige, saa arbejder Gud ikke i adskilte arbejdsivrige Øjeblikke. Menneskevordelsen og Menneskets Indlemelse i Guds menneskevordne Søn blev set af Gud i hans Evighed. (Jeg lader mig ikke aflede af Spørgsmaalet: »Hvad var der sket, hvis Adam ikke havde syndet?« Jeg tror, jeg har mit eget Svar herpaa, men i Øjeblikket hengiver jeg mig ikke til Spekulationer. Faktisk syndede Adam og »Lammet blev slaget fra Verdens Grundlæggelse af«). Derfor er der en stadig Strøm af guddommelig Aktivitet gennem hele den menneskelige Historie fra Skabelsen og til Kristus. Forløsningen blev forudsagt i Begreberne en ny Adam og en ny Eva. »Fjendskabet« blev sat ikke blot mellem Adams Forløser-Søn og Slangen, men mellem Slangen og Kvinden. Naar Kristus blev forud-set, forud-bestemt som født af en menneskelig Moder, saa blev Maria forud-set, forud-bestemt af Gud samtidig med Kristus. Hun var ikke en Tanke, der senere faldt Gud ind.

Guds Moder og den gamle Pagt

Og hvor er Guds Moder sig bevidst at være organisk forenet med sin israelitiske Fortid! Englands Budskab naar hende i de ældgamle jødiske Udtryk: hun skal undfangne en Søn, og »Gud

Herren skal skænke ham hans Fader Davids Trone, og han skal herske over Jakobs Hus evindeligt, og der skal ikke være Ende paa hans Rige!« Vi har set, at hun selv sang sit Magnifikat i nøjagtig samme Slags Formulering, som var naaet til hende fra en umindelig Fortid; men bemærk, hvorledes hun slutter denne Sang, hvis Ekko genlyder til alle Tider:

»Han tager sig af sin Tjener Israel,
(for at vise at) han ihukommer sin Barmhertighed
(saadan som han har lovet vore Forfædre)
imod Abraham og hans Efterkommere til evig Tid!«

Hun var, som hun havde sagt, Guds Tjenerinde; men hele Israel var ogsaa hans Tjener. Gud havde altid vist sin Barmhertighed mod den ene Slægt efter den anden — havde han ikke altid lovet hvert enkelt Slægtled, at han vilde? Og nu viste han i hendes Person stadig og paa den højeste Maade sin Barmhertighed mod hele det israelitiske Folks Fader, mod Abraham — og i ham mod alle hans Efterkommere. Og hvorledes viste han denne Barmhertighed? Ved at vise hende den; i hende rakte denne Barmhertighed tilbage gennem Aarhundrederne, indtil den naaede Abraham. I hende blev alle Guds Løfter opfyldt. Intet Under at Elisabeth udrød: »Salig er hun, som troede, at alt det, som Herren havde sagt hende, vilde gaa i Opfyldelse« (Luk. 1,45). Hvor maa St. Paulus have frydet sig, da St. Lukas fortalte ham om Magnifikat. Han kunde se, at den saligste Jomfru havde foregrebet og forkyndt hele hans egen vidunderlige Lære om Abraham, Forjættelserne, Profetierne og Troen!

Guds Moder og den nye Pagt

Men hvis Maria saa at sige indesluttede i sig selv hele den tidligere Historie om Guds Virken blandt Mennesker, saa vedblev hun ogsaa at være indesluttet i hele det Nye Israels Histo-

rie, da denne begyndte. Det kunde ikke være andet. Troen lærer os, at Maria ikke blot var Moder til Vor Herres Legeme; hun var Moder til *Personen* Jesus Kristus, sand Gud og sandt Menneske, og derfor paa mystisk Vis Moder til den mystiske Kristus, hans sande, stedse-voksende Legeme, Kirken, uden hvilken han ikke anser sig selv for at være fuldendt. (Selv om jeg bruger Ordet »mystisk«, har ingen Katolik, hvor »nøgtern« han end gerne vil være, Lov til at kaste Vrag paa denne *Lære*, for det er dogmatisk Lære og ingen blot og bar Spekulation). Derfor undrer det os ikke det mindste, naar vi læser, at ogsaa Maria var til Stede, da Apostlene »ihærdigt og med eet Sind hengav sig til *Bønnen*« i Nadversalen. Det var ikke en tilfældig Bøn, men den paabudte Bøn, Bønnen om den forjættede Aand, som skulde bringe Kirken fuldtud til Live. Katolske Kunstnere har fuldstændig Ret, naar de i Fremstillingen af Pinseunderet anbringer Maria i *Midten* med de andre grupperet rundt om hende. For hun og ingen anden forbandt det gamle med det nye — fjerne, fjerne Tider med Dagen i Dag. Da St. Johannes »tog hende til sig«, *monopoliserede* han hende ikke. Hun var aandeligt (med eet Sind og een Vilje) og ogsaa legemligt sammen med Apostlene.

Moderen med Barnet i Aabenbaringsens Bog

Og derfor er det intet Under, at da den samme St. Johannes i et eneste mægtigt Symbol vilde vise Messias bestandige Kamp med den gamle Slange, Løgneren og Morderen »fra Begyndelsen af«, saa gjorde han det ved højt over hele den guddommeligt-menneskelige Historie at stille Moderen med Barnet (Joh. Aab. 12). Med praktisk talt Enstemmighed saa Kirkefædrene heri baade det gamle Israel og det nye, Synagogen og Kirken, *hele* Kristi stedse-fornyede Fødsel. Og St. Johannes, hvis Aand her i Apokalypsen er dybt for-

trolig med Minderne fra 1. Mosebog, saa ogsaa i hin Kvinde den universelle Eva; og da han saa længe havde levet som personlig Værner af Jesu Moder, maa han alene af ren og skær psykologisk Nødvendighed (om ikke af anden Grund) have villet *indbefatte* ogsaa Maria i dette mægtige Symbol. Han *kunde* ikke tænke Tanken »Kristi Moder«, saaledes at den *udelukkede* Kristi menneskelige, historiske Moder, der blev givet ham selv til Moder. Den umiddelbare Erklæring, der lyder fra baade græske og latinske Forfattere (Justinus, Tertullian — og naturligvis hele Skaren af Teologer efter disse allerførste), at »Maria er den anden Eva«, en Erklæring, som lyder saa ens fra dem alle, at den peger hen paa, at der allerede fandtes en *formuleret Tra-*

dition. Denne Erklæring synes mig umulig at forklare uden ved at mindes St. Paulus' Lære om den »anden Adam« og St. Johannes' Syn af den universelle Eva.

Vi hylder derfor den Rolle, som Guds Moder bestandig har spillet i Kirken; og vi vil blot minde Læserne om, at medens der er absolut fast teologisk Basis for alt, hvad vi siger om hende og ikke mindre fast Skrift-Basis for det, og et højt sublimt mystisk Synspunkt at anlægge paa det altsammen, saa er det dog saaledes, at jo enklere vort eget Forhold til Guds Moder er, des bedre. Vi har absolut Ret til at tænke om hende paa alle disse Maader, men endnu langt bedre er blot et eneste Øjeblik at have Hjertets Samfund med hende.

C. C. Martindale S. J.

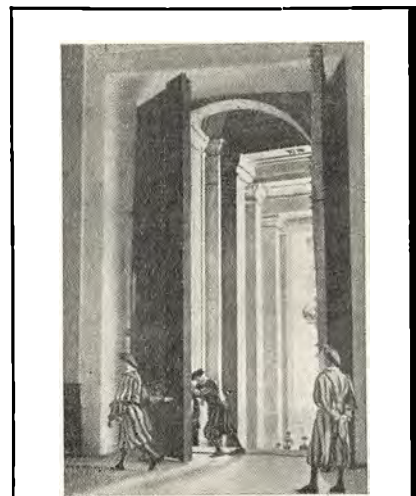
mest, at de Troende skal *tage Del* i Messen, vente Kristi Komme og modtage den levende Jesus i deres Sjæl.

De Helliges Samfund

De hellige Sjæle i Himlen forstaa fuldkommet Messen, som er saadant et Mysterium for os.

De forstaa, hvilken uendelig stor Kærlighed det er, som fører Kristus ned til os. De ser paa Børnene, som er med til Messen, og glæder sig over, at de faar Lov til at være med i noget saa stort og skønt.

Alle Helgener, først og fremmest

Døren ud mod den store katolske Verden

aabner UGEBLADET for Dem hver Uge gennem et afvekslende Udvalg af Artikler af aktuel, orienterende eller underholdende Art samt gennem autentisk Nyhedsstof og Reportage fra Rom og Verden — Urbi et Orbi

Kort sagt:

For at være i Kontakt med Kirkens levende Liv herhjemme og ude omkring i Verden maa De abonnere paa

Katolsk Ugeblad

Danske Katolikkers Blad

Abonnement
kan tegnes gennem
Postvæsenet

Det katolske Hjem

Messen forklaret for Børn af Maria Montessori

Katekumener og Troende

Katekumenerne var de Mennesker, som fik Undervisning for at blive Kristne, men ikke var døbt endnu. De havde kun Lov til at være med til Begyndelsen af Messen og høre Evangeliet læst op, fordi det var noget, alle Kristne skulde lære af.

Denne første Del af Messen var som en Slags Forberedelse til Messens Mysterium. Menigheden sang sammen med Præsterne og Biskopperne, svarede paa Bønnerne og lyttede til Oplæsningen af Evangeliet og Præsternes Forklaring af det.

Men naar Messen skulde til at begynde, blev Katekumenerne sendt bort, og saa kom de Troende nærmere, og de kom ikke tomhændede, men bragte Offergaver. De plejede at bringe, hvad der var nødvendigt til Højtideligholdelsen af Messen: Brød, Vin, Penge til Kirken; men de kom ogsaa med Gaver til de fattige.

Der var derfor megen Uro og

megen Støj i Kirken imens; for der blev ogsaa bedt højt om Hjælp til de fattige, og Navnene paa dem, som ikke kunde komme til Messen, men ønskede, at de andre skulde bede for dem, blev læst højt, og de fleste af de tilstedeværende sang saa de Sange og Salmer, som passede til Dagen.

Til sidst begyndte den rigtige Messe med, at Præsten ofrede Brødet og Vinen og alle de Troendes Hjerter til Gud, og saa var der ganske stille.

Messen er en Gentagelse af Kristi Lidelse, og Kirken har bestemt, at der skal bruges ganske særlige Ord og Bevægelser for at alt kan blive gjort med den allerstørste Omhu.

Alt, hvad der foregaar i den hellige Messe, er paa en særlig Maade indviet til Gud. Hver eneste af Præstens Bevægelser, hver Ting, han rører ved, den Maade, han taler paa — alting er bestemt for ham; og de Troende kan følge med og forstaa hver eneste lille Smule. Men Meningen er først og frem-

Martyrerne, som har givet deres Blod for Kristus, beder omkring Alteret. De ofrer deres Fortjenester for at hjælpe vore Sjæle. De er i *Samfund* med os; vi kan bruge deres Fortjenester, som om de var vores, — det maa vi ikke glemme.

Vi ved, at de gerne vil hjælpe os. Og naar vi rigtig føler, hvor lidt der er ved os, og hvor meget vi trænger til Guds Barmhjertighed, saa lad os paakalde Helgenerne: »Jeg beder den salige Maria, bestandig Jomfru, den salige Ærkeengel Michael, den salige Johannes Døberen, de hellige Apostle Petrus og Paulus og alle Helgen bede for mig til Herren, vor Gud.«

Kirkeklokkerne

De tidlige Morgentimer er Dagens smukkeste og helligste Timer. Lige før Daggry ringer Klokkerne og opfordrer de Troende til at staa hurtigt op og komme og møde Frelseren. Naar du hører disse Klokker, saa tænk paa Abraham. Da Gud kaldte paa ham, var han parat til at adlyde, — selv da han mente, han skulde ofre sine kære, eneste Søn. Men du skal ikke bringe et Offer — som Abraham. Tværtimod, Klokkerne kalder paa dig, for at du skal modtage uendelig stor Naade.

Kom derfor! Kom!

Det er vidunderlige Timer, disse Morgentimer, da Messen fejres over hele Verden!

Altid Messe i Verden

Messen fejres om Morgenen, fordi de, som ønsker at modtage Vor Herre i den hellige Kommunion, baade Præster og andre, maa være fastende siden Midnat.

Naar Dagen bryder frem, er det himmelske Brød parat, saa vi kan modtage det.

Tænk engang over, at Jorden er rund, og at Solen altid skinner paa en Del af Jorden. Naar det er Middag her, er det Midnat paa den modsatte Side af Jorden. Men ogsaa der bryder Dagen frem, og naar det er hen imod Aften her, staa Solen op der, og fjerne Klokker begynder at ringe og kalde paa de Troende.

Hvis du studerer et Landkort grundigt, kan du let se, at det paa

hver eneste Time af vor Dag er Morgen et eller andet Sted i Verden; og saadan kan du finde ud af for hver Time, i hvilke Lande de Kristne nu venter, at Kristus skal komme ned paa deres Kirkes Alter.

Vor Herre holder aldrig op med at komme.

Jesus kalder

Ethvert Barn kan holde følgende lille Betragtning hver Morgen:

Er det sandt, at Jesus er kommet for at kalde paa mig?

Netop paa mig?

Ja, det er sandt; han har kaldt paa mig.

Saadan er det. Han har kaldt paa hver eneste af os.

Kristus strakte sine Arme ud mod os og sagde:

»Kom til mig!

Lad de smaa Børn komme til mig.

Kom til mig, alle I, som arbejder og har det svært, og jeg giver jer Hvile.

Kom til mig, alle I, som sørger, og jeg til trøste jer.

Hos mig er Fred.«

ANDET KAPITEL

HVAD DER ER NØDVENDIGT, FOR AT MESSEN KAN FEJRES

Alterbordet

Alteret er et Bord, som minder os om den sidste Nadver. Men Ordet »Alter« vil ikke sige »Bord«; det betyder »noget højt«, for det kommer af det latinske Ord »altus«, som betyder »høj«. Og Alteret er ogsaa højere end et Bord, fordi det altid er hævet over Kirkegulvet ved Hjælp af nogle Trin.

Det almindeligste Alter bestaar af en aflang Plade paa fire smaa Søjler, som forestiller Bordets Ben. Men i gamle Dage havde man ogsaa Stenaltre, som stod paa een Søjle — ligesom et Havebord.

En anden Slags Alter var en Martyrs Kiste. Da de første Kristne ikke kunde bruge Bygninger oven paa Jorden til at fejre Messen i, søgte de ofte ned under Jorden og brugte Martyrernes Kister i Katakomberne som Altre. Det er stadig Skik i mange Kirker; Alteret er da en Kiste af Sten eller Marmor, hvori en Helgens Legeme ligger.

Alterets øverste Flade skal være en Stenplade med fem Kors indhugget i, eet paa Midten og eet i hvert af de fire Hjørner; de betyder Kristi fem Saar. Hvis det ikke er muligt at faa et rigtigt Alter, som det ofte sker ude i Missionslandene, eller naar Messen fejres i fri Luft eller i et privat Hjem, er det nok at lægge en lille, særlig tilhugget Sten, »Alterstenen«, paa et eller andet højt, en Slags Stillads eller et Møbel, — saa har man et Alter.

Alterstenen er en firkantet Plade, paa Størrelse med en stor Tagsten, med Relikvier af Helgener i; et lille Kors midt paa den viser det nøjagtige Sted, hvor Relikvierne findes. En Altersten til et privat Kapel kan kun faas fra Rom, hvor der føres nøje Regnskab med alle de Alterstene, som er blevet sendt derfra.

Rom er ligesom Helgenernes Have. I Colosseum dér og i de gamle Kirker, som oprindeligt var Paladser, der tilhørte romerske Stormænd, som blev Kristne, opbevarede man med stor Ærbødighed Martyrernes Legemer, og derfor er der i Rom saa mange, mange Relikvier. Alt dette minder os om de Helte, som faldt i den blodige Kamp for Kristendommen. Martyrerne gav deres eget Blod, uden at udgyde deres Medmenneskers; de tilgav deres Fjender og lovede dem Himmerige.

Under Messen staa Brødet og Vinen, som skal forvandles til den levende Kristus, paa Alterstenen; og efter Forvandlingen staa Kristi Legeme og Blod paa det samme Sted.

Naar Præsten gaar op ad Altertrinene, kysser han Stenen som en Hilsen til de Helgener, hvis Relikvier ligger deri, og siger:

»Vi beder dig, Herre, ved dine Helliges Fortjenester, hvis Relikvier gemmes her, at du vil forlade mig alle mine Synder.«

HUSK:

Børnestævne i Trørød	5. Juni
Marked i Brønshøj	8. Juni
Valfart til Haraldsted	22. Juni

Kongeportalen
i Chartres

EN KATEDRAL REJSES . .

Fotos: Ettal

Ingen enkelt Tildragelse belyser tydeligere Forskellen mellem Troen i Middelalderen og i vore Dage end Genopbygningen af Katedralen i Chartres, efter at den var blevet hjemsgaet af en stor Brand. Naar en Kirke skal rejses i vore Dage, bliver der som Regel ydet store Laan af Personer, der er interesseret i deres Penge Øre for Øre, der bliver truffet Aftale med Arbejdere, som ikke rører en Haand, førend den økonomiske Side af Sagen er helt i Orden; katolske Entreprenørfirmaer overbyder hinanden i et vanvittigt Kapløb for hver især at opnå en Profit ved Rejsningen af det ny Gudshus. Beretningen om Genrejsningen af Vor Frues Katedral i Chartres i det 13 Aarhundrede taler et lidt andet Sprog; om denne Begivenhed beretter den fran-

Kristus-Hoved fra Chartres

ske Forfatter Huysmans (1848—1907) bl. a. følgende:

Ruglet om Katedralens Opglyggelse bredte sig med samme rivende Hast som Ilden, der havde lagt det stulle Bygningsværk i Aske, og stinks rejste hele Omegnen sig, alle som en, for at genopføre den. Hele Sjæver og Lovisbyer lukkede deres Hjem og Værksteder, samlede de Materialer sammen, som deres Egn nu engang ruadede over, hvadenten det nu var Tommer eller Kvadersten eller Jern og Staal, og begav sig paa Vej til Chartres. De kom ikke blot fra den nærmeste Omegn, de kom fra Orleans, Normandiet, Bretagne, fra Egne, der laa langt længere nord paa. De kom, ikke blot arbejdsdygtige og stærke Mænd, som kunde klatre omkring paa Stillaer, som kunde løfte Tommer og Sten, men Kvinder og Børn kom med dem. End ikke syge og gamle blev ladet tilbage; de blev baaret med, for at de — medens de andre arbejdede — kunde bede og sone for at opnå Hjælp fra den hellige Sæu, hvis Navn dette mægtige Tempel med de himmelstræbende Spir skulde rejses.

Og der rejste sig en umækelig Teltby mange Mil omkring Chartres. Hver eneste Sjæl i den uhyre Skar begyndte Værket med at gaa til Skifte og at modtage den hellige Kommunion, for at Gærningen maatte fuldføres med Held. Syndere, som afslog at søge Fred med Gud, blev det ikke tilladt saa meget som at røre en Sten eller et Stykke Tommer.

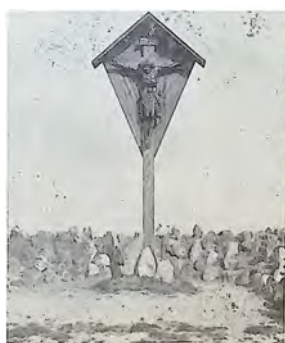
Hver Morgen paa et bestemt Klokkeslæi begyndte Arbejdet. Den Arkitekt — ukendt til den Dag i Dø — havde udkastet Planen. Under Lam stod Skarer af Munke, der ledede Menneskemasserne. Mænd, Kvinder og Børn, fornemte Damer og simple Bønder arbejdede Side om Side blandede Mørtel, slæbte Bjælker, og satte de en Øre i at kunne bygge deres beskedne Andel til Genfærdigheden af Vor Frues Kirke.

Langvejs fra bragte Mændene de Sten, der skulde udgøre Hovedparten af det ny Bygningsværk. Med ganske simpelt Værktøj huggede de Stene til, i saa store Stykker, at der til Tider maatte 1000 Mand til for at transportere en Blok til Bestemmelsesstedet og hejse den paa Plads. Naar det lakkede med Aften, stoppede Arbejdet op, Luften fyldtes med Salmesang fra tusindtalige Struber. Om Søndagen foranstaltedes store Processioner, hvor Tusinder og alter Tusinder af Teltbyens Indbyggere marcherede bag Ranere eller knælede paa Vejen, som Processionen passerede.

Disciplinen blandt disse Menneskemasser var upaaklagelig, trods de forholdsvis simple Forhold, hvorunder de alle levede. Naar Smalhans

sad i Højsædet, skete der Mangfoldiggørelsesmirakler, bevist for Eftertiden af samtlige Dokumenter. Mange Syge og Krøblinge helbredtes, saaledes at de kunde deltage i Arbejdet. Ulykkestilfælde, som indtraf under Arbejdernes Udførelse, foranledigede Mirakler, der bragte Helbredelse. I Sandhed, den hellige Jomfru vaagede over Skuepladsen for dette enorme Arbejde.

Saaledes rejses den store Katedral Skridt for Skridt. Ingen Navne paa Velgørere eller Arbejdere findes noget Sted paa Bygningsværket. Ingen Løn blev ydet Arkitekt, Munke eller Arbejdere. Katedralen blev rejst ved en hel Nations Tro og Kærlighed, og den staa idag som det største Eksempel paa det mest majestætiske Bygningsværk, som Verden nogensinde har set.

Å Korsel ved Ringstedvejen

→ Pilgrimskæren 1940

Paa Valfart

til Haraldsted

Traditionen tro drager vi Søndag d. 22. Juni ad de gamle Veje til Haraldsted. Med Aarene er det blevet en anseelig Skare, der begiver sig af Sted paa denne vor nationale Valfart, en Skare, der vokser Aar for Aar, og af hvilken de unge udgør en ikke uvæsentlig Del. Og saa i Aar vil vi drage paa Valfart, ialrigere end før og med den indtrængende Bøn i vore Hjertes: at Fremtiden maa forme sig lys og lykkelig for vort elskede Fædreland.

Er det dumt at tro?

Abelone og Kristine, som begge er 15 Aar, mødes:

Abelone: Da', Kristine, hvor har du været henne?

Kristine: Jeg har saamænd været i Kirke.

A.: Æv, hører du til de »hellige«, der render i Kirke?

K.: Du taler nok om noget, du ikke har Forstand paa.

A.: Næ, jeg skal sige dig en Ting. Det er de dumme, som er gudelige, og ligger paa Knæ og saadan noget.

K.: Naa, det tror du. Nu skal vi lige med det samme se, om du er saa forfærdelig klog, som du udgiver dig for. Hvorfor mener du, at vi er dumme, naar vi tror paa Gud?

A.: Jo, fordi... fordi... det er slet ikke sandt alt det, I tror paa.

K.: Altsaa, du ved Besked om, hvad vi tror paa.

A.: Ja, lidt kender jeg jo nok til den Slags.

K.: Nu har jeg dig allerede. Du ved, at det ikke er sandt, *alt* hvad vi tror paa. Og saa indrømmer du, at du kun kender lidt til det. Naar du ikke kender ret meget til det, skulde du lade være med at udtale dig om det.

A.: Men du kan jo bare sige mig, hvordan du kan vide, at der er en Gud.

K.: Jo, for jeg tror, at Træer og Planter, Dyr og Mennesker maa være blevet skabt, og derfor maa der have været en Skaber.

A.: Aa, Træer og Planter, Dyr og Mennesker, de stammer jo bare fra andre Træer og Planter, Dyr og Mennesker.

K.: Sig mig nu en Gang, Abelone, kan du for ramme Alvor tro, at Træer stammer fra andre Træer og disse igen fra andre Træer og saadan videre i en Uendelighed. Mener du ikke, at en Gang har der været et allerførste Træ af hver Slags?

A.: Naa, og hvad saa?

K.: Og saa maa der have været en, der har skabt det. Og en anden Ting: Hvad mener du saa om Sam-

vittigheden? Hvordan vil du forklare, hvad den er for noget. For du har vel en Samvittighed?

A.: Lad bare være med at være ondsksfuld. Selvfølgelig har jeg en Samvittighed. Men det er virkelig ikke saadan at forklare.

K.: Ja, saa maa en af os »dumme« til at forklare det. Samvittigheden forlanger bestemte Ting af os, ikke sandt? Er det virkelig saa urimeligt at tro, at det er Gud, der har skabt al Ting og givet Lovene, som forlanger Lovene overholdt?

A.: Det er forresten meget godt sagt. En blind Høne kan ogsaa finde et Guldkorn.

K.: Men dine Guldkorn har jeg ikke set ret meget til endnu?

A.: Aa, hvor er du vigtig.

K.: Men du var slet ikke vigtig, da du for lidt siden sagde, at det er de dumme, der tror paa Gud?

A.: Farvel, jeg har ikke Lyst til at diskutere mere med dig i Dag.

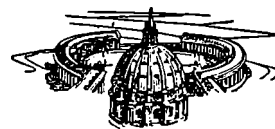
C. B.

D. K. K. F.

Week-end og Pinsceferie paa Trørødhus

Sønd. 25. Maj kan Damer faa Weekendophold paa Trørødhus fra Lørdag Aften til Mandag Morgen. Pris fra 4 Kr. I Pinsen er Trørødhus ligeledes aabent for Damer fra Lørdag Aften til Tirsdag Morgen. Pris fra 7 Kr. Deltagerne bedes selv medbringe deres Tørkost og Sukker samt Lagner og Haandklæder. I Prisen er beregnet Middagsmad samt Morgen- og Aftenkaffe (Te). Der er Messe i Kapellet. Indmeldelser i god Tid, senest Fredag Aften, til Frk. Birgitte West, Ved Klostret 2, Ryvang 2891 y (bedst ved 6-Tiden).

URBI ET ORBI

I Slutningen af forrige Uge modtog den hellige Fader i Audiens Hertugen af Spoleto efter dennes Ønske. — Endvidere har den hellige Fader i den forløbne Uge modtaget et stort kroatisk Pilgrimstog, der er kommet til den evige Stad under Ledelse af Ærkebiskoppen af Zagreb.

Det hellige Officium har paa Foranledning af visse Tildragelser i bestemte Lande tilstillet samtlige Ordinariater og Ordensoverhoveder et Dekret, hvori der opfordres til største Omhu ved Tildelingen af Imprimatur til teologiske Bøger samt til kun at meddele denne Trykkeitilladelse, naar tilforladelige Censorer har godkendt Værket.

Ved samtlige katolske Universiteter i U. S. A. holdes der i Øjeblikket Forelæsninger over katolske Socialstudier i Anledning af 50-Aarsdagen for Leo XIII's epokegørende Encyklika »Rerum novarum«, hvori han fremstillede Kirkens sociale Program.

Fru Chiang-Kai-Shek, der er sin Mand, den kinesiske Øverstkommanderende og nationale Fører, en værdifuld Støtte under alle hans Foretagender, har for nylig udtalt sig med den højeste Anerkendelse om de katolske Missionærer og deres caritative Virksomhed i Kina, og peget paa, hvor stor Gæld det kinesiske Folk staar i til disse uforfærdede Mennesker og deres Virke.

En Orkan, der har hjem søgt Egnen omkring Cordoba i Spanien, har lagt en Kirke i Ruiner, hvorved fire Nonner kom af Dage.

Liturgisk Kalender

Maj:

25. S. *Søndag i Kristi Himmelfarts Oktav* (604); 2. St. Gregor VII (917), 3. Oktaven (600), 4. St. Urban I (917)*)
26. M. St. Filip Neri (917); 2. Oktaven (600), 3. St. Eleutherius (918).
27. Ti. St. Beda den Ærværdige (919); 2. Oktaven (600), 3. St. Johannes I ([9]).
28. O. St. Augustin af Canterbury (920); 2. Oktaven (600).
29. T. Oktav af Kristi Himmelfart (600); 2. St. Maria Magdalene af Pazzi (922).
30. F. † FERIA (604); 2. St. Felix I (922), 3. Gudsmoder ([90]), 4. Om Fred.
31. L. VIGILIE (607).
1. S. 1. PINSEDAG (616).

*) St. Urbans Kirkebøn findes S. 908 (ikke 907, som angivet i Messebogen).

Anm. Paa de med † mærkede Dage kan Præsten efter frit Valg læse Sjælemesse og andre Votivmesser, hvorfor man paa disse Dage ikke kan regne med, at de her angivne Messer læses.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Dannevirkegade 19, København V, Telefon Eva 25 12 (træffes i Almindelighed bedst Kl. 14-15 og 18-19).

Ekspedition: Boyesgade 8 A St., København V, Tlf. Eva 1898, Kl. 15-17.

Kassererkontor: St. Annæ Plads 28, Postgiro 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BØGER

En kristen Roman

Anne de Vries: »Bartje søger Lykken« (Jespersen og Pio).

Den hollandske Fortæller har i denne Bog om Bønder givet en god, leifattelig kristen Formaning om ikke at gøre Sparekassen til sin Gud. Bønder har en særlig Sans for Haandgribeligheder med dertil hørende Fristelser. Bartje er en stor Dreng, der kommer ud at tjene. Han er dygtig og arbejds-glad, sikker paa sig selv og vel i Stand til at hævde sig, og han giver sig af med at have Fremtidsdrømme. Der er god kristen Bund i ham og Bekendtskabet med en usædvanlig stærk kristen Karakter hjælper ham til at holde sig paa den rette Vej. Et Forelskelses-Stormvejr kommer han igennem med Karakteren i Behold. Ved Faderens Død viser han Slægts- og Ansvarsfølelse nok til at sætte alle sine Forhaabninger til Side for at slide og slæbe for sin Stedmoder og sine smaa Søkende. Men da de omsider kan klare sig selv, har han saa grundigt og bittert lært, hvad Fattigdom vil sige, at han udskyder sit eget Ægteskab med den unge Pige, der trofast venter paa ham. Sansen for Pengene og deres Nødvendighed er til sidst ved at ødelægge Lykken for ham og dræbe den Kristendom i hans Hjerter, som de kødelige Fristelser ikke kunde faa Bugt med. Men Fortællingen ender saa nydeligt, man kan ønske sig det.

Romanen kan uforbeholdent anbefales. Den er velskrevet, spændende, munter og djærv, og den siger adskillige kloge Ting, bl. a. om det gamle Spørgsmaal, om »de Kristne er anderledes«. H. D. T. K.

Ars sacra-Bøger

En lille Andagtsbog af Joseph Bernhart: »Totengedächtnis« er delt i to Afsnit. I det første skildres »De døde i vor Tro og vort Haab«. Det er en Række smaa Kapitler, dels af Forfatteren selv, dels bestaaende af saadanne Perler som St. Katerina af Genuas Ord om Skærpsiden og St. Augustins Bøn for sin døde Moder. I det andet Afsnit er samlet en Del Bønner for de afdøde fra Liturgien og Helgerne, alt i Joseph Bernharts egen Oversættelse, hvilket vil sige det kærnefuldeste tyske Sprog.

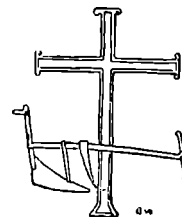
I tilsvarende Udstyrelse foreligger en Oversættelse af Breve af den engelske Nonne Janet E. Stuart († 1914). Titlen »Christus froh« dækker Indholdets stærke Optimisme. Man faar Indtryk af en aktiv Karakter, helt optaget af de paa-lagte Opgaver, uden Smaalighed, Nysgerrighed eller anden Interesse for Verdens Bagateller.

»Det kimer i fjærne Riger«

I Digtet »Advent«, p. 118, bedes i 1. Vers 3. Linie Luer rettet til Lurer. Forf.

Vi har ikke tidligere haft Lejlighed til at anføre Prisen paa denne Bog. Den koster Kr. 4,75.

PAULUSKREDSSEN

Ethvert katolsk Hjem
— et katolsk Bibliotek
Subskriber paa Pauluskredsens
Bøger: 3 Kr. halvaarlig
En Bogpakke med 37 Kr.
for 30 Kr.
Mdl. Rate paa 5 Kr.
Frederikssundsvej 225
København, Brh. - Bella 1700

Lad Ugebladet

indblinde ...

saa ved De, hvor De kan finde det — og vore smukke Farver i Shirting vil tage sig ud i Bogreolen.

1 Aargang 1 eet Blind Kr. 5,50

1 to Blind Kr. 7,50

Helshirting med Guldtryk

Vi afhenter gerne Bladene

Ugebladets Trykkeri

Svanemosegaardsvej 4 . Telefon Nora 8908

Røntgenapparater

Diathermi

Kortbølge-Apparater

CARL DRENCCK

København N.

Aaboulevard 32

Central 10975

Den gyldne ABC

I. HOVEDTANKEN I DEN 118. SALME

7 seks smaa Kapitler fortæller

Pater C. C. Martindale om Breviarets Søndagssalme

Vi er alle Gud taknemmelig for, at Lægfolket igen begynder at holde af Liturgien og benytte den — naturligvis først og fremmest selve Messens Ord. Vi lægger ogsaa Mærke til, at Præstekandidater og Ordenssøstre viser en voksende Iver efter at forstaa de bibelske Salmer, de beder dagligt — og ikke blot lægge en eller anden tilfældig from Betydning i dem eller slet ingen. Men der er mere endnu. I England beviser det stedse stigende Salg af Catholic Truth Society's »Prim« og »Komplet« (hvor Salmerne er oversat til forstaaeligt Engelsk med korte forklarende Noter), at flere og flere Lægfolk benytter disse to Dagstider som deres Morgen- og Aftenbøn. Det samme gælder »Tenebrae« i en lignende Udgave. Vi hører, at Westminster's Domkirke er »overfyldt« Onsdag, Torsdag og Fredag i den stille Uge, mens man hører Knitren af Blade, som vendes i de mange Hundrede Pjecer.

Jeg vil indrømme, at der her til kræves en forudgaaende Belæring i Fastetiden i Form af nogle populære Foredrag om disse Salmer. Jeg husker et Sogn, hvor en liturgisk interesseret Sognepræst absolut vilde have Tenebrae, skønt der ikke kom nogen dertil; vi prøvede saa med tre forudgaaende Foredrag. Til det første kom der 15, til det andet cirka 30 og til det tredje over 80.

Er det for meget at haabe, at Salmerne igen vil blive Katolikernes vanlige Fromhedsudtryk? Paa St. Hieronymus' Tid sang Tjenestefolkene dem, mens de gik om i Huset, og Bønder sang dem ved Ploven. Jeg kan ikke huske, hvilket Slag det var i Frankrig i det 16. Aarh., hvor *Protestanter* laante *katolske* Sal-

mehøjer, da de endnu ikke havde nogen selv, men trængte til at synge Salmerne!

Og endelig husker jeg, at jeg engang tilfældigt sad ved Siden af en ung Mand ved et Middagsbord. Han bad om, at Bekendtskabet maatte blive fortsat. Jeg blev overrasket — han forekom mig at være den fuldenste »mondæne Sommerfugl«, af god Familie, kønt Udseende, velstillet — alle Døre stod ham aabne. Nogen Tid efter blev han Katolik. Saa brød den forrige Krig ud. Han blev en dygtig Officer i Garden — »altid rolig, altid smilende«. Han faldt. Først da opdagede jeg, at han havde haft til Vane at bede *hele* Præsternes Breviar hver Dag. Og han var ikke ene om det blandt Lægmand. Ogsaa læge Kvinder har jeg kendt, som bad Breviarret.

Nu udfyldes en stor Del af Søndagens Officium af den 118. Salme. Der er nogle som elsker den; andre finder den meget kedelig. Jeg har selv haft begge Opfattelser. Kedsommeligheden skyldes for en Del, at det er en »alfabetisk« Salme. Israeliterne havde en løjerlig Forkærlighed for at skrive nogle af deres Digte saaledes, at hver Linie, eller ogsaa hele Strofer, begyndte med Alfabetets Bogstaver i Rækkefølge — ligesom om jeg vilde skrive: » Abraham! Abraham! sagde Gud — Af Sønnen vaagne du — Af Sted skal du vandre — Brat svarede Abraham: — Bed mig ikke derom — Bo jeg har i mit Fædreland — Bedre kender jeg ikke.« Og saa videre.

Paa den Maade blev det vanskeligligt at give Salmen et dybere — poetisk eller tankemæssigt — Indhold. Den kan ikke begynde med en »Tanke«, som den udvikler; og den kan ikke

»ende« rigtigt, men holder bare op. De enkelte Vers kan være smukke og indeholde værdifulde Udtryk, men hvad Meningen angaar kan de anbringes i næsten ligegyldigt hvilken Orden.

Denne 118. Salme har imidlertid virkelig et *Tema*. Det er Guds Løvs Overhøjhed; de Ulykker, som følger af ikke at adlyde den; og de Belønninger og Glæder, som Lydigheden imod den har til Følge. Derfor agter vi at *give* denne Salme en Slags »Struktur« og Udvikling, idet vi sammenstiller visse Vers, som udtrykker en identisk eller beslægtet Følelse, og derpaa anbringer disse Versgrupper i en vis »Orden«. Men da vi ikke blot vil gøre dette, vil vi ogsaa hist og her antyde en *moralsk* Anvendelse paa os selv af disse Versgrupper, og vi vil med det samme sige, hvorfor *hele* Salmen passer saa godt paa os.

Det er, fordi Salmen er en absolut Benægtelse af den Idé, at et Menneske kan være »sin egen Lov«, som Forfatteren til Dommernes Bog fortæller det var Tilfældet i den kaotiske Periode efter Josva. Nutildags hører vi bestandig »Samvittighedsfriheden« omtalt i den forkerte Betydning, som om den betød, at hvert enkelt Menneske er fuldstændig frit stillet til at udforme sin private Mening om, hvad der er Ret og Uret. — »Ingen skal fortælle mig, at Skilsmisse eller Fødselsbegrænsning eller Medlidenhedsdrab er forkert!« Det er rigtigt, at vi ogsaa hører den modsatte Yderlighed udtrykt: »Ingen Enkeltperson har nogen som helst Ret til at afgøre, hvad der maa eller ikke maa gøres. Kun Staten skal fortælle Borgeren *det* .« Men begge Yderligheder er forkerte. *Gud og hans Lov er det højeste!* Jeg skal ikke opfinde en Lov, der passer *mig!* Staten skal ikke opfinde en Morallov, der passer *den!* Katoliken er glad for at opdage, at hans Tro falder fuldstændig sammen med Skriftens Lære, specielt i denne Salme. Og han er dobbelt glad over, at vi har Kirkens ufejlbare Lære til at befri os for enhver Tvivl om, hvad Guds Lov virkelig for-

langer. Katoliken kan ikke være »Subjektivist«; han er ingen »Individualist«,« og ej heller er

hans Samvittighed nogen menneskelig Autoritets Slave.

C. C. Martindale S. J.

Kapitler om Fadervor XI

Brodersind og Rangforskell

Brodersind maa kunne anbefale vor Bøn til Guds Godhed, hvis vi vil regne med, at den skal blive hørt. Det var det, vi saa sidst. Dette Sindelag er af ganske væsentlig Betydning for vor Bøn og for al vor Gøren og Laden, fordi vor Sjæls Frelse i høj Grad afhænger deraf. Men det støder til daglig paa store Vanskeligheder og Hindringer. Derfor er det vist ikke af Vejen endnu engang at minde alle, det være sig Mænd eller Kvinder, om dette fundamentale Punkt. Det er lige meget, hvor ung eller gammel man er, og hvilken Stilling man indtager i Samfundslivet: ingen maa glemme det broderlige Forhold, der skal herske mellem Kristne; alle skal være venlige og beskedne, og aldrig skal nogen hovmodigt føle sig hævet over andre.

Det er ganske sikkert, at Gud har anordnet *Rangforskell* baade i det kirkelige og i det borgerlige Samfund. Af den Grund kendes saa mange forskellige Embeder og Værdighedsposter. *Men denne Trinrække ophæver ikke det inderlige Broderforhold*, hvori vi skal staa til hinanden indhydes. Vi iagttager jo noget lignende i vort eget Legeme. Man kan tælle mange Legemsdele paa det. De har ikke den samme Funktion, men bruges til forskellige Formaal, Øjet til at se med, Øret til at høre med o. s. v. Men derfor mister de ikke det Hverv eller den Betegnelse, at de er *hinandens Lemmer*.

Lad os tage et Eksempel fra det praktiske Liv. Vi tænker os en kristen Konge og spørger: Bevirker mon den Værdighed, der gør ham til den øverste i det borgerlige Samfund, at han ikke er Broder til alle dem, som

i Kraft af deres Tro tilhører Kristus paa samme Maade som han? Bestemt ikke. Hvorfor ikke? Jo, den samme Gud, som Riger og Konger og andre Herskere maa sige Tak for deres Tilværelse, har ogsaa givet de fattige og Undersaatterne Eksistens og Liv. *Den ene Gud er alles Fader og Herre*.

Paa denne Maade kan vi alle rose os af *samme høje Byrd og Værdighed*. Vi tilhører alle den samme fornemme Slægt og Familie, fordi vi er genfødt som Guds Børn ved den samme Helligaand og det samme Troens Sakramente, Daaben; vi knæler ved den samme Kommunionbænk, og vi har alle den samme Adkomst til den os tilsagte Arv i Himlen. De rige og store og mægtige her paa Jorden har ikke nogen anden Frelser end de fattige og svage. Der eksisterer ikke nogen Ekstrasakramenter, hvorved de ansete i By og Land skal helliggøres, og de kan heller ikke vente en Ekstrahimmel. Nej, vi er alle sammen Brødre og ifølge St. Paulus »Kristi Legemes Lemmer, af hans Kød og Knogler« (Ef. 5,30). Endnu tydeligere er Apostlens Ord herom i Brevet til Galaterne: »Ved Troen paa Kristus Jesus er I alle sammen Guds Børn. For alle I, der er døbte til Kristus, har iført jer Kristus; der er hverken Jøde eller Græker mere, hverken Slave eller fri Mand, hverken Mand eller Kvinde, for alle er en Enhed i Kristus Jesus« (3,26).

Det er let at indse, hvor *stor en Trøst* disse Skriftsteder rummer for alle dem, der, som man siger, lever paa Livets Skyggeside. Hvad gør det, om man hører til de fattige og mindre ansete i Verden, naar Gud har op-

højet os saa højt for al Evighed? Men paa den anden Side er det ogsaa klart, at Apostlen vilde tøjle og afvise de riges og mægtiges Lyst til Anmasselse og Stolthed. Aldrig skulde det gaa dem af Minde, at de i Guds Øjne ikke har noget at rose sig af frem for de smaa i Samfundet. Tværtimod, de bør være hange for det Ansvar, de har, og den store Fare, de befinder sig i. For medens vor Herre og Frelser har en Saligprisning for de fattige i Aanden, udstøder han et Veraab over de rige, som er deres Penges Slaver. Gid vi alle maa være klare over dette: Om Menneskets sande Værdighed og Rigdommens indre Tomhed oplyses vi sikrest af Guds Visdom. Men den siger hos St. Jakob: »Den Broder, som er af ringe Stand, skal være stolt af sin Ophøjelse, den rige derimod skal tænke paa sin Ringhed; han forgaar jo som en Blomst i Græsset. Thi Solen staaer op med Hede, afsvider Græsset, dets Blomst falder af, og det er forbi med dens skønne Udseende. Saaledes vil ogsaa den rige visne paa sin Livsvej« (Jak. 1,9—11).

Det er ikke mindre let at indse, hvor stor *en Hjælp til Løsningen af det sociale Spørgsmaal* der findes i Fadervor. Er et Samfund besjælet af denne Bøns Aand, er det ikke svært at gennemføre de ydre Foranstaltninger, som skal til for at ingen af de smaa skal lide Nød og ingen af de store hovmode sig.

F. K.

Katolsk Ungdoms Klub

Fredag d. 23. Maj Møde for unge Piger (se Annoncen). *Lørdag d. 24. Maj* Aabent Hus. Koret prøver og Festsalen ordnes. *Søndag d. 25. Maj* Foraarsfest (se Annoncen). *Grundlovsdag 5. Juni* Cykletur: Start fra Dragespringvandet, Raadhuspladsen, Kl. 14,00. Hjemkomst ca. Kl. 20,00. Medbring Madpakke, Termoflaske, Sangbog.

Foredrag for unge Piger

Fred. 23. Maj Kl. 20 i Røde Sal, Stenosgade 4, af Dr. Anna Marie Gade: »Kvindehygiejne og Kvinde-sygdomme m. m.« Entré 25 Øre.

Doktor Johnsons Dom

af G. K. CHESTERTON

F O R T S A T

(Grant af Inverballoch, James Boswell af Auchinleck og Dr. Johnson træder ind).

JOHNSON: Nej, min Herre. Jeg vil ikke sige, at dette er et sublimt Øde. Jeg kan se det øde, men ikke det sublime.

GRANT: Skyldes det mon ikke Deres Fordom mod vort Land, Dr. Johnson? De er jo en Forsvarer for Religionens store Sag. Er det ikke faldet Dem ind, Dr. Johnson, at Gud jo dog har skabt Skotland?

JOHNSON: Min Herre, De bedes erindre, at han skabte det til Skotter. (Ser sig om). Sammenligningen halter; men Gud skabte ogsaa Helvede.

BOSWELL: Helvede er næppe øde i Betydning af ubefolket. Og i Øjeblikket ser det ud til, at her findes Indbyggere, som hører Jorden til, eller maaske Himlen. En ganske henrivende Dame synes beskæftiget med en Kedel. (Gaar over til Mary og bukker). Frue, jeg vil tro, at rejsende, som mødes paa saa ensomt et Sted, har Lov at hilse paa hverandre uden Ceremoniel?

MARY: Det er mig en Glæde. Sætter Deres Venner Pris paa lidt Te?

BOSWELL (vender sig til Johnson, som er fulgt lidt efter ham): Denne Dame spørger, om De vil have Te.

JOHNSON (bukker): Frue, blandt andre Skrøbeligheder,

som Alderen har bragt med sig, generes jeg noget af Tunghørighed. Og jeg har svært ved at tro mine Øren, naar de i saa ugæstmild en Ørken fortæller mig om et Tilbud, der lyder saa utroligt og berusende.

MARY: Aa, det er slet ikke berusende; det er kun Te. Kom og faa lidt.

JOHNSON (tager Koppen og drikker): I Fremtiden vil jeg have vanskeligere ved at forkaoste hine Eventyr om Feerne og deres Gunstbevisninger mod os dødelige, som saa ofte fortælles her i Bjergene. Hvis ikke De er en Fedronning, Frue, bør De gøres til disse Øers Gudinde, som læner sig paa klassisk Vis mod en Urne, fyldt med Velgeringer mod Menneskene.

MARY: Det var en meget fin og højtidelig Kompliment for en eneste lille Kop Te.

JOHNSON: Ja, men, Frue, jeg er ingenlunde uvillig til at drikke en Kop til. (Han drikker en til — og under den følgende Samtale drikker han med passende Mellemrum endnu en hel Del Kopper Te). Men jeg vil ikke mene, at nogen Kompliment i blotte Ord kan være en passende Tak. Jeg ved ikke, hvad jeg hjemme i Bolt Court kunde finde til Dem, hvis det skulde være lige saa sjældent og forfriskende som Te paa Hebriderne. Men opnaar jeg nogen sinde den Gunst at træffe Dem

igen lidt nærmere ved de Steder, hvor jeg har min daglige Gang, skal jeg anse det for en Æres-sag at prøve paa at gengælde Dem dette.

MARY: Det er virkelig nydeligt af Dem. (Med et Smil henvendt til Swift). Dette her er min første Salon, og den skal nok blive en Succes.

GRANT: Det er et mærkeligt Sted at holde Salon, men jeg kan forsikre Dem om, at her ikke er saa uciviliseret, som det ser ud til. Vi har vore enkle Dyder. Jeg maa se, om jeg kan faa vor Corydon, min Ven Ian Maclean til at spille paa Sækkepibe for Dem. Maclean'erne er store Sækkepibe-Musikanter. De ved nok, at Slægten spillede en betydelig Rolle i Kampen for den unge Tronprætendent.

JOHNSON: Ja, min Herre, jeg hører, at de udmærkede sig i Kampen for den unge Prins.

GRANT: Jeg vidste ikke, De var saadan en Jacobit, Dr. Johnson. Hvem skulde have troet, at De vilde forsvare et Oprør?

JOHNSON: Oprør og Oprør. Det er et relativt Begreb, især i dette Tilfælde. De anerkendte ikke Kong Georgs Autoritet.

SWIFT (ivrigt): Og De mener, at naar de ikke anerkendte Kong Georgs Autoritet, var de moralsk berettigede til at bekæmpe ham?

JOHNSON: Ja, min Herre, moralsk berettigede, men det vil ikke nødvendigvis sige politisk kloge. Der er for den Sags Skyld mange, som er enige med dem, uden at anse det for nødvendigt at efterligne dem. Selv i England vilde Flertallet af Folket stadig foretrække at se den legi-

C. Gerlach & Søn's Efft.

W. Deleuran

Edsvoren Messevinsleverandør

Fredericia

Katolske Begravelser

Ib v. Benzon

aut. katolsk Bedemand
Tlf. 6536 . Smallegade 13
Privat Fasan 1866

ARNOLD BUSCK

INTERNATIONAL BOGHANDEL
Stort Lager af dansk og udenlandsk katolsk Litteratur
Hurtig Forskrivning fra Udlandet
Kjøbmagergade 49 . Telefon Central 2453

time Kongestamme genindsat paa Tronen. De vil blot ikke risikere deres Hals for det. Maaske de ikke engang vil risikere en Penny for det. Men hvis en Afstemning kunde gøre det, saa nedstemte de Kong Georg den Dag i Morgen.

SWIFT: De er altsaa af den Opfattelse, at en Afstemning mod Kong Georg burde afgøre Sagen.

JOHNSON: Min Herre, Lige-gyldighed afgør sjældent nogen Ting; og det engelske Folk stiller sig yderst ligegyldigt til denne Sag. Men maaske der ligger en vis Visdom i deres Lige-gyldighed. For det enkelte Menneske betyder det saare lidt, under hvilket Styre han maa leve. Jeg formoder, at en Købmand kunde drive sin Forretning uden at vide, om han stod under Dogen af Venedig eller Hertugen af Savoyen. Jeg er parat til at tilgive mine Landsmænd, hvis de ikke anser Genindsættelsen af den retmæssige Konge for saa meget værd, at de vil betale den med en Borgerkrigs Rædsler og Ødelæggelser. (*Varmere*). Men der er een Ting, jeg ikke vil gøre. Jeg vil ikke kalde Mennesker for Oprørere, fordi de var loyale, dengang vi var ligegyldige. Jeg vil ikke kunne mistænkes for at foragte Mænd, fordi de vovede at udføre, hvad vi kun bifaldt. Skal jeg tolerere en usurperet og tyrannisk Autoritet, vil jeg ikke samtidig bagtale de bedre Mænd, som var ærlige nok til at finde den utaalelig. Disse stakkels Højlandere er ikke ringere som Helte, om ogsaa Tyrannen sejrede og fordømte det besejrede Folk til afskyelig Nedhugning. Og jeg gaar aldrig under Temple Bar, uden at jeg ønsker at blotte mit Hoved for de afhugne Hoveder, der raadner paa Toppen af den.

GRANT: Jamen, min Herre, naar De er saa romantisk en Jacobit, saa maa De ganske bestemt høre Maclean'ernes store Dødsang, som blev spillet ved Culloden. Jeg henter Ian Maclean, saa han kan spille den for Dem. (*Gaar ud*).

SWIFT (*med voksende Op-hidselse*): Jeg er dybt interesse-

ret i Deres Forsvar for Oprørerne og Deres kraftige Fordømmelse af Kong Georgs Tyranni. Jeg haaber, De vil betragte mig med Velvilje, naar jeg bekender, at jeg er kommet til en lignende Opfattelse, selv om jeg aldrig har udtrykt den saa stærkt.

Fortsættes

MUSIKAFTEN

paa Sankt Knuds Skole

Trods aktuelle Vanskeligheder (Brændselsrestriktioner o. l.) gennemførte Sankt Knuds Skole ogsaa i Aar den Musikaften, Skolen gennem de sidste Aar har valgt at lade træde i Stedet for den tidligere uheldigt placerede Sangopvisning, der fandt Sted i Forbindelse med Aarsafslutningen. Søndag d. 11. Maj gav Skolens Elever for Paarørende og enkelte Indbudte — heriblandt Organist ved Holmens Kirke, Dr. phil. Knud Jeppesen — Prøver paa Udbyttet af Aarets Arbejde i Faget Sang. Set under denne Synsvinkel var Aftenen et smukt Vidnesbyrd, ikke om enkelte, særligt dygtige Elevers Fremskridt, men om et solidt, alsidigt Arbejde for at vække Børnenes Forstaelse af og eventuelt deres Kærlighed til Sang, Musik og Poesi.

Aftenen begyndte og sluttede med Sang, afbrudt af Foredrag, Musik og Recitation. I de første Numre kneb det for Drengene at faa »sunget sig op«, hvortil ogsaa bidrog et beklageligt Mandefald. Særlig gælder dette Haydn's »O Id«, (for blandet Kor) hvor Mandsstemmerne var for dominerende. Men da man var naaet til Otto Mortensens »Du danske Sommer« (Tekst: Thøger Larsen), lød Drengenes Stemmer friskt og frejdigt — om denne, som om alle Sangene, gælder det, at de maaske mest af alt udmærkede sig ved en smuk Tekstudsættelse, i lige Grad forstaaet og forstaaelig.

Efter disse Sangnumre fulgte et Foredrag ved Elev i Realklassen Erik Aagaard om den danske Sang før og nu — Erik Aagaard gennemgik i store Træk den danske Sangs Udvikling fra før den kristne Tid til nu; særligt fremhævedes Liturgiens Indflydelse i den tidlige Middelalder og den allernyeste Tids voksende Forstaelse for Sangens Værdi. Midt paa Programmet kom nogle Klaversoli, der alle udførtes med teknisk Dygtighed, men for den førstes Vedkommende (Chopins Fantasie-Improptu ved Paul Larsen) med særlig Forstaelse og Indføling. Den paafølgende Recitation rantes desværre af et »teknisk Uheld« — to af Drengene fik »Lampefeber« i det afgørende Øjeblik. Herfra maa undtages Finn

Hobels Præstation, der i Kraft af sin rette Blanding af naturlig Beskedenhed og rolig Selvsikkerhed kan regnes for en af Aftenens fineste Særpræstationer.

Efter endnu to Sange sluttedes med Fællessang: »Danmark, i tusind Aar« — en naturlig Afslutning paa et Program, der uden Ensidighed lagde Vægten paa den danske Sang. Æren for Aftenen, d. v. s. for Aarets Arbejde, tilfalder i første Række Drengenes Lærer, Organist O. Segalt, men dernæst ogsaa den Skole, der trods Fagtrængsel forstaar at give det ofte saa miskendte Fag Sang en Plads i Solen.
Hans Bang.

Mariakongregation i Køge

Paa et Menighedsraadmøde sidste Efteraar i Køge fremsatte Landsretssagfører *Bjørnbak* det Ønske, at der maatte blive oprettet en stedlig Afdeling af Mariakongregationerne. Vor Sognepræst var straks indforstaaet med, at det var en virkelig god Tanke, og vi to andre Medlemmer lod os forholdsvis let overtale til at gøre et Forsøg.

Hele Vinteren blev der regelmæssigt holdt Møder, og hver Maaned var der Fælleskommunion. Endelig paa Mariæ Bebudelsesdag, den 25. Marts, optog *Pater Pauli*, der i den Anledning var kommet til Køge, de første 9 Medlemmer i Kongregationen »*Stella Maris*«.

Nu er det Maj, nu er det Vaar. Nu flokkes vi om Marias Altre og kaarer hende til vor Dronning. For os og for vor Moder, Kirken, er det vanskelige Tider. Derfor søger vi netop nu i særlig Grad efter Hjælp i den Aandens Strid, som vil vedvare til Tidernes Ende. Bedre Hjælper end Maj Maanedes Dronning kan vi ikke finde. Vi vil paa kalde hendes Hjælp og prise hendes Navn, idet vi er sikre paa, at vi aldrig kan ære hende nok. Vi ved, at med jo større Ære og Andagt vi hylder Maria, jo større er vor Tilbedelse af Gudmennesket Jesus Kristus. Saa længe vi ser hendes Stjerne lyse over Havet og lader den lede vor Vej, ved vi med usvigelig Sikkerhed, at vort Livs skrøbelige Fartøj styrer mod det rette Maal. Hun er Davids Taarnet, Troens uindtagelige Fæstning, og det Sejersbanner, hvorfor Guds Fjender skælver.

Som Bevis paa vor Tillid til Maria vil vi fra Kristi Himmelfartsdag til Pinse afholde en Novene for Freden til Maria, Fredens Dronning. Vi ved, at hun alene formaar at bygge en varig Fred mellem Nationerne — grundfæstet paa det eneste holdbare Fundament, vore Hjerters Fred med Gud.

Father Martindale og andre har sagt, at vi er for ængstelige her i Norden i vor Andagt til Maria. Dette bør blive anderledes. Lad

der vokse store og smaa Mariakongregationer overalt i vort Land, derved binder vi vor lyse, milde Majdronning den skønneste Krans.
G. Andersen.

Academicum Catholicum

Generalforsamlingen

A. C. holdt ordinær Generalforsamling den 14. Maj i Boyesgade 8, København.

Beretning og Regnskab godkendes, og Administratores genvalgtes. Generalforsamlingen vedtog med Akklamation at genindsætte Professor Johannes Jørgensen som Æresmedlem.

Kontingentet for 1941—42 nedattes fra 8 Kr. til 5 Kr., for Medlemmer udenfor København, og de 6 yngste Aargange fra 5 Kr. til 3 Kr., og af Ægtfæller, der begge er Medlemmer, skal kun den ene betale Kontingent.

Under Beretningen meddeltes bl. a., at A. C. i et Par Tilfælde efter Opfordring har anvist Foredragsholdere til Ungdoms- eller Menighedsmøder. Der blev endvidere opfordret til Deltagelse i Valfarten til Haraldsted, hvortil Initiativet i sin Tid er udgaaet fra A. C., og givet Meddelelse dels om, at Administratores agtede at indbyde til en eller flere Udflugter i Sommerens Løb, dels om en planlagt Studenter-Sommerlejr i Dagene 12.—21. Juli.

Efter Generalforsamlingen talte Dr. med. N. *Blitrenkrone-Møller* om sine Oplevelser som Lazaretlæge i Finland. Foredraget, der blev fulgt med levende Interesse, gav et betagende Billede af Arbejdet under de primitiveste Forhold paa et Fellazaret 70 km bag Fronten, af det Offersind, som besjælede store og smaa, og af de haarde Vilkaar, hvorunder Finlands Soldater og Folk kæmpede for deres Lands Frihed.

Foredragsholderen berettede bl. a. Episoder om et Luftbombardement af Fabriken, der var Centret i den lille By, hvor Lazaretet laa, og om en Luftkamp, han overværede, hvor nogle faa finske Flyvere, deriblandt de to danske Frivillige Løjtnanterne Kalmberg og Ulrich, dristigt angreb en stor fjendt-

lig Flyvereskadre. Det blev fortalt paa en stilfærdigt gribende Maade, som kun den personlige Oplevelse muliggør. Forsamlingen takkede varmt for Foredraget.

Studenter-Sommerlejr

12.—21. Juli

A. C. holder Sommerlejr for katolske Studenter i Dagene 12.—21. Juli paa Langø ved Odense Fjord (ca. 20 km nord for Kerteminde), hvor en Velynder har stillet sin Sportshytte til Raadighed.

Det bliver et Ferieophold under kammeratlige, men yderst primitive Forhold. De kvindelige Deltagere maa sove paa Loftet i Hytten, de mandlige i Telt, og alle maa efter Tur deltage i alt forefaldende Arbejde. Der bliver daglig Messe.

Deltagerne samles Lørdag den 12. Juli om Aftenen i Lejren og rejser derfra Mandag den 21. Juli om Morgenen. Prisen for Deltagelse bliver ca. 20 Kr. excl. Rejse. Der vil eventuelt blive fælles Cykletur fra København til Lejren og tilbage. Interesserede bedes snarest melde sig til Administratores.

Styrelsen

Administratores har konstitueret sig som følger:

Formand: Civilingeniør G. Wisum, Kbhvn. V., Asmussens Allé 1, Telf. Eva 1211.

Kasserer: Civilingeniør James Hamm, Hellerup, Blidahpark 29, Telf. Helr. 3266.

Sekretær: Stud. med. Frk. Inger Høyer, Kbhvn. F., Vagtvej 50, Telf. Godth. 9921 (efter Kl. 17).

A. K. U. Odense

Da den under Sct. Albani Klub i December 1940 oprettede Ungdomsafdeling nu er blevet en selvstændig Ungdomsforening, har det atter været nødvendigt at afholde Generalforsamling, hvilket skete Onsdag d. 16. April d. A. Lidt over Halvdelen af Medlemmerne var mødt. Hr. Pastor *Jaworski* bød velkommen og den af Pastoren indsatte Raadgiver, Hr. Lærer H. K. *Hafstrøm*, valgtes som Dirigent. Derefter aflagde Formanden Beretning, og selv om Foreningen kun er 4 Maaneder gammel, var

det ikke saa lidt, der i den korte Tid var udrettet; her maa særligt nævnes Studiekredsen, som arbejder under fortræffelig Ledelse af Hr. cand. mag. *Skov*. Tilslutningen har her været over Forventning. Skærtorsdag og Langfredag havde Ungdomsforeningen arrangeret en 2-Dages Retræte paa Dalum Kloster med 25 Deltagere, og Retræten lededes af Hr. Pastor *Harmer* fra Næstved. Iøvrigt har Foreningen fast Mødeaften den første og tredje Onsdag i hver Maaned, hver anden Gang med belærende Foredrag, hvilket vi allerede har haft eet af, nemlig: »Hvad sker der mens man venter paa Recepten«, holdt af Hr. Apoteker *Ludwigs*, Odense. Det var en interessant og fornøjelig Aften. Hver anden Gang er der munter Underholdning; her har vi haft en Aften med »Hvem ved hvad?« Endvidere er der planlagt en Række Foredrag og muntre Aftener for Fremtiden, samt en Del Cykleudflugter og Ture for Foraaret og Sommeren, men herom vil Bestyrelsen endnu intet røbe.

Efter Formandens indholdsrige Beretning fulgte Kassererskens Beretning, hvoraf det fremgik, at Foreningen allerede har en pæn lille Kassebeholdning paa et halvt Hundrede Kroner.

Derefter oplæste Dirigenten Foreningens nye Love, som blev godkendt, hvorefter fulgte Valg af Bestyrelse. Formand blev *Max Damsted Hansen*, Næstformand *Hans Larsen*, Kasserer *Eva Lørslev*, Sekretær *Ellen Spetzler*.

Tilbage er nu kun at ønske alt godt for Foreningen og dens Bestyrelse, vi vil alle være den behjælpelig i Arbejdet og staa enigt sammen om den, fordi vi ved, vor Sognepræst ønsker det saadan og fordi vi kun derved kan gavne Foreningens Fremtid.

En Deltager.

Aalborg Ungdom

Foreningen opførte Søndag den 27. og Tirsdag den 29. April »En Søndag paa Amager« til Fordel for det nye Kapel i Viborg. Opførelsen, der fandt Sted for fulde Huse, blev baade økonomisk som »kunstnerisk« en stor Succes.

I næste Nummer bringer vi et Billede fra Opførelsen.

Robinson, Andersen & Co. A/s

Hellerup

Export af friske og preservede Æg

Fabrikation af frosne og sealede Æg og Ægprodukter

28 Filialer over hele Landet

Katolsk Ungdoms Klubs

Foraarsfest

SØNDAG DEN 25. MAJ

Kl. 19,30 Andagt i Jesu Hjerter Kirke.
Kl. 20,15 i Skt. Knuds Sal, Stenosgade 4.

PROGRAM:

- K. U. K.'s March: Hr. Niels Frederiksen.
Velkomst ved Formanden.
Fællessang: »Nu samles vi om Korsets Flag«.
Tale: Hr. Redaktør Hans Bølling: »Hvad Historien kan lære os«.
Korsang.
Musik: Schubert: »Impromptu G-Dur«.
Ved Flyglet Frk. Eva Binding.
Tale: Hr. Albert Strøyer.
Fællessang: »Kom Danmarks unge Skare«.
Kaffebord.
Sketches: »Familien Hansen«. — »Morgenstemning«.
Munter Oplæsning: Forfatteren Sven Damsholt.
Filmsforestilling ved Hr. A. Ørsted.
Fællessang: »Vi er ænge — vi vil kæmpe«.
Tale: Frk. Vibeke Emborg.
Afslutning ved Formanden.
Fællessang: »Kongernes Konge«.
Billetspris (incl. Kaffe og Brød): Kr. 1,50.
Billetter faas hos:
Portneren, Stenosgade 4, V.,
Katolsk Bogsalg, Stenosgade,
Hr. Albert Strøyer, Nansensgade 90, K., Palæ 5718,
Hr. Filip Lange, Ryparken 84, Ø., Ryvang 4862 y,
samt hos K. U. K.'erne.

Nyt fra Sommermarkedet i Brønshøj

Den 8. Juni gaar Flagene til Tops og Sommerfesten begynder i Sankt Antoni Menighed. Hvem skal mon ikke deltage i Aar med hele Børneskaren? I mange Familier er det allerede blevet en Tradition. Sæt allerede nu et Mærke i Kalenderen, at *Søndag den 8. Juni* er optaget i Brønshøj.

Starten til Sommermarkedet er allerede gjort. Et eneslaaende fint Lotteri med 25 prægtige Gevinster, hvoraf blot skal nævnes en herlig Lænestol samt en dito for Børn, en smuk og stor Læselampe, nogle skønne Billeder, en Messebog, Madonnarelieffer etc. etc. Vi kan endnu bruge mange, der vil sælge Lodsedler, og De behøver blot at ringe til Bella 1700 og et Bundt Lodsedler ankommer med første Postuddeling. Der er forøvrigt ikke mindre end to Flasker dejlig italiensk Vin med i Gevinstlisten, saa alene det maa faa Lotteriet udsolgt længe for Sommermarkedet.

Og saa skal der røbes lidt om det nye paa Markedet. Der bliver Optræden af den syngende Politi-

betjent! Kender De ham? Naa ikke, saa kom til Brønshøj den 8. Juni. Et stort Mandolinorkester vil optræde og Hr. A. Okroj har lovet sin Assistance med sit berømte Herrekor. — Ja, og saa oprettes der en veritabel Biograf med mange og spændende Forestillinger Dagen igennem.

Læg nu godt Mærke til de kommende Ugeblade: Lidt efter lidt røber vi alle Hemmelighederne, indtil Markedsportene aabnes den 8. Juni efter 8-Messen til en dejlig Kop Morgenkaffe (den skal vi nok komme nærmere ind paa næste Gang!) Men Venner og Bekendte kan a'ntaa allerede nu rekvirere Lodsedler, og der er sikkert mange, der gerne vil have saadanne Lodsedler baade for Formaalets og for de fine Gevinsters Skyld!

Sommermarkedskomiteén.

Rationeringsmærker og Feriebørn

Nye 21 Givere bringer det samlede Tal op paa 90. De nye er: Schlüssell, Gentofte; Anon., Hellerup; Miszczuk, Svaneke; Anon.,

Kbhvn.; Petersen og Uttenthal, Brønshøj; Rye Mark pr. Gørlev; P. Næstholdt, Horsens; Anon., Kbhv.; Anon., Korsør; G. S., Kbhvn.; Guffer, Kbhvn. S.; Anon., Rønne; Anon., Kbhvn.; M. M., Kbhvn.; West og Weigel, Kbhvn.; H. J., Aarhus; M. Kiær, Kbhvn.; A. Andersen, Holte; Mentzler, Kbhvn. N.; Marcussen, Rødovre; En Konvertit, Gentofte.

Ialt er nu modtaget 844 Rugbrødsmærker + 7320 gram i Smaamærker; 288 Franskbrødsmærker + 380 gram i Smaamærker, 19 Sigtebrødsmærker, 401 Grynmærke, 160 Sukkermærker, 433 Smørmærker, 9 Margarinmærker, 166 Haandsæbemærker og 207 Vaskepulvermærker. Desuden er modtaget 2 Stk. Haandsæbe og 10 Kr. kontant.

Vi takker hjerteligt for den uventet store Tilslutning til denne Indsamling. Vi har nu rigeligt til den første Del af Ferien, men beder vore mange Venner tænke paa Kvartals Rationeringskort er udleveret. Saa bringer vi en ny Forsættelse af vor Indsamlingsliste.

Konfirmation af Voksne

i St. Ansgars Kirke 2. Pinsedag, Mand. 2. Juni. Forberedelse til Konfirmationen finder Sted i Forbindelse med Andagten Søndag d. 25. Maj Kl. 17. Prælætmesse og Konfirmation 2. Pinsedag Kl. 8.

Rosenkranskirken

Mand. 26. Maj Kl. 19½ Møde for Mændenes Kongregation i Forbindelse med Majandagten. Lørd. 31. Maj Kl. 8. Pinsecereimonier og Højmesse. Kl. 19½ Majandagternes og Pinsenovenens Afslutning.

Jesu Hjerter Kirke

Sønd. 25. Maj Kl. 8½ Fælleskommunion for Immaculatakongregationen. Mand. 26. Maj Kl. 20 Møde for de unge Mænds Kongregation.

St. Andreas Kirke (Ordrup)

Torsd. 22. Maj, Kristi Himmelfarts Dag, Kl. 7 og 8 Messe. Kl. 10 Højmesse. Kl. 20 Andagt.

Trørød

Sønd. 25. Maj Kl. 9½ Gudstjeneste.

BORNHOLM

Herolds Hotel, Hasle
med Udsigt over Havet. Fredeligt Sted for Ferien i Aar.
Indeh. Fru HENNING JENSEN
Forlang Tilbud.

NYKØBING F.

<p>A-S Lolland-Falsters Kulkompagni KUL.KOKES.CINDERS Nykøbing F. Tlf. 626, 945 Leverandør til kat. Institutioner</p>	<p>P. Hansen Kæp <i>Snedkermester</i> Sofiegade 9 . Telefon 1099 y <i>Udf. Arb. for de kat. Institutioner</i></p>	<p>Johannes Madsen <i>Elektr. Installatør</i> Nykøbing F. Installationer St. Kirkestræde, Tlf. 684 Leverandør til katolsk Menighed</p>
<p>Mejeriet Perfect anbefaler sig med fineste Mejeriprodukter Slotsgade 50 . Telefon 668 Leverandør til den katolske Klinik</p>	<p>W. Hardeweg <i>Slagtermester . Paalægss.</i> Østre Allé 54, Tlf. 1082 <i>Lev. til de kat. Institutioner</i></p>	<p>J. N. Jensen <i>Murermester</i> Bispegade 20 . Telefon 984 x <i>Udfører Arbejdet ved den katolske Skole og Kirke</i></p>
<p>J. Lütken Frigast & Co. A-S Trælast, Kul & Koks <i>Lev. til de katolske Institutioner</i></p>	<p>Køkkenudstyr Glas og Porcellæn <i>Henri Herz</i> Østergade 20 . Tlf. 776</p>	<p>Mackeprang's Boghandel A-S PAPIRLAGER EN GROS Nykøbing-Falster Telefon 38 og 769</p>
<p>C. W. Kronmann <i>GRUNDLAGT 1852</i> Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogensvejsværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler NYKØBING F. TELEFON 203</p>		<p>A-S NYKØBING F. BRYGHUS Lager . Pilsner . Export Beer Lyst Hvidtøl . Mørkt Hvidtøl . Mineralvande</p>

ROSKILDE

<p>R. Guhles's Eftf. <i>Roger G. Petersen</i> Farver . Lakker . Tapet Linoleum . Voksdug Algade 17 . Roskilde . Tlf. 822 Postgiro Nr. 19998</p>	<p>Schledermann og Børresen <i>Murermestre</i> St. Laurentiivej 5 . Roskilde . Tlf. 71 <i>Udfører Murerarbejdet ved Kirken</i></p>	<p>Dom-Apotheket ROSKILDE <i>Forbindsstoffer</i> <i>Sygepleartikler</i> J. AUGSBURG</p>
<p>A/S F. Christiansen Maskinfabrik Sct. Olsgade 15, Telf. 87 Lev. til kath. Præstegaard & Hospital</p>	<p>Støt Frank Andersens <i>Fond</i> Postgiro 1087</p>	<p>H. Weber <i>Tømremester</i> Maskinsnedkeri Trælasthandel - Savværk</p>
<p>Prima Kolonialvarer <i>bedst hos Herman Johansen</i> St. Olsgaard . Telefon 391</p>	<p>Fiskehallen <i>Algade 32 . Tlf. 239</i> Prima Flsk Lev. til Sct. Maria Hospital</p>	<p>H. V. Nordsteen <i>Blikkenslagermester</i> Algade 34, Telefon 923 Leverandør til kat. Menighed</p>
<p>Hans Hansen & Søn <i>Automobiludlejning</i> Algade 19 . Telefon 247</p>	<p>ROSKILDE MEJERI BORGERDIGET, TELF. 349</p>	<p>Ejegod Jørgensen <i>Slagtermester</i> Kød . Flæsk . Paalæg Sct. Olsgade 13 . Telf 157 Leverandør</p>
<p>C. J. Schledermann & Sønner <i>Entreprenører . Murermestre . Jernbeton</i> Allehelgensgade 18, Tlf. 122 Murermester ved Sct. Maria Hosp.</p>		<p>Mønsterbageriet <i>Bageri og Konditori</i> Morgenbrød bringes Leverandør til katolsk Menighed Olsgade 24 . Tlf. 1365</p>

ESBJERG

Jespersens Boghandel

Stort Udvalg i Krucifiks
og Vievandskar
Katolsk Litteratur
Alt i katolske Bøger

Kongensgade 78 . Tlf. 1920

Johannes Hansen

ØL-DEPOT

Smedegade 21 . Tlf. 281
Leverandør til St. Josefs Hospital

Vestjydsk Rør- & Sanitetslager A/S

Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919

Eske Petersen

Blikkenslager-, Vand- og Gasmester
W C . Centralvarme . Sanitet
Finlandsgade 62, Tlf. 1765

Becks Møbelforretning

ved **Knud Beck**

Møbler og Tæpper

hos J. N. Ladekjær

Skolegade 30

1. Kl's Varer i Kaffe og Kolonial
Samvittighedsfuld Betjening
Bud overalt i Byen . Husk Tlf. 209

Jørgen Jepsen og N. Møller Gram

Kongensgade 26 . Esbjerg . Tlf. 536

1. Kl.s Skræderi og Maalkonfektion

Esbjerg Andelsmejeri

Fineste Mejeriprodukter

Skolegade 39, Tlf. 144
Esbjerg

Anton Rehkopff

Telefon 750

Material . Medicinal . Sygepleje

N. A. Frederiksen

Nørregade 65 . Telefon 576

COLONIAL • MEL

Leverandør til St. Josefs Hospital

FREDERICIA

Chr. Hansen

anbefaler sig med alt i Kolonial, Tlf. 234

Leverandør til Sct. Joseph Hospital

H. Olsen Holmelund A/S

Gothersgade 44 . Tlf. 169 . 170

Kul, Koks, Cinders, Briketter, Brænde

Prima Kvaliteter

Promte og reel Betjening

Fredericia Mejeri

Gothersg. 14 . Tlf. 129 . 1429

Leverandør til St. Josefs Hospital

Th. Rabens

Fredericia

Fedevareforretning og Pølsefabrik
anbefaler sig med alt i **Kød og Flæsk**
Paalæg, Salater, Vildt, Fjerkræ
Leverandør til St. Josefs Hospital

V. Jørgensen

Fiskehandel

Jyllandsgade 20 . Tlf. 579

Leverandør til Menigheden

Kør med Westrings Eftfs.

Biler Telf. **383**
883

Rasmus Nielsen

Loehr's Kulimport A/S

TELEFON: 888

**KUL, KOKS, CINDERS
OG BRIKETTER**

KOLDING

V. FALTHER

Alt i Kolonial, Vin, Delika-
tesser, Tobakker & Cigarer
Hj af Hollændervej og
Kongebrogade
Telefon 698

O. Andreasen & Th. P. Nielsen

Murermestre

»Solvang«, Sønder Vang, Dreyersvej 7
Telefon 1923, 1924

M. Schultz' Eftf.

F. A. Fahrenholtz

Alt i Kolonial, Isenkram, Brændsel
Læssøegade 47 - Telefon 1249
Leverandør til Sct. Hedvigs Klinik

H. Nielsen & Søn

Malermestre

Telefon 439

Udført Arbejdet ved den ny Klinik

H. Overbeck

Aut. Installatør

Jernbanegade . Telefon 952

Lev. til Sct. Hedvigs Klinik

Kolding Andelsmejeri Telefon 153

leverer altid fineste Mejeriprodukter
Tilkendt Guldmedaille ved
Lands- Mejeriudstillingen i Københ.
Lev. til Sct. Hedvigs Klinik

Berring, Larsen & Co. A/S

KUL-IMPORT . KOLDING

Tlf. 1850 (3 Lin.) . Leverandør

Slagterludsalget

Haderslevvej 2 . Tlf. 1951 . 1952

1. Kl. Okse-, Kalve-
og Svinekød . Konserver
Leverandør til St. Hedvig Klinik

J. BONDESEN

Tømrermester

Bygningsarbejde

Agtrupvej 41, Tlf. 897, 898
Arbejdet ved det ny Hospital

Annoncér i „Katolsk Ugeblad“ fælles for læg og lærd, for By og Land, for unge og gamle

Katolsk Ugeblad

GUDS HJERTE

Kirkeligt Møde i Stockholm

Sinai -- Grundlovens Bjerg

Interview med Markedsarrangør

Stemmen i Natten *af Pierre l'Ermite*

Munkemel

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Frederiksholms Kanal 6, Kbh.
Tlf.: 12,166 og 12,161

Mark Poulsen & Rønne
INGENIØRER
Pr. Mariæ Allé 1 A - København V.
Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg
Telefon 8533

Johan Bekkers Kødudsalg
Bluagaardsgade 7
Tlf. C. 7549 (Fri Notering)
Central 3092
Fører kun det bedste
Lev. til de katolske Søstre

Jos. Fischlein
Murermester
Limfjordsvej 43
Tlf. Godthaab 8410
Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Torp & Co.
BLIKKENSLAGERMESTER
Aut. Gas-, Vand- og Sanitetsmester
Amagerbrogade 154
Tlf. Amg. 173 Privat: Amg. 8122

Emanuel Jensen & H. Schumacher
Murer- & Entreprenørforretning A/S
Bygningspriser, Jernbeton, Murerarbejde, Damp-
skorstene, Kadelindmuring, Isolering, Kloakarb.
Johs. Schrøder, Entreprenør
L. Schumacher, Murermester
Godthaabsvej 142. Kbh. V, Centr. 968
Indgang fra Vagtelvej

Anton Siegler
Maleremester
anbefaler sig
med alt Malerarbejde
Kingsgade 17
Vester 4753

Monies & Andersens Eft.
K. K. L. Simonsen
Højbroplads . St. Kirkestæde 3
Central 1325
Centralvarme . Sanitære Installationer

Holger Pedersen
Maleremester
Roskildevej 177. Tlf. Valby 2291 x
Udf. Arb. v. Hvilehjemmet „Bellis“

Peter Hansen
Tømrer- og Snedkermester
Adolfsvej 6 . Gent. 424
Udf. Arbejdet ved Assumptionsklostret Rygaard

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KØK KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

Fr. Bührmann & Sønner
Pensel- og Børstefabrik
Gormsgade 8-10-12
København L

Amagerbanken
Hovedkontor: Amagerbrogade 25
Afdelinger: Sundby, Søndre, Islands Brygge, Kastrup og Dragør
Alle Bankforretninger udføres. Boxer udlejes fra 5 Kr.

N. P. Nielsen Brændselsforretning
Vodroff Tværgade 4, Telefon Vester 601
KUL, KOKS, og BRÆNDE

I. Tannenberg
Aut. elektrisk Installatør
Frederikssundsvej 148¹
Telefon Bella 384

Egen Fabrik
for
HOSPITALSSENGE
og
HOSPITALSMØBLER
fortrinlige Kvaliteter i
SENGEUDSTYR
HVIDEVARE
GARDINSTOFFER
ULDTÆPPER
m. m.

TLF. 1616, TLG.-ADR. OTPIPER fremst. til Hospitalsbrug

N. A. Nielsen & Søn
Murermestre
Valbyvej 33-38 . Taastrup 155-221
Udf. Arb. v. Hvilehjemmet „Bellis“

Carl R. Nielsen Grams Eft.
Aut. Gas- Vand- og
Blikkenslagermester
Køgevej 111 . Taastrup 60
Udf. Arb. ved Hvilehjemmet „Bellis“

Køb hos vore Annoncører

Stemmen i Natten *Efter Pierre l'Ermite*

Hvor gjorde vore Forfædre Ret i at skænke Guds Moder den skønne, blomstrende Maj som en Buket!

En Buket. Hele Landet er som en Buket i Maj Maaned. Naa nej, ikke Storbyen. Naar Solen skinner, er dér allerede for varmt og for støvet. Men paa Landet kan man saadan en dejlig Majdag ligefrem faa et Begreb om det jordiske Paradis' Herlighed, — og Natten — ja, den er endnu skønnere.

Om Dagen er der Blomsterne — de dejligste Blomster — først og fremmest de hvide.

Hvert eneste Frugttræ er en Brudebuket. Og naar Vinden tager i de fuldt udsprungne Blomster, drysser de som Sne — nej, som hvide Stjerner ned over de grønne Plæner.

Og saa er der Duften — og Solen — og Fuglesangen — og den blaa Himmel — —

Vist kan en dejlig Majdag give os et Begreb om Paradisets Skønhed.

Men Natten? Nattens azurblaa Vidunder, de blinkende Stjerner, Blomsternes stærke Duft, naar Nattens Dug falder, Skovens mørke Masse i Maanens hvide Lys, — — alt dette er en Hyl-

dest til Gud — den store Kunstner, som har skabt al den Skønhed, fra den vældige Skov til den mindste lille Blomst i Græsset.

I Nattens højtidelige Stilhed hæver en Røst sig — spinkel og dog mægtig.

Græder den? Synger den?

Jeg ved det ikke endnu. Men jeg lytter, og hele Haven lytter sammen med mig.

Først præluderer Stemmen.

Og saa stiger en Salme mod Himlen. Det er levende Krystal, — — det er den fuldkomne Røgtelse — —

Snart lyder det som en Bøn. Snart klinger dybe Toner, der vækker Minder i vor Sjæl. Saa bryder en Række Triller frem, og saa nogle fine, lette Klange, som af Blomsterblade, der bevæger sig i Vinden.

Derpaa er der Stilhed en lille Stund. Og saa stiger Salmen atter — —

Nattergalen synger. Men den synger kun i Forsommeren. Den lille graa Fugl synger kun for sine Ungers Mor, for at opmuntre hende, adspredte hende, belønne hende, fordi hun er Mor.

Jeg er blevet ude i Haven for at lytte til Nattergalens Sang.

Og jeg siger ganske sagte: Nattergal, det er Gud, som har skabt dig saadan!

Og saa tænker jeg paa adskillige egenkærlige, grove, tarvelige Ægtemænd, som jeg kender. Saadan er de ikke gaaet frem af Guds Skaberhaand.

Jeg tænker ogsaa paa Kvinder, som ikke vil have Børn, som er rasende blot ved Tanken om at faa et Barn, som maaske dræber det, naar det alligevel bliver til; jeg tænker paa saa mange Kvinder, der staar under den lille Fuglemor deroppe. Saadan er Kvinden ikke gaaet frem af Guds Skaberhaand.

*

Næste Morgen, da jeg gaar over i Kirken for at fejre Messen, møder jeg min Nabo. Han arbejder paa et Teglværk og er paa Vej til »Trædemøllen«, som han siger saa kønt.

»Naa, hvordan gaar det?« spørger jeg.

»Tja — hva' ska' man sige — jeg har næsten ikke sovet i Nat.«

»Er De syg?«

»Næ, men der var et Bæst af en Nattergal, som skraalede hele Natten.«

Horisonten rundt

Om et Møde i Stockholm

Ved et kirkeligt Møde i Stockholm midt i Maanedens under Ærkebiskop Eidems Forsæde deltog Repræsentanter for den græsk-ortodokse Kirke og desuden den katolske Biskop Johannes Müller, ledsaget af Pater Wehner S. J. Denne katolske Deltagelse i Mødet har givet Anledning til en Række Kommentarer.

Ærkebiskop Erling Eidem hilste Gæsterne med disse Ord: »Rørt, ja greben hilser jeg Repræsentanter for den romersk-katolske og den græsk-ortodokse Kirke blandt dette Mødes Gæster. Sveriges evangeliske Kirke kan ikke og vil ikke i Utaknemlighed forglemme den Arv, den har modtaget fra det ærværdige og traditionsrige romersk-katolske Kirkesamfund. Ærefrygt-indgydende er ogsaa for os den gamle græsk-ortodokse Kirke, som i saa særlig Grad har faaet Inderlighedens rige Gave og nu staar omstraalet af Martyriets Straaleglans.«

»Svenska Dagbladet« skrev i en ledende Artikel d. 13. Maj under Overskriften »Ett tecken i skyn«:

»Det var et ganske nyt Træk i dette det tyvende almindelige Kirkemødes Fysiognomi, at der blandt Hædersgæsterne, ved Siden af Repræsentanter for den græsk-ortodokse Kristenhed, ogsaa saas officielle Repræsentanter for den romersk-katolske... Det føltes som en Glæde, at Mærkesmænd for de nævnte store, traditionsrige Kirkesamfund var til Stede. Man maa haabe, at Biskop Müllers og hans Ledsagers Deltagelse i Aabningshøjtidelighederne er Indledningen til en ny Tradition. Ærkebiskop Eidems bevægede Hilsen tolkede Følelser, som deles af store Samfundslag og føles dybt ned i det svenske Lægfolk.

Om det end vilde være uberettiget at drage altfor vidtgaende

Slutninger af de romersk-katolske Præsters Optræden ved et svensk kirkeligt Møde, kan man ikke undgaa at spørge sig selv, om ikke denne nye Etiketterregel bør opfattes som en Strømpil. — Den er ikke den eneste. Her i Sverige har vi ikke glemt den lærde og skarptseende Pater *Max Pribillas* rørte Ord ved Nathan Söderbloms Død, og vi ved, at paa Krigens blodige Valpladser har evangeliske og katolske Feltpræster kappedes om, i kristeligt Broderskab med Dødsforagt at øve Barmhertighedens Gerninger. Her sker kanske noget stort...

Et er vist — hvert Skridt for at komme hinanden nærmere, hvert Forsøg paa at slaa Bro over de konfessionelle Kløfter er egnet til at vække et bævende Haab i de kæmpende og lidende Folkeslags Bryst. Katakombernes Kristendom er ældre end Skismet.«

»Östgöta - Correspondenten« (Linköping) skrev d. 17. Maj under den trespaltede Overskrift: »Et historisk Øjeblik. Slutstenen i Nathan Söderbloms Værk, da den romerske Kirke lod sig repræsentere«:

»Det tyvende almindelige kirkelige Møde turde i Fremtiden komme til at regnes for det betydligste af de kirkelige Møder, som hidtil er bleven holdt. Dette beror ikke paa den imponerende Tilslutning — 1900 Deltagere — ejheller paa det overordentlig rige Program, der kulminerede i Biskop Tor Andræ's uforglemmelige Tale... nej, det beror fremfor alt paa den Begivenhed, som den romersk-katolske Kirkes officielle Repræsentation ved Mødet var. Det var et historisk Øjeblik, da Ærkebiskop Eidem »rørt, nej hjærtgreben« kunde hilse en Repræsentant for Roms Kirke velkommen og med varme Ord tale om den Taknemlighed, som Sveriges Kristenhed aldrig kan ophøre at føle mod den Kirke, der har skænket os

Ansgar og Birgitta. Da lagdes Slutstenen paa Nathan Söderbloms Værk ti Aar efter hans Død. Sverige har nu for første Gang efter 400 Aar en ubrudt kristen Front. Frelserens Bøn for sine Disciples Enhed er for de svenske kristne Samfund blevet en Virkelighed. Saaledes blev da Nødens Aar 1941 et Naadens Aar. Og denne Forening kom i Stand ved et kirkeligt Møde, som fejrede et af vore største Reformationsminder.« (Gustav Vasas Bibel 1541). »Det viser, at økumenisk Sindelag lader sig vel forene ved ubrødelig Trofasthed mod den reformatoriske Arv.«

Vi vil senere vende tilbage til Betydningen af Mødet, som vi ikke ønsker at underkende, selv om vi tror, at Frelserens Bøn om Enhed stiller større Krav. Maaske Mødet vil kunne bane Vej for større Frihed for den katolske Kirke i vort Broderland.

Sankt Ansgars Forlag i Bredgade

Kirkegængere i St. Ansgars Sogn har i de sidste Uger ikke kunnet undgaa at bemærke, at derovre paa den modsatte Side af Bredgade var ved at ske noget af katolsk Interesse. Inde i en af Butikkerne i Menighedens Ejendom, Nr. 67—69 i Gaden, kunde man iagttage stor Travlhed med mange Bøger og Kunstgenstande. Nu til Pinse dukker der et Skilt op, som med store Bogstaver meddeler, at SANKT ANSGARS FORLAG har taget Forretningen i Besiddelse. Og straks efter Pinsehelligdagene vil man finde Butiksdøren aaben og inde i Lokalerne møde et nyt Centrum for katolsk Aktivitet.

I mange Aar har *Det Apostolske Vikariat* udgivet en Række af de nødvendige katolske Bøger, men har savnet en praktisk Ordning af Distributionen. Det er dette Vikariatets Forlag, som

Sluttes Side 343

GUDS HJERTE

Kan vi bruge et saadant Udtryk? Ja, vi kan; og ikke blot i »teologisk« Forstand. St. Johannes siger, at »Gud er større end Menneskets Hjerte« (I Joh. 3,20) og vi tænker gerne paa Gud som ikke blot »visere« end Mennesker, men mere »kærlig« end Mennesker. Saa hvis vi har Ret til at tale om Guds Tanker som større end vore, har vi ogsaa Ret til at tale om, at hans »Hjerte« (ogsaa naar vi ser bort fra Menneskevordelsen) er større, mere kærligt og ømt, end et Menneskehjerte kan være. Den hellige Skrift opmuntrer os da ogsaa paa enhver Maade til at tale saaledes. Imidlertid vil jeg her i denne Artikel mere beskæftige mig med Vor Herres menneskelige Hjerte, saaledes som det da ogsaa kun er ret og rimeligt i Juni Maaned og i Nærheden af Festen for Jesu hellige Hjerte.

Jeg har ærligt tilstaaet, at jeg gerne vil have, at disse Artikler ganske vist nok i en vis Forstand skal være »fromme« og »opbyggelige«, men samtidig indeholde noget, der giver os katolsk Belæring, og tillige hjælpe os til maaske at tænke dybere over Ting, vi er meget vant til — saasom Andagten til Frelsens hellige Hjerte.

To Helgeninder

Vi er kommet i Vane med at forbinde denne Andagt med St. Marguerite Maries Navn; men det er hverken til hendes eller til den katolske Kirkes Hæder, hvis vi kun forbinder den med hende. Hun spillede en særlig Rolle i Forbindelse med den, og jeg haaber at beskrive denne Rolle saa nøjagtigt, jeg kan. Men det vilde være absolut Sandhed, hvis vi kaldte St. Gertrud fra Helfta (som døde i en meget høj Alder den 17. Oktober 1302) for Jesu Hjertes Apostel, og det er et af de Sammentræf, der er saa hyppige i Helgenernes Historie, at

St. Marguerite Marie døde i 1690 paa den samme 17. Oktober, som ogsaa er den Dag, hvor hendes Fest bliver fejret.

St. Gertruds musikalske Billedsprog

Det er det enkleste, at vi allerførst citerer St. Gertruds mærkelige Udtryk, som hun saa gerne brugte om Vor Herres hellige Hjerte. Hun kaldte det *Organum Sanctissimæ Trinitatis* — det »Redskab« hvormed den højhelige Treenighed gør sin Gerning — ikke i første Række i Betydning af »Musik-Instrument«, skønt St. Gertrud elskede at synge og stod under Ledelse af St. Mechtildis, Abbedissens Søster, som Vor Herre gerne kaldte sin »Nattergal«. (Saa friske, saa barnligt dristige er de Udtryk, disse Nonner fra det 13. Aarh. med deres glade Sind benytter sig af). Derfor talte hun ofte om Vor Herres Hjerte i Udtryk, laant fra Musikken. En Gang ved Begyndelsen af Vesper saa hun saaledes Vor Herres Hjerte som en Harpe, paa hvis Strenge alt, hvad Nonnerne sang, blev omformet til guddommelig Harmoni, mens Vor Herre selv tilføjede rige Akkorder. Hun saa det ogsaa som en blid Brise, der udgik fra dette Hjerte og af Helligaanden blev ledet til Marias Hjerte, saa at Guds Moders Hjerte selv blev en Lyre, hvorfra der udgik en vidunderlig Musik, som blandede sig med Nonnernes Sang og naaede til Kristi Hjerte, hvor den blev omdannet til en endnu uendeligt bedre Musik. Vor Herre sagde ogsaa til hende, at da hun holdt saa meget af Musik og Sang, maatte hun lide skrækkeligt, hvis hendes Næste absolut vilde synge meget højt og falsk. Og med ud søgt Finhed mindede han hende saa om, at hun selv — ligesom alle vi stakkels dødelige — ofte

faldt ud af Melodien, men naar hendes Musik naaede hans Hjerte, som han stillede til hendes Raadighed, vilde den blive omformet til fuldendt melodisk Harmoni. Kort sagt: naar ingen menneskelige Bestræbelser nogensinde kunde naa op til en Lovprisning, som var den højhelige Treenighed værdig, saa tog Vor Herres Hjerte alle disse Bestræbelser i sin Besiddelse, tog dem ind i sig, »alkymiserede« dem (d.v.s. forvandlede dem til Guld) og gjorde dem paa denne Maade til et passende Offer til Gud. Den teologiske Tanke er her lige saa dyb, som Billedet er skønt.

Den himmelske Højmesse

Vor Herre tilbød hende bestandig sit Hjerte som hendes Hus, hendes Hjem... Alt hvad det rummede, skulde være hendes. Maaske hendes mest henrivende symbolske »Vision« var den himmelske Højmesse, sunget af Vor Herre selv, omgivet af Engle som Kor og Ministranter. Ved Offertoriet blev Kristi Hjerte selv til Alteret, og paa dette lagde alle Skytsenglene de helliges Bønner og Lidelser, og Gertrud saa sin egen Skytsengel lægge — ligesom i en gylden Kalk — alt hvad hun lige siden Barndommen havde prøvet paa at gøre og lide for Gud. Og eftersom Messen skred frem, forstod hun, hvorledes Vor Herre i sit Hjerte havde eftertænkt hvert Ord i Fader vor, og hvorledes hun selv og vi alle burde bede for hele Verden og prøve paa at gøre det med en »Intention«, der er hans egen saa lig som muligt. Og hun forstod, at naar det ikke lykkes for os, ser han vor gode Vilje og bøder paa vore Mangler. Saa meget »større end Menneskets Hjerte« er Guds Hjerte.

St. Gertrud genopdages

Et mærkeligt Faktum er dette, at Gertrud ikke gjorde det mindste Indtryk paa sin Samtid. Ingen middelalderlig Historiker nævner hende. Hun blev aldrig officielt kanoniseret, og hendes

Navn blev ikke opført paa den romerske Helgenfortegnelse før 1677, lige saa lidt som hun blev nævnt i den tyske Kalender eller (undtagen ganske lokalt) var Genstand for nogen Dyrkelse. Saa var det i 1536, at en Kar-teuser Lanspergius fra Köln oversatte og udgav hendes Bog: »Den guddommelige Kærligheds Herold«. Inden der var gaaet et Øjeblik, syntes hele Verden at kende den. Spanien og det latin-ske Amerika kappedes med nærmere Lande om at gøre den kendt. Maaske hun selv har gi-vet Grunden hertil. Hun spurgte St. Johannes Evangelist, om ikke han havde følt det hellige Hjertes Slag, da han lænede sig mod Vor Herres Bryst ved den sidste Nadver, og i saa Fald hvorfor han da ikke havde fortalt om det? Han svarede, at hans Kald bestod i at prædike det menneskevordne Ord for Verden paa en saadan Maade, at det vilde tilfredsstille menne-skelig Fornuft til alle Tider. Men hint Hjertes *Kærlighed* blev gemt, for at den kunde blive prædikeret, naar de manges Guds-kærlighed var blevet kold og de trængte til fornyet Belæring derom.

St. Jean Eudes

I Dekretet angaaende Jean Eudes (1601—1680) heroiske Dyder kaldes han »Ophavsmand til den liturgiske Dyrkelse af Jesu og Marias hellige Hjerter«, og i Bullen ved hans Beatifikation (1909) nævnes det, at han udmærkede sig ved sin en-staaende Iver efter at »fremme den gavnlige Andagt til Jesu og Marias højhellige Hjerter«, var »den allerførste der — under guddommelig Inspiration — ud-tænkte den liturgiske Dyrkelse, som skulde vises dem, og derfor betragtes som denne Kultus' Fa-der, Lærer og Apostel.« Han blev kanoniseret af Pius XI i Jubel-aaret.

Hans Livsløb var meget virk-somt — han prædikede uophør-ligt Missioner, grundlagde Semi-narier og religiøse Kongregation-er, og i 1641 og 1643 indviede han to religiøse Samfund, han

havde skabt, til Marias Hjerte og derefter ogsaa til hendes Søns Hjerte. Dengang kunde Bi-skopper efter eget Behag tillade nye Fester at blive fejret i deres Bispedømme, og i 1648 opnaaede Jean Eudes Tilladelse til at fejre Festen for Marias Hjerte (til hvilken han skrev en Messe og et Officium), og det synes sik-kert, at denne Fest allerede blev fejret i Klosteret i Pary-le-Mo-nial, da St. Marguerite Marie indtraadte i dette. I 1670 følte han, at denne Fest nu havde faa-et fast »Borgerret«, og han fort-satte saa sine Bestræbelser med at skaffe sig Autorisation for Festen for Jesu højhellige Hjer-te, hvortil han ogsaa komponere-de Messe og Officium. Denne anden Fest blev indført i 1672. Nu fandt St. Marguerite Maries første Aabenbaringer Sted i 1673 og begyndte at blive almindelig bekendt fra omkring 1690, og dertil kommer, at ogsaa i Visi-tantinde-Klostrene var det den Messe, St. Jean Eudes havde skrevet, der i lange Tider blev benyttet paa deres specielt aabenbarede Fest, Fredagen ef-ter Kristi Legems Oktav.

Man kunde derfor spørge, hvilken Rolle der var tilovers til St. Marguerite Marie, naar hun hverken har Ære for Temaet, Teologien (for St. Jean Eudes' Skrifter, især »Le cœur admirable de la Mère de Dieu«, 1681, er meget nøjagtige og dybtgaa-ende), Symboliken, selve Festen eller dens Liturgi? Jeg haaber i næste Artikel at kunne besvare dette. Lad os i Mellemtiden se lidt nærmere paa Eudes' egen Inspiration.

Jesu og Marias Hjerte

Det er klart, at han nøje havde studeret St. Gertruds og St. Mechtildes Skrifter. (Jeg er ikke Ekspert nok til at bedømme, om St. Marguerite Marie ogsaa hav-de læst dem, men jeg har Ind-tryk af, at hun ikke læste særlig meget). Det er ogsaa sikkert, at Eudes havde studeret Visitant-indernes Ordensstifter, St. Frans af Sales Skrifter, som er fulde af Andagt til Jesu Hjerte; ja, hans Ordens »Mærke« forestil-

lede Jesu og Marias Hjerte — og St. Marguerite Marie, som ganske givet maa have studeret *ham*, var lige fra Begyndelsen af bekendt med »Dialekten« og Symboliken. Desuden ser det ud til, at det var fra Frans, at Eudes laante det mærkelige Ud-tryk »Jesu og Marias *Hjerte*«, som han brugte oftest om ikke udelukkende, mens St. Margue-rite Marie og den salige Claude de la Colombière brugte det af og til, men ikke oftest. Her ser jeg ogsaa et Forbindelsesled med St. Gertrud, der klart saa, at Vor Herre og hans Moder var af »eet Hjerte og eet Sind«, og at den saligste Jomfrus Bønner — og forøvrigt alle Bønner — gaar gennem Vor Herres Hjer-te, bliver omdannet til Guld dør og saaledes rakt frem til Gud. Men frem for alt var Eudes dybt rodfæstet i Pariser Oratoriets Aand og derfor i samme Aand som Kardinal de Bérulle og Pa-ter de Condren og St. Vincent af Paul. Han var dybt paavirket af alle tre.

Theocentrisk- anthropocentrisk

Dette betyder, at han især samlede sig om det, man den-gang kaldte Vor Herres og hans Moders »Indre« — d.v.s. de inderste »Dispositioner« eller Fø-lelser i deres Sjæle, *specielt overfor Gud*. Denne Fromheds-»Skole« studerede Vor Herres indre »Tilstande« (Tankens, Fø-lelsens og Gudsdyrkelsens) i hans Barndom, hans Ungdom og offentlige Liv, hans Lidelse, hans evige Forherligelse; og de saa, hvorledes han bestandig opofrede alt, hvad der var i ham, til sin Fader. Naturligvis vil jeg ikke et Øjeblik antyde, at vi Mennesker ikke var i deres Tanker. Tværtimod! I den Rundskrivelse, Eudes i 1672 sendte til alle sine aandelige Børn, dvælede han med Omhu ved Vor Herres Kærlighed til os, som han kaldte en »brændende Ovn«, ved Frelserens uophørlige Tanke paa vor Frelse og ved den Sorg, der fik hans Hjerte til at briste for vor Skyld paa Korset.

Vi maa imidlertid fremhæve, at stort set betragtede han Vor Herres Hjerte i dets Forhold til den evige Fader, og at dette var karakteristisk for hele »Oratoriets« Fromheds-Skole. Den er derfor ofte blevet kaldt »theocentrisk«, d.v.s. at den samler sig mere om Gud end om Mennesket, mens den senere Andagt, hvis Popularisering i saa bemærkelsesværdig Grad skyldes St. Marguerite Marie, er blevet stillet i Modsætning hertil som »anthropocentrisk« og mere beskæftiget med Vor Herres Kærlighed til Mennesker end med hans Gudsdyrkelse. Jeg haaber næste Uge at sige, hvorfor jeg ikke holder af hverken det ene eller det andet af disse Ord, som efter min Mening sætter for skarpt et Skel mellem Stemnin-

ger eller Indstillinger eller »Andagter« i al Almindelighed.

Men ganske bortset fra den historiske Interesse for Udviklingen af Andagten til Jesu Hjerte og det alvorlige aandelige Tab vi lider, hvis vi begrænser denne Andagt til en enkelt Gruppe Aabenbaringer eller Skrifter, bør vi saa stærkt som muligt understrege det sublime i St. Gertruds Fromhed og Metode og i St. Jean Eudes! Det staar evigt fast, at Mennesket — og derfor Vor Herres hellige Menneskenatur — i første Linie blev skabt for at elske, ære og tjene Gud — og at (som St. Bernhard og andre fremhæver) end ikke hin hellige Menneskenatur er den højeste Genstand for kristen Dyrkelse.

C. C. Martindale S. J.

mange Kræfter maa de ikke ofre endnu, inden det altsammen bliver færdigt til Aabningen.

Ja, og saa er der jo ogsaa en tredje Ting: Vi forener her i Brønshøj det nyttige med det behagelige: Sommermarkedet er ikke blot en Basar og Tiggerfest, men det er en Sommerfest for alle de københavnske Menigheder. Vi har lange Borde, og vi har mange Kager, og vi har Kaffe! Hørte De, vi har Kaffe,

Samtlige Paver

har indset det skrevne Ords Betydning! Allerede Apostelfyrsten Petrus — den første Pave — sendte Budskaber til sine Menigheder. I den nyere Tid har Paverne atter og atter understreget Betydningen af den katolske Presse som et uvurderligt Led i Kirkens Arbejde og indtrængende opfordret alle til efter Evne at medvirke for dens Udbredelse. I vore Dage — hvor den katolske Presse staar som Sandhedens Forkæmper — gælder det mere end nogensinde at følge Pavernes og Biskoppernes Opfordring. Enhver dansk Katolik bør derfor gøre sit for at udbrede

Katolsk Ugeblad

Danske Katolikkers Blad

Abonnement
kan tegnes gennem
Postvæsenet

Markedet i Brønshøj

Interview med Hr. Johansen

Der er stor Aktivitet bag den lille St. Antoni Kirke. I Menighedssalen sidder flittige Hænder og syr og strikker Gaver til Salgsboden og til Tombolaen. I Præstens Stuer sidder Mændene og lægger Hovederne i Blød for at udpønske det fineste mulige Program. Straks efter Pinse skal deres store Arbejde begynde. Hver Aften efter Arbejdstid rykker de ud og hygger Markedspladsen op... baade Boder og Lykkehjul og Skydebane og Teater-scene. Alt skal gennemtænkes forinden. Arbejdet i de sidste Dage maa ikke forsinkes af unødige Mangler.

Midt i Præstens Værelse ser vi Formanden for Knud Lavards Broderskab, Hr. Johansen. Hvem kender ikke ham? Ja, hvis De ikke gør det, saa er det alene af den Grund værd at tage til Brønshøj Søndag den 8. Juni. »De kan godt huske Datoen,« siger Hr. Johansen, idet han for et lille Øjeblik i det travle Forberedelsesmøde lægger sin Lommebog og Blyant til Side. »Der er det mærkelige ved den Dato, at stiller man den paa Hovedet, saa er det stadigvæk den

samme. Altsaa det var den 8.! Søndag den 8. Juni er der Sommermarked i Brønshøj.«

Vi spørger Hr. Johansen, om Sommermarked egentlig ikke er den samme Form for »Svindel« som alle Basarer og Lotterier. Det kan nok være, at det var et ømt Punkt, vi der rørte ved, og vi faar da ogsaa prompte et Svar, som ikke er til at tage fejl af.

»Vil De være saa venlig sammen med mig at gaa ned i Stuen og se, hvad der har samlet sig af Gaver til Salgsbod og til Lotterierne. Vil De se, at det for allerstørste Delen er ganske nye Ting? Vil De se, hvor mange praktiske Ting her ligger? Vil De bare se, hvad Far og Mor kan købe til Børnene derhjemme, og saa se, hvor smukke Duge og andet Udstyr det forlovede Par kan anskaffe sig til det kommende Hjem? Der er Ting til alle og for alle.

Og naar De saa har set alt det, vil De saa ganske stille bemærke følgende: Her er en Kreds af Mænd og Kvinder, der i Uger, ja i Månedes har arbejdet for at hjælpe deres lille Kirke frem, og hvor

fin, god Kaffe, saa det skal nok blive helt festligt. Og saa er der jo Scenen, hvor raske Mænd og Kvinder optræder med Sang og Musik. Der er rigtignok noget at opleve. Sommermarkedet den 8. Juni er Sommerfest i Brønshøj!«

Vi bliver næsten stum over hele denne Talestrøm, og Hr. Johansen sætter sig atter ned i sin Lænestol... det er altsaa ikke den, der staar paa Lodsedlen og som ved en Fejltagelse er vurderet til 35 Kr. Lodsedlens Lænestol er mindst 85 Kr. værd. Det er en Drøm! Kom blot og se den!

»Hvordan klarer De nu Situationen med Rationeringen i Aar?« vover vi at spørge. »Ja, hvad Kaffen angaar, behøver De altsaa ikke at være bange. Værre er det med Sukkerkort, men det kunde jo være, at vi endnu naar at faa et Par Sukkerkort samlet sammen. Brødkort er der jo heller ikke mange af, saa vi har faaet en storartet Idé, hvis vi da selv skal sige det. Ser De:

Vi laver et stort Skilt: Madkurve kan medbringes. Vi har naturligvis noget Smørrebrød til dem, der ikke har Madkurven med! Og vi kan saa servere varme Pølser med smaa Boller til. Og saa Drikkevarerne. Tænk Dem at sidde i det grønne og spise Frokost eller Aftensmad den Søndag. Hvad gi'r De?«

Og med straalende Øjne fortæller Johansen: »Og saa skal De bare se de unge Piger, der serverer. Ja, alene af den Grund maa Restauranten i det grønne være en Tiltrækning, som intet andet!«

»Er der noget Nyt paa Markedet i Aar?«

»Udover en Biografforestilling 4 Gange i Dagens Løb er der ikke meget Nyt. Det er jo heller ikke saa let, naar man har saa gode Traditioner fra de foregaaende Aar. Jo, det er sandt: Der er den syngende Politibetjent. Hvad siger De til ham? Tror De ikke, det vil trække Folk lige fra Amager til Hvidovre, fra Ordrup til Valby sammen paa Sommermarkedet?«

Vi giver selvfølgelig Hr. Johansen Ret. Vi tør heller ikke andet og har heller ikke Grund til det. Men endnu et lille Spørgsmaal vover vi at stikke gennem Sprækken:

»Hvad nu, hvis Vejret bliver daarligt?« Svaret lyder prompte: »Det er overhovedet ikke noget Problem. Vejret er godt til Sommermarkedet. Det har den hellige Antonius altid sørget for, og det maa han ogsaa sørge for i Aar. Ser De, naar vi gør saa meget til hans Ære, saa kan han i det mindste sørge for, at det bliver godt Vejr.«

Naa, vi er nu ikke saa helt beroliget og faar at vide af et af de andre Komitémedlemmer, at skulde Ulykken ramme os, d.v.s. skulde det regne, saa er Præsteboligen saa stor, at der er Plads til Sommermarked under Tagets Skygge.

Ja, saa forlader vi Komitéen, der atter lægger Hovederne i Blød og arbejder videre, for at Sommermarkedet kan blive en glad Fest for mange... netop i Aar.

Valfarten til Haraldsted

Hs. Excellence Biskop Suhr læser Messe i Ruinerne ved Valfarten - Juni 1940

Hvor Knud Lavard blev dræbt — fortæller Saxo — fremvældede en Kilde til Lægedom for Menneskene og Middelalderen igennem valfartede Pilgrimsskarer til den undergørende Kilde. Et Kapel rejstes paa Stedet, men forsvandt allerede i 16. Aarh. Adskillige Gange forsøgte man at finde Stedet, men først i 1883 lykkedes det at finde Ruinerne. Ved Udgravningen viste det sig at have været et temmelig stort Kapel med Kor og Korrunding, opført af Fraadsten. Murene af Ruinerne er nu fredlyst — og det er til dette minderige Sted, at danske Katoliker med Biskoppen i Spidsen i Aar paany valfarter Søndag d. 22. Juni.

Horisonten rundt

Sankt Ansgars Forlag

fortsat fra Side 328

under nyt Navn aabner et Udsalg, samtidig med at selve Udgivervirksomheden paatænkes udvidet. Forlagsdistributionen og Butikken bestyres af Hr. *Sven Damsholt*.

Sankt Ansgars Forlag er iøvrigt indrettet som en katolsk Bog- og Kunsthandel, hvor man vil kunne faa katolske Bøger, og hvor der til Stadighed vil kunne købes katolske Devotionalier og Kunstgenstande, af hvilke der allerede er samlet et righoldigt Lager. Ligeledes vil Forretningen lægge Vægt paa at tjene som Udstillingslokale for Paramenter og andet katolsk Kunsthaandværk.

»Katolsk Blad- og Bogcentral« med *Ugebladets Ekspedition* flyttes samtidig fra Boyesgade til Sankt Ansgars Forlag og er dermed for Fremtiden aaben hele Dagen til Kl. 18 (Tlf. Palæ 4777). *Pauluskredsens Ekspedition* flyttes ved samme Lejlighed fra Boyesgade til Frederikssundsvej 225 (Tlf. Bella 1700).

Det nye Forlag er blevet til paa Biskoppens personlige Initiativ, og Biskoppen venter, at der herfra vil kunne gøres en betydelig Indsats for vort Ugeblad og for Udbredelsen af katolsk Litteratur. Alle Hovedstadens Katoliker bør benytte den første Lejlighed til at aflægge den smukt udstyrede Butik et Besøg.

Pinsedagens Kollekt

Pinsedag er der i alle Vikariatets Kirker Kollekt til Fordel for den danske katolske Presse. Det er Biskoppens udtalte Ønske, at alle Katoliker vil vise deres Forstaaelse for denne Sags overordentlig store Betydning. Tiderne er vanskelige for alle Blade, og saa for vort Ugeblad, og dog kræver Ugebladets vigtige Op-gave, at vi trods Dyrtid ikke indskrænker det Budskab, vi har at bringe, men om muligt udvider vore Rammer. Hertil skulde Kollekten gerne hjælpe.

Forlagsnyheder

Umiddelbart efter Pinse udkommer paa det nye *Sankt Ansgars Forlag* »*Katolsk Børnelærdom*«, en Katekismus og Bibelhistorie for de 8—11-aarige. Den smukt udstyrede og illustrerede Bog er udarbejdet af den Komité, som Biskoppen nedsatte i Fjor. Der paatænkes ogsaa udgivet en ny Katekismus for de større Skoleelever og en kortfattet Katekismus for voksne, særligt anvendelig ved Konverlitundervisning.

Pauluskredsens udsender begge sine Foraarsbøger samtidigt midt i Juni Maaned. Det bliver *Pater Lutz' »Skatten i Ageren«* og *Pater Martindales »Hvad foretager Præsten sig ved Døbefonten?«* (oversat fra henholdsvis Fransk og Engelsk af H. D. T. Kiærulff). I Løssalg koster den første Kr. 2,75, den sidste Kr. 1,25, men Subskribenterne faar dem begge for de sædvanlige 3 Kr.

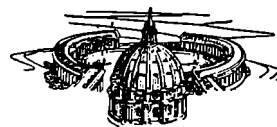
Og saa kan vi fortælle, at *Gyldendal* er gaaet i Gang med *Johannes Jørgensens* Bog om *Den hellige Birgitta*. Første Bind vil udkomme samtidigt paa Dansk og Svensk.

Feriebørnene

Det kniber meget stærkt i Aar med at skaffe Feriepladser til alle de fattige og skrøbelige Københavnerbørn, der meget nødtigt skulde blive hele Sommeren paa Stenbroen. Vi heder endnu engang katolske Landboer om at hjælpe her. Hvis man sender et Kort til Katolsk Centralskole, Nørrebrogade 27, København N., garanterer Skolen for, at der kommer et virkelig trængende og pænt og velopdraget Feriebarn. Men Feriehilletterne skal meget snart bestilles.

Ugebladets Adresser

Som ovenfor nævnt er vort Ekspeditionskontor fra og med Tirsdag d. 3. Juni flyttet til Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K., Tlf. Palæ 4777.

URBI ET ORBI

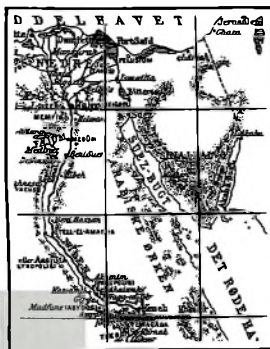
Overalt i den katolske Verden fejres i denne Tid 50-Aars Dagen for Offentliggørelsen af *Leo XIII's* berømte Rundskrivelse om *Arbejderspørgsmaal* — *Rerum novarum*. I Rom fejredes Jubilæumsdagen med en højtidelig Mindefest i Laterankirken. Pinsedag vil den hellige Fader i Radioen rette et Budskab til den kristne Verden og understrege Rundskrivelsens Betydning for Nutiden. — Fra alle Verdenshjørner meldes der om Festligheder i Anledning af den for den sociale Verdensorden saa betydningsfulde Encyklika. Saa vel fra Amerika som fra adskillige Steder i Europa indløber der Meddelelser om Højtidelighedelse af 50-Aars Dagen. Lederen af de kristne Arbejdere i Slovakiet har saaledes f. Eks. i en Tale til Tusinder af Arbejdere udtalt, at det Program, som *Leo XIII* fremsatte, stadig har livsvigtig Betydning for Arbejderstanden og dens Kaar; de slovakiske Arbejdere vilde gerne have foretaget en Pilgrimsfærd til den store Paves Grav, men Verdenssituationen tillod det ikke.

I Madrid udfoldes der de mest ihærdige Anstrengelser for at organisere en ordnet Sjælesorg i Storbyens Periferi. Hidtil fandtes der kun fire Sogne for de ca. 300,000 Katoliker, der bor i disse Omraader. Til Trods for den store Præstemangel — Bispedømmet Madrid har under Borgerkrigen mistet over 400 Præster — er der nu oprettet syv nye Sogne og desuden afholdes der Gudstjeneste adskillige Steder i interimistiske Kappeller og Bedesale. Mange Lægfolk, især indenfor den katolske Aktions Ungdomssektion, yder Gejstligheden værdifuld Støtte som Kateketer og i Foreningerne.

Det er en smuk Tanke hvert Aar at fejre Grundloven med en særlig Mindedag. Lov er et Ord, der i Individualismens Tidsalder er kommet i Miskredit. Det trænger til at faa Æresoprejsning. Sankt Thomas har defineret Loven som: en fornuftsmæssig Ordning, der med Henblik paa Almenvellet er blevet truffet af ham, der har Omsorg for Samfundet. Derfor maa enhver Borger opdrages til at elske Loven. Men samme Sankt Thomas nævder ogsaa, at enhver menneskelig Lov finder sin Norm i Guds Lov. Det kan derfor ikke være helt af Vejen, naar vi i Anledning af Grundlovsdagen henleder Læsernes Opmærksomhed paa den guddommelige Grundlov, de saakaldte 10 Guds Bud, og deres højtidelige Kundgørelse paa Sinai.

Da Moses førte Israels Folk ud af Ægypten, var det Meningen at drage til Kanaans Land. Den direkte Vej mellem Deltaets Østgrænse og Kanaans sydvestlige Spids er ikke saa lang: Luftlinjen maaler ikke stort mere end 200 km. Men enhver vil huske fra Bibelhistorien, at Moses og hans Folk har været en hel Menneskealder om at naa til det forjættede Land. Som en af Grundene til dette lange Ørken-

ophold angiver Biblen, at Israel skulde straffes for sin Genstridighed. Meningen har sikkert ogsaa været, at alle disse Mennesker, der havde levet spredte i Ægypten, i Mellemtiden skulde rystes sammen. Der er intet, der svejser et Folk sammen som fælles Modgang

4 Sinai-Bjerg set fra den nordlige Slætte or-Raha. Bjerget i Billædet Midt er ras (Top) af Salsaf

5 Sinai set fra Flyvevaskinen i Lav Højde

Fotos:
Dom Ubach,
Montserrat

4-4 Det øverste Kort viser Sinai Halvøen. Paa det nederste Udsnit (t. v.) skitseres Moses' Vej fra Suez Bugt (det røde Hav) til Sinai. De forskellige Streger giver et Billæde af den sædvanlige Usikkerhed

5 Papyrus Nash, det midste Handskrift med de 10 Guds Bud paa. Det stammer fra det 2. Aarh. e.Kr. (Indes nu i Cambridge)

og iratte Kaar — det er jo noget, vi nuuøstønder alle bringer i Erfaring. — Samtidigt med at disse Meendøker i deres Afsondring voldsede sig og mere sammen, skulde de fast deres Grundlov: en haade civil, etikk, og religiøs Samfundsordbøder. Dermed vøre ikke sagt, at alle Lovbestemmelser, som forefindes i disse Bøger, virkelig stammer fra Moses' Haand. Det er nemlig gødt med den mosaiske Lov, som er gaaet med saa mange andre Lovsamlinger i Oldtiden, den ene Guds Givet Lov var sakrosankt: den vøld aldrig slettet. Naar den

paa Grund af ændrede Omstændigheder skulde forandres eller ophæves, blev den nye Paragraf uden videre indført ved Siden af den gamle. Dette forklarer de mange tilsyneladende modsatte Bestemmelser i vore første Bibelbøger. Kærnen i hele den mosaiske Lovgivning — den Del, som Jesus ikke vilde ophæve, men fuldkommengøre — er Dekalogen eller »de 10 Guds Bude«, som jo ogsaa findes i en dobbelt Recension, den ene i anden Mose Bog, Kap. 20, den anden i femte Mose Bog, Kap. 5. Den første af disse to Tekstformer er den mest kortfattede og gør Ind-

tryk af at slaa den originale Ordlyd nærmere end den anden, der er mere vidtløftig. I det følgende vil vi se lidt paa det Sted, hvor denne Folkeslagenes Grundlov blev givet.

Da Moses og hans Folk ved Guds vidunderlige Indgriben var undsluppet fra Ægypten, befandt de sig paa Sinai-Halvøen. Dette Land — ca. 25000 km² stort — har Middelhavet som nordlig Grænse, mens Vestgrænsen for Størstedelen bliver dannet af Suez Bugten (i Biblen kaldet det Røde Hav) og Østgrænsen af Akaba Bugten (i Biblen: den ælantiske Bugt). Hele dette udstrakte Omraade var, hvad vi, naar vi læser i Biblen, plejer at faa oversat med »Ørken«. Gaaseøjnene skal antyde, at denne Oversættelse let giver Anledning til Misforstaaelse. Naar Biblen laler om midbar, menes der hermed en Landsstrækning, der ikke egner sig til regelmæssig Opdyrkning. Det behøver derfor slet ikke at være et Sandhav som f. Eks. Sahara eller den syriske Ørken. I en midbar vokser der haade Græs, Ukrudt og alle Slags Buske, og den egner sig fortrinligt til Græsgang; deraf netop Navnet, der stammer fra Ordet »dabar«, d. v. s. drive (Hjorden), og som kan sidestilles med vort »Overdrev«. I saadan en Ørken er det hovedsageligt Nomader, der holder til; de bor i deres mørke Telte og lever af Kvægavl. Den mest frugtbare Egn er ved Middelhavskysten, hvor Landet er ret jævnt. Her har da ogsaa de Karavaner, der

Sluttes næste Side

4 Bevæbnede Beduiner i Egnen ved Sinai

Maj:

31. L. *) VIGILIE (607).
 1. S. **) 1. PINSEDAG (616).
 2. M. 2. PINSEDAG (621).
 3. Ti. 3. PINSEDAG (624).
 4. O. *) *Tamperdag* (627); 2. St. Franciscus Caracciolo (929).
 5. T. i Oktaven (632); 2. St. Bonifatius (931).
 6. F. *) *Tamperdag* (633); 2. St. Norbert (933).
 7. L. *) *Tamperdag* (637); 2. For Kirken ([123]) eller for Paven ([122]).
 8. S. Hellig Trefoldigheds Fest (644); 2. Sæt Bønner: 1. Søndag e. Pinse; sidste Evangelium: Søndagens.

*) Vigilien til Pinse (Pinselørdag) samt Tamperdagene er Faste- og Abstinensdage.

**) 1. Pinsedag afholdes i alle Kirker og Kapeller den aarlige „Pressekollekt“.

HUSK:

Juni:

- 1.: Pressekollekt i alle Kirker.
 5.: Børnestævne i Trørød.
 8.: Marked i Brønshøj.
 22.: Valfart til Haraldsted.

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Dannevirkegade 19, København V, Telefon Eva 2512 (træffes i Almindelighed bedst Kl. 14-15 og 18-19).

Ekspedition: Boyesgade 8 A St., København V, Tlf. Eva 1898, Kl. 15-17.

Kassererkontor: St. Annæ Plads 28, Postgiro 57042

Announceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvarlalet, Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Sinai - Grundlovens Bjerg fortsat fra Midsiderne

fra Arilds Tid vedligeholdt Forbindelsen mellem Mesopotamien og Ægypten, banet sig Vej; gennem denne Landstrækning stønner i vore Dage Toget Jerusalem — Kairo under den tropiske Varme og de forfærdelige Sandstorme. Men det var ikke den Retning, Moses slog ind paa. Efter at have overskredet det Røde Hav, begav Moses sig sydpaa. Han gik i Retning af de mægtige Bjerge, hvor han selv nogen Tid i Forvejen havde modtaget sit Kald som Fører for Israels Folk. Det er imidlertid ikke muligt i Enkeltheder at rekonstruere den af Moses tilbagelagte Vej. Selvom det i Biblen ikke skorter paa Stedsbetegnelser, og vi endog i den fjerde Mose Bog (Kap. 33) har en udførlig Liste over Israels Lejrsteder, saa kan de fleste af disse Lejrsteder desværre ikke identificeres. Efter at have vandret i to Maaneder naaede Moses til Ørkenen Sin. Mens nu Folket lejrede sig i Ørkenen lige foran Bjerget, som Teksten (2. Mose Bog, 19, 2) nævner, steg Moses op til Gud, og Herren raabte til ham fra Bjerget. Dersom der paa den sydlige Del af Sinai-Halvøen kun fandtes en eneste Bjergtop, en isoleret Spids som Mont Saint Michel paa Frankrigs nordvestlige Kyst, da var der intet at tage fejl af. Men den sydlige Del af Sinai-Halvøen bestaar af et Kaos af Bjergkæder; det er et vildt og imponerende Landskab af rosenrød Granit, hvor den ene Bjergtop rager op over den anden. Hvordan skal vi bære os ad med i dette Landskab at finde Stedet, hvor Moses stod og talte med Gud? Det er sandt, at de forskellige Bjergtoppe har deres Navne; den ene hedder djebel (Bjerg) Musa (Moses), den anden Sinai, en tredje djebel Katharin. Men naar vi husker, at Navn-

givningen netop er blevet foranlediget af de forskellige stridende Traditioner, der sværger til det ene eller det andet Sted, da ved vi ogsaa, at disse Navne er upaalidelige Vejvisere. Der er dog tre forskellige Grupper af Klippepartier, om hvilke Traditionen har kredset mest ihærdigt: det er Serbal, djebel Katharin og det egentlige Sinai-Bjerg. Men det ældste Vidnesbyrd til Gunst for Serbal gaar ikke længere tilbage end det sjette Aarhundrede. Djebel Katharin er omgivet af snævre og stejle Dalkløfter, hvor der ikke kan have været Plads til Israels Folk, der — som det fremgaar af Biblens Tekst — stod opstillet ved Bjergets Fod. Derimod taler ikke blot den ældste kristelige Tradition for Sinai; dette Bjerg svarer ogsaa til den inspirerede Teksts Signalement. Sinai er egentlig en lille Bjergkæde for sig selv, fire km lang og to km bred; den er orienteret fra Sydøst til Nordvest. Fra Luften ser den ud som Taget af en Kathedral med et Utal af Kupler og Spir. Ved de to Ender ligger — ligesom to Taarne — de to højeste Bjerge: djebel Musa (2244 m) mod Sydøst og Ras es Safsaf (1994 m) mod Nordvest. Nord for denne strækker sig en vidtstrakt Dalslette: er-Raha. Her er der Plads til en stor Meneskeskare; herfra har Israels Folk kunnet iagttage Moses, mens han begav sig op ad Bjerget, herfra saa de ham til sidst forsvinde mellem de skyklædte Fjælde. Disse mægtige rosenrøde Granitvægge, belyst af en nedgaaende Sol og ved Siden af de omgivende Kløfter, hvor Mørket altid holder til, maa have frembudt et fantastisk Skue, der ikke kunde undlade at gøre Indtryk paa et Folk, der var vant til det flade Ægypten.

VALD. FOERSOM
 AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310
ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
 LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

Den gyldne ABC

II. Psykologi i Billedtale

Den 118. Salme kan som sagt forekomme os kedsommelig, især naar vi husker, at alle disse Ord — Love, Bestemmelser, Vidnesbyrd, Befalinger, Domme o.s.v. — i det lange Løb allesammen kun betyder Guds *Lov*. Der er imidlertid et Par »maleriske« Vers, som vi vil omtalte til en Begyndelse.

Maaske det 83. Vers er det mest overraskende. »Jeg er blevet som en Læder-Vinflaske i Rimfrost«. Det er øjensynligt, at Salmisten følte sig meget trist tilmode i det Øjeblik — men hvorfor en »Læder-Vinflaske« og hvorfor »Rimfrost«? Jo, der er noget vist levende i Tanken om den stakkels Læderflaske, der skrumpes og sammentrækkes i Frosten — og Sjælen kan ogsaa føle sig indskrumpet, rynket og kold! Men i Virkeligheden skrev Salmisten »i Røgen«. (Jeg vil ellers ikke paapege Forskellene mellem vor latinske Salmeoversættelse og den oprindelige hebraiske Tekst — de er sjældent af større Betydning. Men for en Gangs Skyld kan det være nyttigt). Ja, men — hvis ikke »Frost«, hvorfor saa »Røg«? Fordi Israeliterne plejede at hænge deres Læder-Vinflasker op i Skorstenen for at Varmen kunde modne Vinens Smag. Samtidig blev Læderflasken meget snavset. Salmisten vil i et livagtigt Billede sige, at han (og hans landflygtige Folk) er ved at blive lige saa snavset og styg som en Læderflaske i Skorstenen. Jeg tvivler paa, om han saa gik over til at trøste sig med Tanken om, at netop derved blev hans Sjæl mere moden og rig — i hvert Fald tænker han ikke paa det lige paa dette

Sted. Og dog er det, hvad der skete!

I det 131. Vers siger han: »Jeg aabnede min Mund og drog Vejret dybt — for jeg længtes efter dine Bud!« Han aabner Munden paa vid Gab for at »indaande Guds Lov helt ind i sig«. Og faktisk føler Sjælen sig halvkvalt, hvis den er nødt til at leve blandt Rationalismens eller Modernismens eller de verdslige Filosofiers overgemte og støvede Klichéer. At kunne komme tilbage til den rene *Karskhed* i Guds Lov og Troen mærkes da som at komme ud i en frisk og livgivende Atmosfære.

Han siger ogsaa (25. Vers), at hans Sjæl (det betyder i Virkeligheden ikke andet end *han selv*) »klæber ved Støvet«. Han er faldet helt til Jorden med Ansigtet nedad, og hans Mund og Øjne er fulde af Støv... Hvilken Modsætning til den friske Luft! Støv er sommetider værre end Søle! Man kan ikke lade være at vide det, naar man vælter sig i Søle; men Støv findes allevegne — det indaander man uden at vide det; og det er sommetider Livets *Støv* mere end dets Gru og Snavs — den Maade Folk slaar sig til Taals med det, der er smaatskaarent, rutinemæssigt og blottet for Idealisme — som tager Modet fra os og gør os utilbøjelige til at rejse os og *prøve!*

Og sammenlign hermed Vers 28. »Min Sjæl er faldet i Søvn paa Grund af Lede« ved Livet, den rene Kedsommelighed! Israeliten siger, at mit Liv »bøjes ned« mod sig selv, kryber og kravler af Sted, og han beder Gud rette det op igen. Og til Tider er det virkelig Livets Ens-

formighed — »Trætheden af at øve vel«, selve Dydens Kedsommelighed — som højer os helt ned. De gamle Ørkenfædre kendte dette godt nok og kaldte denne Tilstand *accidia* — en Art Følelse af, at Livet var for fløv og fad en Ting til at holde ud. Man vilde hellere have, at det gjorde ondt og gjorde meget ondt, end at det blot var kedsommeligt. Og uden at være uærbødige kan vi minde om, at Vor Herre selv faldt til Jorden i Getsemane Have med Ansigtet mod Jorden og blev overvældet ikke blot af sin store og tragiske Sorg, men af Frygt og af »Sjælens Afsky« — »*coepit taedere*« (Mark. 14, 33).

Der er endnu et Udtryk, som er »malerisk« — eller sært (i hvert Fald for os, men ikke for Israeliterne). »Sammenløbet er deres (de hovmodiges) Hjerter ligesom Mælk« (Vers 70). Naar det Gamle Testamente taler om Mælk er det som oftest sammenløbet Mælk — eller ligefrem Ost. I Job 10,10 og Visdomsbogens 7,2 ser vi, at Gud lader Fosteret »løbe sammen som Ost« inden Fødslen og derved giver det Form. Da Sisera kom til Jael, »begærede han Vand — og hun gav ham Mælk — hun bar Smør frem — paa et kosteligt Fad« (Dommernes Bog 5, 25). Her betyder »Mælk« og »Smør« det samme. Det latinske »*coagulari*« betyder derfor at gøre *fast*. Noget, der før var formløst og flydende, faar Skikkelse og Konsistens. Dette kan (alt efter Sammenhængen) betegne Ros eller Dadel.

Det var godt for Barnet — og Mælken — at blive »konsolideret« paa denne Maade. I den 63.

C. J. Gerlach VINHANDEL

Vinum de Vite . Kr. 2,60 pr. Helflaske frit leveret overalt
Blegdamsvej 118 . Telefon Øbro 8606
Edsvoren Messevins Leverandør

Bliv sygeforsikret

i det forende Sygeforsikr.: A/S „Bauta“

Hovedagentur, Vangedevej 218
Tlf. Søborg 3374

Prospekt tilsendes gratis.
god Erstatning, lav Præmie
kulant Behandling

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring
Valkendorfsvej 34-36
Tlf. 778 - 728

Salme spørger David, hvorfor Mennesker skal stirre op mod de »koagulerede Høje« — de store massive Bjerge? Det er ikke dem, men Sions ringere Høj, som Gud har valgt til sin Bolig. I vor Salme forstaar vi, at de hovmodiges Sind er blevet stift, forhærdet og ulydigt overfor saavel Gud som Mennesker. At »blive fed« kunde Israeliterne altsaa betragte baade som et Tegn paa Guds Gunst og som en »degenerativ Fedme«... at man

blev tung og kluntet i Stedet for at være bevægelig og let at forme. Saaledes var Faraos Hjerte og alt for ofte ogsaa selve det udvalgte Folks Hjerte. (Se 5. Mos. 32,15; Jer. 5,28 og selve Matth. 13,15).

Saa meget om disse »maleriske« Vers, hvad enten vi holder af dem eller ikke. I hvert Fald er de fulde af »Psykologi i Billedsprøeg«.

C. C. Martindale S. J.

Kapitler om Fadervor XII

Du, som er i Himlen

Hver den, der har det rigtige Gudsbegreb, er overbevist om, at Gud er *allestedsnærværende*. Naturligvis er han det ikke paa den Maade, at den ene Del af ham er et Sted og en anden et andet. Gud er jo Aand og derfor udelelig og alle Steder med hele sit Væsen. Ordet »allestedsnærværende« betyder altsaa, at der for Gud ikke eksisterer Grænser og Skranker i Rummet, men at han er i Himlen og paa Jorden og paa alle de Steder, som virkelig eksisterer eller kan tænkes. Ufattelig stort er saaledes Guds Hus, umaadelig udstrakt hans Besiddelse. Stor og uden Grænse, ophøjet og uden Maal er han selv, Ejeren af alt. Ingen har derfor Lov til at mene, at Gud kun er paa et bestemt og afgrænset Sted. Selv siger han: »Er jeg kun en Gud i det nære, og ikke en Gud i det fjerne? Kan nogen krybe i Skjul, saa jeg ikke ser ham? Er det ikke mig, der fylder Himmel og Jord?» (Jer. 23, 23—24). Det vil altsaa sige: Med sin Magt og Kraft og Viden omfatter Gud alt, hvad der er til, Himmel og Jord, men selv kan han ikke omslutes af noget Sted. Gud er alle Ting nær, enten som deres Skaber eller deres Opretholder, men de kan ikke binde ham til et Rum eller bestemt Grænser.

For at nu vor Fantasi ikke

skal spille os et Puds, er det bedst at efterligne den hellige Augustinus, der sammenlignede Guds Allestedsnærværelse med Sandhedens Gyldighed alle Steder. At to Gange to er fire, gælder ikke blot paa vor Jord eller paa Maanen, men er ogsaa sandt alle andre Steder, som man kan tænke sig. Eller med andre Ord: Sandheden er ganske uafhængig af Sted og Rum, og paa lignende Maade ogsaa Gud.

Skønt det nu forholder sig saaledes, er det dog en Kendsgerning, at den hellige Skrift ofte taler om, at *Gud bor i Himlen*. Naar man f. Eks. læser 2. Davidssalme, lægger man Mærke til, at Salmisten undres over Menneskene paa Jorden, som er i Oprør mod Gud og hans Salvede. Men han ser og hører samtidig, at Herren, han, *som troner i Himlen*, ler og spotter disse sine Fjender. Det er nemlig dér, i Himlen, at »Herren har rejst sin Trone« (Se 102, 19), og som Himlen er hans Trone, saaledes er Jorden hans Fødders Skammel (Is. 66, 1). Hvad enten vi nu tager Ordet Himlen i Betydning af Stjerneverdenen eller som Navn paa det Sted, hvor Gud aabenbarer sig i sin Herlighed for sine Skabninger, i begge Tilfælde mindes vi om meget vigtige Sandheder. Den synlige Himmel imponerer os med sine

umaadelige Dimensioner og Kræfter og med Himmellegemernes Skønhed og lovbestemte Bannet. I stille Nætter kan Synet af Stjernehimlen virke overvældende paa det modtagelige Sind og give os en Anelse om Guds Uendelighed, Ophøjethed og Overlegenhed.

Naar derfor vor Frelser paa samme Maade som den hellige Skrift i Indledningen til Fadervor taler om, at *Gud bor i Himlen*, saa lyder dette Ord som en Indbydelse til den menneskelige Aand at komme og betragte den Magt og Majestæt, der aabenbarer sig paa Himmelhvælvingen. Gud er nemlig mere end blot vor fælles kærlighedsfulde Fader, han er ogsaa Hersker over alle Herskere og Konge over alle Konger. Det er ikke nok i vor Bøn at nærme os til ham med den Tillid og det Haab, som hans Godhed fortjener, men vi bør ogsaa være opfyldt af *den dybeste Ærbødighed og Ydmyghed* overfor hans Guddomsværdighed og uendelige Majestæt. Paa denne Maade *sikrer vi os mod den Fare*, som Apostlene under deres fortrolige Samliv med Guds Søn paa Jorden engang bukkede under for. Da nemlig Lazarus' Søster Maria salvede Kristus i Betania, glemte nogle Disciple fuldstændig den Ærbødighed, som de skyldte deres Herre og Gud, og knurrede over denne Æresbevisning.

Desuden bekender vi herved, at *den Ærefrygt for den Allerhøjeste, der særpræger Guds Folks Fromhed i den gamle Pagt, ikke er os fremmed*, men at den er gaact i Arv til os, og at vi forbinder den med den Tillid til vor Fader i Himlen, som Kristus har lært os. Naar f. Eks. Nehemias, grædende over de sørgelige Tilstande i det hellige Land under det babyloniske Fangenskab, henvendte sig til den Almægtige med de Ord: »Ak, Herre, Himlens Gud, du store, frygtelige Gud, som tager Vare paa Pagten og Miskundheden mod dem, der elsker dig og holder dine Bud. Lad dog dit Øre være lydhørt og dit Øje aabent, saa du hører diñ Tjeners Bøn«, saa er det et Sprøeg, som vi og-

saa kender og taler. Vi bør jo alle vogte os for Ensidighed i vort Fromhedsliv. Den kan let gøre vort Gudsforhold sygeligt og usundt. Vi bør lade Tilliden staa i vor Sjæls Forgrund og Ærefrygten for Gud i det mindste i Baggrunden. Saa er der den rette Balance. Det kan heller ikke være anderledes. For kalder vi Gud vor Fader, og stoler vi paa hans Godhed, saa holder han dog ikke op med ogsaa at være den uendelige store, hel-

lige og retfærdige Herre, der har Krav paa Tilbedelse i dybeste Ærbødighed. Det rigtigste i saa Henseende er altid at efterligne dem, der omgiver Guds Trone i Himlen. De føler sig som Guds lykkeligste Børn, men falder alligevel ned paa deres Ansigt og lægger deres Sejrskranse for Tronens Trin, medens de siger: »Hellig, hellig, hellig er Herren, Gud, den almægtige, han som var og er og kommer.«

F. K.

JOHNSON: De anvendte det paa en Bande negerplagende Dagdrivere, som ikke ved, hvor godt de har det. De anmoder om min Sympati for det ganske upaakrævede Overgreb at rejse et Oprør —

SWIFT: Som kun er et relativt Begreb.

JOHNSON: Imod den retmæssige Myndighed, der tilkommer Kongen —

SWIFT: Som kan afsættes ved sine Undersaatters Afstemning.

JOHNSON (*stivner pludseligt; med Vægt*): Min Herre, den Person, som har Utaalmodighed nok til at afbryde en andens Ord, har sjældent Taalmodighed nok til at vælge sine egne med Forstand. Hvad drejer alt dette sig om i Virkeligheden? Kolonierne er i Oprør.

SWIFT: Nej, min Herre, de Forenede Stater er i Krig.

JOHNSON: Der findes ingen saadanne Stater, men de vil snart blive forenet dèr, hvor de bør forenes, under det britiske Flag og den britiske Konstitution.

SWIFT: Nej, og for den Sags Skyld har vi vort eget Flag. Jeg har det her, selv om det endnu ikke er officielt indført. Hvor er Flaget? (*Han dykker ned i Rejsetaskens Indhold*).

MARY: Aa, bryd dig ikke om Flaget. Jeg har lagt det mellem de kulørte Lømmetørklæder.

(*Swift trækker Stjernebanneret frem og folder det ud for Dr. Johnson*).

JOHNSON: Min Herre, jeg kan godt forstaa, at det ikke er officielt indført. Jeg vilde raade Dem til at holde det skjult sammen med det øvrige af Deres Sammensværgelse.

SWIFT (*med voksende Begejstring*): Stjerner og Striber —

JOHNSON: Stjerner! Javist, min Herre, Stjerner synes at være højst velegnede for sammensvorne.

SWIFT: Hvad mener De?

JOHNSON: Fordi Stjernebillederne kun kommer frem om Natten.

SWIFT (*i lyrisk Henrykkelse*): Dette er Morgenens Stjerner, og snart skal De høre deres

Doktor Johnsons Dom

af G. K. CHESTERTON

FORTSAT

MARY: Hvis jeg var dig, John, vilde jeg være forsigtig. Denne Herre er maaske slet ikke interesseret i din Politik.

SWIFT: Han har udtrykt paa den mest blændende Maade, hvad der er Grundvolden for al min Politik. Et Folks Ret til at rejse sig imod en Myndighed, som det ikke anerkender; Tyranniets Utaalelighed og især dets Hævnakter i Ly af Loven; og den store Sandhed, at enhver Regering, som vilde blive nedstemt af Folket, allerede er Usurpation.

MARY: I bruger begge to meget lange Ord — men du bærer dig ikke rigtigt ad.

SWIFT: Min Herre, jeg hører selv til et andet undertrykt Folk, som bor vest for de vestligste af Hebriderne. Vi lider samme Uret under samme Dynasti. Ogsaa vi er rede til at udsætte os for alt, hvad Kong Georgs Vrede kan ramme os med. Ogsaa vi foretrækker Døden, ja selv Nederlaget, frem for længere at udholde vor Lod.

JOHNSON (*rynker eftertænksomt Panden*): Kommer De fra Irland, min Herre, kan jeg tilgive Dem Deres hæftige Ord. Deres Folk lider under stor Uret; det store Flertal undertrykkes af et lille Mindretal. Intet af, hvad Nero paaførte de

første Kristne, var værre end, hvad England har bragt over Irland. Vi er ved at samle en Anklage imod os, som vore fjerneste Efterkommere næppe vil kunne se Ende paa.

SWIFT: Mit Folk bor længe mod Vest end Irland.

BOSWELL (*giver et pludseligt Sæt*): Du godeste!

SWIFT: Det bor langt længe mod Vest. Men jeg er sikker paa, at for en Aand som Deres gør geografisk Fjernhed ikke nogen Forskel i politiske Principper. I alle disse store politiske Princippers Navn, som De har udlagt her — Flertallets Ret mod Mindretallet, Retten til Oprør mod et Tyranni, som ikke er anerkendt af en Folkeafstemning — i alle disse Princippers Navn appellerer jeg til Dem som Repræsentant for Virginias Folk.

JOHNSON (*eksploderer*): — Hvordan? Hvad skal det sige? Hvad er Meningen med denne Historie? Er det en Spøg? Tror De, at De har taget mig ved Næsen? Bilder De Dem ind, jeg lader mig fange i en Fælde? Har De haft den Dristighed at regne med, at De kunde faa mig indviklet i noget, der ligner en Selvmodsigtelse?

MARY: Aa, drik en Kop Te til.

SWIFT: Jeg anvendte kun Deres eget ypperlige Argument...

enige Sang, mens Guds Børn jubler af Fryd —

JOHNSON: Min Herre, hvis De tager Deres Tilflugt til Gudsbespottelser —

SWIFT: Jeg bespottet ikke. Alle Mennesker er Guds Børn, og Gud skabte dem frie og lige. Vi vil skrive denne Sandhed i uforgængelige Ord, som Mennesker ikke kan misforstaa eller glemme. Vi vil ikke have denne Sandhed blandet sammen med feudale Traditioner eller gjort ulæselig paa gamle juridiske Pergamenter. De fortæller mig om den britiske Konstitution. Hvad er den britiske Konstitution? En Konge generer jer ved at være Papist, og I henter en Hollænder herover, og saa er *det* den britiske Konstitution. En Konge kan kun tale Tysk, og I opfinder en ny Premierminister, og *det* er den britiske Konstitution. Vi vil have vore Love til at eje en Klarhed, som er den menneskelige Fornuft mere værdig. Vi vil have vor Frihed i sort paa hvidt.

JOHNSON: Ja, min Herre. Saadan vil I og jeres Negerplagere i lange Tider have jeres Frihed. I sort og hvidt.

SWIFT: Jeg haaber paa Ophevelsen af Negerlavet baade i de loyale Kolonier og hos os. Men jeg formoder, at Deres Løsning paa Problemet bestaar i, at sorte Mennesker med samt de hvide allesammen skal være Slaver.

JOHNSON (*brøler*): Ja, min Herre, naar de hvide ikke har bedre Forstand end de sorte. Jeg ved ikke, hvor mange af Deres gale Kolonister, De repræsenterer —

MARY (*rejser sig*): Han repræsenterer i hvert Fald een. Jeg findes, at De er en meget uhøflig gammel Herre, og hvis Deres Kong Georg kommer over til os og faar skudt Hul i sin Hjerneskal, saa bliver der ikke meget at feje op.

JOHNSON (*tordner*): Hvad Dem angaar, Frue — (*standser*). Nej, Frue, De har Ret i at følge Deres Mand. Gaar han til Maskeradbald udklædt som Abe, har De Ret i at følge ham. Ender han i et Galehus og paastaar, at han

er Kejser af Kina, har De Ret til at følge ham. Stik selv Halm-

straa i Haaret og lad os haabe, at det vil klæde Dem.

Fortættelse

HERTUG

KNUDS

DIVISION

Nu er Forberedelserne til vore Troppes Sommerlejre ved at antage faste Former. Sankt Laurentii Trop og Flok skal antagelig til Horns Herred, hvor Troppen ogsaa var sidste Aar. Hvad Sankt Angars Trop angaar, regner Spejderne med at komme til Jylland (sandsynligvis ved Horsens — selvfølgelig), mens Ulvene slaar sig sammen med Ulvene fra II Absalons Trop i en fælles Lejr paa Midtsjælland. I Absalon Trop og Flok og Sankt Bendts Trop og Flok opslaar deres Lejre ved Liselund paa Møn, dog paa 2 forskellige Tidspunkter. — Endelig er der II Absalon Trop, som forfølger Successen fra sidste Aar med en kombineret Vandret og Standlejr. Troppen paatænker en Tur paa Cykle (det kan man jo ogsaa kalde at vandre) Sjælland rundt, men naturligvis ad en ganske anden Rute end forrige Aar, og vil saa slutte med en Uges Standlejr i Vaalse Vesterskov, hvor Troppen vist snart kan holde Jubilæum, men ikke desto mindre kommer med Glæde det ene Aar efter det andet.

I Absalon Trop havde megen Fornøjelse af sin Deltagelse i Sognets Menighedsaften. Foruden den Indsats, Spejderne og Ulvene ydede ved en rask lille Underholdning, hjalp alle — Gæster saavel som Spejdere — med ved den efterfølgende Pakkeauktion, der indbragte et pænt Beløb til den forestaaende Sommerlejr.

Der er i disse Dage en mærkbar Tilgang til det danske Spejderkorps, og det kan bl. a. ogsaa Sankt Angars Trop og Flok tale med om. Navnlige Ulveflokkene kan glæde sig herover og er nu blevet i Stand til at stille med 2 Bander ved den forestaaende Turnering, skønt man kun havde regnet med at kunne møde med 1 Bander. — Vi haaber paa fortsat Fremgang.

Den omtalte Turnering, som iøvrigt var nævnt allerede i Bladets forrige Nummer, omfatter alle Divisionens Ulve og skal foregaa paa Ermelundssletten. Der er udsat Præmier saavel af Divisionen som af Korpsset. — Resultaterne følger.

Iøvrigt skal alle vore Spejdere og Ulve til Pinse i en stor samlet Lejr ved Borup. — Ved tidligere Divisions-Pinselejre har der ogsaa været afholdt Turnering, men dette vil ikke ske i Aar, hvor man i Stedet for en Række mindre Konkurrencer og Øvelser m. m. vil gøre noget for at ryste alle Deltagerne bedre sammen. — Til Underretning for Katolikker i Borup og Omegn skal tilføjes, at der — som i tidligere Aar — vil blive læst Messe i Skoven saavel 1. Pinsedag (Kl. 8) som 2. Pinsedag.

P. S. Resultaterne fra Ulvenes Turnering Kristi Himmelfartsdag er lige indløbet. Her er de:

Bandekonkurrencen.

Nr.	Points.
1: II Absalon, rød Bander...	116,5
2: II Absalon, grøn Bander	115,4
3: St. Ansgar, gul Bander ...	109,64
4: St. Laurentii, graa Bander	109,0
5: St. Laurentii, grøn Bd.	103,5
6: I Absalon, gul Bander ...	102,7
7: St. Ansgar, rød Bander	100,0
8: II Absalon, graa Bander	96,79
9: II Absalon, brun Bander	96,0
10: St. Bendt, graa Bander	91,0
11: II Absalon, gul Bander...	87,75
12: I Absalon, rød Bander ...	78,5

Præmier: II Abs. rød Bander: Korpssets Ulvetand og Sølvplade.
II Abs. grøn Bander: Sølvplade.

Flokkkonkurrencen.

Nr.	Points.
1: St. Laurentii	106,25
Korpssets Egerhale.	
2: St. Ansgar	104,82
Diplom.	
3: II Absalon	102,49
4: I Absalon	90,6

Der uddeltes følgende Diplomer til Banderne:

Boldkast: St. Laurentii graa Bander.
Hurtigsyn: II Absalon rød Bander.
Iagttagelse: I Absalon gul Bander.
Intelligensopg.: II Absalon brun Bd.
Nødhjælp: St. Ansgar rød Bander.
Spring: II Absalon grøn Bander.
Wood-craft: St. Ansgar rød Bander.
Turn-out: II Absalon rød Bander.
DC.

Missionsuge i Svendborg

I Ugen fra Søndag den 11. til Søndag den 18. ds., begge Dage inklusive, har Pater *Olaf Jan Ballin*, Esbjerg, hver Aften Kl. 20 og om Søndagen under Højmessen for en fyldt Kirke holdt en Række Missionsprædikener om vor Kirkes hellige Sakramenter. Pateren talte indtrængende om disse store Naadekilder, vi ikke kan øse for meget af, og det stadig i Ugens Løb stigende Kirkebesøg vidnede om den store Interesse, disse Prædikener vakte.

Søndag den 18. var der Afslutning med hele Menighedens Fælleskommunion, og Deltagelsen i denne var overvældende stor. Efter Højmessens meddelte Pateren den pavelige Velsignelse. Menighedens Medlemmer fra Landet var mødt talstærkt frem, og det var en Glæde at konstatere den store Ungdomsdeltagelse.

Dagen stod nu ogsaa i Ungdommens Tegn. St. Knuds Ungdomsforening havde arrangeret en festlig Sammenkomst for Skolens tidligere Elever og 40 unge Mennesker havde fulgt Indbydelsen. Der var fælles Middagsbord i Skolelokalerne. Om Eftermiddagen var der Spadseretur til de skønne Brejninge Bakker, hvor Ungdommen tilbragte Tiden med Boldspil, Fri-luftslege m. m. Om Aftenen blev der spist i Skolelokalerne. Kl. 20 var der Majandagt i Kirken, hvor Pateren talte om Jomfru Marias Plads i vor hellige Kirke. Efter Andagten samledes Menigheden i Skolelokalerne, hvor Pater Ballin holdt et interessant Foredrag om den store Jocist Bevægelse i Belgien og andre Steder. Kl. blev 23 inden den indholdsrige Dag sluttede med, at vor Sognepræst Pastor *B. Hake* bevæget takkede Pateren for hans store Arbejde i Menigheden. Men ogsaa fra Menigheden skal der lyde en hjertelig Tak til Pater Ballin for den forløbne Uge, der har været en stor Oplevelse for os alle, ja mere end det, en stor Naadens og Velsignelsens Tid. — Vi vil længe mindes denne Uge, og aldrig glemme de Ord, Pateren har talt til os.

A. L.

Indsamlingsresultater

Til min Protegé har jeg modtaget:
E. A. .... 2.—
L. B. .... 4.—
Kr. 6.—
Tidligere modtaget 249.55
Ialt Kr. 255.55

Udgifterne andrager Kl. 215.50. Jeg takker de to Bidragydere hjerteligt for det tilsendte. Som man ser, har der i den forløbne Tid været mange Udgifter, saa der kun er 40 Kr. i Kassen, det er jo ikke meget, naar Husleje m. m. skal betales. Jeg ved, at jeg har Lov til at tigge til dette Formaal og beder derfor igen om Hjælp til en, der er i stor Nød. Om det vedvarer er i Øjeblikket slet ikke til at afgøre. Udsigterne synes daarlige. Send mig en lille Gave! Forestil Dem, at De sender den til Hjælp for en, der er den hellige Jomfru særlig kær, saa er De inde paa den rigtige Tankegang. Og bed til hende for den stakkels unge Mand, bed stadig den lille Bøn »Til din Beskyttelse etc.« og andre Maria-Bønner, saa vil alt gaa godt, selv om det i Øjeblikket ser sort ud.

Verner Stabehl,
Amerikavej 9, St. tv., Kbhvn. V.
Postgiro 81501.

Sølvbryllupsfester

Kære Hr. Redaktør! Tillad at jeg kommer med nogle Oplysninger, fremkaldte af Artiklen »Sølvbryllupsfest, Søndag d. 4. Maj i St. Andreas Kirke, Ordrup«. Naar Indsenderen mener, at »noget saadant aldrig har fundet Sted« (han er alligevel forsigtig og tilføjer: »saa vidt vides«) vil jeg gerne meddele, at noget saadant har fundet Sted »i St. Andreas Kirkens Historie«, hele tre Gange mellem 1920—1929 og to Gange mellem 1930 og 1937. Af de to sidste »Brudepar« (om jeg maa have Lov til at sige saaledes) hørte det ene til et Sogn i København. Og ved det andets Højtidelighed hørte den nuværende Formand for Ordrup K. U. K. til de seks selvskrævede Ministeranter under Messen for deres Fader og Moder d. 28. Okt. 1930.

Naar Indsenderen mener, at disse Begivenheder ikke blev fejret ved en Højmesse paa en Søndag, saa har han fuldkommen Ret.

Saa vil jeg endnu tilføje, at St. Andreas Kirken i Aaret 1938 eller 1939 har oplevet en Guldbryllupsfest paa en Hverdag.

Venlig Hilsen.

M. Spaus, Præst.

Rationeringsmærker og Feriebørn

Der er yderligere modtaget Mærker fra: Benediktinerinderne, Kbhvn.; M. Jørgensen, Nyborg; Christine Morgen, Glyngøre; Inger Hansen, Maribo. Givernes Antal har dermed naaet 94.

Ialt er nu modtaget:
983 Rugbrødsmærker + 7320 gram i Smaamærker; 316 Franskbrødsmærker + 380 gram i Smaamærker, 19 Sigtebrødsmærker, 450½ Grynmærke, 168 Sukkermærker, 469 Smørmærker, 2 Margarinemærker, 170 Haandsæbemærker og 211 Vaskepulvermærker samt 1 enkelt Kaffemærke. Desuden 2 Stk. Haandsæbe og 10 Kr. kontant.

Hjertelig Tak!

D. K. K. F.

Pinseferie paa Trørødhus

I Pinseferien fra Lørdag Aften til Tirsdag Morgen kan Damer faa Ophold paa Trørødhus. Der er Messe i Kapellet Pinsedag. Prisen er fra 7 Kr. og i denne er beregnet Middagsmad og Morgen- og Aftenkaffe (Te). Deltagerne bedes selv medbringe deres Tørkost og Sukker samt Lagner og Haandklæder. Indmeldelser i god Tid, senest Fredag Aften, til Frk. Birgitte West, Ved Klostreet 2, Ryvang 2891 y (bedst ved 6-Tiden). Dette Pinseophold bliver kun til noget, saafremt et tilstrækkeligt Antal Deltagere melder sig.

Robinson, Andersen & Co. A/s

Hellerup

Export af friske og preserveerede Æg
Fabrikation af frosne og sealede Æg og Ægprodukter
28 Filialer over hele Landet

Katolsk Lærer- og Lærerindeforbunds Møde paa Rygaard

Blandt de 32 Lærere og Lærereinder, der var mødt, var to Sankt Vincent Søstre fra Helsingør og en Lærerinde fra Vordingborg, hvilket glædede os meget, da Mødet netop var lagt St. Bededag, for at Provinsen kunde være med.

Formanden, Kommunelærerinde Frk. *Holst* bød velkommen og udtalte bl. a. Bestyrelsens Ønske om at faa flere Lærere med i Forbundet og ind i Bestyrelsen. Før Frk. *Holst* gav Ordet til Pater *Wolfisberg*, hvis Foredrag om Skabelsberetning og Udvikling vil blive udførligt refereret i næste Nummer, blev det nævnt, at vi, efter Ønske fra flere Medlemmer, indbyder til en 3 Dages Retræte den 8.—9.—10. August paa Rygaard. Pater *Wolfisberg* vil lede os. Prisen for hele Retræten er 12 Kr.

Efter Aftensmaden samledes de fleste Deltagere i Havestuen; der blev en Times livlig Samtale om Dagens Emne, før man gik ned i Kirken til Andagten, der sluttede dette vellykkede Møde paa Rygaard.

Katolske Lærere og Lærereinder i Provinsen kan faa Foredraget tilsendt i en Mappe enten ved at slutte sig til som Medlem (3 Kr. aarlig) eller som Deltager i Forbundets Læsekreds (2 Kr. aarlig). Adr.: Forbundets Kasserer, Skolebestyrerinde Fru *Jerslev*, Bülowssvej 30, V.

Danmarks-Aften i Ordrup

Naar man skal karakterisere vort Land, plejer man at sige, at det er smilende og yndigt, men dog kan være alvorligt. Det samme kan siges om den Danmarks-Aften, Ordrup K. U. K. afholdt Lørdag den 17. Det var netop en Aften, hvor Latter og Smil skiftede med Alvor og vægtige Ord.

De tre Farvefilms, vi først saa, behøver jeg jo ikke at anmelde. Det er sket af dygtigere Kritikere end jeg. Og de har alle været enige om at rose. Det var en Oplevelse. I Danmarksfilmen saa vi vort Land herhjemme. I Filmen om Verdensudstillingen i New York saa vi Danmark i det fremmede, og i Filmen om Kongens 70 Aars Fødselsdag mødte vi vor Konge, for endnu en Gang at hylde ham. Og alt dette ledsaget af Danmarks herligste Melodier.

I et kort Foredrag fik vi Oplysning om K. U. K.s Formaal og Arbejde, og vi fik Indtrykket af, at det er en vaagen, dansk, katolsk Ungdom, der staar bag disse Idéer.

Til Slut havde vi det hyggeligt med Musik og forsk. Underholdning. *Chr. Alling* og *Erik-Alfred Guldager* sang hver et Par Solonumre for os, og Hans Hartvig Seedorf Pedersens herlige »Sang over Danmark« blev læst op.

Alt i alt en Aften, saadan som vi ventede os den af Ordrup K. U. K., og som vi glæder os til atter at være med til næste Gang, Ordrup kalder.

stud. med.

Bønnens Apostolat

Intentioner for Juni Maaned: Rettidig Daab af de smaa, der dør i den spæde Alder — Shintoisternes Omvendelse.

St. Ansgars Kirke

Pinsedag: Kl. 7 og 8 stille Messe, Kl. 10 Pontifikalmesse, Kl. 17 Andagt. 2. *Pinsedag:* Kl. 7 og 10 stille Messe, Kl. 8 Prælatmesse og Konfirmation af voksne. *Fred. 6. Juni:* Sakramentet udstilles til Tilbedelse indtil Andagten Kl. 19½.

Jesu Hjerter Kirke

Sønd. 1. Juni Kl. 8½ Fælleskommunion for Mændenes Kongregation. Mand. 2. Juni intet Kongregationsmøde. Tirsd. 3. Juni Kl. 16,30 Afslutningsmøde for Immaculatakongregationen.

Immaculatakirken

1. *Pinsedag:* Stille Messe Kl. 7. Højmesse Kl. 10. Festandagt Kl. 18. 2. *Pinsedag:* Kommuniionsuddeling Kl. 7. Sangmesse Kl. 9. Andagt Kl. 18.

Sankt Knuds Kirke, Fredericia

Søndag d. 15. Juni holdes (i Tilfælde af gunstigt Vejr) efter Højmessens Kl. 9,30 Kristi Legems-Procession i Haven.

Katolsk Kantor- og Organistforening

Ord. Generalforsamling afholdes Mandag d. 9. Juni Kl. 20, Strand-

boulevard 62. — *Dagsorden:* 1. Valg af Dirigent. 2. Formandens Beretning. 3. Regnskabet. 4. Valg af Bestyrelse. 5. Eventuelt.

Eukaristisk Forening i Set. Ansgars Sogn

Damerne bedes huske deres Tilbedelsestime første Fredag d. 6. Juni. I Tilfælde af Forfald bedes de melde det i god Tid og om muligt skaffe en Stedfortræder. Henvendelse denne Gang til Fru A. Lottrup, Tolbodgade 10, Tlf. Palæ 159 x, helst inden Kl. 10 Fm.

Ordrup K. U. K.

Paa vort sidste Møde indledede vi den nye Fællesmøde-Serie: Danmark i Poesi og Prosa med et Foredrag og Oplæsning af Holbergs: Erasmus Montanus. Bedre Indledning kunde vi vist daarlige have fundet. Den glimrende Oplæsning gjorde sit til, at det blev det muntere Møde, vi længe har haft. — *Næste Møde Tirsdag d. 3. Juni Kl. 20 pr. i Præstegarden, Kollegievej 2. Fællesmøde:* Danmark i Poesi og Prosa II: København. — Afsluttede Møde før Sommerferien, hvor vi dog holder en Del Møder, men under noget andre Former. Alle Planerne for Sommertiden, bl. a. Valfarten, Ungdomsstævne o. s. v., vil blive forelagt, saa alle bedes møde.

Feriebarn

Skulde nogen kunne tænke sig at tage en protestantisk Dreng paa 11 Aar i Skoleferien, bedes man venligst om at henvende sig til mig. Han er en god Dreng, som ikke bør havne et tilfældigt Sted, men hos kristelige Mennesker, Katoliker eller Protestanter (saa vidt mig bekendt har vort Ugeblad mange ikke-katolske Læsere).

Verner Stæbel,
Amerikavej 9, St. tv., Kbhvn. V.

Rosenkranse

Vi vil gerne henlede Opmærksomheden paa, at vi er begyndt at fremstille Rosenkranse af alle Arter og Størrelser. Særligt maa nævnes vore Rosenkranse til Børn. De smaa vil sikkert glæde sig over de farvede Perler og med større Glæde bede en saadan Rosenkrans.

Benediktinerinderne paa Jagtvejen.
Indg. St. Kjeldsgade 1.

HORSENS

Manufaktur . Trikotage . Udstyr

A-S Horsens Textil Lager

Leverandør til katolske Institutioner

Carl Bech

aut. elektr. Installatør

Vestergade 33 . Telf. 1026

Leverandør til kath. Menighed

Kursussøgende Dame

ønsker fuld Pension fra 16. Juni —5. Juli hos en pæn katolsk Familie boende i Nærheden af Teknologisk Institut. Pris udbedes.

Agnes Westbo,
Slotsgade 27, 1., Horsens.

NAKSKOV

<p>Spis Arbejdernes Fællesbageri's Produkter Nakskov . Telefon 621</p>	<p>Kul, Kokes, Cinders, Briketter og Brænde <i>bedst og billigst hos</i> Aug. Freuchen & Co. T. G. Krøyer A/S</p>	<p>Brodermagasinet Østergade 18 . Telefon 921 Alttil Haandarbejde, Tegning, Montering Stort Udvalg i Garn Leverandør til Søstrene</p>
<p>Nakskov Dampmølle <i>Aktieselskab</i></p>	<p>Julius M. C. Olsen Gær, Korn Mel, Gryn TELEFON 594</p>	<p>Weitzmann's <i>Møbel- & Lighistemagasin</i> Tilegade 11 . Nakskov Telefon 1006 . Privat Telefon 996 <i>Alt vedr. Begravelser ordnes billigt</i></p>
<p>Alle Sorter Brændsel til Kakkellovne og Varmeapparater tilbydes billigst i allerbedste Kvaliteter. A-S Nakskov Kulimport Telefon Nr. 17 <i>Leverandør til den katolske Kirke</i></p>	<p>Wald. Clasen Murermester Telefon 208 Lev. til kat. Kirke</p>	<p>Chr. Steffensen <i>HERREEKVIPERING</i> Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796 Leverandør</p>

AARHUS

<p>Linoleum <i>billigst Høihund Carlsen</i> Aaboulevarden 5, Aarhus, Tlf. 1347</p>	<p><i>Alfred Pihl</i> Bagermester, Conditori Telefon 3041 - Hammershus <i>Leverandør til St. Josef Hospital</i></p>	<p><i>Hjemmelavet Paalæg . Smørrebrød</i> »BOTHILLA« Ryegade 24 . Telefon 6162</p>
---	--	---

AALBORG

<p><i>Køb i Vestbyen</i> Trikotage og Herrelingeri hos HENRY HANSEN Kastelvej 39 . Telefon 5665</p>	<p>Mathias Christensen Absalonsgade 14 . Tlf. 1556 <i>Kolonial . Delikatesser . Kaffe</i></p>	<p>Hjemmebageriet v. Toft Mathiasen Prøv mit 1. Kl. Brød og Kager Borgergade 32 . Telefon 6408 <i>ev. til den mandlige Kamillianerklinik</i></p>
<p>Ferd. Færch & Co. Tømrermestre Strandvejen, Tlf. 301</p>	<p>Mursten <i>Aalborg Teglværker</i></p>	<p>CHR. SIMONI <i>grundl. 1836</i> Kul- og Koks-Import Telf. 67 — 68 — 69 Leverandør til St. Josef Søstrenes Hospital og Kamillianerklinikken i Aalborg.</p>
<p>Aalborg's katolske Begravelseskontor <i>Jens Bangsgade 8</i> Ordner Begravelsen gratis, smukt og samvittighedsfuldt . Tlf. 2068 . 2289</p>	<p>WORNING <i>paa Østergade</i></p>	<p>Køb Hjemmets Udstyr hos Thuen, Gravensgade 2</p>
<p>P. Krebs <i>Elektroinstallatør</i> Frederiksgade 6 Telefon 1786 <i>Udf. Arb. ved Kamillianerklinikken</i></p>	<p>M. Thomsen Støtt <i>Entreprenør og Murermester</i> Kong Christians Allé 6 Telefon 1992</p>	<p>Hans Wiencken Kastelvej 51 . Aalborg er det rigtige Indkøbssted for Kød, Flæsk og Paalæg <i>Reelle, unge Varer til beskedne Priser</i> Egen Pølsefabrik . Forlang Tilbud</p>

H. PERS EFTERFØLGER

N. NIELSEN & A. BROSTRØM

Aut. Vand-, Gas- og Blikkenslagermestre
SANITET- CENTRALVARME
Algade 58 Aalborg Telf. 681

VEJLE

**Vejle Trælast &
Kulkompagni**
Havnegade 22 . Tlf. 68 og 69
Lev. til de kat. Institutioner

Køb hos vore

Annoncører

C. V. Berg
Blikkenslagermester
aut. Gas og Vandmester
Langelinie 53, Telf. 131, 1637
Leverandør til de katolske Institutioner

Carl Petersen
Slagtermester
1. Kl. Varer - Pølsefabrik
Nørregade 2 . Tlf. 17 21
Leverandør til St. Maria Hospital

VEJLE NY
Mineralvandsfabrik
P. C. NIELSEN
Vissingsgade 8, Telefon 121, 205
Leverandør til St. Maria Hospital

^A/_s Vejle Mælkekompagni
Fineste Mejeriprodukter
Vejle . Telefon 335
Leverandør til St. Maria Hospital

RANDERS

S. UTTRUP *Murermester*
Alle Murer- og Jernbetonarbejder udføres
Fabersvej 30 . Telefon 1644
Leverandør til St. Josefs Hospital

N. I. Nielsen
Vand- & Gasmester v. Martin Nielsen
W. C. Installationer, Rep. af Centralvarmeovne
Markedsgade 16, Telefon 1834
Leverandør til St. Josef Hospital

Randers
Mælkeforsyning
Telefon 389 og 823
Leverandør til St. Josephs Hospital

ODENSE

Junker-Dreie
Kolonial . Delikatesser
Nørrebro 49 . Odense
Lev. til St. Josephs Hospital

Vald. Tørring
aut. elektr. Installatør
Kongensgade 13, Tlf. 2021
Leverandør til Dalum Kloster

JØRGEN RASMUSSEN
Glarimester
Overgaden 29, Telefon 1117
Leverandør til St. Josephs
Hospital og Kirken

Sophus Larsen & Søn
Kød og Fedevarer
Vesterbro 90 . Tlf. 3715
Albanigade 35 . Tlf. 4895

Man finder sig godt paa
Prior-Caféen
Telefon 2764
Vestergade 1, 1. og 2. Sal
Hyggeligt, roligt og godt

Odense Brugsforening
*Kooperativt Selskab uden solidarisk
Ansvar . 8 Afdelinger*
Kolonial . Isenkram . Manufaktur
Husk Dividenden
Køb klogt, køb kooperativt

HOLBÆK

Skomagermester Chr. Jensen
ved Valborg Jensen
Alt i nyt Fødtøj samt Reparationer
Tidemandevej 5 . Telefon 726
Leverandør til St. Elisabeth Hospital

Henry Smith *Carl Smiths Eftf.*
Aut. Gas og Vandmester
Algade 9 . Telefon 137
Lev. til St. Elisabeth Hospital

A-S Arbejdernes Fællesbageri
Bedste Brødsted
Lev. til St. Elisabeth Hospital

A. P. PEDERSEN
Murermester
Markedsplads 10 . Telefon 239

Vestergades
Maskinværksted
RASMUSSEN & NIELSEN
Telefon 1039

H. P. Larsen
Kolonial . Delikatesser
Algade 28 . Tlf. 849
Leverandør til Hospitalet

Holbæk Mejeri ^A/_s
Algade 54 . Telefon 65
Leverandør til Hospitalet

Køb hos vore Annoncører

JENSEN & OLSEN
statsaut. Installationsforretning
Elektrisk Lys og Kraft
Algade . Telefon 365
Leverandør til den kat. Menighed

Katolsk Ugeblad

Muhameds Skygge over Afrika

Børglum Kloster

Bibel- og Udviklingslære

Dansk Benediktinerhistorie

Program for Brønshøj Marked

Munkemel

<p>G. Garth-Grüner Landsretssagfører Frederiksholms Kanal 6, Kbh. Tlf.: 12,166 og 12,161</p>	<p><i>Bageri & Conditori</i> Johan Aschengreen Amagerbrogade 72. Telefon Amager 353 Filial: Amagerbrog. 125. Telefon Amager 4019</p>	<p>KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI KUL KØK KOKS NØRREGADE 15 TELF. 9270</p>
<p>W. Staack <i>Malermester</i> Blekingsgade 6 . Tlf. Amager 1158</p>	<p>Walther A. Randrup <i>Slagterforretning</i> Kød . Flæsk . Charcuteri Købmagergade 58, Tlf. C. 3179 Amagerbrogade 132, Tlf. Am. 416 y I Helsingør, Steng. 19, Tlf. 1056</p>	<p><i>Linoleum . Træparket</i> P. RASMUSSEN & SØNNER Peder Skramsgade 7 - København K Telefon: Central 2260 & Byen 384</p>
<p><i>Trykkeriet</i> DANMARK ved Tjæder Nielsen Brolæggerstræde 11 . Central 2979 Wibrandtsvej 75 . Amager 3986 Lev. til Sct. Elisabeth Hospital</p>	<p>Ludvig H. Dronninggaard <i>Møbel- og Bygningssnedker</i> Sofievej 6, Tlf. Hellerup 45 Udfører Arbejdet for Assumptionssøstrene</p>	<p>R. Wilhelm <i>Bageri og Conditori</i> Frederiksvej 18 . Tlf. Goth. 1371 Lev. til Institut Jeanne d'Arc</p>
<p>Hans Molbech W. C. og Badeanlæg Nyt og Reparationer Højdevej 10 . Telefon 691 Leverandør til Sct. Elisabeths Hospital</p>	<p><i>Malerfirmaet</i> Gustav Lehnert Rud. Berghsgade 65 . Ryv. 1421 y Alt Maler- og Tapetsererarbejde udføres Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard</p>	<p>Brdr. Wiggers <i>Malermestre</i> Taarbæk Strandvej 45 . Tlf. Bellevue 154 Udfører Arb. v. Assumptionsklosteret Rygaard</p>
<p><i>Bageri & Conditori</i> F. WIENHOLTZ's EFT. Vesterbrogade 131 . Central 2821 Leverandør til Sct. Elisabeth Søstrene</p>	<p><i>Gør Deres Indkøb i</i> Kolonial-Lageret en gros Lager . detail Salg Blaagaardsgade 4 . Nora 58 34 Leverandør til Sakraments Kirken</p>	<p>Hans A. Holm & Søn A/s <i>Maskinsnedkeri</i> Nansensgade 47, Tlf. C. 1806</p>
<p>Arbejdernes Kaffeforsyning Bedste Luksus Kaffe 95 Øre 1/4 kg Prøv vore henkogte Frugter Viktorias Blommer Ananas, Fersken osv. Amagerbrogade 156</p>	<p>Niels Hansen Mahogni, Egetræ, ru, hele og pl. Brædder, Lægter, Lister, Krydsfiner Tagpap og Trecler Gothersgade 8 . Pælæ 3073 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Malerfirmaet Axel Seehusen <i>Tagensvej 97</i> Telefoner: Central 3670 og Taga 3670 Udfører Arbejdet ved Assumptionsklosteret</p>
<p>Houlbergs Pølser <i>- det er Mad</i></p>	<p>Købke's <i>Reproduktionsanstalt</i> Vester Voldgade 91 Klicheer i fineste Udførelse</p>	<p><i>Reserveret</i> VIGGO DENCKER ELEKTRISKE ANLÆG C. 10014 • AF ENHVER ART • C. 11014 GRUNDTVIGSVEJ 25</p>

Muhameds Skygge over Afrika

Det mørke Afrika er i Dag Kirkens frugtbareste Missionsmark. Midt i denne Verdensdel har der dannet sig sluttede kristne Folkegrupper med næsten 3 Millioner Katoliker og 2 Millioner Katekumener, som ledes af over 2000 Præster. Side om Side med disse Præster arbejder 1000 Lægbrødre, 2500 Søstre og 56000 Religionslærere af Lægmandsstanden for Guds Riges Udbredelse.

Men Kristendommen kommer ikke sovende til sine Sejre; en gigantisk Kamp har udviklet sig mellem Kristendom og Islam i vore Dage! Nordfra, hvor Islam er den herskende Religion, trænger den uophørligt frem mod Vest- og Midtafrika; i Østafrika har Islam allerede bidt sig fast og stræber herfra ligeledes frem mod Afrikas Indre. Og selv i Syden har den opstillet sine Stormtropper.

Som en Græshoppesværml!

I Slutningen af det 19. Aarhundrede aabnedes Afrika for den vestlige Civilisation. Siden den Tid har en sælsom Uro bemægtiget sig Muhameds Lære i denne Verdensdel. Islam er en Angrebs- og Propagandareligion. Men Europæernes og Kristendommens Fremtrængen i Midt- og Sydafrika har fordoblet dens

Iver og Aktivitet. Muhamedanerne betragter Afrika som deres Verdensdel. Indtil nu levede de i den Overbevisning, at de havde aflaset Afrika mod Europa ved at besætte hele Nordafrika. Og nu er disse islamfjendtlige Europæere bag deres Ryg trængt ind i det hidtil lukkede Land! Dette Faktum har virket paa Muhamedanerne som et Signal til Kamp. Ad Saharas støvede Karavaneveje og ad Handelsvejene langs med Kysten begyndte de deres Erobringstog mod Syden. Hvordan trænger de ind i Negeromraaderne? Simpelthen gennem Købmænd, der tillige er Missionærer for Profetens Lære og for det meste udvælges af opvakte og forretningsdygtige Negerstammer. Islam ser sine Folk an, før den sender dem ud paa Sjølejagt! — Og Fremmar-chen varer stadig ved. »Som en Græshoppesværml«, mente engang en afrikansk Biskop, »drager Muhamedanerne til stadig nye Egne; de kan ikke slaa sig til Ro, men søger stadig nye Omraader!«

Et Par tørre Tal

Afrika har en Befolkning paa omtrent 145 Millioner Mennesker. Deraf er 59.700.000 Muhamedanere, medens man i hele Afrika (uden Katekumener)

kun tæller 8.144.956 Katoliker! Det undrer os ikke, naar vi hører, at Nordafrika, der i over 100 Aar var Islams Højborg, opviser 63 Muhamedanere af 100 Indbyggere, medens der kun tælles 3 Katoliker for hvert Hundrede!

Derimod er det forbavsende, at Islam i Dag i Midtafrika tæller Millioner, f. Eks. i Fransk-Afrika: 5.100.000, i Nigerien: 7.530.000! I Midtafrika lever der i Dag allerede 6 Muhamedanere for hvert Hundrede Indbyggere; men overfor dette Tal staar dog 17 Katoliker for hvert Hundrede!

Vore Missionærer er i Færd med at rejse en Skranke af levende Mennesker mod Islams Fremtrængen. Midtpunkt for denne Skranke er Belgisk-Kongos og Ruanda-Urundis blomstrende Missioner, flankeret af den udbyggede Stilling Uganda-Tanganjika, i Vest støttet af Kameruns og Fransk-Kongos Missionsomraade. Her staar færre end 2 Millioner Muhamedanere overfor 5 Millioner Katoliker (foruden Katekumener). Langt den største Del af de muhamedanske Kræfter er koncentreret i Nordafrika. Kampen staar altsaa i Midtafrika endnu gunstigt for Kirken, hvis blot alle Kræfter sættes ind paa det store Maal: Gudsrigets Udbredelse!

Den muhamedanske Indfaldsport

Islams Fremtrængen betyder ganske vist paa et Sted en overhængende Fare: det er i den vestafrikanske »Pukkel«, der begrænses af en Linie, der fører fra Rio de Oros Sydgrænse mod Øst indtil Tsadsøen og derfra løber videre i sydvestlig Retning til Fernando Poo ved det Atlantiske Ocean. Følgende Tal anskueliggør Islams stigende Indflydelse: I dette Omraade bor 43 Millioner Mennesker; 61 af Hundrede er Hedninger, 1,2 af Hundrede er Katoliker, 2,5 af Hundrede andre Kristne, — og allerede 35 af Hundrede er Muhamedanere! I en saadan Grad er det allerede lykkedes Islam at faa Indpas i Hedningeland. 26 Millioner Hedninger i dette Omraade er i Øjeblikket Genstand for et Kapløb mellem Kristendom og Islam — i Ordets bogstavelige Betydning! Begge er sig Situationens Alvor bevidst, begge træder de hen til Negrene og byder disse, der frister Livet under yderst primitive Former, en højere Kultur; her den kristen-europæiske, — der den muhamedansk-arabiske! — Uden Fordomme staar Negrene overfor begge Religioner, der forekommer dem som to store Taarne, der rager op over deres lave Hytter! De kan ikke skelne, hvilket af disse to Taarne, der er det højeste og største. De kaster sig i Armene paa den af de to Religioner, der er først paa Pletten. Og optræder de begge samtidigt, vælger de Sorte den Religion, der kræver de færreste moralske Ofre af dem; og det er uden Tvivl Islam!

Islams Missionærer

Hvilken Fremgangsmaade benytter nu Islam for at vinde de Sorte? I Vestafrika bruger den Handelsmændene fra Negerblandingsfolket i Haussa, der bor i Mellemsudan; disse Folk besidder en vis Kultur. I det 11. Aarhundrede grundlagde de en Række betydelige Stater. Deres Sprog benyttes som Handels- og Omgangssprog mellem Tsad-

sø og Guineakysten. I det 14. Aarhundrede sluttede de sig til Islam; tidligere drev de i stor Udstrækning Slavehandel, i Dag gaar de ud paa Sjølejagt.

Man finder Haussaerne paa alle Vestafrikas Handelspladser. Hvor blot der viser sig en Chance for at gøre Forretninger, er de paa Pletten. Legemligt Arbejde skyr de derimod. Allerede paa Afstand er de let kendelige paa deres Dragt og Optræden. Paa Hovedet bærer de en Fez eller Turban, paa Kroppen et langt hvidt Klædningsstykke, som aldrig kommer i Vask, og endelig et Par vide, flagrende Benklæder! Man siger om Haussaen: naar han anskaffer sig en ny Klædning, saa lægger han sig paa Symaskinen og lader Stoffet sy fast til Kroppen. Haussaerne har ogsaa en medfødt Skræk for Vand og Sæbe. Derimod elsker de Parfume (helst af europæisk Oprindelse) — især Kanel eller Nelliker — og dermed gnider de Ansigtet og Haaret ind, indtil de straal. Selv gennem deres Klædnings Halsudsnit gyder de deres dejlige Lugtevand over Kroppen. En Haussakøbmand udbreder saaledes en Vellugt, der i det mindste for europæiske Næser er uudholdelig. Over Armen bærer han spraglede Tøjer og manglefarvede Klædessorter. I sin Lædertaske huser han en hel Basar af elegante Sager: Spejle, Perler, Smykker og Parfumer: alt, hvad der kan henrykke en sort Skønhed! Undertiden falbyder han med det elskværdigste Smil Cigaretter af forskelligste Sorter. — Haussaerne har deres egne Bygder, der for det meste ser langt fattigere ud end Hedningelandsbyerne, — og de strutter af Snavs og Urenlighed!

Hvordan Islam erobrer Landsbyerne

Har Haussaen afsluttet sine Forretninger med de Indfødte, breder han sin Bedemaatte (et Antilopeskind) ud og forretter sin Andagt. Muhameds Stemme lyder ind i den hedenske Landsby: »Der er ingen Gud foruden

Allah, og Muhamed er hans Profet!« Hedningerne lytter nysgerigt dertil. De hører et nyt Budskab. Derefter krammer Handelsmanden, der altid taler flere Negerdialekter, ud med sine Feticher. Han sælger Tryllemidler og kraftige Amuletter, smaa Læderpunge med indsyede Koranskriftsteder, som kan anvendes mod Sygdom, mod alle mulige Ulykker og Fortryllelser. Negeren tvivler ikke et Øjeblik paa disse Fetichers Virkning. Thi de er hemmelighedsfulde (arabiske!). Koranskriftsteder er for ham langt mere virksomme end hans egne gamle Tryllemidler, der kun bestaar af Knogler eller Træ. Paa denne Maade fortrænger Haussanegeren efterhaanden i Egenskab af Islams Missionær de hedenske Troldmænd og Præster; den Magt, han herved faar over Sjælene, udnytter han for at hverve for sin Tro. Det begynder med, at enkelte gaar over til Islam, senere hele Familier. Hedenskabets trænges efterhaanden over i Defensiven. Har Muhamedanerne engang faaet Overtaget, bliver de dristigere. Opægget af deres Omvendere, optræder de hovne og selvsikre og ser med Foragt ned paa de øvrige »Svinekødsspisere«. Resten af Indbyggerne bliver underkuet og opsuget. Muhamedanerne gør Krav paa Landsbyens Jord og Grundstykker som deres Ejendom, og til sidst fratager de de hidtilværende Høvdinger alle Rettigheder. Langsomt skrider denne »Omvendelses«-Proces fremad. Muhamedaneren har Tid at vente. Araberne besidder en Fabel for at anskueliggøre Islams Fremgangsmaade ved Erobringen af de hedenske Landsbyer: Naar Sandstormen pisker henover Ørkenen, beder Dromedaren høfligt sin Herre om Tilladelse til at stikke Snuden ind i Teltet. Det varer ikke længe, saa følger efter Snuden hele Hovedet, saa Halsen og endelig hele Dromedaren. Til Slut strækker Dyret alle Fire fra sig i Teltet, efter at den har sat sin Herre paa Døren!

Joh. Samuelsen S. J.

(Fortsættes)

GUDS HJERTE

ANDEN ARTIKEL

St. Marguerite Maries menne- skelige Historie har altid fore- kommet mig overvættets griben- de. Hun blev født i 1647 og var i Besiddelse af et tiltrækkende Væsen med naturlig Tilbøjelig- hed til det muntre. Men Uven- lighed hjemme og Følelsen af, at det Kald, hun mærkede, ikke blev virkeliggjort, gjorde hende bedrøvet. Sine Ungpigeaar til- bragte hun i Taarer. Først 24 Aar gammel traadte hun ind hos Visitantinderne i Paray. Delvis fordi Naadens »Dragelser« lagde saa stærkt Beslag paa hendes Opmærksomhed, var hun klød- set i sine ydre Handlinger — hun tabte Ting og faldt ned ad Trapper — og hendes Overord- nede eller nogle af dem var me- get langt fra at forstaa hende. Intet Under! Mange var af me- get bedre Familie end hun. De havde fundet Ro og Fred i et godt, men noget konventionelt Levned; og hun følte sig beord- ret til at knæle ned midt iblandt dem og sige, at Gud skulde gøre hende til et Sonoffer for deres Mangler... Dog op- naaede hun deres Tillid og blev f. Eks. Novicemester. Overnatur- ligt gennemgik hun alle de Fri- stelser, der er særegne for den- ne Kategori af Helgener — For- tvivelse afvekslende med For- fængelighed, og naturligvis en overdreven Frygtsomhed.

St. Marguerite Maries Forudsætninger

Som vi har nævnt, levede hun lige fra Begyndelsen af i en At- mosfære af Andagt til Jesu Hjerter. Vi kunde have skrevet meget mere om denne »før-Paray«, ja »før-Visitantinderne«- Andagt til Jesu og Marias Hjer- ter. Allerede før hun traadte ind i Klosteret »paa Festen for Ma- rias Hjerter«, »saa« hun sit eget Hjerter — der var saa lille, at det

næsten var usynligt — mellem Jesu og Marias Hjerter og fik at vide, at »disse tre Hjerter udgør kun eet«.

Jeg vil ikke opholde mig ved den Rolle Jesuiterne selv spille- de, naar det gjaldt om at prædi- ke Andagten til Vor Herres Hjer- te; den gaar i hvert Fald tilbage til St. Petrus Canisius († 1597). Men jeg minder om, at St. Frans af Sales' Breve og Værker, og især hvad han skrev til og om Visitantinderne, var gennem- trængt af denne Andagt. Han skrev ligefrem, at hans Nonner maatte være Evangelister, som »i disse sidste Tider« var kaldet til at efterligne Jesu hellige Hjerter og være værdige til at bære Navn af »det hellige Hjer- tes Døtre«. Til St. Jeanne de Chantal skrev han i 1611, at Vi- sitions-Kongregationen nu var »ædel« nok til at have sit eget Vaaben; det kunde da være et enkelt Hjerter, gennemboret af to Pile, omsluttet af en Tornekroner og med et Kors anbragt for oven og med Jesu og Marias Navne. »Thi vort lille Samfund er et Værk af Jesu og Marias Hjerter... for vi fødtes ved Oplukkelsen af hans hellige Hjerter«.

Der kunde citeres en hel Ræk- ke fromme Haandbøger og Op- tegnelser, skrevet i denne Aand og velkendte hos Visitantinder- ne før St. Marguerite Maries Komme. Det er ganske unødven- digt at bevise, at hun havde læst dem; paa Forhaand maa man formode, at hun havde det, og som sagt kunde hun umuligt være uberørt af Traditionen el- ler Atmosfæren (Visitantinder- ne var ogsaa meget trofaste mod »Traditionen«). Desuden maa vi nævne, at vel beskrev hun helst Enkelthederne i sine Visioner i de mest ubestemte Udtryk — Vor Herres Hjerter var »ligesom« en Sol eller en Krystalkugle — men naar hun maatte tegne et Billede af det, tegnede hun net- op saadan en Figur, som St.

Frans havde beskrevet, med Undtagelse af at hun vistnok ikke tilføjede Marias Navn.

Andagtens Udvikling

Det ligger udenfor mit Ønske at efterspore denne Andagts se- nere Historie, de Angreb den kom ud for (Katoliker blev be- skyldt for at være Nestorianere og adskille de to Naturer i Kri- stus, eller for at være Monofysit- ter og sammenblande dem), saalidt som den Teologi, der kan bygges op om den. En be- rømt fransk Teolog inddelte og under-inddelte hele Emnet, saa- ledes som kun en Teolog (og maaske kun en fransk) kunde gøre det, og som ingen alminde- lig jævn Tilbeder af vor kærlige Herre vilde drømme det var mu- ligt. Lige saa lidt vil jeg mindes de fantastiske Paastande, der er blevet fremsat, saasom at Pater C. de la Colombière laante den- ne Andagt fra en engelsk Pro- testant.

(Hvis jeg maa komme med et personligt Indskud, kan jeg for- tælle, at det datidige Overhoved for en Familie indenfor min egen Slægt vendte hjem fra Frankrig, før de la Colombière ankom til Hoffet i St. James, og lod udhugge hjerteformede Vin- duer i den yngste (elizabethian- ske) Fløj af sit Hus. De er maa- ske de ældste Vidnesbyrd i Eng- land om den franske Andagt. De er væsentlig forskellige fra den yndede engelske Andagt til Kri- sti fem Vunder, som — hvis mine Barndomsminde er paali- delige — var fremstillet højere oppe paa en Gavl. De var frem- stillet som Hænder, Fødder og Hjerter, men Symbolikken er ganske uafhængig af den fran- ske Andagt).

Omredigerede Helgenværker

Jeg vil heller ikke definere den personlige Indflydelse, der blev udøvet af St. Marguerite Marie og dem, hun skrev til om Sagen. Først for nylig er hendes Breve blevet udgivet paa ordent- lig Maade, saa gennemændrede

var de af den fortvivlende Vane fra det 18. Aarh. (og senere...) at *rette* i en Helgens Skrifter, indtil de antog, hvad man mente var en værdig litterær Form og formodedes at blive mere opbyggelige. Det stærke Liv, den afgjort u-litterære Charme og *Overbevisningskraften* i det, Helgeninden skrev, kan nu findes i den kritiske Udgave, der for nogle Aar siden blev foretaget i Paray. Det samme vilde gælde St. Frans af Sales, tror jeg, og St. Chantal og ganske bestemt St. Frans Xaver og St. Teresa og endogsaa St. Bernadette.

Farerne for Eudes' Andagt

Netop fordi jeg holder af St. Marguerite Marie og ikke ønsker, at der skal gives et falsk Billede af hende, er jeg derfor nødt til at søge, hvori hendes Bidrag til Udbredelsen af den sande Andagt til Jesu Hjerte i Virkeligheden bestod. Jeg tror, at baade den Bestanddel i Andagten, som hun understregede, og den, som St. Jean Eudes understregede, løb en vis Risiko. Jeg tror, at Eudes understregede noget meget sublimt — noget, som intet kristent Hjerte tør gaa upaaagtet forbi — Jesu Hjertes indre Tilstande, specielt overfor Faderen. Men (efter min Mening) komplicerede han dette ved at *begynde* med Andagten til Marias Hjerte — for den er ikke et Ophav, men en Følge. Desuden skrev han paa et Fransk, som er langt mere »aandrigt« end Marguerite Maries næsten skolepigeagtige Sprog (en Dyd ved det, som hendes Udgivere som sagt gjorde deres bedste for at skjule). Han gjorde, hvad ingen før ham nogensinde havde forsøgt at gøre — han præsterede et første teologisk Rids af Emnet. Det giver en Slags »tidløs« Værd til nogle af hans Skrifter, som har stor Værdi (hvorimod jeg synes, at Marguerite Marie skriver saa fuldstændig i sin Tidsalders Stil, som jeg iøvrigt ikke holder af, især da ikke, naar den er blevet »forbedret« af Sen-Renaissancens Klassicister), og dog

egner den Del af hans Værk sig bedre for Eksperter end for almindelige Mennesker. Og ved at koncentrere sig om Vor Herres *indre* Liv i Forhold til Gud, løber han endelig (og uden at tilsigte det) en Fare for at fjerne denne Andagt fra almindelige Menneskers Faaevne og gøre den til noget saa sublimt, at de opgiver Modet til at benytte den.

Jeg gentager: disse Egenskaber skabte visse Farer for hans Forehavendes Fremtid, men der er ikke noget i det, som han behøver at *kritiseres* for. Jeg siger uden Tøven, at jeg holder mere af de skriftlige Beretninger om ham og den »Skole«, han tilhører, end jeg holder af de Skrifter, der *siden* blev St. Marguerite Maries Skole. Det er hverken den ene eller anden af disse to Helgeners Fejl, men derimod deres Efterfølgeres, som var uendelig mindre enfoldige og (mener jeg) mindre aandelige end de to. Det staar imidlertid fast, at det ikke var St. Jean Eudes, men St. Marguerite Marie, der igangsatte den verdensomspændende Strøm af Andagt til Jesu Hjerte; det var hende, der ledede Strømmens Retning.

Karakteren af St. Margurites Andagt

Maaske vi kan sige dette: *baade* hun og Eudes skrev om saavel Jesu Hjertes menneskelige som dets guddommelige Kærlighed, og baade om dets Kærlighed til Gud og dets Kærlighed til os Mennesker, men St. Marguerite Marie understregede Jesu Hjertes Kærlighed til os. Hendes Visioner er blevet »opsummeret« i Sætningen: »Se dette Hjerte, som har elsket *Mennesker* saa højt«. Kristi Kærlighed til Mennesker; derfor hans lidende Kærlighed (hans Fader fik ham ikke til at lide; det var ikke Gud, som var »utaknemlig«, »uopmærksom« etc.); den *sonende* Karakter af den Kærlighed, han kræver til Gengæld (den evige Gud kan ikke sone) — alt dette understreger den menneskelige Side af Forholdet mellem Frelserens Hjerte og vore Hjerter.

Uskønne Udslag af Andagten

Den Andagt, St. Marguerite Marie satte i Bevægelse, løb derfor en helt anden, men ikke mindre farlig Risiko, Faren for *Sentimentalitet*. Maaske der aldrig i den kristne Kunsts Historie er opstaaet saa slem en sentimental Maner, som denne Andagt har forvoldt. Der er en stærk Reaktion herimod, men alle selvbevidste Reaktionen staar i Fare for at gaa ud fra, at det modsatte af det, de ikke kan lide, maa være værd at sætte Pris paa.

Der var en virkelig Fare for at gøre »det hellige Hjerte« til en Slags Over-Helgen, simpelt hen helt forskellig fra Vor Herre. »Andagten« til Jesu Hjerte kan komme til at stille det højhellige Sakramente i Skyggen. Vi har set Udtryk for Taknemlighed imod »Vor Herre og det hellige Hjerte«. Rom maatte energisk forbyde Fremstillinger af Jesu Hjerte *adskilt fra* hele Vor Herres Person. Dette har ikke forhindret, at der stadig findes de gyseligste anatomiske Billeder af et Hjerte, forsynet med Pulaarer og en Slags Tud, hvorfra der udgaar Flammer, eller af Vor Herre, der strækker sit Hjerte frem mod os, idet han *holder det i Haanden*. Der har været Bønner med Udtryk saasom dette: »Kære Jesu Hjertes Hjerte!« Statuer, der næsten var kunstnerisk identiske og anbragt symmetrisk i Kirken, har fremstillet Jesu Hjerte og Marias Hjerte og dermed ufejlbart antydte en Parallelisme, mens disse to Andagter faktisk er *artsforskellige*. (Dette er noget ganske andet end Frans af Sales og Eudes dybt mystiske Udtryk: »Jesu og Marias *Hjerte*«). En Andagt til St. Josefs Hjerte maatte forbydes.

St. Marguerite Marie vilde være blevet skrækslagen over saadanne Forvrængninger af hendes Tanke. I det allerhøjeste tør vi vove at sige, at denne Materialisering af Andagten kunde finde en Slags *Undskyldning* i nogle af hendes konkrete Krav eller Paastande. Vi har f. Eks. de »tolv Løfter«,

som hun aldrig lavede en »Liste« over, men som findes spredt om i hendes Breve i Form af Hentydninger eller Deduktioner eller findes i f. Eks. hvad hendes Overordnede skrev om hende. Hun ønskede, at Ludvig XIV (som hun mente, Vor Herre kaldte: »mit Hjertes ældste Søn«) skulde vide alt om dette (enten sagde Pater de la Chaise det ikke til ham, eller Kongen gav ikke Agt paa det), og at Hjertet skulde broderes paa Landets Flag. Jeg tror forøvrigt, at det fandtes paa det Flag, der benyttedes under den ædle, men mislykkede Opstand i Vendée... Og vi har hørt Præster sige om Katoliker med stor Andagt til de »Ni Fredage«, at de vilde ønske, disse Mennesker var lige saa ivrige til de 52 Søndage.

Der er en Grund, hvorfor jeg ikke holder af Ord som »theocentrisk« og »anthropocentrisk«. De synes at skabe eksklusive, modsatte, ja ligefrem sekteriske Grupper. Hvis vi vil have saadan et Ord, lad det saa være »kristocentrisk«. Dette følte St. Ger-

trud, det følte Eudes og Marguerite Marie og den herlige Grevinde Maria Droste zu Vischering (1863—1921), Søster Maria af det Guddommelige Hjerte, hvis aandelige Stamtræ var eudiansk og jesuitisk. Det var hende, som overtalte Leo XIII til at indvie Verden til Frelserens Hjerte. Det samme følte Pius X, der ønskede at »fornye alle Ting i Kristus«.

Jeg tror ikke, min egen Andagt til Vor Herres Hjerte staar i Fare, for den har jeg haft endnu før jeg blev Katolik; jeg siger det kun i Tilfælde af, at nogen skulde mene, at jeg er kølig overfor Andagten som *saadan*. Det kunde jeg ikke være, uden at jeg var ude af Harmoni med Kirkens Aand — og det forbyde Gud! Jeg er oprigtig taknemmelig, fordi jeg her har fundet Ly paa et Sted, som er indviet til Jesu Hjerte, i disse Aar, hvor saa manges Kærlighed til baade Gud og Mennesker er blevet kold.

C. C. Martindale S. J.

Dansk Benediktinerhistorie

Odense-Processen i 1489

Sankt Knuds Kloster i Odense havde længe været en Torn i Øjet paa mange. Dets Beboere var nemlig lige fra Klosters Stiftelse ogsaa Biskoppens Domkapitel. Derfor kan man godt forstaa, at Sækularpræsterne i Tidens Løb blev misundelige, og deres Klager fandt Genlyd hos Kongen og Biskoppen. Disse vilde, som den berømte Klosterreformer Johannes af Cismar bidende bemærkede, gøre Klosteret til en »Levebrødsanstalt for fattige fynske Adelsbørn«.

Christiern I vovede Slaget. Ved sit Besøg hos Sixtus IV fremhævede han, at alle de fynske Præstekandidater, der vilde naa frem, maatte søge til andre Stifter, da man ikke kunde belønne dem med Embeder ved Domkirken. Derfor bad han om,

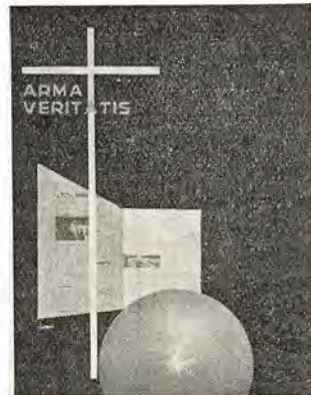
at Benediktinerklostret maatte omdannes til et Domkapitel for Verdenspræster. De ældre Munke kunde faa Pension, og de yngre kunde jo sendes til andre Klostre. Ogsaa det var en Ulempe, at Munkene i selve Domkirken læste deres Benediktinerbreviar og ikke Breviaret for Odense Stift.

Disse Argumenter gjorde Indtryk paa Sixtus IV, og den 21. April 1474 kom Afgørelsen. Ærkebiskop Jens Brostrup af Lund og Biskop Oluf Mortensen Baden af Roskilde skulde gennemføre Omdannelsen. Klosteret blev ophævet, og et Domkapitel af Verdenspræster traadte i dets Sted. Det bestod af Provstiet, Dekanetet, Kantoriet, 15 Kanonikater, 15 Præbender og en Mængde Vikarer. Fra nu af op-

træder i Dokumenterne Odense Kanniker f. Eks. Carl Rønnow, Hans Urne, Niels Lykke o.s.v.

Med Vemod, men uden at klage, forlod de talrige Munke Kirke og Kloster. Det nye Domkapitel fik imidlertid kun en Levetid paa 15 Aar. Mere og mere satte Modviljen hos Befolkningen sig fast. Kannikerne var for det meste adelige og forstod ikke saa godt at omgaas den borgerlige Del af Befolkningen som Benediktinerne. Og en af de nybagte Kanniker gav endog offentlig Forargelse, medens noget saadant aldrig var sket i Sankt Knuds Kloster.

Christiern I var død, og hverken Enkedronning Dorothea eller Kong Hans eller Dronning Kristine var tilfredse med den-

SANDHEDENS
REDSKAB —

er den katolske Presses Parole!

Er De klar over
at det er KATOLSK AKTION
at medvirke for den katolske
Presses Udbredelse, og

har De tænkt paa
at Deres Indsats i dette Arbejde er
at medvirke for Udbredelsen af

Katolsk Ugeblad

Danske Katolikkers Blad

Abonnement
kan tegnes gennem
Postvæsenet

ne Omdannelse. Enkedronningen rejste 1488 til Rom for i sit og Kongens Navn at forhandle med Pave Innocens VIII om Benediktinerens Genindførelse i Odense. Sankt Benedikts Munke kan være stolte af al den Ros, Enkedronningen gav dem, og som Paven senere henviste til. »De havde ført en eksemplarisk Livsandel og var et Mønster for alle, var aldrig blevet straffede eller formandede, og med deres Afrejse ophørte ogsaa Miraklerne i St. Knuds Kirke«.

Det var slet ikke vanskeligt at overtale Innocens VIII, og den 10. Maj 1488 gav han Befaling til, at Biskop Albert fra Lübeck og Abbederne fra Sorø og Næstved skulde genindsætte Benediktinerne i Klostret og Domkapitlet. Da Sækularpræsterne nu ikke godvilligt vilde føje sig, krævede Kongen, at der skulde føres en kirkelig Proces mod dem, og Ærkebispemænd af Lund gav sit Samtykke dertil. Den 29. April 1489 blev den skriftlige Tilsigelse og Stævning af Kannikerne hæftet til Døren i Kapitelhuset og Domkirken.

Det første Møde holdtes den 9. Maj Klokken 8 om Morgenen i Domkantorens Bolig. Som Dommer fungerede Abbed Olaf fra Sorø. Som Vidner indstævnedes Biskop Albert af Lübeck, Abbederne fra Næstved og Ringsted samt endnu en Abbed, Doctor Johannes Mortensen og en Mængde Præster og Lægmand. Magister Peter Petersen fra Antvorskov optraadte som Benediktinerens Prokurator og rettede sin Anklage mod Domprovst Hans Urne og hele Kapitlet og Biskop Rønnow, der protegerede Verdenspræsterne. De Anklagede svarede blot, at de havde appelleret til Rom, og derfor turde der ikke fældes nogen Dom. Og dermed endte dette Møde. Kong Hans, der havde ført Forsædet, var overbevist om, at Paven ikke vilde tilbagekalde sin sidste Afgørelse.

Og dog var dette allerede sket 2 Dage forinden. Paven underrettede den 7. Maj Biskop Rønnow, at alt kunde blive ved det gamle. Kongen vilde dog ikke finde sig i dette Nederlag. Han

vilde føre den kirkelige Proces igennem og sende alle Akterne til Rom, saa at Paven kunde træffe den endelige Afgørelse.

Det andet Møde fandt Sted i selve Ærkebispens Hus i Lund. Foruden Ærkebiskoppen var ogsaa Biskop Niels fra Roskilde, Biskop Hartvig fra Ribe, Dekanen fra Vor Frue Kirke i København Erik Nielsen, Kannik Peter Albertsen, ligeledes fra København, og mange andre berømte Mænd mødt. Som Anklager optraadte igen Prioren fra Antvorskov Magister Peter Petersen. For Domkapitlet talte dets betydeligste Mænd, Domprovst Hans Urne, Magister Otto og Klaus Anersen, der baade var Kapitlets Dekan og Prior i Dalum. De henviste til, at Verdenspræster bedre passede til et Domkapitel end Ordenspræster, at der i Stiftets Hovedkirke helst skulde læses det almindelige Breviar og ikke et Ordensbreviar, og at Benediktinerne jo selv havde maattet indse disse Grunde, thi ellers havde de sikkert appelleret, ligesom Kannikerne havde gjort det. Prioren fra Antvorskov afkræftede dog disse Argumenter med Henvi- ning til, at Benediktinerne i næsten 400 Aar med Hæder og Ære havde dannet Domkapitlet, og at de kun, fordi de vilde være lydige, ikke havde appelleret. Men hvad det vigtigste var, havde Benediktinerne i Løbet af 400 Aar aldrig givet Forargelse i Odense, medens man ikke kunde sige det samme om alle de nuværende Medlemmer af Domkapitlet, skønt de fleste vistnok var pletfri Mænd. Dertil bemærkede et Vidne: »Saalænge Benediktinerne var ved Domkirken,

skete der Mirakler ved Sankt Knuds Grav. Nu sker der ogsaa Mirakler, men ganske mærkelige, idet en af de nye Kanniker har 3 Børn.«

Den Dag blev der slet ikke afsagt nogen Dom, det skulde først ske den 25. August. Stemningen mod Kannikerne var ikke god, og da de mærkede, at Dommen vilde gaa dem imod, forlod de forinden Mødesalen i Vrede. Nu tog Kong Hans sig af Sagen, og efter endnu en Gang at have hørt Parterne, afsagde han Søndagen før Jul 1489 Dommen paa Nyborg Slot. Ifølge Dommen skulde Kannikerne have en tilstrækkelig Pension, og Benediktinerne skulde atter overtage Kloster og Domkapitel. Flertallet af Munkene havde før i Tiden ønsket en Skærpelse af Ordenstugten, men Christiern I havde forhindret det, da han ønskede at omdanne Klostret til et Domkapitel af Verdenspræster. Derfor tilføjedes det i et ekstra Punkt, at Benediktinerne i Odense altid skulde leve efter den strenge Bursfelde Regel.

Akterne blev sendt til Rom, og den 13. Maj 1490 overdrog Innocens VIII Biskoppen i Roskilde og Dekanerne fra København og Roskilde at undersøge Sagen og saa fælde den kirkelige Dom. Sikkert kom der atter Bud fra Danmark til Rom, thi allerede 10 Dage efter, den 24. Maj 1490, afgjorde Paven selv Sagen, idet han accepterede Kong Hans' Dom. Benediktinerne blev atter indført i deres Kloster, udgjorde igen Domkapitlet, og Kannikerne fik fra Klostret en livsvarig Pension. I 1492 tiltraadte Benediktinerne formelt Bursfelde Kongregationen. *P. D. Steidl.*

Skabelse og Udvikling ...

Referat af Pater Wolfisbergs Foredrag for Lærerforbundet

Den bibelske Skabelsesberetning er blevet troet ubestridt og bogstaveligt i Aarhundreder, ja, hos Jøderne i Aartusinder.

Da sker det, at Videnskaben vin-

der frem paa nye Punkter: Palæontologien opdager, registrerer og ordner Forsteninger; Dyre- og Plantegeografien paapeger den forbavsende Overensstemmelse og

den lige saa forunderlige Uoverensstemmelse i Flora og Fauna; Detailundersøgelser lige til mikroskopiske Forskninger støtter eller kuldkaster Formodninger — og midt i forrige Aarh. er Verden saa vidt, at en Udviklingsteori kan fremstaa.

»Folk, der taler om Udvikling, skulde være de sidste til at bebrejde Menneskeslægten, at den ogsaa paa Videnskabens Felt er underkastet Udviklingens Lov.«

Først og fremmest maa man skelne mellem uangribelige Forskningsresultater og foreløbige Forskningshypoteser. Fordi de sidste er foreløbige, er de ingenlunde værdiløse. De viser os Vej fremefter, og selv om nogle af dem bagefter viser sig at være Blindgader, kan andre virkelig føre til Maalet: et Forskningsresultat, en Teori, der paa Naturerkendelsens Omraade fører os saa nær Sandheden, som vi her paa Jorden kan naa.

Der hersker Enighed om visse Teorier som Forskningsresultater, f. Eks.: Verden er blevet til gennem et meget langt Tidsrum, som beregnes til ca. 2000 Millioner Aar. Mange Dyr- og Planterarter er dukket op, andre er gaaet under. Der har fundet en Udvikling Sted. Dette er accepterede Teorier. En Hypotese er det derimod, at alle Dyr skulde stamme fra een Celle. Det er paa ingen Maade bevist.

Hvordan er Livet opstaaet? Det maa være opstaaet, for det er der nu; og der var engang, hvor det ikke kunde være, f. Eks. i den Tid, hvor Jordens Temperatur var over 100 Grader.

Liv kan ikke opstaa af uorganiske Stoffer nu. Alt levende stammer fra noget levende: omne vivum ex vivo. Men engang, siger visse Biologer, for Millioner af Aar siden maa det være sket, at noget levende opstod af noget dødt. Disse Biologer gør Vold paa deres egen Logik for at forklare Fænomenet. Omstøder Millioner af Aar en Naturlov? Det er deres Tro, at det er sket een Gang, for at alt kunde komme i Gang. Vor Tro er lige modsat: vi behøver ikke at gøre Vold paa vor Logik for at tro, at Liv stammer fra Gud: Liv af Liv. Denne Tankegang er forsvarlig, rimelig, konsekvent.

Skabelsesberetningen er et Lære-

digt af stor poetisk Skønhed, valgt under Helligaandens Tilskyndelse. Pave Leo XIII citerer desangaaende Sankt Augustin: »Gud aabenbarer ikke Sandheder vedrørende Naturens indre Opbygning, fordi denne Viden ikke vilde have bidraget noget til Menneskenes evige Frelse.«

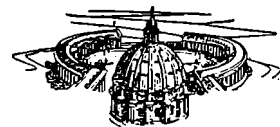
De Sandheder, Første Mosebog vil lære os, er følgende: Gud har skabt alt, levende og dødt. Mennesket er skabt i Guds Billede. Mennesket maa ikke tilbede Dyr, heller ikke leve som Dyr, kun optaget af jordiske Ting: Sabbaten skal helligeholdes, for at man kan sysle med Ting, der hører Gud til.

Skabelsesberetningen er mono-teistisk og adskiller sig derved fra Skabelsesmyterne i andre Religioner, der hylder Flerguderiet og endog fortæller om Gudernes Tilblivelse.

Bibelsens Skabelsesberetning udelukker ikke Verdens Tilblivelse gennem lange Tidsrum. Sankt Augustin mener ogsaa, at Guds skabende Akt var een, hvorved han har frembragt Verden paa een Gang, dog ikke i deres færdige Skikkelse, men kun i de Anlæg og Aarsager, som skulde udvikle den Verden i Tidens Løb. Bibelen siger os, at alle Ting skylder Gud deres Oprindelse — Videnskaben lærer os, hvordan Udviklingen saa har fornet sig. Saaledes meddeler Bibelen os Menneskets Særskabelse, men ikke noget om Tidspunktet eller Maaden. Bibelen er ikke Undervisning i Naturkundskab.

(Den pavelige Bibelkommission af 1909 fastslog, at der findes tvivlsomme Steder, som Kirken ikke har nogen afgjort Mening om endnu).

Da Darwin fremkom med sin Udviklingshypotese, blev den af Datidens materialistiske Strømninger grebet som et fortræffeligt Vaaben mod Kristendommen. Fra 1886 og indtil nu er der gjort meget interessante Fund, og der graves videre paa de forskelligste Steder paa Jorden, saa at vi kan vente mange Fund endnu. Men intet af disse Fund omstyrter Verdens Skabelse ved Guds Skaberakt eller Menneskets Særskabelse. Videnskaben kan kaste nye Lysglimt ind over den hellige Skrift til bedre

URBI ET ORBI

Pinsedag talte den hellige Fader i Radioen om Leo XIII's epokegørende Encyklika »*Rerum novarum*« i Anledning af 50-Aars Jubilæet for Rundskrivelsens Udsendelse. Den hellige Fader understregede paa ny det enkelte Individets Rettigheder i Samfundet og pegede paa, at Leo XIII's Budskab om Arbejderspørgsmaalet havde Bud ikke blot til Datiden, men i lige saa høj Grad til vor Tid. Arbejderen er først og fremmest Menneske og ikke Slave, udtalte den hellige Fader, og understregede endvidere saavel Rets- som Pligtforholdet mellem Stat og Arbejder.

Den sidste Rest af den tidligere saa blomstrende katolske Presse i Tyskland, de smaa Søndagsblade, indstiller nu ogsaa deres Virksomhed. Det meddeles officielt, at Udsendelsen af disse udmærkede Smaaskrifter ophører indtil videre, »for at frigøre Mennesker og Materiel til andre krigsvigtige Formaal«.

Pinsedag genoptoges Gudstjenesten i en af de bomberramte Kirker, St. Georges Cathedral, i Londons Westend. Kun Murene havde holdt Stand, og man har nu ryddet de værste Ruinhobe af Vejen og rejst et interimistisk Alter i Midterskibet. Tilstrømningen til Genindvielsen, der foretoges af Biskoppen af Southwark, Msgr. Agimo, var overvældende.

Den spanske Regering har anmodet Regeringen i Vichy om at maatte faa Relikvierne af den spanske Middelalders største Bodsprædikant, den hellige Vincents Ferrer, tilbage; Relikvierne fandtes i Valencia, indtil de under Borgerkrigen blev bragt til Frankrig af de røde.

BØRGLUM KLOSTER

Bispesæde og Munkebo

af Knud Sinding

Fotos: E. Schou (2), Aa. Roussel (3)

↑ Et Kig ud gennem Klosterporten
↑ Børglum Klosterkirke — seledes som den ser ud i Dag

re Marker og Enge og hørsk ved sin Mangel paa Skove. Et saadant Landskab virker kun ved sine lange blade og dog skarptegnende Linjer. Horisonten brydes nu og da af et Kirketaarn eller en Mølle, medens Bøndergaardene lange Tagrygninger understreger det langstrakte og vandrette i et saadant Landskab. Højer Klosteret og den taarnløse Kirke sig mesterligt

ind, det formelig bliver cel med del, gror op af det. Hvor Midtaldenerens Bygmeth dog forslo at placere Kirker og Klostre i Landskabet! Børglum Kloster ligger, som de danske Landsbykirker, paa en Bakke, ikke helt paa Toppen, men dog saadan, at det behøver Landskabet.

Børglum er en gammel Kongsgaard. Man ved med Sikkerhed, at Knud den Hellige holdt sig paa sin Kongsgaard Børglum i 1086, da Bønderne i Møde sig mod ham paa Krageø. Dette fortæller Arkitektlæge Roussel i sin lille, interessante Bog om Børglum Kloster. Og vi følger ham videre i hans Beretning: I Løbet af den første halv Aarhundrede skete forvandlingen fra Kongsgaard til Bispesæde. (Vi tør dog vejsaa ud fra, at Bønderne i 1086 var brændt Kongsgaarden af Jorden). Bispesædet var været i Vesterby, men Limfjordens Vestindløb sandede til. Følgen blev naturligvis, at Vesterby blev fattig.

Hvornaar Munkene kom til Børglum, vides ikke. Men første Gang om det 12de Aarhundrede, da er Præmonstratenserklosteret

Korbue-Krucifiks, nu ophængt paa Skibets Sydмур

Abbed).

Klosterkirken begyndte man stort og flot med dybt Kor og Apsis, Tværskib og to Kapeller paa hver Side af Koret. Det nu forsvundne Tværskib var, som Planen viser, bredt og pompøst. Da man havde bygget lo Hvælvingsskib af Langskibet, stansede man det store Byggeri, der nok har oversteget Klosters og Stiftets økonomiske Ressourcer. De to andre Langskibsfrag og de tilsvarende Frag i Sideskibene er sjuksket udført og tildels først i gotisk Tid. Man begyndte at bygge med Granitkvadre, men gik senere over til brændt Tegl.

Af Klosterfløjene eksisterer endnu Vest- og Sydfløj i stærkt

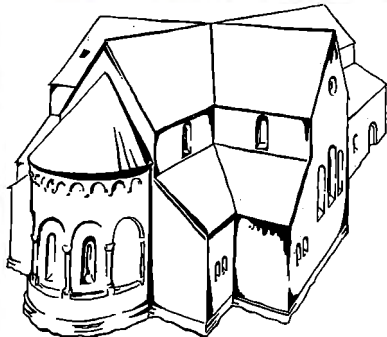
nedrevel. Af Kirkens Inventar er meget lidt bevaret. En Maddonnastatue, en delvis ødelagt Kristusfigur fra et Krucifiks, en hellig Annafigur, Rester af en Maria-Tavle og endelig et Korbue-Krucifiks, nu ophængt paa Skibets Sydмур, er alt.

Paa Trods af, at Klosteret er stærkt ombygget og en Del af Kirke og Kloster forsvundet, fortjener det dog at ses. Besøg det engang, og De vil falte en Brøksket udført og tildels først i gotisk Tid. Man begyndte at bygge med Granitkvadre, men gik senere over til brændt Tegl. Af Klosterfløjene eksisterer endnu Vest- og Sydfløj i stærkt

Naar det var Vestenstorm deroppe i det lille Fiskerleje ved Jammerbugten, naar Havet væltede sine taarnhøje, fraadende Bølger ind over Stranden, og Vinden for brølede over Klitterne, saa Havskum og Sand blæste helt ind over de magre Kornmarker, skete det tit, at vi vendte Havet Ryggen og vandrede den lange Vej ind til det gamle Børglum Kloster.

Pragtfuldt beliggende nogle Kilometer inde i Landet hæver det stolt sine hvide Mure og røde Tage i et typisk vestjysk Landskab med lange, flade, duvende Bakker, betagende ved sine mag-

Kirkens Østparti (Rekonstruktion)

Kirkens indre Tværskib og Højkor (Rekonstruktion)

↑ Kirkens væstlige Del med Hørskestol og Orgel
↑ Klostergaardens Nordside

Sommermarkedet i Brønshøj ...

Det er syvende Gang i Aar. Syv-Tallet er et godt Tal! Mon ikke det betyder Trængsel bag den lille Antoni Kirke i Brønshøj.

Aaret, der gik. Hvad skete der i Brønshøj i det forløbne Aar. Først og fremmest forlod Sankt Antoni Kirkes Grundlægger sit Embede for at paatage sig et endnu større Embede paa Nørrebro, men Pastor Benzon er al træffe paa Markedet og der kan alle hans Venner møde ham... og alene de er talrige!

Saa fik Kirken ikke blot en ny Præst, men endogsaa to. Saa det skulde jo da forslaa. Det gjorde det ogsaa... se blot paa Kirke-regnskabet Udgifter til Lys, Vin og Varme. De er støget, men det er kun naturligt, naar der kan arbejdes endnu mere end før.

Og saa er der Søstrene. I fordums Dage begyndte Søstre i Arbejdet med Præsten i Sankt Antoni Distrikt, men trist var den Dag, hvor han maatte se dem gaa bort, da Skolen blev lukket. Nu er der igen Søstre, der arbejder. Det er ikke Skolen, det gælder. Nu staar vi alle samlet om Centralskolen og om de højere Skoler. Men det gæl-

PROGRAM

- Kl. 8: Morgenmesse. Efter Messen Morgenkaffe i Restauranten.*
Kl. 10: Højmesse for vore Velgørere. Efter Messen Kaffe i det Grønne.
Kl. 12—13,30: Frokostkoncert under Hr. Okrojs Ledelse. Madkurve kan medbringes. Vi har varme Pølser og Kartoffelsalat samt Smørrebrød og Drikkevarer.
Kl. 14: Brønshøj Musikforening. (15 Mands Orkester).
Kl. 14,30: Biografteaterforestilling.
Kl. 15: Mandolinklubben og den syngende Politibetjent.
Kl. 15,30: Biografteaterforestilling.
Kl. 16: Mandolinorkester og en Sketch (Brønshøj Ungdom).
Kl. 16,30: Biografteaterforestilling.
Kl. 17: Sangforeningen »Orpheon« under Hr. Okrojs Ledelse.
Kl. 17,30: Biografteaterforestilling.
Kl. 18: Underholdning ved K. U. K. (København).
Kl. 19: Overraskelser.
Kl. 20: Lodtrækning.
Kl. 20,30: Takkeandagt i Kirken.

➤ Lykkehjulet

← Den store
Lodseddel

der Mødre og Børn, det gælder Hjemmene. Hver Eftermiddag den mere direkte Hjælp i Præstens Gerning i Kirken og i kommer een eller to Søstre til Hjælp for enten at samle Børn

til Fritidsbeskæftigelse, eller Mødre til alvorlige Foredrag under en Læges og en Søsters Ledelse, eller til Sognebesøg. Det skal nok være trecifrede Tal, Menighedssøsteren kan fortælle om, naar hun skal opregne Besøgene.

Aaret, der kommer. Et stort Arbejde er gjort i Sankt Antoni Distrikt, og snart vil Maalet være naaet: Et Sankt Antoni Sogn. Men naar dette kommer... og det kommer snart... saa er vi ikke færdige. Præsten kan fortælle om stadig nye Navne, han kan fortælle om alle dem, vi endnu ikke har naaet at faa fat i. Og vi maa ikke lægge op, før vi har Tag i dem allesammen. Det koster Arbejde, men det koster ogsaa Penge, og begge Ting maa ydes.

Ja, og saa er der jo Fondet. Vi kan i Længden ikke nøjes med en saa lille Kirke, hvor hyggelig den end er og hvor meget der end gøres for at give den et saa værdigt Udseende som vel muligt. Vort Maal maa være en

➤ Gamle Bekendte

Fotos: O. M.

stor Kirke. En Kirke, der kan favne alle. Brønshøj er Københavns største Bydel. Masser af Mennesker flytter herud og betydeligt flere vil følge efter. Vi maa derfor regne med en god Fremtid for Sankt Antoni Kirke.

Derfor holder vi Sommermarked. Sommermarked er en Bazar, Sommermarked er en Forlystelse, Sommermarked er det katolske Københavns store Sommerfest. Husk nu at reser-

vere Dagen. Linie 5 gaar lige til Døren (Stoppested: Viksøvej). Og kan De ikke komme, saa send os en lille Gave paa Postkonto: 20245: Sankt Antoni Kirke. — Men kom helst selv. Enten til Morgenkaffe efter Messerne. Til Frokost med Musik i det Grønne! Til Eftermiddagskaffe med dejlige Kager. Til Aftensmad med Pølser og Kartoffelsalat. Og Drikkevarer har vi i Massevis.

Valfarten til Haraldsted

Langs Skellet mellem Kornmarkerne nærmer Processionen sig Ruinen i Haraldsted

Søndag d. 22. Juni drager vi saa atter til Haraldsted, ad de vante Veje, med Korset i Spidsen og med Bøn i Hjertet om Fred og Forsoning mellem Menneskene og om en lys Fremtid for Danmarks Land og Folk. Valfarten 1940 blev en stor Oplevelse for de mange Deltagere, langt, langt flere end tidligere Aar. Maatte Skaren i Aar blive endnu større!

*

Det billige Søndagstog afgaar fra København H. Kl. 6,02 og ankommer til Ringsted Kl. 7,33 (Billetspris: 4 Kr. Tur-Retur). Hurtigtoget afgaar fra København H. Kl. 8,25 og er i Ringsted Kl. 9,33 (Billetspris: 6 Kr. Tur-Retur + Hurtigtogstillæg 2 Kr.) Valfartsprocessionen sætter sig i Gang Kl. 10. Nærmere i næste Nr. af Ugebladet.

Liturgisk Kalender

Juni:

8. S. *Hellig Trefoldigheds Fest* (644); 2. Sæt Bønner: 1. Søndag e. Pinse; sidste Evangelium: Søndagens.
9. M. Foreg. Søndags Messe (649), uden *Gloria* og *Credo*; 2. St. Primus og St. Felician (934), 3. Om de helliges Forbøn ([120]), 4. Om Fred; alm. Præfation (525). — *Eller*: St. Primus og St. Felician (934); 2. foregaaende Søndag (645), 3. Om de helliges Forbøn, 4. Om Fred.
10. Ti. † St. Margrete, Dronning af Skotland (936); 2. Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Efter frit Valg, 4. Om Fred.
11. O. St. Barnabas, Apostel (936).
12. T.*) KRISTI LEGEMS FEST (652).
13. F. i Kristi Legems Oktav (652); 2. St. Antonius af Padua (941).
14. L. i Kristi Legems Oktav; (652); 2. St. Basilius den Store ([38]).
15. S. *Søndag i Kristi Legems Oktav* (658); 2. Oktaven (652), 3. St. Vitus, St. Modestus og St. Crescentia (943).

*) Kristi Legems Fest, Torsdag d. 12. Juni, er befalet Helligdag.

Anm. Paa de med † mærkede Dage kan Præsten efter frit Valg læse Sjælemesse og andre Votivmesser, hvorfor man paa disse Dage ikke kan regne med, at de her angivne Messer læses.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Dannevirkegade 19, København V, Telefon Eva 25 12 (træffes i Almindelighed bedst Kl. 14-15 og 18-19).

Ekspedition: Boyesgade 8 A St., København V, Tlf. Eva 1898, Kl. 15-17.

Kassererkontor: St. Annæ Plads 28, Postgiro 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245, Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BØGER

Norsk Roman

Johan Falkberget: »Den fjerde Nattevagt« (Jespersen og Pio).

Det er en pragtfuld Bog, som efterlader et stærkt Indtryk paa Læseren.

Pastor Benjamin Sigismund bliver ansat i Bjergstaden Røros, hvor han virker fra 1807 til 1825. Han er en kraftig Mand, ser godt ud og har et iltert Temperament, saa han ikke faar lutter Venner i sin Menighed. Hans svagelige, senere brystsyge, Hustru virker nærmest irriterende paa ham, hvilket vel er medvirkende til, at han ikke modstaar Fristelsen til at træde i et intimt Forhold til en ung Kvinde Gunhild, som han kort efter sin Tiltrædelse har viet til et af hendes Bysbørn, næsten helt mod hendes Vilje. De Konflikter, dette Forhold skaber, er skildret med en Finfølelse, som gør det muligt for enhver at nyde denne Bog, der indeholder saa meget godt og interessant. Den protestantiske Tankegang, der af og til spores, vil næppe kunne genere en tænkende Katolik, der f. Eks. nok ved, at ikke Mangel paa Kærlighed til Ægtefællen gør et Ægteskab ugyldigt, hvorimod den ovenfor omtalte manglende frie Vilje, der ligefrem gør Gunhild hadefuld mod David Finne, er af afgørende Betydning.

Det er selvsagt en tung Handling. Livet i en saa nordlig By er ikke let at leve, og saa ligger Begivenhederne mere end hundrede Aar tilbage i Tiden, men den, der kan lide Læsning af den Art, vil være særdeles tilfreds med at have stiftet Bekendtskab med Forfatteren, der jo iøvrigt har skrevet Trilogien »Christianus Sextus«.

V. S.

Jord og Blæk

Dandig og Seedorf: »Havedyrkerens ABC« (Ejnar V. Olsen).

Vi har modtaget denne lille billige Haandbog, der er et Led i Forlagets Serie »Nyttebøger«. Nogen »katolsk Censur« kan vi ikke underkaste denne Samling Raad om Arbejdet i Blomster- og Køkkehaven. Men derfor er den ikke uden Interesse for vort Synspunkt. Kristendommen er ingen Ven af Storbyen og det rodløse Liv fjernt fra de reelle Værdier. I adskillige af de stærkt industrialiserede Samfund leder Katoliker en Bevægelse tilbage til Jorden og Landet. Selv i vort Landbrugsland er der mange Bymennesker, hvis hele Levesæt vilde ændres i gavnlig Retning, naar de i Arbejdet med en Smule Jord kom i Kontakt med Naturens uforanderlige Love. Kan saadan en Stump Bog, der kun er beregnet paa de første Begyndere, lokke en og anden i den rigtige Retning, fortjener den al mulig Udbredelse. Forær den til en haabløs Kontormand; Jord slider Blæk af Fingrene.

T. T.

Pauluskredsen

Vil De gøre noget for at hjælpe Folk til den rette Forstaaelse af Daaben, saa forær Forældre og Faddere Pater *Martindales: »Hvad foretager Præsten stg ved Døbefonten?«* Den udkommer midt i Maanedan og koster Kr. 1,25, men man kan købe 25 Eks. for Kr. 15, hvis man forudbestiller dem nu. Bestil Bogen hos Pauluskredsen, Frederikssundsvej 225, København Brh., Bella 1700.

Røntgenapparater

Diathermi

Kortbølge-Apparater

København N.

Aaboulevard 32

Central 10975

Th. Frobenius & Co.

Kirkeorgelbyggeri

KGS. LYNGBY Telefon 755 og HORSSENS Telefon 498

Har bygget Orglerne i:
Rosenkrans Kirken, København, St. Vincents Kirke, Helsingør,
Immaculata Kirken, København, Katholsk Kirke, Ålborg,
Katholsk Kirke, Silkeborg, Sct. Annæ Kirke, København,
Sct. Laurenti Kirke, Roskilde.

Du, som er i Himlen

ANDEN ARTIKEL

I den forrige Artikel var vor Opmærksomhed udelukkende henvendt paa det lille Ord »du«, det første af de fem, der staar i Overskriften. Meningen var, vi skulde komme i det rette Forhold til Gud. Imidlertid indeholder Ordene endnu andre Ting, som har stor praktisk Betydning for dem, som vil bede godt.

Vi har sikkert alle gjort den Erfaring, at der er noget i os, der til Stadighed forsøger at forstyrre den under Bønnen nødvendige Ro og Samling. Jeg tænker paa vor Fantasi. Ikke sjældent optræder den som en fjendtlig Magt, der vil ødelægge det hele for os. Ligesom man er nødt til at lænkebinde en sindsyg, der er farlig for sine Omgivelser, saaledes er mange nødt til at tøjle deres Fantasi, hvis de ikke ligefrem vil blive begravet under dens Drømmerier og Løgne. Dens Adfærd minder tit om hin snakkesalige og løsslupne Kvinde, som skildres i Ordsprogenes Bog (7,10 f.) Hun kan ikke sidde stille hjemme hos sig selv, hun maa ud og lægge Baghold for andre, snart lige foran Gadedøren, snart længere nede paa Gaden eller henne ved et Hjørne. Stor er Fantasien Indflydelse paa hele vort indre Liv. Den adspredt, den bedrager, den frister. Paa den anden Side kunde den gøre uhyre meget godt, hvis den blev stillet i det godes Tjeneste. Saa snart den nemlig ved sin Livlighed, Rigdom og Kraft griber Motiverne til Forsætter og Beslutninger, eller fremtryller et herligt Billede af den Bedrift, som skal udføres, yder den usigelig stor Hjælp, og ved dens Assistance bliver baade Bønnen og Dyden en forholdsvis let Sag.

Af denne Grund er det saa vigtigt, at vor Fantasi i Bønnens Time og i det hele taget i Herrens Tjeneste bliver holdt og

vænnet til det nyttige og værdifulde. Det var i hvert Fald vor Frelseres Standpunkt. I sin Undervisning benyttede han Naturen som Guds Billedbog og Livets Hændelser som Illustration til de overnaturlige Sandheder, han vilde lære os. Med sine Ligelser og Symboler ønskede han at komme vor Fantasi til Hjælp og at anvende den som positiv Kraft i Dydens Tjeneste. *Det samme gør han ogsaa i Fadervor.* Før vi frembærer vore Bønner for vor Gud og Fader, skal vor Fantasi forestille sig enten den Stjernehimmel, der breder sig som en Hvelving over vore Hoveder, eller benytte sig af det Syn, som Johannes skildrer i sin Aabenbarings 4. Kapitel. Apostlen ser Gud sidde i Himlen paa sin Herligheds Trone og 24 Ældste omkring den samt 4 levende Væsener ved den. Beder vi vort Fadervor paa denne Maade, bliver denne Bøn en Opdrager for hele Livet. Vor indre Erkendelse vænner sig til at stige opad fra Naturen til det guddommelige, og nedad fra det guddommelige til Naturen, idet man til Stadighed spørger: Hvor finder jeg i den synlige Verden og navnlig i Menneskelivet en Illustration til denne eller hin guddommelige Sandhed?

Men der er endnu mere i de faa Ord: »Du, som er i Himlen«. De skal nemlig paa Forhaand fastlægge, *hvad vi skal bede om*, naar vi vil bruge Herrens Bøn. Al vor Tryglen om Hjælp i jordiske Ting og Anliggender er værdiløs og en Kristen uværdig, hvis det jordiske, vi beder om, ikke bliver et Middel til at opnaa de evige Goder og komme Gud nærmere. Hvad i al Verden nytter Skridt ved Siden af Vejen, eller Opnaaelse af Ting, som fjerner os fra vort evige Maal? Den Slags er jo ikke nogen Velgerning, men snarere en Straf og Tegn paa et fjendtligt Sindelag. Baade under vor Bøn og i al

vor Gøren og Laden, saa længe der er Aande i os, skulde vi huske Apostlen Paulus' Ord: »Naar I er opstandne med Kristus, saa søg det, som er oventil, hvor Kristus sidder ved Guds højre Haand. Stræb efter det, som er hist oppe, ikke efter det, som er jordisk« (Kol. 3,1). At søge det himmelske, dertil er vi jo blevet skabt og kaldet og genfødt i Daabens Vand og ved den Hellegaand. Al vor Attraa og Længsel paa vor jordiske Pilgrimfærd maa kunne udtrykkes ved de to Ord: »*Sursum corda*«, Hjerterne opad til ham, der som hele Skabningens Herre i sin guddommelige Herligheds Fylde og Kraft sidder paa Evighedens Trone! Han er vort eneste Maal og Kilde til hver en Naadegave, der fører os nærmere hen til ham.

Ikke blot uværdigt, men ogsaa den største Ulykke for en Kristen er det at gøre det jordiske til Livets Hovedattraa og Maal. Vi er nu engang ikke skabt for det tomme og forgængelige; for det, der som det lavere staar under os. Vi er bestemt for det evige, for det, der virkelig kan mætte vor Sjæl og vort Hjerte; for det, der drager os opad til det, der staar højere end vi. Skönt det jordiske er uundværligt i vort korte Liv i den synlige Verden og under vort daglige Arbejde, saa indtager det dog kun en underordnet Plads og maa aldrig være Maal, men kun Middel til at finde Vejen til ham, som »er i Himlen« og som venter sine Børn hjem til Faderhuset med de mange Boliger, hvor vor Frelser har lovet at ville berede dem en Plads. F. K.

Kaffemærker?

Feriehjemmet i Trørød har modtaget saa mange Rationeringsmærker fra Ugebladets Læsere. Men skulde der være nogen, som kunde afse lidt af de dyrebare Kaffemærker? Hjemmet har faaet et venligt Tilbud om en ret stor Portion Kakao, men der skal selvfølgelig afleveres Mærker. Baade Mærker fra det gamle og det nye Kvartal kan bruges. De bedes sendt til Institut S. Joseph, Østerbrogade 7 D, København Ø., eller til Ugebladets Redaktion.

Den gyldne ABC

III. Salmistens Nødraab

Salmens Tema er Lovprisning af Loven. Men den udtrykker ogsaa lidenskabeligt, at Loven adlydes trods store Vanskeligheder og ligefremme Forfølgelser. Hvorfor? Var Vanskelighederne kun personlige for Salmisten selv, eller var det hele Folkets? Det er et Spørgsmaal, man sjældent kan stille det Gamle Testamente. Israelitten følte sig som en organisk Del af sit Folk: hvad Folket led, led ogsaa han, og hans egne Lidelser vedkom alle hans Landsmænd. »Vanskelighederne« var derfor rimeligvis *baade* personlige og nationale. Hvornaar var de særligt tunge? Under Landflygtigheden, da Folket levede i den største Ydmygelse blandt Hedninger, men ogsaa som aldrig før samlede sig om at granske Loven og lutre sin Aand. Blev Salmen da skrevet den Gang? Det er altid svært ud fra indre Kriterier at afgøre, *hvornaar* en Salme blev »skrevet«. Der var forskellige samtidige Versioner af samme Salme. Salmer blev »moderniseret«, ligesom (desværre) Renaissance-Forfatterne gjorde det med gamle Hymner. Vi kan derfor ikke fastslaa, at David skrev hele denne Salme eller dens oprindelige Version, og heller ikke, at han ikke gjorde det. Det betyder dog ikke stort for os.

Lad os nu først samle Eksempler paa Salmistens Udtryk for den Nød, han lider, og som han til Stadighed »opvejer« ved at erklære, at han trods alt holder fast ved Loven.

Salmen begynder ikke som saa mange andre med et kvalfuldt Raab. Nøden faar kun Udtryk hist og her i Salmen. »Jeg vil holde dine Bud. Forlad mig ikke nogensinde« (8). »Jeg er en fremmed paa Jorden; skjul ikke dine Bud for mig« (19). »Tag denne Forhaanelse og Foragt bort fra mig; thi jeg har tagtet efter dine Befalinger«

(22). »Skønt Fyrster indtager deres Sæder og taler imod mig, vil din Tjener dog eftertænke dine Domme« (23).

Det sker, naar han siger, at hans Sjæl klæber til Støvet (25), og at hans Liv er helt bøjet ind over sig selv (28). »Borttag«, trygler han, »den Forsmædelse, jeg frygter saa saare« (39). Jeg tror ikke, vi kan lægge Vægt paa det malende latinske Ord *amputa* — amputer; skær det helt bort fra mig! Men naar vi finder Ordet *humiliare* og dets Afledninger, vil jeg gerne have, at vi skal fastholde den bogstavelige Betydning af Latinen: at blive slaaet helt ned til Jorden (*humus*: Jord). »Det er dit Ord, som trøster mig i min Ydmygelse (*humilitate mea*)« (50). »Før jeg blev ydmyget, syndede jeg; derfor er det, at jeg (nu) holder dit Ord« (67). »Jeg ved, Herre, at dine Domme er retfærdige; det er i din Troskab mod mig, at du har ydmyget mig« (75). »Det er godt, at du har ydmyget mig, saa jeg virkelig kan lære dine Befalinger« (71). »Havde din Lov ikke været min stadige Tanke, var jeg maaske omkommet i min Ydmygelse« (92). »Jeg er fuldstændig, fuldstændig ydmyget, Herre, men før mig til Livet efter dit Løfte« (107). »Se min Ydmygelse og udfri mig; thi jeg glemmer ikke din Lov« (153).

Den nøjagtige Modsætning hertil er naturligvis den »stolte« Mand. Vi behøver ikke at opdynge Citater, men se f. Eks. Versene 21, 51, 69 og 78. Og hvad der siges om den »stolte« kan udvides til »Synderen« eller det »gudløse« Menneske i Almindelighed, som Salmisten næsten altid beder om at blive befriet for, *fordi* han selv har holdt Guds Lov.

Skønt disse Sætninger ikke nødvendigvis behøver at anvendes paa den nationale Ydmygelse, har de langt dybere Betydning i en saadan Anvendelse.

Andre Sætninger maa absolut rumme mere end noget rent personligt. De ondes Snarer har ompændt ham paa alle Sider — dog glemmer han ikke Guds Lov! (61). De hovmodiges Sletthed har vist sig mangfoldig overfor ham; men af hele sit Hjerte forsker han Herrens Bud (69, sml. 77 og 78).

Men det er fra det 81. Vers, at hans dybe Nød virkelig begynder at udtrykke sig. »Min Sjæl sygner hen af Længsel efter din Frelse — mit Haab holder urokkeligt fast ved dit Ord. Selve mit Syn svækkes, naar det ser efter din Forjættelse; mine Øjne spørger: »Naar vil du trøste mig?« »Hvor mange er vel din Tjeners Dage? (d.v.s. kun ganske faa). Naar vil du holde Dom over dem, der forfølger mig? De ugudelige fortalte mig Fabler... men ikke som din Lov! De ugudelige forfølger mig... hjælp mig! Næsten, næsten har de tiltetgjort mig paa Jorden... dog svigter jeg ikke dine Bud« (81-87). »Synderne ligger paa Lur for at ødelægge mig« (95). »Jeg bærer mit Liv i mine Hænder... Synderne lægger Snarer for mig... Det er Tid at handle, Herre! De ødelægger din Lov« (109-114). Og for nu ikke yderligere at forlænge en trættende Oprensning af Tekster: »Fyrster har forfulgt mig uden min Skyld — men mit Hjerte har kun Frygt for dine Ord« (161).

C. C. Martindale S. J.

Skabelse og Udvikling

fortsat fra Side 358

Forstaaelse af Teksterne og Billedtalen, men ingen Udviklingsteori vil kunne bortforklare den udødelige, aandelige Menneskesjæl.

Da Udviklingslærens materialistiske Tilhængere har brugt deres Hypoteser imod Kristendommen, tvinges Kristne til at se paa Udviklingslæren. Men de finder ikke, at den siger det, som de angribes for, de føler sig ikke foruroeligt af Udviklingsteorien, som ikke i sig selv, men kun i visse Fortolkninger forvansker Sandheden.

Doktor Johnsons Dom

af G. K. CHESTERTON

F O R T S A T

SWIFT: De synes at have middelalderlige Meninger i mange Sager. De forstaar ikke den amerikanske Kvinde, hvis De tror, hun passer til Taalmodige Grizel's Rolle.

JOHNSON (*vender sig mod ham*): Jo, min Herre, den Taalmodige Grizel kan med god Grund staa som Mønster for Deres Hustru som for enhver Kvinde. Vi læser, at hun gjorde sin Pligt under mange svære Prøvelser, af hvilke den tungeste bestod i at være gift med en Nar. (*Vender sig fra dem og gaar over til modsat Side, hvor han møder Grant, som vender tilbage*).

GRANT: De maa ikke gaa endnu, Doktor. Ian Maclean kommer netop nu med sin Sækkepibe.

(*Sækkepibelyd høres, og Ian gaar tværs over Scenen spillende af fuld Hals*).

GRANT: Det er Maclean'ernes Maade at spille paa, og den er ret enestaaende. De gaar et langt Stykke frem og saa tilbage igen. Det giver Indtryk af Lydens Stigen og Dalen. Jeg synes, det er smukt at høre denne mærkelige Musik svulme op til et æggende March og saa langsomt svinde bort.

JOHNSON: Jeg er enig med Dem, min Herre. Det er smukt at høre den svinde bort!

GRANT: Jeg er bange for, at det kan forstaas paa to Maader; men jeg forsikrer Dem, at Sækkepibebenen er en ægte og meget krævende Kunst. Mennesker studerer den et helt Liv; den er meget vanskelig.

BOSWELL: Sikkert. Det maa være særdeles vanskeligt.

JOHNSON: Jeg vilde ønske, det var umuligt!

GRANT: Ja, men hvad er der dog blevet af Deres jacobitiske Entusiasme, min Herre? Det er jo selve den Melodi, til hvilken Deres loyale Klansmænd døde ved Celloden.

JOHNSON: Det forundrer mig ikke, at de døde! (*Vender sig pludseligt og raaber over til Swift*). Naar De sammenligner Dem selv med Højlænderne, vil jeg anbefale Sækkepiber til den amerikanske Hær. De vil finde dem vel egnede, for de behøver ikke andet end Opblæsthed. (*Gaar ud af Scenen i Raseri, efterfulgt af Boswell og Grant*).

SWIFT (*ophidset*): Den gamle Mumie! Det gamle Fæ! Jeg kunde lide at —

MARY (*holder ham tilbage*): Nej, John, nu ingen Scener i min Salon!

SWIFT: Giv mig Flaget. Jeg kunde kvæle ham med det. Jeg kunde hejse det op i Øens højeste Træ.

MARY: Sommetider tvivler jeg paa, om du rigtigt egner dig til at være hemmelig Agent.

SWIFT: Aa, det betyder ikke noget i et Hul som dette her. Og han er kun en eller anden gammel Skolemester. Vi kommer ikke til at se ham oftere. (*Farer ud*).

MARY: Jeg har en Fornemmelighed af, at vi skal se ham igen.

(*Moira træder ind, og de to Kvinder begynder at sætte Tesagerne til Side og slukke Baalet*).

MARY: De har Børn, ikke sandt? Der var nogen, som sagde mig, at De havde Børn.

MOIRA: Jeg har to Sønner og en Datter.

MARY: Jeg vilde saa gerne se Deres Børn. Lige siden jeg kom hertil, og Folk sagde, hvor vildt og ensomt et Sted det er, har jeg tænkt paa, at det maa være en vidunderlig Legeplads for Børn.

MOIRA: Ja, jeg er selv født her paa Øen, og jeg legede i Skoven og roede paa Havet, og det var et dejligt Sted. (*Ian gaar igen over Scenen, stadig spillende for fuld Kraft*). Men naar Pigerne vokser til, faar de andre Ting at bestille.

MARY: Og naar Drengene bliver voksne?

MOIRA: Drengene bliver aldrig voksne.

(*Stars and Stripes glider til Vejrs bag Træerne, viftende for Vinden*).

TÆPPE

ANDEN AKT

Scenen forestiller Mr. og Mrs. Swifts Lejlighed i London. Væggen er i Hovedsagen dækket af Bøger, og der ligger Dynger af Bøger og Papirer paa Bordet. I Forgrunden staar et mindre Bord og paa den ene Side er der en Sofa. I Baggrunden fører en Dør til et indre Værelse, og ved Siden af den er der en Slags Alkove i Væggen med Siddeplads. Swift sidder ved det store Bord og læser; han er klædt i en blomstret Slaabrok fra den Tid. Mary er fuldt paaklædt til Modtagelse og gaar uroligt frem og tilbage i Værelset.

MARY: John, du maa virkelig gaa ind og klæde dig om. Disse Mennesker kommer lige straks.

SWIFT: Javel, min egen Ven, javel. (*Bliver ved med at læse*). Hvor mon andet Bind er af dette Værk? Ved du det?

MARY: Mener du den Bog, som den franske Dame laante dig? Jeg satte den paa Plads. (*Gaar hen imod Reolen*).

ARNOLD BUSCK

INTERNATIONAL BOGHANDEL
Stort Lager af dansk og
udenlandsk katolsk Litteratur
Hurtig Forskrivning fra Udlandet
Kjøbmagergade 49 . Telefon Central 2453

C. J. Schledermann & Sønner

MURERMESTRE . ENTREPRENØRER
Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122

Jernbeton
Murermester ved Sct. Maria Hospital

SWIFT: Du skal ikke ulejlige dig med den, min Ven. Det gør ikke noget. Jeg tager den selv, naar jeg skal bruge den. Sæt dig lidt ned; du maa være træt.

MARY: Ja, jeg er lidt træt.

SWIFT: Ja, men saa sæt dig ned. Sæt dig paa Sofaen.

MARY: Ja. (*Gaar hen til Reolen og bringer ham Bogen*).

SWIFT: Tak, Tak skal du have. Men det var virkelig ikke Mening. Bare du vilde hvile dig lidt paa Sofaen.

MARY: Der ligger Bøger paa Sofaen. (*Begynder at flytte dem paa Plads i Reolen*).

SWIFT (*med opgivende Røst*): Hvorfor skal du dog flytte Bøgerne? Du sagde, du var træt.

MARY: Jeg er træt af at se dem ligge og flyde.

SWIFT: Jeg tror ikke, jeg rigtigt forstaar, hvad du mener med, at du er træt af at se noget.

MARY: Jeg er meget træt af at se den Slaabrok, naar Folk kan komme paa Besøg om to Minutter. Den franske Dames Bog maa være meget interessant.

Fortsættes

Kristi Legemsfestprocession i Horsens

Søndag den 22. Juni

Politiet har givet sin Tilladelse til, at der afholdes Procession som sædvanligt fra Kirken til Sølyst. Gudstjenesten begynder Kl. 10. Højærværdige Pater Lønskov fra Aarhus prædiker. Processionen gaar fra Kirken ca. Kl. 11 1/4. Der vil kunne faas Middagsmad paa Sølyst for Kr. 2,50 pro persona — 2 Børn under 12 Aar paa een Billet. — Man maa have sendt Pengene i Forvejen, saaledes at de er mig i Hænde senest Fredag den 20., for at være sikker paa at faa Middag. Postkonto: Monsignore I. Olrik, Katolsk Sognepræst, Horsens, Konto Nr. 7964. Om Eftermiddagen Kl. 3 1/2 er der Møde i Sølyst Park, hvor Pater Lønskov holder Foredrag.

I. Olrik.

Kristi Legems-Fest i Roskilde

Søndag den 15. Juni

Kl. 7 stille Messe, Kl. 9 Levitmesse og Procession ad Frederiksborgvej og rundt til tre Altre i St. Mariæ Hospitals Have. (Hæfter med Processionssalmerne à 10 Øre).

Skolens Legesal staar til Disposition for udenbys Deltagere. Her kan medbragt Mad nydes. Kaffe, Øl, Sodavand faas billigt.

Kl. 14,30 Festandagt i Kirken. Derefter Menighedsmøde i Skolens Festsal. Forfatterinde Fru Karen Plovgaard taler om »Nogle danske Valfartssteder« og Pater Dr. Otto om »Kirken og vi«.

Alle er velkommen.

Sankt Knuds Kirke, Fredericia

Søndag d. 15. Juni holdes (i Tilfælde af gunstigt Vejr) efter Højmessens Kl. 9,30 Kristi Legems-Procession i Haven.

St. Ansgars Kirke

Torsd. 12. Juni, Kristi Legemsfest. Stille Messe Kl. 6, 7 og 8. Pontifikalmesse Kl. 10. Festprædikenen og Processionen er henlagt til samme Aften Kl. 19,30, saa alle, især de unge, kan komme med. De unge Piger fra Kongregationen og Sognets Spejdere og Ulveunger deltager i Processionen.

Rosenkranskirken

Kristi Legemsfest, Torsd. 12. Juni (befalet Festdag) 6 og 7 stille Messe, 8 Levitmesse, 10 stille Messe, 19 1/2 Festandagt med Prædiken (betragtes som alle Kongregationernes afsluttende Møde). Hver Aften 12.—20. Juni Sakraments-Andagt med Velsignelse.

Jesu Hjerte Kirke

Sønd. 8. Juni Kl. 8 1/2 Fælleskommunion for de unge Mænds Kongregation. Mand. 9. Juni Kl. 20 Møde for de unge Mænds Kongregation. Studiekreds: Rundskrivelsen om Ægteskabet. *Kristi Legemsfest*: Kl. 6, 7, 7 1/2 stille Messe, Kl. 8 1/4 Sangmesse med sakr. Velsignelse. Kl. 10 Højmesse (uden Prædiken). Kl. 19 1/2 hele Oktaven igenem, Sakramentsandagt.

St. Antoni Kirke (Brønshøj)

Sønd. 8. Juni. Sommermarked hele Dagen. Se Programmet andetsteds i dette Nummer. Torsd. 12. Juni, Kristi Legemsfest. Stille Messe Kl. 6,30 og 9. Hver Aften i Oktaven Andagt Kl. 8.

St. Knud Lavard Kirke (Lyngby)

Hver Søndag 8 1/4 stille Messe, 9 1/2 Sangmesse med Prædiken. Torsd. 12. Juni, Kristi Legemsfest (befalet Helligdag), 7 stille Messe med Prædiken, 9 1/2 Sangmesse, Te Deum, Sakramental Velsignelse.

Frank Andersens Fond

Formaal: Katolsk Ugeblad gratis til ubemidlede Unge

Vi har endvidere haft den Glæde at modtage:

J. R.	4.80
Mærkater ved E. M. Spetzler	13.—
»Soleklar«	15.—
Mærkater ved	
Katolsk Bogsalg	10.20
Rene Nielsen	2.14
A. Koch	1.—
Fra Katolsk Radioklub, København	15.—
Ialt	61.14
Tidligere indkommet	4918.65
Fondets Formue	4979.79

Hjertelig Tak!

Nu dages det, Brødre! Som man ser, mangler der kun Kr. 20,21 i at naa de 5000 Kr. Forhaabentlig kan vi allerede i næste Nummer meddele, at det smukke, runde Tal er overskredet.

Bidrag modtages fremdeles paa Post Konto 1087, Frank Andersens Fond, København N.

Ordrup K. U. K.

Grundlovsdag d. 5. Juni Kl. 14: Cykletur til Farum. Start fra Femvejen. Vi haaber, det bliver mindst lige saa stor en Succes som sidste Aars Grundlovsdags-Tur.

Samlere af Ugebladet

Dersom nogen vil have »Katolsk Ugeblad« fra Februar 1940 til Dato, kan Bladene faas ved Henvendelse til H. Marcussen, Grønlands Allé 41, Rødovre pr. Vanløse.

Salg og Udlejning af Lysbadelamper og alle elektromedicinske Apparater.

Dansk Røntgen-Teknik A/S

København Telf. 4229 Aarhus Telf. 6545

Leverandør til de katolske Hospitaler

BATAVIA

den ideelle Java-Kaffeerstatning nærmere kan ikke naaes sendes over hele Danmark

Aage Andersen

Amagerbrog. 22. Amg. 730 . 9505 Batavia Kaffe St. Kongensg. 36-38 Central 3574

Tre lukkede Retræter i Roskilde

For ældre Damer: Fra Søndag Aften d. 20. til Torsdag Morgen d. 24. Juli.

For unge Damer: Fra Torsdag Aften d. 24. til Mandag Morgen d. 28. Juli.

For Herrer: Fra Mandag Aften d. 28. Juli til Fredag Morgen d. 1. August.

Retræten ledes af Pater *J. Quaed-
vlieg*.

Prisen for de tre Dage er 10 Kr.; men hvis der forlanges Eneværelse, er Prisen 15 Kr. (Værelset maa forudbestilles).

Tilmeldelser, der kun besvares, hvis alt er optaget, sendes til Sognepræsten i Roskilde, til hvem man ogsaa bedes sende Afbud i Tilfælde af, at man bliver forhindret.

Der medbringes almindelige Toilet-sager. Salmebog, Kristi Efterfølgelse — og Rationeringskort.

Valfarten

Meddelelse baade til Københavns og Ordrup K. U. K.

Husk at reservere Søndag d. 22. Juni til Aarets store katolske Begivenhed: Valfarten til Haraldsted. Sidste Aar var vi mange K.U.K.ere, men i Aar maa der overhovedet ikke mangle een. I har paa vore Møder tit hørt, med hvilken Begejstring vi, der deltog sidste Aar, har omtalt denne Valfart som noget af det smukkeste og største, vi havde oplevet. — Vil du gaa Glip af den Oplevelse i Aar?

Maaske er der en Del, der ligesom sidste Aar kunde tænke sig at køre paa Cykel derned og overnatte i Telt eller i Lade. Dem vil

vi gerne have Besked fra omgaaende. Man bedes meddele: Hvor mange Deltagere, om man har Telt, og i saa Fald, hvor mange ledige Pladser, man har i Teltet, altsaa Pladser, vi kan disponere over til dem, der ikke har Telt), og paa hvilket Hold man starter. Vi sender 2 Hold af Sted. 1. Lørdag d. 21. Kl. 16 og 2. Lørdag d. 21. Kl. 20. Mødested for begge Hold er: Hjørnet af Roskildevvej og Peter Bangs Vej. — Alle Meddelelser om Deltagelse sendes senest d. 14. Juni til Birger Hutter's, Haandværkerhaven 21, NV., eller Harald Guldager, Eigaardsvej 26, Charlottentlund. — Husk, det gælder for alle K. U. K.ere. — Meddelelser, der kommer efter d. 14., kan ikke vente at komme i Betragtning. — Vær venlig i Meddelelsen ogsaa at opgive Telefon-Nr., hvis I har et.

ALTERLYS

i alle Størrelser

og iøvrigt

Stearinlys og Vokslys

af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER

København

Katolske Begravelser

Ib v. Benzon

aut. katolsk Bedemand
Tlf. 6536 . Smallegade 13
Privat Fasan 1866

Sæt Radioen paa Ration

læs en god Bog det er sundere for Nerverne

Knud Rasmussens Boghandel Vesterbrog. 60
Leverandør til Sct Knuds Skole

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas Autogensvejseværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

C. Gerlach & Søn's Eff.

W. Deleuran

Edsvoren Messevinsleverandør

Fredericia

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

Robinson, Andersen & Co. A/s

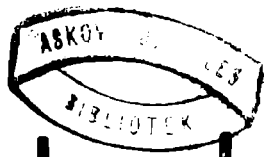
Hellerup

Export af friske og preserveede Æg

Fabrikation af frosne og sealede Æg og Ægprodukter

28 Filialer over hele Landet

<p>AABENRAA</p> <p>»CIMBRIA«</p> <p>Tømmerhandel, Aktieselskab Telefoner: 2006, 2007 og 2008</p> <p>Træløst Bygningsartikler, Støbøgods Leverandør til den nye kat. Kirke</p>	<p>HILLERØD</p> <p>Albert Andersen Centralvarme . Blikkenslager . Skifferdækker Exam. aut. Gas- og Vandmester</p> <p>Møllestræde 6 . Tlf. Hillerød 24 Lev. til den katolske Menighed</p>	<p>NYKØBING F.</p> <p>Johannes Madsen Elektr. Installatør Nykøbing F. Installationer St. Kirkestræde, Tlf. 684 Leverandør til katolsk Menighed</p>
<p>Niels A. Nielsen & Søn Malmestere</p> <p>Telefon 528 Farve- og Tapethandel Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Kai Petersen Isenkram, Glas, Porcelæn Helsingørgade 18 . Tlf. 194 Leverandør til Gribsholm</p>	<p>A-S Lolland-Falsters Kulkompagni KUL.KOKES.CINDERS Nykøbing F. . Tlf. 626, 945 Leverandør til kat. Institutioner</p>
<p>J. Thorsmark Uhr og Optik Aabenraa . Grundlagt 1864 Storegade 10 . Telefon 26 73</p>	<p>Alex Christensen Aut. Installatør Torvet 9 . Hillerød . Tlf. 371 Lev. til den katolske Menighed</p>	<p>ROSKILDE</p> <p>Mønsterbageriet Olsgade 24 . Tlf. 1365 Anbefaler sig med 1. Kl.s BAGERI & KONDITORI Alt i Isanretninger og Desserter</p>
<p>ESBJERG</p> <p>Kontantforretningen M. R. Jørgensen Kongensgade 25-27 Alt i Sengendstyr og Manufaktur Lev. til St. Josephs Hospital</p>	<p>KOLDING</p> <p>Berring, Larsen & Co. A/S KUL-IMPORT . KOLDING Tlf. 1850 (3 Lin.) . Leverandør</p>	<p>SLANGERUP</p> <p>Slangerup Mejeri Slangerup . Tlf. 48 1. Kl.s Produkter Leverandør til gl. Farumgaard, Farum</p>
<p>Florian Sørensen Skolegade 17, Esbjerg Alt i Boligmontering Lev. til de katolske Institutioner Telefon 934, Privat Telefon 632</p>	<p>Slagterludsalget Haderslevvej 2 . Tlf. 1951 . 1952</p> <p>1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinekød . Konserver Leverandør til St. Hedvig Klinik</p>	<p>Støt Frank Andersens Fond Postgiro 1087</p>
<p>HILLERØD</p> <p>P. M. Petersen Malermester Hillerød Farve- og Tapethandel Frederiksgade 8 . Telefon 370 Lev. til den katolske Menighed</p>	<p>Annoncér i „Katolsk Ugeblad“ fælles for læg og lærde, for By og Land, for unge og gamle</p>	<p>P. G. Vintersborg Tagensvej 13. Tlf. 818 Tømrermester . Bygningssnedker Lev. til St. Elisabeth Søstrene</p>
<p>Herlufholm Dampmølle og Brødfabrik A-S Telefon Næstved 31 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>NÆSTVED</p>	<p>P. G. Vintersborg Tagensvej 13. Tlf. 818 Tømrermester . Bygningssnedker Lev. til St. Elisabeth Søstrene</p>
<p>H. O. Christensen Kindhestegade 4 . Telefon 251 Blikkenslager, aut. Vand- og Gasmeester Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Næstved Kul- og Koks Kompagni Aktieselskab Ny Havn . Telefon 1420</p>	<p>Næstved Mælkeforsyning v. Axel Andersen . Kildemarksv. 35 leverer Byens bedste Sødmælk</p>
<p>Næstved Tømmerhandel ved T. A. Meding . Tlf. 1478 (3 Lin.) Træløst & Bygningsartikler</p>	<p>URE OG BRILLER Arndt Nielsen Jernbanegade 2, Telefon 543</p>	<p>C. C. Christensen Bageri og Konditori Præstøvej 6 B . Telefon 1010 Lev. til de katolske Institutioner</p>
<p>C. V. Gørgens Kolonial . Delikatesser Præstøvej 45 . Tlf. 582 Leverandør</p>	<p>C. Mortensen Murermester Gallemarksv. 23 . Tlf. 1349 Lev. til kat. Menighed.</p>	<p>N. Juel Pedersen Glarmester Rainsherred 13 . Tlf. 158 Leverandør til St. Elisabeth Hospita</p>
<p>Evald Nielsen Malermester St. Mortensgade 5 . Tlf. 659 Ny Østergade 11 Leverandør til katolsk Menighed</p>	<p>Claudi Hansens Eftf. Linoleumsbelægning Leverandør til St. Elisabeths Hospital</p>	<p>V. Pinkert aut. elektr. Installatør Riddergade 10 . Telefon 663 Leverandør til den kat. Menighed</p>

Katolsk

Ugeblad

Messen i Bolsano

St. Peter og St. Paulus

Opfordring til de unge

Blodet, som er Livet

Valfarten næste Søndag

Munkemel

Odense Klædefabriks Udsalg A-s

Tlf. 1776 Odense lige over for Elektricitetsværket
Klædevarer . Kjolestoffer . Bomuldsvarer
Gardiner . Hvidevarer . Senge og Sengeudstyr

Kul, Koks, Brænde og Havegrus

Emil Jensen . Overgade 60 . Tlf. 3536
Vognmands- & Brændselsforretning
Lev. til St Josephs Hosp. og den kath. Menighed
ODENSE

Familie- Færdsels- og kombineret Grundejerforsikring Forsikrings Compagniet

for Kongeriget Danmark

Telf. 10,093

Amaliegade 31 B

Giro 2107

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører
Frederiksholms Kanal 6, Kbh.
Tlf.: 12,166 og 12,161

HANDELSBANKEN

==== Aktiekapital Kr. 50.000.000 Reserver ca. Kr. 33.000.000 ====

Alle Bankforretninger udføres
34 Afdelinger i København og Omegn
54 Filialer og Kontorer i Provinsen

HOVEDKONTOR: HOLMENS KANAL 2. TELF: 8600

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS

NØRREGADE 15

TELF. 9270

RECK'S OPVARMNINGS COMP. A/s

Esromgade 15. København N. Telef. 7480

Centralvarmeanlæg af enhver Art

Køkken-, Vaskeri-, Desinfektions- samt Tørrestueanlæg m.m.

RECK-STAAKEDLER

Thor's kemiske Fabrikker A/s

Thorasvej 12, N.
Central 2910
1412

Alle Slags Sæber og
Rengøringsartikler

Lev. til Hospitaler og Institutioner

N. P. Nielsen Brændselsforretning

Vodroff Tværgade 4, Telefon Vester 601

KUL, KOKS, og BRÆNDE

Axel Steckhahn

Kolonialvarer og Delikatesser
Gamle Kongevej 155
Telefon 8016

Leverandør til katolske Institutioner

S. L. Møllers Bogtrykkeri

Dansk Reproduktionsanstalt

Rosenørnsallé 29 . København V
Telefoner: 4295, 13,504, 2207

Mark Poulsen & Rønne INGENIØRER

Pr. Mariæ Allé 1 A - København V.
Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg
Telefon 8533

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros

Ryegade 106

Telefon Central 408

C. & L. Tofte . V. Reusch

Blikkenslager

Aut. Gas- Vand- og Sanitetsmester

Sct. Poulsgade 42 . Telefon Palæ 533

Privattelefon Palæ 1373

Udfører Arbejdet ved Benediktinerindeklosteret

ROBERT HANSEN

1. Kl.s Kød, Flæsk og Paalæg

Amagerbrogade 212 A . Amager 6390

Leverandør til de katolske Institutioner

Men Blodet, som er Livet ...

Det er en Kendsgerning, at Smagen af Blod bringer en vis Vildskab eller Galskab med sig. Vi læser om Dyr, der er opvokset i Fangenskab og har været ganske tamme og medgørlige, saa de tilsyneladende har mistet al deres Naturs Vildskab, indtil de en Dag tilfældigt kommer til at smage Blod. Øjeblikkelig hører de »Vildmarkens Kalden«; og deres Forfædres utæmmede Kræfter, som saa længe har været bundne, bryder ud i vildt Raseri.

Ogsaa Menneskene synes under Kamp at vende tilbage til et tidligere Stadium i deres Udvikling. Civilisationens Aarhundreder glider fra dem, og de er atter tilbage i en Verden af »Tænder og Kløer«. Den lange Selvkontrol med de vilde Instinkter er pludselig tabt, og de primitive Lidenskaber, de saa langsomt har faaet undertrykt paa Vej mod Friheden, tager atter Styret. De Grusomheder under Krig, som alle Nationer er blevet heskyldt for, er det nødvendige Resultat af at vække Ønsket om at ihjelslaa. Og hvad der gælder en disciplineret Hær, passer endnu bedre om en tilfældig Hob: den kan gøre de forfærdeligste Ting, angribe de mest forsvarsløse Mennesker, naar dens eget Blod er kommet i Kog ved Synet af Blod.

Disse dyriske Instinkter, som det enkelte Menneske næppe ved, at det ejer, faar i et saadant Øjeblik en Styrke og en bydende Magt, der bringer Sam-

vittigheden til Tavshed og holder Vilje og Fornuft i Lænker. Historien har mangfoldige Vidnesbyrd om det forfærdelige Raseri, som Smagen af Blod kan opvække.

Denne Erfaring er saa almen, at mange Folkeslag har forbudt Nydelsen af Kød, som Blodet ikke var løbet fra. Det gælder især i varme Klimaer, og i den gamle Pagt gav Gud selv det Bud, som Jøderne stadig adlyder: »Men Blodet, som er Livet, maa I ikke spise«. Det var en gammel Overtro, at Sjælen fandtes i Blodet, og hvis nogen nød Blodet, gik Dyrets Sjæl over i ham og tog straks Herredømmet over hans Vilje og Forstand. Det er næsten, som om Gud godkendte denne Forestilling, at al Sjælens Kraft gemte sig i Blodet. I hvert Fald er der saa intimt et Forhold mellem Sjæl og Legeme, og de indvirker saa stærkt paa hinanden, at den Føde og Drikke vi nyder, indirekte maa paavirke vore Tanker og Begæringer. Gud vilde fjerne alle saadanne hæftige Paavirkninger fra sit udvalgte Folk og fik det derfor til at forsage Nydelsen af Blod. Det var netop for Vildskabens Skyld, at det blev forbudt.

Men saa kom der et nyt Bud, som ophævede det gamle og sagde lige det modsatte. »Blodet, som er Livet, maa I ikke spise« er nu blevet til »Hvis ikke I spiser Menneskesønnens Kød og drikker hans Blod, skal I ikke eje Livet«. Det ene forbyder,

hvad det andet befaler. Begge Bud bærer tilsyneladende Vidnesbyrd om, at Livet er i Blodet; men det ene kræver, at Livet ikke maa faa Indpas, mens det andet forlanger, at det værdigt og ærbødigt bliver modtaget. Modsætningen er fuldstændig. »Du maa ikke« og »du skal« — og Motivet til begge Befalinger er det samme, for Blodets levende Kraft bærer sit Bud op til Hjernen og fylder Sindet med Tanker.

Den gamle Lov var Frygtens, den nye Lov er Kærlighedens Herredømme. Den gamle Lov forbød alt saadant, der kunde vække Sjælens Lidenskaber, den nye Lov forlanger deres aktive Medarbejde. Den gamle Lov var en Skolemester, den nye Lov er en Ven. Paa den ene Side Stentavlerne, paa den anden Kristi fuldkomne Skikkelse. Derfor er Budene modsatte, men Motivet er stadig det samme. Blodet var forbudt, for det opflammede Lidenskaberne; og fordi det opflammer Lidenskaberne, er det nu paabudt alle at nyde det; thi Dyrenes Blod forvilder Sindet, men Guds Blod beruser Sjælen.

Naar vi nærmer os Kommunionbordet og faar Del i dette Blod, er det netop, for at det maa gribe og fange vor Kærlighed, strømme gennem hele vort Væsen og rive Sjælen med sig, bort fra at samle sig om andre Ting, og forene den med det guddommelige. »Men Blodet, som er Livet, skal I spise«, ly-

Sluttes næste Side

Horisonten rundt

Opfordring til de unge

En af dette Blads flittigste Medarbejdere drøftede forleden Bladproblemer med os. Resultatet af denne Diskussion blev Enighed om, at Ugebladets Medarbejderstab er lidt for specielt gejstligt præget. Det er ikke for at sige noget ondt om vore mange fortræffelige præstelige Hjælpere. De er sikkert dem, der læses bedst. Men det Lægmands-apostolat, som Pius XI med et næsten profetisk Klarsyn pegede paa som noget for vor Tid saa bydende nødvendigt, kræver ogsaa, at de læge Stemmer lyder stærkt igennem den katolske Presse.

Der er imidlertid mange Grunde til, at katolske Lægmand overlader dette Arbejde til Præsterne. De gør det ogsaa paa Bogmarkedet. Af f. Eks. Pauluskredsens mange Bøger er det kun ganske faa, der har fundet en læg Forfatter og endnu færre, paa hvilke man kan mærke, at Forfatteren er Lægmand. Den vigtigste Grund er den, at de fleste Lægfolk, der tager Pennen i Haanden, føler det som deres Opgave at skrive ligesom Præsterne, og samtidigt føler de naturligvis, at de savner en hel Del af de særlige Forkundskaber, som er nødvendige dertil. Saa hellere overlade det til de kompetente.

Men hvis det var Opgaven, saa har Pius XI taget helt fejl. Han ønskede netop Lægpostolatet som en ikke-gejstlig Fremstilling af de katolske Sandheder, en ny Tone i Apostolatet, som havde Mulighed for at blive hørt, hvor Ørene har lukket sig for Præsten og det præstelige Tonefald. Den Tone er der ogsaa Brug for i den katolske Tryksags Verden, og ved i sin Tid at betro Ugebladets Redaktion i læge Hænder har vor Biskop vist, at ogsaa han ønsker den læge Stemme hørt kraftigt igenem.

Hvordan opnaar vi dette Re-

sultat? Vi har tænkt os, at man kunde benytte sig lidt af Sommeren med dens rigeligere tilmaalte Fritid og den større Energi, man faar gratis foræret af Solen. Vi har samlet et Par Smaating, skrevet af unge Lægfolk, og dem begynder vi i et af de første Numre med at trykke. Vi indretter en særlig Rubrik til dem og haaber paa, at mange andre vil prøve at faa sagt, hvad de har paa Hjerte i en saadan Rubrik. Det er især de unge, vi henvender os til. De skal ikke skrive om opgivne Emner, ikke nødvendigvis muntert, ikke absolut alvorligt, men saadan som det falder dem naturligt: de kan komme med deres Planer og Idéer, fortælle deres Oplevelser, diskutere med en Udtalelse i en Avis, kausere fornøjeligt, forsøge sig paa Vers, ligemeget hvad, blot det har en vis katolsk Interesse og synes værd at ofre lidt Spalteplads paa. Redaktionen vil ikke være hyperkritisk, vi vil tværtimod gøre alt for at komme paa Talefod i Spalterne med mange flere af vore unge.

Lidt senere hen paa Sommeren kan vi saa i Fællesskab se paa Resultaterne. Vi mærker saa omgaaende, hvordan Bladets Artikler bliver modtaget af Lærerne. Og paa Forhaand har vi de bedste Forhaabninger til, at

vi gennem denne Opfordring maa kunne finde dem frem, der i Fremtiden skal tale gennem den katolske Presse.

Opfordring til Sognepræsterne

I Lighed med tidligere Aar vil vi gerne i Ferien bringe en Liste over Gudstjenester om Søndagen i Provinsen. Maatte vi bede de Herrer Sognepræster sende os Meddelelse til denne Liste (evt. blot et Kort om, at Tidspunkterne er de samme som i Fjor) inden Torsdag d. 19. ds. Listen vil første Gang findes i Nummeret for 29. Juni.

Forskellige Referater

Af Hensyn til Fremskaffelsen af det nødvendige Billedstof har vi maattet udskyde Referatet af Børnestævnet i Trørød til næste Uge. Lidt Trængsel i Bladet har ligeledes forsinket et Referat fra K. U. K. i København og et om et Ungdomsmøde i Nyborg.

De katolske Radioklubber

Indmeldelser modtages stadig. Ugebladet vil med Mellemløb igen bringe Indtegningsseddel til Afbenyttelse. Medlemstallet er allerede steget betydeligt, men skal endnu højere op.

Men Blodet, som er Livet *fortsat fra Side 369*

der det nye Bud. Drikker vi det ikke, har vi ikke Livet — og han kom jo, for at vi skulde have Livet og have det i Overflod.

Det er ganske vist rigtigt, at Kirken har ment af gode Grunde at maatte forbyde Lægfolket at modtage Kommunionen under begge Skikkelser, og det er maaske det dristigste, den nogen- sinde har gjort, for det synes ved første Øjekast at være i absolut Modstrid med Vor Herres udtrykkelige Befaling. Men det

er imidlertid klart, at der ikke ligger noget dogmatisk Spørgsmaal heri, for et levende Menneskes Legeme og Blod kan ikke skilles fra hinanden, og selv om der i Messen er en dobbelt Konsekration for at udtrykke Kristi mystiske Død, er Kristus dog fuldt og helt, hvor Kristus er.

Naar vi modtager den hellige Kommunion, maa vi derfor gøre os klart, at vi modtager Blodet saavel som Legemet og med Blodet selve Kristi Liv.

Bede Jarrett O. P.

Muhameds Skygge over Afrika ...

Afsluttende Artikel

Det nye Bedested

Den nyomvendte Landsby maa nu have et Bedested. Der opmaales en Plads, omtrent 10×10 Meter stor; foreløbig indhegnes den med Sten og renses omhyggeligt. Her forretter de Troende i Begyndelsen deres Bønner. Senere hen bygger man et Hus, en Moske i vestafrikansk Stil.

Naar man første Gang ser et saadant Bedehus, mener man snarere at have en Borg end et Gudshus for sig. De 60 Centimeter tykke Mure opføres af Ler i 7 Meters Højde og krones med Tinder. I hvert Hjørne er et kort, spidst tilløbende Taarn, ovenpaa hvilket et Strudsæg eller en gammel Emaljegyde troner som Afslutning. Ud af Sidevæggene stritter Sparrerne, som indadtil bærer Loft og Tag. Minareterne, hvorfra Raabet til Bøn i Vestafrika lyder, er ikke saa slanke som i de arabiske Egne. I Negermoskeernes Indre hersker et mystisk Halvmørke. De smaa Huller i Væggene, som tjener til Vinduer, lader kun sparsomt Lys falde ind i Rummet.

En Missionær, der fik Tilla-delse til at betræde et saadant Gudshus, beskriver sine Indtryk saaledes: »Man gaar igennem forskellige snævre Gange, som er saa lave, at man idelig maa bukke sig for ikke at rende Panden imod Loftet. Midt i Bygningen er der et større Rum; gennem et Hul i Taget falder en Smule Dagslys ind. I den ene Væg er hugget smaa Nicher, der sandsynligvis er bestemt til Stillebøn. I de forskellige Hjørner staar Bønnemaatterne sammenrullet. Paa Østsiden er Kibla (arabisk=Retning) indridset for at vise den fromme Bedende det hellige Mekkas Retning. Angivelserne passer ganske vist ikke; men det har jo mindre at sige.«

Koranskolerne

I Landsbyerne indretter Islams Missionærer ogsaa Koran-

skoler. En Mallam (Lærer), der er sig sin Værdighed bevidst, anstrenger sig for at bibringe Skolepogene den svære Bogstaveringskunst i det arabiske Sprog. Koranen er nemlig skrevet paa Arabisk, og for at kunne læse den, maa man give sig i Lag med Begyndelsesgrundene i arabisk Læsning og Skrivning. Man bryder sig ikke stort om moderne Undervisningsmetoder i Koranskolen. Svigtende Opmærksomhed bøder Stokken paa; den svinges enten af Læreren eller den ældste Elev! De smaa Purke sidder svedende bøjet over Trætavler, hvorpaa de med hjemmebrygget Blæk prenter de sælsomme arabiske Skrifttegn. Ind imellem plaprer Eleverne i ensformig syngende Tone de udenad lærte Skriftsteder af Koranen. Det er klart, at kun de færreste Negerdrengene naar til en virkelig Beherskelse af det arabiske Sprog, — tilmed da deres Lærere ofte heller ikke er ret stive i det Arabiske. Ganske vist formaar de at læse Teksten flydende, men Meningen med de opremsede Sætninger fatter de ikke.

Offentligt Skriftemaal

Alle Kendere af Vestafrika er enige om, at Islams Resultater ikke saa meget skyldes dens Lære eller dens overlegne Kultur (dertil mærker man meget lidt i Vestafrika) — men snarere dens glimrende Tilpasningsevne overfor de lokale Folkeskikke og Anskuelser. Straks i Begyndelsen af sin Virksomhed skynder Haussapropagandisten sig at forsikre Landsbyens Ældste, at alle gamle Skikke skal blive bestaaende. Islam er i Overgangstiden meget tolerant. Dertil kommer, at den paa mange Punkter kan gøre Indrømmelser, — for Eksempel i Ægteskabsspørgsmaalet (hvor Kristendommens Forkyndere maa stille Krav!) En Religion, der selv tillader Flerkoneri, behøver

ikke at gøre Ophævelser, naar den hos Negrene finder samme Foreteelse i en eller anden Variation. Man tillader gerne de Indfødte at spise Svinekød, i Smug kan de drikke deres Alkohol, ja, de kan endog i deres Hytter frembære Fetichofre, — altsammen Ting, der ellers er banlyst i Islam. Man overtager endog visse Fromhedsformer fra Hedningernes Naturreligion. Islam er jo, som bekendt, en udpræget Lovens Religion. Den moralske Handlen kulminerer i trofast Opfyldelse af ydre Riter. Tankesynder kender Islam ikke til. Den, der trofast overholder Bønsøvelserne, foreskrevne Faste etc., handler moralsk godt og kan ingen Synd begaa.

Alligevel har en Retning indenfor Islam (til Dels under kristen Indflydelse) følt, at Ens Handlinger først da er moralsk gode, naar de har deres Udspring i Erkendelsen af et moralsk Gode og i Viljen til at handle derefter. Indenfor denne Retning har man indset Nødvendigheden af Bod for frivillige Overtrædelser af den moralske Orden, og de er begyndt at lytte til Samvittighedens Stemme, der i selve Menneskets Indre kræver Sone, naar Mennesket er veget bort fra Guds Veje.

Derfor er det ikke til at undre sig over, naar Islam sympatiserer med et offentligt Skriftemaal for begaaede Synder. (Et saadant Skriftemaal findes hyppigt hos Naturfolk som Forsøg paa en Lettelse af den betyngede Samvittighed). Et saadant Skriftemaal har Islam nu indført i Form af en rituel Handling hos de vestafrikanske Negre!

Muhamedansk »Rosenkrans«

Muhamedanerne har ogsaa blandt Negrene indført religiøse Broderskaber, som fører en Slags Fællesliv med egne Forsamlingsrum, der benyttes til fælles Bønsøvelser. Før deres

Andagter plejer de at recitere en Slags »Rosenkrans«, der tæller 100 Perler. Ved hver Perle siges der — forskelligt for hvert Broderskab — en Sætning eller et Ord, f. Eks. »Der gives ingen Gud undtagen Gud«!

Om denne »Rosenkrans« betyder en Efterligning af den katolske, er uvist. Da der ogsaa gives lignende Bedesnore i andre Religioner, der vel næppe kan have efterlignet den katolske Rosenkrans, er det muligt, at der ingen Afhængighed bestaar.

Det er kun altfor naturligt, at man indfører Tællesnore for at kontrollere Tallet paa de ofte gentagne Bønner. Saaledes kan der i Formerne herske visse ydre Ligheder, skønt Aanden i den katolske Rosenkransbøn selvsagt er himmelvidt forskellig fra de muhamedanske Bønesnores Gentagelser.

Iøvrigt er det interessant at erfare, at Paakaldelsen »Der gives ingen Gud undtagen Gud« i Muhamedanernes Mund har en understreget antikristen Karakter.

Man vil hermed angribe den kristne Lære om Trefoldigheden, der af Islam fejlagtigt opfattes som en »Tre-Guder«-Lære.

En ganske særlig Styrke besidder Islampropagandaen i Vestafrika i den Kendsgerning, at det her er Negre, der missionerer Negre.

Negre omvender Negre

Hausaerne, der som »Marabutter«, som Helgener og Undergørere, drager gennem Landet, er sorte Mænd. Islams arabiske Oprindelse træder her fuldkomment tilbage, skønt den arabiske Kultur er uløseligt knyttet til Islam.

»Islam er Negrenes Religion for os Negre«, saaledes proklamerer disse Marabutter højlydt i Landsbyernes Gader. Det lader sig høre!

»Islam frigør Afrika for Europæernes Indflydelse, Afrika skal alene tilhøre Afrikanerne«. — Det lyder endnu bedre i Negerøren!

Saaledes bliver Islam en Eksponent for kolonifjendtlige og europafjendtlige Magter. Nu forstaar vi maaske bedre, hvorfor Afrika ubetinget trænger til indfødte Præster. Islam ansætter ingen Europæer i sit Propagandaarbejde; og den ved hvorfor! Ogsaa vor Kirke maa snarest uddanne en talrig indfødt Klerus! Alene dens Eksistens vil være en mægtig Modpropaganda mod Islam, der søger at ophidse Afrikanernes nationale Lidenskaber mod de Hvide!

Offentlige Bønsøvelser

Endnu en anden Grund kan anføres for Islams særlige Magt over Hjerterne i Vestafrika. Den optager den hedenske Fetichdyrkelse i sit System!

Blandt Vestafrikas Muhamedanere vrimler det med Amuletter, Feticher og »Mediciner«. I Fremstilling saavel som i Anvendelse overgaar de Hedningerne. Guds Ære forøges efter deres Mening ved denne Tilvækst.

Paa næste Søndag drager vi til Haraldsted

Der er nu kun en Uge til Valfarten! Vi skal her gentage Togtiderne, saaledes som vi meddelte dem i sidste Uge:

Det billige Søndagstog afgaar fra København H. Kl. 6,02 og er i Ringsted Kl. 7,33. (Billettprisen er 4 Kr. Tur-Retur). Hurtigtoget afgaar fra København H. Kl. 8,25 og ankommer til Ringsted Kl. 9,33. (Billettpris: 6 Kr. Tur-Retur + Hurtigtogstillæg 2 Kr.). Valfartsprocessionen forlader Ringsted Kl. 10.

Fra Messen
i Ruinen 1940

Islams Propagandister viger ikke tilbage for at anlægge hedenske rituelle Dragter og Maskeringer for i denne Forklædning at fremsige Besværgelsesformler. — »Hvor herligt er det dog med min nye Religion«, siger den omvendte Neger! »Jeg bliver Muhamedaner og kan dog bibeholde min gamle Aande- og Aneydyrkelse!« — Overgangen er i Sandhed meget let!

Den omvendte Hedning ifører sig et flagrende Klædningsstykke, lader Skægget vokse, vasker sig lidt mindre end tidligere, og hos den nærmeste Mallah gaar han til Undervisning, hvor han lærer et Par uforstaaede arabiske Bønner. De faa nødvendige Læresætninger er i knappeste Form sammenfattet i Trosbekendelsen, som enhver kan lære. De ydre Øvelser er lette at lære. Kort derefter optages Konvertitten i det ny Samfund; ved den Lejlighed gives der ham et mu-

hamedansk Navn. I moralsk Henseende har han ingen næneværdige Forpligtelser. Uden Sindets Ændring gaar Hedningen (der ikke har givet Slip paa sin hedenske Aandedyrkelse) over til Islam. Han har blot skiftet Klædningsstykke!

Det er altsaa den vestafrikanske Islam! Men vi Kristne kan ikke sympatisere med en saadan Tilpasning og et saadant Missionsarbejde. Vi vil ikke, at Afrikaneren blot skifter Klædningen. Han skal efter Guds Vilje iføre sig det nye Menneske, hvorom St. Paulus taler — hans Indre skal forvandles af Guds Naade og ophøjes til Samfund med Gud!

Derfor er Kirkens Afrikamission baaret af høje Tanker; derfor tager den Kampen op mod Islam om Afrikas Sjæl. Den vil føre Afrikas Mennesker til sand Moral og til den ene sande Religion. *Joh. Samuelson S. J.*

har vi de vidunderlige Strofer: »Janitor caeli, Doctor orbis pariter — Judices saeculi, vera mundi lumina — Per crucem alter, alter ense triumphans — Vitae senatum laureati possident. — O felix Roma, quae tantorum principum — Es purpurata pretioso sanguine. — Non laudatua, sed ipsorum meritis — excellis omnem mundi pulchritudinem«. »Bærer af de himmelske Nøgler — Lærer for hele Menneskeheden — det sande Lys giver I Menneskene, Eders Domme binder Verden. — Du ved dit Kors, og du ved Sværdet har vundet — Eders udødelige Krans og Lovgiversæder. — O Rom, fryd dig, fordi du blev farvet blodigtrød — af det dyrebare Blod, saadanne Fyrster udgød.

Apostelfyrsterne:

St. Peter og St. Paulus

St. Peter og St. Paulus gør Slutningen af Juni Maaned majestætisk for os. Vort Perspektiv af baade Himmelen og Jord vil blive skævt, hvis det lykkes os at overse de to — men det burde være umuligt! Hele den gammeltestamentlige Heroisme blev opsummeret i St. Johannes Døberen (vi prøvede at skrive om ham i »Budbringeren«), men han bøjer sig helt ned til Jorden, naar disse Fyrster over Guds Folk kommer ham nær. Vældige Helgener som Gregor den Store og Bernhard af Clairvaux udsletter sig helt i den apostoliske Nærværelse. De Helgener, som vi stakels smaa Sjæle muligvis finder mere »overkommelige«, forsvinder i hin store Glans: St. Antonius standser et Øjeblik med sin Søgen efter de Ting, vi har tabt (beder vi ham forøvrigt om at genfinde os den Iver og

den Uskyld, vi engang ejede...?), og den lille Helgeninde fra Lisieux er saa glad, hvis de kommer til at træde paa de Rosenblade, hun strør paa deres Vej.

En udødelig Hymne

Lige fra de ældste Tider ridesede de Kristne Ordene »Peter og Paulus« paa Katakombernes Vægge og flokkedes om deres Hvilesteder; Barbarer og Hæretikere følte den dybeste Angst for den apostoliske Vrede, i Fald deres Grave blev krænket. Karl den Store skulde netop krones (Aar 800) paa den store Kreds af rød Porfyr, hvor vi stadig kan knæle ned, da Paulus af Aquileia skrev sin udødelige *Aurea luce et decore roseo — Lux lucis, omne perfudisti saeculum*: »Med gylden, rosenrød Glans, Lys af Lyset — gør du hele Verden opløst«. I denne Hymne

Bindeledet
imellem os og den danske Kato-
licismes Repræsentant udadtil!

*

„Jeg forventer - udtaler Biskop Suhm bl. a. - at alle vil hestrorke sig for at skaffe Ugebladet den videst mulige Udkredelse.“

*

Er De ikke Abonnent, da tegn et Abonnement, og Er De Abonnent, da skaf en ny Abonnent paa

Katolsk Ugeblad

Danske Katolikkers Blad

Abonnement
kan tegnes gennem
Postvæsenet

— Det var ikke *din* Berømmelse, men *deres* Fortjenester — som gjorde dig skønnere end alle skønne Ting«. Men intel nordeuropæisk Sprog kan værdigt gengive disse Liniers Tor-

Kephas

Lad os ganske kort mindes St. Peters Kald og hans Ophøjelse. Han nævnes altid som den »første« i Apostelfortegnelserne, men var ikke den første, der blev kaldet. Hans Broder Andreas bragte ham til Frelseren. Vor Herre udrød: »Du er Simon, Jonas' Søn. Men du skal kaldes Kephas — *Sten!*« Og maaske der gik to Aar, hvor Herren ikke gav nogen Løsning paa denne lille Gaade. Men naar der i gamle Dage blev givet en Mand et »Øgenavn«, skyldtes det noget, som han *var* eller *gjorde*. Simon skulde altsaa paa en eller anden Maade blive og virke som en Sten. Tiden gik. Til sidst spurgte Vor Herre sine Apostle, hvem Folk sagde, at han var. De svarede, at nogle sagde det ene, andre det andet. »Hvem siger *I?*« Da tav de. Men Simon traadte frem med sin Erklæring: »Du er Kristus, den levende Guds Søn.« Og Jesus udrød: »Salig er *du*, Simon, Jonas' Søn. Thi dette har Kød og Blod ikke aabenbaret dig (d.v.s. ikke din menneskelige Forstand og ikke menneskelig Belæring), men min Fader. Og *nu* siger jeg dig, at du er »Sten« og paa denne Sten vil jeg bygge min Kirke, og Helvedes Porte (d.v.s. Ødelæggelsens Kræfter) skal ikke faa Overhaand over den — den skal aldrig blive ødelagt! Og dig vil jeg give Himmeriges Nøgler, og alt hvad du binder (d.v.s. forbyder) paa Jorden, skal ogsaa være bundet i Himlen, og hvad du løser (tillader) paa Jorden, skal ogsaa være løst i Himlen!«

Forbavsende Ord! Maaske det udtryksfulde Billede af de krydsede Nøgler blænder os, saa vi ikke bemærker det følgende. I hebraisk Sprogbrug vilde dette at give en Mand »Nøglerne« til en Ting sige at overdrage ham Kontrollen med alt, hvad der var

i denne — naar saaledes en Husejer skulde rejse, gav han Nøglerne til sit Hjem og sin Skatkiste til sin Tjener, og en Konge, der drog i Krig, gav Stadens Nøgler til sin Vicekonge. Hvor til var de Nøgler, som Kristus gav Peter? Til intet mindre end Guds Rige, hvis Grundlæggelse paa Jorden var hele hans Opgave, hele Genstanden for hans Prædiken. »Dertil er jeg kommet«.

(Denne Artikel er ikke »polemisk«, men jeg maa lige fortælle, at man engang mindede mig om, at da Vor Herre sagde »Du er Peter«, benyttede han det maskuline *petros*, mens han brugte det feminine *petra*, da han sagde »paa denne Klippe«. Det var altsaa, mente man, to forskellige Ting... Som om en græsk Forfatter kunde lade være med at foretage denne grammatikalske Ændring! Og som om Vor Herre talte Græsk, eller St. Matthæus skrev sit Evangelium paa Græsk! De benyttede det aramæiske Sprog, og paa Aramæisk havde de kun eet og samme Ord: *Kephas*. Kort og godt, saa fik Simon et nyt Navn — Klippe — og Grunden var den, at han skulde blive og virke som en Klippe).

De tre store Guds Navne

Senere i Nadversalen saa Vor Herre rundt paa Apostlene og sagde saa til Simon: »Simon, Simon — Satan har begæret at eje jer tolv — at sigte jer ligesom Hvedekorn. Men (det skal han ikke, for) jeg har bedt for *dig* (igen den overraskende Ændring fra Flertal til Ental), at *din* Tro ikke maa svigte, og giv du dine Brødre Fasthed og Sammenhæng«. Kun i organisk Enhed med Peter kunde Apostlene bevares som Enhed.

Og hvad St. Johannes Evangelium angaar, maa vi huske, at han ikke nogensinde beretter en historisk Tildragelse uden dermed og derigennem at udtrykke noget dogmatisk betydningsfuldt. Naar Vor Herre derfor siger til Peter: »Vogt mine Lam — vær Hyrde for mine Faar — vogt mine Faar«, er det Menin-

gen, at vi her skal se Peter som indsat Hyrde for hele Hjorden. Og jeg vil bede Dem tænke alvorligt over dette: Vor Herre tager de tre store Navne, som det Gamle Testamente giver Gud og Messias, og gør dem til sine egne, og derpaa overdrager han dem til St. Peter. Det er Navnene: Israels Klippe, Nøglebæreren, Israels Hyrde. Alt, hvad Gud selv var for Israel i gamle Dage, lægger han i sin Søns Hænder, og denne Søn overdrager det altsammen til et Menneske, i den Udstrækning hvori et Menneske *kan* modtage disse uhyre Forrettigheder efter guddommelig Befaling og under guddommelig Ledelse.

Det er unødvendigt at følge Helgenens Historie videre frem gennem Skriften eller gennem de senere Tidsaldre. Det er nok, naar vi siger, at ifølge Kristi Løfte »lever Peter og fælder Dom i sine Efterfølgeres Person«.

Er Danmark luthersk?

Vi har da et *Brændpunkt* for katolsk Tænkning og Liv — den *aandelige Autoritet*. Man finder ikke noget lignende noget andet Sted. Ikke i den kaotiske Verden i al Almindelighed, hvor der findes alle mulige Karikaturer af Autoritet. Heller ikke i den religiøse Verden, hvor nutildags Meninger hævdes og Moralsystemer antages efter hver Mands Luner og Indfald. Man siger mig, at Folk i Danmark stadig er trofaste mod den lutherske Tro (om end jeg vilde finde det lidt svært at beskrive, hvori denne bestaar) — men betragt engang Flertallet af unge Mænd og Kvinder omkring de 20 Aar. Vil man paastaa, at ogsaa *de* er trofaste mod Lutherdommen? Har *de* enstemmige og staalsatte Overbevisninger om den tilregnede Retfærdighed og Konsubstantiationen? Naturligvis ikke. Frembringer de offentlige Skoler og Universitetet en Slægt af religiøst rodfæstede Mænd og Kvinder, som selv igen vil lære deres Børn en eller anden bestemt Trosbekendelse, luthersk eller anden? Selv en Be-

søgende behøver kun at se sig om og træffe nogle faa af saadanne unge og deres Venner, for at kunne svare: »Naturligvis gør de ikke det!« En uforanderlig Tro, en urokkelig Moralkodeks er allerede nu (og vil ikke mindre være det om en halv Generation) alene noget, som Katoliker ejer. Og det samme gælder overalt og vil altid være sandt. Vi nærer ikke noget Ønske om at være *contra mundum*; vi vilde meget hellere leve forenede i en enig kristen Verden — men det gør vi ikke og kommer ikke til at gøre.

Hvis Skolerne lukker

Lad mig nu sige noget, jeg nok kommer til at gentage en halv Snes Gange, før dette Aar er omme. Forestil Dem en Verden (det er ganske nemt!) hvori der slet ingen katolske Skoler findes. Det er mange Regeringers udtalte Ambition, at alle Skoler og Universiteter skal være Statens og kun undervise efter en eneste officiel Læreplan. (Det var f. Eks. den sydafrikanske Regerings Ønske, dengang jeg var der. Universiteternes intellektuelle Selvrespekt holdt dog i hvert Fald *dem* fri for denne politiske Sterilisering af Tankelivet).

I saadanne Skoler vilde der ikke blive undervist i nogen Religion, og andre Skoler fandtes altsaa ikke. Saa maatte Religionen læres udelukkende i Hjemmet — eller maaske ogsaa i Kirken, med mindre saadanne »Forsamlinger« af Børn blev betragtet som Skoler (saaledes som jeg mener at vide, at en Tid lang selv en Forsamling paa seks Børn i et privat Hus blev betragtet som en Skole i Rusland). Heraf maa vi drage en klar Slutning. Alle katolske Forældre maa være i Stand til at undervise deres Børn i Religionen paa intelligent og kærlig Maade og med Overbevisning. Og hvis det skal blive muligt, maa alle *kommande* katolske Forældre, d.v.s. alle unge Katoliker, opdrage sig selv til at kunne det. Dette sikres kun ved et grundigt Kendskab til den Tro, som Peter forkyndte.

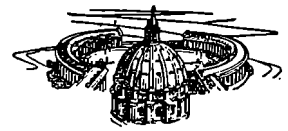
Hjemmenes strenge Pligt

Og lad ikke nogen fortrøste sig til den Tanke, at »det ordner Nonnerne altid«. I hvert Fald er det at smyge et Ansvar fra sig. Og intet er lettere end at forestille sig en Verden, hvor der ikke længere findes Nonner. Hvor der ikke taales andre »Sammenslutninger« end de statslige. Saadan var det i Frankrig, dengang jeg lige var blevet Katolik. Og hvilket Kaos! Forældre havde faktisk glemmt, hvordan de skulde lære Børnene Katekismus. »Det er Nonnerne til!« *Under alle Forhold er Skolerne kun til som Supplement til Hjemmet* — for at gøre, hvad Hjemmet ikke kan. Og nu maa Hjemmene kunne gøre meget mere end de gør — og blive ved med at gøre det, og ikke standse med »Katekismen«.

Bereder vi os et saadant Lægfolk, saa kan Peterskirken godt blive et Musæum og dens Kuppel godt smuldre helt eller styrte ned. Der er ikke noget, som varer evigt, undtagen Gud og Guds Ting — og blandt disse Paven. Peter dør aldrig. Men Peters smaa Børn kan blive dræbt i Millionvis, hvis deres Forældre ikke kan ernære deres Hjerter og Tanker i helt katolske Hjem — og intet Hjem vil kunne være et helt katolsk Hjem, hvis ikke det indenfor sine Vægge kan undervise i Troen.

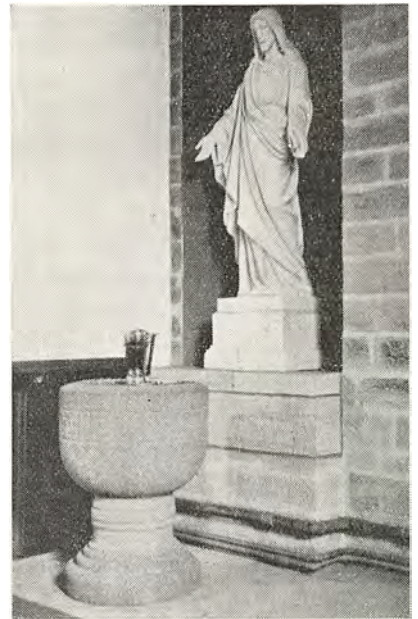
Peter er sjældent helt fri af Fængslet. Netop nu er han paa mange Maader bundet og bastet. Han kan maaske blive kneblet, han kan maaske blive jaget i Landflygtighed, som mange af hans Repræsentanter i svunden Tid. Maaske vi kommer til at høre om Paver, som udsender Encyklikaer fra Tibet... Men maatte han i hvert Fald have den Glæde at eje sin ukuelige Slægt af Katoliker, der lærer, betragter og underviser og (som vi skal tale om næste Gang) overalt udbreder hin Lære, som blev ham betroet af Vor Herre, og som han for stedse er ufejlbart tro.

C. C. Martindale S. J.

URBI ET ORBI

I Anledning af forskellige i Presse og Radio fremkomne Meddelelser om den kroatiske Statsfører Ante Pavelitch's Besøg hos den hellige Fader for nyelig, meddeles det officielt fra Vatikanet, at Pavelitch ikke blev modtaget i sin Egenskab af Statschef, men som Privatperson. — Den ny Udgave af »Telefonbog for Vatikanstaten« oplyser bl. a., at der i Citta del Vaticano findes 649 Abonnenter. Fra Vatikanstaten fører 15 Kabler til Byen Rom og Vatikancentralen, der er helautomatisk, er beregnet til at kunne betjene 8000 Apparater. Gennem Hovedcentralen i Rom staar Vatikanet i Forbindelse med Omverdenen, saaledes at man kan føre Samtaler med hvilket som helst fremmed Land.

Ovenstaaende Jesu Hjerter Statue — hugget i Marmor fra den evige Stad — er at finde i den protestantiske Kirke i Bodilsker paa Bornholm (Foto: J. Laux)

Navne omkring

Kristi Legems Fest

imidlertid Rafaels geniale Fresko dens straalende Højtidelighed, det hierarkiske Ceremoniel, Paveskikkelsen, de assisterende Kardinaler, Schweizergardisterne o.s.v., træder Personerne i dette mindværdige Messeoffer lyslevende frem for os her i denne slumme Klippegrotte, vi ser de fromme Kirkegængere, Messedrengen, den titulende Præst

↑ Rafael: Messen i Bolsena
← Domkirken i Orvieto

I gode som i onde Tider fejrer Kirken kort efter Pinse Mindet om vor eukaristiske Frelser ved Højtideligholdelsen af Kristi Legemsfest, som Pave Urban IV i 1264 paabød hele Kirken. Uløseligt knyttet til Festens Indstiftelse er Legenden om »Blod-Underet i Bolsena«, og selv om Indstiftelsesbullen end ikke med et Ord nævner denne Tildragelse, der i Aarhundreder har beskæftiget saa mange Sind, har den dog i Tidernes Løb inspireret Kunstnere til at fæstne Mindet herom i Sten og Farver.

Rafaels store Fresko »Messen i Bolsena« er kendt af enhver, der har besøgt Vatikanmuseerne eller som blot har beskæftiget sig med italiensk Kunst. Men kun yderst sjældent spørges der efter det Sted,

der inspirerede den store Kunstner til dette Billede og hvor Vidunderet med den blodende Hostie ifølge Overleveringen skal have fundet Sted. Banen, der før Romapilgrimmen til den evige Stad, stryger tæt forbi Bolsena, der kun ligger faa Kilometer nord for Perugia, omgivet af mure og Taarne. Legemets Helligdommen, Santa Christina, ligger dog stadig ved Stedet.

Tæt ved Randen af den Kratersø, der ligger over, staar ved hvilken Bolsena Kataklyps Sct. Christinakirken, der er Bygget af fire Kirker, hvis Gange er Krypten, udhuggede i Tauffelsen, findes Helgenindens Terrakottamorsarkofag med en Dobfigur liggende ovenpå. En fugtig belltrappe fører ned i Krypten, foran hvilken Legenden fortæller, at Messen blev afholdt.

Tekst: F. X. N. (Roma)
Fotos: Enit (2) Arkiv (2)

i Bolsena, og ifølge hvilken en paa Menneskevoordens Mysterium titulende Præst i 1263 ved Uagtsonhed skal være kommet til at spilde konsekreret Offeruin paa Korparalet, hvorpaa der dannedes blodede Mærker af Hostier. Det er et Liborinusaltet, enkelt og med fire kannelerede Marmorsøjler. Rafael arbejdede med fuldstændig fri Fantasi og uden nogensomhelst stedlig Tilknudning, da han skabte sin maleriske Fremstilling af Underet i Bolsena. Aflæder man

↑ Palazzo papale i Viterbo
← Bolsena

— og Underet. Og udenfor ligger den samme By den Dag i Dag, de samme Bolger slaar mod Stranden som dengang, Anno 1263. Vi var naaet til Bolsano og gennem Dalen fra Orvieto, Stedet, hvor Stenestremestrene rejste Italiens skønneste gotiske Domkirke, der — hvis man turde kalde Rafaels Fresko for Vidundermessens maleriske Udtryk — maa anses for at være dens arkitektoniske Udtryk og et varigt Minde herom. Denne herlige Domkirke rejste sig som et Minde om Kristi Legemsfest, som Pave Urban IV i 1264 nelop her fra Orvieto udstrakte til at gælde hele Verden. Bag den vidunderlige, tre-gavlede Facade gemmer der sig herlige Kunstværker, berømte Anreliefs, Glasmalerværk og Fresker. Fra Angelico smykkede Capella nuova med sine hjertevindende Billeder. Fra den stille By med de snævre Gyder gik Kristi Legemsfest sin Sejrsgang over Jorden, og under den vidunderlige Kirkes Buer fortales den Himmelig, som Thomas af Aquin prægede i sin skønne Hymne: Lauda, Sion, Salvatorem...

Den gyldne ABC

IV. Salmisten og Hedningerne

Alle de stærke Udtryk, vi nævnte sidste Uge, for Salmistens egen og Folkets Uskyldighed, hele denne Kontrast mellem hans Kærlighed til Loven og hans Forfølgeres Slethed, kunde næsten gøre os nervøse. Foreligger der ikke noget farisæisk? En Antagelse af, at »jeg er ikke som andre Mennesker — som f. Eks. denne Tolder«? Er det ikke haade de enkeltes og Samfundenes Pligt at bekende, at *de* har syndet? I andre Salmer aflægger Israeliten og det israelitiske Folk denne Bekendelse. Men saa vidt jeg har hørt det, har ingen *moderne* Nation aflagt en saadan Bekendelse. Nogle indrømmer vel nok, at de har gjort Fejl i Fortiden — har været uretfærdige, endogsaa grusomme mod *andre Mennesker*; nogle af Folkenes Repræsentanter paakalder offentlig Guds *Hjælp* — men det er ikke nok. Det er ikke nok, før Nationerne bekender, at de har *syndet* — handlet urigtigt overfor *Gud*.

Mest tragisk af alt er den Mulighed, at de ikke kan *se*, at de har gjort dette. Vanerne eller falske Idealer kan have ladet dem miste Bevidstheden om, hvad der er Synd, eller at der overhovedet gives noget, som er Synd. Dette er forfærdeligt! For de Mennesker, som naglede Kristus til Korset, blev der hedt om Tilgivelse, fordi de »ikke vidste, hvad de gjorde«. Og de kunde heller ikke have vidst det! Men blandt Finansmænd, Politikere og Diplomater er der mange, der kalder sig Kristne og dog ikke indser, at deres Metoder har fremmet Synd, ogsaa samfundsmæssig Synd. Hører vi ikke ofte Mennesker sige: »Ja. Hvad jeg gør, er vel nok forkert. Men under mine Omstændigheder — under moderne Omstændigheder — hvor kunde jeg saa andet?« Kristne Mennesker *ved* Besked, og gør de det ikke, saa er deres Uvidenhed skyldig Uvidenhed.

Og intet Menneske er *nødt* til at synde. »Men gør jeg det ikke, mister jeg min Stilling, min Løn, min Anseelse!« Ja, men ikke din Sjæl...

Ingen Nation har nogensinde kritiseret sig selv saa meget som Jøderne. Profeterne, Historikerne og Salmisterne er opfyldt af dyb Anger. Men vi finder ikke meget af dette i den foreliggende Salme. Til min personlige Andagt ynder jeg at fortolke det sidste Vers (176) saaledes: »Jeg er faret vild som et Faar, der er tabt — o opsøg din Tjener!« Dette er en Bekendelse og tillige en ydmyg Anerkendelse af, at jeg ikke kan frelse mig selv. Stakkels Faar som jeg er, kan jeg end ikke bræge ynksomt i Haab om at blive hørt, hvis ikke Naaden først kommer og tilskynder mig til denne Kalden. Og visselig vil min Redningsmand komme og trække mig ud fra Tjørnene, jeg sidder fast i, uden Hensyn til, om han river sine Hænder, naar han gør det. Men jeg er bange for, at Salmisten i Virkeligheden kun vil sige, at han og hans Folk i deres Fangenskab er lige saa hjælpeløse som et vildfarent Faar, og at han derfor heder om Redning. Men han siger ikke, *hvorfor* han for vild.

Lad os derfor tage det som et Faktum, at Salmisten ikke tænker direkte paa Anger her i denne Salme, men at han ved at betragte den hedenske »Lovløshed« rundt omkring sig begynder at værdsætte og studere Loven og at ville være loyal mod den som aldrig før. Selv gør vi ogsaa vel i at bruge mindre Tid til at begræde vore gamle Synder end til at bede om Guds Naade til at bære os bedre ad i Fremtiden og beslutte os til med Naadens Hjælp saa ogsaa at gøre dette.

»Hold Syndens Vej borte fra mig og forund mig rigeligt din Lære« (29). »Vend mine Øjne bort, for at de ikke skal se —

Intetheden! Hold mig i Live paa din Vej« (37). »Jeg blev syg ved Synet af Synderne, som forlader din Lov« (53). »Du gør mig visere end mine Fjender ved dit Bud — det er mit evige Eje« (98). »Jeg forsker dine Bud; derfor hader jeg al Ugudeligheds Vej« (104). »De ugudelige hader jeg, men jeg elsker din Lov« (113). »Vig fra mig, I ondsindede! Jeg vil efterforske min Guds Bud« (115). »Du foragter alle dem, som viger bort fra dine Domme — uretfærdigt er deres Sind! Alle Jordens Syndere anser jeg for vildfarende — derfor elsker jeg dine Bestemmelser« (118-9). »Min Nidkærlighed for dig fortærer mig — fordi dine Fjender ikke giver Agt paa dine Ord« (139). »Jeg saa disse Vandrere og blev syg om Hjertet, for de adlyder ikke dine Ord« (158). Ogsaa mange andre Tekster udtrykker en syg Rædsel ved Synet af Mennesker i Flok — det Samfund, Salmisten maatte leve i — som er fjernede fra Gud og hans Lov.

I næste Artikel vil vi forhaabentlig kunne levere Beviset for, at dette ikke er »Farisæisme«, og hvorfor det ikke er det. Her vil jeg lige antyde, at Salmisten maaske ikke *kunde* have været blidere til Sinds overfor sine hedenske Omgivelser — ikke blot paa Grund af sin naturlige Afsky for dem, som han følte behandlede ham og hans Folk (Guds Folk og Guds Stad) saa daarligt; men fordi han følte, at de gjorde det med aabne Øjne, skyldigt; og ligeledes fordi han ikke kunde have været det, vi nu kalder »tolerant«, uden at svækkes i sin Agtelse for den eneste sande Guds Lov, nej for Gud selv. Saaledes har de Kristne i Historiens Løb ofte følt, at Kætterne ikke *kunde* være andet end bevidst kætterske; i vor egen Tid har vi kendt Franskmand eller Italiener, som ikke kunde fatte, at en engelsk Protestant paa nogen mulig Maade kunde være oprigtig i sin Tro eller sin Fornægtelse. Dette er en *psykologisk Vildfarelse*. Og det er sikkert en *moralsk Svaghed* ikke samtidig at kunne sympatisere med Hæretikerne og

bevare sin egen Tros Renhed og Kraft, ligesom det er en moralsk Svaghed, hvis vi begynder at hade Synderen, fordi vi hader hans Synd.

Men der er mere. Hedningen havde ikke haft nogen Chance til at tro paa den ene, sande Gud. Og dog troede han (og sikkert oprigtigt) paa en eller anden Version af det guddommelige — paa et forvrænget Billede af Gud, forvrænget, men dog et Billede. Da Apostlene drog ud for at prædike Kristendommen, var det i Virkeligheden sjældent, at de maatte tale til Mennesker, for hvem »Gud« ikke betød noget som helst! Derfor var deres Gerning paa en Maade lettere end vor, da Retledelse er lettere end Skabelse!

Kunde vi derfor i Salmen ønske større Kærlighed til Hedningen, mere Medlidenhed med hans Svigten, mere Sympati med hans Kaar og derfor Evne til at bringe ham Evangeliet — saa maa vi ikke glemme, at alle disse Fuldkommenheder var Evangeliets Gave, skyldtes Kristi Aand, og endnu ikke var i Jødernes Besiddelse. Og vi burde meget snarere dadle saa megen Haardhed og Mangel paa Forstaaelse i vor egen kristne Historie — hellere beklage saa liden *Brug*, vi selv har gjort af den Helligaand, end fordømme Jøden, fordi han endnu ikke var blevet det, han forud for Kristus slet ikke endnu kunde være blevet.

C. C. Martindale S. J.

Kapitler om Fadervor XIV

De tre første Bønner

Ved at sætte et Ønske angaaende Guds Navn, Guds Rige og Guds Vilje i Spidsen for alle vore Bønner, har vor Frelser røbet, hvad der ligger ham selv mest paa Sinde. Fra Evangelierne ved vi, at Jesu helligste Hjerte er behersket af en umaadelig Iver for den himmelske Faders Ære. »Jeg søger ikke min Ære« (Jo. 8, 50), er et Ord, som han gentager ofte og paa forskellig Maade. For sin Faders Ære levede og arbejdede han, saa længe han var paa denne Jord, med Opofrelse af sin egen Ære og sit Liv. »Se, jeg kommer,« sagde han i sin Menneskevordelses første Øjeblik, for at erstatte den gamle Pagts Sone- og Takofre med mit eget Livs Offer. (Heb. 10, 5 ff.). Dette vor Herres Eksempel bør være os helligt og vor Rettesnor baade med Hensyn til, *hvad vi beder om*, og *i hvilken Rækkefølge vi beder om de forskellige Ting*.

Bøn er et klart Udtryk for vore Ønsker og for vor Kærlighed. Den maa altsaa være rigtig og god, naar de enkelte Ønskers

Rækkefølge retter sig efter den Værdiskala, som de attraaværdige Goder i Virkeligheden danner. Den ægte og rosværdige Kærlighed forlanger, at *vor første og stærkeste Attraa søger Gud*, som er det højeste Gode af alle, der eksisterer eller kan tænkes, og som af den Grund fortjener at blive elsket med en Inderlighed og Kraft uden Lige, og med en Kærlighed, der overgaar alt andet. Men man kan ikke elske Gud af hele sit Hjerte og over alt, hvis man ikke sætter hans Ære og Forherligelse højere end alle andre Ting og Personer, os selv iberegnet. For hvad vi og andre Skabninger ejer af godt, og i det hele taget, hvis der eksisterer noget, som fortjener at kaldes et Gode, saa stammer det fra Gud og staar langt tilbage for ham, det højeste Gode. Er der noget i den synlige Verden, der ved sin Skønhed og Ynde glæder vort Hjerte, opdager vi ved nøjere Eftertanke, at det kun er en Genspejling af Guds Skønhed og Elskelighed. Faar vi fra Tid til

anden en levende Fornemmelse af, at Mennesket er Menneskets Glæde, konstaterer vi paa ny, at det er saaledes, fordi Gud har skabt Mennesket i sit eget Billede. Gribes vi i vort Inderste af dyb Længsel efter det Sted, hvor Guds Engle og de salige bor og jubler, er det igen Gud, der i Himlen er sine Skabningers Salighed. Og naar endelig et Blik ned i Fortabelsens Afgrund fylder Sjæl og Legeme med uudholdelig Rædsel, saa er det ogsaa her Gud, der ved sin Magt og Hellighed og Retfærdighed overgaar hele vor Fatte- og Bærevne.

For altsaa at lære vort ellers saa egenkærlige Hjerte den rette Orden i vore Ønsker, begynder vor guddommelige Lærer Fader vor med Bønner, der angaar det højeste Gode, som de fornemste og vigtigste. Det er, som om han derved vilde sige til os: »Før I udtaler et Ønske om det, I selv eller jeres Medmennesker trænger til, skal I være opfyldt af Iver for og Attraa efter Guds Forherligelse og med et oprigtigt og brændende Hjerte forelægge jeres Ønske for Gud.« Gør vi det, saa overholder vi nøje det Bud, som baade det gamle og nye Testamente betegner som det første og største og vigtigste af alle, nemlig at elske Gud mere end os selv og alt andet. I Kraft af denne Kærlighed til Gud beder vi altsaa først om det, vi ønsker Gud, og derefter om det, vi begærer for os selv.

Man kan imidlertid kun ønske den det, som han endnu ikke har, og derfor ogsaa kun bede om noget, der mangler. Her opstaar nu en Vanskelighed for os i vort Forhold til Gud. Gud er jo uendelig stor og kan ikke blive større og rigere. Han mangler ikke noget, som vi kunde erstatte. Hans Rigdoms Fylde kan ikke forøges med noget som helst, og lige saa umuligt er det at formindske den. Hvert Gode og hver Fuldkommenhed, vi forsøger at ønske eller forskafe ham, har han i Forvejen paa en for os ganske uforklarlig Maade. Guds indre Herlighed er uden Grænser og Maal. Derfor

Sluttes Side 333

Liturgisk Kalender

Juni:

15. S. Søndag i Kristi Legems Oktav (658); 2. Oktaven (652), 3. St. Vitus, St. Modestus og St. Crescentia (943).
16. M. i Oktaven (652); 2. Gudsmoder ([90]), 3. For Kirken ([123]) eller for Paven ([122]).
17. Ti. i Oktaven (652); 2. Gudsmoder, 3. For Kirken eller for Paven.
18. O. i Oktaven (652); 2. St. Efræm (945), 3. St. Markus og St. Marcellianus (946).
19. T. Oktav af Kristi Legems Fest (652); 2. St. Juliane af Falconeri (947), 3. St. Gervasius og St. Protasius ([31]).
20. F. JESU HJERTES FEST*)
21. L. St. Aloysius (948); 2. Jesu Hjertes Oktav; Jesu Hjertes Præfation.*)
22. S. Søndag i Jesu Hjertes Oktav (662).

*) Messen paa Jesu Hjertes Fest, der ikke findes i Messebogen, er udgivet som Tillæg til Messebogen af „Jesu Hjertes Budbringer“, Ryesgade 26, Aarhus, og faas ogsaa i St. Ansgars Forlag, Bredgade 67, og i Katolsk Boghandel, Stenøsgade 3. Pris: 10 Øre.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Dannevirkegade 19, København V, Telefon Eva 2512 (træffes i Almindelighed bedst Kl. 14-15 og 18-19).

Ekspedition: Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K, Tlf. Palæ 4777, Kl. 9-18.

Kassererkontor: St. Annæ Plads 28, Postgiro 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BØGER

Den nye Bibelhistorie

»Katolsk Børnelærdom« (Udgivet af Det apostoliske Vikariat for Danmark. Sankt Ansgars Forlag).

Ugebladet har flere Gange bragt en Føromtale af denne nye Skolebog i Faget katolsk Religion. Den er nu udkommet, og inden vi med nogle Linier omtaler det opnaaede Resultat, vil vi nævne de Personer, som har Æren af Bogen. Da den hidtidige Katekismus for Skolernes mindste Klasser var udsolgt, nedsatte Biskoppen en Komité til Udarbejdelse af en ny Lærebog. Med Pastor *Benson* som Formand bestod Komitéen iøvrigt af Pastor *Knud Ballin*, Pastor *Thorbjørn Møller* (som dog paa Grund af Bortrejse ikke fik Lejlighed til at deltage i Arbejdet), Pater *Groteclaus S. J.* og Sr. *Clara*. Man blev hurtigt klar over, at det vilde være af stor Værdi at samle Bibelhistorie og Katekismus i en enkelt Bog og behandle det som et enkelt Fag. Ligeledes gennemdrøftedes en Række pædagogiske Problemer, og derpaa overdrog man et enkelt af Komitéens Medlemmer, Sr. *Clara*, at udarbejde Manuskriptet. Dette var saa igen Genstand for en indgaaende Behandling, hvorunder ganske særligt Vikariatets Censor, Pater *Küpferle S. J.*, udførte et meget værdifuldt Arbejde. Komitéen fandt i Kunstneren *B. Dahlerup* en overordentlig dygtig Illustratør, og endelig blev det overdraget »Pauluskredsen«s Ledelse at træffe Bestemmelser om den typografiske og øvrige bogmæssige Side af Sagen. Da Vikariatet for nylig oprettede »Sankt Ansgars Forlag« er endelig Bogens videre Skæbne lagt i dettes Hænder.

Det første Indtryk af Bogen er, at den ligesom de moderne »Arbejdsbøger« i forskellige Fag virker en Smule forvirrende. Disse Bøger er præget af Skolens Arbejds metode og tilsidesætter den almindelige Komposition af Stoffet til Fordel for en Ordning, der svarer til de enkelte Skolelektioners Indhold. Hvert Kapitel i Bogens Hoveddel er en Skoletime, hvorunder et Stykke Bibelhistorie gennemgaaes, for derefter at være Genstand for nogle Overvejelser, der uddrager en dogmatisk eller mo-

ralsk Lære af det læste. Forstaaelsen fæstnes endnu i samme Time gennem Forelæggelse af en Række Spørgsmaal (hvortil Eleverne selv maa søge Svaret), og inden Klokkeren ringer, naar man til i en kort Sætning, der læres udenad, at indprente Timens Grundtanke.

Naar man saaledes lærer de religiøse Sandheder i Tilslutning til en fremadskridende Gennemgang af Bibelhistorien, er det naturligvis ikke til at undgaa, at disse Sandheder bliver lært i en vis usystematisk Rækkefølge. Det vil nok genere en Del voksne Læsere, hvis de ikke under Læsningen erindrer, hvem Bogen er skrevet for. Børn i de første Skoleklasser kan ikke gøutere Systematik; de lærer, som smaa Børn altid lærer, ved at tage mod Indtrykkenes Mangfoldighed. Sorteringen kommer sidenhen.

Et stort Stykke i Retning af en saadan Indordning naas imidlertid allerede med denne Bog. Efter dens Hoveddel følger en »lille Troselære«, som i almindelig Katekismusform giver den aarlige Repetition af Stoffet en vis Systematik. Endelig er der tilføjet et ret fyldigt Afsnit smaa Bønner og en fortrinlig lille Oversigt over Kirkeaaet.

Vækker man sig til denne Stoffets Inddeling, som er betinget af Skolens Krav, vil alle Forældre med stor Tilfredshed hilse den nye Bog som et meget stort Fremskridt. Sproget er det plefrie Danske, formet med en fremragende Forstaaelse for Børns Ordforraad og begrebsmæssige Forudsætninger. Den nye katolske Skolebog vil blandt Pædagoger af alle Trosøpfattelser og i alle Skolefag blive bemærket og vurderet højt.

Bliv sygeforsikret

i det førende Sygeforsik: A/S „Bauta“

Hovedagentur, Vangedevej 218

Tlf. Søborg 3374

Prospekt tilsendes gratis.

god Erstatning, lav Præmie
kulant Behandling

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfsvej 34-36
Tlf. 778 - 728

VALD. FOERSOM

AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

Doktor Johnsons Dom

af G. K. CHESTERTON

SWIFT: Det er den. Den er af en af de nye franske Filosofer — Markisen af Montmarat — vi maa for Resten helst kunne Navnet, for det hører med til vores Historie.

MARY: Aa, jeg skal nok huske det.

SWIFT: Og det er virkelig af Betydning, at vi kender franske Bøger og franske Personligheder, naar vi paastaar, at vi er kommet fra Frankrig. Jeg har indrømmet, at vi begge er født i Amerika. Det er for at undgaa Komplikationer. Men jeg sagde, at vi begge som smaa var kommet til Frankrig og er blevet opdraget der. Og dig fandt jeg i en helgisk Klosterskole.

MARY: Ja, jeg kender min Historie. Det maa faa min stakels Mor i New England til at vende sig i sin Grav, at jeg nogensinde skal have været i en Klosterskole.

SWIFT: Det vil næppe være klogt at gaa saa vidt som til at sige, at jeg er løbet bort med en Nonne. Men vore liberale Venner kan godt lide, at jeg paa romantisk Vis har reddet dig fra hele Klosteratmosfæren. Hovedsagen er dog den, at vi har levet paa Fastlandet det meste af vort Liv og først for nylig er kommet over Kanalen, ligesom Markisen selv. Det befrier os for al Forbindelse med Revolutionen derhjemme, og samtidig tillader det os at udtrykke ret revolutionære Meninger rent abstrakt — ligesom Markisen selv.

MARY: Og det er din Grund til at læse Markisens Bog.

SWIFT: Naa ja, det er ogsaa en meget interessant Bog, og Markisen er en meget interessant Kvinde. Hendes Tanker om Staten har jeg længe været Tilhænger af, men nogle af de Meninger, hun udtrykker om Familien, er nye for mig. Og jeg maa tilstaa, at de baade er forbavsende og slaaende. Men Hovedsagen er den, at vore franske Venner hjælper os til at afpudse vor franske Selvbiografi. Saa er der mindre Chance for, at vor virkelige Historie kommer frem. Det udsletter alle Spor af de to farlige Personer, som landede paa Hebriderne. (*Der lyder en Banker paa Døren*).

MARY: Jeg sagde jo, at der kom nogen, før du var klædt om.

TJENER (*træder ind*): Kaptajn Draper.

DRAPER (*ind; han ser temmelig tør og stiv ud, er omhyggelig klædt og bukker ceremonielt*): Deres ydmyge Tjener, Frue. Deres Tjener, Mr. Swift. Jeg beklager overordentligt, Frue, at jeg ulejliger Dem saa tidligt, i Særdeleshed da jeg forventer at skulle have den Glæde at gøre Dem min Opvartning lidt senere paa Dagen. Jeg har blot dristet mig til at se herind i Forvejen for at anmode om en Gunst. Jeg skal hen til en Ven af mig, Mr. Boswell fra Auchinleck, og jeg vilde være Dem yderst taknemlig, hvis De tillod

mig at tage ham med til Deres Modtagelse, om ellers han kan. Han er en meget elskværlig Mand og har maaske selv Gæster.

SWIFT: Naturligvis, Kaptajn Draper. Lad ham blot komme og tage sine Venner med, hvis han ønsker.

DRAPER (*bukker og gaar gennem Værelset over mod et Kort, der hænger paa Væggen*): Jeg er Dem taknemmelig. Mr. Boswell er en skotsk Gentleman af særdeles god Familie. (*Staar og ser paa Kortet*). Og hvad der maaske er endnu mere værd for en besøgende her i Landet — han er velkendt med alle lærde og aandfulde Personer i baade England og Skotland. (*Drejer sig om ret pludseligt*). Har De nogensinde været i Skotland, Mr. Swift?

SWIFT: Jeg? Nej. Som jeg har fortalt Dem, kom jeg for nylig hertil fra Paris, hvor jeg er blevet uddannet.

DRAPER: Ja, det husker jeg, De fortalte mig. Mr. Boswell har ellers rejst en hel Del i Skotland, ogsaa i de fjerneste Egne af Højlandet, hvor man kan træffe de mærkeligste Mennesker. Men jeg maa ikke opholde Dem nu. Jeg skal senere have den Fornøjelse at gøre Dem min Opvartning. (*Bukker og gaar*).

MARY: John, jeg er bange for den Mand. Han har Mistanke om noget.

SWIFT (*som har genoptaget sin Læsning*): Hvem? Draper? Hvorfor skulde han have Mistanke?

MARY: Hvorfor spurgte han ellers, om du havde været i Skotland?

SWIFT: En ren Tilfældighed.

Magasin
du Nord

... den ny Tids Stormagasin

God Vask
- Geismar Vask

Telefon Central 3269

Var det ikke Skotland, han stod og saa paa Kortet?

MARY: Nej. Han saa paa Virginia!

SWIFT (*oprømt*): Aa, jeg taler saa tit om Virginia. Her kan man altid, saadan i al Almindelighed, sige hvad man vil om Koloniernes Sag. Mr. Burke støtter dem ganske aabenlyst. Og Mr. Wilkes gaar endnu videre i private Samtaler.

MARY: Mr. Wilkes Konversation er i alt Fald morsom; men det fjerner ikke den Fare, der kan være fra Mr. Draper. (*Det banker igen paa Døren*). John, nu kommer der én til, og du maa øjeblikkelig gaa ind og skifte.

SWIFT: Ja, ja, det skal jeg nok. (*Gaar ind i det indre Værelse, stadig med Bog i Haanden og læsende*).

TJENER: Mr. Wilkes.

WILKES (*træder ind; han er paaklædt efter sidste Møde med Pudder, Kniplingsmanchetter og Sværd; han har et grimt, men intelligent Ansigt og skeler*): Frue, Deres mest ydmyge Tjener! I det foreliggende Tilfælde er denne Hilsen fuldt oprigtig, om ogsaa der er mange, som har lettere ved at tro paa min Tjeneste end paa min Ydmyghed. Jeg ser, at Deres Mand stadig er beskæftiget med Litteratur.

MARY: Saa at De ikke kan lægge Hatten nogen Steder. Jeg burde have flyttet Litteraturen.

WILKES: Lad mig faa Lov at hjælpe Dem. (*Begynder at sortere Bøgerne*). Efter Bindet at dømme skal disse paa øverste Hylde.

MARY: De er øjensynlig meget pertentlig i Deres Vaner.

WILKES: Jeg udmærker mig i de smaa Dyder, Frue. De større har jeg aldrig kunnet mestre. Jeg anvender alle en Helts og en Helgens Kræfter paa mit Toilette.

MARY: Ja, De er virkelig yderst elegant i Dag.

WILKES: Jeg har klædt mig paa til Deres Modtagelse, Frue.

MARY: De er ogsaa yderst elegant i Deres Komplimenter. Er det en af Deres Dyder?

WILKES: En styg Person bør altid være skønt paaklædt. Saa

kan Damen opnaa en øjeblikkelig Lindring ved at se paa hans Strømper. Hvis hun fæster Blikket stift paa hans Vest, kan hun undgaa Faren for uforvarende at komme til at se hans Ansigt.

MARY (*leende*): Det er meget højsindet af ham.

WILKES: Nogle af vore liberale Venner er Tilhængere af Skilsmisse paa Grund af Drukenskab eller Grusomhed. Men der er en langt mere tungt vejende Grund til at lade sig skille fra en Hustru, hvis Sko knirker, eller fra en Mand, der bider Negle eller gaa med sin Hat paa en irriterende Maade. Det er saadanne Ting, der ødelægger Lykken i et Ægteskab. Jeg er aldrig blevet forestillet for Dr. Johnson, men jeg har set ham paa offentlige Steder med sine Linninger forstemmede skævt anbragt. Damer af den store Verden lyttede til ham med blanke Øjne, som om de hørte hver eneste Stavelse. Men jeg vidste, at de var syge af Trang til at gribe den ærværdige Skønaand i Struben og binde hans Halstørklæde rigtigt.

Fortsættes

Efteraarsbasar paa Amager

Siden Indsamlingen til den nye Kirke begyndte i Aaret 1924, har det været Tradition at holde Basar hvert andet Aar, sidste Gang i 1939. Tidernes Ugunst, der gør det svært for Kirken at efterkomme sine Gældsforpligtelser, tillader ikke at give Afkald paa den Støtte, en Basar kan betyde, selv om den i disse Tider heller ikke kan blive saa stor som før. I Tillid til, at St. Annæ Kirkes Venner ogsaa denne Gang gerne og efter svag Evne vil give os en Haandsrækning, agter vi da igen at holde Basar, saa godt som Forholdene tillader det, den 4. og 5. Oktober. Der er da god Tid endnu til at forberede en eller anden Gave, der vil blive modtaget med stor Taknemmelighed.

Præsterne ved St. Annæ Kirke.

Efterlysning

De Herrer Sognepræster bedes hjælpe med at udfinde, hvor en Vielse d. 8.-9.-1908 mellem Julian Lepel og Agnes Bogacki har fundet Sted. Oplysninger bedes sendt til Pastor Geertz-Hansen, Bredgade 64, København K.

Vikariatets Bibliotek,

Boyesgade 8 A, efterlyser Ugebladet Aargang 1864 samt de senere Aargange fra 1927 (incl.) og til Dato, helst indbundne Eksemplarer. Henvendelse til Pastor P. Andreasen, Boyesgade 8 A, København V.

Børnetøj

Der er en Del meget fattige Børn i St. Ansgars Sogn, som trænger haardt til Tøj. Damernes Vincentsforening vil være meget taknemmelig, hvis nogen vil hjælpe med brugt Børnetøj (lige fra Babytøj til Tøj til store Skolebørn). Gaver bedes afleveret til Pastor Geertz-Hansen.

Kristi Legemsfestprocession i Horsens

Søndag den 22. Juni

Politiet har givet sin Tilladelse til, at der afholdes Procession som sædvanligt fra Kirken til Sølyst. Gudstjenesten begynder Kl. 10. Højærværdige Pater Lønskov fra Aarhus prædiker. Processionen gaar fra Kirken ca. Kl. 11¼. Der vil kunne faas Middagsmad paa Sølyst for Kr. 2,50 pro persona — 2 Børn under 12 Aar paa een Billet. — Man maa have sendt Pengene i Forvejen, saaledes at de er mig i Hænde senest Fredag den 20., for at være sikker paa at faa Middag. Postkonto: Monsignore I. Orlík, Katolsk Sognepræst, Horsens, Konto Nr. 7964. Om Eftermiddagen Kl. 3½ er der Møde i Sølyst Park, hvor Pater Lønskov holder Foredrag.

I. Orlík.

Kristi Legems Fest i Roskilde

Søndag den 15. Juni

Kl. 7 stille Messe, Kl. 9 Levitmesse og Procession ad Frederiksborgvej og rundt til tre Altre i St. Mariæ Hospitals Have. (Hæfter med Processionssalmerne à 10 Øre).

Skolens Legesal staar til Disposition for udenbys Deltagere. Her kan medbragt Mad nydes. Kaffe, Øl, Sodavand faas billigt.

Kl. 14,30 Festandagt i Kirken. Derefter Menighedsmøde i Skolens Festsal. Forfatterinde Fru Karen Plovgaard taler om »Nogle danske Valfartssteder« og Pater Dr. Otto om »Kirken og vi«.

Alle er velkommen.

Sankt Knuds Kirke, Fredericia

Søndag d. 15. Juni holdes (i Tilfælde af gunstigt Vejr) efter Højmessens Kl. 9,30 Kristi Legems-Procession i Haven.

De tre første Bønner

fortsat fra Side 379

kan vi kun bede om noget, der ligger udenfor Gud: nemlig hans Forherligelse gennem hans Skabninger. Af den Grund skal vi altsaa bønfalde om, at Guds Navn maa kendes ogsaa af de Hedninger, som endnu ikke kender ham; at hans hellige Riges Grænsepæle maa blive flyttet længere og længere ud; at stadig flere Mennesker maa forherlige ham ved Lydighed mod hans hellige Lov og Bud. De tre Ord: Guds Navn, Rige og Vilje betegner Ting, der ikke hører til Guds indre Væsen, men er udenfor ham.

For dyber man sig lidt i dette Forhold, bliver man grebet baade af *Beundring* og *Vemod*. *Beundring*, fordi Gud er saa stor, at vi slet ikke kan gøre noget for ham og hans indre Rigdom; *Vemod*, fordi vi kun kan gøre saa lidt for hans ydre Ære og maa nøjes med at vise vor Kærlighed til ham paa en saa beskedent Maade. Men hvem kan uden Smerte tænke paa de Mennesker, der ikke engang vil gøre den Smule, vi er i Stand til at yde. Det er en beskæmmende Tanke, at Gud vor Fader i Himlen har gjort os saa meget og i al Evighed vil gøre endnu mere for os sine Børn, og saa nægter vi ham det lidet, hvormed vi kunde vise ham vor Taknemlighed!

Der findes for øvrigt endnu en Ejendommelighed ved de tre første Bønner i Fadervor, som det er godt at kende og huske. Meningen og Betydningen af dem vil staa meget klarere for vort indre Øje, hvis vi henfører den afsluttende Bemærkning: »som i Himlen saa og paa Jorden« til alle tre, ikke blot til den

sidste, og tænker os Ordlyden saaledes: »Helliget vorde dit Navn som i Himlen saa og paa Jorden« o. s. v. Der ligger i denne Opfattelse det for det praktiske Kristenliv og navnlig for vor Bøn meget værdifulde Fingerpeg, at vi skal rette os efter de store Forbilleder, vi har i Himlen. Desuden er det vor Be-

stemmelse at forberede os saaledes her paa Jorden, at vi kan faa Plads i deres Rækker efter Døden og staa paa Højde med deres Gudsforherligelse. Hvem trænger ikke til stadig at blive mindet om denne store og hellige og ærefulde Opgave, vi skal løse i vor korte Levetid?

F. K.

HERTUG

KNUDS

DIVISION

Den sidste Torsdag i Maj Maaned havde Divisionen kaldt alle sine Spejdere, de Ulve, som trods det relativt sene Tidspunkt maatte komme til Stede, samt Spejdernes og Ulvenes Forældre og Søskenne sammen til en Divisionsaften, der holdtes paa Sankt Knuds Skole.

Da alle havde taget Plads ved de dækkede Borde, førtes Fanen ind, og medens den rød-hvide Dug rullede ud, sang man »Der er ingenting, der maner«. Saa stod Divisionschefen paa Talerstolen og bød Velkommen til de mange Venner af Divisionen, som var kommet til Stede, og rettede en særlig Velkomst til Provst Nedermark fra Glostrup, som efter et gammelt Tilsagn var mødt for at fortælle om sine Oplevelser i de sibiriske Krigsfangelejr under sidste Verdenskrig. Derpaa kaldtes en stor Række af Spejderne frem for at modtage Udmærkelses- og Duelighedstegn; det store Antal vidnede om et ihærdigt og godt gennemført Arbejde hos hver enkelt af de mange Spejdere.

Saa begyndte Provst Nedermark at fortælle, sprang via AK-TAK (som enhver sikkert skrev sig bag Øret) midt ud i den sibiriske Kul-

de. Det løb en koldt op og ned ad Ryggen, det kløede — hvad maatte de arme Mennesker ikke have døjet og lidt. Provsten er en glimrende Fortæller, de unge som de ældre var ligesom han selv med i Begivenhederne, harmedes med ham over Uretfærdighed, jublede naar dansk Hittepaasomhed sejrede over Dumhed og hilste med Begejstring Beviset for, at »Kong Kristian« er Danmarks Nationalsang. — Men Provst Nedermark forstod ogsaa at spille paa andre Streng, og det var derfor sikkert helt i Foredragets Aand, at Divisionschefen i sin Takktale for det glimrende Causeri vendte tilbage til Provstens indledende Ord til os og mindede Spejderne og Ulvene om aldrig at glemme at sige Tak paa rette Sted og i rette Tid.

Efter Kaffen vistes en Række meget smukke farvelagte Lysbilleder svarende til Sange, som Spejderne og de øvrige Tilstedeværende sang, og med »Kongernes Konge« sluttede denne Divisionsaften.

Faa Dage efter var det Pinsen, og Divisionen vilde paany samle alle Spejderne og Ulvene. Vi opslug vor Lejr ved Borup, — en herlig, uberørt, midtsjællandsk Egn. — Spej-

Robinson, Andersen & Co. A/s

Hellerup

Export af friske og serverede Æg

Fabrikation af frosne og sealede Æg og Ægprodukter

28 Filialer over hele Landet

derne og Ulvene ankom med enkelte Undtagelser i Løbet af Lørdag Eftermiddag/Aften og gik straks i Gang med Teltrejsningen og Lejrindretningen. — Søndag Morgen læste Kapellanen, Pater Bender, Messe i Skoven, og ikke faa Spejdere og Ulve benyttede Lejligheden til at kommunikere. — Efter Messen og Morgenmaden begyndte Lejrens Program. For Ulvene var der planlagt Konkurrencer i Forhindringsløb, wood-craft og flere lignende Arrangementer. — Hvad Spejderne angaar, startede de Søndag Eftermiddag et Orienteringsløb. Hver Deltager fik udleveret et Kort over Eggen, men det viste sig snart, at der manglede ikke saa lidt paa dette Kort, ja der var ligefrem hele »Huller« i Terrænet. Paa Kortet var der angivet en Række Punkter forsynet med Tal, og disse Punkter skulde Løbsdeltagerne saa passere i den nævnte Rækkefølge.

Eftermiddagen bød paa en Række Lejrlege og Smaakonkurrencer af mere humoristisk Art, som sikkert bidrog til at ryste alle Deltagerne godt sammen.

Ved Aftenens Lejrbaal »optraadte« adskillige Spejdere, enkeltvis og i Patruljer, medens Baaltalerne holdtes af 2 af Divisionens Førere.

Men saa skete der noget. — Divisionschefen sagde ikke sit sædvanlige »God Nat, sov godt«, men i Stedet for lød Kommandoen: »Klokken er nu 22,08. Klokken 22,15 træder vi alle an til Natøvelse«. — Naa, det var nu imidlertid ikke helt Nat, da Øvelsen begyndte og kaldte de Indfødte til Kamp mod de Hvide, men inden Øvelsen var forbi Kl. 1 var det dog blevet saa dunkelt, at enkelte særlig »trætte« ønskede at kunne slippe for Aftenens sidste Opgør. — Efter Hjemkomsten til Lejren igen var der et Krus The med en Klemme til hver — og saa til Køjs.

Næste Morgen sov man længe. Iøvrigt indlededes Dagen med ikke mindre end 3 Messer, idet nu 3 af Troppenes Kapellaner var til Stede i Lejren. Ogsaa denne Dag havde sit Program, men hurtigt lakkede det mod Afgang, og efter en afsluttende Parade, hvor Lejrens

Præmier blev uddelt, og hvor Divisionschefen sagde Tak til Førerne for godt Samarbejde og til Spejderne for godt Lejrhumør, drog enhver til sit. Det havde været den største samlede Lejr i Divisionens Historie. DC.

St. Ansgars Kirke

Hver Aften i Kristi Legems Oktav med sakramental Velsignelse Kl. 19,30; sidste Gang paa Jesu Hjertes Fest, Fred. d. 20. Juni.

Rosenkranskirken

Sønd. 15. Juni Kl. 8 Fælleskommunion for alle Kongregationerne, Spejderne og hele Menigheden. Kl. 10 og 11 ½ stille Messe med Prædiken. Ingen Andagt.

Procession i Hvidovre

Sønd. 15. Juni Kl. 16 holdes Rosenkranssognets aarlige Kristi Legems-Procession ved St. Nikolaj Kapel i Hvidovre. Om Aftenen Menighedsmøde paa »Risbjerggaard« i Hvidovre.

Jesu Hjerter Kirke

Sønd. 15. Juni Kl. 10 Levitmesse. Kl. 19 Prædiken, Procession og Festandagt. Mændenes og de unge Mænds Kongregation deltager i Processionen. Mand. 16. Juni Kl. 19 ½ Afslutningsmøde for de unge Mænds Kongregation. Dr. med Blixencrone-Møller fortæller om nogle af sine Oplevelser i Finland.

St. Annæ Kirke

Søndag d. 15. Juni: Stille Messer Kl. 6 og 8. Kl. 9 ½ Højmesse med paafølgende Kristi Legems Procession i Hospitalets Have. Aftenandagt Kl. 19 ½.

Gudstjeneste i Dragør

Søndag d. 22. ds. Kl. 10, Øresundsallé 27.

St. Antoni Kirke (Brønshøj)

Fred. 13. Juni, Sankt Antonius Festdag, Højmesse Kl. 8. Sønd. 15. Juni Kl. 8 stille Messe, Kl. 10 Levitmesse og Procession. Onsd. 18.

Juni efter Andagten Kl. 8 Møde for Knud Lavards Broderskab.

Benediktinerindeklosteret

Torsdag d. 12. Juni, Kristi Legemsfest, er der stille Messe Kl. 7,30 og Højmesse Kl. 9; derefter Kristi Legemsprocession. Hele Oktaven er der Vesper Kl. 15,30 med sakramental Velsignelse.

Immaculatakirken

Kristi Legemsfest. Kl. 7 stille Messe, Kl. 9 Højmesse med efterfølgende Procession i Kirken, Kl. 18 Festandagt.

Sommermarkedet i Brønshøj

Lodtrækningens Resultater: Den store Lodseddel: Gevinster udtrykket paa Numrene 1752, 48, 806, 606, 1405, 125, 1892, 619, 670, 1881, 1768, 1530, 1756, 1612, 746, 701, 246, 37, 1864, 1869, 1618, 271, 1697, 1653, 785.

Radioapparat (hvide Sedler) 72. Et Fag Gardiner (røde Sedler) 51. Dukkestol med to Dukker (blaa Sedler) 11. Dukkevogn (grønne Sedler) 49. St. Antonius (hvide Sedler med Stempel) 80. Vase (gule Sedler) 28.

St. Dominikus' 3. Orden

Onsd. 25. Juni Kl. 20 Møde.

D. K. K. F.

Sønd. 15. Juni Kl. 9,30 Messe i Kapellet i Trørødhus (Indvielsesdagen). Tog fra Hovedbanegaarden Kl. 8,20. Rutebil fra Trørød. Efter Messen Morgenmaaltid med Te eller Kaffe og Brød. Tog hjem fra Vedbæk Kl. 11,32. Deltagelse kan anmeldes til Frk. Birgitte West, Tlf. Ryvang 2891 y (bedst ved 18-Tiden).

K. U. K. København

Medlemmer, som af økonomiske Grund ikke ser sig i Stand til at komme med paa Valfarten, kan faa Togbilletten gratis ved Henvendelse til: Albert Strøyer, Nansensgade 90, K., Palæ 5718, eller Vibeke Emborg, Vesterbrogade 11 A, V., Eva 6037.

ODENSE

Junker-Dreie

Kolonial . Dellkatesser

Nørrebro 49 . Odense
Lev. til Sct. Josephs Hospital

SVENDBORG

C. Hansen Bageri og Conditori

Møllergade 67 . Telefon 1258

Leverandør til Sct. Maria Hospital

AARHUS

A. B. C.

Karl Hansen

Lys-, Kraft-, Ringe- & Radioanlæg
Frederiksgade 75, Tlf. 295
Omstil. til priv. Bogensegade 5

S. A. Kannegaard

Vestergade 5
Telefon 2710
Viktualieforretning

Bruun & Sørensen

Ingeniørkontor
Kannikeg. 18 Aarhus Telf. 4364
Leverandør til St. Josefs Hospital

Alfred Pihl

Bagermester, Conditori
Telefon 3041 - Hammershus
Leverandør til St. Josef Hospital

Linoleum

billigst Høilund Carlsen
Aaboulevarden 45, Aarhus, Tlf. 1347

Brug Pindstrup Tørvestrøelse

til Jordforbedring, Stald- og
Fjerkræstrøelse eller Ind-
skudsmateriale.

Pindstrup Mosebrug
Tlf. Pindstrup 13 (3 Lin.)
København: Central 8261
Forlang Brochure

Mejeriet „Vesterbro“

Byens førende Mejeri
Telefon 8700 (4 Linier)
Mejeriprodukter,
Flødeis, Eksportfløde

Permanent-Salonen

ved ELISABETH NIELSEN
Søndergade 7¹. Telefon 6240

Skomagler

Chr. M. Jensen

ved den katolske Kirke
Telefon 8326

Gør Deres Indkøb af Fisk i

Eriks Fiskehal

Ryegade 16 . Telefon 8680
Lev. til de katolske Institutioner

KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN

Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 4090 (fere Linier)
Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Telefon 4088

Andelsselskabet DE FORENEDE MEJERIER

Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)

AARHUS VAND

Danmarks fornemste
Sct. Nicolauskilde' Brøndanstalt

HORSENS

Installationsforretningen »Lyset«

Torvet 10 . Telefon 618
Alt udføres i Installationer
Alt haves i Lamper og Lysekroner
Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt
Installatør for Sct. Joseph Søstrene

C. C. Nielsen

Mel . Gryn . Hønsedeføde.
Smedegade 91
Telefon 515 . 565
Udsøgte Kvaliteter, billigste Priser

H. F. Caspersen

BAGERI

Sønderbro 71 . Telefon 1074
Leverandør til Sct. Josephs Hospital

Sigurd Henningsen

Slagtermester
Kattesundet 22 . Telefon 1351
Lev. til St. Josephs Hospital og Sølyst

Svend Hansen

Kun 1. Kl. Kød og Paalæg føres
Hjemmel. Medister og Leverpostej
Fabriksvej 33 . Telefon 1379
Lev. til Sct. Josephs Hospital

Glas . Porcelæn . Køkkenudstyr

Gode Varer . Smaa Priser

CARL ØBERG

Søndergade 31 . Telefon 12 03

A-S Horsens Textil Lager

Manufaktur . Trikotage . Udstyr
Leverandør til katolske Institutioner

Støt Frank Andersens Fond

Giro Konto 1087

Carl Bech

aut. elektr. Installatør
Vestergade 33 . Telf. 1026
Leverandør til kath. Menighed

AALBORG

S. C. Sørensen

Jern, Staal og Rør
Sanitets- og
Centralvarmeartikler
Telefon 2323

M. Thomsen Støtt

Entrepreneur og Murermester
Kong Christians Allé 6
Telefon 1992

Aalborg's katolske Begravelseskontor

Jens Bangsgade 8
Ordner Begravelsen gratis, smukt og
samvittighedsfuldt . Tlf. 2068 . 2289

VEJLE

<p>Carl Petersen <i>Slagtermester</i> 1. Kl. Varer - Pølsefabrik Nørregade 2 . Tlf. 17 21 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>C. V. BERG <i>Blikkenslagermester</i> Autoriseret Gas og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	
<p>VEJLE NY Mineralvandsfabrik P. C. NIELSEN Vissingsgade 8, Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>^A/_s Vejle Mælkekompagni <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p><i>Vejle Trælast &</i> Kulkompagni Havnegade 22 . Tlf. 68 og 69 Lev. til de kat. Institutioner</p>
<p>Arbejdernes Fællesbageri <i>Aktieselskab</i> Bleggrdsg. 15, Tlf. 287 - 597 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Niels Bentzen & Co. TORVEGADE 6 . TELEFON 306 . 307</p>	<p>Jens Jensen Mel- & Foderstofforretning Søndergade, Vejle, Tlf. 1053 Leverandør til St. Maria Hospital</p>
<p>Tegn Deres Forsikringer hos N. Fr. Petersen Søndergade 18 . Telefon 2207 . 2 Linier</p>	<p>J. P. Fibiger Jensen <i>Slagtermester</i> Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg. 24, Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital</p>	<p>Marius Nielsen <i>BAGERMESTER</i> Fiskergade 7 . Tlf. 629 Leverandør</p>
<p>Jørgen Petersen & Co. Jernbanegade 18 . Tlf. 131 - 1631 Alt Tømmer- og Snedkerarbejde udføres</p>	<p>Niels Boesen <i>Katolske Begravelser ordnes</i> Nørrebrogade 9 . Telefon 725</p>	<p>J. ANCKER & SØN <i>Murermestre</i> Alt Murerarbejde Fjellegade 8 . Telefon 1438 Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle</p>

RANDERS

<p>THOR <i>Øl og Mineralvand</i></p>	<p>Randers Mælkeforsyning Telefon 389 og 823 Leverandør til St. Josephs Hospital</p>	<p>Johs. E. Mortensen <i>Bagermester</i> Nørreboulevard . Telefon 1157 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>
<p>A. KRYGER <i>Vestergade 22, Tlf. 272-281</i> Friske Fiskesorter indkommer daglig Leverandør til St. Josef Hospital</p>	<p>Brdr. Qvist Brændselsforretning Kul . Koks . Tørv og Optændingsbrænde til billigste Priser Randers, Adelgade 10, Tlf. 1375 Leverandør til St. Josefs Hospital</p>	<p>C. Melschiors <i>Slagteri og Pølsefabrik</i> Vestergade 9 . Telefon 69 Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>
<p>Kirurgiske Instrumenter, Hospitalsartikler Sygeplejeartikler, Bandager <i>køber De bedst hos:</i> C. Mærsk-Andersen's Eff. Randers . Telefon 137</p>	<p><i>Mineralvandsfabrikken</i> »CITO« Slyngborggade 21, Tlf. 48, 146 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p><i>Ost, Æg, Konserver „Osteriet“</i> <i>v. Berg Hansen</i> Vestergade 11 . Telefon 2746 Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>

<p>NAKSKOV Chr. Steffensen <i>HERREEKVIPERING</i> Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796 Leverandør</p>	<p>NYBORG ^A/_S Nyborg Kulforretning <i>Lauritz Nielsen</i> Kul, Koks, Briketter Strandvejen . Telf. 106 Leverandør til Stella Maris</p>	<p>NYBORG Drewsen & Nellemann Isenkram . Telf. 25</p>
--	--	---

Katolsk Ugeblad

Valfartssøndag i Dag

Missionernes Fremtid

St. Bendts Kirke i Ringsted

Sommerstævne i Jylland

Det vellykkede Børnestævne

Munkemel

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Frederiksholms Kanal 6, Kbh.
Tlf.: 12,166 og 12,161

Bageri & Conditori
Johan Aschengreen
Amagerbrogade 72. Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog. 125. Telefon Amager 4019

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KØK KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

Chr. Hansens Kød-Udsalg
Allegade 37, Tlf. Godthaab 21
Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158
Leverandør til Sct. Elisabeths Hospital

Flytteforretningen „FREDERIKSHOLM“
v. Andersen og Poulsen
Flytning, Opbevaring og Forsendelse
besørges med Garanti overalt i Landet
Sjælør Boulevard 21
Telefon Valby 3333 . Godthaab 3653 x

AABENRAA

Brødrene Jensens

Byggeforretning
og Cementstøberi

Aabenraa Kul-Kompagni A-S
Kul & Koks Import
Skibbroen 5 . Tlf. 218 . 220
Leverandør til Sct. Ansgar Klinik

Folker's
Clichéer
Clicheer
til alle Formaal
Rødovre 25*

Blomsterforretningen
CAMELIA
Smukke Kranse og Kistepyntninger
Frederikssundsvej 229, Tlf. Bella 1729

H. A. V. Ahlgren . Malermester
VED KLOSTERET 6
Tlf. Nora 6065 og Ryvang 4963 x
Udløjer Arbejdet ved Sct. Michaelsgaard

HELSINGØR

Kaas & Sørensen

Indehaver: G. E. OLSEN - HELSINGØR
Telefoner: 39 - 1139 - 575
Kul, Koks, Brænde og Briketter

SLANGERUP

Slangerup Mejeri
Slangerup . Tlf. 48
1. Kl.s Produkter
Leverandør til gl. Farumgaard, Farum

A. Mortensens Eftf. Rob. H. Hansen
stateaut. Installatør
Lys . Kraft . Varme
Ny Kongensgade 7
HOLCKENHUS
Telefon Byen 7290
Leverandør til Mariahjemet

Lad Ugebladet
indbinde ...

saa ved De, hvor De kan lindre det -
og vore smukke Farver i Shirting vil
tege sig ud i Bagroelen.

1 Aargang i eet Bind Kr. 5,50
i to Bind Kr. 7,50
Helsirting med Guldtryk

Vi althenter gerne Bladene

Ugebladets Trykkeri

Svanemosegaardsvej 4 . Telefon Nora 8908

Læs **Berlingske**
Tidende

ROSENBERG BRØNDANSTALT

SØDRING & CO.
MEDICINSKE MINERALVANDE ANBEFALES
BISPEVEJ . KØBENHAVN N . TELEFON 180 - 5821

Den fine Udsmykning

Gamle Fru Heller var kommet hjem fra Kirke i stor Ophidselse. Hun havde hørt, at Kristi-Legems-Processionen, som, saa langt man kunde huske tilbage, altid var gaaet den samme Vej gennem den lille By, i Aar skulde følge en lidt anden Vej — og komme igennem Strædet, hvor hun boede.

Hvert eneste Aar havde Fru Heller hjulpet dem, som skulde pynte et Alter til Kristi Legems Fest. Men nu kom Vor Herre forbi hendes lille Hus! Ih, hvor var hun dog glad — men ogsaa ophidset. For naar Vor Herre kom forbi, maatte man jo pynte Huset saa fint, som det var bare muligt — og hun var saa fattig. Hun havde ingen Tæpper eller broderede Duge eller andre fine Ting. Hvad i Alverden skulde hun dog stille op?

Nu var hun nær ved at græde, fordi hun ikke kunde pynte sit Hus. Hun var gaaet lige hjem fra Kirken uden at snakke med en eneste Bekendt, og nu sad hun i sin Stue og saa paa alle de brogede Helgenbilleder, som hang paa Væggene. Jo, Fru Heller var i godt Selskab. Egentlig kunde den hellige Jomfru og St. Joseph og St. Antonius og den gode Broder Konrad godt hjælpe hende lidt, og St. Katharina, hendes Navnehelgen, som var saa klog, maatte virkelig kunne give hende et godt Raad, tænkte hun.

Da Fru Heller havde siddet lidt mellem alle sine Helgener,

gik hun ud i den lille Have bag Huset. Meget var der ikke i den; men den havde en Rosenbusk, som var et helt Vidunder. Den var ganske dækket af de fineste Roser, og da hun nu stod foran den, tænkte hun: »Alle Roserne, lige til den sidste Knop, skal plukkes og staa i Vinduerne, naar Vor Herre gaar forbi. Det vil han nok glæde sig over.«

Det trøstede hende, at hun havde noget virkelig smukt, der kunde bruges; men det var ikke nok, og hun gik igen ind og satte sig for at spekulere over, hvad hun skulde gøre. Pludselig gik Døren op, og Lene, Sypigen, som gik paa Krykker, kom ind. Næppe var hun kommet ind ad Døren, før den gamle meddelte hende den store Nyhed, at Processionen skulde gaa lige forbi Huset her.

»Nej, dog — det var da dejligt!« sagde Lene. »Saa kommer jeg herind og sætter mig ved Deres Vindue.«

»Ja, det maa du endelig gøre,« svarede Fru Heller, som altid saa gerne vilde være rar ved Lene.

»Og naar Fru Schmidt hører det, saa spørger hun nok ogsaa, om hun maa komme,« sagde Lene smilende. »Ja, og gamle Trine fra vores Stræde — —! Ved De hvad, Fru Heller, hvis De vilde, kunde De faa hele Stuen fuld af gamle og syge!«

Fru Heller saa op paa St. Katarina og syntes næsten, at hun smilede. Og saa kom hun til at

tænke paa, at det vilde være en stor Ære for hende, hvis de »trætte og besværede«, Frelsens bedste Venner, kom ind i hendes Stue for at være med til den store Fest, og hun sagde til Lene, at hun kunde tage alle de gamle og syge med, hun vidste noget om. Men hun klagede ogsaa sin Nød for Lene: at hun ikke havde andet end sine Roser at pynte Huset med, og dem havde hun ikke engang Vaser til.

Lene lyttede deltagende og saa sig søgende omkring i Stuen. Med eet lyste hendes Ansigt op, og hun udbød: »Ved De hvad, hvis De nu hængte alle Deres Helgenbilleder op paa Muren, vilde det ikke blive kønt?«

Fru Heller var helt forbavset over, at hun ikke selv havde faaet den Tanke; hun blev ganske begejstret over den, og nu var al Sorg slukt. Helgenerne i deres blaa og røde og gyldne Dragter skulde nok faa hendes Hus til at tage sig ud!

»Og Vaser behøver De da ikke at mangle,« vedblev Lene. »Gamle Krukker med Silkepapir om kan storartet bruges. Jeg skal nok hjælpe Dem, og de, som faar Lov at sidde herinde og se paa Processionen, giver ogsaa nok et lille Bidrag, kan De tro.«

Lettet kunde Fru Heller nu helt hengive sig til sin glade Forventning. — — —

Det var nok værd at se det Liv, der tidligt om Morgenen paa Kristi Legems Fest udfolde-

Jysk Præstemøde og jysk Sommerstævne

Første Gang siden Krigens Begyndelse har Præsterne fra Mellem- og Nordjylland været forsamlet til *Præstemøde*. Mødet blev holdt i Aarhus den 27. Maj. En særlig Glæde for alle var det, at Biskoppen selv var til Stede.

Iøvrigt er Sommersæsonen ogsaa begyndt hos os.

Mændenes og de unge Pigers Kongregation, Spejderne og den ny Ungdomsforening har haft en Del større eller mindre Ture. Nu forestaar der et større Foretagende, idet Horsens har indbudt til den aarlige Tur til Øm Klosterruin den 13. Juli. Mødet dér skal denne Gang blive et Stævne for alle midtjydske Katoliker, og Biskoppen har selv lovet at komme og læse Messe. Grundlovsdag tog *Ungdomsforeningens Bestyrelse* til Horsens til en foreløbig Drøftelse af Programmet sammen med Horsens Bestyrelsen.

Biskoppen
blandt jyske
Præster

De to
Ungdoms-
foreningers
Bestyrelse

Den fine Udsmykning *fortsat fra Side 385*

de sig foran det lille Hus. Alle-rede Aftenen før var der blevet hamret og banket; og nu blev hele Helgenskaren hentet ud af Stuen og hængt op paa Muren. Solen sendte sine varme Straaler ned over Guds Moder med Jesusbarnet, St. Joseph og St. Antonius og St. Sebastian og Broder Konrad, og St. Katharina smilede venligt til den beundrende Skare foran Huset, mens Fru Heller maatte tørre et Par Taarer bort, af Rørelse over, hvor fint det hele var. Det maatte da glæde Vor Herre, naar han kom!

Inde i Stuen sad Lene og gamle Trine og den syge Fru Schmidt og den blinde Snedker. Hver af dem havde medbragt et Lys i en Stage, og de blev nu stillet i Vindueskarmen mellem de pragtfulde Roser. Ja, Trine havde endda bragt en kniplingskantet Dug, som blev hængt ud

af Vinduet, og Fru Heller løb ud og ind i eet væk og beundrede det hele.

Endelig kom Processionen. Lysenes Flamme blafrede, Helgenerne straalende, og de gamle Mennesker knælede ned bag Roserne, mens Lene sad i en Stol og bad Vor Herre undskyldte, at hun jo ikke kunde knæle, og Fru Heller græd af Glæde.

Mange, som kom forbi, lo ad Helgenbillederne, som Fru Heller havde hængt ud paa Muren, og trak paa Skuldrene ad »Naiviteten« og »Smagløsheden«. Men Vor Herre og Frelser glædede sig derover; han saa det varme Hjerte, den barnlige Tro, og han velsignede Fru Heller og alle dem, som var hos hende og havde hjulpet hende.

(Fra Tysk ved T. Fd.).

Valfarten til Haraldsted

Nu er det Valfarts-Søndag. Togene fra København gaar som allerede fortalt Kl. 6,02 (billigt Søndagstog, Ankomst Ringsted Kl. 7,33, Biletpris 4 Kr. Tur-Retur) og Kl. 8,25 (Ankomst Ringsted 9,33, Biletpris 6 Kr. + 2 Kr. Hurtigtogstillæg). Valfartsprocessionen forlader Ringsted Kl. 10. For de tidligt ankomne, der gaar til Messe i Ringsted, er der Lejlighed til at spise medbragt Mad og faa billig Morgendrikke.

Vor Biskop gaar i Spidsen for denne store aarlige Valfart, som særligt kalder paa de unge. Det er det unge katolske Danmark, som under Bøn og Sang nedbeder Guds Velsignelse over Folk og Land paa hellig Knud Hertugs Forbøn.

I Fjor var Deltagelsen saa stor som aldrig før. I Aar maa nye Skarer slutte op i de bedende Rækker.

Missionernes Fremtid

St. Peter sidder ubevægelig paa sin Klippe. Ikke uden Grund fejrer vi Festen for hans »Stol« i Antiokia og i Rom. Ikke uden Grund har Kirken fra Begyndelsen af talt om den apostoliske Stol. *Sedet, aeternumque sedebit*, skrev Virgil, og Middelalderen savnede ikke Undskyldning for at betragte St. Peter som en Profet. Men St. Paulus var den ekspanderende, næsten eksploderende af de to; vi hører ikke om, at han var Biskop af noget Sted. Og alligevel — lad os tænke efter!

St. Paulus og den arabiske Ørken

Da St. Paulus var kommet sig af sin Omvendelses første Chok, drog han bort til den arabiske Ørken. Det fortæller han os i sit Brev til Galaterne, men ikke hvor længe han blev der. Han skjulte sig. Kun set af hin arabiske Sols ubarmhjertige Øje, dvælede han blandt Klipperne og lod sin Sjæl læges (som sønderslaaede Sjæle kan læges) af Ensomhedens, Sandets, Himlens og den stærke Hedes fuldkomne Usammensathed.

Og sønderslaaet var hans Sjæl. Hans Liv havde været baaret af voldsom Anspændelse, Offentlighed og fanatisk Hengivenhed overfor den Sag, han tjente. Han var ikke vejet tilbage for nogen Forfølgelses Gru; han havde (og fortæller det selv) lvunget sig Adgang til private Huse og slæbt baade Mænd og Kvinder ud til deres Dom. Og saa kom Omvendelsen som et Lyn. Hele hans Tilværelse var blevet brudt itu for aldrig mere at heles. Selv i det mærkelige nye Liv, som nu begyndte, blev han til det sidste hjemløst af Mindet om, hvad han havde gjort. I hin arabiske Ørken stirrede Hundreder af rædselsslagne, kvalfyldte Blik imod hans

Jeg tror ikke, Vor Herre tillod ham kun at se Frelserøjnene, de Øjne, der var uendeligt blide i deres Sorg, de Øjne, der paa et Nu fik Peter til at »gaa ud og græde bitterligt«, dengang Jesus vendte sig om og saa paa ham. Vor Herre maatte sønderryste Saulus, før han kunde omforme det fattige Ler til hint udkaarne Kar, hint dyrebare Kar, hvori det guddommelige Navn skulde bæres den halve Verden over. Der maatte intet være tilbage af det gamle Jeg.

St. Paulus maatte hentes

I hine hemmelighedsfulde Maaneder eller Aar i Arabien blev den guddommelige Omdannelse udført. Saa kom den korte Tilbagevenden til Damaskus og Besøget i Jerusalem, hvor de Kristne ikke gav ham nogen varm Velkomst, nervøse som de var (og hvor kunde de være andet?) for denne usædvanlige Mand — usædvanlig som Forfølger og endnu mere nu som Prædikant. Et Par Uger efter maatte han forlade Jerusalem og tog hjem til Cilicien. Og læg Mærke til, at der blev han, til han blev hentet. Han havde sikkert ikke siddet uvirksom i Cilicien. Han havde sikkert prædikeret rundt om i Hjemegnen. Men i omtrent tre Aar (tror jeg) foretog han ingen vidtstrakte »Missions«-Rejser i det fremmede. Saa langt var Saulus og siden Paulus fra at paalvinge sig Kirken eller fra til en Begyndelse at anse Verden som sit Virkefelt.

Apostlen St. Paulus

Det er rigtigt, at dengang de ældre Apostle opdagede, at hans særlige Kald var Apostolatet blandt Hedninger, saa sparede han sig ingen Møje. »Ofte paa Rejser...«, tre Gange skibbruden, Centrum for hundrede Ophidsel-

ser. Men denne samme Mand var meget omhyggelig med at gentage sine Rejser: at »befæste« de kristne Samfund, han havde grundlagt; stadig at skrive til disse Samfund og til Enkeltpersoner. Et af de mærkeligste Træk ved denne Mand, som havde en mere end napoleonsk Visionsevne, var hans Evne til at huske de enkelte, hans følte Kærlighed til dem og hans Interesse for Detaljer angaaende deres Vel, ogsaa deres fysiske Vel.

Og for mig er der ikke i noget Menneskes Historie ret meget, som er mere gribende end den Maade, hvorpaa tilsidst alle Kortene blev rullet sammen og lagt bort. En fattig, meget træt og gammel Mand i Fængsel — og efter at saa Gadedrengene havde fulgt den ynkværdige lille Procession af en gammel Forbryder og et Par Soldater et Stykke hen ad den ostiske Vej, blev Paulus ført lidt ind i en lille Lund, bundet til et Pinietræ over de »helssende Kilder«, som stadig risler paa dette Sted, pligtmæssigt pisket for sidste Gang og saa hals-hugget. St. Frans Xaverovre paa sin Ø udførte Kina, hvor han aldrig skulde komme til at sætte sin Fod, han havde dog i hvert Fald en trofast kinesisk Dreng til at ledsage sig hen til hin Dødens Dør, gennem hvilken alligevel ingen Ledsagere kan følge med.

Men fast staar det, at St. Paulus til alle Tider vil være som selve Symbolet paa den missionerende Foretagsomhed, paa det udadrettede, apostoliske Element, der er væsentligt i Kirken og derfor aldrig kan høre op med at findes.

Missionernes Fremtid

I sidste Artikel overvejede jeg visse *Muligheder* — uden dermed at sige, at jeg regner dem for sandsynlige. Kloge Mennesker holder Øje med enhver Mulighed og bereder sig for det Tilfælde, de bliver Virkeligheder. Og der er nogle *Visheder*, som med givet Sikkerhed maa gøre Kirkens missionerende Virksomhed meget sværere end før.

For det første vil Europa (og Amerika) være meget fattigere end før. Katoliker er allerede nu ikke længere i Stand til at hjælpe deres »ydre Missioner« saa meget som før. Mange af disse Missioner er faktisk ruinerede. Desuden har Østen allerede længe fabrikeret de Ting til sig selv, som før maatte importeres, og Handelen er derfor svundet ind (og vil svinde mere ind), og i samme Grad som Handelen har skabt europæiske Centrere i Østen med europæiske Præster og derved lettet en missionerende Udbredelse af Troen, i samme Grad vil nu Missionerne staa uden Hjælp. Ikke saadan at forstaa, at jeg nogensinde har følt den ringeste Tilfredsstillelse over, at Kristendommen blev frembudt for de indfødte sammen med kommercielle Varer (og Humbug), lige saa lidt som det har været godt, naar Kristendommen trængte ind i et Land sammen med fremmede Hære. Forbindelsen mellem Mission og Handel og Erobring (saaledes som i Indien eller Amerika paa den spanske og portugisiske Tid eller i Sydafrika i vor Tid) har i det store og hele vist sig ulykkelig.

Desuden er Missionærer hovedsagelig blevet uddannet af Ordenssamfund, og maaske disse ikke faar Lov til at eksistere — undtagen muligvis *netop* for at uddanne Missionærer, som mange Lande har fundet »kunde betale sig godt« i Kolonierne. Jeg husker saaledes, at et vældig stort »Ordenshus« fik Lov til at eksistere selv i de onde gamle Dage i Frankrig, naar blot det lod sig kalde »Selskabet for syriske Missioner«... Jeg kender et andet Land, hvor Missionærer var saa ypperlig en Hjælp for Koloniseringen (fordi de arbejder haardt, er ærlige, ikke tilbøjelige til at drikke eller sætte Halvkaste-Afkom i Verden), saa det betalte dem saa høj en Løn, at det kunde friste de overordnede til at sende deres bedste Folk til andre Verdensdele. Men Biskopper finder det svært nok (maaske ikke blot paa Grund af Udgifterne) at oplære unge Præster til Arbejdet hjemme.

Hvem vil lære af Europa?

Der er imidlertid en meget dybere Betragtning at gøre. Ved første Øjekast kan den synes skræmmende, men bliver maaske siden en af vore bedste Opmuntringer. Hvilken Sandsynlighed tror De, at der er, for at nogen orientalsk eller asiatsk Race nu vil ønske at laane en Livsopfattelse, endsiges en Religion, fra Europa? Længe har de kopieret vore mekaniske og kommercielle, juridiske og journalistiske Metoder (og altid de laveste), fordi de vilde konkurrere med os paa vort eget Plan — men *ikke* af Kærlighed eller Beundring. Længe har europæiske »liberale« paa den mest doktrinære Maade og med den fuldstændigste Mangel paa Realitetssans pumpet Begreber om Lighed og Frihed og finansiell Velstand ind i ustabile Hjerter. (Dette er ikke ment som et Angreb paa de sorte eller brune Menneskers Hjerter! Ligevægt og Ro i *Sindet* er ikke meget fremtrædende hos os selv. Europa er fuldt af Eksempler paa smitsomt Masse-Hysteri. Men der er ikke noget, der saa let bringer et Sind ud af Ligevægt som en ny Idé, selv om den er sand!) Alene Hollywood og de Filmsselskaber, der kopierede dens værste Periode, var nok til at fylde enhver ikke-europæisk eller ikke-amerikansk Race med Foragt for vor Moral. Jeg husker en Afrikaner, der blev anklaget for en vis Forbrydelse. Ganske uden at tænke sig om udbrød han: »Ikke engang en hvid Mand kunde gøre *det!*«

Ingen kristne Nationer længer

Men nu spørger jeg igen: hvem vil *nu* tage imod noget som helst aandeligt Tilbud fra Europa i *Egenskab af Europa*? Noget som Europa gør Krav paa at eje, og som skal være af Værdi for andre Racer at besidde? Og paa en Maade er jeg glad for det! Allerede for 30 Aar siden sagde jeg, at om 30 Aar vilde der ikke mere findes »katolske Lande«, saaledes at man maatte *an-*

tages at være Katolik, naar man var Spanier eller Polak, og *antages* at være Protestant, naar man var Dansker, Englænder eller hvad man nu vil. Og jeg sagde dengang, at saa vilde endelig *Res Catholica*, den universelle Ting, være løsgjort fra Nationalismene. Bød St. Paulus sin Tro til Verden, *fordi* den var asiatsk? Eller blev Troen senere prædikeret, *fordi* den var det herskende romerske Imperiums Tro? Vil Hollændere eller Englændere mere komme til at tilbyde Zuluerne at blive kristne, fordi disse Europæere med den ene Haand kan række dem Biblen og med den anden en Flaske Gin eller et Maal Krudt? Aldrig mere. Og Gud være takket for det!

Men saa betyder da dette, at »jeg (ikke »jeg-Englænder, jeg-Italiener, jeg-Spanier«) tilbyder jer Kristendommen, fordi jeg tror og har erfaret, at den er sand og god, og »som I ser«, saa prøver jeg at indrette mit Liv efter dens Principper. Jeg indrømmer, at jeg ofte fejler: jeg er en Synder... Men I ser, at mit Tilbud er oprigtigt, og at jeg intet ønsker til Gengæld. Jeg ønsker, at *Kristus* skal modtage jeres Gengældelse — nemlig jeres Hjerter og jeres Liv!« Kommer der saa Konvertitter, skal vi ikke længere høre andre hvide Mænd haane dem for at være blevet Kristne for Udbyttets Skyld, og derfor være blevet mindre hæderlige, mindre rene, mindre *ægte*, end de før var, saa at »alle vil foretrække en ikke-kristen Tjener for en omvendt.«

Pius XI's Fremsyn

Hvem skal nu være *den* Slags Missionærer? Den kristne Ingeniør, Læge, Kontorist, Sømand og Ekspeditrice! »Jeg tilbyder jer Kristendommen, fordi jeg er Kristen og ikke, fordi jeg er en officiel, aflønnet Prædikant.« Vil der være mange, som handler saaledes? Jeg følte i sin Tid, at Pius XI allerede havde opgivet Europa, da jeg saa, hvorledes han ligefrem *puffede* frygt-somme Missionærer til at skabe et indfødt Præsteskab og Hierar-

ki. Men saadanne indfødte Præsteskaber vil være det normale og rigtige. I en »Udlands-Mission« er det den hvide Mand, der er Udlændingen, og han skal lige saa lidt vente med at gaa til Skrifte, indtil han finder en hvid Præst, som Kineseren i Europa skal vente, til han finder en kinesisk Præst.

Er det meget forlangt? Selvfølgelig! Hvornaar har Kristendommen kun forlangt lidt? (Hvis den har gjort det, har den været sig selv og Kristus utro). Er det for meget forlangt? Nej — det er mindre forlangt, end St. Paulus krævede under sine endnu sværere Forhold. Dog vil jeg indrømme, at i een Henseende er vore Forhold de svære-

ste. For han kom med noget nyt — mens vi kommer med noget, som Mennesker vil sige om, at det kender de allerede, det er blevet prøvet og fundet for let. Men endnu engang nej! Det er os, der er blevet prøvet (ikke særlig strengt, og er blevet fundet (særdeles meget) for lette. Bed derfor for os, St. Paulus, at vore egne Byers velkendte Gader pludselig maa blive Damas-kus-Veje for os! Lad Himlene flænges for os og Jorden rejse sig under vore Fødder — om blot Kristus maa »aabenbare sig i os«, saa at vi kan »bære ham frem« for Folk og Fyrster til selve Verdens Ende og ind i Evigheden.

C. C. Martindale S. J.

et Barn kan gøre alt, hvad der er nødvendigt; meget tit er det ogsaa smaa Dreng, som ordner det og tjener ved Messen.

Lyset. Naar Messen skal begynde, bliver Lysene tændt ved Hjælp af et lille Lys paa en lang Stok. Den Stok er for Resten forsynet med et lille »Kræmmerhus«, som bruges til at slukke Lysene med, naar Messen er forbi.

Bogen. Paa Alterets højre Side (naar man ser det fra Kirken) staar en Læsepult, hvorpaa der ligger en stor Bog: Messebogen. Den Dreng, som tjener Messen, maa bringe den hellige Bog ind og stille den, lukket, paa den venstre Side

Det katolske Hjem

Messen forklaret for Børn af Maria Montessori

Altertrinene

Til det hellige Bord fører nogle Trin op.

Der plejer at være tre Trin, og de betyder de tre guddommelige Dyder, som fører os til Gud: Tro, Haab og Kærlighed. I Virkeligheden er Trinene en Del af Alteret, fordi Messen begynder ved Foden af dem.

De tre Alterduge

Alteret er dækket af tre hvide Duge af rigtig Lærred. De lægges saaledes paa: først to smaa, som kun dækker selve Alterbordets Flade, og oven paa dem en stor, som naar langt ned paa Siderne; den er den egentlige Alterdug.

De nødvendige Prydelser

Paa hvert Alter skal der findes et Krucifiks og to Lys af rent Voks. Krucifikset skal staa i Midten, lidt tilbage mellem de to Lys, som naturligtvis skal være anbragt i Stager.

Krucifikset skal minde os om, at Jesus døde paa Korset efter den sidste Nadver; og Vokslsene, som brænder under hele Messen, skal

minde os om, at Kristus led for at tænde sin Kærligheds, Tilgivelses og Freds Lys for alle Mennesker.

Krucifikset og Stagerne kan være ganske beskedne; derfor er de alligevel gode nok; men det kan ogsaa være fine og kostbare Ting, der er givet som et Offer af Kærlighed til Jesus.

Andre Prydelser

I kan tit faa andre Prydelser at se paa Alteret, over det eller ved Siden af det, f. Eks. flere Lys, smaa Lamper, Faner, Statuer og Vaser med smukke Blomster. Alle disse Ting er ikke *nødvendige*; men de er heller ikke overflødige, for ingenting er overflødigt, naar det ofres af Kærlighed til Vor Herre.

Men man maa altsaa skelne mellem de Prydelser, som er nødvendige for, at der kan holdes Guds-tjeneste, og dem, som ikke er nødvendige.

Alteret, naar der skal læses Messe

Lad os nu se, hvad der skal til, naar Alteret skal gøres i Stand, saa der kan læses Messe ved det. Selv

Døren ud mod den store katolske Verden

aabner UGEBLADET for Dem hver Uge gennem et afvekslende Udvalg af Artikler af aktuel, orienterende eller underholdende Art samt gennem autentisk Nyhedsstof og Reportage fra Rom og Verden — Urbi et Orbi

Kort sagt:

For at være i Kontakt med Kirkens levende Liv herhjemme og ude omkring i Verden maa De abonnere paa

Katolsk + Ugeblad

Danske Katolikkers Blad

Abonnement
kan tegnes gennem
Postvæsenet

af Læsepulten. Naar Præsten kommer ind, aabner han den og stiller den, som den skal staa.

Vandet og Vinen. To Ting, som maa gøres parat, lige før Messen begynder, er Vandet og Vinen. Det hældes op i rene Flakoner, som staa paa en lille Bakke, og den bliver stillet paa et Bord tæt ved Alteret, paa højre Side, eller maaske paa en lille Hylde, der er anbragt i Væggen til det Brug.

Haandklædet. Et lille hvidt Haandklæde, glat strøget og pænt lagt sammen, bliver anbragt ved Siden af Flakon'erne; det bruger Præsten til at tørre sine Fingre i. Ministranten har det over sin Arm og rækker Præsten det, naar det rette Øjeblik kommer.

Klokken. Endelig er der Alterklokken, som skal staa, saa den, der tjener Messen, kan naa den.

Og nu er alting rede, saa at Præsten, som skal fejre Messen, kan komme.

De hellige Kar

Kalken og Patenen, som bruges i Messen, er saa hellige, at almindelige Mennesker slet ikke maa røre dem.

De kommer jo i nøje Berøring med Kristi Legeme og Blod, og kun Præstens viede Haand maa tage paa dem. Derfor skal Præsten selv bære dem ind, indhyllet i et Dække, som næsten altid er af Silke i samme Farve som Præstens Messehagel. Det er ikke, fordi det ser pænt ud, at Farverne passer sammen, inen fordi Farverne, de liturgiske Farver siger man, er nøje bestemt for hver Dag i Aaret.

Det første, Præsten gør, er at gaa op og stille de hellige Kar paa Alteret, nøjagtig over Alterstenen, og ordne Folderne i Silkedækket omhyggeligt. Derefter gaar han over til Bogen og slaar op paa den Side, hvor Dagens Messe staa.

Messen er slet ikke begyndt endnu; hvad Præsten foretager sig, er bare at træffe de sidste Forberedelser.

Naar det er gjort, gaar han ned fra Alteret. Messen begynder altid ved Foden af de tre Trin.

Hvad det er, Præsten bærer

Lad os nu se, hvad der er under Silkedækket paa Alteret.

Øverst er en stiv, firkantet Mappe, betrukket med kulørt Silketøj og for det meste prydet med et Kors.

Den kaldes en Bursa.

Den indeholder et firkantet Stykke hvidt Lærred, som er strøget fuldkommen glat og foldet sammen paa en ganske særlig Maade, saa at den har ni Felter, naar den lukkes op.

Dette Stykke Lærred kaldes et Corporale, et Ord, som kommer af det latinske Ord Corpus, der betyder Legeme. Det skal have den Ære at berøre Kristi Legeme, for Præsten lægger den hellige Hostie paa det.

Kalken slaar ogsaa paa Corporalet, saa hvis en Draabe af Kristi Blod bliver spildt, falder den paa det.

Nu kan I nok forstaa, at Corporalet er meget helligt.

Præsten skal selv vaske det; først naar han har gjort det, maa andre røre ved det og gøre det helt i Stand.

Corporalet gemmes altid i Bursaen, som tit er meget fint broderet, fordi den skal bruges til noget saa helligt.

Det firkantede Silkedække under Bursaen er lavet af tungt Stof, for det meste af noget, der hedder Brokade, og dette Dække kaldes et Velum.

Under det staa *Kalken og Patenen*. Bægeret og Tallerkenen, som blev brugt ved Kristi sidste Nadver, er nu blevet Alterbordets hellige Kar.

Paa Patenen ligger en stor, hvid Hostie, som skal indvies under Messen. Men Kalken er tom.

Baade Kalken og Patenen er af kostbart Metal. Selv om de er ganske beskedne, er de af Guld eller Sølv; men det er sjældent, de er ganske beskedne, for de troende vil saa gerne have dem fine og prydede med Ædelstene eller cicererede med smukke Figurer, alt sammen af Kærlighed til Gud.

De er anbragt under Dækket paa en særlig Maade. Kalken staa paa Alteret. Et fint Lærredsstykke, som er foldet sammen i tre Dele paa langs, ligger over Kalken og hænger ned paa begge Sider af den. Paa dette Stykke staa Patenen med Hostien paa, dækket af et andet Lærredstykke.

Det, som ligger over Kalken, kaldes Purificator og bruges til at tørre Kalken med indvendig og fjerne de sidste Spor af den indviede Vin, som maaske er tilbage, efter at Præsten har skyllet Kalken. Purificatoren maa derfor heller ikke røres af andre end Præsten.

Kalken, hvoraf Præsten drikker Vinen, der er forvandlet til Jesu Blod, maa ikke vaskes, før den er blevet rensset og tørret med Purificatoren. Det er kun Præsten, som har læst Messen, der maa gøre det, og han gør det, før han sætter de hellige Kar tilbage under Dækket.

Det lille stive Stykke Lærred, som først dækker Patenen med Hostien, bruger Præsten flere Gange under Messen til at lægge over Kalken. Det kaldes en Palla.

Kapitler om Fadervor XV

HELLIGET VORDE DIT NAVN!

Skal man med ganske faa Ord sige, hvad vi heder om, naar vi udtaler det Ønske: »Helliget vorde dit Navn«, saa er det dette: Vi bønfaller Gud om, at hans hellige Navn maa kendes af alle Mennesker og helligholdes og lovprises af alle med Hjerte, Mund og Haandens gode Gerninger. Det er det, Kirken mener, hver Gang den samler sine Børn

til det hellige Messeoffer og gennem Præstens Mund lader dem bede eller synge: »Fadervor«. Dette maa ogsaa være den enkelte Tanke, naar hver for sig beder Herrens Bøn. Saadan har vi jo lært det, lige fra vi var Børn, og saadan staa det i vore hellige Bøger. Lad os bare se paa nogle Eksempler i det gamle og nye Testamente.

Naar *Guds Folk i den gamle Pagt* paa Højtiderne gav Møde i Jerusalem, stod Israels Børn i Fællig og sang: »Alleluja. Pris I Herrens Tjenere, pris Herrens Navn! Herrens Navn være lovet fra nu og til evig Tid! Fra Solens Opgang til dens Nedgang være Herrens Navn lovpriset!« Hvad Jøderne gjorde dengang, skylder hele Skabningen, Himmel og Jord, sin Skaber, den ene Gud, som er ophøjet over alt og alle og uden Lige.

Derfor siger ogsaa Apostlen Paulus til *Guds Børn i det nye Testamente* om Jesus Kristus, Guds Søn: »Gud har ophøjet ham og givet ham et Navn, som staar over ethvert andet Navn. I Jesu Navn skal da hvert eneste Knæ bøje sig, baade i Himlen, paa Jorden og i Underverdenen. Og hver eneste Tunge skal bekende, at Jesus Kristus er Herre til Gud Faders Forherligelse« (Fil. 2, 9-11). Hvordan det er i *Himlen*, kan vi læse i Johannes' Aabenbaring. Da denne Apostel fik Lov til at se Himlen med Guds Trone, de fire og tyve Ældste, de syv Aander og de fire levende Væsener omkring Tronen, da hørte han en Lovsang for Gud, alle Tings Skaber, som han beskriver med disse Ord: »Jeg hørte alle Skabninger i Himlen, paa Jorden og under Jorden og alt, hvad der er paa Havet og i Havet, raabe: Ham, som sidder paa Tronen, og Lammet være Pris og Ære og Herlighed og Magt i al Evighed. De fire levende Væsener sagde: Amen, og de fire og tyve Ældste kastede sig ned og tilbad ham, som lever i al Evighed« (5, 13).

Denne Bøn om Guds Navns Forherligelse maa absolut være den første, der kommer fra vore Læber. Vi erindrer jo, at Kristus i Bjergprædikenen (Mt. 5, 48) har stillet os den Opgave at være fuldkomne, som vor Fader i Himlen er det. Her i denne Bøn gør vi de første Skridt hen mod denne Fuldkommenhed, idet vi af ganske Hjerte ønsker det, der er det højeste af alt, Guds Ære og Forherligelse gennem hans Skabninger. Det er det, Gud selv søger og maa søge

i alt, hvad han virker udadtil. For at opnaa sine Skabningers Tilbedelse, Lovprisning og Taksigelse har han skabt hele Verden. I det Øjeblik vi altsaa af et oprigtigt Hjerte og med hele vor Aands indre Glød beder den første Bøn i Fadervor, sigter vore Tanker og Ønsker lige saa højt som hans egne. Højere Maal end Guds Ære kender end ikke Gud selv.

Men naturligvis, naar Genstanden for vore Ønsker er den samme som for Gud og dem, der omgiver hans Trone, saa er dermed ikke sagt, at vi Mennesker paa Jorden kan lovprise Gud paa en lige saa fuldkommen Maade, som Englene og de salige gør det. *Hverken i Omfang eller Værdi kan Jordens Hyldest staa Maal med Himlens.* Dag og Nat tiljubler de salige deres højeste Gode uden at blive trætte. Deres Aands Klarhed formørkes aldrig af nogen Skygge, ingen Sorg og Bekymring svækker deres Viljes Kraft eller deres Hjertes Begejstring. En saadan Frihed for Hindringer kender vi Evas landflygtige Børn ikke noget til. Kun paa eet Punkt skulde vor Gudsdyrkelse ligne Himlens helt: Ogsaa vor Tilbedelse, Lovprisning, Taksigelse og hver en Anerkendelse af Guds ophøjede Majestæt maa komme indefra, *det maa være Bøn i Aand og Sandhed.* Det maa være Kærlighed til Gud og Iver for hans Ære, der inspirerer os, og til Stadighed maa der kunne paa-vises Fremskridt i vort Gudsforhold.

Naar vi lukker vore Øjne for denne Jord og aabner dem igen i Evighedens Land, skulde vi gerne være blevet saa dygtige og fuldkomne i Lovprisningens hel-lige Kunst, at vi uden videre kan faa en Plads anvist blandt dem, der ser Gud Ansigt til Ansigt, og gøre fælles Sag med de Engle, som Profeten Isajas saa staa hos Gud og tilraabe hverandre: »Hellig, hellig, hellig er Hærskarernes Herre, al Jorden er fuld af hans Herlighed« (6,3). Men dette bliver kun muligt, hvis vor jordiske Gudsdyrkelse tager den himmelske Liturgi til

Stattes Side 395

URBI ET ORBI

Den hellige Faders Radiotale paa Pinsedag i Anledning af 50-Aars Mindet for »Rerum novarum«, Leo XII's epokegørende Encyklika, har givet Genlyd Verden over, hvor Talen er blevet refereret eller gengivet i Uddrag saavel i den katolske som den ikke-katolske Presse. — I en ledende Artikel forsvarer Vatikanets Dagblad »L'Osservatore Romano« for nylig den hellige Fader overfor visse Røster i Presse og Radio, der altid har Tendens til at »udlægge« alt, hvad Paven siger og foretager sig i en bestemt Retning, hvadenten det nu drejer sig om Referater af de trøstende og opmuntrende Ord, som Paven retter til de af Kirkens Børn, der er i Nød, eller naar den hellige Fader modtager visse Personer. Disse tendentiose Beretninger er ganske uberettigede og kun egnede til at stille Paven i et skævt Lys — udtaler Bladet — den hellige Fader er og maa være upartisk, da hans Børn er at søge i alle Lejre. — Under et voldsomt Uvejr, som i sidste Uge drog hen over den evige Stad, rantes Vatikanmuseets Kuppel af Lynet. Nedslaget anrettede — trods Heftigheden — kun ringe Skade.

Ifølge den amerikanske Aar-bog for det katolske U. S. A. 1941, fandtes der i Slutningen af 1940 22 Milioner 223 Tusinde Katoliker i de forenede Stater. Der findes iøvrigt 1324 højere Lærestatter og 7660 Sogneskoler.

Den hellige Fader har imødekommet en Anmodning fra det kinesiske Episkopat, hvorefter »Maria, al Naades Midlerinde« i Kina fremtidig vil blive fejret som »Maria, Kinas Dronning«. — Aaret 1940 bragte den katolske Kirke i Kina en Tilvækst paa 80.000.

SCT. BENDT i RINGSTED -

VALDEMARERNES BY

Tekst: G. M.
Fotos:
Turistforeningen for
Ringsted og Omegn

I Skovbrynet øst for Haraldsted By ligger Ruinen af en Fraadstenskirke. Paa dette Sted var det, at *Knud Lavard* blev myrdet, da han under Julehelgen 1131 red ud for at mødes med sin Fætter Magnus. Rygtet om hans Drab bredte sig hastigt blandt Befolkningen her paa Egnen, hvor han var vokset op, og snart skete der Mirakler paa det Sted, hvor han var blevet myrdet. Foran Altret i den ældste Ringsted-Kirke stedte man hans afsjælede Legeme til Hvile.

*

Sct. Bendts Kirke, der er en af Danmarks skønneste og interessanteste Middelalderbygninger, tjente oprindeligt som Klosterkirke — indviet til Jomfru Maria — for Benediktinersamfundet i Ringsted. Dette Kloster er sandsynligvis blevet grundlagt allerede under Svend Estrids-søn, men der findes saare ringe Efterretninger saavel fra Klosters første Tid som om dets Indbyggere og deres Herkomst; saa godt som ethvert Spor af Klosterbygningerne er nu borte. Da Knud Lavard var blevet myrdet, ønskede hans Slægt ham begravet i Roskilde Domkirke, men Kong Niels, der frygtede, at Folkets Forbitrelse over det skændige Drab skulde fremkalde Uroligheder, modsatte sig dette, og man førte da Knuds Lig til Ringsted og stedte det til Hvile foran Altret i Klosterkirken. Da det rygtedes, at der skete Jærtegn ved hans Grav, tog Pilgrimmenes Skarer til, og Kirken blev for lille. Valdemar den Store besluttede derfor at rejse sin Fader et værdigt Hvilested og arbejdede samtidig ihærdigt for at faa ham helgenkaaret. I Midsommeren 1170 stod Kirken saavidt færdig, og i Overværelse af

† *Sct. Bendts Kirke* i Ringsted — et af Danmarks interessanteste Middelalderbygningsværker, hvor Knud Lavards jordiske Rester stedtes til Hvile og som rummer mere end tyve kongelige og fyrstelige Grave, et af Afsnit af Danmarks Historie

KIRKE

Indre af Sct. Bendts Kirke

de pragtfulde Kalkmalerier i Sct. Bendts Kirke fore-
stiller Knud Lavards Sønneson, Erik Plovpenning's Drab

en og Landets ypperste Mænd — deriblandt
den — skrinsattes Knud Hertug under stor
lejlighed den 25. Juni, den Dag, som Pave
Innocentius III i sin Helgenkaaringsskrivelse Aaret
1170 fastsatte som Knuds Festsdag, og paa
den det romerske Martyrologium til Stadig-
hindes Knud Lavard.

Den store, statelige Kirkebygning er opført af røde
sten og er et af de første større Bygnings-
værker herhjemme af dette Materiale, hvis Til-
tagelse Munkene netop havde lært at kende i
Frankrig. Der er ingen Tvivl om, at Kirken
er opført med et dobbelt Formaal for Øje: at skulle
bevare Knud Lavards Relikvier og samtidig at

bevare tjene som Gravkirke for Valdemar den Store og
hans Slægt, der ønskede at hvile ved den helgen-
kaarede Stamfaders Side. Med Erik Menveds
Gravlæggelse i 1319 — en skøn, messingstukken
Gravplade minder herom — afsluttedes Ring-
stedets Æra som kongelig Gravkirke. Adskillige
Gange er Kirken blevet hjemsøgt af Brande,
sidst i 1806; først i Begyndelsen af dette Aar-
hundrede indledtes en gennemgribende Restau-
rering, ved hvilken Lejlighed de røde Munkesten
blev befriet for Vægpuksen og kom frem for Dags
Lys ligesom i Kirkens allerførste Tid.

Sct. Bendts Kirke huser rige historiske Minder.
Ved Opgangen til Koret betegner en Ligstøtte
et Sted, hvor Knud Lavard hvilede indtil hans
Relikvier efter Kanonisationshøjtideligheden i
1170 blev anbragt paa Højaltret. Af Kirkens op-
rindelige Inventar er dog saa godt som intet til-
bage, kun Munkestolene skriver sig fra Begyn-
delsen af det femtende og Sandstensdøbefonten
fra det tolvte Aarhundrede. Men Valdemar den
Store havde — som allerede nævnt — ogsaa be-
stemt Kirken som Hvilested for sig og sin Slægt,
og adskillige Gravminder erindrer om de 21 fyr-
stelige Personer, der jordedes her, og blandt
hvilke var Dronningerne Dagmar og Berengaria
og Kongerne Erik Plovpenning og Erik Menved.

Kirken og Klosteret i Ringsted blev selvsagt
siden en af de navnkundigste Helligdomme i
Danmark; Kirken blev som Gravplads for Knud
Lavard og hans Efterkommere et nationalt Min-
desmærke, der i intet staar tilbage for Roskilde
Domkirke. Hele Middelalderen igennem vedblev
man at valfarte til den minderige, ærværdige
Kirke, der som de fleste andre af vore gamle
Kirker paa Reformationstiden gik ind i en For-
faldsperiode, fra hvilken den først skulde rejse
sig i vore Dage.

Hvor Knud Lavards hellige jordiske Levninger
nu findes, ved man ikke, man aner end ikke
om de overhovedet mere er til. Efter Reforma-
tionen opbevarede man endnu i nogen Tid Knud

(Fortsættes Side 395)

Efter

Børnestævnet i Trørød

Hvor meget man end sukede efter Regn, var man dog glad for, at Solen skinnede Grundlovsdag. Hvad vilde vi ellers have stillet op med 373 Børn, der var mødt til Børnestævne i Trørød? Nej, det var lige som det skulde være: straalende Solskin, en Smule Blæst, Luften fyldt af Syrenduft og Havegangene ved Trørødhus strøet med Æbleblomster. Det var en festlig Ramme om de tre Hundrede og halvtreds Par klare Øjne og røde Kinder. Man bliver straks smittet af de unges umiddelbare Glæde ved Livet, glemmer at man har passeret de 40, beder og synger med Børnene, deltager i deres Lege, spiser sine Klemmer med en Appetit, der er 30 Aar yngre end en selv, og raaer Hurra for Biskoppen med samme lykkelige Hengivenhed, som unge gør det. Og naar Dagen er forbi, synes man, Tiden gik alt for hurtigt, og man er klar over, at naar Aaret 1941 en Gang hører til Fortiden, vil denne Grundlovsdag i Selskab med al denne friske og glade Ungdom staa i ens Erindring som een Aakande paa en Dam...

Stævnet er saa godt tilrettelagt, at man ikke tænker paa noget Arrangement. Saa snart de unge er ved at blive kede af det ene, følger noget nyt. Frk. *Else Holst* giver bare et Pift paa sin Fløjte (hvor kan man købe saadan en Tryllefløjte, der faar saa mange travle smaa Mennesker til at staa og at tie stille?) Dermed er Signalet givet til Overgangen: fra Bøn til Leg, fra Tale til Konkurrencelege og Opvisninger o. s. fr. Og hvor godt Børnestævnet end har været fra første Gang, mærkes det hvert Aar, at man stedse stræber efter noget bedre.

Under den hellige Messe, der i Aar læstes af Pater *Groteclaus*, holdt Pastor *K. Ballin* en kort

Prædiken; han talte om Kærligheden til Jesus. Der blev bedt højt og sunget, saa det var en Fryd at høre, navnlig for den, der kommer fra den rigtige Diaspora i Provinsen. Hr. Organist *Segalt* behøvede bare lige

lige saa fredeligt Side om Side paa Græsplænen og ventede paa Dagens Taler, der imidlertid var blevet forsinket. Den obligate Rytme — Alvor-Leg-Alvor — blev da ogsaa brudt, og man gik i Lag med Konkurrencelegene. Pigerne fra den franske Skole paa Østerbro og fra Amager gjorde Lykke, da de i deres maleriske Nationaldragter traadte Dansen paa Grønsværen. Derimod fik Drengene desværre ikke Lejlighed til at vise, hvor dygtige de siden i Fjor var blevet i Tovtrækning: lad dem fort-

Nyt var det at Stævnet i Aar afsluttedes med sakramental Procession

at istemme: »Paa Sandheds Fjæld...«, saa fulgte alle otte Vers, uden at de klare Stemmer var til at standse.

Et Pift, og Pater *Boerigter* bad Bordbøn: vi spiste vor medbragte Mad og drak Sodavand fra Skovløberhuset. En halv Time senere genlød de fredelige Skove mellem Trørød og Vedbæk af Barnestemmer: i et Nu forvandlede alle disse søde Børn til lutter Røvere og Soldater. Skræmte Egern søgte deres Tilflugt i Bøgetræernes højeste Toppe, og ældre Damer, der plejer at gaa her og spekulere over deres Sygdomme, besluttede at omlægge deres Rute for ikke at blive forstyrret.

To Timer senere sad de forhenværende Røvere og Soldater

sætte med Træningen til næste Aar, da vil de sikkert faa Erstatning. Nu gjaldt det om at sidde stille og høre paa Fru Ingeniør *Wissum*. Det var slet ikke vanskeligt, for hun fortalte: det var Historien om den grimme Ælling om igen, men Ællingen var denne Gang den katolske Dreng eller Pige, der lever i ikke-katolske Omgivelser. Bare ikke skamme sig over sin Religion, men tværtimod vokse sig til en skinnende hvid Svane, der takket være sine stærke Vinger kan hæve sig op over Andegaardens snadrende Befolkning. Ved energisk Bifaldsklap fastslog de unge deres gode Forsæt.

Som sædvanligt naaede Stævnet ogsaa i Aar sit Kulminationspunkt ved *Biskoppens An-*

komst. Efter at have givet Børnene sin Velsignelse, tager Biskoppen Plads paa Græsplænen, og et Øjeblik senere er hans Stol belejret af smaa Dreng og Piger, der stadig rykker nærmere. Man kan tydeligt se, de unge føler sig rigtig tilpas hos Biskoppen, og Biskoppen hos dem.

Et nyt Nummer paa Programmet var den Hilsen, som de forskellige Grupper eller Skoler bragte Biskoppen: kort eller lang, improviseret eller indstuderet, Prosa eller Rim, dannede alle disse Hilsner en morsom Blanding ligesom af Markens og Drivhusets Blomster. Det fineste var et Digt, der burde gives i K. U. Det er ikke blevet skrevet af en, der skal tygge paa sin Blyant for at faa noget ud af det. Og det blev ypperligt fremsagt af en Amagerdreng paa Amagerskolens Vegne.

Derefter fulgte et Par Sketches. Her var det Helsingør, der havde truffet det helt rigtige. Den lille Scene ved Himmeldøren var baade underholdende og opdragende. Og saavel St. Peter som den lille Pige skal begge to have ug.

Nyt var det, at Stævnet i Aar afsluttedes med sakramental Procession. Biskoppen assisteret af Pater Boerigter, og Pater Braun bar Sakramentet, mens

Begge Parter tilfreds!

Børnene og deres ledsagende Præster og Søstre gik omkring Græsplænen under Sang og Bøn. Saaledes endte Dagen, hvor den var begyndt: hos Børnevennen Jesus i hans Kærligheds Sakramente.

Det maa siges, det var en god Dag, som Arrangørerne har Ære og Børnene Glæde og Gavn af.

Det Samvær med saa mange andre katolske Børn, den fælles

Gudstjeneste og Mødet med Biskoppen er noget, jeg kunde unde alle vore katolske Børn, navnlig dem fra Provinsen, der er nødt til at søge ikke-katolske Skoler, og dør uundgaaeligt føler sig som den grimme Ælling. Saa dan et Stævne virker paa deres Svanebevidsthed.

Derfor siger jeg Tak paa Børnenes Vegne samt paa deres Vegne, der den Dag atter følte sig som Børn.

Steph. Wevers.

Helliget vorde dit Navn!

fortsat fra Side 391

Forbillede og er en Hyldest, som baade Forstand og Hjerte og Mund bereder den Allerhøjeste; en Lovprisning og Taksigelse, der ejer indre og ydre Fuldkommenhed; en Jubel over den op-højede, hellige og uforlignelige Gud, stigende frem fra vort Væsens dybeste Dyb.

Efter denne almindelige Orientering over den første Bøn i Faldervor kan vi med større Udbytte drøfte to sproglige Ejenommeligheder, der bereder os moderne Mennesker i Vesterledet nogle Vanskeligheder, og ogsaa forklare dens Indhold i Enkeltheder. Men det bliver Emnet for det næste Kapitel.

F. K.

Kulminationspunktet ved Biskoppens Ankomst

Sct. Bendts Kirke i Ringsted

fortsat fra Side 393

Lavards Hoved i Klosteret, men senere skal det være kommet til St. Denis i Frankrig. Resten af Knuds Legeme blev formentlig jordet i den Grav, hvor det tidligere havde hvilet, før det blev lagt i Helgenskrinet og stillet paa Alteret. Da Frederik VII i 1855 lod Kongegravene i Ringsted aabne, fandt man ingen Rester af Knuds Legeme. Hans Helgenskrin blev plyndret, da Reformationen indførtes, og man ved ikke, hvad der senere er blevet af det. Men endnu den Dag i Dag taler Sct. Bendts Kirke sit tavse Sprog om en stolt Periode i gamle Danmarks Historie...

- Juni:
 22. S. Søndag i Jesu Hjertes Oktav (662); 2. St. Paulinus (951), 3. Oktaven*); Jesu Hjertes Præfation*.)
 23. M. Vigilie til Johannes Døbers Fødsel (953); 2. Jesu Hjertes Oktav*), 3. Gudsmoder ([90]); Jesu Hjertes Præfation*). Eller: Mandag i Jesu Hjertes Oktav*); 2. Vigilien (954), 3. Gudsmoder ([90]); Jesu Hjertes Præfation*); sidste Evangelium: Vigiliens (955).
 24. Ti. ST. JOHANNES DØBERS FØDSEL (957); 2. Jesu Hjertes Oktav*); Jesu Hjertes Præfation*.)
 25. O. St. Vilhelm (960); 2. Jesu Hjertes Oktav*), 3. St. Johannes Døbers Oktav (957); Jesu Hjertes Præfation*.)
 26. T. Jesu eukaristiske Hjerter ([179]); 2. St. Johannes og St. Paulus (961), 3. St. Johannes Døbers Oktav (957); Jesu Hjertes Præfation*.)
 27. F. Oktav af Jesu Hjertes Fest*); 2. St. Johannes Døbers Oktav (957); Jesu Hjertes Præfation*.)
 28. L. Vigilie (968); 2. St. Irenæus (964), 3. St. Johannes Døbers Oktav (957). — Eller: St. Irenæus (964); 2. St. Johannes Døbers Oktav (957), 3. Vigilien (968); sidste Evang.: Vigiliens (970).
 29. S. ST. PETRUS OG ST. PAULUS (971).

*) Messen paa Jesu Hjertes Fest, der ikke findes i Messebogen, er udgivet som Tillæg til Messebogen af „Jesu Hjertes Budbringer“, Ryesgade 26, Aarhus, og faas ogsaa i St. Ansgars Forlag, Bredgade 67, og i Katolsk Boghandel, Stenosgade 3. Pris: 10 Øre.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Dannevirkegade 19, København V, Telefon Eva 2512 (træffes i Almindelighed bedst Kl. 14-15 og 18-19).

Ekspedition: Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K, Tlf. Palæ 4777, Kl. 9-18.

Kassererkontor: St. Annæ Plads 28, Postgiro 57042

Announceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Den gyldne ABC

V. Afhængig af Gud alene

Salmisten kan frikendes for »Farisæiskhed« paa Grund af sin dybe Følelse af egen absolute Gudsafhængighed. Ikke blot for Lyset til at erkende Løven, men ogsaa for Styrken til at adlyde den, er han afhængig af Gud. »Jeg vil holde dine Befalinger — forlad mig ikke helt. — Af hele mit Hjerter søger jeg dig — stød mig ikke bort fra dine Bud« (8,10). »Til alle Tider higer min Sjæl med Længsel efter dine Befalinger« (20). »Lær mig dine Befalinger... vis mig dine Buds Vej« (26,27). »Giv mig Indsigt, og jeg vil forske i din Lov« (34). »Før mig paa dine Buds Vej, for dette har jeg valgt mig! Bøj mit Hjerter til dine Vidnesbyrd og ikke til Gerrighed« (35,36). (Jeg kommer ligestraks tilbage til Ordet »Gerrighed«). »Vend dig til mig efter dit Ord« (58). »Det var dine Hænder, som dannede mig; giv mig da Forstand, at jeg maa lære din Lov« (73). »Din, som jeg er — frels mig, thi jeg stræber efter dine Befalinger« (94). »Lad de Ord, jeg taler til dig, Herre, være dig velbehagelige, og lær mig dine Domme« (108). »Lad dit Ansigt lyse over din Tjener, og lær mig dine Befalinger« (135). »Jeg raaber af al min Styrke — hør mine Bønner, Herre! Jeg vil følge dine Domme! Jeg raaber til dig — frels mig, saa jeg holder dine Bud! Jeg er tidlig oppe om Morgen og raaber højt, thi til dine Ord sætter jeg al min Lid« (145 ff.).

Jeg tøver lidt med at udstrække Salmistens Fortolkning af Ordet »Gerrighed« helt saa langt, som jeg gerne vil. Men paa den ene Side beskæftiger denne Salme sig saa lidt med

specielle Laster og da særligt med netop Penge-Begærlighed (andre Salmer har meget at sige herom), saa jeg næppe tror, at Ordet kan betyde den blotte Begærlighed efter Penge. Paa den anden Side kan det ikke nægtes, at Salmen helt angaar *Jeg'et* — jeg, jeg, mig, mig — og til Tider føler vi, at vi kunde ønske, den mere direkte beskæftigede sig med *Gud* og ikke helt saa meget med »min« Lydighed *mod* Gud. Lad os da sige, at selv om Salmen helt angaar *min* Viden og *min* Handlemaade, saa er det Meningen, at denne Viden skal være om *Gud*, og at denne Handling skal rette sig mod Gud, saa at Salmen i sit Væsen er »uselvisk«.

Dog vilde det glæde mig, hvis jeg kunde føle det berettiget at fortolke »Gerrighed« som et Ønske om at faa noget som helst til *Jeg'et*. Vi skal senere se, at mange Salmer er fulde af ren Lovprisning af Gud, ren selvfor-glemmende Tilbedelse; og vi er ganske klar over de forfærdelige Stridigheder, som engang rasede blandt Katoliker angaaende »den rene Kærlighed til Gud« — tænke sig netop at strides om dette! Men jeg tror i hvert Fald, at vi har Lov til her at finde Spiren til den Lære om fuldkommen »Fattigdom« og fuldkommen Selv-Forsagelse, som Kristendommen og især dens store Mystikere har lært.

Hvad disse Helgener ikke vilde vide noget af, var det, som kaldtes med det næsten uoversættelige Ord *proprietà*, Eje, noget jeg hænger ved, om ikke for dets egen Skyld, saa i hvert Fald for min. Man finder denne Lære til Stadighed hos St. An-

Røntgenapparater

Diathermi

Kortbølge-Apparater

CARL DRENCK

København N

Aaboulevard 32

Central 10975

gela af Foligno, og der var maa-ske ingen, som med dybere Be-tydning brugte Ordet *proprietà* end St. Katerina af Genua. Hun siger, at Sjælene i Skærsilden ikke husker deres særlige Syn-der, ikke ved, om de lider for »det eller det« og følgelig (hvis jeg husker rigtigt) heller ikke ønsker, at *deres* Skærsild som saadan skal høre op. Al saadan Bevidsthed vilde rumme »pro-prietà«, hvorimod det, der helt beskæftiger dem, er Kærlighe-den til Gud, som baade kalder dem og holder dem paa Afstand. De ønsker at lutres, fordi Gud ønsker dem rene. Det er af Kær-lighed til ham, at de ønsker — ikke at »deres Lidelser« skal op-høre, men at det skal ophøre, for at *han*, endelig maa være fuld-endt »tilfreds« — *hans* Vilje fuldendt øvet. Naturligvis kan de ikke lade være med at ønske, at dette maa ske *i dem*, men allige-vel elsker de nu kun *Jeg'et selv* for Guds Skyld.

Gud besvarer altid den *ydmu-*

ge Afhængigheds Bøn. Salmisten føler, at han nu kan løbe ad sin Vej; at der skinner et Lys over den. »Ordet er en Lygte for mine Fødder — et Lys paa min Sti« (105). »Jeg fryder mig mere over dine Buds Vej end over nogen Rigdom« (14). Og læs lige fra Vers 25 til Vers 32! »Min Sjæl klæber ved Støvet — men jeg gaar min Vej foran dig: Lær mig dine Love! Belær mig paa dine Buds Veje! Min Sjæl kryber højet og træt... tag Uret-færdighedens Sti fra mig! ... Jeg har valgt Troskabens Vej! Jeg hænger ved dine Befalinger! Jeg klynger mig til dine Vidnesbyrd! Jeg løber dine Buds Vej, for du har givet mig et stort Hjerte«. Tanken om denne energiske Ly-dighed findes hele Salmen igen-nem. Der skal ikke være noget *stutteligt* Sammenbrud eller no-gen Tøven. Guds Ord er et vældigt Ord! et flammende Ord af Ild! Jeg elsker det med Styrke! (140).

C. C. Martindale S. J.

MARY (*efter en Pause*): Bru-ger De kun Deres Snille til eget Gavn?

WILKES: Min kære Frue, maa jeg have Lov at besvare det Spørgsmaal, De ikke har stillet. Der er dem, det vilde være en stor Gunst at maatte hjælpe. Da jeg kom herind, slog det mig, at De var i Vanskeligheder.

MARY: Det er ikke forkert. Jeg er i Vanskeligheder eller frygter det i hvert Fald, men jeg kan ikke fortælle Dem om det.

WILKES: De behøver heller ikke at fortælle mig om det. Jeg véd det.

MARY: Hvad mener De?

WILKES: Det er aldrig høf-ligt at tage Ordene ud af en Da-mes Mund, men jeg tror, det sommetider kan være ridderligt. Jeg taler nu, og De behøver ikke at sige noget. Jeg har i nogen Tid haft Mistanke om, at De og Deres Mand er mere, end De gi-ver det Udseende af. Jeg mener, at De tjener Frihedens Sag un-der større Risiko, end Verden vilde anerkende. Min Anerken-delse tager sig maaske ud som en Spøg; men jeg anerkender det virkelig. Af mig har De intet at frygte og maaske noget at haabe. Er der nogensinde Brug for at gøre noget for Dem med Tunge eller Pen, Pung eller Pi-stol, kan De altid regne med mig. Jeg vil redde Dem, som jeg altid har kunnet redde mig selv.

MARY: Har De saa meget til-overs for Amerikas Frihed?

WILKES (*tøver et Øjeblik og sætter sig saa ned*): Her berører De noget, der angaar min Ære, kæreste Frue. Jo, det er sandt, at Jack Wilkes har Æresbegre-

Doktor Johnsons Dom

af G. K. CHESTERTON

MARY: Deres Motiv er altsaa fuldstændig uselvisk.

WILKES: Jeg maa tilstaa, at jeg ogsaa har et mere egenkær-ligt. Jeg er en Eventyrer, Frue, og det er jeg stolt af. Selve Livet er et Eventyr for mig. De kan ikke forestille Dem alle de ironi-ske Glæder, der er ved at være

klædt som en Gentleman iblandt Mennesker, der ikke vil betragte en som Gentleman. Det rummer al Spændingen ved en uophørlig Udfordring. Det er virkeligt Liv: at være ene, imod den hele Ver-den, kun kunne stole paa eget Snille og eget Mod, og altid vide, hvad man skal gøre.

C. Gerlach & Søn's Eff.

W. Deleuran

Edsvoren Messevinsleverandør

Fredericia

Katolske Begravelser

Ib v. Benzon

aut. katolsk Bedemand
Tlf. 6536 . Smallegade 13
Privat Fasan 1866

ARNOLD BUSCK

INTERNATIONAL BOGHANDEL

Stort Lager af dansk og udenlandsk katolsk Litteratur

Hurtig Forskrivning fra Udlandet

Kjøbmagergade 49 . Telefon Central 2453

ber. Han vil ikke bedrage sig selv. Jeg lyver ofte. Jeg kan lide at lyve. Jeg gør det saa godt. Men jeg kan fortælle Sandheden, og det er der saa mange hæderlige og anstændige Gentlemen, som ikke kan. Jeg kan fortælle Sandheden om mig selv. Jeg kender den nemlig. Naar jeg skriver mine smudsige Vers, paastaar jeg ikke som disse Pope'r og Churchill'er, at jeg dermed afslører Tidens Laster. Naar jeg som Snyltegæst hænger ved en eller anden rig Adelsmand, siger jeg ikke som Burke, at jeg tjener det store Whig-Parti og den konstitutionelle Friheds Sag. Jeg ved, hvorfor jeg gør, hvad jeg gør, og naar det skal være, kan jeg udtrykke det i Ord. (*Swift kommer ind fra Baggrunden i fuld Selskabsdragt og med Sværd*). Jeg er en Slyngel, men ikke nogen Kujon, og overfor Dem er jeg ikke nogen Løgner. Jeg kom her ikke for at tjene den amerikanske Friheds Sag. Jeg kom her for at tale til Dem om Kærlighed. I dette Øjeblik gør jeg det. Kunde jeg gøre andet?

MARY (*rejser sig*): Aa, nu taler De jo ganske meningsløst og ødelægger det altsammen. (*Gaar ud ad Døren i Baggrunden*).

SWIFT: Mr. Wilkes! Jeg hørte Dem bemærke, at De ikke er nogen Kujon. Jeg er villig til at tro det, men jeg maa bede Dem bevise det nu med det samme.

WILKES (*rejser sig*): Min Herre, De er karakterfast som Regulus. Er det en af Deres egne Pjecer, De agter at læse højt for mig? Atqui sciebat quod sibi barbarus — endskønt han vidste, hvad en Amerikaner er i Stand til —

SWIFT (*med pludselig Voldsomhed*): De grinende Abe, De skal bevise det nu! De har et Sværd. (*Trækker blank*).

WILKES: Ja, og det er blevet draget af Skeden før end i Dag, men jeg nærer ikke noget Ønske om at slaas med Dem i Deres eget Hus.

SWIFT: Jeg er vel bekendt med Deres Respekt for mit Hus.

WILKES: Godt, som De vil! (*Trækker blank, og de krydser*

Klinger. Der lyder Banken paa Døren).

TJENER: Markisen af Montmarat!

MARKISEN (*træder ind; hun er smuk med et noget fjernt, næsten hypnotisk Udtryk i de klare Øjne og med et Smil, der vidner om bestandig Fatning. De to Mænd sænker Sværdene, men har ikke Tid til at stikke dem i Skeden*): Men, Mr. Swift, det var dog en yderst krigerisk Øvelse.

WILKES: Nej, Frue, det er kun en Hilsen. Sværdenes Indgangsport for Skønhedens Dronning. (*Løfter sit Sværd højt op. Lidt mere langsomt krydser Swift sit Sværd med hans, saa de danner en Bue, hvorunder Markisen gaar ind med en Dronnings Holdning*).

MARKISEN: Mr. Wilkes, jeg forstaar at værdsætte Deres Elskværlighed — saavel som Deres Aandsnærværelse! Og tag nu Deres Triumfbue bort; den er jo lidt for militærisk for en blot og bar Attachés Hustru. De glemmer, at Diplomatiets Damer formodes at ville fremme Venskabets mellem Folkene. Og De glemmer, at Frankrig er i Fred med Deres Land.

WILKES: Jeg har en Anelse om, at Frankrig ogsaa selv vil glemme det ret snart.

MARKISEN: Det maa De ikke sige til mig. Men De siger vist altid, hvad De ikke burde sige, og til dem, De ikke burde sige det til. Det er Deres eneste Heroisme, Mr. Wilkes. Ikke som officiel Personlighed, men som Kvinde ønsker jeg imidlertid at alle haade offentlige og private Stridigheder skal høre op. Den Tid vil sikkert ogsaa komme: Fredens og Vidskommens Tid med alle Folkelags Broderskab. Til Tider længes jeg saa meget efter det, at jeg henfalder til den gamle Svaghed at blive utaalmodig. De vidende er dog aldrig utaalmodige. Den Tid kommer, og maaske selve de mindre klartseendes Utaalmodighed bringer os den lidt nærmere. Maaske det bliver gennem alle disse Krige og Revolutioner, at Enheden slutteligt kommer.

WILKES: Saa kommer Gud-

inden altsaa alligevel ind under Sværdenes Portal.

MARKISEN: Jeg synes sommetider, at naar to Sværd krydses, er det kun de to Blade paa Skæbnens Saks. Maaske hvert af Bladene paa en Saks nærer den Tro, at det bekæmper det andet indtil Døden. Men i Virkeligheden ligger de begge i en større Haand og bruges i Fælleskab til et enkelt Formaal.

WILKES: Skønne Atropos, det er en bedaaende Lignelse. Intet kunde bedre forson mig med Religionen end Billedet af en guddommelig og alvidende Skrædder, som tilskærer en guddommelig og fuldendt Frakke.

MARKISEN: Gaa bort, De Uhyre! De tænker alt for meget paa Frakker og alle andre Ubetydigheder. (*Vender sig til Swift*). De er i hvert Fald enig med mig om, at naar Friheden kommer, maa det være Frihed fra alle saadanne Lapserier og Naragtigheder. Et naturligt Liv, det er Fremtidens Ideal, for det er det eneste, som er mere civiliseret end Civilisationen.

SWIFT (*grublende og med lav Stemme*): Det var baade sært og slaaende, hvad De sagde om Sværd og Saksens Blade.

(*Mens de to begynder at tale intimt, trækker Wilkes sig ube-kymret tilbage, betragter dem kynisk i Frastand og forsvinder ind i det indre Værelse*).

MARKISEN: Aa, jeg véd godt, at den vise ogsaa skulde eje Sindsro, men sommetider bliver jeg lidt træt af disse Jalousier og Kappestridigheder. (*Ser lidt mere alvorligt paa ham*). Mr. Wilkes er Mr. Wilkes; han hører den store Verden til og forstaar at passe paa sig selv. Men hvorfor skulde De, som har Aand og Sjæl, lege med Selvmordet for saadanne Bagatellers Skyld? De skal ikke fortælle mig, hvad de kæmpede for; hvad betyder det? De kappes om noget, ligesom Skoledrenge slaas om et Æble. Hvornaar holder Mennesker dog op med at kappes om Tingene og lærer i Ste-det, hvor let det er at dele dem?

Fortsættes

Foraar i K. U. K.

Det er blevet Tradition, at Katolsk Ungdoms Klub hvert Foraar inviterer de Unges Forældre og Klubbens Venner for sammen med Medlemmerne at feste; saaledes ogsaa i Aar Søndag d. 25. Maj. Da K. U. K.s Formand, *Filip Lange*, efter Maj-Andagten i Jesu Hjerte Kirke, bød velkommen, kunde han skue ud over en Forsamling paa ca. 200, der havde taget Plads ved Bordene, der ligesom Set. Knuds Skoles Festsal var smykket med Bøgeløv fra vor dejlige nyudsprungne danske Skov. Ordet blev straks overdraget Redaktør *Hans Bølling*, »Nationaltidende«. Jeg afholder mig fra at referere, idet Talen vil blive udførligt gengivet her i Bladet, hvilket den i høj Grad fortjener, da den i kort, korrekt Form bringer klare Synspunkter frem til dansk katolsk Ungdom. Men der er iøvrigt ogsaa rigeligt at referere endda fra denne interessante »Brogede Aften«. Der var Fællessang og Korsang under Ledelse af Rektor, Pater *Coenen*. *Niels* spillede sin egen Komposition »K. U. K.-Marchen«, *Albert Strøyer* talte morsomt om alvorlige Ting og *Vibeke Emborg* gav Direktiver for, hvorledes den katolske Ungdom kunde indtage Danmark. En henrivende lille *Eva-Datter* spillede Schuberts »Impromptu, G-Dur«, Forretningsfører *A. Ørsted* viste morsom Film og *Sven Damshøll* læste det gamle Digt om de to Nonner, der søgte Paven for at opnaa Myndighed som »Skriftemødre«. Der blev ogsaa fra Scenen opført et Par Sketch'es. I »Familien Hansen« var *Eduard Mayer* ganske udmærket som den flegmatisk avislæsende Aage i Gyngestol og *Ruth* illuderede godt som en rapmundet Gerda, medens *Lotte* som Gerdas forhenværende og Tvillingernes nuværende Lærerinde lige akkurat havde truffet Typen paa den stramtandede og respektindgydende Opdragerinde — der selv overfor den ophidsede Gerda faar det sidste Ord. (Maa vi ikke nok be' om at faa Tvillingerne med næste Gang?). I »Morgenstemning« morede *Albert* ved sit ustyrlig grinagtige stumme Spil under

Radio-Morgengymnastiken. — Jo, de K. U. K. er kan! De kan selv gøre det hele. Og saa har jeg endda glemmt at fortælle om de smaa K. U. K.-Damer, der optrådte som Værtinder ved Kaffebordene og om det amerikanske Lotteri, hvor der blev vundet baade en Spegepølse og en Messebog. — Da det usandsynlig store Program var gennemført, sluttede der selvfølgelig med »Kongernes Konge«.

— Det er i Overensstemmelse med Gæsterne, naar jeg her retter en Tak til Katolsk Ungdoms Klub for Festen. Og lad mig saa hertil føje et Ønske — Ønsket om, at alle K. U. K. er maa opleve en god Sommer efter den haarde Vinter, og Ønske om, at denne spillevende Sammenslutning fremover maa have Lykke og Held til sammen med sine aandelige Raadgivere: Jesuit-Patrene, at virke til Velsignelse for københavnsk katolsk Ungdom. *Laur. Andersen.*

Pinsestævne i Nyborg

Op Kl. 6 anden Pinsedag. Det er noget af en Bedrift, for de fleste af os Odensianere glemte ganske, at vi skulde gaa tidligt i Seng Pinsenaften; men Vejret var jo mere end dejligt. Men da vi Kl. 7 mødtes paa Albanitorv i Odense og startede 17 Mand, hvoraf de kønneste var Piger (det sagde Onkel Janus), var det en Trøst at vide, at en lige saa søvnlig Flok samtidigt startede fra Svendborg og havde endnu længere at ride. Vi blev forresten hurtigt vaagne i den kølige graa Morgenluft, der »nev« lidt i de bare Pusselanker; men senere, da vi løb Stafetløb i Nyborg, var vi glade for den lette Paaklædning.

Vi kom uden Punkteringer til Nyborg, hvor Svendborgenserne med deres Kapellan tørnede sammen med os.

Pater Druits straaledede af Glæde over at se os, eller i alt Fald over at se sin smukke Kirke saa stuvende fuld til Højmesse.

Dagen gik herligt med at spise sammen, sludre sammen, lære hinanden endnu bedre at kende, se paa det gamle Daneslot og nyde Udsigten fra det mærkelige gamle Loft, hvor jeg ikke turde sove alene en Nat, spille Bold, beundre eller haane hinanden for vore større

eller mindre Færdigheder (Jeg satte 1½ Kilo til under et Stafetløb; men Onkel Janus siger, at den Smule kan saamænd ikke ses), og efter Aftensmaden var Kirken fuld igen til den smukke Andagt. Vi føler os rigtig dejligt hjemme i den Kirke, og vi længes allerede efter at komme igen. Om Aftenen holdt Onkel Janus et filosofisk Foredrag med efterfølgende Oplæsning, inden vi over 23 cyklede afsted mod Syd og Vest i den skønneste Maaneskinssommernat.

Ih, hvor var det en dejlig Dag!
Janicula.

Konfirmation i Haderslev

Søndag den 8. Juni var en stor Dag for Menigheden i Haderslev; thi paa denne Dag meddelte Biskoppen Konfirmationens hellige Sakramente til 37 Børn og 6 Voksne. Den festsmykkede Kirke var fyldt til sidste Plads, da vor Overhyrde for første Gang holdt sit Indtog her, og Gudstjenesten forløb under vekslende fælles Bøn og Sang. Pastor Spaus var ogsaa til Stede.

Bagefter samledes Menigheden i St. Ansgars Skoles lyse og paa denne Dag syrenduflende Lokaler, hvor Børnene hilste Biskoppen, der var ledsaget af sin Sekretær, Pastor O. Sørensen, med flerstemmig Sang. Sognepræsten bød Biskoppen velkommen, og Hs. Excellence udtalte sin Glæde over at være kommet til vor lille Menighed og over Børnenes friske Sang i Kirken. Biskoppen paastod, at det var de Børn i Landets samtlige Menigheder, der sang bedst! (Kom blot herved en Søndag og overbevis Dem om det!)

Biskoppen bad indtrængende Menigheden sørge for, at flere Børn blev anbragt i St. Ansgars Skole, da man ellers blev nødsaget til at lukke en Institution, der kun havde faa Aars Virksomhed bag sig. — Ganske vist er det i mange Tilfælde de lange Afstande, der spiller ind, hvilket Biskoppen ogsaa var klar over; men vi har jo et katolsk Børnehjem i Haderslev, hvor der for Tiden er Plads til mange flere Børn. Et Medlem af Forvaltningsraadet, Hr. Dræningsmester Garyga, tolkede til Slut Menighedens Tak til Biskoppen. *G. K.*

Robinson, Andersen & Co. A/s

Hellerup

Export af friske og preservede Æg

Fabrikation af frosne og sealede Æg og Ægprodukter

28 Filialer over hele Landet

St. Vincentsforeningen

Katolsk Menighedspleje i Sakramentsogn

Aarsberetning og Regnskab

Foreningen har 32 Medlemmer, 14 aktive og 18 passive. 30 Familier og enligstillede har modtaget Kolonialkort eller kontant Hjælp. Der er aflagt 120 Besøg. Et Møde afholdes hver Maaned i Vinterhalvaaret, hvor Damerne aflægger Beretning om deres Arbejde i Foreningen. I dette Møde deltager Foreningens gejstlige Leder, Sognepræsten, og en Liobasøster. Systuen er i Vinterhalvaaret aaben hver Torsdag fra 13½ til 16; der er uddelt 139 Beklædningsgenstande til Børn. Aftenmøderne maatte denne Vinter indstilles paa Grund af Brændselsforholdene. Julefesten, Retræten og Skovturen er fælles for de fire Sogne. Af Gaver har Syforeningen modtaget 3 store Pakker med Hvidevarer, kulørte Stoffer og Klædevarer.

Alle, der har ydet Foreningen Hjælp, bedes modtage vor hjerteligste Tak.

Indtægter:

Kassebeholdn. 1. Jan. 1940	44,02
Aktive Medlemmer	158,00
Passive Medlemmer	117,00
Tilskud fra Hovedkassen...	250,00
Indsamling og Gaver.....	30,50
Tilskud fra Kollekten	40,00
	Kr. 639,52

Udgifter:

Indbetalt til Hovedkassen...	142,50
Kolonialkort	206,00
Mdl. kontant Hjælp	44,00
Diverse kontant Husleje etc.	83,50
Fastelavnsmøde 1940	54,04
Indkøb til Systuen	51,20
Messestipendium	6,00
Kassebeholdn. 1. Jan. 1941	52,28
	Kr. 639,52

Harriet Zimmermann,
Kasserer.

Agnes Melchior,
Revisor.

Overass. v. Post- og Telegrafv.

Aarhus

Festmesse i Anledning af Aarhus
500 Aars Byjubelæum

Søndag den 29. Juni Kl. 10 min- des vi vor Bys Jubilæum ved en højtidelig Gudstjeneste. Der bliver Levitmesse og Te Deum; Kirkens Kor synger St. Lucia Messen af F. Witt, ledsaget af Instrumentalmu- sik. Alle indbydes til at deltage i denne Mindegudstjeneste, hvor vi frembærer det hellige Messeoffer paa Aarhus Bys Vegne som Tak for Guds gode Gaver i den forløbne Tid og som Bøn om Velsignelse for Fremtiden.

Samme Dag er der Gudstjeneste i Ulstrup.

Gudstjenesten i Hadsten bortfal- der fra nu af.

I Odder er der Gudstjeneste den 22. Juni Kl. 10¼ (Komm. Kl. 9¼).

Academicum Catholicum

Valfarten

Medlemmerne opfordres til at deltage i Valfarten til Haraldsted. Man mødes paa Hovedbanegaarden paa Perronen ved Toget 6,02, 10 Minutter før Togets Afgang, om muligt med hvide Studenterhuer. Hvis man tager med dette Tog, kan Messen overværes i Ringsted, før Valfarten begynder.

Sommerlejren

Deltagelse i Sommerlejren paa Langø fra 11. til 21. Juli bedes meldt til en af Administratores se- nest 23. Juni. Se iøvrigt Meddelel- sen i Katolsk Ugeblad Nr. 21.

Civilingeniør G. Wissum,
Asmussens Allé 1, Kbhvn. V.,
Telf. Eva 1211.

Civilingeniør James Hamm,
Blidah Park 29, Hellerup,
Telf. Helrup 3266.

stud. med. Inger Høyer,
Vagtelvej 50, Kbhvn. N.,
Telf. Godthaab 9911 efter Kl. 18.

Valfarten til Haraldsted

Paa de Sedler, der deles rundt ved Kirkerne, er der desværre ind- løbet en Fejl, idet Toget 6,18 i k k e gaar om Søndagen.

Endvidere gør vi opmærksom paa, at Toget 8,25 er Hurtigtog og derfor kræver Hurtigtogsstillæg.

Der er ingen Togforbindelse fra Forstæderne til Kbh. H. til Kl. 6,02.

Sommermarkedet i Brønshøj

Hjertelig Tak til alle kendte og ukendte Velgørere. Trods træge Tider blev Resultatet det størst hid- til opnaaede. *Komitéen.*

Røde Kors

Katolsk Samaritterforening ind- byder alle katolske Samaritter til at deltage i en Katastrofe-Øvelse, som Dansk Røde Kors i København afholder Tirsdag d. 24. Juni Kl. 19½ paa »Institut Saint Joseph«, Østerbrogade 7 D.

Sygeplejerske-Forbundet

Fredag den 4. Juli Kl. 8 er der Messe for Sygeplejerske-Forbundet paa St. Josefs Hospital, Griffen- feldtsgade 44. Smørrebød medta- ges, Søstre vil sørge for Morgen- drik.

St. Ansgars Kirke

Jesu Hjertes Fest, Fredag d. 20. Juni. Kl. 7 stille Messe. Kl. 8 Høj- messe. Kl. 19½ Andagt. Lørd. d. 21. Kl. 8 Stiftet Højmesse til den hel- lige Aloysius' Ære. Eftermiddags-

andagterne om Søndagen ophører fra og med Søndag d. 22. Juni.

Jesu Hjerter Kirke

Fredag d. 20. Juni fejres Jesu Hjerter-Fest. Kl. 8¼ Levitmesse m. Indvielse til Jesu Hjerter. Det Aller- helligste er udstillet til Tilbedelse hele Dagen indtil Aftenandagten (med Præd.) Kl. 7½.

St. Antoni Kirke (Brønshøj)

Onsd. 25. Juni. De unges Cyk- lufugt til Sønder sø. Der stilles Kl. 7 pr. ved St. Antoni Kirke. Unge Ægtepar er velkomne.

Trørød

Messe hver Søndag i Ferien Kl. 8½.

St. Franciskus' 3. Orden

Møde i St. Annæ Kirke Søndag d. 29. Juni Kl. 2½.

D. K. K. F.

Retræte paa Trørødhus

I Dagene fra 17.—24. Aug. afhol- des Retræte og Højskole paa Trø- rødhus under Ledelse af Pater J. Coenen S. J. Ankomst d. 17. hen- imod Aften og Afrejse d. 24. om Formiddagen. Deltagerne bedes medbringe Lagner, Haandklæder og Serviet samt Rationeringsmær- ker for en Uges Forbrug. Nærmere Oplysninger om Pris faas ved Hen- vendelse til Sekretariatet, Ndr. Fri- havnsgade 26, Grevinde Scheel, Tlf. Øbro 9250.

Vi anbefaler

paa det varmeste som absolut paa- lidelig, flittig, dygtig og af elskvær- digt Væsen en 32-aarig gift Mand, der har Arbejdet i Klostret og søger Plads ved hvadsomhelst. Han har de allerbedste Anbefalinger fra Læresteder og tidligere Ansættel- ser, Certifikat til Fyring til Høj- og Lavtryk, Telegrafeksamen, er ud- lært Snedker og dygtig til Have- arbejde og meget andet. Han kan være til stor Nytte for enhver, og man vil ikke fortryde at have an- taget ham.

Benediktinerindeklostret.

Katolsk Boghandel og Forlag

Stenosgade 3, Vester 3930

Alle danske og udenlandske Bøger føres el. skaffes omg. Pauluskredsen haves nu til Stadighed paa Lager. Religiøse Kunstgenstande af enhver Art. Provinsordrer eksp. omg. Anti- kv. kat. Bøger købes og sælges.

NYKØBING F.

<p>A-S Lolland-Falsters Kulkompagni KUL.KOKES.CINDERS Nykøbing F. Tlf. 626, 945 Leverandør til kat. Institutioner</p>	<p>P. Hansen Kæp <i>Snedkermester</i> Sofiegade 9 . Telefon 1099'y <i>Udf. Arb. for de kat. Institutioner</i></p>	<p>Johannes Madsen <i>Elektr. Installatør</i> Nykøbing F. Installationer St. Kirkestræde, Tlf. 684 Leverandør til katolsk Menighed</p>
<p>Mejeriet Perfect anbefaler sig med fineste Mejeriprodukter Slotsgade 50 . Telefon 668 Leverandør til den katolske Klinik</p>	<p>W. Hardeweg <i>Slagtermester . Paalægsh.</i> Østre Allé 54, Tlf. 1082 <i>Lev. til de kat. Institutioner</i></p>	<p>J. N. Jensen <i>Murermester</i> Bispegade 20 . Telefon 984 x <i>Udfører Arbejdet ved den katolske Skole og Kirke</i></p>
<p>J. Lütken Frigast & Co. A-S Trælast, Kul & Koks <i>Lev. til de katolske Institutioner</i></p>	<p>Køkkenudstyr Glas og Porcellæn <i>Henri Herz</i> Østergade 20 . Tlf. 776</p>	<p>Mackeprang's Boghandel A-S PAPIRLAGER EN GROS Nykøbing-Falster Telefon 38 og 769</p>
<p>C. W. Kronmann GRUNDLAGT 1852 Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogensvejseværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler NYKØBING F. TELEFON 203</p>		<p>A-S NYKØBING F. BRYGHUS Lager . Pilsner . Export Beer Lyst Hvidtøl . Mørkt Hvidtøl . Mineralvande</p>

ROSKILDE

<p>R. Guhles's Eftf. <i>Roger G. Petersen</i> Farver . Lakker . Tapet Linoleum . Voksdug Algade 17 . Roskilde . Tlf. 822 <i>Postgiro Nr. 19998</i></p>	<p>Schledermann og Børresen <i>Murermestre</i> St. Laurentiivej 5 . Roskilde . Tlf. 71 <i>Udfører Murerarbejdet ved Kirken</i></p>	<p>Dom-Apotheket ROSKILDE <i>Forbindsstoffer</i> <i>Sygepleartikler</i> J. AUGSBURG</p>
<p>A/S F. Christiansen Maskinfabrik Sct. Olsegade 15, Telf. 87 Lev. til kath. Præstegaard & Hospital</p>	<p><i>Støt</i> Frank Andersens <i>Fond</i> Postgiro 1087</p>	<p>H. Weber <i>Tømrermester</i> Maskinsnedkeri Trælasthandel - Savværk</p>
<p>Prima Kolonialvarer <i>bedst hos Herman Johansen</i> St. Olsgaard . Telefon 591</p>	<p>Fiskehallen <i>Algade 32 . Tlf. 239</i> Prima Fisk Lev. til Sct. Maria Hospital</p>	<p>H. V. Nordsteen <i>Blikkenslagermester</i> Algade 34, Telefon 923 Leverandør til kat. Menighed</p>
<p>Hans Hansen & Søn <i>Automobiludlejning</i> Algade 19 . Telefon 247</p>	<p>ROSKILDE MEJERI BORGERDIGET, TELF. 349</p>	<p>Ejegod Jørgensen <i>Slagtermester</i> Kød . Flæsk . Paalæg Sct. Olsgade 13 . Telf 157 Leverandør</p>
<p>C. J. Schledermann & Sønner <i>Entrepenører . Murermestre . Jernbeton</i> Allehelgensgade 18, Tlf. 122 Murermester ved Sct. Maria Hosp.</p>		<p>Mønsterbageriet <i>Bageri og Konditori</i> Morgenbrød bringes Leverandør til katolsk Menighed Olsgade 24 . Tlf. 1365</p>

ESBJERG

<p>Kontantforretningen <i>M. R. Jørgensen</i> Kongensgade 25-27 <i>All i Sengeudstyr og Manufaktur</i> Lev. til St. Josephs Hospital</p>	<p>Florian Sørensen <i>Skolegade 17, Esbjerg</i> Alt i Bølgmontering Lev. til de katolske Institutioner Telefon 934, Privat Telefon 632</p>	<p>Jespersens Boghandel Stort Udvalg i Krucifiks og Vlevandskar Katolsk Litteratur Alt i katolske Bøger Kongensgade 78 . Tlf. 1920</p>
<p>Johannes Hansen ØL-DEPOT Smedegade 21 . Tlf. 281 Leverandør til St. Josefs Hospital</p>	<p>Vestjydsk Rør- & Sanitetslager A/s Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919</p>	<p>Eske Petersen Blikkenslager-, Vand- og Gasmester <i>W.C. Centralvarme . Sanitet</i> Finlandsgade 62, Tlf. 1765</p>
<p>Larsen & Amby <i>Raadgivende Ingeniører</i> ved J. ANDERSKOUV Telefon 2140</p>	<p>Engers Hansen Bog- & Papirhandel Kongensgade 65 . Telefon 62</p>	<p>Jørgen Jepsen og N. Møller Gram <i>Kongensgade 26 . Esbjerg . Tlf. 536</i> 1. Kl.s Skræderi og Maalkonfektion</p>
<p>Esbjerg Andelsmejeri <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Skolegade 39, Tlf. 144 Esbjerg</p>	<p>Anton Rehkopff Telefon 750 Material . Medicinal . Sygepleje</p>	<p>N. A. Frederiksen <i>Nørregade 65 . Telefon 576</i> COLONIAL . MEL Leverandør til St. Josefs Hospital</p>
<p>FREDERICIA</p>		<p>Chr. Hansen <i>anbefaler sig med alt i Kolonial, Tlf. 234</i> Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>
<p>H. Olsen Holmelund A/S <i>Gothersgade 44 . Tlf. 169 . 170</i> Kul, Koks, Cinders, Briketter, Brænde Prima Kvaliteter Prompte og reel Betjening</p>	<p>Fredericia Mejeri Gothersg. 14. Tlf. 129 . 1429 Leverandør til St. Josefs Hospital</p>	<p>Th. Rabens <i>Fredericia</i> Fedevareforretning og Pølsefabrik anbefaler sig med alt i Kød og Flæsk Paalæg, Salater, Vildt, Fjerkræ Leverandør til St. Josefs Hospital</p>
<p>V. Jørgensen Fiskehandel Jyllandsgade 20 . Tlf. 579 Leverandør til Menigheden</p>	<p><i>Kør med Westrings Eftfs.</i> Biler Telf. 383 883 Rasmus Nielsen</p>	<p>Loehr's Kulimport A/s TELEFON: 888 KUL, KOKS, CINDERS OG BRIKETTER</p>
<p>KOLDING</p>		
<p>V. FALTHER Alt i Kolonial, Vin, Dølkateser, Tobakker & Cigarer HJ af Hollændervej og Kongsbrogade Telefon 698</p>	<p>O. Andreasen & Th. P. Nielsen <i>Murermestre</i> »Solvang«, Sønder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924</p>	<p>M. Schultz' Eftf. <i>F. A. Fahrenheitz</i> Alt i Kolonial, Isenkram, Brændsel Læssøegade 47 - Telefon 1249 Leverandør til Sct. Hedvigs Klinik</p>
<p>H. Nielsen & Søn Malermestre Telefon 439 Udført Arbejdet ved den ny Klinik</p>	<p>H. Overbeck <i>Aut. Installatør</i> Jernbanegade . Telefon 952 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>	<p>Kolding Andelsmejeri Telefon 153 leverer altid fineste Mejeriprodukter Tilkendt Guldmedaille ved Lands- Mejeriudstillingen i Københ. Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>
<p>Berring, Larsen & Co. A/s KUL-IMPORT . KOLDING Tlf. 1850 (3 Lin.) . Leverandør</p>	<p>Slagterludsølget <i>Haderslevvej 2 . Tlf. 1951 . 1952</i> 1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinekød . Konserves Leverandør til St. Hedvig Klinik</p>	<p>J. BONDESEN <i>Tømrermester</i> Bygningsarbejde Agtrupvej 41, Tlf. 897, 898 Arbejdet ved det ny Hospital</p>

Katolsk Ugeblad

GÆR TIL SJÆLENE

Maribo Kloster

Svensk Ungdomsstævne

Messen i Øm

Vor nye Roman

Munkemel

Odense Klædefabriks Udsalg A-S

Tlf. 1776 Odense lige over for Elektricitetsværket
Klædevarer . Kjolestoffer . Bomuldsvarer
Gardiner . Hvidevarer . Senge og Sengeudstyr

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører
Frederiksholms Kanal 6, Kbh.
Tlf.: 12,166 og 12,161

Jos. Fischlein

Murermester

Limfjordsvej 43
Tlf. Godthaab 8410

Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Torp & Co. BLIKKENS LAGERMESTER

Aut. Gas-, Vand- og Sanitetsmester
Amagerbrogade 154
Tlf. Amg. 173 Privat: Amg. 8122

Emanuel Jensen & H. Schumacher

Murer- & Entreprenørforretning A/S
Bygningspriser. Jernbeton, Murerarbejde, Damp-
skorstene, Kedelindmuring, Isolering, Kloakarb.
Johs. Schrader, Entreprenør
L. Schumacher, Murermester
Godthaabsvej 142, Kbhvn F, Centr 968
Indgang fra Vagtelvej

Anton Siegler

Malermester

anbefaler sig
med alt Malerarbejde
Kingsgade 17
Vester 4753

Monies & Andersens Eft.

K. K. L. Simonsen
Højbroplads . St. Kirkestæde 3
Central 1325
Centralvarme . Sanitære Installationer

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

Holger Pedersen

Malermester

Roskildevej 177. Tlf. Valby 2291 x
Udf. Arb. v. Hvilehjemmet „Bellis“

Peter Hansen

Tømrer- og Snedkermester

Adolfsvej 6 . Gent. 424
Udf. Arbejdet ved Assumptionsklostret Rygaard

Fr. Bührmann & Sønner

Pensel- og Børstefabrik
Gormsgade 8-10-12
København L

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Sundby, Søndre, Islands Brygge, Kastrup og Dragør
Alle Bankforretninger udføres. Boxer udlejes fra 5 Kr.

N. P. Nielsens Eftf. Brændselsforretning H. Hinsch
Vodroff Tværgade 4, Telefon Vester 601
KUL, KOKS, og BRÆNDE

I. Tannenberg

Aut. elektrisk Installatør
Frederikssundsvej 148
Telefon Bella 384

Egen Fabrik
for
HOSPITALSSENGE
og
HOSPITALSMØBLER
fortrinlige Kvaliteter i
SENGEUDSTYR
HVIDEVARER
GARDINSTOFFER
ULD TÆPPER
m. m.

TLF. 1616, TLG.-ADR. OTPIPER fremst. til Hospitalsbrug

Mark Poulsen & Rønne INGENIØRER

Pr. Mariæ Allé 1 A - København V.
Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg
Telefon 8533

Carl R. Nielsen Grams Eft.

Aut. Gas- Vand- og
Blikkenslagermester
Køgevej 111 . Taastrup 60
Udf. Arb. ved Hvilehjemmet »Bellis«

Køb hos vore Annoncører

Midtvejs i Livet ...

Hvem holder af at tilstaa, han er blevet midaldrende? I Spøg kan vi godt lide at kalde os gamle, og kokettere med vore begyndende Skrøbeligheder. Det er saa øjensynligt, at vi ikke mener noget med det. Der er dog ogsaa dem, der helst bliver ved at betragte sig som unge. De kom i en ung Alder ud blandt andre, som var meget ældre. De blev kaldt de unge og er blevet ved at forstille sig at være unge. Af og til minder noget os imidlertid om, at vi ikke kan gøre Arbejdet saa let som før; af og til forstaar vi, at visse Glæder ikke længere er Glæder. Men vi klynger os fortvivlede til Ungdommen — et sikkert Bevis paa, at den er ved at forlade os. Vi synes, det er saa ubarmhertig en Dom over os, at vi ikke er unge, men midaldrende.

Barndommens Ynde er blevet besunget. Ungdommens Friskhed og Tiltrækning fylder hvert eneste Slægtleds meste Litteratur. Alderdommen har sine Kunstnere, som afmaler dens ærværdige Træk og blide Smil i dæmpede Farvetoner og et mildt Halvlys. Men hvem har turdet fortælle om det midterste Slægtled undtagen med Spot over dem, der gerne vil synes yngre end de er? Og dog skal vi igennem den Tid, maaske har vi naaet den. Skulde vi saa ikke bedst tage os den for Øje, dette frygtede »midtvejs«.

Lad os gøre os klar over, at vi er voksende fra Ungdommen. Der

kommer saa meget, som faar os til at gentage: »Det kommer jeg aldrig mere til.« Mange Interesser maa ofres, de interesserer os heller ikke som før, for vi har ikke længere den samme Energi og Lyst. Det betyder kun, at Ungdommen er ovre. Vi er naaet midtvejs i Livet, hvor vort Legeme har naaet en vis fysisk Udvikling. Det er blevet fastere og roligere, har ikke længere den spændstige Kraft og Trang til at udfolde Kræfterne, som det engang besad. Det er blevet lettere paavirkeligt af Vind og Vejr, og det er blevet ligesom grovere i Vævene.

Er alt dette et helt daarligt Billede paa den tilsvarende Virkning, som de midaldrende Aar har haft paa min Sjæl? Ogsaa den er blevet roligere, mere fæstnet, mere hærdet, mindre og mindre egnet til at tilpasse sig, mindre rede til at tage imod nye Skikke, nye Metoder og nye Idealer. Den mindes Fortiden, men har mindre og mindre Sympati med de Bevægelser og Idealer, som rejser sig omkring den. Vi ser nu paa Fortiden og Nutiden, som var det Menneskehedens endelige Arbejdsresultat. Vel er vi vokset fra vore Fædres Stade, men vi er endnu ikke klar over, at det Slægtled, vi selv repræsenterer, ogsaa er begyndt at sakke bagud. Vi kan ikke faa os selv til at anerkende noget nyt, der fremstaar, som en rimelig Udvikling af Ting, vi selv kæmpede for. Vor Taalsomhed over-

for andre synes at være borte. Vi opdager, at vi maaler Tingene efter deres Værdi i Penge, at vi er skeptiske overfor Begejstring og uden Tro paa Idealer.

Da Dante vaagnede op midtvejs i Livet, befandt han sig i en mørk Skov. For os betyder det ogsaa Mørke, naar vi pludselig forstaar, hvor langt vi er naaet hen. De midterste Aar er den farligste Alder af alle. En Dreng og en ung Mand har af selve deres unge Aar saa meget godt, at vi tør haabe paa deres Sejr. Men hvad kan vi sige om de midaldrende med al deres Skepsis, Ulyst til Begejstring og Uvilje overfor det usædvanlige eller ubegrænsede? Det er slet ikke svært for den Skepsis, vi møder andres Forhaabninger med, at faa fastest Hold i vore egne Haab. Vi tør ikke vente, at vi bestandig kan neddæmpe andres Iver og dog kunne opvække vor egen. Kun vanskeligt og med megen Selvfornægtelse vil vi kunne taale Synet af os selv, trængt i Baggrunden af yngre Aspiranter til Heldet. Maaske vore Lidenskaber er blevet roligere, men er saa Egenkærligheden ikke i Vækst? Ser det ikke sommetider ud, som om Tabet af Lidenskaberne ogsaa betød Tabet af Højsind? Baade Lidenskab og Højsind er saa ofte Impulsernes Resultat.

Vi maa holde Øje med vor Tro, vort Haab og vor Kærlighed. Dem vil vi trænge særlig

Slattes næste Side

Horisonten rundt

Fra det katolske Sverige

Første Højmesse efter 400 Aars Forløb

Sveriges katolske Ungdomsforbund havde tænkt paa at komme til Vadstena for at fejre Pinse og holde sin femte Rigs-konferens. Men den hellige Birgittas By ligger lidt afsides og er ikke nemt tilgængelig, jernbanemæssigt set — og saa valgte Ungdomsforbundets Leder, Pater *Bernhard Fens*, O. Pr., Sigtuna, som jo ligger næsten udenfor Stockholms Porte. Som alle Sveriges gamle Stæder har ogsaa Sigtuna sine store katolske Minder — Ruinerne af tre anselige Kirker, viede til St. Per, St. Lars (Laurentius) og St. Olof, samt Byens daværende Sognekirke, opført 1221 af Dominikanerne, taler om rigt katolsk Liv. I vore Dage er Sigtuna atter, takket være *Manfred Björkqvist* og hans kristelige Højskole, blevet et aandeligt Centrum i Sverige.

Det var da paa gammel katolsk Grund, den Procession drog frem, som Pinsemorgen gennem Sigtunas stille Gader begav sig til St. Pers stætelige Ruin, hvor alt var ordnet til Højmassen. Først i Toget gik med svenske Faner de katolske Spejdere, saa kom Dominikanerne fra Stockholm i deres Ordensdragt, ialt deltog et Hundrede Katoliker i Festen. Højmassen blev celebreret af Pater *Vanneufville*, O. Pr., og Pastor *Stig Söderberg* fra St. Eriks Kirke i Stockholm prædikede over Dagens Tekst.

Om Eftermiddagen holdt den kendte Konvertit Dr. phil. *Kåre Skredsvig* fra Gøteborg et Foredrag om Sigtunas Betydning for Kristendommens Vækst i Sverige i den tidlige Middelalder. Og tilsidst samledes man til en Andagtsstund i Dominikanernes gamle Kirke, hvor Pater *Fens* ledede Bønnen. Tilsidst blev et Par Salmer sunget — deriblandt en af *Franzén*, der (ligesom mange af *Wallin*) er optaget i den nye katolske Salmebog.

St. Knuds Skole skifter Bestyrer

Magister, P. Herm. Kossmann, S. J.

Efter Sommerferien overtager mag. art. Pater *Hermann Kossmann* Ledelsen af Sct. Knuds Skole.

*

Ovenstaaende Meddelelse kan ikke just siges at komme som Lyn fra klar Himmel; det har længe været en offentlig Hemmelighed, at den unge Pater, der var knyttet til Sct. Knuds Skole i Aarene 1927—30 og som hurtigt viste sig at være den fødte Skolemand, skulde blive Pater Nösens Efterfølger som Leder af Jesuitternes Skole i København. P. Kossmann er født 1902, indtraadte i Jesuitterordenen 1922 og præsteviedes i Chipping Norton (England) i 1933; med Magisterkonferens i Engelsk afsluttede Pateren sine Studier ved Universitetet i 1940. Den ny Bestyrer er afholdt af sine Dreng, og saavel disse som enhver, hvem han kommer i Kontakt med, ved at værdsætte hans fremragende Evner som Pædagog — men først og sidst dog hans rent menneskelige Egenskaber.

Valfarten til Haraldsted

Det pragtfulde Sommergejr gav Valfarten til Kirkeruinen i Haraldsted en festlig Ramme.

Som vi havde ventet var Deltagelsen i Valfarten endnu større end i Fjor, og samme ganske særlige Stemning hvilede over den. I den brændende Hede var Vandringen dobbelt besværlig, og ved Messen ude i Ruinen krævede Heden ogsaa sine Ofre; men det var kun rent forbigaaende Ildebefindender. Biskoppen deltog som forud meddelt i hele Valfarten. En af de »nye«, som for første Gang var med til en Valfart, skildrede for os sine Indtryk og fremhævede den fuldkomne Samling om det religiøse en hel lang Sommerdag igennem, hvor det ellers er de rent materielle Ting, der ligger Mennesker paa Sinde. Dette at Valfarten er Valfart og ingen kombineret Skovtur og Valfart, og at alle Deltagerne saa fuldt ud gaar op i det, de er taget paa Valfart for, virker stærkt og opløftende paa alle, der endnu ikke har set det før. At Valfarten fandt Sted samme Dag, hvor Krigsudvidelser kastede nye Skygger ud over Europa og vort eget Fædreland, gjorde ikke Bønnerne for Danmark og Danmarks Folk mindre indtrængende.

Midtvejs i Livet *fortsat fra Side 401*

meget til midtvejs i Livet — en klar, urokelig Tro, bygget paa det overnaturlige, usynlige, et Haab, som klynger sig til Gud trods vore Fejl og Daarskaber, og en Kærlighed, som tager Offeret, Offeret af os selv som Grundtonen i Livets Harmonier. Vore Bønner maa være omhyggeligt gennemtænkt, for nu trænger vi til Højsind. Lad os gøre dette til vor daglige Bestræbelse, finde Lejligheder til daglig at øve det, studere det i Kristi Liv. Farerne midtvejs i Livet er forfærdelige. Det er ikke det hede Blods Farer eller den svigtende Helbreds, men det er Egoismens fortærende Magt og Tabet af alle Idealer.

Bede Jarrett O. P.

GÆR TIL SJÆLEN ...

I de sidste to Artikler betragtede vi to *Muligheder*, som vi afslug at kalde *Sandsynligheder*. Det var Muligheden af de katolske Skolers Lukning og det mulige Ophør af katolsk »Ydremission«. Og vi sagde, at hvis disse Muligheder blev »virkeliggjort«, vilde det være nødvendigt, at Forældre hjemme kunde og vilde gøre alt det for Børnene, som Præster, Brødre og Søstre og katolske Lærere nu gør for Børnene i Skolerne. Faktisk burde Forældrene kunne det allerede nu og til hver en Tid; de burde kunne og være ivrige efter at gøre det altsammen, saa længe deres Børn er smaa. Jeg indrømmer gerne, at en Fader maaske ikke er i Stand til at lære sin Søn alt, hvad Sønnen kan trænge til at vide, naar denne Søn er blevet f. Eks. 18—20 Aar. Ingen Lægmand er *forpligtet* til at være Ekspert i Teologi og kunne løse alle de Problemer, som Historien, Naturvidenskaberne, Nationaløkonomien og Sociologien frembyder, og som kun kan løses rigtigt af en, der er Ekspert i Teologi *samt* i hvert Fald paa et af disse andre Felter. Og er Faderen en saadan Ekspert, har han maaske tre intelligente Sønner, den ene plaget af et religiøst-historisk Problem, den anden af et religiøst-naturvidenskabeligt og den tredje af et religiøst-politisk-sociologisk... Det er klart, at man ikke kan forlange, den ulykkelige Fader skal kunne give Ekspert-Forklaringer til alt det! Og det kan ogsaa være, at han har tilbragt sin Tid med Slid og Slæb i sit Haandværk for at kunne faa Raad til at give sine Sønner en »hedre« Uddannelse, end han selv har faaet. Saa er han ikke Ekspert paa noget af disse Omraader.

Missionerne under andre Kaar

Og hvis Hedningemissionerne blev umuliggjort, hvad det an-

gaar at sende Missionærer ud fra Europa, saa sagde vi for det første, at det indfødte Præsteskab og Hierarki i Indien, Kina, Afrika o.s.v. maatte klare deres Missionering, saa godt de kunde, og at for det andet hver eneste Kristen, som boede i Kina o.s.v. maatte (hvad han saa ellers var) kunne vise og forklare den kristne Tro i dens Helhed for de indfødte, i Stedet for at overlade dette til de officielle Missionærer.

Men vi antydede, at hvis vore »Ydremissioner« blev ødelagt eller haabløst lemlæstet, vilde det (bortset fra *al* europæisk Prestiges Sammenbrud i de andre Verdensdele og den hastige Udvikling af selv-tilstrækkelige Nationalismer derude) skyldes Ødelæggelsen eller Forkrøblingen af de missionerende Ordener og maaske Udslættelsen af alt organiseret Klosterliv hos os selv; det er meget vel tænkeligt, at *ingen* Ordner faar Lov til at eksistere under visse fremtidige Tilstande, undtagen som rene Regerings-Organer. Men tror jeg nu, at dette har Sandsynlighed for sig?

Tre Muligheder

Jeg tror, at der for os staar tre Muligheder af mere eller mindre Sandsynlighed, og at en katolsk Udvikling vil være nødvendig eller ønskelig eller maa forventes som Følge heraf. Det er som sagt muligt, at de religiøse Ordener kan blive ophævet i Europa, inklusive Irland (ja — jeg anser det for overordentlig usandsynligt, men det er dog indenfor Mulighedernes Horisont). Eller det er muligt, at der vil komme en mægtig Vækkelse af den kristne Bevidsthed, af Ansvarsfølelse, Idealisme og Vilighed til Offer. I saa Fald vil Noviciater og Seminarer oversvømmes af unge Kandidater. Eller det er tænkeligt, at »Freden«, d.v.s. Krigens Ophør (i

Virkeligheden er Fred noget helt andet) kunde medføre saa stor en psykologisk Træthed, en saadan Skepsis overfor Værdien af at prøve paa hvad som helst, kort sagt en saadan moralsk og aandelig *Ligegladhed*, at alle skabende Impulser vilde være lammet for lange Tider; vor Race vilde være ramt af en Slags »Sovesyge«.

En Pave i Chicago?

Jeg maa her indskyde en Parantes. Jeg regner det for usandsynligt i alle Tilfælde, at Ordenerne vil blive ødelagt eller Seminarerne lukket i U. S. A. Unge Mennesker vil maaske, før de engang dør, kunne opleve at se en amerikansk Pave, boende i et mekaniseret Vatikan i Chicago, Dør om Dør med en St. Peterskirke-Kopi lavet af Cement og med Aluminiums-Kuppel (hvis ikke de til den Tid har opfundet et andet Metal). En saadan Pave turde forventes at være en Pave med »Fart«, som kunde faa Kardinaler til at »hænge i« og Teologer til at anlægge en energisk Kæbevinkel, og det hele kunde nok blive kirkeligt O. K. i nogen Tid. Men vi kan nu ikke spekulere helt saa langt og maa hellere holde os til Europa.

En kristen Vækkelse

Jeg anser det for meget sandsynligt, at en ægte Samvittighedsvækkelse og Opvaagnen af katolsk Idealisme og katolsk Filosofi kan komme til at finde Sted. En, der lytter regelmæssigt til udenlandsk Radio, fortæller mig, at den aandelige Strømning i England er sober og alvorlig — at man villigt og aabenlyst tilstaar tidligere Synder og Fejltagelser (jeg kunde nu nok lide at vide, om disse Synder og Fejltagelser bliver *defineret* og ikke holdt i det ubestemte, og om der lige saa udtrykkeligt bliver foreslaet, detaljeret forklaret og presset paa med positive Reformmetoder overfor *alle*), kort sagt at (som jeg vilde udtrykke det) Sindsændringen mere ligner den, der foregaar i Dejg paa Grund af Gærens Ar-

bejde, end den ligner, hvad der foregaar i Vand eller Vin paa Grund af Soda, eller hvad man nu ellers kommer i for at faa det til at boble. Er det bare det sidste, vil Opbrusningen snart holde op, og ikke engang doven Sodavand er saa hæsliq som doven Champagne — *corruptio optimi...*

Præster er ikke nok

Jeg vil nu alligevel sige, at hvis en ægte »Vækkelse« førte til et stort Tilløb til Noviciaterne, maatte der mere til. Gud maa vide, hvordan Noviciater og Seminarer vil klare at føde og klæde deres nuværende Antal, endsige det dobbelte, i den forarmede Tilstand, vi alle vil komme i.

Men det vilde være *meget slæmt* for Kirken, hvis den Tanke igen fik Overhaand, at det kun er Præster og Nonner, der skal gøre et selvopofrende katolsk Arbejde. Ligesom jeg har en Anelse om, at Pius XI var tilbøjelig til at betragte Europas Fremtid som mørk, hvad angaar dens Chancer for Apostolat i Østen eller Afrika, saadan har jeg ogsaa en Anelse om, at han betragtede vore Ordeners Fremtid med alvorlig Ængstelse, og at det var en af Grundene til, at han saa stærkt understregede det, han kaldte »katolsk Aktion« — et Ord, der er blevet saa misforstaaet, i hvert Fald hjemme hos mig, at jeg der altid tog mig den Frihed at kalde det »Lægapostolat«.

I mine Øjne vilde derfor Gæren ikke gøre sit Arbejde helt, hvis den kun frembragte en Sværm af alvorlige unge Novicer og Seminarister. Jeg skynder mig med at tilføje, at det vilde glæde mig meget, hvis den frembragte ogsaa dette — og jeg vilde tilmed synes om, at saadanne unge Mænd og Kvinder *tjente til deres Ophold* ved at arbejde for Løn, i hvert Fald i Ferierne, saaledes som Universitetsstudenter ofte gør i U. S. A., og som Seminarister ofte maatte gøre det (hvis jeg ellers husker rigtigt) i Østrig efter sidste Krig, og som (siger man mig) visse Ordens-

folk har maattet i Spanien i senere Aar. De var muligvis *glade* for det! Et saadant Arbejde vilde hjælpe stort med til at hidføre den »Kontakt« mellem Gejstlighed og Lægfolk, som vi ofte hører nævnt som vor største Vanskelighed. Mens vi ikke vil mene, at unge Mennesker ikke skulde indtræde i Noviciater i de unge Aar, har vi derfor Lov til at være glade for, hvis ogsaa ældre Mænd modtager et præsteligt eller et Ordens-Kald. Ingen vil kunne haane dem for at være blevet opdraget i et Drivhus, og de vil faktisk være mindre udsatte for at sige Taabeligheder om »Verden« til Mennesker, der lever ude i den, end de, hvis Tilværelse fra Begyndelsen af har været under Beskyttelse og Ly.

Jocisterne lever endnu

Men næsten alt er bedre end Ligeledhed! Den kan ikke skabe det ringeste, hvorimod selve Forfølgelsen kan aabenbare og udvikle uanede Egenskaber i Retning af Sejghed, Tilpasning og Opfindsomhed. Og jeg kan ikke tro, at der *kun* vil findes Ligeledhed, hvordan saa end Fremtiden vil forme sig. De unge Mænd i Belgien og Frankrig, som før Krigen var en Inspiration for alle, der traf dem, paa Grund af deres Forening J. O. C. (Jeunesse Ouvrière Catholique), de kan ikke pludselig forsvinde allesammen eller varigt ligge bedøvede. Ja, i det Tilfælde, at der nedlagdes Forbud mod alle andre Sammenslutninger end de statslige, saa vilde disse og lignende Foreninger forsvinde, men Mændene vilde ikke. Jeg ved ikke, hvilket Indtryk de har gjort i Danmark, men jeg kan svare for deres smukke Virkning paa den unge katolske Arbejdsstand i England og den Begejstringsild, de antændte blandt baade Lægfolk og Præster i Australien. Det væsentlige i JOC'isternes Ideal (ligesom ogsaa for JAC'isterne — Landboudommen og JEC'isterne, Studenterungdommen) var dette, at den unge katolske Lægmand skulde fylde hele sin katolske Gerning

hvor han var og som han kunde. Det hjælper ikke at sige, at maaske han ikke kunde gøre noget eller vilde blive forhindret i at gøre det. Gud skaber Lejlighederne, og (som jeg tror, jeg skrev for længe siden) det gør et mægtigt Indtryk paa Omgivelserne, hvis en Mand gør sit almindelige Lægmandsarbejde ypperligt og vides at være Katolik, og det føles, at han gør det saa godt, *fordi* han er Katolik. Inspiration er altid »smitsom«, og en katolsk Inspiration er det i særlig Grad.

»Gralen«

Straks efter forrige Krig og maaske allerede under den begyndte der at opstaa en ny Slags religiøs Orden. Paa een Gang var der to Priorinder, som ogsaa var Parlamentsmedlemmer ... »Nazareth-Damerne« begyndte i Holland, og efter en i første Omgang stormfuld Løbebane slog de sig ned og udviklede sig fortræffeligt i England og Australien. Nu hører jeg, at det gaar dem godt i Amerika. For at sige det kort (uden at være unøjagtig) bestaar de af en Kærne af »rigtige Nonner« med Løfter. Disse er dog frie, og det forventes ligefrem, at de blander sig med »Verden«, f. Eks. til Selskaber og endogsaa i Teatret. Saa er der en anden »Kreds«, som jeg ikke er helt klar over; den rummer i hvert Fald visse Ledere af endnu større Grupper. Og derpaa er der selve de større Grupper, bestaaende af unge Piger, som udfører almindeligt Lønarbejde som f. Eks. Biografprogramsælgersker, Opvartersker, Ekspeditricer, Maskinskriversker — hvad som helst. De faar en meget alvorlig »Uddannelse« med Apostolat for Øje, og ogsaa de gør deres Arbejde »der, hvor de er«.

Nye Tider — nye Ordener

Jeg kunde udbrede mig langt om dette Emne, men vil her kun sige, at man synes at kunne spore en almindelig *Tendens* i mange Dele af Kirken (i de mest aktive, om end ikke i alle). En

Tendens til at udvikle en ikke-klosterlig Form for Ordensliv. Dette kræver en ganske særlig alvorlig Karakterdannelse i samme Forhold, hvori man ser bort fra de normale Tegn paa Adskillelse fra den almindelige Tilværelse. Og hellere end at forsage Brugen af de skabte Ting viser de en Tendens til at benytte dem. »Gralen« (som Nazareth-Samfundet kaldes i England m. fl. Lande) gør stærkest mulig Brug af Farver, Dans, moderne Kunst og litterær Stil (en risikabel Sport, vil De sige! Det er det! Men den Slags Foretagender er legemliggjorte Risikoer lige fra Begyndelsen!) Ja, en særdeles vellykket Sammenslutning i Polen, der blev stiftet af den nu afdøde Søster til Jesuitergeneralen, organiserede og betjente forbilledlige Arbejder-Restauranter og Vaskerier — samt op-

drættede Heste! Bønder, Hæren og selv Væddeløbsstalde købte Heste, som disse forbløffende Ordenssøstre havde lagt til, opdrættet og dyrlægebehandlet. Det vil ikke forundre mig at høre, at dette og lignende Foretagender nu er blevet ødelagt. »De retfærdige«, siger Breviaret i Laudes i Paaskeofficiet for Martyrer, »vil med stor Bestandighed staa op mod dem, som pinte dem og tog deres Arbejde bort«. Ja, den Mængde godt katolsk Arbejde, som er blevet »taget bort«, er uberegneligt. Maaske det vil ske med mere; maaske med alt. Det er delvis Pointet i disse Artikler. Men i samme Forhold, hvori dette sker, maa en ny Slags Arbejde tages op og gennemføres med nye Redskaber.

C. C. Martindale S. J.

Maribo Kloster

som kulturelt Centrum

Den hellige Birgittas Orden blev her i Norden et kulturelt Centrum for Senmiddelalderen og udøvede sin Indflydelse paa høj og lav, paa læg og lærd. En af dem, der blev mest greben af denne Bevægelse, var Dronning Margrethe, der lige fra sin tidligste Barndom af blev fyldt med Beundring for Birgitta. Det var ogsaa hende, der flere Gange havde henvendt sig til Rom for at opnaa Birgittas Kanonisation, som Bonifacius IX udtrykkelig fremhæver. Gentagne Gange valfartede hun til Vadstena, hvor hun i 1403 blev optaget som Oblatsøster. Ved denne Lejlighed kyssede hun i al Ærbødighed Brødrenes og Søstrenes Hænder. Hun fortalte ogsaa, hvorledes Birgitta havde vist sig for hende i Drømme og opfordret hende til at være god mod Klosteret. Her søgte hun hos Brødre og Søstre Mod og Kraft til

sin Gerning. Her kunde hun tale med Broder Ivan, der sammen med den hellige Birgitta havde været i Rom, men nu var ramt af et Slagtilfælde, og med Broder Andreas, der havde døjet saa meget i Saracenernes Fangenskab, og med den blinde Broder Bent. Og at se og at høre den 110 Aar gamle, men aandsfriske Søster Ramborg var ligefrem en Oplevelse.

Døden havde forhindret Margrethe i at omplante Ordenen til Danmark. Men da Erik af Pommern i Maj 1413 var i Vadstena, lovede han at udføre denne Plan. For at skaffe Midlerne opfordrede han derfor 4 Aar senere sammen med Ærkebiskoppen alle i Riget, der var over 16 Aar gamle, til et Bidrag af een Penning, og dermed blev Maribo Kloster stiftet.

Ogsaa i kulturel Henseende blev Maribo paavirket af Vad-

stena. Den vigtigste Rolle i alle Birgittinerklostrene spillede nok Sankt Birgittas Visioner. Det vilde blive for vidtløftigt her at fortælle om Anordningen og Redaktionen af disse Aabenbaringer, som hendes Skriftefader Alfonsus af Jaen og andre har foretaget. Enhver, der har Interesse herfor, henvises til H. Schücks, K. B. Westmans og Salomon Krafts Undersøgelser.

Samtlige Paver

har indset det skrevne Ords Betydning! Allerede Apostelfyrsten Petrus — den første Pave — sendte Budskaber til sine Menigheder. I den nyere Tid har Paverne atter og atter understreget Betydningen af den katolske Presse som et uvurderligt Led i Kirkens Arbejde og indtrængende opfordret alle til efter Evne at medvirke for dens Udbredelse. I vore Dage — hvor den katolske Presse staar som Sandhedens Forkæmper — gælder det mere end nogensinde at følge Pavernes og Biskoppernes Opfordring. Enhver dansk Katolik bør derfor gøre sit for at udbrede

Katolsk Ugeblad

Danske Katolikkers Blad

Abonnement
kan tegnes gennem
Postvæsenet

Ogsaa turde det være af Interesse at vide, at man har et Par Blade af disse Aabenbaringer, som Birgitta egenhændig har skrevet. Hvor udbredte disse Skrifter var, viser de mange Bogfortegnelser og Paulus Heliæ offentlige Henvisning til hendes Spaadom om Christiærn II. Vi ved, at Broder Johannis af Vadstena beskæftigede sig med Birgittas Aabenbaringer, og Kalmar-Manuskriptet og Codex Falkenbergensis stammer maaske ogsaa fra dette Kloster.

Ogsaa i Maribo afskrev og oversatte man Sankt Birgittas Aabenbaringer. Hvorledes skulde det ellers forklares, at en lollandsk Præst, Hr. Peder Regelsen, havde kunnet foretage de Oversættelser, der findes i Codex 949 fra Karen Brahes Bibliotek? Hvis han ikke havde haft en Original, havde han ikke kunnet gøre det. Og hvor skulde Originalen paa Lolland komme fra, hvis ikke fra Maribo? Og i »Fragmenter af gammeldanske Haandskrifter« offentliggjorde Paul Diderichsen, der nu paa Grund af disse Undersøgelser har erhvervet Doktorgraden, et større Fragment af Revelationerne og paaviste i »Acta Philologica Scandinavica« 1935, at det danske Fragment maatte være forfattet mellem 1420 og 1430, altsaa vel i Maribo. Maaske stammer ogsaa de to eller i det mindste det ene latinske Fragment, der omtales i »Acta Philologica« (Side 249) fra Maribo...

Til et regulært Klosterliv hører der ogsaa Fællesbønner. Mangler disse, er der ikke mere noget Klosterliv. Og disse var i Brug hos Birgittinerne, saalænge en Broder og Søster endnu var i Live. Saaledes var det i Sverige, saaledes ogsaa i Danmark. Ogsaa efter Reformationens Indførelse. For Sveriges Vedkommende er det let at forstaa. Sverige havde dengang en katolsk Dronning og en Konge, der viste Sympati for Gemalindens Religion, saa at Paven endog sendte en Legat, Antonio Possevino, til ham i Haab om at vinde ham for Kirken. Kongeparret sendte oftere Gaver til

Vadstena og Naadendal, og i Brevet fra 1575 opfordrede Katarina Søstrene til Fællesbøn og Sang. Og skønt der i Danmark paa dette Tidspunkt næppe herskede en katolskvenlig Aand, kunde Reformatoren alligevel ikke faa Bugt med Sankt Birgittas Børn. Endnu i 1563 klagede Biskop Niels Jespersen over, at Søstrene i Maribo holdt fast ved den katolske Kirkes Afguder, havde ugudelige, d. v. s. papistiske, Bønehøger og bad til Helgener, navnlig Jomfru Maria. Til dette Brug maatte der afskrives Bøger. Ogsaa heri gav Vadstena det bedste Eksempel. Danskeren Thydekinus skrev der sit »Hymnarium«, Thoricus et »Speculum historiale« og Erik et »Missale« og et »Antiphonarium«. Ogsaa fra Maribo ejer vi endnu et Par saadanne Bøger. En har tilhørt Abbedissen Anna Brahe, der i 1497 har ladet den afskrive. Efter hendes Død fik Søsteren Birgitta den, som atter testamenterede den til en tredje Søster Elisabeth. Det er en Codex paa 214 Pergamentblade og 6 Papirs-

blade. Af Indholdet skal her kun anføres en Slutningsbøn til Ære for Marias 7 Glæder:

»For denne Glæde beder jeg dig, bed dit allerkesteste Barn for mig.
Det han mig frelser ud af min Nød,
og glæder mig udi min haarde Død«.

Ogsaa Marine Ifsdatters Bønehog og temmelig sikkert to andre af den Arn. Magn. Samling stammer fra Maribo.

Naar der her skrives om Maribo Kloster som kurturhistorisk Centrum, kan den Bog ikke forhigaas, der betegnes som det 17. Aarhundredes ypperste danske Prosaværk og delvis blev redigeret og omarbejdet paa dette Sted, og det saa meget des mere, som Leonora Christina havde givet sin yngste Søn Leo Ulfeld, der jo var Katolik, »Jammersminde« til Opbevaring. Fra hans Efterkommere har nationalhistorisk Museum paa Frederiksborg 1921 erhvervet denne kostbare Skat.

P. D. Steidl.

Messen i Øm Klosterruin

Kan man kalde en Begivenhed, der kun er fem Aar gammel, for en Tradition?

Ja! Hvis denne Begivenhed viser sig at være vokset op af selve den Jordbund, hvor den finder Sted, og den derfor forekommer alle saa naturlig og rigtig, saa det vilde være stor Skade, om den gik i Glemme og forsvandt.

Fordi dette er Tilfældet med Messen i Øm Klosterruin, vover vi at kalde den en Tradition, skønt den blev læst første Gang 1937.

Det var Pastor *Geertz-Hansen*, der læste den. Han havde da allerede arbejdet i Horsens og denne Bys store Opland i nogle Aar og havde gjort sig dybt fortrolig med dette jyske Landskabs Karakter og med dets Historie.

Gennem flere Besøg i den saamesterligt udgravede og bevarede Ruin af Øm Kloster fik han den

Tanke, at nok var de gamle Munkes og Gejstliges Ben her behandlet med al mulig videnskabelig og almenmenneskelig Respekt, men — ja, der var et men. De ærværdige Grave var ikke netop katolsk behandlet; hvordan skulde de være det! Hvad om man fik nogle af sine unge Mænd, sine bedste Ministre, med derop en Lørdag Aften og saa læste en Messe i Kirkeruinen, midt imellem de afdækkede Grave, ganske tidlig Søndag Morgen, inden Turistbesøget begyndte. Her havde disse Mænd i fjern Fortid levet og arbejdet, her havde de hvilet, mens en Landsby groede op og levede sit daglige stiltfærdige Liv paa et Jordsmon, der havde dannet sig over hele den vidtstrakte Ruin, og her laa de nu efter Udgravningerne til Skue for enhver Besøgende, ganske vist pietetsfuldt og sirligt behandlede og

Dr. K. Isager, hvis anatomiske Studier over Knoglefundene har faaet saa stor Betydning for Klosterhistorien

maaske talende i en stille, men fast og dansk Tone til mange, men saa katolsk forladede.

Tanken blev til Virkelighed. Kun faa var med den Dag, det hele blev ordnet saa privat som muligt, men det, der begyndte under saa tilfærdig en Form, gav Genklang i mange. Man had Præsten gentage denne Messe, og skønt dette først kunde finde Sted næste Aar, blev

Der læses Messe i Øm Klosteruin (i 1939)

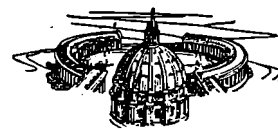
Sagen ikke glemt. Ungdomsforeningen ordnede Turen, og flere af Menighedens ældre Medlemmer fulgte med. De Videnskabsmænd, der havde arbejdet med Udgrav-

ningerne, blev indbudt. Det var en helt anselig og en dybt bevæget Forsamling, der fulgte Messen det Aar.

Den, der skriver dette, betragter, ligesom mange Katoliker, Messen i Øm Klosteruin som en af de store religiøse Oplevelser, man ikke gerne vil undvære. Og kan vi ikke gaa Turen dertil, som paa en rigtig Valfart, saa kan vi dog træde Cyklen eller paa anden Maade køre dertil med Sindet indstillet paa, at dette er alligevel en Valfart til en gammel katolsk Helligdom, til ærværdige Trosfællers Hvilested, og det er et Tegn paa et vaagnende katolsk Danmark.

For os, der var med fra først af, var der ingen Tvivl om, at dette maatte blive Tradition. Og det er det blevet — og en voksende og livskraftig Tradition.

Pastor Grobetz, der fulgte Pastor Geertz-Hansen i Embedet, forstod fra første Færd Sagen, og førte den videre. Ungdomsforeningen stod stadig som Indbyderen, og andre Ungdomsforeninger sluttede sig til, samt stadig flere Medlemmer fra de nærliggende katolske Menigheder. Nu i Aar vover man, opmuntret af Biskoppens beredvillige Tilsgagn, at hyde alle Jyder og Fynboer velkommen, hvadenten de er unge eller ældre, og hvad Befordring de saa vil komme i. (Togti-

URBI ET ORBI

Krigen i Europa sætter ogsaa sit Præg paa Livet overalt i Missionerne. Svære Kaar har Krigen i Østen bragt Missionærerne i Kina. Rent bortset fra de forfærdende Tab af Liv og Ejendom, er Kirkens normale Tilværelse blevet slaaet i Stykker derved, at Krigen har gjort 50 Millioner Mennesker hjemløse. Men takket være Missionærernes utrættelige Bestræbelser er der igen blevet tilvejebragt Orden i Krigsomraaderne, og som et Resultat af den nære Kontakt mellem Præsterne og Folket i Flygtningelejrene er der nu tre Gange saa mange Katekumener som ellers. Et Lyspunkt i Kina er de katolske Undervisningsanstalters Vækst. Universitetet i Peiping tæller nu 1500 Studenter, hvoraf kun en Trediedel er Katoliker. I Indien vokser Skolerne ogsaa, trods store Vanskeligheder, og der udfoldes mange Bestræbelser for at uddanne en indfødt Præstestand og indfødte Ordenssøstre. I Afrika led Missionsstationerne et svært Afbræk i Begyndelsen af Krigen, hvor utallige Gejstlige indkaldtes eller interneredes, men de er næsten alle nu vendt tilbage til deres Stationer.

Krigen har overalt øget Nødvendigheden af Arbejdet for en indfødt Gejstlighed, og der gøres betydelige Fremskridt. I ca. 100 Seminarier rundt om i Missionerne undervises i Øjeblikket ca. 17,000 indfødte teologiske Studenter.

hvor Kirkens Højalter stod, at saa hele Kirkeskibet maa være fyldt af fynske og jyske Katoliker, der er kommet for at fejre det samme hellige Offer som de ærværdige gamle fejrede det i de fjerne Dage, da Øm Kloster ikke var en Ruin, men et levende Udgangspunkt for dem, der arbejder i Kærlighed, Aand og Sandhed.

J. M. W.

Hvor de pansrede romerske Legioner fordums marcherede frem gennem Europas Lande, anlagdes snorlige Veje gennem Landskabet, og brede Broer byggedes over skummende Floder!

Fra den gamle romerske Befæstning og By, Colonia Agrippina (Køln), strakte Vejnet sig — her og der med smaa Befæstninger — langt ind i de belgiske Landsdele! Lige saa lidt som de haardføre romerske Hære lod sig standse af den brusende Rhinflod, lod de sig holde tilbage af den brede, mageligt glidende Maesflods Vande.

Indtil for faa Aar tilbage mindede en solid, bred Bro over Maesfloden om Romernes glimrende Bygge- og Broarbejde. En »ny« Bro er kommet i Romerbroens Sted (og dog er den ikke mere ny, end at den hviler paa de oprindelige romerske Fundamenter og afstivede Brobuer). Men selve Byen med de mange knejsende Taarne paa den anden Side af Floden — af Romerne kaldet Moestrajectum — nu Maestricht — ligger der endnu saa godt som paa de romerske Legioners Tid. Dengang var den ganske vist blot en lille Befæstning, et Brohovede, for at sikre og forsvare Flodovergangen for de romerske Tropper, naar de drog gennem de vidtstrakte besatte Omraader. Med Tiden voksede Byen sig stor og stærk og bredte sig langs begge Flodbredder. Bygningsværker fra den romerske Tid er der ikke tilbage. Der, hvor nu Vor Frue Kirke nær ved Bredden løfter sine svære Taarne mod den næsten altid disede Himmel, løb i fordums Dage den romerske Landevej tæt forbi. Ved Siden af Fruekirken (bygget i tiende Aarhundrede) fandt man for nogle Aar siden ved Udgravningsarbejder Levninger af et romersk Dianatempel.

Men idet vi vandrer over den minderige Bro, er det ikke saa meget Romertiden, ej heller Byens mange Kirker, der fængsler vor Interesse, — men det gamle Naadebillede derovre i Fruekirken. Vor Valfart i Dag gælder dette Gudsmoders Naadebillede!

Nede fra Flodbredden skraar vi op gennem et Virvar af gamle faldefærdige Rønner (det lokale Nyhavn i fattigere Format), indtil vi ved et Gadehjørne pludse-

Naadebilledet ve

„Havets e

lig staar foran Fruekirken med sine tykke Mure og fæstningslignende Taarne! Man kan se, at disse Taarne er bygget i en Tid, hvor det gjaldt om at hytte sit Skind og værne sig, som man kunde bedst! Der var godt at være i en saadan Kirke til Guds-tjenestetid — men endnu bedre, naar Fjenden laa foran Byens Volde!

Paa Pladsen foran det aabne Naadekapel (med Overskriften: Gaa ikke forbi uden at sige et Ave Maria) staar store Lindetræer med nysudsprungne grønne Grene. Graaspurvene kvidrer deroppe i det grønne Virvar. Vognlarmen og Støjen fra Gaden ledsager os til Kapellets Indgang. Saa med ét gribes man af den stilfærdige Højtidelighed, der hviler over Rummet — og af de knælendes andægtige Holdning.

Det er Maj Maaned; oppe ved Altret flokker de tændte, spinkle Kærter sig om Gudsmoderbilledet! De smaa gule Flammer hopper og flimrer i Trækvinden fra Gaden. Ellers er alt roligt og fredeligt herinde.

Skal der maaske afholdes Majandagt om lidt?

Kapellet er fyldt af Mennesker.

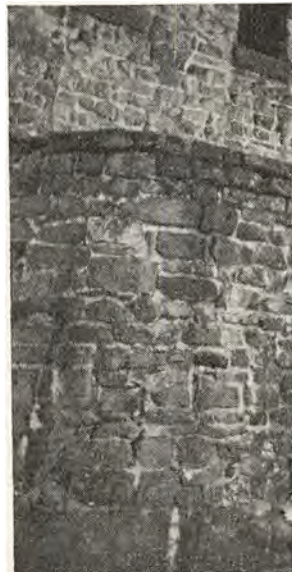
Nej, det er ikke til officiel Andagt, de er kommet herhen, — men det er alle fromme Pilgrimme, — de er ikke kommet

↑ Vor Frue Kirke - med sine tykke Mure og fæstningsagtige Taarne

Øv. tv.: Vor Frue ved Floden

➤ De nye Broer hviler endnu paa Fundamenterne fra Romernes Dage

1 Floden

”
Stjerne

af Johs. Samuelson S. J.

langvejs fra med Stav og Ransel, højest med Kontormapper eller Pakker fra Indkøb i Byen. Der gaar en stadig Strøm af Folk til og fra deres Arbejde, Husmødre med Barnevogne i Baggrunden, Arbejdere i deres Kitler o. s. v. ... Alle kommer de for at betro Gudsmoder deres smaa Sorger og talrige Bekymringer.

Og oppe paa Altret troner Maria med Barnet paa Armen. Et yndefuldt Smil breder sig over Gudsmoders Læber. Og dog er det sikkert ikke til at smile af, hvad der her i stille Bedetimer stiger op fra nødstedte Hjerter. Men Maria holder Jesusbarnet paa Armen, hvorfor skulde man saa være bitter og streng? Det lille Jesusbarn bøjer sig frem og griber i et kaadt Indfald efter Blækhuset, som Maria holder i den anden Haand. Eller vil han blot dyppe Pennen for at skrive alt det op, de stakkels Mennesker kommer og beder Gudsmoder om? Og det er sikkert ikke saa lidt i Aarenes Løb, naar man tæller det sam-

men. Saa stille og fredeligt er der herinde, og Gudsmoder smiler mellem Blomsterne ned til os! ... Og dog! Kunde dette Naadebillede fortælle, — det vilde blive en hel spændende Roman. Det vilde blive en Fortælling om Menneskers Ondskab og Forfølgelse, men tillige en Beretning om de Troendes Trofasthed og Kærlighed til Maria og hendes Naadebillede gennem Aarhundreder! Det vilde blive en fængslende Historie om Flugt fra Staden i Ly af Natten, om hemmeligt Skjul rundt paa Lofter og i Stalde... alt det og meget mere har Naadebilledet gennemgaaet i Aarhundreders Religionskampe... og dog smiler Maria stadig til Menneskene, hører paa Menneskenes Bønner og bønholder dem!

*

Selve Naadebilledet er over 400 Aar gammelt. Det stod tidligere i en anden Bydel, i Franciskanernes Kirke. Da de billedstormende Calvinister 1578 rykkede ind i Byen, var det forbi med Freden. Arkivet, der indeholdt Optegnelser om Naadebilledets Oprindelse og de mange Undere, der var virket ved Guds Moders Forbøn, blev tilintetgjort. Da Franciskanerne blev fordrevet fra Byen, bragte Mæstrichterne i største Hemmelighed deres kostbare Skat, det berømte Naadebillede, i Sikkerhed. Først gemte man det hos en Borger i Byen; da der var Fare for Skjulestedets Opdagelse, blev det gemt hos en Bonde ude paa Landet. Til sidst havnede det paa Loftet i et Kloster i Omegnen. Dette Kloster fik en skønne Dag Indkvartering af kalvinistiske Soldater. Overalt snusede de rundt i Huset paa Jagt efter »Afgudsbilleder«. Endelig trængte en Soldat frem til Naadebilledets Skjulested paa Loftet. Efter de gamle Beretninger blev hans Arm lam i samme Øjeblik, da han hævdede Sablen for at hugge Billedet sønder. Hans Kaptajn, der skældte Soldaten ud for en Kryster, gik det ikke bedre, da han forsøgte at tilintetgøre Naadebilledet. Og saa hans Arm var lam i samme Nu, han vilde hugge til. I Ly af Natten firede man Naadebilledet over Klostermuren og bragte det i Sikkerhed andetsteds.

Kort Tid efter belejrede Spanierne Maestricht; efter voldsom Kamp indtoges Staden, og med Hertugen af Farneses Indtog vendte Naadebilledet atter tilbage til Byen. Det vilde her føre for vidt at omtale alle de Undere, der i Aarhundredernes Løb er sket ved dette Naadebillede. Gentagne Gange i Historiens Forløb maatte Naadebilledet »flygte« bort fra Staden — sidste Gang under den franske Revolution. Med Napoleons Konkordat med Paven 1801 vendte det for stedse tilbage.

*

Spørger man sig selv, hvorfor dette Naadebillede netop har faaet Navnet »Havets Stjerne«, saa giver den gamle Krønike sikkert til Naadebilledet og de Søfarende paa Maesfloden! Men den dybeste Betydning af Marias Tilnavn »Havets Stjerne« har sikkert den hellige Bernhard angivet (denne store Helgen har i det 13. Aarhundrede prædikeret Korstog i Maestrichts Kirker). I en af sine Gudsmoderprædikener siger han følgende gripende Ord om »Havets Stjerne«: »Maria er den straalende Stjerne, der med sin milde Glans lyser over denne Verdens urolige Hav. Befinder du dig paa denne Verdens Vande, kastes du hid og did paa Voverne, saa se op til denne Stjernes Lys, hvis ikke du vil gaa til Grunde i Stormen! Rejser Fristelsens Vinde sig, truer Modløshedens Klipper, saa se op til Stjernen, paakald Maria! Trucs dit Livs Skib af Sydens Mørke og Lidenskabernes Rasen, ængstes du af Frygt for Dommen, og begynder du allerede at synke i Fortvivlelsens Afgrund, saa tænk paa Maria! Saa vil du finde, at der i Sandhed er sagt: Jomfruens Navn er Maria!

* * *

Vovemod og Martyrblod

Ugebladets nye fortsatte Roman

Den Fortælling, hvoraf vi i Dag bringer det første Stykke, er en sandfærdig Beretning om de første kristne Missionærers Komme til Korea.

Siden 1910 har Halvøen Korea, som ligger mellem Kina og Japan, staaet under japansk Overhøjhed, men i det attende Aarhundrede var den et selvstændigt Kongerige, som dog hvert Aar maatte betale en Afgift til Kina. Een Gang om Aaret blev denne Afgift af koreanske Udsendinge bragt til Peking, og ved den Lejlighed aabnede Landets Grænser sig. Den øvrige Tid af Aaret var de strengt afspærrede. Ingen Koreaner kunde komme ud af Landet og ingen fremmed slippe ind. At prøve paa det vilde være ensbetydende med Døden. Midt inde i Landet ligger Hovedstaden Seoul, og her foregik de Begivenheder, der nu skal berettes.

Det var i Aaret 1777. Langsomt blev en Bærestol baaret igennem Seouls Gader.

»Det er Hr. Piek-i,« sagde Pottemageren, som sad foran sit Hus og arbejdede. Hvem kendte ikke den store Lærde? Een Gang om Ugen, nøjagtig paa samme Klokkeslet, kom Hr. Piek-i her forbi. Selv om han i Dag havde trukket Bærestolens Forhæng for, kendte Pottemageren ham dog, thi en Koreaner véd altid, hvem der kommer forbi hans Hus.

Men hvorfor saa Hr. Piek-i i Dag ikke ud paa Gaden, saaledes som han plejede? Der ovre paa den anden Side laa det prægtige Kongeslot med alle sine Pavilloner og Søjlegange og med de store Bronze-drager midt paa Slotspladsen. Og der laa det store Konfutse Tempel, hvor Hr. Piek-i ofte havde dvælet i stille Bøn. Hvorfor kastede han i Dag ikke et eneste Blik paa alt dette? Man plejede dog ellers at kunne se ham sidde i Bærestolen iført en blændende hvid, vatteret Silkekimono, med den lille morsomme koreanske Hestehaarshat paa Hovedet og med en lang tynd Pibe i Munden, ivrigt optaget af at kigge ud af Vinduet.

Men i Dag havde Hr. Piek-i trukket Forhængen for. Hans Pande var furet af dybe Rynker; snart var hans Blik aandsfraværende hæftet ved de hvide Silkebenklæder, snart ved Bomuldsstrømperne og Straatøflerne, men hans Tanker var helt andre Steder. De beskæftigede sig med en lille Bog, han har skjult paa sig.

»I fire Tusinde Aar har Korea bestaaet, men aldrig før er en Bog som denne kommet over Grænsen.«

Og medens Bærestolen blev baaret videre gennem Seouls Gader, tænkte Hr. Piek-i:

»Jeg ligner en Mand, der er født i et Fængsel, og som i sit fyrretyvende Aar faar Nøglen til Cellen kastet hen i Skødet. — Hvad vil Mandarinerne og Regeringen sige til denne Bog? Vil de forstaa den? Eller vil de kræve dens Tilintgørelse, fordi den strider mod Statsreligionen, mod Konfutsets Lære? — Men ingen skal atter støde mig tilbage i Uvidenhedens Fængsel.«

Han skød Bærestolens Forhæng til Side. De havde lige passeret den svære firkantede Byport og befandt sig nu paa den anden Side af den høje Bymur, som i Aaret 1392 var anlagt rundt om Byen af Kong Ni-tai-jo, efter at det var lykkedes ham at samle de tre Provinser Korai, Hiaskai og Schinrah til eet Rige. Som en Kæmpeslange snoede Muren sig rundt om Byen.

»Det har han gjort godt, den gamle Konge,« tænkte den Lærde. Ude fra det aabne Land kom den friske Foraarsbrise bølgende og bar med sig en Duft af Muld og af Foraarets første Blomster. Et Par Børn klædt i brogede koreanske Dragter kom løbende ud paa Vejen. Det var et henrivende Syn, men Hr. Piek-i ænsede det ikke. Hans Tanker var stadig ved Bogen.

»Hvad vil mine Venner sige til den?« spurgte han sig selv. Een Ting var han dog sikker paa. Nemlig at ingen af dem vilde angive ham for denne Bogs Skyld. Det var jo ogsaa hans Bestilling at gen-

nemse de Bøger, som de kongelige Udsendinge bragte med tilbage fra Kejserhoffet i Kina. Derfor maatte han læse den. Men at beholde den og skjule den som en stor Skat og ikke aflevere den, det var et stort Vovestykke. Han vidste dog, at han kunde stole paa sine Venner. Og han vilde vente til det belejlige Øjeblik med at vise den til dem.

En Mand med en stor Bunke Kvas paa Ryggen kom gaaende hen ad Vejen, medens han ivrigt røg paa sin Pibe. Pludselig greb han forskrækket Piben og slyngede den langt ind paa Marken.

»Hvad mon det skal forestille?« sagde Hr. Piek-i til sig selv. »Aa, det er Hy-en.« Det var en af hans Undergivne, og ifølge koreansk Skik og Brug kunde en Undergiven ikke lade sin Foresatte se Piben og langt mindre lade ham se, at han røg paa den. Derfor kastede Hy-en hurtig sin Pibe bort for atter at hente den, da Bærestolen havde passeret ham. Thi gaa paa en Landevej uden at ryge, det er utænkeligt for en Koreaner, dertil har han sin Pibe for kær. Naar en Koreaner vil forklare, hvor langt der er til den nærmeste By, plejer han at nævne det Antal Piber, man kan naa at ryge undervejs. »Der er fem Piber til Sou-won,« siger han.

Nu førte Vejen ned i en Dal. Bærestolen fulgte en Sti, som førte ned til en tæt bevokset Sidedal, og lidt efter kunde man mellem Træerne skimte nogle ejendommelige Vejvisere. Ildrøde Træstøtter ragede højt op mellem Træer og Buske. Den øverste Ende var udskaaet, saa den dannede et langagtigt forvrænget Ansigt, og Skriftegn forneden forraadte, at Hensigten med disse Gudbilleder var at skræmme de onde Aander, saa de holdt sig borte fra de menneskelige Boliger.

Nu blev en lille Lysning synlig midt i den tavse Skov.

Her i Stilheden og Ensomheden havde buddhistiske Munke bygget et lille Kloster, hvor de fjernt fra Verdens Larm kunde overveje Livets og Dødens store Problemer. Og paa dette fredfyldte Sted mødtes Hr. Piek-i hver Uge med sine Venner.

Nu holdt Bærestolen stille, og den Lærde steg ud. Til højre for ham laa et Tempel, rigt smykket

med udskaaret Træværk og skønne Malerier. I Templets Tværbjælker hang nogle smaa Klokke. Smaa Blikfisk var bundet fast til Knebelen, og naar Vinden kom susende om Templets Hjørner, greb den fat i de dinglende Fisk og fik Klokkerne til at kime ganske sagte.

En af Klosters Bonzer kom ilende til, hilste hjerteligt paa den kendte Gæst og førte ham ind i Gæsteværelset. Derinde ventede allerede tre andre Lærde, deriblandt hans nære Ven Kouen-ilsin-i.

Et Stykke Tid talte de om løst og fast. Hr. Piek-i tøvede forsættelig; der var jo Tid nok. Paa Korea — Morgenstilhedens Land — var Ure en ukendt Ting, her havde man aldrig travlt.

Da Klosters store Bronzeklokke efter nogen Tids Forløb faldt i med nogle drønende Slag, rejste Munken sig og tog Afsked med Gæsterne. Nu var de Lærde alene, og i dette Øjeblik begyndte Koreas Kirkehistorie.

Hr. Piek-i tog Bogen op af Lom-

men og lagde den foran sig. Paa Bindet stod tre kinesiske Skrifttegn. Disse Tegn angiver ikke Bogstaver, men hver Tegn udtrykker et Begreb. Hvad betød nu disse tre Tegn?

Det første betød Himmel, det andet Konge og det tredje Religion. Bogen var altsaa Titlen »Himmelskongens Religion«.

Denne Bog havde sin egen Historie. Det var en Lærebog i Religion, en Slags Katekismus. Medens den tyske Jesuitpater Adam Schall opholdt sig ved Keiserhoffet i Peking, havde han skrevet denne Bog paa Kinesisk. Paa en eller anden Maade var den kommen mellem de Bøger, som de koreanske Udsendinge bragte med tilbage fra Peking, og nu laa den paa det lave Bord foran den Lærde, som sad paa en Straamaatte i det buddhistiske Klosters Gæsteværelse.

Alles Øjne var vendt mod ham, da han med den dybeste Ærefrygt aabnede Bogen. Efter et Øjebliks Tavshed begyndte han:

Fortsættes

Pr.: Faar de ikke Kaalraber?
Jul.: Jo, dem har de faaet.
Pr.: Hvad gjorde du saa?
Jul.: Saa muggede jeg under Svinene.

Pr.: Hvor mange Svin har I?
Jul.: 8.

Pr.: Hvad gjorde du saa?
Jul.: Jeg vandede Hestene.
Pr.: Fik du ingen Kaffe?
Jul.: Jo, om Eftermiddagen.
Pr.: Fik du ingen Brød til?
Jul.: Jo, Smørrebrød.

(Julians Moders rene Bygbrød smager bedre end de lækreste Konditorkager).

Pr.: Hvad gjorde du saa?
Jul.: Jeg skulde passe Hønsene, at de ikke gaar i Græsplænen. (Den er nylig saet).

Pr.: Har I dem da ikke lukket inde?

Jul.: Jo, men hen paa Eftermiddagen bliver de lukket ud.

Pr.: Hvad gjorde du saa?
Jul.: Saa hentede jeg et Læs Tørv.

Pr.: Var det paa en Trillebør?
Jul.: Nej, paa en Vogn.
Pr.: En rigtig Vogn med Heste for?

Jul.: Ja!

Pr.: Læssede du selv Tørvene paa Vognen?

Jul.: Ja!

Pr.: Hvad gjorde du saa?

Jul.: Saa spiste jeg til Aften.
Pr.: Hvad fik du?

Jul.: To Stykker Smørrebrød.

Pr.: Var der ikke noget paa?

Jul.: Jo, Ost.

Pr.: Og saa?

Jul.: Saa gik jeg i Seng.

Pr.: Hvad var Klokkeren dengang?
Jul.: Halvni.

Pr.: Og saa siger du, at du ingenting har oplevet igaar!

Sognepræst.

Pumpeværket gaar

Samtale med en Dreng paa 10 Aar

Julian og Paul kom 5 Minutter over 7 Pinselørdagmorgen for at ministrere, og da Messen var forbi, bød Præsten dem op til at drikke en Kop Kaffe sammen med sig. Grundet paa Tidernes Ugunst blev det nu kun til The: Præsten bad Julian fortælle, hvad han havde oplevet igaar Eftermiddags.

Julian: Ingenting!

Præsten: Naah! Hvad gjorde du nu, da du var færdig med Skolen?
Jul.: Jeg cyklede hjem.

Pr.: Mødte du ingen paa Vejen?

Jul.: Mennesker.

Pr.: Kendte du ingen af dem?

Jul.: Jo, min Far!

Pr.: Hvad gjorde du saa, da du kom hjem?

Jul.: Jeg spiste.

Pr.: Hvad fik du?

Jul.: Kartoffler!

Pr.: Var der slet ingenting til?

Jul.: Jo, Flæsk!

Pr.: Fik du ingen Sovs?

Jul.: Jo, Persillesovs!

Pr.: Og saa bagefter?

Jul.: Rabarbergrød.

Pr.: Med Mælk til?

Jul.: Ja, og Sukker.

Pr.: Naa, det var jo egentlig en helt dejlig Middag. Hvad gjorde du saa?

Jul.: Jeg passede Køer.

Pr.: Men var de da ikke tøjrede?

Jul.: Jo, men jeg flyttede dem.

Pr.: Vandede du dem ikke?

Jul.: Jo, og saa trak jeg dem hjem.

Pr.: Hvornaar?

Jul.: Kl. 4.

Pr.: Hvorfor saa tidligt?

Jul.: De skulde have Roer.

Pr.: Hvad for Roer?

Jul.: Runkelroer.

Katolsk Boghandel

Stenosgade 3, Vester 3930

Nye billige Vievandskar 2,00. Ny Model efter Skikkild 3,00. »Katolsk Børnelærdom« føres paa Lager. Stor Sending af italienske Bønnebogs-billeder fra 5 Øre Stk. lige hjemkommet. Alle Ordre ekspederes omgaaende.

Liturgisk Kalender

Juni-Juli:

29. S. APOSTLENE ST. PETRUS OG ST. PAULUS (971); 2. Sæt Bønner: 4. Søndag e. Pinse (666); sidste Evangelium: Søndagens (668).
30. M. St. Pauli Ihukommelse (976); 2. St. Petrus (789), 3. St. Johannes Døberens Oktav (957), 4. Om Fred.
1. Ti. VOR HERRES JESU KRISTI DYREBARE BLOD (978); 2. (kun i stille Messer): St. Johannes Døbers Oktav (957).
2. O. Marias Besøgelse (980); 2. (kun i stille Messer): St. Processus og St. Martinian (982).
3. T. † St. Leo II (983); 2. Oktaven (972), 3. Gudsmoder ([90]), 4. Om Fred; sidste Evang.: Oktavens ([54]).
4. F. † 6. Dag i Oktaven (983); 2. Gudsmoder ([90]), 3. For Kirken ([123]) eller for Paven ([122]), 4. Om Fred.
5. L. St. Antonius M. Zaccaria (984); 2. Oktaven (972), 3. Om Fred.
6. S. 5. Søndag e. Pinse (670).

Anm. Paa de med † mærkede Dage kan Præsten efter frit Valg læse Sjælemesse og andre Votivmesser, hvorfor man paa disse Dage ikke kan regne med, at de her angivne Messer læses.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIERULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Dannevirkegade 19, København V, Telefon Eva 2512 (træffes i Almindelighed bedst Kl. 14-15 og 18-19).

Ekspedition: Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K, Tlf. Palæ 4777, Kl. 9-18.

Kassererkontor: St. Annæ Plads 28, Postgiro 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Den gyldne ABC VI. Belønning og Erkendelse

Til sidst kommer saa i Salme 118 den store Belønning og den store Erkendelse.

Belønningen er den, at Salmisten finder, at han nu *elsker* Guds Lov, saa at han og Folket nu maa adlyde den med Glæde, hvor troløse de end i Fortiden har været eller hvor trofaste af Frygt. »O Gud« beder Kirken i Messen fjerde Søndag efter Paa-ske, »du som giver de troendes *Sind* at have een *Vilje*, forund dit Folk at *elske* dine Bud og *længes* efter dine Forjættelser, saa at vore Hjerter under de jordiske Omskiftelser maa være fæstede der, hvor de sande Glæder findes.«

Og Erkendelsen er den, at Gud er og selv i sine strengeste Straffe altid har været *god*. »*Quam bonus Israel, Deus!* — Hvor Gud er god imod Israel!« — det er en Grundtone i Salmerne: Halle lu-Jah! Priser Herren — for han er *god*. Det er deres stadige Omkvæd. Vi behøver ikke mange Citater til at belyse det her. Ligesom saa mange andre Salmer begynder ogsaa denne med det, der i Virkeligheden sammenfatter hele Salmens Lære. »Salige er de, hvis Vandel er ubesmittet — som vandrer i Herrens Lov! Salige er de, som gransker hans Vidnesbyrd — som søger ham af ganske Hjer-te« (1, 2). »Jeg skal vandre i det frie, ad en bred Vej, for jeg har ransaget dine Bud. Jeg vil have et Svar at give dem, som haaner mig, thi paa *dine* Ord haaber jeg. Tag ingensinde din Sandheds Ord bort fra min Mund. Jeg vil dristigt tale om din Lov for Kongers Aasyn og skal ikke blive til Skamme« (41-6). »Din Lov skal altid være min Sang i min Udlandighed for til din Lov sætter jeg min Land« (54). End ikke om Nat-

ten glemmer han Gud (55), nej, midt om Natten rejser han sig for at synge hans Pris (62), hele Dagen igennem over han Loven, saaledes elsker han den (97), syv Gange om Dagen synger han en særlig Sang til Gud for denne Lov (164). Han elsker den højere end Guld og Edelstene (127), den er sødere for ham end Honning (103). Stor Fred har de, som overholder denne Lov — intet kan bringe dem til Fald (165). Hans Læber synger Hymner, hans Mund gentager altid Guds Ord (178, 172). »Min Sjæl skal leve og love dig, og dine retfærdige Domme skal være min Hjælp« (175).

Af alle disse Grunde dvæler han da ved Guds Godhed — denne Væsensgodhed, der (saaledes som Jøderne opfattede den, dunkelt, d.v.s. ufilosofisk) er den udtømmelige Kilde til hine Gerninger, hvori den og Gud aabenbares. »Til evig Tid, Herre, staar dit Ord fast i Himlen — fra Slægt til Slægt varer din Sandhed. Du grundfæstede Jorden, og den bestaar, thi alle Ting ljener dig.« (89-91). Gud er god. Han skabte og saa, at all, han havde gjort, var godt. Og hans Godhed er »mod alle dem, der frygter ham... mod alle Slægter! Og derfor: Godhed har du øvet, Herre, mod mig, din Tjener, efter dit Ord. Godhed og Lære og Visdom lærer du mig, Lid. God er du; lær mig da i Godhed dine Befalinger« (65-68). I Guds Nærværelse er Salmisten kun en uerfaren Yngling — nej, et Barn (141), og dog er han sikkert blandt hine Børn, som andre maaske ringeagter, men af hvis Læber Gud har beredt sig fuldendt Lovprisning (Salme 8, 3).

C. C. Martindale S. J.

VALD. FOERSOM
AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310
ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

HELLIGET VORDE DIT NAVN!

Anden Artikel

Den rette Forstaaelse af den første Bøn i Fadervor vanskeliggøres for mange ved to sproglige Ejendommeligheder. For det første er det Ordet: »Helliget«, der faar een til at studse. At »hellige« kan jo i denne Sammenhæng ikke have den gængse Betydning: at gøre helligt. For Guds Navn er i Forvejen helligt og indgyder Ærefrygt, paa samme Maade som Gud selv af Naturen og fra Evighed af er hellig og ikke kan blive helligere. At »hellige« kan heller ikke betyde at indvie til Gud, som man f. Eks. helliger eller indvier et Tempel til Gud, fordi heller ikke denne Opfattelse giver nogen fornuftig Mening her. Nej, Ordet maa paa dette Sted være det samme som at helligholde, at behandle med Ærefrygt, at ære, ophøje, lovprise, berømme eller forherlige. Saa er alting klart og letforstaaeligt, men samtidigt ligger der saa ogsaa en Advarsel deri mod en sørgelig Fejl.

Vi ved jo godt selv, hvordan det gaar Guds Navn, naar det tages i Menneskers Mund. I Stedet for at blive udtalt med den skyldige Respekt, misbruges det mangfoldige Gange til letsindig Spøg, Banden og Gudsbespottelser. Mod denne Uret og Forbrydelse skal den første Bøn i Fadervor ligesom være en Modvægt og give den Allerhøjeste en Æresoprejsning.

Da der ikke er tilføjet nogen Bestemmelse om, hvem der skal forherlige Guds Navn, maa vi antage, at vor Frelser derved vilde antyde, at det bør æres *alle Steder og til alle Tider og af alle Skabninger og paa enhver for-*

maalstjenlig Maade. For Gud har jo skabt al Ting for sin egen Skyld. »Jeg viser mig stor,« siger han hos Profeten Ezekiel (38, 23), »og hellig og giver mig til Kende for de mange Folks Øjne; og de skal kende, at jeg er Herren.« Bare hver især af os vilde yde sin Part til Guds Navns Forherligelse ved at være med, naar vi paa Helligdagene fra først til sidst i tætte Rækker skal staa sammen som Guds Folk i hans eget Hus for at hylde ham ved Kristi Offer i Højmessien; ved at forrette de daglige Bønner Morgen og Aften, før og efter Maaltiderne med den skyldige Andagt; ved Troskab mod Guds hellige Lov og hellig Livsførelse hele Døgnet; ved Interesse for og Deltagelse i det Arbejde, Kirken gør for at sprede Kendskab til Gud og vinde alles Hjerter for Gudskærligheden.

Den anden Mærkværdighed er Ordene: »dit Navn«. Man kunde nemlig spørge: Hvorfor staar der ikke: Forherliget vorde du selv, o Gud? Hvorfor er det Navnet, som skal æres og ikke Personen? Endvidere kan man være i Tvivl, om dette Udtryk kun betegner Guds egentlige Navn og hans Titler, eller om der ligger mere i det! Skafter vi os Klarhed over de to Spørgsmaal, betyder det ikke blot en aandelig Berigelse, der gavner os under vor Bøn, men ogsaa under Læsning af den hellige Skrift.

Da vor Frelser lærte sine Tilhørere Fadervor, stod han overfor Jøder, der havde for Skik, at naar de vilde tale om en Mands Karakter eller Sindelag, saa talte de om hans Hjerte. Naar de vilde sige, at en Person havde

fabrikeret et eller andet, saa var det Hænderne, der havde gjort det. Vilde de paa lignende Maade udtrykke, at Gud skal lovprises, kendes gennem Aabenbaringen og paakaldes ved Bøn, saa var det *Guds Navn, der skulde æres, kendes, elskes, paakaldes.* Derfor bliver Udtrykket Navn i det hebraiske Sprog til det samme som Person, og Guds Navn ensbetydende med den treenige Gud. Mest bliver man slaaet af denne ejendommelige Sprogbrug, naar man i det Gamle Testamente læser Vendinger som denne: »Guds Navn bor i Tempellet«.

Bruger vi altsaa de Ord: »Helliget vorde dit Navn«, skal vi ikke blot tænke paa de forskellige Navne, som Gud faar hos Moses og Profeterne, eller paa de nytestamentlige: Fader, Søn og Helligaand, eller paa de Ord, der udtrykker en bestemt Virksomhed, som Skaber, Forløser og Helliggører, men paa *den tredfoldige Gud, for saa vidt som han har aabenbaret sig for os og vi har erkendt hans Væsen, Egenskaber, Raadslutninger o. s. v.* I hvor høj Grad vi er kommet i Besiddelse af Guds Aabenbaring, er jo ret forskelligt hos de forskellige. Børns Kundskaber om Gud er meget smaa. Voksne skulde vide mere. Alle kan og skal gøre Fremskridt i deres Gudserkendelse. Ingen er udlært, end ikke en Olding paa 90 Aar. Et udtømmende Kend-

Johan Bekkers Kødudsalg

Blaagaardsgade 7

Tlf. C. 7549 (Fri Notering)

Central 3092

Fører kun det bedste

Lev. til de katolske Søstre

Sygeforsikr. A/s »BAUTA«

Hovedagentur Vangedevej 218
Tlf. Søborg 3374

Yder god Erstatning, kulant Behandling
lav Præmie. Prospekt tilsendes gratis.

C. J. Gerlach VINHANDEL

Vinum de Vite . Kr. 2,60 pr. Helflaske frit leveret overalt
Blegdamsvej 118 . Telefon Øbro 8606

Edsvoren Messevins Leverandør

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfsvej 34-36

Tlf. 778 - 728

skab til hele Fylden af Virkelighed og Liv, Sandhed og Godhed, Skønhed, Kraft og Salighed, som findes i Gud, har kun han selv, ingen Skabning.

Naar vi derfor skal forherlige Guds Navn, saa betyder det, at hver især skal yde en *saa fuldkommen Hyldest, at den svarer til hans øjeblikkelige Gudserkendelse*. Da der altid skal være

Vækst i den sidstnævnte, skal ogsaa vor Lovprisning af Gud med hver Dag blive bedre og fuldkomnere.

Det var nu det, vi kan faa ud af de sproglige Ejendommeligheder. Den detaillerede Redegørelse for den første Bøns Indhold, er vi nødt til at opsætte til næste Gang.

F. K.

Doktor Johnsons Dom

af G. K. CHESTERTON

SWIFT: Der er visse Ting, man ikke kan dele.

MARKISEN: Er der? Mon dog? Sig mig engang, vilde De ikke finde det mærkeligt, hvis to Mænd myrdede løs paa hinanden med Køller, fordi de begge beundrede den samme Solnedgang?

SWIFT: Deres Billeder er altid fascinerende. Men de aabner meget vide og foruroligende Synspunkter.

MARKISEN: De store Udsyn er altid foruroligende. Min kære Ven, jeg hader alle disse smaa Synspunkter og snævre Regler, som hindrer en Kvinde i at udtrykke sig. Nu vil jeg overtræde en af dem. Kom, lad os gaa hen og sætte os derhenne, hvor vi kan tale fortroligere sammen.

SWIFT: Jeg beder Dem undskylde! (*Fører hende hen til Bænken i Alkoven, hvor de sætter sig og taler*).

TJENER (*banker igen og træder ind*): Mr. Boswell! Dr. Johnson!

(*Boswell og Dr. Johnson træder ind. De gaar hen til Midten af Værelset, uden at se nogen. Swift og Markisen er dybt inde i deres Samtale og hører dem ikke*).

BOSWELL: Kaptajn Draper skulde egentlig have været her før os, men jeg tror, han straks maa komme med Mr. Burke. Jeg kan ikke tænke mig, at det vil genere Mr. Swift, for han siges at være meget gæstfri og er

fremkommet med den elskværdigste Indbydelse.

JOHNSON: Min Herre, jeg er meget glad for at imødekomme den.

BOSWELL: Om ellers Selskabet behager Dem, ikke sandt?

JOHNSON: Hvorledes mener De? Anser De mig for at være saa ubekendt med de selskabelige Sædvaner, at jeg skulde diktere en Gentleman, hvilke Gæster han maa modtage i sit eget Hus?

BOSWELL: Nej, jeg frygtede blot Deres Mishag, hvis nogle af vore liberale Venner skulde være til Stede.

JOHNSON (*med voksende Ærgrelse*): Javist, og om saa ogsaa var? Skulde jeg diktere en Gentleman hans egne Venners Politik? Skulde jeg forlange, at han skal sige dem, hvilke politiske Meninger de maa hylde?

BOSWELL (*ler overstrømmende*): Nej, nej, De spøger, Dr. Johnson. Det er utvivlsomt Deres Spøg. Lad os sætte, blot som fri Fantasi, at — at Jack Wilkes var her! (*Han ler*).

JOHNSON (*brølende*): Og hvis saa Jack Wilkes var her, min Herre? Kan jeg ikke hilse sømmeligt paa ham? Er jeg saa blottet for Takt og Levemaade, at jeg er uegnet til mine Medskabningers Selskab?

SWIFT (*der er blevet vækket af Johnsons Brøl, farer op*): Du godeste, mine Gæster kommer. Hvor er min Kone?

MARKISEN: Gaa ind og hent hende. Jeg indtager hendes Plads saa længe. (*Mens Swift gaar ud i Baggrunden, kommer hun frem paa Scenen*). God Dag, Dr. Johnson. Vi har truffet hinanden hos Fru Thrale; hun er en god Veninde af mig. Jeg er Madame de Montmarat, husker De maaske; min Mand er i den franske Ambassade.

JOHNSON (*stidig lidt syrligt*): Ærbødigste Tjener, Frue.

MARKISEN: Hr. og Fru Swift maa være her om et Øjeblik. Vi burde have hilst paa Dem før, men jeg er bange for, vi var for langt inde i en af de filosofiske Samtaler, De selv er saa vidt berømt for, Doktor. Vi burde virkelig have bedt Dem skille vor Trætte.

BOSWELL (*ivrigt*): Frue, jeg har aldrig kendt noget Emne, hvorom Dr. Johnson ikke kunde fælde Dom.

MARKISEN: Det var et temmelig omfattende Emne. Det begyndte med Mulighederne for at forhindre Strid samt det tragiske i alle disse Krige og Revolutioner.

TJENER (*træder ind og forkynder*): Kaptajn Draper. Hr. Burke. (*Disse to træder ind. Burke ser sig om efter sin Vært, og da han opdager Dr. Johnson som Centrum i en diskuterende Kred, smiler han og sætter sig. Draper bliver staaende og bestragter Gruppen skarpt*).

MARKISEN: Og saa sagde jeg, at Stridigheder snarere opstaar af de smaa Ting end af de store, og at der spændes Ben for os af hele det Netværk, vi har af Etiketteregler, ganske særligt alle vore Etiketteregler om Kvinder. Jeg er vis paa, at Kvinderne er trætte af at blive sat paa Piedestaler eller i Glasmontrer. Vi trænger sikkert først og fremmest til Enkelhed. Alle Østens og Vestens Vismænd har anbefalet det enkle Liv. De er selv en af de store Vismænd, Dr. Johnson. Jeg er vis paa, De er Tilhænger af det enkle Liv.

JOHNSON: Frue, en Ko lever et enkelt Liv. Den behøver ikke andet end Græs. Oksernes og Køernes Samkvem er ikke besværet af Etikette. Men jeg har

aldrig hørt, at Okserne var Filosofer.

MARKISEN: Men, Dr. Johnson, De vil dog ikke være saa uelskværdig at sammenligne en Dame med en Ko.

JOHNSON: Nej, Frue, jeg vil sammenligne hende med et Æsel, hvis hun ikke sætter Pris paa at blive behandlet med Høflighed. Punktlig Elskværdighed overfor Damer er et af de Kendetegn, der adskiller os fra Dyrene, hvad enten det saa er Køer eller Æsler.

(Swift og Mary ind fra Baggrunden. Johnson staar med Ryggen til dem og fortsætter sin Disput nogen Tid uden at se dem).

MARY *(sagte til Swift)*: Hvem er de Mennesker? Jeg har set den Mands Ryg før!

SWIFT: Det maa vist være Dr. Johnson. De siger, han er kommet.

(Mary gaar hen ved Siden af Johnson og vil hilse paa ham, men han staar stadig overfor Markisen og er ganske koncentreret om Diskussionen. Tjeneren bringer Tesager ind paa en Bakke og anbringer dem. Det lykkes Johnson at vælte en Tekop uden at bemærke det).

MARY: Det glæder mig at træffe Dem. Det var meget venligt af Dem at komme.

JOHNSON *(til Markisen)*: Enkelhedens Forkæmpere taler en hel Del om det naturlige Forhold mellem Mænd og Kvinder, men I lærde Damer vilde sidst af alt sætte Pris paa at blive behandlet naturligt. Ja, Frue, hvordan vilde De synes om, hvis jeg f. Eks. kaldte Damerne en Flok dumme Gæs?

MARY *(stædigt)*: God Dag, Dr. Johnson.

JOHNSON *(fortsætter)*: Konvention er Civilisation, Frue, og vi kan ikke afskaffe Dannelsen uden at miste vor Menneskelighed.

MARKISEN: Jeg vil ikke sige, at jeg ønsker Dannelsen afskaffet, men derimod alle disse smaa Konventioner, alle de smaa Ting, som — —

JOHNSON *(afbryder med et Brøl)*: Frue, det er altsammen

noget Snak. Fornuften byder alle undtagen en Nar at give Agt paa de smaa Ting. Den Kugle, som dræber en Mand, er en lille Ting. Den Pille, som frelser hans Liv, er en lille Ting. Ved sin Forstaaelse af de smaa Ting beviser et Menneske for sig selv, at han virkelig lever. Han, der er stolt over ikke at give Agt paa sine Omgivelser, han er stolt over at være en Sten eller Stok, hvadenten han saa er en Vismand fra Vest eller Øst. En Grønsag giver ikke Agt paa sine Omgivelser.

MARY: God Dag.

BOSWELL *(har betragtet denne Scene som en Kunstner og synes nu, at det er gaet vidt nok)*: Min Herre, maa jeg forestille Dem for Deres Værtinde. Det er sikkert Fru Swift.

JOHNSON *(vender sig langsomt og vælter endnu en Tekop)*: Undskyld, Frue. *(Efter en Pause)*. Jeg tror, vi har truffet hinanden før!

DRAPER: Det her er interessant...

JOHNSON *(vender sig igen*

langsomt og bukker for Swift): Hr. Swift tror jeg ogsaa, jeg har haft den Fornøjelse at træffe.

DRAPER: Det var dog mærkeligt; hvor kan De have truffet hinanden?

JOHNSON: Jo, min Herre, paa Hebriderne, om ikke min Erindring bedrager mig.

SWIFT: Det er jeg bange for maa være Tilfældet. Her maa foreligge en Misforstaaelse.

MARY *(sagte til Markisen)*: Hvor er Hr. Wilkes?

MARKISEN: Han gik ind i det andet Værelse. Han havde en Strid med Deres Mand.

MARY: Blæse være med Stridigheder med min Mand. Vi maa faa fat i Hr. Wilkes. Jeg har Brug for ham.

MARKISEN: Hvorfor ønsker De ham her?

MARY: Fordi han kan lyve, og det kan min Mand ikke. *(Gaar ind i det andet Værelse og vender tilbage med Wilkes)*.

DRAPER: Det forekommer mig at være en mærkværdig Situation.

Fortsættes

Sommerens Gudstjenesteliste

	Søndag		Hverdag
	Messe	Andagt	
Aabenraa (Søndertorv)	5 ⁴⁰ , 9 ¹⁵	19 ³⁰	5 ⁴⁰
Aakirkeby (Gregersgade)	10		
Aalborg (St. Mariæ Kirke)	6, 8, 10		6, 8
Aarhus (Ryesgade 26)	7, 8, 10	19	6 ²⁵ , 7 ⁵⁵
Assens (Nørregade 3)	8, 10	20	7 ³⁰
Ebeltoft, ingen Gudstjeneste i Juli			
Maaned			
Fredericia (Sjællandsgade 50)	7, 9 ³⁰		
Grenaa (Afholdshotel) 2. Sønd. i			
lige Mdr.	10		
Helsingør	8, 10		
Hørsholm	9 ¹⁵		
Køge (Bjerggade 22)	8, 10		
Lyngby (overfor Banegaarden) ...	8 ¹⁵ , 9 ³⁰		
Maribo	9 (dansk Pr.)		
	10 ³⁰ (polsk Pr.)		
Nyborg (Vindingevej)	7 (dog ikkesidste S.) 10		
Nykøbing F. (Bispegade 12)	8, 9 ³⁰ (dansk Pr.)		
	10 ³⁰ polsk Pr.)		
Odder (Holsteinsgade 29) 1. og 3.			
Sønd. i Md.	(Komm. 9 ¹⁵), 10		
Odense (Adelgade 1)	6 (paa Hosp.)		
	8, 10		
Pindstrup (Ringsø) 1. og 3. Sønd.			
i Md.	10	15	
Taastrup (Køgevej)	7 ³⁰ , 10 ¹⁵		
Trørød (Trørødhus)	8 ³⁰		
Viborg (St. Kjelds Kapel)	8, 10 ¹⁵		

Kristi Legems Fest i Farum

Farum-Søstre
pynter Alter

Paa selve Kristi Legemsfest — om Aftenen — var der Procession gennem Farumbaards skønne Park. Ursulinerinderne havde ofret overmaade megen Flid og Omtanke paa Udsmykningen af de fire Altre og deres Smag gjorde dem Ære. Vort

Billede viser Priorinden, som ses tydeligt, og to andre Søstre, ivrigt beskæftigede med Forberedelserne. Præsterne Fischer, Messerschmidt og Benzon medvirkede ved Processionen.

HERTUG

KNUDS

DIVISION

Sankt Laurentii Trop og Flok tager i Sommerlejr den 21. Juni og skal til Østskov i Hornsherred, hvor Troppen er kendt fra tidligere Aar.

Ulveflokkens har skiftet Fører, hvorefter den hidtidige Fører nu er overgaaet til Spejderarbejdet som Tropsassistent.

Iøvrigt har Troppen holdt en lille Fest, hvis Formaal var at søge at skaffe Midler til Hjælp for mindrebede Spejderes og Ulves Deltagelse i Sommerlejren.

Sankt Ansgars Trop har planlagt en Sommertur til Horsens i Dagene den 2.—10. August. Troppen har vaklet med Planen i nogen Tid, men nu lader det til, at Sagen glider, men der er jo mange Hensyn at tage, naar man skal ud paa en efter de nuværende Forhold saa lang Rejse.

Sankt Ansgars Flok og II Absalons Flok har slaaet sig sammen om en fælles Sommerlejr, som bliver ved Rye Skov nær Borup i Dagene fra 25. Juni til 1. Juli. — Det er iøvrigt samme Sted, hvor Divisionen fornylig holdt Pinselejr, og Ulvene kan lakke den ven-

lige Sognefoged og hans Familie for, at de saa hurtigt kunde komme igen i denne prægtige midtsjællandske Egn.

I Absalon Flok skal til Ledreborg, hvor de skal tumle sig fra 22.—29. Juni, hvorefter en Del af Drengene skal over »paa den anden Side af Gaden« til Allerslev.

Sankt Bendts Trop og Flok samt I Absalon Trop har for i Aar bestemt sig til at tage i Lejr sammen ved det skønne Liselund paa Møn. Lejren holdes fra den 28. Juni til 6. Juli, og Deltagerne foretager naturligvis Turen frem og tilbage pr. Cykle.

Sankt Bendts Trop og Flok har ogsaa holdt en lille udendørs Fest med det for Øje at skaffe Midler til Sommerlejren, ikke blot Hjælp til mindrebede Deltagere, men ogsaa til Indkøb af det Lejrmateriel, Telte, Kogesager m. m., som nu engang er en Nødvendighed, naar man skal drive Spejdersport.

II Absalon Trop starter sin Sommertur den 30. Juli og kører saa pr. Cykle ad følgende Rute: København, Ledøje, Slagslunde, Slan-

gerup, Frederikssund, Skuldelev, Skibby, Langved, Bramsnæs, Holbæk, Kundby, Stigs Bjergby, Jyderup, Jørløse, Tystrup, Gørlev, Trælleborg, Slagelse, Skelskør, Basnæs, Holsteinsborg, Karrebæk, Næstved, Vordingborg, Orehoved, Vaalse Vesterskov.

Omkring den 3. August ankommer Troppen saa til sin gamle Lejrplads i Vaalse Vesterskov, hvor den for den kommende Uge opslaar sin hvide By inden Turen atter gaar mod København. — Der er planlagt et Par Ture med Lejren som Udgangspunkt, men nu maa vi se, om de kan gennemføres.

Bønnens Apostolat

Intentioner for Juli Maaned: Fyldigere Undervisning i Troslæren for alle Kristne. — Muhamedanerens Omvendelse.

Jesu Hjerter Kirke

Søndag d. 6. Juli Kl. 8½ har Mændenes Kongregation Fælleskommunion.

Benediktinerindeklosteret

Søndag d. 29. Juni under Højmassen Kl. 8 aflægger en Søster sine timelige Løfter.

Benediktinerindeklostret.

Sygeplejerske-Forbundet

Fredag den 4. Juli Kl. 8 er der Messe for Sygeplejerske-Forbundet paa St. Josefs Hospital, Griffenfeldtsgade 44. Smørrebrød medtages, Søstre vil sørge for Morgen-drik.

Katolsk Ungdoms Klub

Tirsdag d. 8. Juli Spadseretur ved Damhussøen. Start Kl. 20,00 fra Linie 15's Endestation, Krydsfeldtsgade 44. Smørrebrød medtages i Pilealléen.

Feriehjemmet i Trørød

gør opmærksom paa, at der ikke kan modtages besøgende i Trørødhus, saa længe Feriebørnene opholder sig der.

St. Knuds Skole

eksamensberettiget Forberedelses-, Mellem- og Realskole. Katolske Elever, som ønskes optaget i 1. Underklasse til Sommer (14. August), bedes indmeldt snarest hos Rektor for Sankt Knuds Stiftelse.

Vor kære Mor

Kathinka Holler
f. Brüel,

døde i Gaar.

Charlottenslund, den 23. Juni
1941. *Børnene.*

Begravelsen foregaar fra Sct. Andreas Kirke i Ordrup Søndag den 29. ds. Kl. 13,30.

NAKSKOV

<p>Spis Arbejdernes Fællesbageri's Produkter Nakskov . Telefon 621</p>	<p>Kul, Kokes, Cinders, Briketter og Brænde <i>bedst og billigst hos</i> Aug. Freuchen & Co. T. G. Krøyer A/S</p>	<p>Broderimagasinet <i>Østergade 18 . Telefon 921</i> Alttil Haandarbejde. Tegning, Montering Stort Udvalg i Garn <i>Leverandør til Søstrene</i></p>
<p>Nakskov Dampmølle <i>Aktieselskab</i></p>	<p>Julius M. C. Olsen Gær, Korn Møl, Gryn TELEFON 594</p>	<p><i>Støt</i> Frank Andersen's <i>Fond</i> Giro Konto 1087</p>
<p>Alle Sorter Brændsel til Kakkellovne og Varmeapparater tilbydes billigst i allerbedste Kvaliteter. A-S Nakskov Kulimport <i>Telefon Nr. 17</i> <i>Leverandør til den katolske Kirke</i></p>	<p>Wald. Clasen Murermester Telefon 208 Lev. til kat. Kirke</p>	<p>Chr. Steffensen <i>HERREEKVIPERING</i> Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796 Leverandør</p>

AARHUS

<p><i>Alfred Pihl</i> Bagermester, Conditori Telefon 3041 - Hammershus <i>Leverandør til St. Josef Hospital</i></p>	<p>Linoleum <i>billigst Høilund Carlsen</i> Aaboulevarde 45, Aarhus, Tlf. 1347</p>	<p><i>Hjemmelavet Paalæg . Smørrebød</i> »BOTHILLA« Ryeagade 24 . Telefon 6162</p>
--	---	---

AALBORG

<p>A. Hoffmann Urmager og Optiker Borgerg. 17 (lige v. den nye Bro) <i>Briller efter Lægerecept</i> Rep. udf. nøjagtigt og billigt Telefon 3779</p>		
<p><i>Køb i Vestbyen</i> Trikotage og Herrelingeri hos HENRY HANSEN Kastelvej 39 . Telefon 5665</p>	<p>Mathias Christensen Absalonsgade 14 . Tlf. 1556 <i>Kolonial . Delikatesser . Kaffe</i></p>	<p>Hjemmebageriet <i>v. Toft Mathiasen</i> Prøv mit 1. Kl. Brød og Kager Borgergade 32 . Telefon 6408 <i>ev. til den mandlige Kamillianerklinik</i></p>
<p>Ferd. Færch & Co. Tømrermestre Strandvejen, Tlf 301</p>	<p>Mursten <i>Aalborg Teglværker</i></p>	<p>CHR. SIMONI <i>grundl. 1936</i> Kul- og Koks-Import Telf. 67 - 68 - 69 Leverandør til St. Josef Søstrenes Hospital og Kamillianerklinikken i Aalborg.</p>
<p>Aalborg's katolske Begravelseskontor <i>Jens Bangsgade 8</i> Ordner Begravelsen gratis, smukt og samvittighedsfuldt . Tlf. 2068 . 2289</p>	<p>WORNING <i>paa Østergade</i></p>	<p>Køb Hjemmets Udstyr hos Thuen, Gravensgade 2</p>
<p>P. Krebs <i>Elektroinstallatør</i> Frederiksgade 6 Telefon 1786 <i>Udf. Arb. ved Kamillianerklinikken</i></p>	<p>M. Thomsen Støtt <i>Entreprenør og Murermester</i> Kong Christians Allé 6 Telefon 1992</p>	<p>Hans Wiencken <i>Kastelvej 51 . Aalborg</i> er det rigtige Indkøbssted for Kød, Flæsk og Paalæg <i>Reelle, unge Varer til beskedne Priser</i> Egen Pølsefabrik . Forlang Tilbud</p>

H. PERS EFTERFØLGER

N. NIELSEN & A. BROSTRØM

Aut. Vand-, Gas- og Blikkenslagermestre
SANITET- CENTRALVARME
Algade 58 Aalborg Telf. 681

<p>RANDERS</p> <p>N. I. Nielsen Vand- & Gasmester v. Martin Nielsen W. C. Installationer, Rep. af Centralvarmeovne Markedsgade 16, Telefon 1834 Leverandør til St. Josef Hospital</p> <p>S. UTTRUP Murermester Alle Murer- og Jernbetonarbejder udføres Fabersvej 30 . Telefon 1644 Leverandør til St. Josefs Hospital</p>	<p>ESBJERG</p> <p>Jespersens Boghandel Stort Udvalg i Krucifikke og Vlevandskar Katolsk Litteratur Alt i katolske Bøger Kongensgade 78 . Tlf. 1920</p> <p>Eske Petersen Blikkenslager-, Vand- og Gasmester W C . Centralvarme . Sanitet Finlandsgade 62, Tlf. 1765</p>	<p>HORSENS</p> <p>Manufaktur . Trikotage . Udstyr</p> <p>A-S Horsens Textil Lager Leverandør til katolske Institutioner</p> <p>Carl Bech aut. elektr. Installatør Vestergade 33 . Telf. 1026 Leverandør til kath. Menighed</p>
<p>VEJLE</p>		
<p>Vejle Trælast & Kulkompagni Havnegade 22 . Tlf. 68 og 69 Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p><i>Køb hos vore</i></p> <p><i>Annoncører</i></p>	<p>C. V. Berg Blikkenslagermester aut. Gas og Vandmester Langelinie 53, Telf. 131, 1637 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Carl Petersen Slagtermester 1. Kl. Varer - Pølsefabrik Nørregade 2 . Tlf. 1721 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>VEJLE NY Mineralvandsfabrik P. C. NIELSEN Vissingsgade 8, Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>A/s Vejle Mælkekompani Fineste Mejeriprodukter Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital</p>
<p>Junker-Dreie Kolonial . Dellkatesser Nørrebro 49 . Odense Lev. til Sct Josephs Hospital</p>	<p>ODENSE</p>	<p>JØRGEN RASMUSSEN Glarimester Overgaden 29, Telefon 1117 Leverandør til St. Josephs Hospital og Kirken</p>
<p>Sophus Larsen & Søn Kød og Fedevarer Vesterbro 90 . Tlf. 3715 Albanigade 35 . Tlf. 4895</p>	<p>Man finder sig godt paa Prior-Caféen Telefon 2764 Vestergade 1, 1. og 2. Sal Hyggeligt, roligt og godt</p>	<p>Odense Brugsforening Kooperativt Selskab uden solidarisk Ansvar . 8 Afdelinger Kolonial . Isenkram . Manufaktur Husk Dividenden Køb klogt, køb kooperativt</p>
<p>Vald. Tørring aut. elektr. Installatør Kongensgade 13, Tlf. 2021 Leverandør til Dalum Kloster</p>	<p>Gør Deres Indkøb af Fodtøj hos Julius Roe Nørregade 26, Tlf. 2394 Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p>Sylvest Nielsen 1. Kl. Bageri & Conditori Dalumvej 74 . Telefon 59 „LYON“</p>
<p>HOLBÆK</p>		<p>A-S Arbejdernes Fællesbageri Bedste Brødsted Lev. til St. Elisabeth Hospital</p>
<p>A. P. PEDERSEN Murermester Markedsplads 10 . Telefon 239</p>	<p>Vestergades Maskinværksted RASMUSSEN & NIELSEN Telefon 1039</p>	<p>H. P. Larsen Kolonial . Dellkatesser Algade 28 . Tlf. 849 Leverandør til Hospitalet</p>
<p>Holbæk Mejeri A/s Algade 54 . Telefon 65 Leverandør til Hospitalet</p>	<p>Skomagermester Chr. Jensen ved Valborg Jensen Alt i nyt Fodtøj samt Reparationer Tidemandevej 5 . Telefon 726 Leverandør til St. Elisabeth Hospital</p>	<p>JENSEN & OLSEN statsaut. Installationsforretning Elektrisk Lys og Kraft Algade . Telefon 365 Leverandør til den kat. Menighed</p>

Katolsk Ugeblad

En uklerikal Lægmand

Stævnet i Øm

Medicinalhistorisk Fejltagelse

Jellingestenene

Karakter og Temperament

Munkemel

<p>G. Garth-Grüner Landsretssagfører Frederiksholms Kanal 6, Kbh. Tlf.: 12,166 og 12,161</p>	<p><i>Bageri & Conditori</i> Johan Aschengreen Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353 Filial: Amagerbrog, 125, Telefon Amager 4019</p>	<p>BATAVIA den ideelle Java-Kaffeestatning nærmere kan ikke naaes sendes over hele Danmark Aage Andersen Amagerbrog, 22 . Amg. 730 . 9505 Batavia Kaffe St. Kongensg. 36-38 Central 3574</p>
<p>W. Staack <i>Malermester</i> Blekingsgade 6 . Tlf. Amager 1158</p>	<p>Walther A. Randrup <i>Slagterforretning</i> Kød . Flæsk . Charcuteri Købmagergade 58, Tlf. C. 3179 Amagerbrogade 132, Tlf. Am. 416 y I Helsingør, Steng. 19, Tlf. 1056</p>	<p><i>Linoleum . Træparket</i> RASMUSSEN & SØNNER Peder Skramsgade 7 . København K Telefon: Central 2260 & Byen 384</p>
<p><i>Frykkeriet</i> DANMARK ved <i>Tjæder Nielsen</i> Brolæggerstræde 11 . Central 2979 Wibrandsvej 75 . Amager 3986 Lev. til Sct. Elisabeth Hospital</p>	<p>Ludvig H. Dronninggaard <i>Møbel- og Bygningssnedker</i> Sofievej 6, Tlf. Hellerup 45 Udfører Arbejdet for Assumptionssøstrene</p>	<p>R. Wilhelm <i>Bageri og Conditori</i> Frederiksvej 18 . Tlf. Goth. 1371 Lev. til Institut Jeanne d'Arc</p>
<p>Hans Molbech W. C. og Badeanlæg Nyt og Reparationer Højdevej 10 . Telefon 691 Leverandør til Sct. Elisabeths Hospital</p>	<p><i>Malerfirmaet</i> Gustav Lehnert Rud. Berghsgade 65 . Ryv. 1421 y Alt Maler- og Tapetsererarbejde udføres Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard</p>	<p>Brdr. Wiggers <i>Malermestre</i> Taarbæk Strandvej 45 . Tlf. Bellevue 154 Udfører Arb. v. Assumptionsklosteret Rygaard</p>
<p>Houlbergs Pølser <i>- det er Mad</i></p>	<p>Købke's <i>Reproduktionsanstalt</i> Vester Voldgade 91 Klicheer i fineste Udførelse</p>	<p>Bageri & Conditori F. WIENHOLTZ's EFT. Vesterbrogade 131 . Central 2821 Leverandør til Sct. Elisabeth Søstrene</p>
<p>Malerfirmaet Axel Seehusen <i>Tagensvej 97</i> Telefoner: Central 3670 og Taga 3670 Udfører Arbejdet ved Assumptionsklostret</p>	<p>Hans A. Holm & Søn A/s <i>Maskinsnedkeri</i> Nansensgade 47, Tlf. C. 1806</p>	<p>Gør Deres Indkøb i Kolonial-Lageret en gros Lager . detail Salg Blaagaardsgade 4 . Nora 5834 Leverandør til Sakraments Kirken</p>
<p>FYENS DISCONTO KASSE (BANK-AKTIESELSKAB) ODENSE DANMARKS ÆLDSTE PRIVATE BANK</p>		<p>Arbejdernes Kaffeforsyning Bedste Luksus Kaffe 95 Øre 1/4 kg Prøv vore henkogte Frugter Viktoria Blommer Ananas, Fersken osv. Amagerbrogade 156</p>
		<p>Niels Hansen Mahogni, Egetræ, ru, hele og pl. Brædder, Lægter, Lister, Krydsfiner Tagpap og Treelex Gothersgade 8 . Pelæ 3073 Leverandør til de katolske Institutioner</p>

KARAKTER

Mange Mennesker synes at bekymre sig langt mere for de Ting, de ikke er Herrer over, end for dem, de virkelig kan gøre noget ved. De kan blive hæftigt bevæget over Façonen paa deres Næse (som de ikke er ansvarlige for) og bekymrer sig lidet over deres eget Humør (som de *har* Ansvar for).

Jeg bør se efter, om denne Mangel paa Forholdsmæssighed ogsaa findes hos mig. Tænker jeg mere paa min Fødsels, min Stands og mit personlige Udseendes Uforskyldtheder end paa det »Jeg«, jeg selv har skabt? For jeg er jo selv ansvarlig for mig selv. »Det er et Tilfælde at blive født til Dannelse, men at dø som et dannet Menneske er et Resultat«. Maaske jeg ikke kan »gøre for« saa mange andre Ting, men mig selv kan jeg »gøre for«.

Saadan som jeg er i dette Øjeblik, saadan som min Karakter er — sanddru eller løgnagtig, ren eller uren, taalmodig eller utaalmodig, sen til Vrede eller hidsig, ivrig, begejstret og energisk eller doven, sløv og tidsfordøende — skyldes det mig selv alene. Jeg kan naturligvis lægge Skylden paa mit Temperament og sige, at jeg er født saadan; jeg kan anklage min Families nedarvede Tendenser eller undskylde mig, fordi jeg i min Opvækst er blevet forkælet eller underkuet eller overladt til mine egne Paafund, fordi jeg er blevet proppet med for megen Religion eller har faaet alt for lidt.

Men trods alt dette, staar den Kendsgerning fast, at jeg selv alene er ansvarlig for min egen Karakter. Karakter er nemlig en Ting, man ikke bliver født med, den skabes som Resultat af menneskelige Anstrengelser og menneskelig Vejledning, af menneskelig Visdom og menneskelig Daarskab. Jeg er, saaledes som jeg nu er i Guds Øjne, fordi jeg har formet eller forødt mig selv, enten frivilligt, fordi jeg vilde det, eller ved at lade mig selv drive med Strømmen uden at røre Haand eller Fod for at undgaa Farerne.

Ja, men der gives da noget, som hedder et Temperament? Folk er dog forskellige fra Fødslen af. Selve Legemets fysiske Tilstand, dets Sundhed eller Mangel paa Sundhed, vore Forældres Sundhed og hele deres Indstilling, dengang vi blev undfanget, hele Strømmen af arvede Tendenser og dem, der blev nedlagt i os i de spæde Aar, er for sømt Opdragelses eller en ukatolsk Opdragelses slette Følger, alt det maa jo dog indvirke paa min Natur og gøre en stor Forskel. Har jeg saa ikke paa den Konto en vis Ret til at undskylde mig og sige, at jeg ikke er fuldt ansvarlig for min Karakters Mangler?

For at svare herpaa maa jeg begynde med at forstaa, at der er en meget væsentlig Forskel mellem Temperament og Karakter. Temperament er noget »naturligt«, det fødes jeg med; Karakter er et »Kunstprodukt«,

Resultat af den Maade, jeg lever Livet paa. Jeg fødes med et vist bestemt Temperament, og det er jeg ikke ansvarlig for; og paa den Konto tør jeg nok antage, at Gud vil give mig ligesom en vis Margin. I hvert Fald giver dette Temperament mig et vist Puf i en ganske bestemt Retning, for nogle er af Naturen milde, højsindede og tjenstvillige, mens andre af Naturen er gnavne og lette at bringe ud af Ligevægt. Men det behøver ikke at bestemme min Karakter. Jo naturligvis, hvis jeg ikke bestræber mig for at tæmme de daarlige Tendenser i min Natur, saa kommer Temperament og Karakter til at dække hinanden, og selve det Liv jeg fører, vil da kun understrege de oprindelige Mangler, jeg begyndte med, og gøre dem større. Men det er saa mit eget Ansvar, for det er muligt for mig at handle paa tværs af mit Temperament og frembringe en Karakter, som er et Modstykke til min Natur.

Et Sted skriver St. Thomas noget i Retning af, at jo værre vort medfødte Temperament er, des bedre for os. Det er ikke svært at forstaa hendes Argument. Har jeg af Naturen et uheldigt Temperament, lad mig saa allerførst knæle ned og sige Gud Tak for det, for det var nemlig højest sandsynligt, at hvis mit Temperament var godt, saa vilde jeg være tjenstvillig og venlig af ren og skær medfødt Natur, ikke af noget overnaturligt Motiv. Sæt

(Fortsættes Side 418)

Horisonten rundt

Ugeblad og Provins

Uafhængigt af hinanden har to af Ugebladets bedste Venner ude i Provinsen skrevet til os og talt Provinsens Sag. Det erkendes fra alle Sider, at den næsten uløselige Opgave for vort Blad består i at skrive for baade Hovedstad og Provins, Præster og Lægfolk, Akademikere og Ikke-Akademikere, Mænd og Kvinder, unge og gamle. Det kan ikke undgaas, at det periodevis ser ud, som om en eller anden af disse vigtige Grupper af Læsere bliver forfordelt. Naar det opdages, vil Ugebladet altid gøre sit Bedste for at genoprette den rette Ligevægt i Stoffet.

Men der er i Spørgsmaalet Provins-Stof altid den Vanskelighed, at Redaktionen nødvendigvis maa have hjemme et enkelt Sted og hvad alle andre katolske Steder angaar være henvist til, at man af sig selv holder Bladet a jour med de lokale Begivenheder. Vi vil altid meget gerne ofre endog betydelig Plads paa de Nyheder, som sendes os, saavel som paa Artikler rundt om fra, der behandler alle de Spørgsmaal, som er brændende paa Stedet. I disse Tider med den ringe Forbindelse mellem Landsdelene har saadant Stof sin ganske særlige Betydning.

Bedst vilde det være, som vi ofte har søgt at opnaa det, hvis hver Provinsmenigheds Sognepræst vilde bede en i Menigheden om at varetage Stedets »Pressetjeneste«. Det behøver ikke at være en født Skribent, man betror dette Hverv til. Meget vigtigere er det, at en saadan Pressetjeneste bliver passet med Omhu. Fra Ugebladets Side vil der blive gjort det yderste for, at tilsendte Nyheder og Artikler saa hurtigt som overhovedet muligt bliver trykt her i Bladet.

Vi haaber ogsaa, at vore Provinsvenner hyppigt vil give os Vink om, hvilke Emner man

gerne ser behandlet i Ugebladet. De to nævnte Breve har saaledes givet os værdifulde »Tips«, som vi efter Ferien vil søge at imødekomme.

Bestyrelserne ved Sankt Knuds Skole

Vi fik i forrige Nummer kun Plads til nogle faa Linier i Anledning af Meddelelsen om Pater Kossmanns Udnævnelse til Bestyrer for Sankt Knuds Skole. Vi skylder paa mange Hundrede Forældres Vegne at tilføje en hjertelig Tak til den afgaaede Bestyrer, Pater Peter Nösen S. J.

Pater Nösen har i mange Aar haft de betydeligste Poster indenfor det katolske Skolevæsen betroet. Allerede som ung Præst blev han Bestyrer for St. Andreas Kollegiet, hvorfra han kom som Sognepræst til Aarhus og Leder af den store Skole der. Efter sin Hjemkomst til Hovedstaden har han saa i tolv Aar siden Sommeren 1929 ledet Sankt Knuds Skole.

Samtidig har Pater Nösen paa mange andre Omraader taget

ledende Del i Ungdomsarbejdet, f. Eks. i Spejderdivisionen, i Ungdomsværnet, som Formand for Danmarks katolske Ungdomsforbund o. s. v. Overalt har han arbejdet med en Energi, som de færreste er i Stand til at bevare op gennem Aarene, og har haft en inciterende Indflydelse paa sine Medarbejdere og talrige unge Venner.

Det tør forventes, at Pater Nösen stadig vil bevare sin nære Tilknytning til det Ungdomsarbejde og Skolearbejde, han med saa stor Hengivenhed og Interesse har viet alle sine bedste Aar.

Redaktionen i Sommerferien

I Juli Maaned maa al Korrespondance vedr. Bladet adresseres til:

„Katolsk Ugeblad“
Bogtrykkeriet „Athene“
Svanemosegaardsvej 4
København V

*

Telefonisk Henvendelse til Redaktionen kan ske til Bladets Telefon: Damsø 1310 Lørdag og Mandag Kl. 17-18.

Karakter *fortsat fra Side 417*

f. Eks. at jeg er af det omgængelige Temperament, der siger »Ja«, blot fordi det er saa svært at sige »Nej«. I saa Fald bliver mine Handlinger næppe nogen sinde hævet op til det overnaturlige Plan. Er jeg derimod saa krakilsk, at jeg kun med mægtige Anstrengelser kan være hjælpsom og højsindet, saa kan jeg være vis paa, at hver eneste venlig Ting, jeg gør, kun bliver gjort ud fra et meget højt Motiv.

Ligesom der maa en Fjende til for at en Sejr kan vindes, saaledes er et uheldigt Temperament den Grundvold, hvorpaa en stærk Karakter skal bygges op. Karakteren er ikke andet end den Gruppe Vaner, som er dannet omkring Viljens Akse,

og disse Vaner opnaas kun ved gentagne Handlinger, og derfor er det kun ved fritvillige, energiske Handlinger, at jeg kan reagere imod mit Temperament.

Men frem for alt maa jeg sørge for ikke at tage Livet skødesløst, uden Ambitioner eller Idealer eller Planer, for den viljeløse Drift gennem Livet er mindst lige saa farlig som det bevidste, frivillige Valg af det onde. Det spiller ingen større Rolle, hvori mine egne Vanskeligheder består, blot jeg i Stedet for at sukke over dem, giver mig til frivilligt og klogt at forbedre paa mig selv under Guds Naades Hjælp og ikke følger Naturens blinde Impulser.

Bede Jarrett O. P.

Drengen med Slingen

Da ingen af Israels Stormænd kunde dræbe Kæmpen, gjorde Drengen David det. Men da de prøvede paa at iføre ham Sauls Rustning, fandt han den for tung. Den generede hans stærke Hyrdelemmer. Han tog en Slynge og et Par glatte Sten og knaldede Goliat lige klask midt i Panden. Uden at blinke skar denne vilde Unge saa Kæmpens Hovede af, og maaske han spillede Fodbold med det. Hvilket allsammen minder mig om Forfatteren Arnold Lunn.

Arnold Lunn

Jeg har en alvorlig Grund til at skrive om Arnold Lunn eller rettere baade to og tre. Den mest personlige er rimeligvis den, at jeg i sin Tid ikke kunde lide ham og var gnaven over, hvad han skrev. Nu holder jeg af ham og har Tillid nok til ham, saa jeg kan fortælle ham det, naar han irriterer mig. Jeg sætter stor Pris paa, hvad han skriver, og jeg skal nok fortælle hvorfor, skønt det stadig gør en hel Del Mennesker rasende, og han meget vel kan begaa store Fejltagelser. Men som den gamle Vending siger: hvis aldrig du begaar Fejltagelser, faar du overhovedet ikke begaaet noget her i Livet. En mere almen Grund til at skrive om ham er den, at han er et Symptom og et godt Symptom. Om han kan lide at blive kaldt et Symptom, aner jeg ikke, men han er langt ovre i England, og mellem ham og mig er der, som Homer sagde, »genlydende Have« om end ikke »mangt et skyggende Bjerg«. Saa jeg føler mig i Sikkerhed mod mulige Knippelslag.

En Verden uden Munke og Nonner

Hvad jeg skrev om i sidste Uge var i kort Begreb dette: Der kan

tænkes en Fremtid, i hvilken det maaske er umuligt for Mænd og Kvinder at leve som Munke og Nonner; maaske ogsaa Præster kun meget vanskeligt kan eksistere. Maaske de ligesom St. Paulus maa tjene til Livets Ophold ved et Haandværk og bruge deres frie Aftentimer til at prædike og holde Foredrag, om ellers de kan finde nogen, der vil laane dem et Værelse. Jeg anser det ikke for meget sandsynligt, men i den senere Tid er der ikke sket ret meget, der var sandsynligt — og til syvende og sidst kan det, der engang er hændt, ogsaa hænde igen.

Der var en Tid for ikke saa meget længe siden, hvor engelske Katoliker maatte gaa til Messe paa et Værtshus. De sad med Brød og Øl foran sig paa Bordet for det Tilfælde, at Politiet skulde komme; saa kunde Alteret skaffes væk i en Fart, og man vilde finde Menigheden fredeligt samlet om deres Maaltid. Siden dengang har Messen i Frankrig maattet læses i Stalde og Præsten i visse Fald gemmes i Høet... Jeg har ofte tænkt paa, hvad der skete, hvis Hesten pludselig viste Tilbøjelighed til at spise det... Og i Rusland tror jeg, at det stadig sker eller kan ske. Jeg har engang maattet tage mig af en Mand, der sammen med en Ledsager (som senere blev skudt) var faret ind i et Værelse, hvor Politiet lige havde skudt en Præst, der læste sin Jule-Midnatsmesse, og netop skulde til at skyde en ung Pige og hendes Mor. Han blev senere saa grufuldt torteret og lemlæstet og gennemgik saa uhyggeligt udregnede aandelige Pinsler, at han var vanvittig, dengang der blev telefoneret efter mig af en næsten hysterisk Hospitals-Sygeplejerske (han var blevet smuglet ud af Rusland), og de næste Par Dage var en frygteligere Anspændelse end

jeg nogensinde ellers har oplevet. Da han blev smuglet videre fra det Sted, hvor han var, fik jeg ikke Lov til at følge ham til Stationen, fordi to andre Mænd, som tidligere havde taget sig af ham, begge var blevet dræbt, den ene i Ægypten, den anden et andet Sted. Jeg kan tilføje, at han inden Afrejsen modtog et Slags »Lys over Damaskusvejen«, og jeg følte mig i min Samvittighed berettiget til at optage ham i Kirken, hvilket uden Tvivl varigt gav ham hans aandelige Ligevægt tilbage.

Jeg nævner alt dette, fordi det ikke nytter, at vi siger, at vor Fremtid *nødvendigtvis* maa blive en, der er *sandsynlig*.

Katolsk Ugeblad kan skrives af Lægfolk

Lad os saa forudse — og haabe paa — en Tid, hvor Kirkens Talsmænd hyppigere end nu er Lægfolk. Jeg er meget ked af det, naar jeg ved et større katolsk Møde oplever, at næsten alle Talerne er Præster, eller naar et katolsk Tidsskrift næsten udelukkende skrives af gejstlige. Undskyld, at jeg siger det — men det hører simpelthen med til den Uhøflighed eller ligefremme Brutalitet, jeg vil anbefale som saa forfriskende — jeg er *vis* paa, at der er rigeligt af intelligente og veluddannede *læge* Mænd og Kvinder i Danmark til at fylde *hele* Ugebladet med Artikler, alle gerne vilde læse.

Gejstlige Skribenter

Hvorfor er det, at jeg gerne vil have *unge* og *læge* Mænd og Kvinder til at skrive (rent bortset fra »Lagapostolatets« Ønskelighed)? For det første fordi de fleste af os skrivende Præster er ældre og derfor »satte«. Vi har vore »Manerer« — som Regel kender vi 10 p.Ct. af dem og siger enten, at vi ikke længere kan lave om paa dem eller at vi i Hjertet holder af dem. Bliver vi (undtagelsesvis) gjort op-

mærksom paa vore værre og mere iøjnefaldende Maniertheder, benægter vi harmfuldt deres Eksistens; iøvrigt er det som Regel *gammeldags* Maniertheder. Og for det andet er det mest sandsynligt, at vi har erhvervet os det *klerikale* Udsyn, som er ganske forskelligt fra det læge (gode eller mindre gode) Udsyn, og derfor er vi ofte ude af Stand til at forestille os dette læge Udsyn, og meget tit kan vi ikke lide det, naar vi faar Øje paa det. Og for det tredje er vi blevet vænnet til en meget nøjagtig Maade at tænke paa, hvor hver enkelt Sætning skal tilslibes paa mange Maader; vi skal afveje sandsynlige eller mindre sandsynlige Opfattelser og erindre os mange Afgørelser af kanoniske Jurister eller pavelige Kongregationer og tage Hensyn til deres Vægt... Derfor er »Pointet« i vore Bemærkninger ofte blevet saa forfinet og subtilt, at det er blevet et Forsvindingsnummer. Og endelig er vi i vor Reaktion mod de voldsomme verbale Grovheder, som naaede deres værste under og efter Renaissance, blevet *saa* høflige, at Folk ofte er i Vildrede med, hvad vi mon virkelig mener. Diplomater elsker at gaa paa Jagt efter »Formler« og frem for alt at være korrekte. Resultatet er det, at naar de endelig har fundet en Formel, som ingen kan kritisere, eller truffet en Afgørelse (hvad de hader at gøre), saa er i Mellemtiden en halv Snes Lande blevet erobret. Vi Teologer er med Rette besluttede paa at være »konservative« og saa omhyggelige for, at der ikke er blottet blot den mindste Plet af Huden, hvor en Modstander kunde sætte Tand eller Klo, saa vi overhovedet ikke gør det fjerneste Indtryk paa det almindelige Menneske, som jo dog er det Menneske, der betyder noget. Derfor trænger vi til nogle dybt næstekærlige og dog temmelig skaanselsløse Mænd (som f. Eks. Belloc), Mænd, der er veloplærte nok til at være nøjagtige i det store og hele, og beskedne nok til at spørge Ekspertter til Raads, naar de ikke er sikre i deres Sag.

Ukonventionelle Arnold Lunn

Nu blev Arnold Lunn opdraget paa Harrow, hvor jeg ogsaa var. Jeg hadede Harrows konventionelle Religion og nedarvede moralske Formler i stivnet Form lige saa meget, som han gjorde det. Men jeg vilde aldrig have haft Mod til at jage min Næve gennem dem, saadan som han dengang jog sin — og ogsaa senere i Oxford. Han var altid en temmelig »smadrende« Person, som jeg (lille Snob!) fandt støjende... vulgær... Men bemærk vel: han var »helt ud af eet Stykke«. Fra han var Dreng havde han en Mani for Bjergbestigning. Ogsaa der brød han tværs gennem Traditionerne. Det ser ud til, at han fuldstændig lavede om paa en ældgammel svensk Metode til Skiløb. Han lignede sin Far, der blev en mystisk Hotelejer. Som Følge af en Drøm gennemskuede Faderen hele »Myten om Pengene« og tog til Indien som Lægemissionær. Han giftede sig, gik ind i Hotelfaget og blev enormt rig. Men i sin vidtfavnende Næstekærlighed var han besat af Ønsket om en kristen Genforening, levede i yderste Jævnhed, tabte de fleste af sine Penge, hvis han ikke allerede havde givet dem bort, og levede i en Verden af uvirkelige Drømme. Det vil ikke sige, at der er nogen Modsætning mellem *Virkeligheden* og det *aandelige*, tværtimod. Jeg ansaa Sir Henry Lunn for at være meget aandelig i sin Tro paa Gud og sit Ønske om at gøre en Gerning i hans Tjeneste — men samtidig ikke-realistisk i sit Syn paa Mennesker.

I Kamp med Kirken

Men Arnold Lunn havde ikke et Lod Mystik i sig. Han siger, at før han blev Katolik, bad han sjældent eller aldrig og holdt ikke af at begynde paa det. Naturligvis begyndte han ikke blot fra »Fornuftens Parti«, men som Rationalist. Han hudflettede den katolske Kirke med et saadant Raseri og en saadan Oprigtighed, at jeg ligesom mange andre følte mig vis paa,

at han maatte blive Katolik. Han skrev en forfærdende Bog om »Romerske Konvertitter«, men han skrev om dem, saaledes som han saa dem. Nu mener han selv, at det var en Travesti, og at han overhovedet ikke »saa« noget. Men det kan være ligemeget. Han var ærlig og stærk, og Gud skal vide, at han var ukonventionel og udiplomatisk. Han udgav en Brevveksling med Pastor Ronald Knox og en anden med Mr. Joad, som ogsaa begyndte at rette et gennemboende Blik paa de religiøse og moralske konventionelle Formler — blot borede hans Blik sig siden for langt (jeg ved ikke, hvad det nu gør...), og han blev en Slags fortvivlet Mystiker ligesom saa mange moderne Videnskabsmænd.

Uklerikal Apologet

Arnold Lunn er altsaa det venligste og skaanselsløseste Menneske. Ingen kan paa nogen mulig Maade beskyldte ham for at være en »klerikal Lægmand«. Ingen kan tage fejl af hans Familieliv og kalde det dydsiret eller puritansk — hele Familien ligger altid og brækker deres Ben paa de svejtsiske Gletchere. Jeg optog hans Søn Peter i Kirken, og den unge Mands faste Beslutning om at blive Katolik, *til Trods for* at Faderen ogsaa var blevet det, var meget morsom. Ingen kan beskyldte Arnold Lunn for at skrive i en Jargon. Han er alt for venlig til at sige Folk, at de kan ryge og rejse, selv naar man mærker, at han gerne vilde, og det vilde han gerne, naar Folk er saa korrekte, at de er kedelige, naar de er vaklevarne eller nervøse for ikke at forstyrre Etikettereglernes Ligevægt. Den elsker *han* at vælge...

Hans Sans for Humor er ligesom Chestertons larmende. Han var i Henrykkelse flere Dage igennem, da en Dame ombord paa et Skib tilfældigt kom ind i et Værelse, hvor jeg læste Messe for en hel Del Katoliker, og hun bagefter til en Veninde havde bemærket med en vis Forvirring: »Kæreste... det var

Messe, de havde. Jeg tror, det er noget, der har med deres Religion at gøre.»

Til min Glæde har jeg fundet to af hans Bøger i en Boghandel her, nemlig »Now I see« og »In that city«. Da man for Tiden ikke kan fremskaffe flere Snese af disse Bøger her i Danmark, burde de blive købt og foræret til et katolsk Udlaans-Bibliotek, for at de ikke falder til Ro paa en eller anden Bogelskers private Hylde. Det er ikke alle, der vil synes om dem. Jeg synes ikke selv lige godt om alle hans Bøger. Men de er friske, de gaar lige løs, og de er helt blottet for alle Formaliteter. De viser hans vidtaabne Øjne, der ser alt, og hans virksomme Aand, der danner sig Meninger om alt. Han synes ogsaa at have læst det halve af alt og have truffet det halve af den engelsktalende Verden, om end

ikke den halve skandinaviske.

I hvert Fald er han i høj Grad en Mand af en af den Slags, vi trænger til — og runner forøvrigt mange forskellige Slags i sit eget Jeg. Han er f. Eks. aggressiv i denne Forstand: han tror, at hvis man har en god Ting, skal man avertere den og ikke puge med den. Han har ingen Taalmodighed overfor den Konvention, at hvis man besidder en aandelig, for Evigheden god Ting, saa maa man ikke nævne den i dannet Selskab. For nogle Mennesker er det værre at nævne Guds Navn i en Dagligstue end at vælte Syltetøjet over en Dames nye Kjole. Han er derfor utvivlsomt en »Uro i Andedammen«, men jeg maa nu tilstaa, at jeg selv let bliver træt af Ænder. Arnold Lunn vilde paatage sig at bringe Uro blandt Kongeørnene!

C. C. Martindale S. J.

En Husmoder ser paa Arbejdet i Køkkenet

Har vi Husmødre ikke alle af og til den Tanke: »Puh, ha, nu skal jeg til det kedsommelige Arbejde igen; det er dog kun om igen og atter om igen: købe ind, lave Mad, tit gaa mange Timer over det — og saa er det spist én, to, tre, og Opvasken kan begynde, den afskyelige Opvask; — og et Par Timer efter begynder hele Forestillingen forfra igen?»

Men prøv engang at tage Religionen med ud i Køkkenet, prøv engang at se dig selv som Forvalter og Uddeler af Vorherres mangfoldige jordiske Goder! Og du vil føle, at dit Arbejde lettes; det bliver mere tilfredsstillende, idet du bliver klar over, at du ogsaa paa dit huslige Felt arbejder med i Vorherres Vingaard — omend i det smaa.

Det er jo nu engang saadan, at Moderen ikke blot maa give sit Barn Næring i den første spæde Levealder; hun maa lige-

ledes drage Omsorg for de opvoksende Børn, for sin Mand og for sig selv, sørge for at holde Legemet sundt og rask, dette Sjælens Hylster, som Vorherre har givet os paa denne vor jordiske Vandring. Og denne Op-gave *behøver* ikke at være Moderens ringeste. For at opfylde den giver hun sig hen i ivrigt Arbejde og Omsorg for, at hendes Kæres Liv kan næres, oprettholdes og udfolde sig paa rette Vis. Man siger jo, at Maden bliver mest velsmagende, naar Kokkepigen har været i godt Humør under Tilberedningen. Den Anskuelses Rigtighed er hævet over enhver Tvivl; og den gælder iøvrigt under alle Livets Forhold.

Her staar Husmoderen da i sit Køkken og tænker og ordner, ledet af sin Forstand og af sin Kærlighed til Mand og Børn. Arbejder hun da med det rette Sind, øver hun her praktisk Kri-

stendom, viser virksom Tro — som sikkert Jomfru Maria gjorde det efter sin Opfattelse af det huslige. I det smaa, i det uanselige, uden stort Brask og Bram ganske vist, men stedse tro i det lidet.

For Afvekslings Skyld kan Moderen ogsaa af og til lave en lille Lækkerbiskken eller Yndlingsret specielt til Manden; der-ved kan tit baade daarligt Humør og mangen Misforstaelse undgaas. Manden skal nok vide at skønne paa denne lille Kærlighedsgerning.

Børnene behøver slet ikke at spise med af alting. Den voksne arbejdende Mand har nu engang et større Behov og et andet Behov af Næringsmidler end Kone og Børn; Børn har heller ingen

**SANDHEDENS
REDSKAB —**

er den katolske Presses Parole!

**Er De klar over
at det er KATOLSK AKTION
at medvirke for den katolske
Presses Udbredelse, og**

**har De tænkt paa
at Deres Indsats i dette Arbejde er
at medvirke for Udbredelsen af**

Katolsk Ugeblad

Danske Katolikkers Blad

Abonnement
kan tegnes gennem
Postvæsenet

Skade af i Tide at lære lidt Af-savn og at kunne taale at se andre faa noget, som de selv ikke faar.

Direkte aandeligt Udbytte kan du, Mor og Husmor, ogsaa have af dit Arbejde i Køkkenet, idet du her — ret beset — øver en stadig Kæde af Barmhjertighedsgerninger. Du mætter de sultne og kvæger de tørstende. Naar disse Gerninger udførtes af Kærlighed, var det, at Vorherre sagde om dem: »Dette har du gjort mod mig!« Tænk engang paa det, naar Arbejdet i Køkkenet, Madlavningen, Rengøringen, Bagningen eller Opvasken gaar trægt fra Haanden, falder dig kedsommeligt eller maaske endog er ved at mislykkes; — og det hele vil staa for dig i et ganske andet Lys, og det vil være meget lettere at komme over.

Her fra Køkkenet skal du tilige opfylde endnu en vigtig Opgave som Moder og som Opdrager, nemlig den at oplære dine Smaa-piger, uddanne dem til det, der forhaabentlig engang skal være deres Livsopgave. Gør da dit Køkken til et hyggeligt Sted, hvor de er velkomne, fra de er ganske smaa, velkomne til at se til og hjælpe til — selv om det ganske vist giver dig noget ekstra Ulejlighed! Men oplær dem blot fra ganske smaa og hold heller ikke Drengene borte, hvis de har Interesse for det huslige, det kan kun være et Plus under alle Livets Forhold for en Dreng, om han kan hjælpe sig selv lidt, og om han har lidt Indsigt i det huslige Arbejde; ikke mindst naar han engang i sit eget Hjem vil forstaa at værdsætte sin Kones Arbejde. Lad da dine Børn se dig i Køkkenet som en dygtig Læremester, der er glad ved sin Kunnen og Viden og véd, hvad den er værd, og hvor meget, der afhænger af den.

Staar du nu og har købt ind, sparsommeligt og dog fornuftigt — man ødsler ikke med Guds Gaver — saa betragt dig som en Forvalter, som Vorherre selv har givet smaa Menneskespirer at tage Vare paa — ogsaa hvad det rent materielle angaar — og som Han ogsaa rent økonomisk

har gjort i Stand til at kunne stille deres Fordringer. Og hvori bestaar Forvalterens Opgave da? Den bestaar i at fordele og at omdanne Naturens, Vorherres Gaver til netop disse Mennesker, saa enhver faar, hvad han har Behov. Her i Naturens Gaver viser Guds kærlige Forsyn for os sig i al sin Mangfoldighed. Alt har Han givet en særlig Opgave. Denne lille Plante, denne Rod, dette Korn, som kommer ind i Køkkenet for at bearbejdes, har sin særlige gode Virkning paa den menneskelige Organisme. Se hvor Frugten, hvor Fisken, hvor Dyrenes Kød og Fedt og Indvolde er brugbare paa mangfoldige Maader, og hvor uundværlige de er, hver paa sin Vis. Se til Urterne, der giver Maden den rette Aroma ved at kildre vore

Ganer med den rette Velsmag og den rette Vellugt. Altsammen er det Guds Gaver. Tænk tit derpaa, saa kan du ogsaa i Køkkenet holde Gudstjeneste! — Du arbejder med Varme, dræber derved megen Gift og mange Sygdomskim; du arbejder med Kulde og Is og holder derved Sygdomsspirerne borte. — Du ser Guds Storhed i Ilden, i Gasflammen, i den elektriske Kraft. Overalt ser du Guds Spor. Derfor, kære Husmoder, hold af dit Køkken og af dit Arbejde der; og du vil se, at din Kærlighed til dine kære, din Kærlighed til Gud ogsaa her kan faa Næring og Trivsel, saa den til sidst helt opfylder dit Liv, idet den rækker ud i dit Arbejdes mangfoldige Forgreninger og besjæler det hele.

Efter Tysk.

Kapitler om Fadervor XVII

HELLIGET VORDE DIT NAVN!

Tredie Artikel

Denne Gang vil vi forsøge at gøre Rede for Enkelthederne i ovenstaaende Bøn. Den gaar nemlig ud paa følgende: Ligesom de hellige i Himlen med den saligste Jomfru Maria i Spidsen i fuldkommen Harmoni lovpriiser og tilbeder Gud, saaledes ønsker vi, at alle Folkeslag paa Jorden maa kende, ære og tiljuble ham paa den Maade, som han selv bestemmer. Vi bønfalder ham altsaa om, at *alle Mennesker maa blive Kristne*, der indvier sig selv og deres Liv helt til Gud, idet de lader sig lede af den urokkelige Overbevisning, at der ikke findes noget rent og helligt, som ikke stammer fra al Helligheds Kilde, nemlig Guds hellige Navn. Jeg skal forklare nærmere, hvad jeg mener.

Som bekendt siger St. Paulus, at Kirken er blevet helliggjort og rensed i Vandbadet »ved Livets Ord« (Ef. 5, 26). Men det Livets Ord, han tænker paa, er Faderens og Sønnens og Helligaandens Navn, i hvilket og til

hvilket vi bliver døbt og genfødt. Fordi der altsaa ikke gives nogen virkelig Forsoning, Renhed og Uskyldighed for noget Menneske, undtagen for dem, over hvilke Guds Navn paakaldes, derfor attraar vi og bønfalder vi Gud om, at hele Slægten maa forlade Hedenskabets og Vankundighedens skammelige Mørke. Men dertil er det nødvendigt, at Lysstraaler fra Gud oplyser alle dem, der endnu befinder sig udenfor Kristi Rige, at de anerkender den Kraft, der udgaar fra Guds hellige Navn, at de i dette Navn søger den sande Hellighed, lader sig døbe til den ene og udelelige Treenigheds Navn, og saaledes ved den Almægtiges Haand naar frem til Guds Børns Hellighed.

For det andet tænker vi paa *de mange, der, smittet af Synd og Last, igen har mistet det Liv og den Uskyldighed*, som Daabens Sakramente giver. Disse ulykkelige er paa ny blevet Opholdssted for den urene Aand. Derfor beder vi Gud om, at hans

Navn ogsaa maa blive forherliget i disse, idet de gaar i sig selv, tænker sig om og ved Bodens Sakramente genvinder den tidligere Renhed og indre Rigdom. De skal igen blive et rent og helligt Tempel, hvori Gud tager Bolig.

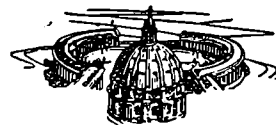
For det tredje ønsker vi og beder vi Gud om, at *alle Mennesker uden Undtagelse med taknemligt Hjerte maa anerkende Guds Velgerninger*. Dette er kun muligt, hvis Herren selv oplyser deres Aand, saa de tydeligt kan se, at al god Gave, der glæder os, og al fuldkommen Gave, der gør os rige, kommer ovenfra, fra Lysenes Fader (Jak. 1, 17), og skænkes os af ham. Maadehold og Retfærdighed, Liv og Frelse, kort sagt Legemets og Sjælens Goder, tilflyder os fra Herrens Haand og bør modtages med Taknemlighed mod Giveren. Taksigelse er en af de væsentligste Pligter, vi har overfor Gud.

Det dybeste og vigtigste, som den første Bøn i Fadervor skal være Udtryk for, bestaar imidlertid i dette, at dog *alle Mennesker maatte anerkende og ære den ene, hellige, katolske og apostoliske Kirke som Kristi rene Brud og vor Moder*. Hvorfor er det det dybeste? Jo, fordi det er ene og alene til denne Kirke, at Kristus har betroet sit Forløsningsoffers store Skat og Frugt. Læs Skriften fra Ende til anden, du vil kun finde denne ene Arvtager. I Kristi ene Kirke findes den rige og udtømmelige Kilde, som Profeten Zakarias saa (13, 1), og ved hvis Vande vi kan aftvætte og udslutte al Syndens Besmittelse. Af denne Kilde øser alle Sakramenter deres helbredende og helliggørende Kraft. Det er denne Kirke og dens Børn, der har faaet det Paabud af Herren, at paakalde det Navn, om hvilket Apostelfyrsten Petrus siger: »Der er ikke blevet givet Menneskene noget andet Navn under Himlen, hvorved vi skal frelses« (Apg. 4, 12).

Det var altsaa dette, vor guddommelige Lærer vilde lægge os paa Sinde, da han underviste sine Disciple i den rette Bøn.

Naturligvis var det ikke hans Mening, at vi kun i Ord skulde udtrykke vort Ønske om Guds Navns Forherligelse. Et godt Barn vil aldrig nøjes med det, men *ved hele sin Gøren og Læden være ivrig for at helligholde Faderens Navn*. Det vækker de pinligste Tanker, naar man maa se kristne Mennesker, der nok i Ord beder om, at Guds Navn maa æres, men som i Gerning vanhelliger og beskæmmer det, ja ligefrem bliver Aarsag til Gudsbespottelse. Baade det nye og det gamle Testamente taler om den Slags vanartede Børn. »Det er jeres Skyld, at Guds Navn bespottes blandt Hedningerne,« siger Paulus til visse Mennesker (2, 24). Om Israels Slægt læses hos Profeten Ezekiel (36, 20): »De kom til Hedningefolkene. Hvor de kom hen, vanærede de mit hellige Navn,« siger Herren, »idet man sagde om dem: det er Herrens Folk, og dog maatte de ud af hans Land.« Paa samme Maade gaar det endnu den Dag i Dag. En Religion og dens Stifter bedømmes af den udenfor staaende og ukyndige Mængde paa Basis af det moralske Liv, som denne Religions Tilhængere fører. Er vi mønsterværdige, berømmes vor Tro og vor højeste Lærer. Gør vi det modsatte, maa Kirken og Kristus undgælde derfor.

Alle de gode Kristne derimod, som i deres Bøn og Livsførelse retter sig efter Jesu Religion, er for de andre en mægtig Spore til ogsaa at lovprise Gud Fader i Himlen og at ære og hylde hans hellige Navn. At være en saadan Hjælp for andre ved kristen Dyd og Maalbevidsthed, er i øvrigt vor hellige Pligt. »Lad jeres Lys lyse for Menneskene,« siger vor Lovgiver i Bjergprædikenen, »for at de maa se jeres gode Gerninger og prise jeres Gode, som er i Himlen« (Mt. 5, 16). Det samme indskærpede den hellige Petrus, Kristi Statholder, i sit første Brev (2, 12): »Blandt Hedningerne skal I være retskafne i Handel og Vandel, for at de, der nu bagvasker jer som Forbrydere, ud fra jeres gode Gerninger kan se (Sandheden)

URBI ET ORBI

Paa Apostelfyrsternes Fest rettede den hellige Fader et Radiobudskab til hele Verden. Grundtanken i Talen var Tilliden til det guddommelige Forsyn under alle Livets Tilskikkelser. Paven henvendte trøstende Ord til alle lidende og nødlidende, til alle dem, der lider Forfølgelse for deres Tros Skyld, som er ramt af Krigens Elendighed og Nød eller som har maattet forlade deres fædrene Jord som Brikker i et politisk Magtspil. Men selv i Livets tungeste Øjeblikke er Tilværelsen ikke uden Lyspunkter. Mennesket er tilbøjeligt til at give op overfor al Tidens Nød og Elendighed, og vi spørger os atter og atter — udtalte den hellige Fader — hvorledes det dog kan være, at Gud tillader al den Ulykke, da det dog staar i hans Magt at afvende den? Paven mindede om Profetens Ord: Mine Tanker er ikke jeres og jeres Veje ikke mine. Guds Planer er uransagelige; der er mangt og meget, som Menneskelivet er for kort til at indse og fatte, men saa maa man erindre, at for Herren er een Dag som tusinde Aar og tusinde Aar som een Dag. Gud lader sin Sol gaa op over gode og onde og lader det regne over retfærdige og uretfærdige. I alle Livets Forhold maa vi have Tillid til det guddommelige Forsyn, som aldrig lader os i Stikken. Selv de største Prøvelser varer ikke evigt. Den Almægtiges Haand, som styrer Orkanerne, stiller dem igen og lader Freden og Retfærdigheden vende tilbage. Den hellige Fader opfordrede til Slut til i Prøvelsens og Forfølgelsens Stund at se hen til Apostelfyrsterne Petrus og Paulus, som de to store Forbilleder paa Kærligheden til Kristus, den Kærlighed, der lutres gennem Lidelse, men som fører gennem Kamp til Sejr.

JELLINGESTENENE

AF K. PAULI S. J.

Jellinge efter Hænik Rantzaus Prospekt 1591

Vejleegnen bævdes at være Danmarks smukkeste Strøg!

Paa vore Staalhæste drog vi af Sted, op ad Bakke og ned ad Bakke, forbi Bæk og Aa, Sø og Mose, gennem smaa Lunde og forbi frodige Marker. Julisolen smilede venligt og lovede os en varm Sommerdag. Fuglene kvadrede og jubilerede. Ellers var der Fred over Landskabet — Biler var der jo ingen af — Freden brades end ikke af en Karls »Hypp« til sine Heste eller af Storkenes Knebren paa Landsbykirrens Tag.

En andagtsfuld, forventningsfuld Stemning havde lagt Baand paa mit Sind. Havde jeg dog engang læst, at mange Steder i Jylland har den Tanke været raadende, at *Kongehøjene i Jelling* skulde man se i hvert Fald en Gang i Livet. I Dag skulde mit Ønske gaa i Opfyldelse.

Tankerne er hurtige til at spænde over vældige Afstande, om det saa er Tidens eller Stedets. Saa bævnede jeg pludselig i Gamla Uppsala med dens mange Høje og den ærverdige Kirke bygget paa det hedenske Blotsted. Hvordan mon Jellingehøjene vil tage sig ud? I hvert Fald er de Levninger fra en Tid, der blev besejret af den hvide, blide Krist.

Pludselig staar vi ved Foden af dem. Midt imellem dem staar den

gamle Kirke, et Tegn paa Krislendommens Sejrr. Den slaar, hvor en tredje Høj skulde være blevet rejst. Men den Tanke blev skrinlagt, da Korsets Tegn var trængt sejrriigt gennem det nordiske Hedenskabs Taage.

For yderligere at understrege, at Roret er lagt om, staar foran Kirkens Indgangsør de ærverdige Runestene. De staar mellem Hundreder af Gravstene med Indskrifter, der fortæller om gamle og nye Slægter, om ubetydelige og indflydelsesrige Personer der paa Egnen, Mennesker, der har levet, kæmpet og lidt under Korsets Tegn.

Ingen Indskrift er saa vigtig — som om der udgik Liv af den — som det vi læser paa Runestenerne: »Gorm Konge gjorde dette Minde efter Thyre, sin Kone, Danmarks Bøds, og Harald Konge bad gøre dette Mindesmærke efter Gorm sin Fader og Thyre sin Moder, den samme Harald, som vandt sig alt Danmark og Norge, og gjorde Danerne kristne.« Den store Sten er meget smukt tilbugget, og dens monumentale Højsidesbilleder fortæller endnu mere om det store, der skete i fordums Dage.

Her lyser Nordens ældste *Kristusbillede* os imøde: denne alvorlige Frelser, der udbreder sine Arme, og hvis Øjne synes at trænge helt til

Danmarks berømteste to Runestene: den lille Jellinge-Sten, som Kong Gorm sølte efter Dronning Thyre, og den store Jellinge-Sten, som Kong Harald sølte efter sin Fader, Gorm og sin Moder, Thyre, træffes første Gang i den danske Litteratur i Slutningen af det 16. Aarhundrede. Om Stenenes oprindelige Plads har Meningerne været dell, men man mener nu at kunne fastslaa, at Kong Haralds Sten altid har staaet midt mellem de to Høje, hvor den fandtes i det 16. Aarhundrede, og at Kong Gorms Sten, der nu staar ved Siden af Kong Haralds Sten, næppe staar langt fra sin oprindelige Plads.

KONG HARALDS STEN. Paa de to pragtfuldt huggede Billedlæder ser man den gloriesmykkede Kristus og det skræmmende »Store Dyr«, der hver paa sin Vis skulde værne Stenen mod Voldsmænd. Indskriften: (Forinden) Harald Konge bad gøre dette Mindesmærke efter Gorm sin Fader og Thyre sin Moder, den Harald, som vandt sig Danmark (Dyrasiden) hel og Norge (Kristussiden) og gjorde Danerne kristne.

Bunds i Danskernes Hjerter. Det firfødde Dyr paa den modsatte Side af Stenen maas visnok fortolkes som Kristi Modstander, der fik Banesaar i Kampen om Liv eller Død; det minder om Dragerne ved de romanske Stavkirkers Indgangsør, der er Symbol paa de onde Magter, som ikke formaar at trænge ind i Helligdommen.

Haralds Dash, hans Arbede for Kirkens Udbredelse herjemme et Kilden, hvoraf den Udsvikling har taget Fart, der indlemmede Norden i det kristne Folkefællesskab, der fik Kristi Tanker til at omdanne nordisk Vingeskik og episke kristen Kulturform; thi Afgudsstroen blegned, og falske Guders Glans for Korsets Vælde segned. En Stordaadstid oprandt for Danmarks Folk og Land: vi bragte Kristi Tro til Ijerne Hedningstrand.

KONG GORMS STEN, paa hvis Bagside det omstridte Danmærke blot ligger. Indskriften lyder: Gorm Konge gjorde dette Mindesmærke efter Thyre sin Kone — Danmarks Bøds.

Gid vore historiske Minder maatte give os Anledning til at gaa over fra Minder til Daad, at en stærk, levende Kristendom maatte dygliggøre alle og enhver til at gøre en Indsats baade paa det nationale og religiøse Omraade. Vort Eksempel, vort uselvskke Arbejde maas holde Dragerne »borte«, der vil eller er i Færd med at opøde den Sæd, der er saet af Kristus.

Kong Frederik den Anden lod anlægge en Kongevej fra Koldinghus til Jelling, og i mange Aar derefter gik Kongerejerne regelmæssigt gennem den gamle Kongeby, og styrkede deres Sind til Danebødsdaad ved Betragtning af mægtige Kongemonumenter.

Gid vi »maas stride Troens Strid, at i vort sande Fædreland en talles Flok der samles kan, der blander og den danske Tone i Jubelsangen for Guds Trøste.

Gid vi maas lade os lede af, hvad Valdemar Rardam har skrevet!:

»Danmark, i tusind Aar, længer end Saga naar, vor Slammes Arv, hærgtet og frugtbargjort, Hjemstavn og Verdens Port — lær os at raade stort saa rig en Arv!«

* * *

Vovemod og Martyrblod

Ugebladets nye fortsatte Roman

BEGYNDT I NR. 26

»Mine lærde Brødre! Lige fra den Dag, vi begyndte at samles til Samtaler her paa dette stille Sted, har vi betragtet det som vor Opgave at søge efter Sandheden og for enhver Pris antage den. Vi haabede saaledes at naa til sand Livsvisdom. I denne Stræben har Konfutsen været vor Fører. Vi har øvet os i de Dyder, han har lært os: at være tro og samvittighedsfulde, at vise Godhed og Mildhed. Men trods al vor Søgen er det ikke lykkedes for os at løse Livets Gaade. Ingen af os kunde udgrunde den menneskelige Sjæls Oprindelse eller Livets egentlige Mening, og over vor Skæbne efter Døden ruger Uvishedens Mørke. Vi lever indespærret mellem Fødsel og Død, mellem Himlens Blaa og Gravens Mørke. Og naar vi bragte Himmel og Jord vore Ofre, saa vidste vi ikke engang, om det var det synlige Himmelhvælv og den virkelige Jord, vi ofrede til, eller om vort Offer gjaldt usynlige Aander.

Nu har jeg blandt de Bøger, som vore Udsendinge har bragt med hjem fra Peking, fundet en Bog, som med ophøjet Klarhed giver Svaret paa alle disse Spørgsmaal. Alt godt, som vi indtil nu har udgrundet, indeholdes i denne Bog. Den giver Forklaringen paa Verdens Begyndelse og paa Livets sidste Hemmeligheder. Den fortæller om Himlens og Jordens Konge, som har skabt alt, og over alle Livets Spørgsmaal kaster den et vidunderligt Lys. Denne Bogs Lære er saa vis og dyb, at i Sammenligning hermed bliver alle Konfutses Læresætninger overfladiske og fattige.

Mine lærde Brødre! Lad os derfor i den kommende Tid benytte denne Bog som Hjælp i vor Søgen efter Sandheden. Lad os se, om den er i Stand til at mætte vor Forstands Hunger og at stille vor Sjæls Tørst. Men samtidig maa jeg bede jer om at bevare den dybeste Tavshed om Bogen, saaledes at der ikke bliver talt om dens Indhold, før vi selv har forstaaet alle dens Sandheder og er i Stand til at for-

klare dem. I modsat Fald vil der blot opstaa Forvirring.«

Hans tre Venner, som spændt havde lyttet til denne Tale, gik beredvilligt ind paa at bevare Tavshed, og de bad Piek-i om med det samme at paabegynde Læsningen.

Den Dag blev de siddende længere sammen, end de plejede. Læsning og Samtale skiftede med Spørgsmaal og Svar; flere Gange gik al Santale i Staa, og hver især grundede over det forunderlige, de her fik at høre. Til sidst maatte dog ogsaa denne Sammenkomst have en Ende. De var alle dybt grebet af det, de havde hørt, og Piek-i forsøgte paa alles Vegne at bede en Bøn til Himmelkongen. Han sagde:

»Ophøjede Himmelkonge! Hvis det virkelig er dig, der har sendt dine ringe Tjenere denne underfulde Bog, saa vis du os selv Vejen og skænk os Sandhedens Erkendelse, at ogsaa vi maa lære at ære dig og at bede til dig!«

Det skete i Aaret 1777. For første Gang i Koreas Historie steg en Bøn op til den sande Gud. Uden at være saact af nogen Sædmand, var et Sædekorn faldet i dette Land. Et Budskab var naaet frem, og Hjerter var blevet grebet af Sandheden og af Guds Naade. Som vækket af en dyb Søvn vendte disse Mænd sig mod den, som kaldte dem.

Drister en Mand sig til at gaa ud i en Mose, hvor der hverken findes Vej eller Sti, blot fordi Græsset ser grønt og tilløkkende ud, kalder man ikke dette Mod, men Letsindighed. Antager nogen en ny Lære uden at undersøge, om den er sand, da vidner dette ikke om Mod, men om Taabelighed.

Piek-i og hans Venner var alvorlige Mænd, og de havde nu fundet en Lære, som aabnede en hel ny Verden for dem. Vel havde de bag alt Hedenskabets Mørke dunkelt skimtet et mægtigt, guddommeligt Væsen. Men Sikkerhed for, at dette Væsen virkelig var til, havde de dog ikke. Hvis den nye Lære havde Ret; hvis det virkelig var sandt, at

denne store Aand havde talt til Menneskene, saa kunde de ogsaa finde Sandheden; thi saa havde de fundet al Visdoms Kildevæld. Var det sandt, at Gud af uendelig Kærlighed til Menneskene havde sendt sin Søn til Jorden, og at denne Søn havde delt Menneskenes Kaar, saa var dette langt mere, end de turde vove at tænke. Men var det Sandhed, at Guds Søn var bleven Menneske for at gøre det muligt for Menneskene engang at komme til at tage Del i den himmelske Salighed, saa var denne Sandhed saa overvældende, at der kun kunde gives eet Svar herpaa: Menneskene maatte skænke denne Gud hele deres Hjerter og alt, hvad de ejede.

Det stod ganske klart for Piek-i og hans Venner, saasomt de havde forstaaet den nye Lære, men alt ahang saa af Spørgsmaalet: Var den nye Lære sand? Hvem kunde give dem Svar herpaa? Paa Korea fandtes ikke et eneste Menneske, som kendte denne Lære, og ingen Bøger omtalte den. Den eneste Bog, der berettede derom, var de selv i Besiddelse af. Hvordan skulde de nu erfare, om denne Bog talte Sandhed? Om det virkelig forholdt sig saaledes, som den berettede? Det kunde de kun erfare, hvis de kom i Forbindelse med Mennesker udenfor Korea. Men det var umuligt. Korea var fuldstændig afsondret fra Omverdenen, og Landets Grænser var strengt bevogtede. Med al sin Skønhed var Landet blevet som et Fængsel for dem, der nu søgte efter Sandheden, og Grænsepolitiet skulde nok sørge for, at ingen slap ud af Landet. De lærde saa ingen Udvej til at komme i Forbindelse med Omverdenen, og hvordan skulde de saa undersøge den nye Lære.

En eneste lille Sprække var der i dette Fængsel. Een Gang om Aaret blev Grænsen aabnet i nogle faa Minutter, for at et Par Mennesker kunde slippe ud af Landet; thi een Gang om Aaret maatte nogle Udsendinge drage fra Seoul til Peking for at betale Skat til Kinas Kejser. Men Grænsen blev atter lukket, saa snart Udsendingene havde passeret den, og ingen kunde hverken slippe ud eller ind.

Det var Kongen, der bestemte, hvem der skulde drage til Kina, og

det Aar var der mellem Udsendingene ingen, som de Lærde turde

betro at indhente Oplysninger om den nye Lære. *Fortsættes*

Den gyldne ABC

VII. Afslutning

Den 118. Salme udtrykker ikke hele den jødiske Tro, men gaar ud fra den. Det enestaaende i den jødiske Historie er denne Tros Liv. Den var først en lille, men enestaaende Kim, der udviklede sig, mens den altid var udsat for Angreb, selv af dem, blandt hvem den var plantet. Men den var ubesejrelig. Denne Tro rummede Troen paa een Gud, den eneste sande Gud — Verdens Skaber og Dommer, baade Almægtig og Alhellig. Stadig angrebet, truet, ja ogsaa undertrykt blev denne Tro ved med at komme frem igen, altid mere aandeliggjort, især under og efter Perioder med national Lidelse.

Maaske vi ogsaa fra dette Synspunkt kan se det som »stemmende med« Folkets hele Historie, at den fuldkomne Tro og den fuldstændige Forløsning blev til paa et Kors. Da opsummerede Vor Herre i sig selv hele Loven, alle Løfterne, al Profetien — han fuldbragte hele hin fjerne Historie, ligesom han paa Forhaand i sig bar hele den nye.

Og sammen med denne Tro fulgte den uudrydelige Overbevisning om Retfærdigheden af Guds Lov, saaledes som den var givet, og om den enestaaende Højhed af Guds Autoritet, og som Følge deraf Overbevisningen om den enestaaende Stilling i Verdenshistorien og i Verdens Fremtid, som tilkom det jødiske Folk og dets Kald. Atter og atter brød de Loven, de trodsede Autoriteten, var troløse mod deres Fortid og tog fejl af baade Verdens og deres egen Fremtid. Men aldrig undlod Samvittigheden igen at lade sig høre. Hele Salmer har den Bekendelse til Omkvæd, at »hurtigt glemte de« — »og ovenpaa alt dette dnygede

de endnu nye Synder«, men ogsaa, at naar Gud straffede dem og slog dem gennem sine Profeter, saa vendte de tilbage. Rent bortset fra, hvad St. Paulus har profeteret, kan jeg ikke se, at vi i vore Dage kan andet end i Tillid og Kærlighed at vente paa denne Tilbagevenden.

Imens tilkommer det os (som vi sagde til en Begyndelse) at spørge, om vi lever efter den Tro, vi bekender, og i Lydighed mod den Lov, vi anerkender.

Ja, vi anerkender, at Guds Autoritet er større end noget Menneskes eller nogen Menneskegruppes. Men i vort personlige Liv ser vi, at vi til Stadighed handler, som om dette ikke var Tilfældet. Vi lader haant om eller trodser Loven, eller vi fordrejer den, for at den skal passe os. Vi tilstaar ikke, at det er det, vi gør; maaske vi ikke bemærker, at det netop er dette, vi gør — vi er jo ikke i Familie med de »Relativister«, der vil »omskrive« Gud og Moraloven »efter den moderne Bevidsthed« eller finde en »Tro, som passer for Nutiden«. — »En Tro for Nutiden!« Hvilken Nedværdigelse! Hvor vulgært! At gøre sit lille Jeg, »i Dag«, Øjeblikkets Mode til Maalestok for Sandhed, for Retfærdighed, for Gud! Som om det ikke var »Dagen«, der atter og atter maa omformes, til den passer Gud.

Gid denne Salme maa hjælpe os til at ønske denne Omformning, denne Skabelse i os af en ny Aand, det rene Hjerte! Og dog maa vi gaa ud over den direkte Betydning af selv denne Salme. Kristenlivet er ikke en blot og bar Øvelse i Moral, en Slags stoisk Selveksersits efter Regler, der staar skrevet i en Bog — selv i inspirerede Bøger,

som de to Testamenter er. Hvis jeg elsker Gud, vil jeg uden at tænke (eller næsten da) tilpasse mig, til jeg er i Harmoni med ham. Og for at elske Gud maa jeg søge og se ham i Kristus og saa meget lettere elske Kristus og søge (igen næsten ubevidst) at glæde ham, netop fordi jeg elsker ham og med et kristent Instinkt véd, hvad han holder af, og hvad der »stemmer med« ham.

Med et »kristent Instinkt«? Ja saa! Men hvad vil det i Virkeligheden sig andet end Helligaanden selv, som hele Tiden bor i min Sjæl — alene ved selve sin Almagt, men ogsaa fordi min Daab har faaet ham til at opslaa sin overnaturlige Nærværelse der, og min Konfirmation har fæstnet hans Bolig der — og fordi han ikke blot lever i mig, men arbejder i mig og stedse omformer mig indefra! Jeg kan derfor næsten »oversætte« denne Salme, indtil hin alt-for abstrakte »Lov« bliver en Person, Helligaanden selv, som lever og virker i mig, indtil jeg helt bliver »af samme Aand« som Herren. Da vil saa uden mere Staahej min Gerning udadtil blive en »Kristus-Gerning« og vil kristne Mennesker.

Jeg minder til sidst om, at det maaske er den bedste Maade, vi kan behandle denne Salme paa (ligesom mange andre Dele af Skriften, Messebogen o. s. v.), naar vi først ganske foreløbig ser dens Hovedtanke og derpaa piller den i Stykker og studerer hvert Vers, saaledes som en Botaniker kan *anatomisere* en Blomst, en Musiker en stor Symfoni eller en Skuespiller hver Linie i sin Rolle — og hvis vi saa tilsidst har *alle* disse Tankebestanddele saa tæt ved Sindets Overflade, at hver af dem straks dukker op i tilstrækkelig klar, selvstændig Bevidsthed og derpaa synker ned og giver Plads for den næste, ligesom Krusningerne paa en stille flydende Strøm. Saa ender jeg med at kunne *bede* Salmen uden længere at maatte mindes den Tid, da jeg kun kunde *studere* den.

C. C. Martindale S. J.

Liturgisk Kalender

Juli:

6. S. 5. Søndag e. Pinse (670);
2. Sæt Bønner: Apostlene
St. Petri og St. Pauli Oktav
(988), 3. Sæt Bønner: Om
Fred; sidste Evangelium:
Oktavens (989).
7. M. St. Cyrillus og St. Metho-
dius (990); 2. Om Fred.
8. Ti. † St. Elisabeth, Dronning af
Portugal (992); 2. Om de
helliges Forbøn ([120]), 3.
Efter frit Valg, 4. Om Fred.
9. O. † Feria (670) uden Gloria og
Credo; 2. Om de helliges
Forbøn ([120]), 3. For alle
afdøde troende (1140), 4.
Efter frit Valg.
10. T. † Syv hellige Brødre samt St.
Rufina og St. Secunda
(993); 2. Om de helliges
Forbøn, 3. Efter frit Valg,
4. Om Fred.
11. F. † St. Pius I (994); 2. Om de
helliges Forbøn, 3. Efter
frit Valg, 4. Om Fred.
12. L. St. Johannes Gualbertus
(994); 2. St. Nabor og St.
Felix (995), 3. Om Fred.
13. S. 6. Søndag e. Pinse (673).

Anm. Paa de med † mærkede Dage
kan Præsten efter frit Valg læse Sjæ-
lemesse og andre Votivmesser, hvor-
for man paa disse Dage ikke kan
regne med, at de her angivne Mes-
ser læses.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sam-
mensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (an-
svarshavende) og J. BERG.

Dannevirkegade 19, København V, Telefon Eva
2512 (træffes i Almindelighed bedst Kl. 14-15
og 18-19)

Ekspedition: Sankt Ansgars Forlag, Bredgade
67, København K, Tlf. Palæ 4777, Kl. 9-18.

Kassererkontor: St. Annæ Plads 28, Post-
giro 57042

Announceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Cen-
tral 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge
og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland
18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bla-
dets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Benediktinermunke i Odense . En Medicinalhistorikers Fejl

»Nationaltidende« for 30. Juni
bragte i en Omtale af Dr. Vilhelm
Møller-Christensens Skrift om Si-
filis under Overskriften: »Da Be-
nediktinermunkene skulde barsle«
følgende:

»Under Kong Hans Regering var
Forholdene saaledes, at den nye
Sygdom havde de bedste Betingel-
ser for at brede sig. Sædernes hid-
tidige Vogtere, Kirken og Klostre-
ne var i Forfald. I 1478 havde
Kristian den Første set sig nødsat
at udjage alle Nonner fra Ribe
Nonnekloster paa Grund af Usæde-
lighed. Og nogle Aar før var der
i det ærværdige Set. Knuds Bene-
diktiner Munkekloster i Odense
indtruffet det uhørte Mirakel, at
baade Kokken, Bryggerkarlen og
Kældersvenden i Klostret samtidig
kom i Barselseng, hvorved de
ubarmhertigt afsløredes som ind-
smuglede forklædte Kvinder.«

Man kan vel ikke vente, at »Na-
tionaltidende« har særlig Interesse
for historiske Forskninger. Men
man burde vente det af en Medici-
nalhistoriker. Thi hvad der her si-
ges om Benediktinerne, er fuld-
stændig forkert, og man har ogsaa
Beviser herpaa. Da jeg i »Credo«

1932 og ogsaa i Ugebladet forleden
har skrevet udførlige Artikler net-
op om dette Emne, vil jeg her kun
henvise til følgende: I 1488 rejste
Enkedronning Dorothea til Rom og
udtalte til Paven, at Benediktiner-
ne i Odense *altid havde ført et
eksemplarisk Liv.* (Acta Pontifi-
cum Danica IV 310-4 »Vitae exem-
plaris, nec citati nec in aliquo
commoniti«).

Medicinalhistorikeren havde hel-
ler ikke bragt den haarrejsende
Beskyldning om Benediktinerne i
Barselseng, hvis han havde stude-
ret Procesakterne i »Scriptores
rerum danicarum VIII«, hvor der
Side 476 staar det Vidneudsagn
»quod non audiebantur fieri mira-
cula (scilicet post ejectionem mona-
chorum) nisi quod quidam de
canonicis, generavit ex coco suo
unam prolem, ex braxatore reli-
quam et ex promo tertiam«. Her
siges udtrykkeligt, at dette var sket
efter Benediktinerens Udjagelse
fra Klostret. Daugaard har i sin
Klosterhistorie for 100 Aar siden
fuldstændig misforstaaet dette Vid-
neudsagn, og Medicinalhistorike-
ren har blindt stølet paa ham.

P. D. Steidl.

Stævnet i Øm Klosterruin . Søndag den 13. Juli

PROGRAM:

Den hellige Messe læses i Klosterruinen foran det Sted, hvor Højalteret
har staaet: Kl. 7,30 og Kl. 8,30.

Biskop Theodor Suhr læser Prælatmessen: Kl. 10,30.

Efter Messen Frokostpause og Lejlighed til at se de udgravede Ruiner.
Der bliver Lejlighed til at drikke Kaffe i det lille Konditori efter Messerne.
Kaffen koster 1.— Kr..

Det tilraades meget at medbringe Madpakke.

Om Eftermiddagen Møde med Tale af Pastor Kjeld Geertz-Hansen:
„Danmark i 1000 Aar“.

Togtider i Forbindelse med Stævnet.

Udrejse.		Hjemrejse.
Fra Fredericia	Kl. 6.00	Fra Ry:
Fra Vejle	Kl. 6.46	Kl. 18.50 til Skanderborg.
Fra Horsens	Kl. 7.46	Kl. 19.10 i Skanderborg.
Fra Skanderborg	Kl. 9.20	Kl. 19.54 i Aarhus.
I Ry	Kl. 9.38	Kl. 20.28 i Horsens.
Fra Silkeborg	Kl. 7.20	Kl. 21.24 i Vejle.
I Ry	Kl. 7.50	Kl. 22.11 i Fredericia.
Fra Aarhus	Kl. 8.30	Til Silkeborg .....
Fra Randers	Kl. 6.07	I Silkeborg .....
		Kl. 20.18
		Kl. 20.49

Deltagerne køber en Søndagsbillet til Ry Station, og det er den største
Moderation, de kan opnaa.

Røntgenapparater

Diathermi

Kortbølge-Apparater

København N

Aaboulevard 32

Central 10975

Vore unge Lægfolk

Vi efterlyste fornylig unge skrivende Lægmænd og -kvinder. I Dag gør Pater Martindale det samme i sin store Artikel foran i Bladet. Til en Begyndelse præsenterer vi to Bidrag til Bladet i den muntre Genre. Men enhver Genre er god, blot den har katolsk Interesse. F. Eks. vil vi meget gerne i Ferietiden trykke danske katolske Rejseoplevelser. Der er saa megen ny og gammel Katolicisme i vort Land, som er værd at se og henlede andres Opmærksomhed paa.

Lars forsøger sig som Helgen —

Neophytter kan være anstrengende. Kender De Konvertitten, der studerer til Helgen de første Par Maaneder efter Optagelsen? Det gør De maaske ikke?! Saa maa jeg hellere fortælle om Lars.

Han blev optaget for tre Uger siden, og skønt vi er rigtig gode bekendte, foretrak jeg at holde mig paa Afstand den første Maanedes Tid. Da Lars nemlig er en baade grundig og ivrig Natur, havde jeg en lumsk Mistanke om, at han gik rundt og var mere katolsk end Paven selv. Vi skulde imidlertid træffes, før jeg havde tænkt mig. Det skete forleden paa Dronning Louises Bro. Det var varmt; en dejlig Foraarssol var lige ved at bilde En ind, vi allerede havde Sommer. Midt paa Broen mødte jeg Lars. Han var godt pakket ind i sin sorte Vinterfrakke, og hans Udseende var dystert. Vandrende fremad med nedslagne Øjne saa han intet andet end Fliserne. Det var mig, der mødte Lars. Selv mødte han absolut ingen.

— Goddag, Lars.

— En god og velsignet Dag, Ole. Jeg kan høre, det er dig.

— Det er fuldstændig rigtigt, men hvis du kunde tænke dig at løfte Blikket, vilde du ogsaa kunne se, at det er mig.

— Det kan jeg ikke!

— Du har maaske Gigt i Nakken?

— Jeg har fattet en Beslutning, Ole. Efter moden Overvejelse har jeg nu valgt at lære af den hellige Aloysius...

— Udmærket, ganske udmærket, men hvad har det med din ejen-

dommelige Flisebeskuelse at gøre?

— Alt!

— Vil du ikke forklare det nærmere.

— Jo. Naar den hellige Aloysius færdedes ved Høve, saa han aldrig op, og hans Øjne ledte ham derfor ikke i Fristelse.

— Ja, Tak skal du ha' ... men maa jeg lige gøre dig bekendt med, at vi i Øjeblikket befinder os paa Dronning Louises Bro!

— Aarrh...

— ...samt henlede din Opmærksomhed paa, at du *ikke* er den hellige Aloysius!

— Men jeg vil være som han, Ole.

— Og det skal absolut ske i Dag?

— Kan du da ikke ta' mig alvorligt?

— Jo — men det er bare den eneste Maade, du *ikke* skal tages paa.

— Men kan du da ikke se, hvor meget jeg kan lære af den hellige Aloysius: Han værdigede aldrig en Kvinde et Øjekast — saadan staar der i den tyske Biografi...

— Jamen, der staar ikke noget om at se paa det andet Køn. Bare du sparer »Kastene«, er det mere end tilstrækkeligt.

— Jeg vil ikke gøre noget halvt, Ole.

— Sig mig, Lars: har du ikke fire smaa Søstre?

— Jo.

— Saa vil jeg haabe, du har en god Hukommelse — for du *har* jo altsaa set dem for sidste Gang.

— Jae... joe — min Beslutning staar fast!

— Med din Skriftefaders Billigelse?

— Han ved skam ikke noget...

— Næh, det anede mig. Du skulde tage lidt *praktisk* paa dine Helliggørelsesbestræbelser!

— Praktisk?

— Netop, ellers naar du aldrig frem til at kunne sætte et lille klædeligt St. paa Visitkortet... Forøvrigt er du helt galt opmarcheret. Vorherre ønsker sig ikke en St. Aloysius den Anden, men en St. Lars den Første og Eneste, som aldrig har været og aldrig vil blive, om du ikke realiserer ham. Hiv du bare Øjnene op af Fliserne og hold op at lege den hellige Aloysius...

— Du tror ikke, man kan omskabe sig efter en anden?

— Vist kan man ej. Man kan lære af andre, men du har faaet Aloysius galt i Halsen.

— Maaske skulde jeg have talt med min Skriftefader...

— Ja, selvfølgelig. Han vilde omgaaende ha' forbudt dig at lege Helgen, hvis han vidste, at du stod paa Dronning Louises Bro og skulde over Gaden...

— Hvorfor tror du det?

— Fordi han vilde ha' haft Øjnene med sig og set, at Cykelstrømmen er kærtret, og at hele Nørrebros Befolkning kommer halssende paa den tohjulede inde fra Byen.

— Maaske duer det ikke at gaa over Gaden med nedslagne Øjne...

— Nej, vel? Du vilde omgaaende blive kørt ned, Politiet vilde blive tilkaldt, Rapport, du paa Sygehuset, Udskrivning med et forkert sammengroet Ben efter 5 Ugers Sygeleje, Retssag, fornuftig Dommer, Cykelbudet frikendt, ingen Erstatning til dig!

— Hør du, Ole, jeg tror, jeg prøver paa en anden Maade med at blive fuldkommen.

— Bravo, du kommer dig jo.

— Men hvordan skal jeg gribe det an?

— Diskret, gamle Ven. Er der ikke noget du kan gøre for din Mor f. Eks.?

— Hun mumlede noget om, at det var drøjt at slæbe en Kulspand op paa 3. Sal...

— Godt, for Fremtiden bærer du Kulspanden op!

— Jamen, saa bli'r jeg jo til Grin for hele Gaarden!

— Saadan noget generer ikke en Helgen eller en Helgenaspirant!

— Skidt me'et. Jeg slæber Kul op for Fremtiden!

— Storartet! Nu er du jo faktisk begyndt at studere til Helgen, vel at mærke paa den rigtige Maade.

Og jeg lover dig, at naar du engang bliver kanoniseret, skal jeg skrive din Biografi, og den skal begynde med: St. Lars konverterede som 20-aarig, og *han begyndte sin Helgenbane i Kulkælderen!*

J. L.

Det kan enhver ...

*At tælle til to
og at bygge en Bro
det er let nok, naar blot man er kvik.
Og at maale en Mide, man ikke kan se,
men dog konstatere, paa Bunden af en Ske,
det er Legeværk, det er Teknik.
Og at bygge en hel og vidunderlig By
og lave det hele til Brokker paany,
og at indla' Europa med Krig og en Hær
og Maskiner... det kan enhver.
Men at blive et lille og lillidsfuldt Barn,
naar man inderst paa Bunden er et selvkløgt Skarn,
og be' til Vorherre paa de bareste Knæ'r...
Gud naade os!
...Det er Mandfolkearbejd, det der.*

S. D.

Doktor Johnsons Dom

af G. K. CHESTERTON

MARY: Dr. Johnson, maa jeg forestille Hr. John Wilkes. (Johnson farer sammen og stirrer paa ham, bukker saa ganske let, drejer sig langsomt rundt og sender Boswell et frygteligt Blik).

WILKES: Jeg har ofte haabet, jeg skulde opnaa den Glæde, Dr. Johnson. Jeg tror, vi kun kender hinanden af Navn og Ry.

MARY (sætter sig): Og nu haaber jeg, at De alle vil drikke lidt Te.

(Johnson sætter sig meget tvær ved Bordet i Baggrunden, som er dækket af Bøger og Pjecer. Han tager en op for at læse i den, men lægger den fra sig med Afsky, tager en anden og lægger ogsaa den).

WILKES (smutter elegant hen til ham): En Kop Te, Dr. Johnson. (Denne grynter, men tager imod Koppen).

DRAPER: Her foreligger et Mysterium, som jeg af visse Grunde kunde ønske at opklare. Jeg forstod paa Hr. Swift, at han aldrig havde været i Skotland, men har tilbragt hele sin Ungdom i Frankrig.

MARY: Ja, vi var begge to landflygtige i Frankrig. Derfor maatte vi spørge Hr. Burke om alle Nyhederne fra Amerika. Hr. Burke ved alt, hvad der er at vide om Amerika. Han holder altid smukke Taler om det, naar ikke han har travlt med at fordømme Kongens Venner.

BURKE: Nej, Frue, jeg haa-

ber, at jeg selv er en af Kongens Venner. Hvem var Kong Karl den Førstes Venner? Var det Hyde og Falkland, som fik ham til at standse og tænke efter, eller var det Laud og Stralford, som opmuntrede ham til at gaa den Vej, han gik?

BOSWELL (varmt): I hvert Fald var de, som døde for ham, mere venlige end de andre, som dræbte ham.

MARY: Jeg har nu altid ment, at Karl den Første —

DRAPER: Undskyld, Frue, mit Spørgsmaal gjaldt ikke Karl den Første.

WILKES (indtrængende): En Kop Te til, Dr. Johnson?

JOHNSON: Tak, min Herre.

DRAPER: Her synes at foreligge Stof til en af disse Spøgeseshistorier, som Dr. Johnson er saa interesseret i. Deres Lege-mer var i Frankrig, medens Deres Sjæle, om jeg saa maa sige, i høj Grad synes at have været i Amerika. Og endelig har Deres stofflige Hylstre vist sig paa Hebriderne paa en virkelig høj-skolsk og overnaturlig Maade.

SWIFT: Vore Sjæle er i Amerika, og det har vi aldrig lagt Skjul paa, eftersom hvert Menneskes Sjæl maa være i sit Fædreland. Men De tager ganske fejl, hvis De tror, at der i Frankrig er noget usædvanligt ved at vise en saadan Sympati. Frankrig strømmer over med Sympati for de amerikanske Kolonier.

MARKISEN: Frankrig er opfyldt af republikanske Principper og royalistisk og aristokratisk Praksis. Vi er saa trætte af at være fornemme Damer og Herrer, at vi har prøvet paa at udklæde os som Hyrder og Hyrdinder, og nu er vi saa fortvivlede, at vi forsøger at være menneskelige Væsner.

WILKES: En Kop til, Dr. Johnson.

JOHNSON: De er yderst venlig, min Herre. Men jeg er klar over, at jeg ikke maa være Dem til Byrde paa en saadan Maade. En Mand, hvis Svagheder kræver saadan Opmærksomhed fra andre, maa lære at sørge for sig selv. (Til Mary). Frue, eftersom jeg ikke maa lægge Beslag paa Hr. Wilkes, tør jeg maaske til-

kalde en af mine Hjælpere blot i den Hensigt? (*Mary nikker samtykkende*). Jeg er Dem taknemmelig, Frue. (*Til Boswell*). Vil De gøre mig den Tjeneste at kalde Frank herind et Øjeblik? Han venter udenfor. (*Boswell gaar*).

MARKISEN (*fortsætter*): Og Frankrig er faktisk fuld af Utopier. Vore Uniformer, Librier og heraldiske Tegn er Aarhundreder gamle, fra den Gang Mennesker var Baroner eller Vassaller. Men vi lever og tænker og taler Aarhundreder frem i Tiden, frem til den Tid, hvor alle Mennesker vil være frie og lige.

DRAPER: Jeg kunde stadig ønske at faa mit Spørgsmaal besvaret.

MARY: Og hvad er Deres Utopia, Hr. Burke?

BURKE: Jeg har kun een Indvending mod Utopia, Frue. Jeg har søgt i mange Biblioteker, men har aldrig kunnet finde Utopias Historie. Og det er Nationernes Historie, som interesserer mig.

DRAPER: Det er Menneskers Historie, jeg har Interesse for.

(*Boswell vender tilbage, fulgt af Sorte Frank, Dr. Johnsons Negerlave*).

JOHNSON: Det er godt, Frank. Jeg ønskede kun, du skulde hjælpe mig med Teen.

(*Wilkes trækker sig tilbage og læner sig elegant mod Ryggen af Marys Stol*).

MARKISEN: Ja, hvad Historien angaar, Mr. Burke, har Frankrig en meget stor Historie, og jeg tror, at den begynder at tynges os noget, ligesom vore Kroner gør ved de enkelte store Lejligheder, vi bærer dem. Jeg har ikke noget imod at miste min.

BURKE: Hvis Deres Naade skulde kaste Deres Krone bort, skal det være mig en Glæde at samle den op og give Dem den tilbage.

MARKISEN: Aa, jeg kan ikke tage imod den; til den Tid har jeg ogsaa mistet mit Hovede. Men hvorfor bryder De Dem dog om Kroner; jeg troede, De var en Ven af Friheden.

BURKE: Frue, jeg maa endnu engang bekende den Last, at jeg læser Historie. Saaledes som jeg forstaar Historien, har der altid været to Ting, som har trampet paa Friheden, en Konge og en Folkepøbel. Og der har været en eneste Atmosfære — paa een Gang højsindet og maadeholden, samtidig bøjelig og fast — een eneste Atmosfære, hvori Friheden kunde blomstre — et liberalt og oplyst Aristokratis Atmosfære. Det var Adelsmænd, som fremtvang Magna Charta, det var Mænd som Russell og Cavendish, der gennemførte vor store Revolution. De taler, som om en politisk Ligevægt var noget klart og let — som om vore konstitutionelle Friheder voksede paa alle Marker. Jeg tror, der udkræves en Blanding af mange Slags Jordbund, en Tradition af megen Gartnerkunnen, før der dybt inde i en af vore gamle historiske Haver fødes en skøn og ensom Blomst, hvis Navn er Frihed.

SWIFT: Min Herre, jeg kan føre Dem hen — i hvert Fald kan jeg fortælle Dem, hvor Friheden gror paa alle Marker. Der er Plads for den til at gro som Græsset paa Vestens store Prærier.

DRAPER: Jeg antager, at De har iagttaget det som Barn?

SWIFT (*bemærker ham ikke i sit Begejstringsanfald*): Amerika har ingen Historie. Derfor tror jeg paa Amerika. Adam og Eva i Paradisets Have havde ingen Historie, fordi de var Gud nær. Amerikanerne vender tilbage til Gud, tilbage til Mennesket, tilbage til vor Menneskeligheds fundamentale Faktum. Jeg vilde hellere have, at alle vore

Amerikanere gik omkring saa nøgne som Adam og Eva, end at de skulde tynges af alle de Skjolde og Kroner, hvormed Historien faar dem til at forglemme Menneskeheden. Ligesom man sagde, at Opstandelsens Basuner skal faa alle til at rejse sig lige nøgne af deres Grave, saaledes skal Revolutionens Basuner faa alle til at rejse sig lige frie.

BOSWELL (*til Johnson*): Jeg kan ikke længere holde ud at høre paa disse anarkistiske Principper. Jeg maa bede Dem slaa dem ned.

(*Fortsættes*)

Helliget worde dit Navn!

(*fortsat fra Side 423*)

og prise Gud paa Besøgelens Dag.«

Paa denne Maade bekræfter den første Bøn i Fadervor Frelserens Bemærkning om, at det ikke er nok med Munden at sige: »Herre, Herre«, men at man ogsaa skal gøre Gud Faders Vilje, hvis man vil komme ind i Himmerige. Bøn og Liv maa danne en harmonisk Enhed, ikke en Kløft og Modsætning.

F. K.

Benediktinerindeklosteret

Søndag d. 6. Juli er der Kl. 14,30 (halv tre!) Pontificalvesper af Hs. Excellence, Biskoppen, derefter højtidelig Iklædning.

Aarhus

Aarhus By

I Juli er der hver Søndag: Stille Messe Kl. 7, Sangmesse Kl. 8 og 10 og Andagt Kl. 19.

6. Juli: Fælleskommunion Kl. 8.

Aarhus Opland

Søndag den 6. Juli:

Pindstrup Kl. 10.

Odder Kl. 10¼ (9¼ Kommunionuddeling).

ARNOLD BUSCK

INTERNATIONAL BOGHANDEL
Stort Lager af dansk og
udenlandsk katolsk Litteratur
Hurtig Forskrivning fra Udlandet
Kjøbmagergade 49 . Telefon Central 2453

C. J. Schledermann & Sønner

MURERMESTRE . ENTREPRENØRER
Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122

Jernbeton

Murermester ved Sct. Maria Hospital

Fru Amanda Schultz †

Menigheden i Kolding har haft den Sorg at miste et af sine mest trofaste Medlemmer, idet Fru Amanda Schultz Torsdag den 19. Juni afgik ved Døden paa Sct. Hedvigs Klinik efter kun faa Dages Sygeleje.

Fru Schultz havde i henvend 60 Aar hørt til Sct. Mikael's Menighed, idet hun var blandt Skolens første Elever, og havde saaledes været med fra Begyndelsen. Gennem alle disse Aar viste hun en sjælden Iver og Trofasthed mod Kirken, og det Hjem, i hvilket hun var Midtpunktet, blev Eksemplet paa det gode, katolske Hjem. For hendes Nærmeste og alle, der gennem Aarene er kommen i Berøring med hende, betyder hendes Død et smerteligt Tab, idet hun ved sit beskedne og fromme Væsen havde formaat at gøre sig afholdt i sjælden Grad.

Sct. Mikael's Menighed vil i Ærbødighed bevare Mindet om Fru Schultz med Tak for, hvad hun paa saa mange Maader har betydet for os, og ikke mindst ved det gode Eksempel, hun har givet.

R. I. P.

Dødsfald

R. I. P.

Vor elskede Fader

Monsieur Albert Husson

er stille sovet ind i sit Hjem den 25. Juni, i sit 83. Aar, og er efter sit udtrykkelige Ønske blevet begravet i dybeste Stilhed.

Børnene i Antibes, Paris og København.

Katolsk Samaritterforening

er nu en Realitet anerkendt af og tilsluttet Dansk Røde Kors. St. Hansdag blev det første Møde holdt, en Katastrofeøvelse, imødesat med Spænding af Medlemmer saavel som af Søstrene paa Østerbro, der beredvilligt havde stillet Skolen til Raadighed. Medens en halv Snes smaa Spejdere fra Hertug Knuds Division af Københavns Samaritter Kolonnes Sminkør blev sminket som »skadelidte Elever efter en Eksplosion i Fysikklassen», blev der nede paa Skolepladsen holdt Mønstring af Mandskabet. Samaritterforeningens Formand, Fru Jacobæus, bød velkommen, takkede Grevinde Scheel for hendes Initiativ til Foreningens Oprettelse og overrakte Foreningens Læge, Dr. Blixencrone-Møller, Dansk Røde Kors' Samaritteremblem Nr. 3. Det var Københavns Samaritterkolonne, der forestod Øvelsen for de katolske Samaritter med sin Kolonneleder som Dirigent og 8 Mand til Hjælp og alt

nødvendigt Materiel. Øvelsen overværedes af Kolonnens Formand og St. Josephsøstrene.

Deltagerne blev delt i Hold paa 3 med hver sin Hjælper fra Kolonnen, en Baare og en Forbindtaske. Saa gik det i en Fart med at sætte Baarer sammen, løfte »Patienter« fra Jorden paa Baaren og bære uden Slingren, skille Baaren ad igen...

Imidlertid blev Signalet »Katastrofen indtruffet« givet, og den lange Række baarebærende Samaritter løb op ad Trapper, ad Gange og fandt endelig Ofrene liggende »mere eller mindre bevidstløse og kvæstede paa forskellig Vis«. Hastigt og forsigtigt tog man fat paa den første den bedste og førte efter Diagnose og Behandling — Forbinding, som man nu fandt det fornødent — den medtagne paa Baare ned i Gaarden, — det var slet ikke saa let at manøvrere, løfte, sænke, dreje og vende de mange Baarer forbi hinanden ad Gange og Trapper, uden at »Patienten tog Skadex«. Men endelig lykkedes det at samle hele Rækken af Baarehold med Patienter til Aflæggelse af Rapport for Dr. Blixencrone-Møller, som forhørte indgaaende om Behandlingen og tilsidst udtalte sin Glæde

over den Iver og Alvor, hvormed Deltagerne havde udført Øvelsen, — det lovede godt for Fremtiden.

Til Slut blev Materiellet bragt i Orden, Afsked taget, og man gik hjem med Fornemmelse af, at alle de skrækelige Ting, der kan true ens Medmennesker af Brandsaar, Snitsaar, Brud og Kvæstelser, kræver, at man præcis ved, hvordan der skal optrædes til Hjælp og Lindring, og at det kræver Øvelse at gøre det ordentligt og sikkert, saa man — naar det en Dag gælder for Alvor — ogsaa kan gøre Fyldest. Man maa derfor haabe, at der vil blive stadig stigende Tilslutning til disse gavnlige Øvelser, saa vi katolske Samaritter ikke kommer til at staa tilbage for andre Borgere i Hjælpsomhed.

B. W.

Immaculatakirken

Søndagene d. 6. og 13. Juli er der Stille Messe Kl. 7, Højmesse uden Prædiken Kl. 10; Velsignelse straks efter.

Fra den 20. Juli er det atter som vanlig med Prædiken Kl. 10 og Aftenandagt Kl. 6.

Sommerens Gudstjenesteliste

	Søndag	Hverdag
	Messe	Andagt
Aabenraa (Søndertorv)	5 ⁴⁰ , 9 ⁴⁵	19 ³⁰ 5 ⁴⁰
Aakirkeby (Gregersgade)	10	
Aalborg (St. Mariæ Kirke)	6, 8, 10	6, 8
Aarhus (Ryesgade 26)	7, 8, 10	6 ²⁵ , 7 ⁵⁵
Assens (Nørregade 3)	8, 10	7 ³⁰
Ebeltoft, ingen Gudstjeneste i Juli Maaned		
Fredericia (Sjællandsgade 50)	7, 9 ³⁰	
Grenaa (Afholdshotel) 2. Sønd. i lige Mdr.	10	
Helsingør	8, 10	
Hillerød (ved Helsingevej, ved Siden af Teglværket)	10	
Hørsholm	9 ¹⁵	
Køge (Bjerggade 22)	8, 10	
Lyngby (overfor Banegaarden) ...	8 ¹⁵ , 9 ³⁰	
Maribo	9 (dansk Pr.) 10 ³⁰ (polsk Pr.)	
Nakskov	9 (dansk Pr.) 10 ⁴⁵ (polsk Pr.)	6 ³⁰ , 7 (første Fred.8)
Nyborg (Vindingevej)	7 (dog ikkesidste S.) 10	
Nykøbing F. (Bispegade 12)	8, 9 ³⁰ (dansk Pr.) 10 ³⁰ polsk Pr.)	
Odder (Holsteinsgade 29) 1. og 3. Sønd. i Md.	(Komm. 9 ¹⁵), 10	
Odense (Adelgade 1)	6 (paa Hosp.) 8, 10	
Pindstrup (Ringsø) 1. og 3. Sønd. i Md.	10	15
Roskilde (St. Laurentii Kirke) ...	8, 10	
» (St. Maria Hospital)	6	
Taastrup (Køgevej)	7 ³⁰ , 10 ¹⁵	
Trørød (Trørødhus)	8 ³⁰	
Viborg (St. Kjelds Kapel)	8, 10 ¹⁵	

Ungdomsstævne!

Søndag d. 17. August afholdes Ungdomsstævne paa Rygaard, Bernstorffsvej 54. Assumptions-søstrene har atter beredvilligt stillet den skønne Park til Raadighed for katolsk Ungdom paa denne Dag, og hvad kan saa Ungdommen andet end myldre til Rygaard for at tilbringe Dagen i Kammeraters

Kreds, for at lære og for at be-gejstres i vor katolske Tro.

Vi kan røbe, at Dagens Motto bliver: »For Kirkens Sag — for Land og Flag!« Og skriv saa for-øvrigt med det samme paa Kalen-deren, at vi skal til Ungdoms-stævne den 17. August!

Hoffmanns Minde

I Stiftelsens nyoprettede Hjem i Valby bliver der til 1. Januar 1942 en Del Lejligheder, 1 Værelse og Alkove, 2 Værelser, alle med egen Indgang, Entré, Tekøkken, eget Toilette samt alle med fuld Forplejning.

I Stiftelsen findes katolsk Kapel.

Prisen er fra 185 — ca. 200 Kr. om Maanedn.

Henvendelse til Hedvig Søstrene, Tlf. Am. 5985 eller til Overretssagfører Gunnar Pedersen, Tlf. Central 1606.

Benediktineroblaterne

Fredag 11. Juli, St. Benedikts Fest, læses den hellige Messe i St. Liobasøstrenes Kapel, Valby, for Benediktineroblaterne:

Sungen Terts og Højmesse Kl. 8. Dersom nogle ønsker at drikke Morgenkaffe hos Søstrene, bedes man melde sig forinden hos For-standerinden, Valby 25.

Samme Aften Kl. 20 er Møde for Oblaterne hos St. Liobasøstrene. Pater Wolfgang Czernin, O. S. B., taler. Aftenen slutter med Komplet.

Katolsk Ungdoms Klub

Mand. 14. Juli til »Der var engang...« paa Friluftsteatret i Dyrehaven. Mødested Krydset ved Peter Lieps Hus Kl. 19. Billetter (Kr. 2,40) bestilles hos Albert Strøyer, Nansensgade 90, Palæ 5718, senest 10. Juli. Man kan paa Reservetele- fonen faa Besked om Forestillin- gens eventuelle Afløsning. Onsd. 23. Juli, Aftentur. Nærmere i næste Nummer.

Bøn

Findes der nogen, som har et overflødig, stort Bord, og vil god- hedsfuldt overlade det til Benedik- tinerindeklostret, St. Kjeldsgade 1.

ALTERLYS

i alle Størrelser

og iøvrigt

Stearinlys og Vokslys

af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER

København

Katolske Begravelser

Ib v. Benzon

aut. katolsk Bedemand

Tlf. 6536 . Smallegade 13

Privat Fasan 1866

Sæt Radioen paa Ration

læs en god Bog det er sundere for Nerverne

Knud Rasmussens Boghandel Vesterbrog. 60

Leverandør til Sct. Knuds Skole

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Cen- tralvarme . Sanitet . Ilt og Gas Autogensvejse- værker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler

NYKØBING F.

TELEFON 203

C. Gerlach & Søn's Efft.

W. Deleuran

Edsvoren Messevinsleverandør

Fredericia

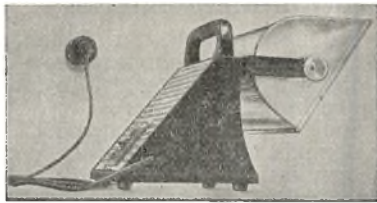
absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

Salg og Udlejning af Lysbade-
lamper og alle elektromedicin-
ske Apparater.

Dansk Røntgen-Teknik A/S

København Telf. 4229 Aarhus Telf. 6545
Leverandør til de katolske Hospitaler

KOLDING

Slagteriudsalget

Haderslevvej 2. Tlf. 1951. 1952

1. Kl. Okse-, Kalve-
og Svineked . Konserves
Leverandør til St. Hedvig Klinik

NYKØBING F.

Johannes Madsen

Elektr. Installatør Nykøbing F.
Installationer

St. Kirkestræde, Tlf. 684
Leverandør til katolsk Menighed

A-S Lolland-Falsters

Kulkompagni
KUL.KOKES.CINDERS
Nykøbing F. Tlf. 626, 945
Leverandør til kat. Institutioner

ROSKILDE

Mønsterbageriet

Olsgade 24 . Tlf. 1365
Anbefaler sig med 1. Kl.s
BAGERI & KONDITORI
Alt i Isanretninger og Desserter

SLANGERUP

Slangerup Mejeri

Slangerup . Tlf. 48
1. Kl.s Produkter
Leverandør til gl. Farumgaard, Farum

Annoncér i „Katolsk Ugeblad“

fælles for læg og lærd, for By
og Land, for unge og gamle

AABENRAA

»CIMBRIA«

Tømmerhandel, Aktieselskab
Telefoner: 2006, 2007 og 2008
Træløst Bygningsartikler, Støbegods
Leverandør til den nye kat. Kirke

Niels A. Nielsen & Søn

Malermestre
Telefon 528
Farve- og Tapethandel
Lev. til de katolske Institutioner

J. Thorsmark

Uhr og Optik
Aabenraa . Grundlagt 1864
Storegade 10 . Telefon 2673

ESBJERG

Kontantforretningen

M. R. Jørgensen
Kongensgade 25-27
Alt i Sengeudstyr og Manufaktur
Lev. til St. Josephs Hospital

Florian Sørensen

Skolegade 17, Esbjerg
Alt i Boligmontering
Lev. til de katolske Institutioner
Telefon 934, Privat Telefon 632

HILLERØD

P. M. Petersen Malermester

Hillerød Farve- og Tapethandel
Frederiksgade 8 . Telefon 370
Lev. til den katolske Menighed

Albert Andersen

Centralvarme . Blikkenslager . Skifferdækker
Exam. aut. Gas- og Vandmester
Møllestræde 6 . Tlf. Hillerød 24
Lev. til den katolske Menighed

Kai Petersen Isenkram, Glas, Porcelæn

Helsingørgade 18 . Tlf. 194
Leverandør til Gribsholm

Alex Christensen

Aut. Installatør
Torvet 9 . Hillerød . Tlf. 371
Lev. til den katolske Menighed

KOLDING

Berring, Larsen & Co. A/S

KUL-IMPORT . KOLDING
Tlf. 1850 (3 Lin.) . Leverandør

NÆSTVED

H. O. Christensen

Kindhestegade 4 . Telefon 251
Blikkenslager, aut. Vand- og Gasmester
Leverandør til de katolske Institutioner

Næstved

Kul- og Koks Kompagni

Aktieselskab
Ny Havn . Telefon 1420

Næstved Mælkeforsyning

v. Axel Andersen . Kildemarksv. 35
leverer Byens bedste Sødmælk

Næstved Tømmerhandel

ved T. A. Meding . Tlf. 1478 (3 Lin.)
Træløst & Bygningsartikler

URE OG BRILLER

Arndt Nielsen
Jernbanegade 2, Telefon 543

C. C. Christensen

Bageri og Konditori
Præstøvej 6 B . Telefon 1010
Lev. til de katolske Institutioner

C. V. Gørgens

Kolonial . Delikaesser
Præstøvej 45 . Tlf. 582
Leverandør

C. Mortensen

Murermester
Gallemarksv. 23 . Tlf. 1349
Lev. til kat. Menighed.

N. Juel Pedersen

Glarimester
Ramsherred 13 . Tlf. 158
Leverandør til St. Elisabeth Hospital

Evald Nielsen

Malermester
St. Mortensgade 5 . Tlf. 659
Ny Østergade 11
Leverandør til katolsk Menighed

Claudi Hansens Eftf.

Linoleumsbelægning

Leverandør til St. Elisabeths Hospital

V. Pinkert

aut. elektr. Installatør
Riddergade 10 . Telefon 663
Leverandør til den kat. Menighed

Katolsk Ugeblad

STÆVNET I ØM

Gnisten blandt Sivene

Birger Gunnensen

Kirken paa Færøerne

En kalkunsk Betragtning

Munkemel

Familie- Færdsele- og kombineret Grundejerforsikring
Forsikrings Compagniet
for Kongeriget Danmark
Telf. 10,093 Amaliegade 31 B Giro 2107

Kul, Koks, Brænde og Havegrus
Emil Jensen . Overgade 60 . Tlf. 3536
Vognmands- & Brændseleforretning
Lev. til St Josephs Hosp. og den kath. Menighed
ODENSE

HANDELSBANKEN

==== Aktiekapital Kr. 50.000.000 Reserver ca. Kr. 33.000.000 ====

Alle Bankforretninger udføres
34 Afdelinger i København og Omegn
54 Filialer og Kontorer i Provinsen

HOVEDKONTOR: HOLMENS KANAL 2. TELF: 8600

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Frederiksholms Kanal 6, Kbh.
Tlf.: 12,166 og 12,161

C. & L. Tofte . V. Reusch

Blikkenslager
Aut. Gas- Vand- og Sanitetsmester
Sct. Poulgade 42 . Telefon Palæ 533
Privattelefon Palæ 1373

Udfører Arbejdet ved Benediktinerindeklosteret

RECK'S OPVARMNINGS COMP. A/S

Esromgade 15. København N. Telef. 7480

Centralvarmeanlæg af enhver Art

Køkken-, Vaskeri-, Desinfections- samt Tørrestueanlæg m.m.

RECK-STAAKEDLER

Thor's kemiske Fabriker A/S

Thorasvej 12, N.
Central 2910
1412

Alle Slags Sæber og
Rengøringsartikler

Lev. til Hospitaler og Institutioner

Axel Steckhahn

Kolonialvarer og Delikatesser
Gamle Kongevej 155
Telefon 8016

Leverandør til katolske Institutioner

Mark Poulsen & Rønne

INGENIØRER

Pr. Mariæ Allé 1 A - København V.
Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg
Telefon 8533

N. P. Nielsens Eftf. Brændseleforretning H. Hinsch
Vodroff Tværgade 4, Telefon Vester 601
KUL, KOKS, og BRÆNDE

S. L. Møllers Bogtrykkeri

Dansk Reproduktionsanstalt
Rosenhørnsallé 29 . København V
Telefoner: 4295, 13,504, 2207

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros

Ryegade 106

Telefon Central 408

W. Staack

Malermester

Blekingsgade 6 . Tlf. Amager 1158

Annoncér i „Katolsk Ugeblad“

fælles for læg og lærd, for By og Land, for unge og gamle

ROBERT HANSEN

1. Kl.s Kød, Flæsk og Paalæg

Amagerbrogade 212 A . Amager 6390

Leverandør til de katolske Institutioner

En kalkunsk Betragtning

— Jeg morer mig over den kalkunske Hane; det er en sjov Fyr.

— Saa skriver du vel en Artikel om ham til Ugebladet.

— Ja, det kan saamænd godt være.

Hans Bemærkning var ment som et Drilleri; jeg kan finde paa at skrive om de besynderligste og Bladet mest uvedkommende Ting, saa hvorfor skulde ikke Kalkunen optræde paa Arenaen. Godt, her er den.

Dens Hoved og lange Hals antager skiftevis en ildrød og knaldblaa Farve. Over Næbbet sidder en Hudlap, der ofte svulmer op, bliver uhyre lang og hænger et godt Stykke ud over Næbbet. Den synes at betegne Dyrets Sindstilstand, der evigt skifter. Den kan se tam og fredssommelig ud; men pludselig puster den sig op, saa Vingefjerene strittende slaar imod Jorden og Hovedets røde eller blaa Kulør flammer. Dens Mage synes formodentlig, at den ser allerkærest ud i et saadant Øjeblik; men vi Mennesker kan ikke lade være med at finde den komisk. Sam-

tidig udstøder den en pludrende, skingrende Lyd, som er aldeles ubeskrivelig. Min gamle Ven mente, at den sang Begyndelsen af »Ite, missa est«, men han er ikke ret meget musikalsk; det undskylder ham (altsaa min Ven).

Men medens jeg iagttager den lunefulde, hidsige Fugl, falder det mig ind, at Naturen er som et Spejl, der viser os Mennesker vore naragtige Egenskaber. Hvis du, kære Læser, er tilbøjelig til voldsom, majestætisk Vrede, saa tænk paa den kalkunske Hane. Allerbedst var det, om du kunde se den i et saadant Øjeblik: dit eget udtrykte Billede. Jeg tror, du vilde briste i Latter og ganske glemme din Vredes Vælde. Du havde lige indrettet dig paa at holde et harmfuldt Foredrag, der vilde straale af Selvtilfredshed; men nu — da du ved Synet af Kalkunen ser din egen Latterlighed — forsvinder det brusende, du bliver lige saa slunken og tam, som omtalte Fugl, naar »Gassen gaar af Ballonen«.

— Jamen, det kan da være meget berettiget, at man bliver vred og ytrer sit Mishag.

— Uden Tvivl. Og det er der jo ikke noget komisk ved. Det grinagtige opstaar, naar du »puster dig op«, idet du røber, at du i Virkeligheden nyder at skælde ud; i et saadant Øjeblik føler du dig »et Hoved højere end alt Folket«, du ser fra dit ophøjede Stade ned paa smaa Medmennesker og deres uhyre Mangler; du er Revseren, der i din Vredes Vælde ganske glemmer, at du ogsaa selv er et stakkels lille, mangelfuldt Menneske. Det vilde klæde dig langt bedre, om du sagde det, der — formodentlig — skal siges, paa en rolig, omend bestemt Maade. Du maa gerne tale med dyb Overbevisning, naar blot man mærker, at det vigtigste er selve Sagen og ikke den Rolle, *du* spiller.

Jeg kan desværre ikke vedlægge et Billede; og om jeg kunde var det uden Værdi, da de blussende Farver ikke kan undværes. Men faar du Lejlighed til at betragte det interessante Dyr, saa se godt paa den og sig til dig selv: »Saadan vil jeg aldrig se ud«.

C. B.

Gnisten blandt Sivene

Skriften siger, at de retfærdige skal være som Gnister blandt Sivene, og jeg forstod, hvad dette betød, da jeg saa Ild fare hen over milevide Strækninger af Sydafrikas tørre Græs.

Afslaaet Anmodning om Optagelse i Kirken

I Ronald Knox' anglikanske Dage kaldte Folk ham altid Præsteskabets »enfant terrible«. Selv ønskede jeg, at han maatte blive lidt mere voksen og endnu mere »terrible«... Han var nemlig langt den mest funklende Begavelse i sit Slægtled, og jeg vilde gerne have, at han skulde blive ved at være funklende og brændende som Ild, men ønskede, at han skulde give mere Varme og bage mere end svide. Han var saa fortærende vittig, at Højkirken lo, selv naar den vred sig under Svøben, som dette ustyrlige Barn-af-en-Kapellan svang over den. Denne Søn af en meget lav-kirkelig Biskop var blevet saa yderliggaaende »højkirkelig«, at ingen fattede, hvordan han kunde beholde sin Stilling.

Jeg sagde ogsaa engang temmelig barsk til ham, at han dansede en farlig Linedans. Han svarede: »Ja, men jeg kan lide Linedans!« »Bliv voksen!« tænkte jeg, »bliv nu voksen!« Nogle Aar senere havde jeg været paa Besøg hos Lord Halifax og skulde rejse næste Dag. Den Aften ankom Ronald Knox, og det var temmelig sent. Han sagde straks: »Hvornaar kan jeg tale med Dem?« »Mens jeg pakker,« svarede jeg. Det kunde Tjeneren gøre, mente han. Jeg holdt imidlertid fast ved, at jeg hadede at have andre til at pakke for mig; enten maatte han komme nu med det samme, eller han maatte opgive det. Han kom og sagde: »Vil De optage mig i Kirken?« Jeg spurgte: »Hvor-

for?« »Fordi jeg nu er klar over, at den anglikanske Kirke ikke har Ben at staa paa.« Jeg sagde: »Men hvorfor mener De, at den katolske Kirke har det?« Han spurgte: »Vil De ikke optage mig?« Jeg svarede »Nej« og tilføjede: »I hvert Fald ikke før De finder en bedre Grund til at anse den katolske Kirke for at være den sande, end den Grund at den anglikanske Kirke ikke er det.« Jeg tror, han brugte endnu to Aar til at tænke over det, og saa blev han Katolik og Præst. Dette staar vist altsammen at læse i hans »Aandelige Æneide«, saa jeg røber ikke fortrolige Sager. Han sagde, at dette Afslag havde styrket ham mere end han dengang troede han behøvede.

En af de store Stridsmænd

Der var en vis Kannik Knox-Little, som man (temmelig uretfærdigt) sagde om, at han var »Vox et praeterea little...« (en Røst og forøvrigt lidet). De, som med overordentlig Fryd lyttede til Ronald Knox, opdagede nu pludselig, at han ikke blot var noget mere end en »vox«, men særdeles meget mere: han *sagde* altid noget, og dette noget var *meget*. Dette irriterede hans Læsere. »Ronnie er ved at blive alvorlig,« klagede de. Naa ja, som katolsk Præst og Forfatter burde man vel være det. Jeg er to Gange blevet — tør jeg sige: skældt ud for — at have talt her om G. K. Chesterton paa »alt for filosofisk en Maade«. »Vi ventede at høre om Fader Brown-Detektivhistorier« (Jeg kan trøste Dem med, at de kan selv læse Fader Brown, alias Mgr. O'Connor, og hans Erindringer om Chesterton). Men Chesterton var blevet desperat, hvis De ikke havde set, at han *mente* noget, og noget meget dybt, ogsaa i sine Detektivhistorier. »Jeg bry-

der mig ikke et Fnug om mine Bøger,« sagde han, »men jeg bryder mig lidenskabeligt om mine Meninger.«

Det er dette, der har gjort mig lidt nervøs angaaende Grunden *hvorfor* Folk her i Landet læser Robert Hugh Benson saa begærligt... Er det bare fordi han skrev spændende Historier? Han havde ikke en Brøkdal af hverken Chestertons eller Knox' intellektuelle Styrke, men ogsaa han *mente* lidenskabeligt at fremføre en alt-betydende Sandhed gennem sine Romaner. Jeg er bange for, at Benson maaske tildækkede sine »Sandheder« med alt for overdaadig en Romantik, Chesterton med alt for støjende en Overdaadighed af det, vi kalder Paradoxer (han gjorde det ikke) og Epigrammer, og Knox med alt for straalende en Glans af forfinet Ironi eller aabenlys Spot. Men naar jeg her har nævnt Mgr. Knox (nu er han Monsignore), saa er det, fordi han vel ikke er Lægmand, men skriver paa Lægmandsvis, naar han vil, og altid paa sin egen Vis og uden en eneste Linie »Jargon«.

Det særlige ved Knox er maaske dette: Han er højt dannet lige til Fingerspidserne, meget præget af Eton og Balliol, tilsyneladende genert, undskyldende, den charmerende-lærde halvt oxfordagtige Akademiker, halvt *abbé-de-salon*, men pludselig viser han, at han forstaar »Manden paa Bussen«, »Manden bag Avisen«, Manden i Biografen, Leverandøren af Tankeliv for Millionærerne og kender ham ind og ud. Og med lynsnart Svar, Toledoklinge-Logik og af og til kølle massiv Imødegaaelse flænger, brænder og eksploderer han den afskyelige »Ny-Religiøsitet« fra de »u-dogmatiske« engelske (eller amerikanske) Orakler. Læs »Caliban in Grub Street« og »Broadcast Minds«.

Pressen og Religionen

Nu føler jeg en vis Vanskelighed. Jeg vilde gerne vide, men kan ikke rigtigt forvisse mig om, hvorvidt der i Danmark er noget, der svarer til et vist For-

hold ved vor »religiøse« Mentalitet i England. De fleste Englændere har en Religion, skønt den efter nogle Slægtleds religionsfattig Opdragelse er ved at forsvinde. Der er ringe eller slet ingen Ateisme selv blandt dem, der tror, at det de mener, er Ateisme og en Bestanddel af det, de tror er Kommunisme. Men lad det være, hvad det være vil. Denne »Alle Folks Religion« er fuldstændig uklar, undtagen at den ynder at kalde sig frigjort for alle »Former« for Religion. Dens eneste Dogme, der gentages indtil Hæshed som et Papegøjeskrig, er det, at der ingen Dogmer er.

Men jeg tror, at det er en engelsk Specialitet med vore stadig tilbagevendende Bølger af »Interesse for Religionen«. Disse Bølger bliver øjeblikkelig observeret af det billige (d.v.s. Søndags) Pressen og udnyttet af den. De maa være klar over, at jeg ikke anser dette for at være noget godt. Det er maaske muligt, at det er et godt Symptom, naar Publikum faar »Interesse for« noget aandeligt, men det er ilde, naar Pressen over det hjælpeløse og lettroende Publikum slipper en Masse uansvarlige Skriverier løs, som er produceret af Folk, der maaske har et Navn som Forfattere, Kemikere, Filmsstjerner, professionelle Politikere, Boksere eller Spiritister. Det hjælper ikke, naar Betty Læbestift, hidtil kendt som Stjerne i erotiske Films, bliver specielt fotograferet, mens hun poserer hensat til en anden Verden, og erklærer, at hun »altid har følt, at der maa være Noget Hinsidigt«, eller naar mere filosofiske Damer og Herrer saasom Arnold Bennett, H. G. Wells, Rebecca West og Hugh Walpole siger, at de ikke tror paa de »gamle, længst forladte Gudsbeviser«, men har haft en personlig Intuition af hin »Ufattelige Anden«, hvori alle Gaader vil finde deres Løsning.

Den alvorlige Presse

Naturligvis er den Slags Enquêteur Journalistikens værste

Dynd-Kloaker, og jeg haaber ikke, De her i Landet lider af Stanken. Maaske De heller ikke har længe fortsatte Brevskifter i Deres Aviser angaaende religiøse Emner, saasom Evangeliernes Troværdighed, Opstandelsen, Bønnens Nytte, Selvmordets moralske Bedømmelse, seksuel Selvbeherskelse i Ungdommen, Straf, Helvede, Troshelbredelser og Mirakler. Jeg synes ikke, jeg bemærker det i Deres Blade, som vel ogsaa er knapt nok store til

Fader Knox discuterer
(Omslagstegning til „Broadcaſt minds“)

at have Plads. Og findes der her et betydeligt Antal Tidsskrifter (formodentlig til en Pris af 3—5 Kr.), som ikke henvender sig til Ekspertter, men til de nogenlunde velinformerede med vide Interessfelder? Altsaa saadanne som f. Eks. »Revue des Deux Mondes« eller »Edinburgh Review«; eller saadanne Ugeblade som »Spectator«. Den Slags Tidsskrifter, som indeholder virkelig alvorlige Artikler om alle Slags Emner, inklusive religiøse, og til megal fornuftig og ogsaa slaaende Korrespondance om et eller andet aandeligt Emne.

Jeg synes, det er et Tegn paa Sundhed, naar den Slags findes. Det generede mig særdeles at opdage, at de ikke havde noget saadant i Australien eller Sydafrika. Det vilde sige, at Folk de Steder nok gik i Skole og i Sydafrika tilmed paa Universi-

tet (skønt Sydafrikaneren som Regel nøjedes med en taabelig Eksamen, der blev kaldt Immatrikulation, og som de tillagde en næsten mystisk Værdi — den havde bestemt heller ikke anden; men at være immatrikuleret var en ekstra Kvalitet, naar man ønskede at gifte sig... jeg kommer til at tænke paa den Hindu, som med Stolthed beskrev sig selv som »dumpet Magister«); naa, men det vilde altsaa sige, at en Mand (eller ung Pige) anlagde et rent professionelt Syn paa Opdragelsen (man lærte det, som kunde hjælpe en i ens Fag og hjælpe til at tjene Penge), men iøvrigt ikke havde andre Interesser, undtagen nok politiske Interesser, der var hadske i samme Grad, hvori de var uvidende. Saadan var Sydafrikaneren alt for ofte, og naturligvis følte han ikke Behov for nogen Organer for almen eller intelligent Information.

Mgr. Knox' Forfatterskab

Men altsaa: Mgr. Knox kan skrive noget, der betager de højest dannede — eller gør dem rasende. Hans Bog: »Let Dons Delight« (d.v.s. »Lad Professorer holde« — De kender maaske det gamle Vers »Let dogs delight to bark and bite, it is their nature to...« »Lad Hunde holde af at gø og bide, det er jo deres Natur«) gjorde Oxford aldeles ophidset, saa fuldent var den skrevet i »Oxfordstil«. Den indeholdt Scener af Oxfordlivet, lige fra Reformationstiden til vore Dage, udtrykt *nøjagtigt* i det Engelsk, der kendetegnede hver af de forskellige Generationer, og afslørende »Oxfordtankens« fatale Bevægelse fra Reformations-Forvirringen til Nutidens Skepsis og Kynisme.

Han skriver ogsaa Detektivhistorier — for subtile efter min Smag. Han skriver »Landsteds Konversationer«, som jeg synes trænger mere *menneskeligt* ind gennem de forskellige Tankeverdener end selve Platons Dialoger, der for meget bestræbte sig for at gennentrænge *Idéer*, ikke med at forstaa Personer. Men det, han er ypperligst til (naar

han vil være det; han maa være virkelig vred, før han vil det), er den fuldstændige Pulverisering af de skrækkeligt populære, afskyeligt indbildske Forfattere i de nævnte Enquêter eller Korrespondancer eller Artikelsierier. Naar han har gjort op med dem, er den almindelige Læser ganske ude af Stand til længere at tro paa dem — selv om end ikke Mgr. Knox vil kunne faa dem til at høre op med at tro paa sig selv.

Kun Lægfolket kan

Nu kan jeg ikke tro, at Mylderet af unge danske Mænd og Kvinder, som jeg ser paa Gaderne, hverken er 1. inderligt overbeviste om Sandheden af de lutherske Dogmer og barskt bestræbte paa at overholde de ti Bud, eller 2. alvorligt søgende

paa at »genudtrykke« Trosbekendelse og Lov »i den moderne Bevidstheds Udtryk, eller 3. har deres Sjæle lukket og laaset for aandelige eller moralske Indtryk af enhver Art.

Hvem taler til dem? Ikke den katolske Præst. Han træffer kun en blandt tusinde, og han vil altid lyde »officiel«, som om han kun siger, hvad han skal sige. Nuvel da, saa maa det være den intelligente katolske Lægmand og Kvinde, der er forstaaende nok til at kende »Verden« indefra, alvorlig nok til at gøre sig Umage og lære, beskeden nok til at ønske at blive belært, kristuslignende nok til at ville hjælpe — ja, frelse — sine Medmennesker. Som Del af sit Studium gør han vel i at tage disse to meget menneskelige Forfattere, Arnold Lunn og Ronald Knox.

C. C. Martindale S. J.

Et Par Ord om

ØM KLOSTER

Neden for gengives et Afsnit af C. M. Smidt og Kr. Isager's udmærkede lille Skrift: ØM KLOSTER, *cara insula*. Vejledning ved Besøg i Ruinerne. Heftet er udgivet af *Historisk Samfund for Aarhus Stift*, der er Ejer af Øm Klosters Tomt, og som i Samarbejde med Nationalmuseet har fremdraget Klostrets Fundamenter og indrammet dem med en Ruinpark. Samfundet har i Aarenes Løb bragt store økonomiske Ofre for at bevare dette historisk saa interessante og værdifulde Monument fra den danske Midalder.

Naar Øm Kloster, der paa Latin kaldes »*cara insula*«, den kære Ø, har vundet saa stort et Navn blandt de danske Kløstre, er det, fordi vi fra dette Munke-samfund har bevaret et betydeligt Brudstykke af en Klosterkrønike, der skildrer Klostrets Anlæg og Flytning, dets Opkomst og Blomstring og dets Kamp for at hævde sig. Den giver en smuk Skildring af Klostrets Velgører, Aarhusbispen Svend, som blev begravet foran Højaltret i Øm 1191. — Foruden livfulde Karakteristiker af de forskellige Abbeder, blandt dem Gunner, som blev Biskop i Vi-

borg 1222, træffer vi en Skildring af Klostrets Forhold til tre senere Aarhusbisper, den venligtsindede Peder Elafsøn, der begravdes i Kirken i Øm, og de to fjendtlige: Peder Ugotsøn og Biskop Tyge, der — navnlig den sidste — førte en bitter Strid med Brødrene i Øm.

Af særlig Betydning er det, at Krøniken gentagne Gange omtaler Bygningerne, baade Kirken og Klosteret. Vi faar herved en værdifuld Støtte til Forstaaelse af de Bygningsrester, som Udgravningerne har bragt for Dagen.

Midt mellem de to Søer lig-

ger Landsbyen Emborg. Nord og Nordøst for Byen strækker Mose- og Engdrag sig ud til Gudensø. Omtrent halvandet Hundred Meter Vest for Emborg hæver det jævne Terræn sig ret brat til et Højdedrag, en Aas, der løber i Retning Nord—Syd, og som svagt skraanende falder mod Vest imod Gudenaen. Hele dette skraanende Stykke Land, »Emborg Vestermark«, var i ældre Tid dækket af Skov, der har givet Læ for Vestenvinden.

Vi finder i Klosterkrøniken en Beskrivelse af det Sted, Munkene i 1172 valgte for deres Kloster:

»Da de nu havde dvælet en Tid lang paa Øen (Kalvø), plagede af mange Vanskeligheder og Farer — thi Overfarten var saare besværlig, saa at der stundom hengik en Uge, stundom en halv Maaned, hvori ingen kunde komme til eller fra, fordi Uvejrer eller Is hindrede Færdslen, og der ingen Bro kunde bygges — søgte de sig et nyt Sted at flytte hen til, for at blive af med slige Vanskeligheder, og kom saa til en Grund, som hedder Øm, omgivet til alle Sider af Vand og Moser, og fandt dér nær ved Skoven mellem 2 Søer, Gudensø og Mossø, et Sted, som var tæt overgroet med mange Buske, og som tyktes dem at egne sig vel.« — Beskrivelsen af denne Grund imellem Søerne og nær Skoven passer slaaende paa det Sted, hvor den nuværende Landsby ligger. Der kan ikke være Tvivl om, at det i 1172 anlagte Kloster blev bygget netop paa den Grund, der nu er Emborg Bys.

Lidt Vest for Klostret gravede Munkene gennem det lave Land en Grav, der skulde føre Vandet fra den højere liggende Mossø ind til Klostret (til Møllebrug) og videre ud i Gudensø. Denne Grav kan endnu tydeligt spores som en Sænkning (i Retning omtrent Nord—Syd) umiddelbart langs Byens Vestside. Langs Klostrets Østside gravede de en lignende Grav; den gaar tværs igennem Landsbyen. Og disse to Grave hegner i Øst og Vest det egentlige Kloster. Godt en Kilometer østligere gravede man endnu en Grav fra Sø til Sø, om-

trent parallel med de to nævnte. Arealet mellem Søerne (i Nord og Syd), den vestre og den yderste østre Grav var altsaa en Ø, godt en Kvadratkilometer stor.

Udsigt over Kirkens vestre Parti.
I Baggrunden Mossø.

— Den lange snorlige, yderste østre Grav, »Munkekanalen«, som den gerne kaldes, er endnu bevaret; blot et Stykke af den, omtrent en Sjettedel, er for faa Aar siden tilkastet.

Efter Krøniken havde den Klosterkirke, man byggede her i Slutningen af det 12te Aarh., et højt Taarn. Man har altsaa i Øm — som enkelte andre Steder fjernt fra Cisterciensernes Moderland — ikke været bange for paa dette Punkt at trodse Ordensreglerne.

Noget op i 13de Aarhundrede maa Kirken og Klosteret imidlertid være blevet for smaa til det hastigt voksende Munkesamfund. Og i Tolvhundredeogfyrrerne og Halvtredserne opfører man et nyt Kloster og en ny Kirke. Ogsaa den nye Kirke meddeles at have haft Taarn.

I December 1256 flyttede Brødrene over i den nye Klosterbygning, hvor der bl. a. var indrettet en ny Forsamlingsaal, »Kapitelsaal«, til dem og en Sovesaal, »Dormitorium«, mens Sovesalen i den ældre Klosterbygning nu indrettedes til Spisesaal, »Refectorium« for alle Munkene. Alle Helgens Aften (31. Oktober) 1257 førtes i højtidelig Procession alle den gamle Kirkes Relikvier og hellige Kar over i den nye Kirke, der modtog sin Indvielse.

Klosterkrøniken beretter herom: »I Aaret 1257 efter at Herren blev Kød, paa Allehelgens Aften ved Kvældsmesstid, gik

vi saa i Optog, med Kors, Lys og Røgelseskar forrest i Toget, som Skik er, og bragte alle Helgenlevningerne ud af den gamle Kirke og førte dem med al sømelig Hæder over til den nye under Munkenes Frydeskrig og Jubelraab«.

Nogle af det ældre Anlægs Bygninger gik altsaa over i det nye, andre maa være bleven nedbrudte, saaledes utvivlsomt den gamle Kirke. Da det imidlertid synes, at det ældste Kirke- og Klosteranlæg har ligget Øst for det senere, er det ikke usandsynligt, at Dele af den ældste Klosterkirkes Vestparti kan være benyttede i den nye Kirke; ialtfald var det ikke urimeligt, om man havde benyttet nogle af Fundamenterne.

Bindeledet

imellem os og den danske Kato-
licismes Repræsentant udadtil!

*

„Jeg forventer - udtaler Biskop Suhr bl. a. - at alle vil bestræbe sig for at skaffe Ugebladet den videst mulige Udbredelse“.

*

Er De ikke Abonnent, da tegn et Abonnement, og Er De Abonnent, da skaf en ny Abonnent paa

Katolsk Ugeblad

Danske Katolikkens Blad

Abonnement
kan tegnes gennem
Postvæsenet

Stævnet i Øm Klosterruin

Søndag den 13. Juli

PROGRAM:

Den hellige Messe læses i Klosterruinen foran det Sted, hvor Højalteret har staaet: Kl. 7,30 og Kl. 8,30.

Biskop Theodor Suhr læser Prælatmessen: Kl. 10,30.

Efter Messen Frokostpause og Lejlighed til at se de udgravede Ruiner. Der bliver Lejlighed til at drikke Kaffe i det lille Konditori efter Messerne. Kaffen koster 1.— Kr..

Det tilraades meget at medbringe Madpakke.

Om Eftermiddagen Møde med Tale af Pastor Kjeld Geertz-Hansen: „Danmark i 1000 Aar“.

Togtider i Forbindelse med Stævnet.

Udrejse.		Hjemrejse.
Fra Fredericia	Kl. 6.00	Fra Ry:
Fra Vejle	Kl. 6.46	Kl. 18.50 til Skanderborg.
Fra Horsens	Kl. 7.46	Kl. 19.10 i Skanderborg.
Fra Skanderborg	Kl. 9.20	Kl. 19.54 i Aarhus.
I Ry	Kl. 9.38	Kl. 20.28 i Horsens.
Fra Silkeborg	Kl. 7.20	Kl. 21.24 i Vejle.
I Ry	Kl. 7.50	Kl. 22.11 i Fredericia.
Fra Aarhus	Kl. 8.30	Til Silkeborg .....
Fra Randers	Kl. 6.07	I Silkeborg .....
		Kl. 20.18
		Kl. 20.49

Deltagerne køber en Søndagsbillet til Ry Station, og det er den største Moderation, de kan opnaa.

Den knuste Lut

I et lille Hus ved Fæstningsvolden i Ingolstadt ved Donau knælede en Aften i Maj Maaned 1624 Far, Mor og deres fire Børn foran Krucifixet. Den ældste Datter var voksen og meget smuk; hun syntes den Aften at gaa særlig stærkt op i Bønnen, den gamle Torsdagsbøn om Vor Frelsers Dødsangst i Gethsemane, som hendes tolvaarige Broder bad for. Efter hvert Afsnit af Bønnen bad de alle andægtigt et Fader vor; og da Aftenbønnen var forbi, gik de hurtigt til Ro.

Udenfor straaede Maanen over den gamle By. Det var en dejlig Foraarsnat, og alle de blomstrende Frugttræer stod lysende i Maaneskæret og udsendte en sød Duft.

Da Klokkeren slog elleve, gik en mørk Skikkelse hen imod det lille Hus ved Voldgraven. Da han kom frem i Maanelyset, kunde man se, det var en Student, med en kort Kappe over Skulderen og Kaarde ved Siden. Han skjulte sig imellem nogle tætte Buske, og snart lød derfra lette Lut-Akkorder. Det var en Mesterhaand, som greb i Strengene; og nu hævede en smuk, ren Stemme sig i en Kærligheds-sang, mens Strengespillet blev stærkere — som for at vække den, hvem Sangen gjaldt.

Men intet rørte sig i Huset; der blev ikke tændt Lys noget Sted, ingen Skikkelse traadte hen til Vinduet, ingen Haand vinkede hilsende og takkende.

Sangeren tabte dog ikke Modet; han prælugerede igen og sang atter, mens Floden brusede, Blomsterne duftede, og Maanen sendte sit hvide Lys over Bjerg og Dal. Kirkens Ur slog Midnatsslag, og endnu en halv Time gik. Men Sangeren var stadig alene, Huset var lige mørkt; forgæves havde han vaaget og sunget.

Men — hvad var det?

Deroppe over den stejle Gyde ragede en gammel Kirke op ved Siden af et Kloster, halvt skjult mellem Buske og Træer.

Kirkens Vinduer var oplyste; og ud fra den lød i den stille Midnatstime vidunderlige Toner. Først Orgelspil, alvorligt, fredfyldt; og saa begyndte et Kor af Kvindestemmer at synge Guds Pris. Klosters fromme Søstre sang Laudes, og Koret lød uendelig skønt i den stille Nat.

Studenten lyttede. Længe blev han staaende ubevægelig. Saa talte han halvhøjt til sig selv: »Vor Gøren og Laden ved Midnatstid er sandelig højest forskellig, fromme Søstre! I gaar til Kirken, og jeg paa Gaden. I synger Guds Pris, og jeg Verdens. I bliver bønært og synger jer Guds Fred til; men ingen bryder sig om mig, og i Morgen staar jeg der til Spot og Spe —«

Med Lut'en i Haanden gik han over den aabne Plads og op ad det snævre Stræde, som førte til Klosteret. Endelig stod han foran Kirken. Bestandig skønnere klang Koret ud i den klare Majnat, bestandig mere betaget lyttede Studenten; og da Sangen forlængst var forstummet, stod han stadig lænet op ad Klostermuren.

Endelig hævede han Hovedet — og hans Blik faldt paa et Billede i Kirkemuren, som nu var fuldt belyst af Maanen. Det var udhugget i Sandsten; man saa Oliebjerget, med Frelseren knælende ved Klippen og Disciplene sovende lidt derfra; ved saa mange gamle Kirker findes saa-

dan et Billede, der vidner om de troendes Andagt til Jesu Dødsangst i Oliehaven. Underneden stod med store Bogstaver: »Vaag og bed med mig.«

»Ja, vaaget har jeg, — men ikke for at bede — og ikke med Kristus,« tænkte Studenten.

Længe blev han staaende. For hans indre Blik steg hele hans Liv frem: Barndommens Uskyld, den første Ungdomstids Fromhed, det sidste Aars Løsslupenhed. Midtpunktet deri havde hans Strengespil og Sang været. Han blev beundret som Digter og Sanger, og hans Kammerater spaaede, at han vilde blive en stor, ja verdensberømt Digter. Det havde bragt ham paa Afveje.

Saadan havde hans Liv været. Men nu maatte han træffe en Afgørelse for Fremtiden: Han maatte leve enten for Verden eller for Evigheden, for sig selv og sin egen Berømmelse eller for Gud; nu maatte han vælge.

Paany faldt hans Blik paa den bedende Frelser i Oliehaven. I Maanelyset syntes Skikkelsen at bevæge sig, og Ordene paa Stenen var som levende: »Vaag og bed med mig.«

Studenten rettede sig. Med en hurtig Bevægelse løftede han Lutten højt i Luften — og slog den saa med al sin Kraft mod Muren. Strengene klang for sidste Gang — saa laa Instrumentet i Stumper og Stykker for hans Fødder. Men han gik rask derfra; og hjemme i sin Stue knælede han længe og hviskede et højtideligt Løfte frem for sig.

Nationernes Frelse opnaas ikke ved ydre Midler, ikke ved Sværdet, som kan tvinge Fredsbetingelser igennem, men ikke kan skabe den virkelige Fred. Den Kraft, der skal forny Jordens Aasyn, maa komme indefra, fra Aanden.

PIUS XII I „SUMMI PONTIFICATUS“

Næste Morgen var han i Kirken ganske tidligt. Og en Maaned efter forlod han Byen uden at sige nogen, hvor han rejste hen. Men hvis nogen af hans Venner den første Juli havde set den unge Mand, som da traadte ind i Jesuiterordenens Noviciat i Landsberg, vilde de have genkendt ham.

I 1633 modtog han Præstevielsen; to Aar efter blev han Professor i Ingolstadt, og Studenter strømmede til fra alle Egne for at høre ham. Senere blev han Hofprædikant i München, og han talte til denne Verdens store som den, der har Myndighed.

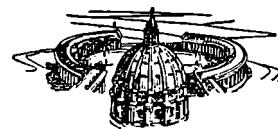
Strengespillet havde han opgivet. Men Digter af Guds Naade var han. I uforlignelige latinske Digte forherligede han Religionens Sandheder, Moralens evige

Grundsætninger, sit Fædreland og dets Helte. Men de skønneste af hans Digte var helliget Guds Moder.

Digteren Jakob Balde — saadan hed han nemlig — var paa Tredivaarskrigens Tid (han levede fra 1603 til 1668) en Digter, en Videnskabsmand, en Præst, en Raadgiver for Fyrster, som ikke blot hans eget Land, men ogsaa Frankrig, Holland, Ungarn og Polen talte om, og som var æret af de tyske Protestanter, skønt han var Jesuit. Da Pave Alexander III sendte ham en Guldmedaille som Belønning for hans Digtning, hængte han den op ved Guds Moders Alter i Domkirken i Neuburg.

I et af sine Digte har han skildret hin Majnats Oplevelse, som førte ham »ind i den hellige Kirkes sikre Hjem«.

Fra Tysk.

URBI ET ORBI

Telegrammer fra hele Jorden vidner om den Interesse, med hvilken der lyttes til Kristi Stedfortræders Stemme i Radio. Den hellige Faders Tale paa Apostelfyrsternes Fest er blevet yderst velvilligt modtaget overalt, og den amerikanske Presse finder beundrende og anerkendende Ord om Pius XII baade som Pave, Statsmand og som Menneske.

I Retorillo ved Santander i Spanien har man under Udgravningsarbejder fundet Dele af den gamle Romerby Juliobriga. Samme Sted er man stødt paa Fundamenterne til en gammel, kristen Basilika med Rester af ældgamle Mosaikker samt kirkelige Brugsgenstande.

I St. Paul, Minnesota, afholdtes i Slutningen af Juni de amerikanske Katolikkers 11. eukaristiske Kongres. Deltagelsen overskred de dristigste Forventninger og der havde indfundet sig Deltagere baade fra Mexico og Canada. Kongressen afsluttedes med en Tale af den hellige Fader om Eukaristien som Enighedens Sakramente. I Talen, der overførtes via Vatikanets Kortbølgesender, opfordrede Paven bl. a. de amerikanske Katolikker til at skønne paa, at de »lever i et Land, hvor Troens Frihed er stor«, men af den Grund ikke glemme, at de tilhører den samme Kirke, der lider Forfølgelse andre Steder. I Kirkens Historie har gode Tider altid vekslet med onde, men Kirken gik ikke under, den lever stadig. Til Slut meddelte den hellige Fader Kongresdeltagerne den pavelige Velsignelse.

Efter hvad »Brüsseler-Zeitung« meddeler, har hidindtil 17 katolske Ordenssøstre faaet tilkendt en høj belgisk Udmærkelse for deres Fortjenester som Sygeplejersker under Krigen.

Kapitler om Fadervor XVIII

TIL OS KOMME DIT RIGE

Første Artikel

I det Øjeblik, vor guddommelige Frelser sagde de Ord: »Til os komme dit Rige«, rørte han ved en Streng i sine Tilhøreres Hjerte, der mange Gange før havde tonet og fyldt dem med den inderligste Glæde. Straks hans første Tale havde jo behandlet det Emne: »Himmeriget er nær«, og hele hans Undervisning var ikke andet end en Uddybelse af samme. Alle, der lyttede til hans Ord, var overbeviste om, at de nøje vidste, hvad han mente med »Riget«. Det var jo det, Profeterne havde forudforkyndt, og som hele det israelitiske Folk ventede paa. Hver Gang Ordet »Guds Rige« eller »Himmerige« faldt, blev derfor Drømme levende, som man i Aarhundreder havde drømt i Israel, og aldrig glemte Forhaabninger om stor jordisk Lykke virkede som en Ildebrand i Hjertene og fik Magt over dem. Det var den almindelige Opfattelse,

at det drejede sig om en gylden Tidsalder, som Fremtiden gemte i sit Skød, og som skulde tage sin Begyndelse, saa snart den lovede Messias kom. Saa grundigt blev Profeterne misforstaaet, fordi de talte om aandelige Goder i Lignelser og jordiske Billeder! En god Illustration og et Sidestykke til Jødernes fantastiske Skriftfortolkning har vi i det, vi oplever i vor egen Tid. Der er jo Folk, der ud fra 20. Kapitel i Johannes' Aabenbaring regner ud, at efter den nuværende Krig begynder det 1000-aarige Fredsrige. I Lighed med de gamle Jøder tager de et Billede, der skulde antyde en aandelig Virkelighed, for selve den Virkelighed, som er forudsagt.

Det er givet, at vor Frelser ikke tænkte paa den Slags, da han lærte os at bede: »Komme dit Rige«. Men hvad var det saa, han ønskede, at vi skulde bøn-falde Gud om? Ja, det er jo det,

(Fortsættes Side 442)

FRA KI TIL

Fra Thorshavn fører Væjen ad smalle Stier til Kirkebø, de gamle færørske Biskoppers Residens, hvor der eksisterede en Skole, der var berømt i hele Norden.

I et gammelt irsk Haandskrift, forfattet af Munken Dicuilus i Aaret 825, fortælles om nogle Øer med »utallige Faar og mange Arter af Søfugle« i de nordlige Egne af det britiske Hav, to Døgns Sejlads fra Orkneyøerne og Shetland. Der er saa meget mere Grund til at tro paa, at det er *Færøerne*, dette gamle irske Skrift sigter til, som den Omstændighed, at man paa Øerne endnu støder paa Stednavne af keltisk Oprindelse. Disse fjerne Øer havde — ifølge Dicuilus — i de sidste hundrede Aar været beboet af irske Munke, men deres Missionsvirksomhed fik en brat Afslutning ved de normanniske Vikingers Erobringstogter omkring 800. Omkring Aar 1000 kristnedes Færingerne af Høvdingen Sigmund Brestisson, sendt af Hellig Olav, og i 1160'erne oprettedes den første Bispestol i Kirkebø (Kirkjubøur) paa Strømø; til Stiftet knyttedes en Præsteskole, der skulde faa stor Betydning for det færøske Samfund, bl. a. voksede Sverre — der blev Konge i Norge og Stamfader for den norske Kongeslægt — op her og fik sin Uddannelse hos Biskop Róar i Kirkebø.

*Nogle Træk af
Kirkens Historie
paa Færøerne*

▲ Ruinerne af fordums Herlighed: den gamle Domkirke i Kirkebø rejst i 13. Aarhundrede

← Et karakteristisk Færølandskab

*Midt ude i
det stormfulde Atlanterhav
ligger Danmarks nordligste
Missionsstation*

▲ Portal fra
Υ Husene i
fæstningsagti
bare Bispers

KEBØ

HORSHAVN

at man kan danne sig et Billede af deres arkitektoniske Rigdom og fastslaa, at deres Ornamentik peger hen paa de gotiske Kirker i Irland og England.

*

Med Reformationen opløstes Bispesædet i Kirkebø og Præstesko-

gotiske Bispegaard
er endnu paa de
vinger fra de strid-

Det er ellers kun meget sparsomme Oplysninger, der forefindes om Færøernes Historie gennem hele Middelalderen. Den færøske Bisperække kender man imidlertid, dels fra Pavebullaer, dels fra islandske Annaler. I denne Række indtager Biskop Erland (1269—1308) en fremtrædende Plads; hans Navn er knyttet til Opførelsen af den ufuldendte gotiske Domkirke, hvis Ruiner staar den Dag i Dag i Kirkebø, det skønneste og interessanteste Fortidsminde paa Øerne. Hvor medtaget Domkirkeruinens Ornamentier end er af Vind og Vejr, er de dog tilstrækkelig tydelige til,

↑ Det indre af Vor Frue Kirke

↑ Den ny katolske Kirke i Thorshavn: Vor Frue Kirke, opført i 1933. Bag Kirken ses Søstrenes Skole og Børnehjem

len lukkedes, hvilket betød et stort Tab for Færingerne, idet en Institution af national Betydning, et nordisk Kulturcentrum hermed forsvandt. I tre Aarhundreder laa de ensomme Klippeøer ude i Atlanterhavet som glemt og forladt af Kristi Kirke. I 1857 bosatte to Missionærer sig paa Færøerne og man rejste en lille Trækirke i Thorshavn. Tretten Aars møjsommeligt Slid førte dog ikke til Resultater, og Forsøget blev opgivet. Endnu et senere Forsøg maatte opgives,

Tekst: Jøbe
Fotos: Universa (4)
Arkiv (4)

➤ Den ny Præstegaard i Thorshavn

og Præfekt Grüder — under hvem Missionen sorterede — ophævede med den hellige Stols Billigelse Missionen paa Færøerne.

I 1931 foranledigede Kardinal van Rossum imidlertid, at der blev sendt to Præster og nogle Franciskanerinder til Thorshavn, og denne Gang lykkedes det at finde Fodfæste. Et lille Kapel blev i 1933 til en smuk ny Kirke, indviet til Vår Frue, og i 1934 oprettedes Færøerne som et selvstændigt Sogn. Menigheden tæller nu et halvt Hundrede Medlemmer, hovedsageligt Konvertitter, og saavel Søstrenes Skole, der rejstes Side om Side med den ny Kirke, som deres Børnehave og Husholdningsskole nyder Anseelse blandt Befolkningen. En væsentlig Faktor i Arbejdet paa Færøerne er Udsendelsen af et lille

Maanedsskrift »Sinoppskornid«, der baade sættes og trykkes af Søstrene og som udsendes til alle Hjem paa Færøerne, og der ved bidrager til at rydde af Vejen de Fordomme mod Kirken, som tidligere gjorde sig saa stærkt gældende blandt Øernes Befolkning.

*

I Aarene indtil 1940 er Arbejdet paa Færøerne gaaet støt og roligt fremad. De verdenspolitiske Forhold har bevirket, at vi hernede i Danmark i Øjeblikket er uden Forbindelse med vor nordligste Missionsstation, men vi har god Grund til at formode, at Arbejdet fortsætter uhindret af Forholdene, og at man i Thorshavn med samme Forventning som vi imødeser den Dag, da Forbindelsen med Vikariatet altes kan genoprettes.

Til os komme dit Rige (fortsat fra Side 439)

der trænger til en nærmere Forklaring, fordi det ikke er saadan lige til. Men før vi indlader os paa Enkeltheder, forsøger vi saa kort som muligt at skitsere det storslaaede og vidtfavnende Indhold af de tre korte Ord: »Dit Rige komme«. Det hele gaar ud paa, at det, vi udtaler i den første Bøn: »Helliget vorde dit Navn«, ikke blot skulde udføres af de enkelte Mennesker hver for sig, men ogsaa i Fællesskab, i Samfundsform, af Guds Ejendomsfolk, af et umaadelig stort Rige, der omfatter alle Lande og Tider. Det er ikke et Rige af den gængse Art, men er bygget op med guddommelige Kræfter, der gør det til et overnaturligt Rige, skønt det her paa Jorden har en synlig Form.

Dette Rige skal for det første ikke saa meget forstaas som et Land eller et Omraade, men som Guds Herredømme over vort og alle Menneskers Hjerter, ved at Guds aabenbarede Sandhed behersker vor Forstand og Guds Kærlighed og Naade underlægger sig vore Hjerter, saaledes at

Gud ligesom troner og hersker som Konge i vort Indre. Syndens Mørke og Vederstyggelighed skal ud, Sandhedens Lys og Naadens Kraft og Skønhed skal ind! Dette er det fundamentale Moment i Guds Plan.

Riget er for det andet Guds og Kristi Kirke paa Jorden, det store Samfund, som ifølge Herrens Befaling (Mt. 28, 19 f.) skal omfatte alle Folkeslag paa Jorden. Denne Kirke skal vinde frem og føre stadig flere Mennesker og Nationer til Kristus og stille dem under hans kongelige Scepter, saaledes at Guds hellige Lov bliver Grundvolden i det menneskelige Samfundsliv og bærer og besjæler Retsordenen og Retsplejen i de enkelte Lande, nedkalder Guds Velsignelse over det borgerlige Samfund og gør det frugtbart i alt godt.

Riget er for det tredje Himlen, den hellige By, det ny Jerusalem, som Apostlen Johannes saa (Aab. 21, 2 ff.), og som vi ønsker, skulde dale ned og optage alle Mennesker i sine lykkelige Mure. Det er nemlig Ri-

gets endelige Form, der fremkommer som Resultat af Kirkens Arbejde og Naadens Virken i Sjælene i deres jordiske Tid.

Det var nu Herrens Tanker, og dette skulde være vore Ønsker. Hvis vi for Alvor vil bidrage noget til Rigets Oprettelse, saa nøjes vi ikke med af fremføre denne Bøn for Gud, men gør en *Indsats for at fremskynde Rigets Komme*. Men hvad kan jeg gøre, eller rettere sagt, hvad skal jeg gøre, er der nogen, der spørger. Jo, meget! Overhold selv for dit eget Vedkommende Kristi Lov til Fuldkommenhed og beskyt og plej i din egen Sjæl det overnaturlige Liv, som du har modtaget i din hellige Daab, og som du stadig skal forøge. Hjælp Kristi Kirke ved din Bøn og dit Arbejde, naar den gør sin Gerning. Du ved jo i hvilke Retninger den er virksom. Alle dens Anstregelser gaar ud paa: 1) at ikke blot hver enkelt for sig, men ogsaa Hjemmene og det store borgerlige Samfund maa leve deres Liv i Overensstemmelse med Guds Lov, som er Vejen til timelig og evig Lykke og Fred; 2) at alle de, som ved Fjendens List er blevet lokket bort fra Kirkens Enhed, maa vende tilbage til den, for at Kristi Bøn om Enhed i Tro og Kærlighed maa blive til Virkelighed; 3) at Evangeliets Lys maa lyse for de Nationer og Stammer, som endnu sidder i Mørke og Dødens Skygge. Det er en Kæmpeopgave, som kun kan løses, naar vi under Guds Velsignelse staar sammen og yder vort bedste.

Saadan forklarer Kirken den anden Bøn i Fadervor. Ud fra dette kan enhver se, at her kendes ikke til Drømmerier; her spildes ingen Tid med Grublerier og Beregninger. Men Tanke, Vilje og Gerning er indstillet paa: ved Anstrengelse, Lidelse og Kærlighed at realisere Guds store Plan og Ønske.

F. K.

---

*Med Gud skal vi øve vældige Ting,
vore Fjender træder han ned!*

109 SALME

Birger (= Børge) Gunnersen

Dette Navn har en god Klang i dansk Kirkehistorie og burde fremhæves langt mere end Tilfældet er. Birger er en Pryd for den Kirke, han tilhørte og som han tjente med Liv og Sjæl. Han var ydmyg, from og beskeden, og dog forstod han at hævde Kirkens Rettigheder. Han og hans samtidige, Odensebispen Jens Andersen Beldenak, tilhørte begge borgerlige Familier, men hvilken Karakterforskel findes der ikke mellem disse to. Den ene stille og dog yderst virksom, den anden stridslysten. De ydre Forhold har præget begge Kirkefyrsterne.

Birger, Degnesønnen fra Lindeberg i Nørre Halland, fik sin Skoleuddannelse i Varberg, Roskilde og Skara og blev Magister ved Universitetet i Greifswalde. Efter sin Hjemkomst beklædte han en Tid Embedet som Forstander af Domskolén i Lund. Hans Dygtighed og livlige Væsen drog snart de andres Opmærksomhed paa ham. Han kom ind i Christian den 1.'s Kancelli, blev 1477 Dronning Dorotheas Kansler, 18 Aar senere Dronning Kristinas, Kannik i Lund, Arkidiakon i Roskilde og 1497 Ærkebiskop i Lund og pavelig Legal. Skønt af jævn Byrd forslod han at optræde med Værdighed og Myndighed, ogsaa overfor Kongen. I Unionskampen stod han trofast ved Kongens Side, ja bandlyste to Gange Sten Sture. Han gav Forskrifter for Præsterne, ordnede Skolevæsenet og understøttede Christian Pedersen ved Udgivelsen af Saxo Grammaticus. Kryptkirken i Lund, hvor han nu hviler, er hans blivende Mindemærke. Han døde 1519.

Havde Kirken haft frie Hænder, og havde Mænd som Birger og Lage Urne kunnet lede Kirken i hele Reformationskampen, var Resultatet blevet et andet.

Intet kendetegner mere Ærkebiskop Birger end hans runderhaandede Stiftelse, »Sanctuarium Birgerianum«, hvoraf Originalen opbevares i den Arnæ

Magnæanske Samling. Det er en smuk Pergamentkodeks paa 78 Blade. Et Par Punkter heraf skal følge her.

»Derfor og for alle fornævnte Artiklers Skyld i Hellig Trefoldigheds Navn funderer og stifter vi med vort hæderlige Lunde Kapitels Vilje og Santykke Jomfru Marias Tider og Vigilias novem lectionum daglig synges skullendes og en daglig læst Vigilias og dertil 4 Aartider udi hvert Aar til evig Tid, som her efter derom ydermere skrevet staar, nedre udi Kraft under høje Kor i fornævnte Lunde Dømkirke. Tiderne med Ottesang, Print, Terz, Sext, Non, Aftensang og Natsang. Og daglig sungén Messe af Vor Frue med 5 Collecter hver Dag..... Aar efter Aar, det ene efter det andet til evig Tid.....

Og skal Jomfru Marias Aftensang begyndes hver Dag nedre i Kraft, efter at »Benedicamus« og »Deo gratias« sunget er oppe i høje Kor efter Kannikernes Aftensang.....

Og straks efter at Aftensangen pro defunctis sungen er, skal begyndes Natsangen de beata Virgine, og straks efter at »Benedicamus« og »Deo gratias« næst efter Natsangen i fornævnte Jomfru Marias Tider sungne er, skal altid straks ringes tre Ring med en liden Klok-

ke og synges »Ave Maria gratia plena dominus tecum«, saa at udi første Ring skal straks synges 6 Ord af »Ave Maria«, som er »Ave Maria gratia plena dominus tecum«, og straks efter det Ord »tecum« sunget er, saa skal straks ringes det første Ring. Og straks udi det Ring skulde atter synges fornævnte 6 Ord af »Ave Maria«, og saa straks atter efter fornævnte Ord »tecum« sunget er, skal klempes eller ringes det andre Ring. Og udi det samme andre Ring skal atter straks begyndes igen »Ave Maria«. Og straks efter at »tecum« sunget er, skal ringes det tredje Ring og synges saa ud til Ende cum Prosa de sancta Anna, sic videlicet: »Ave Maria gratia plena dominus tecum, benedicta tu in mulieribus et benedictus fructus ventris tui, Jesus Christus. Et bene, dicta sit mater tua, sancta Anna, de qua sine macula tua caro processit virginia«. Og naar det Ord »virginia« sunget er hver Dag efter Natsang in perpetuum, da skulde fornævnte perpetui Vicarii med de 4 Degne, store og smaa, stande processionaliter omkring vor Grav.....

Saa nøjagtigt og udførligt som Ringningen behandles hvert enkelt Punkt i hans Stiftelse. Han har vel aldrig tænkt, at denne skulde have en saa kort Levetid. Nu er han sikkert en Forbeder for det Folk, hvis Ærkebiskop han har været.

P. D. Steidl.

Solen gik ned ...

*Solen sank i en guldbræmmed Rift
bag Skoven,
og skrev i sit Kølband en Flammeskrift
foroven.*

*Nu lukker Natten sin Dør om Fryd
og Pine.
Og Hjerterne skurer mod skjulte Spyd
— hver sine.*

-sen.

Liturgisk Kalender

Juli:

13. S. 6. Søndag e. Pinse (673); 2. St. Anacletus ([9]), 3. Om de helliges Forbøn ([120]), 4. Om Fred.
14. M. St. Bonaventura (996); 2. Om Fred.
15. Ti. † St. Henrik, tysk-romersk Kejser (996); 2. Om de helliges Forbøn, 3. Efter frit Valg, 4. Om Fred.
16. O. Vor Frue af Bjerget Karmel (997); 2. Om Fred.
17. T. † St. Alex (1000); 2. Om de helliges Forbøn, 3. Efter frit Valg, 4. Om Fred.
18. F. St. Kamillus af Lellis (1001); 2. St. Symphorosa og hendes syv Sonner, 3. Om Fred.
19. L. St. Vincents af Paul (1002); 2. Om Fred.
20. S. 7. Søndag e. Pinse (677).

Anm. Paa de med † mærkede Dage kan Præsten efter frit Valg læse Sjølemesse og andre Votivmesser, hvorfor man paa disse Dage ikke kan regne med, at de her angivne Messer læses.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Krisne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KJÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.
Dannevirkegade 19, København V, Telefon Eva 25 12 (træffes i Almindelighed bedst Kl. 14-15 og 18-19).

Ekspedition: Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K, Tlf. Palæ 47 77, Kl. 9-18.
Kassererkontor: St. Annæ Plads 28, Postgiro 57042

Announceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

UNGDOMSSTÆVNET

paa Rygaard

Det bliver Søndag d. 24. August — og ikke som meddelt i sidste Nr. Søndag d. 17. — at Ungdomsstævnet afholdes paa Rygaard, Bernstorffsvej 54. Assumptionssøstrene har paany elskværdigst stillet deres store, dejlige Park til Disposition for Ungdommens Sommerstævne —

og vi behøver vel ikke at erindre om de vellykkede Stævner, vi i tidligere Aar har afholdt samme Sted?

Husk nu at notere paa Kalenderen, at det er Søndag d. 24. August, at vi samles paa Rygaard! Nærmere Program vil fremkomme senere.

Redaktionen i Sommerferien

I Juli Maaned maa al Korrespondance vedr. Bladet adresseres til:

„Katolsk Ugeblad“
Bogtrykkeriet „Athene“
Svanemosegaardsvej 4
København V

*

Telefonisk Henvendelse til Redaktionen kan ske til Bladets Telefon: Damsø 1310 Lørdag og Mandag Kl. 17-18.

Sygeforsikr. A/s »BAUTA«

Hovedagentur Vangedevej 218
Tlf. Søborg 3374

Yder god Erstatning, kulant Behandling
lav Præmie. Prospekt tilsendes gratis.
Op ager indtil 75 Aar

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring
Valkendorfsvej 34-36
Tlf. 778 - 728

VALD. FOERSON

AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

Vovemod og Martyrblod

BEGYNDT I NR. 26

Foreløbig maatte de derfor nøjes med at studere den nye Lære og undersøge, hvad den lærte om alle Livets store Problemer. Undersøgelsen lønnede sig. Alt stod klarere og klarere for dem, og lidt efter lidt blev de fuldstændig overbevist om, at denne Lære var sand og ægte. Men dette var ikke nok for dem. Er en Lære sand, maa den kunne bestaa sin Prøve i det praktiske Liv og derved vise sin Berettigelse. De gav sig derfor til at underkaste den nye Lære en anden Prøve, de begyndte at leve efter den.

Nogle Dage efter var Hr. Piek-i paa Vej hjem fra det kongelige Bibliotek. Paa et Gadehjørne fik han Øje paa en gammel, mager, meget forsømt udseende Mand, hvis Ansigt var fuldt af Udslet og Saar. Staklen klamrede sig skælvende til Husmuren og forsøgte Gang paa Gang at rejse sig op, men faldt hver Gang igen om paa Gaden. En endeløs Strøm af Mennesker gik forbi, men ingen bekymrede sig om Manden. Hr. Piek-i følte, at nu var Øjeblikket kommet til at handle efter den nye Lære, og han gjorde derfor noget meget usædvanligt. Han gik hen til den stakkels Mand, hjalp ham paa Benene, og idet han med Møje støttede ham, førte han ham hjem til sit Hus. Tjeneren, som aabnede Døren, blev saa forundret og forskrækket, at han baa-de glemte at træde til Side og at hilse sin Herre.

»Gaa til Side, Tjyo, og hjælp mig at støtte den stakkels Mand; han kan ikke klare sig alene!«

Det var med den største Modvilje, at Tjeneren tog den fremmede Mand under Armen, thi han saa forfærdelig ud og tilhørte oven i Købet de laveste Klasser.

Hr. Piek-i plejede Staklen, som kunde det have været hans egen Fader, og uden at bryde sig om, hvad Byens Folk sagde om ham. Det lykkedes ham at overvinde den Ækelhed, han følte, naar Stanken fra de aabne Saar i Ansigtet slog ham i Møde, ligesom han ogsaa

stiltiende fandt sig i, at den gamle Mand taknemlig greb hans Hænder og kærtegnede dem.

Aldrig tidligere havde han følt en saa stor Glæde som nu. Blot en eneste Gang at made denne hjælpeløse Stakkel forekom ham at være af større Værdi end alle hans Studier.

Saaledes begyndte Hr. Piek-i at efterleve Himmelkongens Lære. Det var et dristigt Skridt, men hans Mod lønnede sig. En inderlig Glæde over denne første kristne Handling fyldte hans Sind, og han var grebet af Storheden i den Tanke, at man i Samfundets udstødte skulde se sine Brødre, og at man skulde gøre godt imod dem for Guds Skyld.

Piek-i fortsatte, som han havde begyndt. Og hver ny god Gerning, han øvede, knyttede ham inderligere til den nye Tro. Men alt dette bragte ham dog ikke den ønskede Vished. Sammen med sine Venner maatte han tilbringe syv lange Aar i Venten og Uvished, thi det havde stadig ikke været muligt for dem at faa undersøgt, om den lille Bogs Lære var sand eller ikke. Men endelig en Dag — i Aaret 1784 — kom Ri, Piek-i's Søn, glædestraalende hjem. Nu havde Himmelkongen til sidst hørt deres Bøn. Ri var af Kongen udvalgt til at deltage i den aarlige Rejse til Peking.

Efter en lang og besværlig Rejse snart over vilde Bjerge og øde Stepper, snart gennem bundløse Moser naaede de koreanske Udsendinge Pekings Porte. Alle blev slaaet med Undren over den gamle Kejserstads Pragt. Det var i Mand-schu-Dynastiets Dage. Over det mægtige kinesiske Rige herskede Kejser Kien-lung — »Himlens Søn«. Uset af Folket og helt afsondret fra Omverdenen levede han i den saakaldte »lukkede By«. Der bag »Herlighedens Port« levede Herskeren over dette vældige Rige, der var større end hele Europa, og hvis Skikke var ældre end de ægyptiske Mumier. Han var saa ophøjet, at selv Rigets fornemste Mænd kun turde betræde Tronens

Trin paa Knæ. Den »lukkede By«, som bag syv Mure sov sin Tornerosesøvn, var en Eventyrverden af Porcelæn, Marmor, Guld, Lak, Purpur og af pragtfuldt Træskærerarbejde og kostbare Tæpper. De koreanske Udsendinge betragtede med Ærefrygt al denne Pragt. Nu var de endelig i Peking, Jordens Midtpunkt og Hjertet i det Rige, hvis Kejser kaldte sig »Jordens Akse«. Hvilken Skønhed rummede denne By ikke! Sommerpaladset ved Lotusblomstdammen, skønne Templer og Klostre, Salen med de fem Hundrede Buddhaer, Ædelstenspagoden og de mange pragtfulde Altre — hvor i Verden fandtes vel en Skønhed som denne. Hvem kunde lade være med at blive overvældet deraf. Undrende betragtede disse Mænd fra det stille, fjerne Korea al denne Pragt.

Der var dog een, som ikke lod sig imponere af alt dette. Vel beundrede han Templernes og Pagodernes Pragt, men han glemte ikke, at de stod der som et Vidnesbyrd om en fuldkommen religiøs Forvirring. Han forstod, at denne By var et Symbol paa hele det mægtige Kejserrige, men bag al Pragten saa han ogsaa Hæsligheden: Hoffolkernes Hyklery, Mandarinernes Grusomhed og Fattigkvarterernes Nød og Elendighed. Sammenlignet med den Sandhed, han søgte, var den gamle Kejserstads Pragt kun Flitterstads. Denne ene, hvis Tanker var hos Kristus, var Ri, Søn af den lærde Hr. Piek-i fra Seoul. Hans Fader havde indviet ham i den nye Lære og havde indtrængende lagt ham paa Sinde under Opholdet i Peking at opsøge Mænd, der levede efter Himmelkongens Lære. Det gik ogsaa meget let. Under Ledelse af »De hvide Fædre fra Vesten« — de højt dannede Jesuitpatres Schall, Ricci og Verbiest — havde Kejser K'ang-Shi i Aaret 1700 ladet hele det gamle Kæmperige opmaale. Patrene havde opstillede nye astronomiske Instrumenter i det gamle mongolske Observatorium, de havde forbedret Kalenderen, lavet Uhre og støbt Kanoner. Disse Præster var saaledes meget nøje knyttet til Mand-schudynastiets Opblomstring. Vel blev de nuværende »Lærere fra Vesten« ikke mere kaldt til Kejsrens Hof for at betjene Observa-

toriets Instrumenter, men med Iver og under mange Ofre fortsatte de deres Forgængeres Missionsværk.

En Dag fandt Ri Vejen til Frænkiskanerbiskoppen Alexander v. Gouvea. Biskoppen blev ikke saa lidt forbavset, da en ung Mand fra det fuldstændig afsondrede Korea kom til ham og med brændende Iver stillede ham en Mængde Spørgsmaal. Efter det første Møde fulgte en Række Undervisningstimer. Skønt Tolken maatte tilstaa, at han ikke magtede at finde de rette Ord til at forklare de kristne Sandheder, og skønt de maatte gaa den besværlige Omvej at benytte de kinesiske Skrifttegn, mindskedes Ri's Iver ikke. Alt imedens de kejserlige Hofastrologer læste i Stjernerne for at finde ud af, hvornaar Udsendingene burde vende tilbage til Korea, trængte Ri dybere og dybere ind i Troens Sandheder. Nogle Dage før Afrejsen modtog Ri i den hellige Daab det overnaturlige Liv og viede sig helt til Kristi Tjeneste. Han tilbød Biskoppen at virke som Sandhedens Sendebud i sit Fædreland, og Biskoppen lovede ham at gøre alt, hvad han kunde for snart at sende nogle Præster til Korea. Han gav den unge Koreaner en Kasse med Bøger, Billeder og Andagtsgenstande, og denne Kasse skjulte Ri mellem Kejserens Gaver.

Nogle kinesiske Ryttere ledsagede de koreanske Udsendinge for at beskytte dem mod omstrefjende Røvere. Efter otte Dages Forløb passerede de den store kinesiske Mur, men først efter flere Ugers anstrengende Rejse naaede de Grænsefloden Yalu. Her overtog koreanske Soldater Bevogtningen, og de kinesiske Ryttere vendte tilbage. Grænsebyen Wijou aabnede for et Par Minutter sin Port, saa faldt den atter drønende i — den første Kristne havde betraadt Koreas Jord.

Nu laa Grænsen bag dem, og Ri var atter i sit Fædreland. Rejsen gik videre, snart gennem aabne, bakkede Landskaber, snart gennem herlige Egeskove, hvor Løvet allerede begyndte at gulnes, gennem mægtige Lærkeskove og gennem Krat af Ahorn og vilde Kirsebærtræer. Hist og her langs Vejen stod en Pagode, og af og til fortalte forvitrede Ruiner om svundne Tiders

Fæstningsværker. Andre Steder passerede de smaa Kapeller rejst til Ære for Bjergguden Sanson, for at han skulde beskytte den nærliggende Landsby mod Tigeroverfald. Ofte kom de paa deres Vej forbi pludrende Bække, ved hvis Bredder Koner og unge Piger var travlt beskæftigede med at vaske.

En Gang førte Vejen gennem en Landsby, som netop beredte sig til at fejre Bryllup. Et af Husene var behængt med en Mængde beskrevne Papirstrimler. Landsbyens Digter havde haft travlt i Anledning af Brylluppet; thi paa Korea er en Fest uden Sang og Vers utænkkelig. Pludselig lød der et Raab ude fra den nærliggende Eng. Landsbyens Dreng havde faaet Øje paa Bryllupsoptøget. De havde været meget optaget af at stege nogle Fisk, som de selv hav-

de fanget, men nu lod de Fisk være Fisk og skyndte sig af Sted. Snart stod de foran Brudens blomstersmykkede Hjem med deres hjemmelavede smaa Digte i Hænderne. Det var Meningen, at de skulde oplæse disse for Brudgommen, som netop nu kom ridende ned gennem Landsbygaden i Spidsen for et helt Optog. Han var klædt i en vidunderlig hvid Silkekledning og red paa en pragtfuld Hest, som i Dagens Anledning var smykket med røde Læderstrimler og en Mængde smaa Klokker. Hele Landsbyen duftede af nystegt Fjerkræ. Bryllupsbærestolen holdt allerede for Døren smykket med røde og grønne Inskriptioner: Gid I maa leve længe! Gid I maa opnaa Rigdom! Gid I maa faa mange Sønner!

(Fortsættes)

HERTUG

KNUDS

DIVISION

Tiden gaar hurtigt. Naar dette læses, er allerede Sankt Laurentii Trop og Flok, Sankt Bendts Trop og Flok, I Absalon Trop og Flok, Sankt Ansgars Flok samt II Absalon Flok vendt hjem fra deres Sommerlejr. Nu mangler kun Sankt Ansgars Trop og II Absalon Trop, og de skal jo først afsted i Slutningen af Juli, og kan derfor ikke være tilbage før omkring Midten af August. — Ja, den Sommer kan snart faa Ende — desværre. Naar alle Lejre er overstaet, vil der her i Bladet komme en samlet Beskrivelse af dem, forhaabentlig illustreret med mange Fotografier. — Forresten har II Absalon Trop i Hast oprettet en ekstra Sommerlejr i »Gryden« ved Sjølsø, beregnet for dem af Troppens Spejdere, der ellers skulde tilbringe deres Ferie paa Stenbroen. Den første Lejr her vil vare en Uge, men muligvis følger der flere Lejrperioder efter.

En hel Del Spejdere havde stillet sig til Disposition som »Ofre« ved den Katastrofeøvelse, som Røde Kors (katolsk Sektion) afholdt paa den franske Skole paa Østerbro i Slutningen af Juni Maaned. De laa

med brækkede Lemmer, Forbrændinger, smaa og store Blødninger og mange andre Læsioner (glimrende sminket) rundt om paa Gange og Trapper, hvor de flinke Samaritter samlede dem op og gav dem den første nødvendigste Behandling, hvorefter Doktor Blixenkroner-Møller gennemgik samtlige »Arbejder«, roste eller kritiserede — alt efter Fortjeneste. Det var sikkert en udbytterig Aften for alle Parter.

II Absalon Trop har været lavs i lang Tid med Hensyn til de mange og store Planer om Grund og Hus. Troppen fortæller, at denne Tavshed selvfølgelig ikke skyldes, at Planerne er lagt paa Hylden — tværtimod; man er saa interesseret i dem som nogensinde før. Der skete imidlertid i Foraaret det meget kedelige, at den Grund med Hus, man var i Forhandling om, og som man bestemt havde ventet at kunne erhverve, blev solgt for Næsen af Spejderne. — Siden da har Troppen søgt og søgt, Tropsførereren og andre Førere har adskillige Søndage været paa Ekspedition her og der for at finde det helt rigtige, men stadig uden Held.

Nu har man imidlertid noget i Kikkerten, som synes at være tillokkende. Afstanden fra København er ganske vist noget større end Tilfældet var med den Ejendom, som man først havde set paa, men det gaar vel nok alligevel. — Troppen er imidlertid klar over, at man maaske nok har saa mange Penge, at man kan klare selve Købet af Ejendommen (det haaber man da), men det koster jo ogsaa Penge, endda ikke saa faa Penge, at faa den repareret og indrettet til Brug for Spejderne og Ulvene, og

denne Udgift vil selvfølgelig komme, hvadenten det bliver denne Ejendom eller en anden, eller om Spejderne selv skal bygge deres Hytte.

Troppen har derfor fremstillet en Serie »Obligationer« til en Værdi af Kr. 10.— pr. Stk. En Obligation er jo i Virkeligheden en Kvittering for et Laan, og saaledes er det ogsaa med Spejdernes »Trops-Obligationer«, idet »Obligationerne« indfries efter Lodtrækning, der foretages hvert Aar. — Det vil uden Tvivl glæde Spejderne meget,

om mange af Bladets Læsere ogsaa vilde være med til at støtte Troppen ved at købe en saadan »Obligation«, selvom de — i Modsætning til almindelige Obligationer — ikke giver nogen Rente. De mange Bække smaa vil da snart kunne blive til en Aa, ja hvem ved, maaske til en Flod. — Alle Henvendelser herom modtages med Taknemmelighed af Troppens Fører, H. Valeur Fausbøll, Elmegade 3, Nora 1879 x.

D. C.

Sommerens Gudstjenesteliste

	Søndag	Andagt	Hverdag
	Messe		
Aabenraa (Søndertorv)	5 ⁴⁰ , 9 ⁴⁵	19 ³⁰	5 ⁴⁰
Aakirkeby (Gregersgade)	10		
Aalborg (St. Mariæ Kirke)	6, 8, 10		6, 8
Aarhus (Ryesgade 26)	7, 8, 10	19	6 ²⁵ , 7 ⁵⁵
Assens (Nørregade 3)	8, 10	20	7 ³⁰
Ebeltoft, ingen Gudstjeneste i Juli Maaned			
Fredericia (Sjællandsgade 50)	7, 9 ³⁰		
Grenaa (Afholdshotel) 2. Sønd. i lige Mdr.	10		
Helsingør	8, 10		
Hillerød (ved Helsingevej, ved Si- den af Teglværket)	10		
Hørsholm	9 ¹⁵		
Køge (Bjerggade 22)	8, 10		
Lyngby (overfor Banegaarden) ...	8 ¹⁵ , 9 ³⁰		
Maribo	9 (dansk Pr.) 10 ³⁰ (polsk Pr.)		6 ³⁰ , 7 (første Fred. 8)
Nakskov	9 (dansk Pr.) 10 ⁴⁵ (polsk Pr.)		
Nyborg (Vindingevej)	7 (dog ikkesidste S.) 10		
Nykøbing F. (Bispegade 12)	8, 9 ³⁰ (dansk Pr.) 10 ³⁰ polsk Pr.)		
Odder (Holsteinsgade 29) 1. og 3. Sønd. i Md.	(Komm. 9 ¹⁵), 10		
Odense (Adelgade 1)	6 (paa Hosp.) 8, 10		
Pindstrup (Ringsø) 1. og 3. Sønd. i Md.	10	15	
Roskilde (St. Laurentii Kirke) ...	8, 10		
» (St. Maria Hospital)	6		
Rudkøbing (20. og 22. Juli, derefter hver anden Søndag	10		
Svendborg (Havnegade 1)	8, 10		
Taastrup (Køgevej)	7 ³⁰ , 10 ¹⁵		
Viborg (St. Kjelds Kapel)	8 ³⁰		
Trørød (Trørødhus)	8, 10 ¹⁵		

Angaaende Rationeringsmærker

Vi staar midt i Ferietiden — og mange Børn tilbringer endnu en Rest af deres herlige Sommerferie i vore katolske Feriehjem eller i Spejderlejre. Derimod er den Rationeringsperiode, for hvilken vore Læsere saa overstrømmende velvilligt overlod os Mærker, nu udløbet, og vi drister os derfor til endnu engang at appellere til Læsere: skulde der være enkelte, der kunde afse *Rationeringskort* af enhver Art til Fordel for Feriebørn, Spejdere eller Studenterlejre, saa paatager Redaktionen sig paany at fordele disse. Adressen er: Katolsk Ugeblads Redaktion, Bogtrykkeriet »Athene«, Svanemosegaardsvej 4, København V.

D. K. K. F.

Retræte paa Trørødhus

I Dagene fra 17.—24. Aug. afholdes Retræte og Højskole paa Trørødhus under Ledelse af Pater J. Coenen S. J. Ankomst d. 17. henimod Aften og Afrejse d. 24. om Formiddagen. Deltagerne bedes medbringe Lagner, Haandklæder og Serviet samt Rationeringsmærker for en Uges Forbrug. Nærmere Oplysninger om Pris faas ved Henvendelse til Sekretariatet, Ndr. Frihavnsgade 26, Grevinde Scheel, Tlf. Øbro 9250.

*Magasin
du Nord*

... den ny Tids Stormagasin

*God Vask
- Geismar Vask*

Telefon Central 3269

Aarhus

Til *Øm-Stævnet* starter flere *Hold Cyklister*: det første Hold Lørdag Kl. 19, det andet Hold Lørdag Kl. 21, og det tredje Hold Søndag Kl. 7,30, ad Vejen til Skanderborg, derfra nogle km ad Ryvejen, saa til venstre (ved Vejviseren *Øm Kloster*) over Alken til Emborg, ialt 33 km.

Med *Toget* kører man bedst *Søndag Formiddag* Kl. 8,30 fra Aarhus, i Ry Kl. 9,38. Fra Ry til Emborg (*Øm Kloster*), forbi Gudensøen (ikke over Gl. Ry), 5 km.

Køb *Emblemet inden Søndag*, 50 Øre; *Program med Sangene* m. m. medfølger gratis.

*

Aarhus Byjubilæum

Søndag den 29. Juni fejrede Aarhus Menighed *Byjubilæet* ved en højtidelig Festgudstjeneste. Spejderne indledede ved at føre et Banner med Aarhus Byvaaben op til Højaltret. Derefter begyndte Levit-messen, hvor Kirkens forstærkede Kor festligt sang Lucia-Messen af F. Witt med Orgel og Blæseinstrumenter. Pater Kock holdt Festtaalen og mindedes Byens 500-aarige Historie, erindrede om Betydningen af de to Helgener i Byvaabnet, St. Clemens og St. Paulus, pegede paa tidligere og nuværende Slægtleds Initiativ og Arbejde i aandelig og materiel Henseende, baade i gode og strenge Tider, samt henstillede at rette en Tak til Gud Herren for alt, uden ham var Arbejdet jo forgæves. Vor Gave til Byen skulde være en Tak og en Bøn. En Tak for den svundne Tid og Bøn om en velsignelsesrig Fremtid. Gud give Aarhus en klog og retfærdig Styrelse og at han maa holde sin beskyttende Haand over Byen og Landet i disse stormfulde Tider.

Med *Te Deum* og sakramental Velsignelse sluttede denne højtidelige Stund og under Orglets brusede Toner tømtes den fyldte Kirke af jubelglade katolske Aarhusianere. B. N.

Katolsk Ungdoms Klub

Mandag d. 14. Juli til »Der var engang...« paa Friluftsteatret i Dyrehaven. Mødested: Krydset ved Peter Lieps Hus Kl. 19,00. Billetter (Kr. 2,40) bestilles hos Albert Strøyer, Nansensgade 90, Palæ 5718, senest 11. Juli. Man kan paa Reservetelefonen faa Besked om Forestillingens evt. Aflysning.

Søndag d. 20. Juli Heldagscykeltur. Start fra Stenosgade Kl. 10,00, fra Femvejen Kl. 10,30. Medbring Madpakke og Sangbog og om man ønsker det Termoflaske. Leder: Birger Hutters.

Onsdag d. 30. Juli, Aftengaatur. Ikke som meddelt d. 23. Nærmere i næste Nr. herom. Leder: Vibeke Emborg (Eva 6037).

Bazar i Helsingør

Sct. Vincents Søstrenes aarlige Basar finder Sted i Helsingør *Søndag d. 20. og Mandag d. 21. Juli* under Medvirkning af Komponisten Benna Moe, Organist Palle Alsfelt og Operasanger ved Det kgl. Teater Henry Skjær.

I Aarenes Løb har adskillige gjort personligt Bekendtskab med den lille tapre Flok, som holder Stand i Helsingør trods de stigende Vanskeligheder, som følger med Dyrtiden og med den fremdeles afbrudte Forbindelse med Frankrig. Sct. Vincents Søstre fortsætter deres Virksomhed med uformindsket Energi og Selvopofrelse — uden ydre Glans, men med den stille og udholdende Kraft, som strømmer fra det skjulte Livs Ægthed og Dybde. Enhver, som kender dem, maa beundre og højagte dem. Og som alt sandt og godt vinder de ved nærmere Bekendtskab. Men dette maa vises i Gerning, og Båsaren giver en Lejlighed. Vi opfordrer indtrængende enhver til at gøre, hvad de formaar og har Sind til. Selv om Verden staar i Flamme, skal hver Dags Liv leves. Børn skal have Mad, de Syge skal plejes, de Fattige skal hjælpes, og de, som er henvist til Barmhjertigheden, er blandt andre henvist til os.

Altsaa — send Deres Gave til Båsaren snarest til: Sct. Vincents Søstre, Nygade 8, Helsingør.

H. B.

Indsamlingsresultater

Til min Protegé har jeg modtaget:

C. J.	1.00
A. J.	10.00
S. N.	5.00
Salg af Effekter	55.00
Anonymt	2.00
Lise	2.00
M. G.	5.00
C. H.	5.00
M. R.	2.00

87.00

Tidligere modtaget 255.55

Ialt 342.55

Udgifterne andrager 327.95

Atter takker jeg Bidragyderne hjerteligt og erfarer stadig, at Guds Velsignelse hviler over mit lille Foretagende, for tænker jeg nu er det vist forbi med Interessen for den nødstedte unge Mand — saa kommer der dog nye Bidrag baade fra nogle, der ikke før har været med og fra tidligere Bidragydere. »Lise« skriver: »Det skal nok gaa, naar vi alle beder for ham til vor hellige Moder.« Det er helt rigtigt! Maria glemmer ikke sit Barn, men beder for ham, saa der ikke tilstøder ham noget ondt, og de nødvendige Midler indgaar. Jeg beder stadig om megen Forbøn.

Naar jeg sidst skrev, at jeg ved, jeg har Ret til at bede om Hjælp i dette Tilfælde, er dette helt rigtigt, dog bør det tilføjes, at Katolsk Ugeblad ikke har nogen Forpligtelse til at være mit Talerør, men jeg er meget taknemlig for den store Hjælp, som Bladet yder min Sag. Det er ret længe siden, jeg har ladet høre fra mig, da jeg har været paa Ferie. Jeg haaber da, at Læserne nu efter en lille Pause vil bistaa mit Foretagende.

Verner Stabehl,

Amerikavej 9, St., Kbhvn. V.
Post-Giro 81501.

Pauluskredsen

Bøger af Pater Lutz — Nordens mest læste katolske Forfatter:

Klosterliv og Klosterkald ..... 0,50 Kr.

Gud ..... 1,25 »

Jesus Kristus og hans Kirke ... 3,00 »

Skatten i Ågeren..... 2,75 »

Faaes portofrit tilsendt fra Pauluskredsens Ekspedition, Frederikssundsvej 225, Brh. (Bella 1700)

Er De Subskribent? — Kun 3 Kr. halvårlig

AARHUS

A. B. C.

Karl Hansen

Lys-, Kraft-, Ringe- & Radioanlæg
Frederiksgade 75, Tlf. 295
Omstil. til priv. Bogensegade 5

S. A. Kannegaard

Vestergade 5
Telefon 2710
Viktualieforretning

Bruun & Sørensen

Ingeniørkontor
Kannikeg. 18 Aarhus Telf. 4364
Leverandør til St. Josefs Hospital

Alfred Pihl

Bagermester, Conditori
Telefon 3041 - Hammershus
Leverandør til St. Josef Hospital

Linoleum

billigst Høilund Carlsen
Aaboulevarden 45, Aarhus, Tlf. 1347

Brug Pindstrup Tørvestrøelse

til Jordforbedring, Stald- og
Fjerkræstrøelse eller Ind-
skudsmateriale.

Pindstrup Mosebrug
Tlf. Pindstrup 13 (3 Lin.)
København: Central 8261
Forlang Brochure

Mejeriet „Vesterbro“

Byens førende Mejeri
Telefon 8700 (4 Linier)
Mejeriprodukter,
Flødeis, Eksportfløde

Permanent-Salonen

ved ELISABETH NIELSEN
Søndergade 7'. Telefon 6240

KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN

Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 4090 (flere Linier)
Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Telefon 4088

Andelsselskabet **DE FORENEDE MEJERIER**
Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)

AARHUS VAND

Danmarks fornemste
Sct. Nicolauskilde' Brøndanstalt

Skomager

Chr. M. Jensen
ved den katolske Kirke
Telefon 8326

Gør Deres Indkøb af Fisk i

Eriks Fiskehal

Ryesgade 16 . Telefon 8680
Lev. til de katolske Institutioner

HORSENS

Installationsforretningen »Lyset«

Torvet 10 . Telefon 618
Alt udføres i Installationer
All høves i Lamper og Lysekroner
Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt
Installatør for Sct. Joseph Søstrene

C. C. Nielsen

Mel . Gryn . Hønsfode.
Smedegade 91
Telefon 515 . 565
Udsøgte Kvaliteter, billigste Priser

H. F. Caspersen

BAGERI

Sønderbro 71 . Telefon 1074
Leverandør til Sct. Josephs Hospital

Sigurd Henningsen

Slagtermester
Kattesundet 22 . Telefon 1351
Lev. til St. Josephs Hosital og Sølyst

Svend Hansen

Kun 1. Kl. Kød og Paalæg føres
Hjemmel. Medister og Leverpostej
Fabriksvej 33 . Telefon 1379
Lev. til Sct. Josephs Hospital

Glas . Porcelæn . Køkkenudstyr

Gode Varer . Smaa Priser

CARL ØBERG

Søndergade 31 . Telefon 1203

A-S Horsens Textil Lager

Manufaktur . Trikotage . Udstyr
Leverandør til katolske Institutioner

Støt Frank Andersens Fond

Giro Konto 1087

Carl Bech

aut. elektr. Installatør
Vestergade 33 . Telf. 1026
Leverandør til kath. Menighed

AALBORG

S. C. Sørensen

Jern, Staal og Rør
Sanitets- og
Centralvarmeartikler
Telefon 2323

M. Thomsen Støtt

Entrepreneur og Muremester
Kong Christians Allé 6
Telefon 1992

Aalborg's katolske Begravelseskontor

Jens Bangsgade 8
Ordner Begravelsen gratis, smukt og
samvittighedsfuldt . Tlf. 2068 . 2289

VEJLE

<p>Carl Petersen <i>Slagtermester</i> 1. Kl. Varer – Pølsefabrik Nørregade 2 . Tlf. 17 21 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>C. V. BERG <i>Blikkenslagermester</i> Autoriseret Gas og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	
<p>VEJLE NY Mineralvandsfabrik P. C. NIELSEN Vissingsgade 8, Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>A¹/_S Vejle Mælkekompagni <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Vejle Trælast & Kulkompagni Havnegade 22 . Tlf. 68 og 69 Lev. til de kat. Institutioner</p>
<p>Arbejdernes Fællesbageri <i>Aktieselskab</i> Bleggrdsg. 15, Tlf. 287 - 597 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Niels Bentzen & Co. TORVEGADE 6 . TELEFON 306 . 307</p>	<p>Jens Jensen Mel- & Foderstofforretning Søndergade, Vejle, Tlf. 1053 Leverandør til St. Maria Hospital</p>
<p>Tegn Deres Forsikringer hos N. Fr. Petersen Søndergade 18 . Telefon 2207 . 2 Linier</p>	<p>J. P. Fibiger Jensen <i>Slagtermester</i> Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg. 24, Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital</p>	<p>Marius Nielsen <i>BAGERMESTER</i> Fiskergade 7 . Tlf. 629 Leverandør</p>
<p>Jørgen Petersen & Co. Jernbanegade 18 . Tlf. 131 - 1631 Alt Tømmer- og Snedkerarbejde udføres</p>	<p>Niels Boesen <i>Katolske Begravelser ordnes</i> Nørrebrogade 9 . Telefon 725</p>	<p>J. ANCKER & SØN <i>Murermestre</i> Alt Murerarbejde Fjellegade 8 . Telefon 1438 Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle</p>
<h2>RANDERS</h2>		<p>Johs. E. Mortensen <i>Bagermester</i> Nørreboulevard . Telefon 1157 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>
<p>A. KRYGER Vestergade 22, Tlf. 272-281 Friske Fiskesorter indkommer daglig Leverandør til St. Josef Hospital</p>	<p>Brdr. Qvist Brændselsforretning Kul . Koks . Tørv og Optændingsbrænde til billigste Priser Randers, Adelgade 10, Tlf. 1375 Leverandør til St. Josefs Hospital</p>	
<p>Kirurgiske Instrumenter, Hospitalsartikler Sygeplejeartikler, Bandager <i>køber De bedst hos:</i> C. Mærsk-Andersen's Eff. Randers . Telefon 137</p>	<p><i>Mineralvandsfabrikken</i> »CITO« Slyngborggade 21, Tlf. 48, 146 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>THOR <i>Øl og Mineralvand</i> Ost, Æg, Konserver „Osteriet“ <i>v. Berg Hansen</i> Vestergade 11 . Telefon 2746 Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>
<p>NAKSKOV A¹/_S Nyborg Kulforretning Lauritz Nielsen Kul, Koks, Briketter Strandvejen . Telf. 106 Leverandør til Stella Maris</p>	<p>ODENSE Junker-Dreie <i>Kolonial . Delikatesser</i> Nørrebro 49 . Odense Lev. til Sct Josephs Hospital</p>	<p>NAKSKOV Chr. Steffensen <i>HERREEKVIPERING</i> Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796 Leverandør</p>
<p>Drewsen & Nellemann Isenkram . Telf. 25</p>	<p>SVENDBORG C. Hansen <i>Bageri og Conditori</i> Møllergade 67 . Telefon 1258 Leverandør til Sct. Maria Hospital</p> <p><i>Køb hos vore</i> <i>Annoncører</i></p>	

Katolsk Ugeblad

„I TIDE OG UTIDE“

Billeder og Nyt fra Provinsen

Den nye Synd

Novelle af Ronald Knox

Det katolske Hjem

Munkemel

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Frederiksholms Kanal 6, Kbh.
Tlf.: 12,166 og 12,161

Bageri & Conditori
Johan Aschengreen
Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog. 125, Telefon Amager 4019

Støt
Frank Andersens
Fond
Postgiro 1087

Chr. Hansens Kød-Udsalg
Allegade 37, Tlf. Godthaab 21
Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158
Leverandør til Sct. Elisabeths Hospital

Flytteforretningen „**FREDERIKSHOLM**“
v. Andersen og Poulsen
Flytning, Opbevaring og Forsendelse
besørges med Garanli overalt i Landet
Sjælør Boulevard 21
Telefon Valby 3333 - Godthaab 3653 x

AABENRAA

Brødrene Jensens

Byggeforretning
og Cementstøberi

Aabenraa Kul-Kompagni A-S

Kul & Koks Import
Skibbroen 5 . Tlf. 218 . 220
Leverandør til Sct. Ansgar Klinik

F *Clicheer*
til alle *Formaal*
Folkers *Clichéer*
Rødovre 25*

Blomsterforretningen
CAMELIA
Smukke Kranse og Kistepyntninger
Frederikssundsvej 229, Tlf. Bella 1729

H. A. V. Ahlgren . Malermester
VED KLOSTERET 6
Tlf. Nora 6065 og Ryvang 4963 x
Udtører Arbejdet ved Sct. Michaelsgaard

HELSINGØR

A. Mortensens Eftf. Rob. H. Hansen
stateaut. Inetallatør
Lys . Kraft . Varme
Ny Kongensgade 7
HOLCKENHUS
Telefon Byen 7290
Leverandør til Mariahjemmet

Enhver Tryksag,

stor eller lille, forlader
vort Trykkeri som et
Eksempel paa nobelt
Arbejde. Tilstedeværel-
sen af moderne Mate-
riel, Maskiner og dygtig
Arbejdekraft borge for
Arbejdets kvalitetemæs-
sige Udførelse ...

Bogtrykkeriet
„ATHENE“

Svanemosegaardsvej 4
TELEFON NORA 8908

Kaas & Sørensen

Indehaver: **G. E. OLSEN - HELSINGØR**
Telefoner: 39 - 1139 - 575
Kul, Koks, Brænde og Briketter

SLANGERUP

Slangerup Mejeri

Slangerup . Tlf. 48
1. Kl.s Produkter
Leverandør til gl. Farumgaard, Farum

Quinine
Tonic Water

**ROSENBORG
BRØNDANSTALT**

TELEFON:
C. 180—5821

Køb hos vore

Annoncører

Synden, Verden og Antikrist

Der er Øjeblikke i vor Tilværelse som Guds Børn, hvor Fjenden nærmer sig, ligesom han kom til Jesus i Ørkenen. Han viste Frelseren alle Verdens Riger og deres Herlighed. »Det er alt sammen mit,« sagde han. »Jeg kan give det til hvem jeg vil, og jeg vil give dig det, hvis du vil kaste dig paa Knæ for mig og tilbede mig« (Luk. 4, 6—7). Til os siger han omtrent det samme gennem vore falske Venners Mund eller gennem vor egen slette Naturs Tilskyndelser.

Frelseren har sagt, at de, som er Hans, ikke hører Verden til. Man kan ikke samtidig tilhøre Kristus og Verden.

Verden er Menneskeheden Tilstand, naar den lader sig lede af de naturlige Instinkter, som er i Modstrid med Naadens Liv. Det Maal, som drager Verden, er ikke den evige Besiddelse af Gud i Himlen, men den Lykke, som Mennesket selv kan forestille sig, d.v.s. Nydelsen af de Goder, der ikke overstiger vor menneskelige Naturs Grænser. Begrænser vi vor Tilværelse hertil, saa fornægter vi Guds Barmhjertighed, som har skabt os til et højere Liv; saa fornægter vi Evangeliet med Aabenbaringen om Guds menneskevordne Søn; saa fornægter vi tilmed vort menneskelige Hjertes dybeste Higen og hengiver os til Syndens Instinkter. Dette er Verden: Menneskeheden, som er behersket af »Kødets Lyst, Øjnenes Lyst og Livets Hoffærdighed (I Joh. 2, 16).

Og dette er Antikrist — snart i Skikkelse af den politiske Magt, som forfølger Kristus ved at dræbe, landsforvise eller undertrykke, snart i Skikkelse af den falske Visdom, som faar Menneskene til at fornægte Frelseren og Hans Kirke. Naar Verden er trælbunden under Mørkets Magter, kan den kun være Fjende af dem, som hører Kristus til.

De er Guds Børn, de tilhører Guds Slægt. De ejer et Liv, som ikke stammer fra Adam eller forplantes »af Kødets Vilje eller Mands Vilje, men stammer fra Gud« (Joh. 1, 13) og gives os af Helligaandens Kærlighed. Deres Opgave er at være et Fornyelsens Princip i Menneskeheden. Ved deres Tro, deres Bønner og Ofre og Kærlighed vil de løfte Tanker og Hjertes op mod Gud. Derfor ræddes Verden for dem. Naar den kan, knuser den dem med Vold eller forbitrer deres Liv med al Slags Uretfærdighed. Bestandig viser den dem Ringeagt eller søger at lokke dem med et forstilt Venskab. Men intet Venskab er muligt! En Kristen er altid fremmed i Verden ved selve sin aandelige Ophøjelse. Ingen Filosofi, Kunst eller Litteratur, som er inspireret af Verden, staar paa Højde med den kristne Personlighed, selv ikke naar denne aandelige Kultur ikke bar »Dyrets Mærke« (Joh. Aab. 13, 16).

Den Kristne er dog ikke dermed en ensom. Han lever sammen med sine Brødre i Kristus,

og han elsker de andre og søger at befri dem for deres Vildfarelser og gøre dem delagtige i det guddommelige Gode, som skænker ham selv hans Liv.

Men endnu den Dag i Dag er jeg i Stand til at forraade Gud, hvis Barn jeg er, og Kristus, som er min Ven, og jeg kan give mig hen til Antikrist. Det er forfærdeligt at tænke paa. At jeg skulde stille mig ved Siden af Nero og Domitian, være sammen med Gnostikere og Arianerne eller med de Sekter, som benægter Kristus, eller med de Livsnydere, som ringeagter det evige Liv! — Guds Naade vil beskytte os imod det, men kun paa Betingelse af, at vi hver Dag beder med ydmyg og barnlig Tillid: »Led os ikke i Fristelse.« Thi den store Fare bestaar i, at den kristusfjendtlige Verden ikke blot er en Magt, der udefra bekæmper os. Vi bærer Verden i os selv.

Hvad er det, der inspirerer Kristi Modstandere? Hvad er det, der opbygger de store Verdensriger, som i Stolthed over deres Magt tror sig hævet over Gud og vil tvinge Samvittigheden ind under Love, der strider mod Evangeliet? Hvad er det, der strider mod Evangeliet? Hvad er det, der former den verdslige Visdom, som vil finde Sandheden i Mennesket selv eller mener at kunne gøre den menneskelige Fornuft til alle Tings højeste Norm? Hvad er det, der er Ophav til de falske

„I TIDE OG UTIDE“

(II. Tim. 4, 2)

Sommetider ønsker man, at St. Paulus ikke havde sagt, hvad han sagde — og det er ikke rart, eftersom han var inspireret. Eller ogsaa føler vi: »Det er rigtigt nok, bare jeg fortynder det lidt og tilstaar, at han i Virkeligheden ikke mente alt det, han ved første Øjekast saa ud til at mene« — og det er heller ikke rart og ligner det væmmelige, naar man maa sno sig ud af en ubehagelig Situation...

Javel, men *mente* St. Paulus da, hvad han sagde til Timoteus — at denne skulde *trænge* paa med Troen overfor Folk — i Tide og Utide, hvad enten han var blevet spurgt eller ikke, taktløst saavel som taktfuldt? Lad mig straks sige, at jeg rent instinktivt er saa tilbøjelig til at vige tilbage for enhver Form for offentlig Avertering, at jeg er alt for parat til at finde Undskyldninger for ikke at understrege min Tro, naar jeg befinder mig i blandet Selskab. Det vilde være lige saa ubehageligt for mig som at høre en Mand sige: »Jeg er af bedre Familie end De...« Men selv om St. Paulus sikkert ikke vilde have, at Timoteus skulde være taktløs, saa er det sikkert, at han vilde have ham til at forkynde Troen, og for os Nordeuropæer er vistnok vor Dyrkelse af den selskabelige gode Tone (der er en hedensk Erstatning for den kristne Næstekærlighed) blevet saa bydende, at vi er villige til at vise ubegrænset Takt og særdeles lidet villige til nogen Form for Prædiken.

Arnold Lunn i Oxford

Arnold Lunn, som jeg forleden omtalte, er nu en overordentlig god Debattør og glimrende Stridsmand, og han anser det for givet, at den Kristne

(som ejer Ting, der er bedre end nogen anden i Verden) maa ønske at overtyde andre om dens Værdi, ligesom han er tilbøjelig til at tro, at alle Tidspunkter er »i Tide«, naar det drejer sig om dette. Derved er han kommet til at havne i nogle ejendommelige Situationer.

Da han endnu ikke var blevet Katolik, blev han engang indbudt til at holde et Foredrag i Oxford om Oxford-Bevægelsen (Newman's — ikke Buchman's) Han tog imod Indbydelsen. Det blev saa meddelt ham, at Foredraget skulde holdes i en Kirke. Lunn fandt det løjerligt, men fandt sig i det. Da han kom til Oxford, opdagede han, at Kirken var selve Universitets-Kirken, og at han skulde tale fra Newmans berømte Prædiketol.

Og næppe var han kommet sig af dette Chok, før han fik Besked om, at han maatte »være iført en Universitets-Kappe«, naar han »prædikede«. (Har De saadan noget i Danmark?) Han sagde, at han kun havde Ret til at bære den lille fattige Studenterkappe — han havde aldrig taget nogen Grad, men var blevet »sendt bort« fra Oxford, fordi han ikke kunde bestaa sin Bibel-Eksamen... Svaret lød paa, at han ikke kunde bære den usle lille Las — han maatte hellere tage en Messeskjorte paa... Han svarede, at intet i Verden skulde faa ham til at tage Messeskjorte paa, og at han havde Ret til den stakkels lille Studenterkappe... Altsaa iførte han sig denne, talte i den mægtige Kirke tætpakket med unge Mænd og forbavsede dem ved at sige, at skønt han ikke var nogen videre from Person, der modtog religiøse »Oplevelser« og den Slags, saa var Fornuften det rette Fundament for Troen, og denne Fornuft var paa Kristendommens Side. Han

prøvede at »vække Kampaanden« hos sine Tilhørere. »Rationalismen udenfor Kirken er brudt sammen. Kristendommen har faaet Verdsligheden til at tiltræde Tilbagetog. Det er vor Pligt at holde det Tilbagetog vedlige.«

Prædiken ved Bordet

En anden Gang var han efter en Middag taget hen til Lord Donegall. Der var ogsaa andre, bl. a. Randolph Churchill, som pludselig bestemte sig til at forkynde sine »Meningen om Gud«. Dette begyndte Kl. 1 Nat og Debatten varede til Kl. 4,30. Alle de 15 Mennesker, som var til Stede, blev til det sidste. »De nød Kampen og var oprigtigt interesserede. For første Gang i deres Liv opdagede de, at der fandtes et rationelt Forsvar for Kristendommen, og at dette Forsvar var overordentlig stærkt.«

Donegalls ofte gentagne Raad lød paa: »Læs aldrig en Linie af, hvad Lunn skriver. Hvis De ikke kender noget til Katolicismen, kan De slippe ind i Himlen ved at paaberaabe Dem Deres uovervindelige Uvidenhed, men hvis De giver Dem til at kikke lidt til Sagen, havner De rimeligvis i Helvede...«

Der var ligeledes en begejstret ung Skiløber, som af Instinkt var religiøs, men laa under for det Indtryk, at »Videnskaben havde afsløret Kristendommen«, og at Tro og Fornuft var kontradiktoriske Modsætninger. Ved en Middag tilbød Arnold Lunn ham et Par Beviser paa, at Kristendommen særdeles vel lader sig forsvare af Fornuften. Den unge Mand kom i en Tilstand af vild Begejstring og inviterede Lunn til Frokost sammen med en berømt anglikansk Prælat. »Vi er nødt til at faa det klareret«, blev den unge Mand ved med at sige til den fortvivlede Anglikaner. »Vi er nødt til at faa det klareret. Kristendommen kan forsvares af Fornuften! Den er ikke bare en blind Tro og en løjerlig Slags særlige Følelser.« Tanken var ny for ham, og han var henrykt for den.

Glædelig Opdagelse om Religionen

I England gør vi afgjort Arnold Lunn's Erfaring: at Mennesker er mere end glade, naar de opdager, at man kan tale om Religion uden paa noget Punkt at trodse eller forkaste den sunde Sans, almindelig Menneskeerfaring og Forstandens dagligdags Brug, og at man kan tale om den uden at anlægge en særlig Røst — den Stemmeføring, som endnu den Dag i Dag er den almindeligste blandt anglikanske Præster og andre, maa man høre, før man kan tro, at den eksisterer... ja, selv om man hører den, tror man alligevel ikke...

Jeg har det Indtryk, at alt dette gaar stik imod den danske Lutherdoms almindelige Lære. Karl Barth, som har været saa opmærksom paa Kierkegaard, mener i hvert Fald ganske bestemt, at den menneskelige Forstand ikke kan erkende *nogen som helst*, selv ikke nogen »analogisk«, Sandhed om Gud. Den danske Protestant maa derfor (for saa vidt han overhovedet har nogen gennemtænkt Teori om Religionen) adskille sig fra den engelske, fordi han maa begynde med det Dogme, at Forstanden *ikke kan* opdage nogen Sandhed om Gud, hvorimod Englænderen aldrig vilde være begyndt paa at undersøge, om den kunde, men vilde være henrykt, hvis han fik paavist, at den kan og faktisk gør det.

Metoder i et fremmed Land

Her bliver jeg klar over de store Vanskeligheder, som møder den, der vil gætte sig til, hvad der vil være en klog Fremgangsmaade i et andet Land end hans eget. Jeg er anmodet om at udarbejde en lille Bog til danske Læsere om Pier Giorgio Frassati. Jeg har læst hans Biografi paa Italiensk og læser den nu igen paa baade Italiensk og Fransk. Og jeg kan se, hvor meget Franskmanden maa modificere italiensk Psykologi, for at hans egne Landsmænd kan forstå og vurdere den unge Mand fra Piemont.

Og nu maa jeg saa paa en eller anden Maade oversætte, hvad Frassati tænkte og følte, hvad han tog som givet, og hvad der forekom *ham* det bedste under de foreliggende Omstændigheder — og gøre det saaledes, at det tager sig naturligt og ikke exotisk ud for en Englænder. Og derefter maa min stakkels Oversætter gætte sig til, om han 1. aflæser min engelske Tankegang rigtigt og 2. kan omsætte mine Ord og Følelser til et Dansk, der ved Hjælp af mit Engelske bibringer en Dansker Forstaaelse af, hvad Italieneren følte...

Tag et rent ydre, letfatteligt Eksempel. Frassati, der var Akademiker, velstillet og Søn af en Ambassadør, blev et Par Gange opfordret til at gaa rundt i Kirken med en Klingpung, da der ikke var andre til at gøre det. Han gjorde det med fuldstændig Frihed for Selvfølelse og ud fra Ønsket om at være til Nytte, især i Kirken. Nu bliver der altid knyttet Kommentarer hertil, som forbløffes over dette Tegn paa en utænkelig Ydmyghed og Enfold. Da jeg i 1927 skrev »Aloysius Gonzaga's Kald« fandt jeg mærkelig nok den samme Undren udtrykt i et gammelt antiklerikalt Blad fra 1891. Nogle romerske unge Mænd af god Familie var gaaet omkring i en Kirke med Indsamlings-Tallerken under nogle Fester for St. Aloysius. »Et saadant Mod,« gispede Rationalisten, »findes visselig ikke blandt vore egne Sønner.« Nu er en ung Italiener paa visse Maader uendelig mere ligefrem og mindre konventionel end en ung Englænder. Men hvis en ung Englænder blev anmodet om at gaa med en Klingpung i Kirken, vilde han enten synes det egentlig var »sjovt«, eller at det var »ækkelt«, eller simpelthen at det var en Maade at »give en Haandsrækning«, som han gerne vilde. Hvis nogen sagde til ham: »Det *kan* du da ikke gøre!«, vilde han svare: »Kan jeg ikke? Se bare!«

Det er paa en Maade ligesom, naar en opfinder et nyt Ord, og Folk siger: »Men der er ikke saadan et Ord.« Man skal jo

bare svare: »Nu er der.« Vi kan ogsaa bruge som Eksempel en Historie, Arnold Lunn selv har fortalt. Der var en Moder, som saa sin lille Pige tegne. »Hvad er det, du tegner, min Skat?« »Det er Gud.« »Jamen, lille Ven, der er ingen, som ved, hvordan Gud ser ud.« »Saa ved de det *alt-saa nu!*«

Men for at vende tilbage til Sagen, nytter det altsaa ikke, at jeg overfor Englændere fremhæver Frassatis Klingpung som et Tegn paa hans heroiske Ydmyghed. Kan man gøre det overfor Danskere? Jeg ved det ikke. Maaske unge Danskere vilde lide alle syv Helveders Kvaler, hvis de skulde til det! Men alt i alt tror jeg ikke, de vilde, og haaber det heller ikke.

Men derfor er jeg end ikke fristet til at »raade« nogen i et andet Land, angaaende hvilken Metode han »bør« benytte for at udbrede Troen. Jeg er sikker paa, at alle Katoliker, især læge Katoliker og ganske særligt de unge (som gaar ud i en ny Verden, hvor de fleste gamle Metoder maa afskaffes) burde ønske at udbrede Troen, burde kende den godt nok til at *kunne* gøre det, naar Chancen hyder sig, og allerede nu burde tænke over, hvilken Metode der i de givne Omstændigheder vil være den bedste for dem — og ikke lade sig skræmme af Folk, som siger, at det »kan du ikke« gøre, bare fordi ingen »har gjort« saadan før.

Fornuft og Religion

Arnold Lunn er ikke konventionel. Han anser det for bedst at bryde tværs igennem de Konventioner, der forbyder at tale om Religion — selv ved Bordet og selv i Dagligstuer — eller at diskutere hæftigt om Religionen. Sommetider lykkes hans Metoder, sommetider ikke. Det er klart, at de *kan* lykkes overfor dem, der ellers aldrig lærer Religionen at kende, undtagen fra Prædikestole — hvis de overhovedet nogensinde kommer en Prædikestol nær, hvad f. Eks. (ifølge ham) de unge svejtsiske Protestanter aldrig gør.

Han anser det ogsaa for det bedste at være helt «rationel» og aldrig appellere til Følelser eller mystiske, sublime Oplevelser, som (siger han) han aldrig har haft nogen af. Og mærkeligt nok begynder han at faa Historikerne og Videnskabsmændene paa sin Side. Professor Whitehead F. R. S. paastaar, at Middelalderen »udgjorde een lang Træning af Europas Intellect i Sansen for Orden...»; det var de middelalderlige Teologer, som var ansvarlige for »Troen paa Videnskabens Mulighed» paa Grund af »deres ubesejrelige Vished om, at enhver lille Tildragelse kan sættes i Relation til sine Forløbere paa fuldkommen bestemt Maade.»

Allerede Harnack havde skrevet: »Skolastikken er simpelthen ikke andet end videnskabelig Tænkning; det skyldes blot

en Fordom, at dette Afsnit af den almindelige Videnskabens Historie kaldes med et særligt Navn... Middelalderens Videnskab viser en saadan Kraft til at lægge alt reelt og værdifuldt ind under *Tanken*, at vi maaske ikke kan finde noget Sidestykke dertil i nogen anden Tidsperiode.«

Det er de gamle og desillusionerede (hvad enten de indrømmer det eller ikke), der ligesom H. G. Wells opgiver *Tanken som saadan*. »Filosofi og Teologi maa til sidst opgives... Videnskabsmænd vil kun diskutere Filosofi i svage Øjeblikke.« Og Bertrand Russell: »Haabet om at forstaa Verden er selv en af hine Dagdrømme, som Videnskaben stræber efter at splitte ad... det er kun Fordomme og Vaner, der taler for det Syn-

punkt, at der i det hele taget gives en Verden.«

Fremtiden tilhører imidlertid ikke disse Nederlagets Forkyndere. Og jeg tvivler om, hvorvidt der gives nogen Fremtid for dansk (eller anden) Lutherdom (eller andre -dom'er og -ismer), som fjerner Fornuften fra Gudserkendelsen. Gør derfor det mest mulige ud af Chancerne! Jeg citerer igen den Læge, der sagde til mig: »Disse Folk med Granat-Chok kan ikke blive raske, for de har ingen Principper at leve af. Jeg kan ikke give dem nogen, for jeg har heller ingen. Jeg er Eksperimental-Videnskabsmand. Det er her, at De burde træde til! Og hvorfor gør De det ikke?«

Foruroligende Spørgsmaal!
Hvorfor gør vi det ikke?

C. C. Martindale S. J.

KORSET VED VEJEN

For nogle Aar siden skænkede en anonym Giver en Sum Penge til det Formaal: at rejse et Vejkors. Det blev overdraget vor Trosfælle, Billedhuggeren Aksel Theilmann, at udføre Krucifikset, der blev rejst ved Vejen mellem Søllerød og Nærum.

Den smukke Tanke vandt dengang Bifald i vide Kredse, og nu har paany en protestantisk Dame, der ligeledes ønsker at forblive ukendt, skænket et Beløb til Rejsning af flere Vejkors rundt om i Landet. Aksel Theilmann er igen blevet betroet Opgaven, og det første ny Krucifiks, der er udført i Bronze, er blevet rejst i Nordsjælland, omtrent midtvejs mellem Søborg Kirke og Ruinen. Afsløringen af det smukke ny Kristusbillede fandt Sted Søndag d. 6. Juli og foretoges af Biskop Fuglsang-Damgaard.

Maatte der endnu rejses mange saa smukke Vejkors rundt om i vort danske Land!

„Himmerige er nær“

For til Fuldkommenhed at forstaa Rækkevidden af den anden Bøn i Fadervor og dens inderste Kærne, er det bedst at gøre sig klart, hvilken Plads »Riget« indtager i vor Frelseres Forkyndelse. Læser man i Evangelierne, opdager man uden videre, at »Riget« er Begyndelsen, Midtpunktet og Maalet for alt, hvad Herren foretager sig. Ja, det er endda for lidt sagt. Thi ogsaa for *Johannes Døber* er »Riget« Udgangspunkt for hans Prædiken. Han opfordrede jo til Bod med den Begrundelse, at »Riget« var nær. Dette Ord kunde egenlig kun gøre Indtryk paa Folk, fordi tidligere Profeter Gang paa Gang havde vakt de største Forhaabninger i deres Landsmænds Hjerter ved at indskærpe, at de efter det babyloniske Fangenskab kunde regne med Guds Riges Komme. Det er Gud Herren selv, sagde de, der opretter det. Det kommer til at eje en saadan Magt og Kraft i sig selv, at det i al Evighed ikke kan tilintetgøres. Den »Gamle af Dage« overgiver det til Menneskesønnen, for at alle Folkeslag og Stammer og Tungemaal skal ljene ham og hylde ham som deres Konge. Men man bliver altsaa kun Borger i dette Rige ved Bod, d. v. s. ved en grundig Omsindelse, ved oprigtig Anger over begaaede Synder og ved en alvorlig og gennemført Forbedring af hele Livsførelsen. Saa- da stod Johannes og talte til Folket.

Hvad gjorde Kristus, da han skulde begynde sin offentlige Virksomhed? Fristeren i Ørkenen havde raadet ham til at vække Sensation i tre Retninger. Men den ydmyge Frelser gjorde ikke noget af det, men gentog bare Johannes' Prædiken: »Gør Bod, for Himmerige er nær« (Mt. 4, 17). Altsaa det, der giver Adgang til Riget, er ikke Farisæernes Selvretfærdighed, ej heller en eller anden pompøs

Foranstaltning af udvortes Art, og lige saa lidt et knusende Nederlag, som Jødernes Fjender lider.

Som Begyndelsen er ogsaa *Fortsættelsen*. Vi kender alle Herrens Bjergprædiken. Det er den Tale, der indeholder den kristne Morals Hovedprincipper eller de Grundsætninger, som skal vise Vejen til Lykke og Frelse. Ogsaa dennes første Sætning taler om Himmerige. »Saligne er de fattige i Aanden, for deres er Himmerige« (Mt. 5, 1). Meget oplysende er et Træk fra Herrens første Optræden i Kafarnaum. Da han havde helbredet et stort Antal syge, vilde Folkemængden holde ham tilbage, for at han ikke skulde gaa fra dem. Men han svarede: »Jeg maa ogsaa bringe det glædelige Budskab om Guds Rige til de andre Byer. Det er derfor, jeg er udsendt« (Lk. 4, 43).

Saa snart den Tid var inde, da ogsaa Apostlene kunde overlage Folkets Undervisning, gav han dem Fuldmagt til deres første Udsendelse og bød dem: »Gaa hen og forkynd: Himmerige er kommet nær.« Sendebudene har altsaa heller ikke nogen anden Opgave end Herren selv. Noget senere skete det, at vor Frelser sagde til en Mand: »Følg mig.« Men denne bad: »Herre, tillad mig først at gaa hen og begrave min Fader.« Men Jesus svarede ham: »Lad de døde begrave de døde; men du gaa hen og forkynd Guds Rige« (Lk. 9, 60). Hele Tiden er Jesu Hjertes Tanker ved det Rige, der skal oprettes, hvad enten han taler til Folket i Lignelser eller uddanner sine Sendebud til deres senere Gerning.

Hvordan Herren *ender sine jordiske Dage*, er optegnet i Apostelgerningerne. Disse begynder deres Beretning om, hvad der skete efter Kristi Opstandelse fra de døde, med den Meddelelse, at naar den opstand-

ne viste sig for sine udvalgte Apostle, saa talte han med dem om Guds Rige.

Saa er altsaa »Riget« det centrale i Kristi Budskab. Derfor fortjener det den største Opmærksomhed fra vor Side, og vi maa ikke spare nogen Anstren- gelse for at komme til Bunds i denne Sag. Hvor vigtig den er for os, bekræftes yderligere ved, at vor Frelser ikke nøjedes med

Samtlige Paver

har indset det skrevne Ords Betydning! Allerede Apostelfyrsten Petrus — den første Pave — sendte Budskaber til sine Menigheder. I den nyere Tid har Paverne atter og atter understreget Betydningen af den katolske Presse som et uvurderligt Led i Kirkens Arbejde og indtrængende opfordret alle til efter Evne at medvirke for dens Udbredelse. I vore Dage — hvor den katolske Presse staar som Sandhedens Forkæmper — gælder det mere end nogensinde at følge Pavernes og Biskoppernes Opfordring. Enhver dansk Katolik bør derfor gøre sit for at udbrede

Katolsk ✠ Ugeblad

Danske Katolikkers Blad

Abonnement
kan tegnes gennem
Postvæsenet

at opfordre til Bøn om Guds Riges Komme, men erklærede i Bjergprædikenen, at *man ogsaa skal søge det frem for alt andet*, saa vilde det øvrige blive givet i Tilgift (Mt. 6, 33).

Heraf kan vi slutte, at *med Guds Rige faar vi egentlig alt, hvad vi trænger til paa vor jordiske Pilgrimsfærd og i vor Landflygtighedstid*. Rigets Konge lover det og agter, at vise sin kongelige Rundhaandethed paa denne Maade. Synet af denne Godhed har i sin Tid begejstret Kong David i den Grad, at han digtede en Salme, der lovpriser Gud som den gode Hyrde og den gæstfri Vært. »Herren er min Hyrde. Mig skal intet fattes. Han fører mig paa grønne Vange. Til Vederkvælgelsens Vande leder han mig. Han læsker min Sjæl... I mine Fjenders Paasyn dækker du Bord for mig. Du salver mit Hoved med Olie. Mit Bæger flyder over« (Sl. 22).

Men lad os endelig huske, at *Løftet gælder kun for dem, der ikke blot beder om Rigets Komme, men ogsaa for Alvor søger det*. Fra vor Side bør vi bruge alle Midler til at finde det, ellers gaar det os, som det gik de fem taabelige Brudejomfruer. Skønt de bad med stor Inderlighed: »Herre, Herre, luk op for os«, blev de alligevel afvist, fordi de selv ikke vilde bestille noget. De kom til at sande Herrens Ord: »Ikke enhver, der siger til mig: Herre, Herre, kommer ind i Himmerige, men den derimod, som gør min himmelske Faders Vilje« (Mt. 7, 21).

Men denne fundamentale Betingelse bør undersøges lidt nærmere endnu. Lad saa det være Emnet for næste Kapitel.

F. K.

Vi burde i det mindste bruge lige saa lang Tid til at takke Gud for de Gaver han har skænket os, som vi har brugt til at bede om dem.

St. Vincent de Paul

Det katolske Hjem

Messen forklaret for Børn af Maria Montessori

Hvad der er nødvendigt for at kunne læse Messe (fortsat)

Brød og Vin

Brødet og Vinen paa Alterbordet skal forvandles til Kristi Legeme og Blod.

Derfor har de Kristne altid behandlet Alterbrød og Altervin med en ganske særlig Omhu for at slaa fast, at det er noget helt andet, end hvad der bruges til almindelig Føde. Deres første Tanke var, at det skulde laves af den reneste Hvede, den reneste Vin. Saadan bar man sig ad lige fra den allertidligste Tid, da man endnu lagde et ganske almindeligt stort Hvedebrød paa Alteret, mærket med et Kors eller en Fisk, som var et Billede paa Kristus for dem, (fordi det græske Ord for Fisk bestaar af de 5 Bogstaver, hvormed Ordene: Jesus Kristus, Guds Søn, Frelseren — naturligvis paa Græsk — begynder).

De første eukaristiske Brød var lavet af rent Hvedemel, blandet med rent Vand, og bagt i Ovn. Senere begyndte man at bruge Oblater, som blev lavet paa samme Maade og mærket med Kors eller andre Symboler. De store Hostier, Præsten bruger nutildags, er ogsaa saaledes prydet; men de Hostier, som vi andre modtager i den hellige Kommunion, er meget mindre og ofte uden Prydelse eller Mærke.

Vinen bliver lavet af ren Druesaft uden nogen Blanding. Først naar den rene Vin er hældt i Kalken, hælder Præsten lidt Vand i den. Dette minder os om dengang, da Soldaten stak Lansen i Kristi Side, og der flød Blod og Vand ud.

Altsaa — noget saa ganske almindeligt som Hvede og Vindruer betyder overvældende meget for os Kristne. Det bliver til en mystisk Føde, som kun vi forstaar. Ligesom vor Sjæl lever i Verden ved Hjælp af vort Legeme, saadan bliver Gud hos os i Brødet og Vinen, som kommer af Hveden og Druerne.

Derfor er endogsaa den Jord,

hvor Hveden og Vinen til Alteret vokser, anderledes for os end anden Jord. De Hvedemarker og Vinhaver, som skal give Alterbrød og Altervin, er meget mindre end de almindelige, fordi der ikke behøves ret meget Korn og ret megen Vin til Hostierne og til at fylde Kalken.

Derfor fandt man i Italien før nogle Aar siden paa at overlade Børnene Dyrkingen af nogle små Hvedemarker og Vinhaver, saadan som det allerede var blevet gjort i Barcelona i Spanien. To Marker blev bestemt hertil, og de var omgivet af blomstrende Planter, særlig Roser. Naar Hveden skulde høstes og Druerne plukkes, skete det med mange smukke Cereemonier, og der blev holdt store Fester.

Den Tanke, at Børnene skulde dyrke disse Marker og være med til at lave Hostierne og Vinen, er den nyeste af de mange fromme Tanker, knyttet til Alterbordets Brød og Vin, som de Kristne har haft lige fra den allerførste Tid.

Engang var det de mest fremragende Personer i Riget, f. Eks. Konger og Dronninger og Fyrster, som paatog sig det ærefulde Hverv. En gammel Forfatter har skrevet saadan: »Jeg saa med mine egne Øjne Candida, som var gift med Trajan, den øverstkommanderende over Valerius' Hære, bruge hele Natten til at male Hveden og med egne Hænder lave Offerbrødet...«

Den hellige Dronning Radegunde bagte Alterbrødet i Fastetiden.

Henimod Aar 1000 anbefaltes en Kardinal de Diakoner, som skulde lave Alterbrødet, at iføre sig deres Embedsdragt til dette Arbejde og synge Salmer, mens de udførte det.

Det er Troen, som faar Folk til at handle saadan; de, som har en stærk Tro, viser stor Kærlighed i alle deres Handlinger.

Præsten

Nu ved I, at Jorden giver Næring til Hveden og Vinen. Hveden og Vinen vokser, og de Kristne la-

ver Alterbrød af Hveden og Altervin af Druerne.

Men der er kun een Slags Mennesker, hvis Hænder er rene nok til at ofre Brødet og Vinen; der er kun een Slags Mennesker, som har Magt til at sige de Ord, som Kristus bød skulde siges, hvis han skulde komme ned til os, som han havde lovet; det er Præsterne.

Præsten er et Forbindelsesled mellem Gud og Mennesker; han kan sætte Jorden i Forbindelse med Himlen.

Paa en vis Maade er det, Præsten har at gøre, saa let; men det er ham alene, der kan gøre det; det er ved Hjælp af ham, at vi kan forene os med Gud.

Det er kun Præstens Haand, som maa røre det hellige Brød og den hellige Vin og meddele disse Gaver til os som den aandelige Føde, Kristus indstiftede.

Thi mit Kød er sandelig en Spise, og mit Blod er sandelig en Drik. Den, som spiser mit Kød og drikker mit Blod, bliver i mig, og jeg i ham.

Lad os betragte Præsten med Ærbødighed, og lad os være taknemmelige mod ham og bede for ham, fordi hans Liv leves for vor Skyld.

Han var engang et Barn som alle andre; men hans Hjerte var fuldt af Kærlighed til Kristus. En Dag hørte han »Kaldet« og forstod, hvad det betød; og saa svarede han, som Kristus svarede sin Fader: »Ske din Vilje.«

Han besluttede at være trofast til det sidste, og han blev Præst for al Evighed.

Med ham sluttede Jesus Kristus en guddommelig Pagt og sagde til ham: »Naar du ved det hellige Alter ofrer og indvier Brødet og Vinen, og gentager de Ord, som jeg sagde til mine Apostle, *saa kommer jeg.*«

Præsten er Lydigheden selv. Han vil i Messen aldrig sige eet Ord, som er anderledes end det, han har faaet Befaling til at sige; hver Bevægelse, han gør, er forud bestemt; hans Dragt og dens Farve er foreskrevet ham.

Han kan sige: Ikke jeg lever, men Kristus lever i mig.

Præstens Dragt

Naar Præsten skal fejre Messen, ifører han sig Messeklæderne efter ganske bestemte Regler.

Hvad enten disse Klæder er meget kostbare eller ganske beskedne, skal de altid være præget af Værdighed; de bestaar altid af de samme Dele.

Ingen har større Ret til at bære kostbare Klæder end den Præst, som fejrer Messen; og mange Gange er Messeklæderne af pragtfulde Stoffe, Silke og Guldmor, og prydet med Broderier og Ædelstene.

De bliver baaret over Præstens almindelige Dragt. Naar en Præst eller en Munk fejrer Messen, har han en særlig Værdighed, højere end den, han ellers har; derfor tager han Messeklæderne over sin almindelige Dragt.

Ser I: Manden er mindre værdig end Præsten. Under de prægtige Messeklæder er den Mand, som blot er Guds Tjener. Denne Mand maa være fuld af Ærbødighed for Messen, som han skal til at fejre, og mens han ifører sig Messeklæderne, skal han bede. Han beder en særlig Bøn for hver Del af Dragten, han tager paa, og han gør det langsomt og med Andagt.

De Klæder, Præsten bærer under Messen, ligner dem, som ogsaa Lægfolk bar engang for længe siden. Men Præstens Dragt har ikke forandret sig undtagen i Formen, mens andre Mennesker stadig skifter efter Tidens Mode, saa nu er Messeklæderne helt anderledes end andre.

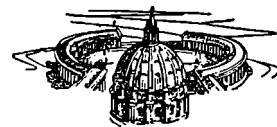
Efterhaanden fik Messeklæderne, som jo skulde bæres under en saa hellig Handling, en ganske særlig Betydning, som om de var en Rustning. Præsten er en Kristi Stridsmand, som griber til Vaaben og gaar ud for at besejre det onde ved Hjælp af det gode og gøre Kristus til Verdens Konge.

Messeklæderne bestaar af to Dele: Linnede Klæder og Yderklæder.

De linnede Klæder er:

1) *Skulderklædet (Amicten)*, et hvidt Stykke Tøj, som i gamle Dage dækkede Hovedet og nu bæres over Skuldrene og om Halsen. Ordet kommer fra Latin og betyder: noget, der dækker. Det er ligesom en

Sluttes næste Side

URBI ET ORBI

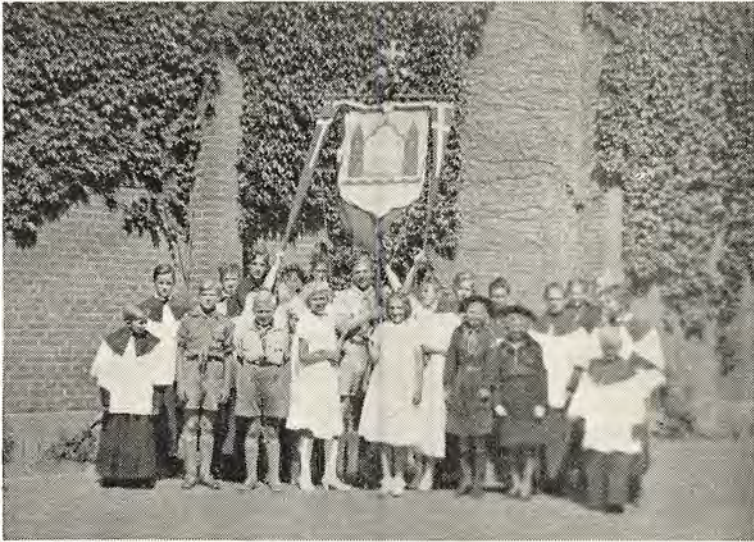
Ved den offentlige Audiens i den forløbne Uge talte den hellige Fader til den store Skare, der trods Tiderne stadig opsøger Petri Efterfølger om »Bønnens Virkekraft i vore Dage«. — Det nyeste Hefte af Vatikanets officielle Organ »Acta Apostolicae Sedis« indeholder bl. a. Dokumenterne fra det hemmelige Konsistorium i Maj Maaned og den hellige Faders Taler; Pinsetalen gengives denne Gang paa en Række Sprog, bl. a. paa Fransk, Engelsk, Tysk og Portugisisk.

Fra den 5.—7. August afholdes der i Lourdes en Kongres, der har til Formaal at drøfte Ungdommens Opdragelse. Kongressen var allerede berammet til August 1940, men maatte selvsagt opsættes til senere.

Det katolske Universitet i Freiburg (Schweiz) fejrer d. 20. Juli Indvielsen af en moderne, tidssvarende Nybygning med Afholdelsen af en social Uge over Emnet »Rerum novarum«. Talerne holdes bl. a. af Biskoppen af Geneve og Lausanne, Msgr. Besson, Professor Bech og Medlem af det schweiziske Forbundsraad Vitt.

Tidens Alvor har sat sit Præg paa det religiøse Liv i Norge. Fra alle Egne melder den protestantiske Kirke om stadig større Kirkebesøg. Adskillige Steder afholdes der Bibelkredse, som er godt besøgt, især af Repræsentanter for Ungdommen.

BILLED-NYT FRA AARHUS

Fotos: J. Laux

← Søndag d. 29. Juni fejredes Aarhus' Byjubilæum ved en højtidelig Festgudstjeneste i Vor Frue Kirke. Her ses Ministranterne samt Spejderne, der førte et Banner med Aarhus Byvaaben ind i den festligt smykkede Kirke

Det første Køkkenhold dimitteredes fra Skolen i Ryegade

Sct. Clements Trop klar til Start til Lejren ved Kalø Ruin

Det katolske Hjem

fortsat fra Side 455

lille Hætte, og derfor har det nu faaet Betydningen: Frelsens Hjelm.

2) *Albaen*, en vid Kjortel, som dækker hele Legemet ned til Fødderne, og med store Ærmer. Den er helt hvid som et Billede paa den Uskyldighed, Kristi Fortjener skænker den kristne Sjæl.

3) *Bættet*, en lang, hvid Snor, som holder Kjortelen ind om Livet og betyder Renhed.

De andre Messeklæder, som ikke er af Linned, er alle af samme Stof og passer sammen. Der er:

1) *Maniplen*, et bredt Baand, som bæres over venstre Arm og skal betyde Vor Frelsers Lidelse.

2) *Stolaen*, ogsaa et bredt Baand, men længere; den bæres om Halsen og korslagt over Brystet og betegner Udødeligheden.

3) *Messehagelen*, den store Yderdragt, som kan falde i bløde Folder eller være ganske stiv. Den forestiller Kristi Aag, hans Kærligheds Lovs lette Aag, men bærer Billedet af Korset for at vise, at Ofret er en Nødvendighed.

De liturgiske Farver

Messehagelens forskellige Farver (og dermed ogsaa Maniplens og Stolaens) er bestemt af Kirken for Aarets forskellige Tider og Dage og kaldes: de liturgiske Farver.

Rødt er Martyrernes Farve, *hvidt* Hellighedens. Rødt er ogsaa Pin-

sens Farve og hvidt Julens. I en Sorgens eller Bodens Tid som Fasten er Farven violet, og hvis Messen ofres for en afdød, bruges den sorte Farve. Paa Dage, da der ikke er noget særligt at mindes, er det den grønne Farve, som anvendes. Dette er de fem Farver, som maa bruges ved Alteret, og dertil kommer saa Guld og Sølv.

*

Nu kender vi altsaa de Klæder, som Præsten bruger, naar han fejrer den hellige Messe.

Præsten selv bliver næsten skjult i Kappen. Men Kongen selv er til Stede i den hellige Hostie; han vender sig mod sit Folk, og Præsten, Guds Tjener, giver dem Kristi Velsignelse.

FERIEBREV FRA FYN

Nyborg, d. 7. Juli 1941. Morgenposten bringer Meddelelse om, at der atter planlægges et Ungdomsstævne for Københavns katolske Ungdom, som skal finde Sted paa Rygaard Søndag d. 24. August.

Men Kongens København er ikke enc om den Slags Stævner og Møder. Søndag d. 13. Juli samledes mange unge med Biskoppen i Spidsen i Øm Kloster-ruin.

Det synes at skulle gaa Slag i Slag.

*

Fyns katolske Ungdom er ogsaa med. Saa sent som d. 6. Juli var der sat Stævne i Ringe. Byen, som danner omtrent Midtpunkt af en Cirkel, hvis Periferi gaar gennem de tre katolske Centre, Nyborg, Svendborg, Odense.

Kl. 13½ startede vi fra Nyborg og kæmpede os frem mod en ondsksfuld Blæst, der fik Bakkerne til at forekomme os endnu stejlere end de er. Dem var der mange af.

Undervejs samlede vi en Del unge op, og efter at være blevet styrket og opmuntret hos Smed Klimek, tog vi atter fat.

Paa den store Idrætsplæne, klods op ad Svømmebassinnet,

samledes ca. 55 unge. »Det sorte Element« manglede ikke. Pastor Hake og Pastor Doots fra Svend-

Katolsk Ungdom fra Nyborg, Svendborg og Odense samlet i Nyborg, 2. Pinsedag (i Baggrunden Danehofslottet)

borg, den vimse Pater Druyts fra Nyborg, Skt. Knuds Skoles nye Bestyrer P. Kossmann og P. Pauli fra København.

Der var ingen Taler. Det kan være lige godt det samme. Det skulde være et gemytligt og hyg-

geligt Samvær, der skulde svejse dem mere sammen. Gamle Ven-skaber blev opfrisket og nye stiftet.

Højdepunktet var nok de to fælles Lege: Haandbold, spillet paa den vældige Fodboldbane. De to Hold var blandet, saa Ærens Krans tilfaldt hverken Odense, Svendborg eller Nyborg.

Dog skal det siges, at Holdet med P. Druyts vandt med 4 Maal mod 2 Maal, der scores af Holdet med den digre Pastor Doots.

Efter en forsvarlig Pause begyndte Leg Nr. 2: Tre Mand høj. Ogsaa her var de sorte med, og

Fra Ungdomsmødet i Ringe, d. 6. Juli

»Det sorte Element« ved Mødet i Ringe (fra venstre P. Doots P. Hake, P. Pauli, P. Kossmann, P. Druyts)

man fik Indtryk af, at de morede sig lige saa kosteligt som de unge.

Efterhaanden var Klokken blevet mange. Og det blev endnu senere, inden man fik aftalt Mødestedet for det 3. Ungdomsmøde og enedes om Svendborg.

Der kunde ikke vælges bedre Afslutning end Fællessangen: Den danske Sang er en ung blond Pige.

Saa sagde man Farvel, Tak for i Dag og godt Samspil eller god Kamp og paa Gensyn.

*

Ganske uvilkaarligt blev der trukket Paralleller mellem dette Møde og Stævnet, der holdtes anden Pinsedag (2. Juli 1941). I Gaar var alle gaaet til Messe i de respektive Byer.

Den Gang samledes ca. 80 unge til Højmesse i »Stella maris« Kirke (hvis Navn blev overtaget efter den Villa, der for alle Nyborgensere var kendt som »Stella maris« og paa hvis Grund Kirken blev bygget. »Stella maris« er en værdig Fortsættelse af Byens katolske Fortid, hvis protestantiske Sognekirke endnu i vore Dage bærer katolsk Patina og hævder sit gamle Navn: Vor Frue Kirke. Saa mange Mennesker var kommet til Gudstjenesten, at de stod tæt pakket i Vaabenhuset. Det rundede gennem Kirken, da alle paa gregoriansk Vis lovpriste Gud.

De Lege, hvormed Ungdommen morede sig, kan jeg ikke huske. Men der var Stafetløb, Forhinderløb o. l.

Men Legen var kun en Biting — alle var baaret af katolsk Samfølelse. Den gav sig Udtryk ved et Telegram til vor Biskop, der stoler saa meget paa Ungdommen, den Ungdom, paa hvis Skuldre den katolske Kirke herhjemme skal bygge videre.

Glæden blev endnu større, da Biskoppens Svartelegram blev læst op.

Den officielle Afslutning fandt Sted i Kirken, hvor Pastor Doots talte Alvorsord til Ungdommen. Hans Ord over Teksten: »Den,

som holder mine Bud, elsker mig«, faldt sikkert som god Sæd i Hjerter, der var rede. Medens Talen blev holdt, var de unges Øjne rettet mod Maleriet over Altret: Den dejlige middelalderlige Fremstilling af den hellige Trefoldighed, i hvis Navn de allesammen er døbt, malet af en moderne Maler; Skuden, hvis Stævn peger mod Havets Stjerne; og to unge, Repræsentanter for den kvindelige og mandlige Ungdom, der ser op til Havets Stjerne.

Kristus under Brødets hvide Skikkelse lyste sin Velsignelse over Skaren.

Bagefter talte Hr. Hafstrøm endnu om de fire Temperamenter. Han havde meget at sige; dog var hans ceterum censeo: Hvad du end er, vær Optimist!

*

Møderne var forskellige i deres Ydre, til dels grundet paa de stedlige Forhold. I Ringe er der ingen katolsk Kirke.

Maalet var det samme: at slutte sammen til en fælles Front mod alt ondt; at forøge Kærligheden til Kristus og hans Kirke.

Feriebarnet.

Synden, Verden og Antikrist

fortsat fra Side 449

Religioner, den falske Mystik og saa mange Slags Overtro, som forvirrer Sjælene? Det er de jordiske Begæringer, Hadet, Forfængeligheden, Selvklogskaben og hin beklagelige Aandens Svaghed, som gør Menneskene til Djævelens Legetøj.

Alle bærer vi Kimen til disse Synder i vort Indre, og alle lider vi til en vis Grad under denne Svaghed. Guds Rige bekæmpes af denne Verdens Rige i vort eget Indre. Naar jeg af fri Vilje bærer Nag til min Næste i Stedet for at tilgive ham; naar jeg bagtaler og sætter mig til Doms over Næsten; naar jeg giver efter for Sanselighedens eller Stolthedens Instinkter; naar jeg gaar paa Kompromis med Vantroen; naar jeg ud fra mine egne Meninger ser ned paa Kirkens Dogmer eller dens Love; naar jeg af Slaphed følger en Mode eller en offentlig Mening, der strider mod den rette Familie-moral; og naar jeg afslaar at rette mig efter den sociale Retfærdigheds Krav, som bygger paa Evangeliet — saa er jeg af denne Verden, saa kæmper jeg i Antikristens Hær, og saa er jeg skyldig i aabent Forræderi mod Frelseren.

Uddrag af »Skatten i Ageren«, Pater Lutz' ny Betragtningbog.

Ugebladets fortsatte Roman:

Vovemod og Martyrblod

»Hvor er mit Fædreland skønt,« tænkte Ri.

Og dog forekom det ham, at Landet hvilede i dyb Slummer. Det var endnu ikke vaagnet af Hedenskabet Søvn. Men nu kom han for at bringe det glade Budskab til Koreanerne. Budskabet om Himmelskongen, som de indtil nu intet havde hørt om, om den Skaber, som de ikke kendte. Nu maatte Korea vaagne op. Nu skulde Fol-

ket bruge alle Kræfter i den sande Guds Tjeneste, og fra nu af skulde en uophørlig Lovprisning stige op mod Gud.

Men hvad sagde Landets Love? Og hvad vilde alle de Mennesker sige, som betragtede alt, hvad der kom fra Vesten, som Djævelskab? Og desuden havde Landet en Statsreligion! Naar han nu med Forsigtighed og Klogskab prøvede paa at saa det lille Frøkorn, som hvilede

i hans eget Hjerte, hvilken Skæbne ventede det da? Og hvilken Skæbne ventede de Mennesker, som tog mod Guds Budskab?

Da Udsendingene drog gennem Seouls Gader, stod Folk i tætte Stimer for at tage imod dem. Men ingen imødesaa deres Tilbagekomst med saa stor Længsel som Piek-I. Skønt baade Fader og Søn var dybt grebet ved Gensynet, maatte de dog beherske sig og overholde alle de mange Velkomstceremonier, som efter koreansk Sæd og Skik hørte sig til.

Snart efter Hjemkomsten begyndte Ri at undervise de Lærde, og endelig kom den Dag, hvor Daabens Vande ogsaa flød over deres Pande. Nu tilhørte de Himmelkongen, som de allerede længe med saa stor Længsel havde søgt.

Piek-i og hans Venner kunde ikke mere tie med det, de havde oplevet, og de begyndte derfor straks deres Missionsarbejde. Først opsøgte de ansete og dannede Mænd, som virkelig ønskede at finde Sandheden, og som de kunde stole paa, og saa prøvede de paa at vinde dem for Troen. Senere hen forkyndte de ogsaa den nye Lære for Folket. Efter fem Aars Forløb var det uhorste sket: Uden at nogen Missionær havde betraadt Koreas Jord, var fire Tusinde Sjæle vundet for Kristus og døbt i den treenige Guds Navn.

Med den største Længsel imødesaa disse nyomvendte Kristne en Præsts Komme. Ri havde jo fra Peking medbragt Løftet om, at en Præst vilde blive sendt saa snart som muligt. Men endnu var ingen kommet. Det var en tvingende Nødvendighed at sørge for Afholdelsen af en fælles Gudstjeneste. Men mest af alt længtes den unge Menighed efter at tage Del i det hellige Messeoffer og efter at modtage den hellige Kommunion. Hvad skulde de gøre? I deres store Længsel efter en Præst begik de da den Fejl at tro, de kunde hjælpe sig selv. Petrus Ri havde jo i Peking flere Gange taget Del i den katolske Gudstjeneste. Og i de Bøger, som Biskop Alexander havde givet ham, fandtes Billeder baade af Præstens Klæder og af Gudstjenestens Ceremonier. Saa valgte den

unge Menighed selv en Biskop og nogle Præster. De blev højtidelig udnævnt, og der blev forfærdiget præstelige Klæder til dem. Med den største Glæde begyndte de Kristne at afholde Gudstjeneste uden at vide, at det alt saminen var og blev tomme Ceremonier, fordi de præstelige Fuldmægter ikke kan meddeles ved Valg, men kun kan overdrages ved en gyldig viet Biskop. Men efter et Aars Forløb fik de Oplysning om deres Fejltagelse. Det var et håardt Slag, men de højede sig og nedlagde atter deres Embeder. Men deres Ønske om at faa en Præst blev saa meget desto stærkere.

De fik ogsaa en anden skæbnesvanger Efterretning. Paa Korea var det Skik og Brug, at Børnene bragte deres afdøde Forældre og Forfædre Ofre. Gjorde man ikke dette, blev man regnet for en raa Barbar og kunde oven i Købet risikere at blive idømt strenge Straffe, fordi man paa denne Maade viste Foragt for Landets Sæd og Skik og undergravede Statens Autoritet. Og nu fik de Troende at vide, at det ikke var tilladt Kristne at bringe Forfædrene Ofre. Kun til Gud maatte der frembæres Ofre. De fik ogsaa at vide, at det var forkasteligt at bringe Mad til de afdøde; kun Bonnen kunde hjælpe dem.

Dette Budskab vakte stor Bekymring. Thi naar de Kristne vægrede sig ved at ofre, kunde det ikke undgaas, at deres Tro blev almindelig bekendt. Saa vilde de blive beskyldt for manglende Ærefrygt overfor Landets Skikke og overfor deres egne afdøde Slægtninge. Og i Virkeligheden blev denne Vægning ogsaa Aarsag til, at den første Forfølgelse udbrod i Aaret 1794.

Nogle Mænd sneg sig igennem de snepudrede Skove, som laa langs med Grænsefloden Yalu. Den koreanske Vinternat var blevet selv Grænsevagten for kold. Da de var færdige med deres Runde gik de ind i Vagtstuen for at varme sig ved en Rissnaps.

»Nu er det Tid,« hviskede en Koreaner til sine Ledsagere. De krøb ned ad Skraaningen. Den ene af dem havde trukket sin Hat godt ned over Ansigtet, men nu skubbede han den lidt tilbage for bedre at kunne se i det tætte Krat. I det

blege Maanelys kunde man lige skimte hans Ansigt; men om han var Kineser, var det umuligt at afgøre; saa vilde det ogsaa have været farligt for ham, thi det var under Dødsstraf forbudt Kineserne at betræde Koreas Jord. Men under alle Omstændigheder kunde ingen se, at denne Mand var katolsk Præst.

Lidt efter stod de ude paa Grænseflodens Is og ventede paa, at en Sky skulde gaa for Maanen. En Krøning paa Floden gjorde, at man ikke saa let fik Øje paa dem. Endelig blev det mørkt, og de forlod Brædden, og straks efter kunde manse fem sorte Punkter bevæge sig hen over Isen. Punkterne blev mindre og mindre, og til sidst kunde man slet ikke se dem mere. De havde nu naaet Skovene paa den anden Side.

Saaledes ankom i Aaret 1794 efter en Rejse fuld af usigelig Møje og Besvær den første katolske Præst til Korea. Han var Kineser og hed Tsin. Med den største Iver paabegyndte han Arbejdet blandt de Kristne. I Løbet af faa Aar voksede deres Antal til 16.000. Men i Aaret 1801 brød en voldsom Forfølgelse løs. Mange Kristne flygtede op i Bjergene, men Præsten Tsin blev hos dem, som maatte blive tilbage i Byen. Det varede ikke længe, inden han blev taget til Fange, og den 31. Maj 1801 led han Martyrdøden sammen med flere Hundrede Kristne.

Den unge kristne Menighed var atter uden Hyrde, og der skulde gaa over tredive Aar, inden den atter fik en Præst. Man kan sikkert let forestille sig, hvad dette betød. Om disse Aar har man ikke ret mange Efterretninger; man ved kun, at de Kristne med sejt Udholdenhed prøvede paa at komme igennem Vanskelighederne. At samles til fælles Gudstjeneste var umuligt, og efterhaanden blev mange af de kristne Familier spredt for alle Vinde. Forældrene maatte selv undervise og døbe deres Børn, og de levede i en stadig Frygt for, at en af de smaa skulde komme til at sige et uforsigtigt Ord — det kunde komme til at koste dem alle Livet.

Fortsættes

Liturgisk Kalender

Juli:

20. S. 7. Søndag e. Pinse (677); 2. Sæt Bønner: St. Hieronymus Æmiliani (1003), 3. Sæt Bønner: St. Margarete ([61]), 4. Sæt Bønner: Om Fred.
21. M. † St. Praxedes (1007); 2. Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Efter frit Valg, 4. Om Fred.
22. Ti. St. Maria Magdalene (1008), 2. Om Fred.
23. O. St. Apollinaris (1011); 2. St. Liborius ([34]), 3. Om Fred.
24. T. Vigilie ([1]); 2. St. Christine ([61]), 3. Gudsmoder ([90]), 4. Om Fred.
25. F. St. Jakob den Ældre, Apostel (1014); 2. St. Christopher ([12]).
26. L. St. Anna (1017), Jomfru Marias Moder.
27. S. 8. Søndag e. Pinse (680); 2. St. Pantaleon ([15]), 3. Om de helliges Forbøn, 4. Om Fred.

Redaktionen i Sommerferien

I Juli Maaned maa al Korrespondance vedr. Bladet adresseres til:

„Katolsk Ugeblad“
Bogtrykkeriet „Athene“
Svanemosegaardsvej 4
København V

*

Telefonisk Henvendelse til Redaktionen kan ske til Bladets Telefon: Damsø 1310 Mandag Kl. 17-18.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Dannevirkegade 19, København V, Telefon Eva 25 12 (træffes i Almindelighed bedst Kl. 14-15 og 18-19).

Ekspedition: Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K, Tlf. Palæ 4777, Kl. 9-18.

Kassererkontor: St. Annæ Plads 28, Postgiro 57042

Annonce/deiling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BØGER

Pauluskredsen

Umiddelbart før Ferien udsendte Pauluskredsen to Bøger, en Betragtningbog: *Skatten i Ageren* af A. J. Lutz O. P., og et nyttigt lille Hefte: *Hvad foretager Præsten sig ved Døbefonten*, af C. C. Martindale S. J.

»Skatten i Ageren« — af hvilken vi denne Gang gengiver et Uddrag her i Bladet — er den syvende af Pater Lutz' Bøger, der foreligger paa Dansk, og den maa hilses velkommen med samme oprigtige Glæde, som dens Forgængere. Denne Gang er det en Betragtningbog, som Forfatteren forelægger os. Ganske vist har mange af Pater Lutz' Læsere benyttet hans tidligere Bøger i deres religiøse Betragtningstunder. Ved deres midtpunkts-samlende Indhold er de ogsaa ypperligt egnede dertil. Men i den her foreliggende Bog er Tankerne direkte formet til betragten- de Bøn, og alle apologetiske Opgaver er lagt til Side.

»Hvad foretager Præsten sig ved Døbefonten«, er Nr. to i »Hvad og Hvorfor«-Serien, der indledes med »Hvad foretager Præsten sig ved Alteret«. Meningen med disse Smaaskrifter er saa kort og klart som muligt at forklare, hvad vi ser og hvad der sker i den katolske Kirke — og hvorfor det sker. Og Fader Martindale forstaar at besvare Spørgsmaalene!

Begge de to Smaating fordrer ingen nærmere Anbefaling — de taler for sig selv.

Salmonsens

Schultz Forlag har udsendt femte Hefte af det udmærkede *Salmonsens Leksikon-Tidsskrift*, der denne Gang bringer Artikler om bl. a. de danske Kul, Farvefjernsynet, Gallup-Instituttet, Kriselovgivning paa Strafferettens og Retsplejens Omraade, Oliebomber, Nestors Kongeborg, Sukkererstatninger, Svømme- fuglenes Fjerdragt, det døde Smilstof og mange andre Ting, der er værd at vide.

Fransk katolsk Litteratur

Fra Arnold Buscks internationale Boghandel har vi modtaget Meddelelse om, at Forbindelsen med Frankrig nu atter er oprettet efter en Afbrydelse paa mere end et Aar og Bestillinger paa fransk katolsk Litteratur nu atter modtages.

Bogladen vil i Løbet af Sommeren sætte alt ind paa at faa et Lager af nyere fransk Litteratur.

Samtidig henleder Boghandleren Opmærksomheden paa de franske Bøger, der findes optaget i Kataloget over katolsk Faglitteratur, han i sin Tid udsendte. Dette bliver stadig gratis udleveret ved Henvendelse i Bogladen.

Pauluskredsen

Bøger af Pater Lutz — Nordens mest læste katolske Forfatter:

Klosterliv og Klosterkald	0,50 Kr.
Gud	1,25 »
Jesus Kristus og hans Kirke ...	3,00 »
Skatten i Ageren	2,75 »

Faaes portofrit tilsendt fra Pauluskredsens Ekspedition, Frederikssundsvej 225, Brh. (Bella 1700)

Er De Subskribent? — Kun 3 Kr. halvvaarlig

Røntgenapparater

Diathermi

Kortbølge-Apparater

CARL DRENCK

København N

Aaboulevard 32

Central 10975

DEN NYE SYND

af Ronald Knox

I sidste Nr. af Ugebladet fortalte Fader Martindale om Ronald Knox. Vi bringer her en Novelle af den populære engelske Forfatter.

Det første Avertissement vakte ingen Opsigt. Man antog, at det drejede sig om en Teaterforestilling. Det lød: »Hold Øje med den nye Synd. Professor Lailebs opsigtsvækkende Fund. Tilfredshed garanteres.« Men det næste, der stod paa den dyreste Annonceplads i Aviserne og paa Plakater ved alle Undergrundsbanens Stationer, virkede langt stærkere. »Professor Lailebs store Opdagelse,« læste man. »Professor Laileb vil Tirsdag d. 27. September (det var om halvanden Maaned) holde Foredrag i Albert Hall Kl. 15 om Den Nye Synd, som han for nylig har opdaget og nu for første Gang bringer til Offenlighedens Kundskab. Alle Pladser gratis.« Altsaa var der Penge hagved Professoren. Aviserne spildte ingen Tid med at opstøve Underretninger her i Agurketiden. Og skønt Offenligheden frygtede, at det nok drejede sig om et System (ligesom Diæt-Opfindelserne), der krævede en stærk Disciplin for at beherskes, spidse de den dog Øre.

Man fik yderst lidt at vide. Han boede i Langham, hvor foretagsomme Journalister listede sig ind i alle mulige Stillinger

for hemmeligt at udspejle ham. Gig han en sjælden Gang ud, var det omringet af Fotografer, hvis Resultater i den illustrerede Presse fik Titler som f. Eks.: »Han spekulerer paa en til«. Men ingen virkelige Oplysninger var at faa. Professoren levede regelmæssigt, drak maadeholdent, havde ingen hemmelig Beskæftigelse og syntes i et og alt at dele sine Medmenneskers menneskelige Natur. Hvorfra han stammede, vidste ingen. kun Antisemiternes Organ var øjeblikkelig i Stand til at oplyse Navnet paa hans Fødegade i Wien og paa den Synagoge, hvor han havde faaet sin første theologiske Uddannelse.

Om selve Synden var han meget tilbageholdende. Nej, det var ingen Gren eller ny Anvendelse af en eksisterende Synd, det var ikke i Omstændigheder, at Nyheden laa. Det var, sagde han med nogen Stolthed, som om man havde føjet en ny Farve til Regnbuen. Den reagerede paa alle de sædvanlige Kontrolprøver: den var skadelig for Samfundet i det lange Løb, gav Samvittigheden en kildrende Fornemmelse af Uro og sænkede i det lange Løb sine Udøveres moralske Niveau. Den var helt original, ingen genopdaget gammel Synd. Og dermed maatte Intervieweren nøjes.

Saa klarede man sig uden Besked. *Daily Mail* begyndte

med de uundgaelige Artikler om »Aarhundredets Synder« og »Verdens store Synder« og overlod saa Diskussionen til Lærerne. »En Britte« skrev og hævdede, at Hemmeligheden af nationale Grunde ikke maatte komme udenfor Grænserne. En Læser startede et Korstog mod den nye Synd — det holdt til tre Numre. »En ængstelig Moder« vilde have samlet et Beløb for at betale Professorens Tavshed. Nogle mente at kende Synden, og der kom en Overflod af Breve om Okkultisme og Tankeoverføring. En Pastor vandt Ry for høj Tolerance ved at bede om, at Professoren ikke maatte blive fordømt, før han havde talt.

Times behandlede Sagen i en højtidelig Artikel. Det gamle, skrev Bladet, maa vige for det nye. Menneskeaaanden staar ikke stille, og nye Tider bør have nye Synder, der ikke bortjager de gamle, men organisk optager dem i sig. Vi maa have Mod og Kraft for at tilpasse os andre Forhold. Der vil komme Vanskeligheder, men det bedste vil sejre. Se blot paa — (og saa kom hele den gamle Historie).

De konervative vejrede Bolshevisme i den nye Synd, og Kommunisterne hilste den som Kapitalismens Mene Tekel. Et frisindet Blad fordømte alle Angreb mod Professoren. Heldigvis, skrev det, er vi ikke bundet af middelalderlige Dogmer. Ordet *Synd* skræmmer os ikke. Dog mente Bladet, at Professoren hellere burde have ofret sit videnskabelige Arbejde paa at finde en ny Dyd.

Statistikere udregnede, at der aldrig var indgaaet saa mange Væddemaal. Især yndede man at

C. Gerlach & Søn's Efft.

W. Deleuran

Edsvoren Messevinsleverandør

Fredericia

Katolske Begravelser

Ib v. Benzon

aut. katolsk Bedemand
Tlf. 6536 . Smallegade 13
Privat Fasan 1866

ARNOLD BUSCK

INTERNATIONAL BOGHANDEL

Stort Lager af dansk og
udenlandsk katolsk Litteratur

Hurtig Forskrivning fra Udlandet

Kjøbmagergade 49 . Telefon Central 2453

holde paa, hvilket af de ti Bud den nye Synd nærmest var en Overtrædelse af. Der tegnedes Forsikringer mod at blive skuffet den 27. September. Teatre og Biografer stod tomme.

Kirkelige Kredse saa med faglig Interesse paa Sagen. Højkirkenes Sogneblade gav Biskopperne Ansvar for Forvirringen. Hvorfor havde de været svage og uvirksomme, og hvorfor kunde de ikke endnu i ellefte Time sætte sig i Spidsen for Bevægelsen? Den lavkirkelige Opfattelse kom frem i en Artikel af Pastor Dives. Pastoren paastod, at Synden kun var det endnu formløse Stof, hvoraf Retfærdigheden blev til. En Uskyldighed, der aldrig havde kendt til og sejret over Synd, var ingen sand Uskyldighed. Ligervis: jo flere Synder man havde gjort Bekendtskab med og bekæmpet, des fuldkomnere var ens Uskyld. Naar Professor Laileb gav os en helt ny Synd, gav han os derved Lejlighed til at overvinde en helt ny Fristelse — og derved ogsaa en hidtil ukendt Dyd.

Nogle apokalyptiske Sekter identificerede Professoren med det første Dyr i Aabenbaringen, andre med det andet, nogle med hver af de tre Frøer, der udgik af den falske Profets Mund — men alle var de enige om, at det hele viste, hvor klar Skriftens Mening var, naar blot man tog den bogstavelig.

De katolske Teologer viste teoretisk Interesse. Dominicanerne hævdede, at hvis Professor Lailebs Idé stred mod et eksisterende guddommeligt eller kirkeligt Bud, var den ikke ny, og hvis den ikke gjorde det, var den ingen Synd. Men en anden Skole Moralteologer udtalte, at hvis den var, hvad Professoren paastod, maatte den være en Krænkelser af den naturlige Morallov, og derfor var et direkte Forbud ikke nødvendigt. Endelig enedes man om, at den ny Synd rimeligvis kun var ny *quoad nos* og kun en Synd *secundum quid*. Almindelige Katoliker var dog ikke ophidsede ved Tanken om en Tilføjelse til

de talrige eksisterende Former for Djævelskab.

De mere moderne Religioner havde meget travlt. Nogle erklærede, at det ikke kunde være en Synd, fordi ingenting er Synd. Synd er en Illusion, men da den maaske var en velgørende Illusion, kunde man godt gaa til Mødet. Spiritisterne søgte gennem Medier at opdage Hemmeligheden, men blev skuffede. Halvtreds Procent af Svarene var ingen Svar og Resten ikke egnet til Offentliggørelse, uden derfor at være oplysende. Teosofferne averterede Foredrag om, »Den sande Betydning af den ny Synd«. Der var enormt Tilløb. Foredragsholdersken begyndte med at sige, at Opdagelsen ikke angik det sanselige, men det over-sanselige Tilværelsesplan. Hun kom rettidigt ud af Døren, og Tilhørerne nøjedes med at ødelægge et Harmonium og en Snes Stole.

*

Imidlertid gik Tiden, og det alt overskyggende Spørgsmaal blev at sikre sig Plads. For hver ti Mennesker man mødte, vilde ni til Foredraget, men alle havde rent videnskabelige eller faglige Motiver dertil. Sagførerstanden vilde blive kraftigt repræsenteret for det Tilfælde, at den nye Synd ogsaa skulde vise sig at være en Forbrydelse. Læger haabede, at den vilde kaste Lys over Sygdomme. Professorer vilde følge Trit med den moderne Tanke. Forretningsmænd vilde dertil for at forhindre, at deres Døtre kom, og deres Døtre for at vise de gamle, at de ikke vilde gaa i Ledebaand. Kunstnere og Litterater haabede Inspiration — kort sagt, London havde aldrig været hverken saa samvittighedsfuld eller saa frisindet.

Da kom der et uventet Slag. Det viste sig, at Professoren ikke havde sørget for reservere-pladser til Pressen. I sidste Øjeblik søgte denne at hævne sig. Lidt efter lidt rejste Bladene en Tvivl om, hvorvidt Synden virkelig var syndig. Den var en

fiks Nyhed maaske, muligvis heller ikke tiltalende for strenge Moralister, men alvorligt skadelig... naa ja, det var jo en Smagssag.

Dette bragte Frikirkerne i Opposition. Der blev holdt Protestmøde. Børnene i talrige Søndagskoler maatte aflægge Løfte om at afholde sig fra den nye Synd, skønt de ikke vidste, hvori den bestod. Men alt dette var bagbest. Nu vilde Folk til Foredraget.

*

Tidlig om Morgenen Mandag den 26. September var der en ret stor Menneskemasse forsamlet foran Albert Hall. Politiet spredte den, men den samlede igen. Midt paa Eftermiddagen holdt en Eskadron ridende Politimed Vanskelighed Mængden i Orden. Natten igennem smaaregnede det, men Folk holdt ud under Paraplyer. Fra Tirsdagens Gry var al Trafik udelukket. Vejret var smukt, men Luften ladet med Elektricitet. En Flyvevaskine dukkede op paa Himlen og udkastede Pjecer fra Anti-Ny-Synd-Samfundet.

Kl. 13 aabnedes Dørene. Et Orkester spillede Jazz-Musik, som lød gammeldags og rørende i dette Øjeblik. Der rejste sig Protester. En Del af Forsamlingen begyndte at synge National-sange, en anden sang Salmer. Udenfor samlede sorte Skyer paa Himlen, og Sollyset blegnede.

Paa Slaget 15 stod Professor Laileb paa Tribunen. Lille, moderne paaklædt og let graanet stod han med fast, fremadrettet Blik. Der lød Bifald, som hurtigt tussedes ned. Og Professoren begyndte:

»Pionererne for en Bevægelse er udsat for Misforstaaelser. Og da jeg begyndte at forske i en Videnskabsgren, som hidtil ikke var kendt, vidste jeg, at jeg udsatte mig for de smaa Sjæles Had. Jeg er ikke uden Erfaringer om den Skæbne, der venter Banebryderen. Selv« — her gled en Skygge af dyb Melankoli over hans Ansigt — »mistede jeg en-

gang en glimrende Stilling, blot fordi jeg ikke vilde følges med Hjorden.

Længere end jeg ønsker at mindes, har jeg savnet en videnskabelig Undersøgelse af det Emne, der saa dybt interesserer os og beskæftiger os saa meget — jeg mener Synden. Dette Emne ofrer vi vort halve Liv, vi ofrer det saa mange Muligheder for Fred og Tilfredshed. Det har dybt paavirket Menneskeheden hele Historie. Det har inspireret saa meget af det kraftigste i Europas nyere Litteratur. Men det undersøges ikke videnskabeligt. Jeg vil ikke trætte med Beretninger om mine Kampe. Men da jeg havde fundet et Middel til, at Mennesker helt kunde udfolde denne deres mest karakteristiske Side, besluttede jeg at skænke Offentligheden Frugten af mine Studier. Jeg fandt, at saaledes som Menneskeheden havde gjort Brug af sine Lejligheder til at gøre det urette, havde den gjort sig fortjent til at indvies i en højere Grad. Og jeg har nu i disse Uger studeret London, dens Retsvæsen og Foretningsmetoder, dens Længsler og Fornøjelser, og jeg har sagt til mig selv, at den fortjente Indvielsen.

Og nu til Sagen. Jeg havde truffet min Beslutning. Jeg havde regnet med Modstand, men den frygtede jeg ikke. Jeg havde regnet med Vantro, men blev glædeligt overrasket. Indtil jeg stod paa denne Talerstol, var jeg beredt.

Men da jeg her i Salen saa mig om, forstod jeg, at noget var galt. Mine Herrer, jeg beklager at maatte sige det, men De er ikke af det Stof, hvoraf Syndere skabes. De kom ikke, fordi De vilde gøre noget syndigt, men kun for at høre om noget syndigt, for at kunne snakke om det. De vilde smigre Dem med at være Verdensmennesker, frisindede o. s. v. De var ikke slette, men kun gigantisk nysgerrige. Og Nysgerrighed er den letteste Synd af alle Synder at straffe, for den bærer Straffen i sig selv, naar den ikke tilfredsstil-

les. Den nye Synd er intet Bedrag. Den kan forklares i ti Sætninger. Men jeg forklarer den ikke. Jeg gaar tilbage til mit eget Sted og overlader Dem til at fortæbes, som bedst De kan, ved Hjælp af de ordinære Synder, som De er bekendt med indtil Trivialitet. Mine Herrer! God Aften!«

En Bølge af en og samme Lidenskab gik gennem Auditoriet. Man ønskede ingen ny Synd nu, kun det gamle, konventionelle Mord. Og da brød Stormen løs, og et Lyn skar gennem Salen og viste enhver Naboens Ansigt fortrukket af umætteligt Had, og i Lynet forsvandt Professor Lai-

leb, som ingen Efterforskninger har kunnet finde.

Kære Læser, dadler De ligesom Professoren Publikum for dets Nysgerrighed? Ja, Nysgerrighed er den afskyeligste blandt Laster. Men indrøm det kun, at da De begyndte Historien, havde De et svagt Haab om inden Enden at finde ud af, hvad dog den nye Synd var. Ikke sandt?

(Efter »Blackfriars«).

* *
*

Sommerens Gudstjenesteliste

	Søndag	Hverdag
	Messe	Andagt
Aabenraa (Søndertorv)	5 ⁴⁰ , 9 ⁴⁵	19 ³⁰ 5 ⁴⁰
Aakirkeby (Gregersgade)	10	
Aalborg (St. Mariæ Kirke)	6, 8, 10	6, 8
Aarhus (Ryegade 26)	7, 8, 10	19 6 ²⁵ , 7 ⁵⁵
Assens (Nørregade 3)	8, 10	20 7 ³⁰
Dragør (Øresunds Allé 27) Søndag d. 20. Juli	10	
Ebeltoft, ingen Gudstjeneste i Juli Maaned		
Fredericia (Sjællandsgade 50)	7, 9 ⁰⁰	
Frederikshavn (Havnegade 11) 3. Sønd. i Md.	9 ¹⁵	
Grenaa (Afholdshotel) 2. Sønd. i lige Mdr.	10	
Helsingør	8, 10	
Hillerød (ved Helsingevej, ved Si- den af Teglværket)	10	
Holbæk (Kastanievej 17)	9	
Hørsholm	9 ¹⁵	
Køge (Bjerggade 22)	8, 10	
Lyngby (overfor Banegaarden) ...	8 ¹⁵ , 9 ³⁰	
Maribo	9 (dansk Pr.) 10 ³⁰ (polsk Pr.)	
Nakskov	9 (dansk Pr.) 10 ⁴⁵ (polsk Pr.)	6 ³⁰ , 7 (første Fred.8)
Nyborg (Vindingevej)	7 (dog ikke sidste S.) 10	
Nykøbing F. (Bispegade 12)	8, 9 ³⁰ (dansk Pr.) 10 ³⁰ polsk Pr.)	
Odder (Holsteinsgade 29) 1. og 3. Sønd. i Md.	(Komm. 9 ¹⁵), 10	
Odense (Adelgade 1)	6 (paa Hosp.) 8, 10	
Pindstrup (Ringsø) 1. og 3. Sønd. i Md.	10	15
Roskilde (St. Laurentii Kirke) ...	8, 10	
» (St. Maria Hospital)	6	
Rudkjøbing (20. og 27. Juli)	10	
hver anden Søndag	10	
Svendborg (Havnegade 1)	8, 10	8
Taastrup (Køgevej)	7 ³⁰ , 10 ¹⁶	
Viborg (St. Kjelds Kapel)	8 ³⁰	
Trørød (Trørødhus)	8, 10 ¹⁶	

De unge Mænds Kongregation slutter Kongregationsaaret

Den 16. Juni 1941 sluttede de unge Mænds Kongregation i Stenosgade et godt Arbejdsaar med et fint besøgt Møde i den røde Sal, hvor Dr. med. N. Blixencrone-Møller talte om sine Oplevelser i Finland og høstede stærkt Bifald fra Kongreganisterne. Ved dette Møde tog vi Afsked med Kongregationens hidtidige Præfekt og endnu to Bestyrelsesmedlemmer, der alle var faldet for »Aldersgrænsen«. Fulgt af vore gode Ønsker træder de nu ind i Mændenes Kongregation.

Kongregationsaaret har iøvrigt — navnlig i Begyndelsen — været præget af Tidernes Ugunst. Paa Grund af Mørklægningen maatte vi i lang Tid holde Møderne i den røde Sal og slutte med sakramental Velsignelse i det lille Huskapel. — Men det gik — og det skal gaa — ogsaa i Fremtiden! Vi, Marias Riddere, skal vide at klare alle Vanskeligheder. — Som vor Præses, Pater K. Pauli plejer, havde han ogsaa i Aar tilrettelagt en glimrende Række Foredrag, egnet til at opflamme os i Kampen mod Verdens Ondskab og til at tilskynde os til at gaa til vor himmelske Moder og bede hende hjælpe og føre os. Den, der stiller sig under Marias Banner, vil ikke savne Kraft og Mod i de afgørende Stunder.

Kongregationen har i Aar haft en særlig prominent Taler: Pater C. C. Martindale, der paa Engelsk talte om vort Kald som Katolik: at kunne lære andre Troen, at være rene og ubestikkelige.

I Lighed med tidligere har Kongregationen haft nogle enkelte Møder med større og udvidet Program. Saaledes havde vi den 30. September 1940 et »Kongemøde« i Anledning af H. M. Kongens 70 Aars Dag, med Taler af Præsens Pater Pauli og nogle Kongreganister. Komponisten Leif Kayser, der er Kongregationens Organist, spillede sin Koncertouverture »Kong Kristian stod«. Alt i alt var denne Aften et værdigt Udtryk for unge danske Katolikers Hengivenhed for og Troskab mod Kongen.

Den 16. December var der Adventsmøde med Oplæsning af gammeltestamentlige Tekster samt Tale af Præsens og Adventsmusik af Leif Kayser.

Endelig har der været Fastemøde d. 31. Marts 1941, hvor Pater Wolfisberg talte om Kristi Ligklæde i Turin. Og den 6. Januar 1941 fejrede vi Julen og Nytaaret med en smuk Fest i den røde Sal.

Nævnes maa ogsaa, at Kongregationen i Aar har afholdt Retrætedag i Valby, alene for Kongrega-

nisterne. Præsens selv ledede Retræten, der fik et godt Forløb.

Disse faa Linier, der ikke tilsigter at give et udførligt Referat af Kongregationens hele Liv og Virke i den forbigangne Sæson, kan ikke slutes uden en Tak til vor utrættelige Præses, der nedlægger et stort Arbejde i Kongregationen. Hans højeste Ønske er, at alle Kongreganister maa faa et virkeligt aandeligt Udbytte af Kongregationslivet. Det vilde være Synd, om det kun var »Facade«. Vi vil love Præsens og vor Himmeldronning at holde ud og ikke at svigte vore Idealer. Dertil hjælpe os Kristus og hans hellige Moder. Og saa mødes vi til September med friske Kræfter til et nyt Kongregationsaar, hvor vi navnlig vil deltage flittigt i Fælleskommunionerne!

Niels Frederiksen.

Nyt fra Sygeplejerskerne

Den 4. Juli blev der læst Messe for Sygeplejerskerne paa St. Josefs Hospital. Foruden St. Josefsøstre, Hospitalets egne Sygeplejersker og Elever deltog St. Elisabethsøstre og St. Liobasøstre samt Sygeplejersker ude fra Byen. Bagefter drak vi Kaffe sammen paa Hospitalets Terrasse og tilbragte en hyggelig Timestid sammen med Pater Rektor Coenen og Søstrene. Ovenstaaende Billede viser nogle af Deltagerne, — de naaede ikke at komme med allesammen! Vi fik samme Dag Invitation til at besøge St. Elisabethsøstre paa Amager den 9. ds., og vi samledes med Søstrene, 39 ialt, deriblandt to St. Liobasøstre, i den store dejlige Have, hvor der var dækket et festligt Kaffebord. Sang og Samtale afløste hinanden. Formanden takkede for Søstrenes store Gæstfrihed i de forskellige Or-

denshuse. I en Tid som den, vi oplever, trænger vi til at være sammen som katolske Sygeplejersker og med vore Klostre som Midtpunkt for at faa den rette Aand og Kraft over vore Møder. — Den vellykkede Aften sluttede i Søstrenes smukke Kapel, hvor vi sang og bad Rosenkransen for vort Land og vor Kirke.

Deltager.

Den 4. August er der det sædvanlige Sommerstævne for Sygeplejersker fra Kl. 17 hos St. Liobasøstre, Bjerregaards Sidevej. De, der ønsker at være derude i Haven fra Kl. ca. 17, kan medtage Aftenmadpakke og faa The hos Søstrene. Stævnet er gratis for Medlemmer, Gæster (Ikke-Katoliker er velkomne) kan deltage, 50 Øre pro persona. Nærmere Program følger i Ugebladet.

Katolsk Ungdoms Klub

Søndag d. 20. Juli Heldagscyklatur. Start fra Stenosgade Kl. 10, fra Femvejen Kl. 10,30. Medbring Madpakke og Sangbog, og om man ønsker det Termoflaske. Leder: Birger Hutters. Onsdag d. 30. Juli Aftengaatur i Søborg Mose. Start fra Bispebjerg Krematorium Kl. 19,30. Takstgrænse Linie 16 og 10. Medbring selv Spise- og Drikkevarer.

Ungdomsstævnet paa Rygaard

Søndag den 24. August

Der er allerede mange, der gaar og glæder sig til Stævnet — og det er jo heller ikke saa mærkeligt — det er da ikke hver Dag, man kommer til katolsk Ungdomsstævne — og saa bliver der oven i Købet Friluftsmesse, og Dagen faar et særlig festligt Præg, idet Hs. Excellence Biskoppen har lovet at komme til Stede.

Forskellige Organisationer og Foreninger samarbejder iøvrigt om Stævnet, bl. a. vore katolske Spejdere, A. C.'s Ungdomssektion, D. K. K. F., de unge Mænds Kongregation ved Jesu Hjerte Kirke, Katolsk Ungdoms Klub m. fl.

Vi gentager Stævnets Motto: »For Kirkens Sag — for Land og Flag«.

Aarhus Opland

Søndag den 20. Juli:

Pindstrup Kl. 10.

Odder Kl. 10¼ (9¼ Komm.).

NYKØBING F.

<p>A-S Lolland-Falsters Kulkompagni KUL.KOKES.CINDERS Nykøbing F. Tlf. 626, 945 Leverandør til kat. Institutioner</p>	<p>P. Hansen Kæp <i>Snedkermester</i> Sofiegade 9 . Telefon 1099 y <i>Udf. Arb. for de kat. Institutioner</i></p>	<p>Johannes Madsen <i>Elektr. Installatør</i> Nykøbing F. Installationer St. Kirkestræde, Tlf. 684 Leverandør til katolsk Menighed</p>
<p>Mejeriet Perfect anbefaler sig med fineste Mejeriprodukter Slotsgade 50 . Telefon 668 Leverandør til den katolske Klinik</p>	<p>W. Hardeweg <i>Slagtermester . Paalægsh.</i> Østre Allé 54, Tlf. 1082 <i>Lev. til de kat. Institutioner</i></p>	<p>J. N. Jensen <i>Murermester</i> Bispegade 20 . Telefon 984 x <i>Udfører Arbejdet ved den katolske Skole og Kirke</i></p>
<p>J. Lütken Frigast & Co. A-S Træløst, Kul & Koks <i>Lev. til de katolske Institutioner</i></p>	<p>Køkkenudstyr Glas og Porcellæn <i>Henri Herz</i> Østergade 20 . Tlf. 776</p>	<p>Mackeprang's Boghandel A-S PAPIRLAGER EN GROS Nykøbing-Falster Telefon 38 og 769</p>
<p>C. W. Kronmann GRUNDLAGT 1852 Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogensvejseværker . Bolte og Matriker . Tekn. Artikler NYKØBING F. TELEFON 203</p>		<p>A-S NYKØBING F. BRYGHUS Lager . Pilsner . Export Beer Lyst Hvidtøl . Mørkt Hvidtøl . Mineralvande</p>

ROSKILDE

<p>R. Guhles's Eftf. <i>Roger G. Petersen</i> Farver . Lakker . Tapet Linoleum . Voksdug Algade 17 . Roskilde . Tlf. 822 Postgiro Nr. 19998</p>	<p>Schledermann og Børresen <i>Murermestre</i> St. Laurentiivej 5 . Roskilde . Tlf. 71 <i>Udfører Murerarbejdet ved Kirken</i></p>	<p>Dom-Apotheket ROSKILDE <i>Forbindsstoffer</i> <i>Sygepleartikler</i> J. AUGSBURG</p>
<p>A/S F. Christiansen Maskinfabrik Sct. Olsgade 15, Telf. 87 <i>Lev. til kath. Præstegaard & Hospital</i></p>	<p><i>Støt</i> Frank Andersens <i>Fond</i> Postgiro 1087</p>	<p>H. Weber <i>Tømrermester</i> Maskinsnedkeri Træløsthandel - Savværk</p>
<p>Prima Kolonialvarer <i>bedst hos Herman Johansen</i> St. Olsgaard . Telefon 591</p>	<p>Fiskehallen <i>Algade 32 . Tlf. 239</i> Prima Fisk <i>Lev. til Sct. Maria Hospital</i></p>	<p>H. V. Nordsteen <i>Blikkenslagermester</i> Algade 34, Telefon 923 Leverandør til kat. Menighed</p>
<p>Hans Hansen & Søn <i>Automobiludlejning</i> Algade 19 . Telefon 247</p>	<p>ROSKILDE MEJERI BORGERDIGET, TELF. 349</p>	<p>Ejegod Jørgensen <i>Slagtermester</i> Kød . Flæsk . Paalæg Sct. Olsgade 13 . Telf 157 Leverandør</p>
<p>C. J. Schledermann & Sønner <i>Entrepenører . Murermestre . Jernbeton</i> Allehelgensgade 18, Tlf. 122 Murermester ved Sct. Maria Hosp.</p>		<p>Mønsterbageriet <i>Bageri og Konditori</i> Morgenbrød bringes Leverandør til katolsk Menighed Olsgade 24 . Tlf. 1365</p>

ESBJERG		Adolph Petersen <i>Kaffe, The, Biscuits</i> ALTERLYS
Kontantforretningen <i>M. R. Jørgensen</i> Kongensgade 25-27 <i>Alt i Sengestyr og Manufaktur</i> Lev. til St. Josephs Hospital	Florian Sørensen <i>Skolegade 17, Esbjerg</i> Alt i Boligmontering Lev. til de katolske Institutioner Telefon 934, Privat Telefon 632	Jespersens Boghandel Stort Udvalg i Kruccifke og Vlevandskar <i>Katolsk Litteratur</i> <i>Alt i katolske Bøger</i> Kongensgade 78 . Tlf. 1920
Johannes Hansen ØL-DEPOT Smedegade 21 . Tlf. 281 Leverandør til St. Josefs Hospital	Vestjydsk Rør- & Sanitetslager A/s Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919	Eske Petersen Blikkenslager-, Vand- og Gasmester <i>WC . Centralvarme . Sanitet</i> Finlandsgade 62, Tlf. 1765
Larsen & Amby <i>Raadgivende Ingeniører</i> ved J. ANDERSKOUV Telefon 2140	Engers Hansen Bog- & Papirhandel Kongensgade 65 . Telefon 62	Jørgen Jepsen og N. Møller Gram <i>Kongensgade 26 . Esbjerg . Tlf. 536</i> 1. Kl.s Skræderi og; Maalkonfektion
Esbjerg Andelsmejeri <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Skolegade 39, Tlf. 144 Esbjerg	Anton Rehkopff Telefon 750 Material . Medicinal . Sygepleje	N. A. Frederiksen <i>Nørregade 65 . Telefon 576</i> COLONIAL . MEL Leverandør til St. Josefs Hospital
FREDERICIA		Chr. Hansen <i>anbefaler sig med alt i Kolonial, Tlf. 234</i> Leverandør til Sct. Joseph Hospital
H. Olsen Holmelund A/S <i>Gothersgade 44 . Tlf. 169 . 170</i> Kul, Koks, Cinders, Briketter, Brænde Prima Kvaliteter <i>Prompte og reel Betjening</i>	Fredericia Mejeri Gothersg. 14. Tlf. 129 . 1429 Leverandør til St. Josefs Hospital	Th. Rabens <i>Fredericia</i> Fedevarerforretning og Pølsefabrik anbefaler sig med alt i Kød og Flæsk <i>Paalæg, Salater, Vildt, Fjerkræ</i> Leverandør til St. Josefs Hospital
V. Jørgensen Fiskehandel Jyllandsgade 20 . Tlf. 579 Leverandør til Menigheden	<i>Kør med Westrings Eftfs.</i> Biler Telf. 383 883 Rasmus Nielsen	Loehr's Kulimport A/s TELEFON: 888 KUL, KOKS, CINDERS OG BRIKETTER
KOLDING		
V. FALTHER Alt i Kolonial, Vin, Dalkat- tesser, Tobakker & Cigarer Hj af Hollændervej og Kongebrogade Telefon 698	O. Andreasen & Th. P. Nielsen <i>Murermestre</i> »Solvang«, Sønder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924	M. Schultz' Eftf. <i>F. A. Fahrenheitz</i> Alt i Kolonial, Isenkram, Brændsel Læssøegade 47 . Telefon 1249 Leverandør til Sct. Hedvigs Klinik
H. Nielsen & Søn Malermestre Telefon 439 Udført Arbejdet ved den ny Klinik	H. Overbeck <i>Aut. Installatør</i> Jernbanegade . Telefon 952 <i>Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</i>	Kolding Andelsmejeri Telefon 153 leverer altid fineste Mejeriprodukter Tilkendt Guldmedaille ved Lands- Mejeriudstillingen i Københ. <i>Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</i>
Berring, Larsen & Co. A/s KUL-IMPORT . KOLDING Tlf. 1850 (3 Lin.) . Leverandør	Slagteriudsalget <i>Haderslevvej 2 . Tlf. 1951 . 1952</i> 1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinekød . Konserves Leverandør til St. Hedvig Klinik	J. BONDESEN <i>Tømrermester</i> Bygningsarbejde Agtrupvej 41, Tlf. 897, 898 Arbejdet ved det ny Hospital

Katolsk Ugeblad

Hellig Olav

*Detail fra Christian II's
Rejsealter, Nationalmuseet*

---

27. Juli 1941

89. Aarg. Nr. 30

25 Øre

Munkemel

<p>N. A. Nielsen & Søn Murermestre Valbyvej 33-38 . Taastrup 155-221 Udf. Arb. v. Hvidehjemmet „Bellis“</p>	<p>Johan Bekkers Kødudsalg Blaagaardsgade 7 Tlf. C. 7549 (Fri Notering) Central 3092 Fører kun det bedste Lev. til de katolske Søstre</p>	<p>G. Garth-Grüner Landsretssagfører Frederiksholms Kanal 6, Kbh. Tlf.: 12,166 og 12,161</p>	
<p>Jos. Fischlein Murermester Limfjordsvej 43 Tlf. Godthaab 8410 Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard</p>	<p>Torp & Co. BLIKKENSLAGERMESTER Aut. Gas-, Vand- og Sanitetsmester Amagerbrogade 154 Tlf. Amg. 173 Privat: Amg. 8122</p>	<p>Emanuel Jensen & H. Schumacher Murer- & Entreprenørforretning A/S Bygningspriser. Jernbeton, Murerarbejde, Dampskorstene, Kedelindmuring, Isolering, Kloakarb. Johs. Schrøder, Entreprenør L. Schumacher, Murermester Godthaabsvej 142, Kbhvn F, Centr. 968 Indgang fra Vagtelvej</p>	
<p>Anton Siegler Malmester anbefaler sig med alt Malerarbejde Kingsgade 17 Vester 4753</p>	<p>Monles & Andersens Eft. K. K. L. Simonsen Højbroplads . St. Kirketæde 3 Central 1325 Centralvarme . Sanitære Installationer</p>	<p><i>Støt</i> Frank Andersens Fond Postgiro 1087</p>	
<p>Holger Pedersen Malmester Roskildevvej 177. Tlf. Valby 2291 x Udf. Arb. v. Hvidehjemmet „Bellis,,</p>	<p>Peter Hansen Tømrer- og Snedkermester Adolfsvej 6 . Gent. 424 Udf. Arbejdet ved Assumptionsklostret Rygaard</p>	<p>Fr. Bührmann & Sønner Pensel- og Børstefabrik Gormsgade 8-10-12 København L</p>	
<p>Amagerbanken Hovedkontor: Amagerbrogade 25 Afdelinger: Sundby, Søndre, Islands Brygge, Kastrup og Dragør Alle Bankforretninger udføres. Boxer udlejes fra 5 Kr.</p>			<p>I. Tannenberg Aut. elektrisk Installatør Frederikssundsvej 148' Telefon Bella 384</p>
<p>N. P. Nielsens Eftf. Brændselsforretning H. Hinsch Vodroff Tværgade 4, Telefon Vester 601 KUL, KOKS, og BRÆNDE</p>			<p>Mark Poulsen & Rønne INGENIØRER Pr. Mariæ Allé 1 A - København V. Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg Telefon 8533</p>
<p> Egen Fabrik for HOSPITALSSENGE og HOSPITALSMØBLER fortrindlige Kvaliteter i SENGEUDSTYR HVIDEVARER GARDINSTOFFER ULD TÆPPER m. m. TLF. 1616, TLG.-ADR. OTPIPER fremst. til Hospitalsbrug</p>			<p>Carl R. Nielsen Grams Eft. Aut. Gas- Vand- og Blikkenslagermester Køgevej 111 . Taastrup 60 Udf. Arb. ved Hvidehjemmet »Bellis« Køb hos vore Annoncører</p>

Katolsk Ugeblad

89. Aarg.

27. Juli 1941

Nr. 30

Olav den Hellige — „Norges Konge til evig Tid“

Norden kan ikke opvise mange hellige Kvinder og Mænd, men de Helgener, som Nordens Riger har fostret, mindes vi med Stoltthed og Tak til Gud, fordi de netop var saa sande og fuldblods Repræsentanter for de nordiske Folk — med alle de Karakteregenskaber, der kendetegner Nordboerne.

Som Danmark har sin Helgenkonge: Knud, saaledes har ogsaa Norge sin, nemlig Olav, hvem Eftertiden gav det samme Tilnavn, som vor store Konge fik: den Hellige. Man kan ikke lade være at drage en Sammenligning mellem disse to Fyrster: begge var de ægte Nordboere; Mandighed, Viljestyrke og Retfærdighedssans kendetegnede dem, og begge var de besjælede af en glødende Iver for Kirkens Sag. Trods Modstandernes lumskelige Anslag fejrede de alligevel til sidst den største Triumf; deres Martyrium blev Indledning til en Grotid for Kristi Kirke.

— Olav fødtes i Aaret 995. Skønt hans Ret til Norges Kongetrone var uomtvistelig, havde de politiske Forviklinger medført, at han ikke havde større Udsigt til Opnaaelse af Kongeværdigheden. Efter at de norske Søstridskræfter under Kong Olav Trygvason var blevet tiltetgørende besejret af en allieret dansk-svensk Flaade i det berømte Søslog ved Svolder ca. Aar 1000, var Landet blevet delt mellem Kong Svend Tveskæg af Danmark og Kong Olof af Sve-

rige. Hakon Jarls Sønner var sat til at styre Landet. —

Da Olav var 12 Aar gammel, forlod han derfor Norge for at drage paa Vikingefærd. Han kom langt omkring i Europa, saaledes besøgte han bl. a. England, Frankrig og Spanien. En Overgang tænkte han paa at drage paa Pilgrimsfærd til det hellige Land, hvoraf det fremgaar, at han paa dette Tidspunkt var blevet Kristen. — Sagnet fortæller, at han i et Drømmesyn saa en Mand staa foran sig. Manden sagde til ham: »Drag tilbage til dit Land, thi du skal blive Konge over Norge til evig Tid!«

Olav drog tilbage til Norge og Gud var med ham, thi han overvandt hurtigt den ringe Modstand, der blev ydet. Som Helhed tog det norske Folk godt imod ham.

Han begyndte nu et kolossalt Opbygningsarbejde. Hans store Maal var at skabe et stærkt og enigt Norge, udadtil som indadtil, og dette Norge skulde være kristent. Derfor satte han straks ind der, hvor der trængtes haardest: Hedenskaben skulde udryddes. Arbejdet med Virkeliggørelsen af disse Planer blev ham imidlertid saare brydsomt. Han gik frem med stor Strengthed, og taalte ingen Kompromis'er. Antallet paa hans Modstandere voksede da ogsaa ret hurtigt, specielt var Bønderne harmfulde mod ham. Kongens Embedsmænd rundt om i Landet var for en stor Del Hedninger

og var ikke tilbøjelige til at rette sig efter ham.

Da den danske Konge, Knud den Store, tilmed fandt Tiden inde til at intervenere i denne Strid ved med Garantier og Løfter at hidse den Del af Befolkningen op, som var fjendtligt stemt overfor Kong Olav, blev det denne for meget af det gode. I Aaret 1029 forlod han Norge, ved hvis Kyster stærke danske Flaadeafdelinger allerede krydsede.

Han tog Ophold i Rusland, men modtog allerede Aar 1030 en Deputation af Nordmænd, der bad ham vende tilbage. Efter store Anstrengelser lykkedes det dem at overtale ham, og han fulgte dem da hjem. Ved Ankomsten til Norge begyndte han straks at hverve Soldater, men da han som Betingelse for Indtræden i Hæren stillede, at man skulde modtage Undervisning i Troen og lade sig døbe, svandt hans Hær ind til 500 Mand. Med disse ringe Styrker vilde Kongen tilbageerobre Norge. Den fjendtlige Hær stod ved Trondhjem.

Om Morgenen den 29. Juli 1030 fik Hærene Føling med hinanden ved Stiklestad og Kongen blev hurtigt klar over, at Fjendens Hær var langt overlegen, men han vilde for ingen Pris høre Tale om Flugt eller Overgivelse. Under Feltraabet: »Frem Kristmænd, Korsmænd, Kongsmænd!« aabnede Kongens Styrker en heftig Offensiv, der dog hurtigt blev standset. Den

ene efter den anden af Kongens Mænd faldt; selv blev han haardt saaret af et Spyd. Han lænede sig op til en Sten og bad Gud om Hjælp. Da tilføjede en Krieger ham et Hug i Halsen med sin Økse og Kongen segnede om. Saaledes led Kong Olav Martyrdøden d. 29. Juli 1030.

Stemningen i Folket slog pludselig om. Der skete en Række Undere ved Kongens Lig, og de, der havde været hans bitreste Modstandere, blev nu hans ivrigste Tilhængere.

Paa en stor Forsamling under Forsæde af Biskop Grimkel — Kongens trofaste Hjælper i Missionsarbejdet — blev Olav er-

klæret for Helgen. Siden har de Troende i Aarhundredernes Løb valfartet til Stiklestad, og saaledes blev han »Norges Konge til evig Tid«. Hans Død betød Kristendommens yderligere Befæstelse i Norge. I Døden vandt han den største Sejr. — Men Reformationens Uvejrsstorme har siden hærget ogsaa i Norge. I Dag er det kun en lille Skare Nordmænd, der bekender sig til Kong Olavs Tro, men de ved, at de i Norges Værnehelgen har en mægtig Forbeder, der histoppe vaager over det Land, for hvis Folks Fremtid og Lykke i den sande Tro han gav sit Liv.

Niels Frederiksen.

PRIMUS (*alvorligt*): Men vi var virkelige. Og enhver af os fik sin »store og forfærdelige Dag«... den var ogsaa virkelig!

SECUNDULA (*fornøjet*): Og nu er vi endnu virkelig-ere!

PRÆSTEN: Naa ja, men I véd nok, mine kære unge Venner — det *lyder* i hvert Fald, som om I var unge — I véd nok, at der findes saadan en Bunke Legender om Martyrer, som ikke er videre — videre...

ADDITUS: Fortsæt bare! De maa ikke genere Dem! »Videre... videre... hvad? I hvert Fald er der ogsaa en Bunke Martyrer, som slet ingen Legender har — og derfor heller ingen, der er »videre — videre...«

PRÆSTEN: Jeg skal nok lade være med at genere mig, hvis bare I ikke vil le ad mig. Og synes I ikke, at I skulde fortælle mig noget mere detaljeret om jer selv? Jeg kommer nemlig nok til at læse Messen her næsten hver Dag, og hvis I ikke fortæller mig det, bliver jeg nok igen adspredt, naar jeg næste Gang kysser Alterstenen og beder om at faa mine Synder forladt for de Helgeners Skyld, hvis Relikvier er gemt i den. Hør forresten — hvornaar nævner jeg jer for anden Gang?

PRIMUS: Det er, naar De fortæller den helligste Treenighed, at De frembærer det hellige Offer til Ære for Guds Moder, for den hellige Petrus og Paulus o.s.v. De vil da vel ikke paastaa, at De ikke véd, hvad De mener, naar De saa fortsætter: »og for disse Helgener og alle de andre«?

PRÆSTEN: Jo, jeg er bange for, at jeg nærmest har tænkt paa de Helgener, hvis Fest vi »kommemorere i Dag«.

SECUNDULA: Ja, men der er mange Dage, hvor der ikke »kommemoreres« nogen. F. Eks. hele den stille Uge.

ADDITUS: Og her er det nu i hvert Fald vi!

PRIMUS: Her er det os, Additus! Hvad maa Præsten tro, naar du ikke kan din Grammatik, selv ikke nu!

PRÆSTEN: Det gør mig blot endnu mere interesseret. Saa fortæl mig endelig det hele.

„Og jeg hørte Alteret sige ...“

Job. Aab. 16,7

Et Kapel. En Præst beder Taksigelsen efter Messen. Han er træt og sidder derfor ned. Hans Opmærksomhed har svært ved at samle sig, forhaabentlig af samme Grund. Pludselig hører han en sagte Hoste, som om nogen vil mindes ham om sin Tilstedeværelse... Han farer sammen, for Kapellet er tomt. Han hører igen Hosten, og der løber ligesom en lille Trækvind hen under Alterdugen, saa den bølgelidt op paa Midten. Præsten bliver forvirret og lidt nervøs. Han knæler ned.

Fra Alteret lyder der nu Stemmer, som vi vil kalde P., S. og A. Om et Øjeblik forstaar vi hvorfor.

*

P.: Aa, sæt Dem dog endelig ned igen! Vi vil gerne, at De skal have det rart!

PRÆSTEN: Und-undskyld — maaske mit Hovede ikke er helt klart... Hvem er De egentlig?

P., S. og A. (*i Kor*): Relikvierne naturligtvis.

PRÆSTEN: Relikvierne...?

S.: Næ, hør nu! De har jo nævnt os i Deres Bønner for kun et Par Minutter siden.

A.: Hele to Gange.

PRÆSTEN: Mener De Relikvierne i Alterstenen?

S.: Ja, selvfølgelig.

P. (*lidt bebrejdende*): Der er da ikke andre Relikvier her i Kapellet.

PRÆSTEN: Jeg — ja, jeg burde vist skamme mig over at indrømme det — men jeg er bange for, at jeg stadigvæk ikke aner, hvem De er...

S.: Jeg er Secundula, og han er Primus...

A.: Og jeg er bare Additus! — Er De saa klogere? Især om mig?

PRÆSTEN: Næ — ærlig talt... Der er jo saa mange Martyrer, man ikke lærer ret meget om... faktisk forekommer de mig ikke altid rigtig *virkelige*!

PRIMUS: Ja, jeg var en lille Dreng, og Secundula var en endnu lillere Pige...

ADDITUS: Kalder du *det* Grammatik?

PRÆSTEN: Men sig mig, hvorfor hun blev kaldt Secundula? Det er meget kønnere end Secunda...

SECUNDULA: Det er, fordi jeg havde en lille Søster, som hed Secunda; men hun døde, før jeg blev født. Hun var Fars andet Barn, og derfor blev hun kaldt Secunda. Mig vilde han ikke give nøjagtigt samme Navn, men han vilde gerne give mig et Navn, der mindede ham om hende.

PRIMUS: Og saa blev Secundula og jeg fine Venner ved et Børneselskab. Jeg var Kristen, men hun var det ikke —

SECUNDULA: Jeg var en skrækkelig lille Hedning!

PRIMUS: Du var aldeles ikke skrækkelig. (*Til Præsten*). Da saa Forfølgelsen begyndte, prøvede de paa at faa mig til at opgive Troen, men det vilde jeg ikke, og Secundula kom ogsaa i Fængsel og vilde selv være Kristen. Saa blev hun døbt af en Diakon, der ogsaa var Fange.

PRÆSTEN: Nu kommer jeg til at huske, at der ogsaa var en Martyr »Secunda«! »Maxima, Donatilla og Secunda — en god lille Pige«! Saadan lød deres Gravskrift. Hun løb hen til de to andre og vilde ikke skilles fra dem.

ADDITUS: Det er præcis det samme, som *jeg* gjorde.

PRIMUS: Ja, da vi blev slåbt af Sted for at blive dræbt, kom han løbende og sagde, at han havde nogle Venner...

ADDITUS: Naa, naa, unge Primus! Lad os holde os *helt* til Sandheden. Du maa ikke springe noget over. Mig og mine Venner (*Primus skal lige til at rette hans Sprogbrug, men sukker og opgiver det igen*) kom farende til jer for at kikke paa Forestillingen. Vi var ikke andet end en Bande af de allerværste af Roms Gadedrenge, og vi holdt altid af at se Blod, naar det var gratis, og saa længe det ikke var vores eget. Men der var noget ved Secundula dér, som ramte mig,

ligesom om hun havde smækket mig en lige paa Siden af Hovedet.

PRÆSTEN: Og saa bestemte du dig til ogsaa at blive Martyr?

ADDITUS: Det gjorde jeg aldeles ikke. Men jeg sagde: »Jeg vil redde dem!« Og vi havde nogle Hunde — vældige Slagsbrødre var det — og vi stak rundt om en Sidegade og op igen til det næste Hjørne, saa vi kunde møde Soldaterne, naar de kom marcherende frem. Og vi bandt Hundene sammen ved Halslerne — de var vanvittigt rasende ligesom ti Tusind Furier — og jog dem midt ind mellem Soldaterne. Vi regnede med, at vi kunde redde de to smaa midt i al Staahejen og i en Fart faa dem ned ad Sidegaden ned i en Kælder — vi kendte Masser af de der Kældere — de var en hel Labyrinth — og faa dem skjult paa et Øjeblik.

PRÆSTEN: Hvorfor gjorde du det saa ikke?

PRIMUS: Skulde jeg maaske løbe bort, naar jeg havde Chance for at blive Martyr?

PRÆSTEN: Du unge Romer fra det mere himmelske Rom!

SECUNDULA: Og jeg fik saa ondt af de stakkels smaa Hun-

de. Jeg tænkte slet ikke paa at løbe bort.

ADDITUS: Hun løb lige ind mellem Soldaterne for at redde *Hundene!* Hun blev frygtelig forrevet.

PRÆSTEN: Jeg tænker paa noget, Secundula. Da du naaede frem til det himmelske Gæstebud, mon saa de smaa Hunde paa en eller anden Maade fik Lov til at spise de Krummer, der faldt fra dit og din Herres Bord?

SECUNDULA: Jo-o... det er svært at forklare... men...

PRIMUS: Ja, men det er rigtigt. Vor Herre glemmer aldrig noget som helst af det, han har holdt af. Ikke engang en eneste af det »meget Kvæg« i Ninive, og han vilde have været saa ked af det, hvis de sultede ihjel. Heller ikke de smaa Ravne eller Løveungerne, der raaber til ham om Føde — ikke engang en eneste Spurv! Hans Tanke og hans Kærlighed er evig...

ADDITUS (*som ikke er Filosofer*): Selvfølgelig! Har St. Eustache ikke sin Hjort og St. Hugo sin mægtig store Svane? Og dem der Ørkenfædre har et helt Menageri. Selvfølgelig har vi de Hunde!

ST. PETER

SECUNDULA: Og hvor skulde han kunne glemme Oksen og Æslet? Og Hunæslet fra Palmesøndag — og det bitte, bitte lille Føl? (*Alterdugen bølger saa stærkt op og ned, at man synes, Secundula ligefrem maa danse omkring af Fryd — et eller andet Sted*).

PRIMUS: Vær lidt stille, Secundula! Nu skal jeg afslutte Historien. Additus fortæller den helt forkert. Jeg bestemte mig naturligvis til ikke at løbe min Vej. Det gjorde Secundula ogsaa. Derfor gik vi videre som før, og Hundene travede ved Siden af os og var lige saa gode som... som Additus nu er. Og Secundula gættede sig til, at han var Hedning og begyndte at bede. Og ja, naar man lige skal til at blive Martyr, faar man naturligvis alt, hvad man beder om. Derfor sagde Additus, som ogsaa gik ved Siden af, han sagde pludselig, at han vilde være Kristen. Men vi kunde ikke se, hvordan vi skulde døbe ham, for der var ikke noget Vand, og Soldaternes Vin kunde ikke bruges, og de vilde heller ikke have givet os noget. Saa begyndte Secundula at græde, og Additus fik Lov til at tage hende op og bære hende, og hendes Taarer løb helt ned over hans Ansigt, og saa sagde jeg, at *det var godt nok* og døbte ham!

ADDITUS: Ja, det var vel nok fint regnet ud af ham, ikke? (*Eftertænksomt*). Men jeg var nu i hvert Fald blevet døbt i mit Blod.

SECUNDULA: Og han vilde ikke fortælle mig, hvad han hed —

ADDITUS: Jeg sagde jo, at jeg ikke vidste det selv! Jeg har aldrig hørt andet end Øgenavne, og dem gaar det ikke an at gentage her...

PRÆSTEN: Og derfor kaldte de dig simpelthen Additus? Fordi du adderede, tilsluttede dig til dem? Du efterlignede St. Adactus!

ADDITUS: Det gjorde jeg nu ikke! Han kom da først over 100 Aar efter mig! Og De siger, at jeg sluttede mig til dem, de to der? De tænkte jo ikke et Øjeblik paa dem selv. De regnede

med, at jeg havde sluttet mig til Herren, ligesom alle de Tusinder, der blev tilsluttet — i »Apostlenes Gerninger«... Selvfølgelig var jeg kun een...

PRÆSTEN: Men en meget dyrebar. Dengang for Herren og nu for mig.

ADDITUS: Det er rart at høre. Men altsaa, saa piskede de os lidt, og saa bandt de os til Pæle og slog Nagler gennem mine og Primus' Ankler, for at vi ikke skulde sparke, men Secundula bandt de kun. Og alligevel kunde man se hendes Sjæls smaa hvide Fødder danse hele Tiden af Henrykkelse!

PRÆSTEN: Jeg maa hellere bede mit Confiteor, Børn. Jeg har sommetider tænkt paa Relikvier — aa, nærmest som smaa Stumper støvede Knogler — eller bare nogle smaa Silkelaser... Naturligvis, naar en Relikvi har en vis *Størrelse* — f. Eks. en hel Hjerneskal eller en hel Klædning...

PRIMUS: Aa, *Tøj!* Tøj, det er ikke rigtigt *nogen*. Men Knogler, det er du og jeg!

(*Man føler, at Additus fløjter stille, og at Primus ser temmelig forbavset paa ham*).

ADDITUS: »Knogler er du og jeg«. Hvad synes du om at sige »Knogler er dig og mig«? Ret mig, hvis det er forkert...

SECUNDULA: Aa, *Additus!* Du har nu fortjent det, Primus! Men det forekommer os nu saa mærkeligt at tænke paa, om Tingene er store eller smaa! Før var det jo nok...

PRÆSTEN (*sukker, men smiler ogsaa*): Naa, ja! Det betyder endnu lidt — for mig! Men for jer betyder vel hverken *Størrelse* eller *Sted* noget som helst. Undtagen det, at I er dør, hvor I *virker* — er det rigtigt, Primus?

PRIMUS (*ydmuygt*): Jeg tror, jeg har hørt St. Thomas af Aquin sige saadan noget. Han snakker stadigvæk om den Slags — til de Engle, der er Skytsengle for... Teologer; er det ikke saadan, I kalder dem?

PRÆSTEN: Jo. Men hvis *Stedet* ikke betyder noget for jer, saadan som det — til en vis Grad — stadig gør det for mig,

saa betyder Tiden vel heller ikke noget?

SECUNDULA: Jeg véd godt, hvad han mener! Han tænker paa, hvordan vi kan være, hvor vore *Relikvier* er — og om vi raaber »Hvor længe endnu«, ligesom Sjælene i Apokalypsen, eller om vi føler det, som om vore Legemer allerede var levende igen — om vi føler, at vi er helt, *helt* — os selv!

PRIMUS: Det tror jeg ikke, vi kan forklare. Undtagen det, at naar Gud ser os, saa ser han os naturligvis, som vi virkelig er. Og naar vi ser Gud, ser vi derfor vort virkelige Jeg — vore virkelige Vi. Additus, der er ikke noget at rette!

PRÆSTEN: Det kunde jeg ikke udholde at gøre endnu! I sin Godhed skjuler Gud en Mængde for mig. Uha! Hvor bliver det skrækkeligt at se mig selv engang i Skærsilden.

SECUNDULA: Aa, det vil ikke være slemt — ikke for din *egen* Skyld — selv om du vil være ked af det for *Guds* Skyld. Det vil være slemt, ikke fordi du ikke kan lide at være, hvad du ser, men fordi *Gud* ikke kan lide, at du er, hvad *han* ser — endnu da...

PRÆSTEN: Secundula, vi kommer bort fra Emnet! Tak for Samtalen. Jeg har i Virkeligheden altid holdt af Relikvier, forstaar I nok, og jeg er saa glad for, at jeg kan blive ved med det, fordi de — paa en Maade — er jer, og jeg holder af *jer*. Ja, og *hvorfor?* Fordi *Gud* holder af, at I er netop, hvad I er. Og selv om Relikvier ogsaa er temmelig benede og støvede, naa ja, saa har Herren ogsaa skabt Støvet og ser til, at det er godt. Saa nu, Farvel.

PRIMUS og SECUNDULA (*venligt og høfligt*): Bed til os af og til!

PRÆSTEN: Og bed I for mig — naturligvis nu, men ogsaa atter og atter og atter.

ADDITUS: Naar bare De er en lille Smule opmærksom, næste Gang De kysser Alterstenen, for *dér* er der altid nogen, selv om det ikke er vi!

PRIMUS (*øjeblikkelig*): Os!
C. C. Martindale S. J.

Søg først Guds Rige

Vi skal bede om Guds Riges Komme. Derfor staar denne Bøn i Fadervor. Men Herren forlanger mere. Vi skal ogsaa søge Guds Rige. Man søger, hvad man har tabt. Hyrden gaar efter sit Faar, der har forvildet sig. Den fattige Kvinde leder efter det Pengestykke, som er blevet bortte. Man søger, hvad man sætter Pris paa og gerne vil eje, benytte og glæde sig ved. Vi kender alle den stærke Attraa og Længsel, der kan gribe en Sjæl, naar den vil komme i Besiddelse af livsvigtige Værdier. Hos den, der higer efter Gud, taler man ligefrem om Guldfeber.

Saadan en Higen og Hjemve efter Himmerige ønsker vor Frelser i sine Disciples Hjerter. Men hvordan kan man forskaffe sig disse stærke Følelser i en Verden, der med sine synlige og haandgribelige Goder gør dybere Indtryk paa os, end de usynlige og aandelige i Almindelighed gør, som Gud tilbyder og lover? De Mennesker uddør jo aldrig, der efterligner den sultne Esau. »Lad mig faa noget af det røde, ja, det røde dér, thi jeg er ved at dø af Sult,« sagde han til sin Broder Jakob. Men denne svarede: »Du maa først sælge mig din Førstefødselsret.« Esau lod haant om den Ret og sagde: »Hvad bryder jeg mig om min Førstefødselsret!« Senere ganske vist udstødte den samme Esau et højt og hjerteskrædende Skrig over at have mistet baade Retten og den dertil knyttede Velsignelse, som var tænkt som et Led i Guds Riges Oprettelse. Men da var det for sent.

Hvad skal vi gøre for at blive bevaret for et lignende Fejlsyn og en lignende Ligegyldighed overfor Himmerige? Er der overhovedet et Middel til at undgaa uoprettelige Ulykker, der fylder os med Fortvivelse, naar det er for sent? Ja, der er. Vi bør ved Hjælp af Guds Belæring i

de hellige Bøger forskaffe os en levende Bevidsthed om den sørgelige Tilstand, hvori vor Slægt paa Grund af den Synd, som er i Verden, befinder sig. Og vi skal efterligne den fortabte Søn, der havde brudt med sin Fader, forladt sit Hjem, givet efter for sin Frihedstrang og var sunket dybere og dybere ned til fuldendt Uværdighed og Elendighed. Da gav han sig til at tænke over sin Tilstand og at overveje, hvor godt han havde haft det hos sin Fader. Under disse Tanker og Erindringer vaagnede en dyb Længsel efter hans Faders Hus. Han tog sin Beslutning og søgte hjem.

At søge Guds Rige betyder altsaa først og fremmest, at vi ser os omkring og bliver klare over vore nuværende Forhold. Vi er landsforvist, udjaget af Paradiset og bor paa et Sted, der er fuldt af Torne og Tidsler og giver det nødvendige kun, naar vi i vort Ansigts Sved afvrister den af en Forbandelse ramte Jord det daglige Brød. Desuden er vi dømt til at leve sammen med ganske uforsonlige Fjender. Skriften siger, at vi til Stadhed maa kæmpe mod Ondskabens Magter i Luften, imod faldne Engle, som er Verdensherskere i dette Mørke, og som er opfyldte af et umaadeligt Had til os. Endelig pines vi hele Tiden af den indre Strid mellem Legeme og Sjæl, Kød og Aand. Legemets Begær drager nedad, Aanden elsker det gode og søger opad til Gud. Da Kødet har Overmagten, er der stadig Fare for, at det gode maa bukke under for det onde i vor Natur. I Virkeligheden vilde vi ogsaa sikkert gaa til Grunde i denne opslidende Kamp, hvis ikke den almægtige Guds Haand beskyttede os. Apostlen Paulus følte denne indre Nød dybt, og opfyldt af Smerte og Sorg udbrød han: »Jeg ulykkelige Menneske!

Hvem vil befri mig fra dette dødbringende Legeme?» (Ro. 7, 24).

Hvor elendig Slægtens nuværende Tilstand er, bliver endnu klarere, naar vi sammenligner os med de øvrige Skabninger. Hverken i Plante- eller i Dyreverdenen kan vi iagttage, at den naturlige Aktivitet eller Sansernes og Drifternes Virksomhed svigter, saa det Maal ikke kan naas, hvortil de er givet. Hos Dyrene paa Land og i Vand gaar alting efter faste Love. Ser vi op mod Himlen, giver vi straks Salmisten Ret, der ved Synet af Himmellegemernes lovbestede

**Døren ud mod
den store katolske Verden**
aabner UGEBLADET for Dem
hver Uge gennem et afvekslende
Udvalg af Artikler af aktuel, ori-
enterende eller underholdende
Art samt gennem autentisk Ny-
hedsstof og Reportage fra Rom
og Verden — Urbi et Orbi

Kort sagt:

For at være i Kontakt med Kir-
kens levende Liv herhjemme og
ude omkring i Verden maa De
abonnere paa

Katolsk Ugeblad

Danske Katolikkers Blad

Abonnement
kan tegnes gennem
Postvæsenet

Baner udbød: »I Evighed, Herre, staar dit Ord (din Lov) fast paa Himlen« (118, 89). Uafbrudt fuldendes det regelmæssige Kredsløb, uden at en eneste af de utallige Stjerner viger fra den af Guds Lov bestemte Vej. Saaledes er det hernede paa Jorden. Kun det stakkels Menneske falder Gang paa Gang. Sjældent følger han det, han har erkendt, er rigtigt. Meget ofte opgiver han igen det gode, han har faaet paabegyndt, og lader det ligge. Syntes han i det ene Øjeblik, at noget var saare gode, saa mishager det ham igen i det næste; han bryder sig ikke mere om det og giver sig i Lag med det skammelige og skadelige.

Hvad er Grunden til, at Mennesket, Kronen og Blomsten i den synlige Verden, er saa ubestandigt, upaalideligt og jammerligt? Hvorfor er han den store Undtagelse i Naturens Verden? Der er ingen anden Aarsag end den, at *han har ringeagtet Gud og hans Naade og gør det stadig endnu*. Vi lukker vore Øren for Guds Advarsler og Formaning. Vi vil ikke aabne Øjnene for det Lys, Guds Aabenbaring bringer. Vi vil ikke bøje os for de velmente Bud og Forbud, som vor Fader i Himlen giver. Dette er Begyndelsen og Roden og Aarsagen til al vor Elendighed.

Og det er det, vi skal overveje og blive ved at betragte for at faa et dybt og varigt Indtryk af vor Skam og Ulykke. Navnlig skal vi overveje Aarsagerne og saa ogsaa de Hjælpemidler, vi har til at komme ud af denne Elendighed igen. Saa snart vi arbejder os frem ad denne Vej, føler vi efterhaanden en lignende Hjemve i vor Sjæl, som vi saa hos den fortabte Søn. Selv om nogen skulde have været en stor Forbryder, saa vilde han med denne Overbevisning og Attraa i Hjertet, understøttet af Guds hjælpende Naade, forsøge at rejse sig, begive sig paa Vej og skynde sig hjem for der at kaste sig i sin himmelske Konges og Faders Arme. Dér alene findes Lykke og Fred for det urolige Menneskehjerte.

Det var nu denne Stemning,

vor Frelser tænkte paa, da han foruden til Bøn opfordrede til at søge Guds Rige. Hvor denne

Stemning behersker en Sjæl, der søger man for Alvor.

F. K.

PRÆST I 25 AAR

Pater Richard Freitag C. S. S. R.

Er det allerede 25 Aar siden, hin 30. Juli, da *P. Freitag* som nyviet Præst stod ved det barokke Højalter i Klosterkirken i Mautern — en lille Provinsby i Steiermark (som f. Eks. Stege paa Møn), men som indtil fornylig har fostret, uddannet og udsendt Generation efter Generation af østrigske Redemptorister — og med kraftig Røst sang sin første Højmesse? Det hele staar dog endnu saa klart for ens Bevidsthed, som var det sket i Fjor: de yngre Studenter paa Vej til Skoven for at hente Gran-grene og flette Guirlander, — Pater Prædikanten, der i fem Kvarter gav en dybsindig Udredning af hele Fadervor, saa hele Kirken svedte, — Studenternes Kor, som af fuld Hals sang Primitismessen til Ære for Gud og deres Kollega. Ja, der er gaet et kvart Sekel og mangt og meget er gaet med. Spredt for alle Vinde er de unge Mænd, som dengang viede sig til Herrens Tjeneste; de virker nu rundt omkring i Mellemeuropa, ofte

under vanskelige Kaar. En ny Verdenskrig har afløst den første, og Kanonerne giver ikke mindre Genlyd Verden over end dengang, da vi hørte deres dumpe Drøn Dag og Nat mellem Alpernes Bjerger.

Men om end meget har forandret sig, eet er jeg vis paa: den samme Sympati og Hjertelighed, som slog Pater Freitag dengang i Møde fra sine jævnaldrendes Side, vil i Anledning af hans 25 Aars Præstjubilæum slutte alle de Skolebørn, han har undervist, alle de Menigheder, han har arbejdet imellem, alle de Ordenssøstre, han har holdt Exercitier for, sammen til et kraftigt Kor af glade Gratulanter, og frem for alt vil de, der kender ham bedst, hans Medarbejdere og Medbrødre, med Glæde mindes det ægte og solide i hans Karakter og med Kærlighed takke for det beskedne, hjertelige og deltagende i hans Væsen.

Pater Freitag er født i Wien i 1892; i Overkonduktørens Hjem i Døbling voksede en ståtelig Familie paa 8 Børn op. Men han efterlod alligevel et Savn, da han den 22. August 1905 blev optaget i Redemptoristernes Juvenat i Katzelsdorf, — han var nemlig den eneste Dreng blandt syv Piger. Men han havde snart hjemme blandt Latinskollens Dreng, og de blev gode Kammerater i de Aar, som nu fulgte: Arbejdsaar, udfyldt med Studier, Vandreaar især i den skønne Ferietid, Fremskridtsaar, der førte nærmere hen til Helligdommen, Aar, der gemmer de allerskønneste Minder om Mennesker og Steder. Saa begyndte Mandens Arbejde. Det er saa karakteristisk for Pater Freitag, at han allevegne, hvor han kom hen, hurtigt slog Rod,

med en vis Smerte blev rykket op igen og flyttet hen et andet Sted, hvor man atter kun nødig vilde lade ham drage bort. — Først var P. Freitag Folke-missionær fra Klostret i Innsbruck og det netop i Efterkrigstiden. Derefter blev han Kateket i Wien i Aarene 1920—27, og da han saa forflyttedes til København, havde det danske Postvæsen i de første Maaneder travlt med at besørge alle de smaa Breve til hans nye Adresse.

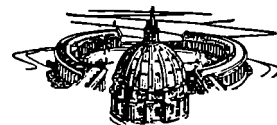
Her i Danmark blev Pater Freitag allerede i 1930 Superior og har siden ikke mere fundet Vej tilbage til de almindelige Dødelige (fra 1936—1939 var han Superior ved St. Albani Kirke i Odense).

Om han selv er tilfreds med denne Udvikling, tør jeg ikke med absolut Sikkerhed paastaa, men saa meget er sikkert, at hans Medbrødre nødig vil af med deres Husfader. De kender og værdsætter de Egenskaber hos Pater Freitag, som er lige sjældne og velsete blandt Mennesker, hvorsomhelst de bor og bygger. Han er ogsaa som Forstander en af de mest beskedne

og fordringsløse; hvor han er, hersker Gemytlighed og Hjertelighed, hans Ordenssans er et virkeligt Aktiv og sørger altid for mønstergyldig Forretningføring. — Som Sjælesørger har han været til Velsignelse for mange saavel i Skriftestolen som fra Prædikestolen.

Det er maaske ikke gaaet saaledes, som han drømte i sin Ungdom, da han i Klostrets Bagerset dybt nede under Jorden og skjult for nyfigne Øren lod sine Prøveprædikener drøne hen over Dejgtrugene; kun de to første Aar virkede han jo som Missionær i de store Kirker for Skarer, som er modne til de dramatiske Prædikeners Vægt og Vælde. Det blev mest til Tale i Skolestuen, til Exercitieforedrag i Klosterkapeller, til det stille Livs utrættelige Virksomhed indenfor det enkelte Kloster, den enkelte Menighed. Men det var 25 Aar til Velsignelse for mange i Syd og Nord, og medens vi takker Gud og Jubilaren for dem, forenes vi alle i Ønsket om, at Vorherre maa forunde sin Tjener mindst 25 Aar til!

Confrater.

URBI ET ORBI

I en nylig udkommet Publikation (i Serien »Schriften zum Staatsaufbau«, Verlag Junker und Dünnhaupt) »Reichsministerium für die kirchlichen Angelegenheiten« redegøres der kort og interessant for de kristne Konfessioner, deres talmæssige Størrelse og den kirkelige Organisation i det hele taget i vore Dages Stor-Tyskland.

Det fremgaar heraf bl. a., at langt det overvejende Flertal af det stortyske Riges Indbyggere tilhører den romersk-katolske Kirke og Antallet af Bispedømmer, Gejstlige og Ordenssøstre opgives. Endvidere redegøres der for Retsforholdet mellem Stat og Kirke, der — ifølge Heftet — er fastlagt gennem de nugældende Rigs- og Landslove samt ved Rigskonkordatet af 20. Juni 1933 og en Række Landskonkordater. Af disse Konkordater er imidlertid det østrigske Konkordat af 1933, en Modus-vivendi med den tidligere tjekko-slovakiske Stat af 1928 og Konkordatet med den tidligere polske Stat af 1925 nu bortfaldet. I Ostmark og Sudentenland og tildels ogsaa i de ny Reichsgauen Wartheland og Danzig-Westpreussen er Kirken efter den nyeste (landsretslige) Lovgivning helt og holdent henvist til de troendes Ydelser, hvorimod der i selve det tyske Rige endnu eksisterer en Række Bestemmelser, beroende paa historisk Grund og fastlagt ved Konkordatet, om Statstilskud til Kirken. For den katolske Kirkes Vedkommende opregnes Tilskudet til ca. 65 Millioner Mark aarlig til Bestridelse af Udgifterne ved Religionsundervisningen i Skolerne og ved de teologiske Fakulteter, til Sjælesorgen i Hæren, ved Sygehuse og i Straffeanstalter samt til Vedligeholdelsen af kirkelige Bygninger og Mindesmærker.

Højtelskede!

*Alt, hvad der er født af Gud,
overvinder Verden. Og dette er
den Sejr, som overvinder Verden:*

vor Tro.

*Hvem er det, som overvinder
Verden, om ikke den, som tror, at
Jesus er Guds Søn.*

I. Jobs. 5,4

A Processionen nærmer sig Kirkeruinen

En Dag, hvor der foregaar saa meget, hvor der mødes saa mange Mennesker, som Tilfældet var i Øm, bliver i første Øjeblik svær at faa Overblik over. Det er, som man ligestraks efter at det hele er forbi, ikke kan finde Dagens dybeste Tone. For mig skele det først, da jeg ud paa Sommernatten stod og lod de mange Indtryk der oppefra passere mig forbi. De flimrede i min Bevidsthed som et Billede, man har for tæt paa Øjnene, men saa begyndte det hele at ordne sig, og paa engang saa jeg Dagens store Harmoni, den dybe Samhörighed, vi her havde set,

mellem to af de største Værdier, vi Mennesker har: Vor Tro og vort Land

Dagen i Øm blev en levende Tilkendegivelse af Genforeningen af katolsk Liturgi og dansk Land, af katolsk Tradition og dansk Historie, af katolsk Klerus og jævne Danskere — ja, af selve den gamle kristne Moderkirke og Danmark.

Bævede vi ikke i Sjælen af ligesom et Genkendelsens og Erindringens Gys, da Biskoppen i Processionen skred op gennem Kirkens Midtergang? Jorden, han traadte paa, havde haaret lignende Processioner før, de

Da Øm genopstod for een Dag

Fotos: Ernst Osterhammel, Hansen

Stævnet i Tekst og Billeder

A Biskoppen taler til os

→ Processionen er næret op igennem Midterløbet Biskoppen er i Færd med at stige op til Alteret (De lukkede Kasse, der ses bagved Biskoppen er en af de lukkede Grave . I Murstenfundamentet, der ses nedenfor til højre, venter man i Aar at finde Biskop Svends Grav)

døde, der ligger begravet her, har set dem, har deltaget i dem, Solen, den særegne midtlyske Sol med det stærke hvide Lys, har skinnet paa dette før, har luget i Mitraen og glimtet i Lysreflekser fra Stavens Flader, og en Biskop har talt til sit Folk før her paa dette selvsamme Sted, har formænt det, som i Dag, til at deltage med fuld Hengivelse og al god Viljes Kraft i det hellige Messeoffer, har, og saa som i Dag, takket for Præ-

stedaldens naadige Tildeelse til unge og opfordret til Lydherhed for dette Kald og Lydighed imod det, ja Samhörigheden fra den, nu blev næsten overvældende, da Biskoppen selv viste sig til, at her paa dette Sted var forhen samme Tekster Ord til at blive læst paa den samme Søndag og samme Liturgi gennem Hundreder af Aar. Og da saa Vorherre Jesus Kristus i det hellige Eucharistii Messes offer var os, høje og vi

os ydmygt i Tak for, at dette nu kan ske igen her i Ruinen af hans gamle danske Kirke og for hans nye voksende danske Kirke

Som Prælalmessen saaledes var Dagens store Vidnesbyrd om en paa historisk Grund hvilende Samhörighed mellem Moderkirken og det opvoksende katolske Danmark, saaledes var setene paa Dagen Pastor Geertz-Hansens Tale »Danmark i 1000 Aare en Dokumentation af dette og i

sig selv en kraftfuld Indsats for, at vi alle maa komme til Erkendelse deraf og maa tage vort Ansvar i den Henseende op.

Som Talerstol havde Pastor Geertz-Hansen valgt den jævne Mark, men som Baggrund det jyske Land paa den anden Side af Gudensøen, et Land med sorte Lyngbakker, lyse Aagre og opvoksende Plantager ind imellem. Det var stærkt i sine Farver og blidt i sine Linier, det var dansk, som de Ord, der blev talt. Og vi Katoliker, der havde begyndt Dagen i Kirken med at synges: »Her er Guds Hus og Himlens

Port, træd ind og sku' et Under stort, det største, du kan finde», sluttede den her, Ansigt til Ansigt med vort Land med Ordene:

»Herrernes Herre! mægtig og naadig du høre vort bedende Kor

Herre! Du ene kan Sejren os forlange, værtn om vort hertige og ældgamle Nord»

J. M. W.

NOTER

Fra den aarlige Morgen skinnede Solen over Klosteruinen i Øm, hvor godt og vel 400 Mennesker med vor Biskop i Spidsen var samlet til en Slags midtlyske Katolikdags Allerede fra de lidlige Morgenlimeres Begyndelse frembar de tilreisende Præster det hellige Messeoffer. Biskop

A Crado

→ Biblioteker Haugsted, Aarhus, (i. h.) Formand for Historisk Samfund, og Dr. Isagar, Rye, der har uddelt værdifulde videnskabelige Resultater af Klostestudier i Udgravningerne. Bøge Herrerne har arbejdet med Udgravningerne fra første Færd og er saaledes Stedets »Fædre»

Suhr læste Prælatmessen og talte til de tilstedeværende. Biskoppen opfordrede bl. a. til at slutte op om Sct. Knudsgilderne, der skal bære hele vor daglige Økonomi, samt til at virke for Ugebladet, der er vort eneste daglige Bindeled og som gør sig al tænkelig Umage for at tilfredsstille sine mange forskellige Læsere; vi maa holde det, læse det og om muligt skrive i det.

*

»*Cara insula*« — den kære Ø — kaldte Munkene i sin Tid den idylliske Plet midt i Gudenaadalen. Og maa end Stedet i vore Dage nærmest betegnes som en Landtange mellem to smilende Søer — idyllisk er det nu som dengang, og de Katolikker, der Søndag d. 13. Juli samledes blandt Kirkens smuldrende Fundamenter, maa indrømme, at Munkene har valgt Stedets Navn godt, for ogsaa de kom til at holde af det. Man kan simpelt hen ikke andet.

Ad sandede Veje kom de. Nogle paa Cykle, andre i Bil eller vandrende til Fods fra den nærmeste Jernbanestation. Og ikke blot hele Øst- og Midtjylland fra Randers og sydfra var repræsenteret. Nej, Fynboerne viste, at de føler sig knyttet til Fastlandet med Baand, der bestaa af mere end en Staalbros Sprinkelværk.

*

Formanden for Historisk Samfund i Aarhus Stift, Hr. *Bibliotekar Haugsted* var til Stede hele Dagen. Hr. Haugsted ledede en Rundgang i Ruinen og gjorde paa sin illustrerende og levende Maade Rede for det store Arbejde, der her er udført. Vi siger Tak for al den Hjælpsomhed, og vi benytter Lejligheden her til at opfordre alle, der tænker sig forsat at deltage i den aarlige Messe i Øm, om at støtte Historisk Samfund, idet det er denne Forenings Initiativ og Arbejde, vi kan takke for, at vi har faaet dette — jeg tør vel næsten sige — Valfarlssted.

*

Det var i 1935, at jeg gentagne Gange tilbragte nogle Timer ved Udgravningerne i Øm Kloster-ruin. Jeg skulde tage nogle Skit-

ser af enkelte af Gravene og maatte saaledes opholde mig ved dem til Stadighed. Naturligvis kunde jeg ikke undgaa at høre de Besøgendes Bemærkninger — og de var af allehaande Slags. Det var lige i Turistsæsonen. Bil efter Bil standsede og afleverede sit Indhold for en halv Times-tid. Og saa »gjorde« man Ruinen, standsede ved Gravene, gav sit Besyv med, og jeg, der sad stille og ubemærket og tegnede, jeg rødmede ikke sjældent af Skam over mine Medmennesker og Landsmænd. Det Folk kan faa sig til at sige af taktløst Pladder (undskyld Ordet, men jeg kan ikke finde et mildere og dog betegnende) er ufatteligt.

Og har de end ikke Gnist af Forstaaelse af denne Begravelsesplads og dens Ærværdighed, saa kunde de dog i det mindste betræde den med Respekt for det rent historiske og kulturhistoriske eller i Beundring for det glimrende Stykke Arbejde, som selve Udgravningen er.

Saa hørte jeg en Dag, at den første Messe var blevet læst i Kirkeruinen. Jeg kan huske, at

jeg følte mig ligefrem lettet ved Meddelelsen. En eneste Messe læst paa dette Sted, maatte kunne bortveje alle dumme og plumpe Ord, der kunde være blevet sagt her.

Og Messen blev gentaget og vil blive gentaget. Hvem ved? Maaske bygges der deroppe i Ruinens Nærhed en Dag et Kapel.

Men foreløbig vil i alle Tilfælde flere og flere Katoliker søge dertil denne ene Gang om Aaret for at deltage i det hellige Messeoffer for at frembære det med Præsten, for og med de døde, for og med de levende, for og med vor ældgamle og dog stadig levende Kirke, den Kirke Munkene i Øm tilhørte og elskede, den Kirke vi i Dag tilhører og elsker.

*

Komitéen for Stævnet i Øm anmoder alle de, der har taget Billeder i Klosteruinen om at sende Aftryk af de bedste Billeder af almen Interesse til den Mappe, hvori man opbevarer alle Oplysninger om Minder fra Møderne i Øm (Adr.: Katolsk Præstegaard, Nørregade, Horsens).

Ferieindtryk fra Køge

Jeg har ferieret i Køge og har derved lært Forholdene dernede at kende.

Det er vel ikke *meget* synligt, at Huset i Bjerggade 22 er et Gudshus, dog kendetegnes det ved et stort Kors paa den ene Gavl og over Døren staar »Sct. Hans Kapel«. Kapellet er i Stueetagen, enkelt, men meget stilfuldt indrettet; der er saa hyggeligt, saadan som der netop kan være det under smaa Forhold. Jeg husker endnu saa godt »Sct. Norberts Kapel« i Vejle, hvor man — som en Fremmed havde sagt — »kunde bede saa fromt«.

Køges katolske Sognepræst er den af mange Københavnerne saa kendte Pastor Wilhelm Nölke, der var Kapellan ved Rosenkranskirken i henved 3 Aar. St.

Josephssøstrene har lige til nu, da de maa forlade Køge, passet Sakristiet, og ved Harmoniet sidder under Messer og Andagter Søstrenes Forstanderinde eller Frk. Janina Busowska. Til dette Kapel kommer altsaa Køgedistriktets Katoliker. I selve Byen bor kun 40—50, Resten af de 290 har længere Vej til Kirken, nogle end *meget* langt, og naar man saa betænker, at det er Mennesker, der er beskæftiget ved Landbrug og derfor maa tidligt op Søndag Morgen, maa man beundre, at de ofte kan (og *vil*) udholde at være fastende til efter Højmessens. De har ogsaa lært sig den gode Skik at spise en forsvarlig Portion Havregrød Lørdag Aften, saa kan de udholde meget, siger de.

Efter Messen er de velkomne til en Kop Kaffe hos Sognepræsten, hvis udmærkede Husbestyrerinde modtager dem smilende og venligt ved denne Lejlighed som overhovedet, naar de har Ærinde til Præsten. At Menigheden skønner paa dette og paa Sognepræstens Venlighed ser man ved første Øjekast og faar det bekræftet, naar han tilfældigt siger: det fik jeg til min Navnedag og det til Jul.

Der var stor Sorg i Køge, da Pastor Oppermann skulde forlade Menigheden, men at den i Stedet for fik en Sognepræst med akkurat samme Indstilling overfor den erfarede den hurtigt og er den taknemmelig for.

En stor Del af Sognepræstens Tid gaar med at besøge Menighedsmedlemmerne. I en billøs Tid (Køgepræsterne har dog aldrig haft Bil) maa Cyklen bruges, naar han skal paa Landet. Hvad det vil sige om Vinteren, kan man næppe forestille sig, og selv i den mildere Del af Aaret kan det med vort blæsende og regnfulde Klima være svært nok at cykle 20—30 km eller mere, men den gode Hyrde opsøger de enkelte Faar i sin spredte Hjord og opnaar Resultater. At noget saadant sker overalt i Landet, tilføjer jeg for Fuldstændighedens Skyld.

Mange Katoliker i Diasporaen er deres Præster stor Tak skyldig. Gud velsigne alle vore nid-

Figuren er rengotisk Træskærerarbejde (ca. 1450). Den fandtes indtil 1939 paa Loftet over St. Ansgars Kirke i København. St. Ansgars Kirkes Bestyrelse skænkede Figuren til St. Hans Kapel i Køge paa Foranledning af Pastor Oppermann. Figuren restaureredes af Arkitekt J. Arthur Nielsen og genindviedes højtideligt den 12. November 1939

kære Præster, og nu, da jeg skriver om Køge, tør jeg vel særligt sige: Gud velsigne Dem og

Deres Gerning, kære Pastor Nölke! Vi, der kender Dem fra Rosenkranssognet, forstaar, at De er Deres Forgængeres værdige Arvtager og en af de helt rigtige til at pastorere det udstrakte Sogn. Gid det, der staar i den Bøn, De ved Deres Præstevielse lod trykke, maa blive bønhørt: »Giv dem (Præsterne) med Forvandlingskraften over Brød og Vin ogsaa Forvandlingskraft over Hjerterne.«

Som fornylig omtalt i Katolsk Ugeblad findes der i Køge en Mariakongregation for Mænd, oprettet af Pastor Nölke, og det er netop nu vedtaget at oprette én for Kvinder, noget der ogsaa vil bringe Velsignelse over Menighedsarbejdet.

I 30 Aar har St. Josephssøstrene ledet en Skole, der desværre paa Grund af Tidens Ugunst nu maa lukkes. Det er altid trist, naar noget saadant maa ske. Man kan være nødt til at bøje sig for det uafvendelige, og er man lidt paa Afstand, synes man vel, at det gaar nok alligevel, saa maa Børnene blot komme til Præsten til Undervisning, men da jeg var en Del sammen med Børnene, læste noget for dem og var paa Skoleskovtur sammen med dem — ja, saa kom det til at gøre mig saa ondt, at det i Fremtiden skulde være anderledes for dem. Ligesom andre Steder, hvor jeg har ferieret (f.Eks. i Nyborg og Aakirkeby) var det saa svært for mig at skilles fra de umiddelbare smaa Mennesker.

Saa være da Menigheden i Køge anbefalet til Trosfællers Forbøn. Jeg er blevet et smukt Minde rigere og vilde gerne delagtiggøre andre deri, saa vidt som dette kan lade sig gøre.

Verner Stabehl.

Alteret i St. Hans Kapel i Køge

Katolsk Boghandel

Stenogade 3, Vester 3930

Vi har atter ladet fremstille vore kendte Krucifiks i sort og Eg med Kalipastafigur i Størrelser 25, 40, 45, 55 cm til Priser fra Kr. 3.75. Rosenkranse haves igen paa Lager, Skolebøger leveres til alle Skoler. Provinsordrer ekspederes omg.

Liturgisk Kalender

Juli-Aug.:

27. S. 8. Søndag e. Pinse (680);
2. Sæt Bønner: St. Pantaleon ([15]), 3. Sæt Bønner: Om de helliges Forbøn ([120]), 4. Sæt Bønner: Om Fred.
28. M. † St. Nazarius, St. Celsus, St. Victor I og St. Innocents I (1018); 2. Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Efter frit Valg, 4. Om Fred.
29. Ti. St. Olav (1021); 2. St. Martha ([67]), 3. St. Felix II og Lidelsesfæller (1020), 4. Om Fred.
30. O. † St. Abdon og St. Sennen (1021); 2. Om de helliges Forbøn, 3. Efter frit Valg, 4. Om Fred.
31. T. St. Ignatius af Loyola (1022); 2. Om Fred.
1. F. St. Petri Lænker (1024); 2. St. Paulus (976), 3. De machabæiske Brødre, 4. Om Fred.
2. L. St. Alfons Maria Liguori (1026); 2. St. Stefan I ([9]), 3. Om Fred.
3. S. 9. Søndag e. Pinse (684).

Redaktionen i Sommerferien

I Juli Maaned maa al Korrespondance vedr. Bladet adresseres til:

„Katolsk Ugeblad“
Bogtrykkeriet „Athene“
Svanemosegaardsvej 4
København V

*

Telefonisk Henvendelse til Redaktionen kan ske til Bladets Telefon: Damsø 1310 Mandag Kl. 17-18.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Dannevirkegade 19, København V, Telefon Eva 25 12 (træffes i Almindelighed bedst Kl. 14-15 og 18-19).

Ekspedition: Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K, Tlf. Palæ 47 77, Kl. 9-18.

Kassererkontor: St. Annæ Plads 28, Postgiro 57042

Annonceafdeling: Klostersrøde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalel. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Danmark i 1000 Aar

Pastor Kjeld Geertz-Hansens Tale i Øm

Danske Katoliker!

Langvejs fra er vi stævnet sammen for som Danske at styrke hinanden i vor katolske Tro. Vore Fædre er vandret ad næsten de samme Veje til Viborg Ting for at tage ved Lov og gøre Ret og Skel. I Tillid til Sandheds og Rets evige Gyldighed er ogsaa vi stævnet sammen, og Stedet, vi valgte, er Øm Kloster.

Gud har ikke skabt os som en Tilfældighed og anbragt os paa maa og faa. Han har ved Kristus gjort os til sine Børn og sat os i Danmarks Rige, og dette Riges Arv og Gæld skal vi vedgaa. Som Katoliker tror vi, at alt tilhører Gud, at han taler til os gennem alle Livsytringer, saaledes ogsaa gennem vort Folks Historie. Som ethvert Menneske har sin Opgave, sit Kald, saaledes har et Folk det ogsaa, den Sandhed kender vi saa godt fra Jødefolkets Historie i det gamle Testamente. Maatte da vor større og større Kendskab til Danmarks Historie vise os vort Kald, vor Opgave, denne, det ene fornødne, at frelse vore egne og vore Landsmænds Sjæle.

Vi staar her i Jyllands Hjerter. Dernede syd for os ligger Mossø, Danmarks største Sø, Ejer Bavnø rejser sig paa dens anden Bred. Foran Jer ser I Gudensøens tindrende blaa Vand og bag den de sorte Lyngbakker, hvori lyse Agre er begyndt at æde sig ind. Men Agrene er fattige, Landbruget næsten et umenneskeligt Slid, derfor er Manden her sejt og ubøjelig, han har i Generationer maattet kæmpe mod denne Natur.

Over os har vi Jyllands hvide Himmel, hvis Skær en Jyde aldrig glemmer, og som man altid

længes tilbage til, naar man een Gang har levet under den.

Her i Jylland har Folket Mindet. Langt syd paa blev Guldhornene i sin Tid fundet. Det var Danefæ og Oehlenschläger skrev om dem den dejlige Linie: »Da klinger i Muld det gamle Guld«. Paa dem fandt vi den ældste Sætning i dansk Tunge, der stod: »Jeg Lægæst, Manden fra Holt, gjorde Hornet«. Dette første Vidnesbyrd om vort Modersmaal rører os, derimod lader den gamle hedenske Gudeskare, som dengang regerede Norden, og som Oehlenschläger digtede om, os ganske kold.

Vi skal længere Nord paa, nærmere det Sted, hvor vi nu staar, for at møde det næste Minde. Det er i Jelling. Der staar Harald Blaatands store Runesten over Gorm og Thyra, og Billedet af den korsfæstede er hugget i dens ene Side. I tusind Aar har han saaledes bredt sine Arme ud imod vort Folk for at lære os at elske Gud, at elske Ven og Fjende. Som Paulus paa Papyrus skrev til de Korinthere, at han intet vidste uden Kristus og ham korsfæstet, saaledes lod Harald Blaatand samme Bekendelse mejsle i Sten, »den Harald, der kristnede Danerne«. Denne Kristning skete ikke ved Magtbud eller brutalt Overfald, slikt hjemlede Kongeloven ingen Ret til, det skete ved Eksemplet, ved egen Omvendelse, den Omvendelse fra hedensk-germansk Barbari til Kristendom, som der hentydes til paa Sønder-Vissing Stenen, der kun staar faa Kilometer fra os her i Øm. Den Sten satte hans Dronning over ham ham og kaldte ham derpaa for »Harald den Gode«.

VALD. FOERSON

AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

Og i Tamdrup Kirke, nær ved Horsens Fjord, stod Gyldenalteret, hvis Rester vi nu kan finde paa Nationalmusæet, og paa hvis Felter vi kan finde Popos Jernbyrd og Haralds Daab. Er den Kirke mon ikke en Votivkirke, rejst af Kongeslægten, til Minde om disse Begivenheder? Hvem skulde ellers i det ellefte Aarhundrede bygge en prægtig treskibet Basilika paa en jysk Bakke et godt Stykke Vej fra den nærmeste større By?

Se, *det er Danmarkshistorie*, — Historie, der taler til vore Hjerter med aktuel Gyldighed. Guldhornene - Jellingstenene - Sønder-Vissingstenen - Tamdrup Kirke.

»Den Harald, der kristnede Danerne« — dermed var Grundlaget skabt for Danmarks katolske Middelalder. Stenene, vi her staar paa, har kunnet tale derom — og ved gode danske Mænds Indsats taler de atter højt derom. — De fortæller om Virkeliggørelsen i vort Folk af de kristne Idealer: Kærligheden til Gud, udtrykt ved den store Klosterkirke, bygget til Guds Ære, og Kærligheden til kristne Brødre, øvet mod syge og svage — ja, mod sindssyge, som man ikke slog ihjel. Om denne Gerning taler Gravene. Klosters Munke lukkede ikke Portene for denne Verdens Børn, nej, de hede de Saar, som Verden slog. For dem var Sygepleje ikke et Erhverv, men et Kald.

Disse Stene taler om en Fuldkommenhedens Ideal, som »Verden« ikke kan bruge: Renhed, Fattigdom og Lydighed — giver helt Afkald paa »Verdens« Vaaben, som de kristne ellers med Rette kan bære for en retfærdig Sag, og dengang stridende Skarer med Rov og Brand nærmer sig Klostret, har Klosterkrøniken kun de Ord for at betegne Munkenes Stilling: »Vi er helt værgeløse og vaabenløse Mænd«.

Ikke saadan at forstaa, at Munkene krøb i Skjul og lod Uret gælde lig Ret. Vaabenløs sadlede Abbed Jens sin Hest i Bevidstheden om sin Ret, satte efter Røverne, og selv om disse, efter »Verdens« Begreber, sejrede med et Sværdhug, saa er hans

martrede Skulder den Dag i Dag Vidnesbyrd om, at han gennemførte Sandhedens Ret og Pligt til at lade sig høre.

Sandheden, ja, den var noget absolut dengang. Klosters Abbed, Biskop Gunner, har vel selv skrevet den berømte Indledning til Jyske Lov: »Med Lov skal Land bygges«. Sandheden var Lovgivningens Fundament. »Ingen Lov er jævngod at følge som Sandheden« staar der. Ogsaa vi Katoliker af 1941 maa hævde, at Staten er bundet af en objektiv moralsk Lov, som den selv skal respektere, og som den er pligtig til at faa Landets Indbyggere til at holde. Hvor maa vi beklage de sidste Aartiers Lovgivning, der praktisk talt gives ved at spørge: hvad nedlader Hoben sig til at overholde, og saa klippe ned til et mindste Fælles-Mangefold.

Sandheden var Lovgivningens Fundament.

Som Lovens Fundament var objektivt givet: nemlig Sandheden udtrykt i Guds Lov, saaledes byggede Samfundsordenen og saa paa et guddommeligt Princip. Vi læser: »Thi som den hellige Kirke styres ved Pave og Biskop, saa skal hvert Land styres og værges ved Kongen eller hans Dommere. Derfor er ogsaa alle, der bor i hans Land, skyldige at være ham hørige og lydige, underdanige og tjenstagtige. Til Gengæld er han skyldig at yde dem alle Fred. Og dette skal al Verdens Høvdinge vide, at med den Magt, som Gud overdrog dem i denne Verden, da overdrog han dem ogsaa sin hellige Kirke at værges mod alle uretmæssige Krav, men bliver de efterladte og partiske og værges ikke som Ret er, da skal de staa til Ansvar paa Dommens Dag, saafremt Kirkens Frihed og Landets Fred formindskes for deres Skyld i deres Tid.«

Hvis vi som danske Katoliker for Vindings Skyld eller blot af Slaphed ikke til sidste Aandedræt hævder disse Principper, da giver vi ikke »Gud, hvad Guds er og Kejseren, hvad Kejsere er«, og saa har vi ikke noget at gøre i Øm i Dag.

Den sidste middelalderlige

Sætning, der lyder til os, findes i Skibby Krønike, skrevet af Karmelittermunken Paul Helgesen. Den aldrig fuldførte Sætning, hvormed hans Krønike ender, vidner netop om en Sandheds Røst, der maatte kvæles, fordi den ikke kunde og vilde tie.

Saa valfarter vi da ikke nu til Ruiner, fordi vi drømmer os til, at det hele var saa dejligt i Middelalderen, men fordi vi gerne vil staa i det rette Forhold til Danmarks katolske Middelalder, lære af den, at vi har en Gerning at øve i Danmark i Troskab og Taknemmelighed.

Og saa slaar vi fast, at fordi vi er Katoliker, saa er vi ikke fædrelandsløse Internationalister, tværtimod. Vi Katoliker lytter gerne til Kingos Ord over Helten Niels Juel:

»Staa Vandringsmand, og sku en Søhelt an i Sten, og est du selv ej Sten, ær da hans døde Ben.

Thi det er Herr Niels Juel, hvis Marv og Ben og Blod med fyrigt Hjerte for sin Konges Ære stod,

hvis Manddoms Drifter i saa mange Sølslag staar og gennem Hav og Luft og Land med Ære gaar.

En Mand af gammel Dyd og dansk Oprigtighed, af Ja og Nej, og hvad man ærligt mere ved.

Hans Sjæl den er hos Gud, hans Ben i denne Grav, hans Navn i Minde, mens der findes Vand i Hav.

Og som vi ærer den tapre Helt, vil vi være med til at ære den, der hengiver sig til de stille Studier, og den, der yder Stats-

Sygeforsikr. A/s »BAUTA«

Hovedagentur Vangedewej 218
Tlf. Søborg 3374

Yder god Erstatning, *kulant* Behandling
lav Præmie. Prospekt tilsendes gratis.
Optager indtil 75 Aar

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfsvej 34-36

Tlf. 778 - 728

mandsværk, derfor læser vi med Glæde Indskriften paa Mindestenen, der for faa Aar siden rejstes her i Øm for Abbed og Biskop Gunner:

Den jyske Stormand blev

Pariserklerk,

derpaa i Øm han førte Abbedstaven.

Han Volmer hjalp med Lovens store Værk

og blev som Bisp i Viborg lagt i Graven.

Og nu Fremtiden?

Rimbert, Ansgars Ven og Efterfølger som Ærkebiskop af Hamborg og Bremen, fortæller om Ansgars sidste Timer, at »han opmuntrede snart alle, snart hver især til at tjene Gud. *Dog var hans Omhu og Bekymring mest henvendt paa hans Sendelse til Hedningerne* (altsaa os). Ogsaa tilbragte han næsten den hele følgende Nat med saadanne Paamindelser«.

Da Biskop von Euch laa for Døden i den samme lille Stue, hvor disse Tanker er blevet samlet, aabnede han pludselig Øjnene og udbrød begejstret: »Jeg velsigner Fremtiden!«

Over 1000 Aar adskiller de to Mænds Liv og Død, men deres Maal var det samme. St. Ansgars: at rejse Kirken i Danmark. Biskop von Euchs: at *genrejse* Kirken i Danmark. St. Ansgars Ønske gik i Opfyldelse, for Folket tog ved Troen, og Danmark blev en af Moderkirkens kæreste Døtre. Om Biskop Johannes' Ønske, at se det danske Folk som en fri og kær Datter af Moderkirken, skal gaa i Opfyldelse, det staar — næst efter Guds Naade — til os. Eet Skridt er vi kommet Maalet nærmere: en aandelig Ætling af danske middelalderlige Munke staar midt iblandt os som vor Biskop. Men Danmarks 1000-aarige Fortid er vi alle Arvtagere af, og ønsker vi vort Land en 1000-aarig Fremtid, saa maa det 1000-aarige Billede af den korsfæstede Frelser, indhugget i Jellingestenen, der som et Hjørne af Peters Klippe skyder sig op af den danske Muld, staa ristet i vore Hjerter, i hver eneste af os. Og

bærer vi saaledes Korstegnet højt og frit, saaledes som Danebrog endnu vajer, saa vil Kongeordet fra 26. September 1940 be-

vare sin Gyldighed langt ud i Tiden:

»End er der en Gud foroven, der raader for Danmarks Sag«.

Doktor Johnsons Dom

af G. K. CHESTERTON

Fortsat fra Nr. 27

BURKE: Ja, Dr. Johnson. De er langt bedre egnet end jeg til at forsvare den civiliserede Orden imod Hr. Swift.

JOHNSON (*efter en Pause*): Men strengt taget har Hr. Swift jo Ret, mine Herrer. (*De stirrer paa ham*). Forsynet har utvivlsomt skabt alle Mennesker til deres eget Vel og til Hans Ære, og i den Forstand er alle Mennesker skabt i Lighed og blev oprindeligt skabt i Uskyldighed. Og skønt jeg anser social Klassedeling nødvendig for den sociale Lykke, var det aldrig Hensigten, at der heri skulde ligge en Fornægtelse af den broderlige Kærlighed, vi skylder hverandre. Der findes værdige Mennesker i alle Rangklasser og under alle Kaar, og det er utvivlsomt godt for os at vænne os til Samkvem med dem. Her er f. Eks. et af dem. Frank, vil du være saa venlig at sætte dig ned, og maa ske Hr. Swift vil række dig en Kop Te.

(*I stor Forvirring og Ubeslutsomhed sætter Frank sig endelig paa den Stol, som Wilkes før sad paa. Swift rejser sig øjeblikkeligt og griber fat om sin Stole ryg*).

WILKES: For Pokker dog. Hvem vilde have mistænkt Dr. Johnson for at kunne spille os saadan et Puds?

JOHNSON (*til Swift*): Nej, min Herre, De skal ikke se overrasket ud. Frank er et Menneske, og alle Mennesker er lige. Han er et godt Menneske, og heri er de færreste hans Lige-mand. Han er en god Ven og har gjort alt for mig, mens jeg levede, og jeg vil efterlade ham alt, naar jeg dør.

SWIFT (*sætter sig igen*): Jeg tilstaar, at De overrumplede mig, og at selve min Overraskelse var en Selvmodsigelse. Sandt at sige var jeg lige i Øjeblikket ikke saa meget overrasket over, at en Tjener satte sig ned, som over... (*han standser*).

JOHNSON: Som over en sort Tjener, vilde De sige. I Betragtning af, at De forlod Virginia som Barn, kan jeg kun lykønske Dem med den tidligt vaagne Intelligens, hvormed de inddrak Virginias Fordomme. (*Pause. Saa klapper han venligt Frank paa Skulderen*). Saa, det er godt, min Ven. Jeg er ked af, at jeg har generet dig med en dum Spøg.

DRAPER: Det var alt andet end dumt, min Herre, og Virkningen er ogsaa mere end en Spøg. Jeg er bange for, at Tidspunktet nu er inde, hvor jeg maa tale ganske klart. Det er en ubehagelig Sag, men jeg bærer Kongens Uniform og er betroet med en særlig Opgave for Hans Majestæt. Og her foreligger en Mistanke, som man ikke maa hede mig overse. (*Vender sig pludselig mod Swift*). Kan De bevisse, at De kommer fra Frankrig?

WILKES (*ubekymret, lænet mod Stole ryggen*): Det skulde være let nok. Alle de gamle Venner i Caudebec kan jo vidne for Dem. Giraud eller Pinson eller gamle Gautière, Vinhandleren, eller den gamle Fyr, vi plejede at spille Domino hos. Tror De ikke, det vilde mere Madame Colbert at høre Formodninger om, at De aldrig har været i Frankrig?

BURKE (*overrasket*): Men — har De kendt Hr. Swift i Frankrig?

WILKES: Bedre end her i London, skulde jeg tro. Vi var der begge to *en garçon*, forstaar De, under min egen Landflygtighed, og før han tog til Belgien og fandt sig en Hustru. (*Ser rundt om sig med et elskværdigt Smil*). Vor Ven Swift var lidt af en munter Svend dengang nede i Frankrig, om ellers hans Hustru tillader, at jeg siger det.

DRAPER: Og De mener, at De kunde skaffe Vidneudsagn fra den franske By, De nævnte? Er der Mennesker, som virkelig kan bevidne Sagen?

WILKES: Kære Herre — der maa have været i hvert Fald tyve ved Stambordet — Table d'hôte i det gamle »Trois Etoiles«, forstaar De — ja, flere end jeg kan huske, men Garnier og Borgmesteren maa i hvert Fald stadig være der. Det er jo ikke længere siden end i '73, Sommeren og Efteraaret.

DRAPER: Men det var jo dengang, Dr. Johnson var paa Hebriderne, og han siger, at han saa Hr. Swift dør.

WILKES: Dr. Johnson er en af de mest klartseende Kritikere, men om han vil undskylde, at jeg siger det, et af de mest nærsynede Mennesker. Sandheden frem for alt, min Herre; Sandheden er det eneste, der angaar mig i denne Sag. Dr. Johnson vil være den første til at indrømme, at min Pligt overfor Sandheden er vigtigere end selv hans egen Yndlingsdyd, den velturnerede politiske Elegance. Og Sandheden nøder mig til at erklære, at jeg kun kan frikende Dr. Johnson for med Vidende at ville vildlede Dem, ved at sige, at han maa være ved at miste Synet.

JOHNSON: Hvad Øjnene og alt andet angaar maa vi med Tak tage imod, hvad Forsynet har tilmaalt os.

DRAPER: Hr. Boswell er ikke nærsynet.

WILKES: Hr. Boswell er blind for alt andet end Dr. Johnson. Resten af os forekommer ham kun som Skygger, der udgør en Slags graalig Baggrund.

DRAPER: Dr. Johnson, dette er en alvorlig Sag, og det er min

Pligt at undersøge den grundigt. Tror De det muligt, at Deres Genkendelse beror paa en Fejltagelse?

JOHNSON (*rejser sig*): Min Herre, naar De spørger mig, saa maa jeg — (*Bliver staaende grundende og ser alvorligt ned mod Mary, der laver Te*). Jeg maa have taget fejl. Ja, det vilde jo ogsaa være utænkeligt, at noget Menneske skulde være saa lav og afskyelig, at han paakaldte Sandhedens Navn, som Hr. Wilkes gør det, i samme Øjeblik hvor han sagde noget, som var usandt.

WILKES: Min Herre, jeg takker Dem for dette gribende Ud-sagn til Fordel for min Ære.

JOHNSON (*stadig grundende*): Og det er saa meget des mere muligt, at jeg tager fejl, da jeg ikke som De er velbevandret i de politiske Moder og det offentlige Livs større Affærer. Det vilde ligefrem være uærbødig, hvis man udgav sig for at være mere hæderlig end en Lordmayor i London. Og jeg er saa meget des villigere til at indrømme min Uvidenhed om de offentlige Sager, eftersom jeg i Privatlivet plejer at finde langt mere af det, som er væsentligt for menneskelig Lykke. Saa længe jeg ser Privatlivet rent og bestandigt og baaret af klog Hengivenhed, vil jeg stille færre Spørgsmaal om politiske Navne og Emblemer.

MARY (*ser alvorligt op paa ham*): Men det lader sig jo ikke nægte, Dr. Johnson, at vi begge i Teorien er gode Republikanere.

JOHNSON: Naar De kommer med et saadant Paradoks, Frue, vil jeg forbigaa Spørgsmaalet, om disse Personer kan kaldes Republikanere, naar blot jeg er sikker paa, at de kan kaldes gode. De huslige Dyder kan blomstre under højst ejendommeligt Politik, og saa længe de findes, vil selv det mest fuldkomne og ideale Samfund gøre relativt ringe Fortræd. Der findes et Sted i en af Biskop Sherlocks Prædikener om Hustruers Dyd, hvor dette bliver udtrykt paa særlig velvalgt Maade, men Bogen er ret sjælden; jeg tror, den kun findes i Bodleyan Bib-

lioteket. Jeg skal netop nu besøge Oxford, saa jeg vil gøre mig selv den Glæde at afskrive det Sted til Dem. Og nu føler jeg, at vi har bebyrdet Dem længe nok med vort Selskab, Frue. Jeg kommer tilbage til Byen om en seks Uger, og maa saa maaske have den Fornøjelse at overrække Dem mit Manuskript.

MARY: Det er venligt af Dem, og jeg vil haabe, De vil gøre det. Vi bliver rimeligvis boende her.

JOHNSON (*bukker*): Frue, jeg kender Byen saa godt. Jeg skal nok finde Dem, hvor De end opholder Dem. (*Gaar, fulgt af Boswell og Burke*).

WILKES (*frem paa Scenen Arm i Arm med den noget modstræbende Swift*): Kan De huske igen i Caudebec, som hældte Vinkanden ned over Dem?

SWIFT (*temmelig kort*): Ja!

WILKES: Ja, men kæreste Herre, det er da ikke noget at være ærgerlig over nu. De maa ikke lade Mindet om saa ubetydelig en Tildragelse genere Dem saa mange Aar efter.

DRAPER (*gaar hen til ham med Hatten i Haanden*): Hr. Wilkes, staar De ved de Udtalelser, De har fremsat?

WILKES: Min Herre, jeg staar altid ved mine Ord. Jeg er ikke Medlem af den siddende Regering. Ej heller nogen Spion i dens Tjeneste.

DRAPER: Det er bedre end at være Spion i den fjendtlige Regerings Tjeneste. Men det er rigtigt, at jeg har min Gang i Regeringens Kontorer, og jeg gaar derhen for at foretage visse Undersøgelser. Frue, Deres ydmyge Tjener. (*Gaar*).

WILKES (*munter til Swift*): De saa ikke ud til at have megen Lyst til at snakke om Pigen i Caudebec. Det skyldes sikkert Fru Swifts Nærværelse.

MARY: Den skal jeg befri Dem for. Jeg har nogle Ting at ordne. (*Gaar ud i Baggrunden*).

WILKES (*har staaet Arm i Arm med Swift; venter til Døren er lukket, lader saa Swifts Arm falde, gaar et Skridt tilbage og trækker sit Sværd*): Og nu, Hr. Swift, efter denne lille Afbrydelse. Jeg er parat til at blive slaet ihjel. (*Fortsættes*)

Vi skal alle med

til *Ungdomsstævnet paa Rygaard* Søndag d. 24. August for selv at be-
gejstres, for at opmuntre andre og
for at lære noget.

Den skønne Park vil atter danne
Rammen om Stævnet, men vi skal
fylde Rammen ud.

Af Programmet skal nævnes
Eftermiddagens to Hovedtalere:
Dr. phil. Pater Alfred Otto S. J. og
Forfatterinden Fru Karen Plov-
gaard.

Sygeplejerske-Forbundet

afholder sit aarlige Sommerstævne
Mandag den 4. August hos St. Lio-
basøstrene, Bjerregaards Sidevej 1,
Valby.

Klosteret holder aabent Hus fra
Kl. 17, og de Medlemmer, som øn-
sker at spise til Aften derude, kan
medtage Madpakke og faa Citron-
vand o. a. hos Søstrene.

Kl. 19: Fru Vita Leerbeck: Op-
gaver for Kvinden i Dag. — Der-
efter er Ordet frit, Fællessang,
Samtale, Forfriskninger.

Kl. 20,45: Flaget stryges.

Kl. 21: Pastor H. Messerschmidt:
En kristen Personlighed fra vor
egen Tid. Derefter Afslutning i
Kapellet ved Pater Rektor Coenen
S. J.

Til dette Stævne er Adgang for
alle Sygeplejersker og Elever, og-
saa Ikke-Katoliker. For Deltagelsen
erlægges af Ikke-Medlemmer af
Forbundet 50 Øre pro persona ved
Ankomsten. Stævnet holdes i Klo-
sterets Have, i Tilfælde af daarligt
Vejr hos Søstrene.

Feriehjemmet i Trørød

Det første Hold Feriebørn i Trø-
rød er vendt tilbage fra en herlig
Ferie — og det andet Hold er an-
kommet til Hjemmet. Søstrene gør
alt, hvad de kan, for at skaffe de
småa Feriegæster den bedst mulige
Ferie, men Midlerne er småa, og
enhver lille Gave vil gøre sit til,
at alle Børnene faar en god Ferie, saa
at de har noget at staa imod med,
naar den mørke Tid kommer. Hs.
Excellence Biskoppen har givet sin
Tilladelse til en lille Pengeindsam-
ling til Fordel for Feriehjemmet.
Evt. Bidrag fra Ugebladets Læsere
bedes sendt til: Forstanderinden,
Feriehjemmet »Trørødhus« pr.
Vedbæk.

Om Rationeringsmærker

At Ugebladet har mange gode
Venner ses bl. a. ogsaa af alle de
Rationeringsmærker, der er kom-
met Redaktionen i Hænde fra saa-
vel navngivne som anonyme. Hid-
indtil er der indkommet: 23 Rug-

brødsmærker (sam en Del Bytte-
mærker), 21 Franskbrødsmærker,
3 Haandsæbemærker, 4 Vaskesæbe-
mærker, 14 Havregrynsmærker, 7
Smørmærker, 1 Margarinemærke
og 6 Sukkermærker. Ugebladet tak-
ker og lader Gaverne gaa videre.

Katolsk Ungdoms Klub

Onsdag d. 30. Juli Aftengaatur i
Søborg Mose. Start fra Bispebjerg
Krematorium Kl. 19,30. Takstgræn-
se Linie 16 og 10. Medbring selv
Spise- og Drikkevarer.

Katolsk Pædagogisk Forbund

indbyder alle sine Medlemmer til
en tre Dages lukket Retræte paa

Rygaard, Bernstorffsvej 54, Helle-
rup, i Dagene 8., 9. og 10. August.

Pater Wolfsberg S. J. vil lede
Retræten.

Prisen for de tre Dage er 12 Kr.
Det anbefales at give Møde allerede
Torsdag Aften.

Første Retrætedag, Fredag, læ-
ses den hellige Messe Kl. 8.

Man indmelder sig hos Forstan-
derinden paa Rygaard (se Adres-
sen ovenfor). Seneste Frist for Ind-
meldelse er Søndag den 3. August.

Da Herrer ikke kan bo paa Ry-
gaard, vil de mandlige Deltagere,
som ikke kan overnatte i deres
Hjem, faa anvist Logis ved Indmel-
delsen.

Deltagerne medbringer Lagner,
Haandklæde, Pudebetræk samt Ra-
tioneringsmærker.

Bestyrelsen.

Sommerens Gudstjenesteliste

	Søndag		Hverdag	
	Messe	Andagt		
Aabenraa (Søndertorv)	5 ⁴⁰ , 9 ⁴⁵	19 ³⁰	5 ⁴⁰	
Aakirkeby (Gregersgade)	10			
Aalborg (St. Mariæ Kirke)	6, 8, 10		6, 8	
Aarhus (Ryesgade 26)	7, 8, 10	19	6 ²⁵ , 7 ⁵⁵	
Assens (Nørregade 3)	8, 10	20	7 ³⁰	
Ebeltoft, ingen Gudstjeneste i Juli Maaned				
Fredericia (Sjællandsgade 50)	7, 9 ³⁰			
Frederikshavn (Havnegade 11) 3. Sønd. i Md.	9 ⁵			
Grenaa (Afholdshotel) 2. Sønd. i lige Mdr.	10			
Helsingør	8, 10			
Hillerød (ved Helsingevej, ved Si- den af Teglværket)	10			
Holbæk (Kastanievej 17)	9			
Hørsholm	9 ¹⁵			
Køge (Bjerggade 22)	8, 10			
Lyngby (overfor Banegaarden) ...	8 ¹⁵ , 9 ³⁰			
Maribo	9 (dansk Pr.) 10 ³⁰ (polsk Pr.)			
Nakskov	9 (dansk Pr.) 10 ⁴⁵ (polsk Pr.)		6 ³⁰ , 7 (første Fred.8)	
Nyborg (Vindingevej)	7(dog ikkesidste S.) 10			
Nykøbing F. (Bispegade 12)	8, 9 ³⁰ (dansk Pr.) 10 ³⁰ polsk Pr.)			
Odder (Holsteinsgade 29) 1. og 3. Sønd. i Md.	(Komm. 9 ¹⁵), 10			
Odense (Adelgade 1)	6 (paa Hosp.) 8, 10			
Pindstrup (Ringsø) 1. og 3. Sønd. i Md.	10	15		
Roskilde (St. Laurentii Kirke) ...	8, 10			
» (St. Maria Hospital)	6			
Rudkjøbing (20. og 27. Juli)	10			
hver anden Søndag	10			
Svendborg (Havnegade 1)	8, 10		8	
Taastrup (Køgevej)	7 ³⁰ , 10 ¹⁵			
Trørød (Trørødhus)	8 ³⁰			
Viborg (St. Kjelds Kapel)	8, 10 ¹⁵			

NAKSKOV

<p>Spis Arbejdernes Fællesbageri's Produkter Nakskov . Telefon 621</p>	<p>Kul, Kokes, Cinders, Briketter og Brænde <i>bedst og billigst hos</i> Aug. Freuchen & Co. T. G. Krøyer A/S</p>	<p>Broderimagasinet <i>Østergade 18 . Telefon 921</i> Alttil Haandarbejde. Tegning, Montering Stort Udvalg i Garn <i>Leverandør til Søstrene</i></p>
<p>Nakskov Dampmølle <i>Aktieselskab</i></p>	<p>Julius M. C. Olsen Gær, Korn Mel, Gryn TELEFON 594</p>	<p><i>Støt</i> Frank Andersen's <i>Fond</i> Giro Konto 1087</p>
<p>Alle Sorter Brændsel til Kakkellovne og Varmeapparater tilbydes billigst i allerbedste Kvaliteter. A-S Nakskov Kulimport <i>Telefon Nr. 17</i> <i>Leverandør til den katolske Kirke</i></p>	<p>Wald. Clasen Murermester Telefon 208 Lev. til kat. Kirke</p>	<p>Chr. Steffensen <i>HERREEKVIPERING</i> Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796 Leverandør</p>

AARHUS

<p><i>Alfred Pihl</i> Bagermester, Conditori Telefon 3041 - Hammershus <i>Leverandør til St. Josef Hospital</i></p>	<p>Linoleum <i>billigst Høihund Carlsen</i> Aaboulevarden 45, Aarhus, Tlf. 1347</p>	<p><i>Mejeriet „Vesterbro“</i> <i>Byens førende Mejeri</i> Telefon 8700 (4 Linier) <i>Mejeriprodukter,</i> <i>Flødeis, Eksportfløde</i></p>
--	--	---

AALBORG

<p>AALBORG</p>		<p>A. Hoffmann <i>Urmager og Optiker</i> Borgerg. 17 (lige v. den nye Bro) <i>Briller efter Lægerecept</i> Rep. udf. nøjagtigt og billigt Telefon 3779</p>
<p><i>Køb i Vestbyen</i> Trikotage og Herrelingeri hos HENRY HANSEN Kastetvej 39 . Telefon 5665</p>	<p>Mathias Christensen Absalonsgade 14 . Tlf. 1556 <i>Kolonial . Delikatesser . Kaffe</i></p>	<p>Hjemmebageriet <i>v. Toft Mathiasen</i> Prøv mit 1. Kl. Brød og Kager Borgergade 32 . Telefon 6408 <i>ev. til den mandlige Kamillianerklinik</i></p>
<p>Ferd. Færch & Co. Tømrermestre Strandvejen, Tlf. 301</p>	<p>Mursten <i>Aalborg Teglværker</i></p>	<p>CHR. SIMONI <i>grundl. 1836</i> Kul- og Koks-Import Telf. 67 — 68 — 69 Leverandør til St. Josef Søstrenes Hospital og Kamillianerklinikken i Aalborg.</p>
<p>Aalborg's katolske Begravelseskontor <i>Jens Bangsgade 8</i> Ordner Begravelsen gratis, smukt og samvittighedsfuldt . Tlf. 2068 . 2289</p>	<p>WORNING <i>paa Østergade</i></p>	<p>Køb Hjemmets Udstyr hos Thuen, Gravensgade 2</p>
<p>P. Krebs <i>Elektroinstallatør</i> Frederiksgade 6 Telefon 1786 <i>Udf. Arb. ved Kamillianerklinikken</i></p>	<p>M. Thomsen Støtt <i>Entreprenør og Murermester</i> Kong Christians Allé 6 Telefon 1992</p>	<p>Hans Wiencken <i>Kastetvej 51 . Aalborg</i> er det rigtige Indkøbssted for Kød, Flæsk og Paalæg <i>Reelle, unge Varer til beskedne Priser</i> Egen Pølsefabrik . Forlang Tilbud</p>

H. PERS EFTERFØLGER

N. NIELSEN & A. BROSTRØM

Aut. Vand-, Gas- og Blikkenslagermestre
SANITET- CENTRALVARME
Algade 58 Aalborg Telf. 681

<p>RANDERS</p> <p>N. I. Nielsen Vand- & Gasmester v. Martin Nielsen W. C. Installationer, Rep. af Centralvarmeovne Markedsgade 16, Telefon 1834 Leverandør til St. Josef Hospital</p> <p>S. UTTRUP Murermester Alle Murer- og Jernbetonarbejder udføres Fabersvej 30 . Telefon 1644 Leverandør til St. Josefs Hospital</p>	<p>NÆSTVED</p> <p>Herlufholm Dampmølle og Brødfabrik A-S Telefon Næstved 31 Lev. til de katolske Institutioner</p> <p>P. G. Vintersborg Tagensvej 13, Tlf. 818 Tømrermester . Bygningssnedker Lev. til St. Elisabeth Sostrene</p>	<p>HORSENS</p> <p>Manufaktur . Trikotage . Udstyr A-S Horsens Textil Lager Leverandør til katolske Institutioner</p> <p>Carl Bech aut. elektr. Installatør Vestergade 33 . Telf. 1026 Leverandør til kath. Menighed</p>
--	--	---

VEJLE

<p>C. V. BERG Blikkenslagermester Autoriseret Gas og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p><i>Vejle Trælast &</i> Kulkompagni Havnegade 22 . Tlf. 68 og 69 Lev. til de kat. Institutioner</p>	
<p>Carl Petersen Slagtermester 1. Kl. Varer - Pølsefabrik Nørregade 2 . Tlf. 1721 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>^A/_S Vejle Mælkekompagni Fineste Mejeriprodukter Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>VEJLE NY Mineralvandsfabrik P. C. NIELSEN Vissingsgade 8, Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital</p>

ODENSE

		<p>JØRGEN RASMUSSEN Garmester Overgaden 29, Telefon 1117 Leverandør til St. Josefs Hospital og Kirken</p>
<p>Sophus Larsen & Søn Kød og Fedevarer Vesterbro 90 . Tlf. 3715 Albanigade 35 . Tlf. 4895</p>	<p>Man finder sig godt paa Prior-Caféen Telefon 2764 Vestergade 1, 1. og 2. Sal Hyggeligt, roligt og godt</p>	<p>Junker-Dreie Kolonial . Delikatesser Nørrebro 49 . Odense Lev. til Sct Josefs Hospital</p>
<p>Vald. Tørring aut. elektr. Installatør Kongensgade 13, Tlf. 2021 Leverandør til Dalum Kloster</p>	<p>Gør Deres Indkøb af Fodtøj hos Julius Roe Nørregage 26, Tlf. 2394 Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p>Sylvest Nielsen 1. Kl. Bageri & Conditori Dalumvej 74 . Telefon 59 „LYON“</p>

<p>Henry Smith Carl Smiths Eftf. Aut. Gas og Vandmester Algade 9 . Telefon 137 Lev. til St. Elisabeth Hospital</p>	<h2>HOLBÆK</h2>	<p>A-S Arbejdernes Fællesbageri Bedste Brødsted Lev. til St. Elisabeth Hospital</p>
--	-----------------	--

<p>A. P. PEDERSEN Murermester Markedsplads 10 . Telefon 239</p>	<p>Vestergades Maskinværksted RASMUSSEN & NIELSEN Telefon 1039</p>	<p>H. P. Larsen Kolonial . Delikatesser Algade 28 . Tlf. 849 Leverandør til Hospitalet</p>
---	---	--

<p>Holbæk Mejeri ^A/_S Algade 54 . Telefon 65 Leverandør til Hospitalet</p>	<p>Skomagermester Chr. Jensen ved Valborg Jensen Alt i nyt Fodtøj samt Reparationer Tidemandsvvej 5 . Telefon 726 Leverandør til St. Elisabeth Hospital</p>	<p>JENSEN & OLSEN statsaut. Installationsforretning Elektrisk Lys og Kraft Algade . Telefon 365 Leverandør til den kat. Menighed</p>
--	--	---

Katolsk Ugeblad

SOLNEDGANGE OVER TIVOLI

Dronning Christina

af Sveriges Konversion

Naar Kirkeklokkerne irriterer

Trørød i Billeder

Munkemel

<p>G. Garth-Grüner Landsretssagfører Frederiksholms Kanal 6, Kbh. Tlf.: 12,166 og 12,161</p>	<p><i>Bageri & Conditori</i> Johan Aschengreen Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353 Filial: Amagerbrog. 125, Telefon Amager 4019</p>	<p>BATAVIA den ideelle Java-Kaffeestatning nærmere kan ikke naaes sendes over hele Danmark Aage Andersen Amagerbrog, 22. Amg. 730 . 9505 Batavia Kaffe St. Kongensg. 36-38 Central 3574</p>
<p>W. Staack <i>Malermester</i> Blekingsgade 6 . Tlf. Amager 1158</p>	<p>Walther A. Randrup <i>Slagterforretning</i> Kød . Flæsk . Charcuteri Købmagergade 58, Tlf. C. 3179 Amagerbrogade 132, Tlf. Am. 416 y 1 Helsingør, Steng. 19, Tlf. 1056</p>	<p> <i>Linoleum . Træparket</i> RASMUSSEN & SØNNER Peder Skramsgade 7 . København K Telefon: Central 2260 & Byen 384</p>
<p><i>Trykkeriet DANMARK</i> ved <i>Tjæder Nielsen</i> Brolæggerstræde 11 . Central 2979 Wibrandsvej 75 . Amager 3986 Lev. til <i>Sct. Elisabeth Hospital</i></p>	<p>Ludvig H. Dronninggaard <i>Møbel- og Bygningssnedker</i> Sofievej 6, Tlf. Hellerup 45 Udfører Arbejdet for Assumptionsøstre:æ</p>	<p>R. Wilhelm <i>Bageri og Conditori</i> Frederiksvej 18 . Tlf. Goth. 1371 Lev. til <i>Institut Jeanne d'Arc</i></p>
<p>Hans Molbech W. C. og Badeanlæg Nyt og Reparationer Højdevej 10 . Telefon 691 Leverandør til <i>Sct. Elisabeths Hospital</i></p>	<p><i>Malerfirmaet</i> Gustav Lehnert Rud. Berghsgade 65 . Ryv. 1421 y Alt Maler- og Tapetsererarbejde udføres Udfører Arbejde ved <i>Sct. Michaels Gaard</i></p>	<p>Brdr. Wiggers <i>Malermestre</i> Taarbæk Strandvej 45 . Tlf. Bellevue 154 Udfører Arb. v. Assumptionsklosteret Rygaard</p>
<p>Malerfirmaet Axel Seehusen <i>Tagensvej 97</i> Telefoner: Central 3670 og Taga 3670 Udfører Arbejdet ved Assumptionsklosteret</p>	<p>Hans A. Holm & Søn A/s <i>Maskinsnedkeri</i> Nansensgade 47, Tlf. C. 1806</p>	<p>Bageri & Conditori F. WIENHOLTZ's EFT. Vesterbrogade 131 . Central 2821 Leverandør til <i>Sct. Elisabeth Søstre</i></p>
<p>VIGGO DENCKER ELEKTRISKE ANLÆG C. 10014 • AF ENHVER ART • C. 11014 GRUNDTVIGSVEJ 25</p>	<p>Læs Berlingske Tidende</p>	<p><i>Gør Deres Indkøb i</i> Kolonial-Lageret en gros Lager . detail Salg Blaagaardsgade 4 . Nora 5834 Leverandør til <i>Sakraments Kirken</i></p>
<p>Houlbergs Pølser <i>- det er Mad</i></p>	<p>Købke's <i>Reproduktionsanstalt</i> Vester Voldgade 91 Klicheer i fineste Udførelse</p>	<p>Arbejdernes Kaffeforsyning Bedste Luksus Kaffe 95 Øre 1/4 kg Prøv vore henkogte Frugter Viktoria Blommer Ananas, Persken osv. Amagerbrogade 156 Niels Hansen Mahogni, Egeltræ, ru, hele og pl. Brædder, Lægter, Lister, Krydsstuer Tagpap og Tretelex Gothersgade 8 . Pelæ 3073 Leverandør til de katolske Institutioner</p>

Irriterende Kirkeklokker

Forleden Aften — Klokken var seks — kimedede det paa min Telefon.

— Undskyld, men vil De ikke sige mig, hvorfor Deres Kirkeklokker ringer?

— Jo, saa gerne; det kaldes for Angelus-Ringning: Vi Katoliker beder en bestemt Bøn, naar vi hører Klokken ringe; saadan er det over hele Verden.

— Ja, det lyder jo meget kønt. Men synes De ikke hellere, man skulde lade være med at ringe med Klokkerne i Tider som disse med Krig og alt det...

— Efter min Opfattelse trænger man særligt til at høre Klokketonerne netop nu; der er da ogsaa mange Mennesker, der vækkes til religiøs Alvor netop i disse Tider.

— Krigen viser jo, at Kristendommen har spillet fallit.

— Det er en Paastand. Vi er mange, som synes, at det er den moderne Aand, som har spillet fallit: den overdrevne Tillid til Videnskab og Teknik.

— Ja, jeg synes nu, at de Klokker lød forbandet..... Men altsaa: Tak for Samtalen.

*

Nu maa man ikke tro, at denne Telefonsamtale er fingeret. Den fandt virkelig Sted og er

gengivet — noget forkortet — ovenfor, saa nøjagtigt som muligt.

Bagefter maatte jeg spekulere lidt over den ejendommelige Henvendelse.

Jeg var ikke tilbøjelig til at standse ret længe ved Floskelen om Krig og Kristendom. Det er saa billigt at gentage den Slags. Og det vidner ikke om synderlig Eftertanke. Fra vor Side — navnlig gennem Pauluskredsens Skrifter — er der blevet sagt en hel Del om den Sag.

Men jeg standsede ved, at Kirkeklokkerne »lød forbandet« ilde i hans Øre. Hvis han blot opfattede Kristendommen som Bedrag, hvorfor skulde han da blive saa irriteret over disse Toner? Der syntes at være Bitterhed i hans Ord. Mon ikke Kirkeklokkerne en Gang har sagt ham noget skønt og løftende? Nu tror han ikke paa det, Klokkerne toner om. Ak, hvorfor ved saa faa Mennesker her til Lands god Besked om Religion? Hvorfor er det saa let at finde Jordbund for Floskelerne?

Men det var meget interessant, at Klokkerne havde irriteret ham. Der er Mennesker nok, for hvem Kirkeklokkerne har ophørt med at være Forkyndelse. Det er blot Lyde. Maaske

bare melodisk Støj. Man har hørt det saa tit. Man tænker ikke noget ved det.

Tænk, om det skete, at Krucifikset over Kirkeportalen en skønne Dag irriterede et Menneske, der kom gaende forbi. Tænk, om han ringede paa min Dør og forlangte det Krucifiks fjernet, fordi han fandt at Fremstillingen var grusom. »Som om vi ikke hører nok om Pinsler hver Dag. Skal vi oven i Købet have for Øje Synet af en Mand, som er spigret fast til et Kors.« Og han vilde lade Munden løbe og strømme over af mange forbitrede Ord.

Hvis det skete, maatte jeg tænke, at det var noget godt. Thi da var der hændt det, at et kristent Symbol, som Tusinder af Mennesker ser hver Dag uden at tænke noget ved det, blev noget *aktivt* i Stedet for noget *passivt*.

For den vrede Mand eksisterer Korset som noget, der har fanget hans Opmærksomhed, ja, oprevet ham.

Saa er der da Haab om, at han ser rigtigt paa det Kors og søger Svar paa, hvad det i Grundøn har at sige os Mennesker, der iler forbi det.

Irritation er ikke det værste. Det værste er, at vor Religion bliver Selvfølge. C. B.

SOLNEDGANGE OVER TIVOLI

Plus ça change, plus c'est la même chose

Tivoli — Oldtidens Tibur — er en lille By i Mellemitalien, godt og vel 25 km fra Rom, berømt for sine mange Ruiner fra Romertiden. Verdensberømt er den herlige Villa d'Este, omgivet af vidunderskønne Haver. Blandt Ruinerne maa især nævnes Resterne af nogle antikke Villaer, navnlig Hadrians Villa, det saakaldte Sibylle-Tempel, der ligger paa Klippen over Teverones berømte Vandfald, samt et nærliggende firkantet Tempel, der er omdannet til Kirken San Giorgio. Vort eget Tivoli behøver vel næppe yderligere Forklaring.

*

I. 800 f. Kr.

Teibor kom ned fra Bjergene til det Sted, hvor Floden med tordnende Lyd løb gennem en dyb og snæver Kløft. Han stod ved Bredden og saa ned, men kunde ikke se Bunden. »Jeg kan godt lide dette Sted,« sagde han, »vi vil bygge en Indhegning og tænde Baal.« »Men jeg kan ikke lide det,« sagde hans Kone, »der vil komme Genfærd op dernede fra, og de vil stirre paa mig. Jeg vil ikke blive her.« »Det skal du,« sagde Teibor og kastede hende ud over Afgrunden.

I Nærheden var Klippen glat paa et rundt Stykke. Her tændte han Baal og satte Stene op til at beskytte den. Han samlede nogle Rødder og brændte en Del af dem for at formilde Stedets store Gudinde og en anden Del for at holde sin Kones Genfærd i Ro dernede. Saa spiste han Resten.

Han gik videre langs Kløften og saa ned paa Sletten. Langt borte kunde han se, at Terrænet hævede sig lidt, men alt andet var dækket af Taager, som Solnedgangen lyste igennem.

»Dernede vilde en Mand sluge meget mægtige Guder og blive syg,« sagde han. »Ingen vil kunne leve dernede.« Saa vendte han tilbage og lavede af vældige Sten en Indhegning, som skulde vare evigt.

Men i det sjette Slægtled efter ham kom der fremmede over Havet og kastede de fleste af hans Efterkommere ned i Kløften, skønt de tog nogle af Kvinderne til Ægte. Og de respekterede Ilden og Stenene og genindviiede Stedet til Herakles Saxanus.

II. 62 efter Kr.

Timotheos kom ind i Paulus' Værelse og sagde, at Marcellus havde laant dem en Vogn.

»Jeg vil køre dig op til Tibur,« sagde han. »Du trænger til frisk Luft, efter at du i to Aar har været lænket til de Soldater. Bli- ver du til Stadighed i Rom, er du sikker paa igen at faa Feber.«

»Jeg tror ikke, jeg vil kunne lide det,« sagde Paulus, »selv om jeg afgjort ikke har i Sinde at blive i Rom til Stadighed. Tibur — kun et Sted for rige Mennesker.« Men med et Smil tilføjede han: »Unge Mand, jeg vil alligevel tage med for din Skyld. Du trænger ogsaa til frisk Luft. Selv naar du ikke skulde passe mig, vilde du blive indendørs og sidde og læse. Jeg vil give dig et Bæger god Vin; det vil hjælpe paa din Fordøjelse. Men du drikker det jo ikke, hvis ikke jeg tager med og sørger for, at du gør det.«

Saa kørte de til Tibur og satte sig paa Terrassen ved et lille Værtshus, som laa paa Randen af den Kløft, gennem hvilken Anio for tordnende af Sted. Til

venstre for dem stod et lille rundt Tempel bygget over nogle vældige Sten.

»Hvad tror du, det er?« spurgte Paulus.

Timotheus havde Smag for Oldsager og sagde, at det var et Tempel for Arne-Gudinden Vesta, men tilføjede: »I gamle Dage hed det Hercules Saxanus. Det maa være meget gammelt. Det skulde ikke undre mig, om disse Sten allerede var her, da Gallerne kom for 400 Aar siden, og Tibur blev deres allierede.«

»Hvad er 400 Aar?« sagde Paulus.

Værtshusholderen kom hen til dem og foreslog dem at drikke en bedre Vin. Hvorfor ikke den ægte Falerner? Paulus sagde, at det havde de ikke Raad til. Værtshusholderen saa, at de ikke var ret meget bedre end Barbarer, og gik sin Vej. »Her kommer alt for mange Barbarer,« sagde han til sig selv. Paulus og Timotheos gik længere langs Kløften udenfor Murene omkring mange store Villahaver, indtil de kunde se langt ned over Sletten. Solen begyndte at synke, og Rom laa ligesom en Skygge i det blændende blaa og gyldne Skær. Paulus sukkede og sagde:

»Aa, du stakkels lille Stad, hjemstøgt af Storme og uden Trøst! Se, jeg vil smykke dig med skønne Farver og lægge din Grundvold med Safirer.«

»Vidunderligt,« udbrød Timotheos. »Isaías havde da ogsaa Udtryk for alle Ting. Hvilken Profet! og hvilke Visioner! Men vi maa hellere tage til vort Herberg. Feberen kommer listende her om Aftenen.«

»Et Øjeblik,« sagde Paulus. »Sig mig, hvad Vejene kaldes. Husk, det er første Dag, jeg har været udenfor Murene. Jeg elsker Veje.«

»Lad os haabe, at det langt fra er sidste Gang, du er udenfor Murene,« svarede den unge Mand. »Vejen lige nedenfor er naturligvis Via Tiburtina. Via Nomentana gaar i den Retning, og Via Ostiensis derovre og Via Appia... Men det vil du siden komme til at se sammen, kære Paulus. Lad os lige tage

hen og se Fontænerne plaske i Solnedgangen.«

»Tre Fontæner er mig nok,« sagde Paulus drømmende. »Var det den ostiske Vej, jeg kom ad, da jeg kom til Rom?«

»Nej — den appiske Vej.«

»Maaske det bliver ad den ostiske Vej, jeg kommer til at forlade Byen,« sagde Apostlen.

III. 140 efter Kr.

Quinctilius Balbus for ind i Sulpicius Taurus' Værelse.

»Sulpice,« raabte han. »Tag med til Tibur!«

»Hvorfor Tibur?« sagde Sulpicius. »Det er altid det samme, og jeg hader offentlige Køretøjer. Jeg vilde ønske, jeg havde egen Vogn.«

»Det gør ikke noget. Jeg har haft Heldet med mig. Jeg har vundet nogle Penge, og vi lejer en Vogn. Det er *min* Dag. Og det bliver ikke det sædvanlige — der er Fest i Tibur til Ære for den lokale Vesta. Men forresten — er det sædvanlige ikke godt? Masser af smukke Lys! Masser af smukke Piger! Det er noget, jeg kan lide. En Mængde Løjer! Skuespillere! Og de har trukket et Reb over Kløften og kan trække os over i smaa Vogne, som slynges omkring af Vinden fra Anio Vandfaldene.«

»Simpelthen afskyeligt,« sagde Sulpicius. »Jeg vilde blive skrækslagen.«

De tog imidlertid af Sted.

Sent hen paa Eftermiddagen tog de ind paa et Værtshus ved en Terrasse paa Randen af Kløften.

»Men lad os først ofre Røgelse til Vesta,« sagde Sulpicius, »for at vi ikke skal faa Feberen.«

De gik ind i hendes lille runde Tempel, hvor Luften var tung af Duften af Roser, Violer og Røgelse. Der var helt mørkt med Undtagelse af Flammen fra den stedse brændende Ild. Da de igen kom ud, sagde Sulpicius, som havde Smag for Historie, at det ikke skulde undre ham, om Grundstenene havde været der lige fra Republikkens Tid.

»For min Skyld maa de gerne have været her lige fra Romulus' Tid,« sagde Quinctilius, som ikke havde noget tilovers for Oldtiden. »Kom og lad os faa noget Falerner Vin. Jeg betaler. Det er min Dag i Dag.«

Saa satte de sig paa Terrassen og drak Vin og saa paa Rebet over Kløften med de smaa Vogne fulde af skrigende Gæster. Vognene svingede og gyngede i Stormen, og alle blev vaade, men ingen tog sig det nær, undtagen et Par Stykker, der blev syge.

»Vi maa lige besøge Hippolytus Aestius' Have, før vi tager hjem,« sagde Sulpicius. »Jeg har hans Tilladelse, og han bliver ked af det, hvis vi ikke benytter den.«

De kom ind i Paladset ad en Sidedør og gik ned over Terrasserne, indtil de kunde se langt ud over Sletten. Men Sulpicius vendte Ryggen til den og saa igen op paa Fontænerne, der dansede under Træerne.

»Hvilke Cypresser!« udrød han. »Hvilke Pinier! Hvilke Popler!« »Qua pinus ingens albaque populus...« Horats har altid et Udtryk for alle Ting! Hvilken Digter! Hvilken Enkelhed! Den mægtige Pinie og den sølverne Poppel... Hvor han formaar med to Ord at faa en til at se, at Pinien ogsaa er mørk og Poplen slank!«

Men Quinctilius var helt op-

taget af at se ind imod Rom, hvis Røg laa taaget i Solskinnet. Han vilde gerne give det Udseende af, at han kunde skelne Højene... Kapitol, Esquilerin-højen, Vatikanerhøjen, Janiculum...

»Hvilken Stad!« udrød han. »Alle Veje fører til den. Al Handel, al Herlighed! Den salariske, den appiske, den ostiske Vej! Al Verdens Herlighed strømmer ind mod det altomfattende og evige Rom!«

»Det samme gør ogsaa al Bærmen!« sagde Sulpicius. »Man siger, at selv de Kristne har bygget et Slags Tempel for deres Heroer ved den ostiske Vej og ved selve Vatikanerhøjen. »Dignus Roma locus quo deus omnis est« Til Rom kan alle Guder gaa.«

»Jeg kender ikke det mindste til disse Kristne,« sagde hans Ven, som nu kedede sig. »Lad os tage hjem. Tibur er altid morsom. Jeg kan lide at se de fede, rige Barbarer spankulere frem og tilbage. Og lad nu være med at citere Poesi!«

Saa gik de.

IV. 1550 efter Kr.

»Jeg vil køre dig ud til Tivoli,« sagde Kardinal Ippolito d'Este til sin Nevø Ercole, som kun havde været Ærkebiskop af Rocca Sfumata i to Aar, skønt han allerede var 18. »Du maa se

VESTATEMPELET I TIVOLI

min nye Villa. Pirro Ligorio blev først færdig med den i Fjor. Der skal forresten være en folkelig Fest til Ære for Santa Maria all' Aqua Cadente, som jeg kalder hende. Jeg tænker paa at indrette en Kirke til hende i Sibylles lille runde Tempel.«

»Jeg troede, det var Vestas Tempel,« sagde Ercole. »Og er det ikke i Ruiner?«

»Jo, men jeg kan da vel bygge det op igen,« sagde Kardinalen. »Og du faar dem aldrig til at holde op med at kalde det den tiburtinske Sibylles. Skønt det — for at være helt nøjagtig — egentlig blev bygget til Ære for Hercules Saxanus. Hvilket maa passe dig særlig godt, min kære Ercole, som Ærkebiskop af Klippen!«

Mens de kørte af Sted, tænkte Kardinalen paa Byens mærkelige Historie. »Den er meget gammel,« sagde han. »Og tænke sig, at dette lillebitte Sted kunde bringe selve Rom i Vanskeligheder, endogsaa for ganske nylig. Den har ligefrem angrebet Rom. Naturligvis blev Goterne ved med at ødelægge og siden genopbygge den. En lavtstaaende Race! Barbarisk Arkitektur! Barbariske Vers! Det maa vi være helt færdige med! Det maa dog indrømmes, at Pave Johannes X vandt en smuk Sejr ved Tivoli over Sarascenerne. Men siden fik den mærkelige Kvinde Marotzia ham kvalt. Hun syntes, han var for uafhængig...«

»Hvad Slags Pave vil vor nuværende Julius III mon blive?« spurgte Ercole.

»Aa — et godt Menneske. Som Pave — det kan man ikke vide. Han har jo kun styret Kirken i et Par Maaneder. Han vil gerne samle Tridentinerkonciliet igen. Det skal nok oplide ham. Og saa vil Farneserne sikkert plage ham ihjel. En ærgerrig og urolig Familie,« sagde d'Este-Kardinalen uden Ironi. »Jeg tror, Hans Hellighed vil trække sig tilbage til den Villa, han planlægger at bygge sig paa Pincio, og saa give sig af med at dyrke sin Have.«

Men dette fik ham til at tænke paa hans egen Have, der allerede var bedre end nogen andens, sagde han.

»Beliggenheden er naturligvis

fuldendt. Lige ved Bjergsiden og med Floden ovenfor. Jeg har simpelthen ladet Vandet fra Anio lede bort og har brugt nogle af de gamle romerske Vandledninger, vi har gravet op — og Vandet strømmer ned og sprøjter op helt af sig selv. Jeg giver sommetider Udlændinge Lov til at besøge det. De spankulerer frem og tilbage og ser ud, som de var rige og uimponerede, men i Virkeligheden er de som lamslaaede. Barbarer er de, de fleste af dem. Skulde helst blive oppe bagved deres Alper.«

Han førte Ercole hele Vejen ned ad Terrasserne.

»Nej, hvilken Udsigt!« udrød den unge Mand. »Det maa være Rom histude. Man skulde næsten tro, man kunde se den nye St. Peters Basilica.«

»Det kunde man,« sagde Kardinalen, »hvis den havde faaet sin Kuppel. Men ikke engang Paul III formaaede det. Jeg tror ikke, den nogensinde bliver bygget.«

»I mit Hjerte elsker jeg de gamle Basilikaer,« sagde Ercole. »San Lorenzo! St. Paulo fuori le mura! Hvilke Buer! Hvilke Mosaikker!«

»Jeg vilde ikke have noget imod at nedrive St. Paulus udenfor Murene,« sagde Ippolito og trak paa Skuldrene. »Du vil snart faa skønnere Buer og mere moderne Mosaikker at se. Nej, nej! Det ender vel med, at du siger, du synes om St. Paulus ved de tre Fontæner!«

Det gjorde Ercole, men han turde ikke fornærme sin Onkel. Derfor skiftede han Emne og gav sig til at prise Solnedgangens Skønhed.

»Hvilke Farver!« udrød han. »Hvem kunde skildre dem? Er Himlen gylden? er Sletterne røde? er de purpur? eller er ogsaa de gyldne?« »Men che di rose, e piu che di viole — colore aprendo...« Mindre rød end Roser, men mere rosenfarvet end Violen. Guddommelige Dante! En »Udgydelse« i Farver! Dante har Ord for alle Ting! En saadan Enkelhed og samtidig en saadan Glans!«

»Javel,« sagde Kardinalen. »Min Skarlagen og din Purpur

maa være tilstrækkeligt for dig i Øjeblikket. Vi maa ikke forkøle os. Vi vil iføre os vore Kapper og et Øjeblik blande os med disse fortræffelige Mennesker til deres Fest. De kan godt lide at betragte mig. Vi vil knæle et Øjeblik ved mit lille Alter for at opbygge dem, og saa vil jeg give et Glas Vin til Folket paa Værtshusets Terrasse. Derefter kan vi tage tilbage og drikke vor Falerner Vin i Ro og Mag.

De vendte tilbage mellem Cyprererne og Stenegene, hvor Vandet sprang og hviskede blandt Esternes Stenliljer.

V. 1800 efter Kr.

Den gamle Franciskaner Padre Sereno havde Tilladelse til at spadserere i Villa d'Estes Haver, naar Huset stod tomt, hvad det oftest gjorde, delvis paa Grund af Bonaparte og Tidens andre Ulykker. To Aar før var den romerske Republik blevet proklameret. Syv Konsuler var traadt i Pavens Sted; der blev sunget Hymner til Gallerne, Oldtidens Barbarer, som nu var kommet for igen at rejse Frihedens Alter, hvor den første Brutus havde rejst det. Pius VI, som engang havde været Biskop af Tivoli, var selv død som Fange og i Landflygtighed i Valence for kun et Aar siden. Men da var der allerede kommet Bud til Rom om, at Republikken var brudt sammen. Den engelske Sir John Acton styrede Rom i Neapels Navn, indtil Pius VII med Østrigs Tilladelse var blevet kronet i Venezia. Men i San Giorgios Kirke. Kejseren vilde ikke have det gjort i San Marco, for han frygtede Folkets Begejstring og ønskede ikke at miste de Dele af Pavestaten, han havde besat.

Men Padre Sereno blev anset for uskadelig, og han havde altid spadseret i disse Haver. Folket tilbød ham og vilde ikke have fundet sig i, at han blev generet; og denne Verdens mægtige havde Raad til at se stort paa Tingene paa deres egen Vis og give ham deres elskværdige Tilladelse. En Dag havde han taget sin lille Niece Maria Fiammetta Sassi med, for at hun skulde se Vandfaldene.

»De siger,« forklarede han — og faktisk forekom hele Verdenshistorien ham at være Hip som Hap, naar den betragtedes i det rolige Lys, han levede i — »at dette lille Tempel tilhørte den »guddommelige« Vesta, og at der her brændte en stadig Ild. Stakkels Vesta og stakkels Ild! Ilden er gaaet ud, og Vesta er gaaet bort for saa længe, længe siden! Min lille Fiammetta, hold altid Santo Spiritos Ild straalende i det Hjerte. Og husk altid, at Peters Klippe vil staa evindeligt, og det er mere end selv disse Stene vil gøre. Hvad er Valence og hvad er Venezia? Nej. Du vil altid være min lille Fiammetta. Sassi'erne er en solid Familie, som ikke smuldrer hen.«

Alligevel gjorde Templet og Kløften Fiammetta lidt bange, skønt Padre Sereno sagde, at der ikke længere fandtes Djævle der. Saa gik de til Haven for at se Fontænerne. De sprang stadig, eftersom ingen tog sig den Ulejlighed at lukke for dem, og Anio skulde jo da ogsaa have Afløb paa en eller anden Maade. Det var bedre end at oversvømme Byen... Paverne blev ved med at snakke om at lave en underjordisk Tunnel til den, men der skulde gaa 20 Aar, før det blev gjort. De saa ud over Campagnen mod Horisonten, hvor St. Peters Kuppel flød som en bleg, blaa Bohle paa Himlen.

»Langt, langt derovre ved den ostiske Vej,« sagde den gamle Frater, »er St. Paulus Basilika udenfor Murene, hvor han ligger begravet, og lidt længere horte St. Paulus ved de tre Fontæner, hvor han blev halshugget. Jeg skal vise dig alt det, naar du bliver lidt større. Vi kan køre paa en Vinkærre. Giuseppe Bianco vil ikke tage noget for at køre os.«

»I denne Have,« raabte Fiammetta og dansede omkring og klappede i Hænderne, »er der tre Tusinde tre Hundrede og tre og tredive Fontæner.«

Padre Sereno kom til at tænke paa, at Helligaanden er levende Vand saavel som Ild, og det glædede ham at se de funkende Draaber sprøjte hen paa hende. Hans Blik vandrede hen

over Terrasserne, hvis ældgamle Sten glødede gyldne under deres Dække af Bregner, det røde Drapperi af slyngede Geranier, Violernes og Strandsneglenes fine blaa mellem mørke Blade. Han tænkte endnu engang paa den evigste Stad af alle, som hævdede sig Terrasse over Terrasse, glødende af Guld og Ædelsten og Roser og alt levende grønt. Og han huskede, at Helligaanden vældede frem fra Guds og Lamets Trone og til alle Sider fik det evige Livs Træer til at vokse frem. »Aa, St. Johannes!« smilede han ved sig selv. »Hvilken Mystiker! Hvilken Helgen! Han havde Ord for alle Ting. Hvem kan ikke se, at han maa have hvilet ved det Helligste Hjerte?«

Fiammetta kom dansende tilbage, ganske hed.

»Du kan drikke en Haandfuld af dette Vand,« sagde Sereno. »Mere vilde ikke være klogt. Saa vil vi bede et Ave til min Madonna, som jeg har rejst mig et lille privat Alter for. Jeg kalder hende Santa Maria dell' Aqua Saliente! Derude strømmer Vandet ned, jeg ved ikke hvor. Men du og jeg maa i vore Sjæle have et Kildevæld, der springer med evigt Liv!«

De gik hjemad, mens de kikkede indenfor i den ene Kirke efter den anden og hilste Tivolis mange Martyrer, San Getulio, Santa Sinforosa og hendes syv Sønner, San Generoso... og bad en Bøn for alle arme Sjæle, der var vendt hjem til Gud fra Tivoli, lige siden Mennesker kom til dette Sted for saa længe, længe siden... ja, ogsaa for de udøbte. Hvem véd, hvad de havde trængt til? Maaske netop til selve denne Bøn...

VI. ... efter Kr.

Erik Eriksen kom farende ind i Jørgen Jørgensens Værelse.

»Jørgen!« raabte han. »Tag med i Tivoli!«

»Hvorfor Tivoli?« sagde Jørgen. »Det er altid det samme, og jeg hader Spørgsmaal. Hvorfor kan man dog ikke ogsaa bruge sin egen Vogn?«

»Ja, det kan du nu engang ikke,« sagde Erik. »Og hvad er

der i Vejen med Tivoli? Der er Masser af Sjøv, Pantomimen, Bjergrutschebanen, Masser af kønne Piger — jeg kan godt lide det. Og det morer mig altid at se alle de sjove Folk fra Provinserne, der spankulerer omkring og lader, som om de følte sig helt hjemme.«

»Naa ja,« sagde Jørgen. »Jeg kan i hvert Fald godt lide Springvandene. Ved du egentlig, hvorfor det hedder Tivoli?«

»Hvor skulde jeg vide det fra?« sagde Erik. »Hvorfor hedder det andet Sted Frascati? Det er vel efter en eller anden italiensk Restaurant. Men begynd nu for Guds Skyld ikke med at citere Poesi...«

Og saa tog de af Sted.

C. C. Martindale S. J.

SANDHEDENS REDSKAB —

er den katolske Presses Parole!

◇

Er De klar over
at det er **KATOLSK AKTION**
at medvirke for den katolske
Presses Udbredelse, og

har De tænkt paa
at Deres Indsats i dette Arbejde er
at medvirke for Udbredelsen af

Katolsk Ugeblad

Danske Katolikkers Blad

Abonnement
kan tegnes gennem
Postvæsenet

Guds Riges Historie

De tidligere Kapitler om Guds Rige gik ud paa at orientere over de tre Retninger, i hvilke vore Tanker og Ønsker skal gaa, naar vi forretter Bønnen om dette Riges Komme. Samtidig skulde de muliggøre et større Udbytte af samme.

Nu i Dag begynder vi at *fordybe os i Enkelthederne* og forsøger at komme til Klarhed over den indre Rigdom, som Ordet »Rige« er et kort Udtryk for. Jo bedre vi kender den Velgerning, Gud vil vise os ved at lade sit Rige komme, desto større bliver vor Glæde og ogsaa vor Andagt under Bønnen. Endnu en anden Fordel opnaas derved, nemlig en dybere Forstaaelse af den hellige Skriftnes Tanker. Der er jo det ejendommelige ved Guds Aabenbaring, at Idéen om et Rige, der skal oprettes, træder stadig tydeligere frem, jo længere vi kommer ned i Tiden, idet det Gamle Testamente viser Riget fra flere og flere Sider. Det stigende Lys bevirkede, at Jøderne efterhaanden længselsfuldt sukkede efter dets Komme som en Ende paa den daværende sørgelige Verdenstilstand og en Begyndelse til en ny og bedre Orden.

Disse Oplysninger i det Gamle Testamente og i den levende Tradition indenfor det jødiske Samfund benytter saa det Nye Testamente som Udgangspunkt og erklærer: I Jesus Kristus fra Nazaret er det Guds Rige, som Profeterne saa tit havde spaaet om, og som Israelitterne saa urokkeligt fast troede paa, faktisk kommet. Men det tilføjer samtidigt, at Riget i Virkeligheden er endnu mere underfuldt og storslaaet, end Spaadommene lovede og Folkets Tro ventede det. At kende denne overraskende Herlighed maa altsaa blive til stor aandelig Berigelse.

Naar vi i Davidssalmerne læser Vers som disse: »Herren er

en vældig Gud, en Konge, stor over alle Guder. I hans Haand er Jordens Dybder; Bjergenes Tinder er hans. Havet er hans, han har skabt det; det tørre Land har hans Hænder dannet; Kom lad os bøje os, kaste os ned, knæle for Herren« (94, 3—6), saa forudsætter disse Ord *et Guds Rige eller Herredømme, der omfatter alt*, og som i Grunden er det samme som det almægtige Forsyn, der raader for alt og benytter alt som Middel til at opnaa det Maal, som Herren har sat sig ved Verdens Skabelse. Hvad der overhovedet eksisterer, lige meget om vi kender det, eller om det er gemt i Jordens Skød og Havets Dyb, er en Del af Guds Rige og maa bøje sig for hans Overherredømme. Det er ogsaa det, Markodæus mente, da han bad denne Bøn: »Herre, Herre, almægtige Konge, i din Magt er jo alt, og ingen formaar at modsætte sig... Du er alle Tings Herre, og ingen kan modstaa din Majestæt.« (Est. 13, 8—11). Her er der ikke Tale om det Rige, vi mener, naar vi beder om dets Komme i Fader- og Søn. For det Herredømme over Himmel og Jord og alle Naturkræfter, i Kraft af hvilket Gud bestemmer, hvad der skal ske, eller hvad han vil finde sig i, naar faldne Engle eller onde Mennesker vil sætte sig op mod hans Vilje, *dette Herredømme, siger jeg, har vor Gud i Forvejen, det behøver ikke at komme og kan derfor heller ikke være Genstand for vor Bøn.*

Nej, Ordene: »Lad dit Rige komme« tager Sigte paa noget andet. Vi finder det rigtige Spor, naar vi i det Gamle Testamente læser om en ganske enestaende Omsorg og Beskyttelse fra Guds Side, som visse fromme og helige Mænd, saasom Abraham, Isak, Jakob og David, kunde glæde sig ved. Da Jakob laa paa sit Dødsleje kunde han sige:

»Den Gud, for hvis Aasyn mine Fædre Abraham og Isak vandrede, den Gud har vogtet mig fra min første Færd og til nu« (I Mos. 48, 15). Kong David jublede: »Herren er min Hyrde, mig skal intet fattes« (Sl. 22, 1). Det drejede sig dengang om *Genoptagelsen af en Plan, hvis første Udførelse gaar tilbage lige til Paradisets Dage.* Ved Siden af Naturens Rige var det Guds Agt at oprette et overnaturligt Rige. Derfor gav Herren Adam og Eva i Skabelsens Time ikke blot det, der gjorde dem til Mennesker, men han udstyrede dem ogsaa med overnaturlige Kræfter og Gaver, hvorved de fik Ret til senere at komme i Besiddelse af Guds egen Salighed. Dette var et af de første Skridt henimod et Evighedsrige, der skulde omfatte baade Engle og Mennesker. Synden i Paradiset standsede brat Planens Gennemførelse. Men Gud genoptog den mange Hundrede Aar senere, da han kaldte Abraham bort fra Ur i Kaldæa og udvalgte Israelitterne til sit Ejendomsfolk. Herrens Hensigter blev særlig tydelige ved de storslaaede Mirakler under Moses og ved Oprettelsen af et borgerligt Samfund, hvori Gud selv var Konge. Snart begyndte ogsaa Profeterne at tale om et Rige i Messias-tiden, som skulde omfatte baade Himmel og Jord og resultere i en evigtvarende Salighedstilstand.

Det, vi saaledes kan se i det Gamle Testamente, er kun et Skyggebillede af det, Kristus, den lovede Frelser, skal bringe. En meget iøjnefaldende Forandring, han indfører, er *Adskillelsen mellem den religiøse Samfundsmyndighed og den borgerlige.* »Giv Gud, hvad Guds er, og Kejseren, hvad Kejserens er,« bestemmer han. Indtil da havde de to Myndighedsformer været lagt i en og samme Haand. Nu overdrager Jesus Kristus, Guds Søn, al aandelig Myndighed til sine Sendebud med Petrus i Spidsen samt deres retmæssige Efterfølgere i Embedet. Riget er gjort til et aandeligt Rige, skønt Myndighedspersonerne er synlige, ligesom jo ogsaa Rigets Stifter havde gjort sig synlig i

sin jordiske Tid. Hvem der er Borger i dette Rige, kan ogsaa ses ved Hjælp af synlige Midler, som skal bruges: saasom Trosbekendelse, fælles Messeoffer-tjeneste, Modtagelse af Kristi Sakramenter, der jo ogsaa er synlige Tegn, o. s. v.

Men ellers gælder Herrens Ord til Pilatus: »Mit Rige er ikke af denne Verden« (Jo. 18, 36), d. v. s. det har ikke sit Udspring i den skabte og forgængelige Verden. Kejsere, Konger, Folkestyrere faar deres Magt og Myndighed over Stater og Lande ved Folkets Ønske og Beslutning og lignende. De kan ogsaa tilrive sig Samfundsmagten ved Vold og List. Saaledes er det ikke i

Guds Rige. I dette er Kristus ifølge Salmistens Ord indsat af Gud selv. Gud, som troner i Himlen, siger leende og spottende til sine Fjender, der vil gøre Oprør mod ham og hans Salvende: »Jeg har jo indsat min Konge (Messias) paa Zion, mit hellige Bjerg. Jeg giver ham Hedningefolkene til Arv og den vide Jord i Eje« (Sl. 2, 4—6).

Da vi ved Guds Naade er Borgere i dette Rige, er det en hellig Pligt og af største Betydning for os at kende dets Opbygning og Kræfter, dets indre Aand og endelige Maal. Saa lad os da næste Gang undersøge, hvad Kristus og hans Apostle siger om Guds Rige paa Jorden. F. K.

URBI ET ORBI

Under Opholdet i Rom er de bulgarske Statsmænd, Ministerpræsident Bogdan Filov og Udenrigsminister Ivan Popov blevet modtaget i Audiens af den hellige Fader.

Af Jordens 2.126 Millioner Indbyggere bekender 19,2 % (d. v. s. 285 Millioner Menne-sker) sig til den romersk-katolske Religion, 10,5 % tilhører de øvrige kristne Religionssamfund (Protestanter, Anglikanere o. s. v.), og 7,6 % den ortodokse Kirke.

Under stor Højtidelighed indviedes d. 20. August de ny Bygninger til det katolske Universitet i Freiburg i Schweiz. Byen var festligt smykket i de schweiziske og kantonale Farver og den verdslige Øvrighed var repræsenteret ved Forbundspræsidenten, flere Medlemmer af Forbundsraadet og de stedlige Myndigheder. Indvielsehøjtideligheden indledtes med en højtidelig Mindegudstjeneste for Universitetets Stiftere og den apostoliske Nuntius, Msgr. Bernarini, der repræsenterede den hellige Fader, understregede i sin Tale den stadig voksende Nødvendighed af et katolsk Universitet, der under Tidens Virvar stedse kan staa som et Fredens, Videnskabens og Civilisationens Centrum i en fri Stat, hvor studerende, uanset Religion og Race, naar der igen bliver Fred i Verden paany vil kunne samles ved Alma Maters Fod. Den egentlige Indvielsestale holdtes af Biskoppen af Geneve, Lausanne og Freiburg, Msgr. Besson, der viste hen til Universitetets nationale, internationale og katolske Karakter.

Universitetet i Freiburg er statsanerkendt i Modsætning til flere af øvrige katolske Universiteter Verden over, de saakaldte »frie Læreanstalter«. Det er stiftet i 1889 paa det gamle Jesuitterkollegiums Grund og tæller i Øjeblikket fem Fakulteter.

Pierre l'Ermite:

DET KAN ALTID NYTTE

Den lille Landsbys Sognepræst faldt i den første Verdenskrig, og der kom ingen ny Præst. Biskoppen vilde jo intet hellere end sende Præster ud til alle sine Sogne; men — han havde ikke Præster nok, og de, der var, maatte bruges paa de mest udsatte Steder. Derfor blev mange smaa og fjerne Landsbyer »forladt«, og det religiøse Liv i dem svandt ind til et Minimum.

Først forsvarede Landsbyen sig.

Bønderne sendte Vogn for at hente den Præst, som skulde tage sig af den, — om Søndagen til Messen, om Torsdagen til Katekismusundervisningen og ellers, naar en var meget syg og skulde modtage Sakramenterne. Men efterhaanden syntes de, det blev for meget, og saa blev der kun sendt Vogn om Søndagen; og længe varede det ikke, før ogsaa det holdt op. Saa kom Præsten — paa Cykle — eller til Fods — naar han kunde, det vil sige hver ottende eller fjortende Dag.

Omsider blev der holdt en Begravelse uden Præst; og snart fulgte flere efter. Der blev holdt et borgerligt Bryllup; og snart kom der flere af samme Slags.

Folk vænnede sig til at blive hjemme om Søndagen, naar det regnede; og snart blev de ogsaa hjemme, naar Vejret var godt.

En gammel Kone, som tidligere havde kommunikeret hver Dag, døde uden at modtage Sakramenterne. »Det er saamænd ikke nødvendigt,« sagde Naboerne; og saa begravde de hende — uden Kirkens Medvirkning.

Der var ingen Ondskab i det — — det blev bare en Vane efterhaanden. Man spiste, drak, sov og arbejdede; dertil havde man ikke Brug for Præsten — — og næsten ingen tog Forargelse af, at det gik, som det gik.

Næsten ingen; for lille Christiane — Cri-Cri — der var femten Aar og vogtede sin Mors ene Ko og tre Geder, mens hun strikkede paa en lang Strømpe, talte vel ikke med?

Imidlertid — — da hun saa Mændene bære gamle Marie til Kirkegaarden — nonchalant, med Cigaretter i Mundvigen, skyndte hun sig ind i Kirken, fyldte sit lille Tinbæger med Vievand og hældte det ud over Graven. Mændene saa paa hende og smilede lidt; men ingen kom med Bemærkninger. *Stettes Side 491*

Hos de smaa rødternede i Trørød

*Billed-
Reportage
af
J. Wo*

Dronningen og Filosoffen

**Omkring Dronning Christina
af Sveriges Konversion
for næsten 300 Aar siden ...**

Af GUNHILD BORK

I November Maaned 1651 kaldte Jesuiterordenens tjenestegørende General, Pater Gosvin Nickel, de to Jesuiter-Professorer Francesco Malines fra Turin og Paolo Casati fra Collegio Romano til sig i Rom og gav dem nogle højst usædvanlige Instrukser. De skulde klæde sig i verdslig Dragt og under Navnene D. Lucio Bonanni og D. Bonifacio Ponginibbio ufortøvet drage til Stockholm. Her ventede der dem en Elev ved Navn »Signor Teofilo«, som de skulde gøre bekendt med den katolske Tro, og da det ydærligere var Generalen bekendt, at den samme Signor var en Kender og en Elsker af klassisk græsk Filosofi, raadede han sine Sendebud til at sætte sig grundigt ind i de gamle Grækere undervejs.

Denne Sendelse, der var den første ydre Forberedelse til den Handling, som nogle Aar senere skulde komme som en Bombe for Datidens Europa, har en lang og — blandt Videnskabsmænd — stadig omstridt Forhistorie. Signor Teofilo var nemlig ingen anden end Sveriges 25-aarige Dronning, Christina, der af sin Samtid berømmes som en af de mest straalende humanistiske Begavelse. Mandens Evne til solid Kundskabstiegnelse var hos hende i sjælden Grad forbunden med den kvindelige Intuition og Lyst til at fabulere. Og dertil kom, som Kronen paa Værket, et næsten overnaturligt

sikkert politisk Instinkt. At komme ind paa Christinas Fortjenester som Dronning vil her føre for vidt, og jeg vil nøjes med — saa vidt det er mig muligt — at gøre rede for Træk i hendes Skikkelse og Skæbne, der navnlig vil kunne interessere katolske Læsere. Hun er jo dog stadig den berømteste og mest forkætrede Konvertit!

Paa Christinas Tid var Sveriges Protestantismens Højborg i Norden og havde i sine Bestræbelser for at bevare den lutherske Lære ren og for at bekæmpe Papisteriet i kirkelig Henseende udviklet et Bigotteri og Snæversyn, man ikke nemt fandt Magten til. En lille Fraktion indenfor Præstestanden under Ledelse af Dronningens Lærer, Matthiae, stod i Opposition til den gængse Anskuelse, men kunde kun udrette lidt. Derimod er der ingen Tvivl om, at Matthiae paa sin kongelige Elev øvede stor Indflydelse i Retning af religiøs Tolerance og muligvis ogsaa bidrog til det overhørende Syn paa Præstestanden i al Almindelighed, som den unge, af Naturen meget selvbevidste Dronning hurtigt tillagde sig. Christina var en i egentligste Forstand religiøs, sandhedskærlig og moralsk Natur. Og hendes lidenskabelige Higen efter en Sandhed, der kunde bære, førte hende tidligt til Studiet af Oldtidens Filosofer. I tyve-Aars Alderen mestrede hun otte Sprog og ev-

nede at optage filosofiske Diskussioner med de mest drevne. Hendes Appetit paa Videnskab var umættelig, og i de mørke, kolde Morgener, før Regerings-handlinger lagde Beslag paa hende, sad hun paa Stockholm Slot dybt begravet i Menneskehedens evige Problemer. Gennem den franske Gesandt, M. Chanut, hørte hun om den store Filosof Descartes, der levede som en meget from Mand, og hvis Moralfilosofi havde vakt den største Interesse i oplyste Kredse. Efter en Tids Brevveksling lykkedes det Christina at faa lokket Descartes ud af hans Ensomhed og op til sig i Stockholm, hvor hans fremtidige Bestilling blev at give Hendes Majestæt Undervisning i Etik Kl. 5 om Morgen (!). Af hans efterladte Breve ved vi, at Descartes nærde den allerstørste Beundring og Ærbødighed for sin kongelige Elev, og at han ogsaa selv havde stort Udbytte af deres fælles Samtaler. Christina siger i sine Memoirer, skrevet paa Fransk, at hun kan takke M. Descartes og den ovennævnte M. Chanut for »det første Lys« af den katolske Religion. Denne Udtalelse er blandt Fagmænd blevet meget omstridt og mange nægter overhovedet at sætte Lid til den eller til nogen anden af Dronningens Ytringer. Men den kendte Descartes-Forsker, Prof. Ernst Cassirer, har i sin nylig udkomne Bog, »Drottning Christina och Descartes«, taget netop dette Spørgsmaal op til Behandling og bekræfter det paa en meget tilfredsstillende Maade.

Professor Cassirer mener, at det vilde være stik imod Descartes' hele Indstilling som Filosof at ville paavirke et Menneske i nogen Retning, selv om det ogsaa gjaldt den Religion, han hele sit Liv loyalt og uden noget Forbehold bekendte sig til. Men Christinas Konversion var heller ikke betinget af nogen Paavirkning eller øjeblikkelig religiøs Grebthed, den var Frugten af en nøgtern og logisk Erkendelse. Og til denne Erkendelse kan hun meget godt være kommet netop gennem Descartes Filosofi.

En af de stærke Rørelser i Tiden var Ønsket om en Troens Enhed. Nicolaus Cusanus: »De pace fidei« var ganske vist skrevet et Par Hundrede Aar tidligere, men beskæftigede vedvarende Sindene, og Christina var ikke mindst optaget af disse Rørelser. Hun havde filosoferet meget over de mange forskellige Religioners Problem og var ogsaa standset ved Ciceros Udtalelse om, at ikke alle de mange eksisterende Trosformer kunde være sande, men at de meget vel alle kunde være falske. Men hun udryddede den straks af sit Hjerte med den Motivering, at hvis Gud havde nedlagt den religiøse Trang i Mennesket og kun givet det falske Religioner til Trøst, saa vilde Gud være en Bedrager — Deus deceptor — og det var jo i den mest aabenlyse Strid med Hans Væsen. Altsaa maatte en af dem være den rette, men hvilken?

Paa Autoritet troede Christina paa mange af Troens Fundamentalsætninger, men det er Descartes Fortjeneste, at han hos hende forvandlede disse Trossætninger til Fornuftssandheder (»Man behøver lige saa lidt at tro paa Guds Eksistens som paa den pythagoræiske Læresætning, for begge Dele kan bevises«) og viste hende, at der ikke fandtes Dele af Sandhed, men kun selve S a n d h e d e n, den hele, den rette. Ad denne Vej skulde Christina erkende den katolske Religions Sandhed, og det var ved at docere den thomistiske Opfattelse: at den katolske Tros Grundsandheder visselig er hævet over Fornuften, men at de ikke et Øjeblik strider imod Fornuften, at hendes to jesuitiske Lærere senere skulde begynde Undervisningen af den kongelige Katekumen.

Ogsaa paa det moralske Omraade bragte Descartes Forløsning til Christinas Sind. Stærkt paavirket af Stoicismen, hovedsagelig gennem Marc Aurel, havde hun lært, at Affekterne er forkastelige og helt bør undertrykkes. Men som et heftigt og lidenskabeligt bevæget Menneske faldt en saadan Fordømmelse af Sindets naturlige Udslag

hende overmaade vanskeligt. Det var derfor med stor Interesse, hun gjorde Bekendtskab med Descartes': »Les passions de l'âme«, som hun maa have læst i Manuskript, og hvori det siges, at den store Personlighed ikke er fri for Affekter. Den tilkendegiver netop sin Storhed gennem Styrken og Vidden af sine Affekter, men den lader sig ikke overvælde og underkue af dem. En svag Natur bukker under for Affekterne, den stærke hersker over dem og benytter dem til de Formaal, som Indsigten og Viljen har udpeget som de bedste, de virkelig efterstræbelseværdige. — »Affekterne er Livets Salt«, som det hedder et andet Sted.

Det frugtbare Samvær mellem Christina og Descartes afbrødes ved Filosofens Død et halvt Aar efter hans Ankomst til Sverige. Men Christina holdt stadig Forbindelsen vedlige med den franske Diplomat, M. Chanut, overfor hvem hun stod yderst venskabeligt og som senere skulde faa Lejlighed til under ændrede ydre Forhold at gøre hende sin Opvartning.

Henimod Slutningen af Aaret 1650 maa Beslutningen om at trænge til Bunds i Katolicismen være modnet hos Christina, og hun griber da ogsaa med Begærlighed den næste Lejlighed, der byder sig, til at diskutere de religiøse Problemer, der ligger hende stærkt paa Sinde. Anledningen kommer i en forklædt Jesuits Skikkelse — de forklædte Jesuiter spiller en stor Rolle i den folkelige Overtro, men her er han nu autentisk nok; det drejer sig om Pater Macedo, der var Skriftefader for den portugisiske Gesandt i Stockholm, Joseph Pinto de Pereyra, og som i Sekretærens Forfald, forklædt som denne, blev sendt i Gesandens Ærinde til Dronningen. Hvordan Christina blev klar over »Sekretærens« Identitet, vides ikke, men længe varede det ikke før Portugiseren fik Anledning til at undre sig saare over de lange Audienser, Dronningen tilstod hans »Sekretær« — navnlig i Betragtning af de ret ligegyldige Ærinder, i hvilke han

blev sendt. Og endnu mere forundret blev han, da Peter Macedo rent ud absenterede sig og først blev paagrebet i Hamborg. Her viste det sig, at hans Pas var i den bedste Orden og underskrevet af Dronning Christina selv. Endvidere havde han til Bestridelse af sine Rejseomkostninger faaet 300 Dukater i Guld samt en Guldkæde. Hvad man derimod ikke vidste var, at han tillige var i Besiddelse af et Brev fra Dronningen, stilet til sin Ordens General, og hvori denne annodedes om at fæste Lid til Macedo og til det Budskab, han kom for at bringe. Budskabet var ifølge Gosvin Nickels efterladte Breve dette: »Den svenske Dronning ønskede, at to lærde, italienske Patres af Jesuiterordenen skulde sendes til hende for at konferere med hende i religiøse Spørgsmaal; hun ønskede at slutte sig til den katolske Lære og gøre store Gerninger i Guds Tjeneste, naar hun i sit Indre var overtødet om Sandheden.«

I Marts Maaned 1652 kom Jesuiterne saa til Stockholm, hvor de optraadte som italienske Adelsmænd paa Rejse. Undervejs havde de truffet en svensk Adelsmand, der sørgede for at faa dem indført ved Hoffet. Med stor Snedighed forstod Christina uden at det saa paafaldende ud, at blive alene med de fremmede, og timelange filosofiske og religiøse Diskussioner udspandt sig i Dronningens Kabinet, »Firkanten«. Og de jesuitiske Patres var dybt forundrede over denne usædvanlige unge Kvinde, der, som de rapporterede hjem, »synes at være opfødt med selve Moralfilosofiens Marv«. Med sin skarpe Intelligens fattede Christina hurtigt den uomstødelige Logik i den skolastiske Filosofi, og i Løbet af ganske kort Tid — knapt et Par Maaneder — sendte hun den ene Pater til Rom. Dronningen havde taget sin endelige Beslutning.

Men der skulde gaa endnu nogle Aar før denne Beslutning skulde blive ført ud i Virkeligheden. Som Katolik i sit Hjerte styrede Christina sit protestantiske Rige, indtil hun i 1654 hav-

de faaet ordnet Tronfølger-spørgsmaalet paa en for Kongemagten tilfredsstillende Maade — for Dronning var hun først og sidst. Da lod hun Rigsraadet tilgaa Meddelelse om, at hun agtede at abdicere og at det var hendes uigenkaldelige Beslutning.

Fra Sverige rejste hun til de spanske Nederlande, hvor hun hemmeligt gik over til Romerkirken — hun turde ikke lade det komme offentligt frem, før hun havde faaet ordnet sit Appanage-Spørgsmaal. Da dette var sket, drog hun videre sydpaa, og ved Porten til Italien, i Innsbruck Slotskirke, blev hun den 3. November 1655 officielt optaget i den romersk-katolske Kirke. Foran Højalteret og med fyrstelige Repræsentanter for Europas katolske Stormagter som Vidner aflagde hun den katolske Trosbekendelse, hvorefter Pauker og Basuner stemte i med »Jubilate Deo omnis terra«. — Og hele Europa daanede. —

For Romerkirken var Dronning Christinas Konversion en stor Triumf, men det Haab, man havde næret til, at mange skulde følge i hendes Spor, ikke mindst blandt Fyrsterne, tøvede med at gaa i Opfyldelse. Heller ikke blev den tidligere næsten ene-vældige Herskerinde efter sit

Trosskifte noget blidt og føjeligt Lam i Hjorden, dertil havde hun alt for mange og voldsomme »Affekter«, og dertil dreves hun af sin indre Trang ud i alt for mange politiske Intriger. Nogen helt let Gæst har hun saaledes ikke været for Pavestaten, hvor hun opslog sin blivende Residens — kun afbrudt af lange Rejser rundt i Europa — men hendes Skikkelse tegner sig for den saglige Iagttagelse, der ser bort fra de overleverede Skandalehistorier, som med Urette klæber sig til hendes Navn, med en forunderlig Klarhed og Styrke. Hun var som selve Blomsten af det rige 17. Aarhundredes Kultur; forenet i hende var Tidens Aand og Kundskaber, dens voldsomme Sind og dens næsten selvudslettende Evne til at tage Konsekvenserne af det, Samvittigheden bød. Som hun ragede op over sin Samtid i Byrd, i Dyder og Evner, var hendes Fejl og menneskelige Skrøbeligheder heller ikke af det gængse Format, men i sit Hjerte var hun, trods sin ofte let spottende Facon over for det, hun mente var religiøse Overdrivelser, i godt og ondt den katolske Kirke en trofast og inderligt hengiven Datter. Hos denne Menneskehedens viise Moder havde hendes Sjæl fundet Ro i sin Higen efter den hele Sandhed.

Men Præsten kom ikke mere tilbage til Landsbyen. Da han den Søndag kom hjem, fandt han et Brev fra Biskoppen; han var blevet forsat til et Sogn i en Fabriksby.

Da Christiane hørte det, var hun lige ved at miste Modet. Hun gråd bitre Taarer, men hun tog sig hurtigt sammen igen og tog fat — ganske alene.

Hver Torsdag samlede hun Børnene om sig paa Engen eller Grøftekanten, hvor Koen og Gederne græssede; og saa forklarede hun dem, at vi er her paa Jorden for at kende, elske og tjene Gud. Hun gemte Sukkeret fra sin Morgenkaffe og uddelte halve Stykker som Belønning for gode Svar, og hun læste højt for dem af det religiøse Blad, de holdt derhjemme, og af andre Blade, hun af og til kunde laane.

Skønt hun var forfærdelig genert, overvandt hun sig selv til at besøge de syge og bede ved Dødslejerne; og naar der var Begravelse, tændte hun Lysene paa Alteret i Kirken og fik Ligbærerne til at standse foran den aabne Kirkedør.

Efterhaanden saa Egnens Folk paa Cri-Cris Hovedtørklæde som paa en Nonnes Hovedtøj; og de fandt sig ikke blot i hendes Virksomhed, men regnede ligefrem med den.

Om Aftenen bad hun sin Rosenkrans i Kirken; og hvis der kom andre ind, bad hun højt. Hendes Apostolat greb hende mere og mere og voksede bestandig; og hendes Eksempel fik andre til at rejse Hovedet.

Aar efter Aar holdt Christiane som en lille ukendt kristen Vestalinde Liv i den svage Gnist, der en Dag skulde blive til et Baal.

Og naar den unge Præst, som omsider kom til Landsbyen, ikke fandt Kirken skimlet, Troen død og Sjælene udtørrede, — saa var det Cri-Cris Skyld — den lille Pige, der saa ud som alle Egnens andre unge Piger, men som havde forstaaet at værne om den Ild, som er Kærlighed, — den Ild, som er Gud!

(Ved T. Fd.)

DET KAN ALTID NYTTE *fortsat fra Side 487*

Næste Dag forsynede hun sig med en Kost og en Klud og gik i Gang med at gøre rent i Kirken. Bagefter kom Turen til Sakristiet; hun luftede ud, tog Messeklæderne frem, tørrede Mug og Skimmel af og fyrede endda en Smule op.

Naa, hvor Præsten blev forbavset, da han kom!

For første Gang havde han et Indtryk af, at han var velkommen i Kirken.

»Er det dig, som har sørget for det alt sammen, Cri-Cri?«

Hun rødmede stærkt, da hun nikkede ja.

»Ved du hvad — naar her nu

er rent og pænt og varmt, vil jeg ringe med Klokken!«

Der kom en halv Snes Børn, og Præsten forærede dem nogle gamle fromme Billeder, som Cri-Cri havde fundet i en Skuffe.

»Vil du hjælpe mig saadan hver Uge, Cri-Cri?« spurgte han bagefter.

»Ih ja, Hr. Pastor, det vil jeg forfærdelig gerne!«

»Sørg saa for at samle Børnene paa Søndag. Efter Messen hører jeg dem i Katekismus, og jeg tager nogle Præmier med. Og du skal være min Kapellan, Cri-Cri!«

»Aah — Hr. Pastor!«

Liturgisk Kalender

Aug.:

3. S. 9. Søndag e. Pinse (684);
2. Genfindelsen af St. Stefans Relikvier (1029), 3. Om de helliges Forbøn ([120]), 4. Om Fred.
4. M. St. Dominikus (1029); 2. Om Fred.
5. Ti. Maria i Sne (1030); 2. Om Fred.
6. O. Vor Herres Jesu Kristi Forklarelse (1030); 2. (kun i st. Messer): St. Xystus II, St. Felicissimus og St. Agapitus ([28]).
7. T. St. Cajetan (1033); 2. St. Donat, 3. Om Fred.
8. F. † St. Cyriacus, St. Largus og St. Smaragdus (1034); 2. Om de helliges Forbøn, 3. Efter frit Valg, 4. Om Fred.
9. L. Vigilie til St. Laurentii Fest (1036); 2. St. Johannes Maria Vianney*, 3. St. Romanus (1037), 4. Om Fred. — Eller: St. Johannes M. Vianney, „Sognepræsten fra Ars“*); 2. Vigilien (1037), 3. St. Romanus, 4. Om Fred; sidste Evang.: Vigiliens ([10]).
10. S. St. Laurentius (1038).

*) Messen Os justi ([46]).

Anm. Paa de med † mærkede Dage kan Præsten efter frit Valg læse Sjælemesse og andre Votivmesser, hvorfor man paa disse Dage ikke kan regne med, at de her angivne Messer læses.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Dannevirkegade 19, København V, Telefon Eva 2512 (træffes i Almindelighed bedst Kl. 14-15 og 18-19)

Ekspedition: Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K, Tlf. Palæ 4777, Kl. 9-18.

Kassererkontor: St. Annæ Plads 28, Postgiro 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Stor katolsk Fest

i København

SANKT KNUDS GILDERNE i København afholder Tirsdag den 30. September en stor Fest i Odd Fellow Palæets store Sal.

Der vil senere her i Bladet komme nærmere Meddelelse om Aftenens Program, Biletpriser m. m., men vi kan dog allerede nu røbe, at Hs. Excellence Biskoppen vil tale om et aktuelt københavnsk-katolsk Spørgsmaal.

Alle Katolikker i København og Omegn bør komme til Stede til denne Fest. Sæt derfor straks Kryds i Kalenderen udfor den 30. September.

Pauluskredsen

Bøger af Pater Lutz – Nordens mest læste katolske Forfatter:

Klosterliv og Klosterkald	0,50 Kr.
Gud	1,25 »
Jesus Kristus og hans Kirke ...	3,00 »
Skatten i Ågeren	2,75 »

Faaes portofrit tilsendt fra Pauluskredsens Ekspedition, Frederikssundsvej 225, Brh. (Bella 1700)

Er De Subskribent? – Kun 3 Kr. halvvaarlig

Th. Frobenius & Co.

Kirkeorgelbyggeri

KGS. LYNGBY Telefon 755 og HORSENS Telefon 498

Har bygget Orglerne i:

Rosenkrans Kirken, København, St. Vincents Kirke, Helsingør,
Immaculata Kirken, København, Katholsk Kirke, Ålborg,
Katholsk Kirke, Silkeborg, Set. Annæ Kirke, København,
Set. Laurenti Kirke, Roskilde.

Røntgenapparater

Diathermi

Kortbølge-Apparater

CARL DRENCK

København N

Aaboulevard 32

Central 10975

Vovemod og Martyrblod

BEGYNDT I NR. 26

Da der paa denne Maade var gaaet ti Aar, vidste de koreanske Kristne intet andet Raad end at henvende sig til Rom. De havde jo hørt om Paven, der var hele Kristenhedens Fader, og til ham — Pave Pius VII — skrev de da et gribende Brev:

»Frans og Koreas øvrige Kristne kaster sig dybt i Støvet, slaar sig for Brystet og overrækker dette Brev til Kirkens Overhovede, vor opløjede Fader.« Saaledes begyndte Brevet. De skildrede derefter deres forfærdelige Nød og bad indtrængende om at faa sendt Præster til Korea. »I vore Bøger har vi læst, hvorledes Evangeliet er blevet bragt til fjerne Lande, ja til Jordens yderste Grænser. Men vort Land glemmer man helt. Vort Land maa forblive i Mørket.« Derfor bad de den hellige Fader om at sende Missionærer, »for at forkynde vor Herre og Frelsers Jesu Kristi Naade for os, for at vore Sjæle kan glæde sig i Herren, og for at Hans hellige Navn maa blive æret overalt!«

Det var et Brev fra Mennesker, som virkelig havde forstaaet Kristendommens Væsen, og som havde taget imod Troen. Men den hellige Fader kunde ikke hjælpe dem. Paa den Tid befandt Kirken sig ogsaa i stor Trængsel i Europa, og det var umuligt at afse Præster. Og heller ikke fra Kina var det muligt at faa Hjælp.

I Mellemtiden blev Hundreder af koreanske Kristne henrettede for deres Tros Skyld. I Aaret 1825 skrev de for anden Gang, og Brevet naaede Rom i Aaret 1827. Denne Gang henvendte den hellige Fader sig til et Missionsselskab, som havde Hovedsæde i Paris. Bartholomæus Brugière blev viet til Biskop og fik Korea betroet som apostolisk Vikariat. Sammen med ham drog Præsten Maubant til Korea. Denne Præst var bekendt for Mod, Fromhed og Udholdenhed. De aftalte at mødes i en By i Tatariet i Nærheden af Koreas Grænse. Hver for sig rejste de ad de

mest eventyrlige Veje igennem Kina, og endelig i Aaret 1835 stod de ved Koreas Grænse, som det under Dødsstraf var dem forbudt at overskride.

*

Den 7. Oktober 1835 brød Biskop Brugière op fra den tatariske By, hvor han havde sat Pater Maubant Stævne. Præsten skulde følge efter, saasnart Forholdene tillod det; thi det var nødvendigt at udvise den største Forsigtighed. Men knap to Uger efter modtog Pater Maubant den forfærdelige Efterretning, at Biskoppen, lige før han naaede Grænsen, var blevet alvorlig syg og var afgaaet ved Døden. Nu var Pater Maubant alene, men han lod sig ikke nedslaa. Gud havde tilladt, at Biskoppen døde. Godt, saa var det Mening, at han skulde rejse alene til Korea. Han besluttede sig til straks at bryde op og saa prøve paa at komme i Forbindelse med de kristne Udsendinge, som ved Koreas Grænse afventede Biskoppens Komme.

Om Natten den 12. Januar 1836 sneg Pater Maubant sig sammen med tre koreanske Kristne udenom den manchuriske Grænseby Pyenmen, og nu laa en mægtig øde Slette udbredt for dem. Ad ensomme uhyggelige Skovstier sneg de sig igennem det ikke meget befærdede Grænseomraade, der skilte Manchuriet fra Korea. Endnu havde en Times Vej til Yalu, og paa den anden Side af Floden laa Grænsebyen Wijou, som de paa Grund af den meget strenge Kontrol ikke kunde komme forbi. Enliver, som vilde igennem denne By, maatte fremvise Legitimationspapirer og oplyse om Rejsens Formaal. Desuden blev man ogsaa her underkastet en indgaaende Visitation. De rejsende maatte derfor med den største Omlu forberede sig paa at slippe over Grænsen, men maaske havde det dog været umuligt, hvis ikke netop en koreansk Skik havde været som skabt til Formaalet. Naar en Koreaner bærer Sorg, ifører han sig en lang vissengul Klædning, som naar helt ned til Fød-

derne, og paa Hovedet bærer han en klokkeformet Hat, som skjuler det meste af Ansigtet. Den øvrige Del af Ansigtet skjules bag et mellem to Bambusstænger udspændt Silketørklæde. Paa den Maade var det muligt at beskytte sig mod uvedkommende Blikke. Pater Maubant anlagde derfor denne Dragt og iførte sig desuden efter koreansk Skik et Par vide, vatterede koreanske Benklæder, og paa Fødderne bandt han Straasandaler. Derefter begav de sig atter paa Vej.

»Da vi havde gaaet en Times Tid,« fortalte Pater Maubant senere, »sagde mine Ledsagere, at nu var vi nær ved Byen.« Men nu kom nogle Koreanere gaaende imod dem. Sæt de paa en eller anden Maade fattede Mistanke til de rejsende. For at undgaa at blive iagttaget, lod Pater Maubant sig, paa et Tegn fra sine Ledsagere, falde ned paa Jorden. Han blev liggende og stønnede, som om der var tilstødt ham et eller andet. Hans Ledsagere højede sig ned over ham, saaledes at de forbigaaende ikke kunde se ham, og de stod og baksede med ham, indtil Koreanerne atter var ude af Syne.

En kold og mørk Vinternat var imidlertid brudt frem. For ikke at opholde sig i disse farlige Grænseegne længer end højst nødvendigt havde de, med enkelte korte Pauser, marcheret uafbrudt i 48 Timer. Men nu kom det værste Stykke. De havde naaet Yalu. Isen var stærk nok til at bære dem, og Natens Mørke skjulte dem. Det lykkedes dem at komme usete over Floden, og pludselig saa de paa den anden Bred Wijou's Byport dukke frem af Mørket. Her fandtes den koreanske Toldstation. De drejede skyndsomst af, naaede ind til Bredden og vandrede derefter af Sted mellem Bymuren og Flodbredden. Ingen mistænkelig Støj hørtes. Med bankende Hjerter, og idet de gav Agt paa enliver Lyd, sneg de sig fremefter. Pludselig hørte de en Brusen. De gik et Par Skridt til og stod nu ved en Bæk, som igennem en Aabning under Bymuren flød ud i Yalu. Her gjorde de Holdt. Endnu en Gang saa de sig omkring, saa højede den første sig ned, vadede igennem Bækken og begyndte at krybe igennem Aabningen. De andre fulgte

efter. Med den største Forsigtighed, og idet de stadig følte sig for, krøb de igennem Aabningen. Den første var allerede kommet ud paa den anden Side. Medens han ventede paa de andre spejdede han til alle Sider. Alt var stille, og det lod til, at de ubemærket var kommet ind i Byen. Den første krøb op af Bækken og gik som aftalt i Forvejen for at undersøge, om det var muligt uden Fare at forsøge paa at komme videre. Han var allerede lykkelig og vel kommet et Stykke bort, og de øvrige krøb netop ud af Aabningen, da der med eet lod en rasende Gøen. Hunden fra den nærliggende Toldstation havde set dem krybe ud af Hullet. »Nu er det ude med os, sagde jeg til mig selv,« saaledes fortæller Pater Maubant. »Nu vil Tolderne og Grænsevagten komme ud og opdage vor List, og de vil give sig til at forhøre os. Saa vil det ganske bestemt blive opdaget, at jeg er Udlandning!« Dette havde været den sikre Død. De havde dog Aandsnærværelse nok til ikke at gøre Forsøg paa at skjule sig i Muraabningen, hvor man let vilde have fundet dem, men de gik ganske roligt videre, som om Hundens Gøen ikke vedkom dem. Og efter nogen Tids Forløb tav Hunden virkelig stille, og det lod til, at Faren var drevet over. »Gud lod dog ikke det værste ske. Vi fortsatte vor Vej gennem Byen uden at møde nogen.«

»Nu havde jeg haft mest Lyst til at tage ind paa et Gæstgiveri eller til at flygte ind i et Hus og skjule mig der,« fortæller Pater Maubant videre, »men det kunde ikke nytte at tænke derpaa. Vi maatte først endnu en Gang forbi en Grænsevagt. I den Bydel, hvori vi befandt os, løb en vandfyldt Grøft ind under Muren, og vi sneg os straks ind i Aabningen.« Igen maatte de krybe gennem iskoldt Vand, igen maatte de gennemgaa den frygteligste Spænding, og atter svævede de i den største Fare, og pludselig stoppede de alle brat op. Et Lys skær glimtede hen over Vandet. De stirrede alle hen mod Aabningen og fik Øje paa en Mand med en Lygte i Haanden. Et Par Sekunder stod de fuldstændig ubevægelige, medens Hjertet hamrede helt oppe i Halsen paa dem. Var de alligevel

opdagede? Havde den første Toldstation givet Meddelelse om dem? — De ventede spændt. Men saa forsvandt Lyset. Manden med Lygten var gaaet videre. Det var rent tilfældigt, at han var kommet forbi, men det var et af den Slags Til-

fælde, som let kunde være blevet deres Skæbne. Men ogsaa denne Gang beskyttede Gud dem. Nu var de paa den anden Side af Byen, og de aandede atter op. Den første Missionær havde nu naaet Korea.

(Fortsættes)

Lidt om Pengeanbringelse ...

Naar Folk har talt om at anbringe deres Penge i Obligationer, eller naar jeg i Romaner har læst om »den gamle, gerrige Mand, som sidder og ruger over sine Værdipapirer, Obligationer for mange Tusinde Kroner« — ja, saa har jeg ofte grublet over, om jeg mon nogen- sinde skulde blive saa velhavende, at jeg skulde blive i Stand til selv at komme i Besiddelse af et saadant Stykke Papir.

Og tit naar jeg kommer forbi en Vekselererforretning, staar jeg betaget og kigger paa de fine Formularer i rødt og Guld — dem vi allerede i Skolens Regnetimer gennemgik og fik forklaret. Mange Timer i Skolen regnede vi ud hvor meget Udbytte, til hvilken Kurs, i hvor længe o. s. v., tænk, hvis vi nu ogsaa havde lært, hvordan vi skulde bære os ad med i det hele taget at komme i Besiddelse af en Obligation, saa havde vi jo nok ogsaa fundet ud af Kurserne og alt det der.

Naa, nok om det. Jeg vil i hvert Fald meget gerne eje en Obligation, og ifølge den sidste Spejderartikel skulde der nu være en Chance. Ganske vist bliver det saa ikke nogen stor Obligation, kun en ganske lille bitte en paa 10 Kroner, men dog nok til at man om Aftenen kan sidde hjemme og kigge paa den i Bevidstheden om, at den er Udtryk for 10 Kroner, som man har »staaende fast«.

Tja, fast og fast, intet er jo fast i denne Verden, man skal være forsigtig med sine Pengeanbringelser, og derfor ringede jeg til Hr. Valeur Fausbøll, Føreren for II Absalon Trop, og sagde: »Sig mig engang, Hr. Fausbøll, hvad er det egentlig, man anbringer sine Penge i?«

»Ja,« sagde Hr. Fausbøll, »det er i noget saa sikkert som Jord og Ejendom. Nu skal De høre: II Absalon Trop har jo længe tænkt paa at skaffe sig en Grund til Lejrplads og at faa et Hus paa denne Grund. Vi regner med ved gode Venners Hjælp at have tilstrækkelig til Udbetaling ved Købet, men vi skulde jo gerne videre. For hvadenten vi nu skal bygge selv eller — hvad der er mest sandsynligt — kan finde en Grund med et Hus paa, saa skal dette Hus istandsættes og maaske

repareres, foruden at det skal ombygges for at kunne passe til vort Formaal, og endelig skal det indrettes med Inventar, saasom Køjpladser til ca. 50—100 Mand, Børde, Bænke, Toiletter og meget andet. Ganske vist regner vi med, at Spejderne med fornøden Vejledning selv kan udføre Størsteparten af Arbejdet. Vi har i Troppen baade Tømrere, Snedkere og andre Haandværkere (undtagen Murere — desværre), saa den Side af Sagen gaar jo nok. Men værre er det med Materialer. Der skal bruges ikke saa lidt, og dem faar man som bekendt ikke gratis, ja end ikke billigt, i denne Tid.

Derfor er det vi har fundet paa at udstede »Trops-Obligationer« paa 10 Kroner, idet vi gaar ud fra, at Folk saavel indenfor som udenfor vor Kreds, der er interesseret i at støtte vort Arbejde for Ungdommen, gerne vil anbringe 10 Kroner eller mere i noget, som kan betyde Sundhed og Styrke til mange, mange Drengene — ikke alene de Spejdere og Ulve, vi har nu, men ogsaa alle dem, som slutter op i vore Rækker i de kommende Aar.

Husk paa, det er ingen Gave. Man faar sine Penge igen, idet der hvert Aar bliver udtrukket et vist Antal Obligationer, som saa indfries, og Ihænderhaveren faar da sine 10 Kroner igen.

Ved Hjælp af Obligationerne regner vi med at faa saa mange Penge ind, at vort Spejderhus kan blive istandsat og indrettet pænt og godt. Det skal ikke være noget Palads, blot solidt og spejdermæssigt. Spejderne kan nøjes med lidt.«

»Jeg siger Tak for Oplysningen, Hr. Fausbøll, men sig mig blot til Slut, har De noget bestemt i Kikkerten?«

»Ja, min Herre, det har vi. Forhaabentlig gaar det i Orden, men den Bombe lader vi først springe, naar Købet er definitivt.«

»Saa send mig bare en Obligation, Hr. Fausbøll, saa skal jeg sende Pengene til Deres Adresse, er det ikke Elmegade 3?«

»Jo, det er det. Iøvrigt kan man ogsaa faa Obligationer hos Pater Bender i Stenosgade.«

»Ja, saa Farvel, Hr. Fausbøll, og Held og Lykke med Salget. Forhaa-

bentlig faar De snart udsolgt. Farvel.»

Dagen efter kom Obligationen, og den var fin.

Og saa er jeg altsaa endelig kommet i Besiddelse af et saadant Papir, som sagt kun en lille en, der ingen Renter giver i Penge. Nej, ikke i Penge, men hvis jeg en Dag,

naar Købet er i Orden, kommer derud og ser en Flok brune Drengeskroppe, saa ved jeg, hvor »Kapitalen« er anbragt. Renten, ja det bliver Latteren om Sommeren, naar Legen er i Gang paa Grunden, og Sangen om Vinteren foran Pejstens buldrende Ild.

A. S.

Doktor Johnsons Dom

af G. K. CHESTERTON

SWIFT: De véd godt, jeg ikke kan dræbe Dem nu.

WILKES: Hvad skulde der være i Vejen?

SWIFT: De har lige reddet mit Liv.

WILKES: Ih, du godeste, er der ogsaa Æresbegreber for det? Hvor Etiketten dog er indviklet!

SWIFT: Mig forekommer den ganske ligetil. Jeg kan ikke tage det Menneskeliv, som jeg skylder mit eget.

WILKES: Min Herre, det glæder mig. Ikke saadan at forstaa, at jeg har noget imod at slaas, men jeg foretrækker langt at snakke. Under vort højt civiliserede Etiket-System ser det ud til at være vanskeligt at snakke uden at slaas. Men aabenbart er De og jeg i en speciel og foretrukken Stilling. Hvad vi end siger til hinanden, kan vi ikke slaas. Det er, hvad jeg kalder virkelig Frihed. Vi har vor Frihed til at snakke, og jeg synes egentlig, at vi kunde benytte vor Frihed til at snakke Fornuft. Har De noget særligt at indvende mod, at jeg snakker lidt Fornuft?

SWIFT: De kan selvfølgelig sige, hvad De vil.

WILKES: Saa er vi altsaa alligevel i Utopia. Vi har grundlagt den ideale Stat. Kom! naar vi nu ikke kan mødes som Duel-

lanter, lad os saa mødes som Filosofer, som kan tænke, hvad de vil, og sige, hvad de tænker.

SWIFT: Hvad vil De have, jeg skal sige?

WILKES: Allerførst, inden jeg fjerner dette Sværd, gør mig saa den Tjeneste at se paa det. (*Drej det i Haanden som et Legetøj*). Se roligt paa det — og helst ogsaa alvorligt. Tænk, hvis jeg skulde færdes ved en Dame med en stor Slagøkse hængende om Livet. Tænk, hvis De var kommet fra Virginia med en Tomahawk fæstet til Deres Skøder. Vilde hele Byen ikke have leet af denne Choctaw-Indianer? Men er dette noget andet end en Tomahawk, og er vi andet end Rødhuder, saa længe vi gør det til en Æressag at svinde dette Vaaben?

SWIFT: De er en af dem, som mener, at Dueller kunde afskaffes uden Skade for vor Ære.

WILKES: Min Herre, jeg tror, at Æren kunde afskaffes uden Skade. Maaske De mener, at jeg ikke har mere, der kan afskaffes. Jeg er Ræven, som har mistet sin Hale. Men er det civiliserede Menneske andet end en Abe, som har mistet sin Hale? Og denne fantastiske Hale, som vi altid svinger op i Ansigtet paa hverandre, er den andet end en Abes Jalousi og Forfængelig-

hed? Er Deres Jalousi andet end en Vildmands Mistanke, mens han spankulerer rundt i sin Wigwam og holder Øje med sin Squaw? Bedøm mine Laster, som De vil — men de forvolder ikke saa megen Ulykke i Verden som Deres Dyder.

SWIFT: I mit Land er jeg vant til mindre kyniske Forklaringer. Det er vore Dyder, som rejser Oprøret, ikke vore Laster. Det er Bønder med Cincinnatus' Aand og Bønderkoner med Cornelias' Sjel, som trods Hofferens Luksus og Fordærv og giver Revolutionen dens Religion.

WILKES: Og hvad nytter saa Deres Revolution? Hvad nytter den, hvis den ikke kan hindre Cincinnatus i at tyrannisere og Cornelia i at surmule? Hvad nytter det at trodse et Hof, som er tusinde Mile borte, hvis De ikke i Deres egen Landsby kan forhindre Cornelia i at jage Cincinnatus paa Værtshuset eller Cincinnatus i at skræmme Livet af Cornelia? Hvad nytter det, at De begrænser den Magt, der i Staten indehaves af et eller andet gammelt Fæ som Kong George, hvis De gør den samme Slags gamle Fæ almægtige inden for Familien?

SWIFT: Hvor vil De hen med alt dette?

WILKES: Min Herre, vi maa have en Revolution i Familien saa vel som i Staten. Faar vi kun den ene af disse Revolutioner, vil Verden blive mere puritansk og provinsiel end nogensinde. Dr. Johnson er logisk, for han sætter sig imod begge Revolutioner. Men De er det ikke, for De er samtidig en fri Borger paa Forum og en Sultan i et Harem.

SWIFT (*efter en Pause*): Der var lignende Synspunkter i den Bog, Madame de Montmarat laante mig, og jeg maa sige, at de blev fremført med Styrke.

Fortælling

ARNOLD BUSCK

INTERNATIONAL BOGHANDEL
Stort Lager af dansk og
udenlandsk katolsk Litteratur
Hurtig Forskrivning fra Udlandet
Kjøbmagergade 49 . Telefon Central 2453

C. J. Schledermann & Sønner

MURERMESTRE . ENTREPRENØRER
Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122

Jernbeton
Murermeister ved Sct. Maria Hospital

Ungdomsstævnet

afholdes paa *Rygaard Søndag den 24. August*. Naar Friluftsmessen begynder Kl. 9 skulde vi gerne kunne mønstre en stor Skare unge Katoliker, saa Sangen kan tone kraftigt baade under Messen og senere ved Flagets Hejsning Kl. 11.

Ved Stævnets Aftenmøde har Hs. Excellence Biskoppen, Hr. Ingeniør G. Wissum og Hr. Sven Damsholt lovet at tale. Udførligt Program senere.

Aarhus By

Søndag den 3. August: Kl. 7 stille Messe, Kl. 8 Levitmesse i Anledning af den hellige Ignatius' Fest, Kl. 10 Sangmesse, Kl. 19 Festandagt.

Aarhus Opland

Søndag den 3. August:

Pindstrup Kl. 10.

Odder Kl. 10¼ (9¼ Komm.)

Søndag den 10. August:

Grenaa (Afholdshotellet) Kl. 10.

Odense

Skt. Albani Klubs Ungdomsafdeling har haft en god Foraarsæson. Under Max Hansens Formandskab er der kommet Samling, frisk ny Interesse og selvstændigt Præg over A. K. U. Selvfølgelig har der været Vanskeligheder. Lidt Klikevæsen, lidt Syrlighed, lidt Kritik, lidt Tilbageholdenhed, hvor der var Brug for villigt Samarbejde, kort sagt: den lille, men uundgaaelige Gnidningsmodstand, der skal til for at vise en god Arbejder, at

han arbejder for den gode Sag og ikke for sin Fornøjelse — og Max Hansen har haft den rigtige Forstaaelse. Han har faaet de interesserede til at arbejde dobbelt. Han har været utrættelig, hvor det gjaldt en ny, god Idé, og Resultatet har været saa smukt, som man kunde vente eller ønske sig. Derfor var Kirken ogsaa fyldt, da Max og hans Hjertenskær blev forenede ved en smuk Brudemesse den 6. Juli. Mangen en god Bøn blev den Dag bedt for vor flinke Formand af Venner og Medarbejdere, og nu, da han med denne Festdag ligesom afslutter sin Ungdomskarriere ved at træde over i de værdige Ægtemænds Rækker, er vi mange, der siger Tak til Ungkarlen Max og velkommen til Ægtemanden Hansen og hans Viv.

De skal leve! Hurra! Hurra! Hurra! Og saa det lange!

Onkel Janus.

Bønnens Apostolat

Intentioner for August: Værdsættelse af Naadens Stand baade hos sig selv og andre. — Omvendelsens Naade for dem, der er Tilhængere af Laicisme og Ateisme.

Katolsk Ungdoms Klub

Søndag d. 10. August Heldagscykletur. Start Kl. 8,30 fra Stenosgade. (Der er Messe 7,30). Nærmere i næste Nr. *Tirsdag d. 19. August* Aftencykletur. Start fra Stenosgade Kl. 19,30.

Jesu Hjerter Kirke

Kongregationen for Mænd har Fælleskommunion *Søndag d. 3. August Kl. 8,30.*

Sommerens Gudstjenesteliste

	Søndag	Hverdag
	Messe	Andagt
Aabenraa (Søndertorv)	5 ⁴⁰ , 9 ⁴⁵	19 ³⁰ 5 ⁴⁰
Aakirkeby (Gregersgade)	10	
Aalborg (St. Mariæ Kirke)	6, 8, 10	6, 8
Aarhus (Rymsgade 26)	7, 8, 10	6 ²⁵ , 7 ⁵⁵
Assens (Nørregade 3)	8, 10	7 ³⁰
Ebeltoft, ingen Gudstjeneste i Juli		
Maaned		
Fredericia (Sjællandsgade 50)	7, 9 ³⁰	
Frederikshavn (Havnegade 11) 3.		
Sønd. i Md.	9 ¹⁵	
Grenaa (Afholdshotel) 2. Sønd. i		
lige Mdr.	10	
Helsingør	8, 10	
Hillerød (ved Helsingevej, ved Si-		
den af Teglværket)	10	
Holbæk (Kastanievej 17)	9	
Hørsholm	9 ¹⁵	
Køge (Bjerggade 22)	8, 10	
Lyngby (overfor Banegaarden) ...	8 ¹⁵ , 9 ³⁰	
Maribo	9 (dansk Pr.)	
	10 ³⁰ (polsk Pr.)	
Nakskov	9 (dansk Pr.)	6 ³⁰ , 7
	10 ⁴⁵ (polsk Pr.)	(første Fred.8)
Nyborg (Vindingevej)	7(dogikkesidste	
	S.) 10	
Nykøbing F. (Bispegade 12)	8, 9 ³⁰ (dansk Pr.)	
	10 ³⁰ polsk Pr.)	
Odder (Holsteinsgade 29) 1. og 3.		
Sønd. i Md.	(Komm.9 ¹⁵), 10 ¹⁵	
Odense (Adelgade 1)	6 (paa Hosp.)	
	8, 10	
Pindstrup (Ringsø) 1. og 3. Sønd.		
i Md.	10	15
Roskilde (St. Laurentii Kirke) ...	8, 10	
» (St. Maria Hospital)	6	
Rudkjøbing (20. og 27. Juli)	10	
hver anden Søndag	10	
Svendborg (Havnegade 1)	8, 10	8
Taastrup (Køgevej)	7 ³⁰ , 10 ¹⁵	
Trørød (Trørødhus)	8 ³⁰	8
Viborg (St. Kjelds Kapel)	8, 10 ¹⁵	

D. K. K. F.

Retræte paa Trørødhus

I Dagene fra 17.—24. Aug. afholdes Retræte med Højskole paa Trørødhus under Ledelse af Pater J. Coenen S. J. Ankomst d. 17. med Tog enten 16,20 eller 17,20 fra København H. Ved begge Tog er der Rutebilsforbindelse fra Vedbæk St. til Trørød ca. 1 Kvarter efter Togs Ankomst. Afrejse d. 24. om Formiddagen. Deltagerne bedes medbringe Lagner, Haandklæder og Serviet samt Rationeringsmærker for en Uges Forbrug. Nærmere Oplysninger om Pris faas ved Henvendelse til Sekretariatet, Ndr. Frihavngade 26, Grevinde Scheel, Tlf. Øbro 9250.

Frank Andersens Fond

Formaal: Katolsk Ugeblad gratis til ubemidlede Unge

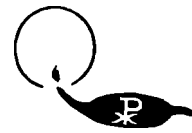
Vi har endvidere haft den Glæde at modtage:

Salg af Mærkater ved	
A. Koch	14.00
»Mit Løfte til Immaculata«	3.00
L. E. P., Herning	30.00
Ialt	47.00
Tidligere indkommet	4979.79
Fondets Formue	5026.79

Hjertelig Tak!

Alle Fondets Venner lykønsker hinanden med, at de 5000 Kr. er naaet og overskredet. Det er en stor Begivenhed i Fondets og Bladets Historie. Den burde i Grunden fejres med en Fest, der samlede alle Fondets Venner. Vi, der har fulgt Fondet fra dets Fødsel, set, hvorledes Beløbene krøb opad, sommetider i Spring, men oftest ganske langsomt; vi fryder os over det blanke Tal, der er som en stolt Milepæl. — *Og saa videre fremad imod de 10.000 Kr.!*

Bidrag modtages fremdeles paa Post Konto 1087, Frank Andersens Fond, København N.

Sygeplejerske-Forbundet

afholder sit aarlige Sommerstævne *Mandag den 4. August* hos St. Liobasøstrene, Bjerregaards Sidevej 1, Valby.

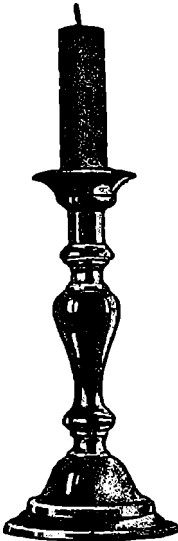
Klosteret holder aabent Hus fra Kl. 17, og de Medlemmer, som ønsker at spise til Aften derude, kan medtage Madpakke og faa Citronvand o. a. hos Søstrene.

Kl. 19: Fru Vita Leerbeck: Op-gaver for Kvinden i Dag. — Derefter er Ordet frit, Fællessang, Samtale, Forfriskninger.

Kl. 20,45: Flaget stryges.

Kl. 21: Pastor H. Messerschmidt: En kristen Personlighed fra vor egen Tid. Derefter Afslutning i Kapellet ved Pater Rektor Coenen S. J.

Til dette Stævne er Adgang for alle Sygeplejersker og Elever, ogsaa Ikke-Katoliker. For Deltagelsen erlægges af Ikke-Medlemmer af Forbundet 50 Øre pro persona ved Ankomsten. Stævnet holdes i Klosterets Have, i Tilfælde af daarligt Vejr hos Søstrene.

ALTERLYS
i alle Størrelser
og iøvrigt
Stearinlys og Vokslys
af enhver Art

ASP-HOLMBLAD
STEARINLYSFABRIKER
København

absolut
ABSALON
naar Forsikring skal tegnes

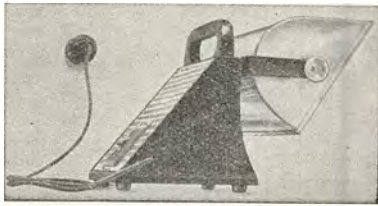

Katolske Begravelser
Ib v. Benzon
aut. katolsk Bedemand
Tlf. 65 36 . Smallegade 13
Privat Fasan 1866

Sæt Radioen paa Ration
læs en god Bog *det er sundere for Nerverne*
Knud Rasmussens Boghandel Vesterbrog. 60
Leverandør til Sct. Knuds Skole

C. W. Kronmann
GRUNDLAGT 1852
Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas Autogensvejseværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

C. Gerlach & Søn's Eff.
W. Deleuran
Edsvoren Messevinsleverandør
Fredericia

Salg og Udlejning af Lysbade-
lamper og alle elektromedicin-
ske Apparater.

Dansk Røntgen-Teknik A/S
København Telf. 4229 Aarhus Telf. 6545
Leverandør til de katolske Hospitaler

KOLDING

Slagterludsalget

Haderslevvej 2. Tlf. 1951 . 1952
1. Kl. Okse-, Kalve-
og Svinekød . Konserver
Leverandør til St. Hedvig Klinik

NYKØBING F.

Johannes Madsen
Elektr. Installatør Nykøbing F.
Installationer
St. Kirkestræde, Tlf. 684
Leverandør til katolsk Menighed

A-S Lolland-Falsters

Kulkompagni
KUL.KOKES.CINDERS
Nykøbing F . Tlf. 626, 945
Leverandør til kat. Institutioner

ROSKILDE

Mønsterbageriet

Olsgade 24 . Tlf. 1365
Anbefaler sig med 1. Kl.s
BAGERI & KONDITORI
Alt i Isanretninger og Desserter

SLANGERUP

Slangerup Mejeri

Slangerup . Tlf. 48
1. Kl.s Produkter
Leverandør til gl. Farumgaard, Farum

Annoncér i „Katolsk Ugeblad“

fælles for læg og lærd, for By
og Land, for unge og gamle

P. G. Vintersborg Tagensvej 13, Tlf. 818

Tømrermester . Bygningssnedker
Lev. til St. Elisabeth Søstrene

NÆSTVED

Næstved Mælkeforsyning

v. Axel Andersen . Kildemarksv. 35
leverer Byens bedste Sødmælk

C. C. Christensen

Bageri og Konditori
Præstøvej 6 B . Telefon 1010
Lev. til de katolske Institutioner

N. Juel Pedersen

Glarmester
Ramsherred 13 . Tlf. 158
Leverandør til St. Elisabeth Hospital

Fiskehuset

Ramsherredgade, Tlf. 107

AABENRAA

»CIMBRIA«

Tømmerhandel, Aktieselskab
Telefoner: 2006, 2007 og 2008
Træløst Bygningsartikler, Støbegods
Leverandør til den nye kat. Kirke

Niels A. Nielsen & Søn

Malermestre
Telefon 528
Farve- og Tapethandel
Lev. til de katolske Institutioner

J. Thorsmark

Uhr og Optik
Aabenraa . Grundlagt 1864
Storegade 10 . Telefon 2673

ESBJERG

Kontantforretningen

M. R. Jørgensen
Kongensgade 25-27
Alt i Sengeudstyr og Manufaktur
Lev. til St. Josephs Hospital

Florian Sørensen

Skoegade 17, Esbjerg
Alt i Boligmontering
Lev. til de katolske Institutioner
Telefon 934, Privat Telefon 632

HILLERØD

P. M. Petersen Malermester

Hillerød Farve- og Tapethandel
Frederiksgade 8 . Telefon 370
Lev. til den katolske Menighed

Albert Andersen

Centralvarme . Blikkenslager . Skifferdækker
Exam. aut. Gæ- og Vandmester
Møllestræde 6 . Tlf. Hillerød 24
Lev. til den katolske Menighed

Kai Petersen Isenkram, Glas, Porcelæn

Helsingørgade 18 . Tlf. 194
Leverandør til Gribsholm

Alex Christensen

Aut. Installatør
Torvet 9 . Hillerød . Tlf. 371
Lev. til den katolske Menighed

KOLDING

Berring, Larsen & Co. A/S

KUL-IMPORT . KOLDING
Tlf. 1850 (3 Lin.) . Leverandør

H. O. Christlansen

Kindhestegade 4 . Telefon 251
Blikkenslager, aut. Væd- og Gasmester
Leverandør til de katolske Institutioner

Næstved

Kul- og Koks Kompagni

Aktieselskab
Ny Havn . Telefon 1420

Næstved Tømmerhandel

ved T. A. Meding . Tlf. 1478 (3 Lin)
Træløst & Bygningsartikler

URE OG BRILLER

Arndt Nielsen
Jernbanegade 2, Telefon 543

C. V. Gørgens

Kolonial . Delikatesser
Præstøvej 45 . Tlf. 582
Leverandør

C. Mortensen

Murermester
Gallemarksv. 23 . Tlf. 1349
Lev. til kat. Menighed.

Evald Nielsen

Malermester
St. Mortensgade 5 . Tlf. 659
Ny Østergade 11
Leverandør til katolsk Menighed

Herlufholm Dampmølle

og Brødfabrik A-S
Telefon Næstved 31
Lev. til de katolske Institutioner

Katolsk Ugeblad

GUDS LEVENDE ARK

Sankt Knuds Gilderne

Med Studenterne

i A. C.s Sommerlejr

Bornholmsk Jubilæum

Munkemel

Odense Klædefabriks Udsalg A-S

Tlf. 1776 Odense lige over for Elektricitetsværket
Klædevarer . Kjolestoffer . Bomuldsvarer
Gardiner . Hvidevarer . Senge og Sengeudstyr

Kul, Koks, Brænde og Havegrus

Emil Jensen . Overgade 60 . Tlf. 3536
Vognmands- & Brændselsforretning
Lev. til St Josephs Hosp. og den kath. Menighed
ODENSE

Familie- Færdsels- og kombineret Grundejerforsikring Forsikrings Compagniet

for Kongeriget Danmark

Telf. 10,093

Amaliegade 31 B

Giro 2107

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører
Frederiksholms Kanal 6, Kbh.
Tlf.: 12,166 og 12,161

HANDELSBANKEN

≡ Aktiekapital Kr. 50.000.000 Reserver ca. Kr. 33.000.000 ≡

Alle Bankforretninger udføres
34 Afdelinger i København og Omegn
54 Filialer og Kontorer i Provinsen

HOVEDKONTOR: HOLMENS KANAL 2. TELF: 8600

C. & L. Tofte . V. Reusch

Blikkenslager
Aut. Gas- Vand- og Sanitetsmester
Str. Poulsgade 42 . Telefon Palæ 533
Privattelefon Palæ 1373
Udfører Arbejdet ved Benediktinerindeklosteret

RECK'S OPVARMNINGS COMP. A/S

Esromgade 15. København N. Telef. 7480

Centralvarmeanlæg af enhver Art

Køkken-, Vaskeri-, Desinfektions- samt Tørrestueanlæg m.m.

RECK-STAALEDLER

Thor's kemiske Fabrikker A/S

Thorasvej 12, N.
Central 2910
1412

Alle Slags Sæber og
Rengøringsartikler

Lev. til Hospitaler og Institutioner

N. P. Nielsens Eftf. Brændselsforretning H. Hirsch

Vodroff Tværgade 4, Telefon Vester 601

KUL, KOKS, og BRÆNDE

Axel Steckhahn

Kolonialvarer og Delikatesser
Gamle Kongevej 155
Telefon 8016

Leverandør til katolske Institutioner

S. L. Møllers Bogtrykkeri

Dansk Reproduktionsanstalt
Rosenørnsallé 29 . København V
Telefoner: 4295, 13,504, 2207

Mark Poulsen & Rønne INGENIØRER

Pr. Mariæ Allé 1 A - København V.
Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg
Telefon 8533

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros

Ryegade 106

Telefon Central 408

W. Staack

Malermester

Blekingsgade 6 . Tlf. Amager 1158

ROBERT HANSEN

1. Kls Kød, Flæsk og Paalæg

Amagerbrogade 212 A . Amager 6390

Leverandør til de katolske Institutioner

Pastorale og statistiske Tal

Det hænder stadigvæk, at Ugebladet modtager Forespørgsler om, hvornaar Resultaterne af Folketællingen sidste Aar vil blive offentliggjort. Den første kom telefonisk fra Ritzaus Bureau om Eftermiddagen selve Tællingsdagen i Fjor — Bureauet vilde gerne udsende Resultatet samme Aften. De optalte Katoliker har vist større Taalmodighed, og man kan ikke fortænke nogen i, at de synes, nu maa de Herrer Optællere snart være færdige.

Alligevel maa der endnu mere Taalmodighed til. For alle de Sogne, hvis Kartoteker var helt eller næsten helt i Orden i Forvejen, var det let at faa Tællingsskemaerne udfyldt. Men andre Steder maatte man begynde paa næsten bar Bund, og det var straks klart, at Præsterne maatte have lang Tid til at gøre Arbejdet færdigt. Der er endnu et Par Sogne, som mangler lidt i at være til Ende med det.

Men desuden bør man gøre sig klart, at den blotte Slutsum egentlig ikke er saa opsigtsvækkende at faa at vide. Man kan let tælle Antallet af Mennesker i Danmark, fordi der ikke er Tvivl om, hvem der skal tælles med — vi staar ikke tvivlrådige og spørger: kan han eller hun regnes for et Menneske? Men naar vi skal tælle Katoliker, stiller Spørgsmaalet sig: Hvor-

naar kan man *statistisk* (hvilket ikke er det samme som *pastoralt*) forsvare at regne et Menneske for Katolik? Kun hvis han passer Paaske- og Søndagspligt? Eller hvor sløj en Praksis maa man statistisk se igennem Fingre med uden at slette ham?

Alt efter hvor man trækker sin Grænse, vil man faa yderst forskellige Resultater, og om Berettigelsen af den valgte Grænse vil der altid kunne diskuteres. Jeg har set forskellig amerikansk Statistik af samme Art som vor, og Resultaterne af en Optælling viser tre Gange saa mange Katoliker som Resultatet af en anden. Jeg anser det herhjemme for muligt at sætte Grænsen saa langt ud, at vi faar 30—40 Tusind Katoliker som Facit, og det vil heller ikke være svært at være saa streng, at Facit kommer til at ligge mellem 10 og 15 Tusind.

Det *pastorale* Tal (hvis et saadant Udtryk kan tillades) vil ligge højt op mod det anførte Maksimum. Det vil sige Tallet paa samtlige dem, som vore Præster ikke glemmer, ikke opgiver Haabet om. Det *statistiske* Tal (som endeligt vil kunne foreligge om nogle Maaneder) vil antagelig vise sig at ligge lidt over de 20 Tusind. Og hvad vil det saa sige?

Ikke at vore Præster kun regner med at have Hyrdeomsorg for 20 Tusinde. Der er mange

flere, de stadig følger med Opmærksomhed og ufortrøden Bøn. Men heller ikke, at 20 Tusind Katoliker modtager deres Paaskekommunion, betaler deres Kirkeskat, sender deres Børn i katolsk Skole, staar som Medlemmer af Sankt Knuds Gilderne, holder Ugebladet o. s. v. — alt det, man bør kunne vente af gode Katoliker. Det *statistiske* Antal er Antallet af dem, som vel *ikke alle praktiserer* paa disse Maader, men som man *med Rimelighed vil kunne arbejde paa at faa til at gøre disse Ting*.

Heri ligger Værdien af det statistiske Tal (hvis Gyldighed naturligtvis forudsætter, at den omtalte Grænse er rigtig fastsat). En Sognepræst kender f. Eks. 500 Sognebørn, som han til det sidste vil haabe paa. Af dem er det maaske kun 200, der fuldtud praktiserer. Og hans statistiske Tal viser 300 Katoliker i Sognet. Hvis han i Arbejdet for Skolen, for Gilderne, for Bladet o. s. v. gaar ud fra de 500, faar han et uretmæssigt pessimistisk Syn paa Tilstandene. Gaar han ud fra de 200, nøjes han med at indkassere de let erholdelige Resultater. Det statistiske Tal derimod skulde være det Maal, han og hans læge Medarbejder sætter sig: hver Gang en Sag bør samle alle Katoliker, er det dette Tal, der bør naas.

H. D. T. K.

Om at skrive en Helgens Levned

Rimeligvis vil enhver, der paatager sig at skrive et Medmenneskes »Levned«, føle visse Skrupler plage sig. Ikke blot fordi han ønsker at fortælle Sandheden og saa blandt sit Materiale finder Ting, han ved, at han ikke kan eller ikke bør benytte, og derfor føler, at hele Billedet ikke blot maa blive unøjagtigt, men direkte forfalsket. (Saaledes afslog vi engang at skrive en vis hellig Ordensstifterindes Historie, fordi vi syntes, at den vilde blive uforstaaelig, hvis vi ikke fik visse Dokumenter, som blev holdt tilbage for os, fordi de indeholdt noget, der »kunde genere nulevende Personer«. Umuligt at skrive paa saadanne Betingelser).

Jeg tænker imidlertid især paa ens Skrupler, fordi man føler: »Hvem er jeg, at jeg tør tro, jeg har naaet det *virkelige Menneske* — de sande, dybeste Kilder til hans Liv? Tør jeg bare prøve paa det? Er det ikke Guds Forret?« Den, der rører ved *Livet*, rører ved Gud. Hvert levende Menneske er den levende Guds levende Ark. Har man somme-tider i Samtale med et Menneske kunnet føle: »Ja. Nu har jeg mødt hans sande Jeg. Jeg er i Kontakt med *ham*« — saa føler man sig ogsaa i Kontakt med *Gud*, og ikke blot er man alt for meget grebet af Ærefrygt til at kunne meddele *denne* Oplevelse til nogen anden, men man ved ogsaa fuldstændig godt, at man ikke kunde gøre det. Hint *Faktum* ligger hinsides alle Ord, ja alle Enkeltbegreber. Maaske Eftertanken sidenhen kan præstere nogle Tanker om det, men saa er dette allerede ens eget Arbejde med Stoffet. Og jeg ønsker ikke at paatvinge andre

Mennesker *mine* Tanker om et Menneske.

De særlige Vanskeligheder ved Helgenbiografier

Alt dette forstærkes ganske overordentligt, naar det er en Helgen, man paatager sig at skrive om. Her har Kirkens Dom fortalt os, at Naaden, at Gud har boet i dette Menneske og virket Undere i denne Sjæl. Af endnu en Grund ved man derfor, at det, man prøver paa, er at opfange Oceanet i ens egen lille Kop: man er vis paa, at man lægger Haand paa Guds mest særegne Ark.

Selve Kanonisationens Faktum sikrer imidlertid, at der bliver skrevet Levnedsskildringer af de kanoniserede. Men *hvordan* skal de skrives? Er det kun de ydre Kendsgjerninger, der skal aftegnes? Absolut ikke! For maaske der næsten ingen er — som i Tilfældet med St. Thérèse af Lisieux; eller maaske de ikke lader sig finde — som i St. Agnes' Tilfælde, og Gud forbyde at unge katolske Piger ikke skulde være hende særligt hengivne, ligesom de var i gamle Dage. Det kan ogsaa være, at de ydre Fakta er uforstaaelige (Masser af Helgener har gjort de mærkeligste Ting) og ligefrem ubehagelige for en moderne saavel som for Samtidens Smag — kan man forestille sig, hvad de velopdragne, fintfølede og virkelig udmærkede Damer, der befolkede Visitantinde-Klosteret i Paray, maatte føle, dengang St. Marguerite Maria (som var notorisk kluntet og tilbøjelig til at labe Tallerkener, ja til selv at falde ned ad Trapperne, og som ikke var nær saa aristokratisk som de halve af dem) knælede

ned foran dem og gav dem den ganske forbløffende Underretning, at Gud havde udvalgt hende til at være Offer i deres Sted og sone for deres Fejl...

Ja, Helgener har bragt hinanden til Fortvivlelse — de fremragende og meget hellige Mænd, som St. Ignatius betroede at tage sig af St. Frans Borgia, bragte i hvert Fald den stakkels Ex-Hertug meget nær til Fortvivlelse — og det *sagde* han! »Det lykkes jer at tage Livet af mig!« Og som (jeg tror det var) St. Maria Magdalene af Pazzi sagde: »Hvem der kun studerer Vor Herres ydre Lidelser, sejler kun paa Overfladen af hint Røde Hav.«

Nej, det er sikkert Meningen, at vi skal dykke saa dybt ned i Helgenernes Sjæle, som vi vel kan. Og vi maa helst tage Mod til os og gøre det. Det nytter ikke, at vi siger som St. Peter: »Vig bort fra mig, for jeg er et syndigt Menneske« — hvis *ikke* vi straks efter med den paradoksale Logik i et Hjerte som hans opkilter vor Fiskerdragt og plumper ud i Vandet — kort sagt: finder alt, hvad vi kan, og saa tager fat i Skrivemaskinen, og prøver paa (som Amerikanerne siger) at »fortælle det til Verden«. Maaske vi tager fejl? Ak ja, er der noget, som er mere sandsynligt? Men vi regner med, at enhver kan tage fejl om enhver, især naar det Menneske, der skrives om, lever vanligt i to Verdener, og den stakkels Forfatter knap nok har en lille Anelse om den ene af disse.

Gammeldags Helgenbiografier

Forfatteren fatter imidlertid Mod af to andre Grunde, den ene teologisk og den anden erfaringsmæssig. Det er hans *positive Pligt* at søge ind under Overfladen af Helgenens Liv, fordi Gud ikke gav Helgenerne *fuldendt* Hellighed straks ved *Begyndelsen* af deres Liv. Dette vilde næsten være en Selvmodsigelse. De maatte allesammen kæmpe for at vinde deres Krone. De gammeldags Biografier havde

ganske vist en Tendens til at udstyre Helgenen lige fra Begyndelsen med *alle mulige* Naadegaver i deres *højeste Grad*; *alle* hans Handlinger blev fremstillet som lige opbyggelige; men det var i Virkeligheden ikke fair mod Helgenen, som maatte vokse og led af al tænkelig Vokseværk, og (om jeg saa maa sige) det var heller ikke fair mod Gud. For det er en teologisk Lære, at »Naaden følger — d.v.s. tilpasser sig til — Naturen.« Selv naar Guds Kald vil føre et Menneske meget langt, er det aldrig saadan, at den fremtidige Helgen ikke kan høre det paa sit *Udviklingsstrin*. Disse Biografier er dog ikke usandfærdige, om end de er skrevet klichémæssigt og i opbyggelig Hensigt. De rummer hele Materialet, selv om det kan være vredet ud af Perspektiver og kvalt af *Fortolkninger*. Som Regel skelner Biografierne heller ikke mellem de forskellige Arter Vidnesbyrd — hvad en ung Pige huskede, at hendes Bedstemoder sagde om et Barn, stilles maaske paa Niveau med, hvad Barnet sagde om sig selv, da det var blevet en Mand. Men Materialet er der, især hvis man føjer det ind i Rammen af det, man fra andre Kilder véd om Helgenens Arv eller Milieu.

En Biografs Vandring paa Vulkaner

Alt dette slog mig stærkt, da jeg i 1926 fik Ordre til at skrive en Bog om St. Aloysius Gonzaga, dengang Pius XI atter engang højtideligt havde udtalt, at denne unge Mand er »himmelsk Skytshelgen for hele den kristne Ungdom«. Jeg var fuldstændig klar over, at de fleste engelske Drengene havde særdeles meget imod St. Aloysius, og det var mig en Lettelse, da Paven d. 13. Juni 1926 skrev til Jesuitergeneralen, at alt vilde være godt, hvis Folk studerede Aloysius »som han virkelig er og i det rette Lys, der er meget forskelligt fra det falske Billede, som Kirkens Fjender samt mindre skønsomme Biografer har fordrejet ham til.«

Men til syvende og sidst følte jeg, at det var Helgenens Statuer, der havde faaet alle unge Nordeuropæere til *a priori* at være imod ham; de vilde hellere dø end se saadan ud — og hverken deres Familie, deres Lærere eller deres Venner kunde have holdt dem ud et eneste Øjeblik, hvis de var begyndt paa det. Ganske rigtigt.

Men dette gjorde Læsningen af selv den officielle Biografi, Ceparis's, dobbelt vanskelig. Hvorfor *dobbelt*? Fordi stakkels Ceparis gik paa den tyndeste Jordskorpe over en Vulkan. I sit indledende Brev dedicerede han Biografien til Aloysius' Broder Frans, som paa det Tidspunkt var Gonzagaernes Overhovede (hans Titler fylder fire Linier i min Bog...), og hertil føjede Frans selv et Brev, hvori han gav Paven Bogen og ligefrem krævede, at Paul V som Svar paa Anmodningerne fra hele Huset Gonzaga, deres Undersaatter og mange kristne Fyrster skulde skynde sig lidt med hans Broders Kanonisation — og det var temmelig meget forlangt, eftersom selve Ignatius af Loyola og Frans Xaver endnu ikke var helgenkaaret...

Gonzagaernes Klan

Men under disse Omstændigheder kunde man næppe vente, at Ceparis skulde *understrege* den forfærdelige Historie om Gonzaga-Klanan, hvori Aloysius voksede op. Han kunde ikke lide at mindes, at denne Dreng levede blandt Billeder, som enhver moderne Kunstforlægger vilde blive straffet for at trykke; at det franske Parlament forlangte, at Gonzaga Komedierne ikke maatte faa Indpas i Frankrig, da de ikke var andet end en »Højskole for Udsvævelser«; at Rodolfo — den Broder der kom mellem Aloysius og Frans — var blevet ekskommuniceret for at have forfalsket pavelige Penge, saa at hans Vasaller, der var bragt til Afsind af den daarlige Behandling, han udsatte dem for, skød ham — endnu kun 24 Aar gammel! — og derpaa fejrede Aarsdagen for hans Død som en of-

fentlig Fest; at Frans selv (trods Ceparis Hyldest) næppe var bedre, men mishandlede Rodolfos Enke (som trøstede sig med at ægte endnu en af denne utrolige Slægt) og ligeledes skulde have været myrdet, hvis ikke han havde faaet Byporten lukket for de oprørske Bønder.

Disse Bønder fangede imidlertid Frans' og Aloysius' Moder, spændte hende og hendes yngste Søn Diego fast til to Heste, bragte hende til Byen og beordrede hende til at kræve Portene aabnet. Han afslog det. De skød Diego, som døde i hendes Arme, og hende selv dolkede de og lod hende forbløde i Støvet. Borgere stjal sig ud for at bringe hende ind i Byen, saa hun i det mindste kunde dø i sit eget tragiske Palads, men mens hun laa der drømte hun om Aloysius, som saa længe paa hende, smilede sit alvorlige Smil og helbredte hende.

Men saadan var det Milieu, hvori denne unge Mand havde levet, han som døde efter at være smittet af Ofrene for den Pest, som i 1591 hærgede Italien og gjorde Rom til et Helvede af Gudsbespottelser og Afsind. Mennesker gik nøgne og skrigende gennem Gaderne, kravlede om Vinteren ind i Gødningsdynge for at finde Varme og drak i Sommerheden Olie fra Lamperne og endnu værre Ting, naar Vandet slap op. Blandt alt dette arbejdede han, og af dette døde han.

St. Aloysius og Broderens Ægteskab

Men for mig er den følgende Art af Vidnesbyrd om hans *Tanker* endnu mere forbavsende. Denne 20 Aar gamle Ex-Fyrste skrev i 1588 til sin Moder, at Rodolfo (dengang 19 Aar) virkelig *maatte* gifte sig. »Jeg tænker ikke paa nogen bestemt Person,« sagde Aloysius, undtagen paa Datteren af en vis Grev Troilo di San Secondo, men angaaende hende fandt der allerede Forhandlinger Sted for at gifte hende med Broderen til en Kardinal ved det romerske Hof,

en god Ven af Kardinal della Rovere. Det vilde derfor ikke være klogt at være Skyld i, at disse Forhandlinger straks blev afbrudt, især da han i Fortrolighed var blevet gjort bekendt med, at den unge Dame, som selv var fra Norditalien, rimeligvis ikke ønskede at blive gift med en sydfra. Hvis du synes, sluttede han sit Brev, at denne Forbindelse vil være ønskelig ogsaa i Hertugen af Mantua's Øjne (Familieoverhovedet, som Rodolfo altid var Uvenner med), »vil jeg anse det for det bedste, fordi det vilde være godt at ramme to Fugle med eet Stenkast«. Hvis hans Moder og hans Onkel, Fyrst Alfonso Gonzaga, Herren til Castel Golfredo, vilde arbejde for dette oppe nordpaa, vilde han selv anbefale det til Den Guddommelige Majestæt, skønt det »fremfor alt« (!) var nød-

vendigt, at de Herrer Kardinaler Gonzaga og della Rovere, deres Slægtninge, ikke undlod at fremme Sagen og hjælpe den paa enhver nyttig Maade.

Hvis De har følt, at Aloysius var en hældende Lilje, en mystisk Due, ekstatisk i Bønnen og hengiven til voldsomme Bodsøvelser, saa har De her en anden Side af ham, en næsten brutalt praktisk, latinsk Side af ham, som man maa se at bringe i Harmoni med det øvrige. (Det ironiske i Situationen var, at Rodolfo allerede var gift med en ung Pige af jævn Afstamning, mens alle, inclusive Aloysius, antog hende for hans Elskerinde...).

Næste Uge følger Forklaringen paa denne Artikel, som desværre kun er blevet et Slags Forord.

C. C. Martindale S. J.

at organisere Gilderne blandt Skoleeleverne. Det kræver bl. a. et vaagent Øje med dem, som gøres til Gildeledere i Klasserne. Det er umuligt paa Forhaand at sikre sig de helt rigtige i samtlige Tilfælde, og Agtpaagivenhed er nødvendig for at opdage de Tilfælde, hvor nye Gildeledere bør vælges. Regelmæssig Kontrol med Indbetalingerne er ogsaa nødvendig, da Restancer, selvom de ikke er forårsaget af manglende Interesse, let fører dertil.

Naar Komitéen lægger den Vægt paa Gildernes Liv blandt de Unge, saa ligger det i, at vor Kirkes Fremtid bl. a. afhænger af, om det lykkes at hibringe den kommende Slægt skærpet Forstaaelse af, at Pligterne og Ansvar for Kirken ogsaa er af økonomisk Art. Appellen til de Unge har ikke været forgæves. Den har aabnet deres Øjne for, at ogsaa deres Bidrag er af Betydning for Kirken, og den Følelse af Ansvar, det vækker, udløser ofte en Idealisme og Trang til at hjælpe, som tjener os Voksne til Eksempel. Talrige er Historierne om Børn, der giver deres fem Øre ud af ikke altfor rigeligt tildelte Lomme-penge. Gilderne er her med til at nære den Offerviljens Aand, som bærer Menighederne oppe.

Drager man Sammenligning mellem Hovedstad og Provins, kommer man til det Resultat, at der procentvis er flere Katoliker som Medlemmer af Gilderne i Provinsen end i Hovedstaden. Provinsen ligger i Spidsen. Det vilde sikkert være forkert heraf at slutte, at Provinsboerne viser Gilderne større Interesse end Københavnerne. Aarsagen til Forskellen er sikkert væsentlig den, at Sognepræsterne paa Landet har en intimere Kontakt med Menigheden, end de københavnske Sognepræster kan have. Det skal dog ikke overses, at selv med dette intimere Kendskab vilde Gildeinstitutionen ikke have udviklet sig til det, den har i Provinsen, hvis ikke Sogneledelserne i de forskellige Byer arbejdede saa uselvsk og energisk med Sagen, som de ganske øjensynligt gør.

Nogle Oplysninger om

Sankt Knuds Gilderne

Den 19. Januar i Aar — Sankt Knuds Fest — begyndte Sankt Knuds Gilderne deres Liv, bragt til Verden af Forhold, der gjorde det nødvendigt for vor Biskop at søge Vikariatets Indtægter forøget. Det var ikke en Tilfældighed, at denne Pengeindsamling organiseredes efter Kreds (Gilde) Metoden. Det skyldtes, som de fleste vil vide, at den internationale Forening til Troens Udbredelse har denne Struktur, og at det er Hensigten, naar Erfaringerne er gjort, at søge Gildeinstitutionen tilsluttet denne Forening. Vi vil derved opfylde et længe næret romersk Ønske.

Naar noget nyt skal begyndes, hæver der sig altid advarende Røster, og man peger paa de Farer, der er forbundet dermed. Enkelte Pessimister spaaede os en krank Skæbne, men Udviklingen har til Dato tegnet et ganske andet Billede.

Nu, da et halvt Aar er forløbet siden Gilderne fik Liv, er det naturligt at se tilbage, og det Indtryk, man faar, er, at Forventningerne er blevet opfyldt, for flere Sognes Vedkommende overtruffet.

Hovedkomitéen havde sendt grønne Hæfter ud over Landet svarende til et Medlemsantal, der udgjorde ca. Halvdelen af danske Katoliker, men mange Sogne rekvirerede i Løbet af kort Tid ekstra Hæfter.

Det er Komitéen en særlig Glæde at kunne fastslaa, at Indsamlingen har slaaet an blandt de Unge. Hvor den organiseres af Skolerne, staar og falder selv sagt Gilderne med den Forstaaelse af og Interesse for Sagen, som Lærere og Lærerinder udviser. Vi har overalt mødt denne Forstaaelse, og det er paa sin Plads her at bringe Lærerkræfterne ved vore Skoler en varm Tak for Arbejdet forbundet med

I København er man i Færd med at »kæmme« Menighederne. Den første Henvendelse til Menighederne fra Prædikestolen gav et pænt, men ikke tilstrækkelig pænt Resultat. Man er nu i Færd med at udarbejde Lister over samtlige Gildemedlemmer for ved Hjælp af disse Lister og Sognesses Kartoteker at konstatere, hvem der endnu ikke er Medlemmer. Undersøgelserne skulde munde ud i en Række Hushesøg eller mere personlige skriftlige Henvendelser, som forhaabentlig bringer Gilderne nye Medlemmer — og Gildeledere. Gildelederne er et Problem i København. Om det ogsaa er det i Provinsen, er os ikke klart. Der er ikke nok Gildeledere i København. Følgen er, at de hjælp-somste har paataget sig at indkassere for flere Gilder. Vi er i stor Taknemlighedsgæld til disse Ledere, men i Længden er denne Ordning utilfredsstillende, da den Opfattelse danner sig, at Pligten overfor Gilderne er sket Fyldest, naar blot man staar som Medlem af et Gilde. Lægfolkets Pligt overfor Gilderne kan, hvad det organisatoriske angaar, først siges at være opfyldt, naar de Gilder, der nu er under en enkelt Ledelse, har faaet hver sin Leder. Det er Indsamlingens Idé, at en stor Opgave stykkes ud for at fordeles paa mange. Herved undgaas den Ledertræthed, som har slaet mere end eet Foretagende i Stykker, efter at den første Begejstring var fordampet.

De, som har paataget sig Indkasseringen i flere Gilder, har gjort energiske Forsøg paa at finde Gildeledere, men uden nævneværdigt Resultat. Det er derfor en af den nærmeste Fremtids Opgaver at finde Medlemmer, som ved Siden af at betale Fem-Øren vil paatage sig det overkommelige Arbejde at indsamle den hos 9 andre.

Som ovenfor nævnt, og som det iøvrigt fremgaar af Statutterne, er det Hensigten senere at søge Gilderne tilsluttet den internationale Forening til Troens Udbredelse. Forinden ønsker man dog at komme til fuld Klar-

hed over, om der liltrænges Ændringer i de gældende Statutter. Hovedkomitéen er taknemlig for

enhver Udtalelse herom fra Sogneledelserne.

Thorbjørn Møller.

Kapitler om Fadervor XXII

Guds Rige paa Jorden

I Jesus Kristus er Riget kommet til os. Læser man i Evangelierne, kan man ikke være blind for, at vor Frelser prædiker om dette Rige som noget, der *alerede er til Stede*. Med det samme Budskab udsender han sine Apostle, og Petrus giver ham Himmeriges Nøgler.

Men dette Rige har ikke den ydre Form og Skikkelse, som Jøderne efter Profeternes Spaadom ventede. Ganske vist gør Herren de Tegn og Vidundere, hvorpaa man skulde kunne kende den lovede Messias. Men han grundlægger ikke straks det Herlighedsrige, som hans Landsmænd ønskede sig. *Først fuldkommengør han nemlig det i den gamle Religion, der endnu var ufuldkommet*: de moralske Krav til Mennesket og Naademidlerne. Med stor Styrke forlanger vor Herre en bedre Moral, end den var, som fandtes hos Farisæerne: indre Dyd og Helighed, ikke blot det udvortes Skin af Lovlydighed.

Rigets Karakter beskriver han ikke direkte, men indirekte i sine Lignelser. Ifølge disse grundlægges Guds Rige ikke ved Hjælp af Tanks og Flyvemaskiner, der kaster Bomber, men ved Ordets Forkyndelse. Det er altsaa et aandeligt Rige. Ordet kan afvises og bliver i dette Tilfælde uden Resultat. Det kan ogsaa modtages og giver i saa Fald baade 30-fold, 60-fold og 100-fold Frugt. — Er man ved Troen kommet ind i Riget, saa har man derfor endnu ikke nogen Frelsesvished. Man kan nemlig blive forført og saa miste alt igen. Det er af den Grund, at der baade staar Hvede og Klinte paa Herrens Mark. — Riget begynder ganske smaat som

et lille bitte Sennepskorn, men vil som et stort Træ overskygge hele Jorden og, ligesom en Surdej, med sin Sandhed og Naade gennemtrænge alle menneskelige Forhold. — Det er i sig selv en saa værdifuld Skat, at det fortjener at erhverves for enhver Pris, og det ejer en saadan indre

Bindeleddet
imellem os og den danske Kato-
licismes Repræsentant udadtil!

*

*„Jeg forventer - udtaler Biskop
Suhr bl. a. - at alle vil bestræbe
sig for at skaffe Ugebladet den
videst mulige Udbredelse“.*

*

**Er De ikke Abonnent, da
tegn et Abonnement, og
Er De Abonnent, da skaf
en ny Abonnent paa**

Katolsk † Ugeblad
Danske Katolikkers Blad

Abonnement
kan tegnes gennem
Postvæsenet

Kraft, Skønhed og Værdi, at man bør ofre alt for at sikre sig det. Rigets jordiske Skikkelse varer kun et Stykke Tid. Naar Høsttiden er inde, ombyttes den med en anden. Hveden (de gode Borgere) samles i Guds Lader, Klinten (de daarlige Borgere) brændes. (Mt. Kap. 13). Riget her paa Jorden slutter med en Regnskabsaflæggelse, som Kongen kræver af sine Tjenere.

Der er flere Lignelser endnu, som belyser Rigets væsentlige Kærne. Men det anførte godtgør tilstrækkeligt, at det her først og fremmest drejer sig om en Guds Gave fra oven, *men at de, som vil være og forblive Borgere i Guds Rige, maa være i Besiddelse af en Række moralske Kvaliteter*. Farisæerne havde dem ikke. Derfor kunde de ikke komme ind i det. Om det jødiske Folk som Helhed gælder, at Riget blev taget fra det og givet til andre, der har Rigets Frugter. De smaa i Samfundet var dengang bedre kvalificeret end de fornemme; Hedningerne lige-saa.

Hvilke Krav er det saa, vor Herre stiller som Betingelse for at kunne blive optaget og at leve og dø som en god Borger i hans Rige? »Gør Bod«, er hans første Ord i saa Henseende (Mt. 4, 17). Med denne Bod mener han det, han senere forklarede ved Lignelsen om den fortabte Søn (Lk. 15, 18). Dennes Omsindelse, Anger og Hjemkomst var Bod. Desuden forlanger vor Frelser *Tro paa Evangeliet* (Mk. 1, 15), naturligvis paa hele den kristne Lære, ikke blot de Dele, man nu tilfældigvis synes om, medens man skubber andre fra sig med den Begrundelse: Dette her interesserer mig ikke. — Den gode Røvers Bøn paa Korset og Josef af Arimatæas Eksempel viser endvidere, at man skal være opfyldt af *en stærk Attraa og Længsel efter Riget*. (Lk. 23, 42—51).

Saaledes forbereder man sig til det, som bliver det afgørende Moment; *en Genfødelse ved Vand og den Helligaand i Daabens Sakramente*. (Jo. 3, 3—5). Hvis man ikke bliver døbt, er

man fortabt. Men er man blevet Borger i Guds Rige, kan man kun beholde sine borgerlige Rettigheder og nyde Rigets Goder *ved at gøre Guds Vilje* (Mt. 7, 21) i ægte *Kærlighed* (Mk. 12, 33). Hele Tiden er man nødt til *først at søge Guds Rige og Retfærdighed* og *at gaa den trange Vej og ind ad den snævre Port* (Mt. 7, 13). Ingen, som har lagt Haanden paa Ploven, maa se sig tilbage, for saa egner han sig ikke til Guds Rige (Lk. 9, 62). Hver Dag skal man fornægte sig selv og tage sit Kors op og saaledes følge i Kristi Fodspor, han, som ogsaa valgte sig et Kors for at dø paa det (Mt. 16, 24).

Alt dette er mere end tilstrækkeligt til at vise Rigets egentlige Karakter. Apostlen Paulus har i Romerbrevets 14. Kapitel givet en rammende Definition af det. »Guds Rige«, siger han, (Vers 17) »bestaar ikke i Mad og Drikke, men i Retfærdighed, Fred og Glæde i den Helligaand«. Hvad betyder disse Ord? Jo, dette. Overfor det jødiske Standpunkt, der lagde Hovedvægten paa de mange Bestemmelser om udvortes Ceremonier, Renselser og Abstinens, hævder han, at i den kristne Religion er Tyngdepunktet flyttet. Nu kommer det ikke mere an paa, hvad man spiser eller ikke spiser, men paa, at man er i Besiddelse

af den indre Retfærdighed, som Kristus giver, og den Fred og Glæde, som Gud Helligaand bringer. Det er det fundamentale og vigtigste nu.

Kristus vil nemlig være Konge over vort Indre, og det kan han kun ved Hjertets indre Dyder: *ved Troen*, gennem hvilken vi ofrer vor Forstand; *ved Haab og Tillid*, der skænker ham vort Hjerte; *ved Kærlighed*, som fører Bevis for sin Ægthed ved fuldkommen Lydighed. I Kraft af disse Dyder bliver man indlemmet i Guds Rige, kommer man i et Underdanighedsforhold til Kristus og indvies man til hans Tjeneste og Dyrkelse.

Naar man tænker lidt nærmere over, hvordan Kristus har tænkt sig sit Rige her paa Jorden, faar man en levende Forestilling af, hvor nødvendigt det er at bede om dette Riges Komme. Der er jo saa mange, for hvem det slet ikke er gaaet op, hvad det er at være Kristen. Andre, der nok forstaar det, føler en indre Angst ved Tanken om, at de skal ofre saa meget af deres Egenkærlighed, og svigter af denne Grund. En tredje Klasse ligner en Gyng, som gaar op og ned. Snart er de paa den rigtige Side, snart ikke. Bare Døden ikke kommer i det Øjeblik, da Gyngen er gaaet ned med dem!

F. K.

Pierre l'Ermite:

DET KAN ALTID NYTTE

II

Det hænder, at Folk siger: »Jeg vilde gerne engang se en Helgen.«

Jeg kender en. Det gør jeg!

Nej, det er ikke en af dem, man kan købe i Rue St. Sulpice's Devotionaliehandler, og heller ikke en af de Efterligninger af middelalderlig Kunst, som visse yderst velmenende Personer prøver paa at faa os til at synes om.

Han er ikke bleg og asketisk; han holder ikke en Liljestængel i Haanden; han er ikke engang skaldet, saadan som man — jeg kan ikke begribe hvorfor — altid fremstiller St. Joseph.

Men han er alligevel en Helgen.

— — —

Han gaar med billige, solide Bukser og svære Støvler, og hans tykke Haar staar lige i Vejret.

Af Profession er han Smører i en Konserverdaasefabrik.

Hver Dag staar han op Klokken seks, gaar til Messe Klokken halv syv i sin Sognekirke — en fattig Forstadskirke, som engang har været Fabrik, og kommunicerer med barnlig Fromhed. Naar han har gjort det — vis paa at elske og at være uendelig højt elsket — spiser han sin Morgenmad i en susende Fart, og gaar paa Fabrikken for at smøre.

Først smører han den største og vigtigste Maskine, derpaa Værktøjsmaskinerne, saa Værkløjet, og saa begynder han forfra. Han er glad for sit Arbejde, og naar han har mødt Direktøren, kan det falde ham ind at sige ganske roligt: »Jeg er lykkeligere end Direktøren — jeg har ikke saa meget at spekulere paa her i Verden og har lettere ved at frelse min Sjæl.« Naar en Maskine knirker eller skriger, taler han beroligende til den: »Tag det nu bare med Ro — nu kommer jeg med en ordentlig Dosis, saa gaar det straks bedre.«

Det er imidlertid ikke bare Maskiner, han smører. Ogsaa Mennesker forstaar han at give en Omgang Smørelse i rette Øjeblik.

»Du gør alt for meget ud af Arbejdet,« siger nogle af Kammeraterne.

»Men sig mig — hvis du nu var Direktøren, vilde du saa ikke forlange, at de kostbare Maskiner, som er Belingelsen for, at vi kan beholde vores Arbejde, blev godt smurt?«

»Du kunde da i alt Fald forlange højere Løn.«

»Se du at rykke op, saa du faar højere Løn; du har Kone og Børn, — jeg er alene og trænger ikke til flere Penge.«

Han lytter rolig og fredelig til en kommunistisk Kammerats voldsomme Foredrag. Bagefter sætter han Sagerne paa Plads med et Par fornuftige Ord: »Ved I hvad, der er altid Brug for et Hoved; I kender det gamle Hoved; er I sikre paa, at det nye bliver bedre?«

»Ejendom er Tyveri!« raaber

Kammeraten. »Tro mig — jeg har tusinde Gange Ret!«

»Smaa Slag — man kan ikke mere end have Ret.«

Alle hans Smaabemærkninger hjælper til Afspænding, til Beroligelse; de er Smørelse, aldrig Eddike.

— — —
For nogen Tid siden fik en Strejke alle Brushoveder til næsten at gaa over Gevind. Han forklarede dem, at denne Strejke, som var fremkaldt af visse Aviser, var opstaaet af Grunde, som ikke kom nogen af dem ved, og at Ballade i Gaden ikke hjalp det allermindeste paa Sagen. Saa fik han at vide, at nogle unge Fyre forberedte et »Kup« — d. v. s. et Indbrud hos Formanden. Efterhaanden fik han fat i dem alle sammen enkeltvis, traktede dem med Middagsmad, talte fornuftigt med dem og fik dem til at forstaa, hvor lavt — og hvor farligt — det var, det, de vilde indlade sig paa, og opnaaede, at de skammede sig over sig selv.

— — —
Naar Arbejdstiden er forbi, besøger han syge Kammerater, gør dem Smaatjenester, gaar Ærinder for dem; og naar Døden nærmer sig, er han Mellemlid mellem den døende og Præsten; han er en sand Mester til at berede Vejen for Modtagelsen af Sakramenterne og sætte Mod i den syge.

Sagen er, at han elsker — —

Han elsker ikke bare dem, som han kan faa til at modtage Sakramenterne; han elsker ogsaa dem; som han ikke faar saa vidt, og beder særlig for dem. Han elsker blot — —

Det sker af og til, at nogen takker ham — — der hænder jo de underligste Ting!

Saa svarer han: »Jeg har ikke gjort noget særligt — Gud har gjort mig til Smører, — og derfor smører jeg, saa godt jeg kan, hvor jeg kan komme til det.«

»Men altid kan det jo ikke nytte at smøre — og saa bliver De vel meget ked af det?«

»Det kan altid nytte at gøre noget.«

URBI ET ORBI

Fra Tid til anden — naar andet Nyhedsstof er sparsomt — dukker der regelmæssigt i Dagspressen Meddelelser frem om Pavens svigtende Helbred.

Den hellige Faders Befindende giver ingen Anledning til Ængstelse, omend Forholdene ude omkring i Verden hviler tungt paa den hellige Fader, der insisterer paa at forblive i Rom saa længe Krigen varer, i Sledet for at tilbringe Sommeren i Castel Gandolfo, hvor den sydlandske Sommerhede føles mindre trykkende end i selve den evige Stad.

Regeringen i Hollandsk-Indien har udsendt en Beretning om de økonomiske Forhold i Løbet af det første Krigsjaar i Holland, og samtidig fremsat Budget for det kommende Aar. Adskillige Undervisningsanstalter berøres direkte af mindre Spareforanstaltninger og som Følge heraf overvejer enkelte katolske Institutioner at lukke en eller flere Klasser i deres Skoler for de indfødte. I hele hollandsk-indisk Omraade er 1467 Skoler under katolsk Kontrol, hvoraf de 837 modtager Tilskud, medens Resten opretholdes for katolske Midler.

I Chicago har Katoliker af de orientalske Riter i Amerika for nylig afholdt deres første eukaristiske Kongres.

I den senere Tid er der i Indien blevet indviet adskillige ny Kirker som Følge af det stadigt voksende Antal Konvertitter.

Præst i 50 Aar

Umiddelbart før Redaktionens Slutning erfarer vi, at Pater W. Paulus S. J. Søndag d. 10. ds. fejrer sit 50 Aars Præstebubilæum.

Ugebladet ønsker Jubilaren hjertelig til Lykke og vender i næste Nr. tilbage til Begivenheden.

Fortsattes Side 512

Hans Studenterne

Academicum Catholicum har holdt sin første Sommerlejr. Den blev muliggjort ved at Møller Hans Petersen, Odense, viste os den Velvilje, at stille sin Sports-hytte paa Langø — 19 km nord for Kerteminde — til vor Raadighed i Tiden 12.—21. Juli.

Tilbudet blev naturligvis modtaget med Begejstring og forskellige Vanskeligheder — ikke mindst Brændselsvanskelighederne — overvundet ved Møllereens næsten utrolige Hjælpsomhed og Biskoppens interesserede Medvirken.

▲ Ved Stranden i Forgrunden »Drengene«s Telt. Paa Højen i Baggrunden Lejrhuset, hvor »Pigerne« boede.

➤ Inden Afskeden stor Fotografering.

For at gøre Rejsen overkommelig, blev der tilrettelagt 2-Dages-Cykleture for Deltagerne fra København med Overnatning i Slagelse, hvor St. Hedvigssøstrene sørgede for Aftensmad og Morgenmad og skaffede Nattelogi for de kvindelige Studenter, medens de mandlige overnattede i Præstegaarden. For denne Haandsrækning er vi Søstrene meget taknemmelige.

▲ Efter Morgensang og Morgenbøn gaar Dannebrog til Tops.

▲ Dagens Højdepunkt. Et prægtigt tænde som Alter.

Lejren paa Langø blev ledet af Formanden, Administratorens deltog in pleno, og for de aandelige og materielle Fornødenheder sørgede Pater Roos som Lejrens Kapellan og Fru Wissum som Madmor. I alt var der 23 Deltagere, det var nær ved Grænsen for, hvad der kunde laves Mad til paa Pejsten og under de forhaandenværende primitive Forhold. Deltagerne maatte selv efter Tur udføre alle forefaldende Arbejder — hver Aften blev

der opslaaet Aftenen følgende Dag gjort med ovennævnte »Drengene« og »Pigerne« i Højsangeri.

▲ P. Roos saver Brændsel.

var den hellige
nelt Egetræsbord

sliste for den
nen det blev
digt Humør.
le i Telt og
Hyttens Loft.

il Husholdningen.

vundet ved Hjælp af en enestaaende Tjenstvillighed og Hjælpsomhed. Blandt andet gav Røgen fra Pejsen Anledning til mange Taarer, men saa skiftedes vi til at »græde« over Middagsmaden. Naar Fru Wissum saa havde ondt ved at faa Fyr paa Pejsen, saa tilkaldtes der blot en kyndig »Ildsspruder«. Ogsaa Pumpen voldte os en Del Kvaler; der maatte pumpes ca. 100 Slag pr. Spand, saa vi fik kraftige Armmuskler paa de ti Dage.

← Bispevisitats paa Langø (i Agterstavnens Biskop Suhr).

i A. C.s Sommerlejr paa Langø

Langølejren blev for os alle, som deltog i den, en uforglemmelig Oplevelse. I de vidunderligste Omgivelser og herligt Vejr havde vi ti dejlige Dage sammen.

Den første Morgen, vi tilbragte i Lejren, sagde Pater Roos til os, at der var tre Ting, som skulde præge denne Sommerlejr: godt Kammeratskab, kristen katolsk Aand og Taknemmelighed for alt, hvad vi havde faaet. Og jeg synes virkelig ogsaa, at det blev saadan, at Lejrens Aand kunde karakteriseres ved disse tre Ord.

Der herskede et storartet Kammeratskab blandt alle Deltagerne. De smaa Vanskeligheder, som den primitive Husholdning forvoldte os, blev let over-

▲ Bispens padler bort i den skønne Sommeraften

← Der er kommet Gæster til Huse.

Der herskede det smukkeste Fællesskab fra første til sidste Dag, men hvor kunde det være andet, naar Dagen begyndte med fælles Morgenbøn før Flaghejsningen, hvorefter vi i Fællesskab frembar Messeofferet, og næsten alle daglig modtog den hellige Kommunion, og Dagen sluttedes med at vi i Fællesskab bad Komplet. Denne Aand bandt os sammen, saa vi følte os som een stor katolsk Søkendeflok.

Og saa havde vi oven i Købet den store Glæde, at Biskop Suhr flere Gange om Morgen kom padlende over og læste den hellige Messe for os og tilbragte adskillige gode Timer sammen med os.

Fester var der ogsaa. Pater Roos' Navnedag blev fejret med Taler og Sange, Møller Hans Petersens Besøg gav Anledning til en »Kæmpemiddag«, og den sidste Aften festligholdtes med et vellykket Panchesold, hvor hver ydede sit Bidrag til Underholdningen.

At Sommerlejren blev saa vellykket, skyldes for en stor Del Pater Roos. De fleste af os kendte ham allerede godt fra Foreningslivet i A. C., særlig fra de unges Studiekreds, men hvis vi ikke der var blevet klare over, at Pater Roos, foruden at være vor Præst og Lærer, tillige var vor Ven, saa blev vi det ved denne Lejlighed.

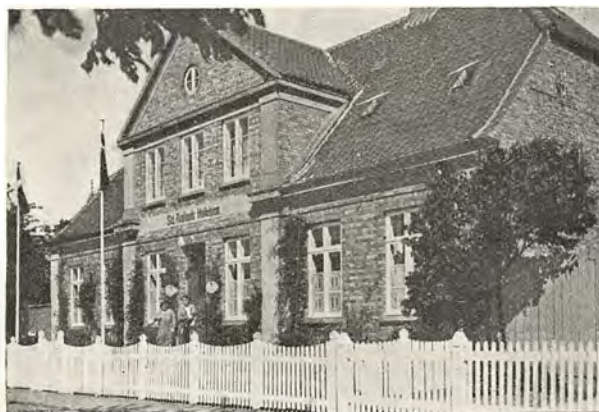
Der er ogsaa en anden, som vi alle føler os i stor Taknemmelighedsgæld til: Fru Wissum. Hun paatog sig at komme med i Lejren, for der at hjælpe de

upraktiske Studenter med de materielle Fornødenheder — det gjorde Fru Wissum ogsaa til Fuldkommenhed; men det blev ikke alene paa det Omraade, hun kom til at betyde saa meget for os: med sit straalende Humør og sit elskelige Væsen var hun som en Mor for os.

Vi kan ikke være taknemmelige nok overfor de Mennesker, som gjorde det muligt for os at opleve denne Sommerlejr, som vi haaber maa gentages i de Aar, der kommer.

Inger Høyer.

Omkring et BORNHOLMSK JUBILÆUM

^ Sct. Raphaels Hvilehjem i Rønne, ledet af „Søstre af det kostbare Blod“

tigt blev godt besøgt og yderst velanskrevet. Desværre maatte Søstrene midt i Tyverne — paa Grund af Tidernes Ugunst og til stor Beklagelse for mange bornholmske Forældre — opgive deres Skole, men omdannede saa resolut deres hyggelige lille Hus i Lille Madsesgade til et Pensionat for ældre Damer, Rekonvalescenter — og Sommergæster: Sct. Raphaels Hvilehjem, der endvidere rummer et smagfuldt udstyret lille Kapel, som paa Sct. Raphaels Fest i Fjor blev forsynet med smukke, ny Kirkeruder.

← Søstrenes smagfulde lille Kapel

Et kvart Aarhundrede er i disse Dage forløbet siden et af vore Marinefartøjer midt under forrige Verdenskrig blandt andre Passagerer ogsaa bragte de første »Søstre af det kostbare Blod« til Bornholm: i fem og tyve Aar har Søstrene gennem Modgang og Medgang virket for vor hellige Kirke paa Klippeøen langt ude i Østersøen.

Det var i 1915, at Biskop von Euch oprettede Missionsstatio-

nen paa Bornholm, som hidindtil kun havde haft Besøg af en katolsk Præst i Ny og Næ. Allerede Aaret efter ankom saa de første Søstre, af hvilke enkelte endnu arbejder derovre. De begyndte deres Virksomhed med ambulans Sygepleje i Rønne og Omegn samt med Undervisning i Sprog og Musik, men allerede faa Aar efter deres Ankomst til Øen aabnede de en Pigeskole og en Børnehaven, der begge ret hur-

Gennem deres stille, ubemærkede og uegennyttige Gerning har »Søstre af det kostbare Blod« i de forløbne fem og tyve Aar udført et utrætteligt og uvurderligt Arbejde i Kirkens Interesse, saavel blandt vore Trosfæller, men maaske endnu mere blandt anderledestroende i den bornholmske Hovedstad.

-rg.

Kære allesammen ...

Pension »Fredbo« X-købing i Juli 1941

... Ja, saa kom Karen, Peter og jeg altsaa til »Fredbo« — et dejligt Sted forøvrigt — der ialt Fald delvis svarer til Navnet. Jeg tager mig lige Tid til at skrive et Par Linier efter Middag, inden vi skal til Stranden. Ak ja — spise og gaa til Stranden — bade og dase — Feriens Tyngdepunkter.

Det er da forøvrigt ikke tilfældigt, at vi netop ferierer i X-købing, saadan noget maa aldrig være tilfældigt. X-købing er nemlig et af de efterhaanden mange Steder i Danmark, hvor der læses Messe, og det slaar jo Hovedet paa Sømmet. Saadan en lille katolsk Kirke i en lille By med en lille Menighed — er nu alligevel noget for sig.

Jeg ved godt, at mange ikke udvælger deres Feriested efter om der er katolsk Kirke i overkommelig Nærhed (de glemmer det maaske), og det kan jeg naturligtvis heller ikke dømme om — men at nogen har glemt, at deres Ferieophold i Aar skulde være i Nærheden af Strand, Skov etc. — tvivler jeg paa.

Karen og jeg var i Søndags til Ottemessen, hvorfor vi kom lidt for sent til Morgenbordet i »Fredbo«, saa de varme Rundstykker havde faaet Ben at gaa paa. Ja, det er jo et Kapitel for sig at overvære Affodringen paa saadan et Pensionat, — Gonggongen lyder (de fleste Gæster har allerede indfundet sig i Forvejen) — hurtigt ind i Spise-stuen — glubende Blikke — (saa tænker jeg altid paa Rovdyrenes Fodring i Zoo.) — hvem kom til at sidde ud for den røgede Aal? Og hvem har det kolde Kalvekød staaende lige for Næsen? — og hvor staar Raa-kostsalaten?

Der krydses Gafler og Klinger — for nu kommer den varme Ret — og saa sænker en an-

dagtsfuld Stilhed sig over »Fredbo« — indtil Fade og Skaale er tomme, og man igen faar Tid til at trække Vejret, inden den brune Surrogat bæres ind.

Det er jo ellers utroligt, hvad man skal have med paa saadan en Ferie. Peter gjorde mig straks paa vor første Aften i »Fredbo« opmærksom paa, at han ikke kunde bede Aftenbøn uden Vicvand — men det gik jo alligevel — og saa maatte Karen trøste ham med, at den rare Sognepræst i X-købing havde mindst en hel Spandfuld, som han sikkert kunde faa lidt af, naar han bad pænt om det .....

G. F. B.

X-købing i August 1941 Pension »Fredbo«

... Jeg glæder mig altid til den Dag i Ugen, hvor »Katolsk Ugeblad« dumper ind gennem Brevkassen, derfor sendte jeg Svigermor en venlig Tanke, da jeg saa det ligge med den øvrige Post paa Morgenbordet (saa har hun omdresseret Bladet — det kære Væsen — jeg mener Svigermor). Jeg har forøvrigt aldrig kunnet forstaa, hvorfor Svigermødrene skal fremstilles som rene Havgasser — ligemeget hvilken Kone, du faar, bare du faar en rar Svigermor — lyder Parolen — og der gaar de skrækkeligste Historier om grumme Svigermødre, der har taget Pippet fra selv modige unge Mænd, der havde aftjent deres Værnepligt.

Men som sagt, Ugebladet kom meget tilpas — og jeg skyndte mig som sædvanlig med at faa fat i det, inden Karen kaprede det — det vilde sikkert glæde Redaktøren at læse, at der er Rift om Bladet.

Et Blad er jo en vigtig Ting — ikke mindst et katolsk Blad — derfor skal der staa Gny om det, — man skal diskutere det, — naar man diskuterer en Ting, er det Tegn paa, at man er in-

teresseret i den — og er man interesseret i et Blad, taler man om Bladets Stof til Venner og Bekendte — saa hænder det jo ogsaa, at Kritikken stikker Hovedet frem — og Kritik er jo sundt — siger man, — javel, men man kan ogsaa dø af Overernæring — for slet ikke at tale om den golde Kritik eller den dumme Kritik.

Nu kommer jeg til at tænke paa Erik Jensen, der engang som Barn slugte en Stump Blyant og siden da tror at gaa rundt med en Skribent i Maven — han ved nok, hvorledes et Blad skal være, — han har engang skrevet en Novelle, der har gjort Bekendtskab med næsten saantlige Redaktørpapirkurve i København — men et Blad skal være »saadan og saadan«.

Jeg har gjort ham opmærksom paa, at Redaktøren søger unge Skribenter til Bladet — for netop at faa lidt af dette »saadan og saadan« — men han slaar det hen, og jeg kender jo Slagsen, — tom Kritik og store Ord, og ingen Realiteter bag, — jeg kunde sommetider have Lyst til at ruske op i alle de unge katolske Talenter, der uden Tvivl sidder rundt omkring og aabenbart venter paa, at en eller anden skal komme og give dem en Fyldepen i Haanden og sige — »skriv nu noget godt til Ugebladet — lad os høre, hvad du har paa Hjertet«.

Peter surgte mig en Dag, hvorfor Tarzan ikke var med i Ugebladet — et barnligt Spørgsmaal selvfølgelig — men saadan er der saa mange, der gaar rundt og spørger. — En vil have en Husmoderside, en anden Bridgeopgaver, en tredie vil have Dr. Johnson dømt med det samme — andre ønsker Polemik med anderledes troende — Møderefaterne skal stryges — Formatet er for stort, Formatet er for lille og Forsiden skal være med flerfarvet Tryk. Ak ja, de mener det godt allesammen — men det gælder her som alle andre Steder — man skal se det hele saadan lidt fra oven.

Nu er Klokkeren snart 23,30 — saa det er paa Tide at gaa til Køjs. — Godnat! G. F. B.

Liturgisk Kalender

- Aug.:
9. I. Vigilie til St. Laurentii Fest (violet) (1036); 2. St. Johannes Maria Vianney*, 3. St. Romanus (1037), 4. Om Fred. — (hvid) Eller: St. Johannes M. Vianney, „Sognepræsten fra Ars“*; 2. Vigilien (1037), 3. St. Romanus, 4. Om Fred; sidste Evangelium: Vigiliens ([10]).
10. S. St. Laurentius (1038); 2. (rød) Sæt Bønner: 10. Søndag e. Pinse (688); sidste Evangelium: Søndagens (689).
11. M. Foregaaende Søndags Messe (687), uden Gloria og Credo; 2. St. Tiburtius og St. Susanne (1041), 3. Om de helliges Forbøn ([120]), 4. Om Fred, alm. Præfation (525). — (rød) Eller: St. Tiburtius og St. Susanne (1041); 2. Søndagen (688), 3. Om de helliges Forbøn, 4. Om Fred.
12. Ti. St. Clara (1042); 2. Om (hvid) Fred.
13. O. † St. Hippolyt og St. Cassian (1042); 2. Om de helliges Forbøn, 3. Efter frit Valg, 4. Om Fred.
14. T. Vigilie (1043); 2. St. Eusebius ([47]), 3. Den Helligaand ([120]), 4. Om Fred.
15. F. MARIAS OPTAGELSE I (hvid) HIMLEN (1044).
16. L. St. Joachim, Jomfru (hvid) Marias Fader (1047); Gudsmoders Præfation (522).
17. S. Marias Optagelse i Himlen (hvid) (1044).

*) St. Johannes M. Vianney har Messen Os justi ([46]) undtagen:

Kirkebøn: Almægtige og barmhjertige Gud, som paa underfuld Vis har udmærket den hellige Johannes Maria ved Sjeleiver og en stadig Bønnens og Bodens Glød, giv os, beder vi, ved hans Eksempel og Forbøn at kunne vinde vore Brøders Sjæle for Kristus og sammen med dem opnaa den evige Herlighed. Ved samme vor Herre.

Katolsk ✠ Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Dannevirkegade 19, København V, Telefon Eva 2512 (traffes i Almindelighed bedst Kl. 14-15 og 18-19).

Ekspedition: Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K, Tlf. Palæ 4777, Kl. 9-18.

Kassererkontor: St. Annæ Plads 28, Postgiro 57042

Announceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalel. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

UNGDOMSSTÆVNET

paa Rygaard

Søndag d. 24. Aug. Kl. 9 Højmesse af Pastor Kjeld Geertz-Hansen. Koralsangen ledes af Hr. Kantor B. Husson. Messeteksterne findes i Programmet — men de, der ikke er sikre paa, at de kan Koralmelodierne, maa hellere medbringe Kyriale eller den lille nye Koralsangbog.

Kl. 11 gaar Dannebrog til Tops og Ungdommen har Ordet om Dagens Motto, indrammet af vore dejlige Fædrelandssange.

Kl. 14,30 har vi det store Eftermiddagsmøde med Taler af Forfatterinden Fru Karen Plovgaard og Dr. phil. Pater Alfred Otto S. J. Og de, der har Lyst til Sanglege, Konkurrencer etc., kan faa deres Lyst styret om Eftermiddagen.

Dagen slutter med Aftenmødet Kl. 19,00, hvor Hs. Excellence *Biskoppen*, Hr. *Sven Damskolt* og Hr. Ingeniør *G. Wissum* vil tale.

Naar Flaget er strøget, og Aftenmødet slut, er der Andagt, idet alle Deltagere syngende følger Biskoppen til et lille Alter i Parken, hvor der er Te Deum og sakramental Velsignelse. Af praktiske Grunde skal anføres, at man i Parken kan købe Kaffe, Øl, Sodavand etc.

Vi haaber saa alle paa et vellykket Stævne, og naar Festtagnet inden længe kommer i Handelen, skulde det gerne rives væk, saa det bliver en stor Skare unge, der stævner til Rygaard d. 24. — Paa Gensyn derude!

VALD. FOERSON

AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

Vovemod og Martyrblod

Mændene førte Pateren til en af-sidesliggende Hytte og bad ham om at tage Plads paa Gulvet; i koreanske Huse findes nemlig ingen Stole. Saa stillede de et lille, lavt, sekskantet Bord hen foran ham og bragte ham en Forfriskning bestaaende af kogte Roer og Ris.

Efter Maaltidet redte de ham en koreansk »Seng«. De lagde et Par Straamaatter paa Gulvet og anbragte en lille Træklovs som Hovedpude, og derefter bad de Præsten om at hvile sig lidt. Allerede efter to Timers Forløb vækkede de ham, og inden Daggry drog de atter af Sted.

Efter femten Dages anstrengende Vandring naaede de endelig en Dal, som Floden Han løb igennem, og lidt efter fik de Øje paa en lang Mur, hvis mange Taarne ragede højt op mod den blaa Himmel. Muren var forsynet med en Mængde Porte, og over de største af disse var anbragt et Tag i kinesisk Stil. Bag Muren kunde de skimte en Del smaa Huse med flade Tage, og hist og her ragede prægtige Bygninger op. De kunde se de kejserslige Paladser, Regeringsbygningerne, Stormandinernes Huse og en Mængde buddhistiske Templer. Det var Seoul, Landets Hovedstad, som de modige Missionær vilde forsøge at vinde for Kristus.

Den lille Gruppe fulgte naturligvis ikke Hovedvejen, som førte lige midt ind i Byen, men de valgte derimod at søge ind i Byen gennem smaa, smalle Gyder, som var gennemfurede af ildelugtende Grøfter. Her var Faren for Opdagelse ikke saa stor.

Endelig gjorde de Holdt foran et Hus. En af Ledsagerne aabnede Døren, og Pater Maubant traadte ind i en lav Stue, hvor henvend tyve Kristne var forsamlede. De hilste Præsten med den største Ærbødighed og modtog knælende hans Velsignelse. Nu havde han naaet Maallet og kunde begynde paa Arbejdet.

Saaledes kom den første Missionær til Korea. Hans Komme lignede mere en Forbryders end en

sejrrig Erobrers. Og dog var denne ydnyge Præst en Erobrer. Modigt vilde han rejse Kristi Kors i dette fjerne Land og forsøge paa at vinde Landets Statsmænd og Lærde for Korsets Religion.

Solen var gaaet ned. Et lille Stykke fra Landsbyen laa en Bondegård, hvis sorte Græstørvtag tegnede sig skarpt mod Horisonten. Alt var stille. Nu dukkede en Mand klædt i koreansk Sørgedragt frem af Mørket. Han gik langs Sukkerrørhegnet, som omgav Ejendommen. En anden Mand fulgte ham. For nogle faa Minutter siden var et Par Mænd gaaet ind i Haven, hvorefter de var forsvundet ind i Huset. Nu gjorde de to Mænd ogsaa Holdt ved Indgangen til Haven. En Mand dukkede frem fra noget Buskads. Manden i Sørgedragten sagde et Løsen, og straks blev han hilst med Ærbødighed og ledsaget ind i Huset. Vogteren vendte straks efter tilbage til Indgangen for at overtage sin Vagt. Det var nødvendigt at være forsigtig og passe paa, at ingen uvedkommende slap ind.

Inde paa Gaarden var en Del Kristne forsamlede. De ventede paa Missionæren. I Skæret fra de tændte Kærter kunde man lige skelne de bedende, som sad paa Hug paa Gulvet. Værelset var saa lavt, at man næppe kunde staa oprejst derinde. Missionærens Ledsager havde en Kurv paa Ryggen. Denne satte han ned paa Gulvet, hvorefter han fjernede en Del Risplanter, som laa øverst i Kurven, og nu kom Kurvens sande Indhold tilsyne: Paramenterne og de hellige Kar. Manden tog disse Ting op og begyndte at træffe Forberedelser til Gudstjenesten. Alle nødvendige Forsigtighedsforanstaltninger blev truffet, saaledes at alle mistænkelige Genstande i Tilfælde af Fare øjeblikkelig kunde forsvinde. Eventuelle Spioner vilde blot finde en Kreds af Venner i harmløs Samtale.

I Mellemtiden havde Præsten taget Sørgelæderne af og gjorde sig saa klar til at høre Skriftemaal. De

første Dages Travlhed havde forhindret ham i at sætte sig lidt ind i det koreanske Sprog. Han tog derfor en Seddel frem, paa hvilken der med kinesiske Tegn stod et Skriftespejl. Saa pegede han paa Række efter Række af Skrifteggenne, og ved Hjælp af et Nik eller en Hovedrysten aflagde Folkene deres Bekendelse. Ogsaa nogle, som ikke kunde læse, vilde til Skrifte. I Aartier og under de grusomme Forfølgelser havde de længtes efter dette Øjeblik. De skammede sig derfor ikke over at skrifte ved Hjælp af en Tolk. Da Præsten meddelte Syndsforladelsen, blev selv mange af Mændene saa bevægede, at de brast i Graad. Den stærke Spænding, de havde maattet leve i under de mange Aars Forfølgelse og Forladthed, fik nu sin Udløsning.

Nu var Alteret rejst, og den hellige Messe begyndte. De overværede alle den hellige Handling med Ansigter, der lyste af dyb Alvor og inderlig Glæde.

Endelig var Kristus igen i deres Midte, og for første Gang i de sidste tyve-tredive Aar kunde de igen modtage ham i den hellige Kommunion. Det var et stort og uforglemmeligt Øjeblik for alle. Desværre kunde Præsten endnu ikke tale Landets Sprog, og derfor kunde han ikke med det samme begynde at undervise dem, og desuden længtes ogsaa mange andre spredtboende Kristne efter at modtage de hellige Sakramenter. Saa snart den hellige Messe var endt, blev alt igen gemt bort. Endnu samme Nat drog Præsten videre for om muligt at naa den næste Landsby inden Dagens Frembrud. Ogsaa her ventede en kristen Menighed med Længsel hans Komme.

*

Atter var en Missionær paa Vej til Korea. Pater Chastan. Sammen med tre Ledsagere drog han gennem Kina. I et Barkskib satte de tværs over det gule Hav og naaede saaledes den manchuriske Bred. Foran dem laa nu et øde, ukendt Land. Alene Synet heraf forskrækkede de to af hans Ledsagere i den Grad, at de vægrede sig ved fortsat at rejse med ham. Ja, de prøvede endog paa at faa Missionæren til at vende om, men han lod sig ikke overtale. Han betalte dem saa

deres Løn, og sammen med den Mand, der var blevet ham tro, vandrede han videre. Efter en Maanedes Vandring, fuld af eventyrlige Oplevelser, naaede de endelig den koreanske Grænse, men der var ingen, som kunde hjælpe Præsten ind i Landet. Det lykkedes ham

dog at faa sendt Bud til Pater Maubant, og Nytaarsnat 1836 lykkedes det ham forklædt som Kuli at slippe over Grænsen. Fjorten Dage senere mødtes de to Pionerer i en ussel Hytte i Seouls Fattigkvarter, begge opfyldt af en inderlig Taknemlighed mod Gud. *Fortsættes*

i London. Men jeg tør sige Dem, at hvis Deres Hustru og jeg var gift, vilde vi være en Konge og en Dronning.

SWIFT: Jeg troede, De begge var Republikanere.

WILKES: Jeg tror ikke, det vilde genere os. Jeg taler om selve Ligheden mellem hende og mig, selve Forskellen mellem os og Dem.

SWIFT: Og hvilken Rolle skal jeg spille ved Deres kongelige Hof? Narrens?

WILKES: Nej, De er en anden Konge med et andet og maaske bedre Kongerige. Endnu vil det maaske forfærde Dem, hvis jeg føjer en anden Dronning ind i Historien, men naar vi nu for en Gangs Skyld taler helt oprigtigt om Livets grundlæggende Sandheder, lad os saa følge dem ud i Fremtiden. Sæt at Pericles en skønne Dag træffer Aspasia. Sæt at De møder en Kvinde, som er mere end smuk og mere end god. En Kvinde, som er mere end en Hustru, fordi hun ogsaa kan være en Ven. Sæt at hendes Hjerte banker over den Klang, som Ordene har i Jeffersons Veltalenhed, sæt at hun kan dele Deres Henrykkelse over at opdage, hvori det er, at Burkes Fejltagelse ligger. Sæt at Dronningen i Deres eget intellektuelle Kongerige venter et Steds som en Prinsesse i Taarnet paa et Bjerg. Sæt at hun er forud bestemt til at krydse Deres Vej.

(Der lyder en kort Banken paa Døren, som aabnes. Markisen træder ind med et vist uordentligt Hastværk; hendes Øjne straalere af en Ophidselse, hun endnu prøver at beherske).

MARKISEN: Aa, jeg ved godt, at De begge stirrer paa mig, som om jeg var et Vidunder.

SWIFT: Lige i dette Øjeblik — saa troede jeg, at De var et Under.

WILKES: Nej, ligesom alle Undere er Markisen kun et Sammentræf.

MARKISEN: Netop nu er jeg virkelig et Under, af den Slags pludselige Undere, som river et Menneske bort for at falde i en Afgrund eller synke med et Skib. Der er ikke et Øjeblik at

---

Doktor Johnsons Dom

af G. K. CHESTERTON

WILKES: Kære Herre, de findes alle vegne, og de fremfører sig selv. Det meste af, hvad De hører om min egen og mine Venners gyselige Fordærvelse og gennemførte Djævelskab, betyder blot, at vi begynder at sige, hvad alle tænker. I Frankrig opstaar der hist og her Sammenlutninger, hemmelige Sammenlutninger bliver de kaldt, men i Virkeligheden er det Hemmeligheder, som alle kender. Det er en Hemmelighed, som alle Tidens Satirikere har kendt, at den blotte Ægtemand eller Hustru er en grim, taabelig og tragisk Trædukke.

WILKES: Til nogle Stykker af dem. De har rimeligvis hørt om en af dem. Vi kalder den Helvedsild-Klubben for at fjerne al Mistanke.

SWIFT: Jeg beundrer Dem for Deres Opfattelse af en Eufemisme.

WILKES: Helvedsilden er kun afmalet udenfor for at skræmme Taaberne. Indenfor gror det jordiske Paradises Blomster, de vises Paradis. Der løsnest af sig selv de gamle overtroiske Besværgelser og Baand, og Venskaber danner sig ganske naturligt — frie og ædle Venskaber som de, der skabte Oldtidens Verden; Foreningen mellem Pericles og Aspasia.

SWIFT (*tvivlraadig*): Pericles havde vel en Hustru.

WILKES: Sikkert, men han ventede ikke, at hun skulde være hans Muse, og hvis jeg maa tage mig den Frihed at tilføje det her i Diskussionen: det kan

De heller ikke. Kære Herre, det vil ikke være forstandigt at antage, at de unge 18 Aars sentimentale Tilfældigheder kan være de 35 Aars intellektuelle Inspiration. Hvorfor skal noget, der blev mumlet for mange Aar tilbage i et eller andet Landsbykapel Tusinder af Mile borte, nu kunne fordømme Dem eller nogen anden til Ulykke?

SWIFT: Hvad mener De med Ulykke? Jeg tror da, vi har været lykkelige.

WILKES: Hvem har været lykkelige? De og Deres Hustru? Eller De og Deres Pjecer? De har haft nok i at skrive og deklamere og skelne mellem Burkes Whigpolitik og Jeffersons republikanske Politik. Har De aldrig bemærket, at der kom en Uro over Deres Hustru ved alle disse Ting? Kan De oprigtigt paastaa, at hun aldrig er blevet træt af dem? Har De aldrig set hende gaa op og ned i Stuen og kaste Bøgerne fra sig? Det var ikke Meningen med hende, at hun skulde spærres inde i et Bibliotek. Meningen med hende var, at hun skulde have en Salon.

SWIFT: Det er rigtigt, at hun sagde, hun gerne vilde have en Salon.

WILKES: Husk nu paa, at vi er Filosofer og har kastet vore Sværd bort. Og lad mig saa tegne et idealt eller platonisk Fantasilillede for Dem. Jeg er en fantastisk Skikkelse i Udkanten af det gode Selskab; det groteske mangler ikke hos mig. Jeg har endogsaa været Lord Mayor

spilde, hvis Underet skal redde Deres Liv.

SWIFT: Hvad skal det alt-sammen betyde?

MARKISEN: Hr. Swift, jeg har sat alt paa Spil for at komme her. Men for Dem er det ikke blot en Risiko; det er den visse Død, hvis De bliver her. Denne Draper er et af Lord Sandwich og Regeringens Kreaturer, og han er besluttet paa at faa Dem grebet. Et Øjeblik blev han imponeret af Jacks Løgne og Dr. Johnsons Overbærenhed, men han har bagefter anstillet Undersøgelser, og der er allerede udstedt Arrestordre imod Dem. Jeg saa Draper tale med Løjtnant Crawford, en af hans Ven-

ner, der var i Uniform og øjensynligt ude i tjenstligt Ærinde. Og mens vi taler her, staar der en Soldat med opplandet Bajonet udenfor dette Hus.

SWIFT (*med Værdighed*): I saa Fald er der kun Spørgsmaalet: skal jeg modtage Kaptajnen med et Buk eller med et draget Sværd. I begge Tilfælde gælder det Døden.

MARKISEN: De skal ikke dø. Jeg ønsker ikke, at det skal ske. Der er kun eet at gøre, og jeg er kommet, for at De skal gøre det. Jeg har en Vogn ventende for Enden af Haven ud for Bagindgangen, og den fører os direkte til Ambassaden.

(Fortsættes)

som i Jylland fundet Venner, der ved Køb af »Obligationer« har villet hjælpe Troppen til at samle Midler til Realisation af den store Plan. Forhaabentlig vil mange andre af Bladets Læsere ogsaa hjælpe Troppen.

Endelig har Troppen bedt mig minde om, at Spejdernes og Ulvenes store aarlige Fest finder Sted Lørdag den 4. Oktober i »Borgernes Hus«. — Her er der igen en storartet Lejlighed til at støtte vort katolske Spejderarbejde. — Vi skal senere komme tilbage til Aftenens Program.

Hjælpekorpsets Brandvæns-De-linger har fornylig været indkaldt til Træning. »Brandmændene« troede vist ellers, at de skulde være Stedbørn, men den ledende Brandinspektør kunde heldigvis overbevise dem om det modsatte og var ovenikøbet saa udspekuleret at benytte en dejlig Sommersøndag her-til.

Medens vi taler om Brand, bør det nævnes, at nogle af Divisionens Førere for Tiden deltager i et af Frederiksberg Brandvæsen ledet Brandværnskursus, som slutter med Eksamen engang i August Maaned.

DC

HERTUG

KNUDS

DIVISION

Der er tilsyneladende stille om Spejder- og Ulvearbejdet i Øjeblikket, men kun tilsyneladende. Førerne arbejder i disse Dage med Planerne for sidste Halvaar, især for Eftersommeren og Efteraaret, hvor de fleste af Troppene og Flokkene samt Divisionen har adskil- ligt paa Ønskesedlen. — Divi- sionens Førere er kaldt sammen til Møde i anden Halvdel af August, hvor man i Fællesskab vil drøfte den kommende Tids Arbejde.

Sankt Ansgars Trop og II Absalon Trop er nu bortrejst paa deres Sommertur. — Fra II Absalon Trop har vi modtaget en kort Hilsen:

»Hilsen gennem KATOLSK UGE- BLAD til alle Venner. Har været det meste af Sjælland rundt og set

en Mængde. Er nu paa vor gamle Lejrplads i Vaalse Vesterskov paa Falster, hvor vi befinder os fuld- stændig som hjemme. Nærmere Rapport og Beskrivelse af Turen følger som lovet.«

Iøvrigt har II Absalon Trop været travlt optaget af Spørgsmaalet »Grund og Hus«. — Sagen er, da dette skrives, ikke helt klar, men alt synes at tegne godt, og Troppen haaber snart at kunne give vore Læsere Besked om, at Købet er gaaet i Orden.

Indtil da er Troppens Spejdere travlt optaget af at sælge »Trops- Obligationer«, og man har haft den store Glæde, at denne Idé har vundet Støtte saavel nær som fjern, ja man har endog saa langt væk

Kammerstuepige

Velanbefalet Pige, som kan paatage sig Vedligeholdelse af Damegarderobe samt nogen Stuepigegerning, søges til 1. Oktober. Sykyndig foretrækkes. Henvendelse til Grevinde Holstein-Ledreborg, Ledreborg, Lejre, Sjælland.

Sygeforsikr. A/s »BAUTA«

Hovedagentur Vangedevej 218
Tlf. Søborg 3374

Yder god Erstatning, kulant Behandling
lav Præmie. Prospekt tilsendes gratis.
Optager indtil 75 Aar

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring
Valkendorfsgade 34-36
Tlf. 778 - 728

Magasin
du Nord

... den ny Tids Stormagasin

God Vask
- Geismar Vask

Telefon Central 3269

Tak for Rationeringsmærkerne

Ferien er til Ende og Ugebladet takker paa Feriebørnenes Vegne alle de mange Læsere, der har givet Afkald paa rationerede Goder for at lade disse komme vore smaa ferierende Sommergæster til Gode. Resultatet af vor lille Opfordring gav virkelig overvældende Resultater — og idet Ugebladet endnu engang siger Tak, glæder Redaktionen sig over at have kunnet yde en hjælpende Haand og samtidig over endnu engang at have set sort paa hvidt, at Bladet faktisk har en saa stor og velvillig Læserkreds!

Katolsk Ungdoms Klub

Søndag d. 10. Aug. Heldagscyklatur til Køge. Start fra *Toftegaards Plads i Valby* (ikke fra Stenos-

gade) Kl. 7,25. K. U. K.'erne deltagere i Højmesseri i Køge Kl. 10. Pastor Nölke glæder sig til at se mange Københavnerne til Messen, saa Sangen kan lyde rigtig kraftigt. Husk iøvrigt at medbringe Madpakke, Sangbog samt Badetøj. Klubben brygger selv Kaffe i Køge. Turleder: Vibeke Emborg, Tlf. Eva 4137. *Tirs. d. 19. Aug.* Aftencyklatur. Start fra Stenosgade Kl. 19,30.

Immaculatakirken

15. August, Mariæ Optagelse, Kl. 7,30: Pontificalmesse og Aflæggelse af Ordensløfterne.

Aarhus Opland

Søndag den 10. August:
Grenaa (Afholdshotellet) Kl. 10.

Sommerens Gudstjenesteliste

	Søndag	Hverdag
	Messe	Andagt
Aabenraa (Søndertorv)	5 ⁴⁰ , 9 ⁴⁵	19 ³⁰
Aakirkeby (Gregersgade)	10	5 ⁴⁰
Aalborg (St. Mariæ Kirke)	6, 8, 10	6, 8
Aarhus (Ryesgade 26)	7, 8, 10	6 ²⁵ , 7 ⁵⁵
Assens (Nørregade 3)	8, 10	7 ³⁰
Ebeltoft, ingen Gudstjeneste i Juli		
Maaned		
Fredericia (Sjællandsgade 50)	7, 9 ³⁰	
Frederikshavn (Havnegade 11) 3.		
Sønd. i Md.	9 ⁵	
Grenaa (Afholdshotel) 2. Sønd. i		
lige Mdr.	10	
Helsingør	8, 10	
Hillerød (ved Helsingevej, ved Si-		
den af Teglværket)	10	
Holbæk (Kastanievej 17)	9	
Hørsholm	9 ¹⁵	
Køge (Bjerggade 22)	8, 10	
Lyngby (overfor Banegaarden) ...	8 ¹⁵ , 9 ³⁰	
Maribo	9 (dansk Pr.)	
	10 ³⁰ (polsk Pr.)	
Nakskov	9 (dansk Pr.)	6 ³⁰ , 7
	10 ⁴⁵ (polsk Pr.)	(første Fred.8)
Nyborg (Vindingevej)	7(dogikkesidste	
	S.) 10	
Nykøbing F. (Bispegade 12)	8, 9 ³⁰ (dansk Pr.)	
	10 ³⁰ polsk Pr.)	
Odder (Holsteinsgade 29) 1. og 3.		
Sønd. i Md.	(Komm. 9 ¹⁵), 10 ¹⁵	
Odense (Adelgade 1)	6 (paa Hosp.)	
	8, 10	
Pindstrup (Ringsø) 1. og 3. Sønd.		
i Md.	10	15
Roskilde (St. Laurentii Kirke) ...	8, 10	
» (St. Maria Hospital)	6	
Rudkjøbing (20. og 27. Juli)	10	
hver anden Søndag	10	
Svendborg (Havnegade 1)	8, 10	8
Taastrup (Køgevej)	7 ³⁰ , 10 ¹⁵	
Trørød (Trørødhus)	8 ³⁰	8
Viborg (St. Kjelds Kapel)	8, 10 ¹⁵	

En Stemme om Stævnet i Øm

Søndag d. 13. Juli 1941 vil altid komme til at høre med til mine allersmukkeste Minder.

Hvor var det dog vidunderligt at være med. En større og skønnere Oplevelse end den, at overvære den hellige Messe, læst af vor Biskop, paa hin gamle, paa katolske Minder rige Jordbund, i Guds frie Natur, kan næppe tænkes, i alle Tilfælde ikke af en Katolik.

Og saa var der Samværet med Trosfæller fra andre Byer og Egne! — Vi trænger til engang imellem at se og tale med lidt andre end vore egne daglige Omgivelser, — det frisker op og giver nye Impulser, — og faar os mere end ellers til at føle, at danske Katoliker *er* eller burde i det mindste være som een stor Familie, fordi vi i den Tro, som vi har haft den store Naade at lære at kende, kan samles om det allerstørste og vigtigste, *det* der skal give os Kraften til, selv i onde Tider, at leve et ægte katolsk Kristenliv.

Den, der skriver dette, er fuld af Taknemmelighed over at være blevet dette Minde rigere.

En af de ældre fra Jylland.

Det kan altid nytte

fortsat fra Side 503

»Det maa være dejligt at være saa tilfreds som De!«

»Ja — men det er da meget let! Det afhænger kun af en selv. Bed dog Vor Herre om det! Han var Arbejder som vi; og han sagde: »Kom til mig, I, som græder, I, som lider, og jeg skal trøste jer.« Prøv det blot, saa skal De se. Man gaar aldrig ud af en Kirke uden at være trøstet og styrket. Derfor gaar jeg der hver Dag.«

Hvis Fabrikssmørerne ingen Skytshelgen har, og det har de vist ikke, — saa tror jeg, at Gud er i Færd med at give dem en — saadan ganske privat, om jeg saa maa sige.

(Ved T. Fd.).

AARHUS

A. B. C.

Karl Hansen

Lys-, Kraft-, Ringe- & Radioanlæg
Frederiksgade 75, Tlf. 295
Omstil. til priv. Bogensegade 5

S. A. Kannegaard

Vestergade 5
Telefon 2710
Viktualieforretning

Bruun & Sørensen

Ingeniørkontor
Kannikeg. 18 Aarhus Telf. 4364
Leverandør til St. Josefs Hosp.: 1

Alfred Pihl

Bagermester, Conditori
Telefon 3041 - Hammershus
Leverandør til St. Josef Hospital

Linoleum

billigst Høilund Carlsen
Aaboulevarde 45, Aarhus, Tlf. 1347

Brug Pindstrup Tørvestrøelse

til Jordforbedring, Stald- og
Fjerkræstrøelse eller Ind-
skudsmateriale.
Pindstrup Mosebrug
Tlf. Pindstrup 13 (3 Lin.)
København: Central 8261
Forlang Brochure

Hjemmelavet Paalæg . Smørrebrød

»BOTHILLA«

Ryegade 24 . Telefon 6162

Permanent-Salonen

ved ELISABETH NIELSEN
Søndergade 7'. Telefon 6240

Skomager

Chr. M. Jensen

ved den katolske Kirke
Telefon 8326

Gør Deres Indkøb af Fisk i

Eriks Fiskehal

Ryegade 16 . Telefon 8680
Lev. til de katolske Institutioner

KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN

Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 4090 (flere Linier)
Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Telefon 4088

Andelsselskabet DE FORENEDE MEJERIER

Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)

AARHUS VAND

Danmarks fornemste
Sct. Nicolauskilde' Brøndanstalt

HORSENS

Installationsforretningen »Lyset«

Torvet 10 . Telefon 618

Alt udføres i Installationer
Alt hav-s i Lamper og Lysekroner
Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt
Installator for Sct. Joseph Søstre

C. C. Nielsen

Mel . Gryn . Hønsfode.

Smedegade 91
Telefon 515 . 565

Udsøgte Kvaliteter, billigste Priser

H. F. Caspersen

BAGERI

Sønderbro 71 . Telefon 1074

Leverandør til Sct. Josephs Hospital

Sigurd Henningsen

Slagtermester

Kattesundet 22 . Telefon 1351
Lev. til St. Josephs Hospital og Sølyst

Svend Hansen

Kun 1. Kl. Kød og Paalæg føres
Hjemmel. Medister og Leverpostej
Fabriksvej 33 . Telefon 1379
Lev. til Sct. Josephs Hospital

Glas . Porcelæn . Køkkenudstyr

Gode Varer . Smaa Priser

CARL ØBERG

Søndergade 31 . Telefon 1203

A-S Horsens Textil Lager

Manufaktur . Trikotage . Udstyr

Leverandør til katolske Institutioner

Støt Frank Andersens Fond

Giro Konto 1087

Carl Bech

aut. elektr. Installatør

Vestergade 33 . Telf. 1026
Leverandør til kath. Menighed

AALBORG

S. C. Sørensen

Jern, Staal og Rør
Sanitets- og
Centralvarmeartikler

Telefon 2323

M. Thomsen Støtt

Entreprenør og Murermester
Kong Christians Allé 6
Telefon 1992

Aalborg's katolske Begravelseskontor

Jens Bangsgade 8

Ordner Begravelsen gratis, smukt og
samvittighedsfuldt . Tlf. 2068 . 2289

VEJLE

<p>Carl Petersen <i>Slagtermester</i> 1. Kl. Varer - Pølsefabrik Nørregade 2 . Tlf. 17 21 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>C. V. BERG <i>Blikkenslagermester</i> Autoriseret Gas og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	
<p>VEJLE NY Mineralvandsfabrik P. C. NIELSEN Vissingsgade 8, Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>^A/_s Vejle Mælkekompagni <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p><i>Vejle Trælast &</i> Kulkompagni Havnegade 22 . Tlf. 68 og 69 Lev. til de kat. Institutioner</p>
<p>Arbejdernes Fællesbageri <i>Aktieselskab</i> Bleggrdsg. 15, Tlf. 287 - 597 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Niels Bentzen & Co. TORVEGADE 6 . TELEFON 306 . 307</p>	<p>Jens Jensen Mel- & Foderstofforretning Søndergade, Vejle, Tlf. 1053 Leverandør til St. Maria Hospital</p>
<p>Tegn Deres Forsikringer hos N. Fr. Petersen Søndergade 18 . Telefon 2207 . 2 Linier</p>	<p>J. P. Fibiger Jensen <i>Slagtermester</i> Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg. 24, Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital</p>	<p>Marius Nielsen <i>BAGERMESTER</i> Fiskergade 7 . Tlf. 629 Leverandør</p>
<p>Jørgen Petersen & Co. Jernbanegade 18 . Tlf. 131 - 1631 Alt Tømmer- og Snedkerarbejde udføres</p>	<p>Niels Boesen <i>Katolske Begravelser ordnes</i> Nørrebrogade 9 . Telefon 725</p>	<p>J. ANCKER & SØN <i>Murermestre</i> Alt Murerarbejde Fjellegade 8 . Telefon 1438 Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle</p>
<h2>RANDERS</h2>		<p>Johs. E. Mortensen <i>Bagermester</i> Nørreboulevard . Telefon 1157 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>
<p>A. KRYGER Vestergade 22, Tlf. 272-281 Friske Fiskesorter indkommer daglig Leverandør til St. Josef Hospital</p>	<p>Brdr. Qvist Brændselsforretning Kul . Koks . Tørv og Optændingsbrænde til billigste Priser Randers, Adelgade 10, Tlf. 1375 Leverandør til St. Josefs Hospital</p>	
<p>Kirurgiske Instrumenter, Hospitalsartikler Sygeplejeartikler, Bandager <i>køber De bedst hos:</i> C. Mærsk-Andersen's Eftf. Randers . Telefon 137</p>	<p><i>Mineralvandsfabrikken</i> »CITO« Slyngborggade 21, Tlf. 48, 146 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>THOR <i>Øl og Mineralvand</i> Ost, Æg, Konserver „Osteriet“ <i>v. Berg Hansen</i> Vestergade 11 . Telefon 2746 Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>
<p>NAKSKOV ^A/_s Nyborg Kulforretning Lauritz Nielsen Kul, Koks, Briketter Strandvejen . Telf. 106 Leverandør til Stella Maris</p>	<p>ODENSE Junker-Dreie <i>Kolonial . Delikatesser</i> Nørrebro 49 . Odense Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>NAKSKOV Chr. Steffensen <i>HERREEKVIPERING</i> Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796 Leverandør</p>
<p>Drewsen & Nellemann Isenkram . Telf. 25</p>	<p>SVENDBORG C. Hansen <i>Bageri og Conditori</i> Møllergade 67 . Telefon 1.58 Leverandør til Sct. Maria Hospital</p>	<p><i>Støt</i> Frank Andersen's <i>Fond</i> Giro Konto 1087</p>

Katolsk Ugeblad

Den jødiske Synagoge

Pier Giorgio Frassati

Føllet og det elektriske Hegn

Det katolske Hjem

Munkemel

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Frederiksholms Kanal 6, Kbh.
Tlf.: 12,166 og 12,161

Bageri & Conditori
Johan Aschengreen
Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog. 125, Telefon Amager 4019

Støt
Frank Andersens
Fond
Postgiro 1087

Chr. Hansens Kød-Udsalg
Allegade 37, Tlf. Godthaab 21
Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158
Leverandør til Sct. Elisabeths Hospital

Flytteforretningen „**FREDERIKSHOLM**“
v. Andersen og Poulsen
Flytning, Opbevaring og Forsendelse
besørges med Garanti overalt i Landet
Sjælør Boulevard 21
Telefon Valby 3333 . Godthaab 3653 x

AABENRAA

Brødrene Jensens

Byggeforretning
og Cementstøberi

Aabenraa Kul-Kompagni A-S
Kul & Koks Import
Skibbroen 5 . Tlf. 218 . 220
Leverandør til Sct. Ansgar Klinik

F Clicheer
til alle Formaal
Folkers
Clichéer Rødovre 25*

Blomsterforretningen
CAMELIA
Smukke Kranse og Kistepyntninger
Frederikssundsvej 229, Tlf. Bella 1729

H. A. V. Ahlgren . Malermester
VED KLOSTERET 6
Tlf. Nora 6065 og Ryvang 4963 x
Udlærer Arbejdet ved Sct. Michaelsgaard

HELSINGØR

Kaas & Sørensen
Indehaver: G. E. OLSEN - HELSINGØR
Telefoner: 39 - 1139 - 575
Kul, Koks, Brænde og Briketter

SLANGERUP

Slangerup Mejeri
Slangerup . Tlf. 48
1. Kl.s Produkter
Leverandør til gl. Farumgaard, Farum

A. Mortensens Eftf. Rob. H. Hansen
stateaut. Installatør
Lys . Kraft . Varme
Ny Kongensgade 7
HOLCKENHUS
Telefon Byen 7290
Leverandør til Mariahjemmet

Enhver Tryksag,

stor eller lille, fortaaler
vort Trykkeri som et
Eksempel paa nobelt
Arbejde. Tilstedeværel-
sen af moderne Mate-
riæl, Maskiner og dygtig
Arbejdskraft borger for
Arbejdets kvalitetsmæs-
sige Udførelse ...

Bogtrykkeriet
„ATHENE“
Svanemosegaardsvvej 4
TELEFON NORA 8908

Køb hos vore
Annoncører

Quinize
Tonic Water

**ROSENBORG
BRØNDANSTALT**

TELEFON:
C. 180—5821

Føllet og det elektriske Hegn

Det skete forleden her paa Egnen. (Jeg har sandt at sige læst det i Avisen, men derfor kan det jo godt for en Gangs Skyld være rigtigt). Et lyshaaret Føl stod og diede Moderhoppen. Det Skuc er jo en af de Idyller, der for enhver Københavner hører med til Ferieindtrykkene paa Landet. Men i dette Tilfælde fik Idyllen pludselig en brat Afslutning. Af hvilken Aarsag — det er ikke bleven oplyst. Var det, fordi Hoppen sparkede til en Bremse eller fordi Ungen af Graadighed udførte en af de pudsige Refleksbevægelser? — Hvorom alting er, Føllet kom med Bagen til at læne sig mod det elektriske Hegn. Strømmen sluttede... og det gav et saadant Sæt i det stakkels lille Dyr, at det blev slængt langt hen ad Jorden. Det var endda ikke det værste. Det værste var, at Føllet fra det Øjeblik af ikke var til at faa hen til Hoppen for at die.

Hvem har ikke ondt af det stakkels Føl?

Hvor kunde det uskyldige Dyr vide, at saadan en lumsk Traad staar i Forbindelse med Batterier, der udsender en elektrisk Strøm, saa snart Kvæget rører ved Traaden og danner Jordforbindelse? Hvordan skulde et Føl vide Besked om alt det, som kun Mellemkolebørn, der er kommet et godt Stykke frem i Sundorphs Fysik, kan gøre Rede for? Nej, saa meget vil ingen forlange.

Ejheller vil man finde paa at

gøre det lille Fæ Bebrejdelser paa Grund af den derpaa følgende uheldige Forveksling. Naar det lille Bæst staar og dier og saa faar et elektrisk Stød i den modsatte Ende, er det ganske vist ingen Grund til at lade være med at die. Som om Hoppen kunde gøre for, at Batterierne virkede! Som om de to Kilder (Mælkens og Elektricitetens) ikke var vidt forskellige Ting, der ikke har noget med hinanden at gøre, og aldrig vilde blive forvekslede med hinanden, hvis det ikke havde været saa uheldigt, at Sugning og Stød havde været samtidige. Man er snarere tilbøjelige til at smile ad den komiske Situation, samtidig med at man beklager det stakkels dumme Føl.

Værre er det, naar Mennesker viser sig at være lige saa dumme.

Om det sker? Vel gør det saa.

Eller er det ikke det samme, hvis vi vender os bort fra Gud, fordi vi kom til at opleve denne grufulde Krig?

Er det ikke en Kendsgerning, at Folk i Massevis har skilt sig ud fra Moderkirken, fordi de blev stødte af Afladshandel og anden Misbrug af det hellige?

Hænder det ikke den Dag i Dag, at den og den bliver borte fra Kirken, fordi, ja, simpelt hen fordi han eller hun har været udsat for en mindre pæn Behandling fra Præsters, Nonners eller blot fra andre Trosfællers Side? Desværre raader

man paa dette Punkt ikke over statistiske Tal, men jeg er sikker paa, at enhver Præst baade i København og i Provinsen sidder inde med Erfaringer paa dette Omraade.

Det drejer sig ofte om et ganske almindeligt Sammenstød af den Slags, der er uundgaaeligt, hvor Folk med forskelligt Temperament kommer sammen. Det kan ogsaa være, at det er et Mellemværende af finansiel eller anden forretningsmæssig Art, der har foranlediget Uoverensstemmelsen, og det er endda ikke sagt, at den fornærmede Part i Virkeligheden er den forurettede. Mere alvorligt er det, naar Rystelsen hidrører fra en rigtig Skandale, en af den Slags Forargelser, som Kristus har forudsagt altid vilde finde Sted, og som faar os til at sænke Hovedet, hver Gang vi faar Kendskab til dem. Det er ganske vist meget sørgeligt... men at man derfor skal forlade Kirken, holde sig borte fra de hellige Sakramenter, opsiges »Katolsk Ugeblad« eller hvad disse rystede Sjæle nu kan finde paa, det har altid været mig en Gaade, indtil Hændelsen med Føllet nu kastede Lys over Sammenhængen.

Man kan godt have ondt af det stakkels Føl; det er nu en Gang ikke klogere.

Men Folk, der har Omløb i Hovedet, skal ikke have Lov at bære sig saa taabeligt ad; det er dog alt for sørgeligt.

S. W.

Horisonten rundt

Ved et Bestyrerskifte

Pater P. Nøsen S. J.

Naar Sct. Knuds Skole d. 14. August aabner sine Porte til det ny Skoleaar, er det en ny Mand, der staar paa Talerstolen og byder Eleverne velkommen. Tiderne skifter og Ungdommen følger i de ældres Spor. Magister, Pater H. Kossmann S. J. er traadt i Stedet for Pater P. Nøsen S. J., der nu har beklædt Posten som Bestyrer for Skolen siden 1929.

Imidlertid trækker P. Nøsen sig ikke tilbage fra sin Skolegering for at nyde et i og for sig velfortjent Otium. Nej, dertil er han endnu for ung. En Menneskealders uegennyttige Gerning i den katolske Kirkes Tjeneste herhjemme har ikke fornaaet at berøve ham hans ungdommelige Sind. Endnu en Aarrække vil han forhaabentlig være at finde blandt Lærerpersonalet paa den Skole, som han har viet saa mange af sin Manddoms allerbedste Kræfter. En Række slidsomme Aar har P. Nøsen at se tilbage paa, naar han nu lægger Roret i en andens Haand. Det har aldrig været lette Poster, som hans Ordensforesatte har sat ham ud paa, tværtimod; ansvarsfulde og vanskelige var de Opgaver, der blev betroet

ham at løse, og i hvert enkelt Tilfælde har han ydet sit bedste.

P. Nøsen er født i Luxembourg i 1878, indtraadte i Jesu Selskab i 1901 og præsteviedes i 1912. Fra 1906—10 virkede han ved Andreaskollegiet i Ordrup og efter Præstevielsen vendte han tilbage dertil, tre Aar som Generalpræfekt og andre tre Aar som Rector. Det var et haardt Slag for ham — saavel som for hans øvrige Medbrødre — da Kollegiet maatte give op, men der var straks Brug for den nidkære Vingaardsmand andetsteds, og umiddelbart efter finder vi ham som Sognepræst i Aarhus, indtil han i 1927 vender tilbage til Hovedstaden for et Par Aar senere at overtage Ledelsen af Sct. Knuds Skole. Og stillede Aarene i Aarhus Krav til ham, saa var det ikke mindre Krav, der stillede til ham som Skolemand i København. Under hans myndige Ledelse har mange unge Mænd faaet deres første Uddannelse, og der er sikkert mange af dem, der nu, da han trækker sig tilbage, af ganske Hjerte ofrer ham et Memento og i deres stille Sind siger ham Tak for, hvad han har været for hver enkelt af dem.

En langt større Kreds end Skoleungdommen kender imidlertid P. Nøsen som den ypperlige Prædikant, som Taleren, der saavel fra Prædikestolen som ved saa mange andre Lejligheder i Aarenes Løb gennem sin fremragende Retorik — selv ungdommelig i Sind — har tændt den samme Begejstringens Glød hos sine Tilhørere, som luer i hans eget Indre. Forhaabentlig vil P. Nøsen da ogsaa endnu i mange Aar være at finde paa Prædikestolen i Jesu Hjerte Kirke.

Theilmann-Krucifiks i Rosenkranskirken

Over Alteret i Rosenkranskirken er der blevet anbragt et nyt

Krucifix. Betegnelsen Krucifix er maaske ikke helt rammende, idet det ikke fremstiller den korsfæstede, altsaa lidende eller døde Frelser paa Korset. Kunstneren, Billedhugger Aksel Theilmann, har fulgt den oldkirkelige Skik at fremstille den evige Ypperstepræst: den herliggjorte Kristus staaende foran Korsets gyldne Sejrstegn. Kristus er iført en fodsid, blodrød Kjortel og staar med vidt udstrakte favnende Arme, fuld af Majestæt og Kraft. Ansigtet (der desværre ikke faar tilstrækkeligt Lys til at kunne ses) er skaarret efter det kendte paa Turinerklædet. Paa den fremspringende Kant, der indrammer hele Korset, staar Ordene: »Skelernes Konge, udødelige, usynlige, eneste Gud, Lam, som blev slagtet, din er Kraften, Rigdom, Visdom, Vælde, Ære, Pris og Velsignelse. Amen«.

Tanken med Krucifixet er at holde den ofrende Menighed saa stærkt som muligt for Øje, at den ved det hellige Offer er samlet om ham, der engang gav sit Blod for os, men nu lever med Helligaanden i Faderens Herlighed som vor udødelige og uforkrænkelige Offerpræst og Offerlam. Det er altsaa en Illustration til Ordene efter Konsekrationen: »Thi ihukommer vi, dine Tjenere, men ogsaa hele dit hellige Folk samme din Søns velsignede Lidelse og Opstandelse fra de døde, men ogsaa hans herlige Himmelfart.« Faarene og Lammene, som Birgitte West i sin Tid malede med Henblik netop paa et saadant Krucifix, minder nu virkelig de troende om Jesu Ord: »Da skulle de se Menneskesønnen komme i Sky med megen Kraft og Herlighed. Men naar disse Ting begynder at ske, da ser op, og opløfter eders Hoveder, thi eders Forløsning stunder til.«

Straks man træder ind i Rummet, fanger Krucifixet Blikket og holder det fast. Betragter

Stultes Side 524

Pier Giorgio Frassati

Sidste Uge nævnede jeg St. Aloysius Gonzaga, som den afdøde Pave i Lighed med Benedikt XIII og Leo XIII sagde om, at han vilde være den bedste Skytshelgen for alle unge Mænd — naar blot han blev rigtigt forstaaet. Jeg fortalte ogsaa, at alt Stoffet til Forstaaelse af ham fandtes i hans Biografier, skønt hans »Levned« naturligtvis, som alle andre Menneskers Levned, maatte betragtes paa Baggrund af hans Samtids hele sociale og aandelige, emotionelle og kunstneriske Liv. Men selv i saa Fald var det en alvorlig Udfordring til en moderne Intelligens.

Her var en ung Mand, der havde hengivet sig til de voldsomste Bodsøvelser og levet det sublimeste Bønsliv — og han førte Ægteskabsforhandlinger med en næsten brutal Mangel paa Romantik, og de eneste to Personer, der ikke blev raadspurgt, var den vordende Brud og Brudgom (hans Broder). Hvis jeg havde haft Plads, vilde jeg have fortalt om en vis Strid mellem denne Broder og Familieoverhovedet, Hertugen af Mantua. Denne Strid udviklede sig, saa den kom til at omfatte Halvdelen af Europas Hoffer og truede med at afstedkomme en hel Række morderiske Fejder eller ligefrem Krige — indtil Eleanor af Østrig pludselig kom til at tænke paa, at der var *een* ung Mand, som maaske kunde ordne hele Historien — Aloysius, der var rejst til Rom... Han blev tilkaldt; Jesuitergeneralen sagde, at han skulde rejse; han pakkede (det tog ham et Kvarter); hvor han kom hen, tordnede Kanoner; bevæbnede Mænd eskorterede ham med Fakler over Vindebroer; gyldne Karosser fulgte ham — han afslog at køre i dem; og efter nogle stormfulde Maaneder (der forekommer mig en højst pudsig Episode) lykkedes det virkelig Aloy-

sius at faa forligt Striden mellem Vincent af Mantua og Rodolfo, som kun var enige i deres Ærefrygt (eller Skræk) for Aloysius — og Kejseren kunde saa atter trække Vejret og sove roligt.

En enestaaende Berømmelse

Men nu er jeg blevet venligt anmodet om til Brug for en dansk Oversætter at udarbejde en Beretning om en anden ung Italiener, Pier Giorgio Frassati (6. April 1901—4. Juli 1925), som allerede har været omtalt her i Bladet. Jeg benytter det 11. Oplag af den italienske Samling af Minder om ham (400 Sider — disse Oplag plejer at være paa 20—30 Tusind hver) og de foreløbige Dokumenter, der er samlet i Turiner-Stiftet til Brug for hans Helgenproces, som Pius XI saa ivrigt ønskede indledet. For to Aar siden var i hvert Fald 1105 Sammenslutninger opkaldt efter ham i Italien eller de italienske Besiddelser, og andre i Argentina, Brasilien, Belgien, Frankrig (7), Indien, Malta, Polen, Slovakiet og Svejts (12). Hans Levned var blevet oversat til Polsk (to Gange), Fransk, Slovensk, Tysk (to Gange), Fransk, Engelsk, Czekisk, Slovakisk, Katalansk, Maltesisk, Spansk (Columbia og ogsaa Argentina), Hollandsk, Portugisisk, Ungarsk, Rumænsk, Litauisk, Kinesisk og Japansk. Alene dette er i højeste Grad usædvanligt. Jeg kender ikke noget moderne Sideslykke hertil, undtagen maaske den pludselige og verdensomfattende Berømmelse, som blev den unge Helgeninde fra Lisieux til Del.

Helt moderne Yngling

Men det er endnu mere usædvanligt, naar man opdager,

hvem denne unge Mand var. Han var Søn af en Journalist, som blev Senator og Ambassadør i Berlin, og selv agtede han ikke at blive Munk eller Præst, men Mineingeniør. Han klarede sine Eksaminer rigtig godt, ikke ved Hjælp af særlig Genialitet, men ved stadig Brug af en sund Gennemsnits-Forstand. Han agtede ogsaa at gifte sig og faa mange Sønner. Han bragte Afveksling ind i den almindelige Studentertilværelse ved dristige Bjergbestigninger; han var meget stærk og en dygtig Svømmer og Rytter, holdt af Fodbold, Roning og Motorløb i utrolig Fart. Jeg har ikke opdaget, at han ogsaa prøvede Aviatikken... Han saa vældig godt ud, havde et glimrende Humør og en Røst, der stod Maal med hans Kæmpeappetit — man plejede sagtmodigt at bønfalde ham: »Frassati — kunde du ikke prøve at hviske dine Brøl?«

Nu vil man indrømme mig, at vi som Regel ikke staar overfor at skulle finde Harmoni mellem alle disse Ting paa den ene Side, og paa den anden Side den »heroiske« Lydighed, Klogskab, Ydmyghed, Kyskhed, Forsagelse, Næstekærlighed o. s. v., som Beatifikationsprocessen maa spørge efter. Men *paa en eller anden Maade* maa Duften af disse Dyder have »opfyldt Huset«, ligesom Duften fra den sønderbrudte Alabasterkrukke. Hvorfor skulde ellers hans Kiste være blevet baaret paa Vennernes Skuldre gennem Rækker af Tusinder af Mennesker i Turin, mens Folk sagde til hinanden: »Jeg kendte ham!« og blinde Mænd brød gennem Rækkerne for at røre ved Kisten.

Hvori laa Heroismen?

Man skulde have troet, at i en vældig By som Turin vilde ingen andre end hans nærmeste have hørt om ham, og hverken Piemont eller dens Hovedstad lader sig let ophidse. Og dog lød hans Lov i høje Toner i selv de mest anti-klerikale Aviser, hvilket var saa meget des mere mærkeligt, som det nye Styre i Italien havde standset hans Faders Løbebane, og de politiske Idéer, han

havde haft, maatte skydes til Side. Det er rigtigt nok, at den unge Mand havde været Medlem af katolske Foreninger — men det var han jo ikke ene om. I flere Aar havde han trofast pas-set sin daglige Kommunion — men det gjorde andre ogsaa. Han havde levet kysk, men det er ikke noget, der bringer Folk i Rampelyset, og det var klart for alle, at han ikke var nogen Snærpe.

Men hvori laa da saa hans »Heroisme«, hvis vi virkelig en Dag skal se ham paa vore Altere? Det er dette, jeg maa prøve paa at faa Klarhed over, allerførst for mig selv, og det er derfor, jeg skynder mig med at bede om, at jeg ikke maa lægge uærbødig Haand paa Guds Ark.

Paa en vis Maade føler jeg, at jeg lettere kunde naa ind paa Livet (om jeg saa maa sige) af en Renaissancefyrste end af en ung italiensk Student, hvis Liv laa helt indenfor mit eget. Det første vilde jo sikkert nok udkræve en Del Læsning og derpaa een stærk Anspændelse af Indlevningsevnen. Men paa Aloysius' Tid var Folk i hvert Fald meget sikre paa sig selv, og Aloysius var ganske særligt klarhovedet angaaende sig selv og sin Verden. Frassati var det angaaende sig selv, men Gud maa vide, hvordan han vilde have tilpasset sig til det nye italienske Regime; vi skal se, at ogsaa han maatte foretage uhyre store »Abdikationer«. Han havde gaaet med faste Skridt paa sin Scene og spillet en vigtig, omend en ganske enkel Rolle; nu gyngede Grunden, Plankerne løsnede sig, Kulisserne faldt om og hans Rolle blev pludselig forandret.

Jeg traf ikke italienske Studenter paa den Tid; jeg skulde lige have været til et internationalt Pax Romana Møde i Bologna, da jeg blev syg i Budapest og maatte tage hjem, saa snart som muligt. Italienske Studenter eller andre unge Mænd paa vore internationale katolske Møder i England vilde næppe have været »repræsentative« selv i Italien og afgjort ikke i Oxford eller London. De maatte have deres

egen Himmel og Sol og aandelige Plads til at udfolde sig. Men i hvert Fald tror jeg, at jeg er trængt en lille Smule ind i Frassatis Aand, især i den sidste Tid.

En lille ydre Detalje

En lille ydre Detalje viser, hvor tilbøjelig man er til at nærme sig en hel Mentalitet uden saa meget som at ane en Del af dens Indhold. Da jeg studerede den nyere aloysiske Historie, fandt jeg en Meddelelse om, at nogle unge romerske Mænd af god Familie i 1891 var gaaet med Kollekt-Bakke i en romersk Kirke. Et førende antiklerikalt Blad fortabte sig i Beundring herover. »Et saadant Mod findes visselig ikke blandt vore egne Sønner.« Frassati gik ogsaa med Kollektbakke, naar der ikke var nogen Sakristan, og »i en helt fyldt Kirke«. »De troende blev meget opbyggede...« »Folk lykønskede ham til denne smukke Handling...« »De spurgte: Men hvad vil de sige til det hjemme hos dig?« »Moder vil synes om det, og Fader vil le.«

Nu vilde en engelsk Menighed i et tilsvarende Tilfælde blot have haft et vagt Indtryk af, at »unge Hr. X gaar med Klingpungen«, og unge Hr. X vilde alt efter sit Temperament have været glad for at kunne hjælpe eller have syntes det var inorsomt at se, hvad den eller den lagde paa Bakken og vilde maaske endogsaa have blinket gemytligt til sine Venner, eller han vilde have syntes, det var ækelt. Men Mod? Kommentarer i Pressen eller bare hjemme? »Din ædle Handling...«? I Guder, nej! — Og jeg husker en fransk Oversættelse af mine Minder om Pater Bernard Vaughan (en populær Prædikant og højst original Personlighed). Den maatte forsynes med en hel Side i Forordet til Undskyldning, fordi Læserne kunde blive foruroligede, naar de opdagede Tegn paa *Humor* i min Bog... »Det er ikke, hvad vore Læsere venter i en Levnedbeskrivelse af en from Personlighed!« Jeg burde derfor ikke have fristet fromme Læber til et eneste Smil.

Kærlighed og Ærbødighed skal der til

Men selv om det skulde lykkes mig at lære mine (stædigt engelske) Øjne at se gennem italienske Brillor og faa min (uhelbredeligt engelske) Hjerne til at tænke italienske Tanker, hvor kan jeg saa ane, om jeg fortolker alt dette rigtigt for Danskerne? Hvis en af Dem gik rundt med en Bakke i Kirken, saa vilde muligvis hele den danske Presse genlyde af Henrykkelse eller Harmen i en hel Maaned; men jeg tror det nu ikke. Og dog *maa* danske Følelser reagere paa *visse* Maader, der hverken er engelske eller italienske. Men jeg trøster mig med den Tanke, at jeg elsker Italien og ærer Frassati og er af den Mening, at man ikke kan skrive helt »u-meddelsomt« om det, der er kært eller ærværdigt for en. Og hvis Læserne har fundet sig i disse Artikler saa længe, vil de maaske tage venligt mod ogsaa en Bog — den bliver ikke saa lang.

Og alligevel kan jeg ikke andet end føle mit Ansvar. For vel tror jeg, at Gud gjorde »store Ting« i denne unge Mands Sjæl og ønsker, at Verden skal kende ham, og at Danmark derfor ogsaa skal gøre det. Men jeg tør næppe antage, at der her kan skrives mere end een Bog om ham. Hvis derfor jeg tager fejl, eller det ikke lykkes mig at blive forstaaet, saa har jeg ødelagt Chancen for andre og, hvad værre er, har gjort Frassati megen Uret.

Og dog svinger jeg atter tilbage til forhaabningsfulde Stemninger. Hvor udygtig en Forfatter end er til sin Opgave, vil det være dumt af ham, hvis han prøver paa at skrive paa anden Maade end den, der er spontan for ham, og det vil i saadanne Sager være særdeles uheldigt, hvis han blot i allerringeste Grad blev uoprigtig. Derfor kan der ikke være Tale om at holde det ene Øje fæstet paa mulige Læsere, mens man retter det andet mod Emnet. Og saa er der noget, der er endnu vigtigere: Hvis

Gud ønsker sin Ark afsløret, d.v.s. ønsker et Menneske gjort kendt, saa er han Herre over sine Redskaber og kan faa hvem som helst fra Delhi til Durban til at være sit Sendebud til Demerara eller Danmark. Ordene er kun en Kanal for *hans Aand*,

og at denne Aand maa blive skænket i Fylde, derom paakalder vi Forbøn fra Aloysius Gonzaga, paa hvem Pier Giorgio Frassati (lighedsviis eller modsætningsviis) saa ofte har faaet os til at tænke.

C. C. Martindale S. J.

JESUIT I 50 AAR

50 Aar som Ordensmand er en lang Tid — og dette Kap rundede *Pater V. Paulus S. J.*, da han d. 10. August fejrede sit gyldne Ordensjubilæum.

Pater V. Paulus S. J.

Det er en talløs Skare af Menneskeskæbner, der er gledet forbi P. Paulus siden den Dag, da han i 1895 for første Gang satte Foden paa det gamle Andreaskollegiums Grund, den Skole, som han har elsket mere end noget andet, og som han har viet sit Livs Arbejde. Mange af de Mennesker, som han har mødt paa sin lange Livsvej — 73 Aar er dog en Sum — er gledet væk, andre sidder paa betroede Poster, som de har naaet takket være deres Uddannelse, og mange er allerede borte. Og naar P. Paulus paa sin Jubilæ-

umsdag mønstrer denne Skare, saa er der vel kun en Haandfuld tilbage, men en Haandfuld, der med Taknemmelighed og Tak tænker paa deres gamle Lærer, der har ofret hele sit Liv for deres Vel og Ve. Ogsaa blandt Medbrødrene er der tyndet ud. Den forrige Verdenskrig gjorde sit Indhug og tog mange af de kære Medarbejdere bort, og Aarene, der fulgte, fjernede endnu flere. Men P. Paulus er alligevel ikke blevet ensom. De Venner, han engang har vundet, er blevet ham tro; ogsaa blandt de yngre Medbrødre har han vundet sig nye og gode Venner.

For langt de fleste staar P. Paulus som Matematikprofessoren, der trods Emnet gjorde sine Timer til Leg og sig selv afholdt, der trods den bistre Brummen først følte sig i sit egentlige Es bag Bjerge af (rædselsfulde) Opgavehøjer — og som Manden, for hvem »alle de, der ikke kan Matematik, aldrig bliver til noget i Livet!« Fra 1895—99 og 1904—20 var P. Paulus knyttet til Kollegiet, fra 1904 endog som dets Inspektør, og fra 1920 og indtil for nylig til Skolen i Stenosgade.

Men ser vi bort fra Professorens, saa bliver der tilbage: et ædelt Menneske med et stort Hjerte, en trofast Ven og en stor Børneven. Mennesket Paulus er en Hædersmand helt igennem, og utallige er de Ting eller Episoder, der vilde kunne hentes frem som Bevis paa dette Udsagn. Den, der en Gang har vundet P. Paulus' Venskab, har faaet en Ven for Livet. En Korrespondance, der en Gang er

paabegyndt, bliver vedligeholdt, og det er hverken korte eller kedelige Breve, der kommer fra den Kant; Papiret bliver udnyttet, ikke til tomme Fraser, men til indholdsrige Ting, der er egnet til at knytte Baandene fastere. Et Brev fra P. Paulus er en Oplevelse, ligesom hans smaa Prædikener; han ejer ikke den Gave at kunne glimre ved sit Foredrag — det ved han selv — men de har Indhold, der staar til rent ug, og som bærer Præg af en samvittighedsfuld Forberedelse og røber et enestaaende Kendskab til det danske Sprog.

P. Paulus er født i Luxembourg og trods det, at Danmark er blevet hans andet Fædreland, er han stedse forblevet sit Føde-land — »Verdens Perle« — tro. Men det er Danmarks Børn, der paa hans Jubilæumsdag ønsker ham til Lykke og samtidig siger ham Tak for nogle og fyrretyve Aars Slid og Slæb iblandt os — den gamle Kæmpe.

Observer.

Der er flere Maader at gøre det paa!

Et Brevkort eller en Telefonopringning til Ekspeditionen — eller man bestiller Bladet gennem Postvæsenet

Saa let gaar det
at tegne Abonnement paa

Katolsk Ugeblad
Danske Katolikkers Blad

Det katolske Hjem

Messen forklaret for Børn af Maria Montessori

III. KAPITEL

Forberedelsen til Messen

Den hellige Messe er et Mysterium, og det er os ikke muligt at forstaa den store Godhed, Gud viser os i den.

Men der er ikke noget hemmelighedsfuldt ved den. Hvert eneste Menneske, ogsaa smaa Børn, kan høre eller læse hvert Ord, der siges i Messen, og hver Handling, der foretages.

Da de første Kristne skulde mindes Frelserens Liv, kom de sammen for at bede, synges og tilbede. De samlede de smukkeste Ord og Bevægelser, som sand Fromhed kunde faa dem til at bruge. Derfor blev Messen saa højtidelig og indeldt i forskellige Afdelinger, der tilsammen udgør en Helhed — en Skildring af Menneskehedens Frelse.

Præsten fejrer Messen; men han er ikke alene om det; Messen er alle Kristnes vigtigste Handling, hele Kirkens Handling; og Kirken bestaar jo ikke kun af Præsterne, men af alle Katoliker; derfor har alle Mennesker Del i Messen.

Menigheden, som er til Stede ved Messen, nøjes ikke med at se til. Nej, naar Præsten taler, svarer Menigheden; naar han beder, forener Menigheden sig med ham i Bønnen. De Følelser af Kærlighed, Forventning og Taknemmelighed, som Præsten giver Udtryk for, naar han staar for Alteret, giver Genlyd i alle de tilstedeværendes Hjerter. De er alle sammen eet, og deres Stemmer er som een Stemme, der hæver sig mod Himlen.

Messens Dele

Messen beslaar af to Hoveddele. Den første naar sit Højdepunkt i *Læsningen af Evangeliet*, d. v. s. Guds Ord. Om Søndagen følger Præsten saa hertil en Prædiken, hvori han forklarer Evangeliet og paa den Maade underviser Menigheden. Denne første Del af Messen skal minde os om Jesu Liv fra hans

Fødsel, og indtil han prædikede for Folkemasserne i det hellige Land.

Den anden Del naar sit Højdepunkt i *Forvandlingen* af Brød og Vin til Jesu Legeme og Blod. Den minder os om Jesu Lidelse, og i den bliver Guds store Offer for Menneskenes Frelse gentaget. Paa den Maade viser Messen os hele Kristi Liv.

Den anden og vigtigste Del af Messen er igen delt i tre. Den første er Ofringen af Brødet og Vinen, som skal forvandles, og desuden Ofringen af alle Menneskehjerter til Gud. Den anden er selve Forvandlingen, hvorved Gud, som blev Menneske, virkelig kommer ned paa Alteret og bliver ofret. Og den tredie Del er den, hvori Mennesker i den hellige Kommunion bliver forenet med Gud.

De vigtigste Ting, som bruges i Messen

Den vigtigste Ting i den første Del af Messen er Bogen; i den anden Del er Hostien og Kalken de vigtigste Ting. Vi kan ogsaa kalde Prædikestolen for en meget vigtig Ting i den første Del; og som noget overordentlig vigtigt for den anden Del har vi de smaa Hostier, der bliver indviet sammen med den store, som Præsten bruger, og gemmes i *Ciboriet*, et Slags Bæger med et Laag, der igen dækkes af et fint Stykke Tøj. Ordet Ciborium betyder egentlig et Kar, hvori der gemmes Føde. Ciboriet gemmes i Tabernaklet, et Rum i Alteret, med en Dør, som holdes lukket og laaset. Tabernaklet er altsaa Alterhuset, hvor det Allerhelligste bor — Kristus selv.

Messens første Del

Naar Præsten begynder at fejre Messen, staar han ved Foden af de tre Trin, som fører op til Alteret, og den Mand eller Dreng, som skal tjene ved Messen, knæler til venstre for ham.

Begge, og alle, som er til Stede i Kirken for at tage Del i Messen, gør først Korstegnet.

Korstegnet

Lad os huske paa, hvad det hellige Korstegn betød i Kristendommens første Tid. Det var den Bevægelse, hvorpaa de Kristne kendte hinanden; det var det Tegn, som Medlemmerne af et forfulgt Samfund brugte, dengang man kunde blive straffet med Døden blot for at tilhøre dette Samfund.

Løsnet, det Ord, man kendte hinanden paa, blev hvisket og betød en Trosbekendelse: »I Faderens og Sønnens og Helligaandens Navn«, mens højre Haand tegnede et Kors, som betød Kristi Offerdød.

I snart to Tusind Aar har de Kristne brugt dette Korstegn, Tegnet paa Jesu Sejr over Synden og Døden; derfor gør vi det ærbødigt og med Ærefrygt.

Messen begynder altsaa med Korstegnet, som alle i Kirken forenes i; og saa taler Præsten, og Ministranten svarer. I kan høre deres Stemmer skiftevis i et Par Minutter.

»Introibo ad altare Dei,« siger Præsten, — »Jeg vil træde frem for Guds Alter.«

Men det er ikke til nogen Nytte at gaa op til Alteret med en Offergave, hvis Hjertet ikke er forberedt ved et indre Offer. Det faar vi noget at vide om i den Salme, en af Davids Salmer, som Præsten og Ministranten, der svarer for hele Menigheden, siger sammen ved Altertrinenes Fod.

Den, som har digtet Salmen, siger heri, at han vil nærme sig Guds Alter. Han er bedrøvet, men han ved, at al Glæde kommer fra Gud; han føler, at han bliver forfulgt, og han beder Gud om Retfærdighed.

»Før min Sag imod det vanhelige Folk; frels mig fra det uretfærdige og svigefulde Menneske. Udsend dit Lys og din Sandhed, de har ført og ledet mig til dig. Jeg vil bestandig synges din Pris.«

Men han er stadig bedrøvet og siger derfor: »Hvorfor er du sorgfuld, min Sjæl, og hvorfor volder du mig Uro?«

Saa kommer Angeren. Ingen ind-

bildsk Person, som mener, at han er bedre end andre, kan gaa op ad Alterets Trin. Kun den ydmyge og angerfulde kan nærme sig Gud, — den, som bøjer sit Hoved og siger: »Jeg bekender, at jeg er en Synder; forbarm dig over mig!«

Derfor bøjer Præsten sig dybt, slaar sig for Brystet med sin højre Haand og siger omtrent saadan:

»Jeg bekender højt for alle, at jeg er en Synder — ved min Skyld, min meget store Skyld; og jeg beder alle hjælpe mig med at paa-kalde den Højestes Barmhertighed. Jeg bekender min Synd for den almægtige Gud, for den hellige Jomfru Maria, for Englene, for Helgenerne og for alle Mennesker.«

Derpaa bøjer Ministranten og hele Menigheden Hovedet og bekender højt deres Synd paa samme Maade. Præsten taler til Menigheden som til sine Brødre, og Menigheden taler til Præsten som til sin Fader.

Endelig gaar Præsten op til Alteret ad de tre Trin, som betyder Tro og Haab og Kærlighed. Han bøjer sig og kysser Alteret, idet han siger: »Ved dine Helliges Fortjenester, hvis Relikvier gemmes her, beder jeg dig, Herre, forlade mig mine Synder.«

Nu har han naaet Alteret; han har bekendt og angret sin Synd og faar sit Ønske opfyldt: »Jeg vil træde frem for Guds Alter, for Gud, min Ungdoms Glæde.« Han vender sig til højre og læser i den store Messebog Indgangsbonnen, nogle Linier af en af Davids Salmer; den er forskellig for hver Dag. Men den næste Bøn, Bønnen til den treenige Gud om Barmhertighed, gentages i alle Messer: »Kyrie eleison! Christe eleison! Kyrie eleison!« — Herre, forbarm dig over os! Kristus, forbarm dig over os!»

Efter den Bøn kommer en, som udtrykker Glæde og Jubel, men ikke bedes i alle Messer, f. Eks. ikke i Messer for de afdødes Sjæle.

Præsten udtrykker i den sin Lykke, en Lykke som den, Hyrderne følte Julenat, da Englene forkyndte dem Frelserens Fødsel; og den begynder ogsaa med Englesangens Ord: »Ære være Gud i det høje, og Fred paa Jorden for Mennesker med god Vilje.«

Efter denne Bøn, som er lang, vender Præsten sig mod Menigheden og siger: »Herren være med eder«, og Menigheden — eller maa-ske kun Ministranten — svarer: »Og med din Aand.«

Saa blader Præsten i den store Messebog for at slaa op paa Bønnerne for den Dag. Man kan læse den i sin Messebog, og de er meget smukke, men ikke altid lette at forstaa for Børn. Alligevel skal vi lytte opmærksomt til dem, mens Præsten ofrer dem til Gud, for det er ogsaa vore Bønner.

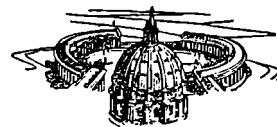
Det næste, Præsten læser, er Epistlen. Det Ord betyder »Brev«, fordi det, der blev læst i gamle Dage, næsten altid var noget af et Brev, som var skrevet af en af Kristi første Apostle, navnlig St. Paulus og St. Peter. Apostlene skrev jo Breve med Raad og Undervisning til de Kristne, som boede langt borte og trængte til Vejledning i deres Tro, Undervisning i de kristne Dyder og Opmuntring til at gøre gode Gerninger. Men nu kan »Epistlen« ogsaa godt være noget af »Apostlenes Gerninger«, den Bog i Bibelen, som fortæller os om de første Kristnes tapre og vidunderlige Gerninger efter Jesu Død; og endelig kan den være et Stykke af det gamle Testamente, hvor der tales om den længe ventede Messias, som Profeterne havde fortalt om mange Hundrede Aar før Jesu Fødsel.

Saaledes bliver der hver Dag Aaret igennem læst et lille Stykke af den hellige Skrift for os. Kirken er paa en Gang vor elskede Moder og vor kloge Lærer, som giver os korte, interessante smaa Stykker at lære for at hjælpe os til bedre og bedre at forstaa det hellige.

Efter Epistlen læser Præsten det, som hedder Gradualet. I gamle Dage var Gradualet en af Davids Lovprisningssalmer, og Menigheden svarede paa den med Jubelraab »Alleluja«, som betyder: Lovet være Gud. De troende plejede at komme helt op til Altertrinene for at synge Alleluja; derfor fik den Bøn Navnet Graduale, af det latinske Ord gradus, som betyder Trin.

Og nu er vi kommet til et meget højtideligt Øjeblik: vi skal lige straks høre Jesu egne Ord eller noget om Jesus selv.

»Messens første Del« afstuttes næste Uge.

URBI ET ORBI

Den hellige Fader har overfor den italienske Statschef B. Mussolini givet Udtryk for sin Deltagelse i Anledning af Sønnen, Bruno Mussolinis tragiske Død som Følge af en Flyveulykke. — I Anledning af 700 Aaret for Stiftelsen af den schweiziske Forbundsstat har der fundet en Udveksling af Telegrammer Sted mellem Hs. Hellighed og den schweiziske Forbundskansler.

I Belgien gør Kirken overalt store Fremskridt, der sikkert maa tages som Tegn paa, at Landet vil gaa styrket frem af den Prøvelsens Tid, det nu befinder sig i. Talrige Smaaskrifter (paa 12 Sider), hvori Kristi Lære tolkes for Menigmand, har i den senere Tid set Dagens Lys og er blevet revet bort. Ærkebiskoppen af Utrecht er af det tyske Politi blevet idømt en Bøde paa 500 Gylden for at have nægtet i sit Hyrdebrev at betegne Tysklands Krig mod Rusland som et antibolschevickisk Korstog.

Den katolske Aktion i Chile har iværksat en landsomfattende Propaganda med det Formaal at virke for flere Præstekald.

I Milwaukee (U. S. A.) afholdes der i Begyndelsen af Oktober en liturgisk Uge under Mottoet: »Kunsten i Religionens Tjeneste«.

Jeg kender en nem Maade
at reformere Verden paa:

Enhver begynder med

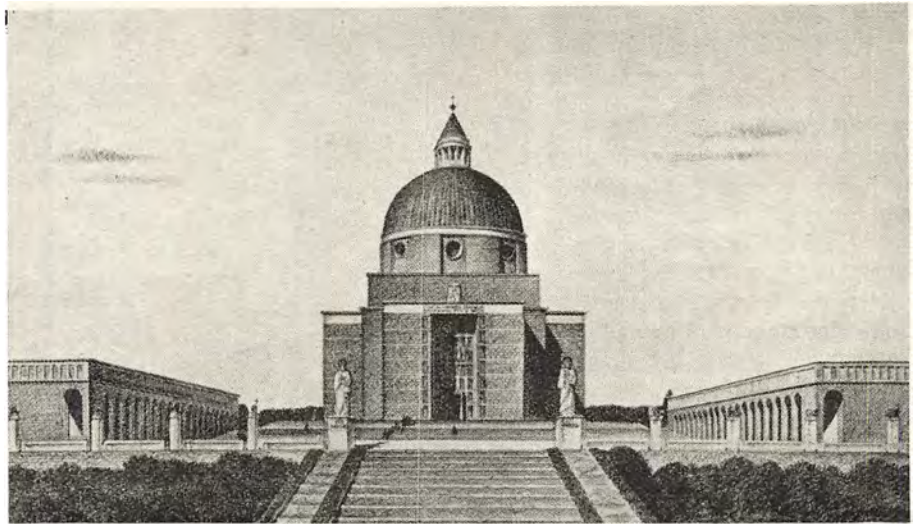
sig selv!

Pius XI

PETER OG PAULSKIRKEN

paa den kommende Verdensudstilling i den evige Stad

Fotos: Enit

➤ Udkast til Peter og Paulskirken

▲ Der arbejdes paa Kuppelbygningen
➤ Lidt efter lidt tager Bygningen Form

Trods Krigen fortsætter Rom med Forarbejderne til den kommende *Verdensudstilling*, der først var berammet til 1942, men nu er udsat til efter Krigens Afslut-

ning. Kirken deltager ogsaa i Udstillingen, og har her løst to Opgaver paa een Gang.

Mangelen paa Kirker i Roms Periferi har længe været følelig, og man rejser nu en Kirke til Udstillingen, som bagefter vil kunne tjene til Sognekirke.

Arkitekten, der har faaet Opgaven overdraget, har virkelig løst den smukt. Kirkens Grundrids er et græsk Kors og dens Ydre formes i Travertin. Facadens rolige og imponerende Skønhed kommer helt og holdent til at svare til det Indtryk, som man faar af det Indre, der beherskes af den majestætiske Kuppel — Roms mægtigste næst efter St. Peters. Interiørets Enkeltheder holdes i varme og lyse Farver og føjer sig harmonisk sammen til et rigt og prægtigt Billede, der i sig forener en høj kunstnerisk Form og samtidig opfylder samtlige kirkelig-liturgiske Krav.

Jesus

talte i deres

Synagoger

I denne og følgende to Artikler redegør vor Medarbejder P. Steph. Wevers S. S. M. for Kristi Virksomhed i Synagogerne samt giver et Indblik i den jødiske Synagoges Væsen og Institution ...

Samtlige fire Evangelister som Vidner

Den Kendsgerning, at Jesus jævnlig førte Ordet i Galilæas Synagoger, plejer de fleste Kristne ikke at standse ved. Det gør ikke synderligt Indtryk paa os, ej heller har vi nogen Sinde prøvet at danne os en konkret Forestilling om det. Naar vi tænker paa Jesus som Forkynder, da er det mest ude i det frie, at vi forestiller os Mesteren: enten paa et Bjerg eller ved Bredden af Søen Genesareth. Det skyldes vistnok for en stor Del, at det er de sidste Malerne, der mest har fristet Malerne. Og det er da ogsaa ganske naturligt. Bjerge, Græs og Blomster eller en Søbred med smaa Baade paa det blaa Vandspejl er unægtelig mere maleriske end Interiøret af en Synagoge. Dog har denne indendørs Virksomhed været et betydeligt Led i Jesu offentlige Liv, og som saadan har det Krav paa vor Interesse.

Slaar vi op i Evangeliet og leder efter de Steder, hvor Jesu Forkyndelse i Synagogerne bliver omtalt, da viser det sig, at enhver af de fire Evangelister har Beretninger herom. Matthæus nævner to Gange Jesu Optræden i Galilæas samtlige Synagoger. Første Gang er det lige efter, at de galilæiske Fiskere har forladt deres Garn for at slutte sig til Jesus, at det bliver sagt: »Jesus gennemvandrede

nu hele Galilæa og underviste i deres Synagoger...« (4, 23). Senere, lige inden Jesus udsender de tolv Apostle, hedder det atter: »Jesus drog omkring i alle Byer og Landsbyer, og underviste i deres Synagoger...« (9, 35). Det undrer os ikke hos Matthæus, da vi ved, at denne Evangelist skrev sin Beretning særlig med Henblik paa jødiske Læsere og derfor var mest ivrig efter at fremhæve Jesu Kontakt med det jødiske Folk. Men ogsaa Markus, hvor kortfattet han ellers maa være, har ikke villet undvære det Træk i sin Fremstilling af Jesu Virksomhed. Ogsaa han skriver: »Saa gennemvandrede han hele Galilæa, prædikede i deres Synagoger og uddrev Djævle« (1, 39). Lukas er Hellenisten, der skrev for Hellenister, altsaa Ikke-Jøder. For ham er det magtpaaliggende at fremhæve Frelsens Universalitet. Naar han alligevel skildrer os Jesus i en Synagoge, og endda gør det saa udførligt, da er det baade, fordi Synagogen nu engang har spillet saa stor en Rolle i Jesu offentlige Liv, men samtidig ogsaa og maaske mest, fordi det i Synagogen (i Nazareth) kom til et Brud mellem Jesus og hans Bysbørn. Anledningen til Nazarethfolkenes Vrede, der endte med, at de slæbte Jesus ud af Synagogen, var, at Jesus ved Eksempler fra Elias' og Elisa's Dage godtgjorde, at Gud vilde skænke sine Naadega-

ver til Hedningerne frem for til Jøderne, dersom de første var villige og de sidste uvillige (Luk. 4, 16—22). Endelig er der Evangelisten Johannes.

Johannes har som bekendt ikke saa meget skildret Jesu Liv i Galilæa, men i Modsætning til de øvrige Evangelister mest lagt Vægt paa Jesu Virksomhed i Hovedstaden Jerusalem. Han har ogsaa den mest udførlige Beretning om Jesu Lidelse.

Hos Johannes læser vi dog (18, 19), at Ypperstepræsten under Forhøret udspørger Jesus om hans Disciple og Lære, hvorpaa Jesus svarer: »Jeg har talt offentligt til Folket; jeg har til Stadighed undervist i Synagogerne og Templet, hvor alle Jøder kommer sammen« (18, 20). Heraf fremgaar, at Jesus, naar han ikke befandt sig i Jerusalem, hvor Templet med dets Forgaarder mest egnede sig til at faa Folk i Tale, som Regel henlagde sin Forkyndelse til de officielle Forsamlingslokaler: Synagogerne.

Synagogens Væsen

Det vilde maaske være naturligt for os, at tænke os Templet i Jerusalem som Jødelandets Domkirke og Synagogerne som mindre Landsbykirker. Det vilde dog være en Misforstaaelse. For Israel var den egentlige og officielle Gudstjeneste uadskillelig fra Ofre, og Ofre maatte kun frembæres i Templet i Jerusalem. Det var da ogsaa hver Israels Pligt at valfarte til Hovedstaden i det mindste til Aarets tre store Højtider: Paaske, Pinse og Løvsalsfesten. Gudstjenesten var saaledes, navnlig fra Kong Salomons Dage, fuldstændigt centraliseret i Jerusalem: uden for denne By fandtes der ingen Præster. Det var ikke Meningen, at Synagogen skulde erstatte Templet for Folk i Provinserne. Synagogen havde slet ingen Plads i den oprindelige af Moses grundlagte religiøse Ordning. Den er opstaaet under Omstændighedens Trang og er endog af betydelig yngre Dato end Templet. Vi ved ikke nøjagtigt, hvor og hvornaar Israels Folk har begyndt at bygge Synagoger. Sand-

synligvis daterer Synagogen sig fra Trængselstiden efter Aaret 587: det skæbnsvangre Aar, da Jerusalem blev erobret af Babylonerne, Templet ødelagt og Befolkningen deporteret. Fra nu af var det umuligt at frembære Ofre til Jahwe. Naar Fangerne i Babylon kom sammen med Profeten Ezekiel, da kunde de ikke gøre andet end at høre til hans opmuntrende Tale, synge nogle af deres Salmer og bede sammen. Her blev den nationale Samling af religiøse Sange da ogsaa beriget med nye tidsprægede Kompositioner som Salmen 136 (137), der begynder saa melankolsk:

Ved Babylons Flod, der sad vi
og gråd,

Naar vi kom Sion i Hu:

Paa Vidjerne i Landet havde vi
hængt vore Harper...

og ender i den bitreste Gengældelsesstemning:

Babels Datter, til Ødelæggelsen
bestemt,

Salig den, der betaler dig din
Løn for, hvad du lønnede os
med.

Salig den, der griber og knuser
dine Spædbørn mod Klippen.

Det er i samme eksilske og eftereksilske Periode, at man har begyndt at granske Skriften, særlig Loven. De Skriftkloge, som man før aldrig har hørt Tale om, bliver efterhaanden en vigtig Faktor indenfor det jødiske Samfund. Naar de skulde meddele Folk Frugten

af deres Studium, da maatte det være paa Sabbatsdagen, som jo lige fra Moses' Tid havde været paabudt Hviledag. Denne Sammenkomst kaldtes *k e n e s e t*, og naar der blev bygget et Lokale til Afholdelse af den Slags Forsamlinger, kaldtes det *b e t h k e n e s e t*, hvad der senere blev gengivet med det tilsvarende græske Ord Synagoge. Synagogen var altsaa hverken et lille Tempel eller et Bedehus, det var slet og ret et Forsamlingslokale til Undervisningen i Mose Lov. Denne Synagoge har fra Begyndelsen været en Central for Israels religiøse og nationale Samling, og det er den den Dag idag.

Synagogens Udbredelse

Synagogen, hvis Oprindelse er saa skjult, at vi kun kan gætte os til den, har efterhaanden faaet et mægtigt Opsving. Selvom Jøderne efter deres Hjemkomst fra Babylon straks gik i Lag med at genopbygge Templet, blev Synagogen ikke derfor betragtet som noget overflødigt. Den fik sin Plads ved Siden af Templet. Paa Jesu Tid findes der Synagoger ikke blot i Provinsen, saasom i Kapharnaum, Nazareth og Korozdin, men ogsaa i selve Hovedstaden. Her har man endda ikke nøjedes med een Synagoge, men der skal have været i Hundredevis af dem. Jøder, der havde været i Udlandet, i Rom, Alexandria eller i Lilleasien, og dér havde vænnet sig til at tale Græsk og i det hele taget havde tillagt sig et eget Snit, dannede i Jerusalem en egen Gruppe og fandt sammen i deres egen Synagoge, som det fremgaar af Apostlenes Gerninger 6, 9. En, der vilde have Folk i Tale i Provinsen, kunde ikke ønske sig en bedre Lejlighed end Synagogen. Der fandtes iøvrigt ingen anden Sal, som man kunde leje, og der var ikke et andet Sted, hvor Folk af alle Samfundsklasser kom sammen. Dertil kom, at enhver, ogsaa en udenbys Jøde, til alle Tider var velkommen i Synagogen, og da der hverken fandtes Præst eller officielt ansat Ordfører, kunde enhver faa Lov til at tale til Forsamlingen.

Fortsættes

Synagoge i Jerusalem i vore Dage. Paa Trods af Petroleumslamperne maa denne Synagoge betegnes som moderne i Sammenligning med Synagogerne i Provinsen i Jesu Tid.

Guds Herlighedsrige

Som »Naadens Rige« er Guds Rige allerede kommet til os. I denne Form er det en Gave fra Himlen, der tilbydes alle og enhver. Men langt fra alle tager mod Tilbudet, fordi de ikke ønsker at opfylde Adgangsbetingelserne og de Pligter, som Borgerne i det foreløbigt har. Riget befinder sig nemlig i Krigstilstand og er behæftet med alle de dertil hørende Besværligheder. Ydre Glans og Herlighed mangler i »Naadens Rige«, og verdslige Glæder for Menneskenes Sanser er der ikke Tale om. Hovedformaalet er nu den enkeltes og hele Samfundets Omdannelse og Omskabelse, Fornyelse og Opførelse. Faar »Naadens Rige« Lov til at virke efter Hensigten, indtræder hos den gode Borger det samme, som Apostlen Paulus oplevede i sit eget Indre: »Jeg lever,« siger han (i Gal. 2, 20) »dog ikke jeg, men Kristus lever i mig«; d. v. s. ved Troens, Haabets og Kærlighedens Dyd behersker Kristus alle hans indre Kræfter. Naar den samme Apostel andre Steder taler om en »Hersken med Kristus«, tænker han vistnok paa Guds Børns Frihed, der bestaar i, at de i Kristus og ved ham triumferer over Frelsens Fjender, Synden og det onde Begær i os.

Dog er »Naadens Rige« kun en midlertidig Tilstand, som ligner et Frøkorn, der i Kraft af sine egne Anlæg og Love skal udvikle sig til en Plante med Blomster og Frugt. Med stor Hast gaar nemlig Verden den Dag imøde, da Kristus kommer til os for anden Gang under Udfoldelse af stor Magt og Herlighed, og da alle de døde rejser sig igen til nyt og evigt Liv. Saa indtræder Guds Rige i sin endelige Tilstand, der i al Evighed ikke skal undergaa nogen Forandring mere.

Om dette »Herlighedsrige« udtaler vor Herre sig hos Matthæus saaledes: »Kom hid, I

min Faders velsignede! Tag det Rige i Besiddelse, som er beredt for jer fra Verdens Grundlæggelse af« (25, 34). Da den gode Røver paa Korset bad den lidende Frelser: »Herre, tænk paa mig, naar du kommer i dit Rige« (Luk. 23, 42), havde han ogsaa »Herlighedsriget« i sine Tanker. Til det samme hentyder ogsaa den Bemærkning hos Johannes, at hvem der ikke er genfødt af Vand og den Helligaand, ikke kan komme ind i Guds Rige (Jo. 3, 5). Daaben er altsaa en Adgangsbetingelse. Men foruden denne nævner den hellige Paulus endnu flere andre: »Det kan I være forvissede om, at ingen utugtig, uren eller gerrig Person, som jo er Afgudsdyrker, faar Arvelod i Kristi og Guds Rige« (Ef. 5, 5). Dette svarer ganske til, hvad Herren selv havde sagt: »Naar Høstens Tid er inde, vil jeg sige til Høstfolkene: Saml først Klinten og bind den i Knipper til at brændes, men bring Hveden ind i min Lade« (Mt. 13, 30). »De retfærdige vil komme til at straalet som Solen i min Faders Rige« (Mt. 13, 43).

Det er af den største Betydning for os at kende *Sammenhængen mellem »Naadens Rige« paa Jorden og »Herlighedsriget« i Himlen*. Først bør »Naadens Rige« grundlægges i os, ellers er det umuligt, at »Herlighedsriget« kan udvikle sig deraf. Naaden er jo ifølge Herrens egne Ord »det Kildespring, der stiger op til det evige Liv« (Jo. 4, 14). Det kan heller ikke være anderledes. Herligheden er ikke andet end den fuldkomne og fuldendte Naade. Der er kun den Forskel: saa længe vi bor i vort skrøbelige og dødelige Legeme, saa længe vi hjælpeløst og langt borte fra Herren flakker om paa vor usikre Pilgrimsfærd i Landflygtigheden, snubler vi og falder vi tit. Grunden er, at vi ringeagter den Støtte og Hjælp,

som Naadens Rige yder. Men saa snart Herlighedens Lys omstråler os i Guds evige Rige, slaar vi fast og urokket i al Evighed. Hver Fjende og hver Hindring er bortryddet. Svaghed er erstattet ved Kraft, og Gud selv hersker baade i vort Legeme og i vor Sjæl.

Naar vi nu saaledes har kunnet konstatere, hvor indholdsrigt Begrebet »Himmerige« er, forstaar vi ogsaa bedre, hvorfor man haade hos Kirkefædrene og de senere Skriftfortolkere kan finde saa forskellige Forklaringer af dette Ord og dermed af den anden Bøn i Fadervor. Den ene mener nemlig, at Guds Rige betyder Guds Herredømme i vore Sjæle gennem Dyderne. En anden derimod hævder: Guds eller Kristi Rige er det samme som den ene hellige Kirke paa Jorden. Igen andre siger: Vi beder om, at Verdens Ende maa komme og med den Kristus i sin Herlighed, for at Guds Rige kan faa sin endelige Form og Skikkelse. Desuden er der mange, der erklærer: Guds Rige, det er Kirken *omkring os*, Naaden og Dyderne *i os*, og Herlighedsriget *over os*. — De har alle Ret, fordi de alle berører en eller anden eller alle Sider af det vidunderlige Rige, Gud i sin Magt og Godhed har besluttet at oprette.

F. K.

Ungdomstævnet

paa Rygaard

Søndag d. 24. August

Festtegnet, der koster 50 Øre, — incl. Programmet — er nu kommet i Handelen og faas i Sct. Ansgars Forlag, Bredgade 67, K., og i Katolsk Boghandel, Stenosgade 3, V., samt ved Indgangen.

En praktisk Oplysning: Husk til Stævnet at medbringe Sangbog for danske Katoliker eller Kongesangbogen.

Liturgisk Kalender

August

16. L. *) St. Joachim (1047); (hvid) Gudsmoders Præfation (522) indtil Fredag incl.
17. S. **) Marias Optagelse i Himlen (1044); 2. Sæt Bønner: 3. (kun i st. Messer): St. Hyacinthus ([47]); sidste Evang.: Søndagens (693).
18. M. † 4. Dag i Oktaven (1044); (hvid) 2. St. Agapitus (1050); 3. Den Helligaand ([120]), 4. Om Fred.
19. Ti. St. Johannes Eudes***); (hvid) 2. Oktaven (1044), 3. Om Fred.
20. O. St. Bernhard (1050); 2. (hvid) Oktaven (1044), 3. Om Fred.
21. T. St. Johanne Francisca Fremiot af Chantal (1051); 2. Oktaven (1044), 3. Om Fred.
22. F. Oktav af Marias Oplagelse (1044); 2. St. Timotheus, St. Hippolyt og St. Symphorian (1052), 3. (hvid) Om Fred.
23. L. Vigilie til St. Bartholomæus's Fest ([1]); 2. St. (violet) Filip Benitius (1053), 3. (hvid) Om Fred. - Eller: St. Filip Benitius (1053); 2. Vigilien ([2]), 3. Om Fred; sidste Evangelium: Vigiliens ([3]).
24. S. St. Bartholomæus, Apo- (rød) stel (1053).

*) Vigilie-, Faste- og Abstinensdag.

**) Søndag d. 17. Aug. afholdes i alle Kirker og Kapeller Kollekt for Ansgarius-Bonifacius-Foreningen (den danske katolske Kirkesag).

Sluttes nederst næste Spalte

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Dannevirkegade 19, København V, Telefon Eva 2512 (træffes i Almindelighed bedst Kl. 14-15 og 18-19)

Ekspedition: Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K, Tlf. Palæ 4777, Kl. 9-18.
Kassererkontor: St. Annæ Plads 28, Postgiro 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementssprits 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Breve fra Læserne

Middelalderlig Medicin og Dr. Niels Finsen

Hr. Redaktør! Jeg haaber ikke disse Linier vil være ganske uden Interesse. I en Højskole-Forelæsning om middelalderlig Medicin og Kirurgi maatte jeg næsten hæftigt slaa ned paa Renaissancens snobbede Forfængelighed, der paastod, at alt, hvad der laa mellem den og de gamle Grækere var Barbari. (»Gotisk« Arkitektur, der ikke havde det fjerneste at gøre med Goterne, fik dette Navn af Italienerne for hvem »gotisk« og »barbarisk« var Synonymer).

Jeg fremhævede, at det 13. Aarh. -- gennem lagttagelse og Eksperimenter -- kendte en Mængde værdifulde Fakta, der senere blev glemt eller ligefrem naaet med Foragt. En Illustration hertil har vi i Englænderen Gilbert af Montpelier, som paastod, at Værelser med Patienter, der havde Børnekopper, maatte være helt beklædt med Rødt, og at Døre og Vinduer maatte afskærmes med Rødt. Dette mindskede Dødeligheden i uhyre Grad, formindskede Feberens væsentligt og udryddede næsten helt Vansiringen.

Seks Aarhundreder senere gjorde Dr. Finsen nøjagtig den samme lagttagelse og noterede nøjagtigt de samme Følger af Brugen af rødt Lys overfor Tilfælde af Børnekopper. Det være langt fra mig at mindske hans Ry, fordi han ikke var den »første«. Tværtimod var Dr. Finsen som alle sande Videnskabsmænd ærlig og beskeden. Jeg hører nu, at han aabenlyst erklærede, at han var blevet bragt paa Sporet af sin Opdagelse af danske Bønder, som i deres sejle landlege Erindring havde bevaret den gam-

***) St. Johannes Eudes har Messen Os justi ([46]) undtagen:

Kirkebøn: Gud, du som paa underfuld Vis har opflammet din salige Bekender Johannes til at fremme den rette Dyrkelse af Jesu og Mariæ helligste Hjerter og ved ham har villet samle nye Samfund i din Kirke, forund os, beder vi dig, at vi, som ærer hans fromme Fortjenester, ogsaa maa belæres ved hans Dyders Eksempel. Ved samme vor Herre.

le Tradition. Min Ophavsmand fortalte mig ogsaa, at hans Bedstemoder havde lært andre saadanne Kendsgerninger af franske Bønder, f. Eks. at Sneglesuppe var af høj helbredende Værdi i Tuberkulose-Tilfælde. Hun brugte denne Behandling med stort Held paa sit Gods, men Samtidens Læger nægtede at undersøge Tilfældene.

Er vi meget mere aabne af Sind i vore Dage? I Sydafrika var det umuligt for mig at finde blot een Læge, der alvorligt studerede (end-sige specialiserede sig i) de umaadelig omfattende Vidnesbyrd, der stadig er tilgængelige angaaende individuel og Masse-Suggestion, deres psykopatiske Betingelser eller deres Virkning paa de nedarvede Overbevisninger. Hvad den ældgamle Urte-Medicin angaar blev den med Vilje ødelagt. Dog havde selv jeg direkte Bevis for dens forbavsende Muligheder, f. Eks. naar en indfødt »Doktor« gned, jeg ved ikke hvilke, Urter ind i nogle Indsnit, foretagel (jeg maa tilstaa med en rusten Pennekniv!) langs Ischiasnerven paa en hvid Mand, der led frygtelige Kvaler og var forkrøbet af en Ischias, som tre hvide Specialister havde opgivet blot at lindre. Den indfødte helbredte ham fuldstændigt.

Disse Linier er i Virkeligheden til Ære for Finsens moralske Adel. Jeg hører, at hans officielle Biografier udelader alle Hentydninger til, hvad der ledte ham til hans Opdagelse. Naturligvis kan jeg ikke kontrollere dette.

Deres hengivne

C. C. Martindale S. J.

Theilmann-Krucifiks

fortsat fra Side 514

man det først paa Afstand og saa paa nært Hold, faar man et meget stærkt Indtryk af, at det er lykkedes Aksel Theilmann at skabe et Krucifix af ualmindelig Kraft og Højhed. Maleren Louis Jensen har med stor teknisk Dygtighed og fin Forstaaelse for Opgaven malet Figuren og forgyldt Korset. Begge kan vist regne med, at baade Giveren og Menigheden, der har faaet dette Kunstværk foræret, vil øse Styrke og Trøst, saa tit de »ser op og opløfter deres Hoveder«.

H. M.

Vovemod og Martyrblod

Pater Chastan blev i Seoul, og en Lægkateket lærte ham Begyndelsesgrundene i det koreanske Sprog. Pater Maubant derimod trak sig tilbage til Landsbyen Jang-keun, som laa en fire Timers Vej fra Seoul. Han boede i en Kristens Hytte, og her i denne Hytte, hvor der kun var 1,20 Meter til Loftet, var Paterens »Universitet«, her tilbragte han en Maaned med at studere Koreansk.

Derefter begyndte Missionsrejserne. Hver Nat tilbragte Præsten med at høre Skrifte, frembære det hellige Messeoffer og med Undervisning af Nydøbte og Samtaler med Lægkateketerne, og altid med Faren for Opdagelse hængende over Hovedet. Midt paa Dagen fik han sig et Par Timers Hvil paa Lergulvet eller paa en Straamaatte i en eller anden Hytte. Allerede den næste Dag eller senest den tredje gik Rejsen videre, for at ikke Hedningerne skulde fatte Mistanke.

Fattig og uvant Kost, Møje, Betsvær og Selvfornægtelser, kort sagt et haardt og strengt Liv, saaledes var Missionærernes Lod. Og saa strengt var dette Liv, og kun en inderlig Kærlighed til Kristus og en stor Begejstring for Kirkens Sag gjorde det muligt at holde ud.

De to Præster begyndte nu at organisere Menighederne og at udanne og fordele Kateketerne. De Troende fik Anvisning paa, hvorledes de om Søndagen, naar ingen Præst kunde være til Stede, skulde samles til en fælles Gudstjeneste bestaaende af Oplæsning, Under-

visning og Bøn. Desuden lærte de Troende at meddele Daaben og Ægteskabet og at foretage Begravelser.

Da de europæiske Missionærer svævede i bestandig Livsfare, maatte de tænke paa Fremtiden. Det koreanske Folk maatte have koreanske Præster. De lod derfor tre unge Mænd, som havde udmærket sig ved ivrig og udholdende Tro, drage til Præsteseminariet i Makao i Nærheden af Hongkong, og det var Meningen, at disse unge Mænd efter en grundig Uddannelse skulde vende tilbage til deres Fædreland, men kun en af dem vendte levende tilbage: Andreas Kim.

Samme Aar indtraf det glade Budskab, at Korea vilde faa en Biskop. Pater Imbert, som var udnævnt, og som havde modtaget Bispevielsen, var allerede undervejs.

Iført Ræveskindshuer spillede Biskoppen og hans Ledsagere Rollen som tatariske Officerer. Ved en selvbevidst Optræden lykkedes det dem at undgaa Visitation, og i Julen 1837 ankom Biskoppen til Seoul.

Der fandtes nu omkring seks Tusinde Kristne paa Korea, men kun de Kristne, paa hvem man ubetinget kunde stole, erfarede Missionærernes Tilstedeværelse. En eneste Forræder kunde ødelægge det paabegyndte Arbejde og bringe Død over Præster og Hundreder af Kristne. Enhver maatte være beredt til hellere at lide de grusomste Pinsler end at forraade Navne eller komme med Hentydninger, hvorved Mandarinerne kunde kom-

me paa Spor af de Kristne. Alt gik godt i flere Maaneder.

Men saa skete Katastrofen. En eller anden maatte have ladet en uforsigtig Bemærkning falde, eller maaske havde Børn plapret ud med, hvad de havde hørt Forældrene tale om. Og først og fremmest var man begyndt at lægge Mærke til dem, der ikke mere bragte Forfædrene Ofre. Rygtet om, at fremmede Mennesker, som kom fra et Land, der laa mange Tusinde Mile borte, var kommet ind i Landet, gik fra Mund til Mund.

»Det er umuligt,« sagde en. »Ingen fremmede kan komme ind i vort Land.«

»Det er sandt. Der er virkelig kommet fremmede ind i Landet. Jeg kender en, som har set dem. Og han har i dybeste Fortrolighed fortalt mig derom. Husk paa, de kommer i en fremmed Guds Navn. Denne Gud hedder Jesus, og i deres Religion findes Hemmeligheder, som vi ikke kender. Hvis denne Gud har sendt sine Disciple, saa hjælper han dem nok at finde Vej og Midler til at naa deres Maal.«

Saaledes var Tavshedens Bolværk paa et eller andet Sted brudt ned, og Sladderer brente sig med rivende Hast. Til sidst kom den ogsaa Øvrigheden for Øre, og der blev straks grebet ind. Petrus Ri var det første Offer. (Denne Ri er ikke Pick-i's Søn). Den kinesiske Præst Tsing havde i sin Tid betroet ham en Del vigtige Opgaver. Derfor havde man Mistanke til ham og holdt Øje med ham. En Aften, da han kom hjem, fandt han en Deling Soldater ventende udenfor Huset, og de arresterede ham straks. »Hvorfor arresterer I mig?« spurgte Ri. »Ved du ikke, hvad du har

C. Gerlach & Søn's Efft.

W. Deleuran

Edsvoren Messevinsleverandør

Fredericia

Katolske Begravelser

Ib v. Benzon

aut. katolsk Bedemand
Tlf. 6536 . Smallegade 13
Privat Fasan 1866

ARNOLD BUSCK

INTERNATIONAL BOGHANDEL

Stort Lager af dansk og udenlandsk katolsk Litteratur

Hurtig Forskrivning fra Udlandet

Kjøbmagergade 49 . Telefon Central 2453

gjort? — Og du er dog en af dem, der dyrker den fremmede Gud! Saaledes blev Ri taget til Fange, og sammen med sin Søster blev han kastet i Fængslet.

Paa den Tid bestod et koreansk Fængsel af en stor Gaardsplads omgivet af en Mur, og langs dennes Inderside var der anbragt en Del Hytter. Da disse Hytter kun havde en ganske lille Døraabning og helt manglede Vinduer, kunde kun en lille Smule Lys trænge ind. Her var frygtelig koldt om Vinte-

ren og næsten uudholdeligt varmt om Sommeren. Den eneste Føde, Fangerne fik, bestod af en Haandfuld Ris Morgen og Aften, og i Løbet af faa Uger var derfor selv kraftige Mennesker magre som Skeletter. I Forfølgelsestiderne blev de Kristne stuvet sammen i Hytterne i saa stort et Antal, at de ikke kunde ligge udstrakt om Natten. I et saadant Fængsel blev Petrus Ri anbragt, og her ventede han paa at blive ført frem for Retten.

(Fortsættes)

Doktor Johnsons Dom

af G. K. CHESTERTON

SWIFT: Til Ambassaden?

MARKISEN: Ja, til den franske Ambassade. De er officielt knyttet til den. Derfor er det, at De kom herover fra Frankrig omtrent samtidig med os. De er en af min Mands Sekretærer. Deres diplomatiske Arbejde for den franske Ambassade har været yderst energisk og dygtigt.

SWIFT: Det glæder mig at høre, men jeg forstaar det vist ikke rigtigt. Jeg tror ikke, at jeg vil vise nogen Frygt for Døden, specielt ikke i Deres Nærværelse, Frue. Men jeg fatter ikke, hvorfor en Sekretær hos Deres Mand skulde være udødelig.

MARKISEN: En Sekretær hos min Mand er i hvert Fald ukrænkelig. Alt hvad der har Forbindelse med Ambassaden er helligt; det betragtes som fransk Jord, og dør tør de ikke røre Dem. Men kom, vi spilder Tiden. De vil ransage Husel her, tage alle deres Papirer og læse Hemmeligheden om hele Revolutionen. Det gælder ikke blot Dem, men Deres Land.

SWIFT: Mit Land — og min Hustru?

MARKISEN: Deres Hustru kan følge efter i en anden Vogn. Det sørger Wilkes for (*Hæftigt*) Aa, kan De ikke indse, at vi nu befinder os i en Verden af virkelige Ting, lige saa virkelige som Liv og Død, og her er vor nærmeste Næste den, som kan hjæl-

pe os? De ved, at jeg er den eneste, som kan hjælpe Dem. De ved ogsaa, at De selv ikke kunde skaffe Deres Hustru ud af denne Fælde saa godt som Jack kan.

SWIFT (*ligesom lammet*): Ja, i saa Fald bør jeg vel... de maa ikke faa Papirerne... de her er de eneste, der betyder noget. (*Undersøger en Skuffe og stikker Papirerne i Lommen*).

MARKISEN: Tag dem og kom. Jeg kan høre Soldaterne nedenfor Vinduet. (*En Officersstemme lyder med en Ordre*).

SWIFT (*pludseligt og med Fasthed*): Hr. Wilkes, vil De være saa elskværdig at følge min Hustru. (*Gaar sammen med Markisen*).

(*Wilkes bukker og gaar ind i det indre Værelse, hvorfra han vender tilbage med Mary*).

MARY: Jeg forstaar det ikke. Hvad er der sket? Mener De virkelig, at John ønsker, jeg skal tage med Dem?

WILKES: Han har gjort mig den Ære. Det er en ganske kort Vej.

MARY: Nej, jeg ved godt, at det er en meget lang Vej, længere end Vejen fra Amerika. Aa, jeg tager ikke fejl; jeg har ogsaa selv gjort mig mine Tanker, og jeg ved, at vi er naaet til Begyndelsen af en ny Verden. Men

at skulde gaa nu i Aften, i Deres Selskab —

WILKES: Med hans Tillaelse.

MARY: Vi følger efter min Mands Vogn?

WILKES: De følger ogsaa efter Deres Mands Eksempel.

MARY: At følge ham og alligevel sammen med Dem —

WILKES: Hvorfor tøver De? Finder De, at det er et indviklet Samvittighedsspørgsmaal?

MARY: Slet ikke. Jeg skulde egentlig slet ikke lægge Vægt paa det. Jeg sagde jo, at jeg ogsaa selv havde gjort mig mine Tanker. Men der for en mærkelig Tanke gennem Hovedet paa mig — aa, det rene ingenting fra intetsteds.

WILKES: Hvad er det dog, De taler om?

MARY: Jeg gad blot vide —

WILKES: Gad vide?

MARY: Jeg gad vide, hvad Dr. Johnson vilde mene. (*Tager hans Arm, og de gaar ud*).

TÆPPE

Fortsættes

Pater Freitags Jubilæum

Det blev en vellykket og minderig Dag, da vi Søndag den 27. Juli fejrede vor kære Sognepræsts 25 Aars Præstjubilæum. Allerede ved Højmessens i Kirken, der var smukt pyntet baade ud- og indvendigt, var der mange Mennesker, og ved Festen om Aftenen var Salen fyldt med Mennesker. Alle i Menigheden havde vist vor Hengivenhed for vor Sognepræst ved at yde en Skærv til en Jubilæumsgave, som blev et meget smukt Gulvtæppe til Alterkoret. Biskoppen gjorde Menigheden den store Glæde at komme til Festen. Det er første Gang, Biskoppen har deltaget i en af vore Menighedsfester, men det bliver forhaabentlig ikke sidste.

Aftenen forløb med Taler, Lykønskninger, Sange, Fremvisning af Lysbilleder fra Jubilarens Liv, lige fra hans tidligste Barndom til nu. Bagefter var der fælles Kaffebrød (det var endda rigtig Kaffe), og saa tog Biskoppen Ordet for at ønske Jubilaren til Lykke og opfordre Menigheden, især de unge, til vedblivende at arbejde for Kirkens Sag. Jubilaren takkede derefter Biskoppen samt enhver i Menigheden, der havde ydet sin Hjælp til denne store Dag, og samtidig udtalte han sit store Ønske om, at mange unge Mænd, især fra Sankt Anna Menighed, maa blive Præster.

Det var en virkelig stor Dag.
R. H.

Med Sct. Clements Trop i Sommerlejr

ved Kalø Juli 1941

Kokkens Domæne

I straalende Solskin og med højt Humør kørte glade Spejdere fra Sct. Clemens Trop een efter een ind i Gaarden bag Katolsk Kirke i Aarhus. Efterhaanden som de kom ind i Gaarden, aabenbarede deres Ansigter store Spørgsmaalstegn. Hvad var der dog i Vejen med vores gamle Uglefar, alias Tropsfører *Houlberg Christensen*? Han stod dér, kun iført Jakkensæt — ulasteligt ganske vist, — men vi havde jo ventet, at han ligesom vi andre vilde tage i Lejr i Spejderuniform. Den Rebus kunde vi ikke løse, — men vi fik Forklaringen: Houlberg var i sidste Øjeblik blevet forhindret i at komme med i Lejren i de første Dage. — Naa, dér stod vi saa uden Lejrchef. Lidt efter blev vi dog befriet for vore Bekymringer, for Tropsassistenten fra II Absalon Trop i København, Pater *Heggum*, der paa dette Tidspunkt var her i Aarhus, havde nemlig lovet Tropsraadsformanden, Pater *Koch*, og Houlberg, at han vilde overtage Hvervet som Lejrchef og lede den vilde Horde.

Altsaa ind paa Række... Afsked med Houlberg... ud af Byen og til Kalø, hvor vi hurtigt fik Lejren rejst. — Ah, hvor var det dejligt at skulle være Vildmand i otte Dage!

Dannebrog til Tops og andagtsfuld Messe

Naar vi om Morgenen var blevet halvt vækket af Signalthornets søv-

nig-hæse Toner, var der Flagparade, og mens vort gamle Dannebrog gik til Tops med grønne Bøgetræer som Baggrund, blev vi først rigtig vaagne! — Og saa gik vi til Messe. Der er en egen Stemning ved Messen i en Lejr. I Messeteltet var et primitivt Alter rejst af store Stykker Bøgetræ, et Kors af Bark, og pyntet med Markens vilde Blomster — det var alt. Men der kan være stor Andagt ved en Messe under primitive Forhold ude i Guds frie Natur.

Dagene gik ellers med Madlavning, Konkurrencer, Orienteringsløb, Haandbold med andre Spejdertrøppe o. l. Hver Dag sluttede med Lejrbaal, hvortil Patruljerne leverede Underholdningen, der bestod af Sange, Sketches, Harmonika og Fløjtespil. — Og mens vi stod stille Side om Side omkring de sidste Gløder fra Baalet, bad Tropskapellanen en kort Aftenbøn, og efter at vi havde sunget »Hil dig, Havets Stjerne«, var vor Dag forbi, og der blev Ro i Lejren.

Af Lejrdagens Begivenheder skal nævnes Orienteringsløbet, Udflugten til de seværdige Steder i Lejrens Nærhed, samt Natøvelsen omkring Kalø Slotsruin.

Orienteringsløbet Clou var med tilbundne Øjne at trække i et Reb, »indtil nogle Klokker ringede«. Klokkerne var der dog ikke; men i Stedet fik man en Spand Vand over sig!

Udflugten endte med monotone Klagesange

Udflugten var arrangeret af vor Tropskapellan, Pastor *Jos. Laux*. Turen gik først til Bregnet Kirke, hvor vi fik Kirkens Historie at høre. Efter et Besøg i Kirketaarnet kørte vi forbi Kalø Gods; Tropskapellanen forklarede os, hvorledes man her kunde se Smeltflodernes Aflejringer. Ved Møllerup Gods saa vi en moderne Gravhøj, idet Godsets tidligere Ejer var begravet i et under Jorden muret Gravkammer midt inde i den store Skov. Og vi besøgte Agri Baunehøj, hvorfra der er en storslaet Udsigt over det skønne Molsland. Det var en interessant Tur. Paa Hjemvejen dræbte Pastor Laux en stor Hugorm, som i Triumf blev baaret hjem til Lejren og begravet under Afsyngelsen af mystiske, monotone Klagesange.

Mohikanerne vandt over »Kagekonerne«

Natøvelsen ved den historiske Ruin formede sig som en Kamp mellem to Indianerstammer, Mohikanerne og Ka-kuerne (det sidste blev frit oversat til »Kagekonerne«). Efter megen Indianerlist og mange »Skalpe« sejrede Mohikanerne over Kagekonerne..... undskyld, Ka-kuerne, og begge Stammer gik broderligt Arm i Arm hjem til Lejren, mens den ikke mørklagte Maane lyste op. Lidt efter bekræf-

Messeteltet

tede mere eller mindre harmoniske Snorkelyde, at begge Indianerstammer sov trygt i deres Wigwam'er.

Et Farvel – og Hjemfart

Da vor Tropsfører var ankommet til Lejren midt i Lejrperioden, tog Pastor Heggum atter til Aarhus til Præstegerningen, og det var med en hel Del Vemod, vi sagde Farvel til ham. Han havde ikke alene været en Hjælp i Nøden fra Starten af; men al »Højærværdighed« var pakket ned, og Spejderen i ham fik vi at føle i hans gode og ligetil Spejderkammeratskab. For os blev han tillige et frisk Pust fra Broderfolket i II Absalon.

Og de sidste Dage gik ogsaa, saa Tiden kom, da vi skulde bryde op. Søndag Eftermiddag vendte vi atter Forhjulene mod Aarhus og kørte hjem, ... et herligt Spejderminde rigere! *Patroljefører.*

Sygeplejerske- Forbundets

Sommerstævne, den 4. August

Atter aabnede St. Liobasøstrene deres gæstfrie Døre, og vi strømmede til fra alle Sider til vort Sommerstævne, glade ved at se, at ogsaa mange ikke-katolske Sygeplejersker havde fulgt Indbydelsen til at deltage. Vejret, som Dagen igennem havde set truende ud, klarede op, og vi kunde tilbringe Aftenen i den dejlige Klosterhave. Blandt Deltagerne saas 6 forskellige Ordener: St. Josephssøstre, St. Elisabethsøstre, St. Hedvigsøstre, St. Mariasøstre fra Vejle, »Visdommens Døtre« fra Roskilde, »Værtsfolkene«, St. Liobasøstre, samt 2 Diakonisser og Repræsentanter for »Kristelig Forening for Sygeplejersker«.

Kl. 19 indledede Fru Vita Leerbeck Mødet, idet hun udfra Emnet: Opgaver for Kvinden i Dag, meget interessant fortalte om det store Arbejde, der gøres indenfor det huslige Fag for at forbedre Husmødrenes og Husassistenternes Kaar og fremme deres indbyrdes Forstaaelse. Mange gode Forslag kom frem, og mangt og meget kan sikkert ogsaa anvendes paa Hospitalerne. Ikke mindst interessant var det at høre om de danske Margrether, hvis Opgaver er lige saa alsidige som deres Søstres, de finske Lotters. Alt skal Margretherne kunne, lige fra at være Togfører eller Tolk i Fangelejr til at være uddannede Barneplejersker. Lad os haabe, vi snart ser de danske Margrether flokkes rundt om i Landet.

Under Mødet indløb et Telegram fra vore Medlemmer i Aarhus, som i Tankerne var forenede med os.

Efter en lille Times fornøjeligt Samvær med Sang og Forfriskninger, hvor man havde Lejlighed til at stifte Bekendtskab med hinanden, samlede vi atter paa Plænen for at lytte til et fængslende Foredrag af Hr. Pastor Hubert Messerschmidt: En kristen Personlighed i Middelalderen. Er det saaledes som mange moderne Biografier lader os forstaa, at det katolske øver Vold mod det menneskelige? Nej, det viste Pastoren os tydeligt, at det ikke er, idet han førte os tilbage til den troende Middelalder og fremdrog nogle Træk fra en af dens skønneste og mest yndefulde Skikkelser, den hellige Elisabeth af Thüringen, dette rigt begavede Solskinsbarn, hvis Kærlighed til Gud og Næsten, og hvis Drift til Forsagelse førte hende gennem Livets mange Vanskeligheder opad mod Gud. Hvor tydeligt ser vi i Elisabeths Liv, at Naaden bygger paa Naturen, og at det var det, der gjorde hende til den Personlighed og det Forbillede hun er for os Sygeplejersker. Den samme Kærlighed til Gud, der fik hende til som Barn at kaste sin Krone paa Gulvet ved Synet af et Krucifiks, fik hende ogsaa til at synge Te Deum midt i sine Forsnædelser og gav hende Mod til at pleje de syge og de spedalske med en overstrømmende Kærlighed. Hendes Liv er og bliver karakteristisk for ethvert sandt og katolsk Liv — thi ogsaa hun var vokset ud af Folkets Rod, blot var hendes Blod forædlet, rensat og helliget i Lammets Blod.

Umiddelbart efter Foredraget samlede vi i det lille Kapel; »hvor der er Hjerterum er der ogsaa Husrum« — vi kunde alle være der. Hr. Pater Rektor Coenen S. J. sluttede Aftenen med at tale om Jesu tjenende Kærlighed umiddelbart inden Indstiftelsen af Alterets Sakramente. Jesus øvede den mod alle lige fra Petrus til Judas. Forstaaer vi ikke denne tjenende Kærlighed, hvis Kilde og Maal er Alterets Sakramente, da kan vi ikke have Fællesskab med Kristus.

Efter den sakramentale Velsignelse drog hver til sit med Formanden Lili Howitz' Ord genlydende i Hjerterne: Danmarks Sygeplejersker for Kristus.

Tak til alle, der bidrog til den vellykkede Aften!

En af de 112 Deltagere.

Indsamlingsresultater

Til min Protégé har jeg modtaget:

Ved Salg af Effekter	100,00
»Mads«	10,00
C. & A.	35,00
Anonymt	2,00
Ved Salg af Effekter	45,00

W.	5,00
Tidligere modtaget	197,00
	342,55
	Ialt 539,55
Udgifterne andrager	467,95

Som man ser, er der stadig Liv i Foretagendet, og jeg bringer her ved Bidragyderne min hjerteligste Tak. Dødsbo-Effekterne, som vi har faaet solgt godt, har været særligt velkomne i en Periode, hvor der har været mange Udgifter. Helt behageligt at staa alene med Ansvar ved Anvendelse af indsamlede Midler, er det bestemt ikke, og Forholdene tillader desværre ikke et specificeret Regnskab, men naar man ved, hvad det koster at leve nu, er det nok forstaaeligt, at der stadig bruges ikke saa faa Penge.

Det er min Fødselsdag den 25. August. Den plejer lige saa ofte at gaa stille af som at blive fejret. Naar jeg ligefrem publicerer den, er det for at bede mine mange Venner og Bekendte paa den Dag i Stedet for eventuel anden Opmærksomhed at sende mig 1 Krone — det lille Beløb, som jeg ellers næsten for-gæves beder om, det Beløb, som næsten alle kan overkomme, og som lagt til de øvrige betyder saa meget. Min Forpligtelse overfor den unge Mand vil være meget længe. Jeg er dybt taknemmelig for den Hjælp, der er ydet, ligesom de kærlige Ord, der ofte ledsager Postforsendelserne, er meget opmuntrende. Jeg beder stadig om megen Forbøn for min Protegé — men ogsaa for mig selv, for det er en tung Opgave, jeg har paataget mig.

Verner Stabehl,

Amerikavej 9, St., København V.
Postkonto 81501.

Jesu Hjerter Kirke

Søndag d. 17. August holder P. Johannes Samuelsen S. J. sin første højtidelige Messe i Jesu Hjerter Kirke Kl. 10.

Aarhus Opland

Søndag d. 17. August:

Pindstrup Kl. 10.

Odder Kl. 10,15 (9,15 Kommunion).

Katolsk Ungdoms Klub

Tirsdag d. 19.: Aftencykletur. Start fra Stenosgade Kl. 19,30. Husk Cyklelygte. Turleder: Vibeke Emborg, Eva 4137.

Kammerstuepige

Velanbefalet Pige, som kan paatage sig Vedligeholdelse af Damegarderobe samt nogen Stuepigejerning, søges til 1. Oktober. Sykyndig foretrækkes. Henvendelse til Grevinde Holstein-Ledreborg, Ledreborg, Lejre, Sjælland.

NYKØBING F.

<p>A-S Lolland-Falsters Kulkompagni KUL.KOKES.CINDERS Nykøbing F. Tlf. 626, 945 Leverandør til kat. Institutioner</p>	<p>P. Hansen Kæp <i>Snedkermester</i> Sofiegade 9 . Telefon 1099 y <i>Udf. Arb. for de kat. Institutioner</i></p>	<p>Johannes Madsen <i>Elektr. Installatør</i> Nykøbing F. Installationer St. Kirkestræde, Tlf. 684 Leverandør til katolsk Menighed</p>
<p>Mejeriet Perfect anbefaler sig med fineste Mejeriprodukter Slotsgade 50 . Telefon 668 Leverandør til den katolske Klinik</p>	<p>W. Hardeweg <i>Slagtermester . Paalægss.</i> Østre Allé 54, Tlf. 1082 <i>Lev. til de kat. Institutioner</i></p>	<p>J. N. Jensen <i>Murermester</i> Bispegade 20 . Telefon 984 x <i>Udfører Arbejdet ved den katolske Skole og Kirke</i></p>
<p>J. Lütken Frigast & Co. A-S Trælast, Kul & Koks <i>Lev. til de katolske Institutioner</i></p>	<p>Køkkenudstyr Glas og Porcellæn <i>Henri Herz</i> Østergade 20 . Tlf. 776</p>	<p>Mackeprang's Boghandel A-S PAPIRLAGER EN GROS Nykøbing-Falster Telefon 38 og 769</p>
<p>C. W. Kronmann GRUNDLAGT 1852 Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas Autogensvejsværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler NYKØBING F. TELEFON 203</p>		<p>A-S NYKØBING F. BRYGHUS Lager . Pilsner . Export Beer Lyst Hvidtøl . Mørkt Hvidtøl . Mineralvande</p>

ROSKILDE

<p>R. Guhles's Eftf. <i>Roger G Petersen</i> Farver . Lakker . Tapet Linoleum . Voksdug Algade 17 . Roskilde . Tlf 822 <i>Postgiro Nr. 19998</i></p>	<p>Schledermann og Børresen <i>Murermestre</i> St. Laurentiivej 5 . Roskilde . Tlf. 71 <i>Udfører Murerarbejdet ved Kirken</i></p>	<p>Dom-Apotheket ROSKILDE <i>Forbindsstoffer</i> <i>Sygepleartikler</i> J. AUGSBURG</p>
<p>A/S F. Christiansen Maskinfabrik Sct. Olsegade 15, Telf. 87 <i>Lev. til kath. Præstegaard & Hospital</i></p>	<p><i>Støt</i> Frank Andersens <i>Fond</i> Postgiro 1087</p>	<p>H. Weber <i>Tømrermester</i> Maskinsnedkeri Trælasthandel - Savværk</p>
<p>Prima Kolonialvarer <i>bedst hos Herman Johansen</i> St. Olsgaard . Telefon 591</p>	<p>Fiskehallen <i>Algade 32 . Tlf. 239</i> Prima Fisk <i>Lev. til Sct. Maria Hospital</i></p>	<p>H. V. Nordsteen <i>Blikkenslagermester</i> Algade 34, Telefon 923 Leverandør til kat Menighed</p>
<p>Hans Hansen & Søn <i>Automobiludlejning</i> Algade 19 . Telefon 247</p>	<p>ROSKILDE MEJERI BORGERDIGET, TELF. 349</p>	<p>Ejegod Jørgensen <i>Slagtermester</i> Kød . Flæsk . Paalæg Sct. Olsgade 13 . Telf 157 Leverandør</p>
<p>C. J. Schledermann & Sønner <i>Entrepenører . Murermestre . Jernbeton</i> Allehelgensgade 18, Tlf. 122 Murermester ved Sct. Maria Hosp.</p>		<p>Mønsterbageriet <i>Bageri og Konditori</i> Morgenbrød bringes Leverandør til katolsk Menighed Olsgade 24 . Tlf. 1365</p>

ESBJERG		Adolph Petersen <i>Kaffe, The, Biscuits</i> ALTERLYS
Kontantforretningen <i>M. R. Jørgensen</i> Kongensgade 25-27 <i>Alt i Sengendstyr og Manufaktur</i> Lev. til St. Josephs Hospital	Florian Sørensen <i>Skolegade 17, Esbjerg</i> Alt i Boligmontering Lev. til de katolske Institutioner Telefon 934, Privat Telefon 632	Jespersens Boghandel Stort Udvalg i Kræftbøger og Viovangsbøger <i>Katolsk Litteratur</i> <i>Alt i katolske Bøger</i> Kongensgade 78 . Tlf. 1920
Johannes Hansen ØL-DEPOT Smedegade 21 . Tlf. 281 Leverandør til St. Josefs Hospital	Vestjydsk Rør- & Sanitetslager A/s Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919	Eske Petersen Blikkenslager-, Vand- og Gasmester <i>WC . Centralvarme . Sanitet</i> Finlandsgade 62, Tlf. 1765
Larsen & Amby <i>Raadgivende Ingeniører</i> ved J. ANDERSKOUV Telefon 2140	Engers Hansen Bog- & Papirhandel Kongensgade 65 . Telefon 62	Jørgen Jepsen og N. Møller Gram <i>Kongensgade 26 . Esbjerg . Tlf. 536</i> 1. Kl.s Skræderi og Maalkonfektion
Esbjerg Andelsmejeri <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Skolegade 39, Tlf. 144 <i>Esbjerg</i>	Anton Rehkopff Telefon 750 Material . Medicinal . Sygepleje	N. A. Frederiksen <i>Nørregade 65 . Telefon 576</i> COLONIAL . MEL Leverandør til St. Josefs Hospital
FREDERICIA		Chr. Hansen <i>anbefaler sig med alt i Kolonial, Tlf. 234</i> Leverandør til Sct. Joseph Hospital
H. Olsen Holmelund A/S <i>Gothersgade 44 . Tlf. 169 . 170</i> Kul, Koks, Cinders, Briketter, Brænde Prima Kvaliteter <i>Printe og reel Betjening</i>	Fredericia Mejeri Gothersg. 14 . Tlf. 129 . 1429 Leverandør til St. Josefs Hospital	Th. Rabens <i>Fredericia</i> Fedevarerforretning og Pølsefabrik <i>anbefaler sig med alt i Kød og Flæsk</i> <i>Paulæg, Salater, Vildt, Fjerkræ</i> Leverandør til St. Josefs Hospital
V. Jørgensen Fiskehandel Jyllandsgade 20 . Tlf. 579 Leverandør til Menigheden	<i>Kør med Westrings Eftfs.</i> Biler Telf. 383 883 Rasmus Nielsen	Loehr's Kulimport A/s TELEFON: 888 KUL, KOKS, CINDERS OG BRIKETTER
KOLDING		
V. FALTHER Alt i Kolonial, Vin, Delikatesser, Tobakker & Cigarer Hj af Hollændervej og Kongebrogade Telefon 698	O. Andreasen & Th. P. Nielsen <i>Murermestre</i> »Solvang«, Sønder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924	M. Schultz' Eftf. <i>F. A. Fahrenholtz</i> Alt i Kolonial, Isenkram, Brændsel Læssøgade 47 . Telefon 1249 Leverandør til Sct. Hedvigs Klinik
H. Nielsen & Søn Malermestre Telefon 439 Udført Arbejdet ved den ny Klinik	H. Overbeck <i>Aut. Installatør</i> Jernbanegade . Telefon 952 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik	Kolding Andelsmejeri Telefon 153 leverer altid fineste Mejeriprodukter Tilkendt Guldmedaille ved Lands- Mejeriudstillingen i Københ. Lev. til Sct. Hedvigs Klinik
Berring, Larsen & Co. A/s KUL-IMPORT . KOLDING Tlf. 1850 (3 Lin.) . Leverandør	Slagteriudsalget <i>Haderslevvej 2 . Tlf. 1951 . 1952</i> 1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinekød . Konserver Leverandør til St. Hedvig Klinik	J. BONDESEN <i>Tømrermester</i> Bygningsarbejde Agtrupvej 41, Tlf. 897, 898 Arbejdet ved det ny Hospital

Katolsk Ugeblad

Ungdomsstævnet paa Rygaard

Islands Biskop død

Helgen og Karakter

Esrom Kloster

Nyheder om Højskolen

Munkemel

<p>N. A. Nielsen & Søn Murermestre Valbyvej 33-38 . Taastrup 155-221 Udf. Arb. v. Hvilehjemmet „Bellis“</p>	<p>Johan Bekkers Kødudsalg Blaagaardsgade 7 Tlf. C. 7549 (Fri Notering) Central 3092 Fører kun det bedste Lev. til de katolske Søstre</p>	<p>G. Garth-Grüner Landsretssagfører Frederiksholms Kanal 6, Kbh. Tlf.: 12,166 og 12,161</p>	
<p>Jos. Fischlein Murermester Limfjordsvej 43 Tlf. Godthaab 8410 Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard</p>	<p>Torp & Co. BLIKKENSLAGERMESTER Aut. Gas-, Vand- og Sanitetsmester Amagerbrogade 154 Tlf. Amg. 173 Privat: Amg. 8122</p>	<p>Emanuel Jensen & H. Schumacher Murer- & Entreprenørforretning A/S Bygningspriser. Jernbeton, Murerarbejde, Dampskorstene. Kedelindmuring, Isolering, Kloakarb. Johs. Schrader, Entreprenør L. Schumacher, Murermester Godthaabsvej 142, Kbhvn F, Centr. 968 Indgang fra Vagtelvej</p>	
<p>Anton Siegler Malermester anbefaler sig med alt Malerarbejde Kingsgade 17 Vester 4753</p>	<p>Monies & Andersens Eft. K. K. L. Simonsen Højbroplads . St. Kirkestæde 3 Central 1325 Centralvarme . Sanitære Installationer</p>	<p><i>Støt</i> Frank Andersens Fond Postgiro 1087</p>	
<p>Holger Pedersen Malermester Roskildevej 177. Tlf. Valby 2291 x Udf. Arb. v. Hvilehjemmet „Bellis,“</p>	<p>Peter Hansen Tømrer- og Snedkermester Adolfsvej 6 . Gent. 424 Udf. Arbejdet ved Assumptionsklostret Rygaard</p>	<p>Fr. Bührmann & Sønner Pensel- og Børstefabrik Gormsgade 8-10-12 København L</p>	
<p>Amagerbanken Hovedkontor: Amagerbrogade 25 Afdelinger: Sundby, Søndre, Islands Brygge, Kastrup og Dragør Alle Bankforretninger udføres. Boxer udlejes fra 5 Kr.</p>			<p>I. Tannenberg Aut. elektrisk Installatør Frederikssundsvej 148' Telefon Bella 384</p>
<p>N. P. Nielsens Eftf. Brændselsforretning H. Hinsch Vodroff Tværgade 4, Telefon Vester 601 KUL, KOKS, og BRÆNDE</p>			<p>Mark Poulsen & Rønne INGENIØRER Pr. Mariæ Allé 1 A - København V. Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg Telefon 8533</p>
<p> Egen Fabrik for HOSPITALSSENGE og HOSPITALSMØBLER fortrinlige Kvaliteter i SENGEUDSTYR HVIDEVARER GARDINSTOFFER ULD TÆPPER m. m. TLF. 1616, TLG.-ADR. OTPIPER fremst. til Hospitalsbrug</p>			<p>Carl R. Nielsen Grams Eft. Aut. Gas- Vand- og Blikkenslagermester Køgevej 111 . Taastrup 60 Udf. Arb. ved Hvilehjemmet »Bellis« Køb hos vore Annoncører</p>

„Mindreværd“ contra Ydmyghed

»Den kristne Ydmyghed er jo ikke andet end Mindreværds-komplekser.« Han udslyngede denne dristige Paastand med en Mine, som om det drejede sig om en Sandhed, ethvert moderne oplyst Menneske var fortrolig med. Han var tilfældigvis kommet i Tale med en Præst, og det morede ham at gaa angrebsvis til Værks overfor de kristne Grundbegreber. Det skulde vel være en smal Sag for ham med et rask Tag at vende op og ned paa den gamle Religions forhistoriske Begrebsverden.

Præsten svarede: De tager fuldstændig fejl. Den kristne Ydmyghed og Mindreværds-komplekser staar snarere i Modsætningsforhold til hinanden.

— Jamen, i begge Tilfælde drejer det sig dog om, at Mennesket ruger over sin Begrænsning, sine Mangler og Fejl.

— Ganske rigtigt. Genstanden for Betragtningen kan vel være den samme. Oftest er det dog vel Tanken om de Mangler, man ikke kan gøre for, som Mennesket, der lider af »Mindreværd«, plager sig med. Medens Ydmygheden fortrinsvis standser ved de Fejl, som man vel kan gøre for. Men Hovedsagen er, at »Mindreværdet« netop piner og derved røber, at *Forfængeligheden* er saaret. Naar Mindreværds-komplekserne danner sig, er der jo noget sygt i Sindet. Mennesket vender atter og atter

tilbage til de samme triste Betragtninger, som blot slaar ham ned og spolerer hans Humør. Maaske overdriver han sine Mangler, maaske ser han helt ensidigt paa sig selv. Men Hovedårsagen er, at Forfængeligheden blot faar Næring deraf, thi dens Tilstedeværelse viser jo netop, at han føler sig nedslaaet. Sædvanligvis kommer der saa Reaktionen, som gaar ud paa, at Mennesket netop ønsker at hævde sig, og ofte gør det paa en meget paagaende Maade.

Den kristne Ydmyghed er noget ganske andet. Den bunder i en ærlig Vilje til at kende sig selv som man er. Den er ikke en melankolsk Jamren over, at det staa saa elendigt og ynkeligt til. Den forudsætter derimod det mandige Mod til at ville se Sandheden i Øjnene. Det er ikke den sygelige Trang til at »skrabe sine Saar«. Men Overbevisning om, at det er grundlæggende for sand Religiositet at Mennesket aflægger alle Illusioner, al Selvovervurdering, befrier sig for de »laante Fjer«.

Det er naturligvis langt fra fornøjeligt at se sig selv skrumpet ind til et lille »Ingenting«. Men det drejer sig aabenbart om et Menneske, for hvem den store, alt overskyggende Sag er *Gudsforholdet*. Han har gjort det klart for sig selv, at han maa bygge sit religiøse Liv op paa et solidt Grundlag. Og det ene-

ste solide Grundlag, hvorpaa dette kan hvile, er: Sandheden, i dette Tilfælde »Sandheden i sig selv«.

Der er noget karskt og friskt over dette, som der er over Brøndgravning: man vil helt til Bunds, helt ned, hvor Kilderne springer.

Den sunde kristne Nøgternhed og ædruelige Selvvurdering har intet at gøre med den sygelige Trang til atter og atter at føle efter, hvor ømme ens Bylder er. Den ærlige Selvbetraktning gaar netop ud paa at »rense Bylderne ud« i Erkendelse af, at saa meget usundt i vort Sind skyldes, at Hovmod og Forfængelighed har forgiftet det.

Resultatet af Overvejelserne bliver da ikke, at man føler sig nedbøjet. Man *vil* holde Forfængeligheden i Ave og *vil* derfor ikke give efter for en barnagtig Klynken over, at man har saa lidt at beundre hos sig selv.

Iøvrigt vil de kristne Ydmyghedsbetragtninger kunne anvendes som Lægemiddel overfor den, der er betændt af »Mindreværds-komplekser«, idet Patienten bringes til Erkendelse af, hvor sundt det er for vort Gudsforhold at se sin Begrænsning. Man indser det latterlige i selv at ville være Centrum og indrømmer, at dette tilkommer Gud. I Ydmyghedens Jordbund vil da det virkelig værdifulde kunne spire frem. C. B.

Horisonten rundt

Mgr. Meulenberg død

Kort før Redaktionens Slutning kommer et kort Budskab fra Island om Mgr. Meulenbergs Død. Den islandske Biskop, som i over en Menneskealder har udøvet en meget virksom Gerning paa den nordiske Atlanterhavssø, var velkendt og meget afholdt i Danmark, hvis Apostoliske Vikariat han tilhørte som Sognepræst i Reykjavik, indtil Oprettelsen af et særligt Vikariat i Island. Han var saaledes den første katolske Biskop i Island siden Jón Arason i 1550 dømtes til Døden som Fjende af »Guds rene Ord«.

Den største Begivenhed i Islands katolske Kirkehistorie under Biskop Meulenberg var Rejsningen af den imponerende Krist-Konge Domkirke, til hvis Indvielse Kardinal van Rossum kom til Stede. Den præger hele Bybilledet af den islandske Hovedstad.

Her i Danmark huskes Biskop Meulenberg bedst af et stort Antal Katoliker fra sin Deltagelse i vor eukaristiske Kongres i 1932. Han var en af de udenlandske Gæster, der blev lagt mest Mærke til, og hans Tale i Idrætshuset mindes mange paa Grund af dens stærke Glød og det smukke islandske Sprog.

Det er kun en lille Skare Katoliker, Mgr. Meulenberg har været Biskop for, nogle faa Hundreder. Men den afdøde Biskops Virke har sat sig de varig-

ste Spor i det efter Forholdene overordentlig store Antal Konvertitter, som i hans Tid er vendt hjem til den gamle Moderkirke, under hvilken Island oplevede sin Histories største Dage.

Katolsk Højskole

Katolsk Højskole begynder sit 3. Semester allerede d. 15. September, for til Gengæld at kunne holde Juleferie fra Slutningen af November og derved spare paa det dyre Brændsel.

Men det er ikke den største Nyhed, vi kan bringe om Højskolen. Det nye Semester begynder ogsaa under en *ny Ledelse* og i *andre Lokaler*.

Biskoppen har imødekommet Pastor *Ballins* længe nærrede Ønske om fuldstændigere at kunne hellige sig det omfattende Sognearbejde i det store Brønshøj-Distrikt, og til hans Efterfølger som Højskolens Leder er Kaptajnløjtnant *Engell* udnævnt. Ved Tilrettelæggelsen af Højskolens Fællesmøder bistaa Lederen af Fuldmægtig *Enoch Hjorth*.

Samtidig flyttes Højskolen til de tidligere Skolelokaler i Bredgade. Der finder en Istand-sættelse Sted, som sikrer ikke blot gode Lokaler til Kursus og Fællesmøder, men ogsaa gode Garderobeforhold og lign. Indgangen til Højskolens Lokaler bliver Bredgade 67 A.

Vi haaber i næste Uge at kunne bringe Listen over Semesterets Kursus og Møder. Allerede nu kan vi dog meddele, at de fleste Forelæsningsrækker fortsætter som hidtil, og at Højskolens Kursusdage stadig er Mandag og Tirsdag (samt Torsdag, naar Pastor Ballin efter overstaaet Sygdom kan genoptage sin Undervisning). Fællesmøderne henlægges altid til Søndag Aftener.

Lille Jubilæum i Holbæk

Den 27. August er det 10 Aar siden, at Sct. Elisabeth Hospital

i Holbæk blev indviet, og det blev taget i Brug fire Dage senere. I de forløbne ti Aar har Søstrene udøvet en velsignelsesrig Gerning paa dette Sted; de har saaledes plejet 4275 syge med ialt 141728 Sygedage; de har tillige i disse ti Aar taget sig af de katolske Børn fra Landet, som er blevet forberedt til den første hellige Kommunion. 6—10 Børn fra Landet har derfor hvert Aar i flere Maaneder haft deres Hjem hos Søstrene.

To af Søstrene er i Aarens Løb gaet bort og hviler nu paa den lille katolske Kirkegaard i Holbæk.

Vi haaber og ønsker, at Guds Fred og Velsignelse ogsaa fremtidig maa hvile over dem, som her arbejder i Kærlighedens Tjeneste, og over dem, der nyder godt af dette Arbejde.

Et Billede af det store, smukke Hospital kom os for sent i Hænde til dette Nummer; det vil blive bragt i næste Uge.

Tak

Hjertelig Tak til de mange, som har sendt mig Hilsen og Lykønskning til 50 Aars Ordensjubilæumsdagen.

P. W. Paulus.

Radioklubberne

I Foraaret lykkedes det de katolske Radioklubber at sætte deres Medlemstal betydeligt i Vejret. Ifølge Formandens Oplysninger spillede den lille Indmeldelsesblanket, som nogle Uger igennem stod her i Bladet, en stor Rolle til Opnaaelse af det gode Resultat. Men der er endnu et Stykke Vej frem, før de katolske Lyttere er samlet i saa stort Tal, at vi tør regne Bevarelsen af de katolske Udsendelser for sikret. Og da de fleste Ferier nu er forbi, og Folk igen begynder at lytte, sætter vi atter Blanketten i Bladet i Haab om, at alle, der ikke fik benyttet den i Foraaret, vil huske det nu. Det er let gjort, og det er ingen Penge for de Gode, der opnaas.

Jesus

talte i deres

Synagoger

FORTSAT

Arkitektur

Synagogen har i Tidernes Løb tilpasset sig de skiftende Moder: i de senere Aarhundreder er der i vore Lande blevet bygget Synagoger baade i romansk og gotisk Stil. Paa Jesu Tid har Synagogen arkitektonisk set været meget beskeden. Desværre er ikke en eneste Bygning fra den Tid bleven bevaret. En Overgang har man troet, at den i Kapharnaum udgravne Synagoge skulde være den selvsamme som Jesus gæstede og hvis Opførelse var blevet bekostet af den daværende romerske Officer. Det er der nu vist ikke længere mange, der holder paa. De ældste udgravne Synagoger gaar ikke længere tilbage end til det tredje Aarh. efter Kristus. Derfor er det ikke muligt paa alle Punkter at rekonstruere Synagogen saaledes, som den har set ud i Jesu Dage. Saa meget er dog sikkert, at den saa godt som alle Vegne var bygget og indrettet efter samme Mønster. I Palæstina har Synagogen været orienteret mod Jerusalem. Ad to eller saagar tre forskellige Døre kom Folk ind i et ret mørkt Rum; Vinduerne, d.v.s. Trægitre uden Glas, sad ret højt for at lade Luften slippe ind, mens Varmen holdtes ude. Rummet var ved et Rækværk delt i to Afdelinger: en for Mændene og en anden for Kvinderne. I større Synagoger, som i Kapharnaum, var der Gallerier for Kvinderne.

Inventar og Udstyr

Vi Katoliker, der er vant til at se Billeder og Statuer i vore

mindste Kapeller, vilde ikke have følt os hjemme i en Synagoge. Protestanter derimod, der er vant til at komme i Missionshuse, vilde have følt sig bedre tilpas. De vilde kun have savnet Orglet og Bænke eller Stole. Synagogens to mest iøjnefaldende og uundværlige Møbler var teba og bema. Teba var en lille Kiste, i hvilken Bibelrullerne blev bevaret. Den havde Ærespladsen, d.v.s. den befandt sig mod Væggen dér, hvor vi ellers vilde stille vort Alter. Sommetider var den anbragt i en Niche eller en Slags »Korunding«. Der blev trukket et Tæppe foran for at skjule det hellige for de profane Øjne, ligesom selve Lovrullerne var viklet i et rigt broderet Klæde eller stukket i et Hylster, for at man ikke skulde »besudle« sine Hænder ved at røre ved dem. Ved Siden af Kisten med de hellige Bøger var der gerne anbragt et Par Løver eller Keruber som Helligdommens Vogtere. En eller flere syvarmede Lysstager stod opstillet foran dette Synagogens »Allerhelligste«. Det andet uundværlige Møbel — bema — var en Forhøjning med Pulpitur og en Stol. Her blev Bogrullen anbragt til Oplæsning, og her kunde Fortolkeren sidde ned, mens han holdt sin Prædiken. Iøvrigt var der enten paa samme Forhøjning eller ved Siden af Tebaen en Stol eller nærmest en Skammel til Synagoge-forstanderen, og ved Siden af ham havde ogsaa Byens fornemste deres særskilte Pladser. Det var Fortolkerens »Kathedr«, Jesus tænkte paa, da han indledte sin Dom over Farisæere og Skriftkloge med Ordene: »Paa

Mose Lærestol sidder de Skriftkloge og Farisæerne« (Matthæus 23, 1). Ved samme Lejlighed faar vi ogsaa at vide, at Farisæerne gerne eftertragtede »de øverste Stole i Synagogerne« (Matth. 23, 7). Ved Udgravningerne er det blevet godtgjort, at der som oftest var en muret Bænk langs med Væggen. Det almindelige Publikum har sikkert maattet nøjes med det bare Gulv, som Folk plejede at gøre i deres Hjem, hvor der heller ikke fandtes Bænke eller Stole.

Med Dekoration var det ellers smaat. Jødernes Kunstnertrang er til alle Tider blevet lammet af det mosaiske Billedforbud, der som bekendt lød: »Du skal ikke gøre dig noget Billede for at tilbede det.« Ligesom i Templet i Jerusalem har man da antageligt ogsaa i Synagogerne indskrænket Ornamentikken til nogle Dyre- og Plantemotiver: Løven var mest yndet, siden den døende Patriark Jakob havde sammenlignet sin Søn Juda med denne Dyrenes Konge, (Første Mose Bog 49, 9), mens Forkærligheden for Palmen vistnok skyldtes dens dekorative Egenskaber. Det vakte megen Opsigt, da man for et Par Aar siden opdagede en Synagoge, der var helt bemalet med bibelske Motiver, saasom Noa og Daniel. Synagogen blev fundet i Dura Europos ved Eufrat; den var blevet overdækket af den omstyrtede Bymur, og takket være dette Uheld er dens Freskomalerier, der daterer sig fra det tredje Aarh. efter Kr., blevet skaanet for Ødelæggelse.

Denne maledede Synagoge har stillet de Lærde over for et Problem: Gjaldt det her ikke et Tilfælde af Insubordination, som Diasporamenigheder let kan komme ud for? Havde dog ikke i sin Tid (ca. 400 før Kr.) en jødisk Menighed i Elephantine (Ægypten) handlet stik mod alle Lovens Regler, da den byggede et Tempel til Jahve? Eller kunde dette Tilfælde maaske tyde paa, at Billedforbudet ikke altid i jødiske Kredse var blevet tydet lige rigoristisk, men at den strengere Kurs først daterede sig fra den Tid, da Templet blev

ødelagt, og den farisæiske Retning som Følge af Sadducæernes Forsvinden kom til at være eneraadende blandt Jøderne? Der er andre Eksempler paa, at Jøderne efterhaanden blev snævrere i deres Opfattelse (f. Eks. med Hensyn til Biblens Kanon) for at skærpe Modsætningen til de Kristne. Man har endog søgt at paavise, at Jødernes Billedfjendtlighed har staaet bagved Billedstормen, der kulminerede i det 8. Aarhundrede. Givet er det i hvert Fald, at de første Kristne, der for de flestes Vedkommende var fødte Jøder, lige fra Katakombernes Tid uden Skrupler har udsmykket deres Gudshuse, mens Protestanterne her (lige som paa Bibelkanons Omraade) gjorde Front med Jøderne og imod Katolikerne. Det er denne snævre Opfattelse af Mose Lov, der er Skyld i, at saa mange fromme, omend naive Billeder, der havde været til Glæde og Opbyggelse for Kirkegængerne i Danmark, efter Pro-

testantismens Indførelse blev omhyggeligt oversmurt med Kalk.

Synagogens Personale

Der var først og fremmest Synagogeforstanderen. Han var samtidigt Byens eller den jødiske Menigheds fornemste Mand: jeg vilde sammenligne ham med en dansk Sogneraadsformand. Han havde ingen gejstlig Funktion, men havde det Hverv at aabne Mødet og opretholde Orden under Gudstjenesten. For Jesus var det af stor Betydning, naar denne Forstander var ham venligt sindet, som det var Tilfældet med Jairus (Luk. 8, 40).

Det hændte en anden Gang en Sabbatsdag, da Jesus i selve Synagogen helbredte en Kvinde, at Stedets Synagogeforstander protesterede, idet han henvendte sig til Menigheden og sagde: »Der er seks Dage, paa hvilke man skal arbejde. Kom altsaa paa dem og lad jer helbrede, men ikke paa Sabbatsdagen« (Luk.

13, 14). Foruden Formanden var der en Tjener, en Slags Sakristan, der sørgede for, at den passende Bogrulle blev draget frem fra Kisten og fremlagt paa Pulpituret. Iøvrigt kunde enhver, der var i Stand til det, faa Lov at læse Teksten samt oversætte den fra hebræisk til aramæisk eller i de hellenistiske Forsamlinger til græsk og knytte Betragtninger til den. Man forstaaer, at Lægfolk med Hensyn til det sidste som oftest maatte nøjes med at fremføre Udtalelser af en eller anden navnkundig Lovkyndig, mens de Skriftkloge nærede den Ambition at blive anført som Autoritet. Det er det, Jesus sandsynligvis sigtede til, da han sagde: »Hvorledes kan I tro, I, som tager Ære af hverandre, og den Ære, som er fra den eneste Gud, søger I ikke« (Joh. 5, 44).

Fortsættes

Fynsk Ungdomsmøde i Odense

Søndag d. 31. August afholder Assens, Nyborg, Svendborg og Odense Ungdomsforeninger Møde i Odense, hvortil stor Tilslutning forventes.

Program:

Kl. 10: Højmesse i St. Albani Kirke.

Om Eftermiddagen beses det nyindviede Museum „Møntergaarden“, hvorefter der drikkes Kaffe paa Dalum Kloster og afholdes Lege.

Kl. 17,30: Andagt i Klosterkirken.

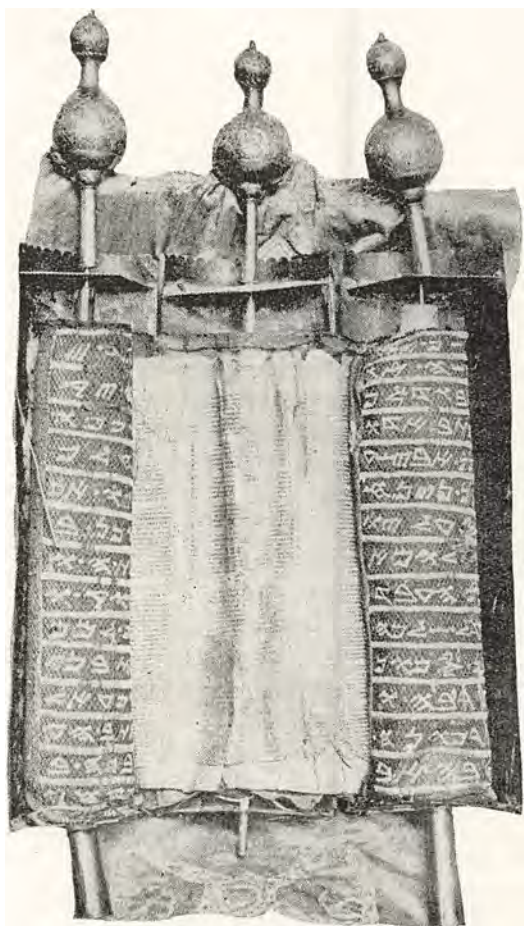
Kl. 20 præc.: Menighedsfest paa Park Hotel, hvortil de udenbys unge har fri Adgang. Foredrag af Politikommissær Bruhn, Odense.

Togtider:

Afg. Svendborg 8,15, Ank. Odense 9,45. - Afg. Odense 22,35, Ank. Svendborg 0,12.

Afg. Nyborg 8,04, Ank. Odense 8,48. - Afg. Odense 0,42, Ank. Nyborg 1,22.

Afg. Assens 7,08, Ank. Odense 8,44. - Afg. Odense 22,35, Ank. Assens 0,12.

TORA RULLE, der bruges i den samaritanske Synagoge i Nablus

Ungdomsstævnet paa Rygaard

Søndag den 24. August

PROGRAM

- Kl. 9,00: *Friluftsmesse med Fælleskommunion.*
Prædikant: Hr. Pastor Kjeld Geertz-Hansen.
Deltagerne synger »Missa de Angelis« under Ledelse af Hr. Kantor B. Husson.
- Kl. 10,15: Spisepause.
- Kl. 11,00: Flaget hejses.
Fællessang: »Der er ingenting der maner«.
Flagtale.
Vi synger os sammen.
Ungdommen om Dagens Motto:
»**For Kirkens Sag — for Land og Flag.**«
Frk. Birgit Bredholt og Hr. Albert Strøyer.
- Kl. 12,15: Spisepause.
- Kl. 14,30: *Eftermiddagsmøde.*
Fællessang Nr. 4: »Nu samles vi om Korsets Flag«.
Forfatterinden Fru Karen Plouggaard:
»**En Ungdoms Indsats.**«
Fællessang Nr. 2: »Gud som er af Evighed«.
Dr. phil., Pater Alfred Otto S. J.:
»**Katolsk Kirkebevidsthed — Livssyn og Livsførelse.**«
Fællessang Nr. 6: »Vi har Ungdommens Mod«.
- Kl. 17,00: Lege og Konkurrencer.
- Kl. 18,00: Spisepause.
- Kl. 19,00: *Aftenmøde.*
(Herunder stryges Flaget Kl. 19,30).
Fællessang: »Altid frejdig, naar du gaar«.
Tale: Hr. Sven Damsholt.
Fællessang: »I alle de Riger og Lande«.
Tale: Hr. Ingeniør G. Wissum.
Fællessang: »Der er et yndigt Land«.
Tale: Hs. Excellence Biskop Th. Suhr.
Fællessang: »Kongernes Konge«.
- Kl. 20,00: *Friluftsandagt med sakramental Velsignelse ved Hs. Excellence Biskop Th. Suhr.*
Før den sakramentale Velsignelse synges:
Nr. 3: »Juble hvert et Hjerte«, Nr. 5: »Te Deum« og
»Tantum ergo«.
Efter Velsignelsen:
Nr. 1: »Fast skal min Daabspagt evigt staa«.

Noter om Stævnet

Husk at medbringe Sangbog for danske Katoliker eller Kongesangbogen!

Messteksterne findes i Programmet, men de, der ikke er sikre i »Missa de Angelis«, maa hellere medbringe den lille Bog »Gregoriansk Sang«, der forøvrigt kan købes paa Stævnet.

Stævnets Festtegn koster kun 50 Øre incl. Programmet og kan købes i St. Ansgars Forlag, Bredgade 67, K., i Katolsk Boghandel, Stenogade 3, V., samt ved Indgangen.

Kaffe (fra Kvindernes Kaffeovne), Øl og Sodavand faas paa Stævnet.

Katolsk Samaritterforening opretter Samarittervagt paa Stævnet — saa Stævnets Deltagere behøver altsaa ikke at være bekymrede for, at der skal mangle lidt Kamferdraaber eller en Stump Gazebind i paakommende Tilfælde.

Vi venter, at alle unge Katoliker myldrer til Rygaard d. 24., men haaber ogsaa, at mange Forældre og de unges Bekendte vil finde Vej derud — Linie 15 kører lige til Døren. — Der er gratis Cyklestald derude, og der skulde gerne staa Cykle ved Cykle i lange Rækker, naar Stævnet begynder.

Det er snart nogle Aar siden, vi sidst havde et stort Ungdomsstævne i København, men ingen-

sinde før har der været saa god Grund til at samles som netop nu. — Lad Stævnet d. 24. Aug. blive en værdig Efterfølger af de tidligere Stævner — men det afhænger af, om vi alle møder op og med Begejstring og Interesse deltager i Dagens Møder og synger med lige fra første Tone i Messen om Morgenens til sidste Strofe i »Fast skal min Daabspagt evigt staa«, som vi slutter med om Aftenen.

»For Kirkens Sag —
for Land og Flag«.

Alle unge Katoliker — og hvem der ellers er interesseret — skal til Rygaard Søndag d. 24. August!

Stævnets Indbydere er:

A. C.'s Ungdomssektion, Danmarks Katolske Kvinde-Forbund, Hertug Knuds Division, Katolsk Ungdoms Klub, København, og Ordrup K. U. K. samt Mariakongregationen for unge Mænd, Jesu Hjerter Kirke.
Aug.:

ste, at han forstod — og Pier Giorgio nikkede ogsaa roligt og viste, at han forstod sin Moder, naar hun sagde, at han skulde ofre sine Smerter til Gud »for dine Synder — hvis du har nogen...«

Naade og Karakter

»Uskyld« kaldtes Aloysius af sin tilbedende Mor, som ogsaa kaldte ham sin »Engel«, og vi giver hende meget gerne Lov til at bruge saadanne Ord. Men naar Ordet »englelig« bruges om en ung Mand (saaledes som det liturgisk er Tilfældet med Aloysius) er det paa en vis Maade kommet til at lyde lidt falsk, i hvert Fald i mine uigenfødte Øren. Det lyder ligesom lidt negativt, ja ligefrem blodfattigt — og dette viser simpelthen, hvor galt vi har fat paa, hvad disse overvældende stærke, rene Aander, Englene, i Virkeligheden er.

Naar jeg skulde tale eller skrive om Aloysius, har jeg derfor altid understreget hans Karakterstyrke. Jeg blev faktisk engang kritiseret af en Seminar-Professor for at gøre det. »Det var Naade, ikke Karakter han skyldte sin Hellighed.« Professorens sagde endogsaa: »Ordet Karakter høres ikke ofte fra katolske Prædikestole.« Jeg sagde ikke »Saa meget des værre«, men jeg tænkte paa, at jeg for den stærkere Virknings Skyld havde valgt de Ord, som Paven selv havde skrevet under et Billede af Gonzaga-Helgenen: »Viljestyrke, Karakterens Kraft, Energi i Handling og en højsindet Selvforglemmelse« (NB! »Højsindet«, altsaa ikke Mistilid til sig selv, ikke noget *lusket* eller bare genert).

En Egekasse Breve

Senere skulde jeg bringe Paven en Mængde Breve angaaende Aloysius, underskrevet af forskellige Forsamlinger af unge Mænd eller Drengene. (Jeg havde dem i en Egekasse, jeg havde lavet, og der blev smilet meget ad den i Rom, fordi den var saa yderst enkel; jeg maa indrømme, at den var meget streng i

Ungdomsstævnets Jernbaneliste

	Afgang	Ankomst	Afgang	Ankomst
Helsingør—København	6,14	7,34	*7,52	*9,13
Hillerød— »	6,37	7,35	*8,37	*9,35
Køge— »	7,15	8,33		
Roskilde— »	7,41	8,13		
Taastrup— »	7,39	8,06		

*) Man kan naa Stillemesse i Kirken Kl. 11.

	Afgang	Ankomst
København—Helsingør	21,40	22,53
» —Hillerød	21,21	22,18
» —Køge	21,51	23,25
» —Roskilde	21,11	21,50
» —Taastrup	21,51	22,26

Sporvogn: Linie 15.

Guds levende Ark III

Helgen og Karakter

Da Pier Giorgio Frassatis korte Liv har faaet mig til saa ofte og saa gerne at tænke paa St. Aloysius, maa jeg nok fortsætte endnu lidt med at sidestille dem.

Pius XI sagde, at hvis ikke Aloysius var død saa alt for tidligt (set med menneskelige Øjne), vilde der ikke have været nogen Grund til at betragte ham som særligt Ungdommens »Skytshelgen«. Jeg tror, vi kan sige noget lignende om Frassati. Om det var under sin Pasning af de syge, at han blev angrebet af den Børnelammelse, der fik ham til at dø under store Lidelser i Løbet af kun fire Dage, ligesom Aloysius fik Pesten fra de Ofre for Soten, som han plejede i Rom, lader sig ikke sige. De, der forlanger, at der ikke fra en hellig Dødsseng maa

lyde Ønsker om legemlig Lindring, har følt sig generet af, at Pier Giorgio bad om en Morfinindsprøjtning, da han laa paa det yderste og led Smerternes og Søvnløshedens Kvaler. Lægerne turde ikke give ham det. Men man kan mindes, at Aloysius paa det allersidste led forfærdeligt af Liggesaar, der skyldtes hans store Afmagring — der var ikke opfundet det System at vaske Patienterne med Alkohol for at forhindre det. Og denne Helgen, der ikke i hele sit Liv havde bedt om nogen Komfort, men behandlet sig selv med den yderste Strenghed, han tryglede nu: »Løft mig lidt...« Heller ikke de turde gøre det, men da de vidste, hvordan hans Tanker arbejdede, hviskede de: »Kristus døde fastnaglet«. Hans rolige Smil vi-

Linierne uden anden Udskæring end Gonzaga og Kostka Slægternes Vaaben. Romere giver alle Ting Øgenavne, og denne Kasse kaldte de Barnekisten... men Paven syntes nu alligevel om den). Disse Breve fandtes i Hundredevis og hidrørte fra en meget blandet Flok — Skoledrenge, Soldater, Mekanikere, Kunstnere, Skibsdrenge, Fyrbødere, Seminarister og Straffefanger, dømt for Indbrud, Hustrumishandling, Falsk, Vanedrikkeri og andre kedelige Fejl. Paa nogle af Brevene havde Mænd nede i Skibenes Maskinrum kun sat deres oliede Fingerpletter, og andre var gjort temmelig snavsede af Mænd nede i Kulminer — en Vatikanerprælat sagde til mig, at jeg umuligt kunde vise de Breve til Paven. Jeg svarede: »Jeg viser ham særligt dem. Han vil synes om dem.« Og det gjorde han. Kardinal Gasparri skrev senere elskværdigt til mig for at understrege den Hellige Faders Glæde over dette lidt ukonventionelle Udseende af Gaven. Pius XI spredte alle Brevene ud over sit Biblioteksbord, og da jeg havde ordnet dem efter Bispedømmer, viste han i sine Kommentarer, hvor meget han havde lært om engelske Dioceses under sit korte Besøg paa vore Biblioteker, dengang han repræsenterede Vatikanet ved Bodleyan Bibliotekets Fester i Oxford. »De har Ret i,« sagde han, »ikke at gøre Aloysius til en lille Nonne.« Han havde ikke noget imod smaa Nonner, men han kunde ikke se, hvorfor en høgelignende ung Renaissancefyrste skulde gaa i den Forklædning. »Han var *voluntarista*, *voluntarista*!« udrød han og slog flere Gange i Bordet med Haanden. Saadan var Pius.

Et forfriskende Dekret

Jeg føler mig derfor ikke ængstelig, naar jeg haaber at kunne dvæle ved den »Karakter« og Sjælsstyrke, som var egen for Frassati og ved hans særlige »Karaktertræk«. Og jeg vover at citere, ligesom jeg allerede gjorde, da jeg skrev om Aloysius, nogle Linier af et Dekret

fra Rituskongregationen angaaende den ærværdige Antonio Maria Gianellis »Sag« (Acta SS Sedis 1920, p. 170): »Naar man omhyggeligt undersøger, hvori den »heroiske« Grad af de kristne Dyder bestaar, og man ikke vil svæve planløst om efter sine egne Paafund, maa man stige ned fra de ensartede og uforanderlige Idées Egne, anbringe sig iblandt virkelige Mennesker og se dem optræde paa menneskelig Vis efter hver enkelts Forhold og Tidsperiode. Man maa heller ikke skille dem fra de særlige Omstændigheder, der knytter sig til Tiden, Stedet og de personlige Baand, blandt hvilke det er Menneskers Lod at leve og handle. Man forlader derfor Virkelighedens Grund, hvis man former sig sine egne abstrakte Begreber om det heroiske og derpaa tror, at man kan og bør anvende disse Begreber ensartet paa alle Guds Tjenere. Hvis det var Tilfældet, maatte man allerførst afskaffe alle de Forskelligheder, der findes i Mennesker og er anbragt i dem af Naturen eller af Gud, som er Naturens Ophav og Kunstner. Disse Forskelligheder bliver nu aldeles ikke gjort ufrugtbare af Naaden eller dræbt eller udryddet af den, men Naaden tværtimod fremmer dem, giver dem Liv og udvikler dem til Fuldkommenhed (saaledes at St. Thomas kan sige, at »Dyderne fuldkommen gør os til at udfolde vore naturlige Tilbøjeligheder paa rette Maade«). Det er saaledes klart, at man røver selve det af Naturen lagte Grundlag og skæmmer selve Kirkens Skønhed, hvis man virkelig forestiller sig, at alle Helgener skal konstrueres eller afbildes efter en og samme Formel«. Højest forfriskende Læsning.

De var ikke nedladende

Saa vil ingen heller tro, at nogen nærer Ønsker om, at en ung Dansker skal blive et blot og bart Kopi af en ung Italiener, lige saa lidt som Frassati fra det 20. Aarh. paa mindste Maade var en Kopi af Aloysius

fra det 16. Aarh. Jeg ved ikke om »Værn« og »Beskyttelse« har samme »nedladende« Klang paa Dansk som paa Engelsk, en Klang, der faar vore Drenge og Mænd til at gøre Modstand. Men hvis Aloysius og Frassati skal være »Værnehelgener« og »Skytspatroner« for vor Ungdom, kan vi være overbeviste om, at der ikke er nogen »Nedladenhed« ved dem. Ingen vilde vente det af Frassati, naar de først kendte hans aabne, ubevidste Venlighed, selv om de forud havde frygtet det af saa køn en Søn af en Senator og Ambassadør. Han viste det ikke og heller ikke Aloysius, som *alle* ventede det af. Stakkels unge Mand! Ingen vilde tro, at han mente, hvad han sagde — at han var færdig med en hel Slags Livsførelse — med en hel Slags Verden! Han kunde ikke engang eksamineres i Skolen, uden at Kardinaler spærrede Vejen med deres forgyldte og skarlagensrøde Vogne, og uden at Eksaminator erklærede, at det svimlede for ham, fordi han skulde eksaminere en Gonzaga... Ingen Læge kunde saa meget som tage hans Puls uden at falde i Ekstase, naar han følte Gonzaga-Blodet banke under sine Fingre. Aloysius var en meget brysk ung Mand, som beholdt Evnen til at affeje Mennesker, der behandlede ham paa den Maade, men han var jævn overfor de jævne.

Hverken Drengen fra Piemont, som agtede at blive Mineingeniør og gifte sig med en god ung Pige, eller den unge Fyrste, som kunde have ægtet næsten hvem som helst i Europa, men valgte at leve i Cølibat, vil derfor ønske at lave unge Mænd med Præstekald om til Familiefædre, eller lave unge Mænd uden et saadant Kald om til Munke. Alligevel er det godt, hvis man ikke alt for let undskylder sig med den Begrundelse, at visse ædlere Tilskyndelser ligger udenfor ens personlige Temperament eller nationale Instinkter. Englænderne f. Eks. siger altid, at de er praktiske Folk og ikke Filosoffer. Maaske — Tænkning gør ondt, men de kunde nu godt for-

Sluttet Side 538

søge lidt Tænkning af og til. Kunstneren siger, at man ikke maa vente, at han er punktlig eller holder Regnskab; og dog kunde han med lidt Uselvskhed (den bedste Disciplin af alle!) nok klare begge Dele... Og Aloysius sagde, at han var »et Stykke vredet Jern; jeg traadte ind i Ordenen for at blive vredet lige«. Og Frassati havde sin langtrukne, haarde og daglige Kamp — hvad Pius XI har kaldt *la terribile cotidiana* — med sin hæftige Natur.

Stærke Hjælpere

Enhver, der tager en af disse to unge Mænd eller dem begge som Inspiration for Tanken og Kraft til Viljen og Gærstof i selve Blodet, maa derfor vente at blive ledet til store, ikke til middelmaadige Ting. Vi mindes bestandig, hvad en Kardinal sagde til en anden Norditaliener — denne Gang en »lille Nonne«, som var baade frygtssom og heroisk, den ærværdige Moder Cabrini: »Tror De, Gud kun vil bede Dem om det *mulige*?« Saa forskræmt (og altid søsyg, ligesom St. Frans Xaver) hun end kunde være, sejlede hun dog mange Gange over Atlanterhavet i smaa Skibe, oprettede de allerstørste og mest moderne Hospitaller i Amerika og over-

vandt Andesbjergene paa et Muldyr... Da jeg i et Par Timer var over Andes i en Flyvemaskine, fandt jeg det slemt nok... Men hun var et Døgn om det paa et Muldyr...

Men lad dette være nok. Da Guds Ark kom til Syne i Himlen, fulgte der Lyn og Røster, Torden og et mægtigt Haglvejr (Joh. Aab. 11, 19). Vi skal ikke slippe nemt fra det, naar vi kommer i Kontakt med Helgenerne, og endnu mindre, hvis vi forbliver i deres Selskab. De »følger Lammet, hvor det end gaar«, og det indbefatter Golgata.

Og hvilken Kristen vil *afslaa* det? Kirken og specielt Pave Pius XI var aldrig i Tvivl om sine unge Mænd og Kvinder, d. v. s. om deres Muligheder, nej, deres Løfter. »Hvis blot de opfylder alt, hvad de ejer i sig, er der intet, de ikke kan gøre!« Vi kan ikke blive overrasket, naar vi ogsaa hører, at vi trænger til *Hjælp*, hvis vi skal opfylde vore Muligheder — hvis de voksne Aar skal holde Ungdommens Løfter. Og vi hører gerne, at vi kan modtage saadan Hjælp, ikke mindst fra Mænd som Aloysius og Pier Giorgio. Derfor heder vi ydmygt om den, og gid mangen ung Mand — og Pige — i Danmark eller England eller andet Steds snart maa have Grund til megen Taknemlighed.

C. C. Martindale S. J.

ger ud for at gøre alle Mennesker til Kristi Disciple, men vi skal ledsage dem med vor Bøn om, at *Herrens Rige, den ene hellige Kirke, mere og mere maa blive udbredt*, og at Kraft fra oven, den Helligaands Lys og Naade, maa følge med Apostlenes Vidnesbyrd om Kristus. Endnu stadig findes over 1000 Millioner Mennesker, som ikke har hørt det glædelige Budskab, og som derfor staar uden for Guds Rige. Vi bønfalder altsaa vor Fader i Himlen om, at baade Hedninger og Jøder maa komme til Troen paa Jesus Kristus og til Erkendelse af den ene, sande, levende og treenige Gud. Vi heder om, at Hæretikere og Skismatikere, vrangtroende og opsætsige Kristne, maa vende tilbage til den sunde Lære og den Kirke, som de har forladt, skønt den alene har vor Frelasers Løfte om, at han vil være med den alle Dage indtil Verdens Ende. Jo ivrigere og inderligere vor Bøn er, desto hellere bønfører vor Gud os, og saa gaar det Ord i Opfyldelse, som han gennem Profeten Isaias har udtalt: »Vid Rummet ud i dit Telt, spar ikke, men udspænd din Boligs Tæpper! Du maa gøre dine Telttre lange og slaa dine Teltpæle fast. Thi du skal brede dig til højre og venstre. Thi din Skaber vil være Herre over dig« (Is. 52, 2—5). Eller hint andet Ord, som vi kender fra Hellig tre Kongers Festepistel: »I dit Lys skal Folkene vandre og Konger i dit straalende Skær. Løft Øjnene, Jerusalem, (= Kristi Rige paa Jorden), se dig om, de samles, kommer alle til dig. Dine Sønner kommer fra det fjerne, og dine Døtre rejser sig fra alle Sider« (Is. 60, 3—4).

Dette maa være vort første Ønske. Men vi skal bede om mere endnu. Som vi ved, findes i Guds Rige paa Jorden ikke saa faa Mennesker, der giver sig ud for at kende Gud, idet de bekender ham med Munden, men fornægter ham ved deres Liv og Gerninger. Deres Tro er gold og uden Frugt. Paa Grund af deres syndige Levned har Satan igen faaet Magt over

Kapitler om Fadervor XXIV

„Lad det komme, Fader, dit Rige!“

Ordet »Guds Rige« er meget indholdsrigt. Hvad det betyder, har vi forklaret hidtil. Nu kan vi med stor Lethed forstaa, hvad Ønsket om dets Komme egentlig gaar ud paa.

Naar vi siger: »Til os komme dit Rige«, skulde vi først og fremmest genkalde i vor Erintring hint størslaaede Øjeblik, da de sidste 1900 Aars Historie

blev fastlagt paa Forhaand. Det var dengang, den opstandne Frelser sagde til sine udvalgte Apostle: »Mig er al Magt givet i Himlen og paa Jorden. Gaa derfor ud og undervis alle Folkelag og døb dem i Faderens og Sønnens og den Helligaands Navn, og lær dem at overholde alt, hvad jeg har befaleet jer.« (Mt. 28, 18). Sendebudene dra-

deres Sjæl; han er deres Herre og bor i dem som i sit eget Hus. Det er denne sørgelige Sandhed, som vor Frelser vilde illustrere, da han sammenlignede sin Kirke med en Mands Hvedemark, hvor en Fjende ved Nattetid saaede Klinte mellem Hveden. I Bevidsthed om denne triste Kendsgerning beder vi i Fader-vor om, at *Guds Rige ogsaa maa komme til dem, der ligner Klinten paa Marken og de daarlige Fisk i Garnet*. Syndens Mørke i disse daarlige Kristnes Hjerter skal vige for det guddommelige Lys' Straaler. De fortabte Sønner skal vende hjem til deres Fader og genindsættes i Guds Børns Værdighed.

Ja, for at rykke det onde op med Rode gaar vi endnu et Skridt videre og beder vor Fader i Himlen om ikke blot at fjerne al Vranglære og Splittelse fra sit Rige, men ogsaa alle Forargelser og Anledninger til Synd og *saaledes rense sin Kirkes Tærskelplads*. Opnaar vi dette, vil alle Kirkens Børn beredvilligt vise Gud den skyldige Ærefrygt og Hyldest og selv kunne glæde sig ved uforstyrret Ro og Fred.

Ogsaa for de gode i Guds Rige skal vi bede, naar vi udtaler Ønsket om dets Komme. Vor Bøn for dem er, at Gud alene maa leve og herske i deres Indre, saaledes som den hellige Paulus kunde sige om sig selv: »Nu er det ikke mere mig, der lever, men Kristus lever i mig. Mit nuværende Liv i Kødet er et Liv i Troen paa Guds Søn, som har elsket mig og hengivet sig selv for mig« (Gal. 2, 20). Der skal ikke længere være Plads for Syndens Død i de troendes Hjerter. Men Døden skal opluges i Kristi vor Herres Sejre.

Til sidst, men ikke mindst, beder vi om, at *han, vor Frelser, Herre og Gud skal triumfere over alle sine Fjender*, sætte sin Fod paa deres Nakke og søndertræde deres Herredømme, Magt og Vælde. Vi hidkalder den store Dag, da hele Himlen begynder at raabe: »Alleluja! Herren vor Gud, den Almægtige, har

overtaget sit Kongerige. Lad os glæde os og juble og give ham Æren. For Lammets Bryllupsdag er kommet, og hans Brud har beredt sig« (Jo. Aab. 19, 16).

Naar den Dag er inde, bliver vort Hjerter stille. Det har ingen Ønsker mere, fordi alle er opfyldt.

F. K.

Helgenen Lars

For nogle Uger siden skrev en ung Lægmand her i Bladet en morsom lille Fortælling om Lars, der vilde være Helgen. Den har givet Anledning til følgende Kommentar:

Lars gaar videre — fra Dronning Louises Bro ud ad Nørrebrogade. Der møder han mig; han opdager mig paa lang Afstand. Han har jo skiftet Ideal og ser nu alle sine Medmennesker.

»Goddag,« siger han, »jeg kommer lige fra J. L. Han har aabnet mit Blik for Hellighedens sande Væsen.«

»Ih, fortæl mig noget om det,« beder jeg.

»Jo, man skal bære Kulspande op.«

»Vent lidt med det — det er noget varmt i Dag — og indtil videre...«

»Naa, ja,« siger han; »Meningen er blot, at man skal søge at hjælpe sin Næste.«

»Aa — er det noget specielt katolsk? Kendte De ikke det fra Oxford — ja, fra selveste — naa, lad os ikke fornærme nogen.«

»Jo, maaske nok; men det er det: at *praktisere* det.«

»Det gør saamænd enhver skikkelig Hedning ogsaa — særlig naar det drejer sig om hans Mor — og han godt ved, at han vil blive mere beundret, end han vil blive til Grin. — For det var vel ikke Deres Mor, De skulde hjælpe med Kulspanden, kan jeg tænke?«

»Nu ved jeg hverken ud eller ind,« siger Lars.

»Gud ske Lov,« siger jeg.

»Hvordan det,« siger Lars.

»Jo, ser De, en Konvertit skal frem for alt ikke søge Raad hos Lægfolk; for saa faar han bare at vide, hvad han altid har vidst! Det

første og store Bud er dette: Du skal ligne de andre som dig selv!«

»Nej, ved De nu hvad, der gør De rigtignok J. L. Uret. Han sagde netop, at jeg ikke maatte ligne — efterligne andre. Jeg skulde blive Helgen paa min egen Maner.«

»Kunde De saa ikke antyde mig det originalt »Lars'ske« i *det* med Kulspanden?!«

»At man gør det nærliggende, velsagtens?«

»Det gør enhver Helgen, ser De; men enhver gør det paa sin Maade. Efterlign Aloysius eller Simon Søjhelgen eller hvem i Verden, De vil; gør De det af *overnaturlige* Motiver, vil De ikke komme til at ligne den, De efterligner; — De vil have lært, uden at være blevet Efterligner.«

»De mener altsaa, at jeg skal fortsætte, hvor jeg slap og efterligne Aloysius?«

»Jeg mener, det er en ret ligegyldig Ting, *hvem* De vælger. Det kommer an paa, *hvorfor* og *hvordan* De vælger. Hvad *vil* De med Aloysius?«

Lars slaar uvilkaarligt Øjnene ned. »Han er jo Renhedens Værnehelgen,« siger han saa, stiltørdigt.

»Ja, det mener jeg ogsaa. Og for at opnaa den Dyd gjorde han sig til fuldkommen Herre over enhver af sine ydre Sanser, fordi han af Erfaring vidste, at aabne Sanser let bliver en By uden Skanser.«

»Ja, men saa griner J. L. vel af mig, hvis jeg igen begynder...«

»Det gør han — hvis han opdager det. Men jeg skal give Dem det lille Raad, et snedigt lille Raad, saa han ikke opdager Dem og »hænger Dem op«, men er nødt til at lade Dem i Ro paa Deres *egen* Vej: De skal se uden at betragte. Farvel!«

Lægkone.

August

24. S. St. Bartholomæus, Apostel (rød) (1053); 2. Sæt Bønner: 12. Søndag e. Pinse (695); sidste Evangelium: Søndagens (696).
25. M. † St. Ludvig, Konge af (hvid) Frankrig (1056); 2. Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Efter frit Valg, 4. Om Fred.
26. Ti. Foregaaende Søndags Messe (grøn) (694), uden Gloria og Credo; 2. St. Zephyrinus (1059), 3. Om de helliges Forbøn, 4. Om Fred; alm. Præfation (525). — Eller: (rød) St. Zephyrinus (1059); 2. Søndagen (695), 3. Om de helliges Forbøn, 4. Om Fred.
27. O. St. Josef af Calasanz (hvid) (1059); 2. Om Fred.
28. T. St. Augustin (1060); 2. St. (hvid) Hermes, 3. Om Fred.
29. F. St. Johannes Døbers Hals-huggelse (1062); 2. St. Sabina, 3. Om Fred.
30. L. St. Rosa af Lima (1066); 2. (hvid) St. Felix og St. Adauctus, 3. Om Fred.
31. S. 13. Søndag e. Pinse (699). (grøn)

Anm. Paa de med † mærkede Dage kan Præsten efter frit Valg læse Sjælemesse og andre Votivmesser, hvorfor man paa disse Dage ikke kan regne med, at de her angivne Messer læses.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.
Dannevirkegade 19, København V, Telefon Eva 25 12 (træffes i Almindelighed bedst Kl. 14-15 og 18-19)

Ekspedition: Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K, Tlf. Palæ 4777, Kl. 9-18.
Kassererkontor: St. Annæ Plads 28, Postgiro 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245, Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BØGER

En ukristelig Bibelhistorie

Der er udkommet en »Bibelhistorie for Grundskolen« af Knud Nordentoft under Medvirkning af Inger Merete Nordentoft. Vi bringer ingen Anmeldelse af den, kun enkelte Citater, som taler tilstrækkeligt for sig selv.

I »Forbemærkningen« siges der: »En Bibelhistorie for Folkets Børn bør gengive og aande den Tro, som Folkets Kirke ejer. Men den bør ikke aande gamle Koners tilbage-trækkende Tanker. Den bør aande de ærlige og tidsbevidste Tanker, som Kirkens Førere lever i. Vor Tids hele Indstilling, vor Videns og Formaaens Udvikling, har forlængst medført, at nulevende Præster kan skrive om Problemer som »Daab og Nadver, Himmelfart og Jomfrufødsel, at det er »faa nu om Dage, der tager disse Ord i uinspireret Bøgstavelighed«, mens deres Bisper samstemmende tilføjer, at sligt jo ikke betyder, at »opfatte disse Ting som Uvirkeligheder, fremgaaet af menneskelig Fantasi og Digtning, — men som Guds Aabenbaringsformer for Ting, som hører til Guds skjulte Væsen, som Mennesker ikke kan fatte, og som Gud kun paa denne Maade kan sætte dem i Forbindelse med«. Naar Kirkens Ledere i vor virkelighedsnære Tid saaledes tager Afstand fra ældre Slægtleds altfor bogstavelige Opfattelse af Underhistorier, som tillige gjordes til ganske eneafgørende i Jesu Liv og Gerning, da er det Uret at lade en Bibelhistorie for den kommende Generation tale paa anden Maade.«

I Overensstemmelse med denne Hensigt indledes saa Gennemgangen af det Gamle Testamente med en Forklaring af Jødefolkets Sagn. »Et Sagn betyder en gammel, gammel Historie, saa gammel, at ingen mere véd, hvormeget af den, der er Eventyr, og hvor meget, der er rigtig sandt. De ældste af Sagnene er nok mest Eventyr. Men de sidste, der handler om rigtige Mennesker, er nok mere sande. Men det er hele Tiden lidt blandet, ligesom i alle gode Historiebøger.«

Og naar Børnene naar til det Nye Testamente og Jesu Fødsel, lærer de: »Vor Tids Præster forklarer, at den Slags mærkelige Historier er ikke Sagn, saadan som de ældste jødiske; men vi skal heller ikke tage dem helt bogstaveligt paa

samme Maade som noget, der staar i Avisen«. Altsaa anbefales det Børnene at tage Aviserne helt bogstaveligt. Saa har de da i Religions-timen lært noget, som de kan drage Nytte af. Avis og Radio skal nok sørge for Resten.

Vi citerer ogsaa Bogens sidste Afsnit, der har til Overskrift: »Paven og Luther«:

»... Ogsaa Danskerne blev omvendt til Kristendommen af Ansgar. Det blev næsten alle Vegne tvungent at være Kristen, stik imod hvad Jesus mente. Han brød sig kun om, hvad der var frivilligt og kom fra Hjertet. — Den kristne Kirke blev meget fast ordnet med Præster og Bisper og øverst over dem alle Paven i Rom. Paven skulde altid have Ret og bestemte ene-vældigt, hvad Jesus havde ment og hvad alle Mennesker skulde tro. — Paverne tillod, at der kom megen Afgudsdyrkelse af forskellig Slags ind i den kristne Kirke, særligt med at tro paa Helgener; det er afledte fromme Mennesker, som Paven efter deres Død udnævner til at være en Slags Halvguder. — Til sidst, omtrent fire Hundrede Aar før vor Levetid, var der nogle modige og fromme Mænd, der gjorde Oprør mod Pavemagten. Vigtigst af dem var Martin Luther fra Tyskland. Efter hans Tid er det en frivillig Sag for hver enkelt, hvad han vil tro.«

Saaledes kan der altsaa skrives i Dag i vort højt kultiverede Land. Der er ingen Fare for, at denne Bog vil blive brugt i katolske Skoler, men det kan kun undre en Katolik, at der ikke fra autoritativ Side advares mod en Bibelhistorie, hvis hele Tendens undergraver den kristne Tro, som Folkekirken sikkert ønsker bevaret i det danske Folk. Selv om det er sandt, at det er en frivillig Sag for hver enkelt, hvad han vil tro, saa følger det vel ikke deraf, at det er en frivillig Sag for hver enkelt Lærer, hvad han lærer Børnene om Gud? Eller er det kun den katolske Kirke, som har Mod til at bekende sit Credo og altsaa »bestemme hvad alle Mennesker skal tro? Men den véd jo ogsaa godt, at Gud er saa mægtig, at han uden at paalægge nogen Tvang kan skænke os en Tro, som er »frivillig og kommer fra Hjertet«, selv om det er Kirken, der har lært os, hvad vi skal tro.

L. A.

VALD. FOERSOM

AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

Vovemod og Martyrblod

Rank og frimodig traadte Ri ind i Retssalen, og samtidig blev ogsaa hans Søster ført frem for Retten. Baade til højre og venstre for dem stod Retsbetjente bevæbnede med mandshøje tykke Stave. Dommeren satte sig ned, saa den anklagede skarpt ind i Øjnene og begyndte Forhøret: »Den falske Lære, som du er Tilhænger af, er i Modstrid med den Taknemmelighed, man skylder sine Forfædre. Den, som ikke vil bringe sine Forfædre Ofre, er i Verdens Øjne værre end et Dyr. Saadanne Mennesker maa man straffe med Døden. Og yderligere har Koreas Regering forbudt denne falske Lære. Enhver, som slutter sig til den, er derfor en Oprører.«

Hertil svarede Ri: »Jeg har den Overbevisning, at det er taabeligt og fuldstændig uden Værdi at bringe Forfædrene Ofre. For Sandhedens Skyld bør man derfor holde op dermed. Er det da ikke taabeligt at tro, at de døde spiser, og at de om Natten, medens vi andre sover, kommer frem til Offerbordet og forsyner sig med Mad? Naar Sjælen er skilt fra Legemet, er der kun et Lig tilbage, som intet kan foretage sig. Sjælen er en Aand, og den trænger ikke til Mad og Drikke. Vi, som følger Himmelkongens Bud, er ikke Oprørere; thi vor Fader i Himlen befaler os at ære Kongen, at elske vore Forældre med barnlig Kærlighed og at elske vor Næste som os selv. Den, som hellere vil ofre sit Liv end være ulydig mod Himlens og Jordens Herre, kan ikke kaldes en Oprører. Jeg er derfor fast besluttet paa hellere at ville dø end at afsværge min Tro.«

Paa dette Vidnesbyrd kunde Dommeren intet svare, men maatte indrømme: »Naa ja, det kan godt være, at alt det, du siger, er sandt, men Regeringen har nu engang under Dødsstraf forbudt denne Re-

ligion.« Saa fik han et Indfald. »Men iøvrigt, naar du kan bøje Knæ foran et Billede af Himmelkongen, hvorfor kan du saa ikke gøre det foran et Billede af dine Forfædre?«

Atter aflagde Ri et herligt Vidnesbyrd: »Himlens og Jordens Herre er almægtig og uendelig god. Han ved og kender alt. Derfor tilbeder jeg ham. Men vore afdøde Forfædre viser vi vor Kærlighed ved at bede for deres Sjæle. Saaledes lærer Himmelkongen os at gøre.«

»Ja, det siger du,« svarede Dommeren. »Men hvem tror paa dig? Hvem bekræfter dine Ord? Hvem har i det hele taget lært dig disse Ting?«

Ved disse Spørgsmaal ønskede Dommeren at komme paa Spor af andre Kristne.

Ri svarede: »Jeg har læst det i Bøger, som jeg har.«

»Hvem har givet dig disse Bøger?« spurgte Dommeren videre.

Ri var klar over, at man vilde prøve paa at faa ham til at forraade de andre Kristne, og han svarede derfor: »Himmelkongens Religion forlanger, at vi elsker vor Næste. Men hvis jeg nævner Navnet paa en eller anden Kristen, dræber I ham. Jeg kan derfor ingen Navne nævne.«

Da Dommeren mærkede, at alle hans Anstrengelser var forgæves, blev han grebet af Vrede. Han sprang op og skreg til Bøddelknægtene: »Slaa ham! Pin ham!«

De styrtede sig straks over den modige Bekender, rev Klæderne af ham og kastede ham omkuld paa Jorden. Saa greb de med begge Hænder deres tykke Stave og begyndte at slaa løs paa deres Offer.

Allerede ved det tredie Slag sprang Blodet frem, og efter endnu et Par Slag sad hele hans Legeme i blodigt Kød. Saa skreg Dommeren til ham: »Vil du nu foran-

dre din Overbevisning? Mærker du ikke Slagene?«

Bødlerne holdt inde et Øjeblik. Deres Offer svarede roligt: »Hvorledes skulde jeg kunne undgaa at mærke Slagene?«

»Naa, vil du saa ikke ændre din Overbevisning?«

Ri rettede sig op og svarede: »Aldrig! Fra Vildfarelsens Mørke har jeg fundet frem til Sandhedens Lys, og jeg vil aldrig fornægte Sandheden.«

Atter susede Slagene ned over ham. Ri paakaldte uophørlig Jesu Navn. Med den største Tillid vendte han sig til Gud, som alene kunde give ham Kræfter til at udholde disse frygtelige Kvaler.

Det var Dommerens Hensigt at kvæle Kristendommens første Spire. Derfor maatte han bringe den første Fange til Frafald. Men indtil nu havde han intet opnaaet. Saa prøvede han at anvende andre Midler. Han vilde gøre det saa let som muligt for Bekenderen, han vilde se at faa ham til at foretage en eller anden Handling, som for ham ikke var noget direkte Frafald. Han sagde derfor til ham: »Naar du ikke vil afsværge din Tro, vil jeg vise dig en anden Vej. Paa dette lille Stykke Papir skriver jeg et kinesisk Skrifttegn. Gør med det, hvad du vil. Skriv et eller andet nedenunder eller spyt derpaa. Det er mig lige meget; men jeg vil deri se et Tegn paa Frafald.«

(Fortsættes)

Kammerstuepige

Velanbefalet Pige, som kan paatage sig Vedligeholdelse af Damegarderobe samt nogen Stuepigegerning, søges til 1. Oktober. Sykyndig foretrækkes. Henvendelse til Grevinde Holstein-Ledreborg, Ledreborg, Lejre, Sjælland.

Sygeforsikr. A/s »BAUTA«

Hovedagentur Vangedevej 218
Tlf. Søborg 3374

Yder god Erstatning, kulant Behandling
lav Præmie. Prospekt tilsendes gratis.
Optager indtil 75 Aar

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring
Valkendorfsvej 34-36
Tlf. 778 - 728

Knud Rasmussen BØGER . PAPIR

Vesterbrogade 60 . Tlf. Central 3955 - 2755
Leverandør til Sct. Knuds Skole

Doktor Johnsons Dom

af G. K. CHESTERTON

(Rettelse: I Nr. 32, S. 510, 1. Spalte efter Wilkes første Replik er følgende Replik faldet ud:

SWIFT: Vil De sige, at De hører til disse Sammenslutninger?)

III. AKT

Scenen forestiller det ydre Lokale i Kaffehuset: Den Røde Hane. I Baggrunden er der lukkede Skydedøre, men af og til trænger Støjen af Snak og Sang ud derinde fra. Forværelset er møbleret med Borde og Bænke og er ved Tæppets Opgang tomt. Kaptajn Draper og Løjtnant Crockford træder ind fra modsatte Sider; sidstnævnte er i Uniform.

CROCKFORD: Det er et mærkeligt Sted, De har truffet Aftale om.

DRAPER: Et mærkeligt Sted beregnet paa mærkelige Personer. Nogle af de farligste Mennesker i London mødes bag disse Døre. Herrerne fra den gamle Helvedesild-Klub og med tilsvarende Damer. I Øjeblikket leger de Revolution, og jeg er interesseret i en af de revolutionære.

CROCKFORD: Mener De Deres gamle Ven, den amerikanske Spion? Prøver De stadig paa at arrestere ham?

DRAPER: Nej, jeg prøver paa at arrestere hende. Det er hende, som er den virkelige amerikanske Spion. I hvert Fald er hun langt den betydeligste af de to.

CROCKFORD: Mener De hans Kone?

DRAPER: Ja, den Dame, der altid ses sammen med Jack Wilkes. Hun har antaget alle de nye Idéer, deriblandt den, at hun ikke spekulerer videre over, hvis Hustru hun er. Hendes Mand bærer sig naturligvis lige saadan ad med Markise de Montmarat, og i Fællesskab vender de op og ned paa hele Byen.

Men det er hende, som er Solde-riernes egentlige Dronning, skønt hun var saadan en lille Puritaner, da vi først saa hende. Det er altid de stiltfærdige, som forbløffer en paa den Maade. Men vi kan ikke arrestere hende uden ham.

CROCKFORD: De kan ikke arrestere nogen af dem. Deres amerikanske Spion er forvandet til fransk Diplomat.

DRAPER: Vi arresterer dem i Aften.

CROCKFORD: Hvad nytter det? De faar blot den franske Ambassade efter Dem i Morgen.

DRAPER: Der er ingen fransk Ambassade i Morgen.

CROCKFORD: Ingen fransk Ambassade? Hvad i Alverden mener De?

DRAPER: Jeg har faaet alvorlige Nyheder. Daarlige Nyheder, velsagtens, men selv en daarlig Vind blæser ogsaa noget godt med sig. Den franske Konge erklærede os Krig i Morges. Han støtter de amerikanske Oprørere.

CROCKFORD: Et Held for dem og et Uheld for os, formoder jeg.

DRAPER: Et Held for de fleste af dem, men et meget slemt Uheld for en af dem. Hvis vi kan fange den Fyr nu, tror jeg Juristerne vil fortælle os en anden Historie.

CROCKFORD: Ja, men hvad vil De saa have mig til at gøre?

DRAPER: Situationen skulde være klar senest ved Midnat. Jeg vil gerne have, at De skal være her, naar Klokken slaar Eet, sammen med et Par af Deres Grenaderer, det er det hele. Indtil da er det bedst, vi ses her saa lidt som muligt, for de udvalgte Aander er ved at ankomme. Farvel saa længe altsaa.

CROCKFORD: Paa Gensyn Klokken Eet. *(De gaar bort til modsatte Sider).*

(Swift og Markisen kommer

ind udefra og gaar lige mod det indre Værelse).

MARKISEN: Efter de Nyheder, jeg hører, men som jeg ikke maa fortælle nærmere om, kan du komme til at rejse til Frankrig for Alvor, min Ven.

SWIFT: Og besøge alle de franske Venner, som Jack var saa venlig at forsyne mig med. Vi maa se efter, om Mary er i Sikkerhed, skønt hun naturligvis fuldt ud er i Stand til at passe paa sig selv. Saa meget er i hvert Fald sikkert, baade i Princip og Praksis.

MARKISEN: Hun er en vidunderlig Kvinde. Jeg tænker mig, at alle de smaatskaarne, respektable Mennesker vilde blive højligt overrasket over, at jeg beundrer hende saa meget, som jeg gør. Aa, hvor er det befriende at have hævet sig op over alle disse Misundelser og private Jalousier. De respektable Folk peger Fingre ad os, fordi vi har frie og filosofiske Meninger, som om vi blot væltede os i en Sump af Selvskhed og Selvgodhed. Hvor er de dog taubelige! Det er os, som er uselvviske. Det er os, som er højsindede og sympatiske og kan tage Hensyn til andre. Det er os Hedninger, der faktisk opfylder det kristne Ideal, som de Kristne har fundet umuligt. Det er os, som elsker vore Fjender.

Fortrækket

Samler De

paa Pater Martindales Pjece-Serie

»Hvad«-Bøgerne

To Bøger udkommet, flere følger!

„Hvad foretager Præsten sig
ved Alteret?“

„Hvad foretager Præsten sig
ved Døbefonten?“

Smukt Alterbillede

velegnet til mindre Kirke, forestiller »Kristus paa Korset« udført i antik Stil og Malemetode, bliver solgt billigt, grundet paa Malerens Bortrejse.

Telefon Amager 1388 y

Messen forklaret for Børn

af Maria Montessori

Evangelium og Credo

Messebogen, som hidtil har været anbragt paa Alterets højre Side, bliver baaret over til venstre for at vise, at Guds Stemme er ganske anderledes end Menneskers.

Præsten, som ved, at han er uværdig til at læse Vor Frelsers Ord, ønsker at blive værdig, at blive helt ren. Derfor standser han midt for Alteret og beder med bøjet Hoved den smukke Bøn: »Munda cor meum...« »Rens mit Hjerte og mine Læber, almægtige Gud — ved din Naade, at jeg værdig maa kunne forkynde dit hellige Evangelium.«

Nu staar han foran Bogen og slaar op paa det Evangelium, som Kirken har bestemt skal læses paa denne Dag. Menigheden rejser sig med det samme og venter højtidelig paa at gøre Korstegnet sammen med Præsten.

»Herren være med eder,« siger Præsten; og Menigheden svarer: »Og med din Aand«.

»Det hellige Evangelium efter Evangelisten — —,« siger Præsten og følger Navnet paa en af Evangelisterne til; og saa gør han Korstegnet over Bogen og derpaa et lille Korstegn paa sin Pande, sine Læber og sit Bryst for at hellige sine Tanker, Ord og Gerninger, før han læser Dagens Evangelium. Menigheden gør ogsaa de tre Korstegn og svarer — eller Ministranten svarer: »Ære være dig, Herre.« Naar Evangeliet er læst, svares der: »Pris være dig, Kristus«, mens Præsten kysser Bogen og siger: »Maatte vore Synder blive udsløttet ved Evangeliets Ord!«

Hvad er nu det rigtige at gøre, efter at vi har hørt om Kristus selv?

At bekende vor Tro.

Præsten staar derfor midt for Alteret og siger Trosbekendelsen.

Hvis de troende staar op under den, maa de knæle ved Ordene: »— — og har paataget sig Kød ved den Helligaand af Jomfru Maria og er blevet Menneske.«

Med Trosbekendelsen, Credo, slutter den første Del af Messen,

eller rettere sagt med det Dominus vobiscum, som følger lige efter. Denne Del af Messen kaldtes i den første kristne Tid Katekumenernes Messe. I har jo hørt om, at Katekumenerne, d. v. s. de Menne-

sker, som fik Undervisning i Kristendommen, men ikke var døbt endnu, kun maatte være med til den første Del af Messen, den, som var belærende. Og den Del af Messen sluttede netop med Trosbekendelsen og Præstens Hilsen: »Herren være med eder«, som alle, baade døbte og Katekumener, saa besvarede med: »Og med din Aand«.

Dannebrog over Ungdomstævnet

Unge Trosfælle!

Efter nogle Aars Pause skal du og dine Kammerater igen til Ungdomstævne Søndag den 24. August. Som Motto har Stævnets Arrangører valgt: *For Kirkens Sag — for Land og Flag!* Det er et fortrinligt »slogan«, velklingende og med et udmærket Rim — men det er mere, det er en Devise, en Leve-regel. Jeg synes derfor vi sammen skal gøre et Par Betragtninger over dette Motto, eller blot en Del af det, f. Eks. *Flaget*. Det er muligt, vi kan udlede et og andet heraf.

Du kender vort Flag, ved hvorledes det ser ud, kender dets Oprindelse, kender den Legende eller det Sagn, der er et af de smukkeste i vort Lands Historie, om Dannebrog, der i Slaget ved Lyndanæs 1219 »faldt fra Himlen ned«. Du har ofte sunget dets Pris: »Vift stolt paa Kodans Bølge«, »Flagsangen« af Axel Juul med den pompøse Musik af Rygaard, og senest om »et Flag er smukkest i Modvind«. Her behøver jeg altsaa ikke at belære dig eller repetere for dig. Noget helt andet er: har du nogensinde tænkt over, hvad Dannebrog symboliserer for dig som katolsk Kristen?

Dannebrog er et Korsbanner. Korstegnet findes ganske vist ogsaa i enkelte andre Nationers Flag — men det er langt fra saa dominerende som i Dannebrog; det hvide Kors i den røde Dug er som et Blikfang. Korset var i den hedenske og jødiske Oldtid et Forsmædelsens Tegn, ved Jesu Kristi Død blev det Sejrens Tegn. I og ved Korstegnet blev du indlemmet i vor

hellige Kirke, med Korstegnet begynder og slutter du din Dag, og ligesom Kirken indleder og slutter enhver Handling med Korstegnet, saaledes vil dette Tegn ogsaa, naar dine jordiske Rester stedes til Hvile, lyse over din Grav. Korset symboliserer altsaa din kristne Tro, din faste Tro paa Guds Ord, paa Kirkens Lære. Og du kender Følgerne af ikke at efterleve din Tro, til Gengæld ved du ogsaa, hvad du kan forvente efter dette Livs Genvordigheder og Besvær, naar du i et og alt bevarer din lyse og skønne Barnetro.

Dannebrog har to Farver, dejlige rene Farver, Dannebrog's Flagdug er hvid og rød. Den hvide Farve er Symbol paa Renhed. Unge Ven, du er i et og alt oplært til Renlighed. Vor Tid kræver Hygiejne, hvad vi spiser og drikker er under Kontrol, bliver steriliseret og pasteuriseret. Sommeren igennem plasker vi rundt i det Vand, der omgiver vort lille Land — altsammen for Renlighedens Skyld. Men hvad med din Sjæls Hygiejne? Du er vel klar over, at din Sjæl allermindst har den samme Betydning som dit Legeme, og at den derfor har fuldt saa meget Krav paa Renlighed. Naar du ved, at intet urent indgaar i de evige Boliger, og naar du samtidig ved, hvorledes man bevarer sin Sjæls Renhed, saa er det egentlig kun en Viljesag for dig nu og i Tiden fremefter altid at være aandelig vel-soigneret. Lad da det hvide Kors i Dannebrog være Tegnet, under hvilket du kæmper mod vor Tids Gudløshed, Urenhed og Urelighed.

Saa vender vi os til den røde Farve, der bl. a. symboliserer den største af de tre guddommelige Dyder: *Kærligheden*. Det kan være vanskeligt (og farligt) at definere Begrebet Kærlighed. Men naar det drejer sig om Kærlighed til Gud og vor hellige Kirke, vor Næste og om din Kærlighed til det »helt store«: *Katolsk Aktion*, saa er det utrolig let at drage Skillelinien mellem de mange Slags Kærlighed. For at sige det ganske kort: Du elsker Gud, fordi han beviser dig saa mange Velgerninger, er uendelig fuldkommen og selv uendelig elskelig. Din Næste elsker du, fordi han som du er skabt i Guds Billede og ligesom du har faaet det samme Kald. Der kan saaledes her være Tale om en Slags solidarisk Kærlighed. Er Kærligheden til Gud og Næsten ægte, vil det være en let Sag for dig at træffe Afgørelse om al anden Kærligheds Betydning, og det vil ikke være svært for dig at paase, at din Sjæls hvide Renhed ikke plettes af den uægte Kærligheds Farve — den er nemlig ogsaa rød.

Se, det er, hvad jeg mener, Dannebrog kan symbolisere, og jeg tror du er enig med mig. — Naar du paa Søndag ser vort skønne Flag, Dannebrog, ryge til Tops over Ungdoms-Stævnet, og naar du i den forhaabentlig stille Sommeraften atter ser det langsomt glide ned, forstaar jeg inderlig godt, at en national Følelse gaar gennem dig. Jeg regner med, at du i disse Øjeblikke nærer inderlige Ønsker om alt godt for vort kære Fædreland i kommende Tider, at du beder en Bøn for vort herlige ældgamle Danmark, for vort Lands Frihed og Selvstændighed — men vel ogsaa (og ikke mindst) for vor hellige Kirkes Fremgang. Men — er du saa klar over, at skal dette opnaas, kan det udelukkende ske ved din og dine Kammeraters Hjælp. I er Tiden og Fremtiden, det er jer, der skal skabe det nye og bestemme den religiøse Færdsel fremover. Og lad saa Dannebrog være Symbolet, være Tegnet, hvorunder I virker og sejrer. Lad Troen, Renheden og Kærligheden være Midlerne til at naa Maalet.

Mine hjerteligste Hilsener og Ønsker om et godt Ungdomsstævne paa Rygaard. *Laur. Andersen.*

Academicum Catholicum

Ungdomsstævnet paa Rygaard

Studerne opfordres til at møde til Ungdomsstævnet paa Rygaard d. 24. August med hvide Huer.

AC-Messe Søndag d. 31. August

Paa Initiativ af Langø-Kredsen holdes Reciteret Messe Søndag d. 31. August Kl. 9 i Liobasøstrenes Kapel, Bjerregaards Sidevej, Valby. Alle Medlemmer af A. C. opfordres til at deltage.

Efter Messen kan medbragt Morgenmad indtages hos Søstrene.

Cykletur til Jonstrup Vang

Efter Messen og Morgenmaaltidet hos Liobasøstrene d. 31. August startes Kl. 10½ paa Cykel til Jonstrup Vang. Madpakke medbringes. Hjemkomst ca. Kl. 18.

Katolske Russer

Russerne er velkomne til at deltage i Messen og Cykelturen d. 31. August. Alle katolske Russer opfordres til at meddele deres Navn og Adresse til Sekretæren, for at Foreningen kan sende dem en Indbydelse til Rusgildet.

Nye Medlemmer

Administratores har haft den Glæde at se Medlemstallet vokse betydeligt, men Maalet er ikke naaet, før enhver katolsk Akademiker er Medlem af Academicum Catholicum. Administratores vil være taknemlige for at modtage Adresser paa katolske Akademikere, der endnu ikke er Medlemmer, for at kunne rette Henvendelse til dem.

Styrelsen

Sekretæren stud. med. Frk. Inger Høyer har paa Grund af Læsning bedt sig fritaget for sit Hverv fra

1. September. I hendes Sted har Administratores suppleret sig med stud. mag. Frk. Nina Sabra. Styrelsen har herefter følgende Sammensætning:

Formand: Civilingeniør *G. Wissum*, Kbh. V., Asmussens Allé, Telf. Eva 211.

Kasserer: Civilingeniør *J. Hamm*, Hellerup, Blidahpark 29, Telf. Helrup 3266.

Sekretær: Stud. mag. *Nina Sabra*, Charlottenlund, Ordrup Jagtvej 103, Telf. Ordrup 1310.

Eksercitier for Pædagoger

Som Forberedelse til det kommende Skoleaar samledes syv Pædagoger under Pater Wolfisbergs fortrinlige Ledelse til en uforglemmelig Retræte i de smukke Omgivelser paa Rygaard. Vor hjerteligste Tak til Søstrene for deres store Gæstfrihed.

En Skolemand.

Knud Lavards Broderskab (Brønshøj)

afholder Onsdag den 27. August Kl. 20 3-Aars Stiftelsesfest i Menighedssalen i Brønshøj.

Alle Medlemmer, aktive og passive, samt alle interesserede indbydes.

Aarhus Opland

Søndag d. 31. August:
Ulstrup Kl. 10.

Efterlysning af Bog

Skulde nogen besidde *Grisar: Analecta Romana, 1899* og være villig til at laane mig den for kortere Tid, vil jeg være Vedk. meget taknemlig. Eva 5937. Mynstersvej 14.
Peter Schindler.

Danmarks katolske Radioklubber

Sct. Pauls Allé 21 . Esbjerg

Undertegnede:

Navn: .....

Stilling: .....

Adresse: .....

Licensnummer (staar paa Licenskvitteringen under Adr.):

indmelder sig herved i Radioklubberne.

Indsendes til ovenstaaende Adr. i aaben Kuvert som Tryksag. Porto 6 Øre.

NAKSKOV

<p>Spis Arbejdernes Fællesbageri's Produkter Nakskov . Telefon 621</p>	<p>Kul, Kokes, Cinders, Briketter og Brænde <i>bedst og billigst hos</i> Aug. Freuchen & Co. T. G. Krøyer A/S</p>	<p>Broderimagasinet <i>Østergade 18 . Telefon 921</i> Alt til Haandarbejde. Tegning, Montering Stort Udvalg i Garn <i>Leverandør til Søstrene</i></p>
<p>Nakskov Dampmølle <i>Aktieselskab</i></p>	<p>Julius M. C. Olsen Gær, Korn Mel, Gryn TELEFON 594</p>	<p><i>Støt</i> Frank Andersen's <i>Fond</i> Giro Konto 1087</p>
<p>Alle Sorter Brændsel til Kakkellovne og Varmeapparater tilbydes billigst i allerbedste Kvaliteter. A-S Nakskov Kulimport <i>Telefon Nr. 17</i> <i>Leverandør til den katolske Kirke</i></p>	<p>Wald. Clasen Murermester Telefon 208 Lev. til kat. Kirke</p>	<p>Chr. Steffensen <i>HERREEKVIPERING</i> Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796 Leverandør</p>

AARHUS

<p><i>Alfred Pihl</i> Bagermester, Conditori Telefon 3041 - Hammershus <i>Leverandør til St. Josef Hospital</i></p>	<p>Linoleum <i>billigst Høilund Carlsen</i> Aaboulevarden 45, Aarhus, Tlf. 1347</p>	<p><i>Mejeriet „Vesterbro“</i> <i>Byens førende Mejeri</i> Telefon 8700 (4 Linier) <i>Mejeriprodukter,</i> <i>Flødeis, Eksportfløde</i></p>
--	--	---

AALBORG

<p>A. Hoffmann <i>Urmager og Optiker</i> Borgerg. 17 (lige v. den nye Bro) <i>Briller efter Lægerecept</i> Rep. udf. nøjagtigt og billigt Telefon 3779</p>		
<p><i>Køb i Vestbyen</i> Trikotage og Herrelingeri hos HENRY HANSEN Kastetvej 39 . Telefon 5665</p>	<p>Mathias Christensen Absalonsgade 14 . Tlf. 1556 <i>Kolonial . Delikatesser . Kaffe</i></p>	<p>Hjemmebageriet <i>v. Toft Mathiasen</i> Prøv mit 1. Kl. Brød og Kager Borgergade 32 . Telefon 6408 <i>Lev. til den mandlige Kamillianerklinik</i></p>
<p>Ferd. Færch & Co. Tømrermestre Strandvejen, Tlf 301</p>	<p>Mursten <i>Aalborg Teglværker</i></p>	<p>CHR. SIMONI <i>grundl. 1836</i> Kul- og Koks-Import Telf. 67 - 68 - 69 Leverandør til St. Josef Søstrenes Hospital og Kamillianerklinikken i Aalborg.</p>
<p>M. Thomsen Støtt <i>Entreprenør og Murermester</i> Kong Christians Allé 6 Telefon 1992</p>	<p>WORNING <i>paa Østergade</i></p>	<p>Køb Hjemmets Udstyr hos Thuen, Gravensgade 2</p>
<p>P. Krebs <i>Elektroinstallatør</i> Frederikspade 6 Telefon 1786 <i>Udf. Arb. ved Kamillianerklinikken</i></p>	<p>Aalborg's katolske Begravelseskontor <i>Jens Bangsgade 8</i> Ordner Begravelsen gratis, smukt og samvittighedsfuldt . Tlf. 20 68 . 22 89</p>	<p>Hans Wiencken <i>Kastetvej 51 . Aalborg</i> er det rigtige Indkøbssted for Kød, Flæsk og Paalæg <i>Reelle, unge Varer til beskedne Priser</i> Egen Pølsefabrik . Forlang Tilbud</p>

H. PERS EFTERFØLGER

N. NIELSEN & A. BROSTRØM

Aut. Vand-, Gas- og Blikkenslagermestre
SANITET- CENTRALVARME

Algade 58

Aalborg

Telf. 681

<p>RANDERS</p> <p>N. I. Nielsen Vand- & Gasmester v. Martin Nielsen W. C. Installationer, Rep. af Centralvarmeovne Markedsgade 16, Telefon 1834 Leverandør til St. Josef Hospital</p> <p>S. UTTRUP Murermester Alle Murer- og Jernbetonarbejder udføres Fabersvej 30 . Telefon 1644 Leverandør til St. Josefs Hospital</p>	<p>NÆSTVED</p> <p>Herlufholm Dampmølle og Brødfabrik A-S Telefon Næstved 31 Lev. til de katolske Institutioner</p> <p>P. G. Vintersborg Tagensvej 13, Tlf. 818 Tømrermester . Bygningssnedker Lev. til St. Elisabeth Søstrene</p>	<p>HORSENS</p> <p>Manufaktur . Trikotage . Udstyr A-S Horsens Textil Lager Leverandør til katolske Institutioner</p> <p>Carl Bech aut. elektr. Installatør Vestergade 33 . Telf. 1026 Leverandør til kath. Menighed</p>
--	--	---

VEJLE

<p>C. V. BERG Blikkenslagermester Autoriseret Gas og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Vejle Trælast & Kulkompagni Havnegade 22 . Tlf. 68 og 69 Lev. til de kat. Institutioner</p>	
<p>Carl Petersen Slagtermester 1. Kl. Varer - Pølsefabrik Nørregade 2 . Tlf. 1721 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>A/s Vejle Mælkekompagni Fineste Mejeriprodukter Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>VEJLE NY Mineralvandsfabrik P. C. NIELSEN Vissingsgade 8, Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital</p>

ODENSE

		<p>JØRGEN RASMUSSEN Glarimester Overgaden 29, Telefon 1117 Leverandør til St. Josephs Hospital og Kirken</p>
<p>Sophus Larsen & Søn Kød og Fedevarer Vesterbro 90 . Tlf. 3715 Albanigade 35 . Tlf. 4895</p>	<p>Man finder sig godt paa Prior-Caféen Telefon 2764 Vestergade 1, 1. og 2. Sal Hyggeligt, roligt og godt</p>	<p>Odense Brugsforening Kooperativt Selskab uden solidarisk Ansvar . 8 Afdelinger Kolonial . Isenkram . Manufaktur Husk Dividenden Køb klogt, køb kooperativt</p>
<p>Vald. Tørring aut. elektr. Installatør Kongensgade 13, Tlf. 2021 Leverandør til Dalum Kloster</p>	<p>Gør Deres Indkøb af Fodtøj hos Julius Roe Nørregade 26, Tlf. 2394 Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p>Sylvest Nielsen 1. Kl. Bageri & Conditori Dalumvej 74 . Telefon 59 „LYON“</p>

<p>Henry Smith Carl Smiths Eftf. Aut. Gas og Vandmester Algade 9 . Telefon 137 Lev. til St. Elisabeth Hospital</p>	<h2>HOLBÆK</h2>	<p>A-S Arbejdernes Fællesbageri Bedste Brødsted Lev. til St. Elisabeth Hospital</p>
--	-----------------	--

<p>A. P. PEDERSEN Murermester Markedsplads 10 . Telefon 239</p>	<p>Vestergades Maskinværksted RASMUSSEN & NIELSEN Telefon 1039</p>	<p>H. P. Larsen Kolonial . Delikatesser Algade 28 . Tlf. 849 Leverandør til Hospitalet</p>
--	--	--

<p>Holbæk Mejeri A/s Algade 54 . Telefon 65 Leverandør til Hospitalet</p>	<p>Skomagermester Chr. Jensen ved Valborg Jensen Alt i nyt Fodtøj samt Reparationer Tidemannsvej 5 . Telefon 726 Leverandør til St. Elisabeth Hospital</p>	<p>JENSEN & OLSEN statsaut. Installationsforretning Elektrisk Lys og Kraft Algade . Telefon 365 Leverandør til den kat. Menighed</p>
--	---	---

Katolsk Ugeblad

Højskolens Efteraarssemester

Det vellykkede Ungdomsstævne

Pindsvin og Flamingoer

Betragtninger over Kanon

Kaktusplanten, der ikke vilde

Munkemel

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Frederiksholms Kanal 6, Kbh.
Tlf.: 12,166 og 12,161

Bageri & Conditori
Johan Aschengreen
Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog, 125, Telefon Amager 4019

BATAVIA
den ideelle Java-Kaffestatning
nærmere kan ikke naaes
sendes over hele Danmark
Aage Andersen
Amagerbrog, 22 . Amg. 730 . 9505
Batavia Kaffe St. Kongensg. 36-38
Central 3574

W. Staack
Malermester
Blekingsgade 6 . Tlf. Amager 1158

Walther A. Randrup
Slagterforretning
Kød . Flæsk . Charcuteri
Købmagergade 58, Tlf. C. 3179
Amagerbrogade 132, Tlf. Am. 416 y
I Helsingør, Steng. 19, Tlf. 1056

Linoleum . Træparket
F. RASMUSSEN
& SØNNER
Peder Skramsgade 7 . København K
Telefon: Central 2260 & Byen 384

Trykkeriet DANMARK
ved Tjæder Nielsen
Brolæggerstræde 11 . Central 2979
Wibrandtsvej 75 . Amager 3986
Lev. til Sct. Elisabeth Hospital

Ludvig H. Dronninggaard
Møbel- og Bygningsnedker
Sofievej 6, Tlf. Hellerup 45
Udfører Arbejdet for Assumptionsøstrene

R. Wilhelm
Bageri og Conditori
Frederiksvej 18 . Tlf. Goth. 1371
Lev. til Institut Jeanne d'Arc

Hans Molbech W. C. og Badeanlæg
Nyt og Reparationer
Højdevej 10 . Telefon 69
Leverandør til Sct. Elisabeths Hospital

Stat Frank Andersens Fond
Giro Konto 1087

Brdr. Wiggers Malermestre
Taaebæk Strandvej 45 . Tlf. Bellevue 154
Udfører Arb. v. Assumptionsklosteret Rygaard

Malerfirmaet Axel Seehusen
Tagensvej 97
Telefoner: Central 3670 og Taga 3670
Udfører Arbejdet ved Assumptionsklostret

Hans A. Holm & Søn A/s
Maskinsnedkeri
Nansensgade 47, Tlf. C. 1806

Bageri & Conditori
F. WIENHOLTZ's EFT.
Vesterbrogade 131 . Central 2821
Leverandør til Sct. Elisabeth Sostrene

Houlbergs Pølser
- det er Mad

Købke's
Reproduktionsanstalt
Vester Voldgade 91
Klicheer i fineste Udførelse

Gør Deres Indkøb i
Kolonial-Lageret
en gros Lager . detail Salg
Blaagaardsgade 4 . Nora 5834
Leverandør til Sakraments Kirken

Arbejdernes Kaffeforsyning
Bedste Luksus Kaffe 95 Øre $\frac{1}{4}$ kg
Prøv vore henkogte Frugter
Viktoria Blommer
Ananas, Fersken osv.
Amagerbrogade 156

FYENS DISCONTO KASSE
(BANK-AKTIESELSKAB)
ODENSE
DANMARKS ÆLDSTE PRIVATE BANK

Niels Hansen
Mahogni, Egelræ, ru, hele og pl.
Brædder, Lægter, Lister, Krydsfiner
Tagpap og Trætez
Gothersgade 8 . Pælæ 3073
Leverandør til de katolske Institutioner

En Kaktusplante, der ikke vilde –

Historien om min uvillige lille Kaktus begyndte en Sommerdag i en lav Stue langt ude paa Landet. Det var for at vise min Interesse for det beskedne Hjem, at jeg gav mig til at udtale min Beundring for en mægtig Kaktusplante. Beundringen var nu ægte nok. Denne Kaktus var et sjældent Eksemplar. Den lignede en hel Vaabensamling, et Bundt af smaa Sværd, der stikker ud til alle Sider. Beundringen fik et Resultat, som ikke var tilsigtet; Søndagen efter mit Husbøg blev der før Gudstjenesten afleveret en Urtepotte med en Aflægger af det sjældne Eksemplar.

Jeg maa indrømme, at Aflæggeren tog sig ret nøgtern ud. Tænk Dem en eneste grøn Klinge oven over en uforholdsmæssig stor Urtepotte. Var det ikke, fordi jeg vidste, hvad der vilde vokse ud af den døde Tingest, havde den ikke faaet Lov at staa i min Vindueskarm. Men saa er det det gode ved Kaktusser, at de kan taale Tobaksrøg og ikke straks hænger med Hovedet, naar man glemmer at vande dem. Kort sagt, Kaktussen fik Lov som eneste Plante at pryde mit kombinerede Studere- og Soveværelse.

Saa gik baade den strenge Vinter og en Del af Foraaret. Om Vinteren havde Planten nydt godt af den gode Varme, og til Foraaret fik den Sol fra Morgen til Aften. Nu maatte der dog snart ske noget. Men nej, der kom ikke Spor af Foran-

dring. Mon Aflæggeren ikke havde skudt Rod? Sagkyndige, som jeg lejlighedsvis gav Luft for min Skuffelse overfor, mente, at det var et Tegn paa Liv, at Kaktussens Torne stak, naar man rørte ved dem. Jeg syntes, det var det mindste, den kunde gøre. For hver Dag, der gik, blev jeg efterhaanden mere og mere ked af min Logerende. Havde det været en eller anden Stenklunge fra Oldtiden, var det i sin Orden, at den blev ved at være, hvad den var. Men en Plante, et levende Væsen, der faar Vand og Lys og Varme og saa alligevel synes uberørt af alt, det er ikke til at holde ud. Det er ligesom at have et Menneske siddende paa Ens Værelse uden at sige noget; det gør En selv urolig. Det endte da ogsaa med, at jeg en skønne Dag bar Kaktussen ud. Derude mellem Blomster og Buske kunde den staa i Sol og Regn og surmule saa meget den vilde; jeg vilde ikke længere have Fortræd af det.

I et Par Maaneder saa jeg ikke til min Kaktus, indtil jeg en Dag for et Par Uger siden tilfældigt opdagede, at den havde faaet et helt andet Udseende. Ud af Toppen stak ligesom en stor Kniv, og tre mindre Knive struttede ud af den ene Side. Jeg genkendte den oprindelige Kaktus, der for snart et Aar siden havde gjort Indtryk paa mig. Ærlig talt skammede jeg mig en Smule over min egen Utaalmodighed. Jeg tog Kaktus-

sen ind, og nu faar den Lov til at staa ene i mit Vindue.

Men hvad saa?

Hvorfor omtale en saa dagligdags og trivial Hændelse i K. U.? Fordi »Kaktussen, der ikke vilde«, har lært mig noget, som ogsaa andre maaske kan have Gavn af.

Det skete nemlig, naar jeg i den sidste Tid sad og saa ud af Vinduet, mens jeg spekulerede over Ting, som enhver Præst nødvendigvis spekulerer over, at Kaktussen bragte Løsning og Trøst. Hvad en Præst saadan spekulerer over, det kan enhver nemt gætte sig til. Det er nemlig dette: hvordan skal jeg bære mig ad med at faa Bevægelse i de døde Dele af min Menighed. Man tænker paa den og den Familie, paa den unge Mand eller den unge Pige. Hvad skal man gøre for at faa dem til Søndagsmesse eller med til Foreningslivet? Har jeg ikke besøgt dem i deres Hjem? Har jeg ikke sørget for, at de regelmæssigt faar Sognebladet tilsendt? Hvor kan det nu være, at de aldrig viser sig, at de ikke en eneste Gang har gengældt Visiten, aldrig paa nogen Maade reagerer paa de Opfordringer, jeg stiller til dem gennem Menighedsbladet: Opfordringer om ikke at lide Skade paa deres udødelige Sjæl.

Og saa var det, at mit fraværende Blik kom til at strejfe Kaktussen.

Ja, maaske er det det. To Aars Taalmodighed kan være

Sluttes Side 551

Pindsvin og Flamingoer

Her i Danmark er jeg adskillige Gange blevet spurgt om Lewis Carroll's to Bøger »Alice in Wonderland« og »Alice through the Looking-Glass« og bedt om at forklare, hvorfor vi finder dem »morsomme«. Nu er der mange Ting, man aldrig kan forklare, f. Eks. hvordan en Duft er, og man er ikke i Stand til at forklare, hvorfor en Ting er »morsom«. Allermindst kan man gøre det overfor Mennesker af anden Nationalitet, skønt en latinsk Sans for Humor adskiller sig langt mere fra en engelsk end en dansk gør det (tror jeg da). Beviset ligger i, at Englænderne simpelthen tilbeder H. C. Andersens Eventyr — deres Ynde, deres lette Ironi, deres Tænksomhed, deres fine Optimisme — selv om det ikke deraf følger, at vi værdsætter dem paa *nøjagtig* samme Maade, som De gør. Skål jeg sige det kort, saa er Franskmanden, Italieneren og Irlænderen uendeligt mere vittige end Englænderen, men har mindre Humor; det betyder maaske, at de har flere Ideer end Englænderne, men færre rolige Følelser (forskellige fra voldsomme Lidenskaber); er De ikke enig med mig om, at »Vid« er Resultatet af, at Ideer tørner hæftigt sammen, mens »Humor« følger af Følelsernes stilfærdige Konflikter?

Hvad jeg selv holder af hos Alice er vist for det første Alice selv — saa lille, saa frygtsom og dog uforstyrrelig, saa velopdragen og saa utilbøjelig til at give sig, og det at hun føler sig saa meget ældre og klogere end de fortryllede Dyr og ældre Hertuginder, som taler til hende. Desuden holder jeg af, at der slet ingen Moralisering er — og den mindste Antydning af Moralisering sætter Børn paa deres Post; de vil *ikke* »opdrages«, naar det er »Eventyrtid«. Og saa Versene, henrivende gyselige, men fortryllende med deres

mærkelige nye Ord — klukken-de smaa Uhyrer af Digte... og frem for alt den Følelse af »Drøm«, som gennemtrænger Bøgerne i Forbindelsen mellem Uundgaaelighed og Inkonskvens, Følelsen af at »dette paa een Gang er normalt og umuligt«.

Umuligt Kroketspil

Alligevel springer jeg nu paa Hovedet ud i Moralisering! Der er en Scene, hvor Alice blev sat til at spille Kroketspil — blot var Kuglerne Pindsvin, som rullede sig ud og spadserede væk, naar de skulde rammes; og Køllerne var Flamingoer, der vred deres lange Halse rundt og saa paa hende, lige naar hun skulde til at bruge dem. Naturligvis kunde hun saa ikke spille... Men — husk nu, at mens en Teolog er en vældig Kæmpe i Sammenligning med en sølle lille Artikelforfatter, saa er der dog ikke stor Forskel paa dem, naar man sammenligner dem begge to med Gud; og hvis Teologen siger, at *alle* hans Udtalelser om Gud kun er »analogisk sande«, saa tror jeg ikke, Gud har ret meget imod det, hvis jeg siger noget, der kun er »allegorisk sandt«... Gud *kan* nemlig spille Kroketspil med Pindsvin og Flamingoer, og en helt god Kroketspil, hvis ellers det er *gode* Pindsvin og Flamingoer.

Magtesløse Magthavere

Jeg siger dette, fordi Gud ønsker at gøre *store* Ting for Menneskene, og er god nok til at ønske at gøre dem med Mennesker som Medarbejdere. Men Menneskenaturen er pervers og upaalidelig, overalt hvor den findes. Saa netop som Gud vil gøre noget stort og godt *med* et Menneske, ruller Mennesket sig ud og spadserer sin Vej i modsat Retning. Og naar Gud vil gøre noget stort og godt *gennem* et

Menneske, kan man holde ti mod een paa, at Mennesket begynder at vride og vende sig i hans Hænder, saa der ikke kan gøres noget med ham. Enhver anden end Gud vilde for Aartusinder siden have tabt Taalmodigheden med Mennesker. Dog var en af mine første Lektioner — en ganske »verdslig« Lektion — denne: »Naar man *ikke* er ved Magten, ser man alle mulige Ting, som vilde være værd at gøre, og som i sig selv er mulige. Man tænker: Aa, hvis bare jeg havde Myndighed dertil, hvad vilde jeg saa ikke gøre! Jeg skulde skaffe en fuldendt Verden inden en Uge! Men saa — saa kommer man til Magten. Gør man alle disse Ting? Nej. Hvorfor ikke? Fordi de var fortræffelige paa Papiret, og hvis alle bare *var til* paa Papir, kunde man passe dem ind i hvilken Tegning, man vilde. Men det er de ikke! De har en Plan til at hjælpe A — og A har særdeles meget imod at blive hjulpet — eller det vilde genere ham særdeles at blive hjulpet af *Dem* eller hjulpet paa *den* Maade — eller maaske han slet ikke vil indrømme, at Deres Plan *kan* hjælpe ham. Han ruller sig ud og kravler væk — lige udenfor Deres Rækkevidde. Eller De siger til Deres Underordnede: »Vær venlig at gøre den og den Ting — paa følgende Maade — og husk at gøre den med det samme.« Han svarer: »Aa, jeg kan ikke gøre det lige *nu*... maaske om et Par Maanedes... aa, tror De ikke, at det vilde være bedre at gøre det *saadan*? Jeg maa tilføje, at hvis det medfører, at jeg maa holde en Tale — eller skrive et personligt Brev — eller at jeg maa blande mig mellem Eskimoer eller Politikere... saa er jeg bange for —« Kort sagt, han vrider sig, drejer Halsen rundt og smækker Næbbet i en Tomme fra Deres Næse. Han er villig til at gøre »absolut *alting* for Dem — bare — ikke *det* eller ikke *saadan* eller ikke *nu!*« Kort sagt, min kære Dreng, de Mennesker, der er ved Magten, er som oftest de mest magtesløse. Saa selv om vi aldrig bliver andet end Pindsvin og Flamin-

goer og Gud kunde spille med os, hvis vi var gode Pindsvin og Flamingoer, saa kan vi »spotte« selv ham, hvis vi ikke er gode, men daarlige Eksemplarer af disse to Arter.

Naar vi hindrer Guds Gerning

Vil man hindre Gud (eller nogen anden) i at gøre noget for en eller gennem en, saa er den bedste Maade naturligtvis den at være absolut sikker paa, at han ikke kan. Hvis man siger: »Jeg beklager det. Jeg er et Pindsvin — jeg er en Flamingo — det kan jeg ikke gøre noget ved. Men jeg vil prøve paa at være lærvillig, jeg vil ikke rulle mig ud og ikke kravle, hvis jeg paa nogen Maade kan undgaa det; ejheller vil jeg vride og vende mig og lave min Hals om til en Proptrækker, med mindre jeg da glemmer eller bliver forskræmt« — ja, i saa Fald kan Gud rimeligvis ordne det altsammen, som han ønsker det.

Men hvis jeg ruller mig ud, gør mig flad og ude af Stand til at rulle, fordi jeg er sikker paa, at jeg ikke kan, saa støder den stakkels Flamingo simpelthen Hovedet, naar den slaar imod en Bunke ubevægelige Pigge — og hvis Flamingoen bliver stædig og snor sin Hals rundt, til den kommer helt om bag mit eget Hoved, saa er den overhovedet ingen Nytte til som Kølle.

Tro paa at Gud kan — med dig!

En Grund hvorfor Gud ikke gør — ikke kan gøre — »store Ting« for eller gennem os, er rimeligvis den, at vi er overbevist om, at han ikke kan det med saa sløje Redskaber, som vi er! Alle Helgenerne var ganske klare over, at de var sløje Redskaber og lige saa klare over, at Gud alligevel kunde gøre hvad som helst han vilde for dem eller gennem dem, blot de ikke stædigt hindrede ham i det. Men vi stakkels halv-troende er parat nok til at være sikre paa, at vi er stakkels smaa Skabninger, men ikke til at være visse paa,

at Gud er en stor Gud og kan virke det store, selv om han ikke har andet end stakkels smaa Skabninger at benytte sig af. Og Gud hører ikke til dem, der føler, at »jeg kan gøre Arbejdet meget bedre og hurtigere, hvis jeg gør det alene«; Gud er besluttet paa at opnaa vort Samarbejde, hvis blot vi tror, at han kan og vil bruge os, om end vi er Flamingo-Køller.

Manglen paa store Mænd

Hvorfor er der i vore Dage ingen store Mænd? Fordi praktisk talt ingen af vore prominente Mænd (det er noget helt andet) tror paa noget som helst af hele deres Hjerte. Der er jo nok en eller to, der tror (eller har troet) paa noget af hele deres Hjerte; selv om det var noget forkert, opnaaede de derfor et foreløbigt Held. Som Pius XII har sagt: »Den overbeviste og determinerede Materialist vil ganske sikkert opnaa et hurtigt og begrænset Held.« Han lod os forstaa, at et saadant Held ikke vil vare ved. Men hvis man slet ikke tror paa sine egne Idealer af hele sit Hjerte, hvad andet vil man saa forsøge end at faa Tingene til at gaa saa glat, d. v. s. saa mageligt, som muligt, og være høflig til alle Verdenstjerner? Og hvor er det dog saa en Karrikatur af Høflighed! Sand »Høflighed« er en Form for Ydmyghed; jeg ved, at min Næste er lige saa god som jeg, fordi Gud har skabt ham og opretholder hans Eksistens. Derfor har jeg Ærbødighed for ham, jeg respekterer ham, jeg viser ham alle mulige Hensyn; kort sagt: jeg er høflig overfor ham. Men Skeptikerens Høflighed er noget rent formelt. Hvorfor har Arnold Lunn (som jeg nævnede for nylig) Heldet med sig? Fordi han er overbevist om sin Tro, fordi han hader det formelle, og fordi han har saa aabenbar en Respekt for en, at han kan være saa grov overfor en, som han lyster...

Bud og Raad

Jeg synes, at mange Katoliker er blevet »inficerede«. De tror

paa Kirkens Dogmer, men de tror ikke, at de er kaldet til at gøre noget stort eller kan gøre noget stort. De ønsker ogsaa at »bevare bekvemme Forhold«, og de er saa »høflige«, at de ofte ikke taler for Troen, saaledes som de kunde gøre det, end ikke som de skulde. Ulykkeligvis paavirker dette snart hele deres aandelige Liv. De ønsker at holde sig fri af den svære Synd, hvilket ikke skulde være saa vanskeligt, naar Fristelserne ikke er alvorlige (undtagen naar det gælder om at tale om andres svære Synder, hvilket godt kan være en svær Synd). Men de mener ikke, at Raadene er for dem. »Vær fuldkomne« føler de kun som et Forlangende, der er henvendt til Munke og Nonner. Derfor er deres Tilværelse middelmaadig — der er ikke noget stort ved dem. Men vi maa have store Mænd! Det vil sige, vi maa have Mænd, gennem hvilke Gud kan gøre store Ting. Dette afhænger i Virkeligheden af Troen og af at give vor Vilje til Gud. »Ecce ancilla Domini«.

Hvem Fremtiden skal opbygges af

Det er ikke nødvendigt at beskrive de Tanker, som utvivlsomt opfylder os alle. De angaar Nutiden. Men vi vender tilbage til vort gamle Emne — er vi ved at forudse, planlægge og i Detaljer forlange en bedre Verden, et bedre Europa, et bedre Danmark? Den nødvendige Forudsætning er den, at der maa være et umaadelig stort Antal særdeles gode Pindsvin. Det vil sige, at Flertallet af Borgerne i ethvert Land maa være personligt »lydhøre overfor Gud« og rede til at ofre Selvet og arbejde og samarbejde paa Genrejsningen af deres Land. Hvis de skulder fra dette Arbejde, overdrager de deres Land til Charlatanen og Gangsteren. Er de døde overfor Gud eller blot ikke giver Agt paa ham, maa de mindes, at hvis ikke Herren bygger Huset, er alt Arbejde spildt.

Men desuden trænger vi til Ledere. Profeter. Trompetfanfa-

rer, der lyder gennem Radioen, Biografen, Hornorkesteret og Markedspladsens Larm. Vi trænger til nogle *særdeles gode Flamingoer*. En Præst har fuldkommen Ret til at tro paa et System, et Program, et Parti — ja, til at »propagandere« for disse Ting. Han er Borger og forhaabentlig intelligent. Men han gør klogt i at afstaa fra denne Ret. Hans *ubetvivlelige* Pligt bestaar i at prædike Gud,

Guds Sager og Menneskets Forening med Gud. At prædike Bod. Benyttelsen af hans Borgerretigheder vil højst rimeligt for-dunkle Opfyldelsen af denne Pligt. Derfor maa Lægmanden være vor Profet. Har vi saadanne Lægmand? Vil vi faa dem? *Store* Lægmand? Profet-Lægmand? Bed alvorligt om, at de maa blive forundt vor Slægt.

C. C. Martindale S. J.

Kærlighedssangen

af Pierre l'Ermite

Det var paa Korstogenes Tid. Richard Løvehjerte var blevet taget til Fange og indespærret i et Fangetaarn.

Hele Verden troede ham død — hele Verden, undtagen hans Ven, en ung Adelsmand.

Denne Ven drog med sin urokkelige Tro paa, at Løvehjerte levede endnu, hele Europa rundt fra Borg til Borg. Hverken gode Raad eller haanlige Drillerier kunde standse ham. Og ved Foden af hvert eneste Borgtaarn sang han en Kærlighedssang, som Kongen og han engang havde komponeret og digtet sammen.

Endelig en Aften — hvilken usigelig Glæde! — svarede en Stemme paa hans Sang. Den var meget brudt, meget svag, meget fjern, denne Stemme; men den sang de Toner og de Ord, som kun de to kendte.

Løvehjerte levede altsaa endnu! Der var nu kun tilbage at bryde hans Lænker, saa at han kunde genvinde Lyset og Friheden!

Jeg har lige læst denne lille Historie om et Kærlighedens Mirakel. Og jeg tænkte paa, at Gud gør mange af den Slags Mirakler.

En Sjæl er død — maaske din Sjæl, du, som læser disse Linier. Den er død, kvalt under aarevis Ligegyldigheds Støv — den er død, druknet i Lidenskaber-

nes Mudder — — eller den er død, som Judas, for tredive Sølvpenge Skyld; en Sjæl kan dø paa saa mange Maader. Mellem din Gud og dig har der rejst sig saa meget af det, som er Verdens; og Djævelen vogter de høje Mure, som Liget er begravet imellem.

For hele Verden er du død — religiøst set. Du eksisterer ikke. Det vilde være utænkeligt for den, at du skulde knæle i en Skriftestol og bede om Tilgivelse for dine Synder, — at du skulde modtage den hellige Kommunion.

Men — der er en Ven, som ikke vil nøjes med denne Dom, — en Ven, som ikke vil indrømme, at du er død, en Ven, som trods alt har begivet sig ud for at lede efter dig.

Han er vandret fra den ene Lidenskabs Borg til den anden; og han har sunget den Kærlighedssang, som han engang komponerede sammen med dig, paa din Daabsdag, og da du modtog ham for første Gang i Kommunionen.

Den Sang rummer alt, hvad I to engang har haft sammen. Kan du huske noget af det? Kan du — nu, da du er »frigjort«?

Frigjort. Tænk engang paa Ironien i det Ord. Tænk dig selv en Dag igennem. Hvor er du bundet af mange ydre Baand! Og se engang ind i dig selv. Hvor

er du bundet af mange indre Baand! Er du frigjort, hvad Penge angaar? Frigjort, hvad det andet Køn angaar? Frigjort i Forholdet til dine Lidenskaber? Frigjort med Hensyn til Menneskefrygt?

Og hvis en Strøm af Lys med eet strømmede ind i din Sjæls dunkle Dybder, hvad vilde der saa ikke komme til Syne! Utallige Synder, utallige Minder, hvis Fange du er! Mure, høje Barriærer mellem Gud og dig, mellem hans Lys og dit Mørke.

Men nu er det, at Kærlighedens Stemme triumferer. Den lyder gennem alle Mure, den toner over alle Barriærer; den begynder paa de Linier, som det bedste i dig gerne vil fuldende.

Lyt til den!

Kan du huske dengang, da du kom i Guds Tempel for at lovsyng og tilbede Herren?

Dengang var du endnu ikke »oplyst«, ikke »frigjort«; men du kendte den evige Sandhed.

Den Gud, som dengang talte til dig, er stadig den samme. Han elsker dig blot højere i Dag, fordi du for ham er mere ulykkelig.

Andre Mennesker kan mene, at din Sjæl er død. Han tror ikke paa det — han vil ikke tro det.

Og foran de Mure, som holder dig fangen, staar han, omstraalet af Lys, og synger ind i dit mørke Fængsel sin Kærligheds og Friheds Sang:

»Hvad nytter det et Menneske, om han vinder hele Verden, men taber sin Sjæl?

Jeg er Vejen og Sandheden og Livet.

Den, som følger mig, vandrer ikke i Mørke.

Den, som ikke spiser mit Kød og drikker mit Blod, kan ikke have Livet i sig.

Kom til mig, I, som lider.«

Nede i dit Fangehul hører du hans Stemme. Murene er tykke; men du hører den alligevel.

Du har af og til følt dig urolig ved dens Klang. Den har af og til pludselig faaet dig til at holde inde med al din Travlhed og tænke et Øjeblik. Den er Skyld i, at du en enkelt Gang har løftet Blikket mod den

stjernebesaaede Himmel og har stillet dig selv Spørgsmaal, som overraskede dig — —

Nu maa du svare.

Og Svaret kender du saa godt, for I har jo lært Sangen sammen.

Du, Fange, bundet af saa mange kendte og ukendte Baand

— foretag dig dog det, som viser, at du vil leve.

Rejs dig, og gaa til det hellige Bord, hvorfra Stemmen lyder, hvorfra den har kaldt paa dig Aar igennem — — hvorfra den nu kalder paa dig — — hvem ved — — maaske for sidste Gang.

de dette indre Lys, kunde ogsaa vi uden Betænkkelighed sige de Ord, som Apostlen Paulus brugte om sig selv: »Hvem kan skille os fra Kristi Kærlighed« (Ro. 8, 35).

Saa dan forholder det sig med Riget i dets jordiske Skikkelse. Hvis nogen føler Trang til at komme til Klarhed *over Rigets Herlighed, naar dets endelige Tilstand er naaet*, saa maa jeg minde om, hvad haade det gamle og nye Testamente erklærer derom. Saa længe den store Om-skabelse af vore Evner i Dødens Øjeblik ikke har fundet Sted, svigter vor Erkendelse, og Profeten Isaias's og Apostlen Paulus' Ord staar ved Magt: »Hvad intet Øje har set og intet Øre har hørt, og hvad der ikke er faldet noget Menneskehjerte ind, det har Gud forberedt for dem, som elsker ham« (Is. 64, 4. I Kor. 2, 9).

Den Slags Overvejelser gør Hjertet varmt. Der opstaar i vort Indre en brændende Attraa efter Riget, og dette er Vejen til med stor Tillid og Kraft at kunne sige: »Til os komme dit Rige.«

Men disse Følelser bør være ledsaget af *dyb Ydmyghed*. Hvis vor Bøn skal bøn høres, er det nødvendigt, at vi samtidigt gør os selv klart, hvem vi egentlig er: nemlig Adams Efterkommere, der med Rette er blevet ud-jaget og bandlyst fra Paradiset. Vi er Skabninger, hvis Uværdighed og Usselhed har udæsket Guds stærkeste Uvilje og paa-ført os evig Straf. Vi Syndere har derfor al mulig Grund til at være beskedne og fordringsløse. Det eneste, der sømmer sig for os, er en Bøn, som er baaret frem af den dybeste kristne Ydmyghed. Opfyldt af Mistillid til os selv, skal vi gøre som Tolderen i Templet. Han slog sig for Brystet og sagde: »Gud vær mig Synder naadig.« Dermed overlod han sig selv til Guds Barmhertighed. Tillige hør vi sige den Allershøjeste *evig Tak* for, at han til Trods for vor Uværdighed alligevel vilde sende sin Aand i vore Hjerter, i hvilken vi faar Lov til at sige: »Abba, Fader.« F. K.

Kapitler om Fadervor XXV

Lad din Bøn om „Riget“

være fuldkommen!

Om et Ønske er gudvelbchageligt og derfor kan regne med at blive opfyldt, afhænger meget af det Sindelag, som det stiger frem af. Denne Regel gælder ogsaa, naar vi beder om Guds Riges Komme. Vi kan skaffe os den rette indre Stemning ved Hjælp af nogle Overvejelser, hvortil vor Frelser selv indbyder.

For det første bør vi dybt overbevise os om det, Lignelsen om Skatten i Ageren skulde gøre os klart. »Med Himmerige har det sig som med en Skat, der er gent i en Mark. Et Menneske finder den, skjuler den og gaar af Glæde over den hen og sælger alt, hvad han ejer, og køber den Mark« (Mt. 13, 44). Her er Tale om Rigets jordiske Form. Mænd og Kvinder, som har lært de Rigdomme at kende, der er skjult i Kristi Evangelium, *anser alt andet for værdiløst i Forhold til den Sandhed og Naade, vor Frelser vil give*. Penge, Gods og politisk Magt er som ingenting, naar man sammenligner dem med disse Evighedsværdier. Der eksisterer overhovedet ikke noget, som kan staa Maal med de Gaver fra Himlen, som vor Frelser har tiltænkt os. Med alle andre Ting, som det menneskelige Hjerte kan ønske sig, gaar det, som det gaar med Stjernerne paa Himlen, saa snart Solen viser sig ved Synskredsen i Øst. De forsvinder, som om de ikke mere var til. Apostlen Paulus har med særlig Styrke følt

Forskellen mellem sit gamle Liv som Jøde og det nye som Kristen. Han udraaber: »Jeg regner alt for Tab i Forhold til den alt overtræffende Erkendelse af min Herre Jesus Kristus. For hans Skyld har jeg givet Afkald paa alt og regner det for at være Skarn, for at jeg kan vinde Kristus« (Fil. 3, 8).

At kende Kristus, leve i ham som Grenen i Vinstokken og eje den Retfærdighed, som kommer fra Troen paa ham, er den ægte, meget værdifulde Perle, som en sagkyndig Købmand har fundet. Han gaar hen, sælger al sin Ejendom og køber den. Skønheden af Perlens Form og Farve, dens Kostbarhed, der ikke kan formindskes af Alder og Aar, har fortryllet hans Hjerte. Hvem der giver Afkald paa alt andet for at sikre sig den Perle, som Guds Rige er, ejer Guds Sandhed og Venskab her paa Jorden og er paa Vej til at faa Del i Guds egen Magt og Ære og Sælighed i Himlens Paradis, og det for al Evighed.

Hvor lykkelige vilde vi ikke være, hvis Kristus, vor Herre og Gud, blot nogle Øjeblikke vilde give os saa meget Lys, at vi kunde se den guddommelige Naades Skat i vor Sjæl, d. v. s. den Kraft i os, hvormed han vil herske over vort Indre! Vi vilde skynde os med at hengive alt, hvad vi ejer, ja os selv for bare at komme i Besiddelse af denne Perle og beholde den. Dersom vi hav-

UNGDOMMENS STORE DAG

En Række vægtige Taler paa Rygaard ...

Naturligvis oprandt Stævne-dagen med straalende Solskin — det sørgede Vorherre for! Det var derfor en ret pæn Skare, der kunde mønstres, da dette Københavns første store Ungdoms-stævne siden 1938 kunde tage sin Begyndelse med Friluftsmes-sen i den skønne Rygaards Park. I den klare Augustmor-gen lød »Missa de Angelis« Toner, baaret af friske unge Stemmer, men kraftigst lød dog »Credo«, Trosbekendelsen.

»Er Stævner til nogen Nytte?« spurgte Pastor Geertz-Hansen i Prædikenen. »Der er saa mange andre, der holder Stævner og gør det bedre end vi. Og det er bare de sædvanlige Ting, vi hører. Men,« fortsatte Pastoren, »selvom vi har hørt disse Ting saa tit, saa kan det pludselig gaa op for os, at de i Virkeligheden indeholder noget værdifuldt, og vi kan ikke høre disse Sandheder for tit, især vi, der lever i et saa godt som afkristnet Land.«

Endvidere mindede Pastor Geertz-Hansen om, at det naturligvis ikke var gjort med alene at høre, der maatte følge Handling efter — aktiv Deltagelse.

Kl. 11,00 hejstes Flaget, efter at Divisionschef H. Valeur Fausbøll havde mindet om den nære Sammenhæng mellem vort ældgamle Korsbanner og vor katolske Tro. Til Flagsangens Toner gik Flaget derpaa til Tops.

De to unge Talere, Frk. Birgit Bredholt og Hr. Albert Strøyer, talte begge om Stævnets Motto: »For Kirkens Sag — for Land og Flag.«

Frk. Bredholt udtalte bl. a., at Dagen skulde være en Bekendelsesdag for os unge Katoliker — vi er nu saa mange, at vi tør bekende vor Tro! Men Dagen skulde ogsaa bringe de unges Hyldest til Fædrelandet og til Flaget, hvis hvide Kors er Renhedens Tegn. »Katolske Kammerater! I dette Tegn skal

vi sejre!« sluttede Frk. Bredholt.

Hr. Strøyer sammenlignede Danmark med et gammelt Hus, som det er vor Pligt at holde Fjenderne borte fra. I magtfulde Ord manede Albert Strøyer til Samling i denne vanskelige Tid.

— — Mens Flaget blafrede for Vinden sang vi en Række af vore skønneste Fædrelands-sange.

Efter Spise- og Hvilepausen (det skal jo til) samledes vi igen om Eftermiddagen Kl. 14,30. Forfatterinden Fru Karen Plovgaard havde desværre faaet Forfald, men det var i Stedet lykkedes at formaa Politibetjent Frk. Lili Howitz til at tale. Frk. Howitz talte om »Arbejdsfællesskabet« og paapegede, at det, det gjaldt om, var ikke at stille sig udenfor det hele, men tage aktiv Del i Arbejdet. »Det betyder intet, at man ikke har glimrende Talegaver og flot Optræden, det gælder om at arbejde og gøre sit bedste paa den Plads, hvor man nu var sat.« Frk. Howitz efterlyste Alvor og »Stilhed«: give sig Tid til at tænke lidt en Gang imellem.

Dr. phil., Pater Alfred Otto S. J., der derefter fik Ordet, gav os en Mængde praktiske Anvisninger. Vi skal være Katoliker, hvis Tro lever og som selv lever efter Troen. »Ingen »Filtsko-kristendom!« »Mere aandelig Glød, kirkelig Interesse og religiøs Begejstring!« Pater Otto nævnte nogle »Midler«. Først det gode katolske Hjem. »Ungdommen trænger til en katolsk Atmosfære i Familien. Ethvert katolsk Hjem, der har unge, bør gæstfrit aabne sig for andre katolske Unge.«

Dernæst er der den gode Omgang. »Hold jer borte fra Kammerater, der kun interesserer sig for ligegyldige og verdslige Ting!«

Det tredje Mittel er den gode Bog. En god Bog er en meget værdifuld Ting. Endelig nævnte

Pater Otto Ungdomsforeningerne.

Sluttelig udtalte Dr. Otto: »I Farens Stund glemmer man Modsætninger og slutter sig sammen. Det er det, der skal ske hos os. Som Tiderne er, maa vi ikke staa isolerede!« Og til sidst opfordredes vi til at slutte os sammen i en brændende Bøn for Paven og hans Gerning.

— — —

Hen paa Eftermiddagen var der Lege og Konkurrencer, som Spejderne arrangerede paa bedste Maade. Størst Jubel vakte en Tovtrækningsmatch mellem de tilstedeværende Præster og Spejderne. Præsterne vandt — selvfølgelig!

— — — Efter endnu en Spisepause tog man saa fat paa Aftenmødet, der overværedes af Biskoppen. Hr. Sven Damsholt talte om Fædrelandskærlighed og fastslog, at Ungdommen ikke vil fyldes med tomme Ord og Fraser, men vil have Realiteter. Hvad er det at elske sit Fædreland? Det er at ville, hvad der tjener Landet bedst. Landet tjenes bedst ved at Guds Love indføres, og der maa derfor arbejdes paa Landets aandelige Vel-færd.

Hr. Ingeniør Wissum udtalte, at han var vis paa, at Danmark til hver en Tid kan opvise en katolsk Ungdom, der er sig sin Danskhed bevidst og som vil give vort Flag rent og uplettet videre til nye Slægter.

Ingeniør Wissum udbragte til sidst et nifoldigt »Leve Danmark«, og mens Deltagerne (der efterhaanden var steget til ca. 400) sang »Der er et yndigt Land«, blev Dannebrog strøget.

Endnu var Biskoppens Tale tilbage. Rank og rolig stod vor Overhyrde paa Talerstolen. Han paapegede den store Fare, der laa i, at vi lever i en Atmosfære af Ligegyldighed. Det er imidlertid nu, ligesom vi staar ved Indgangen til en ny Tid. De moderne Mennesker har følt, at der er opstaaet et Tomrum i dem. — Tilværelsen er blevet mekaniseret — men man er nu ved at blive klar over, at Mennesket ogsaa har en Sjæl.

»Vi har i vore Dogmer,« sagde Biskoppen, »vi har i vor Tro alle de Midler, der skal til for at vinde Sejr!« Biskoppen sluttede med Ønsket om, at de Tanker, der i Dag var fremsat, maatte nedfælde sig hos os og bære Frugt! — —

Det vellykkede Ungdomsstævne sluttede derpaa med en Sakramentsandagt i det fri, forrettet af Hs. Excellence Biskoppen.

— — — En smuk Dag var gaaet til Ende. Gid den for de mange Deltagere ikke blot maa blive et tilfældigt Solstrejf i Sensommeren, men al Stævnets Motto: »For Kirkens Sag — for Land og Flag«, maa virkeliggøres ved, at de unge danske Katoliker nu slutter sig sammen til et ener-gisk og maalbevidst Arbejde i Fremtiden!

Niels Frederiksen.

En Kaktusplante, der ikke vilde —

fortsat fra Side 545

for lidt, naar man tænker paa Guds Langmodighed. Maaske har jeg ventet for meget af mine egne fattige Anstrengelser og forsømt at hede til ham, der alene giver Væksten.

Det gælder altsaa bare om at blive ved. Bare hede og arbejde og hede igen. Det er jo dog med Menneskene som med Planter. Nogle reagerer straks: heldigvis er der i hvert Sogn nogle *Semper-florens*-Blomster. Andre er sene til at udvikle sig: de skal have god Tid til at omsætte Guds Naade til Daad.

Sig mig, var det ikke en god Lektie, min Kaktus der gav mig?

Og derfor skal den have Lov til at blive staaende i Vinduet.

Og om ikke før, saa vil nok min Efterfølger opleve en Gang at se den blomstre, saaledes som Kaktusser nu har for Vane at blomstre: som ved et Mirakel.

S. W.

Katolsk Højskole

Bredgade 67 A.

Efteraaret 1941.

Fællesmøder

Søndag d. 14. September Kl. 20:

Redaktør *Hans Bolling* taler om »*Pavestolen og det sociale Spørgsmaal*«.

Søndag d. 12. Oktober Kl. 20:

Magister *Emil Frederiksen* taler om »*Sverige i Dag*«.

Søndag d. 23. November Kl. 20:

Magister, Pater *Heinrich Roos S. J.* taler om »*Mester Eckhart*«.

Kursus

1) Pastor *Kjeld Geertz-Hansen*: »*Jesus Kristus, Gud og Menneske*«. 10 Timer. Hver Torsdag Kl. 19, første Gang 18. Sept. Lejlighed til Samtale efter Foredraget.

2) Pastor *Hubert Messerschmidt*: »*Markusevangeliet*« (fortsat). 10 Timer. Hver Mandag Kl. 20, første Gang 15. Sept.

3) Pastor *Peter Schindler*: »*Kirkehistorien i ti store Skikkelser*«. 10 Timer. Hver Tirsdag Kl. 20, første Gang 16. September.

4) Magister, Pater *Heinrich Roos S. J.*: »*Kristi mystiske Legeme*«. 5 Timer. Hver Tirsdag Kl. 19, første Gang 28. Oktober.

5) Pater *J. Wolfisberg S. J.*: *Kirkelatin* (fortsat).

a) 10 Timer. Hver Mandag Kl. 19, første Gang 15. Sept.

b) 10 Timer. Hver Tirsdag Kl. 15, første Gang 16. Sept.

6) Museumsassistent *Svend Hedding*: »*Moderne Biologi og Mennesket*«. 10 Timer. Hver Mandag Kl. 19, første Gang 15. Sept.

Deltagelse i de enkelte Kursus anmeldes, helst inden 11. September, til Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, Tlf. Palæ 4777, Kl. 9—18.

Kort til et 5 Timers Kursus Kl. 1,25, til et 10 Timers Kursus Kr. 2,50, og til samtlige Kursus Kr. 5,00.

Adgangskort til Fællesmøderne, der ogsaa finder Sted Bredgade 67 A, Kr. 1,00, for Kursusdeltagere Kr. 0,75.

Kaffebillet til hyggeligt Samvær efter Fællesmøderne bedes købt forud, Kr. 1,10.

Højskolen er lukket d. 29., 30. September og 2. Oktober.

St. Knudsgildernes store Fest i Koncertpalæet d. 30. September

Til den store Fest i Koncertpalæet i Bredgade, hvortil Sankt Knudsgilderne i København indbyder Hovedstadens og Omegnens Katoliker, aabnes Billetsalget d. 1. September. Billetterne koster Kr. 1,25 (Gulvet) og Kr. 1,00 (Balkonen). Alle Pladser er nummererede, saa det tilraades at sikre sig Plads i god Tid og dermed en god Plads. Billetterne faas i Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, Katolsk Boghandel, Stenosgade 3, samt hos Gildernes Sognekasserere.

De enkelte Gildeledere, som alligevel ved Maanedens Begyndelse er i Forbindelse med deres Sognekasserer, bør sikre sig Billetter til Videresalg og medbringe dem ved deres Besøg hos Gilde-medlemmerne.

Det store, rigt varierede Program vil udførligt kunne meddeles i næste Nummer. Dette Gildernes første københavnske Møde vil i Fremtiden blive husket som en meget vigtig Dato i den katolske Kirkesags Historie. Derfor bør alle være med.

Jesus

talte i deres

Synagoger

SLUTTES

Mødets Forløb

Disse ugentlige Møder i Synagogen foregik efter en fastlagt Plan. Naar Tiden var inde, gav Formanden et Tegn: da forstummede Diskussionen og de smaa Klynger skiltes ad: enhver indtog sin Plads. Oprejst og med Ansigtet mod den hellige Niche bad man en Slags Trosbekendelse taget fra Femte Mose Bog 6, 4—9, 11, 13—21, og fra Tredje Mose Bog 15, 37—41. Den begyndte med Ordene: »Schma Israel... Hør Israel, Herren vor Gud, Herren er een...« Derefter tog man fat paa det vigtigste: Læsningen af Tora, d.v.s. af de fem Mose Bøger. Disse Bøger var inddelt i saa mange Afsnit (Perikoper kalder vi vore Søndagsevangelier; Jøderne talte om peraschot), at man i Løbet af et Aar kom igennem de fem Bøger. Teksten blev læst og paa hørt staaende. Efter Oplæsningen af et enkelt Vers blev det oversat til Omgangssproget, og naar hele Oplæsningen var forbi, satte Taleren sig ned og Forsamlingen gjorde ligesaa. Imens bar Tjeneren Bogrullen tilbage til Gemmestedet. Derefter fulgte en Forklaring af Teksten, den saakaldte Halacha. Denne Forklaring bestod udelukkende af Kasuistik: det drejede sig om at afgøre, hvordan man burde bære sig ad i dette eller hint Tilfælde, og Svaret var som sagt som oftest et Citat af Rabbi Hillel eller Schammai eller Gama-liel.

Det blev en helt anden Tone, naar Jesus gav sig til at undervise; han erklærede: »Det er sagt til de gamle... men jeg siger eder.« Og saa illustrerede han sin Tale med Træk fra Fuglenes Liv i Luften, Blomsternes paa Marken og de smaa Hændelser fra Tilhørernes daglige Liv. Man forstaa da, at Folk var fulde af Beundring, fordi »han underviste dem, som en, der har Myn-dighed, og ikke som deres Skriftlærde og Farisæere« (Matth. 7, 28—29). Endog Politibetjente kunde i den Grad blive fængslet af Jesu Tale, at de ikke næn-nede at arrestere ham. »Aldrig har noget Menneske talt saadan som den Mand,« lød bagefter deres Undskyldning, som dog ikke blev taget for gode Varer, siden den virkede paa Farisæerne som en Udfordring (Joh. 7, 45—49).

Den kasuistiske Tekstforklaring blev efterfulgt af den saakaldte Haggada: det var mere opbyggelige Fortællinger. Ogsaa paa dette Omraade var Jesus sine samtidige langt overlegen: hans Lignelser er saa enkle og saa friske, at der i hele den over-leverede rabbinske Literatur ikke findes noget, der kan maale sig med dem.

Naar Moses saaledes var blevet belyst og illustreret ved Eks-empler, kom Turen til en af Profeterne. Ogsaa her var Ræk-kefølgen obligatorisk, men den kunde dog blive brudt.

Det var i det Øjeblik, da man skulde gaa over til Oplæsningen af Profeterne, at Jesus bad om Ordet i Synagogen i Nazareth. Det kan tænkes, at

Jesus vidste, hvor langt man var kommet med Læsningen af Pro-feten Jesaias, eller ogsaa var det efter frit Valg, da han rul-lede Bogen op, indtil han kom til det Sted, hvor der stod skre-vet: »Herrens Aand er over mig, derfor har han salvet mig og sendt mig for at bringe de fat-tige et glædeligt Budskab...« (Luk. 4, 17—18). Til sidst blev der sikkert sunget nogle Salmer af den officielle Salmebog: Da-vids Psalterium. Mødet sluttede med Velsignelse. Dersom der var en Præst til Stede, var det ham, der nedbad Velsignelsen, ellers var det en af de tilstedeværende, der bad Gud velsigne Menig-heden.

Det er givet, at denne Ordning, som de første Kristne var vant til fra Synagogen, kom til at præge deres egne kristne Sammenkomster. Det maa være overladt til Liturghistorien at levere Beviser for (eller eventuelt imod?), men ellers ser det saadan ud, at vor første Del af Messen (Læsnings-Gudstjene-sten) med dens dobbelte Skriftlæsning (Epistel og Evange-lium) samt Salmever og Trosbekendelse svarer nogenlunde til Synagogens Gudstjeneste, mens den derpaa følgende Ofrings-gudstjeneste, som Katekumenerne oprindeligt ikke fik Lov at overvære, er beslægtet med Tem-pelgudstjenesten, for saa vidt som Ofringen her var det aller-vigtigste. Protestanterne — navnlig Calvinisterne, der endog fjernede Altret fra deres Kirker — nøjes med den første Del, Undervisningsgudstjenester. Li-gesom i Synagogen kom Prædi-kestolen til at indtage den cen-trale Plads i de hvidkalkede Kirker.

Jesus bliver udstødt af Synagogen

I visse Tilfælde af svære Forbrydelser kunde Synagogefor-standeren vistnok sammen med de Ældstes Raad lyse Menig-hedsmedlemmer i Band. Denne Ekskommunikation har været Jesu Lod: den hører med til hans Lidelse. Det fremgaar af Joh. 9, 22, hvor der bliver sagt,

at den blindfødtes Forældre er bange for at sige Sandheden: »thi Jøderne var allerede kommet overens om, at dersom nogen bekendte ham (Jesus) som Kristus, skulde han udelukkes af Synagogen«. Det fremgaar ogsaa af Joh. 12, 42, hvor det hedder: »Alligevel var der mange, endogsaa af Raadherrerne, som troede paa ham, men for Fari-sæernes Skyld bekendte de det ikke, for at de ikke skulde blive udelukkede af Synagogen.« Jesus, der forudsagde sine Disciple, at det ikke vilde gaa Lærlingen bedre end Mesteren, spaaede dem bl. a., at de vilde blive ekskluderet af Synagogerne (Joh. 16, 2). Denne Eksklu-

sion kunde gaa sammen med korporlige Revselse, der fandt Sted i et af Synagogens Anekser. Det var vistnok Tjeneren, som ved saadanne Lejligheder maatte optræde som Bøddel. Ogsaa den Ydmygelse stillede Jesus sine Apostle i Udsigt: »Tag jer i Agt for Menneskene; for de vil overgive jer til Raadsforsamlingen og hudstryge jer i deres Synagoger« (Matthæus 10, 17).

Paa samme Maade som Jesus havde gjort det, benyttede ogsaa senere Paulus sig af Synagogen for at faa sine Trosfæller i Tale. I Begyndelsen gik det godt. Da Paulus og Barnabas

for første Gang overværede Sabbatsmødet i Synagogen i Antiochia (i Pisidien) sendte Synagogens Forstandere endog Bud til dem og lod dem sige: »Brødre, hvis I har et Formaningsord at sige til Folk, saa tal« (Apostelgerningerne 13, 15). I en Diasporamenighed er man altid glad for at høre tilrejsende, navnlig naar de kommer fra Moderlandet og som i dette Tilfælde fra Jerusalem. Samme Metode blev da ogsaa gennemført baade under Pauli første og anden Missionsrejse. Det var ved Slutningen af denne anden Rejse, at det kom til et Sammenstød og et Brud. Bruddet fandt Sted i Korint. »Hver Sabbat talte han (Paulus) i Synagogen og søgte at overbevise baade Jøder og Grækere... og vidnede for Jøderne, at Jesus er Kristus. Men da de sagde ham imod og kom med Bespottelser, rystede han Støvet af sine Klæder og sagde til dem: »Gid jeres Blod maa komme over jeres Hoved. Jeg har ingen Skyld i det. Fra nu af gaar jeg til Hedningerne.« Og som den Handlingens Mand han var, pakkede Paulus sine Sager sammen og indlogerede sig omgaaende hos en Mand, der boede ved Siden af Synagogen (Apostelgerningerne 18, 4—7). Bruddet var dog foreløbigt begrænset til Korint, for paa den tredje Missionsrejse ser vi atter Apostolen benytte sig af Synagogen i Efesus. Da efter tre Maaneders Forløb Jøderne ogsaa her gjorde ham Helvede hedt, trak Paulus sig tilbage i en Privatskole (19, 8—9). Fra nu af har Synagogerne tilsyneladende allevegne været stænget for ham.

JØDER I LONDON FORLADER SYNAGOGEN

De to Mænd midt paa Billedet, der staar og studerer Morgenavisen, er iført Bedekappen, der er foreskrevet for den rituelle Bøn. Dette Klædningsstykke (Talith) lægges over Hoved og Skuldre. Det er kantet med Frynser (Zizith), der er særdeles lange ved de fire Hjørner (en saadan lang Frynse ses under Avisen).

Paa Pande og Puls bærer de en lille Læderkapsel. Hovedets Kapsel er inddelt i fire smaa Fag; hvert af dem indeholder en Strimmel Pergament, hvorpaa der er skrevet et Par Vers af Mosebøgerne. Haandleddets Gemme har kun eet Fag og en eneste Strimmel. Kapslerne holdes ind til Panden og Pulsen ved Hjælp af Læderremme eller Baand. Det var disse Baand, som Fari-sæerne gjorde paafaldende brede.

Denne Form for Devotionalier (Phylakterian) skyldes en bogstavelig Opfattelse af 2. Mosebog 13, 9.

Maaden, hvorpaa Synagogen for sidste Gang bliver omtalt i det nye Testamente, tyder paa, at Modsætningen mellem Jøder og Kristne er yderligere tilspidset. Det er i Johs. Aabenbaring 2, 9, hvor det hedder: »Jeg kender din Trængsel og din Fattigdom... og Bespottelsen fra dem, som kalder sig Jøder og ikke er det, men er S a t a n s S y n a g o g e.«

Steph. Wevers.

De uforanderlige Ord

En lille Serie »Miniature Meditationer« for dem, der følger Messen i deres Messebog. Der bliver kun taget Hensyn til den uforanderlige Del af Messen — Kanon fra Sanctus til Kommunionen. Maaske Betydningen af visse Ord p r e s s e s lidt stærkt, som om vi vil have den sidste Draabe Saft ud af dem. Undersøger vi en Blomst eller en Opera i Detaljer, ser eller hører vi bagefter meget mere i dem, og dog mindes vi ikke til Stadighed disse Detaljer hver for sig. Naar vi b e d e r Messen, skal vi da heller ikke udtrykkeligt mindes disse Detaljer, men om Gud vil, er vor Bøn dog blevet beriget med dybere Mening.

I. Te igitur ...

»Dig, derfor, mildeste Fader...« Paa Latin har selve Placeringen af dette »Dig« en vis Betydning. Med et enkelt stærkt Vin-geslag hæver Sjælen sig over alle Præfationens »Engle og Ærkeengle«, op over hele Skabningen til Gud. Men den tør kun gøre det »ved Jesus Kristus, din Søn, vor Herre«, og herom minder den straks baade os selv og Gud.

Men hvad er Grunden til dette »igitur - derfor«? Fordi Præsten i gamle Dage i Præfationen havde nævnt alle mulige Ting, vi bør takke Gud for — lige fra Forløsningens vældige Sag og ned til de smaa umiddelbare Fakta saasom en god Høst eller Befrielse fra en Belejring. »*Sursum corda* — Hjerterne opad!« havde han raabt. Og Folket havde i et vældigt Raab svaret ham, at de havde opløftet Hjerterne — mod Herren, og at det var »værdigt og ret«, at de skulde takke. Det gav Præsten dem Ret i, og han understregede, at »det sandelig er værdigt og ret, rigtigt og til vort Held, at vi skal takke Dig...«, og derpaa opregnede han Grundene til at gøre det. Nu nævner vi kun visse store Grunde, men de er rigeligt nok til at retfærdiggøre vort »derfor«.

»*Supplices rogamus ac petimus* — vi beder og bønfalder ydmygt«. Er det ikke to Ord for det samme? Nej, Latinen var et juridisk eksakt Sprog, som ikke holdt af at dynge Synonymer op paa hinanden. *Supplices* betyder ordret: »foldet sammen under-

neden«. Jeg »stiller mig« ikke stift overfor Gud ligesom Fari-sæerne, og jeg nøjes end ikke at »staa« nederst i Kirken ligesom Tolderen. Jeg bøjer mig ned paa begge Knæ og bøjer tilmed ogsaa mit Hovede dybt ned — jeg gør mig saa lille som muligt. Og saa »beder« jeg. Det er ligetil. Men derpaa — *petimus!* Er der danske Ord med den lille Stavelse *pet*? Paa Engelsk har vi im-pet-uous; im-pet-us. Der ligger i denne Stavelse en Bevægelse, næsten et Spring *fremad*. — Og saa har vi altsaa en tredobbelte Handling. Jeg ydmyger mig dybt for Gud. »Ja, min Ven — ønsker du noget?« Jo, Herre! »Hvorfor saa ikke bede om det?« Det vil jeg... jeg beder... »Det lyder ikke saa særlig ivrigt! Ønsker du det meget, meget højt?« Ja, Herre — det gør jeg. Jeg kaster mig ligefrem ind til dig — saa højt ønsker jeg det! »Ja, min Ven, hvad er det saa?«

(Vil dette nu sige, at Romerne eller Kanons Forfattere var sig helt *bevidst*, hvilken sproglig Rod disse ganske almindelige Ord havde? Nej, ikke som Regel da. Men jeg tror, at der var en vis særlig *Klang* i Ordene, saa de aldrig var helt ens).

»*Ut accepta habeas et benedicas*«, d. v. s., »at Du vil modtage« (snarere: »betragte som godtaget«) og »velsigne«, d. v. s. ordret »tale godt til« (og da Guds Ord er skabende, bliver det, han taler godt til, levende, frugtbart, virksomt).

»*Haec dona, haec munera, haec sancta sacrificia illibata!*«

Atter her er det ikke Ord med selvsamme Betydning. Først er det »Gaver« — det er klart. Men husker jeg nu ogsaa altid at *give* noget i Messen? (Hvilket? og til hvem?) »*Munera*« er ogsaa en Gave, men ikke en hvilken som helst, frit valgt Gave. Det er en *skyldig* Gave. Hvad *skylder* jeg ikke Gud? Dog er alt det, jeg kan give ham, ganske utilstrækkeligt, med Undtagelse af Kristus. Men Kristus er netop det, jeg virkelig *giver* Gud i Messen. Aa, Gud, hvor jeg derfor *skylder* dig min Messe!

Sacrificia er en Gave, der gives Gud og modtages af ham; det er en Gave af enestaaende *Art*, for vi *kan* ikke give den *Slags* Gave — en total, uigenkaldelig, tilbedende Gave — til andre end Gud. Offeret er *sancta* — d. v. s. »helligt«, men Ordets virkelige Betydning er passiv: noget der er sat til Side, reserveret udelukkende til en eneste Bestemmelse. Saaledes var David »hellig« selv i sine Synders Stund og Israel og Jerusalem i deres Troløsheds Tider, fordi en særlig Kaldelse stadig var reserveret dem. Ogsaa jeg giver Gud (reserverer for Gud) et *enestaaende* Offer. Og endelig er der saa Ordet *illibata*, et herligt Ord: »ikke afgnavet«. Urørt. Gud skal ikke have fordærvede, afgnavede Gaver! Men det er jo Kristus, jeg vil ofre! Hvor kan *han* være andet end ufordærvet, Gud velbehagelig? Jo, men sammen med ham ofrer jeg mig selv — min eneste »skyldige« Gave — »Giv mig dit *Hjerte!*« Jeg ved, at ogsaa jeg er *sanctus*, sat til Side, indviet ved min Daab og paa mange andre Maader. Men ufordærvet? Aa, Herre — er der ikke ligefrem gnavet i mig af Verdens fordærvende Aand, af de gamle Synders Koldbrand og Ligegyldighedens Rust? »Min Søn, *giv mig dit Hjerte* — ikke nogen andens og ikke dit eget, saaledes som det vil *blive*, saaledes som min Naade vil forme det, men saaledes som det *er* i Dag. Og jeg vil vise dig, hvorledes det ogsaa i Dag *kan* være en værdig Gave, godtaget af mig, en Gave jeg kan velsigne.«

C. C. Martindale S. J.

Vovemod og Martyrblod

Men Ri raabte: »Nej, og atter nej! Det vil jeg aldrig gøre.« Saa susede Stokkeslagene atter ned over hans martrede Legeme.

»Hvis du fremstøder blot den ringeste Klagelyd,« sagde Dommeren, »saa vil jeg deri se et Tegn paa Frafald.« Paa denne Maade regnede han med let at kunne faa sin Vilje med Ri. Men heller ikke nu lykkedes det Dommeren at afpresse ham et Tegn paa Frafald.

Lidt efter hang Martyrens Kød i Laser; man kunde ganske tydeligt se Knoglerne, og desuden var den ene Arm brækket. Men trods alt dette kom der ikke en Lyd over hans Læber. De tilstedeværende Embedsmænd vendte sig forfærdede bort fra dette skrækkelige Skuespil. Ri's Søster blev behandlet paa samme Maade, og da Dommeren heller ikke kunde opnaa noget med hende, sagde han til sidst:

»Hvis I ikke forandrer Mening, maa I dø! Er I parat dertil?«

»Ja, det er vort højeste Ønske!«

Saa skreg Dommeren: »I er forrykte! Men I skal faa dette Ønske opfyldt!«

Nu blev Dødsdommen nedskrevet og derefter oplæst. Efter ko-reansk Skik og Brug skulde Ri underskrive Dommen og derved anerkende denne. Men i denne Dom blev Kristendommen betegnet som en »falsk Tro«. »Min Religion er en hellig Tro,« sagde Ri, »hvad den lærer er sandt. Jeg kan derfor ikke bekræfte, at den er falsk.« Heller ikke paa dette Punkt gav Martyren efter. Saa gav Dommeren Befaling til, at man skulde føre Ri's Haand og paa denne Maade tvinge ham til Underskrift. Derefter blev han ført ud.

I lang Tid maatte Ri nu vasmægte i Fængslet. Ri og hans Søster Agatha opmuntrede gensidig hinanden til Standhaftighed og Kærlighed til Gud. Ogsaa her i Fængslet blev Ri Sejrherr, og han vedblev at vidne om Kristus. Hans Godhed og Retsindighed og hans elskværdige Væsen gjorde et dybt Indtryk paa Vogterne. Han omvendte flere af sine Medfanger og

forberedte dem til Daaben. Men til sidst var hans Kræfter udtømt, og den 25. November 1838 døde han, kun 36 Aar gammel.

Saaledes led og døde Forfølgelsens første Offer. Hans Liv havde været uden ydre Glans. Ikke ret mange erfarede hans Død. Men Kristus, som havde udvalgt ham; og som havde givet ham de fornødne Kræfter, aabenbarede igennem ham paany sin Magt. Fangevogterne tog Ri's Lig, hyllede det ind i en gammel Maatte og kastede det en Nat over Bymuren. Men Gud optog Bekenderen i sin evige Herlighed, og siden Ri's Saligerklæring i Aaret 1925 beder Kirken: »Salige Ri, bed for os.«

*

Et Par Maaneder efter det første Blodvidnes Død fandt et Regeringsskifte Sted. Rigsforstanderen, som havde styret Landet for den umyndige Tronfølger, var syg og træt og trak sig derfor tilbage. Magten kom nu paa andre Hænder, og de Mænd, der stod i Spidsen for den nye Regering, hadede Kristendommen, og det varede ikke længe, inden Hadet mod de Kristne slog ud i lys Lue.

Uden selv at være klar over det hjalp uforsigtige Kristne Politiet paa Sporet. Og ogsaa mellem de Kristne fandtes Forrædere, som for ussel Vindings Skyld solgte deres Brødre. Mange Kristne blev taget til Fange og kastet i Fængsel.

Den 18. April traadte det »Store Raad« sammen for at planlægge en omfattende Forfølgelse. Det blev paalagt Politiet at gaa frem med den største Strengthed. »Alle disse Mennesker maa være forheksede,« sagde det »Store Raad«, »kun faa af dem indser deres Fejltagelse og angrer den. Denne elendige Yngel har hverken Respekt for Forfædrene eller for Kongen. Det er dog kun naturligt, at man hænger ved Livet og ængstes for Døden. Men hos disse Mennesker er det lige omvendt. De lader sig med Glæde lægge i Lænker og iler til Retterstedet, som var det en Fornøjelse,

de gik til.« Hedningerne stod fuldstændig uforstaaende overfor de Kristnes Troskab mod Gud, men da de var helt forblindede af Had, saa de i de Kristnes Handlemaade kun den største Taabelighed.

Et Dekret blev nu offentliggjort. Alle Kristne skulde efterspores; uafsladelig skulde man søge efter dem, de skulde tages til Fange, forhøres og dømmes; ja selv for Dødsstraf maatte man ikke vige tilbage. Alle fremmedartede Genstande, som blev fundet i disse »forbryderiske Troldmænds« Besiddelse, skulde sanles sammen, enhver, som havde haft noget at gøre dermed, skulde fængsles og straffes paa det strengeste.

Og saa brød Forfølgelsen løs.

*

Protas Tjyeng, som nedstammede fra en adelig Familie, var enogfyrrer Aar gammel. De Kristne samlede ofte i hans Hus for at modtage de hellige Sakramenter. Kort efter Offentliggørelsen af Forfølgelsesdekretet blev haade han og hans Hustru kastet i Fængsel. Tjyeng blev ført frem for Politipræfekten, som opfordrede ham til at afsværge sin Tro, men dette nægtede han at gøre. Saa blev han underkastet Tortur, men han forblev standhaftig. Derefter førte man ham frem for Retten. Mandarinen modtog ham med den største Venlighed og gjorde alt for at overtale ham til at fornægte sin Tro; derved vilde han jo atter faa Friheden. Svækket af den udstaaede Tortur og forvirret ved Mandarinens Venlighed gav Tjyeng efter og fornægtede sin Tro. Glad over det opnaaede Resultat løslod Mandarinen ham straks. Næppe var Tjyeng dog kommen hjem, før han blev grebet af Forfærdelse over det skete. Først nu gik det rigtigt op for ham, hvad han havde gjort. Tanken om, at han havde forraadt sin Tro, lod ham ikke et Øjeblik i Fred, og han blev grebet af den dybeste Fortvivlelse. I flere Dage kunde han hverken spise eller drikke, men græd uden Ophør. Til sidst blev Byrden for tung for ham, og han besluttede sig til at gaa til Dommeren for at tilbagekalde sine Udtalelser.

Fortsattes

Liturgisk Kalender

Aug.-Sept.:

31. S. 13. Søndag e. Pinse (699); (grøn) 2. St. Raymund (1067), 3. Om Fred.
1. M. † St. Ægidius (1067); 2. Tolv (hvid) hellige Brødre (1024), 3. Om de helliges Forbøn ([120]), 4. Om Fred.
2. Ti. † St. Stefan af Ungarn (hvid) (1068); 2. Om de helliges Forbøn, 3. Efter frit Valg, 4. Om Fred.
3. O. † Feria (699), uden Gloria (grøn) og Credo; 2. Om de helliges Forbøn, 3. For alle afdøde troende (1140), 4. Efter frit Valg; alm. Præfation (525).
4. T. † Feria (699), uden Gloria (grøn) og Credo; 2. Om de helliges Forbøn, 3. Efter frit Valg, 4. Om Fred; alm. Præf.
5. F. † St. Laurentius Justiniani (hvid) (1069); 2. Om de helliges Forbøn, 3. Efter frit Valg, 4. Om Fred.
6. L. † Gudsmoders Lørdagsmesse (hvid) ([90]); 2. Om den Helligaand ([120]), 3. For Kirken ([123]) eller for Paven ([122]), 4. Om Fred.
7. 14. Søndag e. Pinse (702).

Anm. Paa de med † mærkede Dage kan Præsten efter frit Valg læse Sjælemesse og andre Votivmesser, hvorfor man paa disse Dage ikke kan regne med, at de her angivne Messer læses.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Dannevirkegade 19, København V, Telefon Eva 2512 (træffes i Almindelighed bedst Kl. 14-15 og 18-19).

Ekspedition: Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K, Tlf. Palæ 4777, Kl. 9-18.

Kassererkontor: St. Annæ Plads 28, Postgiro 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BØGER

Pave Pius XII

Det glæder os, at franske katolske Bøger atter kan skaffes regelmæssigt gennem Arnold Buscks Boghandel. Vi skal hyppigt nævne de nye Bøger og omtale enkelte af dem mere udførligt.

»Pie XII, sa vie, sa personnalité« af O. Walter (Olten 1940, 244 S. og 16 S. Fotografier) er forbausende billig til 7,50 Kr. Vi ynder ganske vist ikke den journalistiske »Stil«, men Bogen er helt fyldt med Oplysninger, Anekdoter og Indtryk. I England i hvert Fald gjorde intet officielt Dokument blot en Brøkdel af det Indtryk, som Pius XII's første Encyklika gjorde. Siden da har Paven ikke talt ret meget eller videre detaljeret, og mange Katoliker føler, at de ikke kender ham eller ligefrem, at han kun er Tilskuer til Verdensgangen. Dette er aldeles udelukket! Denne Pave har aldrig været og kunde ikke være ubeskæftiget. Vi blev selv overrasket over her i Bogen at læse, hvor uhyre stort det Arbejde var, som under forrige Krig blev udført af Benedikt XV, og hvor meget af det, der blev organiseret af Eugenio Pacelli. Men vi er ogsaa sikre paa, at hvad han gør, vil blive gjort med Klogskab. Hans Indgriben vil være lige saa nænsom som uimodstaaelig. Det

ligger ikke for ham med Slaget af Pius XI's knyttede Haand i Biblioteksbordet og heller ikke med de faste, nøjagtige Bevægelser af hint Intelligensens Under, Bonden Kardinal Gasparri. Denne Violinist Pave er elektrisk i alt, hvad han gør, og alligevel har han lige saa meget Staal i sig som sin Forgænger. Og kunde der iagttages en stærkt øget Mildhed hos Pius XI i hans sidste Aar, var det samme Tilfældet med Pius XII mellem den første Gang jeg traf ham i Buenos Aires i 1934 og anden Gang i Budapest i 1938. Og mens den nuværende Pave i fuldeste Maal ejer sine Landsmænds Ildfuldhed, har han, denne »romerske Romer«, hin næsten forfærdende Ro, som man møder hos Vatikansets store, og som skyldes deres absolutte, medfødte Tro paa Løftet til Petrus. Hvad enten han er Nuntius eller Kardinal eller Pave, gaar ned i Kulminer eller hvirvler hen over New York i et Aeroplan, staar overfor kommunistiske Revolvere og Maskingeværer i München eller underskriver Konkordater med Regeringer — saa bevarer Eugenio Pacelli denne fuldendte Ro og bekymrer sig ikke om, hvorvidt nogen kender til hans Arbejde, blot det bliver gjort.

C. C. M.

St. Elisabeths Hospital i Holbæk som Elisabethinerinderne i Onsdags havde ledet 10 Aar

Konfirmation i Ringsted

Søndag d. 17. August 1941 stod Ringsted By i dobbelt Forstand i Festens Tegn, idet den fejrede sit 500 Aars Jubilæum og tillige havde den store Glæde og Ære, at have den katolske Biskop som Gæst paa Grund af den forestaaende Konfirmation. Vor lille, men smukke og hyggelige Sct. Knuds Kirke var i Festdragt; de skønneste Blomster smykkede Altrene, og Portalen var

Biskoppen, der jo som bekendt er en stor Børneven, sagde ikke »Nej« til Søstrenes Anmodning om at besøge Skolen, hvor saavel nuværende som tidligere Elever og Størstedelen af Menigheden havde givet Møde. De 2 Klasser var festligt pyntet med et Skjold med Indskriften: »Velsignet være den, som kommer i Herrens Navn«.

Skolebørnene bød i en smuk

denne; thi jeg synes, at jeg som Benediktiner maa bære den hellige Benedikts Dragt paa dette Sted, hvor der her i Middelalderen levede og færdedes saa mange af hans Sønner.« Inden Afskeden opfordrede Biskoppen Forældrene til at bede om Præstekald (10 unge danske Mænd forbereder sig for Tiden til denne saa stor Gerning).

Vor Sognepræst, Pater Cortenraad, takkede hjerteligt for den Glæde, Biskoppen i Dag havde beredt vor Menighed, og haabede, at det ikke vilde vare længe, før vi atter kunde gense Biskoppen i vor Midte.

Efter at have udtalt Ønsket om snart igen — i det mindste hvert 2. Aar — at gæste Ringsted, forlod Hs. Excellence den lille Festsal under Hurraraab. Men Afskeden var kun midlertidig. Paa Legepladsen ventede Fotografen for at forevige Billedet: »Hyrden med sin Hjord«.

Den 17. August 1941 vil i Ringsted Kirkes Annaler forblive som en dobbelt Mindedag: Danmarks Biskops Besøg og Byens 500 Aars Jubilæum.

En Deltager.

Hyrden med sin Hjord

prydet med de danske Farver, der stod godt til de hvide og gule, alt imens Dannebrog og Paveflaget vajede i Augustvinden. En Flagallé, hvorigennem Biskoppen skulde passere, førte fra Kirken gennem Haven til Søstrenes Hus.

Paa Slaget 10 førtes Biskoppen af Ministranterne og Konfirmanderne (med hvide Slør og Kranse) ind i Kirken. Paa Tærsklen modtoges Hs. Excellence af Sognepræsten Pater Cortenraad. Den smukke Salme: »Kom Helligaand« fulgte derpaa, alt imens Hs. Excellence, bistaaet af Patrene Cortenraad og v. Hoek, frembar det hellige Messeoffer. Danmarks Biskop henvendte nu Ordet særlig til den unge Skare, der skulde blive Jesu Kristi Stridsmænd og mindede dem i varmtføjte og alvorlige Ord om vor Pligt som Kristen, men især som Katolik, og formanede dem til ikke at lade sig lokke af alle de Farer, som Verden nu mere end nogensinde før rummer, men at forblive stærke i Fristelsen og tro mod den katolske Kirke; og Midlet til at holde dette Løfte vilde bestandig kun være eet, det eneste og bedste Middel, nemlig: Den daglige Bøn.

Herefter traadte de ca. 48 Konfirmander frem for at blive »slaaet til Ridder« i Kirkens store »Kors-hær«.

Sang Biskoppen Velkommen, derefter traadte en af de store Elever frem, hvidklædt og med Blomsterkrans, og holdt en lille Tale, hvorefter hun overrakte den høje Gæst en Buket i de biskoppelige og pavelige Farver (violet og gult).

Alle Eleverne sagde som med een Røst: »Gud bevare Danmarks Biskop!«

Efter Afsyngelsen af »Kongernes Konge«, henvendte Biskoppen sig til de tilstedeværende og anmodede indtrængende Menigheden om at sende deres Børn i de katolske Skoler, skønt disse ikke kan maale sig med Statsskolerne, hverken i Udstyrelse eller i andre ydre Henseender — men Hans Excellence pointerede: »Een Ting kan kun de katolske Skoler give: Religionen, Kærligheden til Jesus Kristus, og det er og forbliver det vigtigste.« Et rørende Øjeblik var det, da Biskoppen, idet han viste paa sin fattige Benediktinerdragt, sagde: »Med Vilje har jeg iført mig

Sankt Annæ Kirkes Basar

Som tidligere meddelt holdes der Basar den 5. og 6. Oktober til Afbetaling paa den nye Kirkes store Byggegæld. Basarens Forløbere, Lykkesedlerne, er allerede udkommet og har tiltraadt deres Vandring over hele Landet med gode, store Løfter: en halv Kasse Cigarer (i disse Tider!), 50 kg Kartoffler, et Par Sko, en Lænestol, et Fotografiapparat og mange andre værdifulde og nyttige Ting.

Det er vort Haab, at disse Basarens »Budbringere« vil faa en venlig Mødtagelse overalt, hvor de viser sig, og at der vil blive sendt Bud efter dem, hvor de ikke er kommet endnu. Der er udlovet en lille Statue af den hellige Terese eller en Rosenkrans (i Dag næsten ikke til at købe!) til dem, der afsætter 100 Sedler eller derover. — Smaa nyttige Gaver til Boderne og Tombolaerne er ligeledes kærkomne.

Røntgenapparater

Diathermi

Kortbølge-Apparater

CARL DRENCK

København N

Aaboulevard 32

Central 10975

Doktor Johnsons Dom

af G. K. CHESTERTON

SWIFT: Ja, vort Princip er utvivlsomt det højeste. Jeg kan ikke se nogen Indvending imod det. Jeg er saa glad for, at Mary har samme Synspunkt; hun indtager det endda med endnu større Styrke.

MARKISEN: Ja, det er Styrken, jeg beundrer; hun har mere Styrke end Vision. Jeg vil give dig et Eksempel paa den Slags Ting, som hun kan gøre og vi ikke. Jeg nævnte tilfældigt, at et revolutionært Selskab i Frankrig som Symbol har antaget den gamle frygiske Hue i rød Farve for at udtrykke Frihedens Revolte. Hvis nogen havde fortalt os det, vilde vi have fortabt os i Visioner; vi vilde have set denne mærkelige, oldtidige Hovedbeklædning paa Hovedet af gamle frygiske Præster, som rejste Altre for Naturen og Jorden; vi vilde have spekuleret over, om de gamle græske Mysterier havde overleveret os en Hemmelighed om Dyrkelsen af Friheden. Men hun saa straks, at det kunde være et Emblem for vor egen Klub, den røde Hue fra den røde Hanes Kro. Egenhændigt satte hun sig til at lave den, og sammen med sine Venner og Tjenestefolk fik hun lavet halvtreds inden næste Dag. Det er saadan, Revolutioner bliver til.

SWIFT: Ja, jeg føler, at jeg for min Del er temmelig unyttig.

MARKISEN: Du er ikke unyttig; du er blot noget, der er mere end nyttig. Tro mig, min Ven, uden os vilde der ikke være noget Haab for Menneskeheden. Verden trænger lige saa meget til Filosofer som til Politikere; Filosofer er sjældnere end Helgener. Ved du, hvad det er, jeg virkelig beundrer hos dig? Det er, at du altid lytter efter Fornuft.

SWIFT: Det er da en Mands allerførste Pligt.

MARKISEN: Meget faa Mænd

gør det og ingen Kvinder. De lytter efter Venner, efter Fjender, efter Udseende og Stemme og Gestus og Hensigt — efter alt muligt med Undtagelse af det, der bliver sagt til dem. Det er din Styrke, at du først tænker paa, om selve Tingen er sand. Du lyttede til slakkels John Wilkes, som om han var en Engel fra Himlen, blot fordi han drog en logisk Slutning ud fra Friheden. Du sagde, ligesom du gentog lige nu, at du ikke kunde se nogen Indvendinger imod det. De fleste Mænd vilde have set hundrede Indvendinger: at Wilkes er en Løgner, en Skørlevner, en Mand med smudsige Hensigter, en Mand som ingen Gentleman kan lytte til, en Slyngel, der burde behandles som et giftigt Kryb. Ja, der var et Utal af Indvendinger mod Jack Wilkes, men der var ingen Indvending mod det, som han sagde. Du lyttede til, hvad han sagde, og det er det, jeg forstaar ved en Filosofis Højsind. Folk vil kalde dig nærsynet og distrait, men naar jeg ser disse Ting, saa ved jeg, hvad Meningen var, da Guderne gjorde Retfærdigheden blind.

SWIFT (*efter en Pause*): Du har een guddomnelig og mærkelig Gave. Du kan sige en overbevisende Kompliment. Naar Folk ellers roser os, ved vi altid øjeblikkelig, at vi ikke fortjener det. Hvad du siger, er smigrende, men oprigtigt talt kan jeg ikke tro, at det er forkert.

MARKISEN: De, som følger Sandheden, finder aldrig Løgneren. Sandheden fører os ofte til mærkelige Steder, men det er altid Sandheden, som fører an.

SWIFT (*bukker*): Før saa an! (*Hun gaar foran ham mod det indre Værelse; han følger efter og aabner Døren for hende. Idet de forsvinder, træder Wilkes og Mary ind i Forgrunden. Hun er meget mere moderne klædt end tidligere, og hen-*

des Kinder blusser af en eller anden Glæde, Spænding eller Vrede).

WILKES: Hele Byen genlyder af det. De siger, at dit Møde med Fru Montague var to Amazoner i et Epos værdigt. Jeg vilde give hundrede Pund for at have været der, især da Pengene tilhører mine Kreditorer.

MARY: Det var virkelig meget morsomt, og jeg tror ikke, hun gjorde den bedste Figur. Jeg er bange for, at jeg spillede hende et Puds og fortalte hende om visse Krav, som vore skrækelige Demagoger i Amerika stillede, og jeg citerede hele lange Sætninger. Og da hun saa raabte op imod dem, tilstod jeg, at Citaterne var fra hendes gode Ven, den store patriotiske Minister, selve Lord Chathams Taler. Det er Deres egen store Minister, sagde jeg, ham der erobrede Kanada og Indien, det er ham, der siger, at De ikke kan erobre Amerika.

WILKES: Jeg er bange for, det Puds ikke morede hende.

MARY: Hun blev rasende og prøvede paa at sige væmmelige Ting. Aa jo, hun talte om dig. Din Ven, den gamle Slyngel Lord Sandwich, som solgte din Hemmelighed til Regeringen, stod der og grinede som en Satyr. Og mens han hørte paa det, spurgte hun mig: »Har Hr. Wilkes læst sit Essay om Kvinder for Dem?« Jeg svarede: »Sine mere skandaløse Arbejder gemmer han til sine Venner i Ministerierne. Jeg stjæler ikke private Papirer; men havde han vist mig det, vilde jeg aldrig have forraadt ham.« Da jeg gik, skulede Jemmy Taylor i Stedet for at grine.

WILKES: Det Arbejde, der blev hentydet til, er ikke et, jeg er stolt af. Men jeg beder dig huske, at jeg skrev det Essay om Kvinder, før jeg vidste, hvor stor en Kvinde kan være.

MARY: Man behøver ikke at være stor for at stikke en Knappenaal i den opblæste gamle Kvinde; men jeg nød det.

WILKES: Den revolutionære Salon har mødt den respektable og besejret den.

Fortsættes

Pigespejdernes Sommerlejr

1.-14. Juli 1941

Sct. Maria Trop, Helsingør, og Jeanne d'Arc Trop, København, arbejder som Søstre og har holdt Sommerlejr sammen. Ogsaa i Aar fik vi Lov til at ligge i Parken paa Ledreborg.

Vi startede paa Cykle og Tog en tidlig Sommermorgen — 8 fra Helsingør og 21 fra Jeanne d'Arc — smaa bitte Spejdere — store, tunge

Besøg i Lejren

Rygsække — tindrende, forventningsfulde Øjne og viftende, omsorgsfulde Forældre.

Vel ankommet til Ledreborg blev Lejren rejst med Liv og Lyst. Det var en Fryd at se, som Pigerne er blevet lejrante. Telte, Flagstang, Kogeplads, Latrin og alle mulige Lejrrefinementer blev tryllet frem i Løbet af forbløffende kort Tid. Og blev der fra alle Kanter af Lejrpladsen raabt paa »Minus« eller »Alice«, saa var det kun et Akkompagnement til Lejrarbejdet og ikke direkte Nødraab.

Der blev stor Glæde, da vi gik saa »vor egen« lille, hvide Hest, »Polle«, som vi havde faaet Lov til at laane, saa længe Lejren varede. Hvis der i Dag endnu er en Spejder i Jeanne d'Arc eller Sct. Maria Trop, der ikke kan spænde en Hest for og køre efter Mælk og Vand, saa er det ikke »Polle«s Skyld.

Hver Patrulje havde sin Del af de daglige Pligter, saa Formiddag

gen gik med Lejrarbejde og Madlavning. Vejret var straalende — næsten for varmt — derfor tog vi efter Middag til Borrevejlevig for at komme i Vandet.

Dagens Højdepunkt var dog Lejrbaalet, hvor alle Talenterne frit kunde folde sig ud. Den Dag, vi havde Besøg i Lejren, var det ogsaa ved Baalet, Forældrene fik deres store Chance. — Hvem husker ikke, da Spejderfædrene optraadte i »pludselige Situationer«. Ved Lejrbaalet blev der afsluttet med Tupto og Aftenbøn — og saa skulde der være Ro paa Pladsen. Kun Maanen kastede sit klare Lys over den slumrende Lejr og over Statuen af Hellig Olav.

Der var Konkurrence mellem de forskellige Telthold i Teltorden og Punktlighed til Arbejdet fra den første til den sidste Dag. Konkurrencen blev vundet af Elsas Hold fra Helsingør.

Vi havde den store Glæde at modtage Besøg af Tropskapellanen Pastor Benzon — af vor Souschef Märtha Stjernswärd — og vor Divisionschef »Dixen«. Ikke mindst populære var Besøgene af den grevelige Familie, der med stor Interesse tog Del i Lejrens Arbejde og Leg.

„Polle“ spændes for

Det var en dejlig Tid, og trist var det at sige Farvel. Den sidste Aften formede sig som en Tak i Digt og Sang til Lensgreven og hele Familien paa Ledreborg.

»To der var med«.

Jubilæet i Rønne

Søndag d. 17. August havde Søstre af det kostbare Blod i Rønne indbudt Menigheden til en lille Fest i Anledning af 25-Aarsdagen for deres Komme til Bornholm. Trods det daarlige Vejr mødte en ca. 40 Mennesker til Festen, der indledtes med, at P. Bartel, Rønne, bød velkommen og samtidig takkede Søstre for deres Arbejde i det forløbne kvarte Aarhundrede. Paa Menighedens Vegne overrakte Pateren derpaa Søstre en Jubilæumsgade: et Billede af Pave Pius XII. Ved de bugnende Kaffeborde vekslede Sange og Taler, bl. a. af Pater Zoetmulder, Aakirkeby, der under stor Jubel fremsførte forskellige morsomme Træk fra de første Søstres Rejse til og Ankomst til Øen for 25 Aar siden. Senere serveredes Is og med »Der er et yndigt Land« og »Kongernes Konge« sluttede den vellykkede lille Fest. Under et lille Ophold mellem Bygerne blev ovenstaaende Billede knipset.

Benediktinerinderne

skriver: Vort lille Opraab i Ugebladet om et Bord blev modtaget saa smukt, at vi vover at komme med endnu en Bøn til Fordel for nye Søstre, som ikke er i Stand til at bidrage til Fælleshusholdningen. Vi trænger meget til Stole og Senge og vilde være meget taknemlige for saadanne.

Birgittinerindeklostret,
St. Kjeldsgade 1, Kbhvn. Ø.

ARNOLD BUSCK

INTERNATIONAL BOGHANDEL
Stort Lager af dansk og
udenlandsk katolsk Litteratur
Hurtig Forskrivning fra Udlandet
Kjøbmagergade 49 . Telefon Central 2453

C. J. Schledermann & Sønner

MURERMESTRE . ENTREPRENØRER
Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122

Jernbeton
Murermeister ved Sct. Maria Hospital

Et kvart Aarhundrede paa Jagtvejen

Søndag den 24. August fejredes i Stilhed 25 Aarsdagen for den højtidelige Konsekration af Klosterkirken og Højaltret paa Jagtvej. Det var Biskop v. Euch, som foretog Konsekrationen. Allerede Kl. 7 begyndte den højtidelige Handling med de dybe, indholdsrige Cereemonier, hvormed vor hellige Kirke indvier en Bygning til Guds Tjeneste, gør den til »Guds Hus og Himlens Port«. Tolv Præster assisterede Biskoppen og en stor Skare Ministranter tjente ved Altret.

Guds Velsignelse har siden hvilet over denne Kirke og dette Kloster. Gennem Tider med tunge Kors og megen Modgang er Vejen gaaet, — fra Korset kommer Velsignelsen. Den Bønnens Gerning, som dengang blev begyndt, fortsættes gennem Tiderne og finder nu sit Udtryk i den højtidelige benediktinske Liturgi, og fra dette Bønnens Hus nedledes stadig Guds Velsignelse over vor By og vort Land.

Helsingør

Tirsdag den 26. August var det 50 Aar siden, den første Messe blev læst i Helsingør. Det skete ved Pater A. von Geyr-Schweppenburg S. J. i et privat Hjem hos Familien Durafour.

Helsingørs nuværende Kirkeforstander deltog som 10-Aars Dreng i denne Messe, der fandt Sted i hans Forældres Hus. Det gjorde et uforglemmeligt Indtryk. Som et kært Minde gemmes det Brev, hvori Præsten meldte sin Ankomst til Helsingør.

Katolske Skoledrengees Ferieophold paa Allerslev Kloster

REGNSKAB FOR 1941

Indtægt:

Tilovers fra 1940	105,50
Bidrag fra:	
Fru S. B.	25,00
Familien G.	50,00
Direktør H. J.	25,00
Katolsk Ungdomsværn ..	100,00
Vincentforeningen Set.	
Ansgar Konf.	60,00
Vincentforeningen Set.	
Anna Konf.	55,00
Vincentforeningen Set.	
Josephs Konf.	135,00
Vincentforeningen Set.	
Maria Konf.	60,00

Ingeniør Aug. E. Plums	
Legat	500,00
Renter i Banken 0,90 +	
2,10	3,00
	Kr. 1118,50

Udgift:

Opstilling af Teltet og Reparation af samme	13,00
Tilsynet med Drengene ...	50,00
Allerslev Kloster for Drengenes Ophold	936,00
Assurancepræmie for Telt m. Inventar m. m.	9,05
Porto m. m.	2,33
Tilovers	108,12
	Kr. 1118,50

Status:

Tilovers fra 1941	108,12
-------------------------	--------

6 Drengene var i 52 Dage paa Allerslev Kloster og takkes de ærværdige Søstre for god Pleje og Omsorg for vore Skoleelever.

København, August 1941.

Academicum Catholicum

AC-Messe Søndag d. 31. August

Paa Initiativ af Langø-Kredsen holdes Reciteret Messe Søndag d. 31. August Kl. 9 i Liobasøstrenes Kapel, Bjerregaards Sidevej, Valby. Alle Medlemmer af A. C. opfordres til at deltage.

Efter Messen kan medbragt Morgenmad indtages hos Søstrene.

Cykletur til Jonstrup Vang

Efter Messen og Morgenmaaltidet hos Liobasøstrene d. 31. August startes Kl. 10½ paa Cykel til Jonstrup Vang. Madpakke medbringes. Hjemkomst ca. Kl. 18.

Katolske Russer

Russerne er velkomne til at deltage i Messen og Cykelturen d. 31. August. Alle katolske Russer opfordres til at meddele deres Navn og Adresse til Sekretæren, for at Foreningen kan sende dem en Indbydelse til Rusgildet.

Nye Medlemmer

Administratores har haft den Glæde at se Medlemstallet vokse

betydeligt, men Maalet er ikke naaet, før enhver katolsk Akademiker er Medlem af Academicum Catholicum. Administratores vil være taknemlige for at modtage Adresser paa katolske Akademikere, der endnu ikke er Medlemmer, for at kunne rette Henvendelse til dem.

Styrelsen

Sekretæren stud. med. Frk. Inger Høyer har paa Grund af Læsning bedt sig fritaget for sit Hverv fra 1. September. I hendes Sted har Administratores suppleret sig med stud. mag. Frk. Nina Sabra. Styrelsen har herefter følgende Sammensætning:

Formand: Civilingeniør G. Wissum, Kbh. V., Asmussens Allé 1, Telf. Eva 1211.

Kasserer: Civilingeniør J. Hamm, Hellerup, Blidahpark 29, Telf. Helrup 3266.

Sekretær: Stud. mag. Nina Sabra, Charlottenlund, Ordrup Jagtvej 103, Telf. Ordrup 1310.

Bønnens Apostolat

Intentioner for September: De smaa Seminarier for Verdens- og Ordensgejstligheden. — Hæretikerens og Skismatikernes Omvendelse.

Sakramentskirken

Mand. 1. Sept. Kl. 20 Menigheds-møde i Gymnastiksalen, Kaffebrød. Student Max Reiter: »Nikolaus Steno«. Pastor Th. Møller: »En yderst vigtig Sag«. Billetter à 50 Øre maa sikres i Forvejen ved Køb paa Kirkens Kontor. Onsd. 3. Sept. Kl. 20 Birgittaforeningens Møde paa St. Josefs Hospital. Foredrag af Frk. Edith Petersen. Fred. 5. Sept. Kl. 20 Jesu Hjerter Andagt.

Jesu Hjerter Kirke

Mand. 1. Sept. Kl. 20 Møde for de unge Mænds Kongregation. Tirsd. 2. Sept. Kl. 16,30 Møde for Immaculatakongregationen. Torsd. 4. Sept. Kl. 20 Møde i Røde Sal for Mændenes Kongregation.

Aarhus Opland

Søndag d. 31. August:
Ulstrup Kl. 10.

Katolsk Boghandel

Stenosgade 3, Vester 3930

Stort Udvalg i Krusifix, Rosenkranse, Vievandskar, Billeder, kat. Literatur. Udenlandske Bøger skaffes hurtigt. Antikv. kat. Bøger, samt alt i religiøs Kunst og Antikviteter købes og sælges. Alle Pauluskredsens Bøger haves paa Lager.

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØB KOKS

NØRREGADE 15   TELF. 9270

Danmarks katolske Radioklubber

Sct. Pauls Allé 21 . Esbjerg

Undertegnede:

Navn: .....

Stilling: .....

Adresse: .....

Licensnummer (staar paa Licenskvitteringen under Adr.):
indmelder sig herved i Radioklubberne.

Indsendes til ovenstaaende Adr. i aaben Kuvert som Tryksag. Porto 6 Øre.

planer vil blive forelagt. Efter Ferietiden er vel alle Medlemmer veloplagte til igen at tage fat paa Vinterens Arbejde. Altsaa, vel mødt d. 2. September Kl. 20 præc.!

Spejdervenner!

Husk, at det er 4. Oktober II Absalon Troj holder sin aarlige Fest i Borgernes Hus!

Unio

Sæsonens første Møde finder Sted Lørd. d. 6. Sept. Kl. 20,15 præc. i Palais de Noblesse, Amaliegade 16. Forfatteren, Pastor *Peter Schindler*: »Fra de ældste kristne Romaner«. Derefter ord. Generalforsamling iflg. Lovene. Kaffe bord à Kr. 1,50. *Gratis Adgang for Medlemmer og Gæster.*

Sygeplejerske-Forbundet

Den 3. September Generalforsamling Kl. 20 hos St. Liobasøstrene. Der er kun Adgang for Medlemmer. Efter selve Mødet er der Emblemoverrækkelse ved Pater Rektor *Coenen*.

Eukaristisk Forening

i St. Ansgars Sogn. Tilbedelse før-

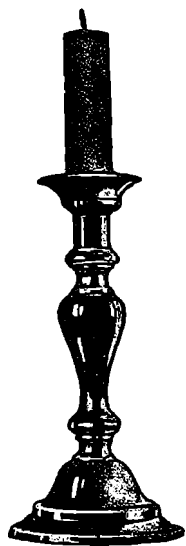
ste Fredag d. 5. September. Damerne bedes huske deres Time og i Tilfælde af Forfald meddele dette og om muligt skaffe en Stedfortræder.

Ordруп K. U. K.

Møderne begynder Tirsdag d. 2. September 1941 Kl. 20 med et stort Fællesmøde, hvor de nye Sæson-

Dygtig velanbefalet ung Pige

vant til almindelig Husgerning og Madlavning, søges til større Husholdning. Henvendelse med fyldige Oplysninger, anbefalinger etc. til Fru Overlæge Reiter, Brorsonsvej 3, Taastrup.

ALTERLYS

i alle Størrelser

og iøvrigt

Stearinlys og Vokslys

af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER

København

Katolske Begravelser

Ib v. Benzon

aut. katolsk Bedemand
Tlf. 65 36 . Smallegade 13
Privat Fasan 1866

Sæt Radioen paa Ration

læs en god Bog *det er sundere for Nerverne*

Knud Rasmussens Boghandel Vesterbrog. 60
Leverandør til Sct. Knuds Skole

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas Autogensvejseværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

C. Gerlach & Søn's Eff.

W. Deleuran

Edsvoren Messevinsleverandør

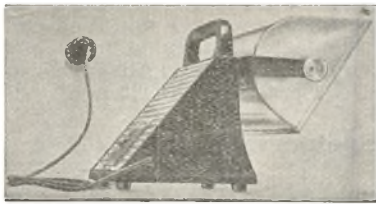
Fredericia

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

Salg og Udlejning af Lysbade-
lamper og alle elektromedicin-
ske Apparater.

Dansk Røntgen-Teknik A/S

København   Århus
Telf. 4729   Telf. 6515
Leverandør til de katolske Hospitaler

KOLDING

Slagteriudsalget

Haderslevvej 2 . Tlf. 1951 . 1952
1. Kl. Okse-, Kalve-
og Svinekød . Konserver
Leverandør til St. Hedvig Klinik

NYKØBING F.

Johannes Madsen
Elektr. Installatør **Nykøbing F.**
Installationer
St. Kirkestræde, Tlf. 684
Leverandør til katolsk Menighed

A-S Lolland-Falsters

Kulkompagni
KUL.KOKES.CINDERS
Nykøbing F. . Tlf. 626, 945
Leverandør til kat. Institutioner

ROSKILDE

Mønsterbageriet

Olsgade 24 . Tlf. 1365
Anbefaler sig med 1. Kl.s
BAGERI & KONDITORI
Alt i Isanretninger og Desserter

SLANGERUP

Slangerup Mejeri

Slangerup . Tlf. 48
1. Kl.s Produkter
Leverandør til gl. Farumgaard, Farum

AABENRAA

»CIMBRIA«

Tømmerhandel, Aktieselskab
Telefoner: 2006, 2007 og 2008
Træløst Bygningsartikler, Støbegods
Leverandør til den nye kat. Kirke

Niels A. Nielsen & Søn

Malermestre
Telefon 528
Farve- og Tapethandel
Lev. til de katolske Institutioner

J. Thorsmark

Uhr og Optik
Aabenraa . Grundlagt 1864
Storegade 10 . Telefon 2673

ESBJERG

Kontantforretningen

M. R. Jørgensen
Kongensgade 25-27
Alt i Sengeudstyr og Manufaktur
Lev. til St. Josephs Hospital

ESBJERG

Florian Sørensen

Skolegade 17, Esbjerg
Alt i Boligmontering
Lev. til de katolske Institutioner
Telefon 934, Privat Telefon 632

HILLERØD

P. M. Petersen Malermester

Hillerød Farve- og Tapethandel
Frederiksgade 8 . Telefon 370
Lev. til den katolske Menighed

Albert Andersen

Centralvarme . Blikkenslager . Skifferdækker
Exam. aut. Gas- og Vandmester
Møllestræde 6 . Tlf. Hillerød 24
Lev. til den katolske Menighed

Alex Christensen

Aut. Installatør
Torvet 9 . Hillerød . Tlf. 371
Lev. til den katolske Menighed

NÆSTVED

H. O. Christensen

Kindhestegade 4 . Telefon 251
Blikkenslager, aut. Væd- og Gasmester
Leverandør til de katolske Institutioner

Næstved

Kul- og Koks Kompagni

Aktieselskab
Ny Havn : Telefon 1420

Næstved Mælkeforsyning

v. Axel Andersen . Kildemarksv. 35
leverer Byens bedste Sødsmælk

Næstved Tømmerhandel

ved T. A. Meding . Tlf. 1478 (3 Lin)
Træløst & Bygningsartikler

URE OG BRILLER

Arndt Nielsen
Jernbanegade 2, Telefon 543

C. C. Christensen

Bageri og Konditori
Præstøvej 6 B . Telefon 1010
Lev. til de katolske Institutioner

C. V. Gørgens

Kolonial . Delikaesser
Præstøvej 45 . Tlf. 582
Leverandør

C. Mortensen

Murermester
Gallemarksv. 23 . Tlf. 1349
Lev. til kat. Menighed.

N. Juel Pedersen

Gfarmester
Ramsherred 13 . Tlf. 158
Leverandør til St. Elisabeth Hospital

Evald Nielsen

Malermester
St. Mortensgade 5 . Tlf. 659
Ny Østergade 11
Leverandør til katolsk Menighed

Herlufholm Dampmølle

og Brødfabrik A-S
Telefon Næstved 31
Lev. til de katolske Institutioner

Fiskehuset

Ramsherredgade, Tlf. 107

Announcér i „Katolsk Ugeblad“ fælles for læg og lærde, for By og Land, for unge og gamle

Katolsk Ugeblad

PROGRAM FOR MØDET

i Koncertpalæet

Mater Elisæa, et virksomt Ordensliv

De unge takker for Ungdomsstævnet

„Vi giver ikke ved Dørene“

Tilføjelser til Højskolens Program

Munkemel

Odense Klædefabriks Udsalg A-S

Tlf. 1776 Odense lige over for Elektricitetsværket
Klædevarer . Kjolestoffer . Bomuldsvarer
Gardiner . Hvidevarer . Senge og Sengeudstyr

Familie- Færdsels- og kombineret Grundejerforsikring Forsikrings Compagniet

for Kongeriget Danmark

Telf. 10,093

Amaliegade 31 B

Giro 2107

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL **KØK** **KOKS**

NØRREGADE 15

TELF. 9270

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Frederiksholms Kanal 6. Kbh.

Tlf.: 12.166 og 12.161

C. & L. Tofte . V. Reusch

Blikkenslager

Aut. Gas- Vaud- og Sanitetsmester

Sct. Poulsgade 42 . Telefon Palæ 533

Privattelefon Palæ 1373

Udfører Arbejdet ved Benediktinerindeklosteret

HANDELSBANKEN

==== Aktiekapital Kr. 50.000.000 Reserver ca. Kr. 33.000.000 ====

Alle Bankforretninger udføres

34 Afdelinger i København og Omegn

54 Filialer og Kontorer i Provinsen

HOVEDKONTOR: HOLMENS KANAL 2. TELF: 8600

RECK'S OPVARMNINGS COMP. A/S

Esromgade 15. København N. Telef. 7480

Centralvarmeanlæg af enhver Art

Køkken-, Vaskeri-, Desinfections- samt Tørrestueanlæg m.m.

RECK-STAAKEDLER

Thor's kemiske Fabrikker A/S

Thorasvej 12, N.

Central 2910

1412

Alle Slags Sæber og

Rengøringsartikler

Lev. til Hospitaler og Institutioner

Axel Steckhahn

Kolonialvarer og Delikatesser

Gamle Kongevej 155

Telefon 8016

Leverandør til katolske Institutioner

Mark Poulsen & Rønne INGENIØRER

Pr. Mariæ Allé 1 A - København V.

Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg

Telefon 8533

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros

Ryegade 106

Telefon Central 408

W. Staack

Malermester

Blekingsgade 6 . Tlf. Amager 1158

ROBERT HANSEN

1. Kl. Kød, Flæsk og Paalæg

Amagerbrogade 212 A . Amager 6390

Leverandør til de katolske Institutioner

»Vi giver ikke ved Dørene«

Først en lille Historie om noget, som virkelig skal være foregaaet. En Husmand havde i mange Aar intet hørt fra sin Søn. Denne var taget til Amerika, men Faderen anede ikke, om han var levende eller død. Det pinte ham tidlig og silde; en skønne Dag tog han sin Beslutning. Han solgte alt, hvad han ejede, og rejste til Amerika. Udgangspunktet var den By, Sønnen havde rejst til. Her fik han skaffet de fornødne Oplysninger, og endelig lykkedes det ham at faa opsporet Sønnens Bopæl.

Den lille, tarveligt klædte Mand betragtede med Undren Sønnens pragtfulde Villa, læste hans Navn paa Navneskiltet og ringede paa. Pigen, der lukkede op, stirrede forbavset paa ham. Entréen var fuld af festklædte Mennesker, som afførte sig deres Overtøj. Og nu kom en elegant Herre til Syne. Faderen genkendte sin Søn, til Trods for, at han havde forandret sig saare meget, siden han saa ham sidst; men en Fader kan nok genkende sin Søn. Et Smil lyser op i den gamles rynkede Ansigt. Et Glimt i Sønnens Øjne viser, at han ogsaa genkender. Men saa faar

han et haardt Udtryk. »Vi giver ikke ved Dørene,« siger han. »De maa gaa!«

Og Faderen gik hen og hængte sig.

Ogsaa uden den frygtelige Afslutning er Episoden forfærdende nok. En Søn, der ikke vil kendes ved sin Fader, fordi han er en jævn Mand i fattige Klæder.

*

Historien kaster et stærkt Lys over den menneskelige Forfængelighed. Den velhavende unge Mand føler sig højt hævet over sin Fader, skønt han — efter hvad vi har hørt — i Menneskeværdi stod uendelig langt under ham. Han skammede sig over at sige til sine fine Gæster: »Se, denne Mand er min Fader.« Det vilde i hans Øjne være en Skændsel.

Heldigvis er den Sjælsraahed, han viser, usædvanlig. Men alligevel: Hvem kan sige sig helt fri for at føle sig hævet over andre Mennesker, og alle Mennesker er dog vore Brødre. Det har Kristus sagt os tydeligt nok. Han har oven i Købet gjort sig til eet med vor Næste. »Hvad I gør mod den mindste af mine Brødre, det gør I ogsaa imod mig.«

Alligevel er der det pinlige ved det, at enhver kommer ud for at maatte sige »Nej« til en Tigger. Det er uden Tvivl et fuldstændig rigtigt Princip aldrig at give Penge til fremmede, ukendte. Men Grunden er, at der er større Mulighed for at skade end at gavne under disse Omstændigheder.

Spørgsmaalet er saa blot det: Hvad gør du i Stedet for? Der er jo nemlig altid Mulighed for at give. Du kan — om ikke andet — altid gaa til din Sognepræst og lade ham anvende dine Penge. Vær forvissat om, at han aldrig er i Tvivl om, hvorledes de skal anvendes. Det er et Samvittighedsspørgsmaal: Giver du nok til de fattige? Et særligt brændende Spørgsmaal i en Tid som denne, da særligt mange har det meget, meget svært.

Om en Helgen (jeg ved ikke hvilken) fortælles, at han hver Fredag bænkedes en fattig ved sit Bord. En Fredag fandt han ingen, men gik længe og søgte, indtil han endelig kunde bænke en nødlidende i sin Stue. Da den fremmede rakte over Bordet, saa han, at Haanden bar Naglemærket.

C. B.

Katolsk Højskoles Efteraarskursus

Højskolens to Ledere Fuldmægtig E. Hjorth og Kaptajnløjtnant Engell

Fællesmøder

Søndag d. 14. September Kl. 20:

Redaktør *Hans Bølling* taler om »Pavestolen og det sociale Spørgsmaal«.

Søndag d. 12. Oktober Kl. 20:

Magister *Emil Frederiksen* taler om »Sverige i Dag«.

Søndag d. 30. November Kl. 20:

Magister, Pater *Heinrich Roos S. J.* taler om »Mester Eckhart«.

Kursus

- 1) Pastor *Kjeld Geertz-Hansen*: »Jesus Kristus, Gud og Menneske«. 10 Timer. Hver Torsdag Kl. 20, første Gang 18. Sept. Lejlighed til Samtale efter Foredraget.
- 2) Pastor *Hubert Messerschmidt*: »Markusevangeliet« (fortsat). 10 Timer. Hver Mandag Kl. 20, første Gang 15. Sept.
- 3) Pastor *Peter Schindler*: »Kirkehistorien i ti store Skikkelser«. 10 Timer. Hver Tirsdag Kl. 20, første Gang 16. September.
- 4) Magister, Pater *Heinrich Roos S. J.*: »Kristi mystiske Legeme«. 5 Timer. Hver Tirsdag Kl. 19, første Gang 28. Oktober.
- 5) Pater *J. Wolfisberg S. J.*: *Kirkelatin* (fortsat).
  - a) 10 Timer. Hver Mandag Kl. 19, første Gang 15. Sept.
  - b) 10 Timer. Hver Tirsdag Kl. 15, første Gang 16. Sept.
- 6) Musæumsassistent *Svend Heding*: »Moderne Biologi og Mennesket«. 10 Timer. Hver Mandag Kl. 19, første Gang 15. Sept.
- 7) Pastor *Hubert Messerschmidt*: *Kateketkursus*. 8 Timer. Hver Torsdag Kl. 19, første Gang 9. Oktober.

Deltagelse i de enkelte Kursus anmeldes, helst inden 11. September, til Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, Tlf. Palæ 4777, Kl. 9—18.

Kort til et 5 Timers Kursus Kr. 1,25, til et 10 Timers Kursus Kr. 2,50, og til samtlige Kursus Kr. 5,00.

Adgangskort til Fællesmøderne, der ogsaa finder Sted Bredgade 67 A, Kr. 1,00, for Kursusdeltagere Kr. 0,75.

Kaffebillet til hyggeligt Samvær efter Fællesmøderne bedes købt forud, Kr. 1,10.

Højskolen er lukket d. 29., 30. September og 2. Oktober.

Lidt om de enkelte Kursus

1. Pastor *Kjeld Geertz-Hansen* kalder sit Kursus »ti populære Forelæsninger« og skriver:

For at være sand Kristen maa man tro paa Læren om den anden Person i Treenigheden, Sønnen, der blev Menneske, født af Maria. Han forener i sin Person baade den guddommelige og den menneskelige Natur. Mange Kristne, især Ikke-Katoliker, har en meget uklar Forestilling om, hvad der menes med Udtrykket »Guds Søn«. Det er for at fastslaa Menneskevordelsens Faktum og for jævnt at forklare Lærens Indhold, at disse Forelæsninger holdes. Efter Forelæsningen bliver der Spørgetime. Ny Testament bedes medbragt.

2. Pastor *Messerschmidt* fortsætter sine Bibelforelæsninger:

I Markusevangeliet, som falder i to Dele, er Gennemgangen nu ved 8. Kapitel kommet til anden Del, der rummer Forudsigelser om Kristi Lidelse og forklarer, hvad det betyder for Kirken og de troende: et Lidelses-Samfund med Kristus.

3. Pastor *Schindler* gennemgaar i store Træk hele Kirkehistorien:

Gennemgangen er beregnet for to Slags Tilhørere: A) dem, der slet ingen Forudsætninger har, og som aldrig har læst eller hørt noget om Kirkehistorie, og B) dem, der ønsker et samlet Syn paa Kirkens Skæbne, og som ikke har faaet Sammenhæng i det, de har læst og hørt. Det enkelte Foredrag kan selvfølgelig høres isoleret — men Meningen med Rækken er ikke at tegne Enkelt personer, men at give en Idé om Kirkens Liv gennem ca. 2000 Aar.

4. Pater *Roos* taler om Kirken som Kristi Legeme:

Katolicisme: det er Gudmennesket Kristus, der i Kirken lever videre indtil Tidernes Ende. Kristus og Kirken hører sammen, som »Vinstokken og Rankerne« (Johs. 15, 5), som »Hovedet og Legemet« (Kol. 1, 18), som »Brudgommen og Bruden« (Efes. 5, 25). Dogmet om Kristi mystiske Legeme, det vil sige om den overnaturlige Enhed

mellem Kristus og hans Kirke, er Midtpunktet i hele vor Religion. Fra denne Sandhed udgaar der Straaler til alle Sider, og her samles vor Tros forskellige Momenter til et sluttet Hele. Det synes at være vor Tid forbeholdt at opdage denne ældgamle Sandhed paany, begejstres for den og se den med nye og friske Øjne. »Kirken er hans Legeme og Fuldstændiggørelsen af ham, der opfylder alt i alle« (Efes. 1, 33).

5. Pater *Wolffsberg* fortsætter for to Hold sin Latinundervisning:

I Aftenholdet (Mandag Kl. 19) afslutter vi Gennemgangen af Grammatikken og søger derefter med de indøvede Former i frisk Minde at forstaa udvalgte Stykker af Ordinarium Missæ.

Eftermiddagsholdet (Tirsdag Kl. 15) fortsætter Indøvelsen af Grammatikken, stadig belyst ved Eksempler hentet fra Liturgien.

For begge Hold gælder, at Hjemmearbejde er nødvendigt for at faa et varigt Resultat ud af Timerne. Jo mere man selv arbejder med Stoffet, desto bedre bliver Resultatet. »Hoc autem dico: »Qui parce (karrigt) seminavit, parce et metet (vil høste); et qui seminavit in benedictionibus, de benedictionibus et metet. Unusquisque prout (eftersom) destinavit (bestemt) in corde suo, non ex tristitia, aut ex necessitate: hilarem enim datorem diligite Deum. II Cor. 9,5+6.

6. Musæumsassistent *Svend Hedding* taler om Mennesket i biologisk Belysning:

I gamle Dage lærte man, at Mennesket som Skabelsens Krone og dannet i Guds Billede, var saa højt hævet over den omgivende Natur, at det overhovedet ikke kom ind under biologiske Betragtninger. Nu derimod er man gaaet til den anden Yderlighed og betragter Mennesket som blot et højt udviklet Dyr, der paa ingen Punkter er væsensforskelligt fra sine Medskabninger. Denne Opfattelse er selvfølgelig forkastet af Kirken, men Kirkens Stillingtagen hertil ligger i bedste Fald et kvart Aarhundrede tilbage, og den Gendrivelse, vi i Dag lærer at forstaa, er derfor en

Gendrivelse af nu forladte Antagelser, der i Mellemtiden er bleven afløst af andre, i Dag hele Tiaar gamle og forældede Opfattelser.

Katolsk Højskole har ment det af Betydning at faa en arbejdende Biolog, som selv er Katolik, til i en Række populære Foredrag at belyse forskellige Sider af Biologien, som den staar i Dag, og herudfra ogsaa belyse nogle af det moderne Samfunds Problemer.

7. Pastor *Messerschmidt* paabegynder ogsaa et Kateketkursus:

Vi begynder her et to-aarigt Kursus, som for det første henvender sig til dem, der ønsker at lære at gøre Rede for deres Tro, og dernæst til dem, der vil indstille sig til kateketisk Eksamen hos Biskoppen, for derved at kunne anvendes til at undervise i Religion. Der kræves ikke særlige Forkundskaber.

SKYEN . EN FORTÆLLING

Enkelthederne i denne Fortælling stammer alle fra Iagttagelser fra det virkelige Liv, men giver selvfølgelig intet Portræt af nogen Enkeltperson. Fortællingen er bl. a. skrevet for at give nogle kommende Artikler større Overbevisningskraft.

I.

Mrs. Brown var drukken, da hendes Søn Nummer to kom til Verden, og hun havde lige været i Klammeri med Mrs. Smith, der havde haft den Frækhed at sige, at Folk burde ikke drikke sig fuld ved en saadan Lejlighed. Derfor var Jimmy Brown lige ved ikke at overleve Begivenheden, og nogle mente, at det havde været lige saa heldigt. Men han overlevede den altsaa.

Han havde en syv Aar ældre Broder, Alf. Saa snart Jimmy begyndte at faa Talens Brug, morede Alf sig med at lære ham at bande, hvad han selv var Ekspert i. Der var ogsaa en Søster, som var ældre end dem begge, men hun havde haft en anden Far, og man diskuterede ikke hendes Alder. Hvorom alting er — da hun var omtrent femten Aar, forduftede hun, og hendes Løbebane drøftedes lige saa lidt som hendes Alder.

Hele Familien sov i een Stue med et Vindue, der aldrig blev lukket op, fordi Haspen var brækket, og det vilde have været dumt at anvende gode Brændevinspenge til Hasper. Mrs. Brown, Pigebarnet og Jimmy sov i den store Seng, der næsten fyldte Stuen. Alf havde en Stol og en Kasse klods op ad Kami-

nen, saa hans Fødder stak ind i Skorstenen. Det gjorde ingenting, forsaavidt som der aldrig var Ild paa, undtagen ved tilfældige Lejligheder.

I Entréen var der et Gasapparat, paa hvilket de Familier, der boede i de to Etager, kunde lave Mad. Og i den snævre Gaard fandtes en fælles Vandhane og Udenomsfor nødenheder for alle Ejendommens fem Etager med deres cirka tyve Familier.

Da Alf var fyldt tolv Aar, forsvandt ogsaa han, men dukkede op med Mellemrum for at rapse Penge, som hans Mor eventuelt kunde have stukket til Side. Han var altid heldig i saa Henseende, fordi han var snedig, og fordi hans Mor sædvanligvis var for omtaaget til at gemme dem særlig godt. Hun blev hange for ham og ønskede inderligt, at hun aldrig fik ham at se mere.

Jimmy var et meget roligt lille Barn, der sjældent græd. Af og til kunde store Taarer langsomt trille ned ad hans Kinder, uden at nogen kendte Grunden, men hans Ansigt fortrak sig ikke til rigtig Graad derved, og selv da han fik lært at tale (hvilket skete sent), prøvede han aldrig at fortælle, hvad der plagede ham. Naar hans Mor var opstemt af Brændevinen, kunde

hun knuge ham til sit Bryst og sige, at han var saa god som Guld, hvilket var mere, end man kunde sige om visse andre. Her-ved hentydede hun til Alf (Pige-barnet, der havde vanæret sig selv, herskede der Tavshed om). Naar hun var i ondt Lune, kunde hun snerre ad ham og spørge, hvorfor han sad ligesom en stum Klods, og hun bemærkede, at hvis han ikke kunde klare sig selv, saa skulde Katten tage ham og droppe ham i Havnen. Jimmy vidste dog, at der ikke vilde ske saadan noget, fordi Katten elskede ham, og han fodrede den med sin egen Mad. Dette beklagelsesværdige Dyr saa ud som en Skildpadde uden Skal, og det samme kunde paa det nærmeste siges om Jimmy selv. Han vantrivedes og var ved slet Huld, skønt hans Mor pralede af, at han altid fik det bedste, Huset formaaede. »Ikke en eneste Dag,« jamrede hun, »lige siden han var lille, har han savnet sin Kop med dejlig stærk Te, og I kan sige, at det er Løgn eller ej, mange Gange har jeg givet ham en Sjat af min egen Brændevin i den, for at hærde Struben paa ham.« Da ingen troede paa hende, modtog denne Akt af moderlig Selvopofrelse mindre Bifald, end den fortjente.

Jimmy opdagede, at han kunde se saa langt som til de ost-indiske Dokker, naar han slikkede paa Vinduesruden og gned den med Albuen. Han holdt fast ved denne Form for Vindues-pudsning, hvilket var saa meget mærkeligere, som han godt kunde lide at vaske Ansigt og Hænder ved Vandhanen i Gaarden. Hans Mor mente, at den sidst-nævnte Vane hos ham var et gudsforgaaende Vandspild, der kunde passe for Lorder og var et Misbrug af Guds Gaver. Hun efterlignede ham visselig heller ikke paa dette Felt. Men Jimmy var ikke til at vænne af med sin Haandvask, fordi den lettede Rudepudsningen. Paa den Maa-de kunde han sidde i Timevis og stirre ud gennem den fedtede Rude. Huset vendte ud til en Gyde, der bar det opmuntrende Navn »Morderstræde«, men det

var ellers nogle Aar siden, at der var sket et rigtigt Mord i den; de Bud, der mest blev overtraadt her, var af en helt anden Art. Bortset herfra bestod Gaden mest af Kulbunker og en Stikbane, hvor der rangerede og skramlede Tog hver Dag og Nat. Derefter kom de store Pakhuse ved Havnen, og imellem dem kunde man se Dampskorstene og Skibsmaster. Der fandtes ogsaa et Træ, og naar det ved Foraarstid sprang ud, plejede Jimmy at stirre skeptisk betaget paa det, saa skønt saa det ud, og Taarerne trillede stærkere ned ad hans Kinder end sædvanlig.

Hans Barndoms store Begivenhed var, da en pukkelrygget Mand forærede ham nogle Stumper Farvekridt. Manden plejede at tegne Skibe, Solnedgange og Portrætter af kendte Politikere paa Fortovsstenene. Jimmy fandt Stumperne dejlige og hengav sig til Nydelsen af de røde og gule Farver, som han kunde faa til at flamme op af de graa Omgivelser, og det fik det næsten til at gøre lige saa ondt i Sjælen paa ham som Synet af det grønne Træ, naar Solen skinnede igennem det. Han lærte at male kønne Skyer paa Væggene med Kridtstumperne, men han kunde aldrig komme saa langt som til at tegne noget, der lignede noget.

Moderen pryglede ham, fordi han svinede deres nydelige Værelse til. Derfor gik han ud og tegnede i al Hemmelighed paa Husmurene i Gyden. Og han blev virkelig paa mange Maader en meget indesluttet og hemmelighedsfuld Dreng. Om Sommeren blev han hurtig træt, for selv den Smule Vind, der kunde finde Vej til saadanne Gader, var kvælende fuld af Støv, tørre Straastumper og snavset Papir. Men det var Trætheden værd, for han fandt hen til det rigtige Træ, der straaede indvendig fra med en smaragdtagtig Ild. Naar Gaden var fugtig, kunde selv den pukkelryggede Fortovsmaler ikke tegne, men han havde nogle Billeder paa Plankeværkerne, særlig to af Konger og Dronninger i deres Kaa-ber og Juveler. Jimmy kunde

have tænkt, at de var Guder og Gudinder, hvis han havde vidst, hvad Guder og Gudinder, eller blot Gud, var.

Søster Rufina prøvede paa at lære ham noget herom, da han kom i Skole, men det blev officielt forbudt hende at gøre en saadan sekterisk Propaganda, og Jimmy viste iøvrigt ingen Tegn paa Forstaaelse. Han var ikke Katolik, men Mrs. Brown sendte ham til den katolske Skole, fordi hun havde været i Spektakler med de fleste andre Skoler, da de opdagede, at hun prøvede paa at faa forskellige Begunstigelser for Alf hos dem allesammen efter Tur. Søster Rufina gav ham en Medalje, som han bar paa det bare Skind under Skjorten, saadan at den hængte ned paa Ryggen af ham, fordi der saa ikke var nogen, der kunde se den og tage den fra ham. Naturligvis blev han ved Skolelægens Undersøgelse erklæret for aandssvag. Men Søster Rufina erklærede, at han kun var lidt bagud med sin Viden, idet hun bad om Tilgivelse hos den Helgen (eller Djævel), der tog Vare paa den videnskabelige Sandhed; Drengen skulde blot anbringes i hendes særlige Klasse. Og her fik han Lov at forblive, fordi hun havde et forhavsende Tag paa at klare saadanne besværlige og bekostelige Børn (der burde »likvideres« smertefrit ved første givne Lejlighed).

Og sandelig, om han ikke under hendes Vejledning viste reel Fremgang. Men naar Timerne i Klassen var forbi, maatte han hjem til Moderen, hvad han var angst for. Hun var nu ofte brutal, og Alf kunde naarsomhelst ventes hjem for at sove, naar han trængte til at skaffe sig Penge til sine forskellige Forlystelser.

Alf var efterhaanden blevet en stor og stærk Tamp og bundfordarvet, men han var ikke uventlig mod Jimmy. Han syntes, det var Løjer, naar han fik den lille til at eftersige allehaand Ting, som den lille ikke forstod og bagefter gentog for Søster Rufina. Men hendes Sjæl var saa krystalren, at man aldrig kunde tænke sig, at hun nogen-

sinde hørte andet end Englenes Sang i Betlehem. I hvert Fald er det muligt, at hun aldrig lyttede efter andet.

Desværre blev Jimmy snart for stor til at forblive i Sinkeklassen, og hans Begavelse lod sig ikke udvikle til et mere fremskredet Slade. Hele hans Livskraft gik med til hans hurtige legemlige Vækst, saa han blev en hæsleg, frastødende og hvalpet Lømmel. Han var meget sky. Skønt han syntes, han havde Lyst til at spille Fodbold med de andre Drengene paa Legepladsen, gjorde han sig til Grin, naar han forsøgte det. Netop naar han skulde gøre et Spark, drev en Sky hen over hans Forstand, saa at han slet ikke kunde holde Orden paa sine Indtryk. Han glemte tit, hvis Maal, der var hvis, og stod ofte stille, til Bolden ramte ham i Ansigtet. I Begyndelsen syntes Kammeraterne, at det var sjovt, men da de saa, at han ikke gjorde Fremskridt, blev de gnavne paa ham og vilde ikke have ham med i Spillet, skønt han haardnakket indfandt sig til det, trods det, han vidste, det vilde ende i Elenighed for ham.

Saa opdagede Kammeraterne, at det i sig selv var en god Sport at drille ham, og hvis han gjorde Tegn til Modstand herimod, hvilket sjældent skete, vred de hans Haandled og tvang ham til at sige alle de Ting, Alf havde lært ham, skønt han uden at kunne gøre sig klart hvorfor, havde besluttet ikke mere at gøre det.

Han knyttede en ny Forestilling herom til Medaljen, som han nu bar om Livet for bedre at sikre sig, at den ikke blev fundet. Ikke saadan at Medaljen ligefrem snakkede til ham; men han havde en Følelse af, at den var lige ved at gøre det, og at hvis den gjorde det, vilde den ikke sige saadan noget som Alf. Hvis man havde sagt ham, at Medaljen ikke kunde tale, vilde han have anset det for dumt at sige noget saa selvfølgeligt.

Men han levede et Privatliv inde i sit eget Hovede, der hell var koblet fra det, der »rigtig skete«. Somme Tider blev han

revet ud af denne Privattilværelse, og det var noget af et Chock for ham, naar han saaledes blev svunget tilbage til de daglige, vedtagne Formler. Hvis han prøvede paa at forklare dette for sig selv eller blot at blive klar paa, hvad hans Forestillinger drejede sig om, drev Skyen for, og han befandt sig midt imellem to Verdener i et Ingen-Mandsland, der var mere graat, end Taarer kunde udtrykke. Han var ellers holdt op med at fælde Taarer; men naar han saa Træet, eller naar Sommeraftenen flammede i Guld og Rødt over Krusningerne paa Themsens Vand, tror jeg, han kunde have været hjulpet til at forestille sig en tredie Verden, mere virkelig end nogen af de andre to, og for en Tid finde Fred i dem. Men der var ingen, der hjalp ham. Derfor følte han kun

en knugende, fortvivlet Elendighed, fordi han vidste, at Træet plejede at betyde noget, som det ikke længere betød, og endogsaa at gøre noget for ham. Men nu kunde han ikke faa fat paa alt det igen.

Derfor løb han en skønne Aften væk. Han var blevet grimt maltrakteret paa sin Overarmsmuskulatur, mens Kammeraterne vred hans Haandled; han følte det, som om det var *ham selv*, der gjorde ondt, som om Smerterne vældede frem af hans inderste Væsen; derfor sagde et Slags Instinkt ham, at hvis han løb langt nok væk, kunde han løbe fra sit eget Jeg. Derfor løb han, drevet af raadvild Ulykkelighed.

(Sidste Afsnit af Fortællingen følger i næste Uge).

C. C. Martindale S. J.

Mater Elisæa †

Et rigt og virksomt Ordensliv

Jesu Hjertes Fredag, d. 1. August Kl. 22½, slumrede Mater Elisæa ind til den evige Hvile. Endnu om Morgenens havde hun modtaget den hellige Kommunion.

Mater Elisæa var født d. 10. Januar 1860 i Alt Laube i Schlesien. 23 Aar gammel gik den unge Helene Beyer i Kloster hos Sct. Elisabeth-Søstrene. Der hørte i de Dage en god Portion Mod og Optimisme til for at gøre et saadant Skridt. 8 Aar forinden var Bismarcks »Kulturkamp« mod den katolske Kirke brudt ud. Ordener og Kongregationer blev forbudt, Klostre lukket, i Hundredvis drog Præster, Brødre og Nonner i Landflygtighed. Ganske vist hørte »den hellige Elisabeths graa Søstre« til de privilegerede Kongregationer, som viede sig til Sygeplejen. Men selv for dem manglede det ikke paa Chikanerier; Forstanderinden i Berlin blev engang forhørt i syv samfulde Timer, og Inventar over Klosters Bohave blev optaget til den sidste Stegepande. Novicer

maatte kun modtages med højministeriel Tilladelse, ja selv Forflyttelse af Søstre var Genstand for det præsiske Indenrigsministeriums mistænksomme Interesse. — Men alt dette skræmte ikke den unge Pige; tværtimod. De tyske Katolikers Sejghed og Trofasthed var levende Arvegods hos hende. En from og helt igennem religiøs Opdragelse, et rent Ungdomsliv og fremfor alt en ægte og praktisk Kærlighed til vor Frelser havde lagt Grund til hendes Klosterkald. Først blev hun sendt til Børnehjem, som Kongregationen forstod at holde oven Vande ved kun at anvende Postulanter. Kulturkamplovene forbød Søstrene at tage sig af den tyske Ungdoms Opdragelse. Men Postulanter var jo — praktisk og juridisk — endnu Lægfolk og kunde derfor ikke forbydes at lede et Børnehjem. Det blev 3 virksomme og muntre Aar i en stor og støjende Børneflokk, og endnu paa sine gamle Dage kunde Mater Elisæa med sin stille og smittende

Latter fortælle om de »Drenge-streger«, de unge Postulanter kunde finde paa. Hvorledes de f. Eks. en stille Aften drejede Halsen om paa nogle Englefigurer i Præstens Have, saa Hovederne vendte den forkerte Vej; en Streg, som selvfølgelig Børnehjemmets Drenge fik Skylden for.

Endelig, i Aaret 1886, da Bismarck havde indset det haabløse i sin Kamp mod den katolske Kirke og aflæst den, kunde den unge Pige modtage Søsterdragten, og efter 4 Aars omhyggelig Prøvelse og Ordensopdragelse aflagde hun de hellige Løfter d. 5. Juli 1890.

Den unge Søster Elisæa viste sig snart at være i Besiddelse af to store Egenskaber, der skulde præge hendes Liv. En ligefrem uopsidelig *Arbejdstyst* og en ubestikkelig *Trofasthed* mod Klosters Regler. Der var intet Arbejde, som var for ringe eller for svært for hende. Netop det svære, legemlige Arbejde syntes at have en mærkelig Tiltrækningskraft for denne begavede og kloge Kvinde. Men det fik hende ikke til at forsømme Bønnen, specielt de af Ordensreglen foreskrevne Øvelser. Intet Under, at man holdt hende for moden nok til at sendes til et af Kongregationens vanskeligste Virkefelter: midt i Halvfemserne kom hun til det nylig grundlagte Hus i *Göteborg*, hvor der var meget Arbejde og lidet Brød. Det var i de Dage, da Sct. Elisabeth-Søstrene i Sverige endnu gik i verdslig Dragt med gamle Hatte og Slør. Med sin levende Sans for Humor fortalte Mater Elisæa, hvorledes en Søster, der lige var kommet fra Moderhuset i Breslau, spurgte hvad det var for »Fiskerkoner«, hun havde set i Kirken; det havde været Søstrene med deres antikverede Bør og Slør. Og da Mater Elisæa selv en Dag fandt et Par kasserede Slør paa Gaden, tog hun dem op og »smykkede« sig med dem, naar hun skulde ud i Byen.

I 1900 kom Mater Elisæa til *Trondhjem*. Den nye Forstanderinde — den tredje i Løbet af 3 Aar — forstod med sin praktiske Sans, sin Sparsommelighed, men især ved sit utrættelige Arbejde at føre Hospitalet frem, saaledes at det fra nu af kunde undvære den økonomiske Støtte fra Moderhuset.

I Trondhjem havde Mater Elisæa staaet sin Prøve. Det var naturligt, da Sct. Elisabeth-Hospitalet i *København* blev bygget (i 1904—05), at man valgte hende som første Forstanderinde for dette store Foretagende. Dermed kom hun til det danske Vikariat, og her har hun arbejdet, bedt og lidt i de sidste 36 Aar af sit Liv. Her har hun nedlagt sit Livs modne Gerning. Under hendes faste og energiske Ledelse gik Hospitalet paa Amager støt og roligt frem. Kun faa indviende ved, hvad det har kostet hende af Arbejde og Omsorg.

62 Aar gammel, hvor andre allerede saa smaat tænker paa Aldersrenten, blev hun kaldt til *Næstved* og byggede der *Hospitalet* ude paa Præstøvej (1922—23). Og nær op mod sin 70-aarige Fødselsdag grundlagde hun *Hvile- og Skolehjemmet* i Næstved (indviet 31. Oktober 1928).

Hundreder af danske Katoliker har lært Mater Elisæa at kende — og respekterede hende. Hun hørte ikke til den smilende og venlige Type af Søstre, som gaar med Træsko ind i Folk. Hendes Ansigt med den fremskudte Underlæbe bar mere Vidnesbyrd om en intens Energi og en Vilje, der ikke frygtede Modgang. Arbejde var hendes Livs Løsen. Arbejde forlangte hun af sine Søstre, men hun gik selv foran med sit Eksempel. Skønt hun var Forstanderinde, stod hun selv i Haven og arbejdede som en Lugekone. Det store, sandede Areal, som hører til Hospitalet i Næstved, omdannede hun med sine egne Hænder til en mægtig og givtig Køkkenhave. I de 6 Aar, hun var Forstanderinde paa *Hvilehjemmet*, var Vaskehuset hendes Domæne. Med aarvaagne Øjne gik hun gennem Stuer og Gange og overvaagede Søstrenes Færden. Forlangte hun meget af andre, saa krævede hun endnu mere af sig selv.

I sin fremskudte Stilling kom Mater Elisæa i Berøring med mange Mennesker. Her var hun klog og høflig, men ogsaa bestemt og ganske uimponeret af Rang og Titler. Hun var ikke krybende opefter og ikke nedladende nedefter. Ærlig til Fingerspidserne kunde hendes Ord ofte synes haarde og bar-

ske. »En Israelit, i hvem der ikke er Svig«.

De sidste 3 Aar af sit Liv var Mater Elisæa bundet til sin Stue. Hun var bogstavelig talt opslidt; en Hjertefejl bød hendes Arbejde Stop. Dette Arbejde, som hun havde elsket, og som hun stadig længtes efter med stille Vemod. Nu blev hun den store Bedende for sin Kirke, sin Kongregation, men særlig for sine to Storværker i Næstved. Aandsfrisk til det sidste fulgte hun med i alt, hvad der vedrørte Kirken. Rosenkransen gled næsten ikke mere ud af hendes Hænder. Og lykkelig var hun over fru sin Stue at kunne følge Søstrenes Bøn i Kapellet. I Herrens Lidelsesskole blev hun mild. Hun kendte sit Kors og tog det op. Stådig tyede Søstre til hendes kloge Raad.

Da hun, omgivet af sine Medsøstre, havde modtaget den sidste Salvelse, spurgte en Søster hende, om hun skulde blive hos hende Natten over. Mater Elisæa svarede: »Jeg har nu min Herre Jesus hos mig; gør I bare, hvad I vil.« Og det sidste Ord, hun talte i denne Verden, var: »Søster, bed for mig! Bed for alle, alle!« Kort Tid efter overgav hun sin Sjæl i Guds Haand.

En stor Kvinde er gaaet bort. Men hendes Minde lever videre iblandt os. Hospitalet og Skolehjemmet i Næstved er det Monument, hun selv har sat sig. Gid de fortsat maa sprede Velsignelse over Næstved Menighed. R. I. P.

P. K. Harmer.

Ugebladet

bringer i nærmeste Fremtid bl. a.:

Muntert Interview med
Direktør Henning Jensen

Planer om et Kapel i
Asserbo, bygget af unge
Katolikker (Artiklen
illustreret af bl. a. Herluf
Jensenius)

Interview om Sankt
Ansgars Forlag

Artiklerie om Katolik-
kerne og sociale Problemer

Sankt Knudsgildernes
Møde i Koncertpalæet

Bredgade 28

Tirsdag den 30. September Kl. 20 pr.

TALE, illustreret ved Lysbilleder af Hs. Excellence Biskop TH. SUHR
APPEL ved Pastor THORBJØRN MØLLER

Underholdning:

MOGENS WIETH, Skuespiller ved det kgl. Teater

LEIF KAYSER, Organist

Gardens Musikkorps

De københavnske Kirkekor (Dirigent: Bernard Husson)

Børn fra de københavnske Skoler

FÆLLESSANGE

Billetter (nummererede Pladser) à Kr. 1,25 (Gulvet) og Kr. 1,00 (Balkonen) faas Sankt Ansgars Forlag,
Bredgade 67, Katolsk Boghandel, Stenosgade 3 samt hos Sankt Knudsgildernes Sognekasserere.

ADGANG FOR ALLE

⤴ Hs. Excellence Biskop J. Mangers og Pater Leo van Eckeren O. F. G. paa Besøg i Spejderlejren i Sylling

En Billedhilsen

fra vort norske
Broderland

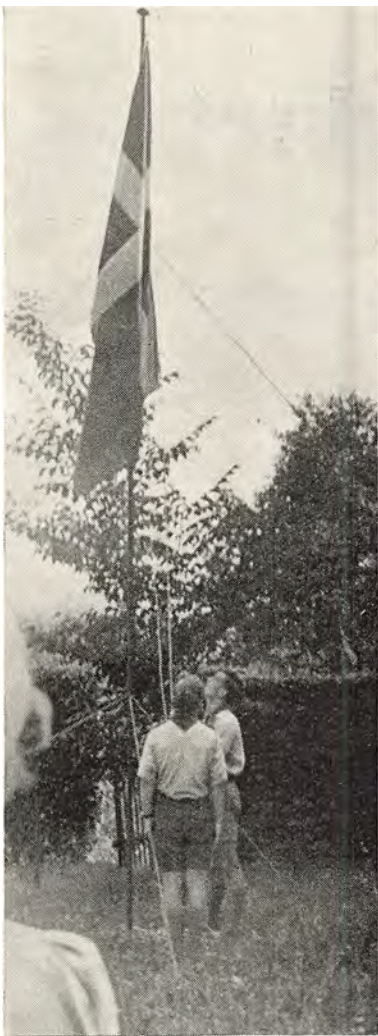

➤ En Del af St. Josefs Foreningen fra St. Olavs Menighed, Oslo paa Udflugt til Sylling

Unge Røster

efter Ungdomsstævnet

Flaget gaar til Tops over Ungdomsstævnet

Af de Breve, K. U. har modtaget fra unge Deltagere i Stævnet, vælger vi nedenstaaende to, som begge vil læses med Interesse.

*

Vi hørte intet *nyt* ved vort Ungdomsstævne, og dog synes jeg, at det altsammen havde en forunderlig ny og langt stærkere Klang, end det nogensinde før har haft. Hvadenten det nu skyldes, at Talerne den Dag var særlig fremragende, eller at Omgivelserne var saa vidunderlige, kan jeg kun sige, at det hele stod saa levende og klart for os. Mener Hr. Ingeniør Wissum, at der blev afgivet mange og gode

➤ Under Kommunionen

Løfter den Sommermorgen paa Møen, saa tror jeg, at jeg kan staa inde for: Færre og mindre gode blev ikke afgivet her!

Stævnets Motto: »For Kirkens Sag — for Land og Flag« lærte vi rigtigt at forstaa. Hvorledes vort elskede Lands Skæbne altid har været og stadig vil være afhængig af Forholdet til Kirken, og hvorledes dette paa den smukkeste og dybeste Maade er udtrykt netop i Dannebrog, det røde Flag med det hvide Kors, som 1219 fra Himlen dalede ned over de kæmpende Danskere, alt dette stod saa lysende klart for os den Dag. For virkelig at gavne vort Fædreland, maa vi blive fuldblods Katoliker, saaledes at vi kan bringe Kristus ud blandt vore Landsmænd. Vi maa give Ham os selv, vort Hjerte, vor Mund, vor Haand og vor Fod, saadan at Han kan tale og virke gennem os, som vor Biskop saa godt har sagt det i Begyndelsen af Programmet til Stævnet.

Hvor vidunderlig smukt var det ikke om Aftenen, da hele

den lange Dags Række af Taler, Sange og fornøjeligt Samvær sluttede med, at Biskoppen lytte den sakramentale Velsignelse. Det var, som om det paa Forhaand lovede store og gode Frugter af Stævnet. H. P.

*

Det var en dejlig Dag, og jeg ønsker at takke alle Arrangører, Talere m. fl. hjerteligt.

Det var et af de Stævner, man gaar virkelig styrket hjem fra. Man er opfyldt af alt, hvad man har hørt, og besluttet paa, at *nu vil man tage sig sammen til ogsaa at være med til at gøre en Indsats, men hvordan?*

Mon der ikke er mange, det gaar, som det gaar mig? Man kommer hjem fra Stævne og er ivrig efter at være med i Katolsk Aktion paa den ene eller den anden Maade, og man beslutter sig til at melde sig ind i en Forening, men det bliver ved Beslutningen, for man synes, der er saa mange Vanskeligheder, der skal overvindes, ja, det er flovt at indrømme, at man har

det saadan, derfor tier man som Regel stille med det, man passer sin Søndagsmesse, gaar til Skrifte og Kommunion temmelig hyppigt og er heller ikke bange for at vedkende sig, at man er Katolik og forsøger forøvrigt at forsvare sit Standpunkt paa bedste Maade, naar man bliver spurgt, hvad desværre sker sjældent. Mangler vi Rygrad? Eller hvad er der i Vejen med os, der har det saadan?

Naar man er paa Stævne, kender man ingen rigtig, man kan slutte sig til, for man er vant til at holde sig for sig selv. Man kender en Skolekammerat, men man træffer kun vedkommende

netop ved saadanne Lejligheder, man taler med en og anden, som man har truffet i Menigheden, men man er stadig bange for at trænge sig paa, saa det, man taler med dem om, er ikke det, man virkelig er optaget af, og naar Samtalen er ved at gaa i Staa, skynder man sig at trække sig tilbage, for man tror, vedkommende hellere vil være sammen med andre. Ja, det er vist, hvad man med et meget moderne og temmelig misbrugt Ord kalder »Mindreværdskomplekser«, saa maa man jo se at komme af med dem, og selvfølgelig kender man de sædvanlige Raad — for man læser ogsaa Ugebladet — og forsøger at rette sig efter dem; men der skal Tid til alting, og det er heller ikke alle Forsøg, der lykkes.

▲ Biskoppen taler

Var det ikke en Idé, at man f. Eks. i Foreningerne ligefrem uddannede Medlemmer, der har Talegaverne i Orden, til at tage sig af saadanne »forsagte« og »lunkne« Sjæle, der egentlig gerne vil være med, men mangler Mod eller Initiativ, eller hvad det nu er, til at begynde? Jeg vilde jo tro, at der netop paa saadan et Stævne som Ungdomsstævnet paa Rygaard vilde være Lejlighed til at faa fat i denne Kategori af Trosfæller.

← En af Stævnets yngste

▼ Kristus velsigner sine unge

Ved at gaa med til Stævner, viser man dog, at man er interesseret, selvom man ikke lige er Medlem af en Forening. Man bliver jo af de forskellige Talere opfordret til det ene og det andet, og der er heller ingen Tvivl om, at Talerne gør en vis Virkning, men det lille personlige »Tryk«, om jeg saa maa sige, bagefter eller ind imellem, vil sætte Prikken over i'et og ryste den sidste Rest af Lunkenhed ud af Kroppen paa de omtalte Katoliker. Jeg er absolut Tilhænger af personlig Paavirkning, men jeg tror tillige, at det er den allervanskeligste Form for Katolsk Aktion.

E. W.

II. Slutningen af „TE IGITUR“

Jeg oversætter i Messeteksterne ofte Udsagnsord til Ental, skønt Præsten plejer at sætte dem i Flertal — »jeg beder« i Stedet for »vi beder«. Messen er en social, fælles Handling. Men jeg har Lov til at gøre den hele Kirkes Bøn til min *egen*.

Latinen siger imidlertid ogsaa »disse Ofre«, hvor vi vil sige »Offer«. Hvorfor? For det første, fordi man paa Latin ofte gjorde dette uden at lægge særlig Betydning deri. For det andet, fordi Brødet og Vinen til Messen samt andre Offergaver blev bragt op til Alteret af hver enkelt tilstedeværende. Og for det tredje er Brødet eet, men bestaar af mange Korn, og Vinen er een, men bestaar af mange Draaber. Min Gave er mit Jeg — eet Jeg, men det rummer mange Forhaabninger, Ængstelser og Begæringer, gode eller slette eller blandede Handlinger... Maatte Gud tage det *altsammen* og indlemme det i den eneste fuldkomne Gave: Kristus!

Vi giver vort Offer »først og fremmest for din hellige katolske Kirke, at du vil skænke den Fred og Beskyttelse, gøre den til en Enhed og styre den hele Verden over«. Først anlægger vi det videste, mest uselviske Syn. Er Kirken ikke »først og fremmest« Kristi Legeme? For hans Skyld langt mere end for vor ønsker vi, at den fuldtud maa være i det konkrete, hvad den er af Natur — *fuldtud* hellig, katolsk, i Fred, tryk, en Enhed og styret af Gud. Men er den da ikke det?

Er den konkrete Kirke fuldtud i Fred, blot indenfor sine egne Grænser? Ak nej — Folk bekæmper Folk, Katoliker af det ene Folk dræber — og hader — Katoliker af et andet Folk — og jeg selv er maaske fjendtlig stemt overfor min Broder. Ak, om jeg blot foraarsager det ringeste Skisma indenfor Kristi Legeme!

»Beware« — ja, vi ved jo, at Kirken er vis paa at bestaa. Men

et Folk kan falde fra Troen — og jeg kan det. Aa, bevar mig! Og Kirken kan blive næsten kvalt eller lammet i det ene eller andet »Lem« i hele Aarhundreder. »Hvis ikke Herren vogter Staden, vogter Vægterne forgæves.«

Og *fuldtud* gøre til en Enhed: *ad-un-are*. At drage *henimod* noget — mod et Enhedscentrum. Mod dig, Herre! og mod din synlige Stedfortræder! Katoliker med uangret Synd paa Samvittigheden er ligesom løsrevne Lemmer, hensygnede Celler fra Kristi Legeme; de er udenfor Livsstrømmen fra ham. Millioner af døbte Mennesker — Hæretikere og Skismatikere — hører retteligt til Kirken (der er kun een Daab) og dog er de adskilt fra enhver synlig Enhed og næsten alle uden egen Skyld. Fejlen blev begaaet for længe siden; det er ældgamle Vildfarelser, som er »krystalliserede« i moderne Hjerner. Og saa Østens Kirke: Den har samme Lære om Frelsen — de samme Sakramenter — den samme dybe Kærlighed til Guds Moder — og dog er den... skilt. Om Østens Kirke kan vi ærligt sige: »Alt i alt ikke ved *vor* Skyld!« Men vi kan ikke fralægge os Ansvar for vore vestlige Kættier. Vore syndigt verdslige katolske Forfædre, indbefattet deres aandelige Førere, var de først skyldige. »Fuldkommengør til Enhed!« Siger *vi* dette, maa vi »understøtte« vor Bøn med Beredvillighed til at sone hine Synder — for vi udgør *eet* Legeme sammen med hine Syndere. Kirken er een, ikke blot paa alle Steder, men til alle Tider.

Og endelig »*styre*«. Styrer Gud ikke altid sin Kirke? Jo. Men er vi aldrig oprørske Sønner og Borgere? Aa, Gud, du vil ikke øve Vold mod min frie Vilje! Du regerer ikke som en Tyran. Men led og styr mig med *Styrke!*

Læg Mærke til, at dette er et »Crescendo«. Giv din Kirke Fred

— bortfjern de indre Aarsager til Splid. Og bevar saa denne Fredens Tilstand — ingen Tilbagefald! Virk dernæst konstruktivt — drag de splittede Elementer ind i aktiv Enhed, og øv *Kontrol* med denne Aktivitet, til dit Rige virkeligt er »kommet«. (Ja, men er det da *ikke* her? »Riget er midt iblandt Eder« (Luk. 17, 21). Jo, men ikke fuldendt — ikke fuldtud virksomt!)

Una cum. Samtidig med at vi nævner Kirken i Almindelighed, nævner vi ogsaa »din« Tjener, »vor« Pave — det mest universelle Menneske og dog ogsaa det ensomste, hvis ikke vi samler os tæt omkring ham — og desuden »vor« Biskop. De tilhører Gud og os. De tilhører os, ligesom vi tilhører dem. Hierarkiet, Gejstligheden har forskellige Funktioner, men er organisk en Enhed; vi er eet Kristi Legeme. Derfor Maximum af gensidig Loyalitet.

»Samt alle ortodokse og dem, der dyrker Gud efter den katolske og apostoliske Tro«. Ortodokse? Hvorfor kommer der pludselig dette græske Ord, som betyder »retteligt-tænkende«? Ja, katolsk og apostolisk er jo ogsaa græske Ord. Engang talte hele Kirken det græske Sprog. Og disse oprindelige »Nagleord« blev staaende. Aa, Gud, gør mig virkelig »rettænkende«. Ikke uvidende, mens jeg *tror*, at jeg tænker ret; ikke heller med halvt bevidste, illoyale smaa Bagtanker, men *fuldtud* loyal i mine Tanker om Kirkens Lære, lige fra Troens vældige Mysterier ned til praktiske Ting, saasom Skilsmisse og ... Børnebe-grænsning. Og gør mig virkelig »katolsk« — saa jeg paa ingen Maade har Særstandpunkter eller hører nogen Klike til. Og Herre, du som selv blev »sendt« til denne Verden og atter »udsendte« dine »Sendebud«, Apostlene — send *mig!* Ikke sammenrullet omkring mig selv som en forskræmt Edderkop eller en overvintrende Syvsover, men en fremad-vandrende Kristen — en kristnende Kristen.

C. C. Martindale S. J.

Guds Rige og vi ...

Nu i Dag slutter vi vore Kapitler om den anden Bøn i Fadervor. Vi kan ikke gøre det bedre end ved i korte Ord at sammenfatte, hvad vi Mennesker skylder det Guds Rige, vi har hørt om og beder om. Vore Pligter gaar i tre Retninger.

For det første bør den Tanke beherske hele vor Tilværelse her paa Jorden, at *Guds Rige ikke blot er en Gave, men ogsaa en Opgave*. Hvad kræver da den Plan, at Gud vil oprette et overnaturligt Evighedsrige, af os? Hvad skal vi gøre, og hvad skal vi undgaa, hvis vi vil have Del i Rigets Goder hist oppe i Himlens Paradis? Svaret staar i Bjergrædikenen, som fra Ende til anden er en Opfordring til *Kamp og Arbejde, Offer og Bøn*. Ikke et eneste Ord høres om Passivitet, Magelighed og Lædighed. Ogsaa i Lignelsen om Arbejderne i Vingaarden faar vi at vide, hvad der skal til. Husbonden gaar baade tidlig om Morgenen og ved den tredje og sjette og niende og ellefte Time ud for at leje *Arbejdere*. »Hvorfor staar I her ledige?« spørger han i en bebrejdende Tone dem, han finder paa Torvet, fordi han vil minde os om, at det, vi skal modtage i vort Livs Aftentime, ikke blot skal være Gave eller Arv, men ogsaa *Løn for gjort Arbejde*. Da derfor en ung Mand spurgte om, hvad han skulde gøre for at opnaa det evige Liv, svarede vor guddommelige Lærer ikke: »Du skal bare tro«, eller »du skal sige til mig: Herre, Herre«, eller »du skal blot bede om Riget«, men han sagde: »Hold Budene.« Dette kan til Tider være en saa stor Anstrengelse, at Kristus kunde sammenligne sine Disciples Kaar her paa Jorden med en Korsbyrd. »Hvis nogen vil komme efter mig, da maa han fornægte sig selv, daglig tage sit Kors og følge mig« (Lk. 9, 23)

er de Ord, som med al mulig Klarhed slaar fast, paa hvilken Maade vi skal være *Kristi Medarbejdere* paa den Vej, som fører til Himlen. Falske Profeter er derfor alle de, som kommer og siger: »Saa sagte, saa sagte! Tag det nu lidt med Ro! Det gaar nok altsammen. Gud er uendelig god, og han kan gøre det hele alene. Han trænger ikke til vor Assistance.« Falske Profeter er ogsaa de overfladiske, der mener at kunne affærdige Livets vigtigste Spørgsmaal med en Vittighed. Jeg har aldrig læst i Skriften, at man kan frelse sin Sjæl med Spot, men jeg har ikke sjældent kunnet se, at Katoliker lod sig lokke bort fra deres Tro og Moral ved taabelige Vittigheder.

Riget er en Opgave, ja; men endnu mere en Gave fra Gud. Denne Kendsgerning forpligter os til *urokkelig Tillid til Guds Godhed*. Herren vil aldrig forlade os eller trække sig tilbage fra os, saa vi er alene med vore Pligter og alene med vore ydre og indre Fjender. Han har lovet Kirken sin Nærværelse og Bistand alle Dage lige til Verdens Ende. Dette Løfte stoler vi paa. Kun maa vi vogte os for een Ting, nemlig at svigte ham og os selv, d. v. s. vor Samvittighed. Er vi tro mod ham, saa bliver hans Beskyttelse og Hjælp, hans Trøst og Velsignelse overmaade stor. Lad os bare tænke lidt over, med hvor mange Naademidler Herren har udstyret sin Kirke for at kunne meddele os det guddommelige Liv og pleje det i os, indtil den evige Frelse er opnaaet. De hellige Sakramenter og det hellige Offer er jo fulde af himmelsk Kraft. Lad os endvidere tænke paa den usynlige Bistand, de hellige Engle, navnlig vor Værneengel, yder os til Stadighed. Det er saa meget, at vi ikke blot er i Stand til at forsvare os mod

alle Angreb, der truer os fra Mørkets Rige, men ogsaa til at slaa de onde Aander samt deres Fører til Jorden og søndertræde dem. »Jeg kan alt i ham, som styrker mig,« gælder her.

Saa er der een Ting endnu, nemlig at *vi benytter den anden Bøn i Fadervor paa en fuldkommen Maade*, idet vi snart tænker paa alle de mange Goder, Ordet Guds Rige er et kort Udtryk for, eller paa en enkelt Side, alt efter som vor Andagt tilskynder os til det ene eller andet. Lad os af hele vort Hjerter bede Guds Aand om at *forme vort Liv og bygge det saaledes op, at det til Fuldkommenhed svarer til Herrens hellige Vilje*. Lad os bede ham om at *tilintetgøre Satans Rige og Herredømme*, saaledes at denne vor grusomme Fjende paa Dommedag ingen Magt har over os eller Krav paa os. »Satan har forlangt at maatte sigte jer,« sagde vor Frelser i Lidselsnatten til Petrus, for at lade os forstaa, med hvilket Had den onde Aand forfølger os. — Lad os bede om, at *Kristus maa sejre og triumfere*, idet hans Lov respekteres og overholdes i hele Verden og hans Bud bliver Leve-reglen for de enkelte, Familierne og Samfundene. Lad os gøre som vore Forfædre i Kristendommens første Tider gjorde. Naar de var samlet til det hellige Messeoffer, raabte de: »Maran atha.« »Kom, Herre.« »Herre Jesus, kom snart« (Slg. I. Kor. 16, 22 og Jo. Aab. 22, 20). — Lad os bede om, at *ingen af Kirkens Sønner eller Døtre maa blive Forræder eller Desertør* (det kan være nok med den ene Judas), men at alle maa leve saaledes, at de med Fortrøstning kan træde frem for deres Gud og evige Konges Aasyn for at tage det Rige i Besiddelse, som er beredt for dem lige fra Verdens Grundlæggelse af, og hvori de sammen med Kristus kan nyde den evige Salighed.

F. K.

Katolsk Børnelærdom

læser Voksne lige saa gerne som Børn

SANKT ANSGARS FORLAG

Sept.:

7. S. 14. Søndag e. Pinse (702); (grøn) 2. Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Efter frit Valg, 4. Om Fred.
8. M. Jomfru Marias Fødsel (hvid) sel (1069); 2. St. Adrian.
9. Ti. † St. Gorgonius (1072); 2. (rød) Om de helliges Forbøn, 3. Efter frit Valg, 4. Om Fred.
10. O. St. Nicolaus af Tolentino (hvid) (1073); 2. Om Fred.
11. T. † St. Protus og St. Hyacinthus (rød) thus (1073); 2. Om de helliges Forbøn, 3. Efter frit Valg, 4. Om Fred.
12. F. Marias hellige Navns Fest (hvid) (1074); 2. Om Fred.
13. L. † Gudsmoders Lørdagsmesse (hvid) (1069); 2. Om den Helligaand ([120]), 3. For Kirken ([123]) eller for Paven ([122]), 4. Om Fred.
14. S. Korsets Ophøjelse (1074). (rød)

Anm. Paa de med † mærkede Dage kan Præsten efter frit Valg læse Sjælmesse og andre Votivmesser, hvorfor man paa disse Dage ikke kan regne med, at de her angivne Messer læses.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Dannevirkegade 19, København V, Telefon Eva 2512 (træffes i Almindelighed bedst Kl. 14-15 og 18-19)

Ekspedition: Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K, Tlf. Palæ 4777, Kl. 9-18.

Kassererkontor: St. Annæ Plads 28, Postgiro 57042

Annonceføleling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement legnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BØGER

To Bøger om den hellige Skrift

F. Torm: »Indledning til det ny Testamente«. Gads Forlag, 1941.

Denne Indledning, som her udkommer i en tredje, fornyet Udgave, omfatter en historisk-kritisk Undersøgelse af de enkelte Skrifteres Tilblivelse (speciel Indledning), deres Tekstoverlevering og deres Samling til et Hele (almindelig Indledning). Under den sidste vilde man i en katolsk Indledning ogsaa finde Inspirationen behandlet. Men den lader til at være gaaet ud af de protestantiske Indledninger.

Iøvrigt er det en Nydelse at læse Torm. Han er en Isagogikkens Mester, der forstaar at give sine Læsere et klart Billede af de Spørgsmaal, som er bleven rejst i Anledning af de forskellige nytestamentlige Skrifteres Ægthed, Integritet og deres Optagelse i Kanon. Naar han skal udtale sin egen Mening, gør han det med en for en Dommer uundværlig Besindighed. Glædeligt er det ogsaa at se, at der lillægges den ydre Bevidnelse (Traditionens Vidnesbyrd) en saa stor Vægt, som det her er Tilfældet. Det skulde jo være en Selvfølge, naar det drejer sig om en historisk Disciplin. Men det selvfølgelige har desværre ikke altid været Reglen. Det er næppe en Menneskealder siden, at Kritikken kun havde Øje for sproglig, stilistisk og religionshistorisk Analyse, for saa hen over sine tykke Brilleglas at fastslaa, at dette eller hint Skrift maatte være fra den og den Tid. Her har Harnack lært Videnskaben at slaa koldt Vand i Blodet. Efterhaanden har da ogsaa Sankt Paulus faaet saa godt som alle sine Breve igen! Torm fører (S. 311-350) et Forsvar for Pastoralbrevene, som hans Kollega Grønbech kan lære noget af. Naar vi katolske Teologer træffer sammen med protestantiske Præster, der har hørt Torm, vil der kun være ganske faa Punkter, hvor vi har divergerende Opfattelser. Derfor haaber jeg som Forfatteren, at denne Haandbog »vil vise sig nyttig til Brug endnu i en Aarrække«.

S. W.

Aage Bentzen: »Indledning til det gamle Testamente«. Gads Forlag, 1941.

Det foreliggende Bind, der kun

udgør en Tredjedel af den paa-tænkte Indledning, beskæftiger sig med de enkelte gammeltestamentlige Skrifter. Disse Skrifter rangerer som i den jødiske Bibel under følgende Rubrikker: Loven, de første Profeter (Josua-, Dommer-, Samuels- og Kongebogen), de senere Profeter (Jesaja, Jermeias, Ezekiel samt de tolv smaa Profeter) og Hagiografer (d. v. s. de mere opbyggelige Skrifter, herunder dog ogsaa Daniel og Krønikebøgerne). Endvidere behandles de saakaldte Apokryfer (som vi kalder deuterokanoniske) og Pseudoepigrafer (som vi kalder Apokryfer).

Undersøgelsen af disse Skrifteres Affattelsestid og Indhold er her bestemt af den radikale Bibelkritiks Synspunkter, der har Julius Wellhausen som Eksponent. Mens denne tyske Professor efter Fremsettelsen af sit Syn paa Biblen indsendte sin Demissionsbegæring til det teologiske Fakultet i Greifswald, »overbevidst som han var om, at han ikke længere stod paa den evangeliske Kirkes og Protestantismens Grund«, findes der nu vist ikke eet protestantisk Universitet, hvor man kan faa teologisk Embedseksamen uden at være Wellhausianer.

Bentzens Indledning giver os for saa vidt et godt Billede af den almindeligt raadende Situation. Dog vilde Forf. ikke være den velunderrettede Mand, han er, dersom han ikke ogsaa havde registreret den i den seneste Tid indtrædende Reaktion mod den wellhausenske Skole. S. 29-31 findes der en Liste over de mest kendte Forskere, der stiller sig afvisende over for den ellers overalt vedtagne Kildesondring i Mosebøgerne. B. finder ikke, at de her anførte Modbeviser er Grund nok til at svigte Mesteren, dog mærker man, at han ofte prøver at holde igen, hvor andre er tilbøjelige til yderligere at spalte de bestaaende Kilder. Ligeledes har Reaktionen bevirket, at B. sætter Affattelsen for visse Skrifter højere, end han hidtil havde gjort (f. Eks. med Hensyn til Ruth, S. 160), eller det er Skik inden for Skolen (Salmerne S. 141).

Iøvrigt hedder det S. 30 om de Forsøg, der er gjort for at bryde med Wellhausen: »Intet af alt dette har imidlertid fornaaet at gøre samme overbevisende Virkning

VALD. FOERSOM

AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

som de Skrifter, der omkring 1870 —80 førte Teorien til Sejr. Om mange af de nyere Opfattelser maa det siges, at de er langt mere komplicerede end Kildehypotesen og derfor ikke anbefaler sig.« Derpaa vilde J. Coppens svare: »Det er altid lettere at udarbejde nogle vovede Hypoteser ... dertil er det tilstrækkeligt at se Kendsgerningerne gennem een Idé, — end at komme Sandheden nær, som navnlig paa det historiske Omraade al-

tid er uendelig sammensat.« (Histoire critique de l'ancien Testament. Tournai-Paris 1938, S. 82).

Det er ikke udelukket, at der snart kommer en Tysker, der lige saa lidenskabeligt brænder, hvad andre har tilbedt. Jeg vilde ønske det for de protestantiske Præster, der maa have vanskeligt ved at transponere det Syn paa Biblen, som Universitetet giver dem, saa det kan anvendes fra Prædikestolen. S. W.

var som om Peters Glæde og Munterhed nu fik en dybere Baggrund. For hver Dag, der gik, voksede hans Kærlighed til Kristus, og han bestræbte sig for under alle Forhold at gøre sin Pligt. Hans Moder og Søster var endnu Hedninger.

En Dag, da han kom hjem, var hele Huset som uddøet. Pludselig hørte han en Lyd, som fik ham til at blegne. Fra Køkkenet lød en høj, klagende Graad. Det var hans Moder, der græd. Han skyndte sig derud og fandt Moderen knælende paa Gulvet helt ude af sig selv af Sorg. Da hun fik Øje paa Sønnen, rejste hun sig, slog Armene om ham og hulkede: »De har hentet din Fader.«

Peter vidste, hvad dette betød. Han havde hørt tilstrækkeligt om, hvad der skete med de Kristne i Fængslerne, og naar de blev ført frem for Dommeren. Dengang han for et Aar siden modtog den hellige Daab, vidste han allerede Besked dermed, og han vidste, at Daaben betød, at han nu ogsaa maatte være rede til at ofre sit Liv for Guds og Kirkens Sag. Dette havde han ogsaa været rede til, og hver Gang, han havde hørt om de andre Kristnes heltemodige Troskab, havde hans Hjerter flammes af Begejstring. Men først nu, da den tunge Skæbne indhentede en af hans nærmeste, stod det fuldstændig klart for ham, hvad den Pagt, han i Daaben havde sluttet med Kristus, betød.

Der gik nogle Dage. Hans Moder og Søster lod ham ikke i Ro. Atter og atter udmalede de for ham alle de Straffe, som ventede den nye Tros Tilhængere. Hver eneste Dag trængte de ind paa ham for at faa ham til at tage Del i Ofrene til Forfædrene. Bebrejdende sagde Moderen til ham: »Hvorfor hører du ikke, hvad din Moder siger? Hvorfor gør du ikke, hvad hun beder dig om? Kan den Tro, som forleder dig til Ulydighed, være sand?« Venligt, men bestemt svarede Peter: »Kære Moder, hvis jeg blot havde Lov dertil, vilde jeg intet hellere end adlyde dig. Der er paa denne Jord ingen, jeg elsker højere end dig. Men for os Kristne gaar vore Pligter mod vor himmelske Fader, alle Tings Skaber, forud for alt andet. Gud er vor Herre, og jeg er forpligtet til at adlyde ham.«

Ugebladets fortsatte Roman:

Vovemod og Martyrblod

»Naa, kommer du allerede igen?« raabte Soldaterne, som holdt Vagt foran Domhuset. »Hvad vil du her?«

»Jeg vil gøre den Forbrydelse god igen, som jeg for nylig har begaaet. Jeg har fornægtet min Tro. Og nu angrer jeg, hvad jeg har gjort, og dette vil jeg sige til Mandarinen!« Da han havde sagt det, vilde han gaa ind i Domhuset.

»Aa, Sludder!« svarede Soldaterne og stødte ham tilbage. »Hvad du har sagt, kan ikke ændres! Den Sag er afgjort! Gaa du blot hjem igen!« Tjyeng fik ikke Lov at slippe ind.

Tre Dage i Træk forsøgte han at komme ind i Domhuset, men hver Gang forhindrede Vagten ham deri. Saa maatte han prøve paa at finde en anden Udvej. En Dag blev han staaende foran Domhuset og ventede til Dommeren kom ud. Saasnt han fik Øje paa ham, løb han hen til ham, kastede sig til Jorden og raabte: »Jeg har syndet! Mine Læber har udtalt Ord, som mit Hjerter aldrig kan godkende. Jeg angrer, hvad jeg har gjort! Jeg er Kristen, og det vil jeg vedblive at være!«

Dommeren, som havde glædet sig meget over at have faaet en Kristen til at falde fra, brød sig ikke om at faa flere Ubehageligheder. Han sagde derfor kort: »Jeg tror dig ikke,« hvorefter han gik videre. Men Tjyeng fulgte efter ham og raabte saa højt, at Soldaterne ikke kunde undgaa at høre det: »Jeg er alligevel Kristen, og jeg er parat til at dø for min Tro!«

Dette turde Dommeren ikke lade

passere. Han gav Vagten Besked om at gribe Tjyeng, og denne var lykkelig derover. Protas Tjyengs Glæde var stor, da han i Fængslet blev lykønsket med sin Heltegering af de andre kristne Fanger. Nu har hans Nederlag vendt til Sejr.

Han blev nu ført ind i Retssalen, hvor han for kort Tid siden havde fornægtet sin Tro. Dommeren gav Ordre til at give ham nogle Slag med »Tyvebrædtet«. Dette Torturredskab var et fem Centimeter tykt Egebrædt, og efter nogle faa Slag dermed sprang Blodet frem. Femogtyve Gange susede den tunge Egestav ned over Bekenderen, og derefter blev han bevidstløs bragt tilbage til Fængslet. Efter at han saaledes med beundringsværdigt Heltemod havde sonet sin Svagthed, overgav han endnu samme Nat sin Sjæl i Guds Haand.

Peter Ryon var en Dreng som alle de andre Drengene, der sammen med ham sprang omkring i Seouls Gader og Stræder. Han elskede at løbe ned ved Bredden af Han-Floden sammen med sine Kammerater, men her var ogsaa et sandt Paradis for Drengene. Af Flodens smukke, blanke Kiselsten byggede de Borge og Fæstninger paa Flodbredden, og i en lille Bæk, som løb ud i Floden, lod Koreanerdrengene deres smaa Djunker sejle af Sted, og ofte, naar Drengene fra en anden Bydel gjorde dem Pladsen stridig, kom det til Krig.

Peter havde altid været en munter Knægt. Da hans Fader var blevet Kristen, indviede han Drengen i Troens Hemmeligheder, og det

Fortsættes

To Spejdertroppes Sommeroplevelser (og to til i næste Uge)

Sct. Ansgars Trops Sommerlejr

Troppen vovede den lange Rejse til Horsens Fjord, men det var veloplagede Drengene, der trods Forsinkelsen sprang ud paa den mørklagte Perron — og dermed paa Hovedet ud i mange Oplevelser.

Den Nat sov vi i Skolens Gymnastiksal og selvfølgelig blev der Luftalarm: det begyndte altsaa godt!

Næste Morgen marcherede vi ud af Byen. En Hestevogn fulgte med Bagagen, og den var stor. Vi vilde i Aar have en flot Lejr; den skulde snart blive rejst og indrettet med f. Eks. flot Port, der efterhaanden blev smykket med alle Slags Trofæer fra de ret vildtrige Skove. Bag Messeteltet rejstes et mægtigt Trækors, næsten saa højt som Flagstangen. Til de mange Lejrarbejder kunde vi tage al det Træ vi vilde. I det hele taget blev der fra Myndigheders som fra Værter og »Naboers« Side vist Troppen enestaaende Godhed. Men det var ogsaa godt, at alt blev hurtigt færdigt, for snart aabnede Himlen sine Sluser og Vandet pøsede ned dagevis. Men Humør og Helbred holdt (en Roskildesyge tæller ikke her) — saa det blev en rigtig Spejderlejr, der stillede store Krav, men ikke een Klage over det i Grunden forfærdelige Vejr hørtes. Flere Drengene havde ikke tørre Fødder i tre Dage i Træk. Telte revnede og væltede, Soveposer drev af Væde...

Men der var ogsaa meget at se paa: Wood-craft (Kendskab til Skovens Dyr og Planter), ledet af Skivridderens Søn, Besøg paa store, gamle Gaarde, Orienteringsture i den skønne Omegn og alle de sædvanlige Spejderøvelser — alt dette indrammet af Morgenmesse og Aftenbøn.

Drengene fik Blikket op for Jyllands Skønhed og Landboernes

gode Egenskaber. En stor Gaard, »Fuglsang«, leverede endog gratis Mælk, Æg og Kartoffler og saa den omtalte Hestetransport; — den eneste, der ikke blev forbavset herover, var Kapellanen, der nok vidste, hvad han gjorde, da han fik Troppen derover.

Vore Værtsfolk, Forpagter Hans Petersen og Hustru, saa stadig til os, rede til at hjælpe. Til deres gode Pleje blev den roskildesyge Dreng betroet.

Drengene fik ogsaa Øjnene op for den danske Bondes Slid og Kamp mod et uberegneligt Vejrlig. Vi var der jo lige i Høstens Tid, og Spejderne fik endog Lov at køre med paa »Binderen« (Selvbinderen). Vi havde nær aldrig faaet dem derfra.

En Aften blev det Opholdsvejr. Drengene syntes nok, at det var betænkeligt, at de den Nat skulde holde Nattevagt. Og ganske rigtigt: lidt over Midnat »røvede« nogle Banditter Lejrens »Skat«. Alarm! Hurtig Udrykning i dejligt Maaneskin. I Klokkedalens Vildnis kom vi dem paa »Skudhold«, men ikke mere — saa først da Øvelsen blev blæst af, præsenterede de sig som pæne, unge Katoliker fra Horsens.

Aftenen efter var vore Værter og velgørende Naboer indbudt til Lejrbaal sammen med den katolske Ungdom fra Horsens. Lejren og dens Indretninger blev forevist, Flaget højtidelig strøget og saa samledes de ca. 40 Gæster til Lejrbaal med Spejderne.

Der var Højtid over de villre Københavnerdrengene, da Flaget blev strøget for sidste Gang med Fjord, Skov og Gyldensol (omsider) som Baggrund. De rankede sig ekstra til Afskedsparaden for vore gode Værtsfolk hin Søndag Morgen, da alt var pakket og ethvert Spor omhyggeligt udslettet.

Saa gik det i Ilmarch tilbage til Horsens. Vi fik et Par kraftige Byger paa Vejen, men det hørte jo

med til Sommerlejren 1941 og føltes »hjemligt«. Der maa vi over næste Aar.

K. G.-H.

Klintefolket paa Møn

Spejderne fra St. Bendt og 1. Absalon Trop havde i Aar valgt Lejrplads ved Liselund Slot paa Møn, ikke langt fra Slotsgravlene, hvor Klintekongen ifølge Sagnet havde sin Bolig. Naturligvis maatte dette nære Naboskab sætte Fantasia i Sving. Klintekongen med hans store Hof var Lejrledelse, og Patruljerne blev i stor Hast døbt om til Aser, Jætter, Birkebeinere og Skovtrolde.

Som Spejdere ønskede vi at gøre Turen saa billigt som mulig, hvorfor vi eftersaa Cyklerne særlig grundigt, og begav os ud paa den 128 km lange Færd med Forventningens Glæde, som selv nok saa mange Regnbyger ikke formaade at udslette. Med højt Humør, trods Træthed, tog vi Lejrpladsen i Besiddelse. Skønnere Omgivelser kan næppe tænkes, og vi er ellers forvænte med gode Lejrpladser. Al Skønhed blev dog fordunklet af den umaadelige Gæstfrihed og Venlighed, vi mødte hos Liselunds Ejer, Baron Erik Rosenkrantz. Det var os derfor en Glæde, ligesom at kunne betale lidt af paa Gæstfriheden ved hver Dag at have Baronessens Søster med til Messe. Det er desværre en stor Sjældenhed paa Møn at komme til Messe. Tag det derfor som en Opfordring til at holde Sommerlejr paa Møn, saa Øens faa Katoliker kan komme til Messe nogle Gange i Sommerens Løb.

Selve Lejren formede sig som de fleste Lejre skal og bør. Efter Morgenengøringen, Morgenbøn og Flagparade kom Dagens skønneste Oplevelse, Messen i Guds store Kirke med Himmel og Hav som Hvælvinger og Skoven som Udsmykning. Ingen Kirkekunstner, hvor stor han end er, kan gøre det saa godt som Vorherre selv.

Naturligvis havde hver Patrulje sin egen lille Lejrplads med Lejrarbejder saa talrige og flotte som aldrig før, og med sindrige Kogindretninger, hvor den lækreste Mad blev tilberedt. Ligeledes havde vi den uundværlige løbende Konkurrence, der formede sig som en mægtig Dyst mellem Aser og Jætter, der placeredes i nævnte Orden, skarpt forfulgt af Birkebeinere, medens Skovtrolde havde sværere ved at holde det haarde Tempo. Lejrbaalene var et helt Kapitel for sig, aldrig før har vi haft saa mange Gæster, men sikkert heller ikke før saa vellykkede Baal, hvor Patruljerne gav deres bedste

Messe i Lejren

Doktor Johnsons Dom

af G. K. CHESTERTON

MARY (*mere eftertænksomt*): Det er sært, at jeg altid sagde, jeg vilde have en Salon — men jeg tænkte mig aldrig, den skulde blive saa revolutionær. Selvfølgelig ændres vore Ideer, men det gav mig et helt lille Chok, da jeg forleden hørte, at Dr. Johnson er vendt tilbage til London og har nævnt mit Navn.

WILKES (*skarpt*): Hvem? Dr. Johnson?

MARY: Det var ligesom at finde en af sin Barndoms gamle Dukker tildækket af Støv. Naturligvis kunde han slet ikke forstaa os nu, og alligevel kan jeg ikke lide den Tanke, at denne morsomme gamle Mand skal blive skuffet.

WILKES: Dr. Johnson? Og han har spurgt efter dig? Ærligt talt, det holder jeg ikke af. Jeg tror, det er temmelig farligt.

MARY: Hvad er du bange for?

WILKES: Det er ikke saadan. Jeg tror ikke, jeg har det med at prale. Men naar jeg siger, at der er Fare, betyder det ikke det samme, som at jeg er hange.

MARY: Men hvad er det for en Fare, du mener?

WILKES: Den Fare, at naar Dr. Johnson opdager, du har malet London rød, saa kan han faa et Chok. Han er en gammel-dags Herre, og det kan blive et alvorligt Chok. I saa Fald —

MARY: Hvad saa?

WILKES: Lægerne siger, at et Chok sommetider kan bringe Hukommelsen tilbage.

MARY: Aa, nu forstaar jeg.

Du mener, at han vil fortælle Folk om, at vi landede paa Hebriderne. Du sagde, at han maatte have taget fejl, fordi han er nærsynet.

WILKES: Pokker tage Nær-synetheden; ja, undskyld mit ligefremme Sprog. Dr. Johnson tager meget sjældent fejl, hvis ikke han ønsker at gøre det. Da du sidst traf ham, ønskede han at tage fejl, og han sagde os hvorfor. Han sagde, at saa længe de huslige Dyder var i Behold, vilde han ikke blande sig i Politik. Jeg kan næppe tro, han vil anse vore nuværende Meninger for rent politiske. Den bedste Chance ligger deri, at han maaske vil betragte alle Skandalehistorierne som Sladder, men hvis han virkelig træffer dig, sker der en Eksplosion. Derfor maa han ikke træffe dig; det maa jeg sørge for. Heldigvis bad jeg hans Ven, Burke, møde mig her i politisk Ærinde, og jeg tror, han vil hjælpe os. I hvert Fald tænker jeg ikke, at Dr. Johnson gaar med en ladt Pistol, men han kommer ikke ind til dig, før han er traadt hen over mit døde Legeme.

MARY: Saa er der altsaa virkelig Fare?

WILKES: Fare? Hvad er farligt? Og hvad er ikke farligt? Lever man rigtigt, hvis ikke der er Fare? Kom! (*Trækker den røde Hue frem fra sine Frakkeskøder og svinger den som et Flag*). Du er Frihedens Gudinde, og det er dig, der skulde bære den frygiske Hue. Den er vort

Svar paa alle Farens Trusler. (*Gaar frem til Skydedøren og støder den op*). Stød Slottets Porte op og lad Lakajerne melde os. Wilkes og Friheden!

(*De gaar ind i det indre Værelse og modtages med Begejstringsbrøl. Dørene lukkes bag dem, og næsten med det samme træder Burke ind fra Forgrunden med Hat og Kappe. Han ser sig om, som ventede han nogen, gaar hen til den indre Dør, løber og vender om og sætter sig paa en af Bænke. Wilkes kommer ind fra Baggrunden; han bærer sin røde Hue. Burke ser ham ikke straks, men sidder som i dybe Tanker*).

Forstattes

Sankt Knuds Gilderne

For at kunne tage Stilling til Ønsker, som flere Sognepræster har fremsat, vil Komitéen være taknemlig for snarest belejligt Svar fra alle Sognene paa Skrivelse af denne Maaned vedrørende Pastor Thorbjørn Møllers Rejse i Gilderne Antiggender.

Katolsk Arbejdsanvisnings Bureau

Lærerinde tilbyder Lektielæsning eller Privatlærerindegerning, helst paa Landet. Henvendelse til B. Jetmar, Nørre Søgade 13.

Sygeforsikr. A/s »BAUTA«

Hovedagentur Vangedevej 218
Tlf. Søborg 3374

Yder god Erstatning, kulant Behandling
lav Præmie. Prospekt tilsendes gratis.
Optager indtil 75 Aar

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring
Valkendorfgade 34-36
Tlf. 778 - 728

Magasin
du Nord

... den ny Tids Stormagasin

God Vask
- Geismar Vask

Telefon Central 3269

Klintefolket paa Møn

fortsat fra Side 574

til den fælles Underholdning, og Ole og Johs. trak Læset som Solister. Det store Baal, hvor Baronessen og Baronessen var vore Gæster, blev holdt sammen med to andre Spejdertroppe, der var vore nære Naboer i hele Lejrperioden. Det blev en uforglemmelig Aften.

Klinteturen med Hofkapellanen som Leder hører med blandt de mange skønne Minder. Denne Tur, der varede over fire Timer, og hvor man stadig blev betaget af Naturens Skønhed, Storslaaethed og mærkelige Luner, kan ikke beskrives, den skal opleves. En anden Tur af lidt anden Art gik til Baronessens Søster, Frk. Fiehn. Denne Tur stod i Materialismens Tegn, utallige Skaale med Rabarbergrød blev serveret for det forstulne Klintefolk. De rare Damer paa Stenohus er for stedse indskrevet i Jætternes Mindebog, og end ikke alle Klinters Skønhed med Sommerspiret i Spidsen kan konkurrere med Damerne.

Alt faar en Ende, og en Dag maatte vi om end nødtigt mane Klintefolket i Jorden igen. Tilbage bliver Minderne og de gode Ven-skaber Spejderne imellem og med Spejdere fra fremmede Troppe og Byer. Naar de mørke Aftener kommer, vil mangen Spejder tage Lejravisen, Valhalla-Tidende, frem, og Minderne vil lyse op i alt Vinterens Mørke.

Hofnarren.

St. Ansgars Kirke

Mariakongregationerne »Apostolens Dronning« og »Det gode Raads Moder« har Fælleskommunion Søndag 7. Sept. Kl. 8, Møde Onsdag 17. Sept. Kl. 19,30.

Rosenkranssognet

Torsd. 11. Sept. Kl. 20 Møde i Kirken for »Maria Rosenkransdronning«.

Jesu Hjerter Kirke

Søndag d. 7. September højtideligholdes den hellige Ignatius af Loyolas Fest med Levitmesse Kl. 10 og Festandagt Kl. 19,30. Samme Dag Kl. 8½ pr. Fælleskommunion for Mændenes Kongregation. Mand. 8. Sept. Kl. 20 Møde for de unge Mænds Kongregation. Torsd. 11. Sept. Kl. 20 Møde i Røde Sal for Mændenes Kongregation.

St. Antoni Kirke (Brønshøj)

Fredag 5. Sept. Kl. 20 Andagt og Menigheds møde. Hver Tirsdag »Aabent Hus« for Unge Kl. 20 i Præstegaarden.

Knud Lavard Broderskabets tre Aars Stiftelsesfest

En Gruppe paa et halvt Hundrede fejrede Dagen med et Minde-møde. Nørrebro's Afdeling havde sendt en pæn Delegation af Mænd. Efter Kaffe bord og Velkomstord talte Sognets Pioner, Sognepræst *Cay Benzon* om Starten herude. Det blev ledsaget af en Række interessante Lysbilleder fra Sognets Liv og Foretagender. Pastor *Ballin* havde fra sit Sygeleje sendt et herligt Lykønskingsbrev, der vakte stor Begejstring. Man vedtog derefter at holde en Menighedsfælleskommunion for hans Helbredelse. Nogle Unge sang og spillede og Pastor *Benzon* sang derefter sine smukke og lystige Sange, vi er saa vante til og holder saa meget af herude. Efter endnu nogle Forslag og Emner sluttede vi med Kongernes Konge.

Aarhus By

Den sakramentale Velsignelse holdes fra nu af Kl. 17.

Aarhus Opland

Søndag d. 7. September:

Pindstrup Kl. 10.

Odder Kl. 10¼ (9¼ Komm.).

Søndag d. 14. September:

Ebeltoft, *Villa Pax*, Kl. 9¼.

Eukaristisk Forening

i Rosenkranssognet. Tilbedelse første Fredag d. 5. September. Damerne bedes huske deres Time og i Tilfælde af Forfald meddele dette og om muligt skaffe en Stedfortræder.

»Fidelitas«

Sønd. 7. Sept. Kl. 8 Fælleskommunion. Onsd. 10. Sept. begynder Møderne Østerbrogade 7 D som sædvanlig.

Katolsk Radioklubs

Ungdomsforening, Aarhus

holder Søndag d. 21. September Kl. 19½ i Anledning af Aarhus 500 Aars Byjubelåum en Fest i Forsamlingsalen, Ryesgade 24, hvortil alle katolske Unge fra Aarhus og Omegn indbydes.

Der er ogsaa udsendt Indbydelser til de Unge i Horsens, Randers og Silkeborg. — Vi haaber at faa fuldt Hus og en herlig Aften.

St. Dominikus' 3. Orden

Møde Onsdag d. 17. Sept. Kl. 20.

St. Franciskus' 3. Orden

Møde i St. Annæ Kirke Søndag d. 14. Sept. Kl. 15. Iklædning.

Katolsk Ungdoms Klub

Møderne begynder Lørdag d. 13. Sept. Kl. 20 pr. med et stort Fællesmøde. Nærmere i næste Nummer.

Unio

Sæsonens første Møde finder Sted Lørd. d. 6. Sept. Kl. 20,15 pr. i Palais de Noblesse, Amaliegade 16. Forfatteren, Pastor *Peter Schindler*: »Fra de ældste kristne Romaner«. Derefter ord. Generalforsamling iflg. Lovene. Kaffe bord à Kr. 1,50. *Gratis Adgang for Medlemmer og Gæster.*

Til Spædbørn

Børnetøj, Dyner, Puder, Hæklægarn o. lign. modtages med Taknemlighed af *Pastor Benzon*, *Nørrebrogade 27 C*, 2. Ønskes det hentet, bedes man ringe til *Nora 3380* (Kl. 9—10, 17—19 und. Tirsdag).

Danmarks katolske Radioklubber

Sct. Pauls Allé 21 . Esbjerg

Undertegnede:

Navn: .....

Stilling: .....

Adresse:

Licensnummer (staar paa Licenskvitteringen under Adr.):

indmelder sig herved i Radioklubberne.

Indsendes til ovenstaaende Adr. i aaben Kuvert som Tryksag. Porto 6 Øre.

AARHUS

A. B. C.

Karl Hansen

Lys-, Kraft-, Ringe- & Radioanlæg
Frederiksgade 75, Tlf. 295
Omstil. til priv. Bogensegade 5

S. A. Kannegaard

Vestergade 5
Telefon 2710
Viktualieforretning

Bruun & Sørensen

Ingeniørkontor
Kannikeg. 18 Aarhus Telf. 4364
Leverandør til St. Josefs Hospital

Alfred Pihl

Bagermester, Conditori
Telefon 3041 - Hammershus
Leverandør til St. Josef Hospital

Linoleum

billigst Høilund Carlsen
Aaboulevarden 45, Aarhus, Tlf. 1347

Brug Pindstrup Tørvestrøelse

til Jordforbedring, Stald- og
Fjerkræstrøelse eller Ind-
skudsmateriale.
Pindstrup Mosebrug
Tlf. Pindstrup 13 (3 Lin.)
København: Central 8261
Forlang Brochure

Hjemmelavet Paalæg . Smørrebød

»BOTHILLA«

Ryesgade 24 . Telefon 6162

Permanent-Salonen

ved ELISABETH NIELSEN
Søndergade 7'. Telefon 6240

Skomager

Chr. M. Jensen

ved den katolske Kirke
Telefon 8326

KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN

Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 4090 (flere Linier)
Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Telefon 4088

Andelsselskabet DE FORENEDE MEJERIER

Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)

 Vesterbro

Gør Deres Indkøb af Fisk i

Eriks Fiskehal

Ryesgade 16 . Telefon 8680
Lev. til de katolske Institutioner

HORSENS

Installationsforretningen »Lyset«

Torvet 10 . Telefon 618

All udføres i Installationer
All hav-s i Lamper og Lysekroner
Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt
Installatør for Sct Joseph Søstre

C. C. Nielsen

Mel . Gryn . Hønsedeføde.

Smedegade 91
Telefon 515 . 565

Udsøgte Kvaliteter, billigste Priser

H. F. Caspersen

BAGERI

Sønderbro 71 . Telefon 1074
Leverandør til Sct. Josefs Hospital

Sigurd Henningsen

Slagtermester

Kattesundet 22 . Telefon 1351
Lev. til St. Josefs Hospital og Sølyst

Svend Hansen

Kun 1. Kl. Kød og Paalæg føres
Hjemmel. Medister og Leverpostej
Fabriksvej 33 . Telefon 1379
Lev. til Sct. Josefs Hospital

Glas . Porcelæn . Køkkenudstyr

Gode Varer . Smaa Priser

CARL ØBERG

Søndergade 31 . Telefon 1203

A-S Horsens Textil Lager

Manufaktur . Trikotage . Udstyr

Leverandør til katolske Institutioner

Støt Frank Andersens Fond

Giro Konto 1087

Carl Bech

aut. elektr. Installatør
Vestergade 33 . Telf. 1026
Leverandør til kath. Menighed

S. C. Sørensen

Jern, Staal og Rør
Sanitets- og
Centralvarmeartikler
Telefon 2323

M. Thomsen Støtt

Entrepreneur og Murermester
Kong Christians Allé 6
Telefon 1992

Aalborg's katolske Begravelseskontor

Jens Bangsgade 8
Ordner Begravelsen gratis, smukt og
samvittighedsfuldt . Tlf. 2068 . 2289

VEJLE

<p>Carl Petersen <i>Slagtermester</i> 1. Kl. Varer – Pølsefabrik Nørregade 2 . Tlf. 17 21 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>C. V. BERG <i>Blikkenslagermester</i> Autoriseret Gas og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Leverandør til de katolske Institutioner</p>		
<p>^A/_S Vejle Mælkekompagni <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>VEJLE NY Mineralvandsfabrik <i>P. C. NIELSEN</i> Vissingsgade 8, Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p><i>Vejle Trælast &</i> Kulkompagni Havnegade 22 . Tlf. 68 og 69 Lev. til de kat. Institutioner</p>	
<p>Arbejdernes Fællesbageri <i>Aktieselskab</i> Bleggrdsg. 15, Tlf. 287 - 597 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Niels Bentzen & Co. TORVEGADE 6 . TELEFON 306 . 307</p>	<p>Jens Jensen Mel- & Foderstofforretning Søndergade, Vejle, Tlf. 1053 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	
<p>Tegn Deres Forsikringer hos N. Fr. Petersen Søndergade 18 . Telefon 2207 . 2 Linier</p>	<p>J. P. Fibiger Jensen <i>Slagtermester</i> Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg. 24, Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital</p>	<p>Marius Nielsen <i>BAGERMESTER</i> Fiskergade 7 . Tlf. 629 Leverandør</p>	
<p>Jørgen Petersen & Co. <i>Jernbanegade 18 . Tlf. 131 - 1631</i> Alt Tømmer- og Snedkerarbejde udføres</p>	<p>Niels Boesen <i>Katolske Begravelser ordnes</i> Nørrebrogade 9 . Telefon 725</p>	<p>J. ANCKER & SØN <i>Murermestre</i> Alt Murerarbejde Fjellegade 8 . Telefon 1438 Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle</p>	
<h2>RANDERS</h2>			<p>Johs. E. Mortensen <i>Bagermester</i> Nørreboulevard . Telefon 1157 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>
<p>A. KRYGER <i>Vestergade 22, Tlf. 272-281</i> Friske Fiskearter indkommer daglig Leverandør til St. Josef Hospital</p>	<p>Brdr. Qvist Brændselsforretning Kul . Koks . Tørv og Optændingsbrænde til billigste Priser Randers, Adelgade 10, Tlf. 1375 Leverandør til St. Josefs Hospital</p>		<p>THOR <i>Øl og Mineralvand</i></p>
<p>Kirurgiske Instrumenter, Hospitalsartikler Sygeplejeartikler, Bandager <i>køber De bedst hos:</i> C. Mærsk-Andersen's Eftf. Randers . Telefon 137</p>	<p><i>Mineralvandsfabrikken</i> »CITO« Slyngborggade 21, Tlf. 48, 146 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>		<p><i>Ost, Æg, Konserver „Osteriet“</i> <i>v. Berg Hansen</i> Vestergade 11 . Telefon 2746 Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>
<p>NAKSKOV Nyborg Kulforretning <i>Lauritz Nielsen</i> Kul, Koks, Briketter Strandvejen . Telf. 106 Leverandør til Stella Maris</p>	<p>NAKSKOV Chr. Steffensen <i>HERREEKVIPERING</i> Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796 Leverandør</p>		<p>Randers Mælkeforsyning Telefon 389 og 823 Leverandør til St. Josephs Hospital</p>
<p>Drewsen & Nellemann Isenkram . Telf. 25</p>	<p><i>Støt</i> Frank Andersen's <i>Fond</i> Giro Konto 1087</p>		<p>ODENSE Junker-Drejøe <i>Kolonial . Delikatesser</i> Nørrebro 49 . Odense Lev. til Sct Josephs Hospital</p>

Katolsk Ugeblad

Gyldenalteret i Sahl Kirke

Ungdomsklub bygger Kirke

Ung Mand fortæller om Kongregationer

Johannes Jørgensen

og Mødet i Koncertpalæet

Munkemel

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KØK KOKS
 NØRREGADE 15 TELF. 9270

G. Garth-Grüner
 Landsretssagfører
 Frederiksholms Kanal 6, Kbh.
 Tlf.: 12.166 og 12.161

Blomsterforretningen **LYDIA**
 Griffenfeldtsgade 54
 anbefaler sig med alt i
 Hængeplanter, Blomster
 og Kranse.

Chr. Hansens Kød-Udsalg
 Allegade 37, Tlf. Godthaab 21
 Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158
 Leverandør til Sct. Elisabeths Hospital

Bageri & Conditori
Johan Aschengreen
 Amagerbrogade 72. Telefon Amager 353
 Filial: Amagerbrog. 125. Telefon Amager 4019

Urmager . Guldsmed
 Griffenfeldtsgade 54
 Alle Reparationer til
 rimelige Priser
 Villy Mikkelsen Telefon Nora 3465 y

F Clicheer
 til alle Formaal
 Folkers
 Clichéer
 Rødovre 25*

Plytteforretningen „FREDERIKSHOLM“
 v. Andersen og Poulsen
 Flytning, Opbevaring og Forsendelse
 besørjes med Garanti overalt i Landet
 Sjælør Boulevard 21
 Telefon Valby 3333 Godthaab 3653 x

Læs **Berlingske
 Tidende**

A. Mortensens Eftf. Rob. H. Hansen
 stateaut. Installatør
Lys . Kraft . Varme
 Ny Kongensgade 7
 HOLCKENHUS
 Telefon Byen 7290
 Leverandør til Mariahjemet

Blomsterforretningen
CAMELIA
 Smukke Kranse og Kistepyntninger
 Frederikssundsvej 229, Tlf. Bella 1729

H. A. V. Ahlgren . Malermester
 VED KLOSTERET 6
 Tlf. Nora 6065 og Ryvang 4963 x
 Udtører Arbejdet ved Sct. Michaelsgaard

HELSINGØR

Kaas & Sørensen
 Indehaver: G. E. OLSEN - HELSINGØR
 Telefoner: 39 - 1139 - 575
 Kul, Koks, Brænde og Briketter

SLANGERUP

Slangerup Mejeri
 Slangerup . Tlf. 48
 1. Kl.s Produkter
 Leverandør til gl. Farumgaard, Farum

Quinize
Tonic Water

**ROSENBORG
 BRØNDANSTALT**

TELEFON:
 C. 180—5821

Enhver Tryksag,

stor eller lille, foriaeder
 vort Trykkeri som et
 Eksempel paa nobelt
 Arbejde. Tilstedeværel-
 sen af moderne Mate-
 riæl, Maskiner og dygtig
 Arbejdskraft borger for
 Arbejdets kvalitetsmæs-
 sige Udførelse ...

Bogtrykkeriet
„ATHENE“

Svanemosegaardvej 4
 TELEFON NORA 8908

DEN KRISTNE *i det jordiske Rum ...*

Menneskets Kulturopgave er at *hele* og *hellige* Naturen.

Roden i de to Ord »hele« og »hellige« er den samme og betegner noget fuldkomment, noget, hvor der intet Skaar er, intet mangler.

Ved Syndefaldet led Naturen et Skaar, baade Naturen *i* Mennesket og *udenom* Mennesket. Ved Forløsningen heledes Naturen *i* Mennesket. Men derved skulde det ikke blive.

Ogsaa Naturen (i den Forstand, at der tænkes paa alle Forhold *imellem* Mennesker — det sociale) skulde heles og helliges. Dernæst ogsaa Naturen *udenfor* Mennesket, de »døde« Ting, organiske og uorganiske.

Og denne Forløsning længes Naturen efter. — »Die Welt will Ewigkeit«, for at bruge Nietzsches Ord i en Forbindelse, hvor de virkelig passer. Kirken gør selv Begyndelsen ved at indvie de stofflige Ting, den selv skal bruge: Vand, Voks, Olie, Bygninger — og ogsaa de Genstande, som troende bringer for at faa dem velsignet. Ogsaa den materielle Natur skal engang blive hel og helliget.

Kristenlivets Opgave, siger Oskar Bauhofer, er at bygge Jordelivet op omkring den inderste Kerne, som er Kirkens hellige Offer og Herrens mystiske

Nærværelse. Koncentrisk udenom denne Kerne skal de Kristne lægge Kreds for Kreds af det jordiske Liv. Den Mur, som Verdsligheden rejser udenom Kristenheden, vil da efterhaanden løsnest, gennemlyses og til sidst inddrages i det kristne Kraftfelt.

Dette er »Heimholung der Welt«, at hente Verden hjem til Gud, saadan som Bauhofer skilddrer det i sin Bog, der bærer netop denne Titel.

Den Kristnes Afsondring er ufrugtbar, som al Afsondring iøvrigt. Han skal midt i en vildfarende og derfor ulykkelig Verden forkynde Aandens Førsteplad *ogsaa* i Handlingens Sfare. Det at være Kristen foregaar ikke dels indenfor, dels udenfor Kirken. Kirkens »Rum« maa aldrig forlades. Det omfatter alle vore Handlinger og hele vor Holdning ogsaa udenfor Kirkedøren. Rundt om os, om enhver af os, er der Mennesker og Ting, der venter paa vor Kærlighed. Rundt om os skal der af disse Mennesker og disse Ting bygges et Kærlighedens Rige. Om dette Rige bliver til, bliver Virkelighed, afhænger af os; det er Opgaven og Ansvar for os, for den enkelte.

Dette kalder Bauhofer sakramental Livsstil. I dette Lys ser

han Kulturen, derfor Kulturens Henføring til det sakramentale. Kulturen er ikke sig selv nok, den er lagt an paa at fuldendes ved det sakramentale. Kulturens Værker skal være Klokkesignaler, som Angelusklokken: jordiske Formler med Evigheds Tyngde. Kultur i kristelig Forstand er en Ansvarlighed saa dyb, at den rækker til Evigheden.

Det er en udbredt Misforstaaelse, at Kristendommen er en Moral, en høj Moral ganske vist, men altsaa blot en Moral, et System af Krav, der stilles til Mennesker. Man ser ikke Dybden i Kristendommen. Dette at have Kontakt med hinanden, have Ansvar for hinanden, det er ikke noget moralsk, siger Bauhofer, men noget metafysisk.

I Frygt og Bæven bærer vi gennem det jordiske Rum en hellig Skat i vor Menneskeligheds Lerkar. Vi skal herske over Jorden, men i en andens Navn: i Guds. Vi skal kæmpe med Verden, ikke blot for vor Ret til at eksistere og forkynde Evangeliet, men for at den Ild, Kristus har tændt, maa forvandle Verden, gennemtrænge den, omforme den — for at alle Mennesker og alle Ting maa vende hjem, *hentes* hjem af os, til Gud.

-xx.

SKYEN . EN FORTÆLLING

II.

Jimmy var paa sin Vis ud-spekuleret. Han havde forlængst lært at stjæle Mælkesjætter fra Flaskerne ved Dørtrinene i de mere respektable Gader og samle saa meget, at han kunde sælge det for en Penny til Konerne i Fattigkvartererne. De stillede ingen Spørgsmaal. Nu mødte han en Mand, der levede af at sælge smaa Potteplanter i Forstæderne, og de to slog deres Pjalter sammen. Manden havde ikke svært ved at finde gamle Urtepotter, som han fyldte med Jord, og i dem stak han Aflæg-gere af Ukrudt eller simpelthen en lille grøn Gren fra et Have-hegn, og Jimmys Job blev det at gaa rundt ved indbydende Døre, hvor Manden i Huset med Sikkerhed maatte antages at være ude paa Arbejde. Flere af Konerne troede ham, naar han fortalte, at Planten var en lille fin Krysantemum, der vilde blomstre i Oktober. Han lærte et Par mere sjældne botaniske Navne, der gjorde Indtryk, fordi Konerne aldrig havde hørt dem før. Men han erhvervede ogsaa en fin Næse for dem, der ikke hørte rigtig efter hans Reklamering af Varen eller ikke engang gad se paa Planten, men kun halvejs skænkede hans Forretning Opmærksomhed, enten fordi de syntes, han saa sølle ud, hvad der bragte dem i Rørelse — eller saa utroligt det var — fordi de fandt Behag i en Slags charmerende Frækhed, som han kunde lægge for Dagen, naar han var oplagt. Paa denne og lignende Maade klarede han Dagen og Vejen.

Den omtalte Sky kom nu ikke saa tit svævende ind i hans Bevidsthed. Den tog mere Form af en solid, blaa Klump i hans Hoved, lige akkurat for langt bag hans Øjne til, at han kunde se den. Han plejede af og til at rulle Øjnene opad for at kigge efter den, hvor den trykkede

oven i Hovedet paa ham eller bag paa Halsen, men han fik aldrig Øje paa den. Paa den Maade endte det med, at hans Tankevirksomhed indskrænkede sig til det mindst mulige.

Da Manden med Potteplanterne havde haft god Nytte af ham et Aars Tid, havde han sparet Penge nok sammen til at leje en Hjulbør, som han fyldte med tørrede Tarme, og han behøvede ikke Dregens Hjælp til denne Forretning. Derfor sagde han til ham, at han kunde gaa sin Vej.

En Maaned eller to klarede Jimmy sig taaleligt, fordi Fattigfolk er saa forbavsende gode ved hinanden, at han ofte kunde spise sig mæt uden at have bedt om noget. De rigtige Fattigfolk er tit lige saa venlige og kloge som Bønder, naar de da ikke har modtaget »Uddannelse«. Men Jimmy mødte aldrig Bønder. Dem var der nemlig ingen af paa de Kanter. Saa kom han tilfældigvis til at hale en blind Mand væk fra Kørebanen, lige da en Bil svingede om et Hjørne. Den blinde var en Mand, der trængte til en Hjælper, saa hans Blindhed kunde gøres tilpas indbringende, og da han tillige var en venlig Sjæl, foreslog han Jimmy et Samarbejde. Jimmy figurerede nu som hans Søn, der ofrede Lejligheden til gode Job for at hjælpe en stakkels Far. Jimmy lukrede af Kompagniskabet derved, at den blinde altid kunde skaffe Husly om Natten. Jimmy havde ellers mest ordnet det Spørgsmaal ved Hjælp af Rendestenens Aviser, som han puttede ind paa Maven, naar han lagde sig til at sove under en Brobue eller under aaben Himmel. Aviser er forbavsende gode til at holde Maven varm. Men sædvanligvis kunde han være sikker paa, at der kom nogen og snappede Aviserne fra ham, saa før eller senere skulde han blive syg.

Han kunde ikke rentud sige,

at den blinde Mand drev Betleri. Han solgte Legetøj for at holde sig paa den rigtige Side af Løven, for man maa nemlig ikke betle, selv om man intet har at spise. Men der var en hel Række Beværtninger og lignende, hvor han vidste, at han kunde kapre sig en Genstand, hvis Værten anbragte ham mellem de rigtige Gæster. Her fik han Jimmy til at synges sjofle Smaavisers med lav Stemme og i al Hast fremvise Postkort, der maatte antages at virke fristende. Af dem holdt han for en Sikkerheds Skyld to Sæt, et for de faste Kunder, et andet for de mere usikre Personer. Denne Trafik var temmelig indbringende og repræsenterede Parrets reelle Indkomstkilde. Virkningen paa Jimmy var ejendommelig. Han havde før haft Instinkt for, hvad han kunde lide, og hvad han ikke syntes om. Nu havde han ingen Smag. Han udførte, hvad der blev paalagt ham. Han mente heller ikke, det gjorde noget, hvis han rapsede en Sixpence eller endog en Shilling af den blinde Mands Kasse, naar Manden var fuld. Men en Dag var Manden ikke saa fuld, som det saa ud til. Instinktivt greb han Jimmy om Haandledet, men gled i det fedtede Føre og kom under en Lastbil. Denne Gang gjorde Jimmy ikke Forsøg paa at frelse ham, men stak det, der var tilovers af Kassen, til sig — og stak af under den almindelige Forvirring.

Et Aars Tid klarede han sig nu med tilfældige Job, især ved Havnen, naar der fandtes noget, som lod sig ordne med smaa Kræfter og ikke megen Intelligens. Alligevel var det paa den Tid, at han begyndte at tænke over sig selv og gøre sig klart, at han var anderledes end andre paa hans Alder. Naturligvis havde han altid følt det, men ikke lagt Mærke til, hvad han følte. Et koldt, uhyggeligt Lys begyndte at trænge gennem Skyen.

Hvor havde han i Skolen misundt de Drenges, der kunde spille Fodbold, saa at den paa saa uforklarlig Maade fløj i Hovedet paa ham fra et mystisk Sted.

Han hadede og misundte lige saa lidenskabeligt sin Broder Alf, der var saa velvoksen og lignede en Filmshelt i den Grad, at ingen Piger kunde staa for ham. Der var ingen Piger, der saa meget som drejede Øjnene efter Jimmy. Men den smidige og muskuløse Alf levede i en højere Verden med stærke Farver, yderligt forskellig fra Jimmys, hos hvem selv Haaret var farveløst. Hvorom alting ellers er, var Alf imidlertid forsvundet, hvilket betød, at han enten sad i Spjældet, skønt han blev anset for snedig nok til at klare Skærene i saa Henseende, eller at han havde en særlig sløj Tid, hvad hans Uvenner uden større Fortrøstning haabede maatte være sandt. Eller maaske han havde en ganske særlig god Tid — det kan ikke siges, at hans Venner haabede noget saadant, fordi han var for forsigtig til at have Venner eller blot en underdanig Bande. Han foretrak, at hans Metoder var hans private Hemmelighed. Men for en Tid havde Alf været akkurat, hvad Jimmy vilde have givet en Verden for at være, vel vidende, at han ikke vilde og slet ikke kunde være det.

Men paa stærkt overskyede Dage blev han overfaldet af en frygtelig Tvivl, endog vedrørende Alf. Han udtalte dette højt — naar han talte højt, forekom hans Tilværelse ham mere virkelig — med bestemte Talemaader: »Der er aldrig kommet noget godt ud af det for ham,« sagde han om Alfs Levevis. »Han har aldrig gjort noget godt for nogen.« Mere nøjagtigt kunde han ikke udtrykke sig. »Aa, Gud,« kunde han sommetider mumle ved sig selv, »gør mig almindelig.« Hvad Gud var, vidste han ikke, tilvisse heller ikke, hvad han mente med »almindelig«, undtagen at det hverken betød ham selv eller Alf.

Skikkelser tittede undertiden frem af Skyen — f. Eks. Søster Rufina. »Aa, Gud — jeg kan ikke døje mere af det.« Ikke mere af hvilket? Han vidste det ikke, men det var noget, der ikke kunde trives sammen med Søster Rufina, men som hang

ved ham, plettede ham, gjorde ham fattigere. Han var blevet for svag til at hade nogen Ting, selv Alf. Ellers vilde han have hadet sig selv og den Verden, der havde været saa grusom mod ham. Men han havde ikke noget rigtigt Begreb om saadan noget som en Verden og kunde heller ikke gøre sig klart, hvad Grusomhed var. »Aa, Gud,« sagde han engang, »jeg vilde ønske, jeg havde set noget, der var godt og til at holde af.« Han glemte det lysende Træv. Men Søster Rufina dukkede af og til igen lidt frem af hans Taager, og han lagde Mærke til hendes Rosenkrans og det store Krucifix ved Siden af den. »Gud!« sagde han ved Synet af den stakkels naglede Mand, som pludselig dukkede op af hans Erindring, og som han ellers ikke skænkede en Tanke. »Hvis de har gjort det ved ham, har han ikke kunnet lære ret meget mere.« Jimmy syntes, at han selv havde erfaret noget af hvert. Men der var aldrig blevet gjort saadan noget ved ham. Det gjorde ham ondt for den stakkels Mand. »Herre Jesus,« tænkte han — »hvad maa de ikke have gjort ved ham.« Men han vidste ikke, at Jesus var hans Navn.

En Dag følte han sig anderledes i Hovedet. Han havde ikke haft noget Job og ingenting faaet at spise, og han var snarest lidt let i Hovedet. Han bestemte sig til at trave en Tur langs Morton's Grøft, en Kanal, der som Regel var ret ensom. Det var en frygtelig kold Martsaften, men aldrig havde han set saa skøn en Himmel. Træet og Farvekridtene dukkede nu op paa Overfladen af hans Bevidsthed. Men aa — hvad var Farvekridt, hvad var selv grønne Træer sammenlignet med denne fortryllende Aftenhimmel! For første Gang i Aaringer kom Taarerne i hans Øjne. Han græd paa Grund af selve Skønheden. Maaske — maaske kunde han finde noget, der var bedre, end selv det han havde drømt om. Uvilkaarlig følte han efter sin Medalje, som sikkert vilde dele hans Følelser. Han bar den sta-

dig om Livet under sin Skjorte. Der var den sikker, fordi han aldrig tog Skjorten af, undtagen af og til for at vaske den i en Kanal ligesom denne her, naar det var varmt, og ingen saa ham.

Paa Medaljen var der et Billede af en Dame. Han var lidt i Tvivl, usikker paa, om det kunde være Søster Rufina eller maaske endda Dronningen. Nej — endnu bedre — endnu bedre — han var sikker paa, at det maatte være noget endnu bedre. »Kære Dame,« sagde han, »gør mig *almindelig*.« Hvor var Skyen? Han følte sig helt klar i Hovedet nu.

Ingen Sky. Ingen blaasort Taageklump, lige akkurat for langt bagud til at rulle for hans Øjne. Aa, Dame! Ingen Tyngde. Ingen mørke Masser, der lagde sig imellem... Aa — hvornaar havde der ikke været noget, der havde lagt sig imellem...?

Da han nærmede sig en Jernbanebro over det grumsede Vand, saa han to unge Mennesker nærme sig fra den anden Side. Skyen rullede igen ned paa ham. Han fik en instinktiv Følelse af noget, og saadanne Instinkter bedrager aldrig. Det var Alf og en Kammerat. De var begge to fulde og ophidsede. De havde sat nogen Stævne under Broen, men der var ingen kommet.

»Pas paa,« sagde Kammeraten, idet han kiggede ind i Skyggerne paa den anden Side af Broen, »der er en Mand derovre!«

Alf saa sig spejdende om. »Æv,« sagde han — »det er bare en Dreng.« Han spejdede igen. »Du godeste!« sagde han, »det skulde vel ikke være min haabelfulde Broder, Jim?«

»Lad mig være,« sagde Jim, skælvende over hele sin stakkels Krop.

»Min søde Lillebror,« sagde Alf stakaandet, »lad nu bare din store rare Alf, der elsker dig saa højt, se, hvad du har paa dig.« Han lod sine Hænder løbe gennem Jimmys Lommer og hentede et Par Pence frem. Han udstødte en skarp Ed. Saa følte han under Skjorten Snoren til Medaljen. »Haha — naa, det er

der, du gemmer Kontanterne, hvad?» triumferede han. »Hit med dem, dit hvidfjæsedede lille Svin.« Og han greb fat i Snoren.

Jimmy strittede imod. Fortvivlet raabte han trods Skyen, der lagde sig over hans Sind: »Hjælp mig, Dame!« Han slog om sig. Alf gav ham et Kæbestød. Snoren gik itu, og Jimmy faldt baglæns i Vandet.

Alfs Kammerat løb sin Vej

saa stærkt, han kunde. Alf gik selv et Par Skridt i den modsatte Retning. Derefter gik han mod sin Vilje tilbage og stirrede ned paa Vandet, der allerede var roligt. Han fik et hæftigt Anfald af Kvalme. Og saa gik han, en Smule usikker paa Benene, i modsat Retning af Kammeraten.

Et lux perpetua luceat ei.

C. C. Martindale S. J.

Kan man ønske de unge bedre Sommerbolig?

Ungdomsklub faar Sommerhus og bygger Kirke

Maaske er der en og anden, som husker en Artikel i Ugebladet for et halvt Aars Tid siden. Den handlede om Centralskolens Ungdom og Bestræbelserne for at bevare Forbindelsen med den, efter at den i 13—14 Aars Alderen havde forladt Skolen. Den handlede ogsaa om Arbejdet med denne Ungdom i Sommer-tiden og de mange Fordele, der

var forbundet med at leje et Sommerhus, hvor de Unge kunde være i deres Ferie. Hvilken Baggrund for Vinterarbejdet er ikke Muligheden for en Sommers Samvær, og hvilket Kammeratskab kan der ikke udvikles en Sommer til Gavn for den kommende Vinters Klubarbejde.

Det var ud fra saadanne Betragtninger, at vi dengang bad

om Hjælp til Erhvervelse af et Sommerhus.

Svaret, vi fik, var opmuntrende. Fra mange Sider indkom atter betydelige Beløb udover de allerede modtagne. Disse i Forbindelse med et Laan, som vi er Mariahjemmets Styrelse dybt taknemlig for, at det ydede, har nu sat os i Stand til at erhverve et fortrinligt indrettet Hus i en naturskøn Egn. Det var et slid-somt Arbejde, men interessant at finde det helt rigtige. Undersøgelserne, der foregik paa Cykle i Sol og Regn, omfattede Sejrbugten og Nordstranden ved Sonnerup Skov, endvidere Strækningen fra Helsingør over Gilleleje langs Stranden til Hundested.

Huset, vi erhvervede, ligger i Asserbo paa den Strækning, hvor Adgangen til Vandet er kortest. Det er et Bjælkehus i norsk Stil og ligger i Skovbrynet paa en 9000 Alen² stor Grund, der er dækket af tykt Mos, Sand, Græs og Lyngtuer og er bevokset med Fyr og Gran.

En Række gamle Fyrretræer med vindblæste Kroner højt over den øvrige Bevoksning kanter Vejen tværs over Grunden op

Tegneren Herluf Jensenius har faaet fortalt om Kirkebyggeriet og har venligst skænket Sagen to Tegninger. Her arbejder Pigerne oaa Sakristiets Udsmykning.

til Huset, der ligger solidt paa en Granitsokkel og har et Indre saa velholdt, som var hele Herligheden bygget iaar. Til Ejendommen hører en Garage, som uden synderlig Bekostning kan laves om til Sovesal. Ialt kan ca. 30 Mennesker sove under Tag paa Grunden.

Saaledes naaede vi da vore Ønskers Maal. Et Hus ved en af Sjællands dejligste Skove — Tisvilde Hegn — og ved en Kyststrækning, der er vesterhavsagtig med sit friske Vand, sin stenfri Strand og sine hushøje Klitter.

Og saa mangler vi dog endnu eet. Vi mangler et Kapel. Pladsforholdene tillader ikke, at et saadant indrettes i Huset, og Garagen er det som sagt Tanken at omdanne til Sovesal. Der er derfor intet andet at gøre end at bygge Danmarks mindste og primitiveste Kapel paa Grunden — den enklest tænkelige Træbygning paa en Cementsokkel. Det har spillet en Rolle under Overvejelserne, at der i Miles Omkreds intet katolsk Kapel findes, og at paa den anden Side adskillige Katoliker tilbringer Sommerferien i disse Egne. Mange af dem har sikkert følt det som et Savn at undvære Kirken i Sommertiden. Dette Savn vil det paatænkte Kapel afhjælpe. Kapellet bliver dog i første Række Klubungdommens, og vi har derfor ogsaa tænkt os paa Forhaand at knytte Baand mellem dette Kapel og disse Unge. Vi vil gøre det ved at lade Ung-

Jensenius viser os en af Klubbens raske Drenge, der lægger sidste Haand paa Værket, de unges eget Kapel i Asserbo.

dommen selv bygge Kapellet. »Hvad behager,« spørger nogle — »skal Ungdommen bygge Kapellet?« Ja, det er Tanken. Ungdommen skal bygge, og den skal udsmykke, men naturligvis under fuldt betryggende, faglig Vejledning. Ingen behøver at frygte for, at Taget pludselig under en Messe skal falde ned over Hovedet paa Præst og Menighed. Vi tror, at Selvbyggeriet vil give en egen Atmosfære over dette Kapel, som vil binde Ungdommen endnu fastere til Klub og Sommerhus saavel som til Søndagens Gudstjeneste. Det

staar for os som indlysende, at en ung Mand knyttes stærkere til en Bygning, hvor han kan se det Søm, som det kostede ham en blaa Negl at faa slaaet i, og at det samme gælder for den unge Pige, der genkender sine Sting paa en Alterdug.

Men hvem vil hjælpe os? Det er den sidste Haand, der nu skal lægges paa Værket. Hus og Grund er erhvervet. Hermed er det store Læs bragt under Tag. Nu mangler vi blot ca. 3000 Kroner til Kapellet's Opførelse. Det maa være muligt at skaffe dem. Husk paa, at De, hvis De hjælper os, er med til at lægge et Kapel i Nordsjællands katolsk set ødeste Egn. Ord og Sakramenter vil herfra naa ikke alene Klubbens Unge, men ogsaa alle dem, der om Sommeren bor i Asserbo, Liseleje, paa Frederiksværkegnen, i Tibirke og i Tisvilde. Ja, de vil maaske naa endnu en Kreds af Unge. Vi tænker paa de katolske Akademikere. Forholdet er det, at Klubben, selv naar den Tid kommer, hvor de Unge er blevet saa mange, at de maa til Asserbo i flere Hold, dog ikke vil lægge Beslag paa Huset i mere end en Del af Sommeren. Huset bør dog ikke staa tomt i nogen Del af den

Det store Bjælkehus i sin sommerlige Glans

korte danske Sommer. Det vil derfor kun være Klubben en Glæde at udlaane Hus og Inventar til A. C., naar denne Forening mener med Fordel at kunne gøre Brug af et saadant Tilbud.

Føler De efter at have læst dette, at der er god Basis for Opførelsen af det paatænkte Kapel i Asserbo, saa beder vi Dem

erindre, at Deres og andres Bidrag er Vejen fra Plan til Virkelighed.

Lykkes det os at skaffe de nødvendige Midler, vil Klubbens Medlemmer have nok at gøre i Vinter. I Sløjdstuen vil Drengene være beskæftiget med at lave Ting til Kapel og Hus, og Pigerne vil sy til samme Formaal.

Thorbjørn Møller.

gener ikke er helt ringe, og det er disse Kongregationer, hvis mægtige Protektrice og Forbederinde Vor Frue er — eller lad os kalde hende: *Vor Frue af Danmark*, som hun hed i Danmarks katolske Fortid.

Kongregationernes Formaal er:

»... gennem en særlig Andagt og Kærlighed til den allerseligste Jomfru Maria — at skabe helstøbte unge Katoliker, en Elite, der — enhver i sin Stand og sit Kald — bestræber sig paa at leve som gode Katoliker, ved Eksempel at tilskynde andre dertil, samt at forberede sig til deres Pligter senere i Livet, og i apostolisk Hengivenhed at virke for vor hellige Kirke og dennes Udbredelse.«

Det er nu 378 Aar siden, at den unge Jesuit *Johannes Leunis* samlede de første Kongreganister under Marias Fane, og siden har denne Organisation, ligesom et Træ bredt sine Grene ud over hele Jordkloden. Der findes nu over 50.000 Mariakongregationer, og disse, der er approberede af den hellige Stol, nyder mange Privilegier.

Kongregationerne har deres faste regelbundne Liv. Som Eksempel paa dette kan nævnes: *Fælleskommunionen* en Gang om Maanednen, *Moderne* om Aftenen (som oftest een Gang ugentlig) og de smaa *daglige Bønner*. Ingen af disse Regler forpligter dog under Synd. Ved særlige Lejligheder og under særlige Forhold tilflyder der Kongregationisterne en ganske særlig Afslad, som andre er afskaaret fra at vinde.

Ved de ugentlige Møder bedes særlige Kongregationsbønner; der holdes et Foredrag, og efter dette er der sakramental Velsignelse.

Foredragene er som oftest religiøst oplysende og belærende Foredrag, der kan omhandle alle mulige Emner, moderne og aktuelle Problemer. I disse er det Meningen, at Problemer, som ellers let kunde blive til Vanskeligheder for de unge, klarlægges.

Der er mange af Kongregationerne, der har oprettet Studiekredse, hvor Medlemmerne opøves i at forsvare deres Tro overfor den moderne Verden og oplæres i selvstændigt at kunne tænke, tale og diskutere. Endvidere findes der ofte et Kongregationsbibliotek, hvor der foruden god Skønlittera-

---

Per Mariam ad Jesum!

*... I Storm og Stille uden Rast
vor Stavn mod Havn vi styre,
i Flaget paa vor Skudes Mast,
der staar vor Frue dyre.*

(Johs. Frederiksen).

Paa Ungdoms-Stævnet paa Rygaard den 24. August, hvor det mærkelige indtraf, at en gyldenskøn Sensommersøndag afbrød den lange ensformige Række af blæsende, kølige og regnfulde Høstdage, som dette Aars August-Maaned har kunnet opvise, var der to Ting, der slog mig, da jeg betragtede den lille Skare, som var mødt, og som saa begejstret deltog i Stævnet. Det første var, at saa godt som alle de tilstedeværende var de kendte Ansigter fra andre Ungdoms-Stævner, de herømte »*Tordenskjolds Soldater*« eller »*Stamgæster*«, kun faa nye Ansigter saa jeg, — og det andet var, at der paa den anden Side var *forsvundet en Del »Stamgæster*« fra denne lille trofaste Skare.

Se, man kunde jo give mange Ting Skylden for dette, men da mine Tanker saa gled tilbage til tidligere Ungdoms-Stævner — ja, helt tilbage til det første Stævne ved den skønne Farumsø, fyldtes jeg med Vemod. Et efter et dukkede disse Ansigter op, som jeg havde set lyse af Begejstring i Skæret fra Baalet i den smukke Sommeraften, medens de sang. Et efter et fulgte jeg dem i Tankerne frem gennem Aarene, og i mangt et Øje saa jeg Lyset slukkes, og Ansigtet blive et Stenansigt. Adskillige af disse unge vedkender sig nu ikke

nogen Samhørighed med Kirken — *de er frafaldne.*

Saaledes stod vi et Par gamle Kammerater denne Augustsøndag og talte om gamle Minder og om — *alle de andre.* Hvor er de blevet af? For adskilliges Vedkommende vidste vi det desværre kun alt for godt.

Denne Søndag hørte vi saa mange smukke, manende Ord blive hamret ind i vor Bevidsthed. Det er sandelig ikke Meningen, at disse Taler skal betragtes som »Underholdning« blot for denne ene Dag. — Nej, de var *Teori*, men bagefter kommer *Praksis*, og den skal føres med ud i, hvad nogle kalder den graa Hverdag, og andre Arbejdets gyldne Hverdag. Det er ikke Meningen, at vi skal tage alle disse Ord til os blot i det Øjeblik, de bliver udtalt, hvor maaske en Stemning har grebet os — nej, de skal tages med ud i Dagtillivet, hvor man kun regner med nøgne Realiteter.

Og, hvad er Midlet?

Det er *Mariakongregationerne!*

Der er ganske vist mange udmærkede katolske Foreninger til, og langt de fleste kan jeg varmt anbefale, men højt lysende over disse staar een Slags Foreninger, hvis store Fortjenester gennem flere Aarhundreder staar klart for alle, og hvis Antal af kanoniserede Hel-

tur er religiøse og oplysende Bøger, hvor Kongreganisterne ved Selvstudium kan sætte sig ind i mange Spørgsmaal.

Det er Meningen, at de ved Hjælp af alt dette først og fremmest selv uddannes til gode, helstøbte Katoliker, og dernæst at Kongregationen bliver et *religiøst Aandscentrum*, hvorfra Kongreganisterne drager ud for i apostolisk Aand at virke ved Gerning og ved det gode Eksempel.

— — Alle unge hør allerede i 14—15 Aars Alderen træde ind i en Kongregation. Derfor maa de have nøje *Tilknytning til Skolerne og Menighederne*, da Faren for Frafald rent erfaringsmæssigt er langt størst, naar de unge lige er sendt fra Skolen ud i Livet, det daglige Liv, som de drager ud til, fyldt af en sød, spændt Forventning, og som maaske saa viser dem sin barskeste Side. — *Dér* gælder det om at staa fast.

Mariakongregationerne er for alle Klasser af Samfundet. I dem arbejder Haandværkere, Studenter, Kontorfolk og Skoleelever Haand i Haand, og den, der er for fin til at tage Del i Livet i denne blandede Flok, har ingen virkelig Interesse for Kirken og for Pavernes Arbejde for at komme Klassehad og social Undertrykkelse til Livs, og han frasiger sig selv den Støtte, som Vor Frue og Jesu Plejefader, den faltige Tømmermand, Kirkens mægtige Værnehelgen, giver.

I *ethvert* Sogn skal og maa der findes mindst een Kongregation for Mænd og een for Kvinder. Disse vil være den hedste Støtte for Menighedslivet og for *Sognets Vækst*, thi alle disse unge kommer jo ud i Hjemmene og skal dér saa den gode Sæd.

Vi vil da opnaa ved kraftigt Arbejde, at se de frafaldnes Tal gaa ned, og opnaa at se en Stab af Mariariddere og Vor Frues Hirdmænd, der ikke giver op, naar Vanskelighederne viser sig, men frejdigt bekender deres Tro for den hedenske Verden, saadan som Oldkirkens Kristne gjorde det. — Vi har ikke Brug for Hængehoveder, men for danske, katolske Kærnegutter, der vil gavne deres Kirke og dermed ogsaa deres Land.

Netop i denne Tid skal vi bruge mange, nu hvor Hedenskabet med

Lynkrigens Stormskridt synes at brede sig i Europa. Allerede Profeten David saa klart Kampen komme, da han sagde: »... Hvorfor raser Hedningerne, og hvorfor pønser Folkeslagene paa unyttige Ting? Jordens Konger rejser sig, og Fyrsterne sammensværger sig imod Herren og imod hans Kristus« (Ps. 2, 1).

Derpaa svarer vi Kongreganister nu med en Bøn for Verden, med de smukke enkle Ord fra vor Kommunionssandagt: »... Giv Regenter og Statsmænd Verden over den sande Fredens Aand, og styrk dem med din Naade til Beskyttelse for din hellige Kirke.«

— Men skynd jer og kom, I unge, medens der endnu findes Kongregationer i det forpinte og hærgede Europa. Ingen kender Fremtiden, og maaske vil den Dag komme, da I vil takke Krist Konge og Vor Frue, at I naaede at blive Kongreganister.

Maaske opnaar vi dog den Naade som danske Kongreganister: at være med til at lægge Sten paa Sten til den Bygning, hvis Klokker engang skal kime ud over den ganske Verden: *Her er det katolske Danmark!* En Kirke som atter efter Aarhundreders Forløb er indviet til Vor Frue af Danmark.

Anton Jensen.

Johannes Jørgensen

fejres ved Mødet i Koncertpalæet

Vor store Digter fylder i Efteraaret 75 Aar. Da Sankt Knudsgildernes store Møde i Koncertpalæet d. 30. ds. er den eneste Lejlighed i dette Halvaar, hvor Københavns Katolikker samles i betydeligt Antal under festlige Former, har man ønsket ved denne Lejlighed at udtrykke danske Katolikkers Taknemlighed overfor Johannes Jørgensen, som endnu i sin høje Alder skænker Størværker til den katolske Litteratur.

Skuespiller ved det kgl. Teater Mogens Wieth vil under Mødet recitere en Række Digte og Prosastykker af Digteren i Form af et Længdesnit gennem hans rige Digterliv.

HØJSKOLENS SKOLESKEMA

Kl.	Mandag	Tirsdag	Torsdag
15		Wolfisberg	
19	Wolfisberg Heding	Roos	Messerschmidt
20	Messerschmidt	Schindler	Geertz-Hansen

Til det i sidste Uge offentliggjorte Program er der en Rettelse. Pastor *Peter Schindler* holder to Forelæsningsrækker paa 5 Timer hver. Hveranden Tirsdag Kl. 20 (første Gang 16. September) forelæses over »*Kirkehistorien i ti store Skikkelser*«, de andre Tirs-

dage paa samme Tid (første Gang 23. September) over »*Kirkekunsten gennem Tiderne*«. Den sidste Række fortsætter tidligere Kunstforelæsninger og gennemgaar Midaldralderen (Gotikken) og den begyndende Renæssance-Arkitektur, Skulptur og Maleri.

Gyldenalteret

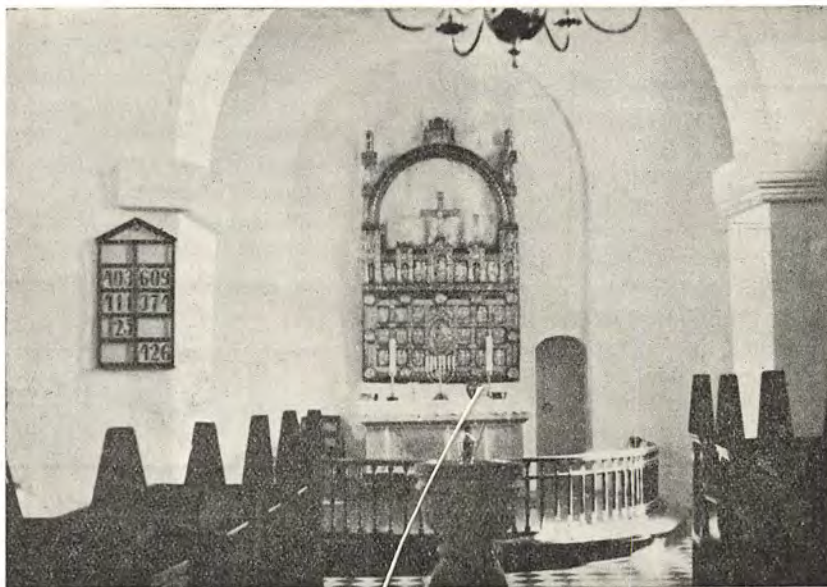
i Sahl

Naar man gennemgaar Nationalmuseets Middelaldersamling, er der en af Salene, det er svært at løsrive sig fra, nemlig den hvor det gyldne Alter fra Lisbjerg Kirke nord for Aarhus er opstillet. Men selv om man i Museet let og bekvemt kan studere dette mærkelige og betydningsfulde Kunstværk fra Danmarks ældre Middelalder, har jeg altid syntes, det vilde være en stor Oplevelse at se et saadant gyldent Alter i det Guds Hus, hvortil Kunstneren oprindeligt havde skabt det, og i Aarhus skulde jeg faa mit Ønske opfyldt, idet jeg en varm, solglitrende Sommerdag forventningsfuld stod ude paa den jyske Hede mellem Skive og Holstebro og ventede paa, at Kirkebetjenten skulde lukke Døren op til *Sahl Kirke*, den ene Kirke her i Landet, som har faaet Lov til at beholde et *fuldstændigt* gyldent Alter, som endda er det rigest udformede af alle de nordiske gyldne Altre. I Stadil Kirke ved Ringkøbing findes ogsaa et saadant bevaret, men kun Alterforstykket, Frontalet. I Nationalmuseet findes 5 gyldne romanske Alterprydelser, alle stammende fra Nørrejylland, saaledes at vi har bevaret 7, formodentlig en Mindrepart af, hvad der oprindeligt har været her i Landet. Men udenfor Danmarks Grænser er der ialt kun

bevaret 10 saadanne middelalderlige Alterprydelser, saaledes at de jyske Kunstmedes Værker har stor Interesse for den europæiske Kunsthistorie. — Nu hører vi Nøglen blive drejet om i Laasen, og gennem den ældgamle Granitøjleportal, som udefra er skjult af det tilbyggede Vaabenhus, gaar vi ind i Kirkerummet og retter straks Blikket mod Apsis i Øst, hvor de forgyldte Kobberplader mod Korets blaa Baggrund straalere os i Møde. Lad os gaa nærmere og betragte dets Enkeltheder.

troner Verdensdommeren mellem tolv staaende Apostle, hvoraf de fire er anbragt under Portaler. Over disse de fire Ærkeengle: Michael, Rafael, Gabriel, Huriel. Over Taarne og Tinder hæver sig en Krucifiksgruppe, og fra Taarnbygningerne paa Fløjene hvælver sig den kraftige Bue mellem slanke Taarne. Her findes Reliefbilleder, til venstre Isaks Ofring, til højre Michaels Kamp med Dragen. To Gange ses altsaa St. Michael, og da Kirken var viet denne Ærkeengel, har vi en til Vished græn-

Koret i Sahl Kirke

Først ser vi, at det egentlig bestaar af to Dele, af hvilke det nederste oprindeligt har været anbragt paa Forsiden af Alteret, medens det øverste har staaet ovenpaa Alteret, og det er netop Retablet, den store Overbygning, som gør Sahlalteret saa enestaaende. I Midten af dette

sende Sandsynlighed for, at Alteret staaer i samme Kirke, hvortil det oprindeligt er udført. Over Buens Top ses det himmelske Jerusalem, foran hvilken tre siddende Personer, sandsynligvis et Billede paa Treenheden, den midterste holder et Skriftbaand med Indskriften

Kirke

Sapiencia (Visdom) og forestiller vel Kristus, (jfr. 1. Kor. 1,30, Han som er blevet os Visdom fra Gud).

Paa den *nederste* Del ser vi igen Kristus som Verdensdommeren indenfor en mandelformet Ramme (Mandorlaen), omgivet af fire smaa tilbedende Engle. Ved Kristi Fødder sidder de tolv Apostle to og to, fordybede i Samtale. De øvrige seks Felter i hver Side har Billeder fra Jesu Barndoms- og Lidelsehistorie, tilvenstre: Bebudelsen, Besøgelsen, Jesu Fødsel, Fremstillingen i Templet og Helligtrekongers Tilbedelse (fordelt over to Felter). Maria skal til lige symbolsk forestille den sejrige Kirke som Modstykke til Billedet paa den anden Side af Mandorlaen, der forestiller Synagogen, som med Bind for Øjnene ledes bort af Moses. De andre fem Billeder paa denne Side er: Flugten til Ægypten, Korsvejen, og Korsfæstelsen i den øvre Række, Kvinderne ved Graven og Jesu Nedfart til Dødsriget i den næste Række.

Paa den brede Ramme findes 12 Medaillon-Felter: over Mandorlaen Helligaandsduen og under den Korslammet, i Hjørnerne Evangelistsymbolerne, medens de øvrige seks Felter har Brystbilleder af Engle. Sahlfrontalet er ogsaa fremragende ved sin skønne Skrift, som er anvendt i de talrige latinske Indskrifter, som omgiver Billederne, mange af dybsindigt teologisk Indhold. Det er ogsaa prydet med Ornament, en Rigdom af forskellige Motiver, særlig smukt udført paa de brede Lister, som indrammer Frontalets Billedfelter. Hele Tavlen har desuden været rigt

besat med Bjergkrystaller, som skinnede i brogede Farver; ialt kan konstateres ikke mindre end 87, hvoraf en Del er bevaret.

Kan dette enestaaende Kunstværk nu virkelig være af dansk Oprindelse? Ja, utvivlsomt, da det tilhører den ejendommelige Retabeltype med Buen, der omslutter en Krucifiksfremstilling, som kun forekommer i Jylland og ikke kan paavises udenfor Landets Grænser. Mesteren for Sahlalteret har sikkert hørt hjemme i Ribe, som var Stiftsby for Sahl, men han maa have haft indgaaende Kendskab til Rhinlandets, især Kölns, beslægtede Kunst. Sahlalteret, som ansettes til omkring Aar 1200, er et stolt Vidnesbyrd om Danmarks Tilknytning til den europæiske Kultur i Valdemarernes Storhedstid, den Tid, som ogsaa fostrede en Saxo og den lærde Teolog Andreas Sunesøn. Det kunde maaske undre, at en ganske almindelig Landsbykirke, som nu ligger noget afsides og ensomt ude paa Heden, har faaet et saa kostbart Alter, men Sahl

var i Middelalderen Ginding Herreds Hovedkirke, og desuden var der Tingsted, som samlede mange Mennesker til bestemte Tider af Aaret. For ikke saa længe siden har Nationalmuseet restaureret Sahlalteret, som nu er anbragt paa et Granitalterbord i romansk Stil, medens det gamle malede Træalter samt fire Fløje med Malerier, som i Tidens Løb var blevet anbragt som Vinger paa Retablet, nu fører en tilbagetrukken Tilværelse til venstre i Koret.

Vi har nu indprentet os Alterets Enkeltheder, og Solen, som hidtil delvis har gemt sig bag hvide Sommerskyer, kaster pludselig sine Straaler helt ind paa det mere end 700-aarige Kunstværk. Det er vanskeligt at løsrive sig og forlade Kirken, og som Katolik opfyldes man af en Følelse af Vemod over, at det ikke nu er muligt en aarlig Morgen at overvære det eukaristiske Offer foran denne ukendte Kunstners fromme og betagende Værk.

Guðrun Strøm.

Det gyldne Alter
i Sahl Kirke

Den tredie Bøn i Fadervor

»Ske din Vilje som i Himlen saa og paa Jorden«, er den tredje Bøn i Fadervor hos Matthæus, der har overleveret os Herrens Bøn i Bjergprædikenen. Hos Lukas derimod findes den ikke. Det er umuligt for os med Sikkerhed at angive Grunden, hvorfor Fadervor staar i en kortere Form i 11. Kapitel hos den Evangelist. Man kan kun have Formodninger herom. Men een Ting er givet: i Realiteten indeholder de fem Bønner hos Lukas (ogsaa den syvende mangler nemlig), ikke mindre end de syv hos Matthæus. Hvorfor?

Det er nyttigt og har stor praktisk Betydning at besvare dette Spørgsmaal. *Den tredje Bøn hænger nemlig nøje sammen med den anden om Rigets Komme.* Vor Frelser selv siger i Bjergprædikenen, at det ikke er nok at kalde ham »Herre, Herre«, d. v. s. at tro paa ham, men at det ogsaa er nødvendigt at gøre den himmelske Faders Vilje. Riget oprettes ved, at Menneskene opfylder Guds Vilje. Kun dér er Guds Rige eller Herredømme, hvor Guds Vilje sker. Det er jo Guds Vilje, der i alle Enkeltheder bestemmer den Maade, hvorpaa Evighedsriget skal blive til, udvikle sig og faa sin endelige Form. Alt *det* skal nemlig fjernes, som staar i Vejen for det; og jo mere Guds Vilje hersker i os, desto mere stiger allerede nu Himlens Lys, Lykke og Fred ned til os.

Vi ser altsaa, at den tredje Bøn paa en Maade er indbefattet i den anden og første. Den kan altsaa undværes, uden at Indholdet reduceres. Men det er unægteligt af stor Betydning for os, at Vej og Middel til Udførelse af Guds Kongstanke, Riget, ogsaa

nævnes udtrykkeligt, som det sker hos Matthæus. Derved udelukkes paa Forhaand en Del Misforstaaelser; vi ser de klare og faste Linier og Grænser; og det Arbejde, vi skal gøre, lettes i høj Grad. Vi behøver ikke at grunde over de bedste Metoder, men kan straks gaa i Gang med den Del af Opgaven, som vi skal løse. Lad mig nu forklare dette lidt fyldigere.

Naar man ved Hjælp af den anden Bøn i Fadervor beder om Himlens Salighed og de dertil nødvendige Naadegaver her paa Jorden, *er der den Mulighed, at man ønsker sig disse Goder saaledes, at man kommer i Konflikt med Guds Forsyns Styrelse.* Fra Evighed af har nemlig Herren lagt en bestemt Plan og truffet en bestemt Orden. Vore Bønner maa føje sig ind i denne Ramme. Jeg maa f. Eks. ikke bede om, at Gud skal gøre det hele alene, naar det drejer sig om at frelse vore Sjæle. Det er nu engang en uomstødelig Lov, at de Mennesker, som er naaet til Skelsaar, skal samvirke med det Maal af Naadehjælp, som Herren giver. Gør de det ikke, er de fortabt. Det er eet Eksempel. Der findes endnu flere, som det er nyttigt og godt at kende. En Synder kan ikke bede om Syndernes Forladelse uden Anger og Bod og Brud med Synden. Det voksne Menneske kan ikke bede om Himlens Herlighed uden ved et godt Levned eller, som vi siger, ved gode Gerninger at have gjort sig fortjent dertil. Man kan heller ikke bede om lige saa store Naadegaver, som Kristus, eller den saligste Jomfru Maria, eller de største Helgener i Kirken har modtaget. Guds Rige er en velordnet Organisme, hvor hver især faar

sin Plads anvist og dermed den tilsvarende Naadefylde. Denne er forskellig for de forskellige Lemmer og Legemsdele, ligesom jo ogsaa disses Funktion er forskellig. Vor Bøn om Guds Riges Gaver maa altsaa aldrig være paa tværs af Guds Verdensplan eller overskride de af ham trukne Grænser. Men indenfor disse har vi Lov til at bede uden Forbehold om alt, hvad der er gavnligt for vor Sjæls Frelse. Drejer det sig om hine ekstraordinære Midler og Tilstande, som var hyppige i den første Kirke, men som blev sjældnere i den senere Tid, saa er det rigtigst, at man kun beder om dem under ekstraordinære Forhold (I Kor. 14, 13) eller naar Gud Helligaand selv tilskynder os dertil. Husker man dette, vil man ikke sjældent kunne forstaa, hvorfor vore Bønner ikke altid bliver hønt. Os selv uafvidende har vi bedt om noget, som strider mod Guds evige Verdensplan.

Før vi begynder at drøfte Enkelthederne, vil vi, som ogsaa tidligere, først med nogle faa Ord sige, *hvad Bønnen:* »Ske din Vilje som i Himlen saa og paa Jorden« *gaar ud paa.* Vi beder nemlig om, at ikke *vor Vilje*, der kan være saa egensindig, egenraadig og egenkærlig, at vi skader os selv og andre, skal ske, men Guds Vilje. Vi beder om at ikke *Kødets Vilje*, der under de nuværende Forhold saa ofte sætter sig op mod Aanden og drager os ned til det uværdige, det tomme og forgængelige, skal ske, men Guds, den evige Aands Vilje. Vi beder om, at ikke *Sattans Vilje*, som er Guds og hans Børns og hans Riges svorne Fjende, skal ske, men at Herren skal sætte sin Fod paa hans Nakke og fejre en evig Triumf over Mørkets Fyrste og Magter.

Vi beder om, at alt det, Gud i sin Visdom, Godhed og Magt har ordnet og bestemt ved Bud og Forbud eller Raad, og alt, hvad han har tilladt og sanktioneret, maa blive fuldbyrdet af Menneskene paa Jorden *paa den Maade, som Englene og de salige i Himlen eller Sjælene i Skærsilden gør det paa.* Det vil altsaa sige: fuldkomment og

purt, modigt og stærkt, ivrigt og ildfuldt, altid og alle Steder. Saadan fortjener jo den uendelig store Gud at blive adlydt.

Sct. Thomas mener det samme, naar han i sin Forklaring af Fadervor hævder: Vi beder i den

tredje Bøn om: 1) at opnaa det evige Liv; 2) Lydighed mod Guds hellige Lov; 3) Genindførelse af Menneskets oprindelige Tilstand, d. v. s. før Syndefaldet.

F. K.

Doktor Johnsons Dom

af G. K. CHESTERTON

WILKES: Drømmer De om den britiske Forfatning, Hr. Burke? Jeg tror, den Forfatning hjem søger ogsaa Deres Drømme.

BURKE: Jeg kunde drømme om det, der var værre, min Herre. Min gamle Barnepige troede, man kunde lære noget af Drømme.

WILKES: Hun var velsagtens en irsk Barnepige og saa Ting, som ikke eksisterede. Skal jeg betro Dem en Hemmelighed? Den britiske Forfatning eksisterer ikke. Der skal en Irlænder til for at drømme om den.

BURKE: De drømte selv en hel Del om den, Hr. Burke, da De salte Verden paa den anden Ende for at komme ind i Underhuset. Anser De Underhuset for en Drøm?

WILKES: Jeg anser det for et Mareridt. Det er underholdende at prøve paa at komme ind i det, og det er henrivende at blive holdt udenfor af vrede Mænd. Men at være i det! Herren fri os! Hr. Burke, ved De, hvorfor Englænderne altid har støttet mig?

BURKE: Oprigtig talt, saa har jeg sommetider undret mig over det.

WILKES: Det er, fordi jeg er blevet gennemskuet. Det engelske Folk bliver regeret af Mænd, som ikke er blevet gennemskuet. Men i sit Hjerte ved Folket, hvad jeg ved i mit Hovede: at deres Regenter er Slyngler, som tillige er Hyklere. I hvert Fald er Folket dog for højsindet til at begaa den allersidste Fejghed: det vil ikke straffe en an-

den Slyngel for, at han ikke er en Hykler. I Politik er de ikke sikre paa nogens Dyrer, men de er sikre paa mine Laster; jeg gaar aabent med dem. Naar de frit kan give en Hund et daarligt Navn, finder de aldrig paa at hænge den.

BURKE: Deres politiske Begreber er virkelig noget af et Mareridt.

WILKES: De vilde være det, hvis ikke jeg var vaagnet for længe siden. Naar De ser Westminster, Hr. Burke, saa tror jeg, at De ser Baronerne udæske Kong John eller Peer'erne dømme Strafford. Jeg ser en Bande Penge-Tilranere, der er omtrent lige saa værdige som Indbyggerne i et Ahebur. Bestikkelser, Stillinger, Salærer, Sydhavshausser — det er de Realiteter, Mennesker lever for.

BURKE: Det er kun for Drømmene, at de dør.

WILKES: Er det videre klogt af dem?

BURKE: Ja, de er meget kloge. Hvis Stater er blevet staaende og har overlevet Revolter og Ruin, skyldes det hin højsindede Daarskabs rent utrolige Visdom. De fortæller mig om Praksis og Erfaring; men jeg siger Dem, at De hverken kunde leje Dem en Vogn eller finde Kredit til at faa en Frakke, hvis ikke der over hele Samfundet laa denne Atmosfære af Autoritet, denne høje Illusion om borgerlig Størhed og Glansen fra en stor Fortid. Mennesker kan adlyde det kongelige eller det republikanske, det despotiske eller det demokratiske. Men tro

mig, Mennesker kan ikke adlyde det, som ikke er værdigt eller ikke tror paa sin egen Værdighed. Derfor har al Autoritet lige fra Begyndelsen af klædt sig i kostbare Kaaber og prægtige Hovedbeklædninger, den har baaret mærkelige Emblemer i sin Haand og mærkelige Symboler paa sit Hoved.

WILKES: Det er rigtigt, og jeg bærer selv et paa Hovedet netop nu. Hvad synes De om det, Hr. Burke.

BURKE: Jeg tror ikke, jeg synes videre meget om den Hue. Jeg har aldrig set den før.

Fortsættes

Til vore Kunder!

Det er nu lykkedes os at skaffe det komplette Udvalg af udenlandske Messebøger: Latinske, engelske, tyske og franske, som i Øjeblikket faas i vor Boghandel i Bredgade:

Missale romanum, Skind, Guld: 24,50
Daily missal, Skind, Guld... 21,00
Daily missal, lille, Skind, Guld 14,50
Petit missel quotidien, Guld... 12,00
Missel vesperal romain, Guld.. 17,00
Das volst. römische Messbuch.. 17,50

Endvidere faas det benediktinske Breviar, Latin-Tysk i smukt og stærkt Skindbind med Farvesnit:

Tagzeitenbuch des monastischen Breviers Kr. 29,55.

Den danske: Fuldstændige Bønnebog findes atter i vor Boghandel baade i Skindindbinding og i Shirting.

SANKT
ANSGARS
FORLAG

Liturgisk Kalender

- Sept.:
14. S. Korsets Ophøjelse (1074); (rød) 2. Sæt Bønner: 15. Søndag e. Pinse (706), 3. Om Fred; sidste Evang.: Søndagens (708).
15. M. Jomfru Marias syv (hvid) Smærter (1077); 2. (kun i stille Messer): St. Nico-medes.
16. Ti. † St. Cornelius og St. Cyprian (1078); 2. St. Euphemia, St. Lucia og St. Geminianus (1078), 3. Om de helliges Forbøn ([120]), 4. Om Fred.
17. O. Tamperdag (717); 2. St. (violet) Frans af Assisis Saarmærker (1079), 3. Om Fred. — (hvid) Eller: St. Frans af Assisis Saarmærker (1079); 2. Tamperdag (717), 3. Om Fred; sidste Evang.: Tamperdagens (720).
18. T. St. Josef af Cupertino (hvid) (1080); 2. Om Fred.
19. F. Tamperdag (722); 2. St. (violet) Januarius og Lidelsesfæller ([31]), 3. Om Fred. — (rød) Eller: St. Januarius og L. (1081); 2. Tamperdagen (723), 3. Om Fred; sidste Evang.: Tamperdagens (307).
20. L. Tamperdag (725); 2. St. (violet) Eustachius og Lidelsesfæller ([28]), 3. Vigilien til St. Matthæus' Fest ([2]), 4. Om Fred; sidste Evang.: Vigiliens (1082). — (violet) Eller: Vigilien ([1]); 2. St. Eustachius og L. ([28]), 3. Tamperdagen (725), 4. Om Fred; Evangelium (1082); sidste Evang.: Tamperdagens (732). — (rød) Eller: St. Eustachius og L. ([27]); 2. Tamperdagen (725), 3. Vigilien ([2]), 4. Om Fred; sidste Evang.: Tamperdagens (732).
21. S. St. Matthæus, Apostel og (rød) Evangelist (1083).

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Dannevirkegade 19, København V, Telefon Eva 25 12 (træffes i Almindelighed bedst Kl. 14-15 og 18-19)

Ekspedition: Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K, Tlf. Palæ 4777, Kl. 9-18.

Kassererkontor: St. Annæ Plads 28, Postgiro 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Ugebladets fortsatte Roman:

Vovemod og Martyrblod

Et Par Dage senere erfarede Peter sin Faders Død. En stærk Glæde greb ham: »Min Fader har sejret! Nu er min Fader blandt Himlens Helgener!« Og med inderlig Længsel bad han: »Herre, lad ogsaa mig faa Lov til at vidne om dig!« Nye Beretninger om de Kristnes heltemodige Standhaftighed naaede Peter, og deres lysende Eksempel fik ham til at længes endnu mere efter Martyriet.

Kirken har altid fraaet sine Medlemmer selv at søge Martyriet. Livet bør kun ofres, naar det ikke kan undgaas. Det er ogsaa flere Gange haendt, at Mennesker grebet af et Øjeblikks Begejstring har meldt sig selv, men naar de saa skulde udstaa Martyriets forfærdelige Kvaler, holdt de ikke Stand, men forraaede deres Tro. Om dette vidste Peter ikke Besked. Og desuden var det ikke et Øjeblikks Begejstring, der fik ham til at længes efter Martyriet, men derimod en inderlig Kærlighed til Gud. En Kærlighed, der havde vokset sig saa stærk, at den maatte vise sig i Gerning. Og den eneste Maade, hvorpaa Peter kunde tænke sig at vise Gud sin Kærlighed, var ved at lide og dø. Derfor maatte han melde sig selv.

I August 1839 blev Peter ført frem for Retten. Dommeren, som var iført en kostbar guldbroderet Silkedragt, saa alvorligt og overrasket paa ham. Derefter spurgte han indgaaende Drengen ud baade om ham selv og hans Familie, og han blev hurtigt klar over, at Peter virkelig var Kristen, og at han ikke frygtede Døden. Denne usædvanlige Sag irriterede Dommeren. Drengen maatte bringes til Frafald. Dommeren begyndte med Løfter og Trusler, men da dette ikke hjalp, prøvede han andre Midler, og til sidst anvendte han

Tortur i Haab om derved at kunne afpresse den heltemodige Dreng et Ord, der kunde tages som et Tegn paa Frafald. Ja, han prøvede endog med Pinsler, som end ikke var optegnet i de koreanske Straffelove, men som kun en asiatisk Bøddels Hjerne kunde udpønse.

Fjorten Gange var Peter i Forhør. Fjorten Gange maatte han udstaa de grusomste Pinsler. Seks Hundrede Stokkeslog og fem Hundrede og halvtreds Slag med »Tyvebræddet« var regnet ned over den arme Dreng, og nu laa han foran Dommeren lemlæstet og med Kødet hængende i Laser. Men det var, som om Gud netop i dette Barn vilde vise sin Magt, den Magt der overvinder Verden. Under alle Pinslerne forblev Drengen munter og glad, ja, en Gang rev han endog en Trevl Kød Iøs og kastede den hen for Dommerens Fødder. Peters Heltemod var saa stort, at man næppe vilde vove at tro derpaa, hvis ikke ti Øjenvidner med Ed havde bekræftet Sandheden deraf.

Da ikke engang alle disse Pinsler havde kunnet faa Bugt med Drengen, besluttede Dommeren, at han skulde dræbes. Den 31. Oktober 1839 traadte Bødlen ind i Fængslet, greb det stakkels martrede lille Legeme, som nu var et eneste Saar, lagde en Strikke om Halsen paa Drengen og kvalte ham.

Naar vi tænker paa Peter Ryon og med Begejstring betragter hans Liv, saa maa vort Blik vandre videre, for til sidst at standse ved Kristus, vor Herre og Mester. Det er jo ham, der ved sin Naade har virket saa store Ting i dette Barn. Men den samme Naade og Kraft er han ogsaa rede til at skænke os, naar vi blot beder derom. Naar vi tænker paa Peter Ryon, da maa der i os vaagne en stærk Længsel efter

Røntgenapparater

Diathermi

Kortbølge-Apparater

CARL DRENCK

København N

Aabouleværd 32

Central 10975

at tjene Gud paa rette Maade. Hvad kunde Kristus ikke virke i os, hvis vi med større Tro og Tillid helt overgav os til ham! Da maa der ogsaa fra vore Hjerter stige en Bøn op mod Gud: »Herre, lad ogsaa mig tjene dig fuldt og helt.« Og til den lille tapre Peter Ryon, som er en af den nyere Tids mest fremragende Helgener, vil vi bede: »Peter, vor lille Ven og Broder fra det fjerne Østen, som nu er i Guds Herlighed, bed for os, at vi maa blive besjælede med lidt af dit Heltemod!«

For ikke at udsætte sig for uødig Fare havde Biskop Imbert sammen med en god og ivrig Kristen taget Ophold i en lille Landsby fjernt fra Hovedstaden. Præsterne Maubant og Chastan rejste derimod rundt for at besøge Missionsstationerne ude omkring paa Landet; her rasede Forfølgelsen endnu ikke saa heftigt.

I Slutningen af 1839 kaldte Biskoppen begge Præsterne til sig for at drøfte Missionens vanskelige Kaar med dem. Han foreslog dem, at de skulde prøve paa at slippe til Kina og tage Ophold der, indtil Forfølgelsen var ovre; saa vilde han selv blive alene tilbage. Ved nærmere Eftertanke blev de dog klar over, at det for Tiden vilde være umuligt at komme ud af Landet; dertil var Bevogtningen af Grænserne alt for streng. Denne Plan maatte derfor opgives. I Stedet for raadede Biskoppen sine Præster til at skjule sig saa godt som muligt, men for alle Tilfældes Skyld maatte de dog holde sig beredt til det, som kunde komme. Derefter tog de Afsked med hinanden.

Fortsættes

Endnu to Spejdertroppes Sommeroplevelser

II. Absalon Trop

Efter at større Planer paa Grund af Tidernes Ugunst var blevet skrinlagt, havde II Absalon Trop i Aar valgt at arrangere Sommerlejr paa lignende Maade som i Fjor, nemlig som kombineret Vandre- og Standlejr med en Rute tværs gennem Sjælland, og Vaalse Vester-skov, vor gamle, traditionelle Lejrplads, som Endemaal.

Onsdag den 30. Juli startede Vandreholdet, eller rettere Cykkelholdet, fra Stenosgade og rettede Kursen mod Ledøje, hvis gamle og højt interessante Dobbeltkirke aabnede Rækken af Turens Seværdigheder. Ad de fredelige, automobiltomme Landeveje styrede man over Veksø og Slagslunde til Slangerup, Erik Ejegods Fødeby og Skuepladsen for Kingos Verden, fordum en blomstrende Købstad, nu blot en Landsby med en usædvanlig stor Kirke.

Over Frederikssund gik Turen til Horns Herred, hvor det første Besøg gjaldt Jægerspris, kendt, om ikke fra Skolen, saa dog fra »Sørensen og Rasmussen«, et sjældent Eksempel paa Filmens Kulturmission. Grevindens Sofapuder og

mange andre Rariteter aftvang os den skyldige Beundring, og efter at have filosoferet over, hvad Frederik den Syvende vilde have gjort med sine mange Piber, om han havde oplevet vore tobaksfattige Tider, forlod vi Slottet og rejste sydpaa til Skuldelev, hvor vi blev modtaget paa det venligste af Gaardejer Hutter's, i hvis Kapel vi næste Morgen fejrede Lejrens første Messe.

Gennem den Egn, der gemmer nogle af Danmarks ældste Bopladser, naaede vi derefter Skibby, i hvis Kirke man i det 17. Aarhundrede fandt Poul Helgesens Skibbykrønike indemuret. Ogsaa denne mærkelige gamle Kirke blev beset indvendig og udvendig, og med rige Indtryk fra vort Fædrelands Fortid var vi nu i passende Stemning til i Praksis at prøve en Smule af de Rejsebesværligheder, vore Forfædre maatte igennem, naar de bevægede sig fra Sted til Sted i deres havomflydte Hjemstavn. Vi lod os derfor færgede over Bramsnæs Bugt i en lille, gammeldags Robaad, som i to Ture, der ikke forløb uden spændende Momenter, færgede tyve Mand med Cykler og

Sidste Etape

C. Gerlach & Søn's Eff.

W. Deleuran

Edsvoren Messevinsleverandør

Fredericia

Katolske Begravelser

Ib v. Benzon

aut. katolsk Bedemand
Tlf. 65 36 . Smallegade 13
Privat Fasan 1866

Annoncér i „Katolsk Ugeblad“

*fælles for læg og lærd, for By og Land,
for unge og gamle*

Oppakning over paa den anden Bred.

Over Holbæk gik det nu ind i det bakkede Vestsjælland til Stigs Bjærgby, som ligger midt i den Egn, i hvilken Peder Palladius skrev sin berømte Visitatsbog. Vi overnattede i den til Præstegaarden hørende Forpagtergaard, mens Sognepræsten selv havde stillet sit Køkken til vor Raadighed, hvor vi, under Vejledning af Præstetriuen omsider fik stablet vor sildige Middagsmad paa Benene. I den gamle, idylliske Præstegaardshave nød vi gamle Spejdere Sommeraftens Stemning, mens de yngste efter venlig Indbydelse hjemsogte Havens Stikkelsbærbuske, indtil det blev paa de Tide at begive sig til Køjs. Fredag Morgen tog vi Afsked med de venlige Præstefolk, mens vi uvilkaarlig mindedes Nikolajs Ord i »Nøddebo Præstegaard«, om at ligesom den, der ikke har været i Danmark, ikke kender det bedste i Verden, saaledes kender heller ikke den, som ikke har været i en Præstegaard, det bedste i Danmark!

Vi passerede Mullerup med de gamle Oldtidsfund, og om Aftenen naaede vi Turens Hovedbegivenhed: Vikingeborgen ved Trelleborg. Det imponerende Anlæg er langt større, end man efter Beskrivelserne forestiller sig. Maaske fandt nogle af de yngre Aargange det lige saa morsomt at klatre rundt paa Taget af det nybyggede rekonstruerede Vikingehus og jage Faarene rundt i Ringvolden, som at høre paa Forklaringen om de sindrige matematiske Grundplaner, men hver paa sin Vis fik vist alle Deltagerne en Oplevelse ud af det.

Aftenens Tordenbyger tog vi med godt Humør, vi fandt gæstfrit Husly som sædvanlig, og næste Morgen straaled Solen paany. Vi passerede Boeslunde, hvor Absalon for første Gang bød Venderne til Kamp, og standsede en Stund for at beundre det pragtfulde Borreby, der spejlede sine røde Mure i Voldgravens grønne Vand. Borreby svarer fuldstændig til, hvad enhver rask Dreng forestiller sig ved en gammel Ridderborg, man venter hvert Øjeblik at se Borgherren i Panser og Plade komme gungrende ind ad Porten i Spidsen for sine Svende. Men Tiderne skifter, og nu kommer Borgherren cyklende i graat Jakkesæt. Men derfor kan Borgen være lige køn.

Over Holsteinborg og Karrebæksmunde naaede vi Næstved, hvor Pastor *Harmer* og Pastor *Brunnicardi* modtog os med aabne Arme. Vi var ret tidlig i Hus den Dag, saa der blev Tid til at bese Byen, ligesom Patruljerne naaede at levere hinanden et Søslag nede i Havnen, og først ved 10-Tiden stillede vi i vort Natkvarter, Herlufholm, hvor Forpagteren viste Førerne rundt i de gamle interessan-

te Bygninger. Om Søndagen var vi tidlig oppe, og for at bevise, at vi ikke var trætte, tilbagelagde vi de 30 km til Vordingborg paa Rekordtid. Her indtraf saa Togholdet med den traditionelle Forsinkelse, og hele Holdet fortsatte saa pr. Cykle til Troppens gamle Lejrplads i Vaalse Vesterskov.

Her blev Lejren hurtig rejst. Troppen og dens Spejdere er jo huskendt, saa det varede ikke længe, før man følte sig fuldstændig hjemme. Og saa tilbragte vi 8 dejlige Dage hernede. Humør, Kammeratskab og Sammenhold var fint helt igennem, og det til Trods for, at baade Blæst og Regn gjorde deres for at paavirke Drengene i modsat Retning. Fra Lejren foretog Patruljerne deres traditionelle 24-Timers Tur, og da samtlige Deltagere i Aar var paa Cykle, var Spejderne i Stand til at komme videre omkring end ellers. Der var Patruljer saavel paa Lolland (Mariibo) som til den modsatte Side (Bogø), og enhver havde noget interessant at berette fra denne ekstra Ekspedition.

Alt for hurtigt fik denne Lejr Ende, og pr. Cykle gik det saa atter tilbage til København, hvor vi skiltes udenfor vort Lokale i Stenogade.

Lad der paa dette Sted lyde en Tak til alle vore Værter rundt om paa Sjælland og Lolland-Falster for den Gæstfrihed, de har vist imod os. De har deres store Andel i, at denne Sommertur fik en saa vellykket Gennemførelse. De aabne Døre og de aabne Hjerter arbejder Haand i Haand med vore Ungdomsføreres Bestræbelser for at forøge vore Spejders Kendskab og Kærlighed til vort Fædreland. Forud for en saadan Tur ligger mange Ugers Arbejde med at planlægge alle Detailler, et Arbejde, der ikke bliver mindre under de nuværende vanskelige Forhold. — Som Skoletrop for Sankt Knuds Skole planlægger vi vore Sommerture — ikke mindst Vandreturene — med særligt Henblik paa vore skolesøgende Spejdere, for at de kan faa et godt Udbytte af Turene. Forhaabentlig

vil Forældrene ogsaa tage dette med i Betragtning, naar II Absalon kalder til Sommerlejr, saa Antallet af Deltagere kan vokse fra Aar til Aar.

G. & H.

St. Laurentii Trop og Flok

Det saa mørkt ud for Sommerlejren i Aar. Men Sommerlejr *skulde* vi have. Og saa fik vi den selvfølgelig ogsaa. Spejderfesten lagde Bund i Kassen, og Korpset gav et klækkeligt Tilskud. Saa kom der Fart i Planerne. Vi havde jo gode Minder fra Østskoven; derfor besluttede vi at prøve den en Gang til. Næppe var Afslutningshøjtideligheden paa Skolen forbi, før vi var paa Vej mod Horns Herred. En »motoriseret« Kolonne under Anførsel af Tropskapellanen »konvojerede« vor nye Tropskærre, tungt læsset med Bytte fra Søstrenes Kælder. En endnu mere motoriseret Kolonne tog med Rutebilen til Skibby. Derfra blev den degraderet til Infanteri paa de sidste 8 km, der skilte den fra Lejrpladsen. Paa Grund af de sædvanlige Uheld som Punkteringer o. s. v. blev de første de sidste, og saa snart Provianteringskolonnen naaede Bestemmelsesstedet, blev den stormet af sultne Ulve, der havde været saa udspekuleret at lade deres Rygsække (med Madpakken og Sodavandene) blive tilbage i Skibby. Vore udmattede Rugbrødsgeneratorer blev igen sat i Gang, og saa af Sted efter Madpakkerne! Men saa var der Bagagen! Med Tropskærren vilde det blive til 6—7 Læs. Men saa viste Sognefogeden sig som en frelsende Engel. Han stillede sig selv med Hest og Vogn til Disposition, og snart var vi i Færd med at rejse Teltene, mens Baalet blafrede lystigt under Tegryden. Heldigvis kom i dette Øjeblik vor Hillerødpatrulje til Undsætning. Det kan nok siges, at der nu kom Fart i Foretagendet. Snart var hele Teltbyen rejst, Ulvene mætte og puttet i Seng, og da Tropsføreren med Resten af Staben ankom, sov vi allerede paa begge Øren.

Næste Dag, Søndag, skulde vi

Flagparade

tidligt op, for Kapellanen skulde læse Messe i Skuldelev. Jeg tror, at Søndagspligten aldrig har kostet saa meget som den Dag.

Vi behøver vel ikke at skildre Sommerlejren Dag for Dag. Jeg vil dog lige antyde, at den bestod af andet og mere end blot Badning og Spisning, skønt vi flittigt har øvet disse to Idræter, navnlig den sidste!

I Aar blev der gjort lidt mere ud af Lejrindretning o. l. Jeg vil blot nævne vor flotte Lejrspøt og mægelige Lejrbord med »polstrede« Sæder, Solsejl m. m. — Men, for at vi ikke skulde blive for mægelige af al den Luksus, blev vi udkommanderet paa nogle nederdrægtige Orienteringsøvelser i Skoven, hvor man hverken kan se Solen eller mærke nogen Blæst. Og ikke nok med det. Vi skulde medbringe Woodcraft-Ting, som slet ikke fandtes i den Del af Skoven, vi skulde igennem. Intet Under, at det kneb lidt med at holde Retningen. Ogsaa Ulvene fik deres Øvelse under Lyn og Torden og truende Regn, men de er jo ikke bange for at blive lidt vaade.

Det allerbedste var dog Lejrbaalene med Lejravisen og de gamle Spejdersange og mange gode Spejdersketches. Ganske særligt Ulvene viste uanede Evner som Skuespilforfattere.

Men saa kom Regnvejret for Alvor. Det gjorde nu ikke noget, for vi skulde alligevel hjem. Søndag Eftermiddag d. 29. Juni blev der saa meget Opholdsvejr, at vi kunde naa Roskilde. Lidt efter var vi spredt for alle Vinde. Det var en god Sommerlejr i rigtig Spejderaand.

En Aalborgenser siger Tak til Kamillianerne

Maatte jeg faa Plads i Ugebladet til nogle Linier om den hellige Kamillus af Lellis, og den Orden, som har betydnet saa uendelig meget for Menigheden i Aalborg, og som vi skylder vor mægtige Kirke og de moderne Hospitaler, som de lagde Grunden til i Slutningen af forrige Aarhundrede.

Vore Tanker gaar uvilkaarlig tilbage, — vi tænker paa nogle af de Mænd, som særlig har ofret sig for Aalborg. Navne som Patrene *Tembories*, *Ickenmeyer*, *Merx*, — sidstnævnte var den nye Kirkes Bygmester, — det er Navne, som til alle Tider vil lyde i Menighedens Historie.

»Alt af Kærlighed«, det Ord kan med Rette bruges, naar der tales om den Gerning, den hellige Kamillus udførte for over 300 Aar siden, men det taler ogsaa om den Gerning, hans aandelige Sønner siden udfoldede, og udfører den

Dag i Dag trindt om paa Jorden og her i Aalborg By.

Et flammende rødt Kors var det Mærke, Kamillus og hans Ordensfæller kom til at bære, og bedre end mange Ord taler dette Symbol om den Afglans af den himmelske Kærligheds Ild, der gennem denne Mand blev aabenbaret for os, til Velsignelse for den lidende Menne-skehed i Krig som i Fred.

Der kunde skrives bindstærke Bøger om de store Begivenheder indenfor Ordenens Historie, om store Pest- og Koleræpidemier i det 17. og 18. Aarhundrede — i alle Trængselsperioder har Kamillianerne staaet deres Prøve. Selvfornægtende og opofrende har de udført deres Gerning; ofte faldt de selv som Bytte for de smitsomme Sygdomme. Om disse Brødre gælder de Ord, som en Kamillianer brugte, da hans Broder under en Pestepidemi bad ham unde sig Hvil: »Soldaten dør med Sværdet i Haand paa Slagmarken. Kamillianeren med sit Krucifiks blandt de syge.«

Men der var altid nye Mænd, der med urokkelig Tro paa deres Kald og ledede af den rene Næstekærlighed traadte i de faldnes Sted.

Ogsaa nu i vore Dage, da en blodig Krig raser værre end nogen tidligere, er Kamillianerne draget ud paa de blodige Valpladser i Syd og Nord, i Øst og Vest. Midt i Krigens Tummel gør de Fredens Gerning blandt de saarede og døende paa Slagmarkerne og Hospitalerne — hvor det gælder et lidende Menne-ske, ligegyldig hvad Nation han saa tilhører, vil Kamillianeren, tro mod den aandelige Arv, den hellige Kamillus, har efterladt sine Sønner, i ham se Kristus selv, den blødende, tornekronede Kristus, og han vil med Kærlighed og Broderskabsfølelse pleje enhver, som han finder liggende saaret og døende ved Vejen.

Naar engang denne grusomme Krig er til Ende, og Kamillianerne igen søger tilbage til Ordenshusene og Hospitalerne, vil de have føjet et nyt Blad til deres Historie, et Blad, der ligesom alle tidligere vil have til Motto: Alt til Guds større Ære.

Dette er kun nogle faa Linier om den hellige Kamillus af Lellis og hans Orden i over 325 Aar, — som et Sennepskorn nedlagt i Guds Ager har det baaret tusindfold Frugt, i skiftende Tider fra den Dag, da de første Brødre drog ud fra Moderhuset i Rom for at oprette Huse i hele Italien, og videre til en Række Stater i Europa. Navne som *Tarnowitz*, *Roermond*, *Wien*, *Vaals*, *Neuss*, *Hilariberg*, *Heidhausen* til den danske By ved Limfjordens Bred, vidner om Kamillianernes vidtforgrene sociale Arbejde og høje Standard.

Maatte der altid fremstaa evnerige Mænd, ogsaa unge danske

Mænd, som vil føle det som et Kald at gaa i den hellige Kamillus Fodspor, være med i Kamillianernes utrættelige Arbejde. N. K. B.

Fynsk Ungdom i Svendborg

Hvor har vi Fynboere dog haft travlt med at besøge hinanden i denne Sommer. Søndag den 3. August startede vi fra Assens, Nyborg og Odense for at tilbringe Dagen med vore sydfynske Trosfæller i Fyns smukkeste By, Svendborg.

Dagen indlededes selvfølgelig med Højmesse, hvortil Kirken var fyldt til sidste Plads.

Efter Højmessen spiste vi den medbragte Mad i Skolen, hvorefter vi spadserede til Julemærkehjemmet; her legede vi et Par Timer, medens Hjemmets Børn forundret saa til — selv Gyngerne blev erobret, og kun Sandkassen overlod vi til Børnene. Efter Legen blev Eftermiddagskaffen serveret i Haven, vi sang nogle Fædrelandssange og forlod derefter vore gæstfri Værtinder paa Julemærkehjemmet for at begive os til Christiansminde, hvor en Del af os benyttede Lejligheden til en Dukkert i Sundet. Saa var det Tid at gaa tilbage til Byen og naa Andagten i Kirken Kl. 19.

I en kort Tale under Andagten udtrykte Pastor *Hake*, Svendborg, sin Glæde over det gode Sammenhold, der er kommet indenfor den fynske, katolske Ungdom. Vi trænger, udtalte Pastoren, til her i de smaa Sogne at mærke, vi er flere, og netop i denne vanskelige Tid maa vi staa sammen om vor fælles Tro.

Efter Andagten var der selskabeligt Samvær i Skolen. En ung Mand fra Odense fremviste nogle Lysbillede fra Stævnet i Øm Kloster. Han havde anvendt Farvefilm ved Fotograferingen, og det var nogle ualmindelig smukke Billeder, som ogsaa skaffede ham et velfortjent Bifald.

Omsider blev det Tid at bryde op, for atter at spredes rundt paa Fyn, men vi haaber, at vi næste Sommer kan mødes igen, og at vi saa maa være endnu flere.

Eval.

St. Albani Klub og A. K. U.

I Forbindelse med det fynske Ungdomsmøde havde Klubberne indbudt til et Menighedsmøde paa Park Hotel Søndag d. 31. August med Foredrag og selskabeligt Samvær. Som Foredragsholder havde man faaet Hr. Kriminalkommissær *Bruhn*, Odense.

Mødet aabnedes af Musikdirektør Andersens Orkester. Forsamlingen sang »I Danmark er jeg født«. Hr. Pater *Jaworski* bød paa Indbydernes Vegne den store Forsamling velkommen, en særlig Velkomst til Foredragsholderen og vore Gæster fra Assens, Nyborg og Svendborg, som deltog med deres Sognepræst i Spidsen.

Hr. Bruhn fik derpaa Ordet. Som Emne for Foredraget havde han valgt: »Kriminalpolitiet og dets Opgaver i vore Dage».

I store Træk gav han en Oversigt over Kriminalpolitiets Organisation og Virksomhed fra dets første Begyndelse til vore Dages høje Udvikling, baade paa det tekniske og det organisatoriske Omraade; han gav flere Eksempler paa, hvorledes Kriminalpolitiet opsporer Forbrydelser ved en lagtagelse af selv de mindste Bagateller; han sluttede med at sige, at Kriminalpolitiets Arbejde var nok saa spændende som nogen Kriminalhistorie.

Forsamlingen takkede for Foredraget med livligt Bifald.

Pater Jaworski takkede Foredragsholderen, hvorefter man samledes til Kaffebordet. *Ego.*

Frank Andersens Fond

Formaal: Katolsk Ugeblad gratis til ubemidlede Unge

Vi har endvidere haft den Glæde at modtage:

Mærkater ved A. L., Søborg	2,80
Mærkater ved A. Koch	15,00
»Tak«	10,00

Ialt 27,80

Tidligere indkommet 5026,79

Fondets Formue 5054,59

Hjertelig Tak!

Det er ikke saa faa Penge, der er kommet ind ved Salg af Mærkater. Det samlede Beløb kan vi meddele ved Lejlighed; den mest ihærdige Mærkat-Sælger, Hr. Alexander Koch, har alene solgt for 150 Kr. Obligationsbeholdningen er igen blevet forøget med 500 Kr., nominal Værdi. Den samlede Obligationsbeholdning lyder altsaa paa Kr. 5.500. — 1941 har været et meget indbringende Aar for Fondet, men der havde ogsaa længe været Stilstand. Fondets Venner vil sørge for, at Dødens Stilhed ikke indtræder paany. Bidrag indbetales paa Post Konto 1087, Frank Andersens Fond, København N.

Katolsk Ungdoms Klub

Lørdag d. 13. Sept. 1941 Kl. 20 pr. begynder K. U. K. Sæsonen med et Fællesmøde i den røde Sal, Stenosgade. Programmet omfatter Causeri ved Hr. *Verner Stabeht* samt en Film om de berømte »Unger«: »Sherlock Holmes & Co.« (2 Akter). Der bliver desuden Sang og Musik. — Alle interesserede unge er venligst indbudt.

Fra den nye Sæsons Begyndelse har Hr. *Filip Lange* paa Grund af Læsning trukket sig tilbage fra Formandsposten i K. U. K. og Hr. *Albert Strøyer* er midlertidig konstitueret som Formand, hvorfor fremtidige Henvendelser vedrørende Klubben bedes rettet til denne. Bopæl: Nansensgade 90, 1., K.,

Palæ 5718. Samtidig har Hr. *Jørgen Barfr. Petersen* overtaget Kassererposten. Klubbens Sekretær er som hidtil *Niels Frederiksen*, Jyllingevej 185, Vanløse.

Søndag d. 21. Sept. Heldagscyklatur ud i det Blaa. Start fra Stenosgade Kl. 8,30 (Messe 7,30). I Løbet af Dagen vil der blive Besøg i tidligere katolsk Bygning. Medbring Madpakke og Sangbog.

Formandsskifte i K. U. K.

Naar Katolsk Ungdoms Klub her i Eftersommeren lægger ud med en ny Sæson, er det ogsaa med en ny Formand for Ledelsen, idet *Filip Lange* har nedlagt sit Hverv som Formand. Han forlader dog ikke K. U. K. som Medlem; Studier og andet levner ham blot ikke Tid til det krævende Arbejde i Ledelsen for vor førende katolske Ungdoms-Organisation.

Af K. U. K.s ca. 7 Leveaar har *Filip Lange* været Formand i 3 — det var i de Aar, Klubben reorganiseredes for at blive det, den er i Dag: en aktiv katolsk Ungdoms-Sammenslutning med det Formaal at sætte ind paa de Steder, hvor katolsk Ungdom har sin Plads, at gøre et Arbejde i Katolsk Aktions Tjeneste og gennem Samarbejde med Gejstligheden ved Foredrag, Studiekredse og lignende at udanne katolske unge Lægfolk af begge Køn til maalebevidst Arbejde i vor hellige Kirkes Tjeneste.

Det er i høj Grad lykkedes *Filip Lange* at naa et godt Stykke frem mod dette Maal, og selv om der er en Bid Vej endnu, kan man dog med Glæde se tilbage paa Resultaterne af disse faa Aars Arbejde. I dette Arbejde har han haft en udmærket Hjælp i sin lille Fru *Gurli* — hun har heller aldrig sparet sig. Imidlertid har ogsaa den lille Frue maattet trække sig tilbage, idet Moderpligterne og Opdragelsen af næste Generations unge katolske Aktivister lægger Beslag paa hendes Tid.

Alle — ogsaa vi Ikke-K. U. K.'er — der har fulgt katolsk Ungdoms Arbejde under *Filip Langes* Ledelse, er enige om, at den Tid, han har anvendt paa K. U. K., er godt anvendt, og Velsignelsen vil ikke udeblive; den vil kunne spores i næste Generation. Med en Tak til *Filip Lange* følger Ønsket om, at Efterfølgeren maa møde samme Tillid hos Medlemmer af K. U. K. og dens Arbejde i Katolsk Aktions Tjeneste.

Ikke-K. U. K.'er.

Rosenkranskirken

Torsd. 18. Sept. Kl. 19,30 Møde i Kirken for »Stella Matutina«.

Jesu Hjerter Kirke!

Søndag 14. Sept. Kl. 8,30 prc. Fælleskommunion for de unge Mænds Kongregation. Mand. 15.

Sept. Kl. 20 Møde for de unge Mænds Kongregation. Torsd. 18. Sept. Kl. 20 Møde i Røde Sal for Mændenes Kongregation.

St. Andreas Kirke (Ordrup)

Onsdag d. 17. Sept. Kl. 8, Reciteret Messe og Foredrag for Mødreforeningen.

Trørød

Søndag d. 21. Sept. Kl. 9½ Gudstjeneste.

Aarhus Opland

Søndag d. 14. September: *Ebeltoft*, Villa Pax, Kl. 9¼.

»Vor Glædes Aarsag«

Kongregationsmøde Tirsdag den 16. September Kl. 7½ paa Institut Sct. Joseph.

St. Dominikus' 3. Orden

Møde Onsdag d. 17. Sept. Kl. 20.

St. Franciskus' 3. Orden

Møde i St. Annæ Kirke Søndag d. 14. Sept. Kl. 15. Iklædning.

Ordrup K. U. K.

Vort Indledningsmøde, der jo paa Grund af Lokaleforholdene maatte blive lidt improviseret, udmærkede sig ved en fortrinlig Stemning, der gav gode Løfter for det nye Aars Arbejde. Da Formanden var syg, redegjorde Sekretæren for Sommerens Begivenheder, hvor han især fremhævede Valfarten og Ungdomsstævnet paa Rygaard. Derpaa forelagde han Programmet for hele det kommende Halvaar. Dette Program vil fremkomme her i Bladet i næste Nr. Til Slut fik vi en Hilsen fra Silkeborg katolske Ungdomsforening, idet Hr. *Ostermann* fortalte os om forskellige Oplevelser derovre fra.

Næste Møde er *Tirsdag d. 16. ds. Kl. 20 pr.* Vi venter, at alle kommer meget præcise den Aften, da det er Meningen, at Pater *Pauli S. J.* skal holde et Foredrag for os.

Katolsk Samaritterforening

Kolonneførereren for Gentoftes Kommunes kvindelige Samaritterkolonne, Fru *Tillisch*, vil vise os den store Venlighed at afholde en Samaritterøvelse paa Rygaard, Bernstorffsvej 54, Søndag d. 21. September Kl. 2. Assumptionsstrene har elskværdigst stillet Parken til Disposition. Spejdere vil assistere som sminkede Ofre, og efter Øvelsen vil Dr. med. *Blixen-crone-Møller* holde Kritik af de behandlede Tilfælde. Vi haaber denne Gang at vore Samaritter fuldtalligt giver Møde, men ogsaa alle andre interesserede er velkomne.

NYKØBING F.

AABENRAA

Brødrene Jensens

Byggeforretning
og Cementstøberi

Støt
Frank Andersens
Fond
Postgiro 1087

A-S Lolland-Falsters

Kulkompagni
KUL.KOKES.CINDERS
Nyköbing F. Tlf. 626, 945
Leverandør til kat. Institutioner

ODENSE

Junker-Dreiøe

Kolonial . Delikatesser
Nørrebro 49 . Odense
Lev. til Sct Josephs Hospital

Johannes Madsen
Elektr. Installatør **Nykøbing F.**
Installationer
St. Kirkestræde, Tlf. 684
Leverandør til katolsk Menighed

P. Hansen Kæp Snedkermester
Sofiegade 9 . Telefon 1099 y
Udf. Arb. for de kat. Institutioner

J. N. Jensen Murermester
Bispegade 20 . Telefon 984 x
Udfører Arbejdet ved den katolske
Skole og Kirke

W. Hardeweg
Slagtermester . Paalægsgf.
Østre Allé 54, Tlf. 1082
Lev. til de kat. Institutioner

NÆSTVED

P. G. Vintersborg Tagensvej 13. Tlf. 818
Tømrermester . Bygningsnedker
Lev. til St. Elisabeth Søstrene

Mackeprang's Boghandel A-S
PAPIRLAGER EN GROS
Nykøbing-Falster
Telefon 38 og 769

J. Lütken Frigast & Co. A-S
Trælast, Kul & Koks
Lev. til de katolske Institutioner

Annoncér i „Katolsk Ugeblad“
fælles for læg og lærd, for By
og Land, for unge og gamle

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Flittings . Pumper . Cen-
tralvarme . Sanitet . Ilt og Gas Autogensvejse-
værker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

A-S NYKØBING F. BRYGHUS

Lager . Pilsner . Export Beer
Lyst Hvidtøl . Mørkt Hvidtøl . Mineralvande

R. Guhles's Eftf.
Roger G. Petersen
Farver . Lakker . Tapet
Linoleum . Voksdug
Algade 17 . Roskilde . Tlf. 822
Postgiro Nr. 19998

ROSKILDE

Dom-Apotheket

ROSKILDE
Forbindsstoffer
Sygepleartikler
J. AUGSBURG

A/S **F. Christiansen**
Maskinfabrik
Sct. Olsegade 15, Telf. 87
Lev. til kath. Præstegaard & Hospital

Schledermann og Børresen
Murermestre
St. Laurentiivej 5 . Roskilde . Tlf. 71
Udfører Murerarbejdet ved Kirken

H. Weber
Tømrermester
Maskinsnedkeri
Trælasthandel - Savværk

Prima Kolonialvarer
bedst hos Herman Johansen
St. Olsgaard . Telefon 591

Fiskehallen
Algade 32 . Tlf. 239
Prima Fisk
Lev. til Sct. Maria Hospital

H. V. Nordsteen
Blikkenslagermester
Algade 34, Telefon 923
Leverandør til kat Menighed

Hans Hansen & Søn
Automobiludlejning
Algade 19 . Telefon 247

ROSKILDE MEJERI
BORGERDIGET, TELF. 349

Ejgod Jørgensen
Slagtermester
Kød . Flæsk . Paalæg
Sct. Olsegade 13 . Telf 157
Leverandør

C. J. Schledermann & Sønner

Entrepenører . Murermestre . Jernbeton
Allehelgensgade 18, Tlf. 122
Murermester ved Sct. Maria Hosp.

Mønsterbageriet

Bageri og Konditori
Morgenbrød bringes
Leverandør til katolsk Menighed
Olsgade 24 . Tlf. 1365

ESBJERG		Adolph Petersen <i>Kaffe, The, Biscuits</i> ALTERLYS
Kontantforretningen <i>M. R. Jørgensen</i> Kongensgade 25-27 <i>Alt i Sengeudstyr og Manufaktur</i> Lev. til St. Josefs Hospital	Florian Sørensen <i>Skolegade 17, Esbjerg</i> Alt i Boligmontering Lev. til de katolske Institutioner Telefon 934, Privat Telefon 632	Jespersens Boghandel Stort Udvalg i Krucifikke og Vievandskar <i>Katolsk Litteratur</i> <i>Alt i katolske Bøger</i> Kongensgade 78 . Tlf. 1920
Johannes Hansen ØL-DEPOT Smedegade 21 . Tlf. 281 Leverandør til St. Josefs Hospital	Vestjydsk Rør- & Sanitetslager A/s Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919	Eske Petersen Blikkenslager-, Vand- og Gasmester <i>W.C. Centralvarme . Sanitet</i> Finlandsgade 62, Tlf. 1765
Larsen & Amby <i>Raadgivende Ingeniører</i> ved J. ANDERSKOUV Telefon 2140	Engers Hansen Bog- & Papirhandel Kongensgade 65 . Telefon 62	Jørgen Jepsen og N. Møller Gram <i>Kongensgade 26 . Esbjerg . Tlf. 536</i> 1. Kl.s Skræderi og Maalkonfektion
Esbjerg Andelsmejeri <i>Fineste Mejeriprodukter</i> <i>Skolegade 39, Tlf. 144</i> <i>Esbjerg</i>	Anton Rehkopff Telefon 750 Material . Medicinal . Sygepleje	N. A. Frederiksen <i>Nørregade 65 . Telefon 576</i> COLONIAL . MEL Leverandør til St. Josefs Hospital
FREDERICIA		Chr. Hansen <i>anbefaler sig med alt i Kolonial, Tlf. 234</i> Leverandør til Sct. Joseph Hospital
H. Olsen Holmelund A/S <i>Gothersgade 44 . Tlf. 169 . 170</i> Kul, Koks, Cinders, Briketter, Brænde Prima Kvaliteter <i>Prompte og reel Betjening</i>	Fredericia Mejeri Gothersg. 14. Tlf. 129 . 1429 Leverandør til St. Josefs Hospital	Th. Rabens <i>Fredericia</i> Fedevareforretning og Pølsefabrik anbefaler sig med alt i Kød og Flæsk <i>Paalæg, Salater, Vildt, Fjerkræ</i> Leverandør til St. Josefs Hospital
V. Jørgensen Fiskehandel Jyllandsgade 20 . Tlf. 579 Leverandør til Menigheden	<i>Kør med Westrings Eftfs.</i> Biler Telf. 383 883 Rasmus Nielsen	Loehr's Kulimport A/s TELEFON: 888 KUL, KOKS, CINDERS OG BRIKETTER
KOLDING		
V. FALTHER Alt i Kolonial, Vin, Dellkaffesser, Tobakker & Cigarer Hj af Hollændervej og Kongebrogade Telefon 698	O. Andreasen & Th. P. Nielsen <i>Murermestre</i> »Solvang«, Sønder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924	M. Schultz' Eftf. <i>F. A. Fahrenheitz</i> Alt i Kolonial, Isenkram, Brændsel Læssøegade 47 - Telefon 1249 Leverandør til Sct. Hedvigs Klinik
H. Nielsen & Søn Malermestre Telefon 439 Udført Arbejdet ved den ny Klinik	H. Overbeck <i>Aut. Installatør</i> Jernbanegade . Telefon 952 <i>Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</i>	Kolding Andelsmejeri Telefon 153 leverer altid fineste Mejeriprodukter Tilkendt Guldmedaille ved Lands- Mejeriudstillingen i Københ. <i>Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</i>
<i>Støt</i> Frank Andersen's <i>Fond</i> Giro Konto 1087	Slagterludsalget <i>Haderslevvej 2 . Tlf. 1951 . 1952</i> 1. Kl. Okser-, Kalve- og Svinekød . Konserver Leverandør til St. Hedvig Klinik	J. BONDESEN <i>Tømremester</i> Bygningsarbejde Agtrupvej 41, Tlf. 897, 898 Arbejdet ved det ny Hospital

Katolsk Ugeblad

Biskop Svends Grav

i Øm Kloster fundet

Katolikkers Samfundspligter

Gent og Brügge . Billedsider

Program for Mødet i Koncertpalæet

Mindreværds komplekser . Novelle

Munkemel

Odense Klædefabriks Udsalg A-S

Tlf. 1776 Odense lige over for Elektricitetsværket
Klædevarer . Kjolestoffer . Bomuldsvarer
Gardiner . Hvidevarer . Senge og Sengeudstyr

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører
Frederiksholms Kanal 6, Kbh.
Tlf.: 12,166 og 12,161

Jos. Fischlein

Murermester

Limfjordsvej 43
Tlf. Godthaab 8410

Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Torp & Co. BLIKKENS LAGERMESTER

Aut. Gas-, Vand- og Sanitetsmester
Amagerbrogade 154

Tlf. Amg. 173 Privat: Amg. 8122

A S KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØB KOKS

NØRREGADE 15

TELF. 9270

Anton Siegler

Maleremester

anbefaler sig
med alt Malerarbejde
Kingosgade 17
Vester 4753

Monies & Andersens Eft.

K. K. L. Simonsen

Højbroplads . St. Kirkestæde 3
Central 1325

Centralvarme . Sanitære Installationer

Johan Bekkers Kødudsalg

Blaagaardsgade 7

Tlf. C. 7549 (Fri Notering)
Central 3092

Fører kun det bedste

Lev. til de katolske Søstre

Holger Pedersen

Malermester

Roskildevej 177. Tlf. Valby 2291 x
Udf. Arb. v. Hvilehjemmet „Bellis“

Peter Hansen

Tømrer- og Snedkermester

Adolfsvej 6 . Gent. 424

Udf. Arbejdet ved Assumptionsklostret Rygaard

Fr. Bührmann & Sønner

Pensel- og Børstefabrik

Gormsgade 8-10-12
København L

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Sundby, Søndre, Islands Brygge, Kastrup og Dragør
Alle Bankforretninger udføres. Boxer udlejes fra 5 Kr.

I. Tannenberg

Aut. elektrisk Installatør

Frederikssundsvej 148¹
Telefon Bella 384

N. P. Nielsens Eftf. Brændselsforretning H. Hinsch

Vodroff Tværgade 4, Telefon Vester 601

KUL, KOKS, og BRÆNDE

Mark Poulsen & Rønne

INGENIØRER

Pr. Mariæ Allé 1 A - København V.
Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg
Telefon 8533

Egen Fabrik
for

HOSPITALSSENGE

og

HOSPITALSMØBLER

fortrindlige Kvaliteter i

SENGEUDSTYR

HVIDEVARER

GARDINSTOFFER

ULD TÆPPER

m. m.

TLF. 1616, TLG.-ADR. OTPIPER fremst. til Hospitalsbrug

Carl R. Nielsen Grams Eft.

Aut. Gas- Vand- og
Blikkenslagermester

Kegevej 111 . Taastrup 60

Udf. Arb. ved Hvilehjemmet »Bellis«

N. A. Nielsen & Søn

Murermestre

Valbyvej 33-38 . Taastrup 155-221
Udf. Arb. v. Hvilehjemmet „Bellis“

„STAATROLD“

Gennem det aabentstaaende Vindue hører jeg Sang og Raab fra Legepladsen, hvor Central-skolens Børn muntrer sig. Pastor Klemp paastod, at katolske Skolebørn støjede vældigere end andre Børn. Jeg skal ikke kunne afgøre, om det er rigtigt; men hvis det virkelig er Tilfældet, skyldes det maaske, at de har en særlig god Samvittighed.

Jeg hører nu Pigerne synge i vilden Sky: *Jeg el-sker . . . .* Tonen trækkes meget langt ud. Saa nævnes et Navn, som jeg ikke kan opfange, og derpaa: Vi er forlovet . . . . og jeg. Lidt efter lyder det igen med usvækket Energi: *Jeg el-sker . . . .* Og det er et andet Navn, der nævnes.

Jeg falder i Tanker. Børnenes Lege er ofte en underfundig Af-spejling af Livet. Ak, ja, saadan gaar det ofte til. Man elsker, man gifter sig; man skilles og elsker en anden. Der er en dyb Sandhed i den Leg.

Nu er det en anden Leg, det gælder, nemlig »Staatrold«. Den kender De nok. Den, der »er den«, har den magiske Evne til

at standse En blot med et Slag paa Skulderen. Barnet løber frit omkring, men denne Berøring bevirker, at det slet ikke tør rokke sig ud af Pletten. Der er sket noget lignende som med Lots Hustru, der blev til en Stenstøtte. »Staatrold«.

Men lykkeligvis kan den »bundne« befries paa tilsvarende Maade. Atter et let Slag, saa er Lots Hustru ikke nogen Stenstøtte mere.

Og jeg tænker paa, hvorledes ogsaa denne Leg afspejler Livet. Du lever frisk og fro, men pludselig er du blevet ramt, og saa er du »Staatrold«. Det er Sygdom, der binder dig til Lejet, det er Arbejdsløshed, det er svigtende Arbejdskraft. Der maa komme En, som kan befri dig. Gud kan det. Han rører ved dig. Saa er du fri igen. »Staatrolden« er blevet et levende Menneske paany.

Men hvor hurtigt glemmer du ikke. Maaske springer du lige letsindigt, lige sorgløst omkring, indtil du atter rammes. Saadan er Livet. Men ikke sandt, vi Mennesker trænger ogsaa til at

mindes om, at vi afhænger af Gud og modtager alting af Gud.

Intet kan lamme os som Synden. Vort Sjæleliv bringes til at stivne ved den Synd, der just hedder Dødssynden. Saa er du »Staatrold«. Katekismen siger dig, at du i *den* Tilstand ikke formaar at udrette noget, som har Betydning for Evigheden, intet uden netop at angre og skrifte og blive befriet ved Bodens Sakramente, saa du atter er et »levende Menneske«.

Maaske er det for mange Mennesker vanskeligt at forestille sig, hvorledes Naaden arbejder i os. Den kan let føles som noget ikke helt virkeligt. Her er gjort et Forsøg paa at give et enkelt lille Glimt af Naadens Virkning. Der kan vel være Grund til at minde om, at den helliggørende Naade er noget ganske fundamentalt i vort religiøse Liv. Ubegribeligt, at der gives Katoliker, som er i Stand til at leve i Uger, ja, i Maaneder i Dødssyndens Tilstand. Men egentlig »leve« gør de da heller ikke.

C. B.

Biskop Svends Grav i Øm Kloster fundet

For et Par Maaneder siden læste Biskoppen Messe i Ruinerne af Øm Klosterkirke. Man var nu naaet saa langt med Udgravningen, at Højkoret var omtrent frilagt. De, der gennem Aarene har fulgt Udgravningerne med Interesse, var spændt paa, om man vilde finde Aarhusbispens Svends Grav. Klosterkrøniken, der som bekendt har kastet saa meget Lys over Udgravningerne, og dermed gjort dem interessante for det store Publikum, siger nemlig: »Han døde den 30. Oktober i sit 26. Aar som Biskop (Aar 1191) og blev ført over til Klostret med stor Hæder med et Ligfølge af baade gudelige (Munke) og verdslige, samt jordfæstet foran den hellige Maria Møs Alter.«

Biskop Svends Ligsten fra Sen-Middelalderen findes ganske vist i Ry Kirke 3—4 km fra Øm, men noget Murværk i et endnu ikke udgravet Dige kunde tyde paa, at der var noget i Retning af et Fundament.

Da Biskoppen læste Messen i Øm, stod han paa disse Murstensrester, som efter at Diget og et Hus var ryddet væk, er synlig for alle, og nu er Biskop Svends Grav fundet lige neden under. Fundet, som jeg om lidt skal omtale, viser, at der ikke kan være Tvivl om Identiteten. Gravens Placering og Indretning er saa ærefuld, at man spørger, hvem var Biskop Svend? Vi har to Skrifter, hvis Forfattere har kendt ham personligt.

Saxo lader os forstaa, at Biskop Svend maa have været en meget modig Mand. Absalon laa i Forhandling med Venderne om Arkonas Overgivelse. Fordi Taarnet over Porten om Palisaderne paa Volden var brændt (den raske Historie husker vi vist allesammen), var den mili-

tære Modstand ikke brudt, men mere den moralske. Fra Volden henvender en Vender sig til Absalon, siger han er fra Karenz og spørger, om han ikke maa faa Lov til at drage til denne By for at overtale Besætningen til Overgivelse, for at Byen ikke skulde lide samme Skæbne som den, der truede Arkona. Absalon giver Lov paa Betingelse af, at han faar alle rygiske Høvdinge til at møde til Forhandling paa Stranden foran Karenz. Det gør de virkelig, og medens de fleste bliver tilbage paa Kong Valdemars Skib, hvor de bliver beværtet og samtidig holdt som Gidsler, gør Absalon noget helt utroligt. Ledsaget af den unge vendiske Fyrste Jarimar gaar han op til Byen. Karenz laa i sumpet, utilgængeligt Terræn og var stærkt befæstet. Besætningen var paa seks Tusind Mand, der alle stillede sig op uden for Byen med nedadvendte Spyd, da Absalon nærmede sig. De dannede Spalier langs den næsten ufarbare Sti, men uden at tøve gik Absalon midt ind imellem dem, kun ledsaget af Biskop Svend og vel en halv Snes Hirdmænd! »Gjort modig ved hans Eksempel fortrak Krigsfolkene da heller ikke en Mine eller forandrede deres Opstilling; men rykkede frem lige saa standhaftigt som han, thi de nærede mere Tillid til Absalons Beskyttelse alene end Frygt for Fjendernes Mængde.« Virkningen blev den, at alle Venderne kastede sig næsegrus til Jorden, efterhaanden som Absalon kom frem. Danskerne gik ind i Byen og lige hen til de tre Templer. Templernes Tage blev baaret af Søjler, men der var ingen Vægge, kun Tjeld. Uden videre river Danskerne Tjeldene ned og giver sig til Vendernes Forfærdelse til at omhugge de

enorme Trægudestøtter. Da det er vel gjort, og Venderne nødtigt vil opbrænde dem inde i Byen, dels af Hensyn til Brandfaren og dels af Rædsel for, at Guderne skal hævne sig, byder Absalon dem at slæbe Støtterne uden for Byen. »For yderligere at vise, hvor foragtelige disse Billedstøtter var, stod Svend op paa dem, da Karenzboerne slæbte dem ud, hvorved han ikke blot gjorde dem tungere, men ogsaa øgede Forsmædelsen... Medens Svend foretog sig dette, indviede Absalon tre Kirkegaardene paa Karenzboernes Bymark,« fortæller Saxo os, og vi kan ligefrem mærke, hvor han nyder Historien. Den er pragtfuldt fortalt, men det var ogsaa et pænt Stykke Arbejde, naar man — som Tilfældet var det med Absalon — ikke havde været i Seng i tre Døgn! Men Biskop Svend var altsaa med — saa hans Mod maa have ligget noget over det almindelige. (Det er ikke Svantevit, der her er Tale om — en ofte udbredt Misforstaaelse — men Karenz Helligdom Rygievit m. fl.).

Svends Tilstedeværelse skyldes sikkert Omsorg for Vendernes Sjæle. Derfor standsedes Operationerne, naar Fæstningerne overgav sig. Absalon lagde hele sin Personlighed i Brechen for, at Byen ikke blev plyndret eller Indbyggerne forulempet. Det passede ikke Hæren, der følte sig snydt — og Danskerne havde jo menneskeligt set ogsaa et og andet at sige Tak for. Men Bisperne stod fast. Saxo fortæller: »Derpaa opbrændte Danskerne ogsaa Templet og byggede i dets Sted en Kirke af det Tømmer, der var lavet Krigsmaskiner af, og forvandlede saaledes de Redskaber, der var bestemt til Krigsbrug, til en Fredens Bolig og anvendte det, der skulde have tjent til at ødelægge Fjendens Legemer, til Frelse for deres Sjæle.« Og senere, da Absalon sendte Præster derover: »...førte de ikke blot Præsteskrud dertil, men ogsaa Levnedsmidler, for at de ikke ved at leve paa andres Bekostning skulde falde Folkene, som de skulde oplære i Kristendom,

til Byrde ved at lade sig underholde af dem.«

Denne ærefulde Side dansk Kirkehistorie fortjener at huskes, og den harmonerer ogsaa med, hvad Øm Klosters Krønike fortæller om Biskop Svend.

Klostret blev grundlagt Aar 1165, og Krønikens første Afsnit fortæller, hvad der er sket »i 42 Aar indtil nærværende Aar, da dette er skrevet«, d. v. s. Aar 1207. Dette Afsnit er skrevet af samme Haand — altsaa af en Munk, der har kendt Biskop Svend personligt. Omtalen, han faar, er saa grundig, at vi maa nøjes med et Uddrag — forhaa-bentlig ægger det flere Læsere til at læse hele Krøniken. (Udgivet af Historisk Samfund for Aarhus Stift, Aarvog XXV, 1932).

Faa Aar efter sin Bispevielse (1166) blev Svend syg, og han undfangede da den Plan at give Afkald paa sit Embede og blive Munk i Øm. Abbeden modsatte sig det, da han foreholdt Bispem, at han kunde gøre mere Gavn i sit Embede. »Den forstandige Mand gav efter og blev legemlig talt i det timelige, men med sit Hjerte og sin Vilje var han i Klostret, og det lagde han for Dagen ej alene i Ord, men i Gerning og Sandhed ved den Gavnildhed han viste, saa han til Klostret gav alt, hvad han kunde.« Han oprettede derfor et Testamente Aar 1181 (eller 1180), hvorved han sikrede Klostret store Besiddelser og Privilegier, saa store, at Krøniken kalder ham for Klostrets »vigtigste Grundlægger«. Dette Testament blev udvidet »Aar 1183, den 27. August!« Nærværende ved det udvidede Testamentes Oprettelse var Kong Knud, Ærkebiskop Absalon, Rigets Fyrster og Bisper, og det blev stadfæstet af Absalon, »det romerske Sædes Legat og af Pave Alexander«. Krøniken afskriver omhyggeligt disse Breve »uagtet de opbevares med al Omhu i vort Brevskrin, for at de ej skal fortares og forgaa af Ælde«.

Det er betegnende, at Svend deri kalder Munkene for sine »Medbrødre«, og »han elskede alle og enhver, holdt dem i den

største Hæder og Ære ligervis som Guds Engle«. »Naar han kom frem til Klostret, red han aldrig længere frem end til Porten, fordi han kendte Munkenes Sæd« ... »og sad han til Hest (og mødte dem) steg han af, og alle med ham, og stod paa Jorden, indtil Brødrene var gaet forbi«. Var han vred eller ophidset over et eller andet, »plejede hans Tjenere at komme ind til ham og sige (sometider var det sandt, og sometider Paahit): »Saa vidt jeg kan skælne paa saa lang Afstand, kommer der en Munk eller Lægbroder henne paa Vejen.« Ved de Ord blev han saa glad og fornøjet, som om han aldrig havde haft nogen Vrede i Hu«. Citatet er rørende og taler for sig selv — til lige stor Ære for Bispem og Munkenes Ry!

»Der fandtes aldrig nogen mere rede til at bede end han til at give.« Abbederne maatte ligefrem holde igen, »hvad der var ham meget imod«. Og en hel Solstraalehistorie: »Engang tilbød han Abbeden Kvæg og andet Gods, hvad det nu var, men denne vilde ej tage derimod; da smilede han lunt dertil og sagde (hvad vi senere fik Kendskab til), at Abbeden vilde vist gerne tage imod, naar ingen tilbød ham noget.« (!)

Men ogsaa Gaver af liturgisk eller opbyggelig Værdi laa ham paa Sinde. Saaledes nødtes Abbeden engang til at sælge en ubrugelig Kalk, »men istedet lod han (Svend) gøre flere Kalke, som den Dag i Dag bruges ved Gudstjenesten.«

Vi har alle hørt om Klosterbibliotekernes store Betydning for Datidens hele Kultur og for Fromhedslivet. Derfor »fyldte han Brødrenes Bogskab med gudeligt Læsning. Den første aandelige Føde, han skaffede dem, var den hellige Gregors (Pave Gregor den Store, 590—604) Værk om Sædelæren, som er sødere og smager Sjælen bedre end al anden Læsning... Han lod ogsaa nedskrive forskellige Fortællinger... Selv lod han berede Pergament, selv lønnede han Skrivere og Malere... deraf kommer det, at der i vore Bøger

findes gyldne og malede Bogstaver, som vor Orden ikke tillader os at virke«. Cistercienserne var mod for megen Pragt; de maatte ikke have Kirketaarne, ingen malede Ruder og altsaa heller ikke Pragtbøger, men vi ved, at de havde alt dette i Øm.

Ogsaa de danske Munke satte Biblioteket højt (Aar 1207!), for Krøniken skriver: »Saa megen Omhu og Umage gjorde han sig med at skaffe Bøger, at selv om han intet andet havde udført, saa havde det alene, som vi tror, været nok til at udvirke hans Frelse, thi ved slig hellig Læsning udfries mange dagligt af Lastens Afgrund og indføjes af den højeste Kunstners Haand som levende og veltildannede Stene i den himmelske Stads Bygning«.

Omkring Aar 1187 forsøgte Svend atter at faa Pavens Tilladelse til at nedlægge sit Embede, og Pave Urban giver Tilladelsen til »at flytte over i en Fredens Bolig«, da Anmodningen »synes at stamme fra Omhu for Frelse«. Pave Celestinus bekræfter Tilladelsen baade ved Brev til Svend og til Absalon, men Svend naaede aldrig at indtræde i Klostret.

Biskoppen blev syg i »Østtorp« (Østrup, Randers Amt?), og da han »for sine svare Smærter paa ingen Maade kunde flyttes eller røre sig af Stedet, sendte han Bud efter den Herre Abbed Wilhelm og Brødrene, blandt hvilke ogsaa jeg var med« (Krønikeskriveren). Den Dag kunde Svend end ikke tale. »Men næste Dag, da Sygdommen var noget lempeligere, blev Abbeden tilkaldt og gav sig til at paaminde ham om hans Sjæls Frelse, om Skriftemaal, Salvning, Nydelse af Herrens Legeme og Blod, og den Paamindelse tog han gerne og med Tak imod« ... »Og medens Messen blev sunget i det Hus, hvor han laa syg, kom hans sidste Stund, kort inden den var sunget til Ende, og han opgav Aanden i den Herre Abbedens og Brødrenes og mange andres Nærværelse.«

En smuk Død, der minder meget om Ansgars — en ægte katolsk Hedengang.

Biskop Svends Grav er nu fundet og Arkitekt C. M. Smidt fra Nationalmusæet, der for Tiden maa rejse Landet rundt, har fundet Tid til at meddele mig telefonisk følgende Enkeltheder, som »Katolsk Ugeblad« som det første Tidsskrift kan give autentiske Oplysninger om — hvad vi skylder Arkitekten hjertelig Tak for.

Graven er fundet saaledes placeret, at Biskop Suhrs højre Fod — da Messen i Aar blev læst i Klostertomten — hvilede paa Jorden lige over Biskop Svends Hoved: altsaa foran »Maria Møs Højalter«. Biskop Svend ser op mod Altret — mod Øst — ligesom alle de øvrige Grave. Det er en firkantet, muret Grav med rektangulær Udvidelse til Hovedet (og til Bispehuen, formodentlig). Det har været diskuteret, om han ikke skulde have været indemuret i en af Kirkens Søjler, saaledes som vi kender det f. Eks. fra Roskilde Domkirke. Den omtalte Gravsten tydede dog paa, at han var blevet lagt i en rigtig Grav, og Fundet viser da ogsaa, at denne sidste Antagelse var rigtig. Har han været flyttet fra den gamle Kirke over til den nye, der blev taget i Brug Allehelgens Aften (ved I. Vesper) 31. Oktober 1257, eller ligger han i sin oprindelige Grav, saaledes at Kirken har været bygget over ham, uden at Graven blev rørt? Han er sikkert blevet flyttet, men det er blevet gjort med stor Varsomhed. Han har været en usædvanlig høj Mand. Hans Hovedform er den ædleste, som Arkitekten kender; Kraniets Sømme er vokset sammen og dette Faktum samt Tændernes slidte Flader røber en Mand ca. 60 Aar gammel, men han har alle sine Tænder. Fingrene er saa spinkle, at ingen af de tilstedeværende kunde faa Bisperingen paa. Det er en smuk Guldring, men Stene mangler. Den sad ikke paa Fingeren, men laa mellem Knoglerne — ogsaa et Tegn paa, at Graven har været flyttet en Gang. Omkring Knoglerne fandtes Rester, der vistnok er Silkerester af Bispekaaben indvirket med Guldraad, men det kan først fast-

slaas efter nøjere Undersøgelse. Paa Brystet laa et ret lille Sølvkors.

Endelig fandtes fire Røgelseskar af Ler staaende omkring Knoglerne. Dette sidste er ganske enestaaende i danske Gravfund og sammenholdt med hele Fundet kan det fastslaas, at vi her staar overfor Klosters største Skat, der har været æret som Relikvie (mig bekendt ved vi dog intet om en Kanonisering. K. G.-H.). Det kan derfor ikke betvivles, at vi har fundet Biskop Svends jordiske Rester. Vaabenskjoldet paa hans Ligsten er, som andre Vaabenskjol-

de, der i Senmiddelalderen blev hugget ind i Gravsten over længst afdøde Stormænd, upaalideligt — vel ogsaa af den Grund, at de oprindelige Slægtsvaaben ikke havde taget fast Form omkring Aar 1200.

Vi haaber senere at kunne bringe Fotografier af Fundet og give supplerende Oplysninger. Som danske Katoliker maa vi være taknemlige for den uegenlyttige Indsats, der er gjort, og vi er sikre paa, at Biskop Svend af Aarhus endnu idag har noget at sige vore Landsmænd.

Kjeld Geertz-Hansen.

Mindreværdskomplekser

Virkelighedsskildring af T. Fd.

»Tak, Grethe, — den smager udmærket, — der maa da være ikke saa lidt Kaffe i. — Og du har Cigaretter, Aage! Kan jeg være bekendt at tage en?«

»Selvfølgelig! Skulde jeg ikke kunne traktere med en Cigaret, naar du endelig engang finder over til os?«

»Ved I, hvem jeg mødte i Busen herud? Else Jansen, som vi to legede med i gamle Dage. Ja, du kender hende da ogsaa, Grethe?«

»Nej — jo... det er hende med den lille Pige med Børnelammelsen — de har boet herude, men flyttede vist ind for Barnets Skyld?«

»Ja. Tænk, Else har i et helt Aar hver eneste Morgen taget til Byen med den lille, for at hun kunde faa Massage; slæbt paa det store Barn — hun var tre Aar, da det begyndte; og tænk — i den forfærdelig kolde Vinter, vi havde — —«

»Aah, det er da ikke noget at beundre hende særlig for; saadan vil vel enhver ordentlig Mor gøre. Det lille Skind vilde jo være kommet til at halte hele sit Liv, hvis Behandlingen ikke var blevet fortsat. Synes du virkelig, det er saa *beundringsværdigt*?«

»Nej, — det er kun naturligt; men derfor kan jeg da godt beundre hende for den Maade, hun har taget de store Vanskeligheder paa. Og nu har de solgt deres Villa, som de var saa glade for, fordi de lange Ture blev alt for besværlige nu, da de venter et Barn til.«

»Ja, det er naturligvis kedeligt med Villaen; men Barnets Helbred gaar da forud for den — — Hvor maa vi være glade, at vi har sunde, raske Børn, ikke, Lisbeth?«

»Ja, det maa vi. Ved du — jeg var helt imponeret af, saa velopdragne dine var ved Bordet! Jeg har aldrig set en fireaars Stump holde saa nydeligt paa en Ske og Gaffel som Lise, og sidde saa pænt til Bords. Mon jeg kan faa Merete til at bære sig lige saa nydeligt ad?«

»Aah, det er slet ikke saa svært at lære Børnene det. Det gælder bare om at begynde i Tide, vejlede dem, saa de gode Manerer bliver en Vane. De kan lige saa godt lære at spise pænt straks. Vanen — den daglige Paavirkning — er det, det kommer an paa. — — Hvad skal du, Mogens?«

»Bare vise Tante Lisbeth min

Karakterbog. Vil du ikke gerne se den, Tante Lisbeth?»

»Jo, det kan du rigtignok tro, jeg vil... Ja, den er fin! Hvilke Fag synes du selv, du er bedst til?»

»Regning og Religion.«

»Religion?!«

»Ja, jeg er den dygtigste i Klassen til at fortælle Bibelhistorie, siger Hr. Larsen.«

»Naa, Mogens, stik saa ind til Regnestykkerne, eller hvad det nu er.«

Pause. Lisbeth sidder stadig med Karakterbogen og ser paa det første Blad. Aage rejser sig og leder efter Tændstikkerne, som ligger lige foran ham, og Grethe løfter indbydende Kaffeanden mod Svigerinden, uden at se lige paa hende.

»Jeg — jeg — —« Lisbeths Stemme ryster lidt — »I skrev i Fjor, at Mogens var kommet i Skole — men jeg havde dog aldrig tænkt, at I vilde sætte jeres Børn i andet end en katolsk Skole.«

»Kæreste Lisbeth, jeg kan ikke holde ud igen at gennemgaa alle de Grunde, der taler for Kommuneskolen. Den lange Vej til Byen maa vel være Grund nok.«

»Igen? Ja, der er vel mange andre, som ikke har forstaaet det — — Men — saa sagde Mogens, at han var flink til Bibelhistorie — — Vil det sige, at han er med til Skolens Religionsundervisning?»

»Aah — Religionsundervisning! Den Smule Bibelhistorie, de har i de smaa Klasser, kan i alt Fald ikke skade ham; Bibelhistorien er dog den samme for Folkekirken som for os.«

»Ja, Aage, men man maa vel gaa ud fra, at en ordentlig Lærer giver andet i Religionstimen end Bibelhistorieterperi. Og saa er der ogsaa her Tale om Vane og daglig Paavirkning; derfor passer en Katolik ikke sammen med Folkeskolens Aand — — og absolut ikke i dens Religions-timer.«

»Folkeskolen staar paa kristelig Grund; derfor kan Aanden...«

»Sig mig — læste I ikke forleden i Ugebladet en Anmeldelse af en ny Bibelhistorie, som er

anbefalet til Brug i Folkeskolen?»

»Nej, jeg gider ikke læse Boganmeldelser i Ugebladet!«

»Jeg saa godt, der stod noget om en Bibelhistorie, der blev kaldt ukristelig; men saa spurgte jeg Minna om den, og hun sagde, at den ikke er i Brug endnu — —«

»Men den er anbefalet til Brug — og skrevet under Medvirking af Formanden for Københavns Kommunelærerindeforening. Det siger ikke saa lidt om den Aand, som præger Skolen. Har I ikke det Ugeblad? Det er vist fra den 24. August.«

Aage rejser sig sukkende. Paa Hylden under det lille Bord i Hjørnet ligger en Bunke Blade og Tidsskrifter. »Aah, gid det nu var der!« tænker Lisbeth. »Jo — der er det, Gud være lovet.«

»Sæt jer nu ved Siden af hinanden, og læs Artiklen igenem,« siger hun i en stiltfærdig, afvæbnende Tone.

— — —

»Hm. Ja — det er naturligvis noget kedeligt noget — — men naar Bogen ikke bruges endnu — —«

»Men kan du da ikke begribe, hvad du udsætter Barnet for — om den Bog saa aldrig saa meget ikke er i Brug! Det er Tonen — Aanden — — Sig mig, aner du noget som helst om Hr. Hansens religiøse og moralske Grundsætninger?»

»Larsen hedder han. Han er en vældig pæn Mand.«

»Sikkert. Den, som har skrevet den omtalte Bog, er sandsynligvis ogsaa en vældig pæn Mand. Men Tanken bare om Muligheden af, at ens Børn blev inficeret med det, Bogen staar for, kan jo gøre en helt syg om Hjerteret.«

»Naa — naa — —«

»Aah — men hvorfor — hvorfor har I saa ikke nøjedes med at sætte ham i den Skole — — men endda ladet ham gaa med til Religionstimerne?»

»Han skal ikke være anderledes end de andre!«

»Men Grethe, — han er jo anderledes end de andre — —«

»Jeg vil ikke have, at han

skal faa Mindreværdskomplekser af den Grund.«

»Det staar til dig og Aage at gøre de Mindreværdskomplekser til det modsatte — til Stolthed og Glæde over at være Katolik. Men i Stedet for gør I ham til en lille fejg Rad, der vel oven i Købet skal modtage Sakramenterne i al Hemmelighed, for ikke at faa Mindreværdskomplekser af det. I ønsker at tude med de Ulve, I er iblandt. Aage, det havde jeg aldrig troet om dig! I vil bære Kappen paa begge Skuldre. I tager mod Kirkens store Skatte — og fornægter den alligevel halvvejs! — — Men naar I nu er saa forfærdelig hange for de Mindreværdskomplekser, hvorfor sætter I saa ikke noget ind paa at faa Drengen i en katolsk Skole, hvor den Mulighed er totalt udelukket?»

Grethe glipper en Smule med Øjnene. »Du — du tager det saa forfærdelig højtideligt, Lisbeth! Du kan sagtens snakke, du bor i en lille Provinsby lige ved Siden af Kirke og Skole — og saa er Merete kun 2 Aar endnu!«

»Ja, men hvorfor flyttede I ogsaa helt herud? Aage tager ind til Byen hver Dag, og du besøger alle dine større Indkøb derinde, sagde du — —«

»Det er sundt for Børnene at bo her.«

»Vist saa — men en sund Bolid kunde vel nok findes paa et mere bekvemt Sted. Og det er ikke nok med den legemlige Sundhed; men — den aandelige har I helt ladet ude af Betragtning, og nu gør I jeres bedste for helt at undergrave den —«

»Herregud, Lisbeth, — hvorfor skal du nu ødelægge denne Aften for os, naar vi endelig er sammen? — Vi har nu engang indrettet os her, uden for Byen; og skal Mogens i katolsk Skole, er det en baade besværlig og bekostelig Historie.«

»Sig mig, Grethe, — kan du huske, hvad vi talte om, lige da Mogens kom med Karakterbogen?»

»Nej — jeg synes, det er en Evighed siden.«

»Vi talte om Else Jansen og hendes lille Pige. Du sagde, at enhver Mor vilde gøre, hvad hun

havde gjort, for at Barnet ikke skulde komme til at halte, — der var intet at beundre i det, — — og at Barnets Helbred selvfølgelig gik frem for Vil- laen — —«

»Aah — —«

»Du vilde selv ofre al Bekvem- melighed, gøre alt, hvad der stod i din Magt, for Mogens' eller Lis- ses Førligheds Skyld — — og Aage vilde være lige saa opofren- de som du. Men — Aage finder ikke paa at tage Drengen med ind til Byen om Morgen, for at hans Sjæl ikke skal miste sin Førlighed, — det vilde være saa- dant et kedeligt Besvær! — Og du kan ikke tænke dig at lægge dine Byture saadan, at du kan hente ham, — bare indtil han er stor nok til at klare sig selv. Saa megen Ulejlighed kan I ikke gøre jer — for hans Sjæls Skyld.«

»— -- Men Udgifterne — —«

»Hvis der var Tale om hans Helbred, vilde I ikke skænke Udgiften en Tanke. Aah, husk dog paa, hvad du selv sagde, Grethe, om Vanen og den dag- lige Paavirkning. Og naar det er rigtigt, hvor det gælder alminde- lig Velopdragenhed, er det end- nu vigtigere, naar det gælder Sjælens Opdragelse — —«

»Ja, lille Søster, — tale for dig, det kan du. Og at der er noget i, hvad du har sagt, kan vi naturligvis ikke fragaa, vel, Grethe?«

»Men — vil I saa love mig at tænke det igennem — og tale det igennem — alvorligt?«

»Jeg skal nok tænke over det.«

»Nej — du skal ikke tænke, men du og Grethe skal gøre det — og naa til et Resultat.«

»Til dit Resultat!«

»Nej, til gode Katolikers Re- sultat.«

godt, skabende Arbejde. Men det var et ganske lille Mindretal, som næsten var fuldstændig ukendt, blev i højeste Grad mis- forstaaet og ligefrem fordømt af mange, Præster indbefattet. Det vil ikke blot sige, at den store Masse af katolske Lægfolk var uvidende om, hvad Katoliker hjemme og i Udlandet skrev eller udrettede angaaende mentale Defekter, men der raadede en vis uklar Følelse af, at dette Emne var »hedensk« og maatte undgaas.

Derfor blev for det første en forfærdende Sum af foreliggen- de og fremtidig Elendighed ladet ude af Betragtning (følelses- mæssigt Hensyn). For det andet blev en uhyggelig Sum af Syg- dom ikke behandlet, for saa vidt det kom an paa Katoliker, og der blev tvivlet paa Mulighe- den for Helbredelse eller Lin- dring — med det Resultat, at mægtige Summer blev anvendt til »Udskillelse« af de »mentalt uegnede«, og meget Menneske- materiale af mulig Værdi som Borgere blev kastet over Bord (økonomisk Hensyn). Ved deres Ligeegyldighed overlod Katoliker for det tredie baade Forskning og Behandling til Ikke-Katoli- ker — med det sandsynlige Re- sultat, at ikke-moralske Metoder vilde blive anbefalet og maaske paabudt ved Lov, saasom Steri- lisation i stor Stil og endogsaa Fosterdrab — hvorimod Katoli- ker med deres spiritualistiske Psykologi *burde* kunne nærme sig Emnet bedre end andre, som ikke kunde tage den udøde- lige Sjæl med i Betragtning (et etisk Hensyn, som paalægger det allerstørste Ansvar). Og for det fjerde forekom de Argumenter, som brugtes for at retfærdiggøre denne Ligeegyldighed, mig at væ- re baade teologisk og praktisk usunde. Derfor prøvede jeg i England og Australien paa at tale (fra Ikke-Ekspertens Stand- punkt) om dette Emne, hvor som helst der bød sig en Mulig- hed — for i Australien blev der ogsaa gjort et godt Arbejde af en Haandfuld Katoliker, især den nu afdøde Ærkebiskop af Perth, paa Trods af megen Mod- stand og ligefrem Haan.

Under „Skyen“ I

Katolikkers Samfundspligter ...

Alle moderne Stater er travlt optaget af Borgernes aandelige og legemlige Sundhed. Derfor finder der mange Diskussioner saa vel som megen Lovgiv- ning Sted angaaende de aande- ligt defekte, Ægteskabet, Bolig- spørgsmaal o. s. v. Enhver Bor- ger nyder godt af Staten og har derfor Pligter mod den. Som Borgere har Katoliker den sam- me Pligt, og som Katoliker har de meget stærkere Motiver end nogen andre, da alle alvorlige Sundhedsspørgsmaal før eller senere kommer ind paa Mora- lens Felter, og Katoliker mener, at det maa føre til Ulykker af vidtgaende Omfang, i Fald de stillede Maal eller de anvendte Metoder er umoralske — selv

om de Mennesker, hvis Maal og Metoder det er, ikke ved dette. Som Pius XI og Pius XII har fremhævet, bør en Katolik der- for være sit Samfunds bedste Borger, fordi han med større Visdom og større Kraft yder sit Medarbejde til det, der er bedst for det *hele Menneske* — Men- nesket med Legeme og Sjæl.

Katolsk Inerti

Den lille Historie »Skyen« skrev jeg for lang Tid siden, da »mentale Defekter« var paa Dagsordenen i England. Jeg vidste, at nogle faa læge og gejst- lige Katoliker studerede Emnet fra teologisk, psykologisk og moralsk Synspunkt og udførte

«Skyen»

»Fra Ikke-Ekspertens Standpunkt« (d. v. s. med Udeladelse af alle tekniske Udtryk, »Nuanceringer« af aandelige Mangler, Teorier om Aarsagerne til mentale Defekter eller til psykofysisk Udygtighed til at møde den fælles menneskelige Tilværelse) skrev jeg »Skyen«. Det skulde være en rent udvendig Skitse af et muligt Tilfælde, bygget især paa lagttagelser fra »Besford Court«, som dengang var den eneste (men fortræffelige) katolske Institution i England, hvor aandsskrøbelige Dreng blev videnskabeligt behandlet af Mennesker med katolsk Syn paa Tingene. Jeg skrev Historien om her i Danmark og forelagde den for en ypperligt kompetent Specialist, som jeg bad fortælle mig, om han kunde finde Fejl i den, naar han betragtede den som en rent ydre Skitse. Han sagde, at han »fra sit Standpunkt« (og det var det, jeg havde Brug for) ikke havde nogen Indvendinger. Der burde skrives to Historier til — en om den samme Slags Dreng i *velhavende* Omgivelser og en til om en saadan Dreng, i hvis aandelige Verden en katolsk Lære og Opdragelse er virksomme og konstruktive Bestanddele. Men det vilde blive endeløst. Jeg har ikke søgt andet end Tilladelse til at lægge stærke Ord ind for, at der maa findes en veloplyst katolsk Opinion angaaende den Slags Problemer, og at de Katoliker, som kan det, maa interessere sig aktivt for disse Ting, som berører selve det Samfunds Liv, som de tilhører.

En Lykke at være Taabe?

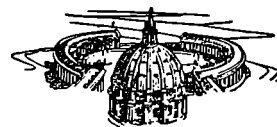
Jeg haaber, at Historien gav et Indtryk af den Ulykke, der kan times en saadan Dreng. Men dette »sentimentale« Hensyn er en Bagatel i Sammenligning med de moralske, psykologiske og sociale. Og dog var der en australsk Præst, som paastod: »De aandssvage har ikke noget Ansvar. De kan derfor ikke synde. Lad dem blot være i deres lykkelige Tilstand« (Lykkelige!)

Men for det første: hvem tør frakende dem alt Ansvar? For det andet: Kan de ikke synde, kan de heller ikke »fortjene«. Hvis det er »lykkeligt«, kan vi kritisere Gud, fordi han overhovedet har givet os en fri Vilje. Og for det tredje: *Selv* hvis en aandssvag ikke kan synde, bliver han (lige paa dette Sted vil jeg sige »hun«) en alvorlig Lejlighed til, at andre synder, netop fordi hun ikke med Fasthed kan sige »Nej« eller kontrollere sine Følelser eller dømme om Følgerne. Mænd benytter sig af det. Rimeligvis er det uhyre Flertal af prostituerede mere eller mindre aandeligt defekte. Et fransk Skuespil »*Maya*« viste overordentlig uhyggeligt, hvordan en saadan Tilværelse kan blive et langt mindre-end-menneskelig Mareridt. Hverken Uansvarlighed eller Slethed, men aandelig *Svag*hed er Forklaringen paa en Million af ødelagte Menneskeliv. (Og jeg læste for ikke saa længe siden om en katolsk Koloni i Belgien for aandssvage. De eneste to Tilfælde af Vold, som var oplevet der, skyldtes ikke-aandssvage Vogtere).

Tæller kun Sjælen med?

Der var en anden, som sagde: »Men vi har jo særlige Hjem til den Slags Tilfælde.« Men har vi det? Saadanne Hjem, hvor de bliver undersøgt og behandlet paa videnskabelig Maade? — »Ja, men det vi ønsker, er at frelse deres *Sjæle*. Det er nok at holde dem *ude* fra de hedenske Institutioner«. Men er vi fornøjede med paa den Maade at internere dem for bestandig, bare det er hos os selv? Har vi Penge eller bare Bygninger til det — for ikke at tale om den moralske Ret dertil? Og hvis ikke, vil vi saa slippe dem løs efter Barneaarene — d. v. s. netop naar deres Instinkter er voksne, *mens deres Selvkontrol endnu stadig er et Barns*. — »Naa, ja... men hvis deres Barn-dom bliver tilbragt under katolske Forhold, saa vil de maaske »vende tilbage«, før de dør. En god Død er Maalet.« Ak, i Be-

(Fortsættes Side 605)

URBI ET ORBI

Den hellige Fader har i sine Taler siden Krigsudbruddet i 1939 atter og atter givet Udtryk for sin Interesse for og sin Medlidenhed med alle, der rammes af Krigens Ulykker, og adskillige Gange har Paven ladet sine Nuntier og Delegater aflægge Besøg blandt Krigsfanger og Internerede hos begge de krigsførende Parter. For kort Tid siden fik den apostoliske Nuntius i Italien, Hs. Excellence Msgr. Borgongini-Duca overdraget det Hverv: i den hellige Faders Sted at besøge syv forskellige Krigsfange- og Interneringslejre i Italien. Officerer og Soldater af engelsk, jugoslavisk og græsk Nationalitet gav under disse Besøg synlige Udtryk for deres Taknemmelighed over dette Besøg, og Nuntius havde den Glæde at kunne konstatere, at samtlige internerede befandt sig vel. Fra den hellige Fader medbragte Nuntius smaa Gaver og Opmuntringer i Form af Cigaretter o. l. samt en lille Medaille til hver enkelt af de internerede. Samtidig med, at Nuntius overbragte den hellige Faders Hilsen og Velsignelse, erindrede han om Pavens stadige Arbejde for efter Evne at lindre Krigens Nød og Ulykker. I en Pavillon i et stort Militærhospital, hvor der var anbragt syge og saarede Krigsfanger, gik Nuntius fra Seng til Seng og talte trøstende og opmuntrende Ord til de enkelte samt meddelte hver enkelt den hellige Faders Velsignelse.

— Det meddeles ligeledes fra Vatikanstaten, at Hs. Excellence, den apostoliske Nuntius i Storbritannien, for nylig har besøgt en Krigsfangelejr et Sted i England, hvor der befinder sig ca. 200 internerede, hovedsagelig italienske Marinere, og har overbragt dem den hellige Faders Velsignelse.

← Gennem den kæmpestore Urskive i Kloketaarnet i Gent ser man ned over Byen. I Forgrunden St. Bavo-Kirken, hvor van Eycks berømte Alterbillede findes

saaledes er det ogsaa gaaet Menneskene i disse Stæder. I deres Ansigtsudtryk genkender man Slægtskabet med Forfædrene paa de flamske Mestres uforgængelige Værker, de selvsamme Fysiognomier med de store Næser og de kraftige, markerede Træk. Disse Menneskers Ansigter er uberørt af vor Tids Uro og Omvæltninger, formet af de samme store, troende Traditioner. Nutiden med dens nyordnende Krav har ligesaa lidt kunnet ændre deres Ansigter som Sjælen bag ved, maaske snarere kun hærdet Staalet i deres Sind.

Et særlig karakteristisk Udtryk for Flanderns konservative Karakter er de gamle begunager, Beginegaardene, som man i vore Dage finder i Gent og Brügge. Her fører den direkte Bro tilbage til Middelalderen — og endda ser det slet ikke ud til, at de er ved at dø hen, tværtimod:

Ugebladets Korrespondent fortæller lidt om Gent og Brügge

Flandern er og bliver Flandern — uberørt af vekslende Tidens voldsomme Slag lever den samme Aand videre, frodig i Fredstid og hærdet i haarde Stunder, den samme Aand, som genspejler sig i Middelalderens herlige Kirker og i Renæssancens prangende Borgerhuse — de er ikke blot historiske Minder om en fjern, berømmelig Fortid, nej, de staar den Dag i Dag som et levende Udtryk for, hvor dybt den kristne Kultur har fæstet Rod her i Flandern, og vil leve videre gennem gode og onde Dage.

Staar man oppe i Taarnet paa St. Bavo og spejder gennem den kæmpemæssige Urskive ned over Gent, da forekommer det en, som om Tiden har staaet stille i fire Aarhundreder. Og

↑ Højt over Brügge rager Klædehallernes 107 m høje Klokketaarn . Hvert Kvarter lyder det berømte Klokkespil, hvis Toner følger en, hvor man end staar og gaar i den vidunderlige By

← Foran den gamle Barokkirke i Gent sludrer to Beginer en Smule inden de vender tilbage til deres lille Hus

➤ I Modsætning til Gent er Brügge en stille By . I de stille Kanaler spejler Huse og Træer sig som et herligt Maleri af en forgangen romantisk Verden

selv om Aarene efter den forrige Verdenskrig bragte nogen Tilbagegang, saa er der i de senere Aar kommet stadig flere og flere Beginer, og der lever i Øjeblikket vel sagtens mellem syv og otte Hundrede i Gent. De fleste af dem stammer fra Landet, de kommer med et lille Udstyr og en lille Formue for at leve en fredfyldt og lykkelig Tilværelse blandt andre fromme Kvinder. Beginerne har ingen Klosterløfter, de kan naar som helst vende tilbage til Verden — hvilket dog vist yderst sjældent

sker. Beginerne lever i »Gaarde«, omgivet af høje Mure, indenfor hvilke hver som Regel har sit eget lille Hus med en Stump Have til. Og selv om de maaske har en lille Kapital, saa maa de dog alligevel til Dels selv tjene til Livets Underhold ved at brodere og kniple. Iøvrigt er deres Liv viet Næstekærlighedens Tjeneste; man ser dem overalt i Storbyen tidligt og silde opsøge og sørge for syge og gamle.

Det religiøse Fællesliv og den enkeltes personlige Frihed giver Beginerne deres særlige Præg; deres utvungne, muntre og menneskelig tilgængelige Væsen viser, hvor vel de befinder sig i det Liv de fører, og man mærker faktisk i Gents og Brügges Beginegaarde noget af det, som virkelig troende Mennesker forstaar ved Tilværelsen her paa Jorden.

Men ikke blot Beginerne — hele det flamske Folk er gennemsyret af deres Forfædres Aand og Kristendommens indre Kraft. »Alt for Flandern, Flandern for Kristus« er det Motto, der gaar igen overalt og over alle; nu som før slutter Folket op om Kirken og dens Ledere i Troen paa Kristus, i Haabet om Fremtiden og i Kærligheden til deres fædrene Jord ...

Peregrinus.

Hvor nødvendig tredie Bøn i Fadervor er

»Ske din Vilje,« siger vi saa tit, uden at vi er os bevidst, at netop vi, der udtaler disse Ord, i vort Indre mange Gange ønsker lige det modsatte og yder forbitret Modstand, naar Gud gør Alvor af vor Bøn. Guds Vilje bestaar nemlig i, at alle Mennesker skal ære ham som deres Skaber, Herre og sidste Maal, idet de lærer ham, den usynlige, mere og mere at kende, elsker hans uendelige Godhed og Skønhed og *adlyder hans Befalinger*, som Børn skal adlyde deres Fader. Paa denne Forherligelse af Guds ophøjede Majestæt beror saa ogsaa vor egen Ære, Lykke og Rigdom, eller med andre Ord: *Giver vi Gud, hvad Guds er, opnaar vi derved en fuldkommen Tilfredsstillelse af alle berettigede Ønsker, som kan findes i et menneskeligt Hjerte.* De to Ting er uadskilleligt forbundne: den Forherligelse, vi bereder Gud, og vor egen Lykke og Salighed. Det, vi alle uden Undtagelse søger, saa længe vi eksisterer, Lykke og Fred, kan vi kun finde og eje, hvis vi gør, hvad Gud vil.

Paa denne Maade faar den tredje Bøn i Fadervor en umaadelig vidtrækkende og dybtgaaende Betydning i det daglige Liv. Men den Kendsgjerning, at vi alle saa ofte netop ønsker og gør det modsatte af, hvad Gud vil, bliver en stor Gaade for os, og uvilkaarligt spørger man sig selv: *Hvor kan det dog være, at vi selv, der med en Naturløvs Kraft søger Lykke og Fred, ved vor Adfærd stadig paa ny ødelægger vor Lykke?* Det Spørgsmaal bør besvares, før vi kan indse og forstaa, hvor stærkt vi trænger til at blive bønhørt, naar vi beder om, at Guds Vilje maa ske, og hvor store aandelige Rigdomme der tilfalder os, naar Guds Vilje opfyldes. Nøglen til

Gaadens Løsning er den Elendighed og de Trængsler, som vor Slægt er kommet ind i ved det første Menneskes Synd. Lad os forsøge at skaffe os Klarhed over den Selvmodsigelse eller dobbelte Lov, der hersker i os som Følge af Ulykken i Paradiset.

I Begyndelsen, da Gud skabte os og de andre levende Væsener, udstyrede han alle med en stærk Trang til deres eget Velvære. Med en Kraft og Varighed, der kendetegner Naturlovene, søger derfor alle at opnaa dette Maal. Kun naar de udefra bliver hindret i deres medfødte Higen og Stræben, viger de fra denne deres Banc. Som det var hos alle andre, saaledes var det (til at begynde med) ogsaa hos os Mennesker. *Der fandtes i os en umaadelig stærk Higen efter Gud, al Lykkes Ophav og Kilde.* Denne Opdrift var af en ganske enestaaende fornem Art, fordi vi har aandelig Erkendelse og fri Vilje.

Men medens de fornuftløse Skabninger beholdt deres medfødte Naturdrift og til den Dag i Dag er i uforstyrret Besiddelse af den oprindelige gode Tilstand, har vor stakkels Slægts Higen opgivel Retningen opad og forladt den Vej, der fører til Gud. Ved Adams Synd mistede vi nemlig ikke blot alle de overnaturlige Gaver, der var givet os Mennesker i Tilgift, saasom Paradiset, Udødeligheden, Frihed for Smertes og Lidelser og den oprindelige Hellighed, der løftede os op over os selv og gjorde os delagtige i Guds Natur (II Petr. 1, 4), men samtidig *kom ogsaa Viljens naturlige Stræben efter det gode og rette paa Afveje*, og derved slog hele vort Livs Retning mod Gud, der ene kan gøre os lykkelige, om for at

søge bort fra Gud og hen til vort eget Jeg.

I det Gamle Testamente læses hjertegribende Klager over denne almindelige Vanart. »Gud skuer ned fra Himlen paa Menneskenes Børn for at se, om der fandtes nogen, der søger Gud. Men alle er afvegne, til Hobe fordærvet. Ingen gør godt, end ikke een (Sl. 13. og 52.). Her er det David, der udtaler sig om vor Slægts store Skam. Men allerede Biblens første Sider konstaterer denne sørgelige Kendsgjerning. »Da Menneskene begyndte at blive talrige paa Jorden, saa Herren, at deres Ondskab tog til, og at deres Hjerters Higen og Tragten kun var ond Dagen lang. Da angrede han, at han havde gjort Menneskene paa Jorden, og det skar ham i Hjertet og han sagde: Jeg vil udslutte Menneskene, som jeg har skabt« (1. Mos. 6, 1—7). *»Menneskehjertets Higen er ond fra Ungdommen af«* (8, 21). I disse Skriftord har vi Nøglen til den Gaade, at ingen af os af egen Drift søger sin Sjæls Frelse og sande Lykke, men at vi alle tværtimod føler en Dragelse mod at ødelægge den. En Hærskare af onde Driffler prøver nemlig paa at tyrannisere vor Vilje, som er skabt for Gud, og som kun kan finde sin Hvile i ham. Den daglige Erfaring viser, med hvilken Lethed, ja Lidenskabelighed vi lader os rive med til Vrede og Had, til Hovmod og Ærgerrighed, for kun at tale om disse vore Fjender i vort Indre. Der burde jo ogsaa nævnes Kødets Lyst og Udskejelser, Dovenskab og Menneskefrygt.

Det er, som om vor Vilje i sin Higen og Tragten var gaet af Led, den Vilje, hvis Glæde før Syndefaldet var Gud, det gode og Dyden. Men Topmaalet af vor Elendighed bestaar i, at saa mange af os slet ikke anser den Skændsel, som har ramt os, for nogen Ulykke. Denne *Blindhed* kaster et grelt Lys over Menneskenes uhyrlige Fordærvelse. Naar Lidenskaberne raser i os og Lysten behersker os, mærker vi slet ikke, at det, vi fejlagtigt

anser for at være et Gode, der kan gøre os lykkelige, i Virkeligheden for det meste er livsfarlig Gift. Vi styrter os ligefrem over det skadelige, som om det var en stor og attraaværdig Værdi. Det derimod, som virkeligt er godt og ærefuldt, det væmmes vi ved, som om det var noget modbydeligt og foragteligt.

Over dette *Selvbedrag* og *denne Taabelighed* udtaler Gud sig hos Profeten Isajas med Ord, der røber hele hans Uvilje og Afsky: »Ve dem, der kalder ondt for godt og godt for ondt, gør Mørke til Lys og Lys til Mørke, gør beskt til sødt og sødt til beskt« (5, 20). Man kan ikke sige andet end, at vi i denne Tilstand ligner *syge, der lider af Smagsperversion*, d. v. s. dem, der føler Modvilje, naar man vil give dem sund Føde, medens de graadigt sluger, hvad der maa skade dem. Den lige nævnte Profet omtaler den Slags Mennesker. Det hellige Lands søde og stærke Vin, som Gud har frembragt af Jorden for at glæde Mennesket, smager paa de syges Tunge som en besk Drik (24, 9). Det siger sig selv, at Mennesker af den Art er Døden nær, og saa længe de ikke bliver helbredet, er de ikke i Stand til at leve og være virksomme, som normale og sunde Mennesker er. Det samme gælder om den af Synden ramte og ødelagte Sjæl. Hvis Guds helbredende og hjælpende Naade ikke danner en Modvægt mod vor Tilbøjelighed til det onde, er det umuligt for os at gøre noget gudvelbehageligt, der giver Adgang til Kristi evige Rige i Himlens Paradis.

Her dukker nu ganske uvilkaarligt det Spørgsmaal op: Kan det faldne Menneske da slet ikke gøre noget godt? Er det rigtigt, at alt, hvad vi foretager os, er Synd? Men dette Problem er vi nødt til at gemme til næste Gang. Kun een Bemærkning endnu: Naar vi har tænkt over det, der er sagt i dette Kapitel, føler vi vist alle meget stærkt, hvor vanskeligt det er i Praxis at gennemføre, hvad vi beder om, hver Gang vi siger: Ske din Vilje. F. K.

Ugebladets fortsatte Roman:

Vovemod og Martyrblod

Disse Aar var rige paa Heltemod og Offersind, men desværre manglede det heller ikke paa troløse og fejge Forrædere. Gennem nogle frafaldne Kristne var de europæiske Missionærers Tilstedeværelse blevet almindelig bekendt. Der blev derfor udsendt Stikbreve, som udlovede en høj Belønning for deres Paagribelse.

En Judas manglede heller ikke. Han tilbød Regeringen sin Hjælp, og dette Tilbud blev modtaget med Glæde, og man lovede ham enhver Støtte og Hjælp. Han begav sig saa paa en Rejse rundt i Landet for at besøge gamle Venner og Bekendte blandt de Kristne; disse havde selvfølgelig ingen Anelse om hans Frafald og forræderiske Planer. Han fortalte dem følgende Historie:

I Hovedstaden havde nogle ansete Kristne forklaret Mandarinerne den kristne Tros Sandhed, og Gud havde rørt deres Hjerter, saaledes at de nu var beredt til at antage den kristne Tro, blot de paa rette Maade blev undervist deri. Dette betød, at Frihedens Time nu endelig slog. Hvis Biskoppen eller Præsterne tog dertil, vilde sandsynligvis hele Hoffet antage den sande Tro. Jeg kommer som Udsending fra Brødrene i Hovedstaden, og jeg har et Brev til Biskoppen. Sig mig derfor, hvor han opholder sig.

To nydøbte lod sig narre. Budskabet var saa vidunderligt, at de helt glemte al Forsigtighed. De opgav Navnet paa en Kristen, Andreas Tjyeng, som sandsynligvis kendte Biskoppens Opholdssted. Forræderen gik sporenstregs til Andreas og fortalte ham den samme Historie. Desværre var Andreas meget enfoldig, og han nærede derfor ikke ringeste Tvivl om Beretningens Sandhed. Han lovede at

føre den formentlige Udsending til Biskoppen.

Men da han den næste Dag saa, at Forræderen var ledsaget af en Mængde Arbejdere og Bønder (det var forklædte Soldater, som var i Følge med ham) fik han dog Betænkkeligheder. Til sidst vægrede han sig ved at gaa videre, hvis Ledsagerne ikke vendte om, han vilde ikke have andre end den formodede Udsending med. Man maatte gaa ind paa hans Ønske. Omtrent hundrede Meter fra Huset, hvor Biskoppen boede, lod han ogsaa Forræderen blive tilbage og begav sig alene ind i Huset. Andreas fortalte nu, hvad der var sket. Uden at fortrække en Mine hørte Biskoppen paa hans Beretning. Saa sagde han alvorligt: »Min Søn, den onde Fjende har narret dig.« Han gennemskuede med det samme Bedrageriet.

Hvad skulde han nu gøre. At tænke paa Flugt kunde ikke nytte meget, da Forræderen opholdt sig i Nærheden. Og Biskoppen indsaa ogsaa, at Flugt kun vilde betyde, at Raseriet mod de Kristne fik ny Næring. Et Øjeblik stod han lavs og vejede for og imod. Saa tog han den Beslutning at udlevere sig til Forræderen. Dette skete Natten til den 10. August 1839.

Næste Morgen læste Biskoppen for sidste Gang den hellige Messe. Derefter skrev han et Brev til begge Præsterne.

»Mine dyrebare Medbrødre! Gud være lovet! Hans hellige Vilje ske! Jeg kan ikke mere holde mig skjult, men I maa sørge for at skjule jer, saa godt I kan. Saafremt det bliver muligt for mig, skal jeg senere sende jer Underretning om, hvordan det gaar. Bed for mig.

Laurentius Joseph Maria Imbert,
Biskop.

Fortsettes

Til mine ærede Kunder

Da den nuværende Mangel paa Raavarer har gjort det nødvendigt for mig at standse Fabrikationen af Vokslys indtil videre, takker jeg herved for den Velvilje, jeg har mødt og haaber atter at kunne knytte Forbindelsen med mine Kunder i en forhaabentlig bedre Fremtid.

Iwan Jørgensen . Taastrup

Liturgisk Kalender

Sept.:

21. S. St. Matthæus, Apostel og Evangelist (1083); 2. Sæt Bønner: 16. Søndag e. Pinse (710); sidste Evangelium: Søndagens (711).
22. M. St. Thomas af Villanova (1085); 2. St. Mauritius og Lidelsesfæller, 3. Om Fred.
23. Ti. † St. Linus (1086); 2. St. Thecla, 3. Om de helliges Forbøn ([120]), 4. Om Fred.
24. O. Maria, de fangnes Befrielse (hvid) (1087); 2. Om Fred.
25. T. Feria (710), uden Gloria og Credo; 2. Om de helliges Forbøn, 3. Efter frit Valg, 4. Om Fred; alm. Præfation (525).
26. F. I konsekrede Kirker: (hvid) **KIRKEVIELSESFEST** ([77]).
(rød) I ikke konsek. Kirker: St. Cyprian og St. Justina (1087); 2. Om de helliges Forbøn, 3. Efter frit Valg, 4. Om Fred.
27. L. † St. Cosmas og St. Damian (rød) (1088); i konsekrede Kirker: 2. Kirkevielsens Oktav ([77]), 3. Gudsmoder ([90]), 4. Om Fred, Credo. — I ikke konsek. Kirker: 2. Om de helliges Forbøn, 3. Efter frit Valg, 4. Om Fred.
28. S. I konsekrede Kirker: (hvid) **KIRKEVIELSESFEST** ([77]).
(grøn) I ikke konsek. Kirker: 17. Søndag e. Pinse (714).

Anm. Paa de med † mærkede Dage kan Præsten efter frit Valg læse Sjælemesse og andre Votivmesser, hvorfor man paa disse Dage ikke kan regne med, at de her angivne Messer læses.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.
Dannevirkegade 19, København V, Telefon Eva 25 12 (træffes i Almindelighed bedst Kl. 14-15 og 18-19).

Ekspedition: Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K, Tlf. Palæ 4777, Kl. 9-18.
Kassererkontor: St. Annæ Plads 28, Postgiro 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BØGER

Matematik og Suggestion

A. Niklitschek: »Matematik for alle«. Oversat af Gudrun og H. M. Hansen. Chr. Erichsens Forlag.

Dette er femte Bind i Forlagets fortræffelige Serie »Populær Viden for alle«. Den østrigske Forfatter styrter sine intetanende Læsere lige paa Hovedet ind i en Række matematiske Discipliner, hvor de »komplekse« Tal er en beskeden Begyndelse, mens Vejen gaar videre over Logaritmier, Regnestokke, Trigonometri, algebraiske Ligninger, Funktionslære, Infinitesimalregning o.s.v. til den firdimensionale Geometri.

En Sammenligning med Lancelot Hogbens fantastisk opreklamerede »Matematik for Millioner« paatvinger sig. Østrigeren er en venlig Mand, som synes, at Matematik er den herligste Leg, mens den irriterende Skotte simpelthen misbruger den mest nøgterne af alle Videnskaber til at faa Luft for et indgroet Had til al Religion og specielt til Præster af enhver Art. Niklitschek har ikke andet paa Hjerte i sin Bog end det, der staar paa Titelbladet, og det er altid en Fordel.

Men en helt anden Sag er den, om det nu ogsaa lykkes Forfatteren at fængsle »alle« og give dem et Indblik i Matematikens herlige Verden. Opgaven er sikkert uløselig, fordi Matematik nu engang henvender sig til Aandsevner, som ikke findes i samme Udvikling hos enhver. Matematik kan heller ikke oversættes til andet Sprog end det matematiske. Men der kan gøres del, som Niklitschek gør, og dette fortjener en lille Særomtale:

Læsere har rimeligvis selv gjort en morsom Erfaring. Naar de som Lyttre sidder og hører paa en Transmission af en Sportsbegivenhed, kan de mærke, hvor det virker hidsende paa Interessen, naar den dygtige Referent begejstret udbryder: »Ih, hvor er det spændende!« Vi kan ikke se noget af, hvad der foregaar. Hvis ikke han med smitsom Ivrighed fortæller os, at det er spændende, lytter vi kun med et halvt Øre. Nu derimod banker Blødet hurtigere. — En lignende Erfaring gør vi, naar vi fortæller Historier til Børn. Saa er der et lille Trylleord, der heller »plud-

selig«. Siger vi: »Saa kom der en Heks«, virker det muligvis ikke. Siger vi derimod: »Pludselig kom der en Heks«, er Børnene lutter Øre. Jeg har reddet adskillige klassiske Historier fra at kede Børn, blot ved en planmæssig og ødsel Tilføjeelse af det pludselige rundt om i Fortællingen.

Det er ganske samme Metode, Niklitschek anvender hele sin Bog igennem. Han giver ikke blot en matematisk Udredning, men han forbereder den ved at fortælle, at nu skal man bare se, nu kommer der noget højst mærkeligt, rent forbløffende. Og naar Udredningen er givet, hidser han igen sine Læsere til at indrømme, at det var vel nok det rene Trolderi. Man forstaar, at Professor H. M. Hansen, der har oversat Bogen, ser sig forpligtet til at sige, at Stilen er lidt uvant for en Matematiker. Det er rigtigt nok, men maaske det er Metoden til at gøre Matematik populær. Man suggererer Læsere til at føle en spændt Interesse, som selve Stoffet (desværre) aldrig havde aftungnet dem.

Matematik er en vidunderlig Videnskab. Prøv at lære lidt om den i en Bog, der bogstavelig efterligner vor danske Sportsspeaker: »Nu — nu! Nu kommer det lille Differentiale! Ih, hvor er det spændende!«
H. D. T. K.

Cyklogi

„... men min Cykel er i Orden“
af Harald Guldager.

Vor unge Trosfælle har paa Pallas' Forlag udgivet en storartet Vejledning i Cyklens Vedligeholdelse, en Bog, der mere end nogen Sinde er paakrævet, da det nu gælder om at bevare alle Cyklens Bestanddele saa længe som overhovedet muligt. Den Krone, Bogen koster, er givet godt ud. Bogen, der fremtræder i et fikt Udstyr med gode Tegninger og Billeder, har faaet en udmærket Modtagelse af Dagspressen, hvori maaske Læsere allerede har set den omtalt.

V. S.

Pauluskredsen

udgiver i Efteraaret:

Romano Guardini: Guds Moders Rosenkrans.

F. F. Maurer: Den hellige Clemens Hofbauer.

VALD. FOERSOM

AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

Katolikkens Samfundspligter

Fortsat fra Side 599

tragtning af de Tusinder af ikke-aandssvage, som slipper Tro og Moral, naar først de er udenfor den gamle Atmosfære, Omgivelse, Konvention og Tvang, saa er Sandsynligheden næppe værd at diskutere. Men — er en god Død — er »overnaturlig Frelse«, som kun angaar Sjælen — vort eneste Maal? Mennesket er ikke Legeme plus Sjæl, men Legem-Sjæl; ikke »Natur« plus »Overnatur«, men overnaturliggjort Natur. Vi kan ikke foretage disse Sønderdelinger. Kristus kom for at frelse det hele Menneske og »Samfunds«-Mennesket. Sigter vi kun mod at frelse Individet, saa giver vi slet ikke Agt paa »Samfundslivet«, Fællesskabet, der selv og som saadant skal overnaturliggøres.

»Men De kan ikke forbedre dem!« Ubegrundet Pessimisme! Besford Court alene gav rigeligt Bevis for, at en høj Procentdel af Drengene kunde oplæres til at blive nyttige »næstkommenderende« i et Haandværk eller endogsaa i Forretning, selv om de sikkert ikke egnede sig til at være de øverste, som skal finde paa, tage Initiativet og paatage sig det virkelige Ansvar. Og i »anden Række« kunde de tjene gode Penge, indgaa lykkelige Ægteskaber, faa sunde Børn og være »gode katolske Borgere«. »Men — Børn? Hvad med Arveligheden?«

Eugenikernes Slægtstavler

Alle ved, at dette Problem endnu er meget langt fra at være gennemarbejdet. Selv jeg kunde se, at de Forbryder-Stamtavler, som man saa ofte paaberaaber sig for at bevise Arven af moralske Kvaliteter, er ganske værdiløse, fordi de forbigaar saa mange Faktorer, f. Eks. Omgivelserne, Ernæringen. Og dog er det paa Basis af den Slags, at man har anbefalet og (i Dele af U. S. A.) endogsaa indført lovbealet Sterilisation. Paa St. Ansgars Forlag kan man

faa Dr. Halliday Sutherlands Bog »Laws of Life«. Den indeholder Kapitler om Ægteskab, Sterilisation, Børnebegrænsning, Ufrugtbarehed, Lovene for Nationers Vækst og Forfald, Arvelighed, ny og gammel Malthusianisme, Tilbud og Efterspørgsel etc. Bogen er katolsk og »populær«, men videnskabeligt gennemtænkt, og der er ikke eet Ord, som opvækker en sygelig Nysgerrighed, hvor aabent der end tales.

Da jeg nu opholder mig her i Danmark, morede det mig at se ham citere (Side 71) fra »Degeneration i Familier«, den autoriserede engelske Oversættelse af Dr. Langes Bog (det bliver mig fortalt, at Bogen er god, skønt den nu er antikveret paa Grund af Videnskabens Fremskridt). Denne danske Læge eftersporede Stamtavlerne for 70 Patienter paa Middelfart Hospitalet og fandt, at deres Bedsteforældre havde bebyrdet Danmark med 358 sygelige Efterkommere. Tænk om de var blevet steriliserede! Han var lige ved at offentliggøre dette, da han fik den Tanke at se efter sunde Efterkommere, og hertil anvendte han ti Aar. Han fandt ikke blot en hel Befolkning af »almindelige« Mennesker, men en hel Flok af fremragende Mænd og Kvinder — Ministre, Gesandter, Admiraler, Generaler, Højesteretsdommere, Doktorer i Videnskab og Kunst, Læger o. s. v. samt 72, der havde opnået høj Anseelse som Kunstnere, Billedhuggere, Musikere,

Opfindere, Arkitekter... Sæt nu disse Bedsteforældre ikke havde giftet sig! Og omvendt blev det om en amerikansk Familie, som Eugenikerne ansaa for Idealet — ingen andre havde frembragt saa mange gode Statens Tjenere af højeste Værdi — til syvende og sidst bevist, at de allesammen nedstammede fra en moralsk-defekt Person... Dr. Sutherlands eneste »fastslaaede Lov« er den, at enten Familien eller Sygdommen snart uddør.

Hvis vi forsømmer vor Pligt

Og endelig — hvis jeg maa gentage mit eneste Hovedpunkt: Alle Borgere har en Pligt overfor Staten, og den er ikke klarert ved blot at betale Skat. Unddrager de sig den Pligt, lad dem saa ogsaa opgive Kravet om f. Eks. Politibeskyttelse. De tør ikke skyde alt Ansvar over paa andre — alene af den Grund, at det er Gangster-Politikerne, den energiske Charlatan, Egoisten eller i bedste Fald den maalbevidste Kæphesterytter, som fryder sig over et dovent Borgerskab, der lader de offentlige Sager skytte sig selv. For saa kan de »store« faa det, som de vil. Samfundet lider da af degenerativ Fedme og er et let Offer for hvem som helst.

Men den katolske Borger har hele denne Pligt plus Ansvaret for at anvende Troens Konsekvenser socialt. Troen skal ikke munde ud i individualistisk Jeg-Kultur, Navlebeskuelse, endeløse Selv-Analyser eller ligefrem Selv-Medlidenhed. Naturligvis maa vi ransage vor Samvittighed — men inclusive Opfyldelsen af vore Pligter mod Næsten. Raadene bliver til Bud i det Øje-

Emanuel Jensen & H. Schumacher
Murer- & Entreprenørforretning A/S
Bygningspriser, Jernbeton, Murerarbejde, Dampskorstene, Kedelindmuring, Isolering, Kloakarb.
Johs. Schrøder, Entreprenør
L. Schumacher, Murermester
Godthaabsvej 142, Kbhvn F, Centr. 968
Indgang fra Vagtelvej

Køb hos vore Annoncører

Sygeforsikr. A/S »BAUTA«

Hovedagentur Vangedevej 218
Tlf. Søborg 3374

Vder god Erstatning, kulant Behandling
lav Præmie. Prospekt tilsendes gratis.
Optager indtil 75 Aar

N. P. Rostrup
Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring
Valkendorfsvej 34-36
Tlf. 778 - 728

blik, der er Tale om »yderste Nød«, og paa mange Maader er vor Næste i yderste Nød. De aandeligt svage er det, og de vil komme ud for frygtelige Ulykker, hvis vi med vor Lære om en aandelig fri, udødelig Sjæl ganske roligt lader alle officielle Afgørelser om disse Mennesker blive truffet af Folk, som ikke har en saadan Lære, hvor pæne de saa ellers er.

Ære være de katolske Læger og Videnskabsmænd, hvis Fag eller Kald sætter dem i Stand til ligefrem at drive Forskninger om disse Ting. Vi, der har andre Kald, maa i det mindste bifalde dem, støtte dem, bidrage med vor Viden, hvis vi har nogen, og kunne tale fornuftigt om disse Ting eller i hvert Fald ikke maabe, naar andre taler om det og derved give Stof til den Anklage, at »Katoliker tænker kun paa sig selv — ikke paa det fælles Vel«. Og lad i det mindste vore Hjerter blive grebet ligesom Jesu Hjerte af Medynk med de Lidelser, som rammer hans »smaa«, der lever i vort eget Land og maaske i vor egen By og Gade.

C. C. Martindale S. J.

Mindestens-Afsløring

paa Fredericia Katolsk Kirkegaard

Søndag den 7. Sept. Kl. 3 samledes Sct. Knuds Menigheds Medlemmer paa Assistenskirkegaarden for at overvære Afsløringen af den Mindeplade paa afdøde Pastor Bernh. Jensens Grav, som Fredericia katolske Menighed i Forening med Frederiksberg katolske Menighed har rejst paa Graven.

Højtideligheden indlededes med Afsyngelsen af Johs. Jørgensens Salme »Snart er Dagen endt, snart Nattens Time«.

Rentier W. E. Larsen tog derpaa Ordet, idet han udtalte, at det i denne Uge er et Aar siden, Sct. Knuds Menighed maatte friste den Sorg at miste Pastor Bernh. Jensen. Hans Gerning her og i hans tidligere Sogn paa Frederiksberg havde sat sig gode og varige Spor, og vi havde alle følt, at vi ved hans Bortgang havde mistet ikke blot vor Sjælehyrde, men ogsaa en god Ven. Som et synligt Udtryk for vor Taknemlighed for Pastor Bernh. Jensens Gerning iblandt os har de to Menigheder rejst denne Mindeplade, og denne i Forbindelse med

de mange gode Minder vil i Fremtiden bevare Erindringen om den afdøde Sognepræst, der var æret og afholdt af os alle.

Efter Salmen »Højt over alle Hjerter et Hjerte for os slaar« udtalte Sct. Knuds Menigheds nuværende Sognepræst, J. Hjorth, at det havde været ham en stor Glæde ved Samtaler med Menighedens Medlemmer at erfare den Hengivenhed, man nærrede for afdøde Pastor Jensen, og han følte sig overbevist om, at den Afdøde ikke vilde blive glemt i Menighedens Bøn.

Pastor Hjorth foretog derpaa Indvielsen af Stenen, en stor, blankpoleret, sort Granitplade med følgende Tekst:

BERNHARD JENSEN.

Født 30. Juli 1892. Død 10.

September 1940.

Sognepræst

paa Frederiksberg 1926—1935,
i Fredericia 1935—1940.

R. I. P.

Taknemmelige Sognebørn satte
ham dette Minde.

Toldfunktionær Josef Jensen, en Broder til afdøde Pastor Jensen, takkede Menigheden, fordi den saa smukt havde vist Deltagelse i Familiens Sorg, samt udtalte Haabet om, at det, der særlig havde kendetegnet hans Broder, dette, at han var en udpræget Fredens Mand, ogsaa maa have bidraget til, at han nu havde Fred. Æret være hans Minde!

Højtideligheden sluttede med Afsyngelsen af Salmen »Naar mit Skib i Havn skal sejle, og min Færd paa Jord er endt«.

R. S.

Brev fra Odense

Kære Janicula!

Du troede naturligvis, at det hele vilde falde sammen, naar du forlod os til Fordel for København; men du maa tro om igen! Det er Søndag Morgen, jeg skriver. Jeg er lige kommet hjem fra tidlig Messe, og vi var 80 Mennesker til Kommunion. Det er ikke helt daarligt af en lille Provinsmenighed at være.

I Søndags havde vi taget os sammen og inviteret Ungdommen fra Assens, Nyborg og Svendborg her til Gengæld for deres Gæstfrihed i Løbet af Sommeren. Een Ting maa vi have Lov at sige i al Beskedenhed, at vi forstaa at ordne Vejforholdene nok saa godt som de andre. Lige før Højmesstid kom de unge Mennesker strømmede til fra alle Verdenshjørner. Vi havde faaet de forreste Bænke reserveret. Det er en sjov Fornæmelse at sidde paa første Bænk og have hele Menigheden bag sig. Naa, vi lod, som om vi var vant til at sidde paa Orkesterplads, og vi sang, som kun Fynboere kan synge,

og Sangen inspirerede Pater Jaworski til en knippelgod, mandig Prædiken. Han sagde lige alt det, vi andre gerne vilde sige, naar vi diskuterer med anderledes troende.

Efter en Gennemgang af vort nye store Musæum, som du ikke maa forsømme at se, naar du kommer paa Ferie, bemandede vi en Sportvogn saa tæt, at den jamrede sig under den uvante Last, og kørte til Fruens Bøge, og saa vandrede vi den dejlige lille Tur ad Stien forbi den gamle Kilde ud til Dalum Kloster, og hvad de havde kommet i Kaffeopperne, ved jeg ikke; men det smagte livagtigt af Kaffe, hvis du husker, hvordan det smager. Et Par pjattede Regndraaber viftede jeg væk med min Regnfrakke, og saa legede vi paa den store Mark i Parken, saa en Hest fik Roskildesyge af Rædsel. Vi løb, vi masede, og vi morede os. Pastor Deutsch er den fødte Sportsmand. Han var saa nær ved at prøve at snyde, for at komme først, som hans præstelige Samvittighed tillod ham, og naar Pater Jaworski legede »Hund efter Kødben«, saa gungrede Jorden, og Græstotterne tog til alle Sider. Jeg selv slog alle Tidens Rekord i Sprinterløb for aflæggere Herrere; men Pastor Doots overgik alligevel alle Forventninger. Efter mit private Stopur kom han ind til Maalet 3,2 Sekunder før han startede. Dog gik naturligvis de unge af med Sejren og Præmierne. En rask ung Pige smed Klip-Klapperne og fløj paa Strømpelødder over Græsset. Saadan noget kalder jeg illoyal Konkurrence, for jeg havde et Hul paa Storetaaen.

Efter en smuk Andagt fik vi om Altenen som Albani Klubs ældre Afdelings Fæller og Gæster et glimrende Foredrag af Politikommissær Brun om Kriminalpolitiets Virksomhed, og vi var flere, som for bestandig opgav Tanken om at slaa os paa Forbryderfaget, efter at vi havde hørt, hvor vanskeligt det er for en stakkels stræbsom Indbrudstyv at faa taalelige Arbejdsvilkaar nu om Dage.

Hils alle de unge i København.

Din hengivne

Janus.

Pædagogforbundet

indbyder alle katolske Pædagoger samt alle Forældre, som har Børn i de katolske Skoler, til Møde paa Katolsk Centralskole, Nørrebrogade 27, Torsdag d. 9. Oktober Kl. 19,30 pr.

Skolelæge, Dr. med. O. Wanscher vil tale om det sunde og det syge Barn og Betydningen af Samarbejdet mellem Skolelægen, Pædagogerne og Forældrene. Overlæge, Dr. med. K. Søndergaard, Næstved, vil tale om sine praktiske Erfaringer som Skolelæge, hvorefter der vil blive Lejlighed til at stille Spørgsmaal. Entré 50 Øre for Ikke-Medlemmer.

Bestyrelsen.

Sankt Knuds Gildernes
Møde i Koncertpalæet

Tirsdag den 30. September Kl. 20

PROGRAM

Joh. Svendsen: Fest-Polonaise . Orkester

Olav Segalt: Pavehymne . Kor

Pastor THORBJØRN MØLLER byder Velkommen

Fællessang: „Paa Kongestol du sad, o Knud“. Orkester

HS. EXCELLENCE BISKOP TH. SUHR:

„DEN NÆRMESTE FREMTIDS OPGAVER I VIKARIATET“

Niels W. Gade: Morgensang af „Elverskud“. Kor og Orkester

Carl Nielsen: Chaconne . Klaversolo af Organist LEIF KAYSER

Fællessang: „Af Havets Dyb sig skyder frem“. Orkester

UNGDOMMENS HYLDEST TIL DANMARK:

Recitation og Sang . Orkester

Skuespiller ved det kgl Teater MOGENS WIETH

reciterer Digte af JOHANNES JØRGENSEN

i Anledning af Digterens forestaaende 75 Aars Fødselsdag

Skoleelever synger „En Bondestue staar bygt i Nord“. Ved Flyglet LEIF KAYSER

Carl Nielsen: „Som en rejselysten Flaade“. Skoleelever og Orkester

Skuespiller ved det kgl. Teater MOGENS WIETH

Scene af Holger Drachmanns „Der var engang“

Helge Rode: Fjorden

Thøger Larsen: Danmark, nu blunder den lyse Nat

APPEL ved Pastor THORBJØRN MØLLER

Fællessang: „Kongernes Konge“. Orkester

J. F. Frölich: Riberhus-March . Orkester

Orkester: Musikere fra den kgl. Livgarde, Direktion: Kantor B. HUSSON

Kor: De samlede katolske Kirkekor

Flygel: Hornung og Møller

Salens Udsmykning: Therp, Lysberg og Hansen

Academicum Catholicum

Aabent Hus Lørdag den 4. Oktober

Formanden holder aabent Hus for A. C.'s Medlemmer Lørdag den 4. Oktober Kl. 20 (Asmussens Allé Nr. 1).

Akademiker-Messe Søndag d. 5. Okt.

Alle Medlemmer opfordres til at deltage i Akademiker-Messen Søndag d. 5. Oktober Kl. 8½ i Liobasøstrenes Kapel, Bjerregaards Sidevej, Valby.

Efter Messen kan medbragt Morgenmad indtages hos Søstrene.

Cykeltur til Farum den 5. Oktober

Efter Messen og Morgenmaaltidet hos Liobasøstrene startes, hvis Vejret tillader det, Kl. 10½ paa Cykel til Farum. Madpakke medbringes. Hjemkomst ca. Kl. 18.

Katolske Russer

Russerne er velkommen til at deltage i Messen og Cykelturen d. 5. Oktober.

Rusgilde Onsdag den 8. Oktober

Rusgildet holdes d. 8. Oktober Kl. 20 i Mødelokalerne, Bredgade 67 A, København K. (Bemærk det nye Mødested).

Der vil blive serveret Æbleskiver og Punch. Deltagelse i Rusgildet, der kun er for Medlemmer, og som koster Kr. 2,50, for Studerende dog kun Kr. 1,50 (Russer gratis), bedes meddelt til en af Administratores senest Søndag d. 5. Oktober. Rygere bedes selv medbringe Tobak. Daglig Paaklædning.

De unges Studiekreds

»De unges Sektion« holder Studiekreds hver 2. og 4. Fredag i Maanednen, — de første Gange dog Fredag d. 17. og Fredag d. 31. Oktober — Kl. 20 i A. C.'s Klublokale. Studiekredsens Leder er P. Roos S. J. Emne: Gennemgang af nogle nyere Filosofier og Katolicismens Stilling til dem. De yngre Medlemmer opfordres til at deltage.

Katolsk Højskole

Mandag d. 22. Sept. Kl. 19. Musesaumsassistent *Svend Heding*: »Arvelighedslære I«.

Mandag d. 22. Sept. Kl. 20. Pastor *H. Messerschmidt*: »Petri Bekendelse«.

D. K. K. F.

Diskussionsklub

D. K. K. F. agter i den kommende Sæson at afholde Diskussionsaften en Gang om Maanednen i For-

mandens Hjem, Sekretariatet, under Ledelse af Pater Coenen S. J. Emnet for Aftenen er: »Den katolske Kvinde under forskellige Livsforhold«. Første Sammenkomst finder Sted Onsdag d. 15. Oktober Kl. 19,45 pr. De følgende Gange bliver det den 2. Onsdag i Maanednen. Deltagerne betaler 75 Øre pr. Aften. Indmeldelse til Sekretariatet, Ndr. Frihavnsgade 26, Grevinde E. Scheel, Tlf. Øbro 9250.

Rosenkranskirken

Sønd. 21. Sept. Kl. 8 Fælleskommunion for alle Sognets Kongregationer.

Jesu Hjerter Kirke

Mand. 22. Sept. Kl. 20 Møde for de unge Mænds Kongregation. Torsd. 25. Sept. Kl. 20 Møde i Røde Sal for Mændenes Kongregation.

Trørød

Søndag 21. Sept. Kl. 9½ Gudstjeneste.

Ungdommens Kapel i Asserbo

I Tilslutning til Artiklen i forrige Nummer bringer vi næste Uge en Kortskitse, som viser, hvor Kapellet kommer til at ligge, samt Arkitektens Tegning af det lille Bjælke-Kapel.

Aarhus Opland

Søndag den 21. September: *Pindstrup*: Kl. 10.
Odder: Ingen Gudstjeneste.

Nb. Gudstjenesten i **O d d e r** holdes fra nu af hver 2. og 4. Søndag i Maanednen; næste Gang altsaa Søndag den 28. September.

Gudstjenesten i **G r e n a a** holdes fra nu af 3. Søndag i de lige Maaneder, og Gudstjenesten i **E b e l t o f t** 3. Søndag i de ulige Maaneder.

Den store Spejderfest

Il Absalon Trop meddeler, at Billetter til Troppens store aarlige Fest i Borgernes Hus Lørdag den 4. Oktober koster 1 Kr. og kan købes i Katolsk Boghandel, Stenosgade 3, paa Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, samt hos Trop-

Velgørenheds Matiné

Søndag d. 19. Oktober Kl. 15,30
Stenosgade 4.

Medvirkende:
Hospianistinde *Johanne Stockmarr*.
Pater *C. C. Martindale* S. J.
Billetter à 2 og 3 Kr. bestilles hos de katolske Boghandlere og hos Portneren, Stenosgade 4.

pens Fører (H. Valeur Fausbøll, Elmegade 3, Nora 1879 x) og alle Troppens Spejdere og Ulve.

Katolsk Ungdoms Klub

Lørdag d. 20. Sept. Aabent Hus. Søndag d. 21. Sept. Heldagscykeltur ud i det Blaa. Start fra Stenosgade Kl. 9,45. I Løbet af Dagen vil der blive Besøg i tidligere katolsk Bygning. Medbring Madpakke, Krus, Cyklelygte og Sangbog. Lørdag d. 27. Sept. Kredsmøde. Emne: Det første Guds Bud.

St. Knuds Skole

Bestyrerens Telefonnummer er fremtidig *Eva 1525* og Træffetiden alle Skoledage Kl. 13—14. Forbindelsen er ogsaa temmelig sikker om Morgen Kl. 8,15—8,45.

Da vi under de herskende Omstændigheder er afskaaret fra at købe engelsk-katolsk Litteratur hjem, har vi i Stedet for indrettet et Laanebibliotek for interesserede i Boghandelen i Bredgade 67, hvor Bøger kan faas ugevis til Laan. Det er af stor Betydning, at den gode udenlandske Litteratur, som paa Grund af Tiderne ikke kan skaffes, ikke staar ubenyttet hen i de private Hjem, men bliver udbredt og læst. Derfor beder vi Folk, som er i Besiddelse af saadanne Bøger, om at indlevere dem enten til Salg eller Laan, saa at Biblioteket kan suppleres op til det størst mulige.

**SANKT
ANSGARS
FORLAG**

NAKSKOV

<p>Spis Arbejdernes Fællesbageri's Produkter Nakskov . Telefon 621</p>	<p>Kul, Kokes, Cinders, Briketter og Brænde <i>bedst og billigst hos</i> Aug. Freuchen & Co. T. G. Krøyer A/S</p>	<p>Broderimagasinet <i>Østergade 18 . Telefon 921</i> Alt til Haandarbejde . Tegning, Montering Stort Udvalg i Garn <i>Leverandør til Søstrene</i></p>
<p>Nakskov Dampmølle <i>Aktieselskab</i></p>	<p>Wald. Clasen Murermester Telefon 208 Lev. til kat. Kirke</p>	<p>Chr. Steffensen <i>HERREEKVIPERING</i> Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796 Leverandør</p>

AARHUS

<p><i>Alfred Pihl</i> Bagermester, Conditori Telefon 3041 - Hammershus <i>Leverandør til St. Josef Hospital</i></p>	<p>Linoleum <i>billigst Høilund Carlsen</i> Aaboulevarden 45, Aarhus, Tlf. 1347</p>	<p>Announcér i „Katolsk Ugeblad“ <i>følles for læg og lærd, for By og Land, for unge og gamle</i></p>
<p></p>		<p><i>Køb hos vore Annoncører</i></p>

AALBORG

<p><i>Køb i Vestbyen</i> Trikotage og Herrelingeri hos HENRY HANSEN Kastetvej 39 . Telefon 5665</p>	<p>Mathias Christensen Absalonsgade 14 . Tlf. 1556 <i>Kolonial . Delikatesser . Kaffe</i></p>	<p>Hjemmebageriet v. Toft Mathiasen Prøv mit l. Klø. Brød og Kager Borgergade 32 . Telefon 6408 <i>Lev. til den mandlige Kamillianerklunik</i></p>
<p>Ferd. Færch & Co. Tømrermestre Strandvejen, Tlf 301</p>	<p>Mursten <i>Aalborg Teglværker</i></p>	<p>CHR. SIMONI grundl. 1836 Kul- og Koks-Import Telf. 67 — 68 — 69 <i>Leverandør til St. Josef Søstrenes Hospital og Kamillianerklunik i Aalborg</i></p>
<p>M. Thomsen Støtt <i>Entreprenør og Murermester</i> Kong Christians Allé 6 Telefon 1992</p>	<p>WORNING <i>paa Østergade</i></p>	<p>Køb Hjemmets Udstyr hos Thuen, Gravensgade 2</p>
<p>P. Krebs <i>Elektroinstallatør</i> Frederiksgade 6 Telefon 1786 <i>Udf. Arb. ved Kamillianerklunik</i></p>	<p>Aalborg's katolske Begravelseskontor <i>Jens Bangsgade 8</i> Ordner Begravelsen gratis, smukt og samvittighedsfuldt . Tlf. 2068 . 2289</p>	<p>Hans Wiencken <i>Kastetvej 51 . Aalborg</i> er det rigtige Indkøbssted for Kød, Flæsk og Paalæg <i>Reelle, unge Varer til beskedne Priser</i> Egen Pølsefabrik . Forlang Tilbud</p>

H. PERS EFTERFØLGER

N. NIELSEN & A. BROSTRØM

Aut. Vand-, Gas- og Blikkenslagermestre
SANITET- CENTRALVARME
Algade 58 Aalborg Telf. 681

<p>RANDERS</p> <p>N. I. Nielsen Vand- & Gasmester v. Martin Nielsen W. C. Installationer, Rep. af Centralvarmeovne Markedsgade 16, Telefon 1834 Leverandør til St. Josef Hospital</p> <p>S. UTTRUP Murermester Alle Murer- og Jernbetonarbejder udføres Fabersvej 30 . Telefon 1644 Leverandør til St. Josefs Hospital</p>	<p>Randers Mælkeforsyning Telefon 389 og 823 Leverandør til St. Josephs Hospital</p> <p><i>Støt</i> Frank Andersens Fond Postgiro 1087</p>	<p>HORSENS</p> <p><i>Manufaktur . Trikotage . Udstyr</i> A-S Horsens Textil Lager Leverandør til katolske Institutioner</p> <p>Carl Bech aut. elektr. Installatør Vestergade 33 . Telf. 1026 Leverandør til kath. Menighed</p>
<p>VEJLE</p>		
<p>C. V. BERG Blikkenslagermester Autoriseret Gas og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Leverandør til de katolske Institutioner</p>		<p><i>Vejle Trælast &</i> Kulkompagni Havnegade 22 . Tlf. 68 og 69 Lev. til de kat. Institutioner</p>
<p>Carl Petersen Slagtermester 1. Kl. Varer - Pølsefabrik Nørregade 2 . Tlf. 1721 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>^{A/s}Vejle Mælkekompagni Fineste Mejeriprodukter Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>VEJLE NY Mineralvandsfabrik P. C. NIELSEN Vissingsgade 8, Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital</p>
<p>ODENSE</p>		<p>JØRGEN RASMUSSEN Gfarmester Overgaden 29, Telefon 1117 Leverandør til St. Josephs Hospital og Kirken</p>
<p>Sophus Larsen & Søn Kød og Fedevarer Vesterbro 90 . Tlf. 3715 Albanigade 35 . Tlf. 4895</p>	<p><i>Man finder sig godt paa</i> Prior-Caféen Telefon 2764 Vestergade 1, 1. og 2. Sal Hyggeligt, roligt og godt</p>	<p>Junker-Drejøe Kolonial . Delikatesser Nørrebro 49 . Odense Lev. til Sct Josephs Hospital</p>
<p>Vald. Tørring aut. elektr. Installatør Kongensgade 13, Tlf. 2021 Leverandør til Dalum Kloster</p>	<p><i>Gør Deres Indkøb af Fodtøj hos</i> Julius Roe Nørregade 26, Tlf. 2394 Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p>Sylvest Nielsen 1. Kl. Bageri & Conditori Dalumvej 74 . Telefon 59 „LYON“</p>
<p>Henry Smith <i>Carl Smiths Eftf.</i> Aut. Gas og Vandmester Algade 9 . Telefon 137 Lev. til St. Elisabeth Hospital</p>	<p>HOLBÆK</p>	
<p>A. P. PEDERSEN Murermester Markedsplads 10 . Telefon 239</p>	<p>Vestergades Maskinværksted RASMUSSEN & NIELSEN Telefon 1039</p>	<p>H. P. Larsen Kolonial . Delikatesser Algade 28 . Tlf. 849 Leverandør til Hospitalet</p>
<p>Holbæk Mejeri ^{A/s} Algade 54 . Telefon 65 Leverandør til Hospitalet</p>	<p>Skomagermester Chr. Jensen <i>ved Valborg Jensen</i> Alt i nyt Fodtøj samt Reparationer Tidemandsvvej 5 . Telefon 726 Leverandør til St. Elisabeth Hospital</p>	<p>JENSEN & OLSEN statsaut. Installationsforretning Elektrisk Lys og Kraft Algade . Telefon 365 Leverandør til den kat. Menighed</p>

Katolsk Ugeblad

Naar Lytterne lukker for Præsten

Kong Christian X's Fødselsdag

Det store Møde paa Tirsdag

Sankt Mikael

Ægteskabets vitale Spørgsmaal

Munkemel

<p>G. Garth-Grüner Landsretssagfører Frederiksholms Kanal 6, Kbh. Tlf.: 12,166 og 12,161</p>	<p><i>Bageri & Conditori</i> Johan Aschengreen Amagerbrogade 72. Telefon Amager 353 Filial: Amagerbrog. 125. Telefon Amager 4019</p>	<p>KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI KUL KØK KOKS NØRREGADE 15 TELF. 9270</p>
<p>W. Staack <i>Malermester</i> Blekingsgade 6 . Tlf. Amager 1158</p>	<p>Walther A. Randrup <i>Slagterforretning</i> Kød . Flæsk . Charcuteri Købmagergade 58, Tlf. C. 3179 Amagerbrogade 132, Tlf. Anr. 416 y I Helsingør, Steng. 19, Tlf. 1056</p>	<p><i>Linoleum . Træparket</i> P. RASMUSSEN & SØNNER Peder Skramsgade 7 . København K Telefon: Central 22 60 & Byen 384</p>
<p><i>Trykkeriet DANMARK</i> ved Tjæder Nielsen Brolæggerstræde 11 . Central 2979 Wibrandtsvej 75 . Amager 3986 Lev. til Sct. Elisabeth Hospital</p>	<p>Ludvig H. Dronninggaard <i>Møbel- og Bygningsnedker</i> Sofievej 6, Tlf. Hellerup 45 Udfører Arbejdet for Assumptionsøstrene</p>	<p>R. Wilhelm <i>Bageri og Conditori</i> Frederiksvej 18 . Tlf. Goth. 1371 Lev. til Institut Jeanne d'Arc</p>
<p>Hans Molbech W. C. og Badeanlæg Nyt og Reparationer Højdevej 10 . Telefon 69 Leverandør til Sct. Elisabeths Hospital</p>	<p>VIGGO DENCKER ELEKTRISKE ANLÆG C. 10014 • AF ENHVER ART • C. 11014 GRUNDTVIGSVEJ 25</p>	<p>Brdr. Wiggers Malermestre Taarbæk Strandvej 45 . Tlf. Bellevue 154 Udfører Arb. v. Assumptionsklosteret Rygaard</p>
<p>Heinze's Vinduespolering Ole Suhrsgade 12 . Byen 2261 y Lev. til Assumptionsklosteret Rygaard</p>	<p>Malerfirmaet Axel Seehusen Tagensvej 97 Telefoner: Central 3670 og Taga 3670 Udfører Arbejdet ved Assumptionsklostret</p>	<p>Bageri & Conditori F. WIENHOLTZ's EFT. Vesterbrogade 131 . Central 2821 Leverandør til Sct. Elisabeth Søstrene</p>
<p>Malerfirmaet Gustav Lehnert Rud. Berghsgade 65 . Ryv. 1421 y Alt Maler- og Tapetsererarbejde udføres Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard</p>	<p>Hans A. Holm & Søn A/s <i>Maskinsnedkeri</i> Nansensgade 47, Tlf. C. 1806</p>	<p><i>Gør Deres Indkøb i</i> Kolonial-Lageret en gros Lager . detail Salg Blaagaardsgade 4 . Nora 5834 Leverandør til Sakraments Kirken</p>
<p>Houlbergs Pølser <i>- det er Mad</i></p>	<p>Købke's <i>Reproduktionsanstalt</i> Vester Voldgade 91 Klicheer i fineste Udførelse</p>	<p>Arbejdernes Kaffeforsyning Bedste Luksus Kaffe 95 Øre 1/4 kg Prøv vore henkogte Frugter Viktoria Blommer Ananas, Fersken osv. Amagerbrogade 156</p> <p>Niels Hansen Mahogni, Egetræ, ru, hele og pl. Brædder, Lægter, Lister, Krydsfiner Tagpap og Tretelex Gothersgade 8 . Palæ 3073 Leverandør til de katolske Institutioner</p>

En rigtig Bløde ...

Enhver ved, hvad en Bløde er for noget. Og hvem, der ikke skulde vide det, har en Ordbog at slaa op i. Men der er jo de Ting, som man først rigtig lærer at kende, naar man oplever dem. Det var først i Sommer, at jeg saaledes lærte, hvad en Bløde egentlig er. I den regnfattige Juli 1941. Det stænkede jo nok lidt en Gang imellem. Men den Smule Vand fordampede lige saa hurtigt; Luften var tør og Jorden revnede af Mangel paa Væde. Vandkanderne kom frem hver eneste Aften for at opmuntre den nyplantede Kaal, der stadig hang med Hovedet. Heldige Havedyrkere installerede Vandrør over deres Jordbær og lavede kunstig Regn. Men alt det forslog kun saare lidt. Det blev ved at være tørt. Man fik ondt af Husmændene, der saa Byg og Havre gulne paa de mest udsatte Steder af deres Lod. De gik og slog Græs langs Vejkanten for at holde Liv i deres i Forvejen udsultede Køer. Det mindede ligefrem om Profeten Elias' og Kong Akabs 'Tid, da det ikke regnede i tre Aar, saa Kongen gav sin Hovmester den Besked: »Drag til alle Vandkilder og til alle Bække, maaske vi kan finde Græs og beholde Hestene og Mulerne i Live, at ikke Kvæget omkommer for os.« Saaledes ogsaa nu. Man turde ikke længere glæde sig over det gode Vejr, blev pirrelig over Barometrets Urokelighed og spejdede efter den mindste Sky, der kunde tyde paa optrækkende Tordenvejr.

Endelig kom der da Regn; først saas der nogle sorte Prikker paa Fliserne under mit Vindue. Jeg sad og saa spændt paa, hvordan Pletterne spredte sig og Fliserne efterhaanden skiftede Farve. Ja, nu regnede det for Alvor. Saa ud i Haven og nyde Regnvejret, høre Regnen synge i Trækronerne og se den sive ned over de udpinte Marker.

»Naa, Nielsen, denne Gang hjalp det da!«

Nielsen er ikke nær saa begejstret. Han trækker paa det. »Det hjalp jo lidt. Men det forslaar ikke. Se bare.« Han tog en Kæp og prikkede ved Randen af Kartoffelmarken. »Det stikker ikke dybt ... Iøvrigt se dér!« Han pegede i Retning af Runkelroerne: »Det er jo lige tørt under Toppen. Næ, det, der skal til, er saadan en rigtig Bløde!«

Saa har jeg i Ugevis ventet paa den tiltrængte Bløde. Da den endelig kom, behøvede jeg ikke nærmere Forklaring. Det regnede først sagte, saa stærkere. Det blev ved i Timevis, ja et helt Døgn. Det susede i Træer og Buske, det rislede i Tagrenden og klukkede under Kloakens Rist. Selv Træstammerne fik store Striber, og der stod Vandpytter paa Vejen hele Ugen igennem. Se, det var en Bløde. Følgen var ogsaa derefter. Man kunde ligefrem se Græsset vokse paa Marken. Kornet skød en halv Alen i Løbet af et Par Dage, og i Urtehaven stod Kaal og Selleri

ranke og i Geled. Saa meget om Bløden. —

*

Forleden mødte jeg en Mand fra Landet. Han kom fra Retræten i Roskilde. Han har været Konvertit i mange Aar. Men det var nu første Gang, han var med til en tre Dages Retræte.

»Hvordan var det?« spurgte jeg.

»Det var dejligt,« sagde han. Saa søgte han at tyde sine Indtryk lidt nærmere: »Man ved det jo nok altsammen i Forvejen, men det gør godt at faa det saadan paa een Gang i Løbet af et Par Dage.« Da slog det mig: det er som en Bløde.

Man ved alt det om Troen, man skal vide; man passer sin Kirke og modtager de hellige Sakramenter saa nogenlunde regelmæssigt, ligesom man ogsaa beder sine Bønner. Dog kan der komme noget vanemæssigt over det hele; man bliver ligesom tør. Der er ingen rigtig Vækst. Da er der intet der hjælper, som en Retræte. Og dog, hvor er der mange Katoliker, der aldrig har været med! Det er vist for en stor Del de samme, der møder om igen, fordi de ikke vil undvære Retræstens Velsignelse. Forbavsende at saa mange andre, naar det drejer sig om deres Sjæleliv, har Raad til at undvære, hvad de aldrig vilde undvære, naar det drejede sig om deres Mark eller Have: saadan en rigtig Bløde.

S. W.

Ingen slipper forbi SANKT ANSGARS FORLAG

Samtale med Sven Damsholt

Det begynder efterhaanden at rygtes rundt i Byen, baade blandt Katoliker og Protestanter, at der er kommet en ny Forretning i Bredgade, der hedder »Sankt Ansgars Forlag«, en ny katolsk Boghandel.

En har faaet den Bog, han længe har søgt efter, og en anden har faaet en mærkelig Messebog, som er indbundet helt i Pergament, og som nogen synes er ganske pæn, og andre finder skrækkelig.

En Dag gik jeg ind i Bredgade for at se nærmere paa Forretningen og dens Bestyrer, den unge Sven Damsholt. At finde den er ikke saa vanskeligt. Selv om den ikke laa overfor Sankt Ansgars Kirke, skulde man nok faa Øje paa den, for den hellige Apostel Johannes' Blik rammer en tværs over Gaden, ser en lige ind i Sjælen og siger: Kom du bare, lille Ven, og bekend dine Synder. Du har vist hverken læst den nye Bog af Pater Lutz eller købt en Katolsk Børnelærdom til dine smaa uskyldige Børn! Ind med dig!

Det, vi var før Luther

Saadan har nok mange følt det. Apostlen i Vinduet er i hvert Fald middelalderstreng og imponerende egestærk, og der er næppe mange, der slipper forbi

Vinduet, uden at de maa hen og hilse paa ham. I Øjeblikket staar der to unge Mennesker og kigger paa Vinduet.

— Der skal du se, siger den ene, — disse her Katoliker, de vil lave os allesammen til Muhamedanere!

— Nej, siger den anden, — det er det, som vi var før Luther og alt det der — se, det staar udenpaa den Bog...

Saa gaar de. Uden Sankt Ansgars Forlag vilde de ikke have vidst, hvad Katoliker var for noget. Nu ved de dog lidt.

Pavens Encyklika er udsolgt

Det store Butiksrum er lyst og venligt. To kæmpestore Reoler fylder den ene Væg med brogede Rækker af Bøger. Paveflagenes hvid-gule Farver lyser op, hvide Relieffer, den hellige Fader og vor egen Biskop skuer ned fra Væggen — Madonnastatuer, Rosenkranse, slanke hvide Voksllys, Vievandskar og Lerdunke til at opbevare det viede Vand i og en Mængde andre Genstande fylder Skabe og Hylde. Henne ved Disken staar der to Smaapiger og stirrer betaget paa de Hundreder af farvede Smaabilleder, som man kan vælge imellem. De skal ha' for fem Øre hver. En Herre staar med en Klase Rosenkranse i Haanden og ser misfornøjet ud. — Nu har jeg staaet her i et Kvarter, siger han, — og jeg ved endnu ikke, hvilken det skal være...

det havde været lettere, hvis der kun var een Slags.

Der kommer Bestyreren. — Jeg vil gerne have »Quadragesimo anno«, siger jeg og lægger en Femogtyveøre paa Disken.

— Den har vi ikke, lyder Svaret glædestraalende. — Den er nemlig udsolgt, skal jeg sige Dem! Da vi satte Pjeccen om Salazars Regering og en lille Forklaring i Vinduet, var alle vore Eksemplarer væk paa tre Dage. Og nu gaar der Folk rundt, som aldrig har bedt et Fadervor, og læser den hellige Faders Encyklika — og saa kommer de igen og siger, at de vil læse mere!

Christoforus hele Ugen

De to smaa Piger har hver faaet et Billede af den hellige Christoforus.

— Det er til Far, forklarer de, mens de holder i hver sin Ende af Tøren, de skal betale med.

— Jamen, saa skal I da ikke have to af samme Slags, siger Damen, der ekspederer.

— Jo, det gør ikke noget, siger den største, — for Far holder saa meget af den hellige Christoforus, og saa ser han paa mit Billede om Mandagen, Tirsdagen og Onsdagen, og paa lille Mariannes Billede Resten af Ugen —

Ogsaa om Søndagen, understreger Marianne.

Man sælger ikke sin egen Bedstemor

— Hør, siger jeg til Bestyreren, da vi har trukket os tilbage til den mere kontormæssige Del af Lokalet, — sælger De noget?

— Om vi gør! Sven Damsholt ler. — I Sommertiden har vi ikke overanstrengt os, men vi er ogsaa først ved at faa Tingene hjem fra Udlandet. Nu begynder Folk at komme.

— Hvor har De faaet den hellige Johannes fra?

— Han stod paa Loftet af Sankt Ansgarskirken; der var

Evangelisten
Johannes i Vinduet
i Sankt Ansgars
Forlag

han havnet efter at have overlevet Billedstormen under Reformationen. Figuren maa have staaet i en Have i Regnvej, for den er helt trøsket, og vi pillede endda syv Lag Maling af den. Hver Dag kommer her Musæumsfolk og spørger, hvad den koster — den hellige Johannes staaar nemlig med Posebind og Blækhus i Bæltet, det har man ikke set før i Skulptur.

— Hvad koster Figuren saa?

— Koster ..... Tror De, man sælger sin egen Bedstemor...

God Smag er ikke overraffineret

— Men saa de andre gamle Ting, De har, hvor har De fundet dem?

— Rundt omkring i København. Jeg gennemstøver alle Antikvitetsbutikker og Kældre; der ligger der mange dejlige Ting. De er vel købt engang af Folk, der har rejst i Udlandet, og er saa senere gaaet fra deres Bo til Antikvitetshandleren — se, her er et smukt græsk Krucifiks, og vi har ogsaa gotiske og irske, og vore Priser er slet ikke ublu — selv for en Tørrer kan De faa noget her.

Vi lægger især Vægt paa at føre den gode katolske Kunst, og den gode Smag vil ikke sige noget specielt overraffineret. Vi vil ogsaa gerne hjælpe de katolske Kunstnere. Her er Ting af Chresten Skikkild, af Aksel Theilmann og Birgitte West, og fra Benediktinerinderne paa Jagtvejen.

Et katolsk Bindeled

— Hvem er det, der kommer og handler med Dem?

— Ja, se det er nemlig ikke bare Katoliker. Her kommer en hel Del Protestanter, ikke altid for at købe noget, men fordi der er noget, der trækker dem. De har maaske gaaet i Aarevis og følt, at de skulde undersøge, hvad Katolicisme var for noget, men de tør ikke nærme sig en katolsk Præst. En Butiksdør har de mere Mod til at gaa ind af. Og saa falder vi i Snak, og det

En Herre ser paa Bøger og Børn beundrer de brogede Billeder

ender i mange Tilfælde med, at de ønsker at faa rigtig Undervisning.

Vi ekspederer mange Ordre fra Provinsen. Og for hele det katolske Norden vil Sankt Ansgars Forlag gerne være et Bindeled. Saa er der »Katolsk Ugeblad«, som Folk kan bestille hos os, og nu den katolske Højskole, som er flyttet ind i Huset her, den har vi Kontor for, hvor man kan indmelde sig til Kursus og købe Billetter til Møderne.

— Hvoraf kommer Navnet »Sankt Ansgars Forlag«?

— Det kommer af, at Forretningen her er det hidtidige »Det Apostoliske Vikariats Forlag«, som nu er udviklet til at omfatte baade Forlagsvirksomhed, Boghandel, Ekspedition af Ugebladet m. m. Selve Forlaget har en Række Bøger under Forberedelse. Den første bliver en Børnehønebog til Afløsning af den forlængst udsolgte »Min første Bønebog«. En anden af de Ting, der er i Arbejde, er en ny, samlet og kommenteret Udgave af Pavernes sociale Rundskrivelser.

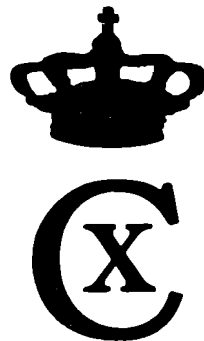
Romanen, der maatte vente

— De er jo Forfatter, spørger jeg til sidst Sven Damsholt, — hvad har De skrevet?

— Noveller og en Roman, »Fandens fem Fingre«. Saa, mens jeg arbejdede paa en ny stor Bog, opdagede jeg, at jeg blev nødt til at tage Stilling til Problemerne, og da var det, at jeg stødte paa Katolicismen og saa, at Troen paa en personlig Gud er den eneste Løsning. Det

var en fuldstændig Kolbøtte for alle mine Forestillinger om Verden og Livet. Derfor maatte jeg lægge min Roman til Side en Tid — men det skal kun være en Ventetid.

Ved E. N.

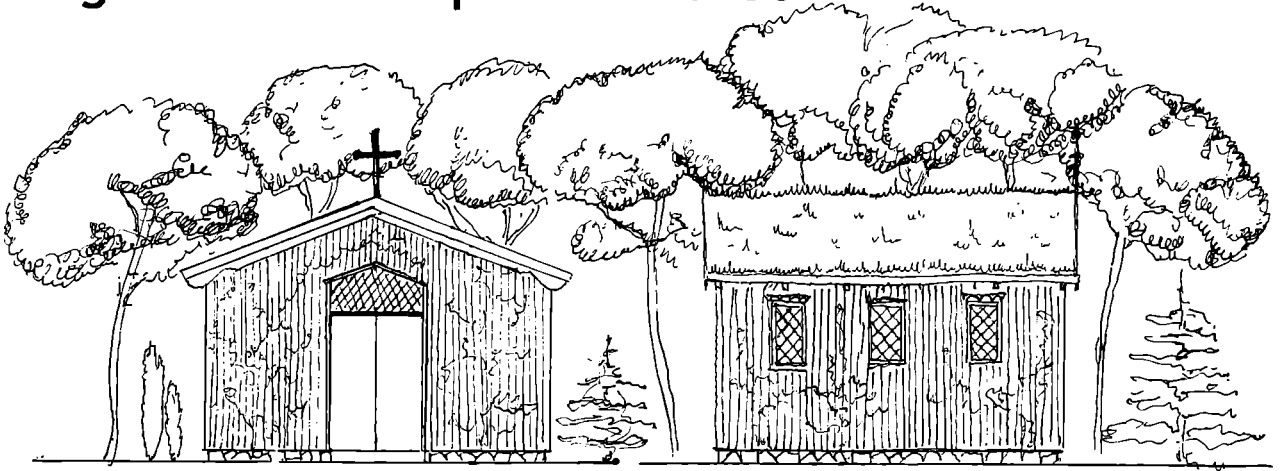

Et Aar er forløbet siden Danmarkshistoriens mest gribende Møde mellem Konge og Folk. Det var ingen pludselig Stemning, som svandt igen i Hverdagene, der fulgte efter Kong Kristian X's 70 Aars Fødselsdag. Der gaar ingen Dag, uden at Kongen kan mærke den Kærlighed, hvormed alle Danske staaar Vagt om ham og hans Hus. I haarde Tider har Gud forundt os den Konge, som Danmark trængte til. Alle Kong Kristians katolske Undersaatter vil paa Hans Majestæts Fødselsdag gentage deres stadige Bøn om, at Gud vil lade os beholde vor Konge de haarde Tider igennem og give ham Lov til sammen med det Folk, han elsker saa højt, at se lysere Tider vende tilbage.

Gud bevare Danmark og Danmarks Konge!

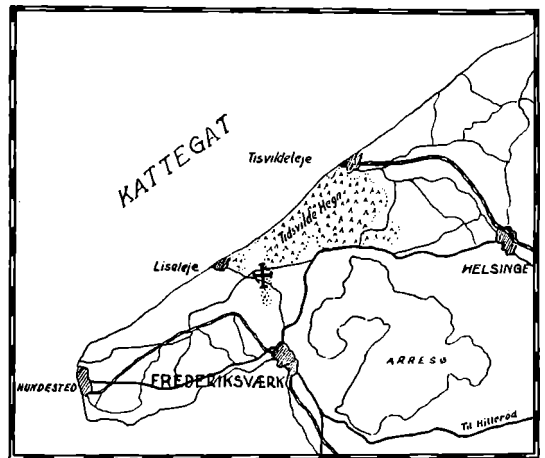

Ungdommens Kapel i Asserbo

Vi bringer denne Gang Tegningerne til det paa tværet Kapel i Asserbo. Kapellet vil faa 24 Siddepladser, men bliver indrettet saaledes, at det i Tilfælde af talrigere Besøg kan forlænges med Sejldug. Indgangssiden bliver derfor konstrueret i Form af to store Fløjdøre, som kan slaas op. Dette er baade pladsbesparende og det billigste. Kapellet tænkes opført udvendig med lodret Svendstrupbeklædning med Naturtræets runde Overflade, indvendig med glat Beklædning af hovělede og notede Brædder. Taget dækkes med Græstørv. Kapellet vil saaledes i Stil staa til Hovedbygningen.

Den lille Kortskitse viser Kapellets og Klubhusets Belliggenhed, Midtvejs mellem Sandkroen og Liseleje, to Minutters Cyklekørsel ind i Plantagen fra Hovedvejen.

Katolikkers Samfundspligter II

Ægteskabets vitale Spørgsmaal

Pointet i sidste Artikel var det, at den moderne Verden er opfyldt af vitale Problemer, som paa den alvorligste Maade gør Krav paa Opmærksomhed, ikke blot paa Statsmændene og de forskellige Videnskabsdyrkeres Opmærksomhed, men paa Opmærksomhed hos alle, der overhovedet bekymrer sig om Fremtiden for deres Land eller hele Menneskeheden. Desuden er det saadan, at der tales frit om alle disse Emner i Aviserne, i Undervisningssale og ved Kaffeborde, og derved dannes der meget hurtigt en offentlig Mening. Hvis Katoliker ikke spiller en frem-

herskende Rolle ved Udformningen af denne, vil andre gøre det. Og det er næsten altid saadan, at de ærligste af disse indrømmer, at de ikke har filosofiske eller religiøse Principper, men kun deres egen Erfaring og altid maa handle ud fra en eller anden Hypotese. Nu er det imidlertid Tilfældet, at Katoliker ikke har den ringeste Chance for at blive hørt, hvis de kun tordner og lynner med kirkelige Forbud. Det er der ingen, som hører efter. De maa frem paa samme Forum som alle andre og vise, at de kender f. Eks. alle de videnskabelige Fakta, som de andre ken-

der, og at de sammenknytter dem mere logisk, viser større Klogskab i Anvendelse af Metoder og træffer Afgørelser med større Nøjagtighed. Saa vil der blive lyttet til dem.

Saa var det Kristus, som var grusom

Der kan ikke være noget mere »vitalt« i et Samfund end Børnene og alt hvad der angaar deres Fødsel og Opdragelse. Det vil sige: intet mere vitalt end Ægteskabet og Familien. Det er bekendt, at Katoliker prædiker en »haard Lære«. — »Ægteskabet er uopløseligt«. »Hvorfor er jeres Kirke saa grusom?« spørger Folk, og mange Katoliker kan ikke give det Svar, at hvis der er nogen, som er grusom, er det

Kristus, for det var *ham* og ikke Kirken, som forkyndte denne Lære. Og endnu mindre er de fleste Katoliker i Stand til at bevise, at han gjorde det og ikke tillod nogen Undtagelser. Ægteskabets Uopløselighed staar ikke paa samme Fod som f. Eks. Børnebegrænsningens Ulovlighed, for Kristus omtalte ikke dette sidste; det er en (uomgængelig) Konsekvens, ikke udtrykkeligt nævnt af Kristus, men nødvendig ud fra Præmissen, han har givet os. Men endnu mindre plejer vi at være i Stand til at paavise overfor dem, der hverken giver Agt paa Kirkens eller Kristi Autoritet, at Skilsmisse betyder Ulykke paa det Plan, hvor vi kan høste Erfaringer og gøre Iagttagelser.

Dr. Sutherlands »Laws of Life« (som vi nævnte sidste Gang) har ikke et eneste Ord, der kan vække usund Nysgerrighed. Men han er ærlig og oprigtig og begynder med et vel-dokumenteret Kapitel om Kærlighed, Ægteskab og Skilsmisse. (Jeg kalder det vel-dokumenteret, for meget af Dokumentationen stammer fra saadanne Personer som f. Eks. en Præst, der før Præstevielsen var Fagforeningsleder. Jeg kender en anden Præst, som først var Minearbejder, andre der var hvervede Soldater eller Søfolk o.s.v. Vægten af, hvad de siger, er umaadelig stor: ingen kan kalde dem seminarie-opdrættede Mænd, der maaske aldrig har hørt, hvordan Lægfolk taler til hinanden, naar der ingen Præst er til Stede).

Naar de unge Piger falder i Pris

Forfatterens sandfærdigste Sider drejer sig om den uberegnelige Fortræd, som rammer Ægteskabet, Familien, Hjemmet og al fremtidig Lykke paa Grund af, at de moralske Principper slappes i de unge Pigers Liv. Den pludselige Frihed, som vor Tids unge Piger har faaet, har givet hele deres *Sind* et Chok, som deres Brødre ikke har kendt, fordi de altid havde den Frihed. Og saa den vanvittige Forestilling,

at en »glad Ungdom«, d.v.s. Fornøjelser, skal udfylde al Fritiden og umuliggøre Opsparingen af Penge — Dyrkelsen af Forlorenhed (d.v.s. saa meget man bare kan se ud som rige Folk, om ikke ligefrem som Filmsstjerner, skønt alle og enhver ved, at det saakaldte Silke ikke er Silke, Perlerne ikke Perler saa lidt som den stardardiserede Mund, frembragt af Læbestift, har fjerneste Lighed med en Mund) — og den infame kommercielle »Fidus« (ren og skær kommerciel Reklame forklædt som Videnskab eller Humanitet), der bestaar i at brøle op i Højttalerne om børnebegrænsende Metoder — dette og mere af samme Slags er Skyld i Millioner af unge Pigers Nedværdigelse, eller lad os nøjes med at sige: at Millioner af unge Piger er blevet »billige«. At de er blevet billige, vilde den »imødekommende« unge Pige snart faa at vide, hvis hun hørte sine unge Venner af det andet Køn diskutere hende. Londonnerpolitiet har Svar parat, hvis man spørger, hvorfor der promenerer saa faa Kvinder i de berygtede Gader, og alle, der deltager i det sociale Arbejde, kan fortælle os, at overvældende langt det vigtigste Resultat af den ovennævnte »Reklamefidus« har været Anbringelsen af ugifte unge Piger paa passende Klinikker. Og dette virker selvfølgelig aldeles ødelæggende paa Ridderligheden hos de unge Mænd.

Fint skal det være

Langt mindre alvorligt end dette er den »uskyldige« og dog ganske idiotiske Maade, hvorpaa Fornøjelser og Elegance optager Sindene. Dr. Sutherland udregner fortræffeligt Forholdet mellem de Penge, der ødsles hertil, og de Penge, der normalt tjenes; og han paaviser, hvor haabløst det er at vente, at man gifter sig og passer et Hjem ordentligt, naar alle ens Vaner har været selviske. Jeg har oprigtigt bedret den Maade, hvorpaa danske Kvinder udfører meget af deres Husgerning. Maaske det ikke er normalt her for socialistisk-sindede Skolelærere at ryn-

ke paa Næsen af at lære at lave Mad, at sy og gøre rent. — »Jeg skal da ikke gøre hende til en *Tjenestepige!*« Derfor lærer de det proletariske Aristokratis Døtre lidt Broderi og »en Smule Fransk«. Jeg vilde ønske, at baade unge Mænd og unge Piger kunde baade sy og lave Mad. Det er noget utaaleligt Vaas at tro, at et eller andet Arbejde er »under« vor Værdighed. Sand Indbildskhed burde faa mig til at sige, at hvis *jeg* udfører det, bliver Arbejdet fornemt.

Religion og Selvmord

Statistiken har ofte paavist, at Antallet af Skilsmisser, af sindsyge og af Selvmord stiger samtidigt. Det vil ikke sige, at disse tre Ulykker er indbyrdes forbundne *i sig selv*. Men jeg tror, at det vil sige, at naar den almene Selvkontrol slappes, saa stiger den menneskelige Udygtighed til at møde det smertelige eller blot det vanskelige. Jeg var i Ungarn kort efter sidste Krig. (Jeg sad i en Have, hvor Bela Kuhns Ofre blot et Par Maaneder forinden havde dinglet i Ferskentræerne... Spørger De, om jeg kunde spise Ferskner fra saadan et Træ? Det kunde jeg, fordi der praktisk talt ikke var andet at spise; en saadan Tilstand var dette ædle Land blevet bragt i). Sammen med Politiets Chef gennengik jeg saadan Statistik. Jeg spurgte ham: »Hvorfor er der saa faa Katolik-Selvmord, langt, langt flere Calvinist-Selvmord og et enormt Flertal af Jøde-Selvmord?« Han sagde: »Selv har jeg ingen Religion. Men det har længe været indrømmet af alle, at Selvmordstallet er meget lille blandt Katoliker, fordi de har faste Principper, som gør deres Tankeliv roligt og støt. Vore Calvinister tror oprigtigt, at deres Skæbne er afgjort. De kommer i Himlen eller Helvede, hvad de end foretager sig; derfor gør Selvmord ingen Forskel, saa hvorfor *ikke* slippe ud af saa forfærdelig en Verden? Men vore Jøder har mistet enhver Overbevisning. De har levet for Penge, Magt og selskabelig Glans. De *kan ikke udholde* den vold-

somme Omvæltning i deres Forhold. Deres Nerver knækker over, deres Hjerner mister enhver Ligevægt, og saa skyder de sig.« Saadan sagde han, og han havde alle Muligheder for at dømme om det og ingen Fordomme. Hvor der aldrig fandtes Principper (men kun Konventioner, som nu er splintret), eller hvor de er raadnet i Traadene, kan ingen »holde Presset ud«, holde fast ved Ægteskabet eller i det lange Løb ved Livet.

Selv-morder-Psykologi

Intet er mere interessant end at sammenligne *Temperamenterne* hos Mordere og Selvmordere. Jeg maa tilstaa, at jeg kun har kendt 4 af de første og kun 2 (tror jeg) af de sidste — hvad der ikke er meget at bygge en Induktion op paa. Men to af Morderne blev mine trofaste og værdifulde Venner, den tredje tabte jeg af Syne, og den fjerde var en Djævel. Men Selvmorderne og dem, der *forsøgte* Selvmord, var Mennesker, som havde mistet Taget hele Vejen igennem; de var hørt op med at anse noget som helst for *sikkert* og hørt op med bare at forsøge — og blive ved med at gøre — det rigtigste. Men hvis jeg altid har givet mig selv Lov til at gøre, hvad jeg følte Lyst til, ender det med, at jeg bliver ude af Stand til at gøre noget som helst andet. Og naar saa Forholdene hindrer mig i at gøre, hvad jeg har Lyst til, bliver jeg først vred, derpaa nedtrykt, og hvis Tingene saa fortsætter paa samme Maade (som de efter Kri-gen rimeligvis vil gøre det for de fleste af os — men allerede selve det, at vi bliver midaldrende hindrer os i at være og føle eller blot se ud, som vi gerne vilde...), bliver jeg neurotisk, til Stadighed utilfreds, og gør andre Mennesker ulykkelige, hvis de holder af mig, og fulde af Foragt, hvis de ikke gør det — og her er saa Skraaplanet ned mod at undslippe fra det hele, hvis jeg bare har Energi til det! Selvmord kan være en desperat Selvhævdelses sidste Udtryk, saaledes som Buddisterne har indset

det (og Aldous Huxley i »Fagre nye Verden«).

Fakta skal der till

Men alle disse mørke Trusler og Prædikestols-Advarsler nytter ikke noget uden *Fakta*. Det er derfor, vi er taknemlige, naar en Forfatter som Dr. Sutherland (eller Raoul de Guchteneere i »Dom over Børnebegrænsningen« eller von Hildebrand i »Til Forsvar for Renheden«) byder os tilstrækkeligt med faste, haarde Kendsgerninger til at gøre det *sikkert*, at de katolske Principper, skønt de i sig selv er strenge og vanskelige at anvende loyalt, dog er de eneste; der kan love os personlig Lykke (som *aldrig* naas af nogen Fornøjelses-Kultus, hvad alle Tidens hedonistiske Litteratur for længe siden har bevist) og en god folkelig og racemæssig Fremtid.

Dr. Sutherlands Kapitler om Lovene for Frugtbarhed, Vækst og Forfald (»Hvorfor Nationer dør«) er propfulde af Antydninger, som katolske Forskere burde gennearbejde — og i hvert enkelt Land, for enkelte Bøger kan ikke rumme tilstrækkelig Dokumentation for samtlige Lande — og Mennesker sætter Pris paa hjemlig Dokumentation. Jeg vilde ønske, jeg kunde huske Forfatteren til en Bog, jeg læste i Australien — mens han aabenlyst spottede Religionen som saadan, gjorde han fuldstændig Kaal paa *alle* de sædvanlige Argumenter for Børnebegrænsning — Overbefolkning(!) Under-Produktion af Fødemidler(!) — han paaviste at de allesammen var urigtige — ofte hykleriske, og sommetider Kæphesterytters ilfærdige Propaganda. Intet er løjerligere end det (gennemførte) Krav i England om Lighed mellem Kønnene overfor Skilsmiselloven — saa at Kvinder kan kræve Skilsmisse fra deres Mænd paa Grund af *een* Utroskabshandling, ligesom Mænd af samme Grund kan kræve Skilsmisse fra deres Koner. Dette blev gennemtrunnet af en Haandfuld *Kvinder* — mest ugifte. Resultat: selv Dommere har *dadlet*

Kvinder, at de søgte Separation og ikke Skilsmisse — ud fra den Betragtning, at nu *burde* en Kvinde, naar hun havde arbejdet haardt for sin Mand og sit Hjem, havde født ham Børn og hjulpet ham lange Aar igennem med at skabe sig en Stilling i Livet, nu *burde* hun overlade ham til en kønnere og yngre Kvinde, som ikke har gjort noget for ham, mens *hun* i Troskab og Arbejdsomhed var begyndt at blive gammel med Ære.

Naar Katoliker kalder Skilsmissen en Forhandelse, hvad den er, lad dem saa ogsaa være i Stand til at vise deres Landsmænd præcis *hvorfor* og ikke nøjes med at tordne Fordømmelser eller vige tilbage endogsaa for dette, fordi de i deres Hjerte tvivler paa deres eget Dogme.

C. C. Martindale S. J.

Mødet i Koncertpalæet

Tirsdag den 30. September

Paa Tirsdag samles Hovedstadens Katoliker i Koncertpalæet for at lytte til *Biskoppens* Ord om de Opgaver, den nærmeste Fremtid stiller os som københavnske Katoliker. Sankt Knuds Gilderne staar som Indbydere til Mødet. Disse Gilder er blevet grundlagt for at yde det danske Vikariat den nødvendige Lægfolkets Støtte til Opretholdelse og Videreudbygning af hele det omfattende kirkelige Arbejde. Det ventes, at Biskoppen netop i denne Kreds vil pege paa de konkrete Opgaver, som Lægfolket med forenede Kræfter vil kunne løse til Gavn for Kirkens Sag.

Aftenen vil ogsaa forme sig som en Hyldest til vor store Digter, *Johannes Jørgensen*, i Anledning af hans nær forestaaende 75 Aars Fødselsdag. Johannes Jørgensen er selv kommet til København og vil overvære Mødet i Koncertpalæet.

I Ord og Toner faar Mødet ogsaa Præg af en *dansk Aften* i umiddelbar Fortsættelse af de Udtryk for vor Kærlighed til Konge, Land og Folk, som lyder ved Kongens Fødselsdag.

Tragik omkring en Radiodiskussion

Et Radioforedrag: »Lukker vi for Radioen, naar Præsten skal tale«, gav Anledning til 2—300 Breve til Pastor *Paul Nedergaard*, som holdt det, deriblandt fra Politimester *E. Hoeck*, Aarhus, et Svar, som blev aftrykt i Berl. Tid. for den 20. Sept., hvor der ogsaa fandtes et Gensvar fra Pastor Nedergaard. Da hele Diskussionen er os Katoliker ret uvedkommende, drister vi os her slet ikke til at tage Stilling for og imod; men alligevel vil enhver katolsk Avislæser, der er sig sin Samhørighed med det danske Samfund bevidst, føle denne Diskussion som en smertelig og tragisk Brist indenfor den danske Folkekirke. Lad os se lidt nærmere paa Sagen og Diskussionen.

Politimester Hoeck svarer Pastor Nedergaard: Vist lukker vi for Radioen, naar Præsten skal tale, for »hvor mange mon forstaar Meningen med evig og altid at raabe ud i Æteren, at vi er elendige Syndere, som kun har et at gøre, at bede om Naade for den korsfæstedes Skyld?« Saa bringer han Eksempler paa trofast Pligtbelysning i det daglige Liv af Folk, som vil have sig det frabedt at kaldes Syndere. De forstaar simpelthen ikke Præstens Tale, ja opirres af den. De finder, at det er Stene for Brød, Præsterne hyder dem. Tit forkaster Præsterne ligefrem vor jordiske Tilværelses Betydning og kan saaledes ikke være med til at jævne den Vej, som skal trædes nu i Dag.

Pastor Nedergaard viser i sit Gensvar hen til det personlige Møde med Gud, til Syndens Virkelighed, Uundgaaelighed og Almenhed, til Nødvendigheden af en Profet indenfor den danske Folkekirke. Han indrømmer, at Kirken ofte griber Sagen lidt forkert an: Man skulde hellere gennem Erkendelsen af Gud og

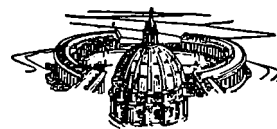
Guds Rige føre Menneskene til dybere Syndserkendelse og til Frelse.

Det tragiske i denne Situation ligger i, at to Mænd, der tilhører samme »Kirke«, ikke kan forstaa hinanden. Og det sker ikke, fordi de ikke vil, men fordi det efter Sagens Natur er ugørligt. En Nutidskristen kan umuligt begribe, hvad det er, Præsten taler om. Maaske lyder denne Paa-stand for affejende, og det skulde glæde mig, om den var overdreven; men lad os se.

Vi Katoliker betragter Protestantismen som Hæresi; sammenlignet med den katolske, altomfattende, ubeskaarne Lære er Protestantismen en Indsnævring af den oprindelige Lære til nogle faa, ganske vist centrale Sandheder, som saa i Forkyndelsen yderligere sammentrænges og forenkles til Læren om Frelsen ved Kristi Korsdød alene, og vor Del i denne Frelse ved Troen alene. Det tragiske ligger ikke deri, at dette siges og prædikes, men deri, at saa meget andet, der ogsaa hører til Kristendommens ældgamle Lære, forties, tilsløres eller fornægtes. Protestantismen er fra sin Oprindelse mærket som Hæresi, d. v. s. (ordret oversat): et Udvalg, en ensidig Fremhævelse af nogle faa kristne Sandheder paa Bekostning af andre, der enten nægtes eller forbigaas. Synd og Naade er kun to eller tre af den apostoliske Trosbekendelses kristne Sandheder. Har de andre da ikke nogen Betydning for os Nutidskristne? Hvor bliver de af i den daglige protestantiske Forkyndelse?

Rent bortset fra Sandhedsspørgsmaalet og Retsspørgsmaalet kan vi et Øjeblik antage, at Udvalget var tilstrækkeligt til Luthers personlige Behov; men det vil ikke kunne ventes, at det

(Fortsættes Side 621)

URBI ET ORBI

Den hellige Fader har i Anledning af den kommende Oktober — Rosenkransmaaned — indtrængende opfordret samtlige Nuntier og Stedfortrædere Verden over til i Forbindelse med Bønnen til Gudsmoder paany især at bede om, at »Prøvelsens Tid for Kirken og Menneskeheden maa forkortes«, saaledes at »den længselsfuldt ventede Dag for Samarbejdet mellem Retfærdighed og Fred« snart maa oprinde. — En Meddelelse i New York Times, ifølge hvilken Præsident Roosevelt gennem sin personlige Udsending ved Vatikanet, Myron Taylor, skulde have anmodet den hellige Fader om at erklære Krigen mod Nationalsocialismen for en retfærdig Krig, betegnes officielt fra Vatikanet som usand og grebet ud af Luften.

De to katolske Tidsskrifter Temps Nouveau og Esprit, der udgives i det ubesatte Frankrig, er blevet forbudt paa Grund af »gaullistiske Tendenser«. Endvidere har Dagbladet Le Jour været forbudt i ti Dage paa Grund af »Gengivelse af ensidigt udvalgte Pressestemmer«.

Fra London meddeles det, at Rev. Joseph Redmond for første Gang har læst Messe i den kgl. Søofficersskole i Greenwich, hvor han netop er blevet udnævnt til Kapellan for de derværende katolske Søofficersaspiranter.

I Marseille afholdes der i Dagene fra 13.—28. September under Foresæde af Biskoppen af Marseille, Msgr. Delay, en Missionsudstilling, der omfatter hele det franske Imperium.

Den apostoliske Vikar i Pengu (Kina) har for nylig ordineret 37 Præster, af hvilke 17 var indfødte — et glædeligt Budskab fra Missionerne i Østen.

Sankt Mik

Guds Kirkes Bannerfører Sjælenes Forkæmper

af
Dr. phil.
A. Otto S. J.

▲ St. Mikael og Dragen (fra Gyldenalteret i Sahl Kirke)

Da Kristendommen kom til Danmark, blev St. Mikael, hvis Fest vi fejrer den 29. September, allerede fra Begyndelsen af en af de folkekæreste og mest kendte Helgener. Vi læser hans Navn paa gamle Runestene fra det 11. Aarhundrede med Bøn om, at Gud og St. Mikael eller Krist og den hellige Mikael maa hjælpe de afdødes Sjæle til »Lys og Paradis« (f. Eks. Lundhøjstenen, Nylarskerstenen, Tillisenstenen). De første danske Kirkebygninger viedes fortrinsvis ham, især naar de laa paa høje Bakker (f. Eks. St. Mikaelskirken i Flensborg, Slagelse, Slesvig og Roskilde). Talrige Stensulpturer (f. Eks. Starup, Stauby, Stenderup Font, Stjær, Tulstrup), Alterbilleder og Kalkmalerier (f. Eks. Bregninge, Gimlinge, Hvorslev, Værum), fremstiller ham som Himmeriges Bannerbærer i Kamp med Helvedes Drage eller som Dommens Engel med Vægtskaalen i Haanden, for at veje Sjælenes gode Gerninger. De gamle Sagabøger fortæller udførligt om St. Mikael, alle Engles Høvding, der

strider mod Satan og alle onde Aander og rider til Dommedagsstævne med Luren eller Dommedagsbasunen under Armen. Gammeldanske Andagtsbøger viser os St. Mikael, den himmelske Hærskares Fyrste, der i Dødsstunden modtager retfærdige Menneskers Sjæle og fører dem til Paradis, men paa den yderste Dag vil knuse Antikrist og som Dommens Engel kalde alle døde af Graven. »Dræb i mig alle de Ting, der mindsker Guds Kærlighed i mig«, hedder det i en af de gamle danske Bønnebøger fra Middelalderen.

Den kirkelige Omvæltning i det 16. Aarhundrede formaaede ikke helt at udrydde Andagten til den hellige Ærkeengel. St. Mikkelsdag forandredes nu til »alle Engles Dag«. Den nye Kirkeordinans befalede 1537, at der paa denne Dag til Froprædiken, Højmesse og Aftensang skulde prædikkes om Englene. Samtidig fejredes St. Mikkelsdag som en Taksigelsesfest for Høsten. Saa sent som Aar. 1770 blev St. Mikkelsdag afskaffet i den protestantiske Kirke.

Det er ikke forunderligt, at Andagten til St. Mikael, Kirkens Bannerbærer, spillede en fremtrædende Rolle i Nordens første Brydningstid, i Kristendommens aandelige Jættekamp med de gamle hedenske Magter eller Forestillinger. Som den evige Konges stærke og tapre Ridder i Kampen mod Mørkets Magter er han gaaet ind i det kristne Folks Bevidsthed. Derfor paa kalder vi hans Hjælp mere end nogensinde i Kampen mellem Krist og Antikrist. Det er jo til ham, vi daglig beder i Slutningsbønnen efter den stille Messe: »Hellige Ærkeengel Mikael, for-

kael

svar os i Striden, vær vort Værn imod Djævelens Ondskab og Efterstræbelser. Gud kue ham, derom beder vi ydmygt, og du, den himmelske Hærskares Fyrste, nedstyrt ved Guds Kraft til Helvede Satanas og de andre onde Aander, som færdes i Verden til Sjælenes Fordærvelse».

Det kan kun skyldes beklagelig Ukendskab til baade Biblen og gammel kristen Tradition, at man fra ikke katolsk Side har forsøgt at forklare St. Mikael- dyrkelsen som en Slags kristnet Hedenskab og endogsaa har hævdet, at St. Mikael i Norden havde overtaget Odins Hverv i hjemligt, men kristent Klædebon. I Virkeligheden er Dyrkelsen af den hellige Mikael, som vi kender den fra den danske Middelalders Stenrelieffer, Alterbilleder, Kalkmalerier og Andagtsbøger, udformet i nøje Overensstemmelse med ældgammel kirkelig Tradition.

I den gamle Pagt er St. Mikael først og fremmest Israels Skytsengel, som gaar i Forbøn for Guds udvalgte Folk og alle dem, der er optegnet i Livets Bog (Dan. 10, 13, 21; 12, 1). I den

Engle kæmpede. Men de sejrede ikke, ja, der fandtes ikke engang mere nogen Plads for dem i Himlen. Den store Drage blev kastet ud; den gamle Slange, som kaldes Djævelen og Satan, og som forfører hele Verden, blev kastet ned paa Jorden og hans Engle med ham» (12, 7—9).

I nær Tilknytning til den hellige Skrift og i videre Udformning af den dyrkede den hellige Mikael i Middelalderen som Kirkens Forkæmper, som de kristne Landes Skytspatron og først og fremmest som Sjælenes Værner i og efter Døden. En gammel Tradition beretter om Ærkeengel Mikael's Aabenbarelse i en Klippehule paa Monte Gargano i Apulien (o. 500) og senere paa Engelsborg i Rom, hvor Englen under en frygtelig Pestepidemi skal have vist sig for Pave Gregor den Store, i Færd med at stikke det blodige Sværd i Balgen til Tegn paa Plagens Ophør (o. 600). Til Minde om denne Begivenhed fejres St. Mikael's Aabenbarelse (8. Maj). Foruden Grottekirken paa Garganerbjerget blev den gamle Benediktinerhelligdom paa Klippe-

↑ St. Mikael's Kamp med Dragen (Granitrelief fra Starup Kirke)

➤ St. Mikael forsvarer en Menneskesjæl, som beder ham om Hjælp mod Helvedets Drage (Bregninge Kirke)

← St. Mikael vejer en Sjæls gode Gerninger og hjælper den imod Djævelen, som med sin egen Vægt forsøger at trække Vægtskaalen nedad (Gimlinge Kirke)

ny Pagt nævnes St. Mikael to Gange. I Judas Brev (9) omtales hans Kamp med Satan om Mose Lig. I den hellige Johannes Aabenbaring skildrer Evangelisten i et profetisk Syn Mikael's Kamp med Dragen: »Der opstod nu en stor Kamp i Himlen: Mikael og hans Engle kæmpede med Dragen, og Dragen og hans

øen Mont-St.-Michel ved Normandiets Kyst det berømteste Valfartssted til Ære for den hellige Mikael. I Norden fandtes i Middelalderen en St. Mikael's Kirkehule i Telemarken.

I den kristne Kunst er St. Mikael gerne fremstillet som Engel eller Ridder i Kamp med Helvedets Drage, som Sjælefø-

Kan det faldne Menneske overhovedet opfylde Guds Vilje?

Vort Hjerter holder til det onde fra Ungdommen af. Vor Forstand kan være saa blind, at vi kalder godt for ondt og ondt for godt. Det var det Resultat, vi sidste Gang naaede til. I Romerbrevets 7. Kapitel kalder Apostlen Paulus sig selv paa Grund af dette Forhold for *et ulykkeligt Menneske* og ønsker sig befriet fra sit eget dødbrin- gende Legeme. »Jeg er kødelig og solgt til Synden,« siger han (14). »Hvad jeg gør, staar mig ikke klart, for jeg gør ikke det gode, som jeg elsker; men det onde, som jeg hader, det gør jeg« (15). »Jeg ved, at der i mig, det vil sige i mit Kød, ikke bor noget godt. Det at ville har jeg i min Magt, men helt at gøre det gode formaar jeg ikke. For det gode, som jeg vil, det gør jeg ikke, men jeg gør det onde, som jeg ikke vil« (18-19). »I mine Lemmer ser jeg en anden Lov, som sætter sig op mod min Aands Lov og tager mig fangen under den Syndens Lov, som hersker i mine Lemmer« (= det onde Begær) (23). »Altsaa tjener jeg ifølge Aanden Guds Lov, men ifølge Kødet Syndens Lov« (25).

Disse Ord er sikkert et højlydt Vidnesbyrd om den Elen- dighed, hvori Mennesket befin- der sig efter Syndefaldet i Para- diset. Men i det 16. Aarhundrede er de blevet fortolket paa *en me- get ensidig, overdreven og pessi- mistisk Maade*. Der blev nemlig paastaet, at Adams Synd havde ødelagt den menneskelige Natur i den Grad, at der ikke er noget som helst godt tilbage i den. Alle vore Handlinger, ogsaa de nødvendige, og selv det, vi gør i den bedste Hensigt, skal efter dette System være Synd, fordi det er et Udslag af en helt igen- nem slet Natur. Adams Børn kan ikke mere vælge mellem godt og ondt, men de er altid

nødte til at synde, naar de fore- tager sig noget. Denne Opfattel- se har i de sidste 400 Aar været Aarsag til enten megen Uro og Fortvivlelse eller harmfulde Pro- testler. Faktisk kan Mennesker, der forstaar, hvad Ordene be- tyder, og som ser Standpunktets Konsekvenser, ikke reagere an- derledes. Men desuden er der at bemærke, at denne pessimistiske Fortolkning af det 7. Kapitel i Romerbrevet bringer Apostlen Paulus i Konflikt med sig selv.

Af samme Brevs 2. Kapitel fremgaar nemlig med tilstræk- kelig Klarhed, at *ikke alt det, som en Synder eller vantro gør, er Synd*. Ogsaa uden Guds Naades Hjælp kan det faldne Men- neske gøre noget naturligt godt, og Erfaringen viser, at det i Virkeligheden ogsaa sker i det mindste engang intellem. Paulus siger om Hedninger, som staar udenfor Aabenbaringen, at de af naturlig Drift, d. v. s. i Kraft af det Lys, de har i deres egen Samvittighed, gør det, som Guds Lov ellers foreskriver (14. 26—27). Siden Apostlen skriver til den kristne Menighed i Rom, kan han have tænkt paa de gamle Romeres naturlige Tap- perhed og Udholdenhed og de gamle romerske Kvinders hus- lige Dyder. Historien har jo op- bevaret en hel Række af møn- sterværdige Træk i saa Hen- seende.

Husker vi dette, bliver det uden videre indlysende, at Pauli Bedrøvelse i 7. Kapitel over det faldne Menneskes sørgelige Til- stand ikke vil nægte disse Kendsgerninger, men tager Sig- le paa den Sandhed, at *den fuld- komne og alsidig gennemførte Overholdelse af Guds Lov i vor Samvittighed* (slg. Gal. 3, 10), *er umulig for Adams Børn*, saa længe Kristi Naade ikke kom- mer dem til Hjælp. Det er jo

Ogsaa det, Erfaringen har godt- gjort til Overflødighed. Efter Syndefaldet i Paradiset er Men- nesket uden Guds særlige Bi- stand ikke længere i Besiddelse af den moralske Kraft, der skal til, hvis han i længere Tid skal overholde hele den naturlige Morallov, d. v. s. den, som staar skrevet i hans Samvittighed, el- ler hvis han skal overvinde alle svære Fristelser i Overensstem- melse med denne indre Lov.

Det før nævnte pessimistiske System kan altsaa ikke med Føje paaberaabe sig St. Paulus. Det har ogsaa den Skavank, at det gør alle de Steder i Biblen, hvor vor Gud opfordrer Syndere og gudløse til Anger, Bøn og Al- misse, til Genstand for Haan og Spot fra Vantroens Side. Med Rette vil man jo kunne indven- de: Hvordan kan den hellige og retfærdige Gud opfordre til no- get, som ifølge Systemet er en Unulighed og Synd?

Da det er af største Vigtig- hed for Fromhedslivets sunde Vækst og Trivsel, at man har klare og rigtige Begreber om vor egen Tilstand efter Syndefaldet og hortset fra Kristi Forløsning, hidsætter jeg i nogle faa og kor- te Sætninger *Kirkens Lære om dette fundamentale Punkt*: Ved Adams Synd blev hele den men- neskelige Natur forværret. Men- nesket maa dø; det er kommet under Salans Herredømme; det kan ikke komme i Himlens Pa- radis, men er hjemfaldet til den evige Død, fjernt fra Gud.

Vor naturlige Erkendelse er blevet formørket. Den fri Vilje har fuldstændig mistet Evnen til at gøre noget *overnaturligt* godt, der giver Adgang til Him- len. Den naturlige Viljesfrihed (= Evnen til at kunne vælge mellem forskellige Muligheder) er ikke tilintetgjort, men svæk- ket. Derfor er Mennesket endnu i Stand til ogsaa uden Bistands- naade at gøre et eller andet (na- turligt) godt. Det er urigtigt at sige, at alt, hvad en Synder eller vantro gør, er Synd, eller at han i et og alt lader sig lede af det onde Begær, som bor i ham.

Hvis nogen nu vilde spørge, om det er meget eller lidt, det faldne Menneske, set fra en mo-

ralsk Synsvinkel, formaar uden Kristi Naadehjælp, saa er man nødt til at svare: *Det er saare lidt.* Det er aldrig noget, som fortjener Løn i Guds evige Rige. Dette lidet kan ikke engang anses for en positiv Forberedelse til Relfærdiggørelsens Naade, som Herren giver i Daabens Sakramente. Kun i negativ Forstand kan det gode, som et Menneske gør med sine naturlige Kræfter, have Betydning for Guds kaldende Naade i os. Hvordan skal man tænke sig det? Jo, saaledes: En Hedning, som i Sledet for at synde, forsøger at leve efter sin Samvittighed, he-reder Guds dragende og kaldende Naade færre Hindringer end en Synder, der hver Gang giver efter for sine daarlige Tilbøje-

ligheder, naar de lokker ham til noget.

Det er ganske udelukket, at man med sine naturlige Kræfter kan elske Gud og dyrke ham saaledes, som man bør. Lige saa højt som Himlen hvælver sig over vor Jord, lige saa højt overstiger denne Gudskærlighed og Gudsdyrkelse vor Forstands og Viljes Evner. Kun ved Kristi Naades Hjælp kan vi rejse os fra Støvet og høre Hjerte og Aand op til den Eviges Trone.

Men hvorfor gaar ogsaa de døble endnu stadig med det onde Begær i deres Hjerte? Ja, den Kendsgerning hør ligeledes forklares, hvis man vil komme til en udtømmende Forstaaelse af Bønnen: »Ske din Vilje«. Lad os finde denne Forklaring næste Gang.

F. K.

Biskoppen til sidst en meget svær Beslutning, og han skrev fra Fængslet følgende Brev til Præsterne:

»Naar der rigtig er Nød paa Færde, giver den gode Hyrde gerne sit Liv hen for sine Faar. Hvis I endnu ikke har forladt Landet, beder jeg jer om at komme hertil sammen med Præfekten Son-Kie-Tsong. Men ingen Kristen maa følge jer.«

Son-Kie-Tsong var sammen med hundrede Mand udsendt for at fængsle Præsterne.

Præsterne tøvede ikke et Øjeblik, da de havde modtaget Biskoppens Brev. De havde jo i flere Aar været forberedt paa, at denne alvorlige Stund kunde komme. Og nu var den kommet.

Med den største Fatning forberedte de sig paa det uundgaelige. De skrev en sidste Formanings-skrivelse til de koreanske Kristne og nogle Afskedsbreve til deres Slægtninge og Medbrødre i Hjemlandet, og derefter skrev de en Indberetning til Rom. Det samme Heltemod, som havde besjælet de første Kristne, lyste ud af disse Breve. I et af dem stod der: »Det eneste, som nu i Afrejsens Øjeblik formindsker vor Glæde, er Tanken om, at vi maa forlade alle vore ivrige nye Kristne ... Men den Fest, som vi nu forbereder os til, er for stor til, at Sørgmodighed kan vinde Indpas i vore Hjerter.«

Saa begav de sig af Sted for at overlevere sig selv i Soldaternes Hænder. I den lille By Hong-Tjyong mødte de Forfølgerne, som straks lagde dem i Lænker og derefter til Hest bragte dem til Hovedstaden. I Fængslet mødtes de atter med deres Biskop. Hvilket Gensyn! Her mødtes disse Mænd, som havde ofret alt for Missionen, og nu skulde deres Livsværk ødelægges, og selv skulde de henrettes som de værste Forbrydere. Men alt dette formaede ikke at nedslaa deres Mod. De vidste, at et smertefuldt Martyrium og derefter en grusom Død vilde blive deres Lød, men Tanken herom fyldte dem kun med Glæde. De var lykkelige over at blive fundet værdige til at lide og dø for Kristus.

Fortsættes

Ugebladets fortsatte Roman:

Vovemod og Martyrblod

Da han havde skrevet dette, samlede han sine Klæder sammen i en lille Byldt og begav sig hen til det Sted, hvor Forræderen ventede.

I Lænker blev Biskoppen bragt til Seoul. Da de naaede Byporten, slyngede Soldaterne et rødt Reb omkring Biskoppen. Dette Reb plejede man at benytte til Statsforbrydere. Det var ca. 2 Meter langt og smykket med et Dusin Ringe og Kugler af Kobber. En lille Kobberdrage var fastgjort i den ene Ende. Vogteren holdt fast i Rebets Ender, og saa gik Turen videre mod Fængslet.

Forhøret begyndte med det samme. Dommeren vilde først og fremmest have oplyst, hvor de to Præster opholdt sig, men dette nægtede Biskoppen at udtale sig om. Nu kastede Bøddelknægtene sig over Fangen og bandt hans Fødder sammen. Derefter pressede de en Trækile ind mellem Læggene, saaledes at Knæene stod langt fra hinanden. Saa bandt to af Bøddlerne et Reb om hvert Knæ og prøvede derpaa at trække Knæene mod hinanden, saaledes at Knoglerne i Benene krummede sig omkring Trækilen.

Med helligt Taalmod udholdt Biskoppen de forfærdelige Smerter. Da Dommeren blev klar over, at han ikke kom nogen Vegne paa denne Maade, opfordrede han Biskoppen til at afsvære sin Tro, men med høj Røst svarede denne: »Nej, jeg kan ikke fornægte min Gud.«

Nu overfaldt Bøddlerne Biskoppen med Stokkeslag, og derefter blev han ført tilbage til Fængslet.

Fuld af aabne, blødende Saar laa Biskoppen den følgende Nat paa en snavset Straamaatte ved Siden af de andre Fanger. Den Nat maalte han gennemgaa en meget svær indre Kamp. Sine egne Smerter bekymrede han sig ikke om. Men hvad skulde der blive af Præsterne, og hvordan vilde det gaa Menighederne. Det var ganske udelukket, at Præsterne i Længden kunde holde sig skjult. Ofte tog man Kristne til Fange og martrede dem, blot for at faa at vide, hvor Missionærerne opholdt sig. Men der var paa den anden Side Grund til at haabe, at Forfølgerens Rasen vilde lægge sig, naar først Europæerne var dræbt, og at Forfølgelsen saa vilde løje af. Derfor traf

Liturgisk Kalender

Sept.-Okt.:

28. S. I konsekreerede Kirker: (hvid) KIRKEVIELSESFEST ([77]); 2. Søndagen (714), 3. (kun i st. Messer): St. Wenceslaus (1089); sidste Evangelium: Søndagens (715).
I ikke konsekkr. Kirker: (grøn) 17. Søndag e. Pinse (714); 2. St. Wenceslaus (1089), 3. Om de helliges Forbøn ([120]), 4. Om Fred.
29. M. ST. MICHAEL, Ærkeengel (hvid) (1089).
30. Ti. St. Hieronymus (1091); i konsekreerede Kirker: 2. Oktaven ([77]), 3. Om Fred. — I ikke konsekkr. Kirker: 2. Om Fred.
1. O. † I konsekkr. Kirker: 6. Dag i Oktoven ([77]); 2. St. Remigius ([34]), 3. Gudsmoder ([90]), 4. Om Fred. (hvid) I ikke konsekkr. Kirker: St. Remigius (1092); 2. Om de helliges Forbøn, 3. Efter frit Valg, 4. Om Fred.
2. T. De hellige Værneengle (hvid) (1093); i konsekkr. Kirker: 2. Oktaven ([77]), 3. Om Fred. — I ikke konsekkr. Kirker: 2. Om Fred.
3. F. ST. THERESE AF JESUS-BARNET, Værnehelgen for alle Missionslande ([194]); i konsekkr. Kirker: 2. (kun i st. Messer): Oktaven. (hvid) 2. St. Frans af Assisi (1096); 2. St. Thereses Oktav ([195]), 3. Om Fred.
5. S. Rosenkransfest (1099). (hvid)

Anm. Paa de med † mærkede Dage kan Præsten efter frit Valg læse Sjælemesse og andre Votivmesser, hvorfor man paa disse Dage ikke kan regne med, at de her angivne Messer læses.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG. Dannevirkegade 19, København V, Telefon Eva 25 12 (træffes i Almindelighed bedst Kl. 14-15 og 18-19).

Ekspedition: Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K, Tlf. Palæ 4777, Kl. 9-18. Kassererkontor: St. Annæ Plads 28, Postgiro 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BØGER

En Flyvetur til Østens fagre Riger

Jørgen Sandvad: »Bjergene brænder« (illustreret). Gyl-dendal.

Paa et Tidspunkt, hvor Rejselysten maa stænges inde, og hvor almindelige dødelige danskere maa nøjes med »Flugten« til Bornholm, udsender Jørgen Sandvad en Rejselog om Turen med en af K.L.M.s store Rutemaskiner fra Amsterdam til de ostindiske Øer, umiddelbart førend den store Krig brød ud.

Sandvad er Journalist af Profession og Bogen er fortrinlig. Med dygtig journalistisk Færdighed og med en enestaaende Sans for de smaa Tings Virkning beretter han saa levende om sine Oplevelser paa den lange Færd, at man faktisk føler sig hensat ved hans Side i Kabinen, følger ham paa hans Vej gennem Østens Eventyrriger og sammen med ham oplever alt det, der før kunde være en Hverdagstildragelse, men nu saa at sige hører en svunden, fjern Tid til, en Tid, hvor alt var indstillet paa Samarbejde mellem Mennesket og Teknikken, mellem Nationerne, en Tid, som man brændende ønsker tilbage. Paa en egen let og fængslende, næsten magisk Maade levede han Indtrykkene fra den Verden, der drager forbi under, over og omkring ham; man fornemmer, hvor Universets Sol skinner paa rejsfærdige og uretsfærdige, hvor »Bjergene brænder« under hans 2200 HK Staaluhyre, man føler Trang til at beskikke sit Hus og drage bort, vende tilbage til det, der engang var.

Man har svært ved at lægge Bogen fra sig, før man er naaet til Vejs Ende — og bag efter, naar man atter er ene med en Rejselængsel, der ikke kan tilfredsstilles, er man klar over, at man har været i godt Selskab, sammen med en dygtig Skribent.

J. B.

Salmonsens

Schultz Forlag har udsendt 7. Hefte af *Salmonsens Leksikon-Tidsskrift*, der bl. a. indeholder Artikler om Københavns ny Byggeslov, Oplysninger om aktuelle Personer, den kemiske Krig, russiske Navnes Udtale m. m.

Pauluskredsen

Om et Par Dage udkommer Kredsen første Bog i Efteraarsserien. Det er *Romano Guardinis* lille aandsfulde Skrift om »Guds Moders Rosenkrans«. Pater Heinrich Roos S. J. har skrevet et Forord om den berømte Forfatter. I November kommer den sidste Bog, Pastor F. F. Maurer naaede at skrive, en fængslende Skildring af »Den hellige Clemens Hofbauer«. Det bliver denne Gang to Bøger af Interesse for alle. Abonnenter faar begge Bøger for 3 Kr., medens de i Styksalg kommer til at koste næsten 5 Kr. tilsammen.

FILM

Far skal giftes

Axel Frisches veltjente gamle Nørrebro-Farce »Far skal giftes«, er blevet filmatiseret, og vil sandsynligvis ogsaa som Film vise sig at være et solidt Trækplaster. Dens smittende Humor og virkelige Komik har sin Berettigelse netop i Øjeblikket, og dansk Film, der jo netop har sin Force i denne Genre, har her stablet den helt rigtige Film paa Benene. Det er lutter Løjer, fra først til sidst, velspillet og fornøjeligt — og andet og mere giver den sig heller ikke ud for at være!

Tante Cramers Testamente

»Tante Cramers Testamente« uden Mathilde Nielsen — utænkeligt! Den gamle Folkekomedie har slidt adskillige danske Scener uden selv at være »slidt op«, og Palladiums moderniserede Gengivelse vil vel nok — takket være Mathilde Niensens gamle, evig-unge Tante — kunne fortsætte Kunststykket. Med hende staar og falder Filmen, de øvrige Personer er trængt i Baggrunden, maaske mere end man oprindeligt havde tænkt sig, men maaske alligevel til Fordel for Helheden. Det er nu engang slet ikke saa let at omskrive en ældre Komedie til »moderniseret« Stil, især vel ikke, naar Stykket er saa godt kendt. Men Resultatet var i hvert Fald, at Publikum ved Premierens atter og atter lod Latteren og Bifaldet runge. Hverken Fotograferingen eller Tonegengivelsen er særlig fremragende — det er Mathilde Nielsen, der ene og alene ved sit Spil og uforlignelige Komik hentede Succes'en i Land. Det var flot præsteret! (World Cinema).

Røntgenapparater

Diathermi

Kortbølge-Apparater

CARL DRENCK

København N.

Aaboulevard 32

Central 10975

Tragik omkring en Radiodiskussion *Fortsat fra Side 615*

er tilstrækkeligt for alle andre Kristne og for alle kommende Tider. Andre Tider kræver andre kristne Sandheder særlig fremhævet (uden selvfølgelig derfor at slaa Streg over de øvrige); andre Personligheder kræver anden aandelig Føde for at trives i Guds Rige. Ved sin Indsnævring af Læren, ved at være Hæresi, Udvalg, har altsaa Protestantismen vanskeliggjort, ja ofte umuliggjort Kristendommens Tilegnelse for den enkelte.

Ogsaa indenfor Kirkelivet er Protestantismen, maalt med den katolske Fylde og Rigdom, kun et Udvalg, et ret spinkelt Udvalg endda. Hvor tit hører man ikke, at Protestanter finder, at deres Prædiken mere er Ord end »Ordet«. Heroverfor staar den katolske Liturgis Mangfoldighed i Taksigelse, Lovsang, Læsning, Bøn og Paakaldelse, Sakramenter og Sakramentalier, Riter og Cereionier og Offertjeneste; alt dette igen trindelt ved den hierarkiske Kirkeforfatning. Stivhed og Ensformighed i Gudstjenesten maa nødvendigvis være en Følge af »Ordet«s ensidige Fremhævelse i Gudstjenesten; Mangel paa Liv kan ikke vække Liv og moderne Menneskers Kirkevenlighed.

Pastor Nedergaard tror at kunne bringe Folk til Syndsbevidsthed gennem et personligt Møde med Gud og Guds Rige. Men er det den egentlige Mening med dette »Møde«, eller, som vi Katoliker hellere kalder det, med Gudserkendelsen (Joh. 17)? Er overhovedet Synds erkendelsen det højeste i Kristendommen? Skal den og intet andet være Maalet for al vor Stræben som Kristne? For os Katoliker staar Synds erkendelse og Anger over vore Synder ved Begyndelsen af vort aandelige Liv. Det er det første Trin, som vi imidlertid ikke maa blive staaende paa, men hvorfra vi maa stige højere til Erkendelse af og Kærlighed til Gud, virksom i gode Gerninger i vort daglige Liv (I Kor. 13). Heri synes den protestantiske Forkyndelse atter at

være et Udvalg, Hæresi, sammenlignet med den katolske Fylde og Helhed i Læren.

Hvor er det tragisk, at baade Præst og Lægmand i denne Diskussion søger Fejlen det forkerte Sted. Det er ikke »Folk«, der svigter Kirken, og heller ikke Præsterne, der griber Sagen forkert an. Men det ligger i selve Protestantismens Væsen som Hæresi, at den er ude af Stand til at byde hele Folket mere end den faktisk gør.

En anden Misforstaaelse mellem Præst og Lægmand opstaar, naar Talen kommer ind paa Syndsbegrebet. Lægmanden har selvfølgelig samme Syndsbegreb som ethvert normalt Nutidsmenneske: Synd er for ham den personlige Overtrædelse af Guds Vilje i vigtige Ting. Vi Katoliker kalder det Dødssynd. Præstens Syndsbegreb er, videnskabeligt set, langt mindre udviklet og differentieret end Lægmandens. Som Synd betegner han alle mulige sjælelige Tilstande: Sjælens oprindelige, medfødte Adskillelse fra Gud, denne Tilstands ihoende Tendens til at følge de naturlige Indskydelser, Dragelsen mod det lave, sanselige, syndige (i dagligdags Betydning), endelig selve det naturlige, for saa vidt det giver Anledning til den nævnte Hang til det onde; desuden betegnes med samme, i Forvejen saa stærkt overbebyrdede Ord »Synd« ogsaa vore personlige Synder. Hvilken Forvirring denne ganske uklare Afgrænsning af Begreberne kan afstedkomme, ser man i denne Diskussion. Præst og Lægmand taler begge om Synd og forstaar noget vidt forskelligt derved — og det indenfor samme Kirke og Trossamfund!

Lad mig kun i Parentes gøre opmærksom paa, at denne Forskel i Begreberne ogsaa kan give Anledning til en vidt forskellig Vurdering af Livet og Livets Forhold. Dersom en Præst holder alt det rent naturlige for syndigt, maa vi ikke forbavses, naar han i sin Prædiken fejler

alt dette, selv det bedste og mest ophøjede, saasom Familielykke, Fædrelandets Vel og Velfærd, bort for at skaffe Plads for det, han i misforstaaet Nidkærhed anser for eneberettiget: det, han kalder Guds Vilje eller »Frelse«, hvad det saa er.

Hvorfra kommer, dybest set, denne Misforstaaelse indenfor samme Trossamfund? Mon ikke fra, at man savner den kirkelige Læremyndigheds inciterende og regulerende og styrende Kraft? Mon ikke, fordi enhver tænker ægte luthersk, subjektivt og isoleret uden at være i Stand til at pege paa og vejledes af sin Kirkes Afgørelser, Skriftforklaringer og Dogmeudviklinger? Bristen synes at være uheldbreddelig indenfor de reformatoriske Kirkesamfund, saa længe de ikke anerkender nogen Læremyndighed.

I Stedet for en levende Læremyndighed kræves nu en Profet. Ogsaa dette er ægte protestantisk. Profeten skal vække og gribe Menneskene med sin Forkyndelse. Men, hvis det nu ikke lykkes alle at blive grebne? Saa er vi lige vidt. Og naar Profeten engang dør? Hvad saa? Kan hvert Slægtled da vente en Profet? Hvortil saa Kirken? Med andre Ord: Selv en Profet kan ikke erstatte det levende, af Kristus indsatte Lærembede, som skal lære alle Folkeslag til Tidernes Ende, hvad Kristendom er, hvem Kristus er, hvad »Frelsen« er, og hvordan man faar Del i den.

Kun overfor en saadan Læremyndighed gaar det ikke an at lukke for Radioen. I hvert Fald gør enhver det paa eget Ansvar.

J. Wolfisberg S. J.

Læs

Pater J. Wolfisberg S. J.

„Apologetik“

1. Hæfte

„Veje til Virkeligheden“

PAULUSKREDSEN

rer, der leder retfærdige Menneskers Sjæle til Paradis eller ogsaa som Dommens Engel, der vejer Sjælens gode og onde Gerninger. Den symbolske Fremstilling af Vægtskaalen i Dommeenglens Haand førte til, at han blev Købmændenes og Apotekernes Værnehelgen.

I Kirkens Liturgi æres St. Mikael som Paradisets Vogter og som de døendes Værneengel, og han blev derfor ogsaa Kirkegaardenes og Kirkegaardskapelernes Værnehelgen. Ved de syges Dødsleje paakalder Kirken Ærkeenglens Hjælp, for at »han, som byder over den himmelske Hær, tage mod den døendes Sjæl«. I Messen for de afdøde beder Kirken i den gribende Offertoriebøn bl. a. om, at Krist Konges Bannerbærer Mikael maa tage sig af de hedengangne Sjæle og føre dem ind i det hellige Lys.

I Tilknytning til den hellige Johannes Aabenbaring om Engelen, der staar ved Altret og sammen med de helliges Bønner lægger Røgelse paa Guldaltret foran Guds Trone (Apk. 8, 3), paakalder Kirken i Levitmessens Ærkeenglen Mikael's Forbøn ved Allerets Incension.

I Liv og Død er St. Mikael saaledes vort stærke Værn mod Sattans Efterstræbelser. Hans Navn som betyder: Hvem er som Gud, er et Symbol og en Virkelighed. Hvem er som Gud? Intet er som Gud, og derfor er intet større og herligere end at kæmpe for Gud med en stærk, kampberedt og sejrende Vilje til det Gode.

Katolsk Højskoles Aabning

Søndag d. 14. September aabnede Højskolen sit 3. Semester i de istandsatte Lokaler i Bredgade. Over 150 Katolikere havde fulgt Indbydelsen og glædede sig over, hvor smukke Forsamlingslokaler, der her er blevet indrettet til vor Højskole og katolske Sammenkomster i det hele taget. Med stor Interesse paahørte man Redaktør H. Ballings Foredrag om Pavernes sociale Encyklikaer. Foredraget gik ind paa fængslende Tanker, som Redaktøren tidligere har fremført for A. C.'s Medlemmer, og som udførligt er blevet refereret her i Bla-

det. Begge Højskolens Ledere, Kaptajnløjtnant Engell og Fuldmægtig Hjorth havde Ordet og udtrykte deres Ønske om at videreføre Højskolen i samme Aand, hvori den er blevet oprettet og for et Aar siden genoprettet. Det meddeltes ligeledes, at man paatænker i Tilslutning til Redaktør Ballings Foredrag at arrangere en Foredragsrække om sociale Spørgsmaal i Lys af de pavelige Encyklikaer. Ved Kaffe-

bordet efter Mødet talte Biskoppen om sine Forventninger til Højskolens Arbejde.

De forskellige Kursus er nu i Gang, og mange nye Tilhørere har fundet Vejen. Skulde man udtale et Ønske, maatte det være, at de unge i større Antal vil benytte sig af Højskolens ypperlige Hjælp til at vokse i Viden om vor katolske Tro og om Kirkeas store kulturelle Indsats. E. T.

HERTUG

KNUDS

DIVISION

Divisionens Spejdere har atter kørt deres store spændende Kurerløb. Der var tilmeldt ialt 18 Hold fra 5 Tropper, og af disse 18 Hold gennemførte de 16, hvoraf det ene Hold dog ikke kunde bedømmes.

Hvert Hold fik Dagen før Løbet pr. Brev Ordre til at stille paa Hjørnet af Kollegievej og Ordruphøjvej (ved Sankt Andreas Præstegaard) til et nærmere fastsat Klokket mellem Kl. 19 og 23 den paagældende Lørdag, og her fik Spejderne saa udleveret Løbets Grundlag, ifølge hvilket det var deres Opgave at udforske »Tibet« ved at søge frem til de Poster, der, efterhaanden vilde blive dem meddelt, og desuden at finde »Dalai Lama«, den øverste for alle Tibets Lamaer, og overrække ham en Gave.

Holdene fik Besked om først at køre til Nærum Station, og her blev der udleveret dem en hemmelig Kodeordre. Nogle kunde tyde den, andre ikke, og disse maatte saa hjælpes paa anden Maade. Det gjaldt om herfra at følge den gamle »Karavanevej«, d.v.s. den nu nedlagte Nærum-Vedbæk Bane, ud til Kysten. — Hvor Vedbæk-Trørød Vejen fører over Banen, stod atter en Lama sammen med en tilskadekommen Mand, og denne Mand skulde saa forsigtigt som muligt hejses op paa Broen. Saa gik Turen videre via Caroline Mathilde Stien (som viste sig at være højst ubehagelig at stifte Bekendtskab med) op til Sandbjerg Østerskov.

Her maatte Spejderne i Nattens Mulm og Mørke foretage Opmaaling af Omkredsen af et bestemt Stykke af Skoven samt søge at finde forskellige Træsarter i Skoven. — I Hørsholm, som var

næste Station, laa igen en tilskadekommen Mand, der skulde forbindes, og herfra fortsattes saa til Korpssets Hytte, Gilwellhytten, i Storedam, hvor der overnattedes.

Næste Morgen blev der læst Messe i Hytten, og herefter begav Spejderne sig ud paa nye Opdagelser. Først skulde der fremstilles et Kort over Gilwellhyttens nærmeste Omegn baseret paa et Kort »fra det 17. Aarhundrede«, og derefter maatte de en lille Tur til Karlebo for at aflevere 4 levende Dyr, for saa at tage tilbage til Storedam, hvor de med faa Midler skulde sørge for Baal til Lamaerne paa Stedet.

Saa videre til Dæmpegaard, hvor man maatte vise 2 Minutters Morgengymnastik (raffineret), derfra til Lillerød Station med den uundgaaelige Rejseplansopgave og saa til Nordspidsen af Sønderskov, hvor Holdene skulde bygge en Kranbro for at kunne overføre Ompakningen fra en Dæmning til en anden.

Dalai Lama var endnu ikke fundet, men paa næste Post, lidt Syd for Fiskebæk, stod han, selvom ikke alle Holdene brugte Øjnene saa godt, at de opdagede Kendetegnene. Men før man kunde fortsætte, blev man sendt ud paa et Kompasløb til Fods i Nørreskov: 320 m SSV, derfra 640 m SØ, saa 140 m NØ og endelig 480 m N. Da dette var overstaaet, gik det via en Slutningsopgave ved Kulhus tilbage til Lørdagens Startsted, hvor den traditionelle The med Wienerbrød ventede.

Imedens regnede Dommerne samtlige Karakterer ud, og Resultaterne var:

	Opgaver Points	Optræden Points	Points	Kørsel Min.	Ialt Points	Nr. Points
Gruppe A.						
II Abs. 10. Patr.	88	47	454	100	235	1
II Abs. 2. Patr.	69	38	530	86	193	2
I Abs. Vibe Patr.	63	42	568	80	185	3
St. Bendt Maage Patr.	49	37	682	66	152	4
St. Ansg. 3. Patr.	52	36	747	61	149	5
Gruppe B.						
II Abs. 1. Patr.	79	41	398	100	220	1
II Abs. 8. Patr.	86	44	452	88	218	2
II Abs. 4. Patr.	78	41	434	92	211	3
II Abs. 5. Patr.	70	45	443	90	205	4
II Abs. 3. Patr.	76	43	489	81	200	5
II Abs. 7. Patr.	69	39	574	69	177	6
II Abs. 6. Patr.	61	37	524	76	174	7
St. Laur.	41	28	587	68	137	8
Gruppe C.						
II Abs. 9 Patr.	65	44	470	99	208	1
I Abs. »Glenter«	64	37	469	100	201	2

P.S. Har De husket at sikre Dem en Billet til II Absalon's store Spejderfest i Borgernes Hus den 4.

Oktober — ellers skulde De gøre det straks.

St. Maria Koret i Aalborg

Torsdag d. 11. September afholdt Sct. Marie Koret en Koncert i Skolens nye Festsal.

Takket være vor Sognepræst, Hr. Pater *Brentegani*, var det lykkedes at faa gennemført en haardt tiltrængt Nybygning til Skolen. Den indeholder nu en smuk og rummelig Festsal, som danner Rammen om Menighedens Fester og Sammenkomster. Bygningen indeholder tillige velindrettede Mødelokaler for begge Ungdomsforeningerne.

Koncerten, som var besøgt af ca. 300 Mennesker, fik et vellykket Forløb. Men det var ogsaa et rigtholdigt og lødigt Program, der blev budt paa.

Koret, som leledes af Kirkens Organist Broder *O. Hanisch*, indledede med en Folkevisse »En enlig Fugl«, derpaa fulgte en Komposition af Br. Hanisch: »Hil! Danske Mænd«, som saa efterfulgtes af »Røverkor« af F. Ries; det fik en udmærket Udførelse.

Nu fulgte en stemningsfuld Afdeling: »Ave Maria«, skrevet til samme Lejlighed af Br. *Eich*; den blev fremført som Talekor af unge Piger med Deklamation af Frk. *Stephanie Michno*; det lød overordentlig smukt.

D'Herrer *Svend Gundersen* og *Ejnar Sørensen* sang et Udtog af Gunnar Wenersberg »Gluntarne«, som vakte stærkt Bifald.

Der fulgte nu en Sonate Opus 2 af Händel og Koncertpolka for 2 Violiner og Klaver, det var vanskelige Ting, som blev dygtigt spillet af *Leo Bache*, *N. C. Christensen* og *J. Deleuran-Jensen*.

Mandskoret sang nu den gemyt-

lige »Fætter Mikkel« og »Spisesedlen« og der sluttedes af med »Du danske Mand« af Carl Nielsen.

Et stærkt Bifald ringede op mod Koret og dets dygtige og populære Dirigent Br. Hanisch.

Koncerten blev som sagt meget vellykket; det kan ikke andet end animere Ledelsen til noget oftere at kalde paa Menigheden og dens mange Venner, til Fordel for det samme gode Formaal, til det af Aalborg Sogn oprettede Kapel i Viborg.

N. K. B.

Katolsk Ungdoms Klub, Ordrup

Nu har vi endelig fundet den helt rigtige Stemning til vore Møder. Ligesom sidste Møde var ogsaa vort Møde den 16. meget hyggeligt. Den alvorlige Del tilhørte Pater *Pauli S. J.*, der holdt et Foredrag om Guds Forsyn og vor Tid. Et varmt Bifald takkede Pater *Pauli* for det udmærkede Foredrag. Den muntre Del blev med stor Dygtighed ledet af Hr. *Ostermann*, der med sin (saa vidt jeg ved) *Bellman-Luth* bidrog uhyre til at skabe netop den rigtige Stemning.

Vort næste Møde er Tirsdag d. 30. ds. i *Koncertpalæet*, idet vi naturligvis alle møder til Skt. Knuds Gildernes Fællesmøde. De fleste af os har jo allerede Billetter, men hvis der endnu skulde være nogle, der ikke har, saa maa I skynde jer at faa dem, da der ellers er udsolgt. Husk, at Mødet begynder Kl. 20 pr.

Academicum Catholicum

Aabent Hus Lørdag den 4. Oktober

Formanden holder aabent Hus for A. C.'s Medlemmer Lørdag den 4. Oktober Kl. 20 (Asmussens Allé Nr. 1).

Akademiker-Messe Søndag d. 5. Okt.

Alle Medlemmer opfordres til at deltage i Akademiker-Messen Søndag d. 5. Oktober Kl. 8½ i Liobasøstrenes Kapel, Bjerregaards Sidevej, Valby.

Efter Messen kan medbragt Morgenmad indtages hos Søstrene.

Cykeltur til Farum den 5. Oktober

Efter Messen og Morgenmaaltidet hos Liobasøstrene startes, hvis Vejret tillader det, Kl. 10½ paa Cykel til Farum. Madpakke medbringes. Hjemkomst ca. Kl. 18.

Katolske Russer

Russerne er velkomne til at deltage i Messen og Cykelturen d. 5. Oktober.

Rusgilde Onsdag den 8. Oktober

Rusgildet holdes d. 8. Oktober Kl. 20 i Mødelokalerne, Bredgade 67 A, København K. (Bemærk det nye Mødested).

Der vil blive serveret Æbleskiver og Punch. Deltagelse i Rusgildet, der kun er for Medlemmer, og som koster Kr. 2,50, for Studerende dog kun Kr. 1,50 (Russer gratis), bedes meddelt til en af Administratores senest Søndag d. 5. Oktober. Rygere bedes selv medbringe Tobak. Daglig Paaklædning.

De unges Studiekreds

»De unges Sektion« holder Studiekreds hver 2. og 4. Fredag i Maanednen, — de første Gange dog Fredag d. 17. og Fredag d. 31. Oktober — Kl. 20 i A. C.'s Klublokale. Studiekredsens Leder er *P. Roos S. J.* Emne: Gennemgang af nogle nyere Filosofier og Katolicismens Stilling til dem. De yngre Medlemmer opfordres til at deltage.

Katolsk Arbejdsanvisnings Bureau

Plads tilbydes: Ung Pige i Huset, kendt med daglig Madlavning.

Plads søges: Af Vikar som Privatlærerinde helst paa Landet; af en Dame ved Husgerning, Husholdning, kan daglig Madlavning.

Ensendelse til *B. Jetmar*, Nørre Søgade 13, K.

Aftenvagt hos Børn

tilbydes. 50 Øre Timen.

Plejerse Enkefru *D. M. Petersen*, Tilf. V. 646.

Kirkevielsesfest og Menighedssang i St. Ansgars Kirke

Der har længe været talt om Menighedens mere aktive Deltagelse i Gudstjenesten, bl. a. ved Hjælp af Kirkesangen. I nogen Tid har Menigheden i Sct. Ansgars Kirke staaende sunget Credo. Nu gøres Skridtet fuldt ud og Kirkevielsesfesten den 28. September er Anledningen.

For at Sangen kan blive rytmefast, skal de mandlige Forsangere staa oppe ved Kommunionbænken. Derfra synger de — paa Sangernes egentlige Plads — de »bevægelige« Dele. Menigheden synger Resten af Gloria. Credo og Sanctus synges tilmed staaende, hvilket ogsaa gør Messen mere festlig. Til Festsdage synges Missæ VIII og til Søndage (almindelige) Messe XI. Kirken vil gerne laane nogle Eksemplarer af den ny Koralbog ud, men man gør bedst i at anskaffe sig den selv.

Efter Levitmessens udstilles Altrets højhellige Sakramente til Tilbedelse indtil Andagten Kl. 17. Tilbedelsestimer: Kl. 12—14 Eukaristisk Forening. Kl. 14—15 St. Josef-Søstre og Skolebørnene. Kl. 15—16 »Fidelitas« og Kongregationerne »Apostlenes Dronning« og »Vor Glædes Aarsag«. Kl. 16—17 Kongregationen »Det gode Raads Moder«. Kl. 17 Andagt for alle. Alle i Sognet opfordres til at aflægge et Besøg i Kirken for at sige Gud Tak for alt, hvad Han gennem Aarene har givet os i sit Hus.

Sct. Ansgars Pastorat.

90 Aar

En agtet og elskelig gammel Dame, Enkefru *B. Mika*, fylder den 25. Sept. 90 Aar. Hun hører med til Pionererne i den danske Mission. Som ung Frue kom hun fra sit skønne Fædreland, Bøhmen, til Horsens. Der havde hun altid en aaben Haand og aaben Dør for de omboende Katoliker, og mange er de Katoliker, der har nydt Gæstfrihed i hendes Hjem. Hun var ligeledes den, der sammen med Pastor Kerff kom til Silkeborg for at agere Tolk ved dennes første Besøg i den lille By ved Gudenaen efter en Notits i Bladene om de bøhmiske Pigers smukke Sang paa Søerne. Dette var Oprindelsen til Oprettelsen af en Missions-Station i Silkeborg. Saa ogsaa denne Menighed staar i Taknemmelighedsgæld til Fru Mika.

Mange venlige og taknemlige Tanker vil sikkert paa denne Dag gaa til Zeuthens Allé 12, Hellerup, hvor Fru Mika nu lever blandt sine Børn, med Ønsket om en god og lykkelig Livsaften.

Ede.

Bønnens Apostolat

Intentioner for Oktober: Større Andagt til Rosenkransens Dronning. — Jødernes Omvendelse.

Jesu Hjerne Kirke

Sønd. 28. Sept. Kl. 8½ Fælleskommunion for Immaculatakongregationen. Mand. 29. Sept. Kl. 20 Møde for de unge Mænds Kongregation. Torsd. 2. Okt. Kl. 20 Møde i Røde Sal for Mændenes Kongregation.

Tre Retrætedage i Aarhus

Søndag d. 5. Oktober for Damer; *Søndag d. 12. Oktober* for unge Piger; *Søndag d. 19. Oktober* for unge Mænd. Dagen begynder med Fælleskommunion Kl. 8 i Hospitalets Kapel. Kl. 12—14 Middagspause, hvor de, som vil, kan tage hjem. Kl. 17,45: Afslutning med Andagt og sakr. Velsignelse.

Tilmeldelse hos en af Præsterne. Der erlægges een Krone ialt.

Aarhus Opland

Søndag d. 28. September:
Odder Kl. 10¼ (9¼ Komm.).

Eukaristisk Forening

i Ansgars Sogn og i Rosenkranssognet. Damerne bedes huske deres Tilbedelsestime Fredag d. 6. Oktober. I Tilfælde af Forfald bedes de melde det i god Tid og om muligt skaffe en Stedfortræder.

Retrætedage i Valby

Foreninger og andre, som ønsker at holde Retrætedage i Valby, bedes snarest aftale Tid med St. Liobasøstre, Tlf. Valby 25. Saa vidt muligt bedes Retrætedagen lagt udenfor den koldeste Tid af Vinteren.

St. Liobasøstrenes Kapel

Søndag den 28. September, den hellige Liobas Fest, Levitmesse Kl. 8,30 og Vesper Kl. 15.

Sygeplejerske-Forbundet

holder Retræte hos St. Liobasøstre i Valby Søndag d. 12. Oktober og Tirsdag d. 21. Oktober. Program senere i Ugebladet.

BATAVIA

den ideelle Java-Kaffeestatning nærmere kan ikke naaes sendes over hele Danmark

Aage Andersen

Amagerbrog. 22. A. Amg. 730 . 9505
Batavia Kaffe St. Kongensg. 36-38
Central 3574

Maria-Kongregationerne i København og Omegn

samles *Søndag den 12. Oktober Kl. 17* til *Festandagt i Sct. Ansgars Kirke*. Nærmere i næste Nr.

Maria-Kongregationerne i Sct. Ansgars Sogn.

Katolsk Højskole

har lukket i denne Uge paa Grund af Sankt Knuds Gildernes store Møde i Koncertpalæet.

Til vore Kunder.

Opret Dem en Konto i Boghandelen, hvis De læser meget og ønsker at følge med i den nordiske katolske Litteratur. Bestillinger fra alle Steder bliver øjeblikkelig ekspederet. Vær ikke bange for at anskaffe flere af de billige Smaahefter, men giv dem videre til Bekendte, som intel ved om Kirken, og virk for Udbredelsen af Troen. Uvidenhed er Øjeblikkets største Fjende.

Aflæg Boghandelen et Besøg.

SANKT
ANSGARS
FORLAG

Bredgade 67

Palæ 4767

Katolsk Boghandel

Stenosgade 3, Vester 3930

Ved De, at vi har et stort Udvalg i ældre katolske Bøger, danske og udenlandske. Kom ind og rod i Reolerne. Ingen Købetvang. Hjemkommet er, nye Sendinger af Rosenkrans fra Kr. 1,25 og italienske Billeder fra 5 Øre.

Dødsfald

R. I. P.

Vor kære trofaste Veninde

Frk. Elise Erlewein

er afgaaet ved Døden d. 18. September. Den kære afdøde anbefales til de troendes Forbøn.

M. Hoffmann.
H. Strubøcker.

F. K.	2.—
W.	5.—
Ialt	47.50
Tidl. modtaget	539,55
Ialt	587.05

Udgifterne andrager Kr. 584,95, og hermed er Sagen afsluttet. Jeg takker de sidste Bidragydere hjerteligt, ligesom endnu en Gang de tidligere. Den økonomiske Side af Sagen er klaret.

Verner Stabehl.

Fra 26. September er min Adresse Slangerupgade 29, 1. tv. Telefon Taga 6476 u.

Pædagogforbundet

indbyder alle katolske Pædagoger samt alle Forældre, som har Børn i de katolske Skoler, til Møde paa Katolsk Centralskole, Nørrebro-gade 27, Torsdag d. 9. Oktober Kl. 19,30 pr.

Skolelæge, Dr. med. O. Wanscher vil tale om det sunde og det syge Barn og Betydningen af Samarbejdet mellem Skolelægen, Pædagogerne og Forældrene. Overlæge, Dr. med. K. Sondergaard, Næstved, vil

tale om sine praktiske Erfaringer som Skolelæge, hvorefter der vil blive Lejlighed til at stille Spørgsmaal. Entré 50 Øre for Ikke-Medlemmer.
Bestyrelsen.

Velgørenheds Matiné

Søndag d. 19. Oktober Kl. 15,30
Stenosgade 4.

Medvirkende:

Hofpianistinde Johanne Stockmarr.

Pater C. C. Martindale S. J.

Billetter à 2 og 3 Kr. bestilles hos de katolske Boghandlere og hos Portneren, Stenosgade 4.

Indsamlingsresultater

C. H.	5.—
E. og N.	2.—
E. B.	1.—
F. L.	1.—
A. J.	1.—
E. E.	1.50
A. C.	2.—
D. H.	3.—
Fr.	16.—
Fru S.	2.—
Frk. D.	2.—
F. S.	1.—
Fru S.	1.—
A. S.	1.—
J. J.	1.—

Katolsk Ungdoms Klub

Lørdag d. 27. Sept. Kl. 20 Kreds-møder. Emne: »Det første Guds Bud«. Indledere: Inger Margrethe Schöffner og Niels Frederiksen. De 2 Minutter: Gisela Plank og Jørgen Barfred Petersen. Lørdag d. 4. Okt. Aabent Hus Kl. 19,30—22,00. Lørdag d. 11. Okt. Kl. 20 Fællesmøde. Nærmere i næste Nr.

ARNOLD BUSCK

INTERNATIONAL BOGHANDEL
Stort Lager af dansk og udenlandsk katolsk Litteratur
Hurtig Forskrivning fra Udlandet
Kjøbmagergade 49 . Telefon Central 2453

Katolske Begravelser

Ib v. Benzon
aut. katolsk Bedemand
Tlf. 6536 . Smallegade 13
Privat Fasan 1866

C. J. Schledermann & Sønner

MURERMESTRE . ENTREPRENØRER
Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122

Jernbeton
Muremester ved Sct. Maria Hospital

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

ALTERLYS

i alle Størrelser

og iøvrigt

Stearinlys og Vokslys

af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER
København

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

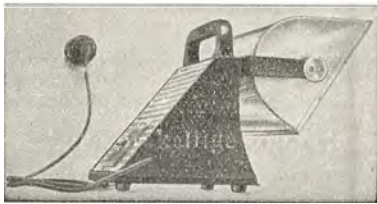
Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas Autogensvejseværker . Bolte og Møtrikker . Tekn. Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

C. Gerlach & Søn's Eff.

W. Deleuran

Edsvoren Messevinsleverandør

Fredericia

Salg og Udlejning af Lysbade-
lamper og alle elektromedicin-
ske Apparater.

Dansk Røntgen-Teknik A/S

København Aarhus
Telf. 4229 Telf. 6545
Leverandør til de katolske Hospitaler

KOLDING

Slagteriudsalget

Haderslevvej 2 . Tlf. 1951 . 1952

1. Kl. Okse-, Kalve-
og Svinekød . Konservere
Leverandør til St. Hedvig Klinik

NYKØBING F.

Johannes Madsen
Elektr. Installatør **Nykøbing F.**
Installationer

St. Kirkestræde, Tlf. 684
Leverandør til katolsk Menighed

A-S Lolland-Falsters

Kulkompagni
KUL.KOKES.CINDERS
Nykøbing F. . Tlf. 626, 945
Leverandør til kat. Institutioner

ROSKILDE

Mønsterbageriet

Olsgade 24 . Tlf. 1365

Anbefaler sig med 1. Kl.s
BAGERI & KONDITORI
Alt i Isanretninger og Desserter

SLANGERUP

Slangerup Mejeri

Slangerup . Tlf. 48

1. Kl.s Produkter

Leverandør til gl. Farumgaard, Farum

P. G. Vintersborg Tagensvej 13. Tlf. 818

Tømrermester . Bygningsnedker
Lev. til St. Elisabeth Søstrene

NÆSTVED

H. O. Christensen

Kindhestegade 4 . Telefon 251
Bilkkenslager, aut. Vænd- og Gasmester
Leverandør til de katolske Institutioner

Næstved

Kul- og Koks Kompagni

Aktieselskab
Ny Havn . Telefon 1420

Næstved Mælkeforsyning

v. Axel Andersen . Kildemarksv. 35
leverer Byens bedste Sødmælk

Næstved Tømmerhandel

ved T. A. Meding . Tlf. 1478 (3 Lin)
Træløst & Bygningsartikler

URE OG BRILLER

Arndt Nielsen
Jernbanegade 2, Telefon 543

C. C. Christensen

Bageri og Konditori
Præstøvej 6 B . Telefon 1010
Lev. til de katolske Institutioner

C. V. Gørgens

Kolonial . Delikatesser
Præstøvej 45 . Tlf. 582
Leverandør

C. Mortensen

Murermester
Gallemarksv. 23 . Tlf. 1349
Lev. til kat. Menighed.

N. Juel Pedersen

Glarmester
Ramsherred 13 . Tlf. 158
Leverandør til St. Elisabeth Hospital

Evald Nielsen

Malermester
St. Mortensgade 5 . Tlf. 659
Ny Østergade 11
Leverandør til katolsk Menighed

Herlufholm Dampmølle

og Brødfabrik A-S
Telefon Næstved 31
Lev. til de katolske Institutioner

Fiskehuset

Ramsherredgade, Tlf. 107

Announcér i „Katolsk Ugeblad“ fælles for læg og lærer, for By og Land, for unge og gamle

Katolsk Ugeblad

Biskoppens Tale i Koncertpalæet

Interview med Direktør Henning-Jensen

St. Birgittas Kanonisations-Jubilæum

Guds Moder i danske Digteres Værker

Hyldest til Lægers Heroisme

Munkemel

Familie- Færdelses- og kombineret Grundejerforsikring Forsikrings Compagniet

for Kongeriget Danmark
Telf. 10,093 Amallegade 31 B Giro 2107

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL **KØK** **KOKS**

NØRREGADE 15

TELF. 9270

HANDELSBANKEN

Aktiekapital Kr. 50.000.000 Reserver ca. Kr. 33.000.000

Alle Bankforretninger udføres
34 Afdelinger i København og Omegn
54 Filialer og Kontorer i Provinsen

HOVEDKONTOR: HOLMENS KANAL 2. TELF: 8600

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører
Frederiksholms Kanal 6, Kbh.
Tlf.: 12.166 og 12.161

RECK'S OPVARMNINGS COMP. A/S

Esromgade 15. København N. Telef. 7480

Centralvarmeanlæg af enhver Art

Køkken-, Vaskeri-, Desinfektions- samt Tørrestueanlæg m.m.

RECK-STÅLKEDLER

N. P. Nielsens Eftf. Brændselsforretning H. Hinsch
Vodroff Tværgade 4, Telefon Vester 601
KUL, KOKS, og BRÆNDE

S. L. Møllers Bogtrykkeri

Dansk Reproduktionsanstalt
Rosenørnsallé 29 . København V
Telefoner: 4295, 13,504, 22 07

Vilh. Zeltner

Murerarbejde - Jernbeton
Stuðiestræde 7
Central 8763 - 8788 - 6792

I. Tannenberg

Aut. elektrisk Installatør
Frederikssundsvej 148
Telefon Bella 384

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros
Ryeagade 106
Telefon Central 408

Emanuel Jensen & H. Schumacher

Murer- & Entreprenørforretning A/S
Bygningspriser, Jernbeton, Murerarbejde, Damp-
skorstene, Kedelindmuring, Isolering, Kloakarb.
Johs. Schrøder, Entreprenør
L. Schumacher, Murermester
Godthaabsvej 142, Kbhvn F, Centr. 968
Indgang fra Vagtelvej

C. & L. Tofte . V. Reusch

Blikkenslager
Aut. Gas- Vand- og Sanitetsmesler
Sct. Poulegade 42. Telefon Palæ 533
Privattelefon Palæ 1373
Udfører Arbejdet ved Benediktinerindklosteret

Thor's kemiske Fabriker A/S

Thorasvej 12, N.
Central 2910
1412

Alle Slags Sæber og
Rengøringsartikler

Lev. til Hospitaler og Institutioner

Axel Steckhahn

Kolonialvarer og Delikatesser
Gamle Kongevej 155
Telefon 8016

Leverandør til katolske Institutioner

Mark Poulsen & Rønne

INGENIØRER

Pr. Mariæ Allé 1 A - København V.
Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg
Telefon 8533

ROBERT HANSEN

1. Kl.s Kød, Flæsk og Paalæg
Amagerbrogade 212 A . Amager 6390
Leverandør til de katolske Institutioner

Mens Æblerne modnes ...

Efteraar!

Ordet Efteraar siger, at Aaret er forbi, slidt eller i bedste Fald udrindende. Det tyder paa, at vi har haft det egentlige Aar, og kun har et Slags Efterslæt tilbage. Vi har haft Sommerens Højtid; snart spiller Stormene et Postludium, som naar Menigheden er ved at forlade Kirken. Aaret gaar paa Hæld; det lakker mod Enden og Døden. Hist og her drysser nogle visne Blade ned og stænker Vemod paa den mørkegrønne Græsplæne. Uvilkaarligt gribes man af Prædikerens bedske Stemning: Alt er Forfængelighed!

Dog nej! Saa slemt er det ikke, ikke endnu. Baade September og Oktober kan have deres smukke Dage. Den Tid af Aaret, vi har tilbage, kalder Svenskene da ogsaa meget betegnende Høst. Høst! Det er ikke blot de fjorten Dage, da Selvbinderen kører frem og tilbage, mens dens Vinge hugger i det ludende Korn, og Maskinen med smaa Mellemløse hoster færdiglavede Neg ud. Høsten, det er ogsaa den Tid, da Bær, Grøntsager, Æbler, Nødder og Rodfrugter modnes i vor Have. Det er Frugtindsamlings Tid. Og den har sin Charmé.

Vel har Solen mistet en Del af sin Kraft. Skyggen vinder Terræn, og der er Kølighed i Luften. Det tørrer ikke meget mellem Byerne. Alt er mæt af Dis og Dug. Naturen har faaet noget besindigt og alvorligt over sig.

Men det er en Nydelse at gaa omkring i Haven en tidlig Morgenstund. Violette, rosenrøde og rødbrune Asters hænger over Buksbomkanten og tager det halve af Stien. Man maa gaa udenom, for ikke at blive vaad om Fødderne. Og saa staar man over for Æbletræerne. Aldrig før har jeg lagt Mærke til, at der er saa mange og saa store Æbler som i Aar. Det ligner jo Babylons hængende Haver. Hvert Træ er et Blomsterbed. Der er gule og røde Æbler, og der er dem, der har begge Farver. Jeg gaar hen til en Halvstamme for at se Frugterne paa nært Hold. Spindelvævtraad føles køligt mod Panden. Trods Duggen er der Glød i Frugternes gult og rødt. Det er, som om de blev belyst indefra. Her er det altsaa lykkedes at indfange Sommersolens Varme. Længere henne er det Rødkaalen, der faar mig til at staa stille. Har man nogen Sindre set smukkere Farver end den struttende Rødkaals med de blaaviolette Blade, navnlig naar Duggen har strøget et fint Lag Sølv over dem? Nu har den begyndt at danne Hoved, fine faste Hoveder, der lader haant om Kaalormene, som har ædt Hul paa Yderbladene.

En Have er en hel Udstilling; man kan ikke overkomme at se alting. Jeg skal dog lige ind i Drivhuset. Druerne har ogsaa begyndt at modnes. Saaledes som Klaserne hænger under det skraanende Glastag, er Bærrene som det fineste Porcelæn; de rødlige smaa Aarer i de modnen-

de Bær kan tydeligt ses. Hist og her er der allerede en enkelt mørkeblaa Drue, mens det øvrige af Klasen er lige saa grøn. Det er paafaldende, hvor det modne Bær er meget større end dets grønne Søskende. Det lader til at være en almindelig Lov for alle Frugter: de udvikler sig og faar deres fulde Størrelse og Form under Modningen...

Og mon Loven kun gælder Havens Produkter?

Gælder det samme ikke ogsaa for Menneskene? Faar ikke ogsaa vi vor endelige Størrelse og Form i den saakaldte modne Alder? Barndommen, det var vort Foraar; det var vor Blomstringstid. Derpaa fulgte Ungdommens Højsommer med de mange Muligheders grønne Skud. I Manddommen skal det vise sig, om alt det har været til nogen Nytte.

Vi Mennesker skal staa vor Prøve, naar Gaverne omsættes i Opgaven. Det er ikke de Karakterer, vi fik, da vi forlod Skolen eller tog Eksaminer, der bestemmer, hvad vi naar. De angiver hvor meget, der er blevet os betroet. Det vigtigste er ikke hvor mange Talenter, vi er bleven udstyret med, men hvor meget vi fik ud af dem. Det bliver Dommen over vort Liv.

Manddommen er da ogsaa Livets alvorlige Alder. Men samtidigt er det den mest spændende. For her faar vi vor afgørende Farve og Form. Og vi skulde helst blive større, mens vi fuldfører vor Gerning.

S. W.

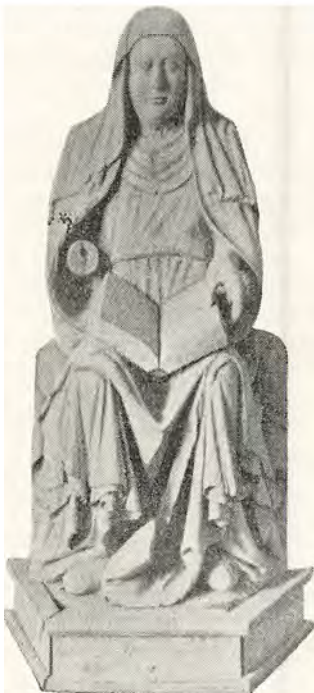
← Udsigt over Vadstena ved Vättern. Klosterkirken, hvis spidse Spir peger mod Himlen, er bygget efter den hellige Birgittas Forskrift af „slät gärning, ödmjuk och stark“

↗ Det indre af Klosterkirken i Vadstena. Hvælvingernes vidunderlige Symmetri har givet den Navnet Nordens Palmekirke — skøn i sine rolige Linier

For 550 Aar siden kanoniseredes den hellige Birgitta

← Birgittabillede fra Vadstena Klosterkirke (muligvis et rigtigt Portræt)

Den svenske Helgeninde, der greb ind i Verdenspolitikken og fik Paverne til at vende tilbage til Rom fra Avignon

Blandt de nordiske Helgener indtager den store svenske Helgeninde af Folkungernes Æt, Birgitta af Vadstena, en fremtrædende Plads. Med et genialt Blik gennemskuede hun Tidsforholdene og fra dem drog hun Linierne ud i profetiske Syner. Den hellige Birgitta var et politisk Geni, Dronning Margretes jævnbyrdige, en digterisk Begavelse, der minder om Dante, en Bodsprædikant i Lighed med Savonarola — men først og sidst var hun Mystikeren, paa- virket af den store Sct. Bernhard. Gennem sine Visioner og Aabenbareelser — de saakaldte »revelationes« — greb hun ind i politiske, sociale og kirkelige Forhold, saaledes Pavestolens Tilbagevenden til Rom fra Avignon. Hun stiftede Salvator- eller Birgittinerordenen, der fik Klostre her i Danmark i Maribo og Mariager. I 1373 døde hun i Rom, og hendes Lig førtes hjem til Vadstena. Allerede i 1391 — for 550 Aar siden — fandt hendes Helgenkaaring Sted.

Heroiske Læger

Som »Tekst« til denne Artikel tager jeg Post-Kommunionshønen fra 11. Søndag efter Pinse. »Lad os ved Modtagelsen af dit Sakramente fornemme Hjælp for baade Sjæl og Legeme, for at vi — naar begge er frelst — maa prise os lykkelige ved den himmelske Lægedoms Fylde.« Var det ikke en Idé at samle alle Messchogens Hentydninger til Eukaristien som *Lægedom*? Den 16. »ekstra« Postkommunion for de afdøde begynder ligefrem med: »O Gud, som ene kan bringe Lægedom efter Døden...«, og den beder om, at Sjælen maa blive befriet for al jordisk »Smitte«... Liturgien fremhæver, at baade Sjæl og Legeme kender til Sygdomme, og at Gud ønsker begge Slags Sygdomme helbredt. Hele Kristendommens »Metode« er jo ogsaa »inkarnation'sk« og sakramental: Vor Herre antog vort Kød og frelser det hele Menneske, uden at se ned paa nogen Bestanddel af det. Han rummer »Fylden«, og hans Gerning er fuldstændig, omfattende.

Præst, Læge og det hele Menneske

Derfor er der ikke noget »uaandeligt« i at tage sig af Legemets Behov og Samfundets materielle Velvære, og vi begynder med at yde vor Hyldest til Lægen (saavel Praktikerens som Videnskabsmanden) og til hans allierede, Sygeplejersken. I vore Dage er der mindre og mindre Fare for, at Lægerne skal tro, de kun tager sig af den ene Halvdel af Mennesket — Legemet; medens Præsten tager sig kun af Sjælen. Alle Læger er nu klare over, hvor stor en Rolle Aanden spiller i de legemlige Ændringer; og Præster ved, at menneskelig Frihed og Ansvar paa tusinde Maader bliver »betinget« af fysiske og psykiske Fakta. Og

hvilken Heroisme kræves der ikke af baade Læger og Sygeplejersker, og hvor megen Naade er ikke nødvendig for den, der stræber efter det heroiske! Paa Hospitaler har jeg ofte været ked af, at mine Natsygeplejersker ikke kunde modtage Kommunionen, *fordi* de havde brugt hele Natten til kedsommeligt, til Tider meget haardt og hjerteskrærende, men altid højt kristeligt Arbejde. For henad Kl. 3 om Morgenen gaar Blodet langsommere, Kræfterne slappes, og ikke ret mange Plejemødre *til-lader* en Natplejerske at lade sin Kop Te eller Suppe staa. Hvor det glædede mig at høre, at Ærkebiskoppen af Birmingham gav alle Sygeplejersker Lov til at modtage Kommunionen uden forudgaaende Faste, naar de havde haft Nattjeneste. Men der er mere heroiske Ting end disse.

Paa Livets Parti

Dr. Paul de Kruif har (paa det mest fortryllende amerikanske Sprog) skrevet »Kampen for Livet« (Andre af hans Bøger er »Mikrobejægere«, »Dødens Banemænd«, »Sultens Bekæmpere« og »Hvorfor holde dem i Live?«) Hans Princip er dette: Ethvert menneskeligt Væsen (derfor ogsaa ufødte Smaabørn) har Ret til at *leve*. I god logisk Konsekvens heraf er han imod hele Rækken af de moderne livsfjendtlige Metoder — Forhindring af Undfangelse, fremkaldt Abort, Sterilisation, Medlidenhedsdrab — selv om han mener, at der gives Undtagelsestilfælde, idet han ikke har absolutte religiøse Principper. Som Ideal (han kan ikke lide dette Ord, for i Amerika betyder Ideal noget, som umuligt kan virkeliggøres) har han *Udryddelsen* af visse Sygdomme, ikke blot Helbredelsen af Enkeltilfælde. Hans Syndebukke er: Offentlighedens apatiske Ligegyldighed og den

forbryderiske Galskab hos de Stater (eller mindre Grupper), som bruger enorme Summer paa f. Eks. overdaadigt indrettede offentlige Bygninger og praktisk talt ingenting paa Sundheden; ligeledes den modbydelige Kynisme hos alt for mange, der spørger, *hvorfor* man skal frelse overflødige, »værdiløse«, uønskede Menneskeliv (f. Eks. Negres), og mange Lægers Utilbøjelighed til at forsøge saadanne Metoder, som vil tage Penge ud af Lommen paa dem, hvis Metoderne lykkes. Men det er ikke disse Ting, som beskæftiger *mig*. Jeg beskæftiger mig med Heroismen hos de Mænd og Kvinder, der ikke blot yder et uhyre stort Stykke videnskabeligt Undersøgesarbejde, men viser sig rede til et ligefremt personligt Martyrium (Selv-Infektion f. Eks. for at prøve Resultaterne af en eller anden Indsprøjtning, som muligvis kan have helbredende Virkning). Og den eneste Slutning, jeg vil drage, skal være den, at ingen Kristen kan læse denne Bog — som er langt mere spændende end nogen Roman — uden at rødme over sin egen fuldstændige Indolens, Fejghed og Egenkærlighed i Betragtning af de Principper, han selv bekender. Hvis vi praktiserede vor Tro — for vor »uforgængelige Krone« — en Tusinddel saa højsindet, som disse Læger og Sygeplejersker lever ud fra *den* Tro, *de* ejer, og de gør det i de halve Tilfælde for slet ingen Krones Skyld, men upaaagtede, ja forhaanede og ligefrem angrebne — saa vilde vi i Sandhed have fremskyndet Guds Riges fuldstændige Komme.

Lægen contra Synden

Dr. de Kruif begynder med at fortælle om Kampen mod Pella-gra. Denne Vitaminmangel-Sygdom kommer i Virkeligheden ud paa det samme som Sult, og den forfærdede den offentlige Mening i Skræk-Aarene efter de store Oversvømmelser af Mississippi i 1927. Beretningen om, hvordan man opdagede Nyttens af Gær og Grønsager er overor-

dentlig morsom og sikkert videnskabelig værdifuld, men jeg faar naturligvis mest Opbyggelse ud af at læse om de kolossale og drøje Arbejder, som er præsteret af Folkets »Masse-Madere«, og (hele Bogen igennem) af de sære Strejflys, der kastes ind over den stakkels Menneskenatur. Negrene gik med til at plante Haver og forbedre deres Helbred med 1000 p.Ct. — for i Aarene efter det store Krak var der ikke særlig stor Efterspørgsel efter Bomuld. Hvordan kunde Kapitalisterne faa Priserne i Vejret igen? Ved at faa Politikerne til at true med Krig (eller ligefrem sætte Krig i Gang... Bolivia og Paraguay; Eksemplet er *mit*). Op gaar saa Bomulden, og Haverne forsvinder. Der plantes Bomuld lige til Døtrinene. Negrene faar atter Sygdommen, men ogsaa Dollars. Og Arbejdsgiverne er ligeglade med, om der dør en Hær af Negre, for dem er der altid mere end rigeligt af.

Her rækker Læge og Præst hinanden Haanden i en direkte Kamp med *Synden*. Sundhed for de brede Masser betyder Bespising paa det offentliges Bekostning. (Der lyder saa i Rigsdagen: »Det ødelægger deres Karakter!«) Og det gør Skatterne større. »Jeg kan ikke indse, hvorfor de ikke skal have Lov til at dø af Sult,« sagde en meget »intellektuel« Forfatter, og da Landbrugsminister Wallace fortalte Pellagra-Historien til en plutokratisk Forretningsmand (som sikkert havde Millioner af Menneskers Levestandard i sin Haand), sagde denne: »Disse videnskabelige Sejre betyder kun, at der *reddes flere Menneskeliv*, men der lever allerede alt for mange Mennesker i Forhold til Sydstaternes Agerjord og andre Hjælpekilder.« Saaledes gaar alle alvorlige Spørgsmaal tilbage til Moralen og Moralen til Metafysik.

Frygt efter 2000 Aars Kristendom

Men dette var kun Bogens Forord. »Kampen for Livet« be-

gynder med *Barnets Fødsel*. Dette betyder en Drøftelse af Børne- og Mødre-Dødelighed, af Smittekilder o.s.v. Igen er det en »Biting«, der fortryller mig — endskønt selve den Statistik, som Bogen stabler op, fængslede mig i den Grad, at jeg kørte for langt med Spørgsmålet og straffede mig selv med at gaa tilbage i Stedet for at køre og læse videre... Dr. de Kruif mener sig berettiget til at anse moderne Moderskab for den »mest risikable Profession« — ikke fordi det behøver at være eller bør være Tilfældet, men fordi det »moderne Liv«, vor formodede Civilisation, Kvindernes Krav og de Forhold, hvorunder Millioner af Arbejdere lever, har gjort det saa farligt. Jeg ved godt, hvor angribelig denne Mening er — men tag og læs, hvordan Lægen forsvarer den. For mit Vedkommende er jeg glad, naar nogen paaviser, hvor stort Antallet af Neuroser er blandt Mænd og Kvinder, der lever i Lediggang og Magelighed. Hans Kapitel om Tuberkulose er opmuntrende (blot ikke finansielt), fordi den offentlige Mening er blevet klar over, hvad her skal gøres. Der er ogsaa en Chance for dette angaaende Syfilis, nu hvor den ulyksalige Tavshedsmur er faldet for bestandig.

Her maa jeg tilstaa, at vi (selv i Danmark) møder den Indvending, at hvis sidstnævnte Sot bliver udryddet, saa har vi fjernet *selve* det store Dige imod Umoralen. Naa ja, udryddet bliver den ikke, før vi har Haand i Hanke med hele Afrika og Asien. Og saa indrømmer jeg, at jeg har talt med Læger (af udadtil personlig Moral), som mener, at det er deres *eneste* Opgave at gøre det muligt at leve Livet i Tryghed — og med andre, hvis verdslige Moralopfattelse ikke saa noget at indvende mod det, vi kalder »Synd«, i Fald man blot ikke løb nogen fysisk Risiko — samt med nogle faa protestantiske Militær-Kapellaner under sidste Krig), som *anbefalede* en diskret og beskyttet »Umoral« eller i hvert Fald tilgav den som

»uundgaaelig og ikke til nogen virkelig Fortræd«. Jeg maa sige, at den almindelige Soldats og Sømands uslebne moralske Sans protesterede mod denne Lære, selv om de benyttede sig af dens Beskyttelse. Men selv blev jeg overbevist om, at ren og skær Frygt (inclusive Frygt for Helvede!) kun for en kort Tid kan virke som Dæmning. Godt og vel 90 p.Ct. af de Mænd, jeg talte med om denne Sag (ogsaa paa specielle Hospitaler, hvor der var Materiale nok som Basis for en Induktionsslutning), var enige herom. Frygten kan *styrke positive Principper*, men i lige glade eller nedstemte Øjeblikke eller under Kedsomhed eller Menneskefrygt hører den op med at virke. Dette gjælder Universitetskredse lige saa vel som de fattigere Samfundsklasser (hvor det ikke er Summen af Synd, men af Dyd, som forbavser). Det vilde ogsaa være forfærdeligt, hvis Frygten var Hovedmotivet hos en Kristen efter 2000 Aars Kristendom.

Om blot disse Helte blev Kirkens Børn

Den første kostbare Gave, vi modtager af denne Bog (og andre som den), er noget at beundre — det heroiske, selvopofrende Liv, som saa mange Mænd og Kvinder, gamle og unge, begynder med et Smil og holder trofast ud i, trods Modstand, Latterliggørelse og endeløse Skuffelser, uden Forsøg paa at opnaa økonomisk Fordel eller Berømmelse, men med umaadelige fysiske og mentale Anstregelser, ofte under de usleste Forhold og i stor personlig Fare — alt dette for at naa et Ideal og ud fra god Vilje imod Mennesker. Tak Gud for disse Korsfarere! Hvilke Samarbejdere — nej, hvilken Inspiration for os, som med vor Tro, vore Motiver og vore Naadegaver gør saa umaadelig meget mindre.

Og for det andet har jeg hos yngre Mænd af alle Slags og især hos lægestuderende bemærket *en ny Aabenhed* overfor et aandeligt Udsyn, aandelige Prin-

cipper og Love (selv om de er strenge, naar blot de ikke *trodser* den *Fornuft*, som de ved, at de maa benytte i deres Fag). Hvilken Pligt er det ikke for os at møde dem, lytte og lære, vise Sympati og samarbejde! Det forekommer mig, at de er de værdigste til at blive Medlem-

mer af Martyrernes, Messens og selve Golgatas Kirke! Maaske de ligesom »Faarene« i Lignelsen vil blive forbavsede over den Velkomst og Anerkendelse, som Vor Herre da vil give dem — men *vi* burde ikke blive det!

C. C. Martindale S. J.

Var jeg ikke Katolik, havde jeg ikke holdt til Direktørstolen

— Nej, skaan mig for ret meget med Følelser i den Forbindelse. Bevares — jeg underkender ikke Følelsernes Værdi, hverken i Kirken eller i Kunsten. Men de maa ikke tage Overhaand nogen af Stederne!

Forestil Dem, at jeg lod Følelsen løbe af med mig, naar jeg skulde spille Charleys Tante — denne balstyrige Farce-Figur — efter en lang, anstrengende Dag, der maaske har været fyldt med Bekymringer og Fortrædeligheder.

Nej, det er en Rolle, som kræver Humør — ikke det medfødte Humør, men det, man har erhvervet i Kraft af den indre Balance — kort sagt det katolske Humør, som er lige langt fra det lallende og det ondsksfulde!

Hvad skulde jeg stille op uden det katolske Humør? Hvis jeg ikke havde været Katolik, havde jeg ikke holdt til at være Teaterdirektør indtil denne Dag.

Naar Problemerne staar paa Hovedet

— De maa kunne blive udsat for at skulle spille et Stykke, De ikke synes om.

— Min Bestyrelse og jeg er lykkeligvis absolut enige om at udelukke de Ting fra Repertoiret, som støder de almindelige Begreber om Moral. Men *skal* vi endelig have et Stykke, som ikke dækker min personlige Opfattelse af et Problem, f. Eks. *Leck Fischers* »Barnet«, der vendte Problemet om Fosterdrab helt paa Hovedet trods sin delvise Fordømmelse af det, saa kan man i alt Fald gennem sin Instruktion dæmpe det uheldige og fremhæve det i Stykket, som er godt.

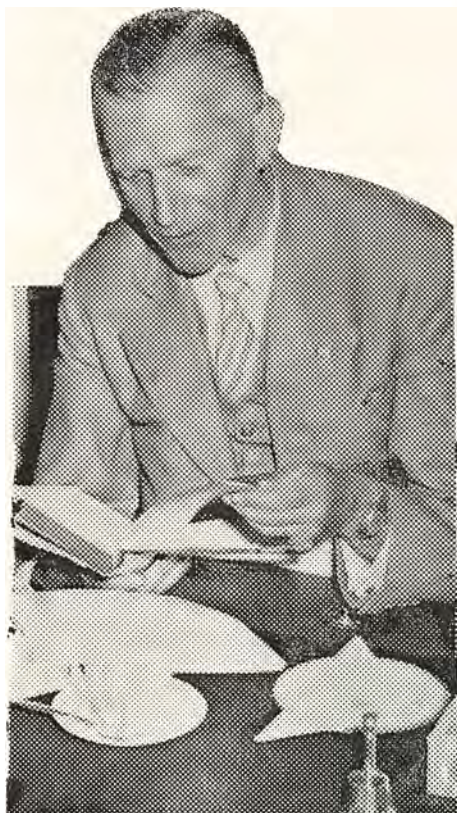
Pornografi for Pornografiens Skyld

— Der var engang noget, der hed Kunsten for Kunstens Skyld —

— Var der? Det maa have været, før jeg blev født.

Det katolske Humør er ikke noget medfødt ...

Siger Aarhus Theaters Direktør

Direktør Erik Henning-Jensen

Fra en Talerstol har Direktør *Erik Henning-Jensen*, Aarhus Teater, fanget Tusinder unge danske Katoliker ind for en Stund og pustet til deres Sinds Gløder.

I »Julekærten«s Spalter har han lyst op med et Gavtyvesmil. Paa Scenen har han rystet

Aarhusianernes Lattermuskler fra Charleys Tantes flyvende Skørter den ene Aften, og faaet dem til at tørre Øjnene over den sindssyge Mirakelmager i Kaj Munks »Ordet« den næste.

I Direktørstolen har han sidet Aar efter Aar som nøgtern Slider — som Instruktør, som Forretningsmand, som Dommer over unge Talenter og dem, der troede, de var det.

— Hvordan kan et Menneske spænde saa vidt? spurgte jeg ham forleden. Vi stod paa hans Altan i Aarhus, og selv lod han i Øjeblikket til at sætte sin Virksomhed som Altangartner højest. Den vilde han meget hellere interviewes om, sagde han. Men saa nappede han eftertænksomt en vissen Geranium af og forklarede:

— Der er ingen Afgrund mellem at spille Charleys Tante den ene Dag og Skurken Shylock den næste. Det er meget lettere end at spille een Forbryder den ene Aften og en anden Forbryder af en anden Type den næste. Der kræves mere for at spille paa Nuancerne. Hvad er Talent andet end Evnen til at *give* et hvilket som helst Menneske i en hvilken som helst Situation! Man sadler om fra een Rolle til en anden ved Hjælp af sin Forstand og Fantasi og Teknik —

— og Følelse?

— Surrealisterne hævder dog stadig dette Motto.

— Naa, saa er det *derfor*, jeg ikke kender det.

Kunsten for Kunstens Skyld,

mumlede Altangartneren hen for sig, — naar bare det ikke saa tit gik hen og blev til Pornografi for Pornografiens Skyld! —*sen.*

Kvinde uden at gaa ærbødig til Side. Lige meget, om det var en gammel, fattig Kone med Rynker i Panden og daarlige Klæder. »Det gør jeg,« sagde han, »for at vise Moder Maria Ærbødighed.« Og dersom den forfængelige og verdslige Kvinde følte sig hilst ligesom hun af et »Hil være dig, du Moder Marias Frænke«, da kunde det nok tænkes, at en Bæven af Skam og Anger vilde gennemfare hende, — at ogsaa hos hende var der noget af Moder Maria, selv om det var langt nede. Men lad os da spørge: Hvad er det hos Moder Maria, der er saa kosteligt og dyrebart? Hvad er det, der gør, at hun har fundet Naade hos Gud og Yndest hos Mennesker? Marias Lovsang begynder med de Ord: »Min Sjæl ophøjer Herren, og min Aand fryder sig i Gud, min Frelser; thi han har set til sin Tjenerindes Ringhed.« Det forekommer hende, at Gud, ved at udvælge hende, har vendt op og ned paa Tingene i Verden. Men hævdede man Betragtningens Standpunkt helt op til Guds Himmel, og laante man hans Øjne at se med, da vilde det vise sig, at en hel Mængde stort var bleven smaat, og i Stedet vilde man se skinne frem nede paa Jorden en Mængde lyse Prikker lige som Stjerner, der tændes. Det er de ringe og ukendte Personer, som har det ved sig, der gør dem synlige for Guds Øjne.«

Hos *Helge Rode* finder vi, fint og dybt følelse som han var, følgende Udtalelse i »Pladsen med de grønne Træer«: »Er vi ikke alle en Smule katolske i vort Hjerte, naar det gælder hende? Hvilken Digter har ikke elsket Jomfruen, Guds milde Moder, Mater dolorosa? Har hun ikke adlet Mænds Følelse, og kan nogen Kvinde ønske hende styrtet i Støvet? Hun har udrettet mere og været virkeligere end nogen historisk Dronning i Verden. Hun var Jordens Gave til Himlen, de Troendes Tak til den Korsfæstede, og kunde de bringe ham en skønnere Hæder end at ophøje hans Moder? Ave Maria! Tusinder vidner, at hun har hjulpet dem, tørret deres Taarer, læget deres Saar, lyst for dem i deres Mørke. Ave Maria!«

Professor *Flemming Hvidberg* skriver i *Nationaltidende* 1940 ved

GUDS MODER

i danske Digteres Værker

Aveklokken ringer endnu stadig herhjemme i Danmark. Den hellige Gudsmoder er ikke glemt, og mange fromme og smukke Tanker lyser frem til Marias Øre i danske Forfatteres Værker. Saaledes siger Digteren *Kaj Munk* i sit Reformationsskrift »Mellem Himmel og Jord«, S. 231: »Aah, man savner det dog en Gang imellem her i vor lille smukke, rene Bondekirke — Storheden, Udsynet, Sammenhængen! savner Krumstave og Lys og Røgelse, savner Brødets og Vinens Forvandling, savner — aah, frem for alting: Guds Moder, Jomfruen Marie... Og dog er Madonna endnu paa Jorden, og Englene gaar Bud til Mennesker. Hende vil vi ikke af med.«

Harald Nielsen siger i »Vej og Sti«: »Endnu som før er der arme Syndere, der knæler for store Magter og som beder med den gamle Julehymnes Ord oversat af *Thor Lange*:

Løft højt dit lille Barn ...
ræk ham til mig, din ringe Klerk
og Ridder,
til mig, hvis Bryst trods Anger,
Skyld og Skam
er fuld af liflig Sang om Dig
og ham.«

Thor Lange fortæller i »Langt borte«, S. 193, at han i Silkeborg en Dag opsøgte et Hus, hvor han som Dreng med Faderen havde besøgt Hostrup. »Jeg finder nok Huset, men synes alligevel ikke rigtig, at det ligner sig selv. Dog nej, ved at træde nærmere faar jeg Øje paa et forgyldt Kors over Indgangen. Døren staar aaben. I Baggrunden af en Sal rejser sig nu i Halvskumring et Alter med Vokslys. Gudsmoder staar i Farver og i Guld

paa Alteret, hvor de høje Vokslys brænder. Smukt, at det ikke er fremmede Mennesker, men Gudsmoder, som bor derinde. Overfor hende staar man paa det kendte Sted ikke som et tilbagevendt Fortidsspøgelse, knap nok som en fremmed, snarere som en Ugersvend, som en liden Gangerpilt med klare Øjne og næsten, næsten som et Barn igen.«

Professor *Vilhelm Andersen* fortæller i Bogen om Digteren *Poul Møller* (I Bind, S. 132) følgende stemningsfulde Oplevelse: »Den unge protestantiske Præst staar en Dag i Manillas Havnestad Cavite i en Kirke over for et Billede af Jomfru Maria. »Med de mest blændende friske Farver stod der i Ungdommens Fylde, malet paa Loftet selv, en rankvoksen Jomfru, mater amata, intemerata. — Hun stod i Himmelen paa klare, hvide Skyer. Hun havde en rosenfarvet Kjortel paa, men oven paa den en vid, blaa Kjortel, baldyret med Blomster. Denne Kaabe spreder hun vidt ud med begge Armene, og Engle løfter de yderste Flige for at udbrede den endnu mere. Af den udspændte blaa Kaabe dannes en Himmel, hvorunder de troende tæt klyngede til hinanden søger Tilflugt. De sad med Hænderne fulde af Roser, Lilier, Krucifikser og Monstranser. Hovedfiguren stod selv med Hovedet lidt bøjet til Siden, og de lange brune Haar rullede til begge Sider ned over Kaaben. Hendes Miner bar det reneste Udtryk af den skønne Resignation, den fuldkomne Opofrelse for andre.«

Morten Pontoppidan siger i »Taler til Ungdommen«, S. 38: »Henrik Suso kunde aldrig møde en

Allehelgenstid: »Vi skal ikke glemme at tænke med Ærefrygt paa Herrens Moder. Naar Middelalderens Dyrkelse af Kvinden ligesom løftedes op i det guddommeliges Sfære ved Maria, saa var dette et Udtryk for en brændende Længsel efter Renhed og Godhed og Forsøning. Det kan være, der var langt flere bevarende Kræfter i de mange Billeder af og Tanker om Marias omme og rene Kvindelighed, end vi forestiller os.«

Og *Johannes V. Jensen*, som vel ikke kan anses for at være særlig religiøst præget, har i sin Roman »Den lange Rejse«, 2. Bind, S. 289, fremtryllet følgende Billede af stor Skønhed og from Stemning: »Paa Altret i Katedralen midt i dette Underværk af Sten, Farver, Toner og Duft, staar Billedet af Guds Moder, Vor Frue. Hun er hævet over Forkrænkeligheden paa en Tronstol af Elfenben, og paa Hovedet bærer hun et stort Diadem af Ædelstene, Uskyldighedens Krone. I Favnen holder hun Guds Søn, hvem tre Guldluer bryder ud af det barnlige Hoved. Guds Moder smiler over ham, det hellige Modersmil der er den skønneste Blomstring i Naturen, den unge Moders stumme Hvilen i det Under der er gaaet over hende. Rummet ranker sig med Piller og Altre, Himlen er aaben. Orglet bruser med fuld Styrke, et Kor af Stemmer fylder Rummet som dalende ned fra Sfærer:

Evighedens Stjernekerter
brænder, Moder, for dit Hjerte,
du som løser Verdens Smerte.

Om dit Hoved Himlens Kloder,
i dit Hjerte Livets Floder,
undergørende Guds Moder.

Uskylds Dyb hvorom der drømmes,
som af Glæde gennemstrømmes,
Godheds Brønd som aldrig tømmes.

Du er den, hvis Væsen hviler
i sig selv. Mens Verden iler,
dvæler du i Lys og smiler.

Som et Træ af Himlen vædet,
i en Sommerbyge klædet,
smykker du dig grøn og glædet.

Bævende du gaar og modig
Livets Stier, blid og blodig
rodig er du, Kvinde, frodig!

Thi i dig har Livet hjemme.
Fra dit Kammers Sengegemme
høres Barnets spæde Stemme.

Som en Solskinsbølge jager
Skyggen fra en gylden Ager,
Smilerinde er du fager.

Livets Sødme, Glædens Lue
i dit Aasyn er at skue.
Evig Ungdom du, vor Frue!

Godheds Brønd! Tilgiverinde!
Jomfru! Moder! Milde Kvinde!
Giv os Fryd hos dig at finde!

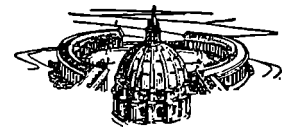
Denne straalende Hyldest til Guds Moder fra en Digter, der indtager en overlegen Holdning overfor Religionen, maa forbavse os, men Helge Rode har i Fortalen til »Regenerationen i vort Aandsliv« prøvet paa en Forklaring, idet han siger: »Dansk Aand har maaske sin største Styrke og Rigdom netop paa det religiøse Omraade, og pibler frem i den verdslige Literatur, hvor man ikke skulde vente den; selv hos I. P. Jacobsen og Johannes V. Jensen finder vi den, trods al Hæmning, og jeg mener, at den Art Finsans og den Art Sindelag er fremtrædende i dansk Digtning.« Og i »Det sjælelige Gennembrud« uddyber han det videre: »I det religiøse ligger vor Skæbne. Vi kommer ikke uden om det. Vi kan flytte, hvorhen vi vil, den religiøse Tanke flytter bestandig med.«

Danske Digtere fortsætter saaledes i nyere Tid paa en smuk og værdig Maade deres Hyldest til Guds Moder, hvor den middelalderlige Digtning med sine herlige Mariaviser standsede i det 16. Aarhundrede. Aveklokken ringer stadig endnu, og Marias profetiske Ord: Se fra nu af skulle alle Slægter prise mig salig, opfyldes og bliver til Sandhed i danske Digteres Værker.

J. Hammermüller.

Paa Kongens Fødselsdag

sendte Biskoppen Hans Majestæt en personlig Skrivelse, hvori Biskoppen paa de danske Katolikers Vegne udtrykte de bedste Ønsker for Kongen og forsikrede om Katolikernes Hengivenhed og bestandige Forbøn.

URBI ET ORBI

Umiddelbart før Afrejsen til de forenede Stater blev Præsident Roosevelts personlige Udsending til Vatikanet, Ambassadør Myron C. Taylor med Følge modtaget i Afskedsaudiens af den hellige Fader, der i Slutningen af Samtalen paany gav Udtryk for sin uforbeholdne Glæde og Taknemlighed over den Forbindelse, der var blevet knyttet mellem Vatikanet og den ny Verden samt for den storstilede Gave, der ved Overdragelsen af Villa Schifanoia (i Nærheden af Firenze) var blevet givet Vatikanet. Formaliteterne vedrørende Overtagelsen var blevet ordnet i Maj Maaned i Aar gennem henholdsvis den apostoliske Delegat i de forenede Stater og Kongeriget Italiens Ambassadør i Washington og var nu retsligt afsluttet. I Henhold til Givernes Ønske vilde den hellige Fader gerne indvillige i at Villaen indrettes til Brug for en religiøs, opdragende Institution i Forbindelse med Rosenkranskollegiet i Lake Forest, der ledes af de amerikanske Dominikanere. Ved Afskeden paa Littorioflyvepladsen, hvorfra Rejsen gik direkte til U. S. A., var fremmødt Repræsentanter for Vatikanet samt U. S. A.'s Ambassadør i Italien, Philips.

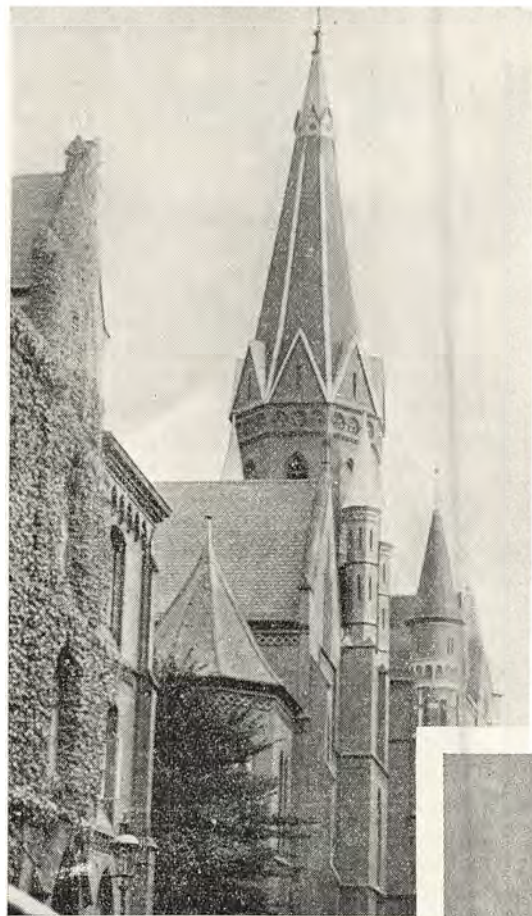
Det schweiziske Episkopat har været samlet til den aarlige Bispekonference i Einsiedeln. Samtidig foretog ca. 2000 unge Schweizere en Pilgrimsfærd til det berømte Gudsmodervalfartssted.

Den Katolske Aktions Propagandistsektion i Spanien har afholdt Raadmøde i Loyola, hvor man refererede Resultaterne fra det forløbne Aar samt drøftede Retningslinierne for Arbejdet i det kommende Aar.

Naar de københ Sogneske

BISKOP SUHR'S TALE *i Koncertpalæet*

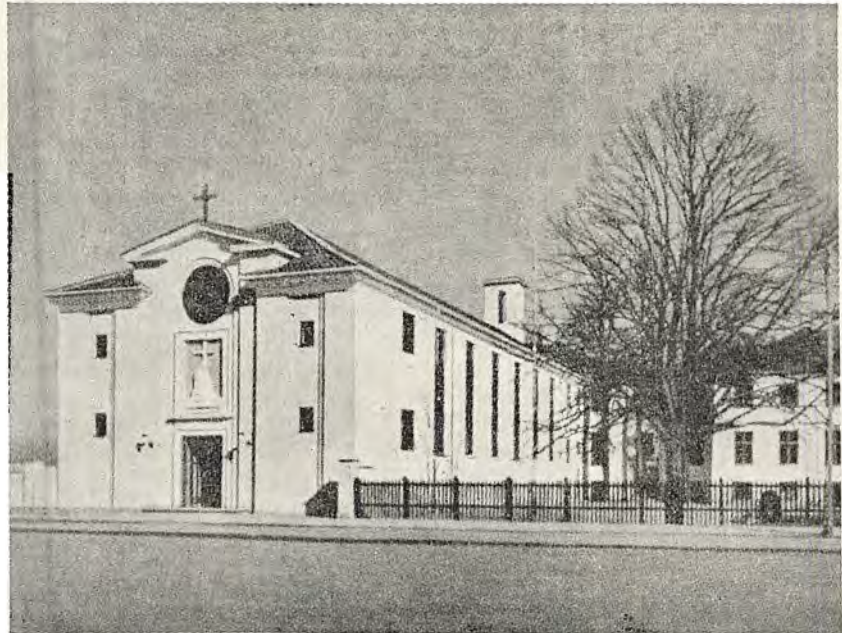

▲ Jesu Hjerter Kirke, opført i Aarene 1892-95, Sognekirke for det nye Jesu Hjerter Sogn: Vesterbro og Frederiksberg

➤ Skt. Thereses Kirke, opført i 1935, Sognekirke for det nye Skt. Thereses Sogn: Østerbro-Hellerup

Et Referat af det store Møde i Koncertpalæet kan først bringes i næste Uge. Men Ugebladet har faaet Lov til at laane Biskoppens Manuskript og er derfor i Stand til allerede nu at bringe Størstedelen af Biskoppens vægtige Tale til Københavns Katoliker:

Da vi mødtes første Gang i Koncertpalæet, var Pius XI nylig død. En af de største Skikkelser i Kirke — og Verdenshistorien havde lukket sine Øjne med en sidste Bøn om Fred. Men Verdens onde Kræfter vilde ikke Freden. Vi ved, hvilke Anstrengelser den nye Pave gjorde sig i den 11. Time for at hindre Epropa i at styrte sig ned i Krigens Afgrund. Dag og Nat beder og arbejder Pius XII endnu bestandig for Freden. Vel er

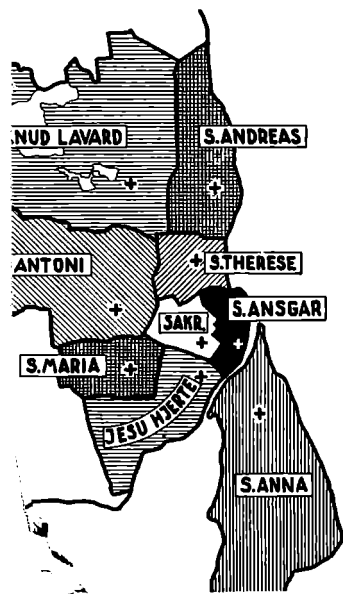

➤ Præstebolig og Menighedshus i det nye Skt. Mariæ Sogn: Frederiksberg-Vanløse Under Oplørelse

S
i
SO
0

Åvnske flyttes

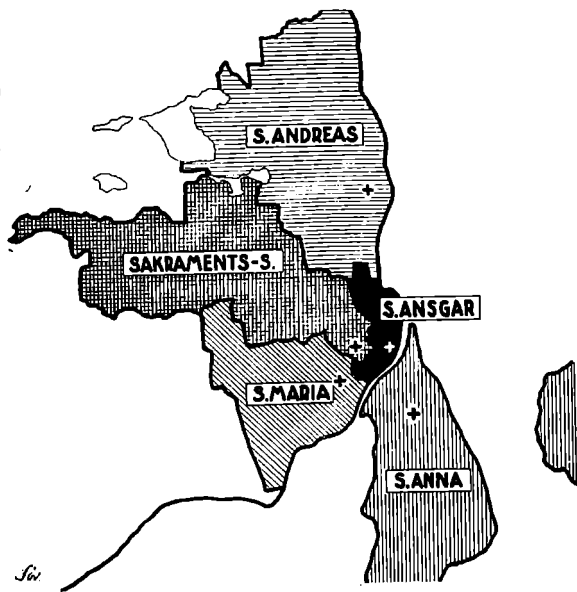

og ngrænserne
Storkøbenhavn
m de bliver (øverst)
I som de var →

Resultaterne ikke synlige for dem, der kun betragter Tingenes Gang ud fra politiske, strategiske og økonomiske Synspunkter. Men i Lyset af den kristne Aabenbaring kan vi se, at de Bønner og Ofre, som Kristi Statholder bringer Gud, skriver en varigere Verdenshistorie end Vaabnene.

I disse Tider er det vigtigere end nogensinde, at alle Verdens Katoliker er forenede med den hellige Fader, deler hans Glæder og Sorger og slutter deres Bønner til hans. Mennesker spørger os, hvorfor de mange Hundrede Millioner Katoliker ikke ejer større politisk Magt til at fremme Fredens Sag. Det kan let forklares ved mange Faktors Sammenspil. Men beskæmmende er det, at vi ikke ejer større moralsk og åndelig Magt til at sikre Freden i Verden. Var vore Tanker og Hjerter altid forenede med den hellige Fader, vilde Kristendommen gøre Verden til en anden, trods alle de Vaaben, det onde raader over.

Lærer vi i disse Aar at slutte os sammen om Kirkens Øverste, har vi ogsaa i Fædrelandets Trængselstid lært at samle os om Landets Konge. Jeg tror, jeg tør sige, at

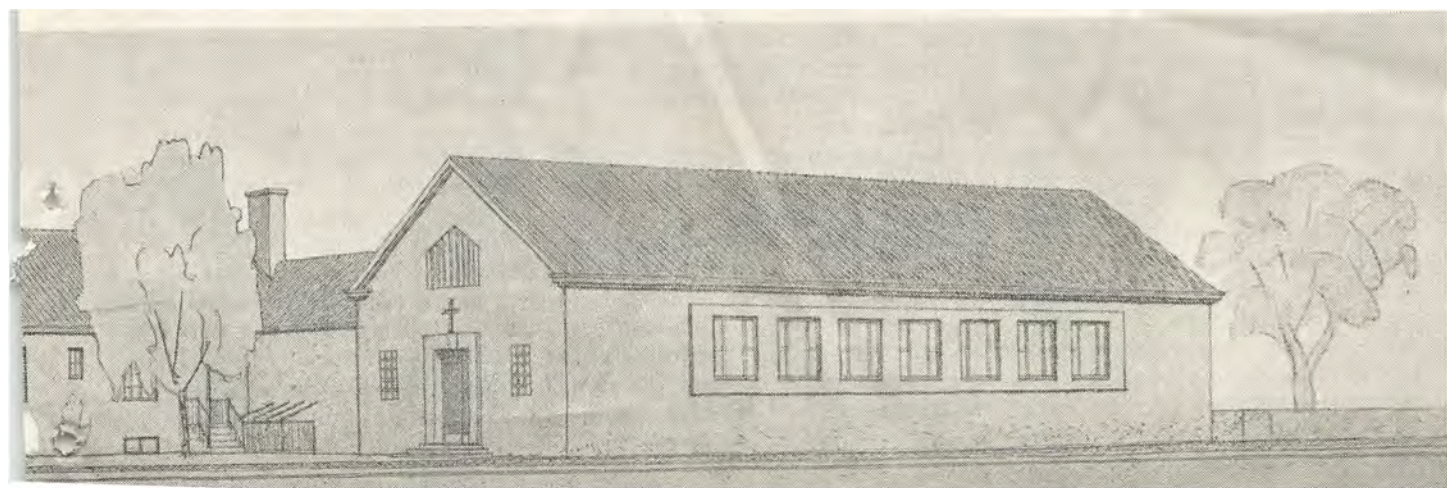

Kong Kristian X ikke har mere trofaste Undersaatter end Danmarks Katoliker. Ikke blot fordi han er vor Konge, men fordi han er den Konge, som Gud saa øjensynligt har udvalgt som sit Redskab til at føre Danmark og Danmarks Sjæl frelst gennem Krigens Aar.

Uanset Larmen fra Krigsskuepladserne og alle Horisontens truende Skyer, skal hver af os i Kirke og Samfund gøre Dagens Gerning. Vi skal bygge, som om ingen Bomber kunde ødelægge Aars Arbejde paa et Øjeblik. Vi skal opdrage og værne om vore Børn, som om Verden var tryk at leve i for den næste Generation. Til syvende og sidst sejrer Livet, fordi Gud er de levendes Gud, fordi han er Livets Fylde.

Vi søger derfor ind, hvor Livets Puls fornemmes stærkest. I døsiges Fredsaar kan Materialismen rette Angreb paa Hjemmene og vinde nogle smaa Sejre. I Sværdets Tider ser vi alle, at i Hjemmene og Familierne bygger Livets Kræfter utrættelig op, hvad Dødens Drabanter har lagt øde. Ved Hjemmenes Arne er vi nær ved Livets Arnested.

Ogsa i det kirkelige Liv søger vi ind til de levende, opbyggen de Kræfter. Det vil i første Række sige til den hellige Messe og Kirkens Sakramenter. Men det vil ogsaa sige til vort kirkelige Hjem, det katolske Sogn. Et Sogn er ikke en Molekule i den store Organisation, det er en Celle i det store, levende Kirkelegeme. De kirkelige Handlinger forudsætter et Familie-Fællesskab. Messen er en Fælles-

skabs-Handling, og dette Fællesskab skal ikke bestaa af en Kreds Mennesker, som tilfældigt tager Del i den samme Messe, men af Mennesker, som hører sammen og derfor ofrer sammen. Daaben angaar heller ikke blot et nyfødt Barn og dets nærmeste, men et Fællesskab. Ved Daaben optages Barnet ikke blot i Kirken, men i denne Kirke og det fælles Kristenliv, som rører sig her. De unge gifter sig under Fællesskabets Forbønner og med al den Velsignelse, disse Bønner kalder ned over dem. Og Sognet har sine Døde, som tilhører det hele Sogn og aldrig glemmes foran dette Alter, hvor de selv søgte hen i Livets største Øjeblikke.

I en Storby har Forstaelsen for Sognets Fællesskab ikke altid let ved at fæstnes. Jo tættere Mennesker bor ind paa Livet af hinanden, des fjernere staar de hinanden aandeligt. I Storbyerne er man Enere. Men dette er netop noget, Sognetanken skal modarbejde. Sognet skal hjælpe det kristne Broderskab. Dertil kommer andre Vanskeligheder for Storbyens Sogne, f. Eks. Bevægelserne i Befolkningen, den store Udflytning fra Centrum til de ydre Forstæder og Omegnskommunerne.

Allerede Tridentinerkonciliet pegede derfor paa, at Biskopperne fra Tid til anden maa revidere Sognegrænserne, naar det viser sig, at Befolkningsforskydningerne har gjort Afstandene til Sognekirkens Messe og Sakramenter for lang og besværlig, saa det gaar ud over Sognefællesskabet. Er Sognetanken i Opløsning i en By, kan det sammenlignes med, at en hel Befolkning bor i Pensionater i Stedet for i Hjem. En vis Stabilitet og en vis Varme gaar tabt.

Her i København har en saadan Nyordning længe været paakrævet. De fem Sogne strakte sig alt for langt; i nogle Tilfælde var Halvdelen eller flere af Sognets Beboere helt fremmede for Sognekirken. Og i Forbindelse med Nyordningen rejste der sig ogsaa et Krav om større Kirkebygninger i Yder-

distrikterne, hvoraf f. Eks. Brønshøj i de sidste Aartier er vokset med næsten en Prærieby's Hastighed.

Vikariatet har derfor i disse Maaneder udarbejdet en ny Sogneordning, som sætter Antallet af københavnske Sogne op fra 5 til 9. Planen er indleveret til de offentlige Myndigheder, og hvis intet uforuset indtræffer, vil Ordningen kunne føres ud i Livet i Løbet af Vinteren.

Begynder vi fra Nord, afgiver Sct. Andreas Sogn et mindre Omraade til Sct. Knud Lavards Sogn (det store Lyngby-Sogn). Til dette Sogn henlægges ogsaa en Del af det nuværende Sakraments-Sogn, lige som ogsaa Kommunerne Værløse og Farum vil komme til at høre til Lyngby Sogn.

Af Sct. Andreas Sogn er den sydlige Del udskilt som et nyt Sogn med Sognekirken Sct. Therese paa Bernstorffsvej. Dette nye Sogn har ogsaa faaet lidt af den nordlige Del af Sct. Ansgars Sogn.

I Nordvest er Sct. Antoni Sogn udskilt fra Sakraments-Sognet og en lille Grænseregulering har fundet Sted.

I Vest og Sydvest er det store Sct. Mariæ Sogn, hvori Rosenkranskirken laa i det ene Hjørne, blevet delt i to: Jesu Hjerter Sogn med Centrum i Stenosgade, og Sct. Mariæ Sogn med en ny Sognekirke paa Jens Jessensvej ved Peter Bangsvej overfor Sønderjyllands Alle, d. v. s. lige ved K. B.-Hallen.

Mellem de indre Sogne er Grænserne hist og her flyttet et kortere Stykke, og som det eneste helt uændrede Sogn har vi mod Sydøst Sct. Annæ Sogn (Kristianshavn og Amager) med sin »oversøiske Besiddelse«, Saltholm.

De nøjagtige Sognegrænser vil senere blive offentliggjort i »Katolsk Ugeblad«.

Den første Opgave bliver nu at sørge for Kirke det Sted, hvor der endnu ingen er (det er det nye Sct. Mariæ Sogn), og for større Kirker de Steder, hvor Befolkningen er vokset fra den hidtidige Kirke (det bliver fore-

løbig Sct. Antoni Sogn og dernæst Sct. Knud Lavards Sogn).

Jeg har nævnt Stedet, hvor Sct. Mariæ Sogn fremtidig skal have sit Centrum, som ogsaa er et geografisk og trafikalt Centrum i Sognet. Byggearbejderne er allerede langt fremskredne.

Foreløbig rejses der, som Billedet viser, en Menighedssal og en Præstegaard. Paa Billedet ser man til venstre Præstegaarden med Sognekontor. Fløjen til højre er den fremtidige Menighedssal (10×25 m, beregnet til 2000 Personer), der vil tjene som Kirke, indtil den planlagte store Sct. Mariæ Kirke kan bygges, længere til venstre paa Grunden. Mellem de to Fløje indrettes en mindre Mødesal. Den midlertidige Kirke har omtrent 150 Siddepladser.

Brønshøj—Husum er som nævnt den Del af Byen, hvortil Udflytningen har været størst. Af Ydersognene er Sct. Antoni nu det største, og denne Udvikling mod Nordvest vil tage endnu større Fart, naar S-Banen fortsættes ud over Vanløse. Brønshøj har allerede passeret Landets næststørste By, Aarhus, i Indbyggerantal. Den lille Kirke har længe været for lille, og høj Bebyggelse har næsten skjult den. Saa snart det overhovedet er muligt, maa den nye Sct. Antoni Kirke sættes i Arbejde. Ved de aarlige »Markeder« og paa anden Maade har Sognets Katoliker allerede længe samlet ind til dette Formaal.

Lyngbys Sct. Knud Lavards Sogn maa ogsaa snarest muligt faa en større Kirke. De fornødne Grundkøb er foretaget.

Opførelsen af disse Kirker i Brønshøj og Lyngby er paatrængende nødvendig. Det er mit Haab, at denne Forelæggelse af hele den nye Sogneordning i København maa vække en saadan Interesse for Sagen, at man vil hjælpe Vikariatet med at virkeliggøre Planerne. Jeg overvejer for Tiden den Tanke at henvende mig til Hovedstadens Katoliker for at anmode dem om, at yde Vikariatet et billigt Laan til Rejsningen af de to Kirker.

De andre Sogne har de Kirker,

der er nødvendige i Forhold til Katolikernes Antal. Men to af Kirkerne (Jesu Hjerter Kirke og Sct. Thereses Kirke) har hidtil ikke været Sognekirker og staa derfor overfor at skulle have en Døbefont. Et Tilfælde vilde, at jeg forleden Dag fandt en smuk, gammel romansk Døbefont staaende i en Have i Nordsjælland. Ejeren forærede mig Fonten, som nu igen vil blive benyttet i Overensstemmelse med sin gamle Indvielse.

Jesu Hjerter Sogn bliver Hovedstadens største, hvad Befolkningstal angaar. Paa min indtrængende Anmodning har Jesuitterne indvilliget i at paatage sig dette omfattende Sognearbejde udover deres i Forvejen store og mangesidige Gerning. Jeg føler Trang til at benytte denne Anledning til at rette en ganske særlig Tak til disse Patres. **Hvad Jesuitterne har betydet for Katolicismen i København og for den voksende Forstaaelse, Kirken møder i ikke-katolske, danske Kredse, lader sig ikke let udmaale. Jeg stiller de største Forventninger til deres fortsatte Gerning i Vikariatet.**

Næst efter Kirkerne gør de katolske Skoler Krav paa vor Bøn, vort Arbejde og vore Ofre. For halvandet Aar siden samlede vi de københavnske Folkeskoler udenfor Amager til »Katolsk Centralskole« paa Nørrebro. Derved vilde vi opnaa at kunne ofre saa meget paa vor Skole, at den i alle Henseender staaer Maal med den offentlige Skole. Fra Myndighedernes Side er der ogsaa vist Skolen al mulig Velvilje. Netop i disse Dage har Centralskolen opnaaet Vinter-Bespisning for alle Børn af mindrebemidlede Familier paa lige Fod med de offentlige Skoler. Dermed er vi naaet saa langt, at samtlige de Fordele af hygiejnisk og social Art, som de offentlige Skoler byder Befolkningens Børn, nu ogsaa kommer vor Centralskoles Elever til Gode.

Vi skylder Undervisningsministeriet, Skolemyndighederne og Magistraten i København en oprigtig Tak. Samtidig vil jeg ogsaa gerne rette en Tak til Sct.

Josefssøstrene. En meget stor Del af Kirkens Arbejde her i Vikariatet bestrides af disse Søstre, og dette Arbejde udføres med al den Hengivenhed i Gerningen, den Offervilje og den Loyalitet overfor Vikariatet, som de ogsaa har vist i Arbejdet paa Vikariatets Skole og i Samarbejdet med dennes Ledelse. **Sct. Josefssøstrenes mange Arbejder i Vikariatets Tjeneste, deres egne Skoler og Hospitaler Landet over er saa vigtigt et Led i den katolske Virksomhed, at jeg haaber, der stadig maa være mange unge danske Piger, hvis Klosterkald faar dem til at banke paa hos disse Søstre, som snart i 100 Aar har tjent dansk Katolicisme saa vel.**

Det er ikke behagelig at maatte tale om Penge. Men da det er Sct. Knuds Gilderne, som har indbudt til denne Aften, kan jeg være sikker paa, at man i Forvejen forstaaer, hvorfor det maa ske. Den Modtagelse, Gilderne fik for et halvt Aar siden, var en stor Opmuntring for mig som Biskop. Der bliver arbejdet særdeles godt de fleste Steder i Landet.

Men Gilderne er ikke blot de Smaaamønter, som De gerne vil give. Det er ogsaa den Trofasthed, som skal holde Indsamlingen i Gang. Uden Gildeledere, som ikke maa kunne trættes, synker Gildeinstitutionen tilbage i Planløshed og Uvirksomhed. I Øjeblikket er der i København stærk Mangel paa Gildeledere. Jeg har hørt om en enkelt, som maa passe 10 Gilder, d. v. s. indkassere hos 100 Mennesker. Ogsaa Sognekasserere maa selv tage sig af forskellige Gilder. Her er den Opgave, som saa mange unge beder om at faa stillet! De lover mig saa ofte, at de vil tjene Kirken, hvor den end vil stille dem. Jeres Kirke har Brug for jer her, og i denne Sag kan I vise mig, om det er Alvor med jeres Løfter. I andre Lande ser man sig i disse Tider nødsaget til at beskære Præsterens fattige Løn helt ned til den Grænse, hvor Sulden bliver Nabo og det katolske Præsteskab socialt-kulturelt lider Skade. **Det**

staaer til Sct. Knuds Gilderne, og det vil igen sige til Ungdommens Vilje til at arbejde med trofast Udholdenhed som Gildeledere, om vi skal kunne sørge retteligt for vore Præster.

Ogsaa vort oplysende, kulturelle Arbejde skal holdes i Gang trods Dyrtdid og svigtende Indtægter. Jeg beder hver enkelt Katolik betragte sig som personlig medinteresseret i Katolsk Ugeblads, Katolsk Højskoles og vore to Forlags (Pauluskredsens og Sankt Ansgars Forlags) Trivsel. Her gøres der et konstant og meget omfattende Arbejde for at bringe katolske Tanker til Modning hos os selv og i hele vort Land. Hver enkelt Katolik skal ikke blot være Holder af Ugebladet, Køber af Bøgerne og Tilhører ved Højskolemøderne, men med sin Anbefaling bidrage til at flere og flere faar Andel i den Belæring, der her bydes paa. **Det er Deres Blad, Deres Bøger og Deres Højskole.**

Naar jeg spejder efter de Tegn, som kan røbe lidt om de Tider, Kirken gaar i Møde i Danmark, er det ikke de ydre Forhold, der betyder mest. Modstand var aldrig daarlig Jordbund for Kristenliv, Velvilje var ofte dræbende. Hvad det kommer an paa er, hvordan vi selv vil være, hvad enten det bliver Storm eller Solskin. Det er et Spørgsmaal om, hvad vor katolske Ungdom er værd. Og her vil jeg gerne udtrykke store Forventninger. **Jeg kan fortælle Dem, at der i Øjeblikket er 20 unge danskere, som har paa-begyndt deres teologiske Studier eller staaer i Begreb med at begynde. Og Antallet af Præstekald staaer altid i et vist Forhold til den Sum af katolsk Idealitet, der findes hos Ungdommen som Helhed. Et Slægtled, hvoraf saa mange søger til Herrens Alter, kan ikke skuffe Kirken. Derfor har jeg ogsaa med Tryghed vendt mig til vor Ungdom og kaldt den til Arbejde.**

Af de kommende Aar for Katolicismen i København venter og haaber jeg en stærk Vækst af Sognetanken og dermed for-

Fortsættes næste Side

Liturgisk Kalender

Okt.:

5. S. *) Rosenkransfest (1099); 2. (hvid) Sæt Bønner: 18. Søndag e. Pinse (734), 3. (kun i st. Messer): St. Placidus og Lidelsesfæller ([28]); sidste Evangelium: Søndagens (735).
6. M. St. Bruno (1098); 2. St. (hvid) Thereses Oktav ([195]), 3. Om Fred.
7. Ti. Rosenkransfest (1099); 2. (hvid) (kun i st. Messer): St. Markus, 3. (kun i st. Messer): St. Sergius, St. Bacchus, St. Marcellus og St. Apulejus.
8. O. St. Birgitta (1102); 2. St. (hvid) Thereses Oktav ([195]), 3. Om Fred.
9. T. St. Johannes Leonardi (hvid) ([46]); 2. St. Thereses Oktav ([195]), 3. St. Dionysius, St. Rusticus og St. Eleutherius (1103), 4. Om Fred.
10. F. Oktav af St. Therese (hvid) ([194]); 2. St. Frans Borgias (1106), 3. Om Fred.
11. L. Marias Moderværdighed (hvid) ([197]).
12. S. 19. Søndag e. Pinse (737). (grøn)

*) Søndag den 5. Oktober afholdes i alle Kirker og Kapeller Kollekt for Ansgarius-Bonifaciusforeningen (den danske, katolske Kirkesag).

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Dannevirkegade 19, København V, Telefon Eva 2512 (træffes i Almindelighed bedst Kl. 14-15 og 18-19).

Ekspedition: Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K, Tlf. Palæ 4777, Kl. 9-18.

Kassererkontor: St. Annæ Plads 28, Postgiro 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementpris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Biskoppens Tale

fortsat fra forrige Side

bundet en Indsats af forenede Kræfter i hvert enkelt Sogn, saa Opgaverne saa vidt muligt kan løses paa Stedet af Sognepræsten midt i sin Menighed. Jeg venter og haaber Samling om vore Skoler, vor Højskole og vort Ugeblad. Men først og sidst venter og haaber jeg paa Samling om vor hellige Fader i Bøn og Ofre for Guds Riges Komme med Gudsfreden i Guds Rige.

Og paa Tærsklen til Rosenkransens Maaned beder jeg alle om at stille vore fælles Bestræbelser ind under Guds Moders Beskyttelse.

Vor himmelske Dronning værne vor Kirke, vort Land og vor Konge, vort hele Folk og vor Ungdom.

Vore Præster

Vikariatet meddeler, at Pastor Wevers fra 1. Oktober er forflyttet til St. Thereses Kirke i Hellerup, og at Pastor Mesters har overtaget Gerningen som Præst i Hillerød („Gribsholm“).

Højskolens første læge Lærer

Trods al mulig Respekt for vore fortrinlige Præster, kan jeg ikke nægte, at det var med særlig stor Glæde, jeg læste, at Katolsk Højskole fik sin første læge Lærer. Der synes at være Tradition for den Anskuelse, at vore Præster skal have Patent paa — foruden deres teologiske Sagkundskab — at være Ekspert paa samtlige andre Fags Omraader. Det var derfor rart at se, at man havde valgt at lade Museumsassistent Heding læse over et Emne, han som ingen anden har Krav paa at blive betegnet som Ekspert i, nemlig Biologi.

Allerede første Aften gav Tilhørerne en herlig Fornemmelse af at staa overfor en, som i den Grad beherskede Emnet, at han kunde gøre det hele saa legende let og

klart for os andre uvidende Sjæle. Første Aften blev vi ført igennem den biologiske Billedbogs historiske Verden, en fascinerende — og for os Katoliker — tillige en stolt Rejse. Selve Dispositionen for Forelæsningsrækken er saa klart og afrundet anlagt, at man med absolut Udbytte kan komme til enkelte Aftener. Dispositionen blev skitseret som saadan: Arvelighedslæren (2. og 3. Aften), Udviklingslæren (4. og 5. Aften), Menneskets Udvikling (6. Aften), Raceproblemer (7. Aften), Vitaminer og Hormoner (8. Aften), Biologisk Racehygiejne (9. Aften) og endelig samles Traadene den 10. Aften med Opstilling af de ledende Principper.

Mon ikke mange af os ligefrem har Pligt til at høre en katolsk Redegørelse for f. Eks. Racespørgsmaalet og biologisk Racehygiejne eller lade vore efterhaanden af Aviser forvirrede Begreber angaaende Vitaminer blive bibragt nogle retledende Forestillinger? Og I unge: Hvad ved I om Menneskets Udvikling? Sikkert ikke meget! Derfor kom og bliv klogere.

Politicus.

Katolsk Højskole

Mand. 6. Oktober Kl. 19. Museumsassistent *Svend Heding*: »Arvelighedslære II«. Kl. 20. Pastor *Messerschmidt*: »Markus 8, 34—8, 13: Evangelium betyder Kristi Efterfølgelse gennem Lidelse og Død til Forklaringen i Opstandelsen«.

Tirsd. 7. Oktober Kl. 20. Pastor *Schindler*: »Polykarp«.

Deltagere i det kateketiske Kursus kan for den første Time hos Højskolens Pedel købe et Kollegiehæfte. Da der ikke vil blive brugt nogen bestemt Lærebog, vil det være praktisk at nedskrive Forelæsningerne.

Velgørenheds Matiné

Søndag d. 19. Oktober Kl. 16 pr.

Stenosgade 4.

Medvirkende:

Hofpianistinde *Johanne Stockmarr* (Brahms, Chopin, Grieg, Wagner-Liszt).

Frk. *Lise Andersen* (Sang).

Pater *C. C. Martindale S. J.*

Billetter à 2 og 3 Kr. faas hos de katolske Boghandlere og hos Portneren, Stenosgade 4.

VALD. FOERSOM

AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

Hvor nødvendig tredie Bøn i Fadervor er

ANDEN ARTIKEL

Vi hørte sidste Gang om den Elendighed, hvori vor Slægt befinder sig paa Grund af Adams Synd, og som den ikke kan komme ud af uden vor Frelseres Hjælp. Denne Nødstilstand bør kendes af hver den, der vil forstaa, hvilken Modstand Guds Vilje møder hos os, naar Herren giver et Paabud eller Forbud. Skriften bruger forskellige Billeder for at illustrere Situationens Alvor. Nogle af dem blev allerede nævnt. I Dag skal de suppleres med et endnu. De hellige Bøger sammenligner nemlig Mennesket under Syndens Aag med *smaa Børn*, der ubevogtet og overladt til sig selv, tankeløst vil have fat i alt, de ser. Hvor bliver en Moder ikke forskrækket, naar hun pludseligt opdager, at hendes lille Dreng eller Pige er i Færd med at tage sine sværtede Sko i Munden eller endog en Synaal og andet livsfarligt.

Det er ingen Overdrivelse, naar Skriften siger, at Adams Efterkommere bærer sig ad som Børn, der endnu ikke er naaet til Fornuftens Brug. I Guds og de hellige Engles Øjne er *deres Tale* lige saa meningsløs og taabelig som *smaa Børns* Pludren. Og det, som saa mange *foretager sig* her paa Jorden, er lige saa unyttigt for deres egentlige Bestemmelse, som *Smaabørns* Puslen. Hvad disse gør, er jo heller ikke værdiskabende Arbejde.

Uden Guds indre Lys og Hjælp er Menneskets Liv, set fra et Evighedsstandpunkt, værdiløst. Det er ikke nogen Vej, der fører til Gud, som ene kan tilfredsstillende Hjertets dybe Længsler, men en Vej bort fra Gud, ind i det evige Mørke og den evige Fortabelse. Derfor dadler Skriften den Slags Mennesker med de

streng Ord: »Hvor længe vil I, som Børn, elske Tankeløshed? Hvor længe vil Taaberne søge det, som skader dem? Hvor længe vil Daarerne hade Kundskab?» (Ordspr. I, 22. Vul.). Ogsaa Apostlen Paulus advarer de Kristne i Korint mod denne Barnagtighed og skriver: »Bliv ikke Børn i Forstand« (I Kor. 14, 20).

Ja, i Grunden er Mennesker efter Syndefaldet og uden Kristi Naade *endnu mere hjælpeløs og uvidende end Børn*. De smaa har ganske vist endnu ikke Forstandens Brug og mangler den Kløgt, som de maa være i Besiddelse af, hvis de vil klare sig i Livet, men de kan da med Tiden skaffe sig den. Et Menneske derimod, der tilhører Mørkets Rige, kan ikke engang ønske, endsige erhverve sig den Indsigt, som er nødvendig til Frelse, hvis ikke Gud først oplyser, giver Impulser og rækker en hjælpende Haand. Uden denne Hjælp ovenfra ringeagter og vrager vi de sande Goder og styrter os hovedkulds og frivilligt i Fordærvsens Afgrund.

Dog Gud være evig Tak for, at »han ikke vilde have, at nogen skal fortabes« (2. Petr. 3, 9), men »at alle Mennesker skal frelses og naa til Sandhedens Erkendelse« (1. Tim. 2, 4). Derfor opsøger han med sit Lys og sin Naade alle dem, som er naaet til Skelsaar, for at befri dem for deres aandelige Blindhed. Han rusker dem op af deres Ligegyldighed og Følelseløshed, saa de med eet bliver klare over den Lov i deres Lemmer, som strider mod Aandens Lov; klare over den gaadefulde Kamp mellem Legemets Begær og Aandens Higen, og klare over deres eget Hang til det Onde. Saa snart Guds Naade har gjort denne sin Gerning, begynder det Hjerte,

der ikke gør Modstand, med al sin Kraft at spejde efter et Lægemiddel mod Kræftskaden i vor egen Natur og at længes efter en betryggende Leveregel for den moralske Livsførelse. I samme Øjeblik, da dette Ønske vaagner, er Hjertets kommet i Kontakt med den Bøn i Fadervor, der lyder saaledes: »Ske din Vilje«.

Fordi vi ved Ulydighed og Ringeagt for Guds Vilje er kommet ind i Syndens Elendighed, har Gud bestemt, at vi kun kan komme ud af vor Ulykke ved, at vi endelig engang begynder at leve efter Guds hellige Vilje, hvis Bud vi ved vore Synder skammeligt har tilsidesat, og at vi vænner os til at bruge Guds Vilje som Rettesnor og Maalestok for alle vore Tanker og Ønsker, for hele vor Gøren og Laden. Men for at kunne gennemføre dette bør vi samtidigt med den største Inderlighed hede Gud om, at hans hellige Vilje maa ske. For Gud maa med Kristi stærke Naade hjælpe dertil.

Med den samme Inderlighed bør imidlertid denne Bøn ogsaa forrettes af dem, over hvis Hjerte Gud allerede hersker ved sin Naade, og som er oplyst af det guddommelige Lys og derfor gør Guds Vilje. Det forholder sig nemlig saaledes, at *ogsaa de døbte endnu stadig mærker den Kløft i sig, som opstaar ved det onde Begærs Opsætsighed mod Aandens Higen*. Saa længe vi lever paa denne Jord, bør vi regne med den Fare, at den Begærlighed, »som fører Krig i vore Lemmer« (Jak. 4, 1) drager og lokker os saa længe, indtil vi forlader Frelsens Vej igen ved paa ny at falde i Synd. Derfor advarer vor Frelser sine Disciple mod denne Troløshed med de Ord: »Vaag og bed, for at I ikke maa falde i Fristelsen. Aanden er nok villig, men Kødet er svagt« (Mt. 26, 41).

Altsaa heller ikke den af Gud retfærdiggjorte har det i sin Magt at holde Legemets Drifter, Tilbøjeligheder og Begæringer saaledes nede, at de overhovedet ikke kan røre paa sig. Guds Naade har i Daaben nok helbredet vor Sjæl, men om Legemet

gælder endnu stadig Apostlens Ord: »Jeg ved, at der ikke bør noget godt i mig, d. v. s. i mit Kød« (Ro. 7, 18). Først efter Opstandelsen bevirker Daabens Sakramente den store Forandring i vort Legeme, at det fra nu af er Sjælens lydige Redskab, der ikke længere gør Oprør. Men her paa Jorden har vi Syndens Brændstof i os, ikke som en Gæst, der kommer og gaar, men som en livsvarig Lejer, der betragter og behandler vort Legeme som sit eget Hus. Derfor denne evindelige Kamp i os, og derfor den Nødvendighed at tage vor Tilflugt til Gud og bede om Kraft til at gennemføre hans Vilje paa Trods af den indre Fjendsforstyrrelse, som er en Fjende af Gud og os.

Hvorfor den Allershøjeste har ordnet vort Livs Vilkaar paa denne Maade, er ikke vanskeligt at forstaa. Hvis Daaben allerede her paa Jorden gav os den indre Harmoni og Fred, samt Udødelighed og Frihed for Smertes tilbage, saaledes som det var i Paradiset, var Verden forlængst blevet kristen, dog ikke for Guds Skyld, men for vor egen Behageligheds Skyld. Saa længe de nævnte Goder mangler, kan det vise sig, om vi er og forbliver Kristne af Kærlighed til Gud eller ikke. Samtidigt skjules Forløsningens Hemmelighed. Den skal jo tros, ikke kendes og ses med vore legemlige Øjne. Forløsningen i dens fulde Omfang skal først blive aabenbar, naar Herren kommer igen, og naar alle har været underkastet en Prøve i Livets Smeltedigel, og det er blevet

klart, hvornår der har bestaaet og hvem ikke.

F. K.

Bedre sent end aldrig

Sognepræsten i Horsens, Mgr. Olrik, holdt 60 Aars Fødselsdag d. 19. Aug. i Aar. Dagen faldt, medens Monsignore var bortrejst i sin Ferie, og Menigheden var derfor afskaaret fra at fejre sin Sognepræst paa selve Dagen.

Nu, en Ferie faar Ende, Monsignore kom hjem igen til sin Menighed, og saa blev der kaldt sammen til en Familieaften med Sognepræsten som Midtpunkt og Hædersgæst. Det var Søndag d. 7. Septbr. Aftenen begyndte med Andagt i Kirken. Herfra gik man over i Salen, hvor Mgr. Olrik blev indført under en Festmarch, spillet af Kajs Orkester, hvis Musik satte Kulør paa Festen Aftenen igennem.

Pastor Grobets bød Monsignore og de øvrige tilstedeværende velkommen; man sang »Moders Navn er en himmelsk Lyd«, og saa fulgte de to Festtaler for Hædersgæsten. Først tog Pastor Grobets Ordet og udtalte Menighedens Glæde over endelig at kunne udtrykke sin Taknemmelighed mod Sognepræsten for alt, hvad han havde været for den som Præst og som Menneske. Som Messerne Søndagen før Fødselsdagen var blevet frembaaret i Sognepræstens Intention, vilde vi blive ved at huske ham i vore Bønner og bede om, at Gud endnu i mange Aar vilde unde vor Sognepræst sin Velsignelse og godt Helbred til den præstelige Gerning.

Fru Lektor Willer var den anden Taler. Fruen lignede Mgr. Olrik ved det klædte Fjeld i Bjørnsøns »Arne«, det høje, stejle Fjeld, der vilde virke utilnærmeligt, om der ikke havde været en Planteværkst, der havde klædt dets Sider: Lyng, Enebær, Birk og Fyr. Lyngen, det var hos Monsignore hans store Belæstning og Viden. Den kunde brede

sig, saa man undertiden kunde føle Trang til at ruske lidt i Totterne; men den var imponerende. Enebærbusken, Enen, Eneren, vokser ikke i Klynge. Heri ligner den Monsignore. Men den vilde klæde Fjeldet og ligner deri Monsignores Trang til Medmenneskelighed, til at hjælpe, selv naar det kræver store Anstrengelser. Og Birken, den lyse, lette, var hans Kærlighed til vort Lands Natur og Sprog — det Sprog, som han kendte som faa og talte saa smukt — til vor Litteratur og Kunst. Fyrren endelig, det var hans faste Tro, der overskyggede alt det andet.

Efter Talen rejste Monsignore sig og takkede. Han talte om sit Forhold til sin Menighed, som han ønskede at vie alle sine Kræfter i de Aar, han endnu maatte have tilbage. Det kunde jo hændes, at der kunde komme Uoverensstemmelser; men Sandheden var altid en Magt, man maatte bøje sig for.

Kaffen var drukket. Musikken tog atter fat, Sangkoret gav en lille Prøve paa sin Kunnen for ogsaa at bidrage sit til at fejre Sognepræsten, og saa kom Aftenens sidste Program punkt: nogle Serier levende Billeder gled hen over det hvide Lærred.

Dermed sluttede Aftenen. Det var allerede blevet sent, og de lyse Nætters Tid er forbi. Det begynder at knibe at finde Vej gennem de mørkelagte Gader.

K. V. P.

Basar ved St. Annæ Kirke

Amager

Søndag d. 5. og Mandag d. 6. Oktober, Dr. Elisabeths Allé 3. Basaren holdes aaben: Søndag Kl. 14—21; Mandag Kl. 15—21. Vi byder bl. a. paa smukke, velforsynede Boder, Tombolaer med gode Gevinster, mange Slags Attraktioner, lodig Underholdning og Forfriskninger i vor Restauration.

Alle indbydes ventligst til at komme og støtte Kirkens Sag!

Leverandører til den nye Præstegaard og Menighedssal i St. Mariæ Sogn		
R. Reusch <i>Kunst- og Kleinsmedie</i> Blaagaardsgade 21 Telefon Nora 5052	ALT ELEKTRISK KEMP & LAURITZEN <i>Vester Voldgade 9 . C. 936</i>	Th. P. Stillinge <i>Tømrermester</i> Sejrgade 15 Tlf. Ryvang 1225
Holger Petersen <i>Gas . Vand . Sanitet</i> Vesterbrogade 124 . Kbhvn. V Telefon Eva 4553 Udført alle sanitære Installationer	AAGE HJORTH-JENSEN <i>Malerfirma</i> Vesterbrogade 64 Tlf. Vester 9909	Carl I. Hansen & Søn <i>Murermestre & Entreprenører</i> Omogade 13 Telefon Ryvang 2379

Academicum Catholicum

A. C. flytter den 3. Oktober.

A. C. flytter den 3. Oktober fra Boyesgade til Bredgade. Klublokaleets nye Adresse bliver: Bredgade 67 A, 1. Sal tv. Til det nye Klublokale hører egen Entré og Thekøkken.

De ordinære Møder vil fremtidig blive holdt sammesteds i Den katolske Højskoles Lokaler.

Akademiker-Messe Søndag den 5. Oktober.

Alle Medlemmer opfordres til at deltage i Akademiker-Messen Søndag d. 5. Oktober Kl. 8½ i Liobasøstrenes Kapel, Bjerregaards Sidevej, Valby.

Efter Messen kan medbragt Morgenmad indtages hos Søstrene.

Cykeltur til Farum d. 5. Oktober.

Efter Messen og Morgenmaaltidet hos Liobasøstrene startes, hvis Vejlet tillader det, Kl. ca. 10½ paa Cykel til Farum. Madpakke medbringes. Hjemkomst ca. Kl. 18.

Katolske Russer.

Russerne er velkomne til at deltage i Messen og Cykelturen d. 5. Oktober.

Rusgilde Onsdag d. 8. Oktober.

Rusgildet holdes d. 8. Oktober Kl. 20 i Mødelokalerne, Bredgade 67 A, København K. (Bemærk det nye Mødested!)

Der vil blive serveret Æbleskiver og Punch. Deltagelse i Rusgildet, der kun er for Medlemmer, og som koster Kr. 2,50, for Studerende dog kun Kr. 1,50 (Russer gratis), bedes meddelt til Administratores senest Søndag d. 5. Oktober. Rygere bedes selv medbringe Tobak. Daglig Paaklædning.

De unges Studiekreds.

»De unges Lektion« holder Studiekreds hver 2. og 4. Fredag i Maanednen — de første Gange dog Fredag d. 17. og Fredag d. 31. Oktober — Kl. 20 i A. C.'s Klublokale, Bredgade 67 A. Studiekredsens Leder er Pater Roos S. J. Emne: Genemgang af nogle nyere Filosoffer og Katolicismens Stilling til dem. De yngre Medlemmer opfordres til at deltage.

K. U. K. indleder Sæsonen

Et stort Antal unge var mødt op til K. U. K.'s Indledningsmøde d. 13. September. Den nye Formand, Hr. *Albert Strøyer*, bød Medlemmer og Gæster velkommen og takkede i varmtføjte Ord den afgaaede Formand, Filip Lange, for det store Arbejde, han havde nedlagt i Klubben. Filip Lange besteg derefter Talerstolen og opfordrede K. U. K.'erne til at fortsætte i den samme Aand som hidtil. Filip Lange lykønskede Klubben til det nye Arbejdsaar, »for man kan godt lykønske til et Arbejde!«

Under Bifald fra Forsamlingen overrakte derefter Klubbens Erindringsgave til den afgaaede Formand: et smukt Jesu Hjerterelief.

Af den iøvrigt vellykkede Aftens øvrige Program skal nævnes »Onkel Verner«s Causeri. — Paa sin sædvanlige lune og hyggelige Maade fortalte Onkel Verner os om alt muligt mellem Himmel og Jord, fortalte netop saadan som vi kan lide at høre ham fortælle.

Senere paa Aftenen fremvistes en vanvittig morsom Film om »Ungerne«. Den gjorde stor Lykke.

Som altid, naar K. U. K.'erne er sammen blev der sunget. Vore friske Ungdomssange og de skønne Fædrelandssange lod Aftenen igennem. Der er intet, der saaledes som Sangen skaber Livsglæde.

Oven paa den gode Start af vore Fællesmøder venter vi nu en mindst lige saa god Start af Kredsmøderne. Emnerne har Interesse for alle unge! Lad os derfor atter ses ved det første Kredsmøde den 27. ds., hvor Emnet er »Det første Guds Bud«. *N. F.*

Maria-Kongregationerne i København og Omegn

Festandagt i Skt. Ansgars Kirke Søndag den 12. Oktober Kl. 17. Efter at Kongregationens Faner er ført ind og har taget Opstilling ved Kommunionbænken holdes *Festprædiken af Hr. Pastor Oppermann*; derefter vil en Procession med Fanerne i Spidsen begive sig til Mariaalteret, hvor der holdes *en Andagt*, der slutter med *sakramental Velsignelse*. Det forventes, at alle Kongregationerne — mandlige som kvindelige — vil blive repræsenterede ved saa stort et

Antal Kongreganister som muligt, og at alle Kongregationer, der har Fane eller Banner, møder med disse (Fanebærerne møder Kl. 16½ i Kirkens Kontor).

Maria-Kongregationerne i Skt. Ansgars Sogn.

Tre Retrætedage i Aarhus

Søndag d. 5. Oktober for Damer; *Søndag d. 12. Oktober* for unge Piger; *Søndag d. 19. Oktober* for unge Mænd. Dagen begynder med Fælleskommunion Kl. 8 i Hospitalets Kapel. Kl. 12—14 Middagspause, hvor de, som vil, kan tage hjem. Kl. 17,45: Afslutning med Andagt og sakr. Velsignelse.

Tilmeldelse hos en af Præsterne. Der erlægges een Krone ialt.

Eukaristisk Forening

i Ansgars Sogn og i Rosenkranssognet. Damerne bedes huske deres Tilbedelsestid Fredag d. 6. Oktober. I Tilfælde af Forfald bedes de melde det i god Tid og om muligt skaffe en Stedfortræder.

Retrætedage i Valby

Foreninger og andre, som ønsker at holde Retrætedage i Valby, bedes snarest aftale Tid med St. Liobasøstrene, Tlf. Valby 25. Saa vidt muligt bedes Retrætedagen lagt udenfor den koldeste Tid af Vinteren.

Sygeplejerske-Forbundet

holder Retræte hos St. Liobasøstrene i Valby Søndag d. 12. Oktober og Tirsdag d. 21. Oktober. Program senere i Ugebladet.

Sygeforsikr. A/s »BAUTA«

Hovedagentur Vangedevej 218
Tlf. Søborg 3374

Yder god Erstatning, kulant Behandling
lav Præmie. Prospekt tilsendes gratis.
Optager indtil 75 Aar

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfs-gade 34-36
Tlf. 778 - 728

*Magasin
du Nord*

... den ny Tids Stormagasin

*God Vask
- Geismar Vask*

Telefon Central 246 (7 Led.)

St. Ansgars Kirke

Sønd. 5. Oktober (Rosenkransfest) Kl. 8 reciteret Messe med Fælleskommunion. Kongregationerne »Apostlenes Dronning«, »Det gode Raads Moder« og »Vor Glædes Aarsag« deltager i Fælleskommunionen. Messebog bedes medbragt. Kl. 10 Levitmesse. Kl. 17 Rosenkransandagt. I Oktober Maaned hver Søndag Kl. 17 Rosenkransandagt.

Sakramentssoagnet

Mand. 6. Okt. Kl. 20 Menigheds-møde. Stud. mag. *Hans Bang*: »Ernest Psichari, en katolsk Soldat«. Underholdning. Billetter købes i Forvejen paa Kirkekontoret. Onsd. 8. Okt. Kl. 19½ de unges Studiekreds hos Pastor *Benzon*. Onsd. 8. Okt. Kl. 20 begynder Pastor *v. d. Stok* i sin Privatlejlighed en ugentlig Foredragsserie om »Messeoffer og Kristenliv«.

St. Andreas Kirke (Ordrup)

Mandag 6. Oktober Kl. 20: Møde for Menighedens Herrer i Forsamlings-salen.

Jesu Hjerter Kirke

Torsdag 2. Okt. Kl. 16½ Møde for Immaculatakongregationen. Søndag 5. Okt. Kl. 8½ pr. Fælleskommunion for Mændenes Kongregation. Fra og med 5. Okt. er Aftenandagten om Søndagen Kl. 18 (med Prædiken). Mand. 6. Okt. Kl. 20 Møde for de unge Mænds Kongregation. Torsd. 9. Okt. Kl. 20 Møde i Røde Sal for Mændenes Kongregation.

St. Thereses Kirke

Fred. 3. Okt., den hellige Thereses Fest. Kl. 15 Festandagt, derefter fransk Prædiken. Sønd. 5. Okt. Kl. 16½ Andagt med Prædiken om den hellige Therese.

AARHUS

Festmøde i Forsamlings-salen i Ryesgade
Mandag den 6. Oktober Kl. 20.

Pastor *Thorbjørn Møller* taler om Sankt Knuds Gildernes store Arbejder.

Vore Unge fremfører *Talekor* ved Byens Vaaben.

Pastor *Th. Møller* fortæller *Oplevelser og viscer Films fra Japan*
VOR BISKOP DELTAGER
I MØDET!

Adgang: 50 Øre. Hele Overskudet gaar til Sankt Knuds Gildernes Formaal.

St. Franciskus' 3. Orden

Møde i St. Annæ Kirke Søndag d. 12. Oktober Kl. 14½ (Profes).

Aarhus Opland

Søndag d. 5. Oktober:

Pindstrup Kl. 10.

Den 8. Oktober, St. Birgittas

D. K. K. F.

Den 8. Oktober, St. Birgittas Fest, lader D. K. K. F. læse en Messe for de skandinaviske Forbund Kl. 7½ i Jesu Hjerter Kirke. Pater Coenen S. J. læser Messen.

D. K. K. F. agter i den kommende Sæson at afholde Diskussionsaften en Gang om Maaned i Formandens Hjem, Sekretariatet, under Ledelse af Pater Coenen S. J. Emnet for Aftenen er: »Den katolske Kvinde under forskellige Livsforhold«. Første Sammenkomst finder Sted Onsdag d. 15. Oktober Kl. 19,45 pr. De følgende Gange bliver det den 2. Onsdag i Maaned. Deltagerne betaler 75 Øre pr. Aften. Indmeldelse til Sekretariatet, Ndr. Frihavns-gade 26, Grevinde E. Scheel, Tlf. Øbro 9250.

Røde Kors

Saafernt der bliver tilstrækkelig Tilslutning, vil Katolsk Samariterforening afholde et Samaritterkursus i Foredragssalen paa St. Andreas Præstegaard, Kollegievej 2, Charlottenlund.

Et Kursus bestaar af 18 Lektioner à 2 Timer. Dr. *Blixencrone-Møller* vil give Undervisning 1 Gang ugentlig, skiftevis Mandag og Tirsdag Kl. 20—22; efter endt Undervisning finder en Eksamen Sted. Prisen bliver 5 Kr. pr. Deltager, hvoraf tilbagebetales, hvad der ikke anvendes til Varme, Lys etc.

Røde Kors, Gentofte Kreds, vil bistaa ved Øvelserne og udlaane fornødent Materiel.

Kursus begynder Mandag d. 13. Okt. Tilmeldelse kan ske til Formanden for Katolsk Samariterforening Fru Elin Jacobæus, Hyldegaards Tværvæg 4, 2., Telf. Ordrup 5987 u inden Onsdag d. 8. Oktober.

Pædagogforbundet

indbyder alle katolske Pædagoger samt alle Forældre, som har Børn i de katolske Skoler, til Møde paa Katolsk Centralskole, Nørrebro-gade 27, Torsdag d. 9. Oktober Kl. 19,30 pr.

Skolelæge, Dr. med. *O. Wanscher* vil tale om det sunde og det syge Barn og Betydningen af Samarbejdet mellem Skolelægen, Pædagogerne og Forældrene. Overlæge, Dr. med. *K. Søndergaard*, Næstved, vil tale om sine praktiske Erfaringer som Skolelæge, hvorefter der vil blive Lejlighed til at stille Spørgsmaal. Entré 50 Øre for Ikke-Medlemmer.
Bestyrelsen.

HUSK

den store Spejderfest Lørdag d. 4. Oktober Kl. 20 i »Borgernes Hus«, Rosenborggade.

Aftenen indledes med Optræden af alle II Absalon Trops Spejdere og Ulve, som medvirker i Sketches, Sange, Deklamationer m. m. samlet under Titlen »Spejdernes og Ulvenes A B C« — en Bog for Børn og barnlige Sjæle med 15 Billeder og dertil hørende Tekst, Forord og Efterskrift.

Billetter, som koster 1 Kr. over hele Salen, kan købes hos alle Troppens Spejdere og Ulve, i Katolsk Boghandel, Stenosgade 3, i Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, samt hos Troppens Fører, H. Valeur Faushøll, Elmegade 3, Nora 1879 x.

Katolsk Ungdoms Klub

Lørdag d. 4. Okt. Aabent Hus Kl. 19,30—22,00. Lørdag d. 11. Okt. Fællesmøde. Dr. med. *O. Wanscher* er denne Aften Klubbens Gæst og vil tale om den store danske Videnskabsmand og Biskop Niels Steensen. Lørdag d. 18. Okt. Aabent Hus Kl. 19,30—22,00.

Dødsfald

R. I. P.

Vor kære Søster

M. HOSPITIA OTTO

er afgaaet ved Døden den 19. Sept. 1941, vel forberedt ved Kirkens hellige Naademidler.

St. Elisabethsøstrene.

Den kære afdøde anbefales til de troendes Forbøn.

R. I. P.

Montfortanerpræsterne har herved den Sorg at meddele, at deres Medbroder

Lægbroder Bonifatius

i Dag pludselig er afgaaet ved Døden. Hans Sjæl anbefales til de troendes Forbøn.

Roskilde, d. 29. Sept.

Sognepræsten.

AARHUS

<p>A. B. C.</p>	<p>Karl Hansen Lys-, Kraft-, Ringe- & Radioanlæg Frederiksgade 75, Tlf. 295 Omstil. til priv. Bogensegade 5</p>	<p><i>Brug</i> Pindstrup Tørvestrøelse til Jordforbedring, Stald- og Fjerkræstrøelse eller Indskudsmateriale. Pindstrup Mosebrug Tlf. Pindstrup 13 (3 Lin.) København: Central 8261 Forlang Brochure</p>
<p>S. A. Kannegaard Vestergade 5 Telefon 2710 Viktualieforretning</p>	<p>Bruun & Sørensen Ingeniørkontor Kannikeg. 18 Aarhus Telf. 4364 Leverandør til St. Josefs Hosp. 1</p>	
<p><i>Alfred Pihl</i> Bagermester, Conditori Telefon 3041 - Hammershus Leverandør til St. Josef Hospital</p>	<p>Linoleum <i>billigst Høilund Carlsen</i> Aaboulevarden 45, Aarhus, Tlf. 1347</p>	<p><i>Permanent-Salonen</i> ved ELISABETH NIELSEN Søndergade 7¹. Telefon 6240</p>
<p>KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 4090 (flere Linier) Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Telefon 4088</p>		<p><i>Skomager</i> Chr. M. Jensen ved den katolske Kirke Telefon 8326</p>
<p><i>Andelselskabet</i> DE FORENEDE MEJERIER Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)</p>		<p><i>Gør Deres Indkøb af Fisk i</i> Eriks Fiskehal Ryesgade 16 . Telefon 8680 Lev. til de katolske Institutioner</p>
<p></p>		

HORSENS

<p>Installationsforretningen »Lyset« Torvet 10 . Telefon 618 Alt udføres i Installationer Alt haves i Lamper og Lysekroner Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt Installatør for Sct. Joseph Søstre</p>	<p>C. C. Nielsen Mel . Gryn . Hønsfode. Smedegade 91 Telefon 515 . 565 Udsøgte Kvaliteter, billigste Priser</p>	<p>H. F. Caspersen BAGERI Sønderbro 71 . Telefon 1074 Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>
<p>Sigurd Henningsen <i>Slagtermester</i> Kattesundet 22 . Telefon 1351 Lev. til St. Josephs Hospital og Sølyst</p>	<p>Svend Hansen Kun 1. Kl. Kød og Paalæg føres Hjemmel. Medister og Leverpostej Fabriksvej 33 . Telefon 1379 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Glas . Porcelæn . Køkkenudstyr <i>Gode Varer . Smaa Priser</i> CARL ØBERG Søndergade 31 . Telefon 1203</p>
<p><i>Manufaktur . Trikotage . Udsty</i> A-S Horsens Textil Lager Leverandør til katolske Institutioner</p>	<p><i>Støt Frank Andersens Fond</i> Giro Konto 1087</p>	<p>Carl Bech aut. elektr. Installatør Vestergade 33 . Telf. 1026 Leverandør til kath. Menighed</p>

AALBORG

<p>S. C. Sørensen Jern, Staal og Rør Sanitets- og Centralvarmeartikler Telefon 2323</p>	<p>M. Thomsen Støtt <i>Entreprenør og Murermester</i> Kong Christians Allé 6 Telefon 1992</p>	<p>Aalborg's katolske Begravelseskontor <i>Jens Bangsgade 8</i> Ordner Begravelsen gratis, smukt og samvittighedsfuldt . Tlf. 2068 . 2289</p>
---	--	--

VEJLE

<p>Carl Petersen <i>Slagtermester</i> 1. Kl. Varer - Pølsefabrik Nørregade 2 . Tlf. 17 21 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>C. V. BERG <i>Blikkenslagermester</i> Autoriseret Gas og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	
<p>^A/_s Vejle Mælkekompagni <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>VEJLE NY Mineralvandsfabrik <i>P. C. NIELSEN</i> Vissingsgade 8, Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Vejle Trælast & Kulkompagni Havnegade 22 . Tlf. 68 og 69 Lev. til de kat. Institutioner</p>
<p>Arbejdernes Fællesbageri <i>Aktieselskab</i> Bleggrdsg. 15, Tlf. 287 - 597 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Niels Bentzen & Co. TORVEGADE 6 . TELEFON 306 . 307</p>	<p>Jens Jensen Mel- & Foderstofforretning Søndergade, Vejle, Tlf. 1053 Leverandør til St. Maria Hospital</p>
<p>Tegn Deres Forsikringer hos N. Fr. Petersen Søndergade 18 . Telefon 2207 . 2 Linier</p>	<p>J. P. Fibiger Jensen <i>Slagtermester</i> Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg. 24, Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital</p>	<p>Marius Nielsen <i>BAGERMESTER</i> Fiskergade 7 . Tlf. 629 Leverandør</p>
<p>Jørgen Petersen & Co. Jernbanegade 18 . Tlf. 131-1631 Alt Tømmer- og Snedkerarbejde udføres</p>	<p>Niels Boesen <i>Katolske Begravelser ordnes</i> Nørrebrogade 9 . Telefon 725</p>	<p>J. ANCKER & SØN <i>Murermestre</i> Alt Murerarbejde Fjellegade 8 . Telefon 1438 Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle</p>
<h2>RANDERS</h2>		<h2>NAKSKOV</h2>
<p>A. KRYGER <i>Vestergade 22, Tlf. 272-281</i> Friske Fiskesorter indkommer daglig Leverandør til St. Josef Hospital</p>	<p>Brdr. Qvist Brændselsforretning Kul . Koks . Tørv og Optændingsbrænde til billigste Priser Randers, Adelgade 10, Tlf. 1375 Leverandør til St. Josefs Hospital</p>	
<p>Kirurgiske Instrumenter, Hospitalsartikler Sygeplejeartikler, Bandager <i>køber De bedst hos:</i> C. Mærsk-Andersen's Eff. Randers . Telefon 137</p>	<p><i>Mineralvandsfabrikken</i> »CITO« Slyngborggade 21, Tlf. 48, 146 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	
<p>Johs. E. Mortensen <i>Bagermester</i> Nørreboulevard . Telefon 1157 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p><i>Ost, Æg, Konserver „Osteriet“</i> <i>v. Berg Hansen</i> Vestergade 11 . Telefon 2746 Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>	
<p>THOR <i>Øl og Mineralvand</i></p>	<p>Randers Mælkeforsyning Telefon 389 og 823 Leverandør til St. Josephs Hospital</p>	<p>Junker-Drejøe <i>Kolonial . Delikatesser</i> Nørrebro 49 . Odense Lev. til Sct Josephs Hospital</p>
<p>Annoncer i „Katolsk Ugeblad“ fælles for læg og lærer, for unge og gamle, for By og Land</p>		

Katolsk

Ugeblad

Mødet i Koncertpalæet

St. Teresa fra Lisieux

Rejsegilde i St. Mariæ Sogn

Kan Landboerne sagtens?

Samtale om »Sognetanken«

Munkemel

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KØK KOKS
 NØRREGADE 15 TELF. 9270

G. Garth-Grüner
 Landsretssagfører
 Frederiksholms Kanal 6, Kbh.
 Tlf.: 12,166 og 12,161

Blomsterforretningen **LYDIA**
 Griffenfeldtsgade 54
 anbefaler sig med alt i
 Hængeplanter, Blomster
 og Kranse.

Chr. Hansens Kød-Udsalg
 Allegade 37, Tlf. Godthaab 21
 Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158
 Leverandør til Sct. Elisabeths Hospital

Bageri & Conditori
Johan Aschengreen
 Amagerbrogade 72. Telefon Amager 353
 Filial: Amagerbrog. 125. Telefon Amager 4019

Urmager . Guldsmed
 Griffenfeldtsgade 54
 Alle Reparationer til
 rimelige Priser
 Villy Mikkelsen Telefon Nora 3465 y

Støt
Frank Andersens
 Fond
 Postgiro 1087

Flytteforretningen „**FREDERIKSHOLM**“
 v. Andersen og Poulsen
 Flytning, Opbevaring og Forsendelse
 besørjes med Garanti overalt i Landet
 Sjøløv Boulevard 21
 Telefon Valby 3333 . Godthaab 3653 x

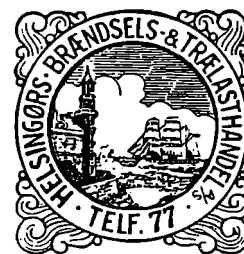
AABENRAA

Brødrene Jensens
 Byggeforretning
 og Cementstøberi

A. Mortensens Eftf. Rob. H. Hansen
 statsaut. Installatør
Lys . Kraft . Varme
 Ny Kongensgade 7
 HOLCKENHUS
 Telefon Byen 7290
 Leverandør til Mariahjernet

Blomsterforretningen
CAMELIA
 Smukke Kranse og Kistepyntninger
 Frederikssundsvej 229, Tlf. Bella 1729

HELSINGØR

H. A. V. Ahlgren . Malermester
 VED KLOSTERET 6
 Tlf. Nora 6065 og Ryvang 4963 x
 Udtører Arbejdet ved Sct. Michaelsgaard

Kaas & Sørensen
 Indehaver: G. E. OLSEN - HELSINGØR
 Telefoner: 39 - 1139 - 575
 Kul, Koks, Brænde og Briketter

SLANGERUP

Slangerup Mejeri
 Slangerup . Tlf. 48
 1. Kl.s Produkter
 Leverandør til gl. Farumgaard, Farum

Quinize
Tonic Water

**ROSENBORG
 BRØNDANSTALT**

TELEFON:
 C. 180—5821

Enhver Tryksag,
 stor eller lille, foriaader
 vort Trykkeri som et
 Eksempel paa nobelt
 Arbejde. Tilstedeværel-
 sen af moderne Mate-
 riæl, Maskiner og dygtig
 Arbejdskraft borger for
 Arbejdets kvalitetsmæs-
 sig Udførelse ...

Bogtrykkeriet
„ATHENE“

Svanemosegaardvej 4
 TELEFON NORA 8908

SOGNETANKEN

— A propos Sognekirke, saa maa jeg indrømme, at det er meget sjældent, at jeg viser mig i min. Men naar man nu en Gang er vant til at komme i en anden Kirke; der føler man sig hjemme, og der er en Præst, man sætter særlig Pris paa; saa er det ganske forfærdelig svært paa en Gang at skulle dirigere sin Kirkegang andet Steds hen.

— Det er jo uhyre menneskeligt. Men efter at Biskoppen forleden i Koncertpalæet udtrykkeligt har fremhævet Sognefællesskabet, synes jeg, det er vanskeligt at afvise Sognekirkens Krav om at samle Sognebørnene.

— Jo, man betaler jo sin Kirkeskat, man interesserer sig jo saadan for, hvad der foregaar der, men...

— Det er dog en Interesse paa lang Afstand; aabenbart en meget kølig Interesse. Biskoppen talte om Familiefællesskabet i Sognet, og det skulde jo aabenbart ikke forstaas ud fra en »moderne« og forfladiget Familiefølelse i et Hjem, hvor Fællesskabet mest bestaar i, at man sover under samme Tag.

— Naturligvis ikke. Paa den anden Side er det jo de mest forskelligartede Mennesker, som hører til et Sogn. Mon ikke det er meget vanskeligt at fremelske en Fællesfølelse imellem en saa broget Flok?

— Det tror jeg ikke. Naar vi er samlede i Kirken, spiller det slet ingen Rolle, om den ene er Arbejder, den anden Grosserer

og den tredie Embedsmand. Jeg synes netop, at det urkristne Broderskabsideal saa smukt finder Udtryk deri, at Mennesker fra de forskelligste Milieu er »et Hjerte og en Sjæl«, idet de er »forenede i Kristus« for at bruge det kirkelige Sprog.

— Jo, men det er det da ogsaa, lige meget i hvilken Kirke, man saa kommer.

— Nej. Fællesskabet bestaar nemlig ikke blot deri, at man samles i den samme Kirke. Sognetanken rummer meget mere. Jeg kender et gammelt Ægtepar, som paa Grund af, at de bor i Sognets yderste Udkant, og der er daarlig Forbindelse med Sognekirken, er lovligt undskyldte for, at de kommer i en anden, betydeligt nærmere Kirke. Men de haabede da, at de nye Sognegrænser ikke skulde løsrive dem fra den gamle Sognekirke, som de følte sig knyttet til. De læste altid Sognebrevet med stor Interesse og fulgte levende med i, hvad der skete i Sognet. Og naar de fik Besøg af en af Sognets Præster, af en Sognesøster eller en anden Repræsentant for Sognet, saa viste de tydeligt nok, at de følte, de hørte til der og var glade for det.

— Tror De ikke, der er nogle Mennesker, der helst vil »høre til« et Sted. Og andre, der mere er »Løsgængernaturer«, som helst vil staa saa frit som muligt?

— Jo, det er der nok ingen Tvivl om. Men undskyld jeg si-

ger det. Disse »Løsgængernaturer« synes mig rigtignok at være en lille Smule egoistiske. De tænker mere paa, hvad der er bekvemst for dem. Og mindre paa, hvad der vil gavne en stor fælles Sag.

— Man er vel saa beskeden, at man ikke mener, at ens ubetydelige Person kan gøre ret meget fra eller til for Sognet.

— Hvis alle var saa »beskeden«, kom der slet ikke noget ud af Sognelivet. Det er for Resten paafaldende, hvor meget ganske faa Personer, som er levende interesserede i Sognets Anliggender, kan betyde for Sognet; navnlig naturligvis, naar de ikke gaar af Vejen for at paatage sig et eller andet Arbejde. Men alene det, at Sognekirken er godt fyldt til Højmessen, og at Menigheden — idet den bestaar af trofaste og ikke tilfældige »Løsgængere« — har lært at synge med af karsken Bælg og at synge sammen, det har jo allerede en mægtig Betydning. Tror De ikke, at de sløje kunde »varmes op« ved at befinde sig midt i en Menighed, der aktivt tager Del i Messen.

— Jo, det tror jeg saamænd gerne. Men det gælder jo alle Kirker.

— I ethvert Sogn er der et Antal sløje, som Sognepræsten skal søge at animere. Og det burde netop Sognets Menighedsmedlemmer hjælpe ham med.

— Jeg skal tænke over det.

C. B.

Samling i Bøn og Gerning

De kommende Aars Arbejde i Hovedstaden

Da Kantor *Husson* slog an til Joh. Svendsens Fest-Polonaise var Salen fyldt til sidste Plads. Alle de katolske Foreninger i Byen havde opfordret deres Medlemmer til at give Møde, uden at det derfor var den »faste Stok« alene, som var kommet til Stede. Som en Sognepræst bagefter fortalte os, var han netop overrasket over at se saa mange, der ellers sjældent kommer, og adskillige som han slet ikke havde troet vilde interesse sig for et saadant Møde. Forklaringen herpaa er vistnok den, at Sankt Knudsgilderne har faaet fat i langt flere end den faste Stok, og at Billetsalget gennem Gildederne derfor bragte mange frem af dem, vi ellers savner, og som Biskoppen og vore Præster derfor med særlig Glæde ser under Talerstolen.

Efter det indledende Nummer førtes Pavebanneret ind af Spej-

dere, mens Koret sang et Vers af Segalts Pavehymne. Og saa stod

▲ Sct. Antoni Kirke - der længe har været for lille

▲ Jesu Hjerter Kirke - Københavns største katolske Kirke

Pastor *Thorbjørn Møller* frem for paa Gildernes Vegne at byde Velkommen og anslaa Grundtonen i Aftenens Program. Pastor Møller skildrede den nationale Fællesbevidsthed, som var blevet vakt til Live for halvandet Aar siden, og manede til en lignende katolsk Samling, idet han samtidig paapegede, at Katolicismens »Internationale« overalt indgik en nær Forbindelse med den nationale Aand og nationale Arv. Til sidst i sin Tale nævnede Pastor Møller, at Aftenen ogsaa vilde forme sig som Katolikerne Tak til Digteren Johannes Jørgensen i Anledning af dennes 75 Aars Fødselsdag i Efteraaret.

Efter en Fællessang besteg Biskoppen Talerstolen og holdt det Foredrag, vi aftrykte i Hovedtrækkene allerede forrige Uge. Til en Begyndelse hyldede Biskoppen det store Fredsarbejde, som Paverne har udført; og den katolske Samling, Pastor Møller havde opfordret til, blev af Biskoppen defineret som Samling omkring den hellige Fader, Bøn og Arbejde i Pavens Intention. Derpaa fulgte et Af-snit i Talen, som øjensynligt vakte ganske særlig Interesse. Biskoppen talte om Sognebevidstheden og opfordrede meget varmt alle Katoliker til at føle sig knyttet til deres Sogn.

Derpaa gennemgik Biskoppen den nye storkøbenhavnske Sogneordning, som tager Hensyn til den stedfundne Udflytning, saaledes at de ni Sognekirker kommer til at ligge saa centralt som muligt i de nye Omraader. Og her fulgte saa Biskoppens første store Appel til Hovedstadens Katoliker. I Brønshøj og Lyngby er det uomgængeligt nødvendigt at l'aa bygget større Kirker, og Biskoppen venter en fælles Indsats af alle Københavns Katoliker for at muliggøre dette.

Ogsaa de katolske Skoler lagde Biskoppen Forsamlingen paa Sinde. Vikariatets Centralskole er nu naaet saa langt frem mod Virkeliggørelsen af sine Formaal, at de gamle kendte Undskyldninger for ikke at sende sine Børn i katolsk Skole har taabt al Gyldighed. Ligeledes opfordrede Biskoppen til Samling

om Ugebladet, Højskolen og vore to Forlag.

Om Gilderne havde Biskoppen

Generations Forstaaelse af Aftenens Aand.

Hilst af orkanagtigt Bifald

læste saa Skuespiller Mogens Wieth nogle Johannes Jørgensen'ske Digte i en Ramme, der i faa, udtrykksfulde Ord antydede Gangen i dette rige Digterliv.

Og saa kunde Pastor Møller slutte af med en «Appel», hvori han især fremhævede, hvilke store Opgaver Sankt Knudsgilderne har sat sig. Men til allersidst sprang en ung Spejder frem og bad sine jævnaldrende om paa Stedet at sætte Opfordringen til at blive Gildeledere i Praksis. De kunde melde sig ved Udgangen.

Blandt de langt over 1000 Mødedeltagere var der ikke to Meninger om Værdien af denne Aften. I en smuk og værdig kunstnerisk Ramme havde de lyttet til Ord, som vil vejlede dem sikkert frem i de kommende Aars Arbejde for Kirken i Hovedstaden.

meget rosende Ord og paaviste, at deres Trivsel nu alene beroede paa, om man kunde faa Gildeledere nok. Her var den Opgave, de unge saa ofte bad om at faa stillet sig. Og Ungdommen var en saadan, at den kirkelige Myndighed havde Lov til at møde den med store Forventninger. Et overvældende stort Antal unge forbereder sig til Præstegerningen. Det var det bedste Tegn paa Ungdommens Værdi.

I Talens Løb havde Biskoppen med synlig Tilslutning fra Forsamlingen hyldet Kongen og udtrykt en særlig Tak til Jesuitterne og St. Josefssøstrene for deres store, opofrende Gerning i Vikariatet. Og den store Tale sluttede med, at Biskoppen stillede Land og Folk, Kirken og specielt dens Ungdom ind under Rosenkransdronningens Varetagt.

Under Kantor Hussons dygtige Ledelse sang nu de forenede Kirkekor Morgensangen af »Elverskud«, hvorefter Organist *Leif Kayser*, hilst med varmt Bifald, spillede Carl Niensens Chaconne under lydhør Interesse.

Derpaa kom *Skolebørnene* ind paa Tribunen med Dannebrog, og en Skolepige og Skoledreng tolkede i faa Ord den yngste

★ Sct. Knud Lavards Kapel i Lyngby - Midtpunktet i det store Sogn omkring de mange Søer.

➤ Det indre af Sct. Thereses Kirke (Rygaard) paa Bernsdorffsvej

Kan Landboerne sagtens?

De har ikke Byboernes Besværligheder, men til Gengæld -!

Det er en almindelig Opfattelse i disse vanskelige Tider, at Landboerne kan sagtens. De mangler ikke noget og har ovenikøbet gode Indtægter. Alle de Besværligheder, som Byfolk har med at fremskaffe dette eller hint af Fødevarer at være, er de dejligt fri for; og de er fri for Luftalarm og andre Sindsbevægelser.

Det er rigtigt nok. I mange Retninger er vi misundelsesværdige her ude paa Landet.

Men i nogle har Landboerne haft det drøjt nok i denne Sommer, der nu er gaaet til Ende.

Sommeren var ikke luttet Idyl

Tænk paa den frygtelige Tørke i Sommer, da Korn og Græs skulde gro og ikke kunde gro, fordi det var altfor tørt, og det ikke vilde regne. Og tænk paa det frygtelige Regnvejr, da den halvvejs mislykkede Høst skulde hjerges; saa vedvarende og ustandseligt, at næsten alt Korn tog Skade og kom mere eller mindre daarligt i Hus.

Det var ikke Idyl altsammen.

Og saa Tanken paa Vinteren med de meget knappe Beholdninger af Korn og Halm, efter at Staten og Samfundet havde taget *sin* store Del af Høsten til beskeden Maksimalpris.

Nej, enhver har nu sine Sorger, og det er godt nok. Ellers blev vi vel overmodige.

De fem smaa Brød om igen

Mens Byboerne har deres Spekulationer med, hvordan de skal skaffe — og betale — Kød og Flæsk og Fedt og meget mere, har Landboerne *deres* Bekymringer over, hvordan de skal føde deres Heste, Køer og Svin. Og de er ikke smaa.

Men heldigvis gik vi en god Skøle igennem sidste Vinter, da der ogsaa var stor Knaphed paa Foder. Naar det kunde gaa med tre Straa sidste Vinter, kan det vel ogsaa gaa med to i Aar!

Naar det *skal* være, kan man klare sig med lidt. Jeg kom til at tænke paa det, da jeg for nogle Søndage siden læste for Børnene om de fem smaa Brød og de to smaa Fisk — det var da vi var begyndt at køre Korn ind og saa, at det ingen Verdens Ting fyldte i Laden. I Fjor mente jeg slet ikke, at Halmen kunde slaa til, og var forberedt paa at skulle købe. Og da

Da vi naaede Foraaret, var der rigeligt Halm tilbage alligevel —

vi naaede Foraaret — og det var endda et meget sent Foraar — havde vi rigeligt med Halm tilbage. Nu har jeg meget mere Tro til, at det ogsaa nok gaar denne Vinter.

Vinteren - det store Balance-nummer

Der skal spares naturligtvis, og ingenting maa gaa til Spilde. Der skal samles op og fejes sammen alle Vegne. Og vi var vant til at fraadse. Var man ikke ogsaa vant til at fraadse i Fødevarer i Byerne? Dengang de var saa billige og saa rigelige, og Landmændene var ved at gaa fallit i al Overfloden!

Det er godt nok — ja, det er vel ligefrem sundt — at vi lærer at omfatte Fødevarer med mere Ær-

bødighed end tidligere, baade naar det gælder dem til Menneskene og dem til Dyrene.

Naar jeg kigger paa de smaa Beholdninger i min Lade, tænker jeg: Der er din Rigdom. Den skal du forvalte i den Vinter, der kommer. Med Omtanke og Nænsomhed skal der deles ud til de mange Munde i Staldene. Og lykkes det at komme igennem Vinteren, vil det være en Tilfredsstillelse og en Triumf at kunne sætte sine Dyr paa Græs til Foraaret i nogenlunde hæderlig Stand.

Det kan virkelig blive helt interessant!

Mens Husmoderen i Byen og til dels jo ogsaa paa Landet manøvrerer med sine Rationeringsmærker og føler sig som et lille Forsyn for hele Familien, vender og drejer Landmanden Halmknipperne med stor Opmærksomhed og Højtidelighed, inden han løser op og deler ud til de umælende. Han vil ogsaa føle sig som et lille Forsyn for *sine* Kostgængere i Stalden. Det kan have sin Charme!

Og man har jo ogsaa Lov til — ja endda Pligt til — at tro paa, at det store Forsyn, der vaager over os allesammen i en trang Tid, vil mage det saadan, at det gaar allesammen.

Vi dør ikke af at indskrænke os!

Vi har godt af at lære at spare. Og vi har godt af at erfare, at vi dør saamænd ikke af at indskrænke os. Og saa er det helt rart for Landboerne for en Gangs Skyld at føle sig som den privilegerede Klasse, trods megen Modgang fra Vejrets Side i denne Sommer. Det var saapas slemt, at vi ikke ligefrem bliver storsnudedede, men i Stedet for tænker venligt paa dem i Byerne, der døjer med at skaffe det nødvendige, og søger at faa saa meget ud af Jord og Dyr, som vi kan, til den fælles Husholdning.

Og imens vi deler ud af de knappe Beholdninger, vil vi tænke paa de fem smaa Brød og de to smaa Fisk, og bede Vorherre lægge sin Velsignelse til.

E. B.

De fattiges Boliger

Da jeg skrev den sidste Artikel om Lægerne, dukkede nogle Linier af Francis Thompson op i min Erindring. Jeg haaber ikke, at jeg mindes dem alt for unøjagtigt: »Some, lost in dusk of life abroad — Have fondly thought to err from God — Nor knew the circle that they trod... Death dawned; Heaven lay in prospect wide — Lo! they were standing at His side« (»Nogle for vild langt borte i Livets Tusmørke. De var glade ved Tanken om at fjerne sig fra Gud; ej heller vidste de, at det var en Kreds, de gik i... Døden kom nær, og Himlen laa vidtaaben — se! da stod de ved Hans Side!«) Næsten alle disse heroiske Hjælpere for de syge eller fattige forkynder med ligefrem Trods, at de »ikke er Helgener... ikke har nogen Tro«, og de er ikke saa lidt bitre overfor de magelige Retroende, som hverken viser dem Sympati eller yder dem praktisk Hjælp, og hvis Præster ogsaa føler sig hævet over al den Nød, Uret og Synd, som der aflægges Vidnesbyrd om. Men i en eller anden fortvivlet Krise vil disse selv-samme Mænd somme-tider bemærke... »endskønt jeg ej er troende, jeg had en lille Bøn, saa vild og taabelig...« Som om de ikke skulde høre hint: »Kom, I velsignede... I har gjort det imod mig...!«

Fru Cecil Chesterton

I Dag vil jeg nævne en Dame, der ikke er Katolik. Det er Enken efter Cecil Chesterton, som faldt i den forrige Krig og var blevet Katolik tidligere end sin bedre kendte Broder G. K. Chesterton. Jeg tror, at Cecil var endnu mere straalende begavet og visselig mere *afgjort*. Det vil sikkert falde hans Enke svært at konvertere. Hun skrev en Bog om St. Teresa, som hun især betragtede som en sejrrig *Feminist*. I Kraft af sin Genialitet,

Beslutsomhed, sit straalende Humør og sin mægtige Personlighed besejrede Teresa den enorme baade gejstlige og læge maskuline Opposition i Spanien, skønt man skulde have troet, at inden datidig Kvinde havde haft nogen Chancer imod den. For det *overnaturlige* Element hos Helgeninden havde Mrs. Chesterton ikke Øje. Saadan var hun, da jeg traf hende. Hun var i Færd med at faa skabt en Række Huse, hvor hjemløse londonske Kvinder kunde faa en Seng og en vis Smule Komfort, der ikke fandtes i de Herberger, som stod aabne for de allerfattigste — hendes »Klasse« af forliste Kvinder skulde betale en Shilling for Kost og Logi.

Adelige Damer og Utøj

Jeg havde prøvet at studere de »hjemløses« Problem og fundet, at det praktisk talt ikke var nødvendigt for en eneste at staa uden Tag over Hovedet om Natten i London. Mange hjemløse *foretrækker* imidlertid at savne Tag over Hovedet frem for at faa Plads i »Hjem«, hvor de føler sig »spærret inde«. Der er visse Regulativer, som gør dem rasende (i en helt socialistisk Stat, som ikke vilde bestaa af andet end Regulativer, maatte de gaa fra Forstanden...); for at finde saadan et Hjem, maatte de spørge en Betjente, og vel er Betjente venlige, og den spørgende kan være ganske uskyldig, men alligevel er der et Frygt-Kompleks i Nærheden af Betjente, og især de unge Piger er bange for at blive antaget for løse Fugle. Endelig er de helt billige Herberger (2 Pence for Seng og lidt Kakao) oftest lurvede (de kan ikke være andet) og rimeligvis fyldt af raa Snak, Beruselser og muligt ogsaa Tyve. Jeg troede dog, at hvis en ung Pige havde en Shilling til det, kunde hun let skaffe sig Husly, naar hun

stod i Trang til det. Saa da en Dame (af det fineste Selskab og personlig yderst elegant) bad mig med til et Møde, hvor Cecil-Husene skulde drøftes, gik jeg modvilligt med til det. Hun var imidlertid en gammel Ven af mig, og det havde Cecil ogsaa været (efter ham skulde Husene opkaldes), og jeg mente, at jeg ikke behøvede at gaa personligt ind for denne Sag. Mødet blev vellykket. Der blev givet Hundreder og atter Hundreder af Pund Sterling. Jeg tror ikke, Guds Navn blev nævnt, undtagen af den Dame, der havde indbudt mig, og som var Konvertit.

Hun tilbød at køre mig hjem. Paa Vejen lagde jeg Mærke til, at hun græd. Jeg spurgte, hvad der var i Vejen. »Jeg kan ikke udstaa Lus,« sagde hun. Jeg opdagede, at hun brugte sine Morgener til at rede Senge og slaa Smudsigspande ud i et af disse Huse. Nu er Lus i sig selv et Problem... Gamle Huse, der ser rene og velholdte ud, viser sig pludselig at have udklækket hele Hærskarer af dem. Jeg tilstaa, at jeg faar Kvalme ved Tanken om Lus eller Væggetøj og daaner ved Synet af dem. Og dog er jeg ingen fornem adelig Dame og hurde kunne overleve det... Men hvad *jeg* vilde løbe min Vej fra, det blev *hun* midt i Morgenen efter Morgenen.

Et Aar i Slumkvarter

Fru Chesterton var rimeligvis lige saa følsom... Og for sine Medmenneskers Skyld gik hun alligevel hen og boede midt iblandt dem. Efter sine Bøger »I det mørkeste London«, »Underverdenens Kvinder« og »Unge Kina og Nye Japan« skrev hun: »Jeg har levet i Slumkvarter.« (Gollancz 1936, haves paa St. Ansgars Forlag). Det var netop, hvad hun gjorde, fordi hun vidste, at hun aldrig vilde forstaa Problemerne fuldtud, hvis hun kun kendte dem fra Bøger eller af Omtale eller fra personlige *Besøg* (periodiske eller tilfældige). Hun maatte bo i selve de Huse, hvor de allerfattigste stadig i mange Tilfælde maa bo (og bo saa modigt! saa fornøjet! saa

respektabelt!). Hun maatte spise, hvad de spiser (med Udsigt til at Utøjet dumper lige ned i Teen oppe fra Loftet), dele deres Værelser og maaske (i Betragtning af hvor overbefolkede de er) selve deres Senge, vel vidende om de krybende og stinkende Insekter og de gnavnede Rotter, som Mørket lokker frem. Dette gjorde hun et helt Aar igennem, og naar hun taler om den Slags Steder, hvem tør saa sige, at hun kun kender dem paa anden Haand, eller at hun bare er en Romanforfatterinde, som vil tjene Bøger paa opdigtede Rædsler?

Uden Rædsler næppe Heroisme

Maaske Deres første Reaktion overfor alt dette er den naturlige: »Hvor maa London være forfærdelig! Gud være lovet, at vi ikke har den Slags Problemer i Danmark!« Lad os antage det, selv om jeg ogsaa her paa Forespørgsel har hørt fortælle om Utøj og Rotter... Men sommetider falder et Spørgsmaal mig ind, som kan faa Blodet til at stivne i Aarerne: »*Dér hvor I ikke har Rædslerne, har I saa Heroismen?*« Ikke blot Heroisme blandt dem, der studerer og besøger Rædslerne, men blandt dem, der bor midt i dem? Og ikke blot i London, men i værre Byer, saasom Glasgow og (saa vidt jeg ved) visse Dele af Liverpool, Cardiff... enhver meget stor By. Hvad angaar *Snauset*, der er mindre skræmmende, men ikke mindre demoraliserende end Rædslerne, findes det allevegne. Og saa taler jeg ikke om de store kontinentale eller amerikanske Byer. Jeg har aldrig truffet saa megen Adel, Godhed og heltemodig Selvopoffelse blandt ganske jævne Mennesker, som hos dem, der direkte var udsat for eller arbejdede paa at lindre den forrige Krigs Rædsler. Det gælder sikkert ogsaa om denne Krig i de Lande, der lider mest. Og dog — vi kan ikke *iværksætte* Krige eller *oprette* Slumkvarterer i Haab om at aabenbare en latent Heroisme.

Boligreform og Bureaukrati

Slumkvartererne i England har en lang og afskyelig Historie, hvis Hovedkilde er *Synd*, d. v. s. Husejerens eller Arbejdsgiverens Beslutning om at pine den størst mulige Profit ud af den hjælpeløse Arbejder. Derfor den stædige Protest mod at forbedre Huse, Kloakforhold og Vandforsyning — for ikke at tale om Protesten mod Lejned-sættelse. Intet Under, at der har været Hundreder af forhastede, forargede Reformplaner. Intet Under, at de bestandig overvundne Reformatorer (og *ikke* de lidende Samfundsklasser) er bristet ud i »Klassehad«, »Klassekamp« — den af alle Metoder, som har mindst Udsigt til at afstedkomme noget godt. Intet Under, at der nu gøres Masser af Forsøg paa at yde offentlig Hjælp. Men anse mig nu ikke for tølperagtig, naar jeg tilføjer: »Hvor er det dog ofte fejlslagne Forsøg.« Hvorfor? Fordi alle Forsøg paa at lade det Offentlige hjælpe, udklækker en Hærskare af smaa Embedsmænd, der »undersøger« de trængende »Tilfælde«, inspicerer Huse etc. De udfører nødvendigvis deres Arbejde *som* et Lønarbejde, uden menneskelig Sympati eller Takt, altid i Frygt for at blive snydt, og derved krænker de de fattiges Værdighed og trænger sig ind i deres Privatliv, medens Halvdelen af disse fattige hellere vilde taale hvad som helst ellers end *dette* Tyranni, især fra Mennesker, som ikke har bedre Opdragelse eller Krav paa større Agtelse end de selv.

Boligreform og Teoretikere

Alle Planer om Boligreformer kommer ligeledes før eller senere i Hænderne paa Teoretikerne, enten Mænd, der tror at vide, hvilke Huse de fattige »burde« have, eller Arkitekter, som tegner Huse, saaledes som de mener, de »burde« se ud — uden Hensyn til, hvad de fattige trænger til eller vil synes om. Derfor faar man Skyskrabere med Lejligheder uden Elevator (som vilde gøre Lejen for høj): hvor-

dan kan de gamle, de syge eller de svangre klatre op til 10. eller 15. Etage — eller blot de trætte Kvinder, der vender hjem fra Arbejde?

Jeg spurgte en: »Hvorfor laver De disse Altaner med Cementgulve og Cementbalustrader?« — »For at Folk kan sidde der i Solskinnet.« — »Ja, men (selv om jeg indrømmer, at der er to, tre Dages Solskin) kan De ikke se, at disse solide Cementgulve tager Lyset bort fra Vinduerne? Hvorfor ikke Gitterrækværk? Hvorfor ikke perforerede Metalgulve?« — »Aa, Rækværk er saa grimme, de minder om Fængsler — og Børnene kunde tabe deres Tiører gennem saadan et Gulv!« — »De kunde i hvert Fald se Udsigten gennem Rækværket og de *har* ingen Tiører! Nu maa de nøjes med at sidde i en Betontank!« — »Naa ja, men der var et Cementfirma, som gav Ejendomsselskabet et meget fordelagtigt Finansieringsforslag, hvis man vilde bruge Cement...« — »Det var netop, hvad jeg ventede. Men hvordan undgaar deres Lejligheder Overbefolkning? Hvor *kan* de give Børnene Plads nok og Luft nok?« — »Jamen, ved De da ikke, at vi er traadt over i *Civilisationens Enebarns-Fase*.« — »Nej, undskyld mig! Det er Dem og Deres Herrer, som kan faa mere Husleje ud af 30 Lejligheder, hvor der kun er Plads til eet Barn, end af 15 med Plads til fire, det er dem, der *skaber* denne Fase. Lad os være fri for denne Fatalisme. »Traadt over!« »Civilisation!« Hykleriske Uoprigtighed! Og hvor faar disse fattige deres Samliv med andre og deres Privatliv. De gamle elendige Huse havde i hvert Fald en Smule Gaardsplads, som Folk holdt af, og hvor de lavede sig bitte smaa Haver. Dér var de *baade* hjemme og i Stand til at snakke fornøjet med deres Naboer.« — »Aa, men de har de store flade Tage! Moderne Mennesker *bør* ikke sætte Pris paa dette individualistiske Privatliv. Paa Taget er de alle lige. Een stor Familie!« — Paa denne Maade kan »Kommunisme« *iværksættes* for Pengemandens

Skyld. »Burde... ikke sætte Pris paa« — det er Meninger og Pligter, som skal skabes for Bankbogens Skyld.

Dyre Evakueringer

Og dog er her reelle Problemer. Hvor skal man *anbringe* disse Mennesker, mens man nedriver deres Huse og bygger nye? Jeg kender en By, hvor den velvillige Indignation krævede Genophygning af Dokarbejdernes Kvarter. Dokarbejderne blev »midlertidigt« flyttet nogle Kilometer bort (jeg ser bort fra Spørgsmaalet: hvem tjente Pengene paa Jorden, der blev købt til deres midlertidige Huse, og paa at bygge disse Huse?) med Løfte om, at de skulde faa Lov til at vælge først mellem de nye Huse i Dokkvarteret. Og kom de saa til det? Nej. Et Sporvognsselskab fandt det alt for fordelagtigt at have en hel Bydel rejsende daglig frem og tilbage for en Pris, de ikke havde Raad til. Til sidst vendte de vel nok tilbage til de (dyre) Huse i Dokkvarteret.

ret, og for at spare Leje dyngede de sig saa sammen med to Familier i eet Værelse og reduce-rede i en Fart Pladsen til et Minimum.

London prøver alvorligt paa at lave »Boligreform«. Der blev rejst to vældige Byer for evakuerede Flodarbejdere næsten 30 km borte. Til hvad Nytte? Disse Mænd maatte være paa *Stedet* for med et Øjeblikks Varsel at begynde deres Arbejde. Og havde de Raad til den daglige Tur/Retur Billet til deres Hjem? Nej. Og saa al den Svindel i Forbindelse med Bygningen af disse Byer. Før der var gaaet et Aar, saa jeg Træværket slaa sig og Cementen revne! Hvor bor disse Flodmænd nu? Jeg aner det ikke. Ikke i de to Byer! Og rejser »Reformatorerne« Hjem for Arbejdere? Ikke hvis de paa nogen Maade kan skæmme Egnen med smarte Butikker, vældige og hæslige Biografer eller »Luk-suslejligheder« — alt sammen en ny, men mere lønnende Forbrydelse.

C. C. Martindale S. J.

Rejsegilde i St. Mariæ Sogn

Faa Dage efter at Biskoppen i Concertpalæet havde fortalt om det nye St. Mariæ Sogn og de Byggearbejder, som er i Gang paa Jens Jessensvej paa Frederiksberg, kunde i Mandags d. 6. Oktober Kransen hejses over den fremtidige Menighedssal (som i de første Aar bliver Kirkerum) og Præsteholig. Ved et Bord, som to St. Liobasøstre havde pyntet med megen Smag, samledes en lille udvalgt Kreds af Sognets Mænd: Sognepræsten Pastor *Oppermann*, Pater *Sørensen*, Vikariatets Regnskabsfører Pastor *Andreasen*, Fiskehandler *Ludvigsen* og Bogholder *Olsen* som Medlemmer af Forvaltningsraadet, Lærer *Rønnow*, som skriver Sognets Historie, to *Maristbrødre*, Vikariatets Revisor *Poul Hjorth*, Arkitekt *Glahn* samt forskellige Haandværksmestre og deres Svende, som rejser de nye Bygninger.

Ved et Glas Vin og Kranse-

kage takkede Pastor *Oppermann* paa Biskoppens Vegne for det dygtige og hurtigt udførte Arbejde og ønskede Arbejderne særlig Velsignelse ved dette Arbejde, paa Grund af dets særlige Formaal. Arkitekt *Glahn* takkede for det gode Samarbejde med baade Bygherre og Haandværkere og udbragte Samarbejdets Skaal.

Med megen Interesse besaa de tilstedeværende derpaa Bygningerne, hvorfra Sognets Gerning snart skal fortsættes.

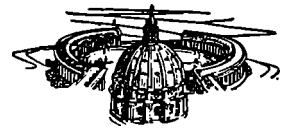
Vi haaber i næste Uge at kunne bringe et Par Billeder fra Bgivenheden.

Ugebladets Redaktion

Ugebladets Redaktion er flyttet til særligt indrettet Kontorlokale Nørrebrogade 27 A³. Redaktionens Telefontid er fremtidig Mandag og Fredag Kl. 13—14, Nora 6166.

URBI ET ORBI

Den hellige Fader har som tidligere meddelt i sin Egenskab af suverænt Statsoverhoved givet sine Repræsentanter i Udlandet Ordre til regelmæssigt at besøge Flygtninge, Internerede og Fanger, der er blevet Ofre for Krigen, for at bringe disse ulykkelige Trøst og Hjælp i den Nød, som den fælles Fader i Troen daglig søger at lindre efter Evne. Det pavelige Statssekretariats Informationsbureau meddeler, at den apostoliske Delegat i Ægypten og Palæstina, Msgr. G. Testa, for nylig har besøgt en Lejr for Civilinternerede i Jaffa og efter Besøget givet Udtryk for sin udelte Glæde og Tilfredshed henholdsvis med Besøget og de gode Forhold, under hvilke de internerede befandt sig. Endvidere — meddeles det — har Msgr. A. Pacini i den hellige Faders Navn besøgt polske Flygtninge flere Steder i Frankrig, bl. a. i Lourdes, hvor der findes to større Kontingenter af intellektuelle polske Flygtninge, og hvor der ved denne Lejlighed afholdtes et Akademi under Foresæde af en tidligere Embedsmand fra det polske Udenrigsministerium i Warszawa. Msgr. Pacini overbragte den hellige Faders Hilsen og meddelte de tilstedeværende, at Pavens daglige Bøn gjaldt saavel »de polske Flygtninge som de, der var forblevet hjemme i Fædrelandet«. Besøget sluttede med en gribende Hyldest til Paven, hvori Polakkerne gav Udtryk for deres Kærlighed til og Taknemmelighed overfor den hellige Fader.

Fra Chile meddeles det, at den ottende nationale eukaristiske Kongres vil blive afholdt i Santiago i Dagene 6.—9. November i Aar.

I Luxembourg er samtlige Klostre — deriblandt ogsaa vor Biskops Moderkloster, Clairvaux — enten blevet ophævet eller lukket.

Den hellige Teresa fra Lisieux

af Steph. Wevers

»Fortæl os noget om katolsk Liv i Holland.« Saadan siger Folk gerne, naar man kommer i Hjemmene eller ogsaa, naar man skal tale ved et eller andet Menighedsmøde. Det er ellers ikke god Tone at tale om sig selv eller rose sit eget. Men sidens ens Land er kommet under Krigens brutale Hæl, og meget af det, der engang blomstrede dernede, nu er blevet ødelagt, er det naturligt, at ens Tanker kredser om alt det, som et lille frit Folk havde faaet rejst af kulturelle og religiøse Værdier.

Det er ellers kun en enkelt Ting heraf, jeg her vil omtale i Anledning af, at vi netop har fejret den hellige *Terasas* Fest. For mig var den Dag i Aarene 1929—1939 gerne en af Aarets største Dage. Den Dag var nemlig det lille Kapel, jeg var ansat ved, for lille til at rumme de mange Mennesker, der fra Nymegen og Omegnen mødte til Eftermiddagsandagt med Prædiken og Rosernes Indvielse. Ja, den lille Teresa, hun kunde vel nok trække Folk! Ti Dage senere fejredes den store Teresa af Avila, nogen Tid derefter igen den hellige Johannes af Korset. Da var der ogsaa Folk, der kom gaaende op ad Bakken, men de kunde altid regne med at faa en Siddeplads i Kapellet. Men den 3. Oktober gjaldt det om at være der en Times Tid i Forvejen, dersom man i det hele taget vilde indenfor.

Og nu vil nogen maaske tænke, at det var mest unge Piger, der viste Interesse for deres helgenkaarede Jævnaldrende. Nej, det var baade gamle og unge.

Der var mange Mandfolk. Og der kunde være Universitetsprofessorer mellem dem, der stod i en Klynge for at overvære Andagten til Ære for den lille Teresa.

Hvordan den Popularitet skal forklares? Udenforstaaende — der gerne er uforstaaende — vil maaske mene, at Grunden ligger i den unge Piges nydelige Væsen. Jeg har tværtimod oplevet, at Katoliker var kritiske over for de sødlige Fremstillinger af deres Helgeninde. Men iøvrigt er det rigtigt, at den lille Teresa havde et meget tiltalende Ansigt. Men naar hun var smuk, skyldes det, at hendes Ydre afspejlede et rent og ædelt Sindelag. Man maa endelig ikke tro, at den hellige Teresa var en Slags Babs blandt Helgenerne. End ikke alle bryder sig om Stilen i hendes

Den hellige Teresa som Karmeliternonne

»Historien om en Sjæl«. I sin Bog »Mystiques de France« (udkommet i Vinteren 1940) siger Daniel Rops i den Anledning: »Her skal det gentages, som allerede er blevet sagt angaaende Sognepræsten i Ars: mellem de intellektuelle Egenskaber (den æstetiske Sans f. Eks.) og de aandelige Dyder, hersker der ikke et Forhold fra Aarsag til Virkning. Der gives et Aandens Hovmod, der er den værste Hindring for enhver overnaturlig Fuldkommengørelse. Teresa af Jesusbarnet placerer sig med eet

Den hellige Teresa som Barn

(og placerer ogsaa os, dersom vi vil forstaa hendes Budskab) paa det eneste Grundlag, hvorpaa det aandelige kan bygges op: den komplette Ydmygheds Grund.«

Dog kan det være, at der spiller en Del mindre uselviske Motiver med ind, naar en Helgen bliver saa hurtigt og saa almindeligt populær, som det er Tilfældet med Teresa. Der er vist ikke saa faa Mennesker, der spekulerer i de Roser, som hun i sit barnlige Enfold lovede at lade regne ned paa Jorden. Men heller ikke det er det afgørende ved hendes Dyrkelse. Katoliker har saavist Sans for det, de skal søge hos de forskellige Guds Venner, som Helgenerne er. I den hellige Teresa af Lisieux finder de Idealet af den unge Kvinde, der

realiserede Evangeliets Bud om at være som Barn. Ligesom hun i Villaen »Les Buissonnet«s havde været en kærlig Datter for sin Far, Monsieur Martin, saaledes levede hun fra sit 15. Aar i Kærlighed til sin himmelske Fader i Byens Karmel. Alt paataget og kunstlet og indviklet var hende fremmed: »Jeg vil være Kærligheden i min Moder Kirkens Hjerte,« sagde hun, og hun levede derefter. Hun lagde sig ikke efter usædvanlige Spægelser, tragtede ikke efter særlig Gunst saasom Visioner, og brød sig ikke om tilrettelagte Bønnemetoder. Hun gik til Gud, som et Barn gaar til sin Far. Og saa var hun de øvrige Nonner en altid smilende og kærlig Medsøster. Det er ikke altid gaet lige let at redde Smilet. Det kostede ofte megen Selvovervindelse. Teresa har lidt en hel Del. Disse Lidelser bar hun af Kærlighed til sin lidende Frelser og ofrede dem for Præsterne, navnlig dem, der arbejdede i Missionslandene.

Den lille Teresas Liv er saaledes et Billede paa det kristne Livs ramme Alvor. Det er derfor hun er bleven helgenkaaret. Og det er derfor, hun bliver æret af de Tusinder, der valfarter til Lisieux, og de Millioner, der knæler ved hendes Statue i et Hjørne af deres Sognekirke. For en halv Sned Aar siden konverterede en hollandsk Forfatter og Journalist. Denne Konversion vakte megen Opsigt, men endnu mere forbavset blev Folk, da man efter hans Død blandt de efterladte Papirer opdagede en Hyldest til den hellige Teresa af Lisieux. Det viste sig, at det, der havde ramt denne Mand og kaldt ham til Eftertanke, var da han i Lisieux saa de Værelser, hvor det hellige Barn havde færdedes, og dér blandt Barnets Legetøj saa et Evangelium opslaaet. Da gik det op for ham, at dette Liv indeholdt en Lære, som vor nuværende Generation i saa høj Grad trænger til: her førte Vejen fra Barnets Leg til Evangeliet med dets Bud om Kærlighed og Tillid til den himmelske Fader, mens Folk i Verden er tilbøjelige til at tage Le-

gen alvorlig og at lege med det, der skulde være ramme Alvor.

Det er den Opbyggelse, Kato- liker søger hos den lille Teresa, og som de finder hos hende. Det var ogsaa det, Pave Pius XI tænkte paa, da han den 17. Maj 1925 indskrev Teresas Navn blandt Helgenerne: »Vi ønsker af ganske Hjerte, at alle Kristne viser sig værdige til at blive delagtige i de mange Naadegaver, der opnaas ved den lille Teresas Forbøn. Men endnu mere ønsker vi, at alle retter deres Blik paa hende og tager Lære af hendes Eksempel, saa at de bliver som smaa Børn; for efter Jesu Udsagn vil de blive udelukket af Himmeriget, der ikke bliver som de ganske smaa.«

Og Pius XI, der baade som Pave og som Menneske saa stort paa Tingene, tilføjede:

»Dersom denne aandelige Barndoms Vej blev fulgt af alle,

hvor vilde da det menneskelige Samfunds Restaurering paa det moralske Omraade gaa let for sig, den Restaurering, der lige fra Begyndelsen af har været vort Pontifikats Formaal...«

Siden disse Ord blev udtalte, har Verden udviklet sig; den har holdt sig til sine egne Stjerner: Letsind og Vold. Og Verden er kørt i Uføre. Men der staar baade i Frankrig og i Holland en Slægt af unge, der er gaet i Lære hos den lille Teresa. Den Slægt har under den nuværende Katastrofe sikkert vanskeligt ved at redde Smilet. Men den har Tillid til Gud og Tro paa det godes Sejr.

Og den 3. Oktober var der uden Tvivl paany Trængsel baade i Lisieux og i mit lille Karmelkapel ved Nymegen. Utallige Mennesker vil bede den elskelige Helgeninde om at strø Roser ud over den ulykkelige Verden.

Eukaristisk Kongres i U. S. A.

Foto:
Vianello

I Juli afholdtes i St. Paul, Minnesota, de amerikanske Katolikkers II. eukaristiske Kongres. Deltagelsen overskred de dristigste Forventninger, idet der var kommet Deltagere saavel fra Staterne som fra Mexiko og Canada. Den hellige Fader talte til Kongresdeltagerne pr. Radio. Ovenfor ses den pavelige Legat, Kardinal Dougherty, der læste Pontifikalmessen paa Stadion i St. Paul.

Det er Guds Vilje, at vi lever vort Liv i Hellighed og Retfærdighed

»Aanden er villig, men Kødet er svagt.« Med disse Ord har vor Frelser selv antydnet den Hovedvanskelighed, som Guds Vilje møder hos os Mennesker. Hvem der har oplevet i sit eget Indre, hvor stor Modstanden kan være, har ogsaa en stærk Fornemmelse af, *hvor nødvendigt det er*, at Herren hører vor Bøn og hjælper os til at overvinde Guds Viljes Fjende og overholde Guds Bud og Forbud.

Men nu er det paa Tide at komme til Klarhed over tredje Bøns Indhold i alle Enkeltheder, eller med andre Ord, *hvad det er, Gud vil*. Det lille Ord »Vilje« indbefatter alt, hvad Gud befaler os at gøre og hvad han forbyder; hvad han formaner og raader til; hvad han tillader eller ikke hindrer, at det sker; hvad han bestemmer som Løn eller Straf for Lydighed henholdsvis Ulydighed.

Alt, *hvad der kræves af os, for at vi kan opnaa den evige Salighed*, er ment, naar vi taler om Guds Vilje, lige meget om man saa tænker paa det, vi skal tro, eller paa den Moral, der skal bestemme vor Livsførelse som Kristne, eller de Naademidler, vi skal bruge. Ud fra et andet Synspunkt kan man ogsaa udtrykke den samme Sag paa den Maade: Guds Vilje er alt det, som enten Kristus selv har foreskrevet eller gennem sin Kirke paabyder os at gøre eller undlade. Om denne Guds Vilje gælder de Ord, som Aposlen Paulus skriver: »Vær ikke uforstandige, men lær at forstaa Guds Vilje« (Ef. 5, 17). Denne forlanger »det gode, det gudvelbehagelige og fuldkomne« (Ro. 12, 2), d. v. s. det der bevirker vor »Heliggørelse« (I. Tess. 4, 3).

Siger vi altsaa til Gud: »Ske din Vilje, saa bønfalder vi frem for alt om, at vor himmelske Fader maa give os *Kraft til at ad-*

lyde alle hans Bud og Befalinger for virkeligt at »tjene ham i Hellighed og Retfærdighed alle vort Livs Dage« (Lk. 1, 74). Fra det Øjeblik af, da Kristus havde fuldbyrdet Slægtens Forløsning, blev dette jo muligt. Vi beder om, at vi i et og alt maa rette os efter Guds Vink og Vilje, og at vi gør alt det, som den hellige Skrift lægger os paa Sinde. Kort sagt, vor Bøn gaar ud paa, at vi under Guds Førelse og med hans Hjælp lever og er virksomme saaledes, som det sømmer sig for Mennesker, der »ikke er født af Køds Vilje, men af Gud« (Jo. 1, 13). Og i Overensstemmelse med Kristi Eksempel, han, som blev lydlig indtil Døden paa Korset (Fil. 2, 8) bør vi være rede til hellere at lide alt end at fjerne os den mindste Smule fra den Vej, Guds Vilje byder os at gaa.

Naturligvis vil denne Bøn altid blive fremført af de enkelte med forskellig Inderlighed og Kraft. Kærligheden til Gud og Iveren for hans Ære og Ønskel om at berede ham Glæde har jo mange Styrkegrader. Med den største Varme og Begejstring vil den blive bedt af dem, der med fuldkommen Klarhed har indset, *hvor stor den Værdighed er, som man bliver ophøjet til, naar man opfylder Guds Vilje*.

Et dybsindigt Ord udtrykker denne Sandhed saaledes: »At tjene og adlyde Gud er det samme som at herske«, d. v. s. gør vi Guds Vilje, saa har vi kun den Almægtige over os, alt andet i den skable Verden maa tjene og hjælpe os. Ingen Skabning kan skade, fornedre eller tyrannisere os. Dertil kommer saa den Overraskelse, som Kristus selv har beredt Guds lydige Tjenere med den ganske uventede Bemærkning: »Hver den, der gør min himmelske Faders Vilje, er min Broder, Søster og Moder«

(Mt. 12, 50). Kan der tænkes nogen større Ære end den at blive regnet til vor Frelasers nærmeste Familie? Kender Kærligheden og Velviljen inderligere Baand end dem, som Jesus nævner her?

Af den Grund kendes vist ikke en eneste Helgen i Guds Kirke, som ikke med den største Inderlighed har tryglet om den Naade, at Herrens mægtige, hellige og naadige Vilje maatte ske ved ham, i ham og gennem ham. Heri saa de det højeste og fortræffeligste, de kunde tænke sig. Kun Maaden, hvorpaa de fremførte deres Ønske for Gud, kunde være forskellig. Et berømt Eksempel paa det Sindelag, der ser al Ære og Lykke i fuldkommen Lydighed mod Guds hellige Lov, er den 118. Davidssalme, den længste af alle. Den gennemfører og belyser i alle Retninger den ene Tanke, at al Frelse udgaar fra Lydigheden mod Guds Bud, og at der ikke kan ventes nogen Lykke og Fred, hvis man sidder Guds Ord overhørig. Her i denne Salme er vistnok Kilden til den Rigdom af Synspunkter, som man træffer hos de Hellige, naar de talte om Guds Vilje. Snart beder nemlig Salmisten om Kraft til Udførelsen af det paabudte: »O maatte jeg vandre med faste Skridt, saa jeg holder dine Vedtægter« (5) »Før mig ad dine Buds Sti« (35), »Lær mig dine Vedtægters Vej, og ingen Urelfærdighed skal herske over mig« (33). Snart beder han om *Forudsætningerne* for Lydighed: »Giv mig Indsigl, saa jeg kan lære dine Bud« (73), og kende dine Vidnesbyrd (125). Lær mig dine Lovbud (108).

Lad det være nok med disse Prøver. Kun een Ting skal tilføjes endnu. I denne Salme kan man lære den *inderligste Kærlighed til Guds hellige Vilje og den rette Lovsang*, der priser Lovens Skønhed og Velsignelse. Hvad Gud i det Gamle Testamente har aabenbaret og paabudt Jøderne, er for Salmisten Vejen til Frelse. Denne fortjener altsaa i højeste Grad at kendes og blive fulgt. Men dertil er det nødvendigt, at vi beder om Guds

Lys og Naade; at vi erklærer os rede til aldrig at sige Nej til Herrens Ønsker; at vi beder om Befrielse fra alle Hindringer, og at vi føler hele den Lykke, der følger den fuldkomne Lydighed mod Gud.

Dog vi er jo Kristne, Guds Børn i den nye Pagt. Vi har ikke blot Ord, der kan oplyse os om Guds Vilje, men ogsaa *et uovertræffeligt Eksempel*, der anskueliggør for os, hvordan Belæringen ved Ord skal omsættes til Liv og Gerning. *Det er Guds Søn selv, Jesus Kristus, vor Herre og Frelser*. Aftenen før sin Død sagde han til sine Disciple: »Jeg har givet jer Eksemplet, for at ogsaa I skal gøre, som jeg har gjort« (Jo. 13, 15). Paa alle Maader vilde han jo være os »Vej, Sandhed og Liv« (Jo. 14, 6), saaledes at den, »der følger ham, ikke vandrer i Mørke, men

har Livets Lys« (Jo. 8, 12). De hellige Kirkefædre udtaler, at en af Hovedgrundene til, at Guds Søn overhovedet blev Menneske, netop var Ønsket om ved et haandgriabeligt Eksempel at vise, hvordan Guds hellige Lov skal forstås og gennemføres i Livet. Denne vigtige Sandhed har Apostlen Paulus udtrykt saaledes: »Dem, som Gud forud har kendt, dem har han ogsaa forud bestemt til at blive dannet i Lighed med hans Søns Billede, saa han skulde blive den førstefødte af alle de mange Brødre« (Ro. 8, 29 og 17).

Det Lys, Kristi Sindelag og Livsførelse kaster over den tredje Bøn i Fadervor, vil vi ikke lukke Øjnene for, men efter Evne benytte til bedre at forstå, mere at elske og fuldkomnere at adlyde Guds hellige og tilbedelsesværdige Vilje.

F. K.

Ogsaa som Ordensmand var han af den gode gamle Skole. Blot eet Eksempel: da han naaede de 60 og altsaa var fritaget for Fastepligten, kunde han ikke faa sig til at lade være: han blev ved at holde de 40 Dages Faste trods Alderen og det svære Arbejde.

Det er underligt at tænke sig, at han nu ikke længere paa Søn- og Hverdage skal ligge paa Knæ i den lille Kirkestol under Prædikestolen. De gamle Roskilde Katoliker vil føle det, som om deres Kirke var blevet et Helgenbillede fattigere.

Indtil de sidste Aar var det ogsaa Boniface, der ved Processioner og Begravelser bar Korset, og det var vist hans ærværdige Skikkelse og fromme Væsen, der jævnlig gav den lokale Presse Anledning til at skrive, at Processionen aabnedes af en gammel Præst.

Nu skal en anden overtaget Korset, mens Broder Bonifacius bliver baaret ud. »*Sit tibi terra levis!*« (Gid Jorden maa blive let for dig) kunde man maaske ønske for hans trofaste, udslidte Legeme. Nej, vi vil bede, at Gud maa give hans Sjæl den evige Hvile, siden han bearbejdede Jorden med Himlen for Øje. Da Bonifacius for en 40 Aar siden — han var den Gang i fuldeste Vigør — en skønne Dag var i Færd med at rydde et levende Hegn, standsede en Roskilde-Borger op saa imponeret til. »Hvor meget faar De for dette Arbejde?« spurgte han. »Jeg haaber, at jeg faar Himlen for det,« lød Svaret.

»Vil De komme og arbejde hos mig,« gentog Roskildenseren, »saa faar De noget udover det!«

Men Manden kendte daarligt Broder Bonifacius, dersom han virkeligt troede at friste ham. Naar Bonifacius fortalte Historien, kneb han sine Øjne sammen, der lyste et godt Smil inde i hans Skæg, og alle Ansigtets smaa Rynker lo med! Han vidste, at han havde valgt den bedste Del. Derfor bliver han nu heller ikke skuffet.

Men for os, der har været sammen med ham og i endnu højere Grad for det første Slægtled af Roskildes Katoliker, vil Roskilde uden Bonifacius ikke mere være, hvad det var.

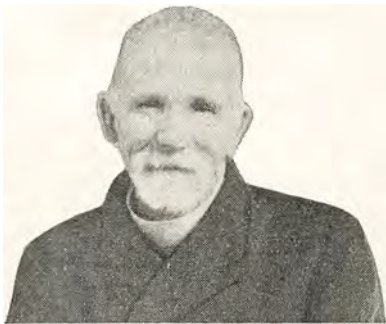
S. W.

Broder Bonifacius

in memoriam

En smuk Efteraarsdag (Mandag d. 29. September) segnede han om i Haven ved Siden af sin Trillebør, den gode, gamle Boniface. Det pludselige Dødsfald vakte Bestyrtelse blandt de Montfortanerpatres, der netop var samlede til Præstemøde i Roskilde. Og det vil vække Sorg i Roskilde Menighed. Broder Bonifacius har nemlig i de 40 Aar, Arbejdet i Roskilde har staaet paa, været det mest faste Punkt paa Skt. Maria Høj. Han kom til Danmark med det første Hold af Mont-

fortanere, men mens Præsterne før eller senere atter rejste, holdt Broderen Stand. Bortset fra nogle Aar, da han var med til at grundlægge Missionen i Reykjavik, har den afdøde altid været i Roskilde. Og at være, var for ham ensbetydende med at arbejde og bede.

Uden ham vilde Roskilde katolske Kvarter ikke være hvad det er. Man kan daarligt forestille sig, hvordan det saa ud ved den nuværende Frederiksborgvej, da Præster og Søstre i Begyndelsen af vort Aarhundrede erhvervede den store Ejendom. Der skulde i hvert Fald mange Spadestik til for at forvandle det oprindelige Terræn til den frugtbare Have og det Anlæg, der danner Ramme om Skt. Laurentii Kirke. Og det er Bror Bonifacius, der har staaet for det hele. Han har sandelig ikke spildt Tiden. Tværtimod, naar man kom for at passiare med ham i Haven, plejede han at fortsætte sit Arbejde under Samtalen!

Liturgisk Kalender

Okt.:

12. S. 19. Søndag e. Pinse (737); (grøn) 2. Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Efter frit Valg, 4. Om Fred.
13. M. † St. Edvard, Konge af England (hvid) (1106); 2. Om de helliges Forbøn, 3. Efter frit Valg, 4. Om Fred.
14. Ti. St. Callistus I (1106); 2. (rød) Om Fred.
15. O. St. Therese (1107); 2. Om (hvid) Fred.
16. T. † St. Hedvig (1108); 2. Om (hvid) de helliges Forbøn, 3. Efter frit Valg, 4. Om Fred.
17. F. St. Margarete Maria Alacoque (hvid) (1108); 2. Om Fred.
18. L. St. Lukas, Evangelist (rød) (1112).
19. S. 20. Søndag e. Pinse (741). (grøn)

Anm. Paa de med † mærkede Dage kan Præsten efter frit Valg læse Sjølemesse og andre Votivmesser, hvorfor man paa disse Dage ikke kan regne med, at de her angivne Messer læses.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KJÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 A, København N.

Mandag og Fredag Kl. 13--14, Tlf. Nora 61 66.

Ekspedition: Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K, Tlf. Palæ 4777, Kl. 9-18.

Kassererkontor: St. Annæ Plads 28, Postgiro 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Guds Moder i Litteraturen

Naar der fra dansk Litteratur straalers os saa mange smukke og stærke Tanker imøde, der vidner om Længsel efter Guds Moder Maria og om ærefuld Beundring for hendes høje Stilling i Guds Rige, saa vil et Udsyn over den protestantiske Verdenslitteratur maaske ogsaa kunne lønne sig.

For at begynde med *Luther* skal af hans begejstrede Udtalelser kun anføres hans Bøn til Guds Moder i et Brev til Hertug Johann Friedrich af Sachsen, hvori han beder Maria om Hjælp: »at hun maa erhverve mig den Aand, der er nyttig til grundigt at forklare hendes Sang Magnificat. Hendes Lovprisning skal vare fra Slægt til Slægt, saa der ikke maa være nogen Tid, i hvilken hun ikke maa vorde prisset. De store Ting er ikke andet, end at hun er bleven Guds Moder, hvorved der er givet hende saa mange store Goder, at ingen kan begribe det. Thi deraf følger al Ære, al Salighed, og at hun i hele den menneskelige Slægt er en enestaaende Person over alle og ingen hendes Lige. Derfor har man begrebet al hendes Ære, naar man kalder hende Guds Moder.«

Og *Økolampadius* i Basel bruger et ret kraftigt Sprog, naar han skriver: »Som jeg ved Guds Hjælp haaber, skal det aldrig blive hørt om mig, at jeg nærer nogen Uvilje mod Maria. At være mindre vel-sindet imod hende, holder jeg for at være et sikkert Tegn paa et ryggesløst (verworfenen) Sind. Hun som er over alle, hun som er alles Dronning (regina omnium), hende som Herren har æret fremfor alle, og som ikke har sin Lige: hvad skulde hun ikke have modtaget, hvorved hun viser sig som den allerfortræffeligste (eminentissima).«

Og idet den »Augsburgske Bekendelse« omtaler og fremhæver

Marias Forbøn for Kirken, siger den: »Skønt hun er værdig til al højeste Lovprisning, saa vil hun dog ikke holdes for at være lige med Kristus, men vil meget mere, at vi følger hendes Eksempel i Tro og Ydmyghed. Alene ved Kristi Fortjeneste opnaar vi Tilgivelse for Synden og Salighed, naar vi tror paa ham.«

Her kæmper man om en Sandhed, som Skolastikken og vor katolske Kirke altid klart og bestemt har lært og forkyndt og stadig fastholder. Mariadyrkelsen og Bønnen til Guds Moder er altsaa virkelig og ægte Kristendom. I Tidens Løb har den dog tabt sig eller er forsvunden i Protestantismen, ligesom Liturgi, Skriftemaal og mange andre ned-arvede Fromheds Øvelser, hvis Tab man beklager. Men nu har der igen rejst sig en stor Bevægelse for at erobre mange af de tabte Tanker og Øvelser fra Fortiden tilbage, og foruden paa Liturgien raabes der nu i from Længsel efter at faa Maria tilbage.

Saaledes siger *Willy Andreas* i »Deutschland vor der Reformation«, S. 156: »Mariadyrkelsen, der er ældgammel i Oprindelse og Forhistorie, fastgrundet i kirkelig og gudstjenstlig Orden, stod paa sin Højde. Alle Middelalderens store Aandsstrømninger befordrede den baade i sin Udbygning og sin Dybde: Skolastikken med sin fine Udvikling af Dogmerne, Mystikken med sin Kraft og sin Følelsedybde, og ligeledes den borgerlige Virkelighedskunst udstyrede Gengivelse af Marialivet med en Fylde af elskværdige og hyggelige Træk. Hvilken familiær Hygge aander ikke Dürers Mariabolig. Og hvor fornøjet boltres de smaa Skælme af Engle sig om Joseph, den brave Tømmermand og fejer Spaanerne til Side ved hans Arbejde. Naturlig Ynde omgiver hans Maria, og hvilken gemytlig, besjælet Hygge

Røntgenapparater

Diathermi

Kortbølge-Apparater

CARL DRENCK

København N

Aaboulevard 32

Central 10975

udstraaler der ikke fra hans andre Madonnabilleder.«

Den 19. November 1919 fremkom en Artikel i Berlinerbladet »Post« med Overskriften: »Hvad mangler den protestantiske Kirke?« af *Max Jungnickel*. Digteren siger bl. a. i denne Artikel: »Vi maa give vor Kirke Varme. Vi maa hente Moderen Maria tilbage! Luther selv vilde ikke lade hende forsvinde. Har han ikke paa Wartburg skrevet en Forklaring af Magnificat? Vi maa hente Moderen Maria tilbage. Saa genvinder vor Kirke sikkert sin Varme. Da vil vi hente de smaa Maria-sange, som er saa skønne, som om de var nedskreven med Maanestraaler. Maria stiger da forklaret og med al Ynde og Kyskhed ned i vore Hjerter og i vor Fantasi, og vi vil bede til hende og syngte til hende. Og vi vil flette hendes himmelske Renhed ind i vor Katekismus. Vi savner Moderen. Vi maa hente hende tilbage.«

Paul de Lagarde siger i sine Skrifter: »Strømme af Velsignelse har flydt ned over Menneskeheden fra Madonnabilledet, og maatte den altid holde sig den Sandhed for Øje, som Luther stedse har erkendt: I Gudsmoderen aabenbarer sig for os det kristelige Menneskevordelsens Centralmysterium, ja, det religiøse Menneskehedsmysterium om Forbindelsen mellem det Guddommelige og det Menneskelige, det Himmelske og det Jordiske, det Uendelige og det Endelige.«

I Köln fremkom for nogle Aar siden et Opraab fra en Pseudonym »*El Neccar*«: »Til den hele evangeliske Kristenhed«, hvori han betonedede, at man ofte var tilbøjelig til at hædre berømte Mænds Mødre og fortsatte saa: »Kun en er udelukket, en er sat til Side, glemt og forladt af alle, Jomfruen Maria, vor

Herre og Frelseres Moder. Englen Gabriel hilste hende: Hil dig, Huld-salige. Vi — evangeliske Kristne — hilser hende ikke, vi kender hende ikke mere. Tankeløst mumler vi i Trosbekendelsen »født af Jomfru Maria«. Hendes Skikkelse er forsvunden fra vor evangeliske Religionslære, fra vor Prædiken, fra vore Bønner. Skal det være saaledes? Skal det blive saaledes ved? Kunde man ikke gøre Uretten god igen? Genopvække den Forglemte, gøre hendes lysende Skikkelse nærværende? Gør Englens Hilsen til din egen!«

I Aaret 1926 fremkom i Holland et Flyveskrift af *Cor Meerens* med Titlen: »Marias Forbøn«. Blandt andet skrev han: »Hvorfor maa Maria ikke kaldes en Midlerinde? Hun har jo været det af Gud udvalgte Middel, for at bringe Forløseren ind til Verden. Maria har selv forudsagt: Fra nu af vil alle Slægter prise mig salig. De skal ogsaa gøre det. Vi Protestanter gør det egentlig ikke, de Romerske gør det derimod. Vi har ingen Maria-sange, ingen Mariafester, ingen Mariabilleder. Maria er hos os den beskedne Skikkelse, som lige til Jul træder frem i Rampelyset, for saa igen at blive glemt hele Aaret. Ingen kan komme til Kristus, som ikke vil tage imod ham af Marias Hænder.«

Og i den sachsiske »Kirchenzeitung« skriver Dr. *Zimmermann*: »Naar vi ærer Maria, saa ærer og priser vi Guds Barmhjertighed og vidunderlige Naade, som skænkede os Frelseren ved Maria.«

Og vor store Orgelmester *Sebastian Bach* har komponeret seks store Kantater til Mariæ Renselsesfest, Mariæ Hjem søgelse og Mariæ Bebudelse.

Endelig skal til Beroligelse for ængstelige Sjæle endnu anføres,

hvad *A. F. C. Vilmar* siger i »Praktische Erklärung des Neuen Testaments«, S. 35: »*Det bibelske Ave Maria kan den strengeste Protestant fremsige med den bedste Samvittighed.*«

J. Hammermüller.

Katolsk Samaritterforening

havde d. 21. September sin anden Katastrofeøvelse — denne Gang paa Rygaard, hvor Assumptions-søstrene gæstfrit havde givet os Lov at benytte Parken. Fru Oberstinde *Tillisch* med Sminkør og Hjælpere fra Gentofte Kommunes kvindelige Samaritterkolonne havde med stor Beredvillighed og Dygtighed tilrettelagt Øvelsen og stillet Materiel til Raadighed. Den bestod i Behandling af Ofrene for et Luftangreb, og Pigespejderne var de taalmodige Ofre. En Mængde Tilskuere var strømmet til »Ulykkesstedet« og ventede spændt og interesseret paa Øvelsens Forløb. Oberstinden mønstrede nu Flokken af Samaritter, indprentede dem, hvordan Baaren skulde bæres og den syge løftes, og gav endelig Signal til at ile de »skadelidte« til Hjælp, som laa spredt rundt i Parken, »slynget hen af Lufttrykket fra Bomberne — medtagne af alle Slags Læsioner, Brud og Blødninger, saaret af Granatsplinter, Glasskaar og Skud«. Det var slet ikke saa let at overkomme denne Gang, da der var dobbelt saa mange Ofre som Baarehold. Denne nye Situation forvoldte, at i det mindste eet Menneskeliv var gaaet tabt, hvis det havde været Alvor; men nu ved vi, hvordan det med mere praktisk Sans havde kunnet undgaas.

Dr. Blixencrone-Møller kritiserede de behandlede Tilfælde og udtalte i det store og hele sin Tilfredshed med Iver og Fremgangsmaade, men haabede, at der vilde møde endnu flere af de katolske Samaritter til Vinterens Øvelser, saa vi kunde mønstre en god og dygtig Stab Hjælpere, hvis det engang skulde blive nødvendigt at kalde alle Samaritter til Hjælp. Næste Møde er Onsdag d. 8. Oktober Kl. 20 i Højskolens Lokaler.

B. W.

C. Gerlach & Søn's Eftf.

W. Deleuran

Edsvoren Messevinsleverandør

Fredericia

Grundlagt 1812

FARVNING, KEMISK
TØJRENSNING OG VASK

CENTRAL 605
eller Filialerne

A/S HANNIBAL SANDER

III. Memento, Domine!

»Kom, Herre, dine Tjenere og Tjenerinder i Hu« — Præsten og vi selv tænker samtidig ganske kort paa dem, som vi især vil forene med vort Offer. »Kom i Hu« er ikke det vage »naa ja, jeg kan godt huske den og den«. Israeliterne, som vi har arvet dette Udtryk fra, mente dermed en *aktiv* Opmærksomhed. Gud »husker« et Menneske for at gengælde det for Synder eller gode Gerninger. Naar Gud husker, gaar han til Handling; og det, som Gud »glemmer«, ophører simpelthen med at eksistere. Herre, *husk* dem, hvis Navne jeg blot lige nævner. Du ved selv, *hvordan* du kan hjælpe dem. Marta og Maria sagde om Lazarus: »Han, du elsker, er syg.« Og jeg siger blot: »Husk A... B... som jeg elsker, og som *du* elsker!« Det er det stærkeste Argument af alle! Du sagde selv: »Kan en Kvinde glemme sit Barn? Og selv om *hun* glemte, vil *jeg* dog huske *dig*.« Jeg sætter min hele Lid, Herre, til denne Forkyndelse af din Ikke-Glem-somhed.

»Og alle omkringstaaende.« D.v.s. Menigheden. Men hvorfor *staaende*? Jo, fordi de første Kristne stod op, naar de bad, undtagen i dyb Anger, hvor de lagde sig helt ned med Ansigtet mod Jorden... I vore Dage foretrækker vi at knæle. Eller — vi har det maaske meget med at *sidde*. Skikke skifter. Dog føler jeg mig selv næsten tvunget til at springe op, naar det gælder om at bekende Troen. Mit ydmygt-stolte, næsten trodsige *Credo!* Og til at knæle urørligt fra Sanctus til Kommunionen. »Jovist, men mine Nerver... mit Hjerte!« Ak ja, se hvor de samme Mennesker kan staa op i Timevis til en Udstilling — og slaas som Tigre for at komme op i Sporvognen... Naa, men her drejer det sig om at bede. Beder du bedst, naar du sidder — saa sid.

Hvis Tro er dig bekendt, og hvis Andagt du kender«. Tillidsfulde, optimistiske Liturgi! Den tænker altid det allerbedste om os allesammen! Kan jeg oprigtigt føle, at min Tro er Gud »bekendt«? At jeg er — ikke »from«, for den Slags Følelser kan vi ikke selv kontrollere, men — »bundet« til Gud, helt givet over i hans Hænder? Bundet og forpligtet er jeg paa mange Maader — ved Daaben, ved hvert et Løfte jeg har givet; genindviet i hver eneste Kommunion.

»For hvem vi (Præster) ofrer til dig, eller som selv ofrer dig dette Lovprisningsoffer.« Igen et israelitisk Udtryk. Offeret er Lovprisning — det er Hensigten med det. De (og vi) ofrer det ikke for sig selv, men for »alle sine«. Alle, som paa en eller anden Maade »hører dem til« paa Grund af Kærlighed, paa Grund af Omsorg eller Taknemlighed — eller er dem *fjendtlige*. At et Menneske er en Fjende, er for den Kristne en direkte Grund til at bede for ham. (Matth. 5, 44). Og hvor vid en Bøn...

»For deres Sjæles Forløsning — deres Haab om Frelse — og deres Velfærd.« Der er ikke Plads til en fuldstændig Forklaring om, hvorfor jeg mener, at de latinske Ord Redemptio, Salus og Incolumitas betyder, hvad jeg nu siger. »Forløsning« er Virkning af det uhyre Opus Christus — det, som Kristus kom for at gøre og ogsaa gjorde. Det er en rent overnaturlig Gerning — vor Menneskeheds (ogsaa vore Legemers) Redning fra Synden (Rom. 8, 23). Vi beder om, at vi aldrig igen maa gøre os til Slaver af det onde. — Men det er Redning *fra* Synden... og *til* hvad? Kristi Gerning er positiv og konstruktiv! Derfor Redning til vor fulde Velfærd, i første Række vor overnaturlige Velfærd — det vil simpelthen sige,

at vi maa »komme i Himlen« og derfor blive alt, hvad det medfører. Aa Herre — lad mig ikke blot ikke vende om — men anstrenge mig for at komme frem, fordi jeg ved, at mit sande Maal ikke kan være noget andet. Jorden kan ikke nogensinde tilfredsstille mig — og ej heller kan mit jordiske Jeg tilfredsstille dig. — Og dog skal det *naturlige* ikke agtes ringe. Vor Herre blev ikke Menneske i Foragt for det menneskelige! Jeg tror, vi har Grund til at mene, at incolumitas, »Velfærd«, netop viser hen til vor Natur i denne Verden. Det er rigtigt nok, at Meningen er, at denne Natur skal »overnaturliggøres« — men Kirken beder bestandig f. Eks. i Fasten om, at vor Faste maa gavne ikke blot vore Sjæle, men ogsaa vore Legemer. — — Denne vældige Bøn omfatter derfor alt, hvad vi trænger til, fra »den ene Ende til den anden«.

For dette »bringer de deres Løfter til dig, evige, levende og sande Gud«. En bogstavelig Oversættelse vilde sige, at de »betalte deres Løfter«, men hvad betyder det egentlig? De beder; de haaber at *opnaa* noget ved deres Bøn. Men allerede selve Bønnens Faktum er en Gave! De er allerede i Gæld til Gud for den Inspiration (og den Forret) de har haft, at kunne nærme sig til ham. Jeg *skylder* for selve mine Bønner — saa hvordan skulde de kunne *fortjene* noget? Men du, evige, levende Gud, de levendes Gud (Matth. 12, 27), Jesu Kristi Gud! Din Søn lever altid for at gaa i Forbøn *for* os hos dig, som han kaldte sin Fader, men ogsaa vor! (Joh. 20, 17). Det er nok for os at vide, at vore Bønner (som vi under alle Omstændigheder skylder dig, og som under alle Omstændigheder i sig selv er værdiløse) opnaar Værdi som hans Bøn, naar de bedes indenfor *den*. Vi beder derfor »i hans Navn«, d.v.s. i selve hans Person, og er saaledes sikre paa at blive bønhørt af dig, du, som er hans Fader og vor.

C. C. Martindale S. J.

Katolsk Højskole kalder

Nyt Fællesmøde

Til at tale ved Fællesmødet Søndag d. 12. Oktober har Katolsk Højskole sikret sig Magister *Emil Frederiksen*, og der er ingen Tvivl om, at den dygtige unge Litteraturforsker, der er kendt som en livfuld og fængslende Foredragsholder, vil samle mange Tilhørere. *Emil Frederiksen* har valgt at tale om Sverige, et Emne, han behersker som faa. I en Aarrække har han virket i Sverige som Rejselektor og derved lært de forskelligste Egne og Mennesker i Sverige at kende. Netop nu i dette Efteraar, hvor vi venter en Bog om en af Sveriges største Skikkelser, den hellige *Birgitta*, har vi Brug for at blive mere fortrolig med dette vort Naboland, med dets Historie og Aand.

— I mit Foredrag har jeg tænkt mig at give Dem de historiske Forudsætninger for Sverige i Dag, siger Magister *Frederiksen*, — det vil sige de økonomiske, politiske og kulturelle Ændringer, som ligger bagved det moderne Sveriges Tilblivelse.

Billetter til Mødet faas til de sædvanlige Priser i Sankt Ansgars Forlag og i Katolsk Boghandel i Stenogade.

Løvrigt vil Aftenen forme sig som et rigtigt Højskolemøde. Vi synger »Du gamla, du fria —« og »Du danske Mand«, og bagefter passiarer vi over Kaffeordene. Her venter der en Overraskelse, idet Højskolen har ment at burde nedsætte Betalingen for Kaffe + Brød fra Kr. 1,10 til 70 Øre, ikke fordi der er nogen Pengerigelighed i dens Kasse, tværtimod. Men det katolske Fællesskab, som vor Biskop saa ofte appellerer til, lig-

ger ogsaa Højskolen paa Hjerte, og den ønsker ikke, at økonomiske Hensyn skal hindre dens Tilhørere i det hyggelige Samvær ved Kaffen, som er en saa udmærket Lejlighed til at mødes og udveksle Tanker.

Efter en Uges Ferie er Aftenarbejdet nu genoptaget. Der vil stadig i Ugebladet komme en Liste over de af Ugens Foredrag, der kan overværes af Ikke-Indtegnede. Har De ikke Tid til at tegne Dem for en hel Serie, saa er der maaske en enkelt Aften, hvis Emne De har Lyst til at høre — en af Kirkens store Skikkelser, der interesserer Dem særlig, eller en Begivenhed hos Markus, De gerne vilde have lidt dybere Forstaaelse af. Saa indbyder Højskolen Dem til at komme som dens Gæst og blot betale 25 Øre ved Indgangen.

Ugens Højskoleforedrag

Torsdag d. 9. Kl. 19: Pastor *Meserschmidt*: Kateketkursus.

Torsdag d. 9. Kl. 20: Pastor *Geertz-Hansen*: Jesus Kristus, Gud og Menneske.

Søndag d. 12. Kl. 20: Fællesmøde. Mag. *Emil Frederiksen*: »Sverige i Dag«.

Mandag d. 13. Kl. 19: Museumsassistent *Sv. Heding*: Udviklingslæren.

Mandag d. 13. Kl. 20: Pastor *Meserschmidt*: Markus 9,13 — 9,29: Dæmonernes Magt.

Tirsdag d. 14. Kl. 20: Pastor *Schindler*: Spansk, engelsk og tysk Gotik og gotisk Skulptur.

Alle Kursus begynder præcis.

Pædagogforbundet

Program for Efteraaret

27. Nov. Kl. 19,30 paa Skt. Josefs Skole, Østerbrogade 7 D, Pater *P. D. Steidl*: »Lutke Namensen, en

interessant Skikkelse fra Reformationstiden«.

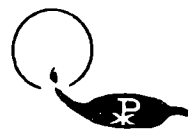
Studiekredsene

Pater *Wolfisbergs* Kreds udgaar. *Rygaardkredsen* v. Pater *Wevers* fortsætter (nærmere v. Henvendelse til Formanden, Frk. *Else Holst*, Tlf. Ordrup 5007 y).

Pater *Fr. Kuppferles* Kreds, Stenogade 4 (nærmere v. Henv. til Fru *Jerslev*, Nora 7703). Pater *Kuppferle* vil gennemgaa »Fundamentet« af den hellige *Ignatius' Exerციიები*, og derefter den daglige Betragtningssøn.

Pater *Groteclaes' Kreds*, Stenogade 4 (nærmere v. Henv. til Formanden, Ordrup 5007 y). Pater *Groteclaes* vil give praktisk Undervisning for Mødre, Kateketer og Pædagoger. »Hvorledes undervises Barnet til den første hellige Kommunion og senere?«

Bestyrelsen.

Sygeplejerske-Forbundet

Retrætedage for Sygeplejersker ved Pastor *Benzon* Søndag d. 12. Okt. og Tirsdag d. 21. Okt. hos St. Liobasøstrene, Bjerregaards Sidevej 1.

Kl. 8,30: Messe med kort Prædiken, Kl. 9,30: Morgenmad, Kl. ca. 10,15: Foredrag. Derefter bedes Rosenkransen i Kapellet. Kl. 12: Frokost og Hvilepause, Kl. 13,30: Foredrag med Samtale, Kl. 14,30: Vesper. Derefter The. Kl. 15,45: Foredrag, Kl. ca. 16,30: Afslutning.

Mad til hele Dagen medtages. The og Kaffe vil kunne faas hos Søstrene.

For Deltagelsen i Retræten erlægges 1,50 Kr. pro persona. Man bedes tilmelde sig helst 3 Dage før Retrætedagens Afholdelse. Tilmeldingen sker bedst mellem Kl. 9—10 og 16—18 til Valby 25.

Til Retræten er alle Sygeplejer-

Katolske Begravelser

Ib v. *Benzon*

aut. katolsk Bedemand
Tlf. 6536 . Smallegade 13
Privat Fasan 1866

Knud Rasmussen BØGER . PAPIR

Vesterbrogade 60
Tlf. Central 3955 - 2755
Leverandør til Sct. Knuds Skole

Forlang hos Deres Købmand

A. D. B. Bonevox i røde og blaa Daaser

A. D. B. Gulv-Renolin flydende Bonevox

Danmarks førende Mærke!

Resultatet af 80 Aars fagmæssig Erfaring

Enefabrikanter: **A. D. Burcharth & Søn** . Kolding

Lak-, Fernis- og Farvefabriker . Grdl. 1861

sker og Elever velkomne, ogsaa Ikke-Katoliker.

Retrætedagene vil forme sig ens, for at give saa mange som muligt Lejlighed til at faa Del i vor aarlige Retrætedag.

St. Ansgars Kirke

Sønd. 12. Okt. Kl. 8 Børnegudstjeneste. Kl. 17 Fællesandagt for Københavns Mariakongregationer (Festprædiken af Pastor Oppermann). Onsd. 15. Okt. Kl. 19½ Møde for »Apostlenes Dronning«. Fred. 17. Okt. Menighedsmøde i Højskolens Lokaler. Forfatterinden Fru Karen Plovgaard: »Katolske Valfartssteder«. Billeter á 35 Øre (Kaffen iberegnet) faas i Forvejen paa Kirkens Kontor.

Jesu Hjerte Kirke

Sønd. 12. Okt. Kl. 8½ pr. Fælleskommunion for de unge Mænds Kongregation. Mand. 13. Okt. Kl. 20 Møde i Røde Sal for de unge Mænds Kongregation. Torsd. 16. Okt. Kl. 20 Møde i Røde Sal for Mændenes Kongregation.

Kirkens Kongregationer indbydes til at deltage i Kongregationernes Fælles-Festandagt Sønd. 12. Okt. Kl. 17 i St. Ansgars Kirke.

Rosenkranskirken

Torsd. 16. Okt. Kl. 20 Møde i Kirken for de unge Pigers Kongregation.

Sakramentskirken

Mand. 13. Okt. Kl. 20 Ungdomsmøde. Max Reiter: »Poul Helgesen«. Bill. købes i Forvejen paa Kirkens Kontor. Onsd. 15. Okt. Kl. 20 Møde for Birgittaforeningen paa St. Josefs Hospital.

St. Andreas Kirke (Ordrup)

Søndag d. 12. Okt. Kl. 8 Menighedens Fælleskommunion med reciteret Messe. Onsdag d. 15. Okt. Kl. 9 Messe og Foredrag for Mødreforeningen.

Aarhus Opland

Søndag d. 12. Oktober:
Odder Kl. 10¼ (9¼ Komm.).
Søndag d. 19. Oktober:
Grenaa, Afholdshotellet, Kl. 10.
Pindstrup Kl. 10.

Møbleret Værelse

Sol, Altan, Centralvarme og Bad til Leje 1. Novbr. Ved Søndermarken. Magnoliavej 5, 1. th.

D. K. K. F.

D. K. K. F. agter i den kommende Sæson at afholde Diskussionsaften en Gang om Maanednen i Formandens Hjem, Sekretariatet, under Ledelse af Pater Coenen S. J. Emnet for Aftenen er: »Den katolske Kvinde under forskellige Livsforhold«. Første Sammenkomst finder Sted Onsdag d. 15. Oktober Kl. 19,45. Emne: »Hjemmet hvor Manden er Protestant«. De følgende Gange bliver det den 2. Onsdag i Maanednen. Deltagerne betales 75 Øre pr. Aften. Indmeldelse til Sekretariatet, Ndr. Frihavnsgade 26, Grevinde E. Scheel, Tlf. Øbro 9250.

Katolsk Klub

Tirsdag d. 14. ds. Kl. 19,45 Møde paa Ny Rosenborg, Vester Boulevard 5. Gæster kan medtages.

Katolsk Ungdoms Klub

Lørdag d. 11. Okt. Fællesmøde. Dr. med. O. Wansch er denne Aften Klubbens Gæst og vil tale om den store danske Videnskabsmand og Biskop Niels Steensen. Lørdag d. 18. Okt. Aabent Hus Kl. 19,30—22,00.

Katolsk Ungdoms Klub, Ordrup

Mødet *Tirsdag d. 14. Oktober* Kl. 20 i Præstegaarden, Kollegievej 2, bliver undtagelsesvis en ren og skær Underholdningsaften. Vi kalder den: *Høstafte n*. Program: Lysbilleder (*Knud Hulters*). Cause-ri over Høsten (*A. Strøyer*). Høst-tale (Pater *Heggum*). Festlig Udsmykning og Trakteiment (Æbler, Høst-Punch o.s.v.). NB. *Kaffeprisen bliver for denne ene Aftens Skyld forhøjet til 75 Øre*. Mødet finder Sted i vore ny-istandsatte Lokaler. Saa det bliver ekstra festligt.

Program for Efteraarsemestret:

Tirsdag d. 28. Oktober: Max Reiter: Foredrag om Nikolaus Steno.

Tirsdag d. 11. November: Foredrag af Pater Samuelson S. J.: Ungdom i Kamp. Paafølgende Diskussion.

Tirsdag d. 25. November: Pater Samuelson S. J.: Ungdom i Kamp II. Paafølgende Diskussion.

Tirsdag d. 9. December: Festlig Adventsaften ifølge vore Traditioner.

Søndag d. 28. December: Julefest i Palmehaven.

Desuden vil der i Semestrets Løb blive holdt Hygiejne-Foredrag for de unge Mænd og for de unge Piger særskilt, hvor Emnet vil blive belyst baade fra Lægmands- og fra præstelig Side.

Velgørenheds Matiné

Søndag d. 19. Oktober Kl. 16 pr. Stenosgade 4.

Program:

Hofpianistinde *Johanne Stockmarr* (Brahms, Chopin, Grieg, Wagner-Liszt).

Pater *C. C. Martindale* (Oplæsning).

Frk. *Lise Andersen* (Sang).

Händel: *Motte cara*. Scarlatti:

La Violetta. Heise: *Skønne*

Fru Beatrice. Fini Henriques:

Dagen er omme. Knud Jeppesen:

Marksolskin.

Flygel: *Hornung & Møller*.

Billeter á 2 og 3 Kr. faas hos de katolske Boghandlere og hos Portneren, Stenosgade 4.

Der gøres et stort og værdifuldt Arbejde for Lægfolkets Deltagelse i Liturgien. Her er *Messebogen* en Nødvendighed; men det er en stor Bog, og derfor er den dyr. St. Ansgars Forlag har imidlertid for Sagens Skyld lagt et vist Oplag af *Messebogen* til Side, og saa længe det strækker til, har vore Kunder en Chance for at erhverve sig en *Messebog* til væsentlig nedsat Pris. Fra d. 15. Oktober og indtil videre sælger vi den i Shirting for Kr. 7,50 og i Helskind for Kr. 18,00.

Der forberedes en ny, revideret Udgave af *Salmebogen*. Derfor tilbyder vi nu vore Kunder at erhverve sig *Orgelbogen* for en Brøkdæl af dens hidtidige Pris. De kendte og elskede Melodier vil stadig bevare deres Værdi, og de fleste af dem vil genfindes i den nye *Salmebog*. Den store, indbundne Bog har hidtil kostet Kr. 16,00, men kan nu faas for Kr. 4,00. Det tilraades at benytte dette Tilbud hurtigt, da Oplaget ikke er særlig stort.

SANKT ANSGARS FORLAG

Bredgade 67
Palæ 4777

NYKØBING F.

<p>Johannes Madsen <i>Elektr. Installatør</i> Nykøbing F. Installationer St. Kirkestræde, Tlf. 684 Leverandør til katolsk Menighed</p>	<p>P. Hansen Kæp <i>Snedkermester</i> Sofiegade 9 . Telefon 1099 y <i>Udf. Arb. for de kat. Institutioner</i></p>	<p><i>A-S Lolland-Falsters</i> Kulkompagni KUL.KOKES.CINDERS Nykøbing F. . Tlf. 626, 945 Leverandør til kat. Institutioner</p>
<p>J. N. Jensen <i>Murermester</i> Bispegade 20 . Telefon 984 x <i>Udfører Arbejdet ved den katolske Skole og Kirke</i></p>	<p>W. Hardeweg <i>Slagtermester . Paalægshj.</i> Østre Allé 54, Tlf. 1082 <i>Lev. til de kat. Institutioner</i></p>	<p><i>Støt</i> Frank Andersens <i>Fond</i> Postgiro 1087</p>
<p>Mackeprang's Boghandel A-S <i>PAPIRLAGER EN GROS</i> Nykøbing-Falster Telefon 38 og 769</p>	<p>J. Lülken Frigast & Co. A-S Trælast, Kul & Koks <i>Lev. til de katolske Institutioner</i></p>	<p>Annoncér i „Katolsk Ugeblad“ <i>følles for læg og lærd, for By og Land, for unge og gamle</i></p>
<p>C. W. Kronmann <i>GRUNDLAGT 1852</i> Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas Autogensvejseværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler NYKØBING F. TELEFON 203</p>	<p>A-S NYKØBING F. BRYGHUS Lager . Pilsner . Export Beer Lyst Hvidtøl . Mørkt Hvidtøl . Mineralvande</p>	

ROSKILDE

<p>R. Guhles's Eftf. <i>Roger G. Petersen</i> Farver . Lakker . Tapet Linoleum . Voksdug Algade 17 . Roskilde . Tlf. 822 Postgiro Nr. 19998</p>	<p>Mønsterbageriet <i>Bageri og Konditori</i> Morgenbrød bringes Leverandør til katolsk Menighed Olsgade 24 . Tlf. 1365</p>	<p>Dom-Apotheket ROSKILDE <i>Forbindsstoffer</i> <i>Sygepleartikler</i> J. AUGSBURG</p>
<p>F. Christiansen Maskinfabrik Sct. Olsgade 15, Telf. 87 Lev. til kath. Præstegaard & Hospital</p>	<p>Schledermann og Børresen <i>Murermestre</i> St. Laurentiivej 5 . Roskilde . Tlf. 71 <i>Udfører Murerarbejdet ved Kirken</i></p>	<p>H. Weber <i>Tømrermester</i> Maskinsnedkeri Trælasthandel - Savværk</p>
<p>Prima Kolonialvarer <i>bedst hos Herman Johansen</i> St. Olsgaard . Telefon 591</p>	<p>Fiskehallen <i>Algade 32 . Tlf. 239</i> Prima Fisk Lev. til Sct. Maria Hospital</p>	<p>H. V. Nordsteen <i>Blikkenslagermester</i> Algade 34, Telefon 923 Leverandør til kat. Menighed</p>
<p>Hans Hansen & Søn <i>Automobiludlejning</i> Algade 19 . Telefon 247</p>	<p>ROSKILDE MEJERI BORGERDIGET, TELF. 349</p>	<p>Ejegod Jørgensen <i>Slagtermester</i> Kød . Flæsk . Paalæg Sct. Olsgade 13 . Telf 157 Leverandør</p>
<p>C. J. Schledermann & Sønner <i>Entreprenører . Murermestre . Jernbeton</i> Allehelgensgade 18, Tlf. 122 Murermester ved Sct. Maria Hosp.</p>		<p><i>Køb hos vore</i> <i>Annoncører</i></p>

ESBJERG

Kontantforretningen <i>M. R. Jørgensen</i> Kongensgade 25-27 Alt i Sengedstyr og Manufaktur Lev. til St. Josephs Hospital	Florian Sørensen <i>Skolegade 17, Esbjerg</i> Alt i Bølgmontering Lev. til de katolske Institutioner Telefon 934, Privat Telefon 632	Adolph Petersen <i>Kaffe, The, Bisquits</i> ALTERLYS
Johannes Hansen ØL-DEPOT Smedegade 21 . Tlf. 281 Leverandør til St. Josefs Hospital	Vestjydsk Rør- & Sanitetslager A/s Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919	Eske Petersen Blikkenslager-, Vand- og Gasmester W C . Centralvarme . Sanitet Finlandsgade 62, Tlf. 1765
Larsen & Amby <i>Raadgivende Ingeniører</i> ved J. ANDERSKOUV Telefon 2140	Engers Hansen Bog- & Papirhandel Kongensgade 65 . Telefon 62	Jørgen Jepsen og N. Møller Gram <i>Kongensgade 26 . Esbjerg . Tlf. 536</i> 1. Kl.s Skræderi og Maalkonfektion
Esbjerg Andelsmejeri <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Skolegade 39, Tlf. 144 Esbjerg	Anton Rehkopff Telefon 750 Material . Medicinal . Sygepleje	N. A. Frederiksen <i>Nørregade 65 . Telefon 576</i> COLONIAL • MEL Leverandør til St. Josefs Hospital
Landbomejeriet <i>Prinsessegade 45 . Tlf. 359</i> Altid 1. Kl.s Mejeriprodukter Leverandør til St. Josefs Hospital	Fredericia	Chr. Hansen <i>anbefaler sig med alt i Kolonial, Tlf. 234</i> Leverandør til Sct. Joseph Hospital
H. Olsen Holmelund A/S <i>Gothersgade 44 . Tlf. 169 . 170</i> Kul, Koks, Cinders, Briketter, Brænde Prima Kvaliteter Prompte og reel Betjening	Fredericia Mejeri Gothersg. 14. Tlf. 129 . 1429 Leverandør til St. Josefs Hospital	Th. Rabens <i>Fredericia</i> Fedevareforretning og Pølsefabrik anbefaler sig med alt i Kød og Flæsk Paalæg, Salater, Vildt, Fjerkræ Leverandør til St. Josefs Hospital
V. Jørgensen Fiskehandel Jyllandsgade 20 . Tlf. 579 Leverandør til Menigheden	<i>Kør med Westrings Eftfs.</i> Biler Telf. 383 883 Rasmus Nielsen	Loehr's Kulimport A/s TELEFON: 888 KUL, KOKS, CINDERS OG BRIKETTER

KOLDING

V. FALTHER Alt i Kolonial, Vin, Dølkattesser, Tobakker & Cigarer Hj af Hollændervej og Kongebrogade Telefon 698	O. Andreasen & Th. P. Nielsen <i>Murermestre</i> »Solvang«, Sønder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924	M. Schultz' Eftf. <i>F. A. Fahrenheitz</i> Alt i Kolonial, Isenkram, Brændsel Læssøegade 47 - Telefon 1249 Leverandør til Sct. Hedvigs Klinik
H. Nielsen & Søn Malermestre Telefon 439 Udført Arbejdet ved den ny Klinik	H. Overbeck <i>Aut. Installatør</i> Jernbanegade . Telefon 952 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik	Kolding Andelsmejeri Telefon 153 leverer altid fineste Mejeriprodukter Tilkendt Guldmedaille ved Lands- Mejeriudstillingen i Københ. Lev. til Sct. Hedvigs Klinik
Støt Frank Andersen's <i>Fond</i> Giro Konto 1087	Slagterludsalget <i>Haderslevvej 2 . Tlf. 1951 . 1952</i> 1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinekød . Konserver Leverandør til St. Hedvig Klinik	J. BONDESEN <i>Tømremester</i> Bygningsarbejde Agrupvej 41, Tlf. 897, 898 Arbejdet ved det ny Hospital

Katolsk Ugeblad

Propagandakollegiet

paa Monte Gianicolo

Foran Stereoskopet

Naar Moralen opsiges

Hvor Troen præger Landet

Munkemel

<p>I. Tannenberg Aut. elektrisk Installatør Frederikssundsvej 148 Telefon Bella 384</p>	<p>Mark Poulsen & Rønne INGENIØRER Pr. Mariæ Allé 1 A - København V. Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg Telefon 8533</p>	<p>G. Garth-Grüner Landsretssagfører Frederiksholms Kanal 6, Kbh. Tlf.: 12,166 og 12,161</p>	
<p>Jos. Fischlein Murermeste. Limfjordsvej 43 Tlf. Godthaab 8410 Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard</p>	<p>Torp & Co. BLIKKENSLAGERMESTER Aut. Gas-, Vand- og Sanitetsmester Amagerbrogade 154 Tlf. Amg. 173 Privat: Amg. 8122</p>	<p>KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI KUL KØK KOKS NØRREGADE 15 TELF. 9270</p>	
<p>Anton Siegler Malermester anbefaler sig med alt Malerarbejde Kingosgade 17 Vester 4753</p>	<p>Monies & Andersens Eft. K. K. L. Simonsen Højbroplads . St. Kirkestæde 3 Central 1325 Centralvarme . Sanitære Installationer</p>	<p>Johan Bekkers Kødudsalg Blaagaardsgade 7 Tlf. C. 7549 (Fri Notering) Central 3092 Fører kun det bedste Lev. til de katolske Sestre</p>	
<p>Holger Pedersen Malermester Roskildevej 177. Tlf. Valby 2291 x Udf. Arb. v. Hvilehjemmet „Bellis“</p>	<p>Peter Hansen Tømrer- og Snedkermeste. Adolfsvej 6 . Gent. 424 Udf. Arbejdet ved Assumptionsklostret Rygaard</p>	<p>Fr. Bührmann & Sønner Pensel- og Børstefabrik Gormsgade 8-10-12 København L</p>	
<p>Amagerbanken Hovedkontor: Amagerbrogade 25 Afdelinger: Sundby, Søndre, Islands Brygge, Kastrup og Dragør Alle Bankforretninger udføres. Boxer udlejes fra 5 Kr.</p>			<p>Holger Petersen Gas . Vand . Sanitet Vesterbrogade 124 . Kbhvn. V Telefon Eva 4553 Udført alle sanitære Installationer</p>
<p>N. P. Nielsens Eftf. Brændselsforretning H. Hinsch Vodroff Tværgade 4, Telefon Vester 601 KUL, KOKS, og BRÆNDE</p>			<p>Carl R. Nielsen Grams Eft. Aut. Gas- Vand- og Blikkenslagermester Køgevej 111 . Taastrup 60 Udf. Arb. ved Hvilehjemmet »Bellis«</p>
<p>Egen Fabrik for HOSPITALSSENGE og HOSPITALSMØBLER fortrinlige Kvaliteter i SENGEUDSTYR HVIDEVARE GARDINSTOFFER ULDTÆPPER m. m. TLF. 1616, TLG.-ADR. OTPIPER fremst. til Hospitalsbrug</p> 			<p>N. A. Nielsen & Søn Murermeste Valbyvej 33-38 . Taastrup 155-221 Udf. Arb. v. Hvilehjemmet „Bellis“</p> <p>Køb hos vore Annoncører</p>

Foran Stereoskopet ...

Det var en graa Regnvejrsdag hen paa Efteraaret; jeg havde besluttet at tilbringe den paa »Le Cinquantenaire« Museet i Bruxelles. Hin første Morgen kom jeg dog ikke længere end til Indgangen. Ved Indgangen til den ægyptiske Afdeling stod der nemlig et Stereoskop: en Kasse med Lysbilleder, der bliver saaledes belyst, at Billederne kommer til at virke perspektivisk. Jeg havde næppe sat mig tilrette og faaet Øjnene anbragt tæt ved Kighullerne, før jeg blev ligesom borte. Det var ikke som at »se paa Billeder«. Nej, her blev man direkte hensat til de gamle Faraoners evigt solbelyste Rige. Her gik man pludseligt under Kairos Palmer, eller stod ved Nilen og saa de smaa Fartøjer bevæge sig mod Strømmen. Snart stod man ved Foden af en Pyramide, der tegnede en Vinkel mod den blaa Himmel, eller blev stillet Ansigt til Ansigt med en hvilende Sfinx. Se, nu befinder jeg mig i Forgaarden til Luksortemplet: disse Søjler ligner Bundter af Palmetræer, mens Kapitælen er sammensat af store Blade. Den i sin Tid af Amenophis IV til ene-Gud ophøjede Sol hersker stadig over Nillandet; Skygge findes der kun lidet af mellem Tempelruinernes Søjlerækker og i de indmejslede Hieroglyffers Fordybning. Skygge maa man søge længere borte fra Nilsletten, i Kongegravenes Dal, hvor saa mange kongelige Mumier i

Aartusinder har sovet deres Dødningsøvn indtil de moderne Arkæologer trodsede Forbandelsen og trængte ind i de underjordiske Hvilesteder. Her er vi i den kaotiske Dal, og ser de mørke Huler, der var Indgangen til de skjulte Grave. Atter Sol og Fata Morgana: denne Gang er det et mægtigt Slot, der forekommer mig at være udhugget i Foden af et Bjerg. Det er Døningetemplet i Der el-Bahri, som blev opført under den mægtige Herskerinde Hatshepsut... Saaledes blev jeg ved at gaa rundt i Ægypten. Kun naar jeg nu og da for at hvile Panden trak Hovedet lidt tilbage fra Lysbilledkassen, forsvandt Fortryllesen: jeg blev klar over, at jeg sad i en Museumshal og saa paa Billeder. Men saa snart jeg atter trykkede Panden mod Træet, var jeg tilbage i Sollandet ved Nilen. Da jeg et Par Timer senere rejste mig, var jeg svimmel: svimmel af alt det Sollys og alle de Monumenter, jeg havde set. Ligesom fraværende afleverede jeg mit Nummer til Garderobe-Konen, og af gammel Vane tog jeg min Regnfrakke paa. Hvor var der dog graat her i Bruxelles med Regn og gule Sporvogne og mange Mennesker, der stirrede paa deres »Libre Belgique« ...

Noget lignende kan enhver opleve, der fordyber sig i Pauli Breve til Efeserne og Kolossenserne. Fordyber sig, d.v.s. glemmer for en Tid alt andet for at

leve sig ind i den Verden, som Paulus her skildrer: en Verden af Mennesker, der er bleven fornyede i Kristus Jesus. De har aflagt det gamle Menneske med dets Laster og Lyster. De er knyttede til hinanden og til Kristus med levende Baand: som Lemmer paa eet Legeme og under eet Hoved. De heder for hinanden, lider med og for hinanden. Og i dette levende Hele er den Helligaand virksom; han faar de enkelte Individuer til i stedse stigende Grad at glemme sig selv for kærligt at tage sig af deres Medmennesker uden Hensyn til Race eller Nationalitet. Helligaanden knytter dem efterhaanden saa tæt til Kristus, at de tilsidst ikke længere ved, om det er Kristus eller dem selv, der lever i dem. Dette Liv i Kristus bliver ikke skræmt af Døden: Døden er det sidste Skel, der skal falde, for at Sjælen maa kunne være hos Kristus.

At fordybe sig saaledes i Biblen er hvad man kalder at holde Betragtning. Og hvem, der regelmæssigt under sig denne aandelige Oplevelse, vil efterhaanden blive fortrolig med en Verden, hvor de Kristne hører hjemme, og der har større Virkelighed end den lave Verden, der daglig trænger sig ind paa os gennem Radio, Presse og alskens Snak. Han vil vænne sig til at se Tiden i det rigtige Perspektiv: Evheden.

S. W.

Hvis de fattige opsiger Moralen

I forrige Artikel antydede jeg, at Halvdelen af de Forbedringer, som med enorme Omkostninger bliver foretaget i vore Storbyer, kun gør Forholdene endnu værre — allerede af den Grund, at de ogsaa angaar Mennesker, der *ikke* skal bo i de nye Huse, men tjene Penge paa dem. Maaske det eneste vellykkede Foretagende, jeg husker, var et, som blev startet af en anglikansk Præst. Han oprettede et Byggeselskab, hvori Folk tegnede Aktier paa sædvanlig Vis, men paa Basis af »Retfærd og Næstekærlighed« — deres Dividende skulde være 1 p.Ct. Paa den Maade fik Pastor X. Kapital nok til at bygge en Karré Arbejderlejligheder, som han kunde udleje til en Pris, Arbejderne kunde betale. Og disse Lejligheder var gode og netop den Slags, som Arbejderne holdt af. For at opnaa dette fik han Kvinder med i sin Bestyrelse, hvad de officielle Byggeselskaber næsten aldrig har, skønt Kvinder meget bedre end Mænd ved Besked med, hvor der skal indlægges Vand, hvor der skal være Skabe o.s.v. De, der hjalp ham med Penge, udførte en personlig næstekærlig Handling og var ikke bare passive Skatteydere; de kunde ikke have ydet store Beløb til Godgørenhed, men de formaaede at tegne sig for smaa Beløb, selv om Dividenden var mikroskopisk — og Præsten kunde stole paa at møde Hæderlighed hos alle. Planen var baa- de filantropisk og religiøs.

Socialisering og Moral

Derfor er det saa forkeret, hvis man nøjes med at forlange, at »Staten« skal overtage al den Slags Arbejde, slutte alle Kon-

trakterne etc. Hvad er »Staten« i saa Henseende? Ikke andet end et Antal overordnede Mænd med en Hærskare af underordnede og en rigelig Portion af »Mellemænd« — alle Foretagenders Pestilens. *Selv om* det mirakuløst skulde ske, at den lille Gruppe i Toppen var absolut hæderlig og aldrig søgte egen Fordel i Penge eller Indflydelse, hvor skulde saa den store Masse underordnede kunde være det? De er akkurat lige saa modtagelige som alle andre for Bestikkelse eller Pengeafpresning og tilbøjelige til at tage den personlige Profit, de kan redde sig. Hvilke Eksempler har jeg ikke set paa dette i mindre Byer! Jeg husker en Vej, der *ikke* blev lavet, til Trods for, at den var nødvendig i Betragtning af de mange Ulykker, som den tunge, mekaniserede Trafik forvoldte. Og naar den ikke blev lavet, var det simpelthen, fordi Lastbilerne i saa Fald ikke vilde standse ved Værtshusene paa den gamle Vej, og i den var Byraadsmedlemmerne interesserede. For disse »Byrødder«s Skyld og for deres Penges Skyld blev Bilerne nødt til at fortsætte med at køre gennem de snævre Gader til Fare for Befolkningen, mens de samtidig efterhaanden rystede Byens smukke gamle Bygninger helt fra hinanden. Endnu engang: praktiske Problemer fører altid i det lange Løb tilbage til moralske Problemer. Og jo mere Samfundet bliver socialiseret, des mere de-humaniseres og demoraliseres det.

Tyveri af „anonym“ Ejendom

Jeg sagde forleden, at det er Dyderne og ikke Lasterne, som overrasker en mest hos de aller-

fattigste. Man kan høre Skriftemaal i Timevis uden at høre en eneste virkelig ondsindet Synd. Ganske vist kan det være klogt at høre de unge Mænds Skriftemaal paa en halvt tilfældig Maade — spadserende omkring. Selv Materialet for en Absolution faar man lettest frem gennem noget, der ligner en almindelig Samtale, og hvor man saa siden samler det altsammen — Skriftestolen giver dem Claustrofobi (Angst for det lukkede Rum); de er bange for »ikke at blive forstaaet«, at blive behandlet vredagtigt... har de f. Eks. foretaget deres første længere Sørejse, er de generte eller ligefrem bange for at begynde.

Naa, der er ikke nogen Vanskelighed, før man kommer til Guds Forbud mod at stjæle. »Har du stjaalet noget?« — »Nej, Fader!« — »Er du helt sikker paa det?« — »Ja, Fader!« — »Slet ikke noget?« — »Naa ja, men kun noget, der ikke tilhørte nogen...« — »Og hvad betyder saa det?« — »Kun noget, der tilhørte Firmaet eller Rederiet eller Staten...« En Abstraktion. Ikke en menneskelig Person... Kort sagt ingen og ingenting. Derfor *kan* man ikke gøre Uret (og følgerig heller ikke Ret) imod det. Arbejderens Answer forsvinder, d.v.s. han bliver de-humaniseret, de-moraliseret — og i samme Forhold hvori hans Arbejdsgiver forsvinder i en mystisk, uklar Baggrund. De næsten-anonyme, ganske usynlige »Ejere« af en Mine eller et Rederiaktieselskab er tilstrækkeligt ikke-menneskelige; Staten er helt ikke-menneskelig, og i mit Forhold til den er jeg ogsaa ikke-menneskelig.

Endnu er det den gamle Moral

Maaske Slumproblemet ikke findes i Danmark, men een Version af Socialismens og ogsaa Kommunismens Problem findes ogsaa her. Vil disse Grupper le- dende Kræfter blive ved at staa paa Moralens gamle Grund? Heldigvis bliver vor engelske »Intelligens«, som ikke har Brug

for den »gamle Moral«, i høj Grad generet af vort uforbedreligt »moralske« Proletariat. En kommunistisk Gruppe had mig engang om at holde et Foredrag om »Kristus og Fattigdommen«. De kendte allesammen den sidste godt nok. Disse blodtørstige Revolutionære havde skrevet til mig og undskyldt, at de var for fattige til at betale mig et *Honorar*, men de sagde, at det vilde glæde dem, hvis jeg bagefter vilde drikke Kaffe sammen med dem... Alligevel kom der et Hold af staalsatte unge irske Katoliker for det Tilfælde, at der skulde blive Spektakler — til deres Sorg blev der ingen. Spørgsmålene var enfoldige, men ogsaa nærgaaende: f. Eks. »Naar jeres Præster stiger i Graderne, hvorfor bliver de saa rige og store paa det?« Er det *helt* let at svare paa? Heldigvis vidste jeg, hvordan vor Kardinal lever, og det fortalte jeg dem. Jeg kunde ogsaa tilføje, at hvad »Stormægtigheden« angaar, var de blevet saa skuffede, da jeg engang havde bedt ham komme til dette Distrikt, og han *ikke* havde taget sin røde Kappe paa, som jeg havde bedt ham om at gøre... Jeg havde sagt: »Distriktet er saa graat — og det er Livet ogsaa for dem. Lad os faa al den Kulør, vi kan. Ingen vil tage fejl og tro, at Deres rødt er russisk...!«

Altsaa: det menneskelige Grundlag og den moralske Sans er endnu, Gud være lovet, næsten ufordærvet hos disse Mennesker, men det vil ikke blive saaledes ved, hvis vi dannede og velstaaende overlader dem til deres forbitrede og *ærgerrige* »Agitatorer«. Ja, disse Agitatorer kommer fra den »Intelligens«, der er blevet bitter, og som stræber efter at komme til Magten — den personlige »Magt«, som den enkelte Arbejder hverken venter eller ønsker sig.

Radiogudstjeneste fra Slum-Land

Og Religionen er der stadig! Vi opdager, at Katolikker er i Besiddelse af Dogmer, som an-

dre er glade for, naar de hører dem nævnt, og som de i deres egne Prædikener hører meget lidt om, undtagen paa en vag, sentimental Maade. Intet er en større Glæde end at transmittere en Søndag-Aftengudstjeneste fra et fattigt Sogn. En Salme, som alle synger med paa. En meget kort og jævn Prædiken. En ny Salme. Den sakramentale Velsignelse med *O salutaris, Credo* og *Tantum ergo*. »Lovet være Gud« o.s.v. — paa Engelsk. Og saa en Slutningssalme, hvis der er Tid. Hele Distriktet ved Besked om det og føler sig bæret. Det er, ligesom det er »kommet med paa Kortet« — og faktisk er det Verdenskortet. Katolikkerne over sig en Maaned i Forvejen. De bliver grebet af Panik og tror, at de slet ikke tør vove at synge. Saa gaar de helt fra Koncepterne og beslutter sig til at blive hjemme og *lytte* til Gudstjenesten. Lørdagen inden er lige saa travl som Paasken med Skriftemaal, og Søndag Morgen med Kommunioner, saa meget er det dem om at gøre, at Gud skal velsigne Radiogudstjenesten. I sidste Øjeblik kommer Koret for kølet, Organisten tager sin Afsked, og Orglet gaar i Stumper og Stykker. St. Antonius og St. Teresa ordner det. Kirken har sjældent Plads til alle disse Mennesker. De staar op i alle Kroge, hører Orglet gennem Vinduene, og et vældigt Brus rejser sig i enstemmig Sang. Efter Gudstjenesten er hele Folke-mængden lige saa henrykt som efter Pokalfinalen i Fodbold.

Londons Slum har faaet Vio-ler tilsendt fra Kanada, som havde lyttet; en Shilling kom engang fra Sydafrika — og naturligvis Breve allevegne fra, ofte fra protestantiske Præster, der beder om at faa tilsendt vore »Akter« af Tro, Haab, Kærlighed og Anger. (Jeg prøver altid at naa et Punkt i Prædikenen, hvor disse Dyder passende kan udtrykkes i Bøn — i meget enkel Form. Alle gentager saa Bønnerne Sætning for Sætning efter Prædikanten. Ikke-katolske Lyttere, som oprigtigt forener sig med disse Akter af Tro og »fuldkommen Anger«, har

saaledes, om Gud vil, frelst deres Sjæl, i hvert Fald »indtil nu«). Alle uden Undtagelse er fortabt i Beundring over den maskuline Klang af den katolske Sang, som er mere robust, end man hører den andre Steder. Men det, der er Hovedsagen for mig, er dette: Det faste, ganske enkle katolske Dogme om Gud, Sjælen, Synden, Menneskevordelsen, Lidelsen og Opstandelsen, ja om Kirken selv, om Kristi mystiske Legeme, bliver budt *velkommen* med saa god en Vilje af disse Mennesker, som aldrig havde forstaaet alt det... Jeg er sikker paa, at dette Grundlag af Godhed og denne »elementære moralske *Tilbøjelighed*« findes overalt — men faktisk er det ikke andre end os, der kan gaa lige hen til dem og give dem nøjagtigt det, som vi — takket være Guds Aabenbaring — ved, at de trænger til.

Katolikkerne og Socialarbejderne

Hvis blot Fru Cecil Chesterton, der er saa heroisk i sin Søgen efter at erfare nøjagtig Besked, saa ophøjet og utrættelig i sin Stræben efter Retfærdighed, Sømmelighed og Ære, — hvis blot hun havde haft Dogmerne! Og hvis blot vi, der ejer Dogmerne, havde haft Halvdelen af hendes Fantasi, Dristighed og *Beslutsomhed*, hvor fuldstændigt »Selvet« saa maatte vige for Idelets Skyld! Jeg gentager — Danmark har maaske ikke de materielle Slumkvarterer, som England, Skotland og Irland har, og som selvfølgelig ogsaa findes i andre Lande og Kontinenter. Men et Land eller Samfund, der mister det aandelige Liv og bliver materialistisk, er *nødt* til at blive de-moraliseret, de-humaniseret, hvor »højt« saa dets »Levefod« og »kulturelle Standard« maatte være. Kort sagt: blive en aandelig Slum! Mennesker er simpelthen ikke skabt for dette materialistiske Liv. Synker vi af fri Vilje ned under det højeste, vi rummer i os, saa havner vi i det laveste, ja i det mindre-end-menneskelige.

Derfor kan vi med Bestemt-
hed paastaa: Den ikke-katolske
Filantrop (vi behøver ikke blot
at hentyde til den anti-katolske
Hadproducent) vil aldrig kunne
naa sit Maal uden os, og *vi ikke
uden ham*. Han har mægtig
Energi, Beslutsomhed og *Viden*.
Disse Tankens og Legemets Læ-
ger, disse personlige Undersø-
gere af Livet i Slumkvartererne,
Fabrikkerne og de sorte og gule
Verdensdele, de *véd*, hvad vi alt
for ofte ikke ved. Vi er derfor
ofte forkrøblede af, at vi ikke ser
Problemerne i deres fulde Hel-
hed. Baade den intelligente kom-
munistiske Arbejder, den liden-
de fattige samt deres velinfor-
merede Hjælpere bliver vrede,
hvis vi udelukkende nærmer os
Problemerne fra et overnaturligt
Synspunkt. Jeg siger: *udeluk-
kende* — mens vi misforstaar
Resten eller simpelthen ikke
kender noget til det øvrige. Og

de bliver rystede, hvis vi kun
bekymrer os om den katolske
Minoritet i Landet eller Sognet
og *kun* gør dette ud fra Grunde,
der hører til det, jeg kunde kal-
de den »teknisk-religiøse-Prak-
sis«.

Maatte vi derfor, saa meget vi
har Lov til det, samarbejde med
og lære af dem, der beskæftiger
sig med de sociale Sager i den
store, nationale Stil. Vi er »Kato-
liker«! Vort Kald og vor Pligt
er overfor *alle* Mennesker og
overfor alt, der findes i Menne-
sket. Maaske vi bør frygte, naar
vi har anset Mennesker for at
være »fortabte i Livets Mørke«
og fjernt fra Gud (hvad de og-
saa selv troede!), at vi muligvis
opdager, naar »Døden gryer«, at
de staar og har »staaet ved hans
Side« — saa vi maa prise os lyk-
kelige, hvis Herren ikke siger til
os: »Jeg kender jer ikke.«

C. C. Martindale S. J.

Kapeller langs Alfarvej er nem-
lig ikke opstillet af en Forening
til Egnens Forskønnelse eller
som en smart Turistattraktion;
de er vokset frem af Dagliglivets
dybe, levende Tro, der kender til
Livets haarde Kampe og Mod-
gang.

Det gamle Lindetræ, der hæl-
der indover Landsbybrønden,
bærer sit Kors deroppe paa den
furede Stamme. Kristus bøjer
sig lidt frem paa Korsstammen,
som saa han undrende sit eget
forpinte Ansigt spejle sig der-
nede i Brøndens Vandspejl. Men
ogsaa de enkelte Huse besidder
deres smaa naive Billeder eller
Statuer i en Niche i Muren eller
deroppe paa Gavlen. Og vandrer
man indover de smalle Stier, der
snor sig gennem bølgende Korn-
marker, kan man være sikker
paa derinde paa den stille Sti at
træffe et lille enkelt Kors, hvor
Edderkoppen smykker Korsets
sprukne Stamme, og Dugdraa-
ber glimter og funkler deri som
smeltet Sølv.

Kommer man rundt hos Be-
folkningen og giver sig Stunder
at lytte til de stillfærdige Beret-
ninger og Fortællinger, der er
knyttet til disse Vejkors og Ka-
pellers Oprindelse, bliver man

Hvor Menneskets Tro præger Landet...

Som en lille Snip af et Lom-
metørklæde, der er kommet i
Klemme, tager den sydligste Del
af Holland, Landskabet Lim-
burg, sig ud, naar man paa Kor-
tet ser, hvor den ligger presset
ind mellem den belgiske og den
tyske Grænse. Det er ikke nød-
vendigt at slaa efter i en stati-
stisk Haandbog for at forvise
sig om, at Befolkningen i denne
Landsdel er katolsk. Fædrenes
Tro er ikke gaaet spurlost hen-
over Befolkning og Egn.

Limburg er et frugtbart Om-
raade med frodige Marker og
velholdte Bøndergaarde. — Vilde
Peter Palladius en skønne Dag
bede St. Petrus om Orlov, saa
tror jeg næsten, vor første dan-
ske Superintendent vilde slaa
Hænderne sammen af Forskræk-
kelse, naar han fra Togets Vin-
duer fik Øje paa de mange Vej-
kors og »Afgudsbilleder« langs
Veje og Marker. Hvis det stod
til ham, skulde alt det Papisteri

snart forsvinde fra Jordens
Overflade. — En mere moderne
Udgave af Palladius vilde maa-
ske være mere »dannet« og i et
mildt bebrejdende Tonefald rin-
ge Nationalmuseet op: Hvorfor
de dog ikke havde sørget for at
faa alle disse gamle, ærværdige
Mindesmærker ind paa Museet;
der hørte de da hjemme som
Anskuelsesmateriale for en
svunden Tids naive Fromheds-
former! —

Men Limburgs gamle Bonde-
befolkning vilde ikke føle nogen
Trang til at efterkomme disse
Ønsker: de ønsker hverken at
rense Landskabet for Statuer,
ej heller tænker de paa at sælge
dem til Museer for høje Priser.

Thi de vilde da rive noget ud
af deres frodige Landskab, der i
Aarhundredernes Løb har slaaet
saa dybe Rødder her: det jævne
og tilforladelige Udtryk for, at
Kristendommen er en Realitet i
Hverdagslivet! — Disse Kors og

Paa den stille Marksti træffer man Vej-
korsset.

ofte grebet af denne selvfølgelige og dybe Tro, der ytrer sig saa utvungent og jævnt i det barske trælsomme Hverdagsliv. Saaledes hilser et Kors os ved Indgangen til en Landsby; det er rejst i det 17. Aarhundrede, paa en Tid, da Pest og Smitsot hærgede Landene. Det har nu staaet et Par Aarhundreder i alskens Vej og har hilst den fremmede paa Landsbyens Tærskel. Det har ikke blot manet Folk til Tak for Afværgelse af Sygdomme. Derom vidner den gamle enfoldige Indskrift under Korset:

Gud kalder Mennesket, men
tvinger det ikke.
Han har givet os en fri Vilje
til at leve godt eller slet!
De, der ikke vil se eller høre,
gaar ved egen Skyld til Grunde!

Midtvejs mellem sin Gaard og sine Marker havde en Bonde rejst et Kors; det stod der i en Dysse af Flintekolde og Skærver. Om Korset var der flettet en Krans af Markblomster, der var altsaa nogen, der passede det lille Andagtssted. Jeg gik indenfor i de lave Bondestuer og spurgte den unge Kone, hvorfor de havde »pyntet« Korset med den lidet dekorative Dysse Skærver og Flintekolde. Bondekonen blev forlegen, vilde slet ikke rykke ud med Sproget. I det samme faldt der en Skygge over Indgangen. I Døren stod den unge Bonde med en næsten truende Mine; han var lige kommet hjem fra Marken. Efter megen Snak og Overtalelse rykkede han ud med deres »Hemmelighed«. De to unge Folk havde for tre Aar siden købt dette Stykke Jord og bygget et Hus.

Jorden viste sig at være meget mager og stenet. Det unge Ægtepar maatte slide i det fra aarle Morgen til langt ud paa Natten for at faa et taaleligt Udbytte. Midt i det møjsommelige og tunge Arbejde havde de lovet Vorherre at rejse et Kors paa deres Jord, saafremt den det første Aar blot gav saa meget, at de kunde klare Skatter og Udgifter. Men da det første tunge Aar havde sneget sig til Ende, klarede de ikke blot Skatterne

m. m., men Jorden gav endog dobbelt saa meget som ventet.

Fulde af Glæde og Taknemmelighed rejste de dette smukke Kors paa deres Jordstykke, og de mange Sten og Skærver, der havde voldt den unge Bonde saa meget Bryderi og Slid, laa nu som en Slags tavs Hyldest for Markkorset derude.

Saaledes kunde man blive ved

Vejkors i Limburg

at vandre og forske fra Gaard til Gaard; overalt vilde Kors og Vejkapeller have deres egen levende Historie, der fortæller om Nød, Hjem søgelser og Sygdom, men endnu højere og dristigere vidner de om Befolkningens dybe ukuelige Tro og levedygtige Fromhed, der ikke er hange for at tage det op med Dagliglivets Sorger.

Kommer man i Snak med Manden fra Staden, kan man næsten vædde med sig selv, at den anden eller tredje Sætning, han siger, drejer sig om Krig og Krigens Ubehageligheder og Indskrænkninger. Han kan sin Avis saa temmelig paa Fingrene. Bonden gaar mere stille med det, — især den troende Bonde. Han snakker maaske ikke saa meget, beder maaske saa meget mere. Han klager og klynker ikke saa meget, er maaske ikke saa »oplyst« om alle Krigens mulige og umulige Faser, men han stoler desto fastere paa Forsynet og dets Styrelse.

Da jeg en dejlig Sommermor-

gen vandrede gennem smaa Landsbyer med hvidkalkede Huse og Blomster i Vinduerne, »snubede« jeg saa at sige ved et Bakkehæld i Udkanten af en saadan Landsby over en af disse »stille« Bønders hemmeligste Tanker, som han ellers havde skjult godt nok.

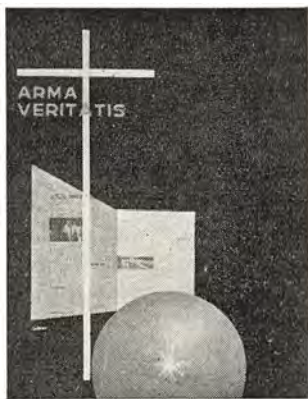
I Bakkehældet var der opstaaet Huler og Grotter, da man

i sin Tid havde savet Sten ud. Jeg gik ind i en af disse forladte Huler, hvor kun Flagermus og summende Myg logerede; der var køligt og mørkt derinde. Udenfor skinnede Solen paa de grønne Rugmarker, Lærkernes Jubel oppe fra den høje blaa Himmel hørtes kun dæmpet herind, ellers var alt hyllet i landlig Stilhed.

Hvad var mon det Hvide, der skinnede frem derhenne paa Hulens Væg? Jeg gik nysgerrigt nærmere og saa til min Forundring en lille Fordybning i Hulens Væg; her havde Bonden, hvis grønne Marker laa saa frodige og solfyldte herudenfor, indrettet sig et lille Bedested. I en Niche havde han anbragt en Gudsmoderstatue. Med sin Haand, der var blevet barket og stiv af at holde om Ploven, havde han med et Stykke Kul ristet et Par Ord paa Væggen. Jeg strøg en Tændstik og læste: »Maria, Fredens Dronning, bed for os!« — De Ord var sikkert kommet fra Hjertets Dyb i en

stille Andagtstime herude. I en Flaskebund stod en lille Stump Voksls. Hvor ofte er denne faamælte Bonde ikke gaaet bort fra sin Plov eller er efter endt Dagværk vandret herhen til Gudsmoder for at bede om Freden, der laa ham saa stærkt paa Sinde! Og jeg tror, — denne troende Bonde har med sine stive, foldede Hænder, med sine klodsede Kulruner paa Væggen bidraget mere til den sande Freds Opnaaelse i en krigssyg Verden, end en Bunke Aviser formaar det med deres hæsblesende Meddelelser fra Krigsskuepladsen og nærmeste Omegn.

Johannes Samuelson S. J.

SANDHEDENS
REDSKAB —

er den katolske Presses Parole!

Er De klar over

at det er KATOLSK AKTION
at medvirke for den katolske
Presses Udbredelse, og

har De tænkt paa

at Deres Indsats i dette Arbejde er
at medvirke for Udbredelsen af

Katolsk + Ugeblad

Danske Katolikkers Blad

Abonnement
kan tegnes gennem
Postvæsenet

Kapitler om Fadervor XXXII

GUDS VILJE

i Jesu Kristi jordiske Liv

Ogsaa vor Herre og Frelser, Jesus Kristus, har bedt den Bøn: »Ske din Vilje«. Det var paa Oliebjerget i Livets tungeste Timer, da Angst, Mismod og Trøstesløshed syntes at maatte lukke Munden, saa de tre Ord ikke kunde komme over Læberne. Men alligevel! Til Trods for at hele den menneskelige Natur i Kristus stejlede ved Synet af det, der skulde komme, vilde Jesu Hjerte og Mund anerkende Guds højeste Herredømme og derved føre Bevis paa fuldkommen Kærlighed til og Ærefrygt for Faderen i Himlen. Men paa denne Maade at skulle fortjene os Syndernes Forladelse og aabne Porten til Himlens Paradis, blev en usigelig stor Bod for vor Ypperstepræst i Livets sidste Døgn. Kræver Guds Vilje ellers et Arbejde af et Menneske, kan det være en Glæde og personlig Tilfredsstillelse at udføre det paabudte. Men naar vi skal taale, lide, ofre, tilsyneladende knuses, saa bliver det uhyre vanskeligt for os at sige: »Ske din Vilje«. *Jesus Kristus har triumferet ogsaa over denne den største Vanskelighed, vi møder i vor jordiske Tilværelse.*

Den Slags Triumfer kan man imidlertid kun fejre, naar man længe forinden har trænet sig selv i den fuldkomne Ærbødighed og Lydighed mod Guds op-højede Majestæt. Det var et af de store Øjeblikke i Herrens offentlige Virksomhed, omkring den tredje Paaskefest, da det dybeste i Kristi Dyd og Karakter kom frem for Dagens Lys ved en højtidelig Erklæring. Ved Mirakler og en stor Tale havde Herren gjort sine Tilhørere i Galilæa bekendt med sin Plan om, at han vilde give sig selv som Livets Brød i Altrets helligste Sakramente. Hans Ord mødte Hjerter, der var haarde som

Klipperne ude i Ørkenen. Men trods Modstand og Vantro blev Herren ved at gøre sin Pligt. »For,« sagde han til de haardnakkede Jøder, »jeg er ikke kommet ned fra Himlen for at gøre min Vilje, men hans Vilje som har sendt mig« (Jo. 6, 38). I disse Ord har vi Nøglen til det, der beherskede Kristi Sjæl fuldstændigt. Det er denne Afhængighed af Faderen, denne Underdanighed og Lydighed, der gav Herrens Liv og Arbejde det ejendommelige Præg. Det var i denne Dyd, at vor Frelser som Menneske søgte sin Hellighed. At gøre Guds Vilje er ligefrem hans Livs Opgave; det er Udgangspunkt, Rettesnor og Maal for alle hans Tanker, Ønsker og Foretagender. Det er det Element, hvori han lever og aander (Jo. 8, 29); den Føde, som han spiser (Jo. 4, 34); den Glæde, der trøster ham under alle Forhold (Mt. 11, 26). Saaledes var det ogsaa forudsagt om ham af Profeterne. Isajas og Zacharias bebuder ham som Herrens store Tjener. Han selv kalder sin Fader for »Himlens og Jordens Konge« (Mt. 11, 25).

Der kan ikke være nogensomhelst Tvivl om, at *Lydighed mod Guds Vilje er den røde Traad, der gaar gennem Herrens 33 Aar paa Jorden*, lige fra Livets første Øjeblik, indtil han paa Korset efter gjort Gerning tilidsfuldt lægger sin Sjæl i Faderens Hænder. Ved sin Indtræden i denne Verden, d.v.s. dengang Maria havde sagt Ja til Englens Budskab om, at nu skulde Ordet blive Kød ved hende, udtalte han det højtidelige Løfte: »Se, jeg kommer... for at gøre, o Gud, din Vilje. Dette er min Lyst, og di Lov er i mit Indre« (Hebr. 10, 5 og Sl. 39, 8—9). Det var kun Gud, der hørte dette Til-sagn.

Da saa Jesus som tolvaarig Dreng stod i Templet og var blevet genfundet af Maria og Josef, hører alle tilstedeværende, hvad der inderst inde optager ham. Det er det første Ord fra Herrens Mund, som Evangelierne beretter. »Vidste I ikke,« spurgte han sine Forældre, »at jeg bør være i det, som er min Faders« (Lk. 2, 49).

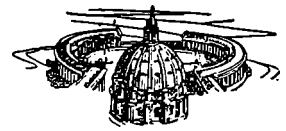
Hvad der altsaa senere i Manddomsaarene har været højeste Norm og Ønske, det var allerede for Drengen det vigtigste, han kendte: at gøre Guds Vilje. Det er den Linie, han holdt, og som han aldrig veg fra, indtil han døende paa Korset udraabte: »Det er fuldbragt« (Jo. 19, 30). »Fuldbyrdet er,« vilde han sige, »hvad jeg har lovet i Livets første Øjeblik; fuldbyrdet er, hvad Profeterne har forudsagt om mig og derfor paa lagt mig.«

Ingen skal nu tro, at det var let for ham, der var Guds Søn, at gennemføre Faderens Vilje. Den guddommelige Person i Kristus har ikke sparet sit menneskelige Hjerte for nogen Byrde eller Smerte. Tværtimod, Kristi menneskelige Natur skulde føle til Overmaal alt det tunge, der kan ligge i Opfyldelsen af Guds hellige Bud. Derfor var det, som om Guddommen i Lidelsesnatten og paa den hellige Langfredag havde trukket sig tilbage fra det menneskelige i Kristus og overladt dette til sig selv. Al følelig Trøst manglede i den Grad, at Jesus paa Korset klagede: »Gud, min Gud, hvorfor har du forladt mig?« Dette Spørgsmaal skal ikke forstaas saaledes, som om det, Gud i Menneskevordelsens Øjeblik havde forenet, nogen Sinde skulde skilles ad. Men det betyder, at Jesu Hjerte maatte undvære al følelig Hjælp fra Guds Side i de Timer, da hans Lydighed skulde vinde sin største Sejr.

Men hvor vilde vi ikke være *tungnemme*, hvis vi ikke forstod Meningen med dette Eksempel og Herrens gentagne Forsikringer om, at Faderens Vilje var hans Ledestjerne i hele hans Gerning! Hvor vilde det ikke være *beskæmmende* for Kristi Disciple, hvis deres højeste Ønske var, at alt skulde gaa efter deres Hoved, medens Skriften om Kristus siger, at han ikke levede sit Liv efter eget Behag! (Ro. 15, 3). Hvor vilde det ikke være *farligt* at taale en saadan Kløft mellem Kristi Sindelag og vort! Der kommer jo det Øjeblik, da hver især af os møder sin Lærer og Fører som højeste Dommer over levende og døde. Det alt afgørende Spørgsmaal til os fra hans Mund bliver saa: »Har du gjort, hvad jeg ved mit Ord og Eksempel frem for alt vilde lære dig? Har du i et og alt opfyldt Guds hellige Vilje« (Mt. 7, 21) og bedt om Kraft og Hjælp dertil? Eller har du lukket baade dine Øjne og Ører for det, som er det højeste i Himlen og paa Jorden, den Almægtiges Bud?

Lad os da endelig skynde os med at lære af ham, som er os Vej, Sandhed og Liv, at Menneskenes eneste sikre Kompas paa Livets stormfulde Hav er de Ord: »Alt hvad Gud vil; hvor og hvornaar han vil; hvordan og hvor længe han vil, og fordi han vil.« Til saa umaadelig stor Kraft vil Kristi Religion løfte os op og føre os frem! Det er det, Herrens og hans hellige Moders Eksempel gaar ud paa. Marias højeste Ønske her paa Jorden var jo at være Herrens Tjenerinde, d. v. s. at gøre ikke sin egen, men Guds Vilje. Vi ved ogsaa hvorfor. Guds Vilje er jo Liv og Kraft, Visdom og Hellighed, Skønhed og Salighed. Er disse Goder ikke al Anstrengelse værd?

F. K.

URBI ET ORBI

Ved en religiøs Højtidelighed i det paulinske Kapel i Vatikanet genoptog den øverste kirkelige Domstol — Sacra Rota Romana — sin Virksomhed for den kommende Sæson. Efter den kirkelige Aabningshøjtidelighed blev Dommerkollegiet modtaget i Audiens af den hellige Fader, der talte til Rettens Medlemmer om Rettens Arbejde og Ansvar ud fra den Grundsætning, at Ret og Fred hviler paa Retfærdighed.

Den katolske Militærdelegat i U. S. A., Msgr. G. O'Hara, oplyser, at der i Øjeblikket er 428 tjenstgørende katolske Kapellaner i de forenede Staters Hær.

Assisi — den hellige Frans' umbriske Bjærgby — har i den senere Tid været Centrum for en Række større katolske Begivenheder. Den katolske Aktion i Italien har afholdt sin aarlige Delegeretforsamling her og paa den hellige Frans' Fest for nylig fejredes Helgenen som Italiens særlige Beskytter ved en storstilet Højtidelighed, hvori bl. a. deltog Propagandakongregationens Præfekt, Kardinal Fumasoni-Biondi og adskillige Repræsentanter for Staten.

I London har der for nylig været afholdt en international Ungdomskongres af større Format. Under Mottoet »Arbejde, bede og tjene« var der samlet unge fra hele Kloden — deriblandt Repræsentanter for katolske Ungdomsorganisationer saavel fra den gamle som fra den nye Verden — til Møder i Royal Albert Hall.

Lad ikke eders Hjerter blive modfaldne og frygt ikke de Tidener, der høres paa Jorden, naar der i det ene Aar kommer een Tidende og i det næste en anden, naar der er Voldsfærd paa Jorden.

Se, derfor skal Dage komme, da jeg hjemsøger Babel og alle deri skal falde paa Valen.

JEREMIAS 51.46

PROPAGANDA KOLLEGIET

*Seminariet paa Monte Gianicolo
hvor Missionærerne uddannes*

Tekst: Jøbe . Fotos: Malina

Paa en af Roms syv Høje — Janiculum — højere end selveste Vatikanet knejser et Komplex af Bygninger, hvorfra i Seklernes Løb en Række Mænd er udgaaet, kendte og ukendte, som har baaret Kristi Navn frem for Folkeslag af alle Tungemaal. Propagandakollegiet, eller som dets Navn lyder i sin Helhed: Pontificium Collegium Urbanum De Propaganda Fide, Kollegiet til Troens Udbredelse i disse Bygninger summer alle Klodens Sprog, Seminarister af alle Nationaliteter, af forskellig Hudsfarve og Fysiognomi, skares ber om Lærestolene, for midt i den evige Stad, ved Kristi Stedfortræders Fod at uddanne sig til sande Stridsmænd i den fredelige Hær, der har taget Fiskeren Peters Haandværk op: at vinde Sjæle for Guds Sag, og som ikke kæmper med andre Vaaben i Haand end Sandhedens uovervindelige Glænde.

I 1627 — under Pave Urban VIII — lagde den lærde spanske Prælat Jean-Baptiste Vives Grunden til dette »Nationernes Forbunde. I et gammelt, forment Palæ paa den af alle Roma-

Å Udsigt over Propagandakollegiet paa Monte Gianicolo. Den pompøse Bygning til højre er det ny Kollegium, opført i Aarene 1929-31. Til venstre ligger det gamle Kollegium og bag dette Universitetet »Athenum Urbanum«. Voldene i Forgrunden stammer endnu fra det gamle Citta Leonina.

Å Ogsa Afrika er repræsenteret med adskillige Seminarister

« I Kollegiet »Katakomber« læses hver Dag Messe ved Messe af de mange Missionærer, der snart skal forlade Kollegiet med deres Ijærte Virkefelt som Maa!

slolæts Aand, som de havde modtaget under deres Ophold i Propagandakollegiet. I det gamle Palæ paa Piazza di Spagna residerer endnu Propagandakongregationen — Congregatio de Propaganda Fide — hvorm Kollegiet er underlagt og som iøvrigt er det katolske Missionsvæsens øverste Myndighed.

Det store Seminarium paa Janiculum husede ved Krigens Begyndelse omtrent halvtredie Hundrede Seminarister af over tredie forskellige Nationaliteter. Under lidssvarende Forhold modtager de unge Mænd deres aandelige Uddannelse samtidig med, at de paa de store Sportspladser, der rummes paa de vidstrakte Arealer bag Kollegiet, har Lejlighed til at faa en tillrængt Rekreation. Aar efter Aar drager Skarer af nyviede Præster bort fra Propagandakollegiet og spredes mod alle Verdenshjørner, sat i Stand til at praktisere Herrens Ord, der tillige er Kollegiets Parole: Euntes docete omnes gentes, goa ud og lær alle Folkeslag.

Å Kollegiet besøges af Studerende af alle Nationaliteter. Ovenfor en kinesisk Seminarist fra Tientsin

« Kapellet i det ny Propagandakollegium.

farere kendte Piazza di Spagna havde Seminariet til Huse, indtil man i 1627 kunde tage de nye Bygninger paa Janiculum i Brug. Adskillige kendte Navne har i Tidens Løb faaet deres geistlige Uddannelse her i Propagandakollegiet; blandt disse kan nævnes den store amerikanske Ærkebiskop, Kardinal Mundelein og den kendte engelske Konvertit, Kardinal Newman, og henimod et halvt Hundrede Ærkebiskopper og Biskopper. Hvor stor end disse Mænds Betydning har været i de dem betroede Hæver, saa maa man ikke glemme de mange ukendte Geistlige, der maaske ikke naaede saa store Poster, ikke kom paa Bispedæder eller modtog Kardinalshatte, men som mange gennem deres daglige Slid end sgu skælder igennem saaledes den kristne Sandhed i Missionsmarken, opfyldt af den sande Apo-

MESSEN

forklaret for Børn

af Maria Montessori

Offertoriet

Vi har nu hørt, at i gamle Dage gik Katekumenerne deres Vej efter det Dominus vobiscum, der var som deres Farvel; thi kun de Kristne, som var helt underviste og var blevet døbt, havde Lov til at deltage i den højtideligste Del af Messen.

De troende bragte saa deres Gaver op til Alteret. Mens det gik for sig, blev der bedt om Almisser til de fattige i Menigheden, og Velgørernes Navne blev læst højt. Men al denne Uro blev ligesom dækket af en Salme, der blev sunget i Kor af alle. Denne Salme skiftede fra Dag til Dag og blev efterhaanden kaldt for Offertoriet.

Nutildags er der ikke meget tilbage af alt dette. Kun i Søndagsmessen, naar der bliver samlet Penge ind til Kirken, møder vi den sidste Rest af den gamle Skik. Og i Stedet for den Salme, som blev sunget helt i gamle Dage, bliver der nu kun læst et Stykke paa tre smaa Linier, forskelligt for hver Dag; det kaldes Offertoriet. Præsten læser det i Messebogen paa Alterets venstre Side og gaar saa hen midt for Alteret.

Det første, han nu gør, er at afdække Kalken, som hele Tiden har staaet over Alterstenen.

Ved Messens Begyndelse har han taget Bursæen af og stillet den paa venstre Side, efter at have bredt Corporalet ud over Alterstenen. Nu tager han Velum'et og lægger det til højre, og Kalken staar der nu, kun dækket af Palla og Patene. Han tager Pallaen af, lægger den til højre, — og idet han ærbødigt løfter Patenen med Hostien paa, ofrer han denne til Gud og siger: »Hellige Fader, modtag dette lydelse Offer...«

Med Patenen gør han et lille

Korstegn, og saa lader han Hostien glide ned paa Corporalet og sætter Patenen til Side.

Nu tager Præsten Kalken, som er tom.

Først tørrer han den med Purificatoren og gaar saa med den hen til Alterets højre Side. Her staar Ministranten parat med de to Flakon'er i Haanden. Præsten hælder Vin i Kalken og derefter lidt Vand, velsigner det og siger: »Gud, du, som har skabt Menneskenaturen i underfuld Værdighed og endnu mere underfuldt har fornyet den, giv os ved dette Vandets og Vinnens Mysterium at faa Del i hans Guddom, som har værdigedes at tage Del i vor Menneskelighed.«

Derpaa ofrer Præsten Kalken, idet han hæver den lidt over Alteret og siger: »Vi frembærer for dig, Herre, Frelsens Kalk.« Han gør Kortegnet med den og sætter den saa ned igen og dækker den med Pallaen.

Nu er Brødet og Vinen ofret til Gud, men endnu ikke indviet.

Præsten staar lidt bøjet, med Blikket fæstet paa dem og de samlede Hænder hvilende paa Alterets Kant, mens han siger: »Lad os i Ydmygheds Aand og med et sønderknust Hjerter blive modtaget af dig, Herre.« Han hæver Hovedet og løfter Hænderne, som om de blev draget op mod Himlen, og saa bønfalder han Gud Helligaand, idet han siger: »Kom, Helliggører, almægtige, evige Gud, og velsign dette Offer.« Og imens han siger disse Ord, velsigner han Brødet og Vinen. Om faa Øjeblikke vil hans Hænder røre Kristi Legeme!

Før Præsten læste Evangeliet, bad han om, at hans Læber maatte blive rensset. Nu føler han, at det er nødvendigt, at hans Hænder bliver rensset; og han gaar hen til højre, hvor Ministranten staar pa-

rat med den lille Vandkande og Haandklædet og nu hælder en Smule Vand over Præstens Fingre.

Imens Præsten vasker Hænderne, siger han en af Davids Salmer, hvori der blandt andet staar: »Jeg vil tvætte mine Hænder blandt uskyldige, jeg har elsket dit Hus' Skønhed. Lad ikke min Sjæl gaa til Grunde.«

Saa vender han tilbage og staar midt for Alteret, hvor han siger: »Hellige Treenighed, modtag dette Offer, som vi bringer dig til Ihu-kommelse af Vor Herres Jesu Kristi Lidelse, Opstandelse og Himmelfart — —«

Derefter husker han paa Helgenernes Sjæle; vi ønsker, at vort Offer ogsaa skal blive til deres Ære; vi mindes dem her paa Jorden, for at de skal bede kærligt for os, naar det store Øjeblik kommer.

Det er, hvad Præsten beder for, med bøjet Hoved og samlede Hænder. Og Menigheden venter i Stillehed. Men Præsten glemmer den ikke. Da han har kysset Alteret, vender han sig om mod den og siger:

»Bed, Brødre, at mit og eders Offer maa blive velbehageligt for Gud, den almægtige Fader.«

Og Ministranten svarer for alle de tilstedeværende: »Herren modtage Ofret af dine Hænder til sit Navns Lov og Pris — og til vor og hele sin hellige Kirkes Bedste.«

Disse Bønner siges temmelig højt; men naar Præsten svarer: »Amen«, kan det knap nok høres, og naar han derpaa læser »Stillebønnerne«, gør han det ganske sagte.

Det Offer, han nu frembærer, kan hver enkelt, der er til Stede, frembære stille for sig selv. Brødet og Vinen er blevet ofret; lad os nu ogsaa ofre vore Hjerter. Hver enkelt frembærer sig selv som Offer; og i dette højtidelige Øjeblik er det, som om Alter og Menighed sammen løftes op mod Himlen i Bøn til Gud.

Det vigtigste Punkt i Messen

Konsekrationen, Forvandlingen, er Messens Højdepunkt og saa højtidelig, at den begynder med en Præfation, d. v. s. med en Slags Forberedelses- eller Velkomstbøn.

Det Øjeblik, i hvilket Ordene fra

den sidste Nadver bliver udtalt, og Kristus stiger levende ned paa Alteret, er en Gentagelse af det Øjeblik, da Kristus ofrede sig selv for os paa Korset. Ofret er hele Messens Centrum, og derfor giver det hele Messehandlingen Navn; »Det hellige Messeoffer«, siger vi.

Før Ofret har vi altsaa Velkomsthilsenen, der svarer til dengang, da Jesus blev hilst velkommen i Jerusalem med Hosanna-Raab: »Hosanna! Velsignet være den, der kommer i Herrens Navn.«

Denne Hilsen eller Bøn, Præfationen, kommer, naar Præsten efter de stille Bønner højt siger: »Fra Evighed til Evighed, Amen.« Derpaa hilser han Menigheden med de Ord, som næsten altid betyder, at nu skal de være særlig opmærksomme: »Dominus vobiscum!« »Herren være med eder!«

Saa fortsætter han: »Hjerterne opad!«

Og Ministranten svarer: »Vi har løftet dem til Herren!«

»Lad os takke Herren vor Gud,« siger Præsten.

»Det er værdigt og ret,« lyder Svaret.

Saa kommer den lange Takke- og Lovprisningsbøn, som slutter med, at der ringes 3 Gange med Alterklokken. Alle knæler og siger sammen med Præsten — i alt Fald i deres Hjerte: »Hellig, hellig, hellig er Herren, Hærskarernes Gud! — Hosanna i det høje!«

Den gamle Offerhandling

I det gamle Testamente hører vi om Ofre. Abel ofrede Gud sit bedste Lam; og Abraham var rede til at adlyde Gud, da han fik Befaling til at ofre sin eneste Søn. I hele den gamle Pagt blev der ofret Dyr til Gud; det var Præstens Hverv at indvie Offerdyret ved at lægge sine Hænder paa det og strække dem ud over det; og hele Handlingen var meget højtidelig. Dyret blev ofret paa et Alter, og Hensigten med Ofret var at vise Gud Ærbødighed, forsonne ham, hvis han var blevet krænket, og opnaa hans Beskyttelse.

Saadanne Ofre kan maaske lyde underlige for os Kristne; men i Virkeligheden er de ganske naturlige. Ogsaa i det daglige Liv kan vi møde saadant noget. Hvis vi f. Eks. skærer en smuk Blomst af og giver den til en, vi vil gøre en Glæde, saa ofrer vi noget, — vi tager jo Blomstens Liv fra den. Og hvis vi vil hædre et Menneske særligt, vælger vi ekstra fine Blomster, som bliver smukt bundet sammen, og den, som skal overrække Gaven, klæder sig fint paa, saa det passer til Lejligheden, og siger nogle venlige eller ærbødige Ord, som ogsaa passer. Naar vi hører os saadan ad overfor Mennesker, kan I nok forstaa, at der blev gjort meget mere ud af det, naar det var den

almægtige Gud, som skulde have Gaven.

Den nye Offerhandling

Det var Jesus Kristus, som lærte Menneskene, at Gud ønsker noget højere end Ofre af Dyr.

Nu frembæres der kun een Slags Offer; det er Guds Søns Offer for vor Skyld. Vor Offerhandling er at frembære ham som Offer, forene os med ham og skænke Gud Fader vore Hjerter som en Gave med ham.

Jesus frembar sig selv som et Offer paa den Maade, som hans himmelske Fader vilde det; og saaledes var han lydige mod sin Fader indtil Døden, Døden paa Korset.

Ja, i de Timer, da Jesu Blod flød paa Golgatha, — da var hele Verden et Alter.

Vor Messe er selve Ofringen og Frembærelsen af Offergaven for at forsonne Gud, som har Grund til at være vred paa Menneskene, tilbede ham og takke ham og opnaa Barmhjertighed, Naade og Velsignelse.

Offergaven er altid Jesus Kristus, der bringer sig selv som et Offer for os, for at forløse os og give os Del i sin Guddom.

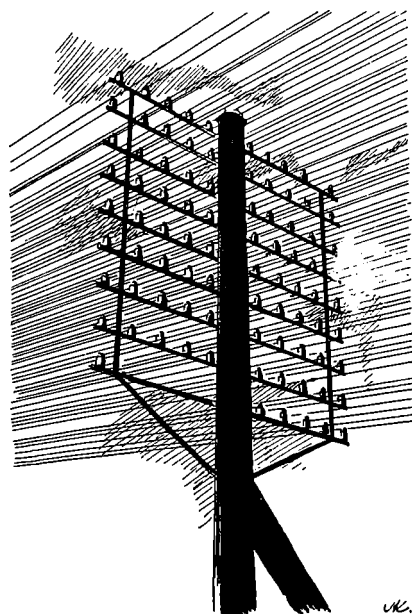
I Messen gentages Korofret bestandig i det Øjeblik, da Frelseren kommer ned paa Alteret under Brødets og Vinens Skikkelse, og naar Præsten løfter Hostien og Kalken, betyder dette Jesu Ophøjelse paa Korset.

Pr. Traad

*Skæbnetraaden var rød engang
Nu løber den sort fra Stang til Stang
i en tusindstemmig, uendelig Sang
— lyt engang!*

*Det summer over de lange Mil
— et Kor i en sær ubestemmelig Stil.
Det er Nu'et, der strør af sin blanke Ventil
Graad og Smil!*

- sen

uk.

Liturgisk Kalender

- Okt.:
19. S. *) 20. Søndag e. Pinse (741); (grøn) 2. St. Petrus af Alcantara (1114), 3. Om Troens Udbredelse**, 4. Om Fred.
20. M. St. Johannes af Kenty (hvid) (1115); 2. Om Fred.
21. Ti. † St. Hilarion (1118); 2. St. Ursula og Lidelsesfæller ([65]), 3. Om de helliges Forbøn ([120]), 4. Om Fred.
22. O. † Feria (741), uden Gloria og (grøn) Credo; 2. Om de helliges Forbøn, 3. For alle afdøde troende (1140), 4. Efter frit Valg; alm. Præfation (525).
23. T. † Feria (741); 2. Om de helliges Forbøn, 3. Efter frit Valg, 4. Om Fred.
24. F. St. Rafael, Ærkeengel (hvid) (1118); 2. Om Fred.
25. L. † Gudsmoders Lørdagsmesse (hvid) ([90]); 2. St. Chrysanthus og St. Daria (1121), 3. Om den Helligaand ([120]), 4. Om Fred.
26. S. Krist Konges Fest (1130).

*) Søndag den 19. Okt., Missions-søndagen, afholdes i alle Kirker og Kapeller Kollekt for Hedningemissionen.

**) Kirkebøn. Gud, du, som vil, at alle Mennesker skal frelses og komme til Sandhedens Erkendelse, send, beder vi dig, Arbejdere til din Høst, og giv dem med al Troskab at forkynde dit Ord, for at det maa udbredes og forherliges og alle Folkeslag erkende dig, den ene sande Gud, og ham, som du har sendt, Jesus Kristus, din Søn, vor Herre, som lever og regerer...

Stillebøn. Gud, du vor Beskytter, se ned til din Salvende, som gav sig selv til Frelse for alle, og lad fra Solens Opgang til dens Nedgang dit Navn være stort blandt Folkene, og lad der overalt blive ofret og frembaaret et rent Offer til dit Navn. Ved samme vor Herre...

Fortsættes Side 671 nederst

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammenslutlet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIERULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 A, København N.

Mandag og Fredag Kl. 13--14, Tlf. Nora 61 66.

Ekspedition: Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K, Tlf. Palæ 4777, Kl. 9-18.

Kassererkontor: St. Annæ Plads 28, Postgiro 57042

Annonceafdeling: Kloslerstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet, Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BØGER

Kras amerikansk Realisme

John Steinbeck: »Den lange Dal«. (Gyldendal).

Den kaliforniske Forfatter John Steinbeck, kendt fra sine tidligere hot'e Amerika-Romaner, bl. a. »Mus og Mænd« og »Vredens Druer«, af hvilke den ene endog er naaet hertil som Film, har begaaet en Samling Noveller »Den lange Dal«, der omfatter Noveller fra hele hans Forfattertid. Bogen foreligger nu paa Dansk (i en fin Oversættelse) og amerikansk Kritik har paastaet, at disse Noveller er noget af det bedste, som Steinbeck overhovedet har skrevet, men Amerikanerne har jo en særegen Smag, og Dammen adskiller aabenbart vore to Kontinenter, ogsaa litterært set. Hoved»personene« i Novellerne er selve den halvville Salinas Dal, hvor Steinbecks Romaner for en stor Del spiller, et Stykke Amerika, hvis Natur, Mennesker og Dyr han trækker op med krasse Linier. Steinbecks Styrke i Romanerne var hans realistiske Fremstilling, hans Gengivelse af det sociale Niveau i det trøstesløse Amerika — her i Novellerne er Stilen saa nogenlunde den samme, til Gengæld er den ene af Novellerne ligefrem ækel i al sin Blasfemi. Den kunde mageligt have været undværet og man havde saa maaske endda kunnet læse sig gennem Bogen uden at have faaet Væmmelsesfornemmelser!

R.

Berliner-Roman

Hans Fallada: »Hackendahl går sig ikke« (Jespersen og Pio).

En berlinsk Droskekusk af gammel preussisk Skole oplever Verdenskrigen, Weimar-Republikken og Nationalsocialismen. Med overstrømmende Fortælleglæde skildrer Fallada Droskekuskens Familie, som ikke er til Ære for den strenge gamle Patriarks Opdragelsesmetoder. Den ældste Søn, som er fuldstændig underkuet af Faderen, finder i Krigen en Slags Helteglorie, men de yngre Børn gaar tilbunds i de hektiske Aars fortræffeligt skildrede Hvirvel. Den yngste Datter bliver et viljeløst Offer for en Bandit af en Alfons, og Fal-

lada smører i disse Skildringer mere tykt paa, end det er baade kunstnerisk og realistisk forsvarligt. Derfor maa man have Betæneligheder ved at anbefale Bogen til hvem som helst. Berlinerdialogten er søgt gengivet i københavnsk Slang, et Eksperiment, der ikke kan siges at være lykkedes Professorinde Hammerich — enten skal man gaa over til en fuldstændig (og ulæselig) Lydskrift, eller man nøjes med lette Antydninger; Mellemtingen er helt utilfredsstillende, og de grovere Gloser gør uhjælpe- ligt et anstrengt Indtryk. Men for at vende tilbage til selve Romanen: bortset fra selve Fornøjelsen ved at høre en altid oplagt Fortæller, er det interessanteste ved den det Indtryk, som man faar af den nazistiske Tyskers Begrundelse for den nazistiske Revolutions Uomgængelighed, hvis Landet ikke skulde gaa i Opløsning.

T. T.

Lægen ved den store Flod

P. Toussieng: »Mahakam«, den store Flod. (Carl Allers Bogforlag).

Det er blevet moderne at skrive Lægebøger fra hollandsk Indien. Forfatteren til »Mahakam« praktiserede som Militærlæge i Ostindien i Aarene 1921—37 og opnaaede den sjældne Ære for sine Fortjenester i den hollandske Regerings Tjeneste, at faa tildelt Indfødsret paa Java.

Bogen omhandler imidlertid Doktorens Oplevelser i det Tidsrum, han var stationeret midt blandt Borneos Hovedjægere ved Bredden af »Mahakam«, den store Flod, og den eneste Forbindelsesvej mellem Urskoven og Civilisationen. Doktorens højt udviklede Iagttagelsesevne levendegør de hollandske Kolonisters militære og civile Besværligheder paa denne Forpost, hvor alt manuelt Arbejde udføres af Straffefanger, populært kaldet »Lænkehunde«. Missionsstationen Laham nogle Dagsrejser op ad Floden yder Forfatteren sin uforbeholdne Anerkendelse for det store uegennyttige Arbejde, der her udføres af Kristendommens Pionerer; kun har man svært ved at fatte, hvorledes saa intelligente Mænd som Doktor Toussieng og Kaptajn van Gent finder Behag i at lade en aldrende Missionsbiskop løbe med Limpinden!

Sproget er frisk, om end til Tider saa »frit«, at Bogen næppe egner sig til at falde i Hænderne paa mindreaarige. »Mahakam« er rigt

VALD. FOERSON

AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

forsynet med fortræffelige Fotografier og Kort, som illustrerer de interessante Beskrivelser. M.

Debutant om Paul Helgesen

Aage V. Reiter: »Sunket Land. Digte« (Nyt Nordisk Forlag).

Digtene i denne Debutantsamling mangler først og fremmest *Klang*. De er mere tænkt end følt. Der kan pilles ganske gode Linier ud, men ikke af særlig Originalitet. Det sunkne Land er Barndommens og Ungdommens, og det er maaske Grunden til, at Erotik og Religion blander sig noget skødesløst i Digt-samlingen som Helhed. Af særlig Interesse for os er det større Indledningsdigt om Poul Helgesen. Det er til Gengæld poetisk noget af det svageste i Bogen, og man kan ikke frigøre sig for Indtrykket af, at Forfatteren bedre kunde have udtrykt sin Mening om Helgesen i en almindelig lille Artikels Form. Hans Skildring af denne Reformationstidens største danske Skikkelse er god og rigtig, blot stemmer det ikke med det øvrige Digt, naar han ogsaa siger om Helgesen: »han, som saa haardt fordømte Folk, han ikke forstod«. Reiter mener jo netop, at han var den eneste, der saa klart.

H. D. T. K.

»En Søndag paa Amager«

Fru Heibergs yndefulde Vaudevillie er i Filmen om »En Søndag paa Amager« genopstaaet som en levende Billedbog, hvor man, hver Gang Bladet vendes, nikker genkendende til alle de Exner'ske Milieuer og de udødelige Melodier om Jochum og Lisbeth og hvad de ellers hedder. Alle de yndefulde Panoramaer og Situationer har her faaet nyt Liv, Skælmeriet florerer, Pigerne svinges, Hopsaerne klinger, Punchebollerne tømmes — alt som i de gode, gamle Dage paa Fru Heibergs Amager, hvor der altid var Fest og Glæde.

»Grønt Guld«

Flere finske Film har været vist herhjemme i de senere Aar, men »Grønt Guld« — der er en Filmatisering af Johanni Tervapää's Roman »Det suser i Nordskoven« — placerer sig selv paa Førstepladsen. Det er en smuk, melodramatisk, overvejende stemningsbetonet Film, omend lidt langtrukken, der skildrer to nærbeslægtede Naturbørns Længsler og Følelser paa Baggrund af en Kærlighedshistorie, indflettet i en Række storslaaede Scenerier fra Finlands vidunderlige Skov-verden.

Ugebladets fortsatte Roman:

Vovemod og Martyrblod

Allerede den næste Dag blev Missionærerne ført frem for Retten. Iført al sin Pragt sad Dommeren paa Dommersædet og rundt omkring ham stod en tæt Skare af Soldater og Politi bevæbnede med Geværer, Sabler og Stokke. Ved Siden af dem stod Bødlerne med Marterredskaberne i Hænderne.

Forhøret gik sin sædvanlige Gang. De anklagede blev udspurgt om deres tidligere Liv og om den begaaede »Forbrydelse«. De gjorde nøjagtig Rede for deres Liv og Virke, men vægrede sig paa det bestemteste ved at komme med blot den svageste Antydning af noget, som kunde skade en eller anden Kristen. »Det forbyder vor hellige Tro os«, sagde de. Og de forsikrede, at ethvert Forsøg paa med List eller Vold at overtale dem, vilde være forgæves. De var fast besluttet paa hellere at ville dø.

Forhøret varede ni Dage; og i disse ni Dage blev de udspurgt, truet, lokket og martret. Ranke og urokkelige stod disse tre Mænd foran deres Bødler, tro mod Gud og tro mod deres Beslutning om ikke at ville røbe nogen Kristen. Den niende Dag om Aftenen blev Dødsdommen forkyndt, og den 21. September 1839 blev Dommen fuldbyrdet.

I højtideligt Optog blev Biskoppen og de to Præster ført til Retterstedet, som laa ved Bredden af Han-Floden ca. fem Kilometer fra Seoul. Hovedstadens Kommandant overvaagede selv Straffens Fuldbyrdelse. Først berøvede man de tre Apostle deres Klæder, og derefter bandt man deres Hænder paa Ryggen og stak nogle lange Stave ind under Armene paa dem. Saa gennemborede Soldaterne deres Ofre med Pile, kastede Vand i Ansigtet paa dem og bestroede dem med Kalk som Tegn paa Foragt. Derefter greb seks Soldater fat i Stavene og førte Martyrerne Pladsen rundt tre Gange under Mængdens Haan og Spot. Til sidste blev en Fane hejst, og Dødsdommen blev oplæst, hvorefter Kommandanten gav de Dømte Ordre til at

knæle ned. Ti Soldater sprang straks løs paa dem. De opførte en sand Krigsdans rundt omkring dem, alt imedens de stak til dem med deres Sabler. Ubevægelige knælede de tre Helte paa deres Plads. Modigt og mandigt udholdt de disse sidste Pinsler. Saa blev der givet Ordre til, at de skulde halshugges. Hovederne trillede hen ad Jorden. Deres Martyrium var endt. En Soldat tog Hovederne op, lagde dem paa et Træfad og viste Kommandanten dem. Dermed var den hedenske Retfærdighed sket Fyldest.

I Verdens Øjne havde disse Mænd endt deres Liv i Skam og Skændsel; men deres Nederlag skulde forvandles til Sejr. De Tusinder af Koreanere, som nu i vore Dage bøjer deres Knæ for Kristus, er et levende Vidnesbyrd om den Sejr, Martyrerne vandt, da deres Blod randt i Sandet ved Bredden af Han-Floden.

Fortsættes

Kirkekonzert

Fredag d. 24. Oktober Kl. 8 afholder Komponisten Benna Moe, Violoncellisten Louis Jensen og Organisten Palle Alsfelt Kirkekonzert i St. Ansgars Kirke til Fordel for St. Vincentssøstrene i Helsingør.

Billetter à 1 Kr. faas i Katolsk Boghandel, Stenosgade 5, og St. Ansgars Forlag, Bredgade 67, samt ved Kirkens Indgang.

Sygeforsikr. A/s »BAUTA«

Hovedagentur Vangedevej 218
Tlf. Søborg 3374

Yder god Erstatning, kulant Behandling
lav Præmie. Prospekt tilsendes gratis.
Optager indtil 75 Aar

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfs-gade 34-36

Tlf. 778 - 728

RUSFESTEN

i Academicum Catholicum

Onsdag d. 8. Oktober fandt Academicum Catholicums Rusfest Sted i Højskolens Lokaler i Bredgade. Festen havde vundet stor Tilslutning; 50 af Foreningens Medlemmer deltog, og vi kunde byde Velkommen til 8 Russer.

Deltagerne samledes i det nye, store Klublokale. Herfra begav man sig op i Festsalen, der straaled en i Møde med et Væld af Lys fra de blomstersmykkede Borde. Formanden, Ingeniør G. Wissum, holdt Velkomsttalen: Jeg maa minde Dem om, at jeg i Dag ligesom ved sidste Rusfest byder Dem velkommen i et nyt Lokale. Jeg vil benytte Lejligheden til at omtale den Taknemlighedsgæld, Academicum Catholicum staar i til Baronesse Stampe-Chorisius, som gjorde det muligt for A. C. at flytte ind i Vesterhus i 1918, og til Baronessens Arvtager, Mariahjemmet, der siden har givet A. C. Husly og ogsaa stiller de nye Lokaler til vor Raadighed.

Der blev skænket i Glassene. »Nu er det stille, han har os forladt«, blev sunget, og saa gik vi løs paa Punchebollerne og Æbleskiverne. Vi maa takke de to elskværdige Damer, som brugte deres Aften til at staa i Køkkenet og bage Æbleskiver til os.

A. C. har altid hævdet de gamle katolske og akademiske Traditioner. Landsretssagfører Garth-Grüner talte for Kirken og Paven: Man hører ofte Udtrykket Minervas Børn om Akademikerne. For os er et saadant Navn uden Indhold. Vor Ære er det at blive kaldt Kirkens Børn, og at være det i Sandhed er det, vi skal stræbe efter som Mennesker og Akademikere. Vi skal slutte sammen i Kirkens Enhed om den Hellige Faders Person.

I sin Tale for Konge og Fædreland udtalte Ing. Chr. Beyer: Vi kan roligt se Fremtiden i Møde; vi staar paa den Grund, som er lagt af vore Fædre i tusinde Aar; den vil ikke glippe. Vi samles i Tryghed om den Mand, der staar som den nulevende Repræsentant for en lang Række danske Konger.

Rustalen holdtes af Overlæge Søndergaard, Næstved. Overlægens Tale vil fremkomme her i Bladet; derfor skal kun Hovedpunktet nævnes. Universitetet er grundet i den katolske Middelalder og er en lignende Institution som Gilderne. Endnu bærer Universitetet Præg af, at det har sin Rod i Kristendommen, men kun ved at staa som Medlem af Academicum Catholicum kommer man i Forbindelse med den gamle Gildeinstitution.

Paa Russernes Vegne takkede stud. med. Frk. Aase Christiansen: Paa Universitetet møder man ofte Undren over, at man kan være Akademiker og Katolik paa een

Gang. Jeg er overbevist om, at de to Ting harmonerer med hinanden. Academicum Catholicum har til Opgive at hævde dette.

I Aftenens Løb fremviste Frk. Beate Perch Lysbilleder fra Langølejreren; der var dejlige Billeder af Hytten ved Morgen og Aften, og det var morsomt at faa et Glimt af det vidunderlige — og primitive — Lejrliv. De to »små Dreng« fra Lejren, Knud Sinding og Carl Chr. Melchior, sang Gluntarne og gjorde det storartet og morsomt under almindelig Latter og drønende Bifald.

Det var nu allerede sent. Endnu blev der Tid til at synges den gamle Studentervise Gaudeamus. Kaptajn-løjtnant Engell udbragte et Leve for de tjenende Aander, Frk. Perch for Bestyrelsen. Man gjorde sig hæderlige Anstrengelser for at tømme Punchebollerne. Og man havde det netop saa hyggeligt, da Formanden erklærede Soldet for hævet.

E. M. A.

SE EFTER

i Skabe og Skuffer

Efter den glade, lyse Sommer er vi nu atter naaet frem til den Tid, hvor Mærklægning og Brændelsesværigheder optager Sindene, og efter al Sandsynlighed vil Vanskelighederne, som sporedes saa stærkt sidste Vinter, næppe blive mindre. Det er svært, meget svært at faa Pengene til at strække til baade til Mad og Klæder — det kan Sct. Vincentsforeningen tale med om. Ikke mindst kniber det svært med at tilfredsstille de mange Forespørgsler om brugt Tøj.

Det store Hjulpearbejde sidste Vinter baade indenfor og udenfor Landets Grænser, gjorde jo dette Spørgsmaal meget aktuelt — der var Iver for at finde brugt Tøj frem fra Skabe og Skuffer, naar de raske Sportsmænd kom springende op ad Trappen for at hente det. Men indenfor vor Kreds har vi ogsaa raske, unge Spejdere, der med Glæde vil afhente Tøjet, blot de faar at vide hvor. Vi maa ikke glemme vore egne, saa mon der ikke trods alt rundt omkring i Hjemmene endnu kan findes lidt, der er tjenligt i disse vanskelige Tider. Vi ved, der er Brug for al Slags Tøj — baade til Børn og voksne, og Sct. Vincentsforeningen vil være yderst taknemmelig for enhver Hjælp, der rækkes os.

Hvis De blot vil henvende Dem til en af nedenstaende Adresser, skal Tøjet straks blive afhentet.

Frk. Ronge, Lykkesholmsallé 14; Fru Steiner, Amagerbrogade 53, Am. 3047; Fru Em. Siegler, Kingosgade 17, Vera 4753; Fru Fischer, Lybækgade 2, Am. 6092 y; Frk. Stratbøcker, Jægersborgallé 19, Or.

386; Frk. Ulla Andersen, Vesterbrogade 18, Ve. 495 y; Fru Günther, Bangertsgade 11, C. 4110; Fru Stampe Feddersen, Marskensgade 8, Øb. 9172 u.

St. Andreas Kirke (Ordrup)

Onsdag d. 22. Okt. Kl. 20: Møde i Kirke og Sal for Damer. Torsdag d. 23. Okt. Kl. 20: Møde i Kirke og Sal for unge Piger.

Trørød

Søndag d. 19. Oktober Kl. 9½: Gudstjeneste.

»Vor Glædes Aarsag«

Tirsdag d. 21. Okt.: Kongregationsmøde Kl. 7,30 paa Institut Sct. Joseph. Derefter Sammenkomst. Sukker og Brød bedes medbragt.

Udtrukne Numre

fra St. Annæ Kirkes Basar

Lykkesedler: 128, 147, 172, 179, 243, 271, 646, 687, 772, 839, 895, 1069, 1078, 1098, 1142, 1178, 1368, 1374, 1386, 1506, 1537, 1665, 1741, 1842, 1914, 1980, 2036, 2055, 2237, 2381, 2540, 2648, 2758, 2787, 2792, 2838, 3034, 3058, 3096, 3182, 3213, 3340, 3377, 3385, 3388, 3428, 3518, 3537, 3592, 3650, 3652, 3672, 3713, 3779, 3785, 3994, 4001, 4100, 4154, 4333, 4383, 4562, 4581, 4636, 4688, 4708, 4709, 4715, 4767, 4857, 4916, 4957. — Radioapparat F 57. — Gardiner A 129. — Dukke Lise B 170. — Dukkestue C 53. — Grøntsager D 12. — Dukkeltvillinger H 88. — Kanarieflugt J 93. — Løber K 88. — Jason (hvide Sedler uden Bogstav) 30 og 73.

Gevinsterne kan afhentes i Præstegaarden senest 31. ds.

Alle de, som har støttet Basaren, bedes modtage den hjerteligste Tak.

Velgørenheds Matiné

Søndag d. 19. Oktober Kl. 16 pr.

Stenosgade 4.

Program:

Hofpianistinde *Johanne Stockmarr* (Brahms, Chopin, Grieg, Wagner-Liszt).

Pater *C. C. Martindale* (Oplæsning).

Frk. *Lise Andersen* (Sang).

Händel: Motte cara. Scarlatti: La Violetta. Heise: Skønne Fru Beatrice. Fini Henriques: Dagen er omme. Knud Jeppesen: Marksolskin.

Flygel: Hornung & Møller.

Billetter à 2 og 3 Kr. faas hos de katolske Boghandlere og hos Portneren, Stenosgade 4.

Konfirmation i Horsens

Søndag den 5. Oktober holdt Hs. Excellence Biskoppen Konfirmation i Horsens. Ialt blev 34 konfirmerede. Biskoppen formanede i sin Prædiken alle til at holde fast ved vor katolske Tro i disse svære Tider.

Efter Andagten om Eftermiddagen — med Prædiken af Hr. Pastor Th. Møller, København — var der en lille Festlighed i Menighedssalen. Denne er for lille til at kunne rumme alle af Menigheden, baade fra By og Land, og da Sognepræsten havde indset, at der maatte gøres noget ekstra for at skaffe Plads til flest muligt, havde han ladet Salens Borde gøre smallere, saa der kunde stilles flere op. Derved blev det muligt, at henvend 100 af de 130 Deltagere i Festen kunde drikke Kaffe samtidigt.

Efter at man havde sunget »I alle de Riger og Lande«, bød Sognepræsten, Mgr. Olrik, Biskoppen velkommen, hvorpaa Hr. Pastor Møller gav en Oversigt over St. Knuds Gildernes Virksomhed i den første halve Aar, og tilskyndede til fortsat Iver for denne saa paakrævede Sag. Som et Bevis paa, at St. Knuds Gilderne i Horsens agter at efterkomme denne Opfordring, overrakte Mgr. Olrik Biskoppen en Gave, bestaaende af 80 Gavemærker, hvoraf St. Josefssøstrene havde

fremstillet Kirken paa et Kannevaspapir.

Senere holdt Pastor Møller et Lysbilledforedrag om den hellige Frans af Assisi og hans Fattigdomsideal. Biskoppen, der havde faaet en lille Mand paa 5—6 Aar op ved Siden af sig, holdt sluttelig en Tale til de forsamlede og blev hjerteligt hyldet. Efter at have modtaget Biskoppens Velsignelse, skiltes man.

Samme Aften talte Hs. Excellence i Cercle Francais om Munkelivet. Eleverne fra Statskolens Gymnasieklasser var, som sædvanlig indbudt til Cirkelns Aften. Da der skulde drikkes Kaffe, vilde de, som de plejer, trække sig tilbage; men Biskoppen indbød dem alle til Kaffe.

Mandag Form. gæstede Biskoppen St. Josefs Skole. Da Biskoppen sluttede sit Besøg, gav han Børnene fri, og det var de næppe kede af. Endnu bedre var det, at de fik Lov til at følge med Biskoppen og holde hans Haand og tale med ham. Det var saa dejligt, at da Biskoppen vilde gaa, fordi han skulde med Toget, mente en lille Pige, at det da ikke kunde haste saa stærkt, for der gik jo saa mange Tog. Hjemme blev der nok at fortælle. »Og du kan tro, Biskoppen kunde le, Mor!«
K. V. P.

Familieaften i Aarhus

Søndag den 5. Oktober, Menighedens første Familieaften, stod i St. Knuds Gildernes Tegn. Som Æresgæster i vor Midte havde vi Hans Excellence Biskoppen og Gildernes Leder, Pastor Thorbjørn Møller.

Pastor Møller — Generaldirektøren (Udtrykket har jeg fra Biskoppen) fremhævede Gildernes store økonomiske Betydning i Forbindelse med Vikariatets fremtidige Maal — Danske Katoliker maa klare sig selv. — Ikke ved nogle enkeltes Hjælp, men ved at alle løfter i Flok. Forventningerne var opfyldte, men man maatte ikke falde til Rø med det, men bygge videre paa den gode Begyndelse.

Saa fik Kirkekoeret Ordet og sang Joh. Jørgensens »Imellem Nattens Stjerner« og »En Bondestue staar bygt i Nord«. Igen maatte Pastor Møller holde for, og livfuldt og interessant fortalte han morsomme Optrin og Oplevelser fra det fjerne Japan. Efter at alle fik Ordet i

Fællessangene »I alle de Riger og Lande« og »Mor Danmark«, gik Tæppet op for en Del af Aarhus Ungdom, som i Ord (Talekor) og Gerning byggede Aarhus Byvaaben op. I Aarhus holder man nemlig Jubilæum Aaret ud.

Saa var det vor Overhyrdes Tur til at faa Ordet. Biskoppen tolkede sin Glæde ved at være i Aarhus igen, og han takkede for den gode Modtagelse, Gilderne havde faaet. (Med Glæde fik vi kanstateret, at Aarhus ikke laa i Bunden). Biskoppen udtalte videre, at i denne for Alvor Kampens Tid sikkert vilde blive en Grøde og Grotid for Kirken i hele Verden, ogsaa herhjemme i Danmark. Haarde Tider var som Regel de bedste til at skabe Fornøyle, derfor vilde denne Tid sikkert blive en Grotid.

Saa motiverede Sognepræsten et Leve for Biskoppen, og med »Kongernes Konge« sluttede denne Gild-aften.

B. N.

Liturgisk Kalender fortsat fra Side 668
Slutning s b ò n. Vederkvæge-
de ved vor Forlønning Gave beder

vi dig, Herre, at den sande Tro ved den evige Frelses Hjælp stedse maa vinde frem. Ved vor Herre...

Til Byjubilæum

i KRUFÅ

Katolsk Radioklubs Ungdomsforening
Aarhus

Søndag den 21. September holdt vi vor Efterarsfest. Festlighederne for Aarhus 500 Aars Byjubilæum er ellers overstaaet, men vi syntes, vi endnu engang skulde mindes det, inden vi tog fat paa de næste 500 Aar.

Festtalen blev holdt af stud. pharm. Ivar Dudzinski. Han henviste til den Indsats, som driftige Mænd som Hans Broge og andre har gjort for vor By; dem burde vi følge, ogsaa som Katoliker, da det er Guds Vilje, at man arbejder for sine Medborgere. Ved at leve efter vor Tro og give et godt Eksempel i alle Retninger sørger vi ogsaa for Byens aandelige Vel og Kirkens Fremgang i den.

Der fulgte et Talekor »Aarhus Byvaaben«, skrevet og sat i Scene af Assurandø B. Noetzell. Fire unge Mænd og fire unge Piger præsenterede sig:

Vi unge Mænd, vi unge Piger,
Aarhus Ungdom af i Dag,
raske, stærke og kække,
vi bygger med Hænder,
vi bygger med Hoved, med Hjerte.
Vi bygger ved Maskinernes Drøn,
i Værksted, paa Kontor og fra
Disk.

Vi bygger ved Husets stille Gerning
et Hjem, vort fremtidige Hjem.

Saa fortalte de om Aarhus' Historie, fra Byens Fødsel til dens Ungdom og Manddom, i gode Dage og i onde Dage, i Tider med Kristus som Midtpunkt, og i andre, hvor han blev forskudt, alt imedens de byggede et helt Byvaaben op. Til sidst traadte Sct. Paul og Sct. Clemens ind som de tro Vogtere af Byens Port og under Løfte om Troskab mod Gud og hans Kirke sluttede Billedet med »Fast skal min Daabspagt evigt staa«.

Efter at et lille Privatorkester af vore Unge havde spillet, afsluttede Frk. Randi Henriksen Underholdningen med sin egen Aarhussang.

Tilslutningen var stor, over 100, deri dog indbefattet en Repræsentation for Horsens Ungdomsforening og 11 unge Piger og unge Mænd fra den Mandagen før stiftede Ungdomsforening i Randers. Nogle Uger før havde vi allerede været saammen med dem paa en Cykletur til Rosenholm Slot og Omegn og lært dem at kende. Nu havde de deres første officielle Udflugt. Og vi haaber, at Samarbejdet vedligeholdes, baade med dem, og de katolske unge i andre Byer, især Horsens og Silkeborg.

← Udsnit af Talekoret
»Aarhus Byvaaben«

Jubilæumsfesten blev saaledes en Aften, vi længe vil huske. Vi har saa godt af, vi unge katolske Mænd og Piger, at lære hinanden rigtigt at kende, for at dyrke det gode

Sammenhold, og sidst, men ikke mindst, at styrke hinanden paa Vejen til det evige Maal.

En Jubilar.

Ugens Højskoleforedrag

Torsdag d. 16. Kl. 19: Pastor Messerschmidt: Kateketkursus.

Torsdag d. 16. Kl. 20: Pastor Geertz-Hansen: Jesus Kristus, Gud og Menneske.

Mandag d. 20. Kl. 19: Museumsassistent Sv. Heding: Menneskets Udvikling.

Mandag d. 20. Kl. 20: Pastor Messerschmidt: Markus 9,34: De første skal være de sidste og de sidste de første.

Tirsdag d. 21. Kl. 20: Pastor Schindler: Konstantin.

Alle Kursus begynder præcis.

Ursula Frøsig in memoriam

Den 8. Oktober døde vort Medlem Ursula Frøsig efter lang Tids smertefuldt Sengeleje, vellorberedt ved Kirkens Naademidler.

Hun var saa ung, livsglad og energisk; spredte Glæde om sig, hvor hun gik, saa vi er mange, der vil savne hende. Bedst lærte man hende at kende i den snævre Kreds, hvor hun rigtig kunde udfolde sin varme Menneskelighed, sine sjældne kammerallige Evner. — Ved den Maade, hun bar sine store Lidelser under den sidste, langvarige Sygdom, var hun et straalende Eksempel paa den rette Katolik for alle os unge.

Tak for alt og hvil i Fred, Ursula, vore Bønner følger dig!
Katolsk Ungdoms Klub, Ordrup.

Aften med Skolelæger

Pædagogforbundets Indbydelse til de katolske Skolebørns Forældre om at komme og høre om Skolelægerens Arbejde, havde i Onsdags fyldt Centralskolens Gymnastiksal stærkt interesserede Tilhørere til de to Foredrag.

Dr. med. *Wanscher* talte først

om Skolelægegerningen, gennemgik hele Omfanget af dette mangesidige Arbejde og viste konkret, hvorledes Forældrene og Pædagogerne kan hjælpe Skolelægen og selv nyde godt af hans Raad og Bistand. En særlig Omtale gav Dr. *Wanscher* den ofte upaaagtede Lidelse, Ordblindheden.

Overlæge, Dr. med *Karl Søndergaard* fra Næstved fortalte derefter om sine Erfaringer som Skolelæge. Det viste sig, at langt de fleste Børn lider af en eller anden Skrøbelighed eller Sygdom. Overlægens Materiale viste, i hvor mange Tilfælde Skolelægens Indgriben er af Betydning.

Aftenen sluttede med, at en Række Forældre stillede Spørgsmaal, som de to Læger besvarede.

Stemningen var saa udmærket, at Forbundet har besluttet at fortsætte med disse Forældremøder. Ved et næste Møde efter Nytaar vil Overlæge, Dr. med. *Reiter* og Politibetjent, Frk. *Howitz* tale.

Sakramentskirken

Søndag d. 19. Oktober afholder Ungdommen Fælleskommunion Kl. 8. Efter Messen Kaffebord. Derpaa Vandretur. Mandag d. 20. Oktober: Knud Lavards Broderskab. Onsdag d. 23. Oktober Kl. 19,30: De unges Studiekreds.

Jesu Hjerter Kirke

De unge Mænds Kongregation: Mandag d. 20. Oktober bortfalder Mødet. Mændenes Kongregation: Torsdag d. 23. Oktober Møde i den røde Sal Kl. 20.

Rosenkranskirken

Søndag d. 19. Oktober: Kl. 8 stille Messe med Prædiken og Fælleskommunion for alle Sognets Kongregationer samt Spejderne.

Aarhus Opland

Søndag d. 19. Oktober:
Grenaa (Afholdshotellet): Kl. 10.
Pindstrup: Kl. 10.

D. K. K. F.

Medlemsaften afholdes for Fælkeltmedlemmer, og Medlemme de tilsluttede Foreninger i Kat. Højskoles Lokaler, Bredgade, o. G. Fredag d. 24. Okt. Kl. 19¼. Malerinden Frk. Birgitte West vil holde Foredrag med Lysbilleder over Emnet: »Betragtninger om Kunst«. Derefter Kaffebord. Sangbogen bedes medbragt.

Følgende Foreninger er tilsluttet »Danmarks katolske Kvindeforbund«.

Eukaristisk Forening for Sct. Ansgars Sogn, Eukaristisk Forening i Ordrup, Sct. Vincentsforening, Sct. Elisabethforeningen, Mødreforeningen i Ordrup, Katolsk Samaritterforening, Pigespejderne Jeanne d'Arc, Fidelitas, Mariakongregationerne, »Immaculata«, »Maria Rosenkransdronning«, »Det gode Raads Moder«, »Fredens Dronning«.

Sygeplejerske-Forbundet

Retrætedag for Sygeplejersker ved Pastor *Benzon* Tirsdag d. 21. Okt. hos St. Liobasøstrene, Bjerregaards Sidevej 1.

Kl. 8,30: Messe med kort Prædiken, Kl. 9,30: Morgenmad, Kl. ca. 10,15: Foredrag. Derefter bedes Rosenkransen i Kapellet. Kl. 12: Frokost og Hvilepause, Kl. 13,30: Foredrag med Samtale, Kl. 14,30: Vesper. Derefter The. Kl. 15,45: Foredrag, Kl. ca. 16,30: Afslutning.

Mad til hele Dagen medtages. The og Kaffe vil kunne faas hos Søstrene.

For Deltagelsen i Retræten erlægges 1,50 Kr. pro persona. Man bedes tilmelde sig helst 3 Dage før Retrætedagens Afholdelse. Tilmeldingen sker bedst mellem Kl. 9—10 og 16—18 til Valby 25.

Til Retræten er alle Sygeplejersker og Elever velkomne, ogsaa Ikke-Katoliker.

Retrætedagen Søndag d. 12. var for os, der deltog deri, en Dag i Stilhed og Samling om aandelige Spørgsmaal. I Samtaletimen drøftede Pastor *Benzon* med os de Spørgsmaal, der vedrører katolske Sygeplejersker. I Hvilepauserne stod Søstrenes smukke Have og den lyse, lune Opholdsstue til vor Raadighed. En Tak til alle, som bidrog til at give os en saa god og indholdsrig Dag.

Deltager.

NAKSKOV

<p><i>Spis Arbejdernes Fællesbageri's Produkter</i> Nakskov . Telefon 621</p>	<p>Kul, Kokes, Cinders, Briketter og Brænde <i>bedst og billigst hos</i> Aug. Freuchen & Co. T. G. Krøyer A/S</p>	<p>Broderimagasinet <i>Østergade 18 . Telefon 921</i> Alttil Haandarbejde . Tegning, Montering Stort Udvalg i Garn <i>Leverandør til Søstrene</i></p>
<p>Nakskov Dampmølle <i>Aktieselskab</i></p>	<p>Wald. Clasen Murermester Telefon 208 Lev. til kat. Kirke</p>	<p>Chr. Steffensen <i>HERREEKVIPERING</i> Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796 Leverandør</p>

AARHUS

<p><i>Alfred Pihl</i> Bagermester, Conditori Telefon 3041 - Hammershus <i>Leverandør til St. Josef Hospital</i></p>	<p>Linoleum <i>billigst Høilund Carlsen</i> Aahoulevarden 45, Aarhus, Tlf. 1347</p>	<p>Annoncér i „Katolsk Ugeblad“ <i>fælles for læg og lærd, for By og Land, for unge og gamle</i></p>
		<p><i>Køb hos vore Annoncører</i></p>

AALBORG

<p><i>Køb i Vestbyen</i> Trikolage og Herrelingeri hos HENRY HANSEN Kastelvej 39 . Telefon 5665</p>	<p>Mathias Christensen Absalonsgade 14 . Tlf. 1556 <i>Kolonial . Delikatesser . Kaffe</i></p>	<p>Hjemmebageriet v. Toft Mathiasen Prøv mit 1. Kls. Brød og Kager Borgergade 32 . Telefon 6408 <i>Lev. til den mandlige Kamillianerklirik</i></p>
<p>Ferd. Færch & Co. Tømrermestre Strandvejen, Tlf. 301</p>	<p>Mursten <i>Aalborg Teglværker</i></p>	<p>CHR. SIMONI <i>grundl. 1836</i> Kul- og Koks-Import Telf. 67 - 68 - 69 <i>Leverandør til St. Josef Søstrenes Hospital og Kamillianerklirik i Aalborg.</i></p>
<p>M. Thomsen Støtt <i>Entrepenør og Murermester</i> Kong Christians Allé 6 Telefon 1992</p>		<p>Køb Hjemmets Udstyr hos Thuen, Gravensgade 2</p>
<p>P. Krebs <i>Elektroinstallatør</i> Frederiksgade 6 Telefon 1786 <i>Udf. Arb. ved Kamillianerklirik</i></p>	<p>Aalborg's katolske Begravelseskontor Jens Bangsgade 8 Ordner Begravelsen gratis, smukt og samvittighedsfuldt . Tlf. 2068 . 2289</p>	<p>Hans Wiencken <i>Kastelvej 51 . Aalborg</i> er det rigtige Indkøbssted for Kød, Flæsk og Paalæg <i>Reelle, unge Varer til beskedne Priser</i> Egen Pølsefabrik . Forlang Tilbud</p>

H. PERS EFTERFØLGER

N. NIELSEN & A. BROSTRØM

Aut. Vand-, Gas- og Blikkenslagermestre
SANITET- CENTRALVARME

Algade 58 Aalborg Telf. 681

<p>RANDERS</p> <p>N. I. Nielsen Vand- & Gasmester v. Martin Nielsen W. C. Installationer, Rep. af Centralvarmeovne Markedsgade 16, Telefon 1834 Leverandør til St. Josef Hospital</p> <p>S. UTTRUP Murermester Alle Murer- og Jernbetonarbejder udføres Fabersvej 30 . Telefon 1644 Leverandør til St. Josefs Hospital</p>	<p>Randers Mælkeforsyning Telefon 389 og 823 Leverandør til St. Josephs Hospital</p> <p><i>Støt</i> Frank Andersens Fond Postgiro 1087</p>	<p>HORSENS</p> <p>Manufaktur . Trikotage . Udsty A-S Horsens Textil Lager Leverandør til katolske Institutioner</p> <p>Carl Bech aut. elektr. Installatør Vestergade 33 . Telf. 1026 Leverandør til kath. Menighed</p>
<p>VEJLE</p>		
<p>C. V. BERG Blikkenslagermester Autoriseret Gas og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p><i>Vejle Trælast &</i> Kulkompagni Havnegade 22 . Tlf. 68 og 69 Lev. til de kat. Institutioner</p>	
<p>Carl Petersen Slagtermester 1. Kl. Varer - Pølsefabrik Nørregade 2 . Tlf. 1721 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>$\frac{1}{8}$ Vejle Mælkekompagni Fineste Mejeriprodukter Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>VEJLE NY Mineralvandsfabrik P. C. NIELSEN Vissingsgade 8, Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital</p>
<p>ODENSE</p>		<p>JØRGEN RASMUSSEN Gfarmester Overgaden 29, Telefon 1117 Leverandør til St. Josephs Hospital og Kirken</p>
<p>Sophus Larsen & Søn Kød og Fedevarer Vesterbro 90 . Tlf. 3715 Albanigade 35 . Tlf. 4895</p>	<p>Man finder sig godt paa Prior-Caféen Telefon 2764 Vestergade 1, 1. og 2. Sal Hyggeligt, roligt og godt</p>	<p>Junker-Dreie Kolonial . Delikatesser Nørrebro 49 . Odense Lev. til Sct Josephs Hospital</p>
<p>Vald. Tørring aut. elektr. Installatør Kongensgade 13, Tlf. 2021 Leverandør til Dalum Kloster</p>	<p><i>Gør Deres Indkøb af Fodtøj hos</i> Julius Roe Nørregade 26, Tlf. 2394 Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p>Sylvest Nielsen 1. Kl. Bageri & Condtori Dalumvej 74 . Telefon 59 „LYON“</p>
<p>Henry Smith Carl Smiths Eftf. Aut. Gas og Vandmester Algade 9 . Telefon 137 Lev. til St. Elisabeth Hospital</p>	<p>HOLBÆK</p>	
<p>A. P. PEDERSEN Murermester Markedsplads 10 . Telefon 239</p>	<p>Vestergades Maskinværksted RASMUSSEN & NIELSEN Telefon 1039</p>	<p>H. P. Larsen Kolonial . Delikatesser Algade 28 . Tlf. 849 Leverandør til Hospitalet</p>
<p>Holbæk Mejeri $\frac{1}{8}$ Algade 54 . Telefon 65 Leverandør til Hospitalet</p>	<p>Skomagermester Chr. Jensen ved Valborg Jensen Alt i nyt Fodtøj samt Reparationer Tidemandevej 5 . Telefon 726 Leverandør til St. Elisabeth Hospital</p>	<p>JENSEN & OLSEN statsaut. Installationsforretning Elektrisk Lys og Kraft Algade . Telefon 365 Leverandør til den kat. Menighed</p>

Katolsk Ugeblad

Katolikker og Radio

Katolske Akademikere

100 Aars Mission i Canada

„Hvordan er Latin?“

Aalborgspejdernes Gave til Biskoppen

Munkemel

<p>G. Garth-Grüner Landsretssagfører Frederiksholms Kanal 6, Kbh. Tlf.: 12,166 og 12,161</p>	<p><i>Bageri & Conditori</i> Johan Aschengreen Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353 Filial: Amagerbrog. 125. Telefon Amager 4019</p>	<p>KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI KUL KØK KOKS NØRREGADE 15 TELF. 9270</p>
<p>W. Staack <i>Malermester</i> Blekingsgade 6 . Tlf. Amager 1158</p>	<p><i>Læs</i> Berlingske Tidende</p>	<p><i>Linoleum . Træparket</i> ASMUSSEN & SØNNER Peder Skramsgade 7 . København K Telefon: Central 2260 & Byen 384</p>
<p><i>Trykkeriet</i> DANMARK ved <i>Tjæder Nielsen</i> Brolæggerstræde 11 . Central 2979 Wibrandsvej 75 . Amager 3986 Lev. til Sct. Elisabeth Hospital</p>	<p>Ludvig H. Dronninggaard <i>Møbel- og Bygningssnedker</i> Sofievej 6, Tlf. Hellerup 45 Udfører Arbejdet for Assumptionssøstrene</p>	<p>R. Wilhelm <i>Bageri og Conditori</i> Frederiksvej 18 . Tlf. Goth. 1371 Lev. til Institut Jeanne d'Arc</p>
<p>Hans Molbech W. C. og Badeanlæg Nyt og Reparationer Højdevej 10 . Telefon 69 Leverandør til Sct. Elisabeths Hospital</p>	<p><i>Støt</i> Frank Andersens Fond Postgiro 1087</p>	<p>Brdr. Wiggers <i>Malermestre</i> Taarbæk Strandvej 45 . Tlf. Bellevue 154 Udfører Arb. v. Assumptionsklosteret Rygaard</p>
<p>Heinze's <i>Vinduespolering</i> Ole Suhrsgade 12 . Byen 2261 y Lev. til Assumptionsklosteret Rygaard</p>	<p>Malerfirmaet Axel Seehusen <i>Tagensvej 97</i> Telefoner: Central 3670 og Taga 3670 Udfører Arbejdet ved Assumptionsklostret</p>	<p>Bageri & Conditori F. WIENHOLTZ's EFT. Vesterbrogade 131 . Central 2821 Leverandør til Sct. Elisabeth Søstrene</p>
<p>Malerfirmaet Gustav Lehnert Rud. Berghsgade 65 . Ryv. 1421 y <i>Alt Maler- og Tapetsererarbejde udføres</i> Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard</p>	<p>Hans A. Holm & Søn A/s <i>Maskinsnedkeri</i> Nansensgade 47, Tlf. C. 1806</p>	<p><i>Gør Deres Indkøb i</i> Kolonial-Lageret <i>en gros Lager . detail Salg</i> Blaagaardsgade 4 . Nora 5834 Leverandør til Sakraments Kirken</p>
<p>Houlbergs Pølser <i>- det er Mad</i></p>	<p>Købke's <i>Reproduktionsanstalt</i> Vester Voldgade 91 Klicheer i fineste Udførelse</p>	<p>Arbejdernes Kaffeforsyning Bedste Luksus Kaffe 95 Øre 1/4 kg Prøv vore henkogte Frugter Viktoria Blommer Ananas, Fersken osv. Amagerbrogade 156</p> <p>Niels Hansen Mahogni, Egetræ, ru, hele og pl. Brædder, Lægter, Lister, Krydsfiner Tagpap og Treteer Gøthersgade 8 . Palæ 3073 Leverandør til de katolske Institutioner</p>

„Hvordan er Latin?“

Jeg fik Besøg af en pudsig lille Fyr, en 16-aarig Dreng, der saa paa mig med ualmindelig tro-skyldige Øjne, idet han spurgte:

— Undskyld, men kunde der ikke blive et Stykke Arbejde for mig med at hjælpe med ved Alteret nede i Kirken og saadan noget?

— Er du Katolik?

— Næ, men jeg skulde gerne have noget Arbejde, og jeg var en Gang i en katolsk Kirke og saa nogle Dreng, der hjalp med oppe ved Alteret, og saa tænkte jeg, at det lige var noget for mig.

— Men man faar ikke Penge for det; det er en ren Æressag at faa Lov til at hjælpe ved Alteret.

— Naa, saadan. Ja, det er der jo ikke noget at gøre ved. Og saa er der jo ogsaa Latinen.

— Ja.

— Sig mig lige en Gang: Hvordan er Latin? (Idet han sagde det, slog han Krølle paa Næsen og smilede. Latin maa have staaet for ham som noget paa en Gang meget respektindgydende og meget snurrigt). Hvordan siger man f. Eks. »God Dag« paa Latin?

— Man siger: »Salve!«

— Siger man »Salve«? (Her brister han helt i Grin. Han finder det ustyrlig morsomt).

Snart er vi ude i en teologisk Samtale. Han citerer Skriften og kommer blandt andet med en Bemærkning om »dengang hende Eva huggede det Æble«.

Det var kort sagt en dejlig Dreng. Han saa paa de katolske Mærkværdigheder med Øjne, som den, der opdager en højst besynderlig (og sjov) Verden.

Jeg gav ham et lille Hæfte, der indeholdt nogle af Messens Tekster paa Dansk og Latin. Han skævede ned i Hæftet med et forventningsfuldt Grin. »Naa, er det Latin?« sagde han. Og han saa stadig oprømt ud, da jeg fulgte ham til Døren.

Men jeg har ikke før været ude for det Spørgsmaal: »Hvordan er Latin?« Hvad skulde jeg have svaret, hvis han ikke straks havde forlangt en Oversættelse af »God Dag«?

Skulde jeg have sagt: Latin er majestætisk, monumental, som mejslet i Sten, præcis, tungt vejende.« Det var han dog ikke blevet klogere af.

Sæt nu, han havde spurgte: »Hvordan er det at være Katolik?« Saa forslog det jo ikke at svare: »Tak, godt.«

Men man maa dog have et Svar parat, hvis nogen en Gang spurgte en. Maaske den, der spurgte, ventede at høre os sige, at vi følte os højt hævet over

andre i Forvisning om, at vi var bedre end andre Mennesker. (At vi med andre Ord led af en Slags Højhedsvanvid.)

Jeg kunde naturligvis læse højt af Schindlers Pjece: »Hvis du blev Katolik —«. Men det vilde være noget omstændeligt. Han ønskede uden Tvivl et kort Svar, for saa straks efter at gaa i Gang med en hel Mængde andre Spørgsmaal.

Hvordan er det at være Katolik? Det kan sikkert besvares paa mange forskellige Maader. Lad mig prøve.

At være Katolik er paa een Gang at være rig og fattig: rig paa Grund af Lærens Klarhed og Fylde samt Sakramenternes mægtige Gaver; fattig, fordi Evnen til at gengælde Guds Kærlighed føles saa svag.

Men meget Indtryk af Katolicisme giver det jo ikke. Jeg forsøger en Gang til.

At være Katolik er at føle sig usigeligt tryk og saa dog at være meget utryk. Man er saa tryk, fordi man har Sandhedens faste Grund under Fødderne, men samtidig ved man, at netop fordi vi har faaet saa meget, vil Gud kræve meget af os til Gengæld.

Kan det gaa an? Det kunde sikkert siges meget bedre.

Hvad vilde De sige?

C. B.

Katolikker og Radio

En Diskussion fornylig i Pressen drejede sig om, hvorvidt Lytterne lukker for deres Radio, naar der udsendes Gudstjenester. Det kan maaske have sin Interesse at høre lidt om Situationen hjemme hos mig.

B. B. C. (den engelske Radio) nærer et oprigtigt Ønske om at være »religiøs« og øve en aandelig Indflydelse; paa den anden Side maa den ikke blive en Kilde til Uenighed og sætte Splid i Befolkningen. Til en Begyndelse ønskede B.B.C. derfor, at »alle Prædikener skulde kunne holdes fra samtlige Kirkers Prædikestole«, saa der ikke maatte nævnes specielle Dogmer. Jeg var den Gang med i den raadgivende Komité som Repræsentant for Kardinal Bourne og understregede, at Katoliker aldrig vilde gaa med til at udvande deres egne Dogmer — at *enhver* Tro, ogsaa den blotte Tro paa Gud *kan* udtrykkes »polemisk« — og at Vor Herres Natur og hans Gerning *maa* være »polemisk« — og endelig at det forlængst er fastslaaet, at Folk *ikke* ynder en Religion, som er lavet til »Filet«, men ønsker, at der bliver talt klart og fyndigt til dem.

Derfor er man forlængst gaaet med til, at enhver Prædikant maa prædike sin Tro fuldt ud og udtrykkeligt, naar blot han ikke gør det »fornærmeligt eller udfordrende«. Jeg har f. Eks. Lov til at sige, at »Klosterophævelsen under Henrik VIII og Klosterejendommenes Bortgivelse som Belønning eller Bestikelse er Skyld i mange nutidige økonomiske Misforhold«, men ikke til at sige »vore økonomiske Misforhold hidrører fra samme forgiftede og dræbende Kilde som vore sociale og moralske Ulykker — fra Reformationen«.

Radiocensur

Der var ogsaa en anden Mulighed for Sammenstød. B.B.C. har Ret til at »censurere« alt, hvad der siges i Radioen, og til at se Manuskripterne i Forvejen. Dette er en uvurderlig Beskyttelse for Katolikerne, da der ellers kunde blive sagt meget, som var »fornærmeligt« for dem. Paa den anden Side kan Præster ikke anerkende en Censur, som vil *dikttere*, hvad de skal sige. Men med god Vilje fra begge Sider afstedkommes der her ingen Vanskeligheder eller kun ganske faa.

En rimelig katolsk Procentdel

Værre er det med følgende: Foruden Gudstjenesterne er der alle Slags smaa Foredrag, pædagogiske m. m. Katolikerne faar godt og vel deres Procentdel af Gudstjenesterne, men (saa vidt jeg kan bedømme det) for lille en Procentdel af de Foredrag, som indirekte kan komme til at berøre Religionen (f. Eks. sociologiske eller psykologiske Foredrag), og vi syntes ikke, at Foredragsholderne altid var velvalgte. I en Række paa 30 Foredrag for Skolerne og almindelige Lyttere om Kirkehistorie — 10 om den ældste Historie indtil det trettende Aarhundrede, 10 om Tiden fra 1200 til 1600, og 10 om den nyere Tid — burde der være et *usædvanligt* højt Antal katolske Foredragsholdere i anden Gruppe, et lidt højere Antal i første Gruppe og det normale Gennemsnit i den tredje. Og det var kun rimeligt at betro Emner som »Benediktinerne« og »Franciskanerne« til en benediktinsk og en franciskansk Lærd — B.B.C. ønsker at faa Fagfolk til Mikrofonen og søger dem, hvor den venter at finde dem — og den tror, at katolske Lærde er

lige saa upartiske som nogen andre.

Undskyldningen kom for sent

Uheldigvis kan Religionen »puttes ind«, hvor det ikke er rette Sted. Et saakaldt »videnskabeligt« Foredrag om afrikanske Dyr og Planter blev f. Eks. en eneste langstrakt Snærren ad Missionerne. Og hvem skulde have ventet, at et Foredrag for *Børn* om engelske *Borge* kunde volde Vanskeligheder? Men da Taleren fortalte om Belejringen af Dovers Borg, sagde han, at Biskop Odo af Bayeux optraadte som Spion ved at høre Skriftemaal og paa den Maade lære Fjendens Planer at kende...! Jeg protesterede: Jeg sagde, at rent bortset fra, at Folk ikke skriftede Synder, de skulde til at begaa (endsige skriftede militær Taktik), saa fandtes der ikke det ringeste Vidnesbyrd om, at Odo nogensinde har baaret sig saadan ad — og ydermere var han ved den Lejlighed ikke i Dover, men norden for Themsens... Foredragsholderen sagde først, at han blot »dramatiserede«, og at selve Shakespeare tog sig dramatiske Friheder... Derpaa sagde han, at »Odo jo dog kunde have baaret sig saadan ad«... Siden sagde han, at han aldrig havde anet, at Katoliker vilde tage det saa ilde op... Og endelig til sidst fik vi en uforbeholden Undskyldning. *Men* den kom flere Uger for sent og var privat, mens de forkerte »Antydninger« naaede ud til mange Tusinde Børn, som ikke fik dem rettet. B.B.C., som altid stræber efter Retfærdighed, gav os Ret i, at naar de religiøse Talere passer paa ikke at være »udfordrende« overfor hinanden, maa de videnskabelige, historiske eller etiske Foredragsholdere passe lige saa vel paa ikke at »udfordre« religiøse Lyttere, og »farlige« Steder i Foredragene maa i Forvejen drøftes, hvilket kun er ret og rimeligt.

Gudstjenesteudsendelserne

B.B.C.'s Publikum holder virkelig af Gudstjenester og forlanger dem. Der er en daglig Mor-

gengudstjeneste og (tror jeg) en kort »religiøs« Afslutning paa Dagen, foruden forskellige Gudstjenester om Søndagen og paa nogle af Hverdagene. B.B.C. samt Prædikanterne faar gerne i Strømmevis af Breve om Udsendelserne, og der gives for *megen* Agt paa disse Breve — for mens nogle Mennesker har en Mani for at skrive Breve, især til Mennesker de ikke kender, er der andre, som uden Hensyn til Styrken i deres Meninger hellere vil dø end skrive noget som helst Brev — og, undskyld jeg siger det, de sidste er der vist mange af i Danmark ... Den rette Maade, naar man vil finde ud af, hvad Folk mener, er at starte Samtaler rundt om i Sporvogne, paa Bar'er, i Marketenderier o.s.v., men maaske B.B.C. ikke holder af dette... I hvert Fald vil Folk gerne have disse Gudstjenester, hellere flere end færre.

Prædikenen central

Spørgsmaalet: »Holder Lytterne lige meget af alle Gudstjenesterne?« nærmer os mere til den Debat, der har været i Pressen. Hos os finder Udsendelsen enten Sted fra et »Studium« (hos B.B.C.) eller fra en Kirke. I begge Tilfælde maa »Hovedsagen« være Prædikenen. Det vilde i England være meningsløst at transmittere en Stille Messe (undtagen for de syge). Og da det er de færreste Gudstjenester, som varer over en halv Time, er det kun den enkleste Højmesse, man kunde faa til at passe med Tiden — og desuden er det kun Katoliker, som vilde forstaa Højmassen, og vi vilde med Hænder og Fødder sætte os imod, at Messen blev en Koncert.

I Diskussionen her i Danmark syntes jeg at kunde bemærke, at Gudstjenesten som *Gudsdyrkelse* næsten slet ikke blev taget i Betragtning. Det *væsentlige* lod til at være Prædikenen, og jeg tror, at saadan er det hos de fleste Protestanter; ogsaa Englænderne holder af »en god Prædiken« og »en følt Salme«...

En enkel og oprigtig Prædiken

Hvad er det, som gør en Prædiken »god«? *Enkelthed, Oprigtighed og Bestemthed*. Naar man prædiker, er det det »almindelige Menneske« man skal tænke paa — ikke de særligt fromme, ikke de teologisk-dannede, de højt kultiverede (og naar 95 p.Ct. af Tilhørerne ikke er Katoliker, skal man naturligvis ikke tænke paa Katolikerne). Derfor ingen Retorik eller usædvanlige Ord eller lærde Hentydninger, ingen »Frynser«. Men Oprigtighed. *Hvis et Menneske af hele sit Hjerte tror paa, hvad han siger, og hvis han af hele sit Hjerte ønsker at sige det*, virker han øjeblikkeligt overbevisende. Jeg maa derfor nævne den virkelig forbløffende »Præsterøst«, som hos os endnu bliver anlagt af de fleste Protestanter, indbefattet Anglikanere. Ingen Karrikatur af denne Røst kan være en Karrikatur. Hvorfor de taler saadan? Vane? Maaske en gammel Myte om, at det er »ærbødigt« at bruge et »særligt« Tonefald, naar man taler om Religion? Vi Katoliker anlægger ikke en saadan Stemme, men til Gengæld synes de andre, at vi »jabber« vore Bønner (det gør vi tit, især Rosenkransen, som simpelthen lyder taabeligt i Transmission), og at vi umuligt kan »bede rigtigt«, hvis vi ikke udtrykker Følelser, f. Eks. naar vi beder Fader vor. Men kunstige Følelser og konventionelle Intonationer er afskyelige og tyder simpelthen paa Hykleri.

Klar og bestemt Besked

For det tredie *Bestemthed*. Her vinder Katolikerne stort. Folk er nu sjælesyge af al Vagthed, blot og bar »moraliserende Opbyggelse« eller Almindeligheder. De er altid glade for det, der har klare Omrids, selv om de ikke er enige med det — naturligvis under Forudsætning af, at det bliver sagt paa beskeden Maade. Vi kan ikke gaa med til det (halvvejs gemytlige?) Synspunkt, som et af de herværende store Blade udtrykte — at Gud

har skabt nogle Mennesker uden Evne til at tro og ikke ønsker, at de skal tro. Og vi kan heller ikke gaa med til, hvad den overordentlig aabenhjertige Politimester fra Aarhus *forudsatte* — at en Prædiken *kun* maa indeholde, hvad Lytterne ønsker eller bifalder. Kristus udtalte en hel Del »ubehagelige« Sandheder! En Prædikant gaar ikke ud paa at smigre eller snakke godt for eller trøste sine Tilhørere ved at sige: »Fred, Fred — hvor der ikke er nogen Fred!« Gud slog sit udvalgte Folk med Svøber. Men Vor Herre gjorde derimod det, at han »begyndte dér hvor de stod«: han talte »saaledes saa de kunde høre« (Mark. 4, 33), d.v.s. »han vidste, hvad der var i Mennesket« (Joh. 2, 25). Han elskede disse Mennesker, og kærligt men ubøjeligt og *gradvis* gav han dem sit Budskab — hvad de *trængte til* (konkret var dette i stigende Grad, hvad Jøderne hverken ønskede eller bifaldt — saaledes som hans Skæbne skulde vise det). Men kan en ubehagelig Sandhed ikke siges paa en venlig, opmuntrende og *styrkende* Maade? Vist kan den det! Litteraturhistorien viser, at Melankolien følger af Sanselighed. Men jeg tror heller ikke, at Politimesteren vilde indvende noget imod en klar Hævdelse af den kristne Tro og Lov, og han vilde selv erklære, at han ligesom alle vi andre ikke staar Maal med denne, men vilde være taknemmelig for en Spore, ikke for nogen Pude.

Dr. Skydsgaard ctr. Pater Wolfisberg

Derfor synes jeg, at Dr. Skydsgaards Bemærkning i »Kristeligt Dagblad« for d. 2. ds. angaaende hvad Pater Wolfisberg skrev her i Bladet, rammer ved Siden af. Det er ganske rigtigt, at Pater Wolfisberg anser den katolske Tro for den eneste fuldkomne og ufordærvede Kristendom, som prædikes af os med et Mandat, vi er ene om, og under en Garanti, som ogsaa er uden Sidestykker. Ogsaa jeg beklager de

Benægtelser og Usikkerheder, der forvirrer og svækker andre Trosbekendelser saa meget. Og saa jeg vil fra Tid til anden sige dette. Men betyder det, at jeg ikke er taknemmelig for alt det positive, disse Trosbekendelser endnu bevarer? Er der en eneste nutidig religiøs eller anti-religiøs Bevægelse, som jeg ikke kan finde noget som helst positivt i — noget positivt, som den Bevægelse lever af? Skal jeg ikke fæstne mig ved, glæde mig over og om muligt styrke disse Livskim? Jeg vil ikke kalde dette et Samarbejde mellem »de to Kirker«, for der er ikke to. Men i hin B.B.C. Komité var det muligt at være gode Venner med Baptister, Wesleyanere og Anglikanere. (Sommetider fandt jeg det lidt svært — hvis f. Eks. en anglikansk Kannik tvivlede paa Biblens historiske Paalidelighed, paa Jomfrufødslen eller paa Opstandelsen. Og dog, hvad er Vanskeligheder til for, hvis det ikke er for at blive overvundet?)

Men nok om det. Naar jeg skulde arrangere en »Kirke-Transmission«, prøvede jeg paa at vælge de fattigste Slum-Sogne

i London — »jævne« Mennesker for Alvor! (Mit »Kor« blev engang sammensat af en Politibetjent, en Handelsrejsende, en Veksellerer og en Bokser — men det var i Studiet...). Lukkede saa de fleste Lyttere af? Nej, det besværlige var at hindre dem i at blive hjemme for at lytte i Stedet for selv at synge med i Kirken...! Jeg tør kun haabe, at Prædikenen gik lige til Sagen. Jeg faar altid Forsamlingen til at bede nogle enkle Udtryk for Tro, Haab, Anger og Kærlighed sammen med mig. Denne stærke Lyd rejser hele Verden over. Det gør deres kraftige Salmer ogsaa. Og ligesaa det triumferende Raab i »Tantum ergo« og »O salutaris«. Det gør Messeklokens Lyd ogsaa — og dette betyder *Dyrkelse* og er bedre end 1000 Prædikener. Allerbedst er det, at hele Sognet har forberedt sig med Skriftemaal og Kommunion — det kunde ligefrem være Paaske... Faar de ikke, hvad de trænger til? Det er Kristus, som giver det. Faar de, hvad de ønsker sig? De ved, at det er fra ham, de faar det!

C. C. Martindale S. J.

mere rykker ind i Historiens centrale Interessekreds, ligger den dog endnu ikke tilstrækkelig fremme i den større Almenheds Interesse.

Det som præger Middelalderen i første Linie, er Sammenslutningen af Katolicisme og Dagligliv. Det ses paa Staterne, paa Sammenslutningerne, paa Enkeltpersonerne. Her er det Sammenslutningerne, der interesserer.

Blandt disse staar Ordenssamfundene i første Række. Naar man gik i Kloster, var det for at gaa i Herrens Skole; det var for at sætte det religiøse Liv i Spidsen, men i Reglen ikke for at opgive Menneskelivets daglige Virksomhed. Efter Benedict af Nurcia's Munkeregulering skal Brødrene til visse Tider optages af Haandens Arbejde, mens den øvrige Tid anvendes paa Studiet af de himmelske Ting og paa den liturgiske Tjeneste.

Efter Ordenssamfundene kommer i Betydning Gilderne. Man gik ind i Gilderne for sin Sjæls Saligheds Skyld, som man gik i Kloster for at gaa i Herrens Skole. Gilderne regulerede saa ogsaa den borgerlige Virksomhed inden for Gildets Omraade. Ogsaa paa mange andre Punkter minder Gilderne om Ordenssamfundene. Optagelsen i Gilderne svarede saaledes i paafaldende Grad til Klosteroptagelsen. Betingelsen var begge Steder visse personlige Egenskaber, en vis Egnethed. Den, der traadte ind i Benediktinerordenen, maatte først skænke sin Formue til Klosteret eller de Fattige; den, der traadte ind i et Gilde, maatte yde Gildet introitus: Penge, Korn eller Maaltid f. Eks. Klostermanden maatte aflægge sine Klosterløfter: Gildebroderen maatte højtideligt love at holde Gildets Vedtægter.

Ogsaa Universitetet er et middelalderligt Samfund, en Sammenslutning af Lærere og Studenter. I mange Henseender genspejler Universitetet Gildeinstitutionen. Det middelalderlige Universitet er saaledes opstaaet paa Grundlag af et Stiftelsesbrev, oftest en pavelig Bulle (man jævnføre, at Gildernes Skraaer stadfæstedes af biskoppelig Øvrighed).

Dette er ogsaa Tilfældet med vort eget Universitet. Universiteterne havde Gildestatutter som Ordenerne Ordensregler og Gil-

---

Katolske Akademikere

af Overlæge Karl Søndergaard

Overlæge Søndergaard har venligst stillet sit Manuskript til Rustalen i A. C. til Ugebladets Disposition. Vi bringer nedenfor Talens Hovedindhold.

Det er faldet i min Lod at byde Aarets Russer velkommen her i Academicum Catholicum. Kredsen er snæver og man kunde falde paa at spørge: hvad har Academicum Catholicum med Universitetet og Russerne at gøre, eller hvad har et stort moderne Universitet og dets studerende med en lille katolsk Forening at gøre? Svaret er paa sin Vis ligetil, men det ligger dog ikke paa alfar Vej.

Hvor er altsaa Sammenhængen mellem akademisk og katolsk, mellem Universitet og Katolicisme?

Jo, Svaret er ligetil. Vor hellige Kirke er ikke blot universel i Tid

og Rum. Den er ikke blot udstrakt over hele Jorden. Den varer ikke blot ved til Tidernes Ende. Men den omfatter hvert enkelt Menneskes hele Liv og enhver Sammenslutnings Liv og enhver Nations Liv i alle tænkelige Ytringsformer med en kærlig og forstaaende, en fremmede og tilskyndende Interesse.

Og dog ligger Svaret paa det stillede Spørgsmaal ikke paa alfar Vej. Vi maa tilbage til Middelalderen for at finde den rette Sammenhæng mellem katolsk og akademisk, mellem Universitet og Katolicisme. Og selv om Middelalderen mere og

derne Skraaer. Dernæst forenede det middelalderlige Universitet i sig baade religiøse og faglige Institutioner, ganske som Gilderne. Som Gilderne havde deres Patroner, havde Universiteterne deres. Patron for vort københavnske Universitet var St. Peter. Som Gilderne havde deres særlige Messer i Aarets Løb, havde Universiteterne deres. I Frue Kirke i København var der hvert Aar ved St. Peters Alter i Høje Chor en højtidelig »Begængelse« med samtlige Universitetets Doktorer, Mestre og Studenter.

Altsaa staar da Universitetet ved Siden af Ordenerne og Gilderne som fuldgyltig Repræsentant for de middelalderlige Sammenslutninger. Disse Institutioner er den katolske Kristenheds ægtefødte Sønner og Døtre. Nærmere Slægtskab findes ikke.

Der kan da heller ikke være Tvivl om, hvad det er for et himmelsk Lys, som Ørnen skuer op imod fra sin Plads over Portalen i Universitetets Hovedbygning. Det er Guds Lys, det er Kristendommens Lys. Det lykkedes ikke det rationalistiske Universitet at sætte Filosofien paa Kristendommens Plads. Og det var godt det samme. Kristendommen og Kristendommens Filosofi er, som Chesterton siger, alle filosofiske Systemer overlegen. Den er Verden gennem hundrede Vinduer, hvor de filosofiske Systemer hver for sig kun ser igennem eet. Dette vide Udsyn kan et Universitet ikke undvære. Universitetet er nemlig Helheden af Lærere og Studenter i alle mulige Fag og paa alle mulige Omraader, det er et Studium generale.

Kristendommens Lys har da ogsaa gennem Aarhundrederne stadig oplyst vort Universitet. Ikke blot har det været anset for et Lys som andre Lys, saaledes at det har skinnet i det theologiske Fakultet, ligesom det juridiske Lys i det juridiske, det medicinske Lys i det medicinske og det filosofiske Lys i det filosofiske Fakultet. Nej, Kristendommens Lys er altid blevet holdt brændende i Universitetets højeste Kandelabre, højt hævet over alle Fakulteter.

I 1628 udgav saaledes Caspar Bartholin den Ældre i Trykken nogle korte Raad om at paabegynde, fortsætte og fuldende det me-

dicinske Studium. Disse Raad, der oprindeligt var skrevet for Petrus Charizius og for hans egne Sønner, hvoriblandt den saa berømte Thomas Bartholin, indledes paa denne Maade: »For det første og fremfor alt anbefaler sig eder *Fromhed*, Livets Pletfrihed, de daglige Bønner, Kærlighed til Guds Ord og Ordets Hørelse: hvis ikke Gud hjælper og indgyder Urterne Kraft, hvor evner da Diptam, hvad hjælper Panacéen? Forgæves paa-tager man sig ethvert Arbejde, enhver Udenlandsrejse, ethvert Besvær, Studium, og Nattevaagen uden Fromhed. Det kødelige Menneske enten negligerer eller ringe-agter denne Formaning eller vil endog gøre den latterlig, men det aandelige, som skelner mellem Tingene og frygter Gud, overvejer paa fornuftig Maade, hvorledes Fromhed er en stor Vinding og nyttig til alle Ting og løfterig saavel for dette som det kommende Liv.«

To Hundrede Aar senere bekræftedes Bartholins Vejledning ved to Lejligheder fuldtud af H. C. Ørsted, der ved disse Lejligheder var Universitetets Talsmand. Ørsted fremhæver Harmonien mellem Religion og Videnskab. Guds frygt maa avle Videnskab. Kærligheden til ham, hvorfra al Sandhed kommer, maa avle Lyst til at kende Sandheden i alle dens Forgreninger. Kristendommen førte da ogsaa straks i sin Oprindelse til Bibelstudium og Sprogstudium, til historiske og filosofiske Studier. Men det er ikke blot saaledes, at Kristendommen fører til videnskabelige Studier; selve disse Studier, selve Videnskabens Dyrkelse, maa efter Ørsted anses for en Religionssag. Menneskets granskende Blik henledes nemlig stedse til Altings Ophav. Det ligger i selve Tænkningens Natur, at den intet Hvilepunkt, ingen Bevægelse finder undtagen i det Bestandige, det Uforarsagede, der skjuler sig bag alle forarsagede Ting. Videnskabsmanden henføres altsaa naturligt til Gud, den evig Selvstændige. Til ham, den ene fuldkomne Visdom, henføres det Heles Sammenhæng og Harmoni. Videnskabsmanden maa derfor blive besjælet af Ydmyghed, Andagt og Kærlighed. »Har nogen lært andet,« siger Ørsted, »i Naturens Betragtning, saa

kan det kun have været, fordi han tabte sig i det Adspredte og Mangfoldige og ikke opløftede sig til Sandhedens evige Enhed.«

Vel kan hverken Bartholin eller Ørsted tages til Indtægt for Katolicismen; Ørsted vender sig endda direkte mod Katolicismen i de omtalte Taler, der blev holdt dels i 1814 ved Universitetets Fest for Reformationen, dels i 1826 ved Kristendommens Tusindaarsfest i Danmark; men begge disse Naturvidenskabsdyrkere, der har vundet sig blivende Navn i Videnskabens Historie, bevidner paa klareste Maade, at den Forbindelse mellem Videnskab og Kristendom, som Katolicismen etablerede i Universitetet, gennem Aarhundrederne stadig holdt sig levende. Begge bevidner Harmonien mellem Videnskab og Kristendom.

Ørsted peger paa, at Sandheden er af Gud, og at det hører med til Kærligheden mod Gud at elske Videnskab og Kunst. Videnskab og Kunst hører altsaa med til Kristendommens egentlige Væsen. Kristendommen forpligter paa en Maade til Videnskab og Kunst, selv om denne Forpligtelse mere er henvendt til Samfundet end til den enkelte. Forpligtelsen gælder baade i den teoretiske og den praktiske Videnskab. Det er ganske klart, at Pædagogen, Juristen og Lægen ikke kan virke uden et vist Maal af teoretisk Indsigt. Men der kræves mere i disse praktiske Fag end Videnskabelighed og teoretisk Indsigt. Der kræves en moralsk Standard. Paa dette Omraade er Katolicismen en usvigelig sikker Vejleder, og den, der ikke vil fare vild i en kaotisk Nutid, gør vel i at holde sig til Kirkens Afgørelser.

Det moralske Element, der træder særlig stærkt frem i de praktiske Videnskaber, i Lægekunsten, Pædagogiken og Juraen, er altsaa et væsentligt Bindeled mellem Universitetet og Katolicismen.

Men jeg har Lyst til at fremhæve endnu en Ting. Vi ved jo alle, at Kirken som Bærer af Evangeliet maa møde og overvinde Verdens Modstand. Men noget ganske lignende gælder Lægen og Pædagogen og Juristen, naar de fra Universitetets Læresale drager ud i praktiske Virksomheder. Verden vil ikke altid forstaa disse Menne-

sker og deres Krav. Lægen skal f. Eks. fjerne deres besværlige Sygdom, men det opfattes idelig som en utaalelig Haardhed, naar han kræver Afholdenhed, Maadeholdenhed o.s.v. som Betingelse for Sundhedens Bevarelse. Det er derfor, man gennem de forløbne Aarhundreder stadig henviser de studerende til i Religionen at finde det eneste sikre Udgangspunkt for deres fremtidige Virksomhed. Kun i Kristi Efterfølgelse kan Akademikerne med tilstrækkelig Udholdenhed og Sindsro varetage deres Gerning. Ogsaa med Henblik derpaa var det, at Russen i gamle Dage ved Depositsen og Indgangen til det akademiske Liv maatte døje Slag og Grovheder.

Intim og omfattende er altsaa Forbindelsen mellem det akademiske og det kristelige, mellem Universitetet og Katolicismen.

Desværre maa det vel siges, at vort danske Universitet for Tiden plejer denne Forbindelse lidt køligt, selv om det heldigvis ogsaa kan fastslaas, at vort Universitet stadig bevarer sit Præg af kristent Universitet. Men paa Grund af Universitetets allerede meget fremskredne Emancipation maa Studenterne supplere det mere verdslige Universitetsliv med et kristeligt og helst et lødigt katolsk Foreningsliv. Her ligger Besvarelsen af det Spørgsmaal, jeg i Begyndelsen stillede: Hvad har Universitetet med vor lille katolske Forening, med Academicum Catholicum at gøre? Kun ved at forene Studielivet paa Universitetet med Foreningslivet i Academicum Catholicum genopstaar det middelalderlige Universitets harmoniske Forening af Videnskabelighed og Religionsudøvelse.

Mens Universitetet endnu bestaar væsentlig uforandret som Katolicismen skabte det, er Gilderne paa det nærmeste forsvundet. I Stedet kom der rent faglige Foreninger af Arbejdsgivere og Arbejdere. Det religiøse Element var elimineret. Leo XIII søgte ved sin Encyklika Rerum novarum at raade Bod herpaa, idet han opnævnte til Dannelse af Arbejderforeninger, der skulde hjælpe og fremme Medlemmerne paa alle Omraader (legemligt, økonomisk og moralsk), omtrent som i de gamle Gilder.

Den religiøse og moralske Dygtiggørelse maatte betragtes som Hovedformaålet. Udviklingen førte med sig, at Arbejderne mange Steder maatte slutte sig til neutrale Foreninger, mens de saa dannede sideløbende Foreninger til deres moralske og religiøse Uddannelse og Dygtiggørelse. Uden for de katolske Universiteter er Nutidens katolske Studenter i den samme

Situation som saadanne Arbejdere. Det, som Middelalderen gav dem under eet i Fakultet og Gilde, maa de nu søge adskilt, det faglige det ene Sted og det moralsk-religiøse det andet Sted. Men som sagt, Universitetet har bevaret sit oprindelige Præg bedre end de almindelige borgerlige Sammenslutninger. Kun Ordenerne har bevaret deres oprindelige Præg fuldtud.

Kapitler om Fadervor XXXIII

Det er Guds Vilje

at vi vender hjem som Sejrherrer

Livet er en Krigstjeneste. Jorden er Slagmarken. Det er vor hellige Pligt at vende hjem til Gud fra denne Kampplads som Sejrherrer. Tre Fjender skal overvindes: Satan, Verden og det onde i os selv. Den farligste af disse Fjender er i flere Henseender vor egen faldne Natur. Overladt til sig selv er Aanden i os villig nok til det gode og rette, men i Almindelighed for svag overfor Kødets urimelige Begær. Derfor skal vi bede til Gud: »Ske din Vilje«, og vi mener med disse Ord i dette Tilfælde: »Hjælp til, at vi vinder den Sejr over det lave i os, som du selv forlanger.«

Om vi er døbte eller ikke, lige meget, *vi gaar med det onde Begær, Sydens Fængstof i vort Indre*. For de Ikke-døbte er dette Hang til Synd endnu en Rest af Straffen for Syndefaldet i Paradiset. For de døbte er det ikke længere Straf, men et Middel, hvormed Gud vil sætte vor Troskab paa Prøve. Saa længe vi lever paa Jorden, skal vor Vilje have Lejlighed til Kamp og Sejr. Siger vi altid Nej til Begærets mangfoldige Paafund, og gør vi i Tillid til Kristi Blods Kraft mandig Modstand mod al Troløshed, saa kan Tilbøjelighe-

den til det onde ikke skade os. Tværtimod, den der kæmper efter Kampens Regler, som Kristus ved sit Ord og Eksempel har lært os, belønnes med en Sejrskrone i Guds evige Rige.

Der er noget andet endnu, som kan blive farligt for os paa vor Vej mellem Vuggen og Graven. *Det er de mange Fortrædeligheder og Trængsler, vi skal igennem*. De kan gøre os trætte og forpinte. Desuden kommer jo ogsaa Sygdom og til sidst Døden. Heller ikke disse Genvordigheder er hos de døbte Straf for Slægtens første Synd, men de har den Opgave at gøre os ligedannet med Kristus, (Vinstokken, hvis Grene vi er, eller Hovedet paa det Legeme, hvis Lemmer vi er), for at vort Legeme efter Opstandelsen kan blive herliggjort med ham, fordi vi har lidt og stridt i Fællesskab med ham (Ro. 8, 29. 17).

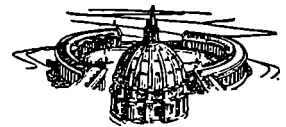
Hos Kristi ægte Disciple er *dyb Afsky og Had* den naturlige og selvfølgelige Reaktion mod det onde Begær i os eller Kødets almindelig kendte Gerninger, som Apostlen Paulus beskriver saaledes: »Utugt, Urenhed, Ublufærdighed, Vellyst, Afgudsdyrkelse, Trolddom, Fjendskab, Stridigheder, Misundelse, Vrede,

Skændsmaal, Uenighed, Parti-
væsen, Nid, Mord, Drukken-
skab, Fraadseri og den Slags«;
og han tilføjer: »Om den Slags
har jeg allerede sagt jer paa
Forhaand og gentager det: de
som gør saadan noget, vil ikke
faa Del i Guds Rige« (Gal. 5, 19
—21). Lige saa bestemt skriver
han til den kristne Menighed i
Rom: »Hvis I lever efter Kødets,
saa vil I dø. Men hvis I ved Aan-
den dræber Kødets Gerninger,
saa skal I leve« (Ro. 8, 13).
Kamp er absolut nødvendig. Thi
det Legeme, som er skabt af
Gud for at være Sjælens lydige
Redskab i Herrens Tjeneste og
ved denne Lydighed faa Del i
Sjælens guddommelige Liv og
den evige Salighed, gør Oprør
mod den Sjæl, der giver det Liv
og skal vejlede det; det prøver
paa at blive et selvstændigt Væ-
sen, ja gøre sig til Herre over
Sjæl og Aand, hvorved Naturens
rette Orden forstyrres og ende-
vendes. Paa denne Maade øde-
lægger saa dette oprørske Lege-
me den evige Lykke for begge
Parter, nemlig for Sjælen og sig

selv. Kamp er altsaa nødvendig,
men ogsaa Bøn til Gud om, at
han maa forhindre Kødets Sejr
over Aanden, og hjælpe til, at vi
tøjler og styrer alle vore Ønsker
og Begæringer saaledes, at de er
i Overensstemmelse med Guds
Vilje. Naturligvis beder vi ogsaa
om Beskyttelse mod den Svag-
hed, der opstaar under Livets
Møjsommeligheder og Trængs-
ler.

Naar vi nu beder om Sejr over
det lave i os, i det Øjeblik vi
siger: »Ske din Vilje«, saa er
det uden videre indlysende, at
*det ikke er Had til vort Legeme,
der faar os til at gøre det.* Dette
var Tilfældet hos Manikæerne,
en Sekt i gamle Dage. De be-
kæmpede selve Legemet, Guds
Skabning og Gave. Vi kæmper
mod Synden, mod det unyttige,
farlige og dæmoniske i Legemet.
Manikæerne ønskede en For-
krøbling eller rettere sagt en
Tilintetgørelse af Legemet, vi
ønsker at Legemets Støv skal
være undergivet Aanden, eller
med andre Ord: Den rette af

Sluttes Side 682

URBI ET ORBI

Det pavelige Statssekretariats
Informationsbureau meddeler,
at der foreligger Efterretninger
fra den apostoliske Delegat i
Addis Abbeba, ifølge hvilke baa-
de Missionærerne og Befolkning-
en overalt i *A b e s s i n i e n*
befinder sig vel. Endvidere med-
deles det, at den apostoliske De-
legat i *A u s t r a l i e n* har be-
søgt Krigsfange- og Interne-
ringslejre, hvor der befinder sig
tyske og italienske Krigsfanger
fra *Cirenaica*. Blandt de civil-
internerede befinder der sig og-
saa Medlemmer af det bekend-
te *Drengesangkor* »*Wienersän-
gerknaben*«, der ved Krigsud-
bruddet var paa *Tourné* i *Au-
stralien*, og som Følge af For-
holdene er blevet tilbageholdt;
Drengene er blevet anbragt i ka-
tolske Skoler og Institutter.

I en Radiotale har den aposto-
liske Delegat i Storbritannien,
Msgr. Godfrey, for nylig klart
belyst de Pligter, der paahviler
en Stat, som gør Krav paa Præ-
dikaten i *k r i s t e n S t a t*. Ef-
ter at have klarlagt Borgernes
Forpligtelser overfor Staten og
godtgjort, at Retsforholdet er et
gensidigt, idet ogsaa Staten har
Pligter overfor Borgerne og maa
tage Hensyn til det enkelte Indi-
vids Rettigheder og til Familien,
understregede Msgr. Godfrey, at
den Genopbyggelse, der tales saa
meget om, den Fred, der maa
komme, kun er mulig, naar der
bliver taget Hensyn til de gud-
dommelige Love, og Kirkens
Røst ikke forbliver uhørt. Bevi-
set for at en Nation er kristen,
bestaar — udtalte Msgr. God-
frey — ikke blot i Erklæringer
desangaaende, men i, at den
kristne Lære omsættes i Prak-
sis, hvilket først og fremmest
sker ved, at Staten drager Om-
sorg for, at Ungdommen faar en
kristen Opdragelse og at der
gennem Lovgivningen ikke læg-
ges Borgerne Hindringer i Vejen
for fri Udøvelse af deres religio-
se Pligter.

Radiogudstjeneste

Alle Helgens Dag, Lørdag d. 1. November Kl. 8
Fra Sakramentskirken

Prædikant: Sognepræst N. R. M. Oppermann

Celebrant: Sognepræst Cay Benzon

Salme 248: O Jesu Krist, vor Frelser god

PRÆDIKEN

Salme 250: En mægtig Skare, talløs stor

Gregoriansk Sang: Adoro te devote (Korsang)

Salme 259: Jeg elsker dig, min Stav, min Styrke

BØN

Salme 59: Det Ord, som du har givet

100 AARS MISSIONSGERNING I CANADA

For hundrede Aar siden — i 1841 — drog de første Oblater af »den ubesmittede Undfangelses Kongregation« af Sted til den ny Verden. Efter en lang og farefuld Færd over Atlanten naaede de deres Maal: Amerika, hvor de til at begynde med slog sig ned som Sjælesørgere for de franske Kolonister og som Missionærer blandt Indianerne i det østlige *Canada*. De første Stationer grundlagdes i Quebec, Montreal og Ottawa — dengang kun en Haandfuld Træhytter — og herfra trængte Missionærerne videre frem til Nord- og Vestcanada, til Hudsonbugten, ja endog til Egnene omkring Nordpolen. Gennem et Aarhundrede har Oblatmissionærerne medvirket til at højne det kulturelle og økonomiske Liv i Canada, et Land, større end Europa og med

Ærkebiskoppen af Quebec, Kardinal R. Villeneuve, der leder Missionsvirksomheden i Canada.

en Befolkning paa over 11 Milioner.

Det canadiske Episkopat, der tæller flere Ærkebisper og Bisper, ledes nu af en Oblat, Ærkebiskop, Kardinal Rodrigue Villeneuve af Quebec, og Kirken i Canada er fra en ganske lille Begyndelse vokset til i vore Dage at være en blomstrende Gren paa den gamle romerske Stamme. I alle de større canadiske Byer har der i Aarenes Løb rejst sig store Katedraler og Kirker og overalt rører der sig et frodigt, kirkeligt Liv. De katolske Ungdoms- og Arbejderorganisationer fortjener i denne Sammenhæng at fremhæves. I Bestræbelserne for de kristnesociale Institutioner, der lader sig føre tilbage til de franske og tyske Udvandrere, har den katolske Befolkning staaet trofast sammen med deres Gejstlighed i Kampen for den religiøse Frihed, for Undervisningsfriheden — hvis Udslag er de blomstrende katolske Lærestalter — og for Retten til fri Meningsytring, som Canadierne sætter saa højt.

Oblatmissionærerne har ikke blot skænket Canada en Overhyrde, men har tillige den Ære blandt deres Ordensmedlemmer at tælle Verdens »nordligste Bi-

Tekst og Fotos:

ILVA

← Udsigt over Montreal, et af Centerne for Kirken i Canada.

skop», Msgr. Turquetil, Biskop af Nordpolen, samt Verdens »nordligste Sognepræst«, P. Girard, hvis Sogn er Missionen Ponds Islet, der er Jordens nordligste Missionsstation og som ligger ca. 720 km nord for Polarkredsen. Med beundringsværdigt Vovemod har Oblatmissionærerne viet sig Gerningen i Canadas Ødemarker, og adskillige unge Missionærer har sat Livet til som Ofre for vilde Eskimo- eller Indianerstammer. Men af Forfølgelser og Trængsler er Kirken altid gaaet sejrrig frem — saaledes ogsaa i Canada.

Den flyvende Missionær, P. Schulte, der ved sine dristige Flyveture i Arktis er blevet verdenskendt.

„Sognepræsten af Nordpolen“, P. Girard, udenfor sin Embedsbolig. Han leder Missionsstationen Ponds Islet, Jordens nordligste Missionsstation, ca. 720 km nord for Polarkredsen.

Den ny Kirkebygning i det ny Sct. Mariæ Sogn nærmer sig sin Fuldendelse. Bygningerne er allerede under Tag — hosstaaende Billeder (et Kig op igennem Tagkonstruktionen t. v.) blev taget da Kranen blev hejst ved Rejsegildet d. 6. ds.

DEN NY KIRKE PAA FREDERIKSBERG

Doktor Johnsons Dom

af G. K. CHESTERTON

WILKES: De kommer til at se den igen. Jeg tror dog ikke, De vil synes bedre om den. Men Hr. Burke, jeg maa ikke spilde Deres saa kostbare Tid, og jeg bad Dem ikke om at komme, for at De skulde beundre min Smag for Huer. Jeg er ganske klar over, at Deres ypperlige Arbejde for Frihed og Fred vil bringe Dem i Pagt med mange Entusiaster, som De selv kun med Vanskelighed vil kunne anerkende. En af dem, min Ven Swift, har nylig antaget visse filosofiske Principper, som jeg ikke tror, at De eller nogen af Deres Kreds vil kunne betragte med andet end Forfærdelse. Alligevel vilde jeg foreslaa —

BOSWELL (*træder ind i stor Hast og ser sig ret forvildet om*): Er Dr. Johnson her?

BURKE: Dr. Johnson? Nej, naturligvis er han ikke her.

BOSWELL: Han kommer her. Han er paa Vej, saavidt jeg da ved. Jeg har prøvet paa at faa ham fra det, men det var umuligt.

BURKE: Hvorfor skulde han komme her?

WILKES: Det skal han heller ikke.

BOSWELL: Det maa han heller ikke.

BURKE: Ja, men hvorfor skulde han *ikke*?

WILKES: Da Hr. Boswell er stum af Rædsel, vil jeg prøve paa at forklare, hvorfor Dr. Johnson skulde komme her og ikke skulde komme her. For det første ønsker han at forny Bekendtskabet med min revolutionære Ven, Hr. Swift og den lige saa revolutionære Fru Swift.

BOSWELL: Han har et Manuskript med fra Oxford og har lovet at vise det til Fru Swift.

WILKES: Jeg tror, det er noget fra en Prædiken om Hustruernes Pligter.

BOSWELL: Og nu da han har faaet Manuskriptet, er jeg bange

for, at Damen ikke har Brug for det.

WILKES: Eller alt for megen Brug for det. Maaske han vilde udtrykke det saadan. Ærlig talt, Hr. Burke, det er en delikat Situation, og jeg er sikker paa, De

vil hjælpe os, om ikke for andet saa for Doktorens Skyld.

BURKE: For hans Skyld? Hvordan vil det virke paa ham?

BOSWELL: Stærkere end jeg bryder mig om at tænke paa. Han er vendt tilbage til Byen i fuldstændig Uvidenhed om alle disse selskabelige Skandaler. Han husker denne Dame som en Slags Puritaner fra New England, og ved intet, før han kommer her.

Fortsættes

Det er Guds Vilje, at vi vender hjem som Sejrherrer *forts. fra S. 679*

Gud selv fastsatte Orden og Harmoni mellem Sjæl og Legeme.

Men afviser vi saaledes Manikæerne, *afviser vi ikke mindre hine moderne Hedninger i kristne Lande, der forguder deres Legeme og ikke kender anden og højere Lykke end Sansernes Tilfredsstillelse og Lyst*. Man maatte jo være helt blind, hvis man ikke lagde Mærke til disse Afgudsdyrkere i By og paa Land, der tilbeder Legemets Velvære; disse nydelsessyge Mennesker, hvis Higen og Tragten er hastet og bundet af det jordiske, og som i vildt Begær opbyder alt, hvad de kan, for at faa deres lidenskabelige Ønsker opfyldt. Deri, mener de, bestaar den Lykke, som Mennesket med en Naturlovs Kraft søger, fordi de har glemt eller maaske aldrig vidst, hvor vor virkelige, varige og fuldkomne Lykke, Ære og Rigdom findes. En dyb og bred Kløft skiller dem fra Kristi Aand og Lære. De kender ikke noget til det, vor Frelser har sagt os om vor Oprindelse og vort Maal, om vor Værdighed og Guds Børnenes Frihed. Og mindst af alt vil de høre de Ord: »Hvis nogen vil efterfølge mig, maa han fornægte sig selv, tage sit Kors op og følge mig« (Mt. 16, 24). Det er vor Tids store Skam og Brøde for det legemliges Skyld at have glemt Gud, den aandelige Sjæl, og hvad Ewigheden bringer.

Der er altid stor Fare for, at

ogsaa de, som vil være Kristi Disciple, bliver smittet af deres hedensksindede Omgivelser. Det er jo ogsaa derfor, at vi taler om en almindelig Afkristning herhjemme. Men Saltet maa ikke miste sin Kraft, og Lyset maa ikke sættes under en Skæppe. Undertiden bliver der ligefrem Brug for Mod til *et ublodigt Martyrium i Hjertets Lønkammer*. Kampen mellem det legemlige og aandelige er mange Gange uhyre forbitret. Det lave Begær i os kan være i Besiddelse af en saadan Kraft, at Aandens Sejr synes at være umulig. Ja, der kan komme Øjeblikke, da det at gaa imod Drifterne ser ud som Had til ens egen Person, og den rene Taabelighed. I den Slags Timer staar alting paa Spil, og nu gælder det om at huske, hvem vi har sat vor Lid til. Vi ved, at Jesus Kristus, som har lært og paabudt os denne Kamp, er Vej, Sandhed og Liv. Vi ved, at vi aldrig bliver prøvet over vore Kræfter. Vi ved, at det, vi selv ikke formaar, vil han gøre i vort Sted, hvis bare vi bønligt beder ham om Hjælp. Han har som Slægtens Forkæmpere allerede besejret alle onde Magter, og giver *dem* Del i sin Triumf, der bevarer Troskaben mod ham, Kongen over alle Konger og Herskeren over alle Herskere. I hans Kraft vender vi saa hjem til Gud som Sejrherrer i Livets Kamp.

F. K.

HERTUG

KNUDS

DIVISION

Divisionens københavnske Spejdere har været paa Frugtindsamling. Det foregik Søndag d. 5. Oktober i Egnen omkring Virum, dvs. indenfor Grænserne: Holte-Furesø-Lyngbysø-Lyngby-Kongevejen. Dette Terræn opdeltes af Divisionen i 9 mindre Omraader, og hver Omraade tildeltes saa en Gruppe paa 5—8 Spejdere under en Førers Ledelse. Efterhaanden som Rygsække, Kurve, Tasker og Kasser var fyldt med Frugt, kørte Spejderne den til Depotet ved Virum Station, hvor Frugten blev sorteret efter Art og Kvalitet og derefter lagt i Kasser eller Sække. Til Trods for, at der ogsaa havde været foretaget Frugtindsamling i dette Distrikt flere foregaaende Søndage, blev Resultatet alligevel ganske godt, nemlig ca. 1200—1500 kg, som sammen med de Kvanta, som de øvrige Divisioner indsamlede i andre Distrikter, ialt ca. 6500 kg, blev hentet senere paa Eftermiddagen og bragt til det Marmeladekøgeri, som Danske Kvinders Samfundstjeneste har oprettet. I Løbet af Vinteren bliver al Marmeladen uddelt, og saaledes vil Spildfrugten alligevel ikke gaa til Spilde.

Iøvrigt deltog den kendte Journalist Fru »Susanne« i Indsamlingen sammen med vore Spejdere, og Fruen skrev nogle Dage senere i Nationaltidende en Beretning herom: »Paa Frugtindsamling med Hertug Knuds Division«.

Dagen forinden (den 4. Oktober) havde II Absalon Trop og Flok holdt sin store Fest i Borgernes Hus. Festen havde samlet ca. 700 Deltagere, og en af dem har skrevet følgende Referat om Aftenens Begivenheder:

Den store Spejderfest i Borgernes Hus

Festlig Indledning med livlige Toner fra det udmærkede Orkester bragte Publikum i den rette Stemning fra første Færd, — og, lad det være sagt straks, den udmærkede Stemning holdt sig hele Aftenen. — En stor Del af Københavns katolske Ungdom har efterhaanden fundet Vej til II Absalon's saa godt som aarlige Tropsfest. Man lagde Mærke til, at det for de flestes Vedkommende var Stamgæster, der

kendte hverandre. Det var som et stort, ja et meget stort sluttet Selskab, og det giver straks en egen hyggelig Stemning over en saadan Fest. Tilføjes bør, at stadig flere og flere Troppe udenfor Divisionen lader sig repræsentere ved 2. Absalon's Fester, der gaar Ry om disse viden om. Naar saa hertil kommer de mange Ulve- og Spejderforældre med flere Aner, saa forstaar man, at Borgernes Hus' store Sal virkede lidt trang, og paa Grund af Mørklægningsforanstaltningerne mindede en hel Del om russisk Dampbad. Jeg gætter paa, at Troppen havde ca. 700 Gæster.

Selve Underholdningen var som en Anskuelses-Undervisning i A B C. Selv den mest moderne indstillede Skole kunde her lære en hel Del, og jeg foreslaar, at Troppen til næste Aars Fest inviterer samtlige katolske Skoleautoriteter til Kursus. Dette fornøjelige Kursus gav Lejlighed til at lade alle Ulve og Spejdere, smaa som store, komme frem paa Scenen for at give et lille Bidrag i den store Undervisningsplan. Alle Sceneforandringer med dertil hørende Pauser udfyldtes af Overlærer Cato, der end ikke manglede den meget sigende Pegefinger, den høje beregnet for Publikum, den venstre for de Optrædende. Man startede Kursus med en Præsentation i Form af en ny og glimrende Tropsang, og saa fulgte Alfabetet, Bogstav efter Bogstav. Ind imellem de mange Ulve- og Spejderoptrin blev der endda Tid til at vise Lysbilleder fra Tropsens nye imponerende Trops hus og -grund. Synd at det ikke var tydeligere, man anede lige akkurat, hvor herligt det maa være.

Dette lille Indlæg skulde imidlertid slet ikke være en Beretning, men en Kritik. Kritikeren river sig fortvivlet i Haaret, endnu lidt træt efter den sene Fest. — Jo, selvfølgelig kan man med lidt god Vilje finde noget at kritisere, intet er fuldkomment. Og da Kritik eller Erkendelse af Fejl og Mangler er Vejen til at forbedre, saa maa jeg vel tage Mikroskopet frem. Der er ingen Tvivl om, at 12—13 Aars Drenges Sange lyder bedre end 16—18-aariges, og der kan heller ikke være Tvivl om, at noget mere Arbejde med de enkelte Numre vilde sætte Prikken over I'et, navn-

lig naar det drejer sig om de lidt større Spejdere, der optræder paa de skraa Brædder. En lille Spejder eller Ulv gør det ikke saa meget med, han bliver straks Publikums erklærede Kædelægge, hvis hans Optræden virker lidt ubehjælpelig, men det bliver en stor Spejder aldrig, uden han kan sine Ting, og saa skal han endda helst have medfødte Evner i denne Genre. Det er svært at hitte paa Aar efter Aar, og naar man alligevel er i Stand til at fremvise en saadan Rigdom af gode Indfald, bør Præstationerne være derefter. — Det var, hvad Mikroskopet sagde, men set med det blotte Øje, opdagede man det næppe. Slutningsangene var noget af det helt rigtige, den blev nynnnet hele Vejen hjem ad Frederiksborggade. Nervøsiteten fra Indledningen var sporløst forsvundet, og der blev sunget til med Liv og Lyst.

Det slog mig, at denne tilbagevendende Begivenhed er blevet til en herlig Fest, hvor katolsk Ungdom kommer sammen og morer sig paa en hyggelig og fornøjelig Maade. Jeg hørte iøvrigt et Par Tropsførere ytre Ønske om at holde Tropsfest paa denne Maade. Til Glæde for de mange og til Gavn for Tropskassen.

C 34.

II Absalon's Spejdere er i disse Dage travlt beskæftiget med at »fabrikere« Inventar til deres Hus, men Troppen er iøvrigt ikke meget meddelssom om denne Sag. Der skal aabenbart først lukkes op for Posen med alle Herlighederne til Foraaret, naar alt er klappet og klart, og den officielle Indvielse kan finde Sted.

Tropsens Slagord (og Opfordring til dens Venner) er i denne Tid:

»En Cycle-Lodseddell for en 10 Øre«.

»En Trops-Obligation for en 10 Krone«.

— Ogsaa De burde række Troppen en hjælpende Haand i dens Arbejde!

Sankt Ansgars Trop og Flok har faaet nyt Lokale, som dens Spejdere og Ulve er meget optaget af, og paa hvis Istandsættelse og Indretning, der arbejdes ihærdigt. Der gaar allerede mange Rygter om Lokaleets Størrelse og Egnethed, men uvedkommende har endnu ikke faaet Lov til at kigge indenfor. Dog vil dette sikkert ske ved det Divisionsraadmøde, der skal finde Sted i Slutningen af Oktober, og hvortil Troppen har lovet at skaffe Husly. Saa haaber vi ved Selvsyn at kunne konstatere, at Rygterne har talt sandt.

D.H.

Liturgisk Kalender

Okt.-Nov.:

26. S. KRIST KONGES FEST (hvid) (1130); 2. Sæt Bønner: 21. Søndag e. Pinse (744); sidste Evangelium: Søndagens (746).

27. M. Vigilie (1122); 2. Gudsmo- (violet) der ([90]), 3. For Kirken ([123]) eller for Paven ([122]), 4. Om Fred.

28. Ti. St. Simon og St. Judas, (rød) Apostle (1124).

29. O. FERIA (744), uden Gloria og (grøn) Credo; 2. Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Efter frit Valg, 4. Om Fred; alm. Præfation (525).

30. T. † FERIA (744); som Onsdag. (grøn)

31. F.* Vigilie (1127); 2. Om den (violet) Helligaand ([120]), 3. For Kirken eller for Paven, 4. Om Fred.

1. L. ALLE HELGENS FEST (hvid) (1135).

2. S. 22. Søndag e. Pinse (748). (grøn)

*) Vigilie-Faste- og Abstinensdag.

Anm. Paa de med † mærkede Dage kan Præsten efter frit Valg læse Sjælemesse og andre Votivmesser, hvorfor man paa disse Dage ikke kan regne med, at de her angivne Messer læses.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 A, København N.

Mandag og Fredag Kl. 13-14, Tlf. Nora 61 66.

Ekspedition: Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K, Tlf. Palæ 4777, Kl. 9-18.

Kassererkontor: St. Annæ Plads 28, Postgiro 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BØGER ≈

Den hellige Birgitta af Vadstena

Første Bind af Johannes Jørgensens Størværk om St. Birgitta er lige udkommet hos Gyldendal i en ødsel og fornem Udstyrelse. Som er et Udtryk for den Værdi, Forlaget tillægger Værket. Vi bringer i næste Uge en større Anmeldelse af Bogen, og noterer denne Gang blot, at Prisen er 13,75 Kr., for saa dyre er Bøger nutildags; men det maa ikke forhindre, at denne Bog faar Plads i alle katolske Reoler. Den har kostet sin Forfatter mange Aars Arbejde, og enhver vil ved Læsningen kunne se, at denne Flid har været overdaadig frugtbar, saa det er en ringe Tak og Gengæld, hvis vi andre maa spare sammen et Par Maaneder for at faa Raad til Anskaffelsen. Det er en Bog, ingen vil blive træt af at vende tilbage til mange Gange hele Resten af sit Liv.

Videnskab og Journalistik

Børge Michelsen: »Vore unge Videnskabsmænd arbejder« I—III (Chr. Erichsen).

Den berømte engelske Katolik, Journalisten Philip Gibbs skrev i Slutningen af Tyverne en inciterende Bog »The day after tomorrow«, hvori han for den almindelige dannede Læser gav en Oversigt over en Række Problemer, som Videnskaben arbejdede paa, og som kunde gribe dybt ind i Fremtidens Levekaar. Blader man Bogen igennem nu efter tolv-tretten Aars Forløb, virker den morsomt forældet, ikke blot fordi den længst er gaaet i Opfyldelse, men ogsaa fordi Opfyldelsen ikke har

været fuldt saa sensationelt revolutionerende, som han (og man) i Forvejen troede, samt fordi saa meget andet (og uforudset) ogsaa har grebet ind i Udviklingen. Han sluttede f. Eks. med at udtrykke Tillid til, at Storkrigen ikke vilde vende tilbage.

Noget lignende er det, en ung dansk Journalist nu har forsøgt sig med. Blot nøjes han ikke med at kikke indenfor hos de Videnskabsmænd, hvis Arbejde direkte angaar Fremtidens Udvikling. Det bedste af hans tre Bind er netop beskæftiget med »Fortiden under Mikroskop«, Geologers, Arkæologers, Biologers og Sprogforskeres Arbejde med at løfte Sløret fra den forhistoriske Tid. Og i sit andet Bind, »Kampen for Sundheden« giver han sig i Kast med en Række lægelige og hygiejniske Sager uden Hensyn til, om de umiddelbart interesserer Fremtiden. Først i sin sidste Bog, »Vor lovende Fremtid« kommer han direkte ind i de ubegrænsede Muligheders Land, Fremtiden — lige fra Forsøgene paa at udnytte Solens Energi til Kampen mod Kræft og Hjernesygdomme og til dræbende Lyde og Fremstillingen af Liv i Laboratoriet.

Det er tre meget billige Bøger (mange Billeder og kun 5,75 Kr. Stk.) og henvender sig derfor til et bredt Publikum. Man bør derfor ikke undlade at pege paa, at Populariseringen bedst er lykkedes i første Bind, mens især de lægelige Afsnit er tyngtet af Fagudtryk, som ikke forklares nærmere (man faar Indtrykket af, at Forfatteren her føler sig stærkt som Lægmand og er meget bange for at sige noget forkert).

Hvor hvert enkelt Kapitel er blevet til gennem Samtaler med en eller flere unge Videnskabsdyrkere kan det ikke undre, at der hist og her kommer lidt videnskabelig Himmelstorm med ind i Fremstillingen, skønt de fleste unge lærde

Th. Frobenius & Co.

Kirkeorgelbyggeri

KGS. LYNGBY Telefon 755 og HORSSENS Telefon 498

Har bygget Orglerne i:

Rosenkrans Kirken, København, St. Vincents Kirke, Helsingør, Immaculata Kirken, København, Katholsk Kirke, Ålborg, Katholsk Kirke, Silkeborg, Sct. Annæ Kirke, København, Sct. Laurenti Kirke, Roskilde.

Røntgenapparater

Diathermi

Kortbølge-Apparater

CARL DRENCK

København N

Aaboulevard 32

Central 10975

har lært den rette videnskabelige Beskedenhed. Sammenlignet med, hvorledes en saadan Bog vilde have taget sig ud for f. Eks. 50 Aar siden, da Materialismen var de fleste Videnskabsmænds Credo, er Michelsens store Rundspørge meget opmuntrende.

Det hele er blevet et Værk, som ikke egner sig til Haandbog, dertil er Emnerne for spredte, men ligesom Gibbs' Bog giver et imponerende og inciterende Indblik i, hvorledes Tusinderne af unge Videnskabsmænd arbejder til Gavn for os alle og med en personlig Beskedenhed og Ildhu overfor den videnskabelige Sandhed, som forhaabentlig vil virke smittende paa mange unge Læsere. Havde jeg selv faaet disse Bøger som Gave, da jeg var en 17—18 Aar, vilde de have opslugt al min Interesse for lange Tider, og jeg vilde have følt mig kaldet til Dyrkelse af mindst ti forskellige Videnskaber.

H. D. T. K.

Et katolsk Kulturbibliotek

I Serien »Zeugen des Wortes« (Herder) kommer seks smaa Bøger af høj Standard, alle til 1,20 Mark, ca. 75 Sider Stykket.

1. *Clemens* (af Roms) *Brev*, oversat af L. A. Winterswyl. Det er ikke alene os, som føler Betydningen af dette Pave Clemens Brev til Korinterne, fordi vi tydeligt ser det som det ældste ikke-bibelske Vidnesbyrd om Pavens universelle Jurisdiktion. Men Betydningen blev allerede erkendt, dengang det blev skrevet (Aar 95?), saaledes at det en Tid lang blev betragtet som hørende til Skriften. Paa de 74 Sider finder man ikke blot den fortræffelige Oversættelse, men ogsaa Forklaring nok til at give fuld Forstaelse af Indholdet.

2. *Sulpicius Severus* Levnedsskildring af *St. Martin af Tours* er den eneste Kilde til vor Belæring om en af de mærkeligste *Skabere* af vor vesteuropæiske Kultur. Dog maa den behandles med yderste Forsigtighed. I Winterwyls og Rüttenauers Oversættelse og Bedømmelse af Bogen faar vi en god Vejleder paa disse vanskelige Veje. Meget legendarisk maa fjernes, men naar det sker, ser vi Helgenens Personlighed og hans Gernings varige Natur saa meget des klarere.

3. Et Udvalg af *St. Vincent af Pauls* Konferencer er værd at eje, og de giver os alle et virkelig Indblik i Helgenens Karakter. Dog føler vi, at den lille Bog vil være til størst Nytte for enten dem, der søger deres allerførste Viden om Helgenen og straks vil anskaffe sig en større Levnedsskildring, eller for dem, der allerede kender hans Liv og er glade for at opfriske Sjæl og Erindring paa enhver mulig Maade.

4. Hugo Rahners »*Martyrakter fra det 12. Aarhundrede*« er særligt

gribende paa Grund af deres fuldstændige Objektivitet og enestaaende Autenticitet. Her har vi Martyrakterne om Polycarp, Ptolemæus og Lucius, Carpus og hans Ledsagere, Justinus og hans Fæller, Martyrerne fra Lyon, Martyrerne fra Scili og Apollonius. Disse Historier er nedskrevet efter stenografiske Notater fra selve Domsforhandlingerne eller fra officielle Dokumenter, eller de er berettet af Martyrernes hjertesynge og dog sejrende Medkristne, og de er deres Vægt værd i Guld, men slet ikke let tilgængelige. Skoler kunde have enorm Gavn af denne Bog.

5. B. Hanssler, der udgiver *J. A. Möhlers »Kirke og Historie«*, d.v.s. Indledning til Kirkehistorien, beklager, at Teologi og Litteratur saa sjældent blev forenet i Tyskland. Ingen Dante dér, ingen Pascal og ingen Newman! Men Möhler bragte virkelig Teologien i Kontakt med Historien — d.v.s. med Menneske-

livets Strøm. Dette Kapitel fortjener opmærksomt Studium, ikke blot for dets egen Skyld, men som Vejleder for os, der ofte kan føle Nødvendigheden af at maale vor Lære med Begivenhedernes og Menneskenes Prøvesten.

6. Vi har sikkert alle set »Enhver« og kender den »Dødedans«, der viser, hvor dybt optaget den sene Middelalder var af den Alt-Besejrende. Den bøhmiske Ackermans Samtale med Døden (og om Gud) udkom i 1400 og er her udgivet af J. von Tepl. Døden og den sønderknuste Enkemand, hvis Hustru er død ung, fører en overordentlig virksomhedsfuld Samtale. Gud udtaler højsindet den sluttelige Dom — Mennesket faar Æren, Døden Sejren. Denne Bog er vist ny for de fleste af os. Saa meget des gladede maa vi være for at have fundet den. (Bøgerne kan faas i A. Buscks Boghandel).

C. C. M.

De uforgængelige Ord IV

Communicantes

»*Communicantes* — og ærer Mindet om...« Det første Ord er mærkeligt. »Skabende fra begge Sider en Enhed imellem« (os og visse Helgener). Mere logisk kunde vi have sagt: »Vi mindes ærbødigt visse Helgener og skaber saaledes en *Enhed* mellem os og dem.« Vi nøjes ikke med blot at huske nogle historiske Personligheder — vi træder i Samfund med dem. Det er underligt, at der stadig er mange, som ikke ønsker Helgenerne! De siger: »Hvorfor stille nogen imellem os og Gud?« — »Stille?« Vi stiller ikke *Helgenerne* nogen Steder. De er, hvor de er — forenede med Gud. Vi stiller os derimod i Guds Nærværelse — fra hans Side er vi der altid, men vi glemmer det som oftest. Og naar vi er der, saa er Helgenerne der ogsaa og kan slet ikke lade være med det... Og »imellem?« Min Hals er imellem mit Hoved og mine Skuldre; og en Bro er imellem to Flodbredder. Men Halsen og Broen *adskiller* ikke, de *forener*. — »Ja, men jeg trænger

ikke til nogen Bro over til Gud. Jeg forener mig selv med Gud; jeg er hele Tiden forenet med ham!« Lykkelige Menneske! Men selv om det er rigtigt, skal jeg saa sige til min Fader, at jeg helst ikke vil træffe mine Brødre og Søstre, men enten vil have ham paa Tomandshaand eller ogsaa slet ikke? Det kunde ske, at han svarede: »Men hvorfor dog? Er du misundelig? Holder du ikke af dem? Det gør *jeg!* Og jeg ønsker, at alle mine Børn skal være lykkelige i Fællesskab!« Hvor saadanne Indvendinger dog er livsfjerne og akademiske!

»Ja, men du anmoder dem om at bede for dig!« Naturligvis! Jo flere Mennesker vi kan faa til at bede for os, des bedre. Har du noget imod, at der bliver bedt for dig? Ogsaa at jeg beder for dig? Hvis du har en Broder, beder du saa ikke for ham og haaber paa, at han beder for dig? Og hvis Helgenerne er i Himlen, kan de bede saa meget des bedre for dig — dér adspredes Tanker-

ne ikke! Og glæder du dig ikke til at træffe dem? Jeg er sikker paa, at du glæder dig til at træffe »dine kære«, dine Slægtninge, som er »gaaet forud« for dig. Saadan haaber jeg ogsaa at træffe mine kære — skønt jeg maa tilstaa, at mange af Helgenerne er mig kærere end nogle af mine Fætre... Dog haaber jeg ogsaa at træffe mine Fætre dér... Saa er de jo blevet meget rarere — og det er jeg ogsaa. Nej, nej, du maa ikke bede mig give Afkald paa saa herlig en Forbindelse.

»Men hvor kan du vide, at de overhovedet har nogen Bevidsthed om dig?« Ja — tror du virkelig, at din »afdøde« Hustru eller dit døde Barn er ganske uden Interesse for dig? At en død Moder aldeles ikke vaager over sit Barn? Selvfølgelig gør du ikke det, og det har du Ret i. I Hebræerbrevet (12. Kap.) siger St. Paulus, efter at han har opregnet en Del gammeltestamentlige Helgener (nogle temmelig forbavsende iblandt, saasom Jifta, Samson og endogsaa Skøgen Rahab), at vi bogstaveligt er helt omgivet af »saa vældig en Sky af Vidner«, som han senere siger er »de herliggjorte retfærdiges Aander«. Og det tror jeg afgør Sagen.

Og hvad beder vi saa vore himmelske Slægtninge gøre for os? Ikke bare holde passivt Øje med os, som om vi var fjerne, løjerlige Udstillingsgenstande... Løjerlige er vi maaske nok, men Helgenerne er *kærlige* og foragter os ikke i vore Prøvelser. Vi beder dem opnaa, at »vi i alle Ting maa blive skærmet ved Guds Beskyttelses Hjælp«. Ingen kan have noget imod, at de beder om *det!* Og jeg kan saa godt lide disse latinske Ord! *Proteccio* — ordret en Tildækning foran en. Og Verbet *muniamur* er i Slægt med Substantivet *moenia*, en Bymur, Byvolde. Vi beder om, at vi maa være omgivne af Gud, Gud foran os, bag os og over os i denne vor belejrede Tilværelse. Saaledes bad ogsaa St. Patrick: »Kristus foran mig — Kristus bag mig — Kristus til højre og venstre for mig!« Det var hans »Harnisk«.

Hvilke Helgener nævner vi?

Naturligvis Guds Moder, naturligvis Apostlene — Gudsfolkets store Fyrster, skønt vi kender saa lidt til de fleste af dem. Lige meget — de var og er levende Mennesker, *Fakta*. Derefter nogle gamle romerske Helgener, nogle velkendte fra Historien, saasom den store Pave Cornelius (der led Martyrtøden i 253) og hans ikke mindre store Støtte, den afrikanske Cyprian (Martyr 258) — og jeg maa sige, at den romerske Liturgi er højsindet. Den ønsker ikke at mindes, hvor temperamentsfuldt han skændtes med en lidt senere Pave, Stefan I (Martyr 257). Andre saasom Johannes og Paulus (hals-hugget i 352?) forsvinder i Legenderne — men var saa virkelige, at selve deres Hus i Rom er blevet udgravet — et henrivende Eksempel paa, at Kærnen i en Tradition næsten altid er sand, og at forkastede Sandheder bestandig bliver genopdagede

og fundet saa sande som nogensinde! Og Cosmas og St. Damian — var de to arabiske Læger? kaldet *Anarguroi* — »Ingen-Penge-Mændene«, fordi de praktiserede gratis? Hvem ved det nu? Ligemeget, bed til dem i deres gamle romerske Basilika, saa vil du snart se, hvor levende og aktive de er. Og Diakonen Laurentius (Martyr 258); ogsaa Mindet om ham blev elsket saa højt, at fortryllende Legender er broderede paa de Klæder, det var hyllet i. Dog tror jeg, at hans Hjerneskal eksisterer og er en aldeles paalidelig Relikvie... Læs det lidet, som vi ved om disse Helgener, og glem saa Historien for *Personerne*. De vil da høre op med kun at være majestætiske gyldne Skygger paa Himlens endnu dybere gyldne Grund, og de vil ikke vente med at blive dine Venner, indtil de har eksamineret dig i deres egen Historie! C. C. Martindale S. J.

Konfirmation i Aalborg

Det var med store Forventninger, at Menigheden imødesaa Biskoppens Besøg Søndag d. 12. Okt. Allerede længe før Kl. 10 var den store Sct. Maria Kirke overfyldt, og medens Kirkeklokkerne ringede og Orglet præluderede modtoges Biskoppen ved Kirkedøren af Sognepræsten, Pater *Brentegani*, og førtes i Procession fulgt af Ministranter og Konfirmander i hvide Kjoler op gennem den festligt oplyste Kirke til Højalteret.

Efter Salmen »Kom Skaberaand« talte Biskoppen ud fra Lignelsen om det store Gæstebud. Mange er indbudte, men undskylder sig, de har ikke Tid, og dog er det vigtig-

ste for os vort Forhold til Gud, — vor Sjæls Frelse. *Thi der er kun et, som kan give Verden Fred, det er den kristne Tro.*

Nu traadte de 52 Konfirmander frem og modtog »Ridderslaget« for dermed at være Stridsmænd for Gud og hans hellige Kirke.

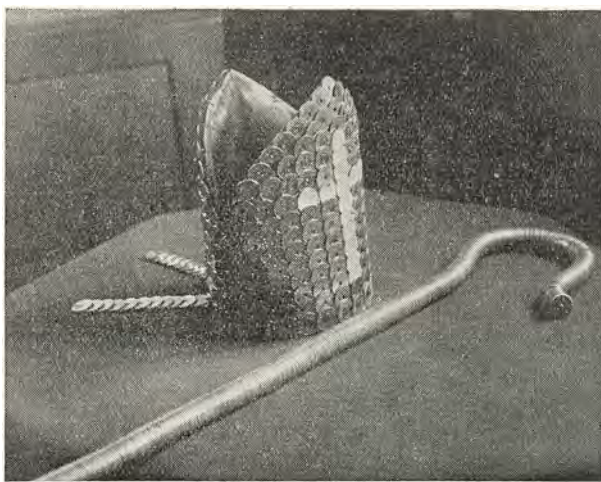
Om Aftenen samledes Menigheden med Biskoppen i Skolens Festsal. Den store Sal var fyldt til sidste Plads.

Sognepræsten, Pater *Brentegani*, bød i en hjertelig Tale Forsamlingen, specielt Biskoppen, velkommen, og Forsamlingen sang nu Aalborgsangen til Biskoppen.

Sparekassedirektør E. Madsen

Ved Biskoppens Bord under Menighedsfesten i Aalborg

Spejdernes morsomme og festlige Gave til Biskoppen

takkede paa Menighedens Vegne Biskoppen for Besøget. Jeg vil, udtalte Direktøren, takke Biskoppen for St. Knuds Gilderne, det er af stor Betydning, at vi faar et solidt økonomisk Grundlag for vore Kirker og Skoler. — Direktøren sluttede med at rette en indtrængende Appell til Menigheden om at slutte op om Gilderne, saa disse fortsat kan blomstre, og rettede herunder en Tak til Gildelederne og Sogneskassereren, som har gjort et stort Arbejde.

Der opførtes nu et Festsplil »Gaa ud og gør alle Folkeslag til mine Disciple«, som udførtes af 20 Skolebørn, der i 4 Optrin viste det katolske Missionsarbejde i Afrika, Alaska, Kina og Europa; i Slutningen af sidste Optrin sang Koret paa Scenen og hele Forsamlingen »Dejlig er Jorden«.

Derefter talte Pastor *Thorbjørn Møller* udførligt om St. Knuds Gilderne. Pastoren understregede bl. a. den store Betydning, disse har. Gilderne gav Fællesskabsfølelse. I vor Tid kaldes der paa nye Opgaver, nye Kirker, nye Skoler skal bygges, og her er St. Knuds Gilderne det centrale, de giver Samling. Selv om Gilderne ikke her i Aalborg er et Problem, saa kan der altid dannes nye Gilder, sluttede Pastoren med at sige.

Nu opførte *Sct. Thøgers Spejder-trop* et Spil »Historien om en god Idé«; det viste Spejdernes Glæder og Genvordigheder, som i sidste Afdeling resulterede i en Overraskelse, da Spejderne bar frem en Bispehue og en Bispestav, som bestod af lutter 5 Ører (1600), som Spejderne havde samlet sammen til en Gave til Biskoppen. Optrinet vakte stor Jubel og Bifald.

Biskoppen var synlig glad og bevæget over den katolske Ungdoms Gave.

Jeg er ganske overvældet, udtalte Biskoppen. Tak for den Velkomst, som har lydt til mig. Tak til Spejderne, jeg venter mig meget af

den katolske Spejderbevægelse og opfordrer til at støtte den.

Biskoppen fortsatte: Det glæder mig at se den Interesse, St. Knuds Gilderne har vakt, og kommer blot alle med, skal det nok gaa. Men der er ogsaa mange Opgaver, som venter paa deres Løsning. Det er ikke nok at bygge Kirker, men vi maa ogsaa sørge for vore Præster. Det er Fællesskabet, som her skal staa sin Prøve; vi maa være beredt paa at bringe Ofre og frem for alt vise Trofasthed. Vi maa sætte vor Lid til Gud, nedbede hans Velsignelse, thi kun Gud kan give os Frelse. Jeg siger endnu en Gang Tak for i Aften og paa snarlig Gensyn.

Sognepræsten kunde derefter slutte Festen med en Tak til alle Sider, og Forsamlingen sang staaende »Kongernes Konge«.

N. K. B.

Det De altid har ønsket Dem

et lille haandskaaret Krucifix fra Italien til at stille paa Bordet, faas nu i vor Bog- og Kunsthandel i Bredgade, og til en meget billig Pris: Kr. 4,00 og Kr. 8,00 for et større. Vi gør opmærksom paa, at det er et forholdsvis ringe Parti, det er lykkedes os at faa hjem, og vi anser det for umuligt under de nuværende Tilstande at faa mere. Den nye Bog »Guds Moders Rosenkrans« er kommet i Handelen nu.

SANKT
ANSGARS
FORLAG

Bredgade 67
Palæ 4777

Hoffmanns Minde

I Stiftelsens nyoprettede Hjem i Valby bliver der til 1. Januar 1942 en Del Lejligheder, 1 Værelse med Alkove, og enkelte med Kammer alle med egen Indgang, Entré, Tekøkken, eget Toilette, og nogle enkelte Værelser alle med fuld Forplejning.

I Stiftelsen findes katolsk Kapel.

Prisen er fra ca. 150 – ca. 205 Kr. om Maanedn.

Henvendelse til Hedvig Søstrene, Tlf. Am. 5985 eller til Overretssagfører Gunnar Pedersen, Tlf. Central 1606.

FYENS DISCONTO KASSE

(BANK-AKTIESELSKAB)

ODENSE

DANMARKS ÆLDSTE PRIVATE BANK

Academicum Catholicum

De unges Studiekreds.

»De unges Sektion« holder Studiekreds i A. C.'s Klublokale, Bredgade 67 A, Kl. 20 *Torsdagene* d. 30. Okt., 13. Nov., 27. Nov. og 11 Dec. Studiekredsens Leder er Pater H. Roos S. J. Emne: Gennemgang af nogle nyere Filosofer og Katolicismens Stilling til dem.

Festmøde for Johannes Jørgensen
Onsdag d. 5. November.

Onsdag d. 5. November Kl. 20 holdes i Lokalerne, Bredgade 67 A, et Festmøde i Anledning af vort Æresmedlem Professor Johannes Jørgensens 75 Aars Fødselsdag (som falder d. 6. November). Professoren vil læse af sin nye Bog: *Den hellige Birgitta*. Derefter vil man hilse paa nædersgæsten ved et Glas Vin.

Deltagelse koster 2,00 Kr. pro persona, for Studerende dog kun 1,00 Kr.

Medlemmer af A. C. og Kursusdeltagere paa Katolsk Højskole kan fortrinvis reservere Adgangskort til og med 31. Oktober. Efter 31. Oktober kan andre interesserede købe Adgangskort. A. C.'s Medlemmer bedes tegne sig hos Administratores (Sekretær: Stud. mag. Frk. *Nina Sabra*, Ordrup Jagtvej 103, Telf. Ordrup 1310), alle andre bedes købe Adgangskort i Sct. Ansgars Forlag, Bredgade 67.

Aabent Hus Lørdag d. 22. Nov.

Civilingeniør James Hamm holder aabent Hus for A. C.'s Medlemmer Lørdag d. 22. November Kl. 20 (Blidahpark 29, Hellerup).

Akademiker-Messe Søndag 23. Nov.

Alle Medlemmer opfordres til at deltage i Akademiker-Messen Søndag d. 23. November Kl. 8½ i Liobasøstrenes Kapel, Bjerregaards Sidevej, Valby.

Efter Messen kan medbragt Morgenmad nydes hos Søstrene.

Randers vaagner

Gennem Indflydelse fra Aarhus Ungdomsforening, bl. a. ved en fælles Cykletur, har vi unge i Randers faaet Lyst til at starte en Ungdomsforening, som vi længe har trængt til, saa vi bedre kan komme i Kontakt med hinanden.

Vi fik derefter indkaldt til en Generalforsamling, og da alle var bejstrede for Sagen, valgtes der straks en Bestyrelse, og Foreningen blev startet under Navnet »Sct. Michaels Klub«. Meget passende begyndte Møderne derfor paa Sct. Michaels Dag. Vi begyndte straks med en Foredragsrække: »Danmarks Kirke i tusind Aar!«, idet Formanden talte om Sct. Ansgar. Foruden de maanedlige Møder har vi en Del Udflugter, bl. a. har vi

været i Aarhus, hvor vi havde en dejlig Dag.

Søndag den 12. Oktober var vi paa Cykletur til Hvedsten. Undervejs besaa vi Hald, der stammer fra den katolske Tid og derfor har stor Interesse. Provsten viste os selv rundt i Kirken, og var derefter saa gæstfri at invitere os til Kaffe i Præstegarden, hvilket man jo ikke siger nej til i disse Tider. Vi sluttede Dagen i den landskendte Hvedsten Kro, og vendte saa Næsen hjem til Laksestaden.

Kronjyderne.

Katolsk Radioklub Ungdomsforening Aarhus

afholdt Generalforsamling med Bestyrelsesvalg Torsdag d. 2. Oktober. Det første Punkt paa Dagsordenen blev en Overraskelse. Lige da vi skulde tage Plads, kom vor Biskop, som var her paa Gennemrejse, ind til os og glædede os med et kort Besøg, mens vi sang et Par Sange for ham.

Da vi igen var alene, gik vi over til Valg af Formand; afgaaende var Johan Keblovski, nyvalgt blev Orla Knudsen. Til Kasserer nyvalgte Bernhard Noetzell, og som Suppleanter Frk. Randi Henriksen og Paul Jaworski, desuden som Revisorer Ivar Dudzinski og Jakob Madsen.

Det sidste Punkt »Eventuelt« blev drøftet under Kaffebordet, hvor der blandt andet fremkom Forslag om et nyt Navn til Foreningen. Det vedtoges at foranstalte en Konkurrence om et nyt Navn. Forslag skal indsendes inden 1. November til Formanden, adresseret til Rymsgade 26. Der blev lovet en Præmie for det bedste Forslag.

Bønnens Apostolat

Intentioner for November: De søfarende og deres Præster — De frafaldnes Omvendelse.

St. Ansgars Kirke

Sønd. 26. Okt., Kristi Kongefest, Kl. 10 Levitmesse, Kl. 17 Andagt, Kl. 20 Ungdomsfest. Program: Pastor Peter Schindler fortæller om sine Rejser. Koncertsangerinde Fru Karen Kamp synger danske Sange, Katolsk Hvem-véd-hvad-Konkurrence. Recitation m. m. Billetter à 50 Øre faas paa Kirkens Kontor. Lørd.

1. November, Alle Helgensdag, Kl. 7 og 8 stille Messe, Kl. 10 Pontifikalmesse, Kl. 19½ Andagt.

Rosenkranskirken

Lørd. 1. Nov., Alle Helgens Dag (befalet Helligdag) Kl. 6,15 og 7 stille Messe, Kl. 8 Højmesse, Kl. 10 stille Messe, Kl. 19½ Festandagt. Ingen Gudstjeneste i Hvidovre.

Sakramentskirken

Sønd. 26. Okt., Kristi Kongefest, Fælleskommunion for hele Menigheden.

Jesu Hjerter Kirke

Sønd. 26. Okt. Kl. 8,30 Fælleskommunion for Immaculatakongregationen. Mand. 27. Okt. Kl. 20 Møde for de unge Mænds Kongregation. Torsd. 30. Okt. bortfalder Mødet.

St. Knud Lavard Kirke Lyngby

Sønd. 26. Okt. Kristi Kongefest, Kl. 17 Festandagt.

Aarhus Opland

Sønd. 26. Oktober:
Odder Kl. 10,15 (9,15 Komm.)

Ugens Højskoleforedrag

Torsdag d. 23. Kl. 19: Pastor Messerschmidt: Kateketkursus.

Torsdag d. 23. Kl. 20: Pastor Geertz-Hansen: Jesus Kristus, Gud og Menneske.

Mandag d. 27. Kl. 19: Musæumsassistent Sv. Heding: Raceproblemer.

Mandag d. 27. Kl. 20: Pastor Messerschmidt: Markus Kap. 10: Ægte-skabet.

Tirsd. d. 28. Okt. Kl. 19. Pater H. Roos S. J.: »Kristi mystiske Legeme. 1. Hvad siger Skriften?«

Tirsd. d. 28. Okt. Kl. 20. Pastor P. Schindler: »Italiens Middelalderkunst, normannisk og italo-byzantinsk«.

Alle Kursus begynder præcis.

Min kære Veninde,

Frøken Marie Andersen

døde den 30. September og anbefales til sine Trosfællers Forbøn.

Guðrun Eriksen.

Roskilde, Oktober 1941.

BATAVIA

den ideelle Java-Kaffeestation
nærmere kan ikke naaes
sendes over hele Danmark

Aage Andersen

Amagerbrog. 22. Amg. 730 . 9505
Batavia Kaffe St. Kongensg. 36-38
Central 3574

Katolsk Boghandel

Stenosgade 3, Vester 3930

Ved De, at Messebogen er nedsat til Kr. 7.50 i Shirting, og Orgelledsagelsen til Salmebogen Kr. 4,00, hvis De ikke har dem, indsend da Deres Ordre omgaende.

Bestilling modtages paa Johs Jørgensen »Den hellige Birgitta«, ventes omkr. 1. Nov.

Værelse

med Kost billigt til Leje for enlig Dame. Billet mrk. 1867 til Katolsk Ugeblad, Nørrebrogade 27 A.

D. K. K. F.

Medlemsaften afholdes for Enkeltmedlemmer, og Medlemmer af de tilsluttede Foreninger i Katolsk Højskoles Lokaler, Bredgade 67, o. G. Fredag d. 24. Okt. Kl. 19 $\frac{1}{4}$. Malerinden Frk. Birgitte West vil holde Foredrag med Lysbilleder over Emnet: »Betragtninger om Kunst«. Derefter Kaffe bord. Sangbogen bedes medbragt.

Følgende Foreninger er tilsluttet »Danmarks katolske Kvindeforbund«.

Eukaristisk Forening for Sct. Ansgars Sogn, Rosenkranssognet og Sct. Andreas Sogn, Sct. Vincentsforeningen, Sct. Elisabethforeningen, Mødreforeningen i Ordrup, Katolsk Samariterforening, Pige-

spejderne Jeanne d'Arc, Fidelitas, Mariakongregationerne, »Immaculata«, »Maria Rosenkransdronning«, »Det gode Raads Moder«, »Fredens Dronning«.

D. K. K. F. afholder Retrætedag hos St. Liobasøstrene Sønd. 9. November. Nærmere Oplysninger følger senere.

Katolsk Ungdoms Klub

København

Lørdag 25. Oktober Kl. 20 prc. Kreds møde. Emnet er denne Gang: »Det andet Guds Bud«. Indledning: *Jørgen Barfred Petersen*. »De to Minutter« har *Eva Binding* og *Niels Frederiksen*. Bagefter kammeratligt Samvær i den røde Sal. Husk Sangbøger! Lørdag 1. November, Aabent Hus Kl. 19,30—22,00. Søndag 9. November Heldagsgaatur. Start fra Stenosgade 9,45. Hjemkomst ca. Kl. 18. Nærmere i næste Nummer.

Ordrup

Vi havde en dejlig Høstaften for nylig. Vore nye Lokaler, der var blevet meget fornemme og virkelig

hyggelige, var blevet forvandlet til en hel Efteraarsskov med Blade, Blomster, Grene og Frugt. Pater *Heggum S. J.* holdt Høsttalen og viste os, hvordan danske, kristne Mænd har opfattet Høsten. Et alvorligt og farverigt Foredrag, ganske som Høsten selv. *Albert Strøyer* var desværre blevet forhindret i at holde sit Causeri over Høsten, men i Stedet for fortalte Hr. *Ostermann* et Par gode Historier. Og som et festligt Fyrværkeri viste Knud Hutters os tilsidst hele Aarets Gang baade i Naturen og i K. U. K. med nogle vidunderlige Farvefilms. — Til Slut drak vi til Ære for de nye Lokaler en Skaal for vor Forening i en herlig Høst-Punch. — Jo, det var en rigtig Høstfest.

Lad os benytte Lejligheden til at sige Sognepræsten og Forvaltningsraadet Tak for de dejlige Lokaler, de har skaffet os. Det er blevet netop en saadan Ramme om vore Møder, som kan gøre det festligt for os. Tusind Tak.

Tirsdag d. 28. ds. Kl. 20 prc. Foredrag af *Max Reiter: Nikolaus Steno*.

ARNOLD BUSCK

INTERNATIONAL BOGHANDEL
Stort Lager af dansk og udenlandsk katolsk Litteratur
Hurtig Forskrivning fra Udlandet
Kjøbmagergade 49 . Telefon Central 2453

Katolske Begravelser

Ib v. Benzon
aut. katolsk Bedemand
Tlf. 65 36 . Smallegade 13
Privat Fasan 1866

C. J. Schledermann & Sønner

MURERMESTRE . ENTREPRENØRER
Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122

Jernbeton
Murermester ved Sct. Maria Hospital

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

ALTERLYS

i alle Størrelser

og iøvrigt

Stearinlys og Vokslys

af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER

København

C. W. Kronmann

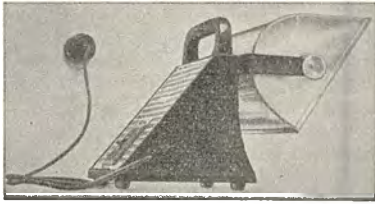
GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas Autogensejseværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

Gennem Hyclejne
til Sundhed og Velvære

Besøg vore Udstillingslokaler
og lad os vise Dem, hvorledes
De i Dag kan øge Nyttens af
Badeværelset.

Salg og Udlejning af Lysbade-
lamper og alle elektromedicin-
ske Apparater.

Dansk Røntgen-Teknik A/S

København
Telf. 4229

Aarhus
Telf. 6545

Leverandør til de katolske Hospitaler

KOLDING

Slagterludsalg

Haderslevvej 2. Tlf. 1951 . 1952

1. Kl. Okse-, Kalve-
og Svinekød . Konserver
Leverandør til St. Hedvig Klinik

NYKØBING F.

Johannes Madsen
Elektr. Installatør Nykøbing F.
Installationer

St. Kirkestræde, Tlf. 684
Leverandør til katolsk Menighed

A-S Lolland-Falsters

Kulkompagni
KUL.KOKES.CINDERS
Nykøbing F . Tlf. 626, 945
Leverandør til kat. Institutioner

ROSKILDE

Mønsterbageriet

Olsgade 24 . Tlf. 1365

Anbefaler sig med 1. Kl.s
BAGERI & KONDITORI
Alt i Isanretninger og Desserter

SLANGERUP

Slangerup Mejeri

Slangerup . Tlf. 48

1. Kl.s Produkter

Leverandør til gl. Farumgaard, Farum

P. G. Vintersborg Tagensvej 13, Tlf. 818

Tømrermester . Bygningssnedker

Lev. til St. Elisabeth Søstrene

NÆSTVED

H. O. Christensen

Kindhestegade 4 . Telefon 251
Blikkenslager, aut. Vand- og Gasmester
Leverandør til de katolske Institutioner

Næstved

Kul- og Koks Kompagni

Aktieselskab
Ny Havn . Telefon 1420

Næstved Mælkeforsyning

v. Axel Andersen . Kildemarksv. 35
leverer Byens bedste Sødmælk

Næstved Tømmerhandel

ved T. A. Meding . Tlf. 1478 (3 Lin)
Trælast & Bygningsartikler

URE OG BRILLER

Arndt Nielsen
Jernbanegade 2, Telefon 543

C. C. Christensen

Bageri og Konditori
Præstøvej 6 B . Telefon 1010
Lev. til de katolske Institutioner

C. V. Gørgens

Kolonial . Delikatesser
Præstøvej 45 . Tlf. 582
Leverandør

C. Mortensen

Murermester
Gallemarksv. 23 . Tlf. 1349
Lev. til kat. Menighed.

N. Juel Pedersen

Gfarmester
Ramsherred 13 . Tlf. 158
Leverandør til St. Elisabeth Hospital

Evald Nielsen

Malermester
St. Mortensgade 5 . Tlf. 659
Ny Østergade 11
Leverandør til katolsk Menighed

Herlufholm Dampmølle og Brødfabrik A-S

Telefon Næstved 31
Lev. til de katolske Institutioner

Fiskehuset

Ramsherredgade, Tlf. 107

Announcér i „Katolsk Ugeblad“ fælles for læg og lærd, for By og Land, for unge og gamle

Katolsk

Ugeblad

Johannes Jørgensens Birgittabog

Træk af Svendborgs Kirkehistorie

Legende fra Jesu Fastes Dage

Ind under Alle Sjæles Dag

Katolske Spejdere i Aalborg

Munkemel

Familie- Færdsels- og kombineret Grundejerforsikring Forsikrings Compagniet

for Kongeriget Danmark

Telf. 10,093

Amaliegade 31 B

Giro 2107

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL **KØK** **KOKS**

NØRREGADE 15

TELF. 9270

HANDELSBANKEN

Aktiekapital Kr. 50.000.000 Reserver ca. Kr. 33.000.000

Alle Bankforretninger udføres

34 Afdelinger i København og Omegn

54 Filialer og Kontorer i Provinsen

HOVEDKONTOR: HOLMENS KANAL 2. TELF: 8600

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Frederiksholms Kanal 6, Kbh.

Tlf.: 12,166 og 12,161

RECK'S OPVARMNINGS COMP. A/S

Esromgade 15. København N. Telef. 7480

Centralvarmeanlæg af enhver Art

Køkken-, Vaskeri-, Desinfections- samt Tørrestueanlæg m.m.

RECK-STALKEDLER

C. & L. Tofte . V. Reusch

Blikkenslager

Aut. Gas- Vand- og Sanitetsmester

Sct. Poulsgade 42. Telefon Palæ 533

Privattelefon Palæ 1373

Udfører Arbejdet ved Benediktinerindeklosteret

Thor's kemiske Fabrikker A/S

Thorasvej 12, N.

Central 2910

1412

Alle Slags Sæber og
Rengøringsartikler

Lev. til Hospitaler og Institutioner

Axel Steckhahn

Kolonialvarer og Delikaesser

Gamle Kongevej 155

Telefon 8016

Leverandør til katolske Institutioner

Mark Poulsen & Rønne INGENIØRER

Pr. Mariæ Allé 1 A - København V.

Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg

Telefon 8533

ROBERT HANSEN

I. Kl.s Kød, Flæsk og Paalæg

Amagerbrogade 212 A . Amager 6390

Leverandør til de katolske Institutioner

N. P. Nielsens Eftf. Brændselsforretning H. Hinsch

Vodroff Tværgade 4, Telefon Vester 601

KUL, KOKS, og BRÆNDE

S. L. Møllers Bogtrykkeri

Dansk Reproduktionsanstalt

Rosenørnsallé 29 . København V

Telefoner: 4295, 13,504, 2207

Vilh. Zeltner

Murerarbejde - Jernbeton

Studiestræde 7

Central 8763 - 8788 - 6792

I. Tannenberg

Aut. elektrisk Installatør

Frederikssundsvej 148¹

Telefon Bella 384

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros

Ryesgade 106

Telefon Central 408

Emanuel Jensen & H. Schumacher

Murer- & Entreprenørforretning A/S

Bygningspriser. Jernbeton, Murerarbejde, Damp-

skorstene, Kedelindmuring, Isolering, Kloakarb.

Johs. Schrøder, Entreprenør

L. Schumacher, Muremester

Godthaabsvej 142, Kbhvn F, Centr. 968

Indgang fra Vagtelvej

Ind under Alle Sjæles Dag

Løvfaldstiden stemmer vemodigt. Det hedder ellers nok i Salmen: »Lær mig, o Skov, at visne glad, som sent i Høst dit gule Blad«, men mon Skoven selv forstaar det? Intet levende Væsen viser Tegn paa Glæde, naar Livet ebber ud. Og hvem af os tager det med godt Humør, naar graanende Tindinger, svækket Syn eller Aareforkalkning varsler vort Livs Aften?

Det Gamle Testamentes »Prædiker«, der som bekendt har et Anstrøg af Pessimisme, omtaler Alderdommen som »de onde Dage« og Aarene, om hvilke du vil sige: »I dem har jeg ikke Behag.« Han skildrer den fremskredne Alder i Lighed med et Hus, hvor Travlheden stilner af. »Husets Vogtere bæver, de stærke Mænd bliver krumme. Møllepigerne svinger, fordi de er faa, og de, som kikker gennem Gluggerne, bliver mørke. Begge Gadedøre lukkes, mens Møllen gaar med dæmpet Lyd.« Det er ogsaa Tiden, »da man ængstes for Bakker, og Rædsler lurar paa Vejen«.

Selve Døden skildres som en Sølvsnor, der brister; en Guldskaal, der brydes itu; en Krukke, der slaas i Stykker ved Kilden, og et søndret Hjul, der falder ned i Brønden. »Det er Tiden, da Mennesket gaar til sin evige Bolig, og Sørgetoget gaar gennem Gaden, da Støvet vender tilbage til Jorden og Aanden til Gud, som gav den.« (Prædikerens Bog, Kap. 12, 1—7).

Billedsproget er tidspræget, men Stemningen, der ligger bag ved, er ens for alle Tider. Hvad enten man ligesom i gamle Dage engagerede Klagekoner og Fløjtespillere, eller vi i vor Tid træffer Aftale med Bedemanden og gaar tavse med Sørgeflor bag en kransesmykket Kiste, det er samme trykkede Stemning, baade fordi vi blev skilt fra en Slægting eller Ven, og fordi Døden kastede sin kolde Skygge paa vor egen Vej.

Først naar Kristus kommer imellem, faar Døden en lysere Skikkelse. Vi behøver blot at blade frem fra den gammeltestamentlige Prædiker til det nye Testamentes Paulus for at føle, at vi fra Skyggen er flyttet ud i Solskinnet. Her er ingen Frygt for Døden. At dø bliver betragtet som en Vinding, Døden selv fremstillet som en afvæbnet Fjende. Paulus glæder sig til, at i Døden skal hans Dødelighed blive iført Udødelighed. Han er utaalmodig efter, at hans Telt skal tages ned, fordi han tror paa en evig Bolig, som ikke er gjort med Hænder, en evig Bolig i Himlen. »Derfor er vi altid frimodige, skriver han, og ved, at mens vi er hjemme i Legemet, er vi borte fra Herren... ja, vi er frimodige og har snarere Lyst til at vandre bort fra Legemet og være hos Herren.«

Her er Dødens gamle Jerntæppe blevet gennemsigtigt. Der brænder Lys paa den anden

Side Graven, og derfor drages Sjælen af det hinsidige.

Hver Gang et Menneske for Alvor bliver grebet af Kristus, møder vi samme rolige Dødsforagt som hos Paulus. En Form for Dødsforagt var det, naar den alderstegne Frans af Assisi digtede en sidste Strofe til sin Solsang og takkede Gud for sin »Broder Døden«, eller naar en moderne fransk Digter beder Gud, at Dødens Nat maa blive den smukkeste af alle hans Nætter.

Iøvrigt var vor hjemlige Salmedigter Kingo inde paa det samme, for han tildigtede egentlig Skoven sit eget kristne Haab om et bedre Foraar, der vil komme. Derfor hedder det til Slut: »Du, som fra Skyen smiler hist, min Herre, Frelser, Jesus Krist, lær mig at tvinge Sorgen! Sving for mig Haabets grønne Flag. Langfredag var en bitter Dag, men skøn var Paaskemorgen.«

Det er nu en Gang en Lov, at Løvet falder om Efteraaret, og at Mennesket ældes, dør og bliver lagt under et Par Alen Jord: det har alle Slægter — lige fra Neanderthalerne — maattet finde sig i. Det højeste, Hedningerne har kunnet svinge sig op til, var Resignation over for det uundgaelige. Vi Kristne er heldigere stillet. Vi lægger vore afdøde i indviet Jord under Bøn og Salmesang, og over Alle Sjæles Dag hvælver sig Allehelgensfest.

S. W.

„Den hellige Birgitta af Vadstena“

af Johannes Jørgensen

Da jeg sad og læste Johannes Jørgensens nye Storværk, første Bind af den digre Bog om den hellige Birgitta, kunde jeg ikke lade være med at mindes, hvad Forfatteren skrev til mig for nogle Aar siden. Johannes Jørgensen var flyttet til Vadstena og var allerede langt inde i de Studier, hvis modne Frugter nu er tilgængelige for os alle. Det var i Nervekrigens Aar før det store Sammenbrud. Han skrev da til mig, at det i saadanne Tider var meget svært at lukke sine Vinduer for Nutiden og leve i en fjern og saa ganske anden Verden. Der var ogsaa et Pår Linier om, at det faldt ham vanskeligt at komme rigtigt i Kontakt med den mere end myndige svenske Frue.

Det er vist temmelig uforsvarligt saaledes at røbe, hvad der stod i rent private Breve. Men det er ikke uden Værdi. Vi, der modtog saadanne Udtalelser fra Johannes Jørgensen, sagde til os selv, at Arbejdet nok ikke vilde lykkes. Han var jo da ogsaa saa højt oppe i Aarene, at det vilde være mærkeligt. Birgitta var saa forskellig fra dem, han ellers havde skildret. En helt ny menneskelig Type i et Land og et Milieu, der var nyt for Johannes Jørgensen. Og saa at forlange Sang af Muserne i en Jerntid som vor.

Den Bog, der nu er kommet, er kun Halvdelen af hele Værket. Men selv om det ikke skulde forundes Johannes Jørgensen at fuldføre sit Arbejde, vil Bogen om Birgittas svenske Aar staa sikkert placeret i hans Produktion og dansk Litteratur som et af de skønneste Digtværker og omhyggeligste historiske Arbejder, der er skrevet paa Dansk. Det er, som om Birgitta har virket foryngende paa sin moderne Digter-Biograf. Der er næsten intet tilbage af de mange, svagt motiverede Svinkeærinder til Mindernes Land, som trættede hans yngre Læsere i de senere af hans Bøger. Er det maaske,

fordi Birgitta selv gik saa lige til Sagen i al sin Gerning? Og den lidt bitre Dom over meget i vor Tid, som al sin objektive Berettigelse til Trods fik et yngre Slægtled til at finde, at »Johannes Jørgensen bliver gammel«, er ogsaa næsten helt borte. Kan man gætte paa, at dette ligeledes skyldes Samkvemmet med Birgitta? Med hendes Dommedagstorden og uforfalskede Lyst til at revse kan ingen maale sig, men føler snarere Trang til at lægge et godt Ord ind for de smaa og skrøbelige Menneskebørn paa hendes Tid saavel som i vore Dage.

Hvad der er lykkedes allerbedst for Johannes Jørgensen er den middelalderlige Baggrund for Birgitta og hendes Virksomhed. Han har sat sig nøje ind i Dagliglivets Kaar i det senmiddelalderlige Norden, saa der er Sider, hvor den Tid bliver lige saa nærværende som i Sigrid Undsets Romaner. Men især har han fanget Tidens kristne Tone ind. Det er ikke den unge Kraft fra Højmiddelalderen, men en tung Vandring under en overhængende Dom. Var det ikke, at Katolicismens Universalitet til enhver Tid hindrer snævrere Opfattelser at vinde Overhaand, kunde man tale om en Stemmning som i forrige Aarhundredes »missionske« Kredse i de fattigste Egne af Danmark, bøjet under trange Kaar og tunge Ulykker, skælvende for det ubestikkeligt retfærdige Forsyn. Men samtidig lever de vide Udsyn fra Højmiddelalderen endnu, især i de store Overblik over Moralens og Rettens Verden. Nogle af de Steder, man tiest vil vende tilbage til i Birgittabogen, findes i det første Kapitel med Oversættelser, klingende af Malm, fra gamle »Kongespejl«, hvis Aand og Tone vi kender fra »Jyske Lov«. Især Senmiddelalderen levede saa fortroligt med Underens Verden, ofte ind over Tærsklen til Overtroens Land, at Billedet af hin Tid for-

tegnes, hvis man ikke tillige husker den ægte middelalderlige Lidenskab for Orden, Principper og Lovens Fasthed. Hvad Middealderen har at lære andre Epoker er denne Tankernes Ordning under evigtgyldige Principper, ikke farvestraalende Romantik, hvor mangfoldigt vor Menneskenatur end viser sig i Billederne fra hine Dage, fordi der ikke mellem den kristne Lov og Tøjlesløsheden laa vore Tidens brede Strækning af flad Konveniens. I Dyder og i Laster var Blodet lige rødt. Men alligevel er det den klassiske Ro og Sikkerhed i Tankens Systemer, som er Middelalderens Storhed.

Birgitta selv er den bedste Illustration til den gamle Sandhed, at Helgener ikke nødvendigvis er charmerende Personer, men ofte nok temmelig vanskelige at omgaa, ikke blot for de store Syndere, men ogsaa for os almindelige tvesindede Børn af baade Gud og Verden. Birgitta vidste om sig selv, at hun gik Herrens Ærinde til en vanartet Slægt og lagde ikke an paa at vinde Verden, kun paa at vinde

Træsnit af den hellige Birgitta (14 Aarh.) Ved hendes Fødder ses en Krone, der hentyder til hendes fornemme Herkomst, samt hendes Vaabenskjold

over den. Som alle stærke Kvinder lod hun Mandsstyrke langt bag sig og maatte (og maa) forekomme »ubehagelig«, »ukvindelig« — Mænd lider jo ikke at tage mod Ordre af Kvinder, og Kvinderne selv gør det endnu mindre.

Dertil kommer endnu noget andet. Birgittas Formynderskab over mange Menneskers Tilværelse, lige fra Pave og Konge og ned til Sognepræst og den tilfældige Synder, blev paataget af hende i Guds Navn. Det var paa hans og hans hellige Moders Vegne, hun kom med sine strenge Befalinger til høje og lave. Baade for os og for Samtiden var det klart, at Begivenhedernes Gang gav hende Ret i en saadan Udstrækning, saa man ikke kunde nægte, at hun gik i en Højeres Ærinde. Men det var ogsaa øjensynligt, at hendes egen Personlighed (i vor Tid kan vi tilføje: og hendes eget Milieu) ikke var uden Indflydelse paa Privataabenbaringernes Indhold og Form. Der er Udtalelser i Aabenbaringsform, som gaar en Anelse over Retroenhedens Grænse, og der er mange, hvori Guds Moder giver sine Ord et Udtryk, som var hun snarere en selvsikker svensk Frue end hende, vi kender fra Nazaret og Betlehem. Johannes Jørgensen har taget det eneste fornuftige Parti: at gøre opmærksom herpaa, men saa iøvrigt ikke vælge og vrage mellem Birgittas Aabenbaringer. En renlig Adskillelse mellem det guddommelige og det menneskelige i dem lader sig ikke foretage ud fra objektive Kriterier — og forøvrigt kan Guds Budskab være mest

autentisk i nogle af de Aabenbaringer, som har faaet stærkest Præg af Birgittas egen Personlighed, saavel som af hendes Sekretærers.

Birgitta i Verdens-Kirkehistorien hører det endnu ikke udkomne andet Bind til. I første Bind er det mere hendes egen Person, som skal fremtræde saa klart som muligt. Hvor nær Johannes Jørgensen er kommet hende, lader sig vanskeligt udlæse af Bogen. Rimeligvis staar han som de fleste af sine Læsere i nogen Afstand, betaget af hendes religiøse Alvor, hendes rene Sind, hendes Karakterstyrke, hendes Mod — og dybt ærbødig overfor det guddommelige Islæt i hendes Tale til Verden. Om han holder af hende er svært at sige; det er ogsaa hans Kunst og hans Videnskabelighed uvedkommende — ligesom man har en Anelse om, at det heller ikke er det, Birgitta selv vil spørge efter.

For at vende tilbage til Begyndelsen: Johannes Jørgensen har givet os et Værk, vi ikke havde turdet haabe saa digterisk fuldendt, saa rigt, som stod han endnu i sin Kunsts fulde Manddom. Dette forpligter os danske Katoliker, som han har arbejdet for i saa mange Aar, tiest kun for mager Tak. Om han skal afslutte sit Værk og gøre andet Bind til lige saa betagende Læsning, beror paa om Gud giver Aar og Sundhed, men ogsaa om vi ved Købet af dette Størværk viser ham den Taknemlighed, som jeg véd vil være en Spore for ham og en Bestanddel af hans Inspiration.

H. D. T. Kiærulff.

Digterens Navn. Gennem vaade Veje, gennem lydтом Luft og Torde nmørke; gennem en Række menneskelige Lidelser, som vi følte, var vore egne. Det, Johannes Jørgensen skrev, havde vi selv oplevet; nu hjalp han os ved at finde Udtryk derfor.

Ahasverus gik videre. Vi mødte gennem Ham Lidelsen, og vi tog Lidelsens Stemning til os. Vi var purunge, saa unge, at vi ikke kendte Regnen, der kan falde dagevis i det menneskelige Sind. Nu hørte vi den i de fortvivlede Vers. Vi saa hele Naturen i et nyt Lys, Solskin blegnede bort, Vind forstummede, og tilbage laa et Rige, der drog ved sin Dybde og sine vege Billeder. Johannes Jørgensen havde i sin Kunst givet os en Skønhed, der altid vil være en Del af vort Sind, og i sit Liv et Eksempel paa menneskelig Kraft, der kan staa de tungeste Prøver igennem.

Vi gik endnu i Regnen. De litte-rære af os digtede elegiske Vers. Vers, hvori Taarnure slog Midnattimen i rungende Slag, og forkyndte, at Natten var vokset til et Svælg. Saa sad en af os en Dag med »Mit Livs Legende« i Haanden. Vi havde egentlig aldrig turdet binde an med dette Værk. Vi vidste, at Digteren var blevet Katolik, men vi forstod ikke denne Afslutning af Ahasverus' Vandring. Maa-ske syntes den os for nem.

Legendens første Bind »Den røde Stjerne« begejstrede os. Regnen var blevet til Haglvejlr; store Isklumper, der piskede Sjaelen til Blods, og da Krisen naaede sit Klimaks i andet Bind »Taarnet«, blev vi atter begejstrede, men samtidigt foruroligede over det Sære, Portene var blevet aabnet paa Klem til. Vi havde set det Skær, som begyndte at skinne svagt igennem paa Bogens sidste Blade. I tredje Bind »Vælskland« blændedes vi. Og som den blændede søgte vi fra Lyset. Vi tvivlede. Her var Ahasverus ved at forlade os, mærkede vi. Nu maatte vi drage alene videre — men uden ham savnede vi en Fører. Vi læste om igen, og fandt, at ogsaa Digteren tvivlede. Langsomt begyndte vi saa at se, at de sidste Bind i Legenden udstraa-lede noget, vi aldrig havde vidst eksisterede, noget, der var koste-

Slattes Side 695

Tak til Johannes Jørgensen

En ung Journalist, som ikke er Katolik, har bedt Ugebladet bringe Johannes Jørgensen denne lille Tak fra det unge Slægtled.

Et af Johannes Jørgensens Digte slutter saaledes:

Regnens vege Dryp sig blander
med den lyse Melodi...

Lyt, I Mennesker derinde!

Ahasverus gaar forbi.

Vi er mange, der har hørt denne Ahasverus gaa forbi — og har fulgt ham. Vi hørte ham første Gang, vi aabnede en Digtsamling af Johannes Jørgensen, og vi fulgte ham gennem alle de Bøger, der bar

„Et ideo cum Bestiis atque Angelis“

Markus 1,13

Oldtidens lidenskabelige Bestræbelser for at sikre gunstige fremtidige Levevilkaar gav sig bl. a. Udtryk deri, at man fra en By eller Egn udjog det gamle Aar med alle dets Synder, Sygdomme og Onder. Det gav gode Løfter for Ager og Arne, for Sundhed hjemme og Sejr i Krigen. Man udkaarede og indviede en forhadet Person eller en Forbryder, i fredsommeliger Tider et Dyr eller blot en Dukke, og derpaa pyntede man dette Offer med rensende Urter og fik derved alle Onders Kim til at strømme ind i Offeret og fæstne sig i det. Saa bortjog og ødelagde man Offeret og kunde begynde det nye Aar med Renhed og Optimisme.

*

I Palæstina var der engang to Gedebukke, som begge hed Bar-Abba, men for ikke at forveksle dem vil jeg kalde den ene af dem Bar-Abbas. De var lige gamle, og den ene var lige saa styg og stank lige saa ækelt som den anden. De var til Salg for præcis den samme Sum, hvis nogen vilde købe dem, men det var der ikke. De var derfor fortræffeligt egnede til at blive Offerdyr paa Forsoningsdagen, og om Natten mellem den niende og tiende i Maaneden Tisri, da man regnede med, at Dagen allerede var begyndt, blev de to meget melankolske Dyr bundet til en lille Træstub indenfor en Smule Stakit — ingen vilde finde paa at stjæle saa afskyelige Væsner.

»Bare jeg vidste,« sagde Bar-Abba, »om Loddet falder paa, at jeg skal dræbes i Templet, eller om jeg skal jages ud i Ørkenen.«

»Det er meget finere at blive rigtig slagtet,« sagde Bar-Abbas, »og faa sit Blod udgydt over det Allerseligste end at blive jaget ud i Ørkenen og antagelig blive

ædt af Hyænerne eller stukket ihjel af Skorpionerne.«

»Man er død længe før man kommer til Skorpionerne,« sagde den anden. »De støder os ud over en Afgrund, og vi bliver knust mod Klipperne. Naturligvis kunde man blive stukket af en Skorpion, hvis man faldt lige ned paa den, forudsat at den ikke blev mast...«

»Jeg vilde hellere bides af en Skorpion end slagtes af Cajfas,« sagde Bar-Abbas. »Han har et væmmeligt Ansigt. Han vil faa det til at gøre saa ondt som muligt, naar han kommer med sin Kniv.«

»Jeg tror nu, det hurtigt vil være forbi,« trøstede den anden. »Og det er lige saa uværdigt at blive slæbt udenfor Byen ligesom et Aadsel og brændt til Aske.«

»Mennesker behandler os altid som Aadsl,« sagde Bar-Abbas bedrøvet. »Der er det ved Ørkenen, at der ingen Mennesker er, Gud være lovet!«

»Maaske man heller ikke blev dødelig saaret, og maaske man ogsaa slap for at blive ædt. Jeg ved ikke, hvilken Ret de overhovedet har til at kaste os ud over Afgrunden. I deres Bog staar der kun, at de skal jage Bukken ud i Ørkenen...«

I dette Øjeblik hørte de en ganske svag Brægen. Da de kikkede ud mellem Tremmerne, saa de et lille Lam, helt hvidt i Stjerneskaaret.

»Hvordan er du sluppet løs?« spurgte Bar-Abba.

»Leddets stod vidtaabent,« sagde Lammet. »Jeg syntes, jeg vilde komme og lykønske jer til i Morgen.«

Bar-Abba prøvede paa at se baade beskeden og værdig ud paa een Gang, men Bar-Abbas sagde temmelig bittert, at Lammet selv kunde se ud til at have gode Chancer for at blive Offerdyr. Den tilføjede, at de ikke kunde finde ud af, om det var

bedst at blive slagtet eller forjaget.

Lammet sagde, at det egentlig gerne vilde være et Paaskelam, og det mente, at den Buk, der blev dræbt, sonede Folkets Synder, saa at den anden kunde bringe dem saa langt bort, at de aldrig kunde komme tilbage. Det sikrede man sig ved at kaste den ud over Afgrunden. »Det er ligesom med Fuglene, naar Menneskene renser et Hus eller en spedalsk. De dræber den ene, og saa dypper de den andens Vinger i dens Blod og faar den til at flyve bort. Men engang vil Messias gøre alt dette paa rette Maade.«

»Du ser ud til at være godt underrettet i Betragtning af din Alder,« sagde Bar-Abba, »men jeg har svært ved at forestille mig Messias i vor Situation...«

»Det tror jeg, alle har,« sagde Lammet. »Men alligevel... han har baaret vore Smerter og Sorger... vi betragtede ham som en spedalsk... men Herren har lagt al vor Uretfærdighed paa ham... Og saa gik Lammet sin Vej.

Ved Daggry blev Bukkene ført til Templet, hvor de ikke blot traf syv Lam, men ogsaa en Vædder og en Tyr. Ypperstepræsten Cajfas var i elendigt Humør, fordi han ikke havde faaet et ordentligt Aftensmaaltid, af Frygt for at blive for søvnlig, og fra Midnat af havde Præsterne holdt ham vaagen, hvortil kom, at han skulde vaske sig uophørligt, og det fandt han var dumt. Bukkene blev anbragt til højre og venstre for det store Alter, og to Guldplader med Indskriften »Til Jahve« og »Til Udjagelse« blev lagt ned i en Krukke, som Cajfas rystede. Han tog derpaa med hver Haand en af Pladerne op, og da der paa Pladen i højre Haand stod »Til Udjagelse«, og den ulykkelige Bar-Abbas stod til højre, maatte Udjagelse blive dens Lod.

Men nu dræbte Ypperstepræsten Tyren, gik ind i det Allerseligste (som altid havde virket betagende paa ham, skønt han prøvede paa at spotte over det), brændte Røgelse og gik saa tilbage og tog Tyreblodet og stænkede det til Sone for sine og sin

Families Synder — »vi trænger mere til det end nogen andre«, lo han spøtsk. Derpaa kom han og slagtede Bar-Abba lige for Snuden af Bar-Abbas, stænkede dens Blod i det Allerehelligste og gik saa 7 Gange rundt om Alteret til Sone for hele Folkets Synder.

Nu blev saa Bar-Abbas ført frem. Cajfas havde aldrig set saa lurvet et Dyr og passede godt paa ikke at røre ved det, da han udstrakte sine Hænder over det og bekendte Folkets Synd. Bar-Abbas følte sig ydmyget. Men nu bandt de røde Baand paa den og drev den 18 Kilometer af Sted, idet de af og til paa Vejen rejste et Telt. I Teltet sørgede de godt for sig selv med Forfriskninger, men ikke for Bar-Abbas, som nu var en kompakt Sydens Masse. Bukken blev derfor udmattet og var ikke ved helt klar Bevidsthed, da de kastede den ud over en Klippe, for at den skulde omkomme. Signaler, de satte op paa høje Pæle, sendte Budskabet til Jerusalem paa et Øjeblik, og Folket blev henrykt over den vellykkede Renselse, selv om det røde Baand, der var bundet over Tempelporten, ikke blev hvidt, saaledes som nogle Rabbinere havde sagt det.

Bar-Abbas blev inidertid ikke slaaet ihjel ved Faldet, men dens Ben brækkede, dens Hovede var saaret, og den var kvæstet over det hele. Den laa i frygtelige Smerter, men ogsaa elendig og bedrøvet... Jo, nu *var* den selve Folkets Synd — aa, hvor var det med Rette, at den var foragtet, hvor retfærdigt, at den var forkastet! Til sidst lykkedes det den at aabne Øjnene og jo — dér var de giftige, kravlende Dyr, fantastiske og grufulde, mishandlede af Ørkenen, ligesom den selv var blevet — deres hindeagtige Vinger knækkede, deres spinkle Ben brækkede — og jo, ogsaa Hyæner og Sjakaler, og som smaa Pletter højt oppe saa den Gribbene, bestemt til at styrte sig ned over den og hakke i den, før den endnu var helt død. Jo, de saa mod den med halvblinde Øjne, de kravlede, hoppede eller baskede i Retning af den, men dog var det, ligesom

de saa venlige ud, selv om det ikke alene var *den*, de var optaget af... Saa følte Bar-Abbas en let Berøring paa Skulderen. Det lykkedes den at vende Blikket. Aa, saa var der alligevel et Menneske! Hele dens stakkels Krop trak sig sammen i Angst. Aa... hvad vilde dette Menneske ikke gøre ved den...?

Men nej. Mandens Haand strøg blidt ned over de brækkede Ben, og Smerten ebbede ud. Bar-Abbas kunde se Haanden, den var brun og forfærdelig tynd. Saa strøg Haanden hen over dens Hoved. Aa, *denne* Haand havde ikke noget imod at røre ved den... Nu var dens Hovede ganske let, og dog svimlede det for den. Den kunde se, at Manden var klædt i en Dragt af hvidt Lammeskind... Eller var det dens egen grove Pels, der blev til det reneste hvide Uld? Eller *var* Manden det lille Lam fra sidste Nat? Men ligemeget. Det behøvede den ikke at tænke paa. Det var godt bare at ligge her og dø med sit Hovede i Mandens Skød. Saa følte den, at der ogsaa var andre til Stede... ikke Dyr...? ikke Mennesker...? Den kunde ikke forstaa dem, men de var venlige, og de tænkte paa den. De var langt borte og alligevel ganske nær. Den var glad for, at de var der, og haabede, at Manden ogsaa vidste det og holdt af det. Saa fangede dens bristende Blik Mandens eget Blik, da han højede sig ned for at se paa den. »Lille Ven!« sagde Manden. »Lille Broder!« Saa kyssede han Bukkens ru og blodige Pande, og Bar-Abbas døde helt lykkelig.

Manden sukkede. Han var mat af sin lange Faste og næsten udslidt af Bønnernes lange Rad. Og saa dette, at han nu havde set sig selv i sine egne Arme — den ynkelige Lighed og den umaadelige Kontrast... De stakkels Dyr og Insekter krøb nærmere. De stirrede paa ham med tilbedende, kærlige, men næsten blinde Øjne, i hvilke de svære Taarer tvang sig frem, saa bedrøvede var de for hans Skyld. Han takkede dem med en Kærlighed, som kun saa Skønhed i dem. De store Engle kom

ogsaa nærmere og rakte ham en Trøstens Kalk. »O du, Guds Lam. Du har taget deres Synder bort... paa dig selv har du taget dem... Saa langt som Øst er fra Vest, saa langt har du taget deres Synder bort fra dem...« Og sammen med Dyrene og Englene rakte han det fuldkomne »Sanctus« op mod Faderen.

Og skønt han saaledes lige fra Begyndelsen af var dødelig træt, rejste han sig og gik med faste Skridt tilbage til sin Gerning i Galilæa.

(Syndebukken, 3. Mosebog, 16. Kapitel — Spurvener, 3. Mosebog, 14, 4—7; 49—53).

C. C. Martindale S. J.

Endnu et Vidnesbyrd om Guds Moder

I Tilslutning til de Udtalelser om Guds Moder af ikke-katolske Forfattere, som vi har bragt i to tidligere Artikler, kan føjes endnu en. Forfatteren *Ludwig Feuerbach* (1804—1872) har ogsaa fremsat en interessant Betragtning af Gudsmoder Marias Stilling i Guds Rige. Og det er *Georg Brandes*, som i sin Erindringsbog »Levned«, 2. Del, S. 103, gør os bekendt med Feuerbach, hvor han fortæller om en Oplevelse i Dresden 1872: »Rudolf Döhm holdt Foredrag om en Bog »Jesus og Kvinderne« af Dr. Wünsch... Döhm havde i sit Foredrag to Sider af den nys afdøde Tænkter om Madonnadyrkelsens Sandhed og Skønhed«. Og i et Brev til den fritænkterke Professor Bröchner optaget i »Georg Brandes Brevveksling«, 1. Del, S. 173, skriver han ganske uforbeholdent: »En lille Bog »Jesus und die Frauen« gav Anledning til en smuk Ytring af Pietet mod Feuerbach. Man oplæste det Sted af »Wesen des Christentums«, hvor F. taler om Madonnadyrkelsen og om alle Menneskers

Kærlighed til deres Moder, og det lød saa gribende, at flere af de gamle Mænd maatte tørre deres Øjne, og en gammel Mand tog min Arm og sagde til mig: Havde Feuerbach ej skrevet andet end dette, var han en stor Mand.«

Feuerbachs Forsvar for og Begrundelse af Mariadyrkelsen findes i hans Bog »Das Wesen des Christentums« 1841 med Overskrift S. 71, »Das Mysterium der Trinität und Mutter Gottes«, og S. 82 gaar han nærmere ind paa Sagen ved at sige: »Hvorfor blev dog Guds Søn Menneske ved Kvinden? Havde den Almægtige ikke paa anden Maade, umiddelbart kunnet lade ham komme tilsyne som Menneske blandt Menneskene? Naar vi erkender Guds Kærlighed ved, at han hengav sin enbaarne Søn til Frelse for os, saa kan vi endnu bedre erkende denne Kærlighed, naar der

i Gud slaar os et Moderhjerter imøde. Den højeste og dybeste Kærlighed er Moderkærligheden. Protestantismen har sat Guds Moder til Side, men den tilsidesatte Kvinde har hævnnet sig svært. De Vaaben, som den har brugt imod Guds Moder, har vendt sig imod den selv, imod Guds Søn, imod den samfulde Treenighed. Hvo som endelig opofrer Guds Moder for Forstanden, han kommer ogsaa snart til at opofre Guds Søns Mysterium som en Anthropomorfisme. Denne bliver ganske vist glemt, men ikke ophævet. Den hellige Treenighed er Katolicismens Gud; den har en *inderlig, nødvendig, i Sandhed religiøs* Betydning.«

Feuerbachs Opfattelse af den hellige Treenighed er naturligvis ganske ukatolsk. (Red.)

J. Hammermüller.

Selv er Jomfruen *Bruden* i det Bryllup, som under Symbolernes Slør for evigt forener og formæler hende med Kristus.

Forud for Vielsen gaar *Løfternes Aflæggelse*, hvorved Jomfruerne i fuldkommen, uigenkaldelig Hengivelse skænker sig til deres guddommelige Brudgom. De siger et frit og kærligt »Ja« til Guds Stemme, som talte i deres Indre og bejlede til deres Sjæle. Til Gengæld modtager de *Konsekrationen*, der for stedse indvier dem, og Kirken rækker dem *Sløret*, det officielle Tegn paa, at de tilhører Gud. Dette er den hellige Handlingens tre Hoveddele, til hvilke rige Enkeltheder slutter sig.

Efter *Gradualet* i Pontifikalmessen, kalder Biskoppen Jomfruerne med et »Venite — Kom!«, som gentages tre Gange. Svaret er et jublende »Et nunc sequimur in toto corde — og nu følger vi af hele vort Hjerte!«

Naar Brudene ved deres *Løfter* har hengivet sig som Offer og i et gribende trefoldigt »Suscipe — Modtag mig, Herre!« har bedt den guddommelige Barmhertighed om at bevare dem i Troskab, synger Biskoppen, mens Brudene ydmygt ligger udstrakt paa Gulvet, *Alle Helgens Litaniel*, som paakalder alle de helliges Forbøn. Hele Kirken, den stridende og den triumferende, er forenet i Bøn for Kristi udvalgte Brude. I »Veni Creator« nedbeder de tilstedeværende Kraften fra det høje, den Helligaand, over dem, og nu iføres de Kukullen, Benediktinernes foldrige, vidærmede Korklædebon.

Saa følger anden Hoveddel, den egentlige *Konsekration*. Den fuldbyrdes i Bønnen »Respice —« og i den lange »Vielsespræfation«, den højtidelige konsekreerende Bøn, der i en Hymnes Form lovpriser den kristne Jomfrueligheds Fortrin, og tillige er en Bøn til Gud, som er Renhedens Kilde og Hellighedens Grund for de Sjæle, der fuldkomment skænker sig til ham. Den hellige Pave Leo den Store fejrer i denne Bøn den gudindviede Jomfruelighed, dens Sejr over de onde Magter. Han tiljubler den guddommelige Naades overstrømmende Rigdom, der omdanner den ringe Skabning, saa den i det dødelige Legeme lever som en Engel. Kun

---

JOMFRUVIELSE

hos Benediktinerinderne paa Jagtvej

Søndag den 2. November fejres en sjælden Højtidelighed i Benediktinerindernes Kloster paa Jagtvejen. Biskoppen vil under Pontifikalmessen Kl. 9 meddele to Søstre Jomfruvielser, *consecratio virginum*.

Vi ved ikke med Sikkerhed, om denne højtidelige Vielse af gudgivne Jomfruer har fundet Sted i de middelalderlige Kvindeklostre herhjemme. I hvert Fald er den ikke blevet foretaget i de halvfjerde Hundrede Aar, der er gaaet, siden den sidste Benediktinernonne endte sine Dage omkring Aaret 1581 i Hundslund (nu Dronninglund), Jylland.

Den højtidelige Velsignelse eller Konsekration af gudindviede Jomfruer, som kun en Biskop eller Abbed kan foretage, kendte allerede Urkirken; indtil det 9. Aarhundrede blev den ogsaa meddelt Jomfruer, der levede ude i Verden,

men efter den Tid kun Jomfruer af Ordensstanden. I vore Dage fejres den kun i Benediktinerindeklostre, hvor det guddommelige Officium forrettes højtideligt. Den ældgamle Ritus er i ubrudt Tradition bevaret i den romerske Liturgi i Sakramentarierne, Pontifikalet og i Pavernes Ordinarium. Den er en af Liturgiens skønneste og mest storslaaede Højtideligheder.

Ceremonien minder med sin Litanisang, sin lange Præfation (5. Aarh.) og Overrækkelsen af Insignier, om Diakonernes Ordination, men desuden har den alle en Bryllupsritus' Ejendommeligheder: et helligt Drama (ikke som Teater, men som levende Virkelighed). Biskoppen repræsenterer *Kristus*. Præsten, der kalder Brudene med Raabet: »I kloge Jomfruer, gø eders Lamper rede«, er *Brudgommens Ven*; Kvinderne, der ledsager Brudene til Alteret, er *Brudefølere*.

Guds Kraft kan virke sligt Under. Den store Vielsesbøn nedkalder Kristi hellige Aand over Jomfruerne i en saadan Fylde, at de fra nu af er viede Kristusbrude, udrustet med evig Troskabs Kraft.

Konsekrationens tredie Hoveddel bestaar af Overrækkelse af *Sløret*: »Modtag det viede Slør, hvorpaa det skal kendes, at du har foragtet Verden, og har skænket dig som Brud til Jesus Kristus. Han skærme dig mod alt ondt og føre dig til det evige Liv.« Denne Overrækkelse af Brudesløret symboliserer Sjælens aandelige Bryllup med Gud, og dette kommer endnu stærkere til Udtryk ved Overrækkelsen af *Ring* og *Brudekrans*. Biskoppen siger, idet han sætter Ringen paa Jomfruens Haand: »Jeg formæler dig med Jesus Kristus, den højeste Faders Søn, som bevare dig ukrænket«, og den nyformælede jubler: »Med ham er jeg trolovet, hvem Englene tjener« og »Med sin Ring har min Herre Jesus Kristus fæstet mig«. Og derpaa lægger Biskoppen Brudekransen paa Jomfruernes Hoveder: »Modtag Kransen, Jomfruelighedens Udmærkelse; og som du ved vor Haand krones her paa Jorden, maatte du fortjene at blive kronet af Kristus med Herlighed og Ære i Himmelen.« — Det er som en Forsmag paa hin salige Stund, da Herren sætter en i al Evighed uvisnelig Krans om sin Bruds Pande.

Ligesom ved alle store, liturgiske Handlinger, der fuldbyrdes under Messen, krones ogsaa her den eukaristiske Kommunion de Velsignelser, der modtages under Ceremoniens Forløb. »Mel et lac... — Mælk og Honning nød jeg af hans Mund, og hans Blod har farvet mine Kinder«. De gudindviiede Jomfruer har den vidunderlige Opgave at bede den jomfruelige Moderkirkes Bøn. Den liturgiske Bøn er jo Væsensudtryk for det benediktinske Samfund, hvortil Guds Naade kaldte dem. Derfor rækker Biskoppen dem ved den hellige Handlings Slutning *Breviarer*: »Accipe... — Modtag Bogen, at du kan begynde de kanoniske Dag-tider og bede Officiet i Kirken.«

Saa fører Biskoppen Brudene i Procession tilbage til Klausuren under Afsyngelse af »Te Deum«.

De gudindviiede Jomfruer faar

allerede her paa Jorden noget af den Stunds Lykke, hvor de for stedse er forenet med Kristus i Himlen. Ved deres inderlige Forbindelse med den himmelske Brudgom lever de i Verden uden at skades af dens Aand. De tænker kun paa, hvad Guds er, og er netop derfor, som den hellige Kirke selv, Bærere af det evige Lys midt i en Slægt, der saa ofte synes at elske Mørket mere end det Lys, hvorefter dens dybeste Længsel gaar. Vi ser den gudindviiede Jomfru med den brændende Lampe i Haanden. Biende paa Kristus lærer hun alle Kirkens Børn at staa fast i Længsel efter det himmelske, til det aabner sig for os uden Dække, at holde Sind og Sanser vaagne for det evige Liv, som er de Kristnes Arv og Kraft, allerede her paa Jorden.

(Teksten kan købes ved Klosterporten, Sct. Kjeldsgade 1, og ved Indgangen til Kirken før Højtideligheden).

Tak til Johs. Jørgensen

fortsat fra Side 691

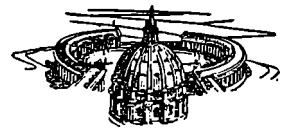
ligere end Skønheden ved Regnen og Tordenmørket. Vi fandt straks Bekræftelsen i Naturen. Den samme Fred var jo Morgenens. Luften renset af Mørke og Kulde, og duf-tende frisk.

Der laa en Taknemmelighed i Linierne, hvor Johannes Jørgensen gik ind i Religionen. Vi følte, at Aarene før denne Forklaring ikke havde været en Rejse for Rejsens Skyld, men en flakkende Længsel efter noget ubevidst, noget, som endelig var kommet. Her var Johannes Jørgensen hjemme, og vi saa, at skønnere Hjem kan ingen have.

Johannes Jørgensen, naar vi hører dit Navn, mindes vi alle disse Oplevelser med dig. Vi mindes den tunge Rejse, du gjorde, og det Maal, du fandt. Vi Unge, der staar midt i Opbruddet, har du givet et Hjem, et Sted at vende tilbage til og finde Fred i. Vores Rejse vil aldrig blive en Flakken.

Tak, Johannes Jørgensen.

Steen Albrechtsen.

URBI ET ORBI

Det katolske Arbejderforbund i Portugal, »Liga Operaria Catolica«, har afholdt Aarskongres i Lissabon og modtog ved denne Lejlighed et Budskab fra den hellige Fader, hvori denne gav Udtryk for sin Glæde over Forbundets Indsats, og tilskyndede Forbundet til at fortsætte ad de samme Spor som hidindtil.

Adskillige af de tyske Biskopper har i den senere Tid rettet gentagne Henvendelser til Katolikkerne i deres Bispedømmer om at drage Omsorg for, at den katolske Litteratur skaans og bevares i saa stort Omfang som muligt, da det under de indeværende Forhold er forbundet med uoverskuelige Vanskeligheder, for ikke at sige udelukket, at fremskaffe ny Litteratur, og da den katolske Litteratur er af saa afgørende stor Betydning for Opdragelsen og Undervisningen af Børnene og den opvoksende Ungdom.

Radiogudstjeneste

Alle Helgens Dag, Lørdag d. 1. November Kl. 8 (fra Sakramentskirken).

Prædikant: Sognepræst N. R. M. Oppermann.

Salme 248: O Jesu Krist, vor Frelser god.

Prædiken.

Salme 250: En mægtig Skare, talløs stor.

Gregoriansk Sang: Adoro te devote (Korsang).

Salme 259: Jeg elsker dig, min Stav, min Styrke.

Bøn.

Salme 59: Det Ord, som du har givet.

▲ Højalteret i Sct. Knuds Kirke i Svendborg

Et Par Træk af Svendborgs Kirkehistorie

Fra Cikoriefabrik til Sankt Knuds Kirke

»Jeg ser Svendborg ligge for mig i sin Dal, hegnat af Skov... som en grøn Skaal af Haver, og op af det Grønne de røde Tage, de kalkede Gavle, de to ens Taarne fra »Nikolaj« og »Frue« — dette Billede tegner Johannes Jørgensen af sin Fødested i en af sine Bøger, og det selvsamme Billede oprulles i Dag for den Fremmede, der kommer til Svendborg; midt i det smilende sydfynske Landskab ligger den lille By med de »røde Tage« og de »kalkede Gavle«, med de to stolte Vartegn. Sankt Nikolaj og vor Frue, de to skønne Monumenter over gammel katolsk Kultur og Bygningskunst. Den katolske Tid kendte endnu en tredje Kirke, Graabrødre, til

▲ Sct. Knuds Kirke og Sct. Mariæ Hospital
Y Vor Frue Kirke (protestantisk)

Middelalderen en Række »Gilder«, deriblandt et Sct. Knudsgilde, et Sct. Gertrudsgilde, Købmændenes Sct. Annæsgilde samt Johannes Baptistæ Gilde for »Guldsmede, Remsnidere og Sværdfegere«; de to sidste Gilder havde endog deres egne Altre i Vor Frue Kirke. Efter Reformationen oprandt der en lang og trang Tid for de Katolik-

hvilken der efter alt al gammel, omend Sagnet næppe bar heil Ret, naar det først dens Grundæggelse tilbage til Svend Tveskærs Dage i Middelalderens Historie forekommer dens Navn ret hyppigt, og de »nye« »Gilder« lyder paa, at mange Haandværkere og Købmænd har haft hjemme her. Byen havde i

Den smilende
sydfynske By
hvor
Johannes Jørgensen
fødtes

ker, der stadig holdt fast ved deres gamle Tro, og først i Sinitningen af forrige Aarhundrede begyndte Kirken saa smaal igen at faa Fodfæste i Svendborg. Eiler at der i nogle Aar havde været afholdt periodisk Gudslystene snart et, snart et andet Sted

i Byen, erhvervede man i 1888 en i Havnegade liggende Fabrikbygning, stor og rummelig, til baade Kirke, Skole og Præstebolig, og i November 1887 stod den ombyggede Cikoriefabrik færdig til at tjene sit nye Formaal. Katolske Klokker blandede paany deres Røst med dem fra Vor Frue og Nikolaj — Forbindelsen med Forliden var knyttet paany. De følgende Aar kom til at betyde god Fremgang for den unge Menighed. Flere af den danske katolske Kirkes Præste-Pionerer fra Slutningen af forrige og Begyndelsen af dette Aarhundrede har arbejdet her i Svendborg og ofret deres bedste Manddomskræfter for den unge Station. Blandt disse maa vel i første Række — uden derved at underkende de øvrige — nævnes Pastor Frands Pohl, der i 27 lange (og ofte drøje) Aar tjente Svendborgs Menighed, og i hvis Tid Menighedens Udvikling gik stot og roligt fremad.

▲ Sct. Nikolaj Kirke (protestantisk)

► Johs. Jørgensens Fødested med »Vor Sienstræppe« og de tre høje Trin

Fotos:
Schleimann,
Jepsen-Føge,
Svendborg

Tekst:
Jøbe

Ikke langt fra det Sted, hvor i sin Tid Franciskanermunkenes Kirke og Kloster stod, og hvor nu Banegaardspladsen, Byens travleste Plads, er anlagt, ligger Sct. Knuds Kirke og Skole og Side om Side med Kirken Maria-Sostrens Klinik. I 1912 kom de første Maria-Sostre til Svendborg, hvor de overtog Skolelærningen, men i 1922 udvidede Sostrene deres Virkefelt ved Indretelsen af en Klinik for Hals-, Øre- og Øjensygdomme, der fik til Huse i den østlige Fløj i Kirkebygningen i Havnegade; i 1925 muliggjorde Forholdene en Udvidelse af Klinikken med en nordlig Fløj, hvori den foruden Sygeværelser er ind-

► Interiør af Sct. Knuds Kirke

Guds Vilje er det, at vi ikke lader os narre af Satans List og Bedrag

Den tredje Bøn i Fadervor skal ogsaa forskaffe os Guds Hjælp i de Tilfælde, hvor vi skal staa os mod Djævlens Baghold. Vor Kamp i det nuværende Liv er ikke blot rettet imod Kød og Blod, hvorom vi talte sidste Gang, men »ogsaa imod Fyrstendømmer og Magter, imod denne mørke Verdens Herrer, imod de onde Aander i Luften« (Ef. 6, 11—12).

Af Guds Aabenbaring fremgaar med al ønskelig Tydelighed, at de onde Aander, d. v. s. de Engle, som i sin Tid ikke bestod deres Troskabsprøve, men syndede mod Gud og derfor hjemfaldt til den evige Fortabelse, af den Allerhøjeste benyttes som *Bødler og Mestermænd*, naar han vil straffe enkelte Mennesker eller tugte hele Nationer. Jobs Eksempel viser klart, hvor forfærdeligt Satan kan skade Menneskene paa deres Ejendele, ja forgribe sig paa deres Person. Disse faldne Engle har imidlertid endnu en anden Funktion i Guds Verden. Af retfærdige Grunde tillader Skabningens øverste Styrer, at *de onde Aander indenfor ganske bestemte Grænser maa friste os til Synd*. Men hvis vi selv ikke vil og nægter vort Samtykke, kan de ikke forhindre vor evige Frelse og skade os paa vor Sjæl.

Ikke engang vor Frelser unddrog sig denne Kamp med de faldne Engle. Tre Gange blev han fristet af Djævlens i Ørkenen. Til Petrus sagde Herren sidste Aften før Lidelsen: »Simon, Simon, se, Satan har forlangt jer for at sigte jer som Hvede« (Lk. 22, 31). Saa er der ikke noget paafaldende i, at denne Modstander af alle Kristi Disciple »vanker omkring som en brølende Løve og søger, hvem han kan opsluge« (I Petr. 5, 8).

Den usynlige Fjende benytter

sig af forskellige Kampmetoder. Den ene Gang bruger han *synlige Redskaber*, nemlig falske Profeter eller Vranglærere. Lad os anføre et Eksempel. Den fra Bibelhistorien velkendte Kong Akab spurgte engang baade falske Profeter og en Herrens Profet til Raads om et Krigstog til Gilead. »Hør Herrens Ord,« svarede den sidstnævnte. »Jeg saa Herren sidde paa sin Trone og hele Himlens Hær staa til højre og venstre for ham. Og Herren sagde: Hvem vil daare Akab, saa han drager op og falder ved Ramot i Gilead? En sagde nu eet, en anden et andet. Men saa traadte en Aand frem og stillede sig foran Herren og sagde: Jeg vil daare ham. Herren spurgte ham: Hvorledes? Han svarede: Jeg vil gaa hen og blive en Løgnens Aand i alle hans Profeters Mund. Da sagde Herren: Ja, du kan daare ham. Gaa hen og gør det« (3. Kong. 22, 19—22). Hvad der skete dengang har gentaget sig siden og vil gentage sig indtil Antikrist opræder« (2. Tess. 2, 9, og I Jo. 2, 18—26).

En anden Gang retter den onde Aand sine Angreb direkte mod os. Han udnytter *vor Glæde eller vor Sorg* for at lokke os i Synd. Glæden bruger han for at gøre os overmodige og indbildske, Sorgen for at gøre os modfaldne og fortvivlede. En tredje Gang bearbejder han *vor Fantasi eller vore onde Tilbøjeligheder*. Naar den førstnævnte pludselig viser saa afskyelige Billeder og de sidste higer mod saa modbydelige Tilfredsstillelser, at man ikke mere kan kende sig selv, saa er det et Tegn paa, at det er den onde, som er paa Færde. I disse Tilfælde kan det være svært nok at kæmpe efter Kampens Regler og slaa Fjenden til Jorden. Men vi ved da i det mindste, at det her

drejer sig om Synd, om noget, der er i Strid med Guds hellige Vilje. Fristeren tilsigter jo ganske aabenlyst det onde.

Helt anderledes bliver der imod Situationen, *naar Satan giver sig ud for at være en Lysets Engel*, paa samme Maade som Løgneapostlene giver sig ud for at være Kristi Apostle, idet de forklæder sig som Retfærdighedens Tjenere (II. Kor. 11, 13—15). Hos gode og fromme Sjæle begynder den onde Aand med at indgive dem gode og hellige Tanker. Efter nogen Tid lister han sig saa lidt efter lidt bort med disse Tanker og i Stedet hilder han dem i sine lumske Bedrag og slette Hensigter. Et enkelt Eksempel kan illustrere Sagen. Det var i den Tid, da vor Frelser gav sig til langsomt at vandre mod Byen Jerusalem for der at dø for os. Han kom ved denne Lejlighed til en af Samaritanernes Byer. Men Folk vilde ikke tage imod ham, fordi han var Jøde og paa Vej til Jerusalem. Da hans Disciple Jakob og Johannes saa det, sagde de: »Herre, vil du, saa siger vi, at der skal falde Ild ned fra Himlen og fortære dem.« Men Herren vendte sig om og irettesatte dem med de Ord: »I ved ikke, *af hvad Aand I er*. Menneskesønnen er ikke kommet for at fordærve Sjæle, men for at frelse dem.« Jakob og Johannes var to hellige Mænd. De elskede Jesus, deres Mester, paa det inderligste. De mente at være opfyldt af retfærdig Harmen over de haardnakkede og raa Samaritanere, der nægtede Guds Søn Nattely. Tilsyneladende var det den rene Kærlighed til Frelseren, der fik dem til at ønske den samme Straf over de ugæstfri Landsbyboere, som Profeten Elias to Gange havde nedkaldt over de Soldater, der var udsendt for at

gribe ham. Ved Hjælp af Ild fra Himlen dræbte han nemlig 100 Mand og deres Anførere. Men Herren bebrejder sine to Apostle, at det ikke var nogen hellig Aand, der drev dem. Det saa jo nok ud, som om det var Højagtelse, Kærlighed og Iver for Kristi Ære, der besjælede dem. Men i Virkeligheden vilde en ond Aand forlede dem til Misbrug af den Magt til at gøre Mirakler, som Kristus havde givet dem til at bygge op med, ikke til at rive ned. Altsaa ogsaa paa denne Maade, d. v. s. under Fromhedsskin og Maske sviger Djæveln mange Mennesker og forfører dem til at gøre det modsatte af, hvad Gud vil.

Naar vi derfor i Fadervor siger: »Ske din Vilje«, saa betyder den Bøn blandt saa meget andet ogsaa dette: Lad ikke Satans Vilje ske, eller med andre Ord: Giv os for det første *det rette Lys*, at vi maa mærke hans Komme og listige Kneb, saa vi kan forsvare os. Giv os

for det andet *den Afsky for Djæveln*, som han fortjener paa Grund af sin Ondskab og Had til Gud og os Mennesker, der er skabt i Guds Billede. Giv os for det tredje *en heldbringende Frygt* for de Ødelæggelser, den onde har anrettet i Guds Verden. At forføre er hans Hovedbestilling, og han har haft umaadeligt Held med sig. Giv os for det fjerde *Kraft til at stride den gode Strid* efter Kristi Eksempel under Fristelserne i Ørkenen. Lad os staa den onde imod, stærke i Troen. Giv os den rette aandelige Rustning paa, d. v. s. lad os være ombæltet med Sandhed og iført Retfærdighedens Panser. Lad os gribe Troens Skjold og Aandens Sværd. Lad os være ivrige i Bønnen og altid bede i Aanden med Bøn og Paa kaldelser under enhver Form. Saa triumferer Lysets Rige over Mørkets Magt og Fyrste. *Guds Vilje* sker, ikke Satans.

F. K.

Ugebladets fortsatte Roman:

Vovemod og Martyrblod

I tre Dage fik Missionærernes Lig Lov at blive liggende paa Flodbredden; saa begravede man dem i Sandet. Med den største Utaalmodighed ventede den unge kristne Menighed paa at komme i Besiddelse af Martyrernes jordiske Rester. Men endnu havde det ikke været muligt, idet der blev holdt Vagt ved Stedet. Da nogle Kristne fyrretyve Dage efter Henrettelsen søgte at sætte sig i Besiddelse af Ligene, blev en af dem paagrebet og fængslet. Tyve Dage senere gjorde en lille Skare Kristne et nyt Forsøg, skønt de vidste, at det kunde gælde Livet. Denne Gang lykkedes det imidlertid. De bragte Ligene op paa et Bjerg, som de kaldte »Sam-Syeng«, d. v. s. »De tre Helliges Bjerg«. Nu ligger de tre Martyrer begravet i Krypten i Seouls katolske Kirke, og de æres og elskes som den kristne Kirkes Grundlæggere paa Korea.

Den store Forfølgelse, som begyndte i 1838, varede til 1841. Den havde haft en frygtelig Virkning. Mange Menigheder var næsten uddøde. Tusinder af Katoliker havde maattet flygte og ejede nu hverken Hjem eller Eksistensmuligheder, og Tusinder var henrettet. Mange Familier manglede deres Forsørger, Børn raabte efter deres Forældre, Mænd søgte efter deres Hustruer og Forældre efter deres Børn. Næsten alle Kristne, som endnu var i Live, befandt sig i den yderste Fattigdom og Elendighed. Og dog skulde Livet leves.

De Kristne drog derfor op i Bjergene, ligesom deres Forfædre havde gjort under Forfølgelsen i Aaret 1801. De ryddede Skov, opdyrkede Jorden og byggede Huse. Heldigvis kom de i Forbindelse med Hedninger, som vidste at de Kristne var ærlige Mennesker, og som derfor laante dem Penge til at

købe Saasæd for, saaledes at de ikke skulde omkomme af Sult.

Dersom nogen tror, at Kristendommen blev tilintetgjort under disse haarde Forfølgelser, saa tager vedkommende fejl. Saa kender han ikke Kirkens evige Ungdomskraft og Guds Naades Virke. Heldigvis fandtes der blandt de Kristne Mænd, som tidligere havde arbejdet sammen med Missionærerne, og som heller ikke nu var bange for at gøre en Indsats. De drog omkring fra Sted til Sted og søgte at indgyde deres Brødre Mod og Tillid og at forny deres Tro, og de prøvede paa igen at faa det religiøse Liv til at blomstre. Skulde de Kristne atter tilbringe en lang Række Aar uden Præster, vilde de dog forblive tro mod Kristus i Tillid til, at han vilde skænke dem sin Naade.

Fortsættes

Stor-Københavns Maria-Kongregationer

holdt Traditionen tro atter i Aar — Søndag d. 12. Oktober — Fællesandagt, denne Gang i St. Ansgars Kirke.

Man havde bedt Fanebærerne møde i Kirkens Kontor en halv Time før Andagtsens Begyndelse, saaledes at de, anført af hvidklædte, unge Damer, kunde gaa i Procession ind i Kirken. Damerne tog Plads i de øverste Kirkestole og Fanebærerne paa begge Sider af Altret, foran Kommunionbænken. Efter en Salme og Kongregationernes sædvanlige Indledningsbøn gik Pastor Oppermann paa Prædikestolen og talte indtrængende og godt til de mange Kongreganister (Kirken var tætfyldt).

Efter Prædikenen istemtes det lauretanske Litani, sunget paa Latin. Under dette satte Processionen — de hvidklædte, unge Damer og Fanebærerne — sig igen i Gang, efterfulgt af Gejstligheden. Man gik ned gennem Midterskibet og op ad Sidegangen til Mariaalteret, hvor der efter Litaniet blev bedt og sunget. Saa gik man atter paa Plads, Fanerne sænkedes under den sakramentale Velsignelse, og der sluttedes med »Hil dig, Himmeldronning skære...« — det eneste, der kunde indvendes lidt imod, da det havde været godt at slutte med »Vor Fanedug...«, men det er jo kun en meget lille Meningsdivergens. Det var altsammen saa smukt, saa opløftende og styrkende. Vi glæder os til at faa Andagten gentaget næste Aar paa samme Maade!

V. S.

Liturgisk Kalender

Nov.:

1. L. *) ALLE HELGENS FEST (hvid) (1135).
  2. S. 22. Søndag e. Pinse (748); (grøn) 2. Alle Helgens Oktav (1135), 3. Om Fred.
  3. M. ALLE SJÆLES DAG (sort) (1139).
  4. Ti. St. Karl Borromæus (1150); (hvid) 2. Alle Helgens Oktav (1135), 3. St. Vitalis og St. Agricola (1150), 4. Om Fred.
  5. O. Relikviefest; 2. Alle Helgens Oktav (1135), 3. Om Fred.
  6. T. † 6. Dag i Alle Helgens Oktav (hvid) (1135); 2. Om den Hellegaand ([120]), 3. For Kirken ([123]) eller for Paven ([122]), 4. Om Fred.
  7. F. † 7. Dag i Alle Helgens Oktav (hvid) (1135); som Torsdag.
  8. L. Oktav af Alle Helgens Fest (hvid) (1135); 2. Fire hellige kronede Martyrer (1152), 3. Om Fred.
  9. S. Laterankirkens Indvielse (hvid) (1153).
- *) Befalet Helligdag.

Anm. Paa de med † mærkede Dage kan Præsten efter frit Valg læse Sjølemesse og andre Votivmesser, hvorfor man paa disse Dage ikke kan regne med, at de her angivne Messer læses.

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KJÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 A, København N.

Mandag og Fredag Kl. 13—14, Tlf. Nora 61 66.

Ekspedition: Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K, Tlf. Palæ 4777, Kl. 9-18.

Kassererkontor: St. Annæ Plads 28, Postgiro 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BØGER

Johannes Aabenbaring

Chan. Vander Heeren: »L'Apocalypse« (Desclée de Brouwer, 220 Sider, Kr. 4,40).

Vi er glade for enhver Bog, der opmuntrer os til ikke at ængstes over »Johannes Aabenbaring«. Dog vil hver enkelt Forsker danne sig sine egne Idéer om dette hemmelighedsfulde Dokument, og da vore Idéer er ganske forskellige fra Forfatterens, og vi ikke kan kritisere ham retfærdigt i faa Linier, maa vi hellere nøjes med at sige, at de Katoliker, der gerne vil læse Bogen, kan gøre det med Udbytte, alene fordi de faar en god Oversættelse at læse. Vi kan lige med et Par Ord skildre Forskellen mellem hans og vort Syn. Kanniken lader næsten alt i Bogen referere til Verdens Ende, og næsten intet til Johannes' Samtid, f. Eks. til Romerriget. Vi mener derimod, at næsten al jødisk Profeti (deriblandt afgjort Vor Herres Profeti om Jerusalems Ødeleggelse) ser Sandheder af videre og videre, mere og mere aandelig Art i det, som er samtidigt eller nærførestaaende — og St. Johannes ser utvivlsomt i Romerriget, som gør Krav paa Dyrkelse som det højeste og »siddende i Guds Sted«: Statens Selvophøjelse som den højeste Autoritet (hvormed Kirken, efter hvad man nylig har fortalt os, aldrig har Ret til at strides). Det er et tilbagevendende Fænomen i den menneskelige Historie; vi ser det nu og venter altid at se det.

C. C. M.

Geistlig Digting om Rosenkransen

Romano Guardini: »Guds Moders Rosenkrans«. Paa Dansk ved H. D. T. K. Med et Forord af Heinrich Roos S. J. (Pauluskredsen).

Det er en lille Perle, Pauluskredsen her har fundet og glædet sine trofaste Subskribenter med. Guardini har i mange Aar syslet med Planer om en saadan Bog, og saa gammel og velkendt Rosenkransen end er, lykkedes det for ham at fortælle om den paa en ny Maade, skønt og aandfuldt. Bogen er delt i to Afsnit. I det første beskæftiger

Forfatteren sig med Bønnens særlige Form og filosoferer over »Ordet« samt over Gudsmoders Plads i vort Andagtsliv. I det andet Afsnit gennemgaaes de enkelte af Rosenkransens »Mysterier« og han udvider Tanker, som er nye for selv den flittigste Benytter af Rosenkransen. Skulde man fremhæve noget, maa det være Kapitlet »Kristus i os«, hvis dristige Tanker om Guds Kærlighed som »Skæbne« er meget dybe og nærmer Gud til os paa gribende Maade.

I sit Forord viser Pater Roos, hvor stor Betydning Guardini har haft for hele hans tyske Slægtled. Han antyder ogsaa, at ingen Oversættelse kan yde Forfatterens Sprogkunst fuld Skyldighed. Det er rigtigt, og Digteren Guardini maa læses paa Tysk, men til Gengæld maa Kjærulffs Oversættelse roses for, at den ikke blot er tro imod Tankerne, men af og til ligefrem lettere tilgængelig end Originalen, fordi han synes bevidst at forenkle de digteriske Udtryk.

Bogen udkom i Begyndelsen af Rosenkransmaanedens. Den har sikkert allerede glædet Hundreder af Læsere, som ofte vil vende tilbage til den. Men er man endnu ikke blevet opmærksom paa Bogen, saa er Rosenkransen en Bøn for hele Aaret, og man vil gribe sin Rosenkrans med forynget Glæde over dette »katolske Vaaben«, naar man har læst Guardinis Ord om den.

L. H.

Naadeløst

Antoine de Saint-Exupéry: »Flyvere i Natten« (Jespersen og Pio).

En blændende skrevet, lidenskabsligt spændende, naadeløs og iskold Novelle om Direktøren for et sydamerikansk Luftfartsselskab den Nat, hvor en af hans natlige Postflyvere gaar under i en Orkan. Direktøren har trods Modstand fra alle Sider gennemtruffet disse Natflyvninger uden Hensyn til Risikoen. Han pisker sine Folk til at yde deres yderste og mere til ved sin ubarmhertige, skaanselsløse Behandling af alle Fejl. For ham gives der ingen Forskel paa forskyldte og uforskyldte Fejl, eller rettere: Mennesker maa straffes for deres uforskyldte Fejl, fordi dette er den eneste Mulighed for ikke at ligge under for Tilfældighederne. Direktøren har et almindeligt menneskeligt Hjerte, som søger Venner og føler Medlidenhed. Men han mistrer disse Følelser, fordi de vil hindre Kraften i at udfolde sig helt

VALD. FOERSON

AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

og føre til Resultater. »Kun den fremadskridende Handling har Værdi«, ikke Mennesker, ikke deres Lykke, deres jævne og deres dybe Glæder. Med fulden Kunst og i et uforglemmeligt Billede har man her Europas afkristnede Tro paa »Fremskridtet« som Tilværelsens højeste Maal.

H. D. T. K.

Lægeleksikon

»Huslægen« I, red. af Dr. med. H. Okkels, Dr. med. E. Sylvest og Redaktør Vogel-Jørgensen (Berlingske Forlag).

Dette nye medicinske Leksikon for Lægfolk er skrevet af 40 Fagfolk, næsten alle kendte Navne indenfor Lægevidenskaben. Billedstoffet er beskedent og ikke særlig nyt, Papiret er meget fattigt og Indbindingen ikke alt for solid. Paa den Maade er det lykkedes at faa Prisen ned til 5 Kr. pr. Bind à ca. 300 Sider (ialt kommer 3 Bind), og man kan ikke kritisere denne Sparsommelighed, hvis den faar den tilsigtede Følge, at Lægebogen kommer et meget stort Publikum til Gode. Forfatterne vogter sig vel for den Fare at forlede Læserne til at tro, at de ved Bogens Hjælp selv kan stille Diagnoser og gribe en Behandling an. Ligeledes synes de enige om ikke at skildre selv de uhyggeligste Lidelser i alt for mørke Farver, saa Læsning i et saadan Leksikon kunde faa uønskede Bivirkninger. Indenfor den givne Ramme er Stoffet meget omfattende, og dog er der blevet Plads til en Række længere Artikler. Det vil være en nyttig Bog i Reolen.

S. T.

Diplomatisk Causeri

Serge de Chessin: »Bag Diplomatiets Kulisser«. Oversat af Nic. Blædel. (Hagerup).

Det er en overordentlig livfuld og vittig — omend ikke særlig respektfuld — Skildring af Livet bag det internationale Diplomatisk Kulisser, som den franske Skribent og Journalist Serge de Chessin her præsenterer. Med Lune — og til dels skaanselsløst — fortæller han løst og fast om den officielle og uofficielle Side af Diplomatiet Verden, om Diplomater og Diplomafruer, om Intriger og Snobberi, og supplerer sine Beretninger med virkelig vittige Kommentarer og med et Væld af morsomme Anekdoter. Han beretter om, hvorledes der baade findes »rolige« Poster, hvor man kan hygge sig og tilbringe gode Dage, og Steder, hvor selv de allerdygtigste Diplomater kommer til kort, f. Eks. Vatikanet, hvor enhver Ambassadør — selv den mest drevene — har »de allerstørste Chancer for Fiasko«. En virkelig morsom og underholdende Bog, oversat af en Fagmand.

J. B.

En Gymnasielærer om Opdragelse

Der er for Tiden megen Tale om Opdragelse og Karakterdannelse. Det er kun naturligt, at man i en kaotisk Tid bliver sig sit Ansvar over for den opvoksende Slægt bevidst. Særligt vil man da spidse Ørene, naar det er Gymnasielærere, der — som det forleden var Tilfældet — tager det Emne op til Drøftelse: selv har de akademisk Dannelse, og saa er den mest begavede Del af Landets Ungdom dem betroet, den Ungdom, der snart skal prydes med den hvide Hue og om føje Aar skal indtage ledende Stillinger i det fremtidige Samfund.

Det var da ogsaa med ikke ringe Forventning, at jeg i Tirsdags udfoldede »Kristeligt Dagblad« for at læse Referatet af Dr. phil. M. Pihls Foredrag. Her fandt jeg endog den Definition, jeg saa længe har ledt efter: Definitionen af Opdragelse. »Ved Karakteropdragelse forstaar man en Opdragelse, der er uforenelig med en paa Forhaand fastlagt Livsanskuelse.« — Jeg maatte have misforstaaet og læste om igen. Nej, det stod der! Men det kunde være en Sætterfejl. Snart svandt ogsaa denne Illusion. Det var virkelig denne Dr. phil. Mening, at de unge bør opdrages til Tvivl. Bladet fremhævede, at Talerens Synspunkter ikke faldt i Traad med Gymnasielærernes Bestyrelse, men at denne antageligt for at vise Storsind havde ladet en af Oppositionens Talsmænd komme til Orde.

Storsind er smukt, men hvordan mon saadan en Tale har virket paa de Forældre, der har Sønner og Døtre paa Gymnasiet, og som ikke bryder sig om, at deres Børn opdrages til Tvivl?

Det er jo som om der blev præket for Bygmestre, at man bygger bedst paa Flyvesand. Eller som om Taleren havde paastaet, at kun den skal have Lov til at vejlede andre, der selv ikke kender Vejen.

Der er som bekendt ingen Daarskab, som ikke er blevet hævdet af

en eller anden Filosof. Dr. Pihls Anskuelse er ikke en Gang ny, den er saa gammel som Scepticismen og Cartesianismen. Men i den alvorlige Tid, vi lever i, og paa dette Møde af Landets Gymnasielærere havde de fleste vistnok gerne undværet Reklamen for det System.

Kan der virkelig være Tale om Opdragelse, naar man ikke har et fast Overbevisning om Mening med Tilværelsen? Naar man ikke tror paa Gud og derfor savner Normer for vore Handlinger? Naar ondt er godt, og godt er ondt?

Dr. M. Pihl nærer tilsyneladende den Opfattelse, at hans Kollega, der underviser i Religion, eller Præsten, der bibringer Gymnasiasterne Kundskab til Bibel og Kristendom (og som maa antages at have »en paa Forhaand fastlagt Livsanskuelse«) modvirker Gymnasiets Karakterdannelse. Saa intolerante kan Tolerances Talsmænd altsaa være!

Jeg tror, at hver den, der for Alvor opdrager de unge til Tvivl, gør sig Skyld i, at disse vakkelvorne unge bliver et let Bytte saavel for deres egne uheldige Instinkter som for de Svindlere, der vil spekulere i de unges manglende Sans for Værdier.

Og jeg tror endvidere (det faar være en paa Forhaand fastlagt Livsanskuelse, men den har staaet sin Prøve i et Par tusinde Aar), at Fremtidens Ungdom vil forbande de Lærere, der paa Grund af et eller andet filosofisk System (forresten ogsaa en paa Forhaand fastlagt Livsanskuelse, hvis Fejlagthed og Uduelighed for længe siden er blevet gennemskuet) lod den fare ud paa Tidens oprørte Vande uden saa meget som et Kompass.

For ved Karakteropdragelse forstaar ethvert normalt tænkende Menneske en Opdragelse, der kun er forenelig med en sand Livsanskuelse.

Steph. Wevers.

Katolske Spejdere

i Aalborg

Sct. Thøgers Trop

I Aalborg blev der den 5. Juni 1940 oprettet en Spejdertrop, der fik Navnet »Sct. Thøgers Trop«, efter Nordjyllands Helgen Sct. Thøger fra Vestervig.

Det første halve Aar benyttedes til at stabilisere hele Foretagendet, men siden den 23. April 1941 — Sct. Georgsdag — har Troppen været knyttet til Det Danske Spejderkorps nørrejske Division.

Troppen bestaar af 20 Spejdere med en Tropsfører, 2 Assistenten og med Pastor Frantz Horn som Tropskapellan.

Oprettelsen af en Ulveflok er lige paa Trapperne, saa vi kan kun være glade for den spejdermæssige Udvikling indenfor den katolske Menighed i Aalborg.

Naturligvis har Troppen arbejdet energisk i det forløbne Aar siden Oprettelsen, og det bevirkede bl. a., at Troppens første Lejr blev den store Oplevelse for Spejderne, som kun en vel gennemtænkt og veltilrettelagt Lejr kan blive det.

Om Lejren kan meddeles følgende:

Ved elskværdig Imødekommenhed og Gæstfrihed fra Skovrider E. von Folsach's Side havde Troppen faaet Lov til at benytte en vidunderlig Lejrplads i Dronninglund Storskov.

Stedet hedder »Munkegunge« — og Navnet alene er nok til, at en Spejder straks er med. Det har Spejderklang, og alle Spejdere fra

Fra Sommerlejren:
Morgens Messe
og Aftenens Lejrbaal

Sct. Thøgers Trop vil garantere for, at Stedet svarer til Navnet.

Det var en rent ud sagt vidunderlig Sommerlejr, — og at give et fyldestgørende Referat er næsten umuligt, men enkelte Episoder kan ogsaa give Ugebladets Læsere et Indtryk af Lejren.

Lørdag den 26. Juli startedes der paa Cykler mod nord gennem det karakteristiske Nordjylland med »jyske Aas« og Navne som Hjallerup, Hundslund Kloster, Dronninglund, til Dronninglund Storskov, og med de obligate Punkteringer, Ispindepauser, Grøftture med mere, naaede vi til Lejrpladsen, hvor vore Værter, Hr. og Fru

Skovrider von Folsach, bød os velkommen.

Straks begyndte Indretningen af Lejren, — paa en skøn Plet rejstes alle Patruljeteltene og Førernes Telte, i en Ring om Lejrbaalspladsen, hvor der ogsaa rejstes 2 Flagstænger, en til Dannebrog, og en til det gulhvide Paveflag.

Et Stykke fra Lejren rejstes Lejrens Kapel, en smukkere Kirke findes ikke i Danmark, Skovrideren fortalte os, at Pastor Ballin engang havde sagt, at det var den rigtige Plads til en Lejrkirke, og nu blev det altsaa til Virkelighed.

Kapellet blev kaldt »Sct. Thøgers Kapel« efter Troppens Værnehel-

Leverandører til den nye Præstegaard og Menighedssal i St. Mariæ Sogn

<p>R. Reusch Kunst- og Kleinsmedie Blaagaardsgade 21 Telefon Nora 5052</p>	<p> ALT ELEKTRISK KEMP & LAURITZEN Vester Voldgade 9 . C. 936</p>	<p>Th. P. Stillinge Tømrermester Sejrøgade 15 Tlf. Ryvang 1225</p>
<p>Holger Petersen Gas . Vand . Sanitet Vesterbrogade 124 . Kbhn. V Telefon Eva 4553 Udført alle sanitære Installationer</p>	<p>AAGE HJORTH-JENSEN Malerfirma Vesterbrogade 64 Tlf. Vester 9909</p>	<p>Carl I. Hansen & Søn Murermestre & Entreprenører Omøgade 13 Telefon Ryvang 2379</p>

gen, og Pastor Horn var en nidkær »Dompater«, som personlig var stærkt medvirkende til den store Oplevelse, det var hver Morgen at høre den hellige Messe i Kapellet.

Troppen havde indrettet et godt Køkken med forhøjet Komfur, saa Kokkene ikke behøvede at »ligge og rode nede paa Jorden«, men i oprejst Stilling kunde staa og tilberede alle de skønne Retter, som ved Spisetid forsvandt som Dug for Solen i de altid krævende Spejdermaver.

Spisebordet var et Ingeniørarbejde for sig selv, og paa alle Maader saa det ud, som det var en gammel veltrænet Trop, som var i Lejr, og ikke en ny Trop, som for første Gang forsøgte sig i den ædle Spejder- og Lejrspor.

Naturligvis havde vi Øvelser, hvem husker ikke Natmanøvren med de gnistrende Lyn og den buldrende Torden, — og Historien om den forsvundne Patrulje.

Ogsaa Lejrbaalene med de storlaaede Optrin af Berømheder som »Manufaktursmeden«, »Trolldmanden Rasmus Tariff«, »Sorte Knud« og Frans Braknæse.

Ind imellem de gode Ture i den store Skov havde vi nogle vidunderlige Badeture til det nærliggende Asaa, hvor vi tumlede os i de salte Vover.

Ja, og saa Besøget i Skovridergaarden! Aldrig har nogen Trop været til et saadant Spejdergilde! Naadada! Bjerge af Basser og Lagkager, Orangeade, Frugtgrød med mere. Ja — det kan ej beskrives, det maa opleves.

Intet Under, at Skovrider von Folsach og Frue fik et dundrende Tjickerlick, da Troppen den 3. August drog afsted hjem efter en vellykket Sommerlejr, hvor der ogsaa havde været saa prominente Gæster som Pastor Brentegani og Pastor Stadtfeldt fra Aalborg.

Nu arbejder Troppen paa Prøver og Duelighedstegn, og til Efteraaret haaber vi, at en Tropsfest vil give os det økonomiske Rygstød, som kan hjælpe os til det nødvendige Udstyr.

Til Festen venter Troppen Besøg af Divisionschefen for Hertug

Knuds Division i København, for der er nemlig allerede Planer om et nærmere Samarbejde mellem os

og vore københavnske, katolske Spejderkammerater, men mere om det en anden Gang.

Academicum Catholicum

De unges Studiekreds.

»De unges Sektion« holder Studiekreds i A. C.'s Klublokale, Bredgade 67 A, Kl. 20 *Torsdagene* d. 30. Okt., 13. Nov., 27. Nov. og 11 Dec. Studiekredsens Leder er Pater H. Roos S. J. Emne: Gennemgang af nogle nyere Filosofer og Katolicismens Stilling til dem.

Festmøde for Johannes Jørgensen
Onsdag d. 5. November.

Onsdag d. 5. November Kl. 20 holdes i Lokalerne, Bredgade 67 A, et Festmøde i Anledning af vort Æresmedlem Professor Johannes Jørgensens 75 Aars Fødselsdag (som falder d. 6. November). Professoren vil læse af sin nye Bog: Den hellige Birgitta. Derefter vil man hilse paa Hædersgæsten ved et Glas Vin.

Deltagelse koster 2,00 Kr. pro persona, for Studerende dog kun 1,00 Kr. (Daglig Paaklædning).

Medlemmer af A. C. og Kursusdeltagere paa Katolsk Højskole kan fortrinsvis reservere Adgangskort til og med 31. Oktober. Efter 31. Oktober kan andre interesserede købe Adgangskort. A. C.'s Medlemmer bedes tegne sig hos Administratores (Sekretær: Stud. mag. Frk. *Nina Sabra*, Ordrup Jagtvej 103, Telf. Ordrup 1310), alle andre bedes købe Adgangskort i Sct. Ans-gars Forlag, Bredgade 67.

Aabent Hus Lørdag d. 22. Nov.

Civilingeniør James Hamm holder aabent Hus for A. C.'s Medlemmer Lørdag d. 22. November Kl. 20 (Blidahpark 29, Hellerup).

Akademiker-Messe Søndag 23. Nov.

Alle Medlemmer opfordres til at deltage i Akademiker-Messen Søndag d. 23. November Kl. 8½ i

Liobasøstrenes Kapel, Bjerregaards Sidevej, Valby.

Efter Messen kan medbragt Morgenmad nydes hos Søstrene.

Ugens Højskoleforedrag

Torsd. 30. Okt. Kl. 19. Pastor Messerschmidts Kateketkursus (den følgende Torsdag først Kl. 20).

Mand. 3. Nov. Kl. 19. Assistent Heding: Vitaminer og Hormoner.

Mand. 3. Nov. Kl. 20. Pastor Messerschmidt: Markus 10,23: Rigdom, Ofre og Løn.

Tirsd. 4. Nov. Kl. 19. Pater Roos S. J.: Kristi mystiske Legeme II: Hvad siger Traditionen.

Tirsd. 4. Nov. Kl. 20. Pastor Schindler: Benedikt.

D. K. K. F.

Retrætedag afholdes Søndag d. 9. Nov. hos Sct. Liobasøstrene, Bjerregaards Sidevej Nr. 1, under Ledelse af Pater Nösen S. J. Messe Kl. 8½. Retræten slutes Kl. 17. Deltagerne bedes selv medbringe Frokostpakke samt Brød til Morgenkaffe og Eftermiddagsthe. Hos Søstrene faas Kaffe, varm Bouillon og The. Der betales 1,50 Kr. Indmeldelse til Sekretariatet, Ndr. Frihavnsgade 26, Grevinde Scheel, Telf. Øbro 9250.

Ogsaa Ikke-Medlemmer er velkomne.

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfs-gade 34-36

Tlf. 778 - 728

Magasin du Nord

... den ny Tids Stormagasin

God Vask - Geismar Vask

Telefon Central 246 (7 Led.)

St. Ansgars Kirke

Lørd. 1. Nov. Alle Helgens Dag (befalet Helligdag) Kl. 7 og 8 stille Messe. Kl. 10 Pontifikalmesse, Kl. 19½ Andagt. Sønd. 2. Nov. Kl. 8 Fælleskommunion for Sognets Kongregation og for »Fidelitas«. Mand. 3. Nov., Alle Sjæles Dag fra Kl. 7—9 stille Messe. Kl. 10 højtideligt Levit-Requiem.

Rosenkranskirken

Lørd. 1. November, Alle Helgens Dag (befalet Helligdag) Kl. 6¼ og 7 stille Messe, Kl. 8 Levitmesse, Kl. 10 stille Messe, Kl. 19½ Festandagt. Ingen Gudstjeneste i Hvidovre. Sønd. 2. Nov. Kl. 16 paa Katolsk Vestre Kirkegaard Prædiken og Bønprocession. Kl. 19½ i Kirken Andagt med Bøn for de afdøde. Mand. 3. November, Alle Sjæles Dag paa Katolsk Vestre Kirkegaard stille Messer Kl. 8 og 8½, Levitmesse Kl. 9. I Kirken stille Messer fra Kl. 6, sidste Messe Kl. 10, Kl. 19½ Andagt med Bøn for de afdøde. Hver Dag fra 2.—10. Nov. Kl. 19½ Andagt med Bøn for de afdøde (Sønd. 9. Nov. dog Kl. 17).

Jesu Hjerter Kirke

Alle Helgens Dag: Stille Messe Kl. 6, 7, 7½, 8¼. Levitmesse (uden Pr.) Kl. 10. Festandagt Kl. 19½. Sønd. 2. Nov. Kl. 8½ pr. Fælleskommunion for Mændenes Kongregation. Alle Sjæles Dag (3. Nov.): Stille Messer fra Kl. 5½—Kl. 8. Kl. 8¼ Levitsjælemesse. Mand. 3. Nov. Kl. 20 Møde for de unge Mænds Kongregation. Tirsd. 4. Nov. Kl. 16,30 Møde for Immaculatakongregationen. Torsd. 6. Nov. Kl. 20 Møde i Røde Sal for Mændenes Kongregation.

St. Antoni Kirke (Brønshøj)

1. Nov. Stille Messer Kl. 6½ og 8. 3. Nov. Stille Messer: Kl. 6½, 7½, 8½. 4. Nov. Kl. 20 Ungdomsmøde. 7. Nov. Kl. 20 Andagt og Menighedsmøde. Hver Tirsdag »Aabent Hus« for Ungdommen Kl. 20.

Benediktinerindernes

Klosterkirke paa Jagtvej

Lørd. 1. Nov., Allehelgensfest. Kl. 8 Højmesse (7,15 stille Messe). Kl. 15 Vesper.

Søndag d. 2. November: 1. Messe Kl. 7, 2. Messe Kl. 8. Kl. 9 Pontifikalmesse, under hvilken 2 Benediktinerinder aflægger deres evige Løfter og modtager den hellige Jomfruvielse (Concecratio Virginum). Teksten til Højtideligheden faas ved Klosterporten og før Gudstjenesten ved Kirkedøren. Kl. 3,30 Vesper og Vesper for de Afdøde. Mandag d. 3. November Alle-sjælesdag: Kl. 8 højtideligt Requiem.

St. Andreas Kirke (Ordrup)

Allehelgens Dag: Messe Kl. 6, 7, 8 og 10. Ingen Andagt. Alle Sjæles Dag: Messe Kl. 6, 6½, 7 og 7½. Kl. 8 højtideligt Requiemmesse. Derefter sidste Messe. Kl. 20 Andagt. Torsd. 6. Nov. Kl. 20: Møde for unge Piger (Kirke og Sal).

St. Thereses Kirke (Hellerup)

Lørdag d. 1. Nov.: Stille Messe Kl. 7, Højmesse Kl. 8,30. NB. Ingen Messe Kl. 11. Andagt Kl. 15.

Mandag d. 3. Nov.: Stille Messe Kl. 7 og 7,30. Højmesse Kl. 8,15.

St. Knud Lavard Kirke Lyngby

Lørd. 1. Nov. Alle Helgens Dag (befalet Helligdag) Kl. 7 stille Messe, Kl. 9½ Sangmesse med Prædiken. Sønd. 2. Nov. Kl. 17 Alle Sjæles Andagt. Mand. 3. Nov., Alle Sjæles Dag Kl. 7, 7½ og 8 Sjælemesser.

Immaculatakirken

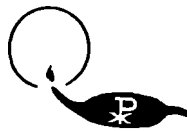
Allehelgensdag Stille Messe Kl. 7. Højmesse Kl. 10. Andagt Kl. 18. Mandag d. 3. Nov., Allesjælesdag Højmesse Kl. 6,15.

Aarhus By

Alle Helgens Dag (Lørdag d. 1. Nov.): Kl. 6,30 stille Messe, Kl. 8 Højmesse, Kl. 10 stille Messe, Kl. 20 Festandagt. Paa Hospitalet: Kl. 6 stille Messe. Sønd. d. 2. Nov. Kl. 15: Andagt paa Kirkegaarden (katolsk Afdeling, Nordre Kirkegaard). Alle Sjæles Dag (Mandag d. 2. Nov.): Fra Kl. 5¼ stille Messer. Kl. 8 Requiem (Levitmesse). Kl. 20 Korsvejsandagt.

Aarhus Opland

Søndag d. 2. November: Pindstrup: Kl. 10.

Sygeplejerske-Forbundet

Messe læses hos Sct. Elisabeth-søstrene, Kastanievej 6, Tirsdag d. 11. Novbr. Kl. 8. Alle Sygeplejersker og Elever er velkomne.

Mad kan medtages. Morgendrik faas hos Søstrene.

Katolsk Ungdoms Klub

Lørd. 1. Nov.: Aabent Hus Kl. 19,30—22; Lørdag 8. Nov. Kl. 20

Fællesmøde; nærmere i næste Nummer; Søndag 9. Nov. Heldags-gaatur. Start fra Stenosgade Kl. 9,45. Med Trolleybus til Lyngby. Hjem med Slangrupbanen. Hjemkomst ca. Kl. 18. Medbring Frokostpakke.

St. Dominikus' 3. Orden

Onsdag d. 5. Nov. Kl. 20, Møde.

Festmøde for Johannes Jørgensen

Onsdag d. 5. November Kl. 20 i Lokalerne, Bredgade 67 A. Professor Johannes Jørgensen læser af sin nye Bog samt enkelte Digte. Muligt resterende Billetter à 2 Kr. faas fra og med 1. November i St. Ansgars Forlag.

Af Svendborgs Kirkehistorie

fortsat fra Midlersiderne

rettet moderne og tidssvarende Operationsstuer samt Baderum og de nyeste Finsenlysbade, og i 1934 udvidedes Klinikken yderligere ved Køb af den overfor Kirken beliggende Hjørneejendom.

I Aarene før og efter den forrige Verdenskrig forøgedes Menigheden ganske betydeligt ved de indvandrede polske Landarbejdere. Det medførte en Del foretog Sjælesorgsarbejde ude omkring paa Landet, idet Sct. Knuds Menighed foruden de i Svendborg Købstad bosatte Katolikker desuden omfatter alle Trosfæller paa Sydfyn og paa Øerne Taasinge, Ærø og Lange-land.

Svendborgs Katolikker har med Rette Lov at være stolte af Sct. Knuds Kirke, der efter Restaurationen i 1937 i Anledning af 50 Aars Jubilæet fremstaar som et overordentligt smukt og stemningsfuldt Kirkerum, hvis Højalter bærer en Kopi af Raffaels berømte sextinske Madonna, der i sin Tid skænkedes Kirken af Greve L. Moltke-Hvitfeldt til Glorup.

Dette lille Billede af Kirkens Historie i Svendborg — hvorom der i øvrigt kunde siges endnu mangt og meget — vilde mangle et ikke uvæsentligt Led, dersom man glemte at nævne eet: i Svendborg stod Johannes Jørgensens Vugge. I 1936 fejrede Svendborg By sin berømte Søn paa hans 70-Aars Fødselsdag ved en Højtidelighed paa Raadhuset, hvor Digteren modtog Udnævnelsen til Æresborger. Bagefter fandt der en kirkelig Højtidelighed Sted i Sct. Knuds Kirke under Deltagelse af Byens Øvrighed.

AALBORG

S. C. Sørensen

Jern, Staal og Rør
Sanitets- og
Centralvarmeartikler
Telefon 2323

M. Thomsen Støtt

Entreprenør og Murermester
Kong Christians Allé 6
Telefon 1992

Aalborgs katolske Begravelseskontor

ordner Begravelsen gratis
Ligkister og Ligsenge billigt
Jens Bangsgade 8
K. Vestergaard & Co. Tlf. 2289 - 2068

HORSENS

Installationsforretningen »Lyset« Torvet 10 . Telefon 618

Alt udføres i Installationer
Alt haves i Lamper og Lysekioner
Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt
Installatør for Sct. Joseph Søstre

C. C. Nielsen

Mel . Gryn . Hønsfode.

Smedegade 91
Telefon 515 . 565

Udsøgte Kvaliteter, billigste Priser

H. F. Caspersen

BAGERI

Sønderbro 71 . Telefon 1074

Leverandør til Sct. Josephs Hospital

Sigurd Henningsen

Slagtermester

Kattesundet 22 . Telefon 1351
Lev. til St. Josephs Hospital og Sølyst

Svend Hansen

Kun 1. Kl. Kød og Paalæg føres
Hjemmel. Medister og Leverpostej
Fabriksvej 33 . Telefon 1379
Lev. til Sct. Josephs Hospital

Bagermestrenes

Rugbrødsfabrik A/S

Telefon 310

Leverandør til Sct. Joseph Hospital

A-S Horsens Textil Lager

Manufaktur . Trikotage . Udsty

Leverandør til katolske Institutioner

Støt Frank Andersens Fond

Giro Konto 1087

Carl Bech

aut. elektr. Installatør

Vestergade 33 . Telf. 1026

Leverandør til kath. Menighed

RANDERS

A. KRYGER

Vestergade 22, Tlf. 272-281

Friske Fiskesorter indkommer daglig
Leverandør til St. Josef Hospital

Brdr. Qvist Brændselsforretning

Kul . Koks . Tørv og Optændingsbrænde
til billigste Priser

Randers, Adelgade 10, Tlf. 1375

Leverandør til St. Josephs Hospital

Randers

Mælkeforsyning

Telefon 389 og 823

Leverandør til St. Josephs Hospital

Kirurgiske Instrumenter, Hospitalsartikler
Sygeplejeartikler, Bandager

køber De bedst hos:

C. Mærsk-Andersen's Eftf.
Randers . Telefon 137

Mineralvandsfabrikken

»CITO«

Slyngborggade 21, Tlf. 48, 146
Lev. til Sct. Josephs Hospital

THOR

Øl og Mineralvand

Johs. E. Mortensen

Bagermester

Nørreboulevard . Telefon 1157

Lev. til Sct. Josephs Hospital

Ost, Æg, Konserver „Osteriet“

v. Berg Hansen

Vestergade 11 . Telefon 2746

Leverandør til Sct. Joseph Hospital

NYBORG

A/S Nyborg Kulforretning

Lauritz Nielsen

Kul, Koks, Briketter
Strandvejen . Telf. 106
Leverandør til Stella Maris

ODENSE

Odense Klædefabriks Udsalg A-S

Tlf. 1776 Odense lige over for Elektricitetsværket
Klædevarer . Kjolestoffer . Bomuldsvarer
Gardiner . Hvidevarer . Senge og Sengeudstyr

NAKSKOV

Chr. Steffensen

HERREEKVIPERING

Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796
Leverandør

AARHUS

<p>Karl Hansen Lys-, Kraft-, Ringe- & Radioanlæg Frederiksgade 75, Tlf. 295 Omstil. til priv. Bogensegade 5</p>	<p>S. A. Kannegaard Vestergade 5 Telefon 2710 Viktualieforretning</p>	<p>Bruun & Sørensen Ingeniørkontor Kannikeg. 18 Aarhus Tlf. 4364 Leverandør til St. Josefs Hospital</p>
<p>A. B. C.</p>	<p><i>Alfred Pihl</i> Bagermester, Conditør Telefon 3041 - Hammershus Leverandør til St. Josef Hospital</p>	<p>Linoleum billigst Høilund Carlsen Aaboulevarde 45, Aarhus, Tlf. 1347</p>
<p><i>Skomager</i> Chr. M. Jensen ved den katolske Kirke Telefon 8326</p>	<p>KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 4090 (flere Linier) Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Telefon 4088</p>	
<p>Gør Deres Indkøb af Fisk i Eriks Fiskehal Ryesgade 16 . Telefon 8680 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p><i>Andelsselskabet</i> DE FORENEDE MEJERIER Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)</p> 	

VEJLE

<p>C. V. BERG <i>Blikkenslagermester</i> Autoriseret Gas og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p><i>Vejle Træløst &</i> Kulkompagni Havnegade 22 . Tlf. 68 og 69 Lev. til de kat. Institutioner</p>	
<p>Carl Petersen <i>Slagtermester</i> 1. Kl. Varer - Pølsefabrik Nørregade 2 . Tlf. 17 21 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>¹/₈ Vejle Mælkekompagni <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>VEJLE NY Mineralvandsfabrik <i>P. C. NIELSEN</i> Vissingsgade 8, Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital</p>
<p>Arbejdernes Fællesbageri <i>Aktieselskab</i> Bleggrds. 15, Tlf. 287 - 597 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Niels Bentzen & Co. TORVEGADE 6 . TELEFON 306 . 307</p>	<p>Jens Jensen Mel- & Foderstofforretning Søndergade, Vejle, Tlf. 1053 Leverandør til St. Maria Hospital</p>
<p>Tegn Deres Forsikringer hos N. Fr. Petersen Søndergade 18 . Telefon 2207 . 2 Linier</p>	<p>J. P. Fibiger Jensen <i>Slagtermester</i> Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg. 24, Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital</p>	<p>Marius Nielsen <i>BAGERMESTER</i> Fiskergade 7 . Tlf. 629 Leverandør</p>
<p>Jørgen Petersen & Co. Jernbanegade 18 . Tlf. 131 - 1631 Alt Tømmer- og Snedkerarbejde udføres</p>	<p>Niels Boesen <i>Katolske Begravelser ordnes</i> Nørrebrogade 9 . Telefon 725</p>	<p>J. ANCKER & SØN <i>Murermestre</i> Alt Murerarbejde Fjellegade 8 . Telefon 1438 Udfører Murerarbejdet for de ka- tolske Institutioner i Vejle</p>

Katolsk Ugeblad

Maritain om Europas Udrensning

St. Martin og Mortensdag

Interview om Katolsk Centralskole

St. Kjelds Kapel i Viborg

Selvbesindelse i U. S. A.

Munkemel

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KØK KOKS
 NØRREGADE 15 TELF. 9270

G. Garth-Grüner
 Landsretssagfører
 Frederiksholms Kanal 6, Kbh.
 Tlf.: 12,166 og 12,161

Blomsterforretningen **LYDIA**
 Griffenfeldtsgade 54
 anbefaler sig med alt i
 Hængeplanter, Blomster
 og Kranse.

Chr. Hansens Kød-Udsalg
 Allegade 37, Tlf. Godthaab 21
 Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158
 Leverandør til Sct. Elisabeths Hospital

Bageri & Conditori
Johan Aschengreen
 Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
 Filial: Amagerbrog. 125, Telefon Amager 4019

Urmager . Guldmed
 Griffenfeldtsgade 54
 Alle Reparationer til
 rimelige Priser
 Villy Mikkelsen Telefon Nora 3465 y

Støt
Frank Andersens
 Fond
 Postgiro 1087

Flytteforretningen „**FREDERIKSHOLM**“
 v. Andersen og Poulsen
 Flytning, Opbevaring og Forsendelse
 besørger med Garanti overalt i Landet
 Sjøløv Boulevard 21
 Telefon Valby 3333 . Godthaab 3653 x

Brødrene Jensens
 Byggeforretning
 og Cementstøberi

A. Mortensens Eftf. Rob. H. Hansen
 stateaut. Installatør
Lys . Kraft . Varme
 Ny Kongensgade 7
 HOLCKENHUS
 Telefon Byen 7290
 Leverandør til Mariahjemmet

Blomsterforretningen
CAMELIA
 Smukke Kranse og Kistepyntninger
 Frederikssundsvej 229, Tlf. Bella 1729

H. A. V. Ahlgren . Malermester
 VED KLOSTERET 6
 Tlf. Nora 6065 og Ryvang 4963 x
 Udtører Arbejdet ved Sct. Michaelsgaard

HELSINGØR

Kaas & Sørensen
 Indehaver: G. E. OLSEN - HELSINGØR
 Telefoner: 39 - 1139 - 575
 Kul, Koks, Brænde og Briketter

SLANGERUP

Slangerup Mejeri
 Slangerup . Tlf. 48
 1. Kl.s Produkter
 Leverandør til gl. Farumgaard, Farum

Quinine
Tonic Water

**ROSENBORG
 BRØNDANSTALT**

TELEFON:
 C. 180—5821

Enhver Tryksag,

stor eller lille, forlader
 vort Trykkeri som et
 Ekeempel paa nobelt
 Arbejde. Tilstedeværel-
 sen af moderne Mate-
 riel, Maskiner og dygtig
 Arbejdskraft borger for
 Arbejdets kvalitetsmæs-
 sig Udførelse . . .

Bogtrykkeriet
„ATHENE“

Svanemosegaardvej 4
 TELEFON NORA 8908

Hvor meget forstaar de om os?

I Søndags havde Jagtvejens Benediktinerinder gennem Ugebladet indbudt københavnske Katolikker til at overvære to unge Søstres »Jomfruvieelse«, deres højtidelige Vielse for hele Livet til den himmelske Brudgom, Guds menneskevordne Søn. Den skønne Kirke var en betagende Ramme om de ældgamle Ceremonier med deres mystisk grebne Ord om viede Sjæles Kærlighed til Gud. Et stort Antal Præster assisterede Biskoppen, og Benediktinerindernes Sang lød betagende hele den meget lange Gudstjeneste igennem.

Dagspressen har allerede — censtemmigt — taget kraftig Afstand fra den usømmelige Opførsel, som blev udvist af en hel Del af de mange (flere Hundrede) Ikke-Katolikker, som var kommet til Stede, fordi nogle Aviser paa Grundlag af Ugebladets Forhaandsomtale havde skrevet om, hvad der skulde foregaa. De klatrede op alle Vegne, pressede sig frem, hvor Processionen skulde gaa, gav højlydt deres Meninger og slette Vittigheder Udtryk, pudrede sig, havde tændte Cigarer med i Kirken, gav ondt af sig overfor Ordensmarskallerne, naar disse viste dem bort fra Steder, hvor de ikke maatte staa — indtil Biskoppen saa sig nødsaget til at afbryde Gudstjenesten for i et Par bestemte Ord at minde dem

om, hvad Kirken maa kræve af sine Gæster. Det hjalp, saa Resten af den højtidelige Handling kunde foregaa i nogenlunde Ro.

For os kan en saadan Begivenhed give Anledning til at reflektere over, hvor langt der endnu er igen, før de brede Masser i vort Folk føler Kirken hjemlig iblandt sig. Den Opførsel, der vises ved en Lejlighed som denne, er i nær Slægt med den, som Turister udviser langt borte fra Hjemstavn, hvor de har Hensyn at tage til deres gode Navn og Rygte. Da Biskoppen standsede i Jomfruvielesens Præfation og i et Par enkelte Sætninger talte de nysgerrige til Rette, var Virkningen nøjagtigt den samme, som naar den Ud-lænding, Turisten tiltaler paa usømmeligt Dansk, viser sig at forstaa det og svarer med danske Ord. Det var, ligesom det gik op for de tankeløse, at saa fremmedartet og gammelt dette end tog sig ud for deres Begreber, var det alligevel nutidigt og nærværende, noget de skyldte Hensyn.

Vi kender det samme fra de talløse Lejligheder, hvor Ordet Jesuit bruges som Skældsord af Mennesker, der aldrig vilde falde paa at fælde en fornærmelig generel Dom over f. Eks. en hel Stand, en hel Haandtering eller lignende. De bliver underligt flove, naar det gaar op for dem,

at Jesuiter eksisterer, endda maaske i deres egen By, og at de er alt andet end lumske Rænkesmede. Gaar man dem paa Klingen, saa har de til syvende og sidst ingen anden Forklaring end den: at alt dette katolske var fremmed for dem, saa fremmed, at det var uvirkeligt.

Vi kan let undgaa Gentagelser af den forargelige Episode ved simpelthen at udstede særlige Adgangskort til de Lejligheder, hvor ellers et uønsket nysgerrigt Tilløb kan befrygtes. Men vi kan samtidig besinde os paa, at der er langt, langt igen, før katolsk Tankegang, katolske Udtryksformer og hele vort katolske Væsen indgaar i den almindelige Danskers Bevidsthed. Vi maa ikke dømme ud fra vor egen ikke-katolske Omgangskreds, som netop gennem os har faaet Kirken i hvert Fald lidt nærmere, hvilket Eksempel vi saa iøvrigt har givet. Den Hovedpart af Landets Ikke-Katolikker, som kun kender Kirken gennem Omtale, føler den saa fremmed, som levede de endnu før Grundlovens Givelse. Der er et Oplysningsarbejde tilbage, som stadig maa begynde helt fra Grunden. Det er noget, som baade Ugebladet selv, vore Forlæggere, vore Prædikanter og vore Foredragsholdere til Stadighed maa holde sig for Øje.

L. H.

Europas Udrensning

Om Aarsagerne til Frankrigs Nederlag er der talt og skrevet meget. En af dem, som ser mest uheldet paa Sagen, og hvis Tanke trænger dybest ned i den psykologiske og metafysiske Undergrund, er *Jacques Maritain*. Han siger bl. a. følgende:

Man ser nu, hvad Frankrig var blevet til under de Førere, som, hvadenten de var radikale eller reaktionære, frygtede og foragtede Folket dybt, mens paa den anden Side en Socialisme og Syndikalisme, der for sin Klasseforførelse, sin Egoisme og falske Livsfilosofi fik Straffen i Form af Afmægtighed og Goldhed, ikke duede til andet end at forspilde Folkets bedste Kræfter og spaltedes mere og mere og derved ødelagde Arbejderbevægelsens Forhaabninger og Energi. —

Arbejderklassen var demoraliseret af Kommunismen. Borgerskabet var blevet politisk demoraliseret af de rige, der var bange for Kommunismen og i deres blinde Frygt parat til hvad som helst for at dæmme op for Massernes Uroligheder og holde Forretningslivet i Gang...

De Partier, som erklærede sig for Folket og Friheden, gik fuldstændig Fallit. De havde tabt al Tro paa deres egne Principper. Overfor Højrefolkene havde de et mærkeligt Mindreværdskompleks; saasnart deres Førere kom til Magten, havde de ikke Tanke for andet, end at de højere Samfundsklasser skulde estimere dem og regne med dem.

Og de Partier, som raabte paa Orden og Autoritet, er ikke mindre afgørende gaaet fallit. De tænkte kun paa at undergrave deres Modstanderes Styre og var ligeglade med deres Lands Vel. Det Frankrig, de elskede og vilde tjene, var ikke Frankrig, men *deres* Frankrig. De udelukkede af deres Hjerter Halvdelen af det franske Folk og dets Historie,

alt det, som ikke var det *rigtige* Frankrig, *deres* Frankrig...

*

Frankrigs Nederlag er Tegnet paa et Sygdommens og Vildfarelsens Princip, som ikke i og for sig hører Demokratiet til, men som truer alle moderne Demokratier, fordi det kommer af en falsk Livsfilosofi, som længe har snyltet paa dem.

Troen paa den menneskelige Persons Værdighed, paa Næstekærligheden, paa Retfærdighed og paa Menneskesjælens Evighedsværdi — den Sjæl, der er mere værd end hele Fysikkens Univers — den Tro paa Mennesket og dets Bestemmelse, som Evangeliet har nedlagt i Historien, er det eneste autentiske Princip, hvorefter det demokratiske Ideal kan leve. Ellers udsættes det for Opløsning.

Der kræves en grundig Udrensning; det er den, der nu finder Sted for vore Øjne. Historiens Prøvelse vil blive ved, indtil Ondets Rod er opdaget og dermed ogsaa det sande Princip.

*

Det demokratiske Princip var ruineret indefra ved de Vildfarelser og Illusioner, som stammede fra Rousseau, siger Maritain, og allerede i 1936 skrev han:

Den Verden, som Renæssancen og Reformationen efterlod sig, hærages af mægtige Kræfter, hvor Vildfarelse og Sandhed er blandet med hinanden og stimulerer hinanden — Sandheder, der lyver, og Løgne, der taler Sandhed. Det tilkommer den, der elsker Visdommen, at prøve paa at rense disse anormale og dødbringende Frembringelser og redde de Sandheder, som taler i Vildelse.

Det kan ikke skjules, at et saadant Hverv er saare utak-

nemligt. De, som sætter de Kræfter i Verden, der her er Tale om, mener ingenlunde, at de trænger til Renselse — og deres Modstandere ser ikke andet i dem end den rene Gift. Saa meget end Filosofen bevæbner sig med de mest fuldkomne Redskaber, risikerer han at faa hele Verden imod sig.

Er han Kristen, har han vidst det længe og bekymrer sig ikke derom; han er Discipel af en Gud, der blev hadet af Farisæere som af Saddukæere, fordømt af Ypperstepræst og borgerlig Øvrighed og spottet af de romerske Soldater.

*

I Dag ser Maritain, at det er i den franske Borgerskab, Skredet er foregaaet. Det, der sætter Punktum for det 19. Aarhundrede, er netop, at den borgerlige Klasse og de borgerlige Privilegier er færdige.

Frankrig var ikke moralsk demoraliseret, men politisk. Og der er dybe metafysiske Grunde til det.

Politik er i sig selv noget moralsk, og nu har man et helt Aarhundrede igennem, siden Hegelianismens og Positivismens Triumf, skilt den fra Moralens, ikke blot i Menneskers Praksis, men ogsaa i Teori — en Adskillelse, der er imod Naturen, og som det franske Borgerskabs Førere havde affundet sig med, oven i Købet med Tilfredshed. Eet er Moral, sagde de, et andet er Politik. Om Midlerne er umoralske, hvad gør det, naar blot de fører til Maalet — saadan er det nu engang, og det kan ikke være anderledes i Politik.

Derfor vender Folket sig nu fra Politikken med Afsky. Og der var i Frankrig en dyb Lede ved Politik.

*

Politikken har Brug for Kristendommen. Den katolske Fornyelse i Frankrig naaede ganske vist ikke at sætte Frugt i det politiske. Men senere maaske vil Folkets politiske Instinkt blive genfødt i den eneste virkelige Realisme, Menneskevordelsens Realisme. Saa vil man maaske se Spiren til en kristen Politik —

hverken teokratisk eller klerikal, hverken pseudo-evangelisk Svag-hed eller Eftergivenhed overfor det Onde, men en Politik, der er ægte politisk, d. v. s. som ved sig indenfor Naturens og de naturlige Dyders Orden og arbejder indenfor denne Orden — bevæbnet med en konkret og reel Retfærdighed, med Styrke, Klar-

synethed, Klogskab og med Sværdet, Statens Attribut, i Haanden. En Politik, som ved, at Fred er et Værk ikke blot af Retfærdighed, men af Kærlighed, som tager Hensyn til Menneskets evige Bestemmelse, og som i sin egen Orden har noget af Helligaanden, af hans Kærlighed og Barmhjertighed. -xx.

ne). Da Ærkebiskop Corrigan fra New York besøgte Paven, kunde han fortælle Hans Hellig-hed, at han *hver Uge i de sidste 20 Aar* havde maattet indvie en ny Kirke, en ny Skole, et nyt Kloster eller et nyt Hospital. Som min Korrespondent udtrykte det: der er blevet anvendt saa enorm en Kraft paa Haven som saadan, at »vi ikke har haft megen Energi tilovers til at dyrke Grønsagerne og Frugten.« Hvad mener han med det?

Den katolske Kultur I

Selvbesindelse i U. S. A.

Det er altid opmuntrende at høre om aktiv Virksomhed, især i Tider som disse, hvor vi føler vor katolske Virksomhed hæmmet. Og det er dobbelt nyttigt at høre om disse andre Katolikkers *Selvkritik*, for selv om vi gerne hører om, hvor stort og godt et Arbejde de udfører, bryder vi os ikke om, at de skal prale, og vi vil gerne have Vink om, hvilke Fejl vi bør undgaa i vort eget fremtidige Arbejde. (Jeg gaar ud fra, at vi allesammen rentud afslaar at betragte Nutiden som en Tid til at gøre-ingenting og tænke-ingenting, og blot sidde lamslaaede eller tilmed bedøve os selv til Apati ved Hjælp af Narkotika saasom Filmen. Vi har ganske vist rigelig Tid til at ransage vor Fortid, men hvad er »Opvæk-kelse af Anger«, hvis der ikke ogsaa er »faste Forsætter«? Og Forsætter er uden Værdi, hvis de kun er negative: »Jeg vil ikke begaa den Synd igen.« De maa dreje sig om det gode, som jeg med Guds Hjælp vil udrette. St. Paulus nøjedes ikke med at sige til Tyven, at han ikke maatte stjæle mere, men han sagde, at han skulde arbejde haardt, saa han kunde hjælpe andre...) Derfor var det mig en Glæde, da jeg forleden Dag fik Underretning om baade den enorme katolske Aktivitet, som er blevet udfoldet i de sidste Aartier i U. S. A., og

om Amerikanernes egen Utilfredshed med den og deres Forsæt om at gøre — ikke netop mere (var det overhovedet muligt?) men noget, der er mere *dybtgaaende godt*.

En kolossal Virksomhed

Der har hvilet kolossale Op-gaver paa de amerikanske Præster og Lægfolk — »første Hjælp« til Indvandrere og derpaa den fortsatte Bevarelse af disses Tro og Udvikling af deres Belæring; Konsolidering og Forbedring af den katolske Opdragelse, som udstrækker sig over hele Vejen fra Børnehaver til katolske Universiteter, hvortil alle de faglige Skoler knytter sig — medicinske, juridiske, polytekniske, ja ogsaa Skoler for Tandlæger — men især har der været *Byggeopgaver!* (Det er ogsaa et kvalfyldt Problem i England. Enhver Arkitekt vilde gerne se sit Værk fuldendt som en kunstnerisk Juvel. Men hvor tit maa de planlægge for Fremtiden og nøjes med kun at bygge den halve Kirke og saa beklæde det halve Værk med Bølgeblik... Alle færdige Kirker maaovre hos os udvides (ofte fordobles) i Løbet af 10 Aar, og hvis den første Kirke er kunstnerisk fuldendt, kan dette ikke gøres uden at ødelægge Proportioner-

Mere af Kristi Aand

Han mener, at der er blevet udført et gigantisk katolsk Arbejde i Tale, i Tryk, i Sten og i Organisation, men ikke nok af aandelig Fordybelse i »Kristi Aand«, i (om jeg saa maa sige) det Liv, som blev levet i de to *Haver*, Getsemanes Have og Opstandelsens. Det var en Amerikaner, som sagde til mig (selv turde jeg næppe have uvovet det), at denne »aandelige Hulhed« var en Mangel, som hele Folket led af; den var ikke speciel for Katolikerne. Men »vi Katolikker« har ikke tilstrækkeligt været klare over det, som Ida Coudenhove kaldte »Troens Byrde« (Von der Last Gottes); der var en ung Mand, som sagde, at han ikke kunde »anskueliggøre sig« Pflegers »Gudskæmpere« — »disse hæftige Mænd, som sveder Blod ud af hver eneste Pore«. Katolsk Aktivitet kan være smilende og funklende — vellykket, men overfladisk vellykket. F. von Hügel, hin ydmyge, men ogsaa verdenskløge, irriterende, men ogsaa hellige Mand, sagde gerne til mig, at *intet* kristent Arbejde er, som det skal være, hvis ikke det er »massivt« og »kostbart«. »De toute son âme« var en berømt fransk Roman. »Tror du, at Gud kun vil forlange det *mulige* af dig,« sagde en Kardinal til den italienske Nonne, den salige Moder Cabrini, hvis eget Arbejde i Amerika var 1000 Gange mere omfattende, end man skulde have troet, at den elskelige, forskræmte og utæmmelige lille Apostel kunde udrette.

Statsskolerne indrømmer Nederlag

»Der er en voksende Forstaaelse af, at den verdslige Opdragelse (d.v.s. i Stats-Skoler) er ude af Stand til at styrke *Karakteren*«. Derfor giver saadanne Skoler i stigende Grad deres Elever en saakaldt »Fritid«, dvs. at der to Gange om Ugen paa Skemaet er givet Drengene og Pigerne i Statsskolerne nogle Fritimer, hvorunder de kan gaa til nærliggende Centrer for religiøs Belæring alt efter deres Trosbekendelse. (Dette er betydningsfuldt. Statsskolerne ser, 1) at *Karakter* er uomgængelig vigtig, og 2) at *de* ikke kan sørge for den. Men Opdragelse, som gives paa særligt Sted, af forskellige Grupper af Lærere, er simpelt hen ikke *Opdragelse*. *Hele* den menneskelige Person trænger til en *hel* Opdragelse *hele* Tiden).

Den moderne »Opdragelse« har ogsaa haft en Tendens til at blive mere og mere »faglig«, afdelt. (Selv Regerings-Departementerne har nu en Tendens til ikke at kende noget til hinanden; de er ikke sam-stemt, kan ikke sam-arbejde. Derfor drister jeg mig til at sige, at der faktisk findes yderst lidt »Regering« i den moderne Verden). Lærerne er derfor udsat for at blive lige saa u-uddannede, som deres Elever vil blive det — de bliver duelige i en enkelt lille Krog af Tilværelsen. Men de kunde have været »all-round« Mænd og Kvinder og uendelig mere duelige paa et videre Felt.

Fortidens trange Kaar

Men i U. S. A. gives der selvfølgelig ingen Hjælp til de katolske Skoler, saa de har været *nødt* til at ofre Hundred Tusinder af katolske Lærere paa det mest umiddelbart nødvendige — de kunde ikke finansiere sig selv eller blive finansieret til større Selvudvikling. »Hvor meget Talent er ikke blevet *pløjet ned* (et godt Billede!), dygtige Lærde, Digtere, Videnskabsmænd og Forfattere, der levede og døde

som Skolebrødre og -søstre, kun kendt af Gud!« Sikkert værdsat og belønnet af Gud, men uden Indflydelse paa den pædagogiske Verden.

Men nu sker der en Forandring, som jeg tror alle vil sætte Pris paa. En Mangel blandt de ikke-katolske Lærere har været en total Uvidenhed om Filosofi (d.v.s. velordnede Principper for Tilværelsen, byggende paa Guds og Sjælens Natur), mens de højere katolske Kollegier i U. S. A. længe har haft filosofiske Forelæsninger, som var til usigelig megen Nytte — en virkelig *Opdragelse*. Katolikkerne har paa den anden Side ikke lagt Vægt nok paa *uegennyttige Studier*. De studerede for at tjene Penge og faa en Stilling. Hvorfor? Fordi de var faa. De havde ikke *Raad* til at miste underordnede smaa Embeder, der gav dem en lille, men sikker Løn. I gamle Dage var der ogsaa mange Karrierer, der var spærret for dem. Men det *var* gamle Dage. Undskyldningerne gælder ikke mere. Hvad der kan være blevet tilbage (ligesom det længe var Tilfældet i England) er en ren og skær Uvidenhed om den nationale Undervisnings-Standard og skyldes, at man ikke sammenligner sig med den »verdslige« pædagogiske Verden, og dertil en traditionel Ligegyldighed overfor den »højere« Uddannelse — idet man finder den temmelig »tillavet« og unødvendig. Heri ligner man ikke Jøderne, som altid har bragt uhørte Ofre for at opnaa den højst mulige Uddannelse.

Katolsk Horisontudvidelse

Nu har imidlertid det katolske Fordham Universitet (for kun at nævne eet; det har 7000 Studenter) i nogle Aar samlet en Gruppe i to Afdelinger i sin Eksamensskole, som paatvinger sig *national Respekt*. Universitetets Ideal er ikke mere individuelle verdslige Maal, Respektabilitet af »Burgøjsere«-Slags, en sløv Sikkerhed. Saaledes uddannede Mænd og Kvinder staar heller ikke fjernt fra deres *Lands* Tankegang, Bestræbelser og Farer, saaledes som tidligere Studenter og Lærere gjorde — de talte ligefrem om »I Amerikanere...« — som om de selv kun var Irlændere, Italienerne eller Polakker i Amerika.

I Boston deltog ligeledes fornylig omtrent 1000 Studenter i en Sommerskole angaaende Katolsk Aktion. I en Uge drejede Forelæsninger hele Dagen igennem sig om f. Eks. »Den positive Side af Guds Bud«, derunder Emner saa »aandelige« som Liturgien, mental Bøn, Læsning, og saa »praktiske« som kooperative Foretagender. Uge efter Uge flytter denne Skole til nye Byer — Chicago, Washington, Pittsburgh. Det bliver for svært at forklare, hvorledes de »religiøse Kursus« i Kollegier og paa Universiteter søger at bringe et »dynamisk« Element ind i deres Undervisning, endogsaa i »Katekismen«, saa at Studenterne ikke blot kender *Kortet* over Kirkens Tro, men føler sig tilskyndet til selv at vandre ad disse Veje — nej, som Messebo-

Moderne »Nonner«
fra Gralsbevægelsen

gen siger »at løbe uden at snuble«.

Kort sagt: Amerika, som skriver »et helt Bibliotek af Bøger« om den amerikanske Tro, den amerikanske Drøm, men uden at spørge, hvad Amerika er og burde være og stræber imod — dette Amerika opdager nu, at hvor ærlige og oprigtige dets Bestræbelser for at konstruere en personlig og national Etik end altid har været, saa er de sommetider taabelige og altid intellektuelt svage, fordi de savner en fast Filosofi om Gud og Mennesket. Derfor er det, at den Bog, jeg vil skrive om i næste Uge, har faaet saa varm en Velkomst.

„Gralens“ moderne Nonner

Imidlertid forstaaer Amerika (maaske næsten bedre end Europa) den saakaldte »Gralbevægelse«, sommetider kaldet Nazaret-Damerne. Denne »Orden« blev stiftet for en Snes Aar siden af en Jesuit i Holland og er nu efter mange Storme kommet ind i mere smult Vand. Medlemmerne begyndte deres karakteristiske Arbejde i Chokoladefabrikkerne i Haag og Mine-distriktet omkring Limburg. I London var deres »Superior« en Baronesse Y. Bosch van Drackestein med sin fremragende Medarbejderske Dr. Lydwine van Kersbergen, som saa dygtigt indførte Gralen i Australien og nu er i Chicago, hvor Biskop Sheil har givet hende 85 Tønder Land (inklusive Bondegaard), som er købt af den episkopale Kirke.

Mens St. Vincent af Paul tog sine Ordenssøstre ud fra Klostergitrene og sagde: »Gaden maa være jeres Kloster«, søger Gralen at opdrage sine Aspiranters Karakter saa godt, at de kan undvære endogsaa Ordensdragten, endogsaa den personlige Afsondrethed, som er egen for alle Nonner. Ganske vist er det kun en meget lille Procentdel af disse Aspiranter, som faar Lov til blot at begynde paa de 3 Aars Uddannelse, der fører til Løfteaflæggelsen, men de skal *alle* tjene Gralens Sag med en Hengivenhed, som ikke er mindre end Nonnernes, paa det Sted,

hvor de er — i Restauranter, Vaskerier, Kontorer og Biografere. Og hvorfor ikke? Er Herren ikke en og samme for hver eneste Kristen? Skal jeg kalde denne Livsform »from« i Stedet for »indviet«? Navne betyder ikke noget, saa lidt som »Former« for den Tilværelse, der helt er givet hen. Til Tidernes Ende vil Kirken frembringe nye »Former«, for den lammes aldrig.

»Det er netop, hvad jeg altid har ønsket mig i Chicago,« udbrød hin omdiskuterede Mand, Kardinal Mundelein, da han hørte om Gralen. Denne kan gøre sine første Skridt ad Kunstens, Musikkens og Eurythmiens Veje. Men snart ser man den studere Sociologi, Økonomi, Journalistik og det moderne Livs »Tek-

nik«, og om Gud vil det, prøver den paa at fuldføre lige saa betydningsfuld en Udvikling i Kvindernes »gudhengivne« Liv, som den St. Frans af Sales forsøgte og St. Vincent af Paul bragte i Stand — og ligesom først St. Benedikt, siden Frans og Dominikus og derpaa Jesuitterne gjorde det i Udviklingen af Mændenes »religiøse« Liv. Hvis den oprigtigt »religiøse« Mand og Kvinde viser, at de *derfor* ikke frygter nogen skabt Ting, men byder alle Ting velkommen, for at føre dem mod Kristus, saa vil Verden selv begynde at fatte den Sandhed, at man for at være et »fuldendt« Menneske maa være Kristen og Katolik.

C. C. Martindale S. J.

St. Kjelds Kapel i Viborg

Onsdag den 8. Oktober havde den lille Menighed den Glæde at se Biskoppen i sin Midte i det nye smukke Kapel, der nu staaer færdigt med Altertavle og Glasmalerier, saa det danner et afsluttet Hele, paa samme Tid festligt og opløftende, stænget for alt ydre og splittende.

Biskoppen læste Messen Kl. 9,

assisteret af Pastor Brentegani, og meddelte i Tilslutning dertil Konfirmationen til fire Unge. I sin smukke og alvorlige Tale viste Biskoppen særlig hen til den Betydning, Helligaandens Naade har for os alle i disse svære Tider.

Efter Messen, hvor Kapellet trods Hverdagen var fyldt, havde alle Lejlighed til at hilse paa Biskop-

Det smukke Alter i St. Kjelds Kapel

Solskin ind gennem Kapellets Glasmalerier

pen og saaledes føje et personligt Minde til Mindet om Dagen som kirkelig Fest.

Søndag den 19. Oktober var en Afskedsdag, idet Pastor Brentigani denne Dag meddelte, at han nu ansaa sit Hverv — at lægge Grunden til et katolsk Virke i Viborg — som saa vidt løst, at han følte sig forpligtet til at overdrage det fortsatte Arbejde til en anden, for selv igen helt at kunne hellige sig Sognepræstegerningen i Aalborg.

Saa naturligt dette end er, var det dog en fuldkommen Overraskelse, at vi allerede nu — efter kun et halvt Aar — skal give Slip paa Pastoren. Vi har meget at takke for, idet Aabningen af Kapellet og Indførelsen af regelmæssig Gudstjeneste har afhjulpet et stort Savn,

og den Skikkelse, Kapellet har faaet, har oversteget vore højeste Forventninger.

Efter Messen blev der fra Menighedens Side bragt Pastor Brentigani — og alle hans Hjælpere i Aalborg, i første Række Kunstmaler Herman Petersen — en oprigtig Tak og tilføjet mange gode Ønsker for Tiden, som kommer, deriblandt Ønsket om et jævnlige Gensyn.

Søndag den 26. Oktober modtog vi saa vor nye Præst, Pastor Horn, fra Aalborg. Vi ved, at Pastoren møder til denne sin nye Gerning med Ildhu, og vi ønsker, at Velsignelse maa følge, saa at Pastoren kan se den bedste Løn — Arbejdets Grøde og Vækst.

E. Wissum.

Interview om Katolsk Centralskole

„En Ulykke for vore Menigheder, hvis vi sorterer Børnene socialt“

— Lad det blive kort, sagde Inspektør *Kiærulff* fra *Katolsk Centralskole*, da han gav efter for mine gentagne Anmodninger om et Interview. Han kunde ikke lide at optræde paa den Maade i sit eget Blad, men bøjede

sig for det Argument, at Skolen dog ikke skulde undgælde for, at han selv har flere Bestillinger.

— Biskoppen fortalte i Koncertpalæet, at Centralskolen har opnaaet Skolebespisning paa

samme Vilkaar som de kommunale Skoler. Det maa betyde meget for Børnene og deres Forældre i vanskelige Tider som vor...

— Det kan De tro. Det er ikke for meget sagt, at Børnene er henrykte. Og selv om vi foreløbig kun har haft Bespisning i en Maaned, kan Skolelægen, Dr. *Wanscher*, allerede konstatere synlige Resultater af den. Ogsaa pædagogisk giver den Resultat — det er ganske paaviseligt, at flere Børn nu opfatter kvikkere og lærer bedre, takket være en bedre Ernæringstilstand.

— Naar Skolen nu er saa langt, er der vel ikke yderligere Planer?

— Jo, adskillige. Vi regner med, at vi meget snart kan indrette et godt lille Skolekøkken efter de bedste Forbilleder. Og saa haaber vi nu i Vinter at modernisere og forbedre Skolens Toiletforhold i ret stor Maalestok, ligesom vi gør klar til at kunne aabne for Skolebadet efter Gymnastikken, saa snart der igen er Fred i Verden; det ske snart...

— Staar ogsaa Undervisningen paa Højde med de kommunale Skolers?

— Vi har i hvert Fald fortræffelige Lærerkrafter, og hvis det kan forliges med en klædelig Beskedenhed, tør sig sige, at Forældre ikke skal sende deres Børn andre Steder hen af kundskabsmæssige Grunde.

— De har Børn fra alle Slags Hjem. Hvordan er Disciplinen?

— Er der tilstrækkeligt med Børn fra gode Hjem i en Klasse, er Disciplinen let at holde. Nogle skal tages med Bestemthed, men jeg synes, vore dygtige St. Josefssøstre har en heldig Haand til at tumle de uvorne Elementer, uden at de paagældende derfor finder Skolegangen ubehagelig. Biskoppens Skolekonsulent, Hr. *U. C. Geddey* har været meget glad for Skolens gode Orden og Tone.

— Er Centralskolen væsentlig beregnet paa Børn af mindrebedrivede Familier?

— Tænker De paa Bespisningen, billig eller gratis Skolegang? gratis Laan af Skolebøger o. s. v.? Det har vi altsammen

for at lette de mindrebedemlede Katolikker Valget af katolsk Skole til deres Børn. Men Skolen er for Børn af alle Samfundsklasser, ganske ligesom de kommunale Skoler. Det vilde være en Ulykke for de katolske Menigheder, hvis vi i vor Skoleordning sorterede Børnene socialt og holdt »Fattigskoler«. For Sammenholdet i Sognene betyder det meget, at Børnene faar Skolegang sammen uden Hensyn til finere Fornemmelser og Ambitioner hos Forældrene.

— Ligger Skolen praktisk?

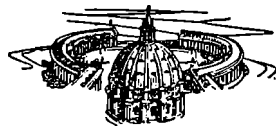
— Den maatte gerne være større, men »Hjerterummet« finder jo de utroligste Udveje. Geografisk og trafikalt ligger den simpelthen ideelt for en storkøbenhavnsskole.

— Er der Konkurrence mellem Byens katolske Skoler?

Inspektør Kiærulff ser uforstaaende ud: De Børn, der skal have en Eksamen, maa før eller senere over i Eksamensskolen. De, der ikke skal i Eksamensskolen, hører til hos os. Om saa Eksamensbørnene skal gaa det ene eller det andet Sted i de første fem Aar, er for saa vidt ligegyldigt. Det afhænger først og fremmest af Forældrenes Evne til at betale Skolepenge. Det er saa ligetil, at Skolerne samarbejder i Stedet for at konkurrere.

— Hvordan er det lykkedes Skolen at naa saa langt paa saa kort en Tid?

— Det er nemt besvaret, for det er blot at nævne et Par Navne. Først *Biskoppens*; det er Biskoppen, som har haft Initiativet, givet os Retningslinierne og nu vedligeholder vore Anstrengelser med stadig Opmuntring til at tage fat. Derpaa to Navne fra Bestyrelsen. Formanden, Kancellisekretær *Edouard Hansen* er Guld værd for Skolen; han er vor Talsmand overfor de offentlige Myndigheder, og han har en rent ud forbløffende Evne til at faa Døre til at aabne sig. Og Pastor *Andreasen*, som er Skolens Kasserer, forener nødvendig Sparsommelighed med sikker Sans for, at der er Punkter, hvor der ikke maa spares, naar Skolen skal løse sine Opgaver

URBI ET ORBI

Paa Krist Konges Fest modtog den hellige Fader i højtidelig Audiens Repræsentanter for de kvindelige Medlemmer af den italienske katolske Aktion og talte til Deltagerne om de van-

helt. Bestyrelsesprotokollerne er ikke offentlig tilgængelige, men burde næsten være det, for Side op og Side ned viser de, at der er bestilt noget og simpelthen ikke en eneste Gang har været Divergenser. Det er vist sjældent. Naar jeg nævner *St. Josefssøstrene* sidst, er det, fordi Biskoppen allerede har sagt det fornødne i Talen i Koncertpalaet. De er loyale, dygtige og utrættelige.

— Jeg hører, De skal have Fest den 13. November?

— Ja, Danmarkssamfundet har foræret os en pragtfuld Fane. Nu skal den indvies, og Bestyrelsens Formand overrækker den saa til Skolen. Vi har lagt det til den 13. November, fordi det er Skolens aarlige Festdag.

— Hvad er det for en Dag?

— *St. Thomas af Aquins »Værnefest«*. Leo XIII gav i 1880 alle katolske Skoler *St. Thomas* til Værnehelgen. Og selv om det er beskedne Studier, der drives hos os, har jeg de bedste Erfaringer for, at *St. Thomas* som kristen Karakter kan komme til at betyde meget ogsaa for de unge, der aldrig naar til at dyrke hans Teologi.

— Hvad ønsker De for Skolen?

— Det samme, som *Thomas* ønskede, Guds Velsignelse. Da Gud engang bad ham sige, hvad han ønskede sig, svarede han: »Nil nisi te, Domine«. Maatte vi, der arbejder for Skolen, have samme Ønske, og maatte vi lære mange af vore Elever at ønske »intet andet end Dig, Herre«.

Ved Junior.

skelige Pligter, der paahviler Forældrene ved Børnenes Optrædelse i vor Tid.

*I Ungarn afholdtes i Begyndelsen af Oktober de ungariske Katolikkers 29. Katolikdag. Deltagelsen i saavel indendørs som udendørs Foranstaltninger var over al Forventning; man regnede saaledes eksempelvis med omkring 100.000 Deltagere i den afsluttende eukaristiske Procession fra *Sct. Stephan* i Budapest.*

Ærkebiskoppen af Paris, Kardinal Suhard, har for nylig ved en Konference for den parisiske Klerus fremsat en Del Direktiver vedrørende Gejstlighedens personlige Forhold og deres Prædikener. Kardinalen understregede her bl. a. at Gejstligheden ifølge dens Kald var udset til at være Kirkens Tjenere, men ikke desto mindre var ogsaa Fædrelandets Tjenere, og han tilføjede, at det var Præsternes Pligt at værne om og beskytte Fædrelandets Interesser, saaledes at man ikke kunde bebrejde den franske Klerus, at den ikke var patriotisk nok. Man skal elske Fædrelandet som en Moder, udtalte Kardinalen, og da denne Moder netop nu trænger til sine Sønners Støtte, maa Gejstlighedens Fædrelandskærlighed være saa meget des mere uegennyttig. Gejstligheden har aldrig været akkrediteret nogen bestemt Regeringsform, men Kirken vilde altid agte og respektere enhver retmæssig Regering. Kardinalen udviklede derpaa, hvorledes Gejstligheden skal prædike: om Sandhed, Retfærdighed og Næstekærlighed. Efter kort at have beklaget de sørgelige Tildragelser, der i den seneste Tid har fundet Sted i det okkuperede Frankrig, opfordrede Kardinalen sluttelig de tilstedeværende Præster til gennem Eksempel at virke for Sandhed og Retfærdighed og have Tillid til Fremtiden. Til Slut mindede Ærkebiskoppen om den guddommelige Mesters Ord til Apostlene: Naar dette begynder at ske, da se opad og løft jeres Hoveder, for da nærmer jeres Befrielse sig.

ofte møde den Opfattelse, at Mortensaften og Mortensdag har faaet Navn efter Morten Luther. I Virkeligheden har Ophavsmanden til den kirkelige Omvæltning i det 16. Aarhundrede ingen anden Forbindelse med Sct. Mortensdag end den, at han blev født Dagen før Sct. Martinsfest og derfor Dagen efter i Daaben opkaldtes efter denne store Helgen.

Sct. Mortensdag er som saa meget andet et Minde om Landets katolske Fortid. Sct. Martins Fesdag (11. November) traadte i Stedet for en gammel Efteraarsfest, hvis ydre Skikke fik Navn efter ham, f. Eks. Martinsbaal, Mortensgaas, Mortenskringler, der er en Efterligning af Drikkehornet, som oprindeligt blev brugt ved Thors Mindedrik. At Morten er blevet Navn paa Haren, staar ligeledes i Forbindelse med Sct. Mortensdag, som i Middelalderen var en afholdt Folkefest. Sct. Mortensaften samledes Slægtninge og Venner til festligt Gilde. Ved denne Lejlighed plejede Skoleungdommen, »Peblinge«, at opvarte med Sang eller gik fra Dør til Dør ligesom ved de hellige tre Kongers Fest. At man fejrede Sct. Mortensdag paa lignende Maade som Fastelavnsdagene med særlige Festeretter, havde sin særlige Grund deri, at det var den sidste store Fesdag før Adventstidens Begyndelse.

Sct. Martin blev født i Sabaria (det nuværende Steinamanger i

↑ Klokkerrelief fra Sct. Mortens Kirke i Næstved (1521)

Ungarn) i Aar 317. Hans Fader var romersk Krigsribun fra Pavia. Skønt Forældrene var Hedninger, lod Martin som 10-aarig Dreng sig optage blandt Katekumenene. Da han havde fyldt sit 15. Leveaar, blev han af Faderen tvunget til at gøre Tjeneste i den hedenske Rytterhær i Gallien (Frankrig). Det var paa denne Tid, at han en kold Vinterdag foran Amiens Byport mødte en fattig halvnøgen Tigger. Da han ingen Penge havde hos sig, skar han sin Rytterkappe midt over med Sværdet og gav Tiggeren den ene Halvdel. Legenden beretter, at han den følgende Nat i et Syn saa Kristus, som var iført den halve Kappe. 18 Aar gammel blev Martin døbt,

Sct. N og Mortensdag

↑ Kalkmaleri fra Sct. Mortens Kirke i Næstved (14. Aarh.)

Tekst:

Dr. phil.

A. Otto S. J.

Fotos:

Arkiv (2)

*Nationalmuseet
(2)*

og to Aar senere traadte han efter et kortere Ophold i Trier ud af Hæren, rejste til Biskop Hilarius af Poitiers og modtog af ham een af de fire lavere Vielser (Eksorcist). For at omvende sine Forældre rejste han til Faderens Garnisonsby i Illyrien, men fik kun Moderen omvendt. Da han forfulgtes af Arianerne, trak han sig som Eneboer tilbage til Øen Isola d'Albenga udenfor Genua, men blev Aar 360 af Hilarius kaldt til Poitiers, hvor han 7 km syd for Byen byggede det første franske Kloster (Ligugé). Snart voksede hans Ry som Undergører, og 371 blev han trods sin Vægning valgt til Biskop af Tours. En gammel Legende beretter, at Martin ved denne Lejlighed havde skjult sig, men snadrende Gæs røbede hans Skjulested. Paa denne Legende grunder sig den gamle Skik, at slagte Gæs i Anledning af Helgenens Fesdag.

som Biskop vedblev han at leve
 n Munk og grundlagde ½ Mils
 j fra Byen det senere saa be-
 nte Kloster Marmoutier, som
 nede Udgangspunktet for en
 erk asketisk Bevægelse og en
 ig apostolisk Virksomhed og
 for blev Forbillede for Vester-
 ens Munkevæsen. Naar Biskop
 rtin drog ud paa sine hyppige
 edsrejser, lod han altid et An-
 Munke tage med, der under
 as Ledelse og efter hans Eksem-
 utrætteligt arbejdede paa at
 vende de Hedninger, der endnu
 tort Antal boede rundt omkring
 a Landet.

Overfor anderledes troende var
 rtin mild. Saaledes udtalte han
 skarpt mod den blodige Forføl-

artin

gelse af Priscillianisternes Sekt og
 rejste to Gange til det kejserlige
 Hof i Trier for at formane Kej-
 serne Valentinian I og Maximus til
 Retfærdighed og Mildhed overfor
 Hæretikerne.

Biskop Martin døde den 8. No-
 vember 397 i Candes. 2000 Munke
 overværede hans Jordfæstelse (11.
 November). Hans Fromhed og
 uforfærdede Optræden mod verds-
 lige Magthavere og verdsligsindede
 Biskopper gjorde ham paa kort Tid
 til Folkets Yndlingshelgen. Kong
 Klodevig I udnævnte ham til
 Frankrigs Værnehelgen. Abbediet
 Sct. Martin i Tours blev Landets
 Nationalhelligdom. Flere Tusinde
 Kirker og Kapeller i Frankrig ind-
 viedes til ham. Franske Missionæ-
 rer og Soldater udbredte i det 5. og
 6. Aarhundrede Sct. Martinsdyrkel-
 sen i Tyskland, Italien, Spanien og
 England. I Forbindelse med virke-
 lige eller legendære Træk i hans
 Liv blev Martin Værnehelgen for
 Soldaterne og Rytterne, Jægerne,
 Rejsende (Martinsbroer), Skræd-
 dere (Kappens Overskæring) og
 Tiggerne. I Kirkens Liturgi har
 Sct. Martin endnu bevaret sin gamle
 Forrangsstilling, idet hans Fest-

officium har særlige
 Lektioner og Festsal-
 mer.

Hvor tidligt Sct.
 Martinsdyrkelsen er
 naaet til Danmark,
 vides ikke. Men der
 er i alt Fald bevaret
 et Glasmaleri fra det
 12. Aarhundrede, som
 1906 blev opdaget i
 den gamle Bjerreby
 Kirke paa Taasinge.
 — Glasmosaikbilledet
 fremstiller Sct. Mor-
 ten, Kirkens Værne-
 helgen, iført Bispe-
 skrudet, med Bispe-
 staven i den ene
 Haand og Biblen i
 den anden, altsaa
 uden særlig Tilknyt-
 ning til Mortenslegen-
 den.

I den danske Mid-
 delalder hørte Sct.
 Martin til den for-
 holdsvist snævre Kreds
 af Helgener, til hvem
 Kirker blev indviet.

← Senmiddelalderlig Alter-
 tavle fra et Sidealter i Bjæ-
 verskov Kirke (Nationalmu-
 seet)

▲ Glasmaleri fra Sct. Mortens Kirke i Bjer-
 reby paa Taasinge (12. Aarh.)

I Sct. Mortens-Kirke i Næstved er
 den største Klokke, et Pragtstykke
 af den nederlandske Mester Hin-
 ricus de Campen den Ældres Støbe-
 kunst, viet til Biskop Martin. Klok-
 ken blev støbt 1521 og viser i et
 fint udarbejdet Relief den hellige
 Martin i Bispedragt med Krum-
 staven i venstre Haand, mens han
 med højre Haand rækker Almisse
 til en fattig Krøbling, der ligger

ved hans Fødder. I Sct. Mortenskirke i Skovby (Fyn) findes ligeledes en Sct. Mortensklokke, der 1504 blev støbt af Povl Grydestøber i Middelfart. Klokkelegemet viser Kirkens Værnehelgen som Rytter til Hest i Begreb med at dele sin Kappe med Sværdet.

Paa middelalderlige Kalkmalerier ses hans Skikkelse ofte, saaledes i Skibby, Skive, Tudse, Viggersted. En af de bedste Fremstillinger findes i Sct. Mortenskirke i Næstved, fra Slutningen af det 14. Aarhundrede, som paa en fængslende Maade gengiver den historiske Begivenhed foran Amiens Byport. Den samme Scene er fremstillet paa den smukke Sidealtertavle i Bjæverskov Kirke, som nu findes paa Nationalmuseet, mens den forgyldte Altertavle i Hald Kirke Nord for Randers, som oprindeligt hørte til Sct. Mortens Kirke i Randers, viser Sct. Martin som Biskop i Færd med at lade en Almisse falde ned i den Træskaal, som den værkbrudne Tigger, der ligger paa Knæ ved hans Fødder, rækker op imod ham. Sidstnævnte Altertavle blev indviet ca. 1500. I det 18. Aarhundrede har protestantisk Rettroenhed tilføjet følgende Vers paa Predellaen under Billedet:

St: Mortens Billed her maa staa
Apostlers Ord vi bygger paa.

I middelalderlige Bønnebøger nævnes Sct. Martins Navn yderst sjældent, men de talrige Fremstillinger af denne yndede Almissehelgen paa Kalkmalerier og Altertavler var en stadig Opfordring til privat Velgørenhed, en levende Illustration til Biblens Ord: Hvad I har gjort imod den mindste af mine Brødre, det har I gjort imod mig. I Middelalderens kærlige Omsorg for de fattige har Sct. Mortens folkekære Skikkelse spillet en lignende velsignelsesrig Rolle som den hellige Vincens af Paul i moderne Caritas.

A. Otto S. J.

Hilsen til Johannes Jørgensen

Paa Johannes Jørgensens 75-Aarsdag vil Ugebladet gerne gøre sig til Talsmand for samtlige danske Katolikker og udtrykke vor fælles, enige Tak for alt, hvad han i et langt Digterliv har skænket os. Da lignende Ord blev sagt ved Festen i Ingeniørhuset for fem Aar siden, afviste Johannes Jørgensen dem med et Smil. Han syntes kun, han havde skrevet sine katolske Bøger, fordi de interesserede ham at skrive, slet ikke i Følelsen af et Kald. Vi har nu alligevel vore Tvivl, og et Kald behøver ikke at være udtrykkeligt bevidst som Kald; men man skal ikke diskutere med et Fødselsdagsbarn. Vi vil holde os til Resultaterne, en statelig Række Bøger af den pureste katolske Aand, skrevet uden Sideblik til, hvad dansk Læsepublikum ønskede sig af ham, for dette var, hvad han selv ønskede at give Landsmænd at læse. Mange af dem, der fandt Vej til Kirken, skylder ham og hans Bøger Tak derfor, og højere Gerning er det ikke givet nogen Pennens Mand at øve. Derfor er det heller ikke blot Breve og Telegrammer, Blomster og Avishyldest, som

naar ham i Dag, d. 6. November, paa Fødselsdagen hjemme igen i Danmark. Det er ogsaa de Gaver, som man faar for en saadan Gerning, som Johannes Jørgensen har øvet i et halvt Aarhundrede for Kirken og de evige Sandheder: Bøn til Gud for ham fra Hundreder eller maaske Tusinder, han slet ikke kender, men hvis Taknemlighed samler evige Skatte til ham, som berigede dem. Maatte han endnu længe give os af sin rige katolske Kunst.

Fru Signe Berling død

Efter Redaktionens Slutning kommer det smertelige Budskab, at Fru Signe Berling er afgaaet ved Døden. Den stridende Kirke har dermed mistet et af sine mest trofaste Børn og mange karitative katolske Institutioner en mangeaarig rundhaandet Støtte, som man aldrig forgæves bad om Hjælp. I næste Uge haaber vi at kunne bringe en Nekrolog, skrevet af en, der har staaet Fru Berling meget nær.

Kapitler om Fadervor XXXV

„Ikke min, men din Vilje ske!“

Ikke de onde Tilbøjeligheder i os, ikke de faldne Engle med al deres List og Lumskhed skal triumfere, men Guds hellige Vilje. Det var det, vi har talt om hidtil. Men dermed er Indholdet af tredje Bøn i Fadervor langt fra udtømt. Naar vi siger: »Ske din Vilje«, skal vi nemlig efter vor Frelsers Lære og Eksempel ogsaa tænke paa de Øjeblikke i Livet, da Gud kræver det sværeste, vi kan komme ud for. Det sker jo ikke saa sjældent, at vi for hans Skyld skal give Afkald paa meget berettigede og ganske naturlige Ønsker fra vor Side, i

Tilfælde af at de ikke falder sammen med Guds evige Verdensplan. Bøjer vi os i et saadant Øjeblik for Guds uendelige Majestæt, saa vinder vi den største Sejr, et Menneske kan vinde, Sejren over vort eget Hjerte, og vi faar det størst mulige Udbytte af vor jordiske Tilværelse. Naturligvis er den Slags ikke let, og det koster meget at komme paa Højde med det, der er Kristendommens Hovedkrav og største Triumf. Alt hvad der er sagt om den nye Side, Guds Vilje frembyder, vil blive klare-re, naar vi fordyber os i de Eks-

empler, som vore hellige Bøger selv henviser til.

Vi ved alle, *hvad der er sket i Oliehaven Skærtorsdag Nat.* Vor Frelser laa udstrakt i Støvet med Ansigtet vendt mod Jorden. Aldrig ellers hører vi om sligt i Herrens Liv. Med saa bønnefulde og tillidsfulde Ord, som kun et uskyldigt Barn kan finde, taler han til Gud: »Min Fader, hvis det er muligt, saa lad denne Kalk gaa mig forbi. Dog ikke som jeg vil, men som du vil« (Mt. 26, 39). Med Kalken mener vor Frelser de Lidelser, de Uretfærdigheder, de Mishandlinger og den Død paa Korset, som den følgende Dag skal bringe. Det er saa naturligt og saa berettiget, at et uskyldigt og helligt Menneske, som føler sig rystet lige til Sjælens dybeste Dyb, beder sig fri for den Slags Rædsler, Kvaler og Bitterhed. Stor som det bølgende Hav er i dette Øjeblik Jesu Hjertes Angest, Lede og Bedrøvelse. Den bitreste Draabe i Kalken var Bevidstheden om, at hans Livs store Offer skulde blive spildt Umage for mange af os ved Menneskenes egen Skyld og Utaknemlighed. Salmistens Ord var nu gaaet i Opfyldelse: »Vandene naar mig til Sjælen, jeg er sunket ned i bundløst Dynd, hvor der intet Fodfæste er. Jeg er kommet i Vandenes Dyb og Strømme gaar over mig« (Sl. 68, 2—3).

Men til Trods for hele Kristi menneskelige Naturs Modstand og skønt Legeme og Sjæl i Forfærdelse veg tilbage for Langfredagens grufulde Timer, faldt Jesu Hjerte endnu i samme Aandedræt til Føje og underkastede sig fuldkomment Guds hellige Vilje. Lydig indtil Døden sagde Frelseren: »*Dog lad ikke min, men din Vilje ske.*« Aldrig nogen Sinde har et Menneskehjerte maattet udkæmpe en haardere Dyst end denne. Men Sejren over sig selv, Ofret af Hjertets naturligeste og mest berettigede Ønsker blev saa ogsaa det største, Gud har virket i den skabte Verden. Sone og Oprensning for Adams og hele Slægtens Synder blev ydet den krænkede Gud. Menneskenes

Udfrielse af Satans Magt, Mørkets Rige og evig Fortabelse blev fuldbyrdet. De lukkede Porte til Himlens Paradis aabnedes igen, og hver af os, der selv vil, kan komme hjem igen til Gud for at dele med ham Magt, Ære og Salighed. Saa store Værdier tilvejebringer det Hjerte, der giver Afkald paa sine egne Ønsker for derved at anerkende Guds Vilje som højeste Norm.

Hvad Kristi Eksempel skal lære os alle, er nu dette: I hver en Nød og Fare og Smerte, ogsaa naar de er saa store, at vi af Rædsel og Angst falder til Jorden paa vort Ansigt, har vi Lov til at fremføre vore naturlige Ønsker for Gud og sammen med vor Frelser sige: »Vor Fader, lad denne Kalk gaa mig forbi.« Men samtidig skal vi ogsaa være lige saa rede som vor Frelser til at underkaste os under Guds Vilje, og tilføje: »Dog lad ikke min, men din Vilje ske.« Ja, i den Slags Situationer er det mest fuldkomne, vi kan gøre, dette, at vi efterligner Kristi Ydmyghed og Ærefrygt for Gud. Han ligger jo i Støvet til Tegn paa sin fuldkomne Hengivelse i Guds Vilje og til Tegn paa sin Redebonhed til at lade sig slagte som Offerlam til Faderens Ære og Menneskenes Frelse.

Lige saa lidt som vi, kunde Guds Børn i den gamle Pagt undvære Læren om, hvornaar Menneskenes Tro paa Guds højeste Herredømme, deres Tillid til hans Forsyns Styrelse og deres Kærlighed til hans Viljes Bud bestaar sin egentlige Ægthedsprøve. Derfor har Gud sørgt for, at ogsaa Israeliterne havde nogle Forbilleder, som de kunde se op til og lære af.

I første Mosebog læser vi om *den ægyptiske Josef*. Skinsyge Brødre solgte den syttenaarige som Slave. En Kvindes løgnagtige Beskyldninger bragte ham i Fængsel. Men Guds Forsyn ophøjede ham ad Lidelsens Vej til en Vicekonges Værdighed med Titlen »Verdens Frelser«. Josefs Guds frygt og urokkelige Tillid til Forsynet er Forklaringen paa, hvorfor Gud benyttede

det smertelige i hans Liv til saa store Ting.

Det andet Eksempel er *Job*, der mistede hele sin Formue, alle sine Børn og blev hjemløst af en rædselsfuld Sygdom. Fra Guds Side var alt dette tænkt som Troskabsprøve. »Herren gav, Herren tog, Herrens Navn være lovet«; med disse Ord tiltraadte Job Lidelsens Vej. Da Prøven var bestaaet, gav Gud ham alt, hvad han havde ejet, tvefold tilbage.

Paa en lignende Maade blev *Tobias* sat paa Prøve og belønnet. Forsynet sparer ikke de gudfrygtige for svære Hjemsegelser, men forvandler til Slut Sorg til Trøst og Glæde. Ligesom den fromme Job skulde ogsaa han give Efterverdenen Taalmodighedens Eksempel (Tob. 2, 12).

Naar vi altsaa i Fadervor udtaler de Ord: »Ske din Vilje«, skal vi ogsaa tænke paa de tunge Timer i Livet. *Vi skal gøre det med et oplyst Sind*, d. v. s. i Bevidstheden om, hvilken Funktion Lidelserne, der ikke hørte hjemme i Guds første Verdensplan, nu har, efter at Synden er kommet ind i Verden. For dem, der har syndet, er de Straf, men desuden Advarsel mod at fremture i Synden og Medicin til at helbrede dem for Syndens Spedalskhed. For de gode er de den nye Troskabsprøve. Den gamle i Paradiset bestod i et Forbud mod at spise Frugten af et bestemt Træ. Den Maade, hvorpaa vi tager den nye Prøve, skal afgøre, om vi er værdige til at blive optaget i Himlens Paradis. Men desuden benytter Gud de frommes Lidelser til at opnaa et eller andet stort Gode for den lidende selv og for alle andre Borgere i Guds Rige. Det saa vi jo hos Jesus og den ægyptiske Josef og de to andre.

Denne Viden maa ikke gaa tabt i vor Tid, lige saa lidt som Beredvilligheden til under uforstyldte Lidelser at sige »Ske din Vilje, ikke min«. Denne Aand bør vi saa give videre til det næste Slægtled, for den er ganske væsentlig for vor kristne Tro.

F. K.

Liturgisk Kalender

Nov.:

9. S. Laterankirkens Indvielse (hvid) (1153); 2. Sæt Bønner: 23. Søndag e. Pinse (752), 3. Sæt Bønner (kun i st. Messer): St. Theodor*) (1153); sidste Evangelium: Søndagens (753).
10. M. St. Andreas Avellinus (hvid) (1153); 2. St. Tryphon, St. Respicus og St. Nympha (1154), 3. Om Fred.
11. Ti. St. Martin, Biskop af Tours (hvid) (1154); 2. St. Mennas ([12]), 3. Om Fred.
12. O. † St. Martin I, Pave (1156); (rød) 2. Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Efter frit Valg, 4. Om Fred.
13. T. † St. Didacus (1157); 2., 3. og (hvid) 4. som Onsdag.
14. F. St. Josaphat (1158); 2. Om (rød) Fred.
15. L. St. Albert den Store ([41]), (hvid) Biskop, Bekender og Kirkelærer; 2. Om Fred.
16. S. 24. Søndag e. Pinse (751 og (grøn) 97).

*) Hs. Exc. Biskoppens Navnehelgen.

Anm. Paa de med † mærkede Dage kan Præsten efter frit Valg læse Sjølemesse og andre Votivmesser, hvorfor man paa disse Dage ikke kan regne med, at de her angivne Messer læses.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KJÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 A, København N.

Mandag og Fredag Kl. 13-14, Tlf. Nora 61 66.

Ekspedition: Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K, Tlf. Palæ 4777, Kl. 9-18.

Kassererkontor: St. Annæ Plads 28, Postgiro 57042

Annonceafdeling: Klostersrude 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvarialet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BØGER ≈

Fortræffelig Roman om stor Kirkefader

Holger Rafn: »Johannes Chrysostomos« (Nyt Nordisk Forlag).

Pastor Rafn ved Vor Frue Kirke i København præsenterer sin Bog som Frugten af en livslang Kærlighed til og Fordybelse i den store græske Kirkefader. Og han har saa absolut Ret i, at Emnet egner sig for en historisk Roman. Det er egentlig mærkeligt, at Oldkirkens store Mænd ikke tiere inspirerer Forfatterne. Ikke blot er deres Kristendom af de store Dimensioner, baade i Bønnens Utrættelighed, i Askesens Ubønhørighed og i den ydre Virksomheds Utrættelighed. Men ingen kristen Tidsalder udviser et saadant Galleri af kristne Personligheder, oftest nok af en stejl Styrke, som de senere Aarhundreder ikke udviser mange Eksempler paa. Og desuden er hele deres Milieu af en Livfuldhed og Kraft, som burde friste Romanens og Dramaets Kunstnere. De var i bogstavelig Forstand Troens drabelige Stridsmænd.

For dem, der ikke i Forvejen kender den konstantinopolitanske Patriark Johannes Chrysostomos' bevægede Levnedsløb, kan lige nævnes, at han levede fra 354 (Rafn mener 347) til 407. Først uddannede han sig til en verdslig Karriere, men brød hurtigt af, var derpaa en Overgang Munk og siden Eneboer. Syg vendte han hjem til sin Fødeby Antiochia og blev et Par og tredive Aar gammel præsteviet. I vor Tid, som atter taler om Gidsler og Repressalier, er det helt moderne at læse om, at Antiochia i 387 skulde straffes eksemplarisk paa Grund af en Opstand, hvorunder Kejsers Billedstøtter var blevet omstyrtet. Johannes Prædikener for den skrækslagne Befolkning er blandt hans berømteste. I 398 blev han (forøvrigt ikke enstaaende i Oldkirken) ganske bogstaveligt »kidnappet« til Nektarius Efterfølger som Patriark (bortført i en Vogn). Han var ulykkelig over det og fik heller ikke Grund til at ændre sin Opfattelse af Hovedstaden. Først maatte han rydde godt op i Præsteskabets Uvaner, derpaa

iblandt de store og mægtige helt op til Kejserstronen, og Intriger spandt deres farlige Net omkring ham. Kort efter Aarhundredskiftet kom saa hans Hovedmodstander, Alexandrias Patriark Theophilus frem paa Scenen, egentlig ganske tilfældigt som Johannes' Fjende. Denne blev beskyldt for Kætteri, den berømte Synode »ved Egen« afsatte ham, voldsomme Haandgemæng blandt Befolkningen blev Følgen, Theophilus maatte flygte af Frygt for Johannes varmbloedede Tilhængere, Kejsersløvhed og Kejserrindstolthed spillede med i Dramaet, nye Forhandlinger og Afstemninger spændte Situationen til Bristepunktet, og saa endte det med, at Johannes blev landsforvist til Armeniens Grænse, hvor han ligefrem blev interneret, men fortsatte med at øve Indflydelse i hele Riget, siden til en endnu mere øde Egn op mod Kaukasus, men paa Rejsen hertil døde han — efter usigelige Lidelser, men med Ordene »Lovet være Gud for alt«.

Pastor Rafns Roman er ikke stilistisk set noget stort Kunstværk (i saa Henseende er det uheldigt, at den er samtidig med Johannes Jørgensens Birgittabog), men for eget vedkommende maa jeg tilstaa, at det først var efter Læsningen, at jeg kom i Tanker om det (og fordi jeg ikke var almindelig Læser, men Anmelder). Selve Læsningen foregik med Betagelse over dette prægtige kristne Mandfolk og hans haarde Skæbne, og med Beundring for den Nøjagtighed, hvormed Pastor Rafn skildrer sin Helt, saa det romanagtige fuldstændig forsvinder for sober Historiekrivning. Det eneste, jeg faldt over at kritisere, var den haarde Dom over Theophilus. Bevares, han var Skurken i dette Drama, men paa sin Vis en højst interessant Person, og A. Gardners Dom i »The Cambridge Medieval History« (I, 489) forekommer mig rigtig: han var af sin Tid at være ikke mere hensynsløs end saa mange andre og han var mere kundskabsrig end de fleste. Ægypten var et vanskeligt Sted at være Patriark og forklarer adskillige af hans Handlinger. »Men han har paadraget sig den Afsky, som tilfalder alle, der rejser Religionsforfølgelse uden at have personlig Fanatisme som Undskyldning«.

Meget glædeligt er det, at man intet Steds i Bogen mærker, at Forfatteren er Protestant, som desaaarsag maa tage Afstand fra det katolske hos sin Helt. Ganske vist

Røntgenapparater

Diathermi

Kortbølge-Apparater

CARL DRENCK

København N

Aaboulevard 32

Central 10975

savnede jeg blot en lille Hentydning til Chrysostomos Betydning for den eukaristiske Dyrkelse, i hvis Historie han har saa fremtrædende en Plads. Men til Gengæld gør Pastor Rafn endogsaa mere ud af Chrysostomos Henvendelser til Paven, end man turde have haabet (C. har nemlig ikke efterladt sig udtrykkelige Udtalelser angaaende Pavens Primat, og kunde derfor med lidt god Vilje »tydes reformatorisk«, hvad der slet ikke sker her).

En Smule Kritik kan rettes mod en alt for kort Fremstilling af Origenismen (som C. blev beskyldt for). De faa Linier, der staar, er ikke centrale og kan let misforstaas. Men det er jo heller ikke Teologi, kun en historisk Roman.

Det er en ganske overordentlig interessant Bog, glimrende fundret i solide Studier og kun at anbefale. Forfatteren fortjener en oprigtig Tak fra sine katolske Landsmænd.
H. D. T. K.

Katolsk Lommekalender 1942

Den populære Lommekalender er nu i Handelen. For at sige det

straks, den er blevet et Par Øre dyrere og koster 2 Kr. Til Gengæld er den blevet mindst et Par Kroner mere værd, end den allerede var i al sin Uundværlighed. Den er blevet udstyret med en katolsk Tidstavle paa 22 tættrykte Sider, hvori Kirkens Historie gennemgaaes fra St. Willibrords Tid og lige ned til Aabningen af den nye Boghandel i Bredgade. Det er et uhyre stort Arbejde, som Pater A. Otto S. J. og Frk. Ulla Andersen har nedlagt heri, og Tidstavlen er blevet saa værdifuld, at den med fuld Ret kunde være udgivet som en lille Bog for sig — nu faar man den gratis sammen med hele det øvrige, righoldige Indhold og med alle katolske Adresser og Telefonnumre ført til Dato.

Vi vil vende tilbage til Kalendrens Tidstavle om et Par Uger, men saa længe bør Læserne ikke vente med at sikre sig deres Lommekalender (plus de Eksemplarer, de vil bruge som Julegaver). De ved selv, at snart sagt hver eneste Katolik nu er vænnet til at gaa rundt med den Aaret igennem i Lommen eller Tasken, den er blevet en Institution — og den er derfor udsolgt, før de langsomme faar bestemt sig.

Skriv i Dag og bestil den. Adressen er: Frk. Ulla Andersen, Vesterbrogade 18, København V.

Katolsk Ungdoms Klub

K. U. K. har som Emner for Kredsmøderne i denne Sæson valgt de 10 Guds Bud. K. U. K.'erne ved, at det er ikke nok blot at kende vor Tro, vi skal ogsaa leve efter den, være aktive. Det er ud fra denne Betragtning, at vi i Aar i Københavns K. U. K. gennemgaaer Budene, hvor vi finder de grundlæggende Anvisninger for en sand katolsk Livsførelse. Det første Kredsmøde havde vi d. 27. September, hvor Emnet var: Det første Guds Bud. Spørgsmaalet »Gudsdyrkelse« blev belyst, herunder taltes om Troen, Haabet og Kærligheden, hvilke tre Dyders Nødvendighed klart fremgaaer af det første Guds Bud. Der taltes om den moderne Verdens Afguderier: denne Verdens forgængelige Goder og Fordele, Teknik, Penge.

Hedningernes Gudstro blev ogsaa omtalt og endelig taltes om Helgendyrkelsen, som er en Anstødssten for mange Ikke-Katolikker.

Det næste Kredsmøde havde vi d. 25. Oktober, hvor Emnet var: Det andet Guds Bud. Aftenens Resultater var Fremhævelsen af den positive Side af Sagen, nemlig over for en Verden, der paa usømmelig og taktløs Maade forfladiger Gudsbegrebet, at bære vor Respekt for Guds Navn og alt, hvad der tilhører ham, til Skue. Endvidere klarlagdes det, hvad det vil sige at sværge og at aflægge Ed.

Ind imellem havde K. U. K. et Fællesmøde d. 11. Okt. Vi havde den Glæde at kunne byde Hr. Dr. med. O. Wanscher velkommen som Taler. Paa en interessant og levende Maade skildrede Dr. Wanscher for os den store danske Videnskabsmand og Biskop Niels Steensens Liv og Virke. Vi hørte om hans fremragende Dygtighed som Videnskabsmand; baade som Anatom og Geolog var han banebrydende. Endvidere hørte vi om hans asketiske Liv som Præst og Biskop, om hans store Fromhed og

En ny stor Helgenbiografi

Den hellige Birgitta af Vadstena

Johannes Jørgensen

En stor Bog i Ordets allerbedste Forstand. Man har en stærk Følelse af, at Johannes Jørgensen er naaet saa nær ind til Hemmeligheden i den svenske Seerskes Liv, som nogen kan komme det.

Hans Bolling

RIGT ILLUSTRERET . KR. 13.75

GYLDENDAL

C. Gerlach & Søn's Eff.

W. Deleuran

Edsvoren Messevinsleverandør

Fredericia

Grundlagt 1812

FARVNING, KEMISK
TØJRENSNING OG VASK

CENTRAL 605
eller Filialerne

A/s HANNIBAL SANDER

Ydmyghed og om hans Død i den yderste Fattigdom.

»De to Minutter« er i K. U. K. blevet en fast Regel. Her skal bl. a. nævnes Jørgen Barfr. Petersen, der d. 27. Sept. talte om Ungdommens Vanskeligheder, naar den forlod Skolen. For unge Katolikker burde Sagen være klar: staa fast overfor alle Ting, at gøre et maalbevidst Arbejde for Kirken.

Den 25. Oktober fortalte Eva Binding om Franciskanertertiarerne og Niels Frederiksen talte om »katolske Mindreværdskomplekser« og fastslog, at unge Katolikker maatte bandlyse alt, der smagte heraf.

De Lørdage, som ikke er optaget af Møde, har vi fortsat med at holde »Aabent Hus«. Dette og vore jævnlige Udflugter ud i den skønne Natur, har yderligere bidraget til en Kammeratskabets og en Sammenholdets Aand i K. U. K.

Nu kommer den rigtig »mørke« Aarstid. Vi haaber ikke, K. U. K.'erne lader sig skræmme heraf, men fremdeles møder flittigt op — ikke mindst til Kredsmøderne!

N. F.

København.

Lørd. 8. Nov. Kl. 20 Fællesmøde. Foredrag af Knud Abraham Christoffersen: »Antonio Molle Lazo« (en ung Spanier fra Borgerkrigen). De to Minutter: Lissie Barfred Petersen og Henrik Gufler. Sønd. 9. Nov. Heldagsgaatur. Start 9,45 fra Stenosgade. Med Trolleybus til Lyngby. Hjem med Slingerupbanen. Hjemkomst ca. Kl. 18. Medbring Frokostpakke og Sangbog. Lørd. 15. Nov. Aabent Hus Kl. 19½ — 22. Sønd. 23. Nov. Fest for Medlemmer med Gæster i Selskabslokalerne, Haveselskabsvej. Nærmere i næste Nummer.

Ordrup.

Trods Regn og Storm var der alligevel mødt en talrig Skare til vort sidste Møde for at høre Max Reiters Foredrag om Nikolaus Steno, og de kom ikke forgæves. Det var et veltilrettelagt Foredrag, som blev paahørt med stor Opmærksomhed.

Vort næste Møde er Tirsdag d. 11. Nov. Kl. 20 pr. Det bliver et Foredrag af Pater Samuelsen S. J.: »Ungdom i Kamp«. Derefter følger Diskussion. De 2 Min.: Bidde Bredholt og Flemming Jensen.

Torsdag d. 6. Nov. Aabent Hus Kl. 20—22 hos Formanden, Birger Hutters, Haandværkerhaven 21, St. tv. Haandværkerhaven ligger paa Tuborgvej skraat over for Bispebjerg Hospital.

Alle, der kommer til »Aabent Hus«, maa huske at have noget med til Tombolaen til Julefesten, ligesom gode Idéer til samme Fest ønskes.

Til Krist Kongefest i Køge

Pastor Nøkke havde faaet den gode Idé at fejre Krist-Kongefesten

med en Børnegudstjeneste og blev glædelig overrasket over, at man havde modtaget Indbydelsen i saa høj Grad.

Allerede Kl. 10 var der mange Mennesker, men lidt senere strømmede Børn og Voksne til, saa der blev Trængsel, og det kneb med at skaffe Pladser til de særligt indbudte — Børnene. Det var Faksetoget, der lidt forsinket havde transporteret mange Katolikker fra den Kant af Sognet. Et stort Offer for Forældrene at bekoste Rejsen,

for nogle Familiers Vedkommende for flere Børn! Den lille Messebog blev benyttet, og det gik alt sammen udmærket. Pastor Nøkke talte til Børnene, saa de forstod det, iøvrigt til Dels i Spørgsmaal, saa de rigtigt var med.

Efter Messen var Børnene inviteret til en Kop Erstatningschokolade. Der var dækket til 20, men de maatte drikke i to Hold, da der kom 42.

Et Forsøg, der indbyder til Gen-tagelse. Verner Stabehl.

HERTUG

KNUDS

DIVISION

Sankt Ansgars Trop og Flok. — Det var et stort, godt og velegnet Lokale, Sankt Ansgars Trop kunde præsentere for Divisionsraadets Medlemmer ved Divisionsraads-mødet i Slutningen af Oktober Maa-ned. Medlemmerne glædede sig paa Troppens Vegne over de gode Forhold, der nu bydes Sognets Spejdere og Ulve, og samtidigt med at Divisionschefen lykønskede Troppen til Nyerhvervelsen, udtalte han Haabet om, at de øvrige Troppe i København maatte møde en tilsvarende Forstaaelse hos deres Forvaltningsraad, saaledes at alle vore katolske Troppe maa kunne disponere over egnede Mødelokaler. — Der er ingen Tvivl om, at et godt Lokale er af den største Værdi for vort Spejderarbejdes fremtidige Trivsel og Vækst.

Iøvrigt indbyder Sankt Ansgars Trop og Flok sine Drenges Forældre til det ordinære, aarlige Forældremøde, som skal holdes den 12. November. Her vil Forældrene — foruden de mange andre Punkter paa Dagsordenen — faa Lejlighed til at tage det nye Lokale nærmere i Øjesyn.

Endelig har Troppen bedt alle deres Venner om at reservere Lørdag den 6. December til den aarlige Tropsfest. — Nærmere Program følger.

Divisionens Ulve skal den 9. November paa en fælles Tur til Dyrehaven. De smaa Fyre skal derude kæmpe drabelige Kampe mellem Huronerne og Delawarerne.

I Absalon og Sankt Laurentii Trop. — Det samme Indianermotiv, Huronernes Kamp med Delawarerne, har I Absalon og Sankt Laurentii benyttet som Grundlag for en fælles Øvelse i Slutningen af

November. — Stammernes Høvdinger har allerede udsendt Ordre til deres Folk om »at hvæsse Pile og Skalpøkser, saa I efter endt Dyst kan drage hjem til jeres Wigwam med mange Skalpe«. — »Kampene« kommer til at foregaa i Nærheden af Roskilde.

II Absalon Trop og Flok afslutter nu Salget af deres smaa Lod-sedler til Gavn for det almindelige Spejderarbejde i Trop og Flok. — Søndag den 2. November fandt Lodtrækningen Sted, og vi kan nedenfor meddele Nummeret paa den heldige Vinder. —

Ulvenes Mødetider omlægges fra Begyndelsen af November til om Søndagen for at undgaa alt Besværet med Mørklægningen. Derimod holder Spejderne deres Møder til de allerede fastsatte Tider.

Troppen har genoptaget sine Rovermøder og har indført en ny Form for Tropsmøder, men det kommer vi tilbage til næste Gang.

P.S. II Absalon Trop meddeler den 2. November, at Lodtrækningen gav til Resultat, at Cyklen blev vundet paa Nr. 2565.

Den heldige Vinder bedes henvende sig til Tropsfører H. Valeur Fausbøll, Elmegade 3, senest 14. November d. A.

Ugens Højskoleforedrag

Torsd. 6. Nov. bortfalder paa Grund af Sygdom Pastor Geertz-Hansens Foredrag.

Torsd. 6. Nov. Kl. 20 (ikke Kl. 19) Pastor Messerschmidts Kateketkursus.

Mand. 10. Nov. Kl. 19 Museums-assistent Sv. Heding.

Mand. 10. Nov. Kl. 20 Pastor Messerschmidt: Markus 10,41 Den store Lære.

Tirsd. 11. Nov. Kl. 19 Pater Roos S. J.: Kristi mystiske Legeme III.

Tirsd. 11. Nov. Kl. 20 Pastor Schindler: Italiens Kirkekunst kulminerer: Giotto, Fra Angelico og Della Robbia.

Stor Fødselsdagsfest i K. U. K. i Silkeborg

Lørdag den 27. September fejrede K. U. K., Silkeborg, sin et-aarige Fødselsdag med en Fest, hvortil Horsens og Aarhus var indbudt.

Allerede Fredag begyndte Arbejdet med at pynte Sal og Kirke og sørge for Sovepladser, og Heldet fulgte os; det blev over al Forventning!

Kl. 8 begyndte Festen, hvortil Menigheden var blevet kraftigt opfordret til at give Møde. Der kom 8-10, betydeligt mindre end vi havde regnet med. Naa, vi lod os ikke gaa paa, og tog fat paa Underholdningen.

»Kærestefolkene« af H. C. Andersen, »Mugges Meriter«, morsomme Sange og Sketches o. s. v. satte snart Stemningen i Vejret. Bordene var pyntet med Vinløv, og der var Oplæsning af Johs. Jørgensens Lignelse »Den vilde Vin« i den Anledning.

Henimod Kl. 9 serveredes »Kaffen«, og saa gik Kassereren »Bakkegang« med godt Resultat. Horsens og Aarhus begyndte nu at indfinde sig, og de havde knapt slugt Kaffen, før de maatte i Gang med at underholde.

Desværre savnede vi Pastor Grobetz, der paa Grund af Monsignore Ollriks Fald med Cyklen maatte blive i Horsens.

Ved 10-Tiden tog Menigheden Afsked, og Formanden takkede for Festen. Vi drak saa endnu en Gang Kaffe med de sidst ankomne Horsensianere, og hver gik til sit.

Søndag Morgen var alle tre Ungdomsforeninger til Kommunion, og bagefter samledes vi om Kaffebordet, hvor Horsens overrakte Silkeborg Fødselsdagsgaven, to dejlige Askebægre, samt et Lykønskingstelegram fra Pastor Grobetz.

Kl. 9 var der Højmesse med Korral for første Gang i lange Tider; det var 5 Aar siden, vi sidst havde haft Kirken pyntet.

Kl. 12 var der Middag. Der var dækket eet langt Bord i Salen, og Griseboven og de 40 Pund Kartoff-

ler forsvandt som Dug for Solen i 25 sultne Maver.

Kl. 2 var der en lille Andagt, og derefter samledes vi om Kaffebordet i Salen. Midt paa Bordet lyste en mægtig Blomsterkurv holdt i rødt og hvidt; det var Fødselsdagsgaven fra Aarhus.

Op nu kan det nok være, der blev Stemning! Vi skiftedes til at underholde og Pastor *Dutschke* blev saa animeret, at han stod op og holdt en begejstret Tale til Ungdommen, og ønskede alt godt i Fremtiden for den lille Skare i Silkeborg.

Henimod Kl. 4 takkede Formanden for Aarhus for den dejlige Fest, og haabede snart at se os derinde inden alt for længe.

Horsens var imponeret af »Aarsungen« og inviterede os til Efteraarsfest dannede den 19. Oktober, og vi sagde straks Ja. Først med lidt Tøven i Stemmen, for vi mindedes det bare Gulv fra sidste Gang, men den forsvandt ganske, da de lovede os Madrasser denne Gang!

Det blev en god Fest, over al Forventning, og vi takker Aarhus og Horsens, fordi de vilde komme; men den varmeste Tak skyldes vi Søstrene for al deres Hjælp og Gæstfrihed, og for det gode Humør, der bar over alle Besværlighederne ved denne Fest. Dernæst en Tak til alle de villige Hænder, der rakte os, da vi henvendte os til de enkelte.

Kirsten Gløel,
Sekr. i Silkeborg Ungdomsforening

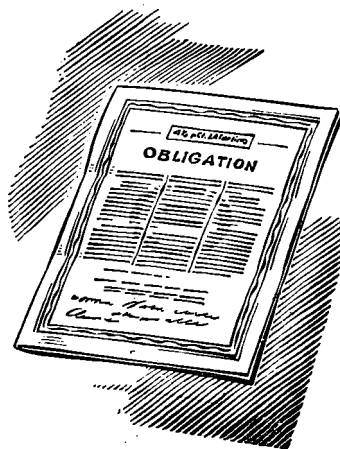
Konfirmation i Nykøbing

Sydhavsørerne er ikke glemte. Den 26. Oktober var en Højtidsdag, der vil huskes længe. Menigheden havde ogsaa forberedt sig dertil, idet den indfandt sig Aften efter Aften for at faa den nødvendige Undervisning. Det gav ogsaa til Resultat, at der paa selve Festdagen var 230 Kommunikanter og 116 Konfirmander, 33 Skolebørn og 83 Voksne. Pastor *Fritz* havde baaret Omsorg for, at der herskede den pæneste Orden i Kirken, hvad der særlig skal fremhæves, da Rummet jo er lille. Bænkene var forbeholdt Konfirmanderne, og Midtergangen var fri. Den øvrige Menighed maatte tage til Takke med en Staaplads i Sidegangene. bagved eller paa Orgeltribunen. Festligheden begyndte Kl. 9,30 med Biskoppens Indtog i Kirken. Under Messen blev der sunget Korral.

Pastor Poquet udøvede sit gamle Hverv som Cereimonimester, medens Pastor *Fritz* maatte tage sig af de sidste Skriftebørn. Efter Messen holdt *Biskoppen* en gribende Tale til Menighed og Konfirmander, hvori han opmuntrede dem til Trofasthed imod Gud og Kirken. Derefter konfirmerede han de 116 Voksne og Børn, assisteret af Pastorerne *Fritz*, *Møller* og *Poquet*.

Da de fleste Konfirmander og den største Del af Menigheden bor langt borte fra Kirken, maatte Festen i Salen arrangeres saaledes, at den kunde holdes straks efter Guds-tjenesten. Pastor *Fritz* bød Velkommen og takkede Biskoppen for hans Komme, hvorefter Konfirmanderne i Prosa og Vers, i Tale og Sang hyldede deres Biskop. Til Slut traadte en Dame, der er ansat paa et af Byens Kontorer, frem og holdt en begejstret polsk Tale. For at Biskoppen kunde følge med, blev Talens Tekst i dansk Oversættelse overrakt ham. Den polske Tale fulgtes af en polsk Sang, og til Slut takkede Biskoppen for den smukke Fest. Nu svang Pastor *Møller* sig

Køb og Salg af AKTIER og OBLIGATIONER

VÆRDIPAPIRER modtages til
Opbevaring i AABENT DEPOT

Alle Oplysninger meddeles af
LANDMANDSBANKEN

gennem vore Filialer og vort Hovedkontor

C. 65 00 — Lokal 329

Frederiksberg Boghandel

Gl. Kongevej 105 . Tlf. 1154 med Omstilling
den gamle Boglade med den unge Aand
Leverandør til de katolske Institutioner

Katolske Begravelser

Ib v. Benzou
aut. katolsk Bedemand
Tlf. 65 36 . Smallegade 13
Privat Fasan 1866

op paa Scenen og holdt en Tale om Gilderne. Af Tilhørernes Miner kunde man forstaa, at de var med.

Til Slut overrakte Hr. Trafikassistent *Simonsen* en smukt formet Tak, der var dannet af Gildemærker.

Vel kan den ydre Ramme for saadan en Fest være finere paa andre Steder, men næppe saa hjertelig. Det fik man Indtryk af, naar man hørte det rungende Hurra, der udbragtes for Biskoppen. Denne forlod ogsaa Menigheden med Løfte om, at han til Foraaret atter vil komme ned til Nykøbing for at konfirmere et nyt Hold, der synes at blive endnu større.

P. D. Steidl.

Missionsaften i Kolding

Det var Onsdag Aften, at vi efter Rosenkransbønnen i Kirken samlede i Salen. Efter Afsyngelsen af Sangen »At alle eet maa vorde«, bød Sognepræsten velkommen, især Pastor *W. Vick* fra Haderslev. Sognepræsten anbefalede varmt St. Knuds Gilderne, der ligger Biskoppen paa Sinde, fordi denne Aktion er højst nødvendig for det danske Vikariat i Almindelighed og i Særdeleshed for mange smaa Menigheder Landet rundt, der knap kan klare sig. Derefter blev der oplæst Navnene paa de 15 Gildeledere. Der blev udtrykt Ønsket om, at flere vilde melde sig til denne apostoliske Gerning, idet den til syvende og sidst tjente Troens og Kirkens Udbredelse herhjemme.

Derefter blev Ordet givet til Pastor *W. Vick*, der paa en folkelig Maade udviklede »Missionstanken«, der har en saa stor Betydning for vor Kirke, saa ingen kan holde sig tilbage, men efter Evne maa gøre sit til denne første Klasses katolske Aktion. Taleren var overbevist om, at jo ivrigere en Menighed vil arbejde for Missionen, desmere vil Menigheden blomstre.

Efter endnu en Sang, holdt Pastor *W. Vick* et glimrende Foredrag med herlige Lytbilleder om Katakomberne i Rom. Sognepræsten takkede Foredragsholderen for den lærerige Aften og opfordrede os endnu en Gang til Ædelmodighed og Offervilje.

Til Slut mindedes vi den herlige Kaffe, vi før drak ved deslige Lejligheder. Vi glædede os over Minderne, desværre ikke over Virkeligheden.

Klokken var bleven mange, før hver søgte til sit gennem Koldings bælgmørke Gader.

Desværre bliver vor herlige St. Michaels Kirke paa Grund af Vanskeligheder med Mørklægning og Opvarmning i Vintermaanederne ikke mere brugt til Gudstjenester, saa at alt fra den 1. November foregaar i vor Gynnastiksal, der allerede er omdannet til et rigtigt Missionskapel.

St. Ansgars Kirke

Fred. 7. Nov. Kl. 19,30 Vincentsforeningens Møde i Salen, Bredgade 67 A, Onsd. 12. Nov. Kl. 19,30 Møde for „Fidelitas“.

Rosenkranskirken

Torsd. 13. Nov. Kl. 20 Møde for Damernes Mariakongregation.

Sakramentskirken

Mand. 10. Nov. Kl. 20 Ungdomsmøde. Foredrag af Forfatteren Sv. Damsholt. Pøsegilde m. m. Billetter à 50 Øre faas i Forvejen paa Kirkens Kontor (Pølserne betales særskilt under Mødet). Onsd. 12. Nov. Kl. 19,30 Ungdommens Studiekreds.

Jesu Hjerter Kirke

Sønd. 9. Nov. Kl. 8½ pr. Fælleskommunion for de unge Mænds Kongregation. Mand. 10. Nov. Møde for samme Kongregation. Torsd. 13. Nov. Kl. 20 Møde i Røde Sal for Mændenes Kongregation.

Aarhus Opland

Sønd. 9. November:
Odder Kl. 10,15 (Kommunion).
Sønd. 16. November:
Ebeltoft: bortfalder.

Trørød

Søndag 16. Nov. Gudstjeneste Kl. 9½.

Katolsk Klub

Torsdag den 13. ds. Kl. 19,45: Stiftelsesfest paa Ny Rosenborg, Vester Boulevard 5. Gæster kan medtages.

D. K. K. F.

Diskussionsklubben samles hos Grevinde E. Scheel Onsdag d. 12. Novbr. Kl. 19¼. Aftenens Emne: Den katolske Kvinde i det politiske Liv. — Ny Deltagelse kan stadig anmeldes: Øbro 9250.

Ung Haandværkssvend

søger Ophold m. Pension, gerne i et Arbejderhjem. Helst St. Ansgars eller Sakramentsogn. Billet mrkt. 1263 modtager Katolsk Ugeblads Annonceeksp., Klosterstræde 23.

Norske Bøger

Det er endelig lykkedes os at faa de savnede norske katolske Bøger hjem i Boghandelen. I Øjeblikket har vi staaende:
Alle Pater Lutz' Bøger:
Katolicismen og det personl. Gudsforhold 2,20
Kors og Alter 1,25
Den katolske Moral for Offentligheden 1,00
Hvad har Luther å gi os? 0,65
Den katolske Religion ... 7,50
Protestanter og Katolikker 4,20
Avlادن og de helliges Samfund 2,50
Mennesket og Samfundet 2,50
Martin Luther 0,50
Klosterliv og Klosterkald 1,00
Gud 1,75
Jesus Kristus og hans Kirke 3,00
Skatten i Ageren 2,00
Endvidere:
Det liturgiske Aars Helgener 3,75
Davids Salmer 1,90
Vore Fædres gamle Kristentro 1,00
Asgerd Jørgensen: En ensom vender tilbage 2,80

Nedsættelser

For at skaffe mange Katolikker Mulighed for at anskaffe Messebogen, er den foreløbig i Shirting nedsat fra Kr. 11 til Kr. 7,50, Messebogen i Skind m. Guldsnit til Kr. 18,00, Orgelbogen er nedsat fra Kr. 16,00 til Kr. 4,00.

Mester Eckhart

Af Bøger om den berømte Mystiker kan vi foreslaa følgende:
Alois Dempf, »Meister Eckhart«. En meget solid, filosofisk Bog. Kr. 8,65.
Otto Karrer, »Meister Eckhart spricht«. (Mindre Ud-gave af Otto Karrers store »Meister Eckhart«) Kr. 8,30.

**SANKT
ANSGARS
FORLAG**

Bredgade 67
Palæ 4777

NYKØBING F.

<p>Johannes Madsen <i>Elektr. Installatør</i> Nykøbing F. Installationer St. Kirkestræde, Tlf. 684 Leverandør til katolsk Menighed</p>	<p>P. Hansen Kæp <i>Snedkermester</i> Sofiegade 9 . Telefon 1099 y <i>Udf. Arb. for de kat. Institutioner</i></p>	<p>Annoncér i „Katolsk Ugeblad“ <i>felles for læg og lærd, for By og Land, for unge og gamle</i></p>
<p>J. N. Jensen <i>Murermester</i> Bispegade 20 . Telefon 984 x <i>Udfører Arbejdet ved den katolske Skole og Kirke</i></p>	<p>W. Hardeweg <i>Slagtermester . Paalægsgf.</i> Østre Allé 54, Tlf. 1082 <i>Lev. til de kat. Institutioner</i></p>	
<p>Mackeprang's Boghandel A-S <i>PAPIRLAGER EN GROS</i> Nykøbing-Falster Telefon 38 og 769</p>	<p>J. Lütken Frigast & Co. A-S Trælast, Kul & Koks <i>Lev. til de katolske Institutioner</i></p>	<p><i>Støt</i> Frank Andersens <i>Fond</i> Postgiro 1087</p>
<p>C. W. Kronmann <i>GRUNDLAGT 1852</i> Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Cen- tralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogensvejse- værker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler NYKØBING F. TELEFON 203</p>	<p>A-S NYKØBING F. BRYGHUS Lager . Pilsner . Export Beer Lyst Hvidtøl . Mørkt Hvidtøl . Mineralvande</p>	

ROSKILDE

<p>R. Guhles's Eftf. <i>Roger G. Petersen</i> Farver . Lakker . Tapet Linoleum . Voksdug Algade 17 . Roskilde . Tlf. 822 Postgiro Nr. 19998</p>	<p>Mønsterbageriet <i>Bageri og Konditori</i> Morgenbrød bringes Leverandør til katolsk Menighed Olsgade 24 . Tlf. 1365</p>	<p>Dom-Apotheket ROSKILDE <i>Forbindsstoffer Sygepleartikler</i> J. AUGSBURG</p>
<p>A/S F. Christiansen Maskinfabrik Sct. Olsgade 15, Telf. 87 Lev. til kath. Præstegaard & Hospital</p>	<p>Schledermann og Børresen <i>Murermestre</i> St. Laurentiivej 5 . Roskilde . Tlf. 71 <i>Udfører Murerarbejdet ved Kirken</i></p>	<p>H. Weber <i>Tømrermester</i> Maskinsnedkeri Trælasthandel - Savværk</p>
<p>Prima Kolonialvarer <i>bedst hos Herman Johansen</i> St. Olsgaard . Telefon 591</p>	<p>Fiskehallen <i>Algade 32 . Tlf. 239</i> Prima Fisk Lev. til Sct. Maria Hospital</p>	<p>H. V. Nordsteen <i>Blikkenslagermester</i> Algade 34, Telefon 923 Leverandør til kat. Menighed</p>
<p>Hans Hansen & Søn <i>Automobiludlejning</i> Algade 19 . Telefon 247</p>	<p>ROSKILDE MEJERI BORGERDIGET, TELF. 349</p>	<p>Ejegod Jørgensen <i>Slagtermester</i> Kød . Flæsk . Paalæg Sct. Olsgade 13 . Telf. 157 Leverandør</p>
<p>C. J. Schledermann & Sønner <i>Entrepenører . Murermestre . Jernbeton</i> Allehelgensgade 18, Tlf. 122 Murermester ved Sct. Maria Hosp.</p>		<p><i>Køb hos vore</i> Annoncører</p>

ESBJERG

<p>Kontantforretningen <i>M. R. Jørgensen</i> Kongensgade 25-27 Alt i Sengeudstyr og Manufaktur Lev. til St. Josephs Hospital</p>	<p>Florian Sørensen <i>Skolegade 17, Esbjerg</i> Alt i Bollgmontering Lev. til de katolske Institutioner Telefon 934, Privat Telefon 632</p>	<p>Adolph Petersen <i>Kaffe, The, Bisquits</i> ALTERLYS</p>
<p>Johannes Hansen ØL-DEPOT Smedegade 21 . Tlf. 281 Leverandør til St. Josefs Hospital</p>	<p>Vestjydsk Rør- & Sanitetslager A/S Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919</p>	<p>Eske Petersen Blikkenslager-, Vand- og Gasmester <i>W C . Centralvarme . Sanitet</i> Finlandsgade 62, Tlf. 1765</p>
<p>Larsen & Amby <i>Raadgivende Ingeniører</i> ved J. ANDERSKOUV Telefon 2140</p>	<p>Engers Hansen Bog- & Papirhandel Kongensgade 65 . Telefon 62</p>	<p>Jørgen Jepsen og N. Møller Gram <i>Kongensgade 26 . Esbjerg . Tlf. 536</i> 1. Kl.s Skråderi og Maalkonfektion</p>
<p>Esbjerg Andelsmejeri <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Skolegade 39, Tlf. 144 Esbjerg</p>	<p>Viggo Christensen <i>Urmager, Optiker, Guldmed</i> Kongensgade 64, Telefon 829 Lev. til Sct. Joseph Hospital</p>	<p>N. A. Frederiksen <i>Nørregade 65 . Telefon 576</i> COLONIAL • MEL Leverandør til St. Josefs Hospital</p>
<p>Fredericia</p>		<p>Chr. Hansen <i>anbefaler sig med alt i Kolonial, Tlf. 234</i> Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>
<p>H. Olsen Holmelund A/S <i>Gøthersgade 44 . Tlf. 169 . 170</i> Kul, Koks, Cinders, Briketter, Brænde Prima Kvaliteter Promte og reel Betjening</p>	<p>Landbomejeriet <i>Prinsessegade 45 . Tlf. 359</i> Altid 1. Kl.s Mejeriprodukter Leverandør til St. Josefs Hospital</p>	<p>Th. Rabens <i>Fredericia</i> Fedevareforretning og Pølsefabrik anbefaler sig med alt i Kød og Flæsk Paalæg, Salater, Vildt, Fjerkræ Leverandør til St. Josefs Hospital</p>
<p>V. Jørgensen Fiskehandel Jyllandsgade 20 . Tlf. 579 Leverandør til Menigheden</p>	<p><i>Kør med Weststrings Eftfs.</i> Biler Telf. 383 883 Rasmus Nielsen</p>	<p>Loehr's Kulimport A/S TELEFON: 888 KUL, KOKS, CINDERS OG BRIKETTER</p>
<h1>KOLDING</h1>		
<p>V. FALTHER Alt i Kolonial, Vin, Døllkæ- tesser, Tobakker & Cigarer Hj af Hollændervej og Kongebrogade Telefon 698</p>	<p>O. Andreasen & Th. P. Nielsen <i>Murermestre</i> »Solvang«, Sønder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924</p>	<p>M. Schultz' Eftf. <i>F. A. Fahrenheitz</i> Alt i Kolonial, Isenkram, Brændsel Læssøegade 47 . Telefon 1249 Leverandør til Sct. Hedvigs Klinik</p>
<p>H. Nielsen & Søn Malermestre Telefon 439 Udført Arbejdet ved den ny Klinik</p>	<p>H. Overbeck <i>Aut. Installatør</i> Jernbanegade . Telefon 952 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>	<p>Kolding Andelsmejeri Telefon 153 leverer altid fineste Mejeriprodukter Tilkendt Guldmedaille ved Lands- Mejeriudstillingen i Københ. Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>
<p><i>Støt</i> Frank Andersen's <i>Fond</i> Giro Konto 1087</p>	<p>Slagterludsalget <i>Haderslevvej 2 . Tlf. 1951 . 1952</i> 1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinekød . Konserves Leverandør til St. Hedvig Klinik</p>	<p>J. BONDESEN <i>Tømrermester</i> Bygningsarbejde Agtrupvej 41, Tlf. 897, 898 Arbejdet ved det ny Hospital</p>

Katolsk Ugeblad

Opdragelse og international Orden

Fru Berling in memoriam

Festen for

Johannes Jørgensen

Udsigt fra St. Genovevas Bjerg

Munkemel

<p>Stet Frank Andersens Fond Giro Konto 1087</p>	<p>Mark Poulsen & Rønne INGENIØRER Pr. Mariæ Allé 1 A - København V. Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg Telefon 8533</p>	<p>G. Garth-Grüner Landsretssagfører Frederiksholms Kanal 6, Kbh. Tlf.: 12,166 og 12,161</p>	
<p>Jos. Fischlein Murermeste. Limfjordsvej 43 Tlf. Godthaab 8410 Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard</p>	<p>Torp & Co. BLIKKENS LAGERMESTER Aut. Gas-, Vand- og Sanitetsmester Amagerbrogade 154 Tlf. Amg. 173 Privat: Amg. 8122</p>	<p>KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI KUL KØB KOKS NØRREGADE 15 TELF. 9270</p>	
<p>Anton Siegler Malmester anbefaler sig med alt Malerarbejde Klingogade 17 Vester 4753</p>	<p>Monies & Andersens Eft. K. K. L. Simonsen Højbroplads . St. Kirkestæde 3 Central 1325 Centralvarme . Sanitære Installationer</p>	<p>Johan Bekkers Kødudsalg Blaagaardsgade 7 Tlf. C. 7549 (Fri Notering) Central 3092 Fører kun det bedste Lev. til de katolske Søstre</p>	
<p>Holger Pedersen Malmester Roskildevej 177. Tlf. Valby 2291 x Udf. Arb. v. Hvilehjemmet „Bellis“</p>	<p>Peter Hansen Tømrer- og Snedkermeste. Adolfsvej 6 . Gent. 424 Udf. Arbejdet ved Assumptionsklostret Rygaard</p>	<p>Fr. Bührmann & Sønner Pensel- og Børstefabrik Gormsgade 8-10-12 København L</p>	
<p>Amagerbanken Hovedkontor: Amagerbrogade 25 Afdelinger: Sundby, Søndre, Islands Brygge, Kastrup og Dragør Alle Bankforretninger udføres. Boxer udlejes fra 5 Kr.</p>			<p>Holger Petersen Gas . Vand . Sanitet Vesterbrogade 124 . Kbhvn. V Telefon Eva 4553 Udført alle sanitære Installationer</p>
<p>N. P. Nielsens Eftf. Brændselsforretning H. Hinsch Vodroff Tværgade 4, Telefon Vester 601 KUL, KOKS, og BRÆNDE</p>			<p>Carl R. Nielsen Grams Eft. Aut. Gas- Vand- og Blikkenslagermester Køgevej 111 . Taastrup 60 Udf. Arb. ved Hvilehjemmet »Bellis«</p>
<p> Otto Piper Egen Fabrik for HOSPITALSSENGE og HOSPITALSMØBLER fortrincelige Kvaliteter i SENGEUDSTYR HVIDEVARER GARDINSTOFFER ULDTÆPPER m. m. TLF. 1616, TLG.-ADR. OTPIPER fremst. til Hospitalsbrug</p>			<p>N. A. Nielsen & Søn Murermestre Valbyvej 33-38 . Taastrup 155-221 Udf. Arb. v. Hvilehjemmet „Bellis“</p>
<p>Køb hos vore Annoncører</p>			<p>Køb hos vore Annoncører</p>

Udsigt fra St. Genovevas Bjerg

Naar man som Dansk færdes i Paris i Kvarteret omkring St. Genovevas Kirke, kan man vel daarligt lade være med at tænke paa, at her har Absalon, Saxe og Abbed Vilhelm færdedes; det var et Steds her, at det danske Kollegium («Collegium Dacicum») fandtes. Og har man i Aarevis opholdt sig i Frankrigs Hovedstad og derfor utallige Gange besteg »St. Genovevas Bjerg«, da morer det en at høre om, hvorledes denne Del af Paris tog sig ud paa »Pariserklerkene«s Tid. Dette fik jeg noget at vide om, da jeg forleden faldt over en Bog om Anders Sunesøn, der som saa mange andre Middelalder-Danske har studeret i Paris.

Hør blot, hvorledes denne Egn skildres: »Tæt udenfor Staden mod Syd ligger St. Genovevas Bjerg, skilt fra den ved Marker og Hegn... Heroppe er luftigt og fri Udsigt over Staden og dens Kirker; rundtom Kornmarker, Ege, Laurbær og Tornekraat, Vingårde, Haver, fulde af Blomsterkvarterer og Frugttræer. Samtidige latinske Digte giver ret en idyllisk Beskrivelse af denne Herlighed. Kongen har her sin Sommerbolig, Gader begynder at danne sig, af og til med kønne Bygninger, Kirker, Kapeller, dog endnu uden Plan og Orden« (»En Skolastiker og en Bibeltheolog fra Norden« af

Fr. Hammerich. København 1865).

Man giver sig med megen Fornøjelse Fantasien i Vold og søger at se for sig dette Landskab; med en Del Vanskelighed prøver man at udmale sig, hvorledes den Tids Huse har set ud, hvorledes Folks Dragter var. Og dér kommer et Par nordiske Klerke, velsagtens høje, bredskuldrede, rødmossede og lyshaarede Svende. De snakker muntert sammen; en har just faaet en Hilsen hjemmefra og beretter de sidste Nyheder fra Fædrelandet.

Fra St. Genovevas højeste Punkt nyder de Udsigten over Paris. Dér løber Seinefloden, hinsides Markerne, dér er Øen (La cité) og paa denne rejser Notre Dame sine Taarne.

Thi det er pludseligt gaaet op for mig, at skønt alt saa anderledes ud den Gang, Notre Dame stod der allerede. (Paa Absalons Tid var den under Opførelse). Inden for dens Hvælvinger har Peder og Anders Sunesøn og de andre nordiske Klerke færdedes. (Norge, Sverige og Island var jo ogsaa repræsenteret).

Det var en hel Oplevelse at gense Notre Dames velkendte Bygning i Billedet af det middelalderlige Paris.

Domkirken, der ser Slægt efter Slægt opstaa og forsvinde;

Domkirken, der staar som et urokkeligt Vidne om Guds Aabenbaring paa Jorden; Domkirken, hvis tunge, solide Mure trodser Tidens Slid... er et Billede paa selve Kristi Kirke paa Jorden.

Notre Dame blev opført i det 12.—13. Aarhundrede. Denne Kirkebygning synes os saa ærværdig af Ælde. Hvad maa vi da sige om selve den katolske Kirke med sine 1900 Aar?

I en Tid, hvor saa meget styrter sammen, er det en Glæde og Trøst at vide, at om alt andet skulde blive tilintetgjort, saa ved vi, at Kirken altid vil staa. Kristus har lovet, at den vil staa til Verdens Ende.

Peterskirken kan blive knust af Bomber, men den katolske Kirke vil aldrig segne.

Der kan — som det forhen ofte er sket — komme Forfølgelsestider; tunge Prøvelser kan ramme Guds Folk. Det kan endogsaa ske, at denne Verden tilsyneladende triumferer over Kirken.

Men det Guds Hus, som opføres af levende Sten, det kan aldrig forgaa, saa længe Verden staar.

»Non prævalebunt«. Mørkets Magter vil aldrig overvælde den.

C. B.

Consecratio Virginum – Jomfruvieelse

Man har anmodet »Katolsk Ugeblad« om at bringe en Forklaring paa den indre Betydning af den »Jomfruvieelse«, der fandt Sted i Benediktinerindernes Klosterkirke. Opfordret af Ugebladets Redaktion til at svare paa Spørgsmaalet, vil jeg i Forvejen bemærke, at jeg i denne Henseende i det store og hele holder mig til det lærde, liturgiske Værk: Punit, Le Pontifical Romain, Histoire et Commentaire, Desclée, Paris 1931.

Jomfruvielesens Ritus findes kun i Pontificale Romanum, den Bog, som indeholder de biskopelige Embedshandlinger. Dens Titel er: De Benedictione et Consecratione Virginum. Consecratio gaar helt tilbage til det 4. Aarhundrede. Men i Middelalderen kom denne Ceremoni ud af Brug, selv om den altid stod i de liturgiske Bøger. Tiggerordenerne brød med den traditionelle Ritus og vilde ikke vide noget af Consecratio Virginum. Men Kartheuserne og flere Klostre i Frankrig og Italien blev Traditionen tro. I det 16. Aarhundrede forsøgte den hellige Karl Borromæus, Ærkebiskop af Milano, at genindføre Jomfruvielesen; for sit Vedkommende gjorde han det i sit Stift, men videre kunde han ikke trænge frem. Det har været en Begivenhed, da 6 Benediktinernonner i Venezia i Aaret 1685 fik den højtidelige Jomfruvieelse. Pave Benedikt XIII (1724—1730) satte en Ære i at genoplive den gamle Institution. Han meddelte selv Jomfruvielesen til omtrent 200 Benediktinernonner; og senere endnu holdt man i flere af Benediktinerindernes Klostre fast ved Consecratio Virginum. Det er

altsaa næsten sikkert, at Consecratio Virginum ikke har fundet Sted i Danmark før Reformationen. I Nutiden har denne højtidelige Ritus oplevet en Genrejsning og ny Blomstring i de Nonneklostre, som tilhører Benediktinerkongregationerne af Solesmes og af Beuron.

Betingelsen for, at Nonner kan faa den højtidelige Jomfruvieelse, som den staar i Pontificale Romanum, er, at de har aflagt »vota solemnia« og at de lever i den saakaldte pavelige Klausur (bag Gitret). Da Benediktinerinderne i København hverken har vota solemnia eller pavelig Klausur, kunde de kun ved et Privilegium opnaa Consecratio Virginum. Biskoppen har udvirket dette Privilegium ved en Henvendelse til Rom.

Jomfruvielesen forudsætter det evige Kyskhedsløfte, men falder ikke sammen med dette. I selve Ritus skelnes de to Ting ganske tydeligt: først aflægger Nonnerne deres Løfter; derefter spørger Biskoppen dem: »Vil I vel signes og vies og formæles med vor Herre Jesus Kristus?« Løfternes Aflæggelse stammer fra det personlige Ønske at vie sit Liv til Gud. Consecratio Virginum er den højtidelige Modtagelse og Bekræftelse fra Kirkens Side. Consecratio Virginum er den officielle Sanktion, Kirken giver Løfterne, og derfor kan den kun gives af den højeste Autoritet og er afhængig af den.

Ganske vist modtager Kirken ogsaa Løfterne udenfor den højtidelige Jomfruvieelse, men Kirken forbeholder de Nonner, som lever i et lukket Kloster, denne ældgamle, ærværdige Ritus, hvorunder de under mange ind-

holdsrige Bønner og under Bryllupssymboler mystisk formæles med den guddommelige Brudgom. Virkningen af denne Ritus kan man umuligt præcisere i alle Enkeltheder. Vi maa nøjes med at sige, at Kirkens Bønner ikke er forgæves, og at Kirkens Ceremonier ikke er tomme. Consecratio Virginum er, om end Ritus er bygget op i Lighed med Præstevielesens, ikke et Sakramente, som indprenter et særligt Mærke i Sjælen, og overhovedet ikke et Sakramente, men forsaa vidt Modtageren er tilbørligt disponeret, bringer den uden Tvivl særlige Naadegaver over den viede. Abbedens Vielse, Kongens og Dronningens Vielse er heller ikke Sakramenter og meddeler heller ikke Evner, som den viede ikke har allerede i Forvejen, og dog hører ogsaa disse Vielser til de mest højtidelige Handlinger, som fra gamle Tider staar i Pontificale Romanum og er forbeholdt Biskopper. Man kan være Abbed uden at have modtaget Vielsen, man kan udøve sin Kongegerning uden at have modtaget den tilsvarende Vielse og uden at være blevet salvet med den hellige Olie, ja man kan være en meget hellig, gudindviet Jomfru og Nonne uden at have modtaget Consecratio Virginum ... og dog tager vi med den dybeste Ærbødighed imod disse højtidelige Riter, hvori den hellige Kirke mere end ellers lader os skue ind i sit Mysterium. Jo mere Kristenheden blev sækulariseret (verdsliggjort) og jo mere det kristne Liv kun betragtedes fra den tørre Pligtopfyldelses og den kolde Rets Side, jo mere forsvandt den fine Forstaaelse for Kirkens mystiske Liv, som frem for alt ytrer sig i dens Liturgi.

P. Wolfgang Czernin O.S.B.

NI HOSTIER

En Legende ved T. Fd.

Det er en mørk Nat i Aaret 1249. Alt er stille i Staden Erfurt med de mange knejsende Kirketaarne. Gaderne er ganske øde; kun ved St. Martins Kirke sniger to Skikkelser sig frem langs Muren — søgende. Omsider finder de, hvad de søger: det lave Vindue til Sakristiet. Hurtigt er de deroppe; Rudernes Blyindfatning giver let efter for de kraftige Hænders Tryk, — og nu staar de i Sakristiet, de to, — den sorte Dieter og den unge, lyse Wolf.

Hvor er der stille! Der gaar en Gysen gennem de to Tyveknægte. Meget ondt har de bedrevet; men det er første Gang de vover at række Haanden ud efter Kirkegods.

Tyvelygten kaster et flakken-de Skær over det lille Rum. En Alba, som hænger paa en Knage, bevæger sig spøgelsesagtigt i Lufttrækket fra det aabne Vindue, og Wolf ser sig rædselsslagen om.

»Man skulde tro, du var et Kvindfolk!« snærrer Dieter og giver ham et Skub. »Hvad kommer Præstens Narredragt os ved?«

»Præstens?« stammer Wolf. »Ja, var det kun Præsten, det gjaldt, vilde jeg ikke være bange. Men — — det hellige Sakrament — —«

»Aah, hold Mund!« Dieter taler meget overlegent, skønt han heller ikke selv er alt for vel til Mode. »Tænk du paa de gyldne Skatte, saa glemmer du det andet.«

Døren til Kirken er ikke engang lukket, — hvem i det frønlige Erfurt tænker vel paa Muligheden af Kirkeran? — og snart staar de ved Alteret.

»Tabernaklet er saamænd ogsaa nok aabent, skal du se,« siger Dieter. Men det er det nu ikke; saa nu kan der blive Brug for lidt af Tyveværktøjet.

Wolf faar en Fornemmelse,

som om han skal kvæles. Inden i ham lyder en Stemme: »Vil du virkelig begaa saadan en Forbrydelse? Har du ikke engang, een eneste Gang, med usigelig Glæde modtaget din Frelser i Sakramentet?«

Skælvende beder han: »Dieter, lad være!« Men Kammeraten svinger sig rask op paa Alteret med Brækjernet. Nu knager Tabernaklets Dør, og Angstens Sved bryder frem paa Wolfs Pande. Hvis nu Tabernaklets Herre pludselig traadte frem og knuste Røverne!

»Dieter — jeg beder dig — — lad os gaa! Jeg skal fra nu af altid give dig den største Del af Byttet? Men her — — aah, det er forfærdeligt!«

»Saa hold dog Mund, Dreng!« raaber Dieter. Og i det samme gaar Døren til det Allershelligste op.

»Aah, bare jeg dog aldrig var gaaet med!« hvisker Wolf. — »Herre — jeg var — — jeg var jo engang et Barn ved dit Alter. Herre, forbarm dig!«

Dieter holder nu et gyldent Ciborium i Haanden. Guld — med røde Bloddraaber — — — Wolf er lige ved at synke om; saa griner Dieter: »Rubiner — det er meget godt; men mere er der ikke. Det var ellers et sølle Udbytte.«

Wolf er tumlet ned ad Trinene. »For Guds Skyld, Dieter, — sæt det tilbage! Jeg kan ikke holde det ud! Maaske — er der noget andet derinde, du kan tage i Stedet for!«

Men Dieter skubber ham fra sig. »Lad mig være! Og det siger jeg dig: hvis du bliver ved med at bære dig saa taabeligt ad — og maaske ikke holder ren Mund — — saa skal jeg gøre dig kold — og stum — — lige saa stum, som han der paa Alteret bliver ved med at være! Kom nu — hurtigt bort herfra!« Han løber ind gennem Sakristiet, og

der er ikke andet at gøre for Wolf end at følge ham.

Snart staar de udenfor, og Dieter gemmer Byttet i sin Kappe.

»Det er i alt Fald fint Guld — det kan brydes i Stykker og smeltes; og Ædelstenene sælger jeg et Sted langt herfra.«

Wolf begynder at komme lidt til sig selv. »Erfurterne skal nok snart skaffe et nyt Ciborium,« tænker han; »men vi er fattigere end Kirke og Præster. Naar blot — naar det blot er tomt!«

Sagte sniger de sig gennem de smalle Stræder og ud til Hestetorvet. Her er ganske øde; her kan Dieter skrue det korsprydede Laag af Ciboriet og — ja, hvad vil han egentlig?

Wolf ser til med Hjertet i Halsen. Nu kommer Maanen frem bag Skyerne; den spejler sig i Pølen foran dem — og faar ni hvide Hostier, som een for een falder ned i Sumpen, til at lyse som klare Flammer. Gysende ser Wolf til, mens Dieter — — lader han dem med Vilje synke i det mørke Vand — eller falder de ud, da han aabner Ciboriet?

»Bort herfra!« siger Dieter pludselig, saa højt, at Raabet slaar tilbage fra Pladsens Huse. Og Wolf styrter af Sted, sanseløs; han synes, at Djævle forfølger ham — ni Djævle. Han flygter — flygter; sin Kammerat ser han ikke mere til. Ni Hostier ligger i Sumpen. Ni Djævle jager ham — —

Hver Nat staar et lysende Skær over Pølen paa Hestetorvet. En, som ikke kan sove, faar Øje paa det og fortæller om det. Naboerne ser det næste Nat, og om Dagen drøftes det vidt og bredt. Hvad kan det dog være? Et djævelsk Blændværk? Eller færdes en stakkels Sjæl, som ikke kan finde Hvile, dér i Natens Mørke? De gode Folk aner jo ikke, at Gud selv har tændt en Evighedslampe for Sakramentet i Sumpen. Kun paa Afstand ser de Lyset; naar de kommer helt hen til Pølen, ser de kun det mørke Vand.

Men en Dag bliver Hemmeligheden aabenbaret.

De ni Djævle har forfulgt

Fru Signe Berling

in memoriam

Wolf til en fjern By. Og her plager og piner de ham, saa han bliver dødssyg. Paa sit Smer-tensleje ser han bestandig for sig de ni Hostier synke ned i Sumpen. Og til sidst kan han ikke længere holde det ud; han maa bekende sin Synd, — og han skriger højt paa en Præst.

Nu bliver alt sagt, og Præsten skal meddele Gejstligheden i Erfurt, hvad der er sket.

Da Wolf har lettet sit Hjerte for den forfærdelige Byrde, synker han sammen — død; det er lige akkurat, at Præsten naar at give den flygtende Sjæl sit Ego te absolvo med paa Vejen.

Saa gaar der Bud til Erfurt. Befolkningen her forstaar nu, hvad det natlige Lys over Sumpen betyder. En højtidelig Procession drager til Hestetorvet, syngende Bodssalmer. Vandet i Sumpen bliver ledet bort — og

Der ligger en himmelsk Naadekrans:
de ni — og lyser med Stjerne-glans.*)

Med dyb Betagelse og Glæde tager Præsterne de uskadte Hostier op af Dyndet og lægger dem i et nyt Ciborium; og saa bliver de baaret tilbage til Kirken, fulgt af alle Byens Indbyggere, som beder og synger.

*

Fra den Dag af var Lyset over Pølen forsvundet. Men de troende syntes, der maatte gøres mere Bod for Forbrydelsen. Et Kapel skulde rejses paa det Sted, hvor Gud selv havde været skjult; og mange, som tænkte, at Hostien maaske ogsaa i deres Hjerte havde hvilet som i en Sump, gav rige Gaver dertil. Derfor blev det lille Gudshus snart bygget. »Kapellet ved den hellige Brønd« kom det til at hedde. Det staaer endnu, syv Hundrede Aar efter, og holdes i Ære af Erfurts Katolikker.

De Begivenheder, som Legenden fortæller, ses paa Billeder derinde; og af og til frembæres det hellige Messeoffer i Kapellet ved den hellige Brønd.

*) Fra et gammelt Digt.

Allehelgensdag kaldte Gud Fru Signe Berling hjem, det var en smuk Dag at maatte drage bort til den Herre, hun i sit lange Liv saa trofast havde tjent.

Der er talt og skrevet meget smukt om Fru Berling. Da Provikar Flynn den 6. November satte Fru Berling i Familiegravstedet paa Ordruphøj, bragte han Familiens og Vennernes Tak — og — en Tak fra Danmarks Katolikker; ogsaa »Ugebladet« ønsker at bringe hende et sidste Farvel.

Den statelig smukke Fru Berling var kendt blandt Københavns Katolikker, hun var et trofast Sognebarn i St. Ansgar Kirke, et ivrigt Medlem af Sognets Vincentsforening og den eukaristiske Forening.

Den Berlingske Slægt var altid kendt for sin umaadelige Godgørenhed, ogsaa Fru Signe Berling var en utrættelig Giver. Hendes hjælpende Haand naaede alle, saavel i Vikariatets Fornødenheder som Præsterne, der i alle deres Arbejdsgrene stødte paa Nød og bad hende hjælpe, som den ukendte Fattige, der bad hende personlig om Hjælp.

Fru Berling var altid beredt, ønskede at hjælpe, men forblev selv helst den ukendte Giver, vilde ikke takkes.

Fra de tidligste Aar virkede Fru Berling utrættelig for Basarerne til Fordel for St. Josefs-søstrene og Elisabethforeningen; hun havde sin »Bod«, der altid maatte melde udsolgt og var een Basar forbi, begyndte straks Forberedelserne til den næste; i de senere Aar kom D. K. K. F.s Bod paa Børnehjælpsdagen til, hvor var hun ikke ivrig for at samle de mange Gevinster, Boden skulde op paa.

Fru Berling var levende med i alt, hun elskede sit Land og

tog smertelig Del i dets sidste tunge Skæbne, daglig fulgte hun nøje med i Aviserne og holdt klogt og ubøjeligt paa sine Meninger. Hun interesserede sig levende for Kvindesagen her i Danmark, stod som Medlem af Dansk Kvindesamfund og med den varmeste Interesse i Komiteen for en Vuggestue. Da »Danske Kvinders Katolske Forbund« blev stiftet, sluttede Fru Berling sig straks om den katolske Sag, deltagende i Forbundets Arbejde. Gæstfrit aabnede ogsaa hun sit Hjem til Bestyrelsesmøder og Studiekredse. Arbejdet for »Pauvres Honteux«, den skjulte Nød, vandt ogsaa helt hendes Hjerte, mangen ensom Katolik, mange katolske Familier har hun, ad denne diskrete, skjulte Vej kunnet hjælpe.

Maaske var der ikke mange i vor katolske Menighed, der naaede ind til at kende Fru Berling, man skulde helst sidde hos hende oppe i det smukke Hjem i Jens Kofodsgade, høre hende fortælle om svundne Dage, om Rejserne i det katolske Udland, især maaske om Paris, som hun elskede — om »Notre Dame des Victoires«, hvor hun saa gerne satte Lys for sine Kære —

Nu er det smukke Hjem lukket for sidste Gang efter hendes Baare, nu hviler hun derude paa Ordruphøj, hvor man saa ofte mødte hende selv før, inden Højtider og Familiemindedage.

Hun hviler i Ly af St. Andreaskirken, Familien Berlings smukkeste Mindesmærke, derindefra stiger mange Bønner op til Gud for hende og for hendes Slægt.

Maatte Gud tænde for hende den evige Glædes Lys — og lade det evigt lyse.

Hun hvile i Fred.

Str. M. B.

Opdragelse og international Orden

En ung amerikansk Forfatter har for nylig skrevet om katolsk Opdragelse og fremhævet noget, som vi glemmer saa ofte, at det næsten er, ligesom vi ikke vil huske det: den Sandhed, at i os Kristne er det »naturlige« og det »benaadede« Menneske ikke to adskilte Personer, lige saa lidt som den guddommelige og menneskelige Kristus var to Personer.

Katolsk Opdragelse er hel

En Opdragelse, som kun bestræber sig for at faa en ung Katolik lykkeligt igennem nogle Eksaminer, og dertil saa føjer en vis Portion Katekismuslektioner, den er ingen »katolsk Opdragelse«. Og hvis Maalet indskrænker sig til at udvikle Fromhed hos Eleven, mens Læreren iøvrigt bøjer sig for, at han ogsaa maa give en vis verdslig Belæring, saa er dette heller ingen »katolsk Opdragelse«. Jeg glemmer aldrig det Chok, jeg fik, da jeg hørte en katolsk Lærer sige: »Det eneste, jeg har at gøre, er at sørge for, at Drengen vedbliver at være en god Dreng, saa længe han er i Skolen. Jeg er ikke ansvarlig for, hvad Drengene senere foretager sig...« Hvad er dog det for en Opfattelse af Opdragelse! af Karakter! af selve Strukturen i vor menneskelige Natur! — ja, af Gud!

Jeg vil forsøge paa at give et Omrids af den unge Forfatters Standpunkt. Den katolske Pædagog har med en døbt Personlighed at gøre. Han maa derfor hjælpe Kristi Naade med at tage det »naturlige« i fuld Besiddelse og udvikle dette »naturlige« paa en saadan Maade, at dette selv bliver tilgængeligt for Kristi Livsstrømme.

Dertil kommer, at hvert menneskeligt Væsen er »dette« menneskelige Væsen, noget helt for sig, som ikke er bestemt til at skulle udvikle sig til blot at blive en eller anden, men til at blive et ganske specielt og dog fuldkomment Menneske. Vi tør ikke overrække Gud Helligaand en menneskelig Personlighed, som paa nogen som helst Maade er forkrøblet eller lammet paa Grund af vore Fejl eller Forsømmelser.

Pædagogen skal først opdrage sig selv

Men eftersom den katolske Pædagog ikke søger at udvikle et Menneske plus en Kristen, men et *Kristen-Menneske*, som ene er Maalet for hans Bestræbelser, maa han i det mindste have *forsøgt* at vinde denne Sejr i sit eget Jeg. Han vil ydmygt tilstaa, at han langt fra har naaet dette, men har han forsøgt, og gør han det stadig, har han Ret til at bede endogsaa om et Mirakel for at bøde paa, hvad han mangler. Han maa derfor have prøvet paa og stadig prøve paa selv at være *hellig* — og at være lige saa *aaben* som det helt verdslige Menneske overfor *alt* det Stof, som Omgivelserne hyder ham paa som Pædagog — *samt* at have meddelt sine Elever dette Stof, præget af hans egen Aand.

I saa Fald sender han sine Elever ud i Verden som *en vis Slags Mennesker*. Naturligvis glemmer vi ikke den menneskelige Frihed; selv et Barn kan modsætte sig baade Opdragelsen og Guds Naade — men alligevel venter vi, at en Dreng skal vise Tegn paa den Opdragelse, han har modtaget hjemme og i Sko-

len. Og derefter har ethvert Menneske, som møder disse Elever, en fuld Ret til at se nøjere paa dem og træffe sin Afgørelse om, hvorvidt en katolsk Opdragelse har frembragt noget, som er værd at eje.

Frugterne skal være synlige

Og kom ikke og sig: »Ja, men det overnaturlige Liv er usynligt.« Det burde være synligt i sine Virkninger; hvordan skulde vi ellers kunne slutte os tilbage til selve Guds Eksistens? Og vor Herre sagde: »Paa deres Frugter skal I *kende* dem.« Men vi kan ikke »kende«, hvis Frugterne er aldeles usynlige! Derfor har de verdslige Mennesker Ret til at sige: »Lad os nu engang

Bindeleddet
imellem os og den danske Kato-
licismes Repræsentant udadtil!

„Jeg forventer - udtaler Biskop
Suhr bl. a. - at alle vil bestræbe
sig for at skaffe Ugebladet den
videst mulige Udbredelse“.

**Er De ikke Abonnent, da
tegn et Abonnement, og
Er De Abonnent, da skaf
en ny Abonnent paa**

Katolsk ✠ Ugeblad

Danske Katolikkers Blad

Abonnement
kan tegnes gennem
Postvæsenet

se, hvad *Slags* Menneske, der er blevet Resultatet af jeres højtprieste Kristendom? Er I i Stand til at møde Verden? til at modstaa Stoffets haarde Dragelse nedad, modstaa Pengenes, Folkesnakkens og Kødets Magt bedre end vi kan det? har I større indre Fred end vi? viser I større Kærlighed til Jeres Medmennesker og er I mere rede til at dø for dem, end vi er det? er I mere fejge eller mindre end vi? Og kan I ogsaa værdsætte det, som I kalder Guds Skabelse, dens Skønhed og dens Mysterier, lige saa godt, som vi formaar det?»

Og husk: *vi hævder*, at den katolske Tro bedre end nogen anden giver Svar paa *ethvert* Problem. Katolikker burde være bedre Historikere, bedre Psykologer — ja, (som Paverne bliver ved med at sige) *bedre all-round Borgere* end nogen andre i Verden. Jo mere omfattende og ubetingede vore Fordringer er, des mere vil de blive udfordret med Ubønhørighed og i Detaljer. Og med Rette. Vi har selv

opfordret til, at man saaledes udfordrer os!

Ung katolsk Sociolog

Og nu gaar jeg saa lige over til den Bog, jeg nævnte sidste Uge. Jeg kan nemt tale om den uden Hentydninger til aktuelle militære Begivenheder, men naturligvis ikke uden at være klar over samtidige politiske og sociale Traditioner, Eksperimenter og Idealer, og uden at have min egen Mening om alt dette. Men jeg kan »præsentere« Bogen objektivt, saa at enhver Læser, selv om han var Ateist, maatte sige, at der ikke bliver paatvunget ham nogen »Propaganda«. Forfatteren (der lige inden jeg rejste hjemmefra sendte mig en lang Skrivelse, rimeligvis med samtlige Principper i Bogen) er A. C. F. Beales. Han er født i 1905, var en ypperlig Student paa King's College (London Universitetet), underviste i 3 Aar i en kendt Skole og blev derefter Lektor i Historie ved Swansea University College og er nu

(tror jeg) Lektor i Pædagogik ved King's College i London. Han blev Katolik i 1935. Han er Forfatter til Standardværket om organiserede Bevægelser for Verdensfred (The History of Peace 1931) og til en Vejledning til Historieundervisning i Skolen (1937). (Det er mig en Glæde, at han har Sæde i Bestyrelsen for Sammenslutningen af katolske Foreninger ved Universiteterne, hvis (nu) fraværende og (altid) uvirksomme Formand jeg er). Hans nye Bog hedder »Den katolske Kirke og den internationale Orden«. Det er en saakaldt »Penguin-Special«, og det betyder, — da den er tættrykt og overordentlig billig — at der regnes med et enormt Salg. Den udkom i April 1941.

De nærgaaende Spørgsmaal

Han begynder med at stille de haarde, men naturlige Spørgsmaal, som bestandig bliver stillet i England og velsagtens ogsaa her. Hvorfor fordømmer Paven ikke Krigen? ikke den eller den krigsførende? Hvorfor opfordrer Biskopperne ligefrem deres Katoliker til at kæmpe, det vil konkret sige til at kæmpe mod deres Med-Katoliker? Hvorfor forlanger de religiøse, at de ikke-religiøse skal lytte til dem, naar Religionen dog betyder saa lidt for Livet i det store og hele og for deres eget Liv — og faktisk kan bruges til at »mangfoldiggøre Masseslagteri«? Hvorfor forbyder Paven ikke i det mindste Katolikkerne at kæmpe? Og Forfatteren føjer dristigt til: »Vilde det udrette noget, om han gjorde det?»

Han citerer derpaa, hvad der blev sagt i Pressen ved Slutningen af forrige Krig (f. Eks. i Præsident Wilsons Svar til Pave Benedikt XV i August 1917) og indrømmer, at de forskellige Fremtidsplaner, der blev fremført den Gang, var oprigtigt ment. Men næsten alle drejede de sig om Maskineriet, ikke om Menneskers Vilje og Aand. I hvert Fald drejede de sig næsten alle om noget, der kun er en *Del* af Mennesket — dets økonomiske eller politiske eller biologiske

Den hellige Elisabeth af Thüringen uddeler milde Gaver.
(Relief fra Helgenindens rigt smykkede Relikvieskrin, som opbevares paa Wartburg)

ske eller moralske eller religiøse Element. Men et menneskeligt Problem maa tage *alle* disse Elementer i Betragtning.

Pavens Ord høres af Verden

En Taler (eller Skribent), som ogsaa er »Korsfarer«, og virksom, bliver hørt i samme Grad, hvori han gør sig bemærket. Men ingen har gjort dette saa *fyldestående* som Paven — og hvorfor? Fordi hans Lære ikke bare er endnu en Teori blandt de mange om den internationale Orden, men er total og derfor enestaaende. »Den nuværende Paves offentlige Udtalelser er derfor hele Verden over blevet modtaget paa en saadan Maade som sjældent siden Middelalderens Afslutning.«

Dette har ogsaa jeg set, men tillige har jeg set, hvordan mange *søger* at undertrykke Pavens Røst, og ligeledes hvordan mange Hjerner er blevet saa afvænnet med at *tænke klart*, at de simpelthen ikke kan fatte en Udtalelse, som haade er omfattende og dyb. Men det er rigtigt, at det Brev, der blev sendt »Times« d. 21. Dec. i Fjor og den kraftige »Leder«, som støttede det, kom som et Tordenskrald i haade U. S. A. og England. Det var underskrevet af Ærkebiskoppen af Canterbury, af Kardinal Hinsley, af Ærkebiskoppen af York og af Lederen af Frikirkernes Fællesraad, og det begyndte saaledes: »Hr. Redaktør! (Ingen varig Fred er mulig undtagen paa Basis af kristne Principper). Vi akcepterer Pave Pius XII's 5 Punkter som Udtryk for disse Principper.« Det er sikkert, at disse fem Punkter og den Encyklika, hvori de stod, fik en offentlig Modtagelse i England, der var langt større end nogen, der blev andre Udtalelser til Del. Ja, men — hvad sker der saa? Det næste maa naturligvis være at føre de fem Punktets Lære ud i Livet. Vil det ske? Jeg vil vente med Svaret til senere.

Beales har derefter et Kapitel om det pavelige Spørgsmaals Historie (S. 22—45): hvad Paven kan og ikke kan gøre 1. som

Pave og 2. under moderne Forhold, der ikke er de samme som i Aar 500, 800, 1500 eller 1870. Dette bliver nøjagtigere udtrykt her, end jeg vistnok nogensinde har set andetsteds, men dog ganske klart. Saa har han et Kapitel om de nu gængse filosofiske Opfattelser af det menneskelige Samfund — Liberalismen (i hurtig Dekadence), Fascismen, Ny-Demokratiet og Resten. Han nødsages til at naa den Slutning, at de alle har spillet Bankerot, og citerer meget fra den Bog, der ofte er hentydet til her, »The Good Pagan's Failure« (Rosalind Murray, d. v. s. Mrs. A. Toynbee) og fra Christopher Dawsons »ubarmhjertige« Bog »Fremskridt og Religion« og andre af samme Forfatter. (Kan Dawsons meget skrøbelige Helbred holde, burde han blive en af vor Tidsalders største Historiker-Filosoffer). Derpaa har han et Kapitel om Vatikanets aktuelle Virksomhed før og under denne Krig — og gid jeg kunde de Sider ordret udenad! Og efter at han saaledes i Første Del har beskæftiget sig med alle de relevante Fakta, gaar han over til det doktrinære.

Da Katolikkerne tog de internationale Spørgsmaal op

Vi (og han sikkert ogsaa) kan aldrig være tilstrækkeligt taknemlige for, at en slet ikke ubetydelig Gruppe Katolikker straks efter sidste Krig og endnu under den gav sig til grundigt at studere Problemerne om Krig og Fred og om internationalt Vel. En af de, der ydede den stærkeste Indflydelse, var en (den Gang) ganske ung Mand, John Eppstein. Han havde været Kvæker og afslog derfor at tage aktiv Del i den Krig. Derimod spillede han en ledende Rolle i Organiseringen af Røde Kors Arbejde i forskellige Lande (ofte i Situationer, der var lige saa farlige og langt mere smertelige end dem, de 90 pCt. af hans Kritikere kom ud for), og efter Krigen var han med til at sikre en hurtig og effektiv Forbedring af de materielle Forhold, ligeledes i adskillige Lande.

Sluttes Side 734

URBI ET ORBI

Det pavelige Statssekretariats Informationsbureau meddeler, at den apostoliske Delegat for Ægypten og Palæstina, Msgr. Testa, har aflagt Besøg hos forskellige Smaagrupper af Krigsfanger, der endnu befinder sig i det hellige Land, og har med Tilfredshed konstateret, at disse blev behandlet godt. Krigsfangerne gav overalt Udtryk for deres Taknemmelighed over Besøget samt for deres Hengivenhed overfor den hellige Fader. — Den apostoliske Delegat for Storbritannien, Msgr. V. Godfrey, har aflagt Besøg i en af de Provinsbyer i England, hvor der befinder sig evakuerede Børn fra Storbyerne, deriblandt større Grupper af katolske Børn. Ærkebiskoppen underholdt sig med Børnene, der efter Besøget fulgte ham til Toget.

Trods vanskelige Kår arbejder det katolske »Aurora« Universitet i Shanghai støt og roligt videre. Ved Universitetet, der ledes af Jesuitterne, er der i Aar tilmeldt 1230 studerende.

Det berømte Gudsmodersvalfartsted Einsiedeln i Schweiz blev for nylig besøgt af en ejendommelig Pilgrimsskare: Hundreder af Blinde fra alle Egne af Schweiz valfartede til Vor Frue af Einsiedeln.

Overalt kræver Krigen sine Ofre, paa Slagmarken som bag Frontlinierne. I Lighed med adskillige andre Ordenssamfund beklager saaledes ogsaa den ærværdige gamle Benediktinerorden Tabet af flere store Klostre i Tyskland, deriblandt Abbedierne St. Ottilien, Weingarten, Münsterschwarzbach og Maria Laach, til hvilke den tyske Kultur er knyttet med saa stærke Baand, og som nu enten er ophævet eller har maattet tages i Brug til andre Formaal.

Festmødet for Johannes Jørgensen

☆
*„Man kommer i Livet
 didhen,
 hvor man inderst inde
 ønsker at komme“*

vente og vente, men ethvert Menneske kommer altid der hen, hvor det inderst inde vil.« Johannes Jørgensen læste nu udvalgte Afsnit af sin Fortælling om Helgeninden »af Vadstena«, den store, hellige Birgitta, der »var født i det Land, der ligger nordligst i Verden«, som blev den store Mystiker, den store Helgeninde, Afsnit, der belyste Baggrunden for »hvorledes en svensk Enke i det fjortende Aarhundrede kunde blive en af Tidens indflydelsesrigeste Personligheder« samt enkelte Afsnit af Birgittas Liv. Efter Oplæsningen bragte Johannes Jørgensen de tilstedeværende en Overraskelse: af en ny Samling »Digte fra Vadstena« læste han enkelte Vers, der mere end noget andet beviste, at den aldrende Digter stadig staar paa hin Kunstens Tinde, hvorfra han saa ofte har sendt os de fagreste Blomster.

Som Afslutning paa Oplæsningen læste Johannes Jørgensen et Digt -- skrevet til »Bog-

← Johs. Jørgensen læser af „Den hellige Birgitta“ – Bag Digteren Birgitte West's smukke Birgittabillede.

Det var ikke saa faa, der havde fulgt Academicum Catholicum's Indbydelse og var kommet til Stede for at hyldede vor store, evigunge Digter ved et Festmøde Aftenen forud for hans 75 Aars Dag. Paa selve Fødselsdagen fejrede Dagspressen Johannes Jørgensen — og først og sidst havde det ganske Land Lejlighed til at høre Digteren læse egne Værker, lykkeligtvis en Aften, hvor Radioens Udsendelser ikke maatte afbrydes af militære Grunde.

A. C.s Fest blev en smuk og værdig Optakt til Fødselsdagen, og de mange Deltagere blev en stor Oplevelse rigere. I de festligt smykkede Lokaler i Bredgade, hvor Birgitte West's magtfulde »Birgitta« prydede Væggen bag Talerstolen, bød A. C.'s Formand, Ingeniør G. Wissum, velkommen, erindrede om Johannes Jørgensens Andel i For-

eningens Stiftelse og gav til sidst Udtryk for det Ønske, som vi alle nærer: at der maa forundes Johannes Jørgensen Kræfter og Velsignelse til at fuldende det Storværk, der er blevet saa smukt begyndt, og hvis første Del netop har set Dagens Lys: *Værket om den hellige Birgitta.*

Og saa stod Johannes Jørgensen for os. Paa sin stille, fine Maade indledte han med at sige, at »det er ikke det, vi personlig er, der betyder noget, men det, vi virker og arbejder for. Vi er alle det, vi betyder.« Han mindede derpaa om »Motoren«, som han engang tidligere har omtalt, »den hemmelige, indre Motor, der ustandselig arbejder og som leder os der hen, hvor vor Trang vil. Der kan gaa lange Aar, en Menneskealder, man kan være glad, man kan være bekymret, alt efter som Motoren arbejder... man skal maaske

ugen« — hvis sidste Strofer vi danske Katolikker tilegner os og gør til vore: »Naar vi er Muld, er du det Guld, som vore Børn skal arve«. Johannes Jørgensens Livsværk er det Arveguld, som vi har været saa lykkelige for og hvis uvurderlige Skatte vi overgiver i senere Slægters Hænder. Vi skænkede det bedste, vi ejede.

Efter Oplæsningen samlede Deltagerne om Hædersgæsten ved et Glas Vin. Magister Emil Frederiksen talte for Akademikeren og fremhævede Johannes Jørgensens Plads i den danske Litteratur. Pastor P. Schindler tolkede Digterens Pris, og Redaktør, Fru S. Opffer rettede varme, personlige Hyldestord til Digteren.

Men udenfor den Skare, der har hyldet Johannes Jørgensen paa hans Festsdag, staar der en

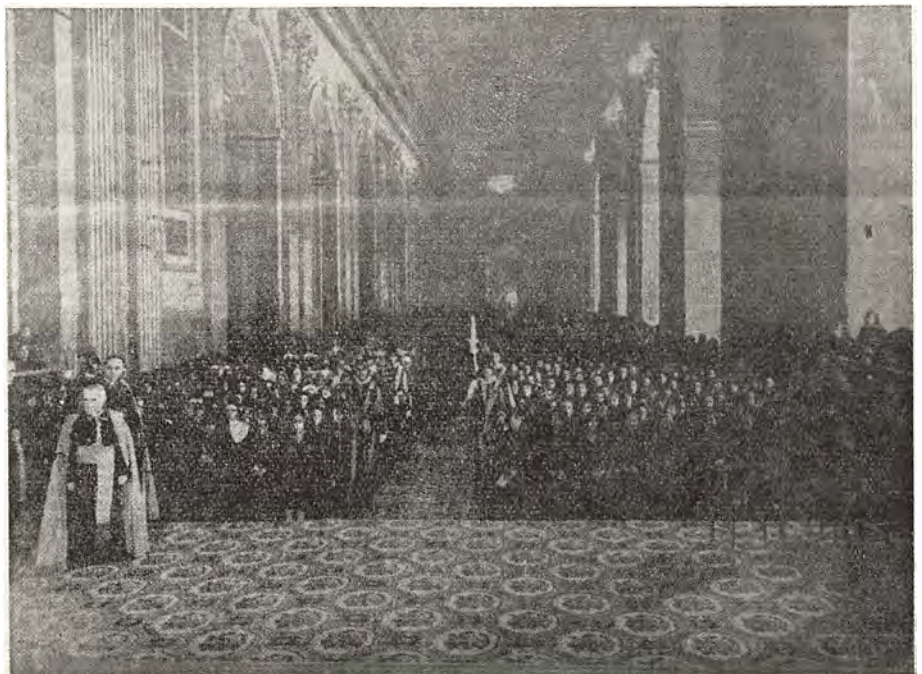
← Epitafium fra Mariager Kirke — sandsynligvis den eneste Fremstilling af danske Birgittinerinder.

endnu større, en favs og navnløs Skare. Det er alle de mange Konvertitter, der skylder Johannes Jørgensen deres Tro. Deres Antal lader sig ikke gøre op, thi de er af »alle Slægter og Tungemaal«. Utallige er de, der gennem hans Digtning er naaet til Moderkirkens Favn, talløse er de, der hos ham fandt netop det, de søgte, netop det, der ryddede den sidste Hindring af Vejen, saa at de kunde tage det afgørende Skridt. Johannes Jørgensen — selv Konvertit — har i »Mit Livs Legende« givet en af de dybeste og ejendommeligste Skildringer af en Menneskesjæls Kamp for at naa frem gennem Uvished og Mørke til Vished og Lys — den samme Kamp, som saa mangen en søgende Sjæl baade før og efter ham har kæmpet. Og at have hjulpet andre til at naa frem ad Vejen til Sandheden og Livet — det var Johannes Jørgensens Mission, for hvilken saa mange Konvertitter siger ham Tak. J. B.

Kvindelige Medlemmer af den katolske Aktion i Italien besøger den hellige Fader

Fotos:
Felici (Roma)

Som meddelt i sidste Nr. modtog den hellige Fader paa Krist Konges Fest Repræsentanter for de kvindelige Medlemmer af den katolske Aktion i Italien og talte til dem om vor Tids vanskelige Opdragelsesproblemer. Vore Billeder viser (t. v.) den hellige Fader under Talen og (t. h.) den store Skare, der deltog i Audiensen.

Gud vil, at vi skal holde ud i det gode indtil det sidste

Første Artikel

Denne Gang skal vi tale om *den vanskeligste Del af vor Op-gave* i det jordiske Liv. Ifølge vor Frelses Lære bestaar den grundlæggende Del i, at vi bryder med Synden, tror paa Evangeliet og lader os døbe. Det er det første Skridt. Den nærmest følgende Pligt er saa Vækst i det nye Liv, i det gode, i hver en Dyd. Talenterne skal jo fordobles, Pundet tidobles, Guds Sød i Hjertets Ager bære 30-fold, 60-fold, 100-fold Frugt. Dette er Midterstykket. Men saa kommer den tredje og sværeste Del: vi skal holde ud paa denne Maade indtil det sidste. Kun derved kan vort Liv krones med evig Sejrglæde. Som alt andet af det, der har Betydning for vor evige Frelse, er ogsaa denne Udholdenhed et fælles Anliggende: Gud og Mennesket bør virke i Fællesskab.

Men da Gud ingen Steder har lovet, at vi ved vore Anstrengelser kan fortjene Standhaftighedens store Naadegave paa samme Maade, som vi kan fortjene den helligørende Naades Forøgelse, saa er der ikke andet for end til *Stadighed, helst hver Dag, at trykke Gud om, at Døden maa komme i et Øjeblik, da vi er i Naadens Stand, og at han maa give os saa meget Lys og indre Kraft, at vi ikke svigter ham i det lange Løb*, efter at vi ved vor Daabspagt har lovet ham Troskab eller i Skriftestolen har modtaget Syndsforladelse paa Betingelse af, at vi nu for Alvor vil leve for Gud og tjene ham og ikke igen bryde vort Ord. Her gælder altsaa, hvad St. Paulus har sagt: »Arbejd med Frygt og Bæven paa jeres Frelse« (Fil. 2, 12). Hvoraf kommer da denne Uvished om vor Frelse?

Jo, saa længe vi lever paa denne Jord, er det saaledes: Ingen af dem, der ved de hellige

Sakramenter har faaet Del i det guddommelige Liv, som Kristus giver, er allerede *i den Tilstand, hvori man ikke længere kan synde* — denne Sikkerhed og Glæde oplever vi først i Himlen, — ej heller kan nogen være vis paa, at han efter et eventuelt Fald i svær Synd vil rejse sig igen.

Saadan forholder det sig med os. Om Gud, den anden Part i dette fælles Arbejde, ved vi følgende: To, tre Gange har vor Frelser givet Løfte om, at »den, som holder ud indtil det sidste, bliver frelst« (Mt. 10, 22. 24, 13. Lk. 21, 19). Men vi maa altsaa ikke svigte ham, end ikke under Forfølgelser og Trængsler. Da den hellige Gud ikke forlanger noget, som vi ikke magter, maa det altsaa være muligt for os at bevare Troskaben mod ham lige til Døden. Desuden siger jo Skriften, at Gud »vil have, at alle Mennesker skal blive salige og naa til Sandhedens Erkendelse« (I. Tim. 2, 4). Af den Grund *svigter Gud aldrig nogen, der ikke svigter ham først*. Dette har vi alle ønskelige Garantier for.

Naar vi nu saa tit møder troløse Katolikker, der har svigtet deres egen Samvittighed, deres helligste Løfter og deres Gud og Frelser og dermed ødelagt deres evige Lykke og Salighed, saa ligger *Grunden til denne gaadefulde Kendsgerning ene og alene hos dem*. Synet af den Slags Mennesker skulde virke paa os som en indtrængende Opfordring til den yderste Aarvaagenhed angaaende vor egen Person og samtidigt vække Ønsket om at være helt klar over, hvordan man kan sikre sig mod det værste af alt, nemlig at dø som Guds Fjende og straffes med evig Fortabelse. Lad os forskaffe os denne Klarhed.

Det er ingen Hemmelighed, at vi Katolikker har mange i vore Rækker, der begynder godt og lover godt. Men er det mon Halvdelen, der holder ud? Hvordan gaar det dog til, at alt for mange ikke gennemfører, hvad de har forpligtet sig til? Ja, der er jo ret forskellige Faktorer, der gør sig gældende. Hos en er det indre Vanskeligheder, der besejrer hans Udholdenhed. Hos en anden er det legemlige Lidelser, der knækker Standhaftigheden. Hos en tredje kommer Faren udefra: Trængsler eller en Førfører med sine Overtalelseskunster faar ham til at svigte sit Troskabsløfte. Meget ofte er det den jordiske *Prøvelsetids Langvarighed, der drager os bort fra Pligtens Vej*.

Det er jo let nok i den første Iver, og saa længe de kristne Dyder har Nyhedens Skær over sig, at gøre det gode og leve som en Kristi Discipel. Men lidt efter lidt stikker den menneskelige Omskiftelighed sit Hoved frem. De Sandheder, som i Begyndelsen gjorde saa dybt Indtryk, blegner og blegner stadig mere, og ligesom ved alt andet bliver vi ogsaa i det religiøse Liv trætte og uoplagte. Vi synes, det er en haard Tale, naar Kristus forlanger, at vi hver Dag skal gaa mod det forkerte i vor Natur. Undertiden sker det ogsaa, at en Sjæl ikke ved, om den med Ære har overvundet de Fristelser, som den stod overfor. Denne Uvished lammer saa den indre Kraft og ligesom stækker Sjælens Vingefjer. Dertil kommer, at man bør være paa sin Post og aarvaagen i flere Retninger, og det gør trætt, navnlig naar man ikke kan konstatere større Fremskridt i sit Gudsforhold. Til Slut er man ogsaa trætt af at være trætt. Man opgiver Kampen og Arbejdet og Tilliden til Guds Hjælp. Løftebrudet er blevet en Kendsgerning. Vejen dertil ser saaledes ud: Begyndelsen var varm, Midten blev arm, og Slutningen? O Gud, forharm dig. Livets Facit er kun: Masser af Tilløb til det gode, som kvaltes i Fødslen; Masser af Begejstringsudbrud, der gik op i Røg; Masser af Forsætter og Løfter,

der ikke blev holdt, men brudt. De positive Værdiers Sum er lig Nul. — Er det ikke sandt, at man i den sidste Menneskealder i flere Lande saa ofte har efterlyst Mænd og Kvinder med en stærk Karakter og faste kristne Grundsætninger? Man har alt-saa savnet dem. Men hvordan kan man faa dem?

Der er kun een Vej frem: Man bør *øve sig i Standhaftighedens Dyd og uafsladelig bede Gud om effektiv Hjælp*, saaledes som Kirken i Allehelgenslitaniets bieder: »Vi beder dig, Herre, lad din Tilskyndelse forekomme vore Handlinger og din Hjælp ledsage dem, saa at alle vore Bønner og Gerninger altid maa begyndes ved dig og, ligesom de er begyndte, saaledes ogsaa maa fuldendes ved dig.«

Ja, naar man har lagt Haanden paa Ploven, skal man ikke mere se tilbage, men kun fremefter mod det straalende Maal. Man skal vogte sig for at ligne den evindelige skiftende Maane, derimod rette sig efter den uforanderlige Sol. Man skal se paa de store Eksempler i den hellige Skrift. Der er navnlig een Mand, der overgaar alle andre Forbilleder. Det er Jesus Kristus, vor Frelser. Henvendt til sin himmelske Fader kunde han i sin Afskedsbøn sige: »Jeg har *fuldført* den Gerning, du havde givet

mig at *fuldføre*« (Jo. 17, 4). Om hans Forhold til os hævder Apostlen Johannes: »Som han havde elsket sine egne, der var i denne Verden, saaledes elskede han dem *til det sidste*« (Jo. 13, 1). Trods Jødernes haanlige Opfordringer til at stige ned fra Korset, vilde han ikke, men holdt ud i sine Smerter til det Øjeblik var inde, da han bøjede sit Hoved og overgav sin Sjæl, idet han sagde: »*Det er fuldbragt*« (Jo. 19, 30). Jesus var i sin menneskelige Natur paa Menneskers Vis det, som han er i sin Guddoms kraft: nemlig *selve Uforanderligheden*.

Men lige saa vigtig som disse Anstrengelser fra vor Side er Bønnen til Gud om, at han maatte gøre os udholdende. Det er dette Ønske, vi bør lægge i den tredje Bøn i Fadervor: »Ske din Vilje«. Gud maa hjælpe til, at vi fuldender Løbet og bevarer Troskaben. Han maa afslutte det Værk, han selv har begyndt. Han maa give Sejr over det onde Begær i os, saa alle vore Ønsker bliver de samme som hans. Det er ham, der maa bevirke, at alt hos os, Liv og Død, Glæde og Sorg, Held og Uheld nøje svarer til hans hellige Vilje.

Saa meget for denne Gang om det altafgørende Punkt i det kristne Liv: *Udholdenheden til det sidste*. F. K.

danne Tilfælde, han husker, at han ingen Børn har. Der er ogsaa andre Ting, De ikke ved om de foreliggende Muligheder, og jeg kan kun med Ængstelse gætte mig frem. De har aldrig set Dr. Johnson vred.

BURKE: Naa ikke! Jeg skulde tro, vi alle havde haft den Ære. Han har førend i Dag vist mig den Venlighed at kalde mig et Fæ.

BOSWELL: Jeg taler ikke om Vrede i en Diskussion. Kan De huske, hvad han sagde til en ung Pige, der beklagede sig over, at han havde kaldt hende en Gaas? »Havde jeg ment det, vilde jeg visselig ikke have sagt det«. Han kalder Dem et Fæ, fordi han meget vel ved, at De ikke er det. Han siger mig, at han hader alle Skotter, fordi jeg godt nok ved, at han ikke hader mig. Kun to Gange i mit Liv og for længe siden har jeg set Dr. Johnson virkelig vred over noget, han virkelig hadede. Og jeg kan forsikre Dem, at jeg tænker paa disse Par fjerne Øjeblikke, som jeg tænker paa Dødstimen og Dommedagen. Jeg bliver kold, naar jeg mindes dem.

WILKES: Hvad formoder De, der vil ske?

BOSWELL: Jeg formoder ikke noget. Jeg kan kun sige, at han begaar ikke Mord, men hvis Damen døde i sin Stol, vilde jeg ikke undre mig over det.

WILKES: Jeg kan kun foreslaa det eneste, at hvis han kommer her, maa vi sinke ham med Snak saa længe som bare muligt. Han plejer jo at fortabe sig i en Diskussion.

BURKE: Ja, han mister al Interesse for Tiden, og det gør jeg ogsaa. Der synes at være noget i selve denne Søgen efter den abstrakte Sandhed —

WILKES: Jeg syntes, jeg hørte Skridt udenfor.

BOSWELL: Ogsaa jeg; og jeg kender Skridtene.

BURKE: Jeg føler det, som om jeg saa en tung Tordensky skride langsomt hen over et Landskab. (*Dr. Johnson træder ind*). Aa, er det Dem, Doktor. Jeg vilde netop raadsørge Dem om noget.

Fortælltes

Doktor Johnsons Dom

af G. K. CHESTERTON

WILKES: Dr. Johnson er en gammel Mand.

BURKE: Ja, min Herre, jeg begynder at se, hvad De mener. Og det er forfærdeligt; det vil ramme ham som et Lynnedslag. Hvad skal jeg gøre, hvis Sammenstødet sker mellem ham og alle disse vilde Gemytter, og jeg saa kun kan staa og se til og have ondt af min gamle Ven?

BOSWELL: Hvis Sammenstødet kommer, vil jeg have ondt af

de andre. Men det gør det ikke mindre forfærdeligt — mere forfærdeligt end De aner.

BURKE: Hvad mener De?

BOSWELL: Hr. Burke, jeg ved godt, at I litterære Herrer sommetider ler ad mig; men til Tider tror jeg, at Verden vil sige, jeg kendte noget til Dem. I hvert Fald tror jeg, at Verden vil sige, jeg kendte Dr. Johnson. Dr. Johnson sætter megen Pris paa denne unge Dame; det er i saa-

Liturgisk Kalender

Nov.:

16. S. 24. Søndag e. Pinse; Introitus, Graduale, Offertorium og Communio som paa 23. Søndag e. P. (751), Resten som paa 6. Søndag e. Epiphani (97); 2. St. Gertrud (1159), 3. Om Fred.
17. M. † St. Gregor Undergører (hvid) (1159); 2. Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Efter frit Valg, 4. Om Fred.
18. Ti. St. Peters og St. Pouls Kirkernes Indvielse (1160); 2. Om Fred.
19. O. St. Elisabeth af Thyringen (hvid) (1160); 2. St. Pontian ([5]), 3. Om Fred.
20. T. St. Felix af Valois (1161); (hvid) 2. Om Fred.
21. F. Jomfru Marias Ofring (hvid) (1161); 2. Om Fred.
22. L. St. Cæcilie (1162); 2. Om (rød) Fred.
23. S. Sidste Søndag e. Pinse (grøn) (755).

Anm. Paa de med † mærkede Dage kan Præsten efter frit Valg læse Sjølemesse og andre Votivmesser, hvorfor man paa disse Dage ikke kan regne med, at de her angivne Messer læses.

Katolsk † Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Norrebrogade 27 A, København N.

Mandag og Fredag Kl. 13--14, Tlf. Nora 61 66.

Ekspedition: Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K, Tlf. Palæ 4777, Kl. 9-18.

Kassererkontor: St. Annæ Plads 28, Postgiro 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Digteren, Digtningen og Sjælen

Tale til Johannes Jørgensen ved A. C. Reception 5.-11.-41

I Sydens Valfartskapeller ser man Væggene dækkede med gripende smaa Billeder af Tilfælde, hvor Mennesker i dyb Trængsel har faaet Hjælp; de er malet af den begunstigede selv og er hans Tak for Redning fra Skibbrud, Kørselsulykke, Nedstyrtning eller dødelig Sygdom...

Til de Votivtavler, Kirken og Akademikerne iaften har hængt paa Din Væg, har jeg faaet Lov at male endnu en; den skal være fra *Poesien*, men jeg véd bare ikke rigtig, hvad den skal forestille...

Jo, maaske en Kanon, som ikke lige i Øjeblikket skyder — Krudtrøgen driver den stinkende af Gabet — Soldaten staar træt og læner sig til det endnu hede Jærn, men han har glemt Faren og Bulderet, for en lille Fugl har sat sig at synge paa Enden af det lange Staalrør... og nu hører han ikke andet, sanser han ikke andet, i et saligt Nu, end Fuglens Tone fra en renere Verden...

Eller maaske en Maskine, som et Øjeblik er standset — den svedige Arbejder tørrer sig i en Tot Tvist og skal lige til at sætte Flasken for Ganen — saa standser han og lytter, thi se: en Fugl har sat sig at synge paa det endnu dirrende Metal, og dens bølgende Tonevæld fører ham langt, langt bort fra Jærnets evindelige Rhythme. —

Egentlig skulde det have været paa Vers — men hvorfor give en Digter Poesi? — og har de smaa Votivbilleder ikke netop deres Charme dæri: at de saa menneskeligt og ukunstlet takker for det allerstørste, det mest tiltrængte, det helt uforventede og ufortjente.

*

Det er ikke *Dig*, der har valgt at tjene Poesien — *den* har valgt Dig

og kaaret Dig til det Kald: at skænke os det skønne, det dybe, det sublime; Du har faaet Lov at formidle *pur Aand*.

Og Du har været tro i Din Tjeneste fra Dit Aandslivs Opvaagnen til nu op under det hvide Haar, hvor Du har lært at spinde Versets Tone saa usigelig enkel, saa daarende simpel, at det ikke længere er *villet* Kunst, er *kunnet* Kunst, men *Sind* som synger af ufattelig Renhed og Fylde.

For Resten *kan* Du Dit Fag som faa — men det er jo ingen Ros idag, hvor Ideologi og Kunnen gaar ud af Kunsten til Fordel for det merkantile Haandelag og det populære Udtryk for Sanser uden Sind. Selv Din Lærdoms Fylde fremtræder altid i Skønheds Klædebon; og fordi Du *kan* Din *métier*, har Du aldrig sunget falsk paa Vers.

Faa af *dem*, der takker en Digter for hans Poesi, kender deres Kierkegaard godt nok til at vide, at de takker ham for *Smærte*, han har lidt for os andre — en Smærte, Digteren *kunde* have købt sig fri for, men saa havde Verset manglet den indre hudløse Skælven. De røde Draaber, den varme Seid, han skænker, er runden af *Vunder* — og dærfor har den Lægedom.

Tak, fordi Du har betalt den Pris, som *Aand* nu én Gang kaster paa en falden Jord! Og Tak til *hende*, som gød Olie og Vin i Dine Saar, knyttede Strængen paa Din Lyre og rakte Dig den igen til endnu skønnere Toner end før!

Det er ikke »en Aare«, Du har som saa mangen en poetisk Sjæl og saa mangen en sjælfuld Poet — men i *alt* Dit Blod, fra *selve* Dit Hjærte vælder en Strøm af Poesi — jublende eller bange, higende

VALD. FOERSOM

AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

eller hvilende, tryglende eller takkende — altid Udtryk for *hele* Dit Væsen og dærfør altid meddelende sig til Menneskesind, som har lært: i en enlig Stund, i gode Venners Lag eller under et Hvil i Skovdybet og ved det nynnende Hav at tage Bogen frem og nyde et Digt, som naar man fra en støvet Flaske skænker fine Draaber i et ædelt slebet Glas og nyder den rige Bouquet.

En saadan Drik udløser det bundne Sind, saa det begynder at synges — og det er *Versets* Opgave i Menneskelivet at *forløse*: at give *det* Udtryk, som vi alle sanser, men som kun Digteren kan sige.

Sommetider ligger *Glæden* i os som et Raastof, en Blok, der ikke vil forme sig i Tak, ikke løfte sig i Jubel — saa forløser *Verset* den, saa Fryden faar Form.

Eller man føler som en Klump af Pine i sit Indre, men man formaar ikke at skriges den ud, intet kan forløse den, før *Verset* møder os og forvandler Pinen til den frugtbare Smerte — først da bliver Skriget til Bøn.

For flere end os har Din Poesi udløst baade Glæde og Pine, saa Ungdoms-Kvide og Manddoms-Smerte, saa Troens Strid og »den, som ej af Alder véd: den evig-glade Kærlighed« fandt Form, fik Mæle, blev fuldbaaren og nyttig.

*

Vi véd, at saa længe der findes

en Dansk Læsebog, vil der staa Vers i den af Dig; men, hvad der er vigtigere for en Digter: saalænge Ynglinge vandrer ad regnfaldsvaade Villaveje, saalænge lyshungrende Sjæle higer mod at drikke af Vælsklands Bæger, saalænge der endnu findes een, som er pèlerin de l'Absolu: paa Valfart mod det absolutte, det totale — altsaa det katholske — vil han søge til Dine Vers for at faa sit Sind forløst, sin Hu svalet.

Som Du har formet *vore* Sind ved Din Kunst, vil Du *blive ved* med at forme Sind, som ikke vil nøjes med det søde for det stærke, det kønne for det skønne — og Tanker, som ikke *kan* hvile i det tilfældige og omtrentlige, men *maa* eje det helt præcise, det ganske dækkende. —

Intellekt, skarp fra Naturens Haand, skærpet af Aander fra hele Europa, forener sig i Din Poesi med *Hjærtets* levende Fryd og Smerte og med en *Sindets* Renhed, der er »renset som gennem en Ild«, og som dærfør har naaet den sublime Eenfold.

Maatte Du faa Lykke til at synges, purt og længe, i en straalende Aftensol, og maatte Tonen gaa umærkeligt over i en Aandemusik, et Harpeslæt, som ikke er af denne Jord, men hvor »Strængen er af Guld«, fordi »saa lifligt de lege for Vor Herre«!

Peter Schindler.

BØGER ≈

En glædelig Debut

Richard Llewellyn: »Grøn var min Ungdoms Dal« (Haase).

Det er saa velgørende, en sand Lettelse at læse en moderne Bog, som for en Gangs Skyld ikke spekulerer i Menneskets laveste Instinkter. Richard Llewellyn's Debutbog: »Grøn var min Ungdoms Dal« er en Hyldest til hans Barndoms Wales med de dengang faa Kulgruber blandt grønne, skovklædte Bjerger, blomstrende Enge og friske Marker og med hyggelige Landsbyer med solide, tilfredse Mennesker. Det var før Grubedriften tog Overhaand og underminerede hele Egne med Stoller, før Mineskakterne udspyede deres kvælende Kulrøg og inden Slagedyngerne begravede alle Paaskeliljerne — før Maskinernes Overproduktion var medvirkende til den haabløse Arbejdsløshed, som snart i en Menneskealder har redet Verden som en Mare.

Det patriarkalske Familieforhold i den muntre, børnerige Grubearbejderfamilie er rørende skildret, deres Flid, deres Ansvarsfølelse og Sammenhold er efterfølgelsesværdigt. Llewellyn faar os til at tro paa sine Wallis'ere i al deres Sangglæde, deres Madglæde og deres Moral, som gaar sin egen Vej udenom de engelske Politivedtægter.

Det er en virkelig Nydelse at læse denne smukke Bog, der fortjener en fin Plads blandt Øjeblikkets Litteratur, og som er i Stand til at gengive en Troen paa Menneskene og paa alt, hvad der er af Værdi her i Livet — midt i en urolig Tid. M.

Dickens i ny Udgave

Haase's Forlag har udsendt Dickens udødelige Roman »David Copperfield« i ny Oversættelse med de gamle Illustrationer.

»Katholicismen i Nutiden«

I Serien »Orientering i aktuella ämnen« har Albert Bonnier's Forlag i Stockholm netop udsendt et nyt Bind om »Katholicismen i Nutiden«, skrevet af Sigfried von Engeström.

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfsvej 34-36

Tlf. 778 - 728

En ny stor Helgenbiografi

Den hellige Birgitta af Vadstena I

af Johannes Jørgensen

„En stor Bog i Ordets allerbedste Forstand. Man har en stærk Følelse af, at Johannes Jørgensen er naaet saa nær ind til Hemmeligheden i den svenske Seerskes Liv, som nogen kan komme det.“

Hans Bølling

RIGT ILLUSTRERET . KR. 13.75

GYLDENDAL

Da den Glæde at undervise ham og optage ham i Kirken tilfaldt mig, maatte jeg selv vende mine Tanker mod denne Gruppe Problemer — Krig, Fred, international Retfærdighed — hvad jeg ikke før havde gjort. Hidtil havde jeg ikke tænkt nøjagtigt over disse Emner. Jeg er bange for, at det var symptomatisk. Det havde været svært nok at overtale engelske Katolikker om, at de Dage var forbi, hvor det var nok at vide Besked med de indbyrdes konfessionelle Spørgsmaal, og dog burde de i mindst et Slægtled næsten slet ikke have tænkt paa f. Eks. Anglikanismen, men paa den stigende Bølge af »Socialisme«, som havde vendt sig til Kommunisme, og selv om den ikke var ateistisk, saa i hvert Fald var logisk bestemt til at blive det, selv i England.

Den sidste Krig havde ikke blot været en fuldstændig Overraskelse for os Katolikker (ligesom for alle vore Landsmænd), men det var knap nok faldet dem ind overhovedet at studere Fredens og Krigens Etik. International Moral som saadan fandt praktisk talt ingen Plads i vore Diskussioner. Imidlertid blev der nu stiftet vort »Katolske Raad for Internationale Forhold« — jeg sagde altid, at Navnet var daarligt; det var for pompøst og gav Indtryk af, at man vilde gøre *aktive Skridt* for konkret at udforme disse Forhold, hvad Raadet hverken havde Kald eller Evne til. Saa nyt var Emnet for os Katolikker, at der maatte noget ganske enkelt og beskedent til. Imidlertid udførte Raadet et stadigt og solidt Arbejde, og Eppsteins Bog »Den katolske Tradition og Folkeretten« (1935) var en ganske udtømmelig Skatkiste for Dokumenter fra de ældste Tider, og sammen med hans »Er Krigen nødt til at komme?« samt en Strøm af ypperlige franske Bøger stod dette Værk til A. C. F. Beales' Raadighed.

(Sluttes i næste Uge).

C. C. Martindale S. J.

Omend lidt post festum beder Ugebladet Provikaren, Pater F. M. Flynn modtage de venligste og ærbødigste Lykønskninger i Anledning af 60 Aars Dagen d. 11. ds. — Ad multos annos!

*

I en Kirke, som kun var oplyst af to Vokslys og kold som Danmarks November sad Søndag d. 9. November Sct. Vincents Menighed i Helsingør før Kl. 8 samlet for at fejre Provikaren, P. Flynns 60 Aars Fødselsdag med ham ved en højtidelig Messe og Fælleskommunion.

Kl. 8 tændtes Lysene i den skønne Kirke, som Søstrene af Sct. Vincents Orden, Helsingørs barmhjertige Søstre, i den tidlige Morgen havde smykket med hvide Blomster.

Endnu tyve Minutter varede det, inden P. Flynn var færdig i Skriftestolen, og Messen kunde begynde.

Den talrige Deltagelse i Fælleskommunionen, og den glade Deltagelse i en hastig Indsam-

ling, som var foretaget til en Gave til Fødselsdagsbarnet, vidner om de Følelser, som næres for den Præst, som lige siden sin Præstevise har virket for at genoplive det katolske Liv i den By, hvor det skønne Karmeliterkloster bringer os en Hilsen fra den Gang, da Poul Helgesen herfra gjorde sine sidste Bestræbelser for at bevare den katolske Tro i vort Fædreland.

Efter Messen samledes den forfrosne Menighed i Skolens opvarmede Sal, hvor Søstrene serverede varm Kaffe med Bolle til alle. Næstformanden for Vincentsforeningerne i København overrakte Pater Flynn en Gave fra disse og takkede ham for hans Indsats for Vincentsforeningerne i Danmark.

Paa Tirsdag d. 11. Nov., selve Fødselsdagen, vil Børnene efter Skolemessen fejre Pastoren ved en lille Sketch.

Vi ønsker vor Sognepræst Velsignelse til forhaabentlig mange Aars Virksomhed endnu i Byen ved Sundet.

Kj. Gravgaard.

Referat fra Horsens

Aarhus og Silkeborg har haft Udspejlet de sidste Par Gange, der har været samarbejdet mellem de østjyske Ungdomsforeninger. I Søndags var det saa igen i Horsens, der foregik noget; og er vi end ikke helt paa Højde med vort gamle Jeg, prøver vi dog udad til at bevare Skindet og bygger trøstigt videre, hvor de andre slap.

Sammenkomsten i Søndags var oprindelig tænkt som en Fest for Sognets Landboungdom, dels for at give denne, der jo er spredt over milevide Strækninger, Lejlighed til lidt kammeratligt Samvær, men i lige saa høj Grad for at ryste den sammen med Byungdommen og saaledes knytte Baandet mellem By og Land endnu fastere.

Imidlertid skyldte vi baade i Aarhus og Silkeborg for den meget store Gæstfrihed, vi i Sommerens Løb har nydt begge Steder, og Smaaslag er ikke paa Mode i Tiden. Altsaa lige saa godt slaa stort op nu, mens vi alligevel er ved det. Skulde Salen revne, bliver der vel Udvej for en ny.

Men der er farende andre og større Storme hen over Taget af Menighedens gamle Hus paa Nørregade end den Smule Spræld, vi kunde lave. Og Murene holdt ogsaa denne Gang.

Det begyndte med, at de unge udensojns fra Lørdag Aften kom slæbende med Tandbørster, Tæpper, Soveposer, og hvad der nu ellers er nødvendigt, for at kunne tilbringe Natten paa en ikke alt for gæstmild Madras og dog se nogenlunde kvik ud næste Morgen. De fortalte pralende, at de havde lagt Beslag paa en hel Jernbanevogn, nien det er vist en Overdrivelse; saa forfærdelig mange var de nu ikke, og vi vilde gerne, der var kommet endnu flere. — Men naturligvis, det er dyrt at rejse, og Midtagsalens ambulante Køkken, som dog i og for sig er billigt, kan ikke paa langt nær konkurrere med de fabelagtige smaa Priser, der forlanges af Søstrene i Silkeborg.

Søndag Morgen indledtes med Stille-Messe og Fælleskommunion. Saa drak man Kaffe, sludrede, gik

Tur og hvad man ellers havde Lyst til. Man overværede Højmessén — ikke saadan at man bare sad og fyldte op i Stolene, man sang pænt med — og bagefter var man til Underholdning i Præstegaarden. — Det blev Middag. Og da »den ambulantes« Frembringelser var sat til Livs, var man blevet fyldt af saa megen Bevægelsesenergi, at man nødvendigvis maatte ud paa en længere Strøgtur. — Der fulgte saa en kort Andagt i Kirken, hvorefter man besaa den nye Statsskole.

Denne er bygget lidt udenfor den egentlige By, hvor der er Plads til at brede sig — en fornem, næsten landlig Beliggenhed. Rundt omkring er der grønne Plæner, Busketter, en botanisk Have og længere ude Bygholmparkens efteraarsfarvede Træer, Teglværket, Statsfængslet.

Fru Lektor *Willer* førte os gennem Skolens lyse Rum, viste os Aula'en med den fine, gamle Talerstol, der gennem Aarhundreder har hørt Skolen til og er blevet ført med, hver Gang der maatte flyttes ind i en ny Bygning. Oven over hænger et Maleri af Kongen, og paa Væggene rundt om Portrætter af Skolens Velgørere gennem Tiderne: fin gammel Kunst, udført af bl. a. den berømte Jens Juel, Ove Høegh Guldberg, Ole Worm, Poul Wendelbo Løvenørn og mange mange flere, der paa en eller anden Maade har haft Forbindelse med Skolen, præger den ved deres Billeder helt op til vore Dage og minder stadig Eleverne om de store Traditioner, de har at holde i Hævd.

Fru *Willer* viste os Klasseværelser, Gymnastiksale, det gamle, kostbare Bibliotek, de naturhistoriske Samlinger, Kemi- og Fysiksalene, viste os en gammeldags Brandsprøjte i Funktion og gjorde Forsøg med Lysets Brydning gennem et Prisme.

Til sidst blev vi ført helt op paa det flade Tag, hvorfra Skolens Elever i stjerneklare Aftener kan faa lidt Undervisning i Astronomi. — Der var nu ingen Stjerner at se, mens vi var der. Det var højlys Dag, og Efteraarssolen kastede sine milde Straaler ned over Skolen og dens smukke Omgivelser. Det var vist ogsaa rigelig Erstatning for selv den mest tindrende Stjernehimmel.

Besøget paa Horsens lærde Skole var afsluttet, og man begav sig paa Vej hjem til det ventende Aftensbord. Men der var nok en og anden, der med et Suk hørte den tunge Dør ind til de mange synligt og skjulte Skatte falde i bag sig.

— Om Aftenen samledes man i Salen, hvor Pastor *Op de Coul* fra Vejle lagde for med et baade underholdende og livfuldt Foredrag om hollandske Kedelførere.

Ennet er meget ompændende,

og det vil desværre føre for vidt at komme nærmere ind paa det her. Kedelførerne var et Handelsbroderskab i Lighed med Hansetaternes. I Midten af det attende Aarhundrede fik de fast Fodfæste her i Landet, idet de købte en Ejendom paa Nørregade i Horsens; og fra dette sikre Udgangspunkt foretog de deres Handelstogter, saa der snart ikke var en Krog i Landet, som de ikke oversvømmede med deres Kobber- og Messingvarer. Og paa Markederne herskede de som Matadorer.

Til dette Broderskab hørte ogsaa Franciscus van der Reydt. Da Handelsforbundet omsider opløstes, overtog han Ejendommen paa Nørregade og levede her stille og tilbagetrukket til sin Død. Som det var almindeligt blandt de holland-

ske — eller som de kaldte sig »kongelige Kedelførere«, var ogsaa v. Reydt en from Katolik, der følte sig nær knyttet til Kirken. Ved sin Død efterlod han den ikke ubetydelig Formue, ligesom han ogsaa havde betænkt Byens borgerlige Stiftelse.

Ved en i Sideskibets Mur indsat Marmorplade mindes Horsensmenigheden stadig om deres Kirkes Velgører, Hollænderen Franciscus van der Reydt, der levede Størstedelen af sit Liv heroppe fjernt fra sit Fødeland. Inskriptionen slutter med et: Bed for hans Sjæl!

Pastor *Op de Couls* udførlige og interessante Redegørelse blev hilst med hjerteligt Bifald; og Aftenen fortsattes i den hyggelige Tone, der hermed var anslaaet.

Penneviskeren.

Skolekomedie paa Jeanne d'Arc

I forrige Uge havde den franske Skole paa Frederiksberg tre Gange fuldt Hus af Skolens gode Venner til Opførelsen af Hostrups »Mester og Lærling«. Iscenesættelsen var som sædvanlig meget omhyggelig og de enkelte Scenebilleder arrangeret med sikker Smag. Nogle af Skolens »prøvede« Kræfter boltrede sig i de store Roller, den unge Grethe Hansen atter engang fortræffelig i mandlig Hovedrolle, og ligeledes to andre »Herrer«, den unge forskruede Digter og en Gaardskarl, ganske udmærkede. Der var mindst til Damerollerne, men saa tog de unge Piger Revanche ved at se nydelige ud.

Blandt Tilskuerne bemærkede vi Teaterdirektør, Fru Betty Nansen.

Ugens Højskoleaftener

Torsdag d. 13. Nov. Kl. 19. Pastor Messerschmidt: Kateketkursus.

Torsdag d. 13. Nov. Kl. 20. Pastor Geertz-Hansen: Jesus Kristus, Gud og Menneske.

Mandag d. 17. Nov. Kl. 19. Museumsassistent Heding.

Mandag d. 17. Nov. Kl. 20. Pastor Messerschmidt: Markus Kap. 11: De sidste Ting.

Tirsdag d. 18. Nov. Kl. 19. Pastor Roos S. J.: Kristi mystiske Legeme IV.

Tirsdag d. 18. Nov. Kl. 20. Pastor Schindler.

Academicum Catholicum

De unges Studiekreds.

»De unges Sektion« holder Studiekreds i A. C.'s Klublokale, Bredgade 67 A, Kl. 20, *Torsdagene* d. 13. Nov., 27. Nov. og 11. Dec. Studiekredsens Leder er Pater H. Roos S. J. Emne: Genneingang af nogle nyere Filosofer og Katolicismens Stilling til dem.

Aabent Hus Lørdag d. 22. Nov.

Civilingeniør James Hamm holder aabent Hus for A. C.'s Medlemmer Lørdag d. 22. Nov. Kl. 20 (Blidahpark 29, Hellerup).

Akademiker-Messe Søndag d. 23. Nov.

Alle Medlemmer opfordres til at deltage i Akademiker-Messen Søndag d. 23. Nov. Kl. 8½ i Liobasøstrenes Kapel, Bjerregaards Sidevej 1, Valby.

Efter Messen kan medbragt Morgenmad nydes hos Søstrene.

Møde Onsdag d. 3. Dec.

Almindeligt Møde holdes Onsdag den 3. Dec. Kl. 20 i A. C.'s Lokaler, Bredgade 67 A. Cand. polit., Frk. Tove Rasmussen vil tale om *Salazar*.

Kongregationen for unge Mænd

i Stenosgade. Alle unge mandlige Kongreganister i København indbydes til Retrætedag Søndag d. 30. Nov. hos Liobasøstrene, Bjerregaards Sidevej 1, Valby. Nærmere i næste Nummer.

Katolske Begravelser

Ib v. Benzon

aut. katolsk Bedemand

Bemærk ny Telefon Central 1868
hvortil alle Henvendelser venligst
bedes rettet

St. Ansgars Kirke

Sønd. 10. Nov. Kl. 20 Ungdomsfest. »Klosterhaven« af H. D. T. Kiærulff spilles af Sognets unge. Lærer Emil Rønnow læser gode Historier. Tirsd. 18. Nov. Kl. 19,30 Møde paa Institut St. Joseph for Kongregationen »Vor Glædes Aarsag«. Onsd. 19. Nov. Kl. 19,30 Møde i Kirken for Sognets to kvindelige Kongregationer. Fred. 21. Nov. Kl. 20 Menighedsmøde, Bredgade 67 A. Pater Pauli S. J. fortæller om St. Birgitta og om danske Birgittinerklostre. »Klosterhaven« opføres af Sognets unge. Lysbilleder fra Klosteret i Rom, hvor St. Birgitta døde. Billetter à 50 Øre faas paa Kirkens Kontor. (Medbring selv Sukker).

Sakramentskirken

Sønd. 16. Nov. Fælleskommunion for Ungdommen. Derefter Kaffe-bord (Brød og Sukker inaa medbringes). Derpaa Vandretur. Mand. 17. Nov. Kl. 20 Knud Lavards Broderskab. Onsd. 19. Nov. Kl. 20 Birgittaforeningen. Frk. Else Neergaard: »St. Elisabeth af Thüringen«.

Rosenkranskirken

Torsd. 20. November Kl. 20 Møde for de unge Pigers Kongregation.

Jesu Hjerter Kirke

Mand. 17. Nov. Kl. 20 Møde for de unge Mænds Kongregation. Torsd. 20. Nov. Kl. 20 Møde i Røde Sal for Mændenes Kongregation.

St. Andreas Kirke (Ordrup)

Mandag 17. Nov. Kl. 20: Møde for Herrer. Onsdag 19. Nov. Kl. 9: Messe og Foredrag for Mødreforeningen. Kl. 20: Møde for unge Piger.

Trørød

Søndag 16. Nov. Kl. 9½: Gudstjeneste.

St. Annæ Kirke

Mandag d. 17. November Kl. 19½ Kongregationsmøde for unge Piger. Tirsdag d. 18. Nov. Kl. 20 Kongregationsmøde for Husmødre. Onsdag d. 19. Nov. Kl. 20 P. Steidls Studiekreds; Frk. Ruth Weber Nielsen taler om Helgendyrkelsen. Torsdag d. 20. Nov. Kl. 19½ Kongregationsmøde for Mænd og unge Mænd. Søndag d. 23. Nov. Kl. 14½ Møde for den hellige Franciskus 3. Orden.

St. Franciskus' 3. Orden

Møde Søndag den 23. November Kl. 14,30 i St. Anna Kirke (Generalabsolution).

»Vor Glædes Aarsag«

Næste Møde Tirsdag d. 18. Nov. Kl. 19,30 paa Institut Sct. Joseph. Valg af Bestyrelse. Bagefter Sammenkomst. Brød og Sukker bedes medbragt.

Taastrup

Ved Lodtrækningen d. 2. November blev følgende Numre udtrukket: 271, 244, 122, 275, 42 og 134.

Aarhus Opland

Søndag d. 16. November:
Pindstrup: Kl. 10.
Ebeltoft: bortfalder.

Pædagogforbundet

27. Nov. Kl. 19,30 præcis taler Pater P. D. Steidl paa Sct. Josefs Skole, Østerbrogade 7 D, om Lütke Namensen, en interessant Skikkelse fra Reformationstiden. Han grundlagde en katolsk Skole i Sønderjylland.

Alle katolske Pædagoger er velkomne, Ikke-Medlemmer 50 Øre.
Bestyrelsen.

Katolsk Børnehjælpsdag

Søndag d. 23. fejrer vi den hellige Elisabeths. Fest. Paa denne Dag afholdes i alle Kirker den aarlige Kollekt for Elisabethforeningen, som tager sig af Menighedernes forældrelose og vanskeligt stillede Børn. — Vi lever i en trist og vanskelig Tid, og det er svært at bede Trosfæller om pæknær Støtte, men der er ingen Vej udenom. — Kan vi forsvare at nægte vore uheldigt stillede Børn Husly og en god katolsk Opdragelse af Mangel paa Midler? Det kan og maa ikke ske. — Vi takker for den mindste Skærv, som sikkert vil bringe Giveren Velsignelse.

Kollekten betyder saa uhyre meget for Foreningens Arbejde. Kom os derfor til Hjælp.

Fru A. Osterhammel,
Frederiksborggade 54, 3.
Frk. F. Stratbocker,
Jægersborg Allé 19, Charlottenlund.
Frk. A. Zimmermann,
Frederiksborggade 54, 3.

Den autoriserede katolske Bedemand

Hr. Ib von Benzon har etableret sig med selvstændig Bedemandsvirksomhed. Fra og med 15. November kan Hr. von Benzon tilkal-des paa Telefon Central 1868.

Københavns K. U. K.

Lørdag d. 15. Nov. Aabent Hus Kl. 19,30—22. Lørdag d. 22. Nov. Kredsmøde. Emne: Det tredie Gudsbud.

Katolsk Ungdoms Klub

Klubben afholder Fest for Medlemmer m. Gæster Sønd. 23. Nov. 1941 Kl. 19,30 i Selskabslokalerne, Haveselskabsvej. Fælles Kaffe-bord, selskabeligt Samvær og Dans. Billetter: Medlemmer Kr. 2,00, Gæster Kr. 2,50 (alt incl.) faas hos Klubbens Kasserer, Hr. Jørgen Barfred Petersen, Silkeborggade 14, Ø.

TRÆKUL til Røgelseskar kan faas igen samt Flydevæger til Olielamper.

KATOLSK LOMMEKALENDER 1942 er kommet i Handelen og faas i vor Boghandel.

Vi anbefaler varmt alle katolske Familier at anskaffe den smukke og velskrevne KATOLSK BØRNELEKSEDOM. Den bør findes i ethvert Hjem og specielt saadanne Steder, hvor Børnene ikke kan faa katolsk Skoleundervisning. Bogen, som er skrevet for Børn, er saa godt skrevet og fremstiller Troen saa enkelt og ligetil, at den endog med stort Udbytte kan bruges til Undervisning af Voksne ogsaa.

Karton ..... Kr. 2.25
Shirt ..... Kr. 3.25

SANKT
ANSGARS
FORLAG

Bredgade 67
Palæ 4777

NAKSKOV

Spis Arbejdernes Fællesbageri's Produkter
Nakskov . Telefon 621

Kul, Kokes, Cinders, Briketter
og Brænde *bedst og billigst hos*
Aug. Freuchen & Co.
T. G. Krøyer A/S

Broderlmagasinet
Østergade 18 . Telefon 921
Alttil Haandarbejde . Tegning, Montering
Stort Udvalg i Garn
Leverandør til Søstrene

Nakskov Dampmølle
Aktieselskab

Wald. Clasen
Murermester
Telefon 208
Lev. til kat. Kirke

Chr. Steffensen
HERREEKVIPERING
Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796
Leverandør

AARHUS

Alfred Pihl
Bagermester, Conditori
Telefon 3041 - Hammershus
Leverandør til St. Josef Hospital

Linoleum
billigst Høiland Carlsen
Aaboulevarde 45, Aarhus, Tlf. 1347

Annoncér i „Katolsk Ugeblad“
*fælles for læg og lærd, for By
og Land, for unge og gamle*

MEJERIET
Vesterbro

Køb hos vore Annoncører

AALBORG

A. Hoffmann Urmager og Optiker
Borgerg. 17 (lige v. den nye Bro)
Briller efter Lægerecept
Rep. udf. nøjagtigt og billigt
Telefon 3779

Køb i Vestbyen
Trikolage og Herrelingeri
hos
HENRY HANSEN
Kastetvej 39 . Telefon 5665

Mathias Christensen
Absalonsgade 14 . Tlf. 1556
Kolonial . Delikatesser . Kaffe

Hjemmebageriet v. Toft Mathiasen
Prøv mit 1. Kl. Brød og Kager
Borgergade 32 . Telefon 6408
Lev. til den mandlige Kamillianerklinik

Ferd. Færch & Co.
Tømrermestre
Strandvejen, Tlf. 301

Mursten
Aalborg Teglværker

CHR. SIMONI
grundl. 1836
Kul- og Koks-Import
Telf. 67 — 68 — 69
Leverandør til St. Josef Søstrenes Hospital og
Kamillianerklinikken i Aalborg.

M. Thomsen Støtt
Entreprenør og Murermester
Kong Christians Allé 6
Telefon 1992

WORNING
paa Østergade

Køb
Hjemmets Udstyr
hos
Thuen, Gravensgade 2

P. Krebs
Elektroinstallatør
Frederiksgade 6
Telefon 1786
Udf. Arb. ved Kamillianerklinikken

Aalborgs katolske Begravelseskontor
ordner Begravelsen gratis
Liggister og Ligsenge billigt
Jens Bangsgade 8
K. Vestergaard & Co. Tlf. 2289 - 2068

Hans Wiencken Kastetvej 51 . Aalborg
er det rigtige Indkøbssted for
Kød, Flæsk og Paalæg
Reelle, unge Varer til beskedne Priser
Egen Pølsefabrik . Forlang Tilbud

H. PERS EFTERFØLGER

N. NIELSEN & A. BROSTRØM

Aut. Vand-, Gas- og Blikkenslagermestre
SANITET- CENTRALVARME

Algade 58   Aalborg   Telf. 681

<p>RANDERS</p> <p>N. I. Nielsen Vand- & Gasmester v. Martin Nielsen W. C. Installationer, Rep. af Centralvarmeovne Markedsgade 16, Telefon 1834 Leverandør til St. Josef Hospital</p> <p>S. UTTRUP Murermester Alle Murer- og Jernbetonarbejder udføres Fabersvej 30 . Telefon 1644 Leverandør til St. Josefs Hospital</p>	<p>Randers Mælkeforsyning Telefon 389 og 823 Leverandør til St. Josephs Hospital</p> <p><i>Støt</i> Frank Andersens Fond Postgiro 1087</p>	<p>HORSENS</p> <p>Manufaktur . Trikotage . Udsty A-S Horsens Textil Lager Leverandør til katolske Institutioner</p> <p>Carl Bech aut. elektr. Installatør Vestergade 33 . Telf. 1026 Leverandør til kath. Menighed</p>
---	--	---

VEJLE

<p>C. V. BERG Blikkenslagermester Autoriseret Gas og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p><i>Vejle Trælast &</i> Kulkompagni Havnegade 22 . Tlf. 68 og 69 Lev. til de kat. Institutioner</p>	
<p>Carl Petersen Slagtermester 1. Kl. Varer - Pølsefabrik Nørregade 2 . Tlf. 1721 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>¹/₃ Vejle Mælkekompagni Fineste Mejeriprodukter Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>VEJLE NY Mineralvandsfabrik P. C. NIELSEN Vissingsgade 8, Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital</p>

ODENSE

		<p>JØRGEN RASMUSSEN Garmester Overgaden 29, Telefon 1117 Leverandør til St. Josephs Hospital og Kirken</p>
<p><i>Allegades Rageri og Fiskeforretning</i> Alt i Fisk Allegade 46 . Telefon 1896 Lev. til Sct Joseph Hospital</p>	<p><i>Man finder sig godt paa</i> Prior-Caféen Telefon 2764 Vestergade 1, 1. og 2. Sal Hyggeligt, roligt og godt</p>	<p>Junker-Dreie Kolonial . Delikatesser Nørrebro 49 . Odense Lev. til Sct Josephs Hospital</p>
<p>Vald. Tørring aut. elektr. Installatør Kongensgade 13, Tlf. 2021 Leverandør til Dalum Kloster</p>	<p><i>Gør Deres Indkøb af Fodtøj hos</i> Julius Roe Nørregade 26, Tlf. 2394 Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p><i>Sylvest Nielsen</i> 1. Kl. Bageri & Conditori Dalumvej 74 . Telefon 59 „LYON“</p>

<p>Henry Smith Carl Smiths Eff. Aut. Gas og Vandmester Algade 9 . Telefon 137 Lev. til St. Elisabeth Hospital</p>	<p>HOLBÆK</p>	<p>A-S Arbejdernes Fællesbageri Bedste Brødsted Lev. til St. Elisabeth Hospital</p>
<p>A. P. PEDERSEN Murermester Markedsplads 10 . Telefon 239</p>	<p>Vestergades Maskinværksted RASMUSSEN & NIELSEN Telefon 1039</p>	<p>H. P. Larsen Kolonial . Delikatesser Algade 28 . Tlf. 849 Leverandør til Hospitalet</p>
<p>Holbæk Mejeri ¹/₃ Algade 54 . Telefon 65 Leverandør til Hospitalet</p>	<p>Skomagermester Chr. Jensen ved Valborg Jensen Alt i nyt Fodtøj samt Reparationer Tidemandsvvej 5 . Telefon 726 Leverandør til St. Elisabeth Hospital</p>	<p>JENSEN & OLSEN statsaut. Installationsforretning Elektrisk Lys og Kraft Algade . Telefon 365 Leverandør til den kat. Menighed</p>

Katolsk Ugeblad

Da Kejseren vilde være Gud

Kirken, Krig og Fred

Døbenavne og Genrejsning

Julekærten udkommer

En Moders sidste Ønske

Munkemel

<p>G. Garth-Grüner Landsretssagfører Frederiksholms Kanal 6, Kbh. Tlf.: 12,166 og 12,161</p>	<p><i>Bageri & Conditori</i> Johan Aschengreen Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353 Filial: Amagerbrog. 125. Telefon Amager 4019</p>	<p>KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI KUL KØK KOKS NØRREGADE 15 TELF. 9270</p>
<p>W. Staack <i>Malermester</i> Blekingegade 6 . Tlf. Amager 1158</p>	<p><i>Reserveret</i></p>	<p>Brdr. Wiggers <i>Malermestre</i> Taarbæk Strandvej 45 . Tlf. Bellevue 154 Udfører Arb. v. Assumptionsklosteret Rygaard</p>
<p><i>Trykkeriet</i> DANMARK ved Tjæder Nielsen Brolæggerstræde 11 . Central 2979 Wibrandtsvej 75 . Amager 3986 Lev. til Sct. Elisabeth Hospital</p>	<p>Ludvig H. Dronninggaard <i>Møbel- og Bygningssnedker</i> Sofievej 6, Tlf. Hellerup 45 Udfører Arbejdet for Assumptionsøstrene</p>	<p>Bageri & Conditori F. WIENHOLTZ's EFT. Vesterbrogade 131 . Central 2821 Leverandør til Sct. Elisabeth Sostrene</p>
<p>Hans Molbech W. C. og Badeanlæg Nyt og Reparationer Højdevej 10 . Telefon 69 Leverandør til Sct. Elisabeths Hospital</p>	<p>R. Wilhelm <i>Bageri og Conditori</i> Frederiksvej 18 . Tlf. Goth. 1371 Lev. til Institut Jeanne d'Arc</p>	<p><i>Gør Deres Indkøb i</i> Kolonial-Lageret en gros Lager . detail Salg Blaagaardsgade 4 . Nora 5834 Leverandør til Sakraments Kirken</p>
<p>Heinze's <i>Vinduespolering</i> Ole Suhrsgade 12 . Byen 2261 y Lev. til Assumptionsklosteret Rygaard</p>	<p>Køb hos vore Annoncører</p>	<p>Arbejdernes Kaffeforsyning Bedste Luksus Kaffe 95 Øre 1/4 kg Prøv vore henkogte Frugter Viktoria Blommer Ananas, Persken osv. Amagerbrogade 156</p>
<p>Malerfirmaet Gustav Lehnert Rud. Berghsgade 65 . Ryv. 1421 y Alt Maler- og Tapetsererarbejde udføres Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard</p>	<p>Malerfirmaet Axel Seehusen Tagensvej 97 Telefoner: Central 3670 og Taga 3670 Udfører Arbejdet ved Assumptionsklostret</p>	<p>Niels Hansen Mahogni, Egetræ, ru, hele og pl. Brædder, Lægter, Lister, Krydsfiner Tagpap og Tretelex Gøthersgade 8 . Pælø 3073 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Houlbergs Pølser <i>- det er Mad</i></p>	<p>Hans A. Holm & Søn A/s <i>Maskinsnedkeri</i> Nansensgade 47, Tlf. C. 1806</p>	<p>BATAVIA <i>den ideelle Java-Kaffeerstatning</i> nærmere kan ikke naaes sendes over hele Danmark Aage Andersen Amagerbrog. 22 . Amg. 730 . 9505 Batavia Kaffe St. Kongensg. 36-38 Central 3574</p>
	<p>Købke's <i>Reproduktionsanstalt</i> Vester Voldgade 91 Klicheer i fineste Udførelse</p>	<p>Støt Frank Andersens Fond Giro Konto 1087</p>

En Mors sidste Ønske

»Min Søn, hvad mig angaar, er der intet mere, der længere knytter mig til Livet. Hvad skal jeg her endnu? Hvorfor er jeg her længere? Hele mit Haab her-nede er gaaet i Opfyldelse. Det eneste, hvorfor jeg ønskede at leve en Stund endnu, var at se dig som katolsk Kristen, førend jeg skulde dø. Min Gud har bøn-hørt mig overmaade, siden jeg ser, at du med Tilsidesættelse af verdslig Lykke er blevet hans Tjener. Hvad skal jeg her endnu?«

Det var Monika, der talte saaledes til sin Søn Augustin. Et Par Maaneder før var han blevet døbt i Milano af Biskop Ambrosius. Nu var Mor og Søn — han var 32 Aar gammel — paa Vej til deres Hjemland, Nordafrika. I den lille Havneby Ostia afbrød de Rejsen og hvilede ud, idet de sad ved et Vindue og saa ud over en Have. Under deres Samtale hævdede deres Sjæle sig efterhaanden ud over alt det skabte og op til Skaberen. De fik en Forsmag paa den himmelske Salighed. Det var efter den Ekstase, at Moderen gav Udtryk for sit Ønske om at forlade Livet.

Der gik ikke en Uge, saa blev hun syg og maatte holde Sengen.

Hun fik endog et Besvimelsesanfald. Augustin og hans Broder kom løbende til. Da hun kom til Bevidsthed igen og saa de to store Drengene staaende ved Foden af Sengen, spurgte hun: »Hvor var jeg?« De to var tavse af Smerte. Saa tilføjede hun: »I skal lade jeres Mor blive her.« Det var meget, siden hun altid havde talt om, at hun vilde blive bisat i Hjemlandet ved Siden af sin Mand. Hun havde endog truffet de fornødne Dispositioner til det samme. Og nu gav hun Afkald paa det.

Augustin sagde stadig ingenting. Han kæmpede med Graaden. Broderen derimod mente at trøste og opmuntre den syge, idet han udtalte Ønsket om at hun maatte ende sit Liv i Fædrelandet frem for i et fremmed Land. Dog trængte den stærke Kvinde ikke længere til denne Trøst. Hun saa behrejdende paa ham og sagde derpaa henvendt til Augustin: »Hører du, hvad han siger?«

Nej, alle disse alt for menneskelige Bekymringer havde som en Taage lettet sig, siden hun hin Aften ved Vinduet var kommet Gud saa nær.

En af Augustins Venner, der i disse Dage havde spurgt hen-

de, om hun ikke vilde være ked af at blive begravet i fremmed Jord, havde hun ligeledes svaret: »Intet er langt fra Gud, og man behøver ikke at være bange for, at han ikke skulde vide, hvor han ved Verdens Ende skal opvække mig.«

Monikas Sjæl er fuldstændig afklaret. Der er kun een Ting, hun endnu sætter Pris paa. Det er det, hun beder sine Sønner om.

»Begrav dette Legeme hvor-somhelst. I skal ikke bryde jer om det,« lød det meget bestemt. »Jeg beder jeg kun om een Ting: at I kommer mig ihu ved Herrens Alter, hvor I saa befinder jer.« —

Dette Monikas sidste Ønske har altid gjort et stærkt Indtryk paa mig, navnlig siden min egen Mor paa sit Dødsleje bad mig om det samme.

Nu i November Maaned, mens vi opfrisker Grave og Minder, er det godt, at vi frem for alt med endnu større Eftertryk end ellers beder Messens Bøn: »Ihu-kom, o Herre, dine Tjenere og Tjenerinder, som gik forud for os med Troens Tegn og sover Fredens Søvn.«

S. W.

KRIG OG FRED

Vi har nævnt, at Tanken om en helstøbt »Katolsk Kultur« atter er dukket frem i Amerika og andre Steder. Herved forstaas, at hvert enkelt Menneske bliver kristent i alt, hvad det er og foretager sig, og at derved Omgivelserne ogsaa kristnes. Jeg mindes derfor en Slags Irritation, da vore Katolikker begyndte paa at tænke og skrive saa meget om det, de kaldte »Fred«, og hvormed de bare mente »Ikke-Krig«, d. v. s. Ikke-Slagsmaal med Kanoner. Da vi paa det Tidspunkt netop var midt i en Fredstid, som var mere raadden, end vi havde forudset i selv vore mest pessimistiske Øjeblikke, gjorde det mig ligefrem syg. Som om man kunde vente, at Folk ikke fik Tyfus, naar man lod dem blive i Huse med forpestende Kloaker under Gulvene og rundt om hele Bygningen.

Den negative Regel

Det er derfor en Befrielse at se A. C. F. Beales aabent indrømme, at den katolske Lære om Krigen altid har været ganske klar, altid (i alt væsentligt) den samme og næsten kun negativ. »Er du *sikker* paa, at en Krig er uretfærdig, maa du ikke kæmpe i den, selv om din retmæssige »Fyrste« giver dig Ordre til det. Hvis derimod du som almindelig Borger *ikke* er sikker paa Krigens Uretfærdighed, maa du adlyde den retmæssige Øvrighed, naar den giver Ordre til Kamp. For du er nemlig sikker paa, at du skylder den lovlige verdslige Øvrighed din Lydighed, naar det ikke drejer sig om at begaa en Synd.« Men dette lader næsten samtlige Spørgsmaal staa aabne — lige fra dette: Hvem er min retmæssige »Fyrste«? Og vi maa indrømme, at det er et alvorligt Problem, som bliver berørt af dem, der siger: »Det er saa usandsynligt, at

en moderne Krig kan være retfærdig i enhver Henseende, at Bevisbyrden for, om Krigen er retfærdig, maa paahvile dem, siger, at den er det — ikke dem, der siger, at den er uretfærdig.« Et Menneske kan nemlig sige: »Det er rigtigt nok, at jeg ikke kan afgøre med Bestemthed, paa hvilken Side der findes de bedste Motiver til at kæmpe — alene paa Grund af Massepropagandaen, som har faaet alle Borgere til at trække sig ind i den dybeste Skepsis — men jeg føler mig *sikker* paa, at *enhver* Krig gør mere Fortræd end Gavn — og i saa Fald lader den sig automatisk ikke længere retfærdiggøre.« Men i hvert Fald fremsætter A. C. F. Beales i et vel dokumenteret Kapitel paa udmærket Maade den bestandige katolske Lære om Krigen, og skynder sig saa over til Fredens mere positive Emne.

Fred er „Lejlighed“ til noget

Og dog er »Fred«, identificeret med »Ro«, kun negativ og uproduktiv. Freden byder en *Lejlighed* — ikke mere. Lejlighed hvortil? Til at jeg kan tjene saa mange Penge som muligt? Til at Staten ikke griber ind overfor mig ved hvert Skridt? Naturligvis ikke *blot* det, og slet ikke hvad angaar »den størst mulige personlige Pengefortjeneste og personlige Bekvemmelighed«! Fred er Lejlighed til *velordnet Handling*; og hvis vi ikke *nu* har lært, at selvsk Handling, hvad enten den er personlig eller udøves af en Gruppe eller et helt Folk, kun avler Ulykker, kun ny Uorden, ny Krig, saa har vi end ikke lært Livets A B C. Men kommer vi ikke allerede her ind i en Kredslutning? Vi siger, at Freden er Lejlighed til at skabe Orden, men uden Orden kan vi ikke faa Fred. Lad os haabe dette ikke

er en Cirkel, men en aaben »Spiral«! Krigen er øjensynligt den mest vanvittige U-Orden i gigantisk Format. Saa længe den fortsættes, kan der ikke gives en sømmelig Orden noget Steds. Den maa derfor standses. Der maa atter sørges for en vis begrænset Orden. Og *saa* kan vi gaa over til at bringe en mere fuldendt Orden i Stand. Men intet normalt Menneske tror, at straks »naar Fjendtlighederne ophører«, kan en eller anden Verdens-Tryllekunstner trække en fuldkommen Verdens-Orden op af sin Hat eller sin Lomme ligesom en Kanin...

De, som har Evnerne, *maa* udtænke den »nye Orden«, allerede mens Krigen endnu raser, fordi de lod være med det og med at overbevise Verden om, at de havde gjort det, inden Krigen begyndte. Med Undtagelse af dem, hvis Tankeliv er fuldstændig lammet eller hvis Viljer er uheldredeligt dovne, *maa enhver* se, at der kun staar ham et eneste Valg aabent: enten at spille sin Rolle i at udtænke og iværksætte den gode Orden — eller faa *en eller anden* Orden paa tvunget sig af nogen, der er mere aktiv og stærkere end han selv, en Orden han maaske slet ikke vil synes er nogen god Orden! Og staar Mulighederne ikke klarere for os end før? Paa den ene Side er det blevet *bevist*, at den gamle Liberalisme — »hver Mand sørger for sig selv«, fri Konkurrence uden Indskrænkninger — ikke fører til andet end Anarki; mens selv den uformede Verdenssamvittighed har forkastet de kunstige Verdens-Ordener, som der engang blev talt om, saasom Kommunismen eller dens Sidestykker. Men vi kan ikke bruge hele Livet til at forkaste daarlige Planer og aldrig prøve paa at opdage en god Plan.

Folkenes Samfund

I sit Kapitel om »Fred« diskuterer A. C. F. Beales dette Emne og viser, hvad Paverne lige siden hin forbløffende Profet, Leo XIII, har forelagt Verden angaaende en sand »Orden«s Natur

og Egenskaber. Derpaa diskuterer han »det naturlige Folkenes Samfund og Principperne for den internationale Orden« og citerer morsomt Historikeren C. B. Firth: »Denne Bog skal være praktisk. Derfor begynder den med Teori. Det er en dum Mand, der prøver paa at bygge uden baade Grundplan og Længdesnit.« Her naar han ned til hint mystiske Ur-Faktum: det ukrænkelige *Supremati*, der tilfalder baade Person og Samfund. Dette Kapitel er mesterligt udarbejdet; jeg tror ikke, det kunde være bedre i en Bog for Specialister, og i hvert Fald ikke i en »folkelig« Bog som denne.

Det hertil svarende Kapitel om det *organiserede* Folkenes Samfund er vanskeligere, og den, der skulde skrive det, kunde nok være mistrøstig i Betragtning af f. Eks. »Folkeforbundet«s Fiasko og den totale Foragt for Traktater, som vi har været Vidner til, hvis ikke det var saa let at paapege Aarsagerne til disse Nederlag, som enten skyldtes Uvidenhed om Principper eller Trods imod dem af selviske, skræmte, hævnerrige eller kyniske Mænd. Men Beales er paa ingen Maade mistrøstig og »understøttes« godt af Taparellis »monumentale« Bog »Saggio teoretico... Essay om Naturlovens Teori baseret paa Fakta«, der blev udgivet i 1846 og rimeligvis er de fleste af mine Læsere lige saa ukendt, som den var mig indtil for ganske nylig. Men den beviser med Sikkerhed, at der gennem St. Augustin, St. Thomas, Vittorio eller Suarez er blevet overleveret os *Principper*, som er direkte anvendelige i det *konkrete* Liv, og jeg tror, de fleste af os vil blive overrasket over at se, hvor »konkrete« vor Tids Pavers Forslag har været, helt ned til Spørgsmaal som det om Havets rette Brug. Det er ogsaa ganske forkert at mene, at Paven ikke har sagt noget »udtrykkeligt« i Form af Ros eller Fordømmelse, selv om De ikke kan aabne Morgenavisen med Forventning om at læse, at nu er igen en Statsmand blevet ekskommuniceret, nu er Bombardementet af endnu en By eller et

Skib, en Ko eller en Havebænk blevet fordømt af Paven, eller en bestemt Krigsførende blevet betragtet, som om alle Onders Kim var strømmet udelukkende ind i *ham*, ligesom Israels Synder i Syndebukken... Og som Beales udtrykker det: Paven har virkelig givet Verden et *Førerskab*, men han kan ikke, selv om han vilde, tvinge Verden ind i *Ledebaand*, tvinge Katolikkers Tanker til i alle Detaljer at tænke og deres Viljer til i alle Eventualiteter at vælge, hvad han selv tænker og ønsker. Og desuden: »selv om Paven kunde tvinge Mennesker til at være ham lydige, kunde han ikke tvinge dem til at *være gode*«, for til syvende og sidst er det eneste, der betyder noget, at være god — og moralsk Godhed, som skyldes Tvang, findes overhovedet ikke.

Tre Universalismer

Jeg haaber, jeg har sagt nok om denne Bog til at vise, hvor dybe Principper, vidt Udsyn og afvekslende Indhold den rummer, og hvor værdifuldt et Redskab den vilde være for Genskabelsen i et hvilket som helst Land af en katolsk Bevidsthed, en katolsk Kultur. Paa hver Side kan man finde en Sætning, et Citat, der er *Brod* i. Ord, der udfordrer vor Forstand og faar os til at spørge, om vi er Fatalister eller ej. Paa S. 164 citeres f. Eks. en Sovjetkommisær, der i 1923 sagde til en katolsk Biskop: »Menneskeheden bevæger sig mod en universel Centralisering, som lettes af den moderne Transport. Tre store Strømme sætter det i Gang... tre store Universalismer... Den materialistiske, kommunistiske fra Moskva, der støtter sig til Asien og betjenes af Propagandister i alle Folkeslag. Den ogsaa materialistiske, men kapitalistiske fra London, der støtter sig til Amerika og betjenes af Bankernes Internationale. Og dertil den pavelige, idealistiske og aandelige fra Rom, som støtter sig til Gud.«

Jeg tør vædde paa, at denne og lignende Udtalelser fra Bogen

bliver ubønhørligt analyserede, belyste, angrebne og udførmede over hele England og Skotland samt Irland (det er jeg ikke helt saa sikker paa) og det halve Amerika rundt om i Arbejderklubber, Stndenterforeninger, Studiekredse, paa katolske Week-end-Møder og (under de givne Omstændigheder ganske naturligt) i Retræter. Paa den Maade kommer der en umaadelig Mængde Information i Cirkulation, Tanker hører op med at være ubestemte, en offentlig Mening danner sig, og der skabes solide Blokke af Tilslutning og Modsigelse, som i ethvert Land er langt mere virksomme end det formodes.

Spild og spildte Kræfter

Og der er ikke den fjerneste Grund til, at Katolikker begrænser den Slags Diskussioner til rent katolske Grupper. Jeg har lige hørt, at Pastor X (en ypperligt udrustet engelsk Præst) »har været i Z-Collegiet og haft en stor Batalje med Ateisterne dér. Det er en meget mærkelig højere Pigeskole«, ligeledes i U. S. A. Det vil ikke sige, at jeg ogsaa anbefaler aktiv Propaganda blandt Ikke-Katolikker — det vil afhænge af 1000 Forhold; men lad os for Himlens Skyld om ethvert Menneske regne med, at det snarere ejer god Vilje end savner det, snarere er aaben for Fornuft end ikke, og lad os gøre dette Menneske til en allieret. Ja, selv blandt Katolikker, hvor mange Talenter bliver der saa ikke spildt, hvor megen Iver gjort kold, hvor megen Kraft overladt til at løbe ud i Sandet, og hvor tvinges ikke mange Tilværelser til Ensomhed og Tomhed, hvor mange Hjerter bliver ikke knust, og hvor bliver ikke selve det kristne Bud om Kærlighed og Enhed gjort til Skamme — ved vore indbyrdes Uenigheder, Mistillid og Antipatier, som næsten altsammen skyldes en eller anden »personlig« Ting og det, at vi ikke har noget, vi brændende ønsker at arbejde paa, og for hvis Skyld vi ønsker saa mange Medarbejdere som muligt. Hvis jeg ikke i hver af

mine nærmeste kan se en, der forhaabentlig vil give mig Lov til at samarbejde med ham (det er den beskedne Maade at se paa ham paa), saa lad mig i hvert Fald nære et eller andet Haab, en eller anden Plan, som jeg sætter saa højt (og overfor hvilken jeg føler mig saa hjælpeløs, naar jeg er isoleret), at jeg længes efter, at han maaske vil være villig til at samarbejde med *mig!*

Hvad bringer Fremtiden?

Har vi inderst inde den fantastiske Idé, at Fremtiden nødvendigvis maa gentage Fortiden? Der var en (ingen Dansker), som forleden ganske roligt sagde til mig: »En lille Nation maa have en stor Nations militære Beskyttelse, ellers vil den i næste Krig simpelthen blive gjort til Slave for en eller anden stærk Magt.« Skal vi da gaa fra Krig til Krig? skal der ikke være anden »Beskyttelse« end den, der hviler paa Magt? skal der ikke være Grænser for »Staternes« »Suverænitet«? Skal Retfærdigheden og Kærligheden

trods Gud og Kristus aldrig komme til Sejr? Er det ganske unyttigt at bede Fader vor, fordi det er en given Sag, at Hans Rige ikke vil komme, Hans Vilje aldrig ske paa Jorden som i Himlen? Eller skal vi akceptere en anden Opfattelse, der blev fremført for mig: »Der er ingen Udvej til at faa denne Krig til at høre op. Den er nødt til at ende i en total indbyrdes Nedslagtning, efterfulgt af Sult og Pest.« Ja, det er mere sandsynligt. Men Fremtiden vil i hvert Fald ikke bare gentage Fortiden. Fremtiden afhænger af os — nu. Lad os gøre det, der er tilbage af November Maaned til en Tid for Bøn, Helliggørelse, Studium, enig Virksomhed og *megen Bod*, opofret for Sjælene i Skærsilden, der, saa meget bedre end vi selv, kan se det Kaos, vi laver ud af Menneskelivet, og saa meget des bitrere angre det Urede, de ofte gjorde ud af deres eget Liv og ligesaa af vort — for deres Slægtled har betinget vort, ligesom vort Slægtled betinger hele Fremtiden.

C. C. Martindale S. J.

Det katolske Hjem

Messen forklaret for Børn

af Maria Montessori

Jesus lærte os noget større og bedre. Han viste os, at Gud ønsker mere af os end Brændofre.

For os frembæres der kun eet Offer; og det er Guds Søn, som ofres for vor Skyld. Vor Offerhandling er at frembære dette Offer og forene os med ham, give Gud vort Hjerter sammen med ham.

Et Offer som dem i gamle Dage er kun et Tegn; det betyder Ærefrygt og Fromhed. Men hvis den, som modtager Ofret, er vor Konge og Herre, kan han ikke være tilfreds med det alene. Kongen ønsker, at hans Undersaatter skal elske ham, være trofaste imod ham og arbejde for ham.

Jesus gav sig selv som Offer paa den Maade, Gud vilde det. Han var lydigt mod sin Fader lige til Døden paa Korset.

Ja, i de Timer, Jesu Blod blev udgydt paa Golgatha, var hele Verden et Alter; og dog vilde blot een Draabe af det Blod have været nok til at rense Verden for alle de Synder, der er blevet og bliver begaaet.

I vor Messe bliver der ogsaa frembaaret et Offer, som skal forsones Gud ved sit Blod. Ofret bliver bragt Gud, som har Grund til at være vred over Menneskenes Synder; vi bringer ham det Offer for at tilbede og takke ham, forsones

ham og opnaa Barmhertighed, Naade og Velsignelse.

Men vort Offer er altid Jesus Kristus, som ofrer sig selv for os for at kunne frelse os saa fuldkomment, at vi kan faa Del i hans Guddom.

I hver eneste Messe gentages Korsotret i det Øjeblik, da Vor Frelser kommer ned paa Alteret i Brødet og Vinens Skikkelse; og naar Præsten løfter Hostien og Kalken, betyder det Jesu Ophøjelse paa Korset.

Canon

Særlig i den mystiske Del af Offerhandlingen, som gaar forud for Forvandlingen, er hver eneste Bevægelse nøje foreskrevet. Derfor hedder den »Canon«, et Ord, der betyder »Regel«.

Præsten staar for Alteret i Kristi Sted. Og naar han gentager de Handlinger og Ord, som Kristus brugte under den sidste Nadver, har de den samme Virkning, som om de var Kristi egne: Brød og Vin bliver til Vor Herres Legeme og Blod.

I Messens Canon bliver der sagt flere Bønner for at anbefale de levende og døde til Gud og bede Helgenerne om deres Forbøn. Men for at være helt klar over, hvad der er det allervigtigste i Messen, maa vi skelne mellem disse Bønner og dem, som nøje har Forbindelse med Messeotret.

Under »Memento for de levende« og »Memento for de døde« nævner Præsten Navnene paa dem, han særlig har lovet at bede for; og i Bønnerne om Helgenernes Hjælp forekommer der en lang Række Navne.

Disse Bønner er Tegn paa Kærlighed og Tro. Vor Frelser skal snart komme, — han, som sagde: Bed, og I skal faa.

Mens Præsten nøje følger Canons Bevægelser og Bønner, er det derfor ganske naturligt, at alle i Menigheden — Præsten ogsaa — beder om Naadegaver for sig selv og for dem, de holder af, og at de bønfaller ham, som steg ned til Dødsriget, om Fred for de Sjæle, som er døde i Troen paa ham.

Naar Vor Herre gik rundt i Palæstina, plejede Folk at komme og bede ham helbrede nogen, som

ikke selv kunde komme; saadan var det med Hovedsmanden, der bad for sin døende Tjener, og Martha og Maria, som bønfuldt ham for deres Broder Lazarus.

Naar vi tror fuldt og fast, at det er den levende Kristus, som kommer til os i Messen, kan vi da slet ikke lade være med at bede ham om mange Ting, ligesom de Folk gjorde, som mødte ham, da han levede her paa Jorden.

Det er derfor, at Forbønnerne kommer lige i Messens højtideligste Del. Under »Memento for de levende«, som bedes næsten straks, Canon begynder, og under »Memento for de døde«, som kommer i Slutningen af Canon, nævner vi ganske stille dem, vi holder af og vil bede for.

Naar den lange Liste af Helgenavne, med Guds Moders Navn først, bliver nævnet, betyder det, at vi er eet med Guds Helgener i vor Tro.

Under alle disse Bønner svarer

Ministranten ikke en eneste Gang paa Præstens Ord; han knæler blot nærmere ved ham og holder Klokken parat; for dens Stemme er nu den eneste, som maa lyde højt i Kirken. Alting foregaar i en mystisk Samtale mellem Præsten og Gud.

Præsten rører sig ikke fra Alterets Midte. Messebogen staar tæt ved ham, lidt skraat til venstre, saa han kan læse i den uden at flytte sig. Hans Hænder udtrykker mere ved deres Bevægelser, end hans uhørlige Ord gør. Snart hæver han sit Blik mod Himlen, snart ser han ned paa Offergaverne, men han rører dem ikke; hans Hænder er for det meste løftede, — ubevægelige, adskilte, — i Paakaldelse af Gud, — eller de er samlede i Bøn; men mange Gange gør hans højre Haand et hurtigt Korstegn over Offergaverne. Den Bevægelse er ligesom Guds Svar i denne mystiske Samtale. Mennesket paakalder og beder, og Gud velsigner.

En alfabetisk Liste over samtlige gængse Helgenavne, med Angivelse af de forskellige Former, hvert kan have, samt korte biografiske Oplysninger, og saa et summarisk Tillæg med de andre gængse Navne. Endvidere Angivelse af, hvornaar Bæerne af de forskellige Navne har *Navnedag*, saa de kan fejre den. Her kan man naa at redde en ubrudt gammel Tradition fra at forsvinde — der staar endnu Helgenavne ved Dagen i Almanakken.

Skulde der tages noget som helst med af Gudmund Schüttes Idéer, maatte det blive dem om *Efternavnene*, der fortjener en bedre Skæbne end Resten af hans Bog. Herom maaske nærmere en anden Gang.

Opgravningen af de gamle hedske Navne er et Symptom paa Sygdommen Kulturpessimisme — en fortvivlet Leden efter Kilder, der kan bringe nyt Liv og Redning fra Undergang. At holde de *kristne* Navne i Hævd er naturligt for en-

Slattes Side 743

Døbenavne og dansk Genrejsning

Der er udkommet »En ny nordisk Navnebog til Vejledning for Forældre ved Navnevalget for deres Børn«, Gudmund Schütte: *Hvad skal Børnet hedde?* — Fra kristen Side gives der som bekendt i Forvejen Vejledning i Valget af Navne. Det er interessant at sammenligne.

Gudmund Schütte vil netop have afskaffet de »Millioner af udenvælske Helgenavne« (!), som Missionærer »paatvang« Folket ved Kristendommens Indførelse. Hermed menes Navne som Anders, Jens og Peter — danske Former for Apostelnavne —, af Pigenavne f. Eks. Karen og Kirsten. I Listen over uønskelige Navne bag i Bogen finder man med stor Undren *Birgitte*. Det siges at være Keltisk. Om saa var, maatte det vel have faaet nordisk Indfødsret ved at være baaret af den berømteste Skikkelse i Nordens Historie. De keltiske Navne *Njal* og *Kjartan* anbefales paa Grund af islandsk Saga-Berømtelse.

Stilen er i det hele taget Vikinge-, med enkelte hjemlige Nydannelser som Thit og Liva. Det sidste skulde nu ikke have været med, for det er dannet af Olivia, som staar paa Listen over de kasserede.

Der er en alfabetisk Liste over Fornavne, som Gudmund Schütte anbefaler til Fremtidens Danskere. Her er nogle af dem: *Æsa* og *Svasa*; *Tririk*, *Vagnhoved*, *Øpe*, *Hingst*, *Kalu*, *Isbjørn* og *Husbjørn*, *Sne* og *Froste*.

Til hvert Navn er der biografiske Oplysninger. Et Eksempel: *Odin*. Gud. Dansk Grosserer, Direktør O. Drewes...

Ind imellem er der en Del, der kan tages alvorligt, saa at Bogen muligvis vil faa nogen Indflydelse trods alt. Man kunde ønske en tilsvarende katolsk Bog. Grundlinierne for kristen Navneskik er allerede ridset op i Peter Schindler: *Liturgi*, S. 182 ff. Ved Udarbejdelse af en hel Bog skulde denne naturligvis ordnes efter det modsatte Princip af Dr. Gudmund Schüttes:

Der er flere Maader at gøre det paa!

Et Brevkort eller en Telefonopringning til Ekspeditionen — eller man bestiller Bladet gennem Postvæsenet

Saa let gaar det at tegne Abonnement paa

Katolsk Ugeblad

Danske Katolikkens Blad

Gud vil, at vi skal holde ud i det gode indtil det sidste

ANDEN ARTIKEL

I det 5. Aarhundrede levede i Sydfrankrig nogle Mænd, der ved Læsningen af den hellige Augustinus' Skrifter kom til den Opfattelse, at den store afrikanske Biskop var gaaet for vidt i Kampen mod den irske Munk Pelagius, der havde fremsat Vranglærdomme om den guddommelige Naades Nødvendighed og Væsensart. De syntes, at der var nogle Steder i Augustinus' Bøger, der benægtede den menneskelige Viljesfrihed. Derfor skrev de imod ham og hævdede blandt andet, at det at holde ud i det gode indtil Døden snarere burde kaldes en Retfær-

dighedspligt, som de døbte med deres egne Kræfter baade kan og skal opfylde, end en særlig Naadegave fra Gud.

Da Bølgerne gik højt under denne aandelige Dyst, maatte Kirken tage Sagen op til Afgørelse. Den faldt da ogsaa og lød saaledes: Nej, ogsaa de ved Daaben genfødte og hellige er hele Tiden nødte til at paakalde Guds Naadehjælp for at opnaa en god Død eller for at kunne holde ud i det gode. Tusinde Aar senere erklærede den samme Kirke paa Tridentinerkonciliet, at det var *en stor Naadegave fra Gud, hvis nogen gaar herfra i Guds Naade*. Uden en

særlig Aabenbaring kan nemlig ingen af os i dette Liv have Trosvished for, at han kommer i Himlen, eller at han efter et Fald i Dødssynd igen vil rejse sig, eller at han *virkelig* holder ud i det gode til det sidste, skønt vi med alle de Hjælpemidler, den barmhjertige Gud tilbyder os i sin Kirke, nok *kunde* holde ud.

Disse Afgørelser siger med faa Ord, hvad Skriften og Arvelæren direkte eller indirekte udtaler om dette uhyre praktiske Spørgsmaal. Naar vore hellige Bøger er inde paa dette Emne, fremstiller de vor Bortgang herfra som *Frugten af en særlig Bøn og som et ganske specielt Bevis paa Guds Barmhjertighed*.

Da vor Frelser i Nadversalen tog Afsked med sine Apostle, bad han sin himmelske Fader om at bevare de elleve i hans Navn, d. v. s. i Livsfællesskab med ham selv (Jo. 17, 11). Skønt Disciplene havde modtaget Retfærdiggørelsens Naade, venter vor Herre ikke Udholdenheden i det gode af dem, men ser i den *en Gave fra Gud og Frugten af hans egen Bøn for dem*. Af samme Grund skriver ogsaa den hellige Paulus til de Kristne i Filippi: »Jeg er fast overbevist om, at han, som har begyndt det gode Værk i jer (ved den kristne Tro og Daab), vil fuldkommengøre det indtil Kristi Jesu Dag (den Dag, da Herren kommer for at holde Dom.) (Fil. 1, 6). Ligesom altsaa Begyndelsen af det kristne Liv ene og alene er Gave fra Gud, saaledes er det ogsaa med dets Afslutning. Noget lignende iagttager vi i første Korintierbrev. Først siger Apostlen Gud Tak for den Naade, som er blevet givet denne Menighed i Kristus Jesus. Dernæst udtaler han sin Forventning om, at Gud ogsaa vil styrke de Kristne i Korint indtil det sidste, saa de kan være ulastelige den Dag, da vor Herre kommer (I. Kor. 1, 4). Slg. I. Pet. 1, 5.

Dog behøver vi ikke at lede efter flere Eksempler fra den hellige Skrift. I denne Sag gælder nemlig et Ord, som den hellige Augustinus har skrevet i sin Bog om »Udholdenhedens

Novembersol over de faldnes Grave. (Krigerkirkegaard i Dolomiten).

Naadegave«. Han siger: »Om dette Emne maa Menigheden ikke vente lange Undersøgelser; den skal hare agte paa sine egne daglige Bønner. Den beder om, at de vantro maa komme til Troen. Altsaa er det Gud, der fører dem til Troen. Den beder om, at de troende maa holde ud indtil det sidste. Altsaa er det Gud, der giver Udholdenheden indtil Døden. Udholdenheden er efter Kirkens Overbevisning en Gave i Lighed med Troen, fordi den beder om dem begge paa samme Maade.«

Lad os derfor hellere se paa, hvori denne store Gave bestaar. Den er ikke det samme som Retfærdiggørelsens Naade, der gives os i Daaben, men noget nyt og særskilt. Den er heller ikke det samme som at kunne holde ud. Den Evne faar nemlig alle døbte. Men det, at man nu virkelig bliver ved at afvise Synden og gøre det gode indtil det sidste, er en Gave, som kun en Del af de døbte modtager, nemlig kun de, som vedholdende beder derom og gør sig værdige til at blive bønnefort. Dem skænker Gud fra et vist Tidspunkt i deres Liv, indtil de dør, en uafbrudt Række af effektive Naadegaver, saa de i denne Tid ikke begaar svære Synder, men har Bryllupsklædningen paa, naar Herren kalder dem hjem til sig. Det forstaar sig af sig selv, at denne Velgering fra Guds Side, der ufejlbarlig medfører den evige Salighed, er en stor og fuldkommen Gave fra Lysenes Fader.

Ved Synet af vor Bøns Magt over Guds Hjerte faar man en levende Fornemmelse af Bønnens Betydning i det daglige Liv, navnlig da af Fadervor, der jo i sine syv Bønner søger at opnaa Udholdenhedens Naadegave. Samtidigt bliver man ogsaa opfyldt af inderlig Taknemmelighed mod vor Frelser, der lovede os uden nogensomhelst Indskrænkning ufejlbarlig Bønhørelse af en god Bøn. »Sandelig, sandelig, jeg siger jer, naar I beder Faderen om noget i mit Navn, vil han give jer det« (Jo. 16, 23).

Den korte Formel, der udtrykker alt det, der skal ske fra vor

Side, hvis vi vil sikre os Udholdenhedens Gave, er Herrens Ord i Oliehaven: »Vaag og bed« (Mt. 26, 41). Vaag over dig selv! Undersøg nøje, hvor dine svage Sider er. Er det Sindets Ustadighed, der bringer dig i Fare for Troløshed, eller er det ydre Hindringer, som du ikke har Mod og Fasthed nok til at overvinde? Er det vor Prøvels-tids Langvarighed, der faar dig til at opgive det gode, du har faaet paabegyndt, eller mangler du Taalmodighed under Livets Besværligheder og Lidelser? Kontroller dig selv ved en daglig Samvittighedsransagelse, og træf saa dine Forholdsregler. Sørg navnlig for en fast Arbejdsplan. Benyt ogsaa Skriftemaalet hyppigt og godt, saa bliver din Aarvaagenhed sakramental, Kirken hjælper dig og bevarer dig for den Skam, at man anvender et kendt Skriftsted paa dig: »Han dør har lagt Grunden til et Taarn. Men han kan ikke bygge færdig. Alle, der ser det, begynder at gøre Nar af ham og siger: Den Mand tog fat paa at bygge, men kunde ikke fuldføre det« (Lk. 14, 29).

Nej, det er ikke den Slags Ord vi har Brug for. Derimod det andet: »Vær tro indtil Døden, saa vil jeg give dig Livets Krone« (Jo. Aab. 2, 10). Saadan sagde Herren til Menigheden i Smyrna. Det samme siger han ogsaa til os. Lad os da svare: »Ske din Vilje, Herre«, men lad os ogsaa med den hellige Augustinus tilføje: »Herre, giv selv, hvad du forlanger, saa kan du forlange, hvadsomhelst du vil.«

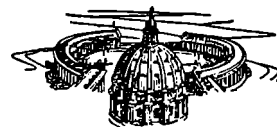
F. K.

Døbenavne og dansk Genrejsning

(afsluttet fra Side 741)

hver, der i Kirken har fundet Liv og Sandhed for sig selv, og som under hele sit Land det samme. Hvad der maatte være af »Alterbaal, hvor vor Sjæl skal ildnes« i Hedenold, er kun, hvad der forundtes »Sne« og »Froste« at laane af hans Ild, der bærer »Navnet over alle Navne«.

Clara.

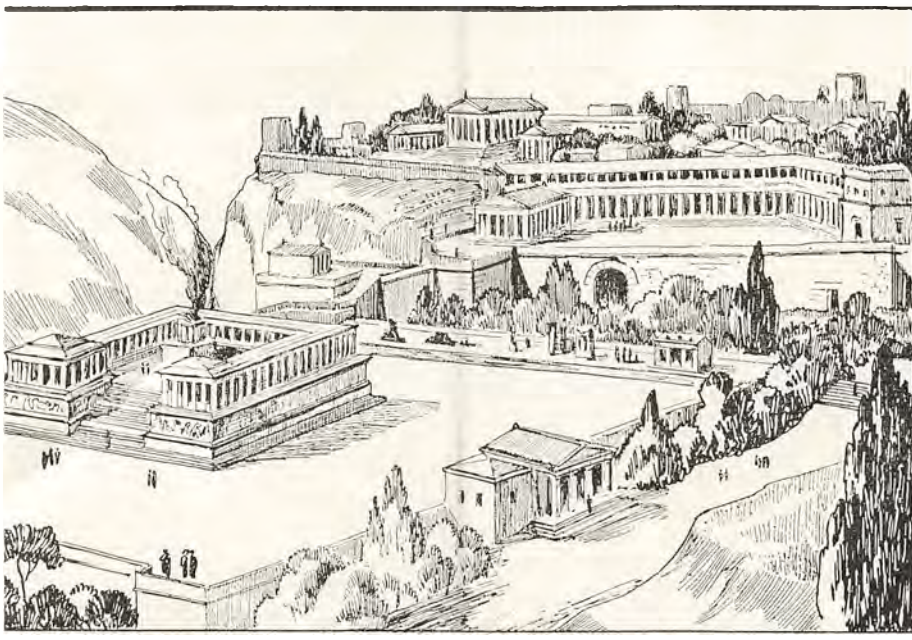
URBI ET ORBI

Vatikanstatens Organ »L'Osservatore Romano«, har paa ny fundet det nødvendigt at advare mod de Meddelelser, der fra Tid til anden publiceres saavel i visse Dele af den internationale Presse som gennem forskellige Efterretningsbureauer og over visse Radiosendere, og som gør Krav paa at staa i Forbindelse med saakaldte »velinformede og autoritative Kredse ved Vatikanet«, Informationer, der prætenderer at gengive Udtalelser vedrørende den hellige Stols Aktivitet og Holdning overfor bestemte Tildragelser, men som i Realiteten er grebet ud af Luften, rene Fantasifostre, og kun egnede til at bringe den hellige Stol i Mis-kredit. Man ser sig derfor nødsaget til at advare mod disse ligesaa vilkaarlige som ubegrundede og vildledende Informationer, der under den øjeblikkelige Situation kun kan have de alvorligste Følger.

I Anledning af den eukaristiske Kongres i Santiago i Chile har den hellige Fader holdt en Radiotale paa Spansk til Kongresdeltagerne. Talen, der udsendes over Vatikanets Kortbølgesender, transmitteredes af samtlige iberoamerikanske Sendere, og gjorde et dybt Indtryk hinsides Atlanten.

Den apostoliske Delegat i U. S. A., Msgr. Cicognani, har aflagt Besøg hos internede italienske Marinere, der opholder sig paa Fort Missoula i Staten Montana.

Blandt de Kirker, der i Fjor under Luftangrebene paa London blev ødelagt af Bomber, er St. Georges Cathedral nu som den første blevet restaureret og taget i Brug igen.

Rekonstruktion af Pergamon, „Byen, hvor Satans Trone staar“, omkring Aar 100 ef. Kr.

Da de to Ord Kejsers og Gud blev forenede, begyndte de Kristnes Trængsel. For dem var stadig de gamle Bud ved Kraft: Jeg er din Gud! Du skal ikke blynde andre Guder end mig! Af Guds Søn, Jesus, havde de ogsaa lært at holde Kejseren i Ære; der vilde gives Gud, hvad Guds er, og Kejseren, hvad Kejsers er. Men nu Kejseren krævede for sig, hvad der tilkom Gud alene, var der en anden Udvej, end at udsætte sig for Kejsers Vrede. For naar Kejseren forlanger, hvad Gud forlanger, staar det klart for hver kristne Mand, at det er bedre at adlyde Gud end Menneskene. Apostlen Johannes' Aabenbaring er en Appel til de Kristnes Trofasthed i en Tid, da de verdslige Magthavere overtræder deres Grænse og øver Vold over de troendes Samvittighed.

Byen, hvor Satans Trone staar
Tegningen er en gribende Illustration til den af Johannes i ikke letforstaaeligt Billedsprog anvendte Situation. Den forestiller den Pergamon i den vestlige Del af Lilleasien, der udgjorde Provinset i Asien i det romerske Imperium. Pergamon er en af de syv Byer, til hvilke Johannes adresserede de Breve, som findes i første Bogen (Kap. 2 og 3) af vor sidste Bibels Bog. Menigheden i Pergamon er der et godt Skudsmaal. »Jeg vil, hvor du bor,« hedder det Kap. V. 13, »dér hvor Satans Trone staar. Dog holder du fast ved mit

Navn og har ikke fornægtet Troen paa mig...«

Saaledes skrev Apostlen Johannes omkring Aar 95. Byen Pergamon har paa det Tidspunkt taget sig saa nogenlunde ud som vi ser

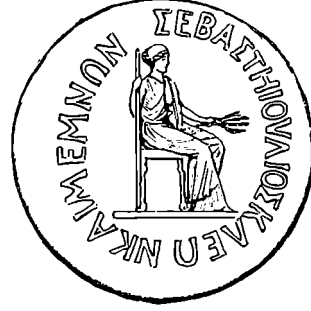
Erindringsmønt, som Byen Sardes lod slaa i Erkendtlighed om Kejsers Tiberius' Gunst. Paa For-siden ses Sardes' Genius knælende foran Kejseren og paa Bagsiden Kejsers Moder, Livia, klædt som en Gudinde.

paa Billedet: dette er nemlig tegnet paa Grund af de i den seneste Tid foretagne Udgravninger. Til venstre i Forgrunden ses det monumentale Zeus-Altar, der nu er opstillet i Pergamon-Museet i Berlin. Øverst i Midten — paa den saakaldte Akropolis — ligger Kejsers Trajans Tempel, der saaledes rager op over alle Byens øvrige store og smaa Templer. Det har næppe været anderledes i Kejsers Domitians Tid, altsaa paa det Tidspunkt, da Apostlen Johannes saa sig deporteret til Øen Patmos. Templer til den herskende Kejsers blev der nemlig i det første kristne Aarhun-

Steph. Wevers:

Da Kejsers vilde Guder

drede rejst i alle betydelige Byer i Provinset Asien. Og disse Templer var Samlingssted for Byens Borgere og Midtpunkt for et stærkt patriotisk Røre. Hvem der ikke mødte til Fest i Kejsertemplet, var en Obskurant, en Folkefjende, som var udelukket ikke blot fra Embeder, men ogsaa fra sine Medborgeres Kreds.

Hvordan var Kejsers kommet til at indtage en saa fremragende Plads blandt Guder og Guder i et Land, som Romerne havde erobret med Sværdet?

Kejsers Velgerninger

Da Oktavian — der siden skulde gaa ind i Historien under sit guddommelige Prædikat »Augustus« — til Tegn paa Fred lukkede Janustemplet i Rom (det skete kort før Jesu Fødsel) var det en stor Lettelse for de Mennesker, der i endeløse Tider havde været opskræmt af Borgerkrige. En Velger-

eren ndtage s Plads

ing var det ogsaa, da han reorganiserede Provinsernes Administration og bl. a. holdt de havesyge og genraadige Prokonsuler i Ørene. Folk i Provinsen Asien nød i Særlighed godt af Kejser Augustus' og hans Efterfølger Tiberius' Bevaagenhed. Disse Herskere havde et godt Øje til den Provins, der for Romerne dannede Broen over til den asiatiske Verden og med sine smukke store Byer og sin blomstrende Handel paa gunstigste Maade repræsenterede den Hellenisme, som enhver Romer var forpligtet i. Da saaledes Byen Sardes ligeledes en af Adressaterne i Johannes' Aabenbaring) i Aaret 17 efter Kristus blev ødelagt af Jord-

skælv, blev Beboerne af Tiberius fritaget for Skat for de kommende fem Aar; men ikke nok med det, Kejseren skænkede desforuden den klækkelige Sum paa ti Millioner Sesterceer (ca. 2.000.000 Kr.) til Byens Genopbyggelse. Jo, Asiaterne havde rigtignok god Grund til at være Kejseren taknemlige.

Kejseren bliver – forgudet

Vi siger den Dag i Dag om nogen, at han eller hun bliver forgudet, men Udtrykket stammer fra de Dage, da Forgudelse (ligesom Apotheose) virkelig fandt Sted. Asiaterne fandt saaledes ikke en mere passende Maade at vise Kejseren deres Taknemlighed paa end ved at ære ham som Gud.

De havde i saa Henseende ingen Hæmninger. Deres Pantheon var meget rummeligt. Siden Alexander den Store havde revet Skellet mellem Øst og Vest ned samt slettet gamle mellemfolkelige Grænser, var det blevet Skik at udveksle Guder og Gudinder. Ej heller kunde det volde Besvær at optage et levende Menneske blandt Guderne: ogsaa det var man i de Egne vant til siden Alexanders Tid. Gennem et Par Hundrede Aar havde Folk her set den herskende Fyrste paa de af ham prægede Mønter kalde sig theos (Gud), soter (Frelser), euergetes (Velgører), nikephorus (Sejrherre, hvad der var den gængse Attribut for det græske Pantheons øverste Gud, den olympiske

Zeus eller Jupiter) eller epiphanes (dette betyder at Guddommen er blevet synlig i Fyrstens Skikkelse).

Nej, naar det gjaldt at vise nogen Gudsdyrkelse, kunde man lige saa godt gøre det med Hensyn til en Mand, der som Romerrikets Hersker var den legemliggjorte Magt og det alle overvaagende Forsyn.

Kejseren er ikke ked af det, men ...

Kejseren nærrede paa sin Side heller ingen Skrupler, naar det drejede sig om at tage imod disse Beviser paa guddommelig Ære. For hvad var egentlig alle disse

Mønt fra det gamle Pergamon; forestillende Augustustemplet med de to Personer Kejser Augustus og den kronende Gudinde Fortuna. Et talende Bevis paa Kejserkultus i Provinsen Asien.

Guder og Gudinder, hvis ikke alt det opbyggelige Elskovsventyr var blevet udmalet af Digterne? Filosofferne paastod, at de kun var Abstraktioner eller Begreber. For Billedhuggere var de kærkomne Emner, og det maa siges, at de tog sig godt ud baade i Tempel, Stadion, Badeanstalter og hvor disse Statuer nu ellers blev opstillet. De kunde da ikke genere disse blegede Guder og Gudinder, at en Mand som Oktavian, der virkelig betød noget for det største Verdensrige fik en beskeden Plads ved Siden af dem.

Det vilde ovenikøbet politisk se have sin Betydning, dersom har rundt om i Rigets Provinser blev anset for en Gud: en Gud, som man tilbeder, takker og paakalder. De vilde knytte Folket til Kejseren og styrke Rigets Enhed.

I selve Rom gjaldt det om at være forsigtig. Det var for ikke at støde de selvbevidste Romere fra sig, at Oktavian til at begynde med

Ruinerne af Augustus-Templet i Samaria.

kun havde kaldt sig Princeps (d. v. s. de første af Byens Borgere) i Stedet for Konge.

Det var da ogsaa kun uden for Rom, at man fik Lov til at vise Kejseren guddommelig Ære. Ovenikøbet skulde hans Person stadig være nævnt eller afbildet sammen med Byen Rom. Det vilde ligesom dække lidt over det anmassende, som denne nye Gudsdyrkelse kunde have i Romernes Øjne.

En stærkt organiseret Kultus

Nu kunde i Provinserne Kappestriden om, hvem der gjorde mest for den guddommelige Kejser, tage sin Begyndelse. Ikke saadan at forstaa, at det var overladt til de provinsielle eller kommunale Myndigheder at foretage sig hvad de vilde. Kejserkultus'en fremtraadte fra første Færd som gennemorganiseret. En By i Provinzen, der paatænkte at bygge et Tempel til Ære for Kejseren — et Augusteum — maatte erhverve det ærværdige romerske Senats Bevilling. Byen maatte derefter se at paaskønne Æren, der tilfaldt den. Det bedste kunde ikke være for godt, naar det drejede sig om Kejseren. Det mest pompøse Tempel skulde rejses paa den mest centrale Plads. Til Helligdommen skulde der knyttes et Præsteskab, der havde samme Rang som de ypperste Guders *Flamines*, og som derfor kun maatte rekruteres fra de fornemste Slægter. Et særligt Kollegium, sammensat af Byens mest prominente Mænd, paahvilede det at overvaage Tempeltjenesten, organisere Processioner, og ordne de festlige Lege og Konkurrencer, der hvert femte Aar skulde afholdes til Ære for Gud-Kejseren. Til Gengæld fik dette Kollegium Lov til at præge sine egne Mønter og Byen tillægge sig selv Titlen *Neocor* (d. v. s. *Custos*). Dette Neocorat blev de asiatiske Byers mest eftertragtede Udmærkelse. Det bliver altid fremhævet paa Byens Mønter.

De forskellige lokale Kollegier sluttede sig sammen til en Provinzialforsamling kaldet *koinon*

eller paa Latin *commune*. Dette Parlament holdt sine Møder skiftevis i Provinzens forskellige Neocorier. Det var Asiens Provinzialforsamling, der i Aaret 9 f. Kr. udbad sig den Ære at maatte fejre Kejserens Fødselsdag (d. 23. September) som Nytaarsdag, siden »Gudens Fødselsdag for Verden betyder Begyndelsen af det Evangelion (glade Budskab), som skyldes ham«.

Byen Pergamon var den første, der erhvervede Neocoratets Ære. Da andre Byer efterhaanden fik Del i samme Gunst, lykkedes det alligevel Pergamon at holde sig i Spidsen, idet det blev Koinons Hovedsæde. Mon det var derfor Sankt Johannes skrev: »Jeg ved, hvor du bor... der hvor Satans Trone staar?«

Kejser kontra Kristus

Kejserdyrkelsen, der saaledes daterede sig fra Romerrigets Start, skulde vise sig at være den mest udbredte og den mest levedygtige blandt de mange hedenske Religioner, der udgik fra Rom eller omvendt vandt Indpas i Rigets Hovedstad. Den religiøse Hengivenhed for Herskerens Person var bedre end de romerske Legioner i Stand til at holde paa det Utal af forskellige Nationer, der blev tvunget ind i det saa mange Verdensdele ompændende Imperium.

For de Kristne blev denne Kejserreligion med Tiden den farligste Modstander. I Palæstina var der ingen Jordbund hverken for denne eller andre hedenske Religionsformer. Ganske vist lod Herodes opføre et Par Kejsertempler, bl. a. i Samaria, der til Ære for Augustus blev omdøbt til Sebaste (det græske Ord svarende til augustus), men det var Udslag af privat Smiger, og havde kun Betydning for de romerske Besættelsestropper. Disse Kejsertempler bliver slet ikke nævnt i det nye Testamente. Det første Tilfælde af Herskerkultus, der her bliver omtalt, forekommer i Apostlenes Gerninger 12, 20—23. Det er i Anledning af en Audiens, som Herodes' Sønnesøn Agrippa gav i den efter Kejseren opkaldte

Havneby Kæsarea. Kongen var ved denne festlige Lejlighed iført sin fineste Gala, da han besteg Tronen og talte til Forsamlingen. Denne brød ud i Jubel og hyldede Herskeren med at raabe: »Det er ikke et Menne-skes, men en Guds Stemme.«

Det var mest, efterhaanden som Kejsere (som Kaligula, Nero og særligt Domitian, der ikke kendte Grænser for deres Ambition), gjorde sig gældende, at Jøderne og de Kristne kom i Knibe.

Kaligula lod saaledes f. Eks. Hovedet fjerne fra de fornemste Gudebilleder for at erstatte det med en Reproduktion af sit eget vanvittige Hovede! Han vilde ogsaa sætte igennem, at hans Statue skulde opstilles i Templet i Jerusalem; men saa gjorde en Morderdolk en Ende paa hans Tilværelse. Domitian var den første, der i officielle Dokumenter tillagde sig guddommelige Prædikater: »Vor Herre og Gud befaler, at det sker...«, diktede han i sine Befalinger, og han vilde, at man skulde tiltale ham paa samme Maade. Det østrigske arkæologiske Institut, der mellem Aarene 1906—1930 foretog Udgravninger i Efesus, fandt der tydelige Spor af de Ekstravagancer, Domitians Appetit paa guddommelige Æresbevisninger afstedkom hos Asiatterne. Der blev nemlig fundet et Valfartstempel, i hvilket Folk fra forskellige Byer paa Altre og Billedsokler hyldede »Eneherskerens, Guden Domitian«. Der blev ligeledes draget en Billedstøtte frem, der gengiver Domitian fire Gange forstørret! Disse servile Asiater kunde gaa langt, inden de fik løbet Linen ud!

Paa Baggrund af denne om-sig-gribende Kejserkultus forstaa man bedre, hvorfor det var Apostlen Paulus magtpaaliggende at understrege: »*For selv om der er saakaldte Guder i Himlen og paa Jorden, (der er jo mange saadanne Guder og Herrer), saa har vi dog kun een Gud, Faderen, af hvem alt har sin Tilværelse, og for hvem alt er skabt; og een Herre, Jesus Kristus, ved hvem alle Ting og vi selv har Tilværelse*« (I Kor. 8,

5—6). Naar man ved, at Titlen Kyrios (Herre) ogsaa gerne blev anvendt for Guder og forgudede Herskere (jfr. Domitians Titulatur), da er det ogsaa tydeligt, hvor Paulus vilde have lagt Eftertrykket, da han skrev til de troende i Philippi: »Derfor har Gud ogsaa ophøjet ham (Jesus) og givet ham et Navn, som staar over ethvert andet Navn. I Jesu Navn skal da hvert eneste Knæ bøje sig, baade i Himlen, paa Jorden og i Underverdenen. Og

hver eneste Tunge skal bekende, at Jesus Kristus er HERRE til Guds Faders Forherligelse« (2, 9—11).

Mest udsatte for Chikanerier og Forfølgelser var de Kristne, der levede i Provinsen Asien, hvor den politisk infekterede Kejsergyrdelse havde sit Udgangspunkt og fik sin største Udbredelse. Det er da ogsaa dem, Johannes Aabenbaring først og fremmest tager Sigte paa. *Steph. Wevers.*

ogsaa en Officer til Stede. Han sad paa en lille Platform og overvaagede, at ingen af de tilstedeværende undslap Kontrollen. Andreas befandt sig i en fortvivlet Situation. Han var fanget som en Mus i en Fælde og øjnede ingen Udvej til at undslippe. Ydermere var han fast besluttet paa ikke at forsøge at redde sig ved en Løgn; thi naar man kommer for at udbrede Guds Rige, kan man ikke bygge sit Arbejde paa en Løgn.

Fortsættes

Ugebladets fortsatte Roman:

Vovemod og Martyrblod

I Juledagene i Aaret 1842 vandrede en ung Koreaner gennem de øde Landstrækninger, som skiller Kina fra Korea. Hans klare, kloge Øjne, som vidnede om Mod og Mandighed, passede ikke rigtig til den Tiggerdragt han bar. Og til Tiggerdragten passede heller ikke rigtig de hundrede Sølvmonter og fyrretyve Guldstykker, som han omhyggeligt havde skjult under Tøjet. Den unge Mand, som alene og uforfærdet vandrede mod Korea, var Andreas Kim, den unge teologiske Student, som i Aaret 1837 af Pater Maubant var sendt til Makao, for at han senere som den første koreanske Præst kunde virke i sit Hjemland. Det havde først været Meningen, at en ny Missionær, Pater Maistre, skulde følges med ham, men Biskop Ferreol, den nyudnævnte Apostoliske Administrator, som utaalmodig ventede paa at komme til Korea, syntes ikke om denne Plan. Det vilde være lettere for en Koreaner at komme alene til Korea, og han kunde saa undersøge, hvordan Landet laa, og hvorledes den nye Biskop lettest kunde slippe ind i Landet.

Det lakkede mod Aften. I den nedgaaende Sols sidste Straaler fik Andreas Øje paa Grænsebyen Wijou, og han begyndte nu at lægge sine Planer. Han vilde skære nogle Grene af Træerne, og dem vilde han saa binde sammen i et Bundt, og med det paa Skulderen

vilde han prøve paa at slippe forbi Toldhuset, idet han vilde lade, som om han var en fattig Mand fra Landet. Da han vilde begynde paa sine Forberedelser, opdagede han, at han havde glemt sin Kniv i Pyen-men, hvor han sidst havde gjort Ophold. Nu kunde han ikke udføre sin Plan. »Min Gud, hjælp mig,« bad han og gik videre. Allede paa lang Afstand fik han Øje paa en Flok Okser og Køer, som langsomt blev drevet frem ad Vejen. Her var sandsynligvis Hjælpen. Han ventede, indtil Kvæget og Vogterne havde indhentet ham, og begav sig saa sammen med dem paa Vej mod Byen.

»Maa jeg se Deres Pas?« raabte Soldaten. Andreas lod, som om Tilraabet ikke angik ham, og gik hen mod Toldhuset. Soldaten kiggede efter ham, men da han havde set, hvor han gik hen, slog han sig atter til Taals. Men lige før Andreas naaede Toldhusets Dør, gjorde han omkring, smuttede ind mellem Okserne og gav sig i Snak med Vogterne. Maaske kunde det paa denne Maade lykkes ham at komme over Grænsen. Men desværre gik det ikke saa let. En Embedsmand kom ud af Toldhuset og gav Ordre til, at hver enkelt skulde komme ind paa Kontoret for at opgive sit Navn og fremvise sit Pas.

Solen var nu imidlertid gaet helt ned, og det mørke Toldkontor var oplyst af Fakler. Foruden Kontrol- og Kontorpersonalet var der

Vikariatets Bibliotek

efterlyser af »*Katolsk Ungdom*«:

Aargang:	
1919,	Numrene 7, 10 og 15,
1924,	» 14, 24, 25 og 26.
1927,	» 2 og 24.
1929,	» 11, 13 og 18.
1930,	» 13, 14, 15, 16, 19, 20, 23 og 24.
1931,	» 4, 5, 6, 9, 23 og 24.
1938,	» 23.
1921,	} samtlige Numre,
1922,	
1923,	

og af »*Credo*«:

Aargang 1922:	Nummer 8,
» 1923:	» 10,
» 1927:	» 1,

samt Indholdsfortegnelser for 1921, 1922, 1926 og 1927. Henvendelse til Bibliotekaren, Pastor Andreasen, Boyesgade 8 A, København V.

Vikariatets Regnskabsafdeling

meddeler:

Resterende Kollektur bedes indsendt snarest muligt, ligesom de endnu ikke indsendte resterende Kollektfortegnelser.

Benediktineroblaterne

Onsdag d. 26. Nov. Kl. 20: Møde hos St. Liobasøstrene, Valby. Biskoppen vil være til Stede. Aftenen slutter med Komplet.

Vor kære Mand, Far, Søn og Broder

Andreas Okroj

er afgaaet ved Døden d. 9. Nov. 1941. Vel forberedt ved Kirkens hellige Naademidler.

Paa Familiens og egne Vegne:
Dagmar Okroj.

Den kære afdøde anbefales til de troendes Forbøn.

Liturgisk Kalender

Nov.:

23. S. Sidste Søndag e. Pinse (grøn) (755); 2. St. Clemens I (1163), 3. St. Felicitas (1164), 4. Om Fred.
24. M. St. Johannes af Korset, Bekender og Kirkelærer; Messen „In medio“ ([41]) med Kirkebøn (1165), hvori tilføjes „og Kirkelærer“ efter „Bekender“; 2. St. Chrysostomus (1165), 3. Om Fred.
25. Ti. St. Katharina af Alexandria (1166); 2. Om Fred.
26. O. St. Silvester (1166); 2. St. (hvid) Petrus af Alexandria (1167), 3. Om Fred.
27. T. † FERIA (755) uden Gloria og (grøn) Credo; 2. Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Efter frit Valg, 4. Om Fred; alm. Præf. (525).
28. F. † FERIA (755); som Tirsdag. (grøn)
29. L. Vigilie til Apostlen St. Andreas's Fest (762); 2. St. Saturninus (763), 3. Gudsmoder ([90]), 4. Om Fred.
30. S. 1. SØNDAG I ADVENT (violet) (2).

Anm. Paa de med † mærkede Dage kan Præsten efter frit Valg læse Sjælemesse og andre Votivmesser, hvorfor man paa disse Dage ikke kan regne med, at de her angivne Messer læses.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KJERULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 A, København N.

Mandag og Fredag Kl. 13—14, Tlf. Nora 61 66.

Ekspedition: Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K, Tlf. Palæ 4777, Kl. 9-18.

Kassererkontor: St. Annæ Plads 28, Postgiro 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalel. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BØGER

Julebog af Pater Martindale

Bogtrykkeriet »Athene« har haft en fortræffelig Idé. Det har faaet Pater Martindale til at skrive en lille Bog, hvori den vidtberøjste Præst fortæller Erindringer om Julefester et langt Liv igennem og under alle Himmelstrøg. Og derpaa har Trykkeriet sørget for at gøre disse Erindringer til en lille bibliofil Lækkerbisken. Femten Tegninger af Ivan Nilsson specielt tegnet til denne Bog gennemillustrerer disse Julevandring, og Omslaget af den indbundne Bog har Kunstneren smykket med endnu et Billede, trykt i tre Farver. Papir og Tryk er i Fornemhedens A-Klasse, og af Bogen er der kun trykt 500 Eksemplarer, der er nummererede og hvert enkelt signeret af Forfatteren.

De her i Danmark udgivne Bøger af Pater Martindale har hidtil alle været Oversættelser af Bøger, der først er udkommet i hans Hjemland. Den nye Julebog er den første af Martindales Bøger, der er skrevet for et dansk Publikum og har »Uppremière« her i Landet.

Bogen sælges for Kr. 4,75. Det er maaske nok mange Penge, men dels er saa fornem en Bog dyr at fremstille (tilsvarende Publikationer plejer at være mindst dobbelt saa dyre), dels haaber Trykkeriet ved Salget at kunne opnaa et *overskud, som ubeskaaret tilfalder Forfatteren til Anvendelse til litterært eller velgørende Formaal efter Paterens eget Skøn.*

Pater Martindales mange danske Venner vil alle ønske sig denne Bog paa deres Julebord. Men kun de første 500 kan faa Ønsket opfyldt. Derfor vil det være klogt at forudbestille Bogen (Trykkeriets Adresse er Svanemosegaardsvej 4, København V.). Den foreligger til Udsendelse ca. 1. December.

Julekorten 1941

er udkommet. Den er udsendt af Sankt Ansgars Forlag under Redaktion af Pastor Cay Benzou.

Indhold:

Omslagsbillede af Kai Rich.

I denne Nat, Digt af Arne Hall Jensen

sen med Vignet og Initialer af Anker Kjerulff.

Slat op! af C. B.

Bethlehem del ringe, af S. Wevers med Fotografier.

»Damen«, Fortælling af Sven Damsholt, illustreret af Kai Rich.

Biskop Ganners to Indtog i Viborg, af Kjeld Geertz-Hansen.

Fra Kristenhedens ældste Bornebog, af Peter Schindler.

Mindets Magt, Fortælling af Tove Frydenlund, illustreret af Borge Jansson.

Bonden Knolles' Valfart til Staden, af Joh. Samuelsen S. J.

Afsked. Tekst af Johannes Jørgensen, Musik af A. Kerckhoffs.

Japanske Børn, af Thorbjørn Møller, med Fotografier.

Hellig Tre Konger, frit efter Henri Ghéon. Et sandt Eventyr, skrevet for Smaafolk. Illustreret af Anker Kjerulff.

Eremitten, af C. B.

Apollinaris og Amor, af Holger Krusenstierna-Hafström. Ill. af Erik Andersen.

Pris Kr. 1,75.

Fransk katolsk Litteratur

M. L. Chaigne: »Anthologie de la Renaissance Catholique« (Ed. Alsatia, Paris. I. Digterne, 268 S., II. Prosaskribenterne, 302 S.; 5,95 Kr. pr. Bind).

Dette Værk kan ikke anbefales varmt nok. Til hvert Udvalg af en Forfatters Værker er der som Forord en kort biografisk Skildring og nogle Linier om vedkommendes Inspiration og Metode (ofte tillige et Portræt). De velkendte Navne er der naturligvis allesammen — Claudel, Jammes, Ghéon, Grolleau, Vallery-Radot, Mauriac, men desuden ogsaa en Snes andre, som betegner et forbavsende højt Niveau for moderne katolsk Poesi. Tænke sig, at jeg hidtil ikke har kendt Loys Labèque! *Où allez-vous, mes songes?* er saa vidunderligt, at jeg faar Lyst til at købe Bogen. Her er Musik, fransk Klarhed, mystisk Indsigt — ja, ogsaa den franske »Humor«, som ingen andre Nationer har Magen til. Marie Noel (Mlle Rouget)! Bremond skrev om hende: »De maa gætte paa en Slags himmelsk »Humor« og engleligt Trøldereri... Dristig, dansende, moderne om De vil, og dog vilde denne Formæling af Humor og Ekstase hverken har foruroiget Juliana af

Røntgenapparater

Diathermi

Kortbølge-Apparater

CARL DRENCK

København N

Aaboulevard 32

Central 10975

Norwich eller Joinville...« Andet Bind med Uddrag af Prosastykker (der vil komme endnu et til) er ikke mindre afvekslende og næppe mindre fantasifuldt. Georges Goyau's Sider om »Fransk Fromhed« blev skrevet under sidste Krig, specielt for neutrale Katolikker, og de udtrykker, bedre end jeg noget andet Sted har set det, selve Saften og Duften af denne Fromhed. Maatte alle, der i mindste Maade er udsat for at misforstaa den, styrke

og fortrylle sig med disse Sider *nu!* Ingen kan længere undre sig over, at den »katolske Renaissance« i Frankrig er langt det vigtigste, der er sket i Frankrig i vor Tid. De skønneste Blomster af alle og den ædleste Frugt. Og bagefter *dette*, prøv saa paa at læse en kynisk, sanselig fransk Roman, hvis De kan det! Gør De det, vil De kunne udbryde i Jubel, mens De kaster den i Skarnbøtten: »Det er ikke Frankrig!« C. C. M.

overhovedet? Den gamle Gud er jo dog død!«

Næste Skridt er maaske, at Larsen selv tror det, og næste igen, at han tror, han selv har fundet paa det, thi bedre er vi ikke — —.

Men fordi vi lever i Omgivelser med saa mange Skær — fordi vi bor i et Land, hvis Aandsliv mangler det Udsyn, som det trods alt havde dengang, Europa og Kirken var eet og uløseligt forbundet — derfor maa vi gøre noget, hver efter sin Evne.

Der er Brug for den intelligente katolske Pen i Dag: i Dagspressen, i Ugebladene, i Tidsskrifter, i Romanlitteraturen, i Novellernes Styrtese. Katolsk Tankegang med sin Klarhed, sit Hjerteslag og sine vide Horisonter er noget, vi trænger til at varme Hænderne ved her, hvor endnu saa mange regner det for god Tradition at tro, at den katolske Kirke repræsenterer Mørke, Snæversyn, Overtro, Livsfjernhed og bundløs Naivitet.

Det gør ikke noget Indtryk paa den jævne Dansker i Dag, at Hjerter som Pasteur, Sigrid Undset, Francois Mauriac og Kardinal Newton har bekendt sig til den katolske Kirke og stillet deres blændende Emner i dens Tjeneste. For han kender dem antagelig ikke altid — tror i mange Tilfælde, at Sigrid Undset er en berømt Balletstjerne, og Mauriac en Mesterbokser.

Men det vil gøre Indtryk paa ham i det lange Løb at læse sig til, at det er mere heltmæssigt at ofre sig for andre end at slaa en Konkurrent snedigt ud, og mere godt gjort at være en Overbevisning bekendt end at jappe med paa Refrainet: »Jeg tror ingenting paa!« og mere livsnær at holde sammen med een Kvinde Livet igennem, end at gøre det af med ti Kvinders Illusioner og Ære.

Det, der savnes, er ikke den katolske Pen for enhver Pris. For ingenting er mere virkningsløst eller snarere mere mod sin Virkning — end daarligt udført litterært Arbejde med Moralen som Tendens.

Men hvem indenfor Kirken, som har Pennen i sin Magt og noget paa Hjerte, ham er der Brug for i Dag — presserende og uundværligt!

-sen.

En ny Gud søges

»Politiken«s Søndags-Tillæg har begyndt en Artikelserie, som det kalder »Søgen efter en ny Gud!« Det vil spørge en Række kendte Danskere, hvad det er, Menneskene savner og søger midt i Tidens Raadløshed. Og det har allerede ladet Religionshistorikeren, Professor *Grønbech* fastslaa, at »den gamle Gud er død og horte, og ingen Genoplivelsesforsøg kan give ham Magten og Herligheden tilbage. Vort Liv er derfor en uafbrudt Søgen efter en ny Gud — —«

Det er pudsigt, hvis man læser Resten af Artiklen igennem med almindelig Gennemsnits-Logik, at se, hvordan dens Forfatter foreslaar netop *den døde gamle Guds* Recept til at komme ud af Uføret. Han beklager, at vi har mekaniseret alting omkring os og bragt baa- de Arbejdet og Medmenneskene udenfor Menneskelivets Varme. Politikken arbejder med Mennesker paa samme Maade, som Maskinen arbejder med Staal og Træ, siger han, og paa samme Maade arbejder Menneskene med hinanden. Erhvervslivets Ledere arbejder ikke med Mennesker, men med *Menneskemateriale*. Det kan være elskværdige Folk rent personlig, men det afgørende er, at de ikke kan lade det indvirke paa deres Regnskaber.

— Nu maa vi høre op med vor sentimentale Jammer over Krigens Forfærdelighed, fortsætter han, med al vor Tale om, hvorledes onde Magter er sluppet løs, og

hvorledes nogle samvittighedsløse Mennesker kaster Folkene ud i dette. Vi skulde i Stedet se Virkeligheden i Øjnene: dette er Resultatet, dette er vort Paradis. Vi har selv skabt de Kræfter, som nu raader rundt om os.

Vi skal opdage, slutter han, at Livet har en dybere Bund og en videre Mening, at Verden og Virkeligheden er større, end vi hidtil har levet og troet paa.

Han taler om Menneskelivets Varme. Kirken kalder det Kærlighed. »Du skal elske din Næste som dig selv«, siger *den gamle døde Gud*. »Dette er det første og største Bud, og i det er alle de andre indeholdt!«

Det er en underlig Fornemmelse for en Katolik at se, hvor tit det hjemlige Aandsliv kredser omkring det centrale uden at vide det, for saa med eet at gøre et Kraftspring over i det taagede, det ulogiske og det halvt gennemtænkte.

Men det er samtidig en farlig Akrobat-Opvisning at være Tilskuer til, for det trykte Ord har en sælsom Magt og Klæbeevne.

Den gamle Gud er død, læser *Larsen*. Hille mænd, tænker han, er han død? Jo, det skriver en Professor, og hvis ikke en Professor skulde vide det, hvem skulde saa?

Og næste Gang Larsen kommer i Diskussion med nogen om Religion, er det ikke umuligt, at han blæser Røgen af sin sidste Cigar mod Loftet og henkaster overbærende: »Men hvorfor diskutere det Emne

Brev fra Odense

ud om Sagerne under tvangfri Former.

Der er nogen, som paastaar, at de savner dig. Det gør jeg ogsaa.

Din hengivne
Janus.

Kære Janicula!

Det er svært, som I fraadser i Højskole, Menighedsmøder og store Fester derovre i Babylon; men derfor maa du ikke tro, at vi syner hen i Uvirksomhed her i Fyens Hovedstad.

Du kender Søster Clara med det velsignede gode Humør. Hende fik vi til at holde et Foredrag om »Hvordan Dagen gaar for en Nonne«. Det skulde du have hørt. Stilfærdigt og jævnt og dog fuldt af Lune blandet med den smukkeste Alvor og Kærlighed til en Søsters Virke. Hele Dagen gaar saa roligt. Altid optaget, men velordnet og uden Jag, og saa dette smukke, at ethvert Arbejde ses under Evighedens Synsvinkel. Det var et Foredrag, der nok kunde stemme til alvorlig Eftertanke, hvad man ogsaa kunde se paa de unge Tilhøreres Ansogter. Hvis jeg ikke var saa tilfreds med mit Arbejde, vilde jeg være Nonne. Men var det ikke noget for dig?

Jeg havde forresten ogsaa Lyst til at blive Læge efter et meget interessant Foredrag af Dr. Christens (du ved, ham, der har Lov at køre i rigtig Menneskebil!). Det hed »Hvordan stiller man en Diagnose«, og skønt vi var saa mange, at vi sad klinede op ad hinanden, og Luften ikke mere var Luft, fulgte vi dog spændt Lægen paa hans Vej. Hvad vi nu ikke ved om Maalinger, Vægt, Temperatur, Puls, Reaktionen o. s. v., er ikke værd at vide.

Vi følger stadig samme Linie: Hveranden Gang et oplysende Foredrag og hveranden Gang almindeligt fornøjeligt Samvær. — Og saa kommer det bedste af det hele. Sankt Knudsgilderne havde inviteret til Møde sammen med Biskoppen og Pastor Møller. Naturligvis var Ungdommen stærkt repræsenteret. Vi saa en Række Lysbilleder af Paven, der ikke var særlig gode; men heldigvis var Tobaksrøgen saa tæt, at det var der ingen andre, der lagde Mærke til. Efter Pastor Møllers Foredrag om Gilderne (han lod til at være godt fornøjet med os) talte Biskoppen til os, saa varmt og indtrængende, at det gjorde dybt Indtryk paa os. Vi kunde ikke svare andet, end at vi var parate til at gøre alt, hvad han ønskede, efter bedste Evne, og det bedste var, at vi mente det. Vort Sangkor sang! Det er nu et prægtigt Sangkor, vi har. Stemmerne er saa fint samarbejdede. Felix er en Svend til at dirigere! Biskoppen havde god Tid og fik talt med mange af Menigheden, og du ved, det er noget, vi holder af. Bare han nu er ligesaa tilfreds med os, som vi er med os selv!

I Studiekredsen arbejder vi stadig med Sakramenterne. Vi har det saa hyggeligt og faar rigtig snakket

P.S. Jeg skrev forresten en Prolog til Festen. Her er den.

Jeg staar paa Altanen en kuldeklar Aften
med drivende Skyer i Syd.
Mod Vest en gyldenhvid Solnedgangsskaal
med smeltet Guld fra det synkende Baal,
og mod Øst et sølverhvidt Maanespyd.

Og alt bliver stille; kun hastige Trin
af een, der skynder sig hjem.
Et sidste Fuglefløjt omme bag Hækken —
Et Barn, der ler — og et Vindues Smækken,
og saa drager Natten og Mørket frem.

Saa stille og fredeligt. Ikke en Lyd!
Guds Fred, hvor vi bygger og bor!
Dog jo! Fra det mørkeste, fjerneste fjerne
høres en summende Lyd — og en Stjerne
ildrødt lysende glider fra Nord.

Dødsfuglens Øje skærer en Strime
gennem det sortnende Hvælv.
Og Motorens Bølger synker og stiger;
Stilhedens Tone sitrer og viger,
og Freden dør i mig selv.

Mindes vi skal, hvad saa gerne vi glemte,
at Jerntid og Sorgtid er nær.
Endnu kan bedende Munde vi mætte!
Endnu gi'r Natten vel Søvn til de trætte!
End favner vi den, vi har kær.

Men Dage kan komme, da Taarne og Tinder
skal vakle og synke i Grus;
da Fællessangen bli'r Sang for de døde,
da Bajonetter os blinker i Møde,
og Sorgen tjælder vort Hus.

Saa lad os da mødes, mens Tiden er inde,
og samles om Kirke og Gud.
Giv gavmildt til Kirken, vor elskede Moder,
ræk Vennehaand til hver bedende Broder,
følg villigt Guds Kærlighedsbud.

Maaske faar vi lært nu for Alvor at elske,
mens Hadet hyler i Kor.
Gud give, vort Sind maa lutres i Striden
og bære Guds Kærlighedsfrugter med Tiden!
Han skænke os Fred paa vor Jord.

H. K.-H.

HERTUG

KNUDS

DIVISION

Divisionsraadets Medlemmer har været samlet til ordinært Møde, hvor man foruden det daglige Arbejde og Planer for Fremtiden drøftede Spørgsmaalet om Troppenes Regnskaber og Regnskaber. Divisionschefen gav Troppe og Raadsmedlemmer visse Oplysninger og Raad med det for Øje at faa indført faste Regnskabsmetoder i de Troppe, hvor dette ikke allerede er Tilfældet. Endvidere behandlede man Muligheden af fra Divisionens Side at gøre en Indsats vedrørende Tilslutning til Sankt Georgs Gilderne. Man regnede med at kunne tage dette Arbejde op umiddelbart efter Nytaar.

Paa det sidste Rovermøde, som II Absalon's Rovere afholdt, fortalte TA Georg Heggum om Johannes Jørgensen og gav de gamle Spejdere et lille Udsnit af Digterens Værker. Bagefter instruerede en af de »gamle« i Kompaslære med særligt Henblik paa forestaaende Træning i Terrænsport. Efter Indbydelse deltog nogle af Divisionens øvrige Tropsførere i dette Møde.

Divisionens Rovere skal iøvrigt i Midten af November paa Cycle-Orienteringsløb. Løbet, der arrangeres for alle københavnske Rovere, lægges af et Udvalg nedsat af Distriktsledelsen for København, og vil sikkert blive en rigtig Mandfolketur.

II Absalon's Spejdere har stadig-

væk travlt med at »fabrikere« Inventar, og Troppen regner selv med, at samtlige Mødeaftener paa denne Side Nytaar, muligvis endnu længere, vil gaa dermed. Det første Arbejde er fra Haanden, men nu har man taget fat paa anden Omgang, og der bliver noget for enhver; alle kan være med.

Spejderne har bedt mig skrive, at de har stærkt Brug for forskelligt Værktøj, saavel Værktøj til mere indendørs Brug saasom Hammer, Save (store og smaa) m. m. som Redskaber til udendørs Brug (Grebe, Spader, Skovle etc.). — Skulde nogle af Bladets Læsere være i Besiddelse af saadanne Ting, som maaske alligevel ikke benyttes, vil de ved at forære dem til II Absalon Trop yde Spejderne en god Hjælp, idet man derved kan spare Penge til Indkøb heraf. — Henvendelse kan ske til Troppen (Elmegade 3, Nora 1879 x).

Divisionen er igen gaaet i Gang med et nyt Beredskabskursus, hvori deltager ca. 15 yngre og ældre Spejdere.

Tropsføreren for vor Brødertrop i Aalborg, Sankt Thøgers Trop, har været paa Besøg i København og har ved den Lejlighed fornyet Indbydelsen til en Sommerlejr i Nørrejylland. — Der vil nok blive Anledning for saavel Raad som Førere til i Løbet af Vinteren at tage nærmere Stilling hertil.

DC.

Kirkekunstens Ideologi

I September-Nummeret af »Samlere« har Pastor *Peter Schindler* offentliggjort en større Artikel om »Kirkekunstens Ideologi«, hvori han bl. a. siger:

»Hvad Renæssancen rent artistisk end har betydet, har den aandelig

betydet en Opløsning, et Skisma. Videnskaben skilte sig fra Kirken, Kunsten skilte sig fra Kirken, Folkelivet skilte sig fra Kirken og gik paa egen Haand, udviklede sig efter egne Linjer til en læg, en verdslig, en søgn Verden, mens Kirkens Mænd blev spærret inde i Sakristiet«.

For Kunstens Vedkommende, skriver Peter Schindler, betød Renæssancen en Opløsning, en heit ny Ideologi. Kunsten blev revet ud af sin metafysiske Sammenhæng, man anede ikke længer, at det Skønnes Rod var i Gud ved Siden af det Sande og det Gode, og derfor blev det et Maal i sig selv. »Som i Lærdommens Verden *Universitas* opløstes i *Facultates*, og den enkelte Videnskab drevs for sin egen Skyld og med Detailkundskab som Maal og ikke mere for at afgive Materiale til Helhedsanskuelsen, Verdensbilledet — saaledes opløstes ogsaa Kunstens Forhold til Menneskelivet«.

Skal Kirkekunst igen op paa sin forrige Højde, maa den gamle Ideologi genfindes, og Schindler gør i sin Artikel et Forsøg paa at ridse den op.

Der maa skelnes mellem den privat-religiøse Kunst og Tempelkunsten — saadan som det forøvrigt ogsaa sker *udenfor* Kristendommen —. Tempelkunsten, den liturgiske Kunst, maa være organisk eet med Helligdommen, den skal tale fra alle til Guddommen, beskues af alle og udtrykke noget, alle samles om og der paa Stedet sammen gaar op i. Kirkekunstens Opgave er at være den ordløse Del af Bekendelsen, at bekende i Form, Farve og Tone. Og den kan løses selv med smaa Midler, mener Pastor Schindler, blot maa man huske, at »Fraværelsen af al Rigdom kræver den Simpelt og Renhed, der er klassisk, og som virker baade selvfølgelig og stærk. Maatte det dog en Gang blive erkendt, at den simpleste, reneste Kunst ikke er dyr, eftersom ødle Maal, rolige og stærke Flader, rene Farver og fornemme Former er lige saa billige som det tilfældige og det ubehjælpsomme eller det forlorne.«

Tertiarbogen

udgivet af St. Dominikus 3. Orden, indeholdende bl. a. det lille Mariaofficium paa Latin og Dansk, foreligger nu i ny Indbinding, efter at den en Tid lang ikke har kunnet leveres. Den koster i denne uopslidelige Udgave 5 Kr. og faas paa Ugebladets Redaktion, Nørrebrogade 27 A. Sammesteds faas »St. Thomas af Aquins Bønner«, kun 25 Øre.

Den smukkeste Begravelse for 300 Kr.

indbefatter hvid Kiste, Korsel til Kapellet, Gravsted, Gravning, Kapel med Orgelspil, Korsang, Lys og Træer, Lighbærere, Blomster om Kisten, trykte Sange, samt Vogn til Præsten.

W. Müller's Begravelsesforretninger

Smallegade 13 . Central 6536 . Amagerbrogade 145 . Am . 7671

Nyborg

Søndag den 9. November afholdt Sct. Knuds Gilderne her i Nyborg stor Fest. Pastor Thorbjørn Møller gjorde os den store Glæde at komme og tale om Japan.

Efter at vor Sognepræst Pater A. Druyts havde budt velkommen, blev Ordet givet til Hr. Pastor Th. Møller, der talte meget indtrængende til os om Sct. Knuds Gilderne, deres store Betydning og Nødvendighed, og lagde os meget alvorligt paa Sinde ikke at »slappe af«. Derefter gik Pastor Møller over til den mere underholdende Del af Programmet og talte interessant og fængslende om Japan og fremviste nogle pragtfulde Lysbilleder, der gav os et levende Indtryk af Japans skønne og vidunderlige Natur. Efter Foredraget, der høstede kraftigt Bifald, samledes man om Columbuscaffen og en hyggelig Samtale, til Tiden blev til at sige God Nat og Tak for i Aften.

Knold.

Academicum Catholicum

De unges Studiekreds.

»De unges Sektion« holder Studiekreds i A. C.'s Klublokale, Bredgade 67 A, Kl. 20, *Torsdage* d. 27. Nov. og 11. Dec. Studiekredens Leder er Pater H. Roos S. J. Emne: Gennemgang af nogle nyere Filosofier og Katolicismens Stilling til dem.

Aabent Hus Lørdag d. 22. Nov.

Civilingeniør James Hamm holder aabent Hus for A. C.'s Medlemmer Lørdag d. 22. Nov. Kl. 20 (Blidahpark 29, Hellerup).

Akademiker-Messe Søndag d. 23. Nov.

Alle Medlemmer opfordres til at deltage i Akademiker-Messen Søndag d. 23. Nov. Kl. 8½ i Lioba-søstrenes Kapel, Bjerregaards Sidevej 1, Valby.

Efter Messen kan medbragt Morgenmad nydes hos Søstrene.
Møde Onsdag d. 3. Dec.

Almindeligt Møde holdes Onsdag den 3. Dec. Kl. 20 i A. C.'s Lokaler, Bredgade 67 A. Cand. polit., Frk. Tove Rasmussen vil tale om *Salazar*, Portugals kristne Statsmand. (Foredraget tilsigter at vise, hvorledes de katolske Stats- og Samfundstanker fra Thomas af Aquin via de pavelige Encyklikaer finder praktisk Udtryk i den Reform af Portugals Stats- og Samfundsliv, som Salazar siden 1926 har iværksat.)

D. K. K. F.

Medlemsaften afholdes for Enkeltmedlemmer og Medlemmer af de tilsluttede Foreninger i Katolsk

Højskoles Lokaler, Bredgade 67 ov. Grd., Fredag d. 28. November Kl. 19¼. Pater Pauli S. J. vil holde Foredrag om »Den hellige Birgitta«. Efter Foredraget Kaffebrød. Sangbogen bedes medbragt.

Følgende Foreninger er tilsluttet »Danmarks katolske Kvindeforbund«: Eucharistisk Forening for Sct. Ansgars Sogn, Rosenkranssognet og Sct. Andreas Sogn, Sct. Vincentsforeningen, Sct. Elisabethforeningen, Mødreforeningen i Ordrup, Katolsk Samaritterforening, Pigespejderne Jeanne d'Arc, Fidelitas, samt Mariakongregationerne »Immaculata«, »Maria Rosenkransdronning«, »Det gode Raads Moder«, »Fredens Dronning«.

St. Ansgars Kirke

Fred. 21. Nov. Kl. 20 Menigheds-møde, St. Birgittafest. Pater Pauli S. J. taler om St. Birgitta og om danske Birgittinerklostre. »Klosterhaven« opføres af Sognets unge. Lysbilleder fra Klosteret i Rom, hvor St. Birgitta døde. Bill. à 50 Øre købes i Forvejen (Sukker medbringes). Onsd. 26. Nov. Kl. 19,30 Møde for »Fidelitas«.

Rosenkranskirken

Sønd. 23. Nov. Kl. 8 Fælleskommunion for alle Sognets Kongregationer samt Spejderne.

Sakramentskirken

Onsd. 26. Nov. Kl. 19,30 Ungdommens Studiekreds.

St. Annæ Kirke

Torsdag d. 27. Nov. Kl. 19½ Kongregationsmøde for Mænd og unge Mænd.

St. Andreas Kirke (Ordrup)

Onsdag d. 26. Nov. Kl. 20 Møde for Damer i Forsamlingssalen.

Jesu Hjerter Kirke

Sønd. 23. Nov. Kl. 8½ Fælleskommunion for Immaculatakongregationen. Mand. 24. Nov. Kl. 20 Møde for de unge Mænds Kongregation. Torsd. 27. Nov. Kl. 20 Møde i Røde Sal for Mændenes Kongregation.

Ugens Højskoleaftener

Torsdag d. 20. Kl. 19. Pastor Geertz-Hansen. *Foredraget bortfalder p. Gr. af Sygdom.*

Torsdag d. 20. Kl. 20. Pastor Messerschmidt: Kateketkursus.

Mandag d. 24. Kl. 19. Museumsassistent Heding: Biologien og Mennesket.

Mandag d. 24. Kl. 20. Pastor Messerschmidt: Markusevangeliet, Kap. 11,12: Læren om Figentræet.

Tirsdag d. 25. Kl. 19. Pater Roos: Kristi mystiske Legeme V. Kirken og de protestantiske Kirker.

Tirsdag d. 25. Kl. 20. Pastor Schindler: *Renaissancen begynder: Arkitekturen.*

Katolsk Ungdoms Klub

Klubben afholder Fest for Medlemmer med Gæster Søndag d. 23. Nov. 1941 Kl. 19,30 i Selskabslokalerne, Haveselskabsvej. Fælles Kaffebrød, selskabeligt Samvær og Dans. Billetter: Medlemmer Kr. 2,00, Gæster Kr. 2,50 (alt incl.) faas hos Kassereren Hr. Jørgen Barfred Petersen, Silkeborggade 14, Ø.

Fransk Litteratur

Louis Chaigne, Anthologie Bind I og II à Kr. 5,95.

Father Martindale skriver: »Dette Værk kan ikke anbefales varmt nok.«

Musik

Graduale Romanum, Lærred og Rødsnit: Kr. 10,10.

Kyriale Romanum, Shirt. og Rødsnit: Kr. 2,20.

The Liber Usualis, Halvskind og Rødsnit: Kr. 13,30.

Der k. Pfarrogottesdienst, Rødsnit: Kr. 11,50.

Chants des Saluts et des Processions: Kr. 1,40.

Opret Dem en Konto i Boghandelen. Hvad vi ikke har, kan vi skaffe Dem.

**SANKT
ANSGARS
FORLAG**

*Bredgade 67
Palæ 4777*

Mariakongregationen for unge Mænd

Stenosgade, indbyder herved alle unge mandlige Kongreganister i København til Retrætedag hos Liobasøstrene, Bjerregaards Sidevej 1, Valby, *Søndag d. 30. Nov. 1941*. Retræten, der begynder Kl. 8,30 med Messe, hvorunder der er Fælleskommunion, ledes af Præses for Kongregationen for unge Mænd, Jesu Hjerter Kirke: Pater K. Pauli S. J. Der sluttes af Kl. ca. 17,00.

Ingen Kongreganist maa gaa Glip af denne Chance for engang at opleve, hvordan en Retrætedags Stilhed og Fred kan have en vel-signet dulmende Virkning paa ens Sind. Lukket ude fra en Verden, hvor der er saa meget, der adspredner en og afleder Tankerne fra de overnaturlige Ting, faar man Tid til at falde til Ro og tænke lidt over Tingene. Man faar Lejlighed til at opgøre sin religiøse Status og tilskyndes til for Fremtiden at leve et Liv efter ægte katolske Principper og af alle Kræfter at arbejde paa, at ens Tro forbliver levende.

I egen Interesse opfordres Kon-

greganisterne derfor til at møde op ude i Valby d. 30. November. Der er sikkert ingen, der bagefter vil fortryde at have tilbragt sin Søndag paa denne Maade. Det vil samtidig være en god Begyndelse paa Adventstiden.

Tilmelding kan ske til Liobasøstrene, Telf. Valby 25, samt til Pater K. Pauli S. J., Vester 8588, og Kongregationens Sekretær Niels Frederiksen, Jyllingevej 185, Vanløse. Deltagelse koster 1,50 Kr. Der vil blive serveret Kaffe, men ellers maa man selv have Fortæring med.

Til sidst endnu en Ting: Glem ikke Kongregationsbog og Rosenkrans!
N. F.

K. U. K.

København.

Lørdag 22. Nov. Kl. 20,00 Kreds-møde. Emne: Det tredje Gudsbud. Indledere: Lotte Lassen Landorph og René Nielsen. De to Minutter: Jytte Smith-Knudsen og Leo Karup. Kaffebord, kammeratligt Samvær. Husk Sangbog. Praktisk Arrangement Gruppe I. Lørdag 29. Nov. Intet aabent Hus. Lørdag 6. Dec. Adventsaften.

Ordrup.

Sidste Møde var meget godt besøgt, trods det forrygende Vejr. Det var ogsaa et meget interessant Foredrag af Pater Samuelsen. Desværre kom der ikke rigtig Gang i Diskussionen bagefter, men det gjorde der til Gengæld efter de to Minutter, hvor *Hans Flemming Jensen* opkastede det Spørgsmaal, hvordan man skulde forholde sig i Skolen, naar ens Lærere udtalte forkerte Meninger om Katolicismen. Denne Diskussion førte mange flere Ting med sig. Saadan blev vi enige om for Fremtiden at holde aabent Hus hver Torsdag i den Uge, hvor der ikke er Møde om Tirsdagen. Hvor det »aabne Hus« skal afholdes, ved vi endnu ikke, men paa Torsdag d. 20. afholdes det hos Formanden, Birger Hutter, Haandværkerhaven 21 (Kl. 20—22). Husk at medtage en lille Ting til Tombolaen.

Tirsdag d. 25. ds. Kl. 20 pr. Foredrag af Pater *Samuelsen*: Ungdom i Kamp, 2. Del. Paafølgende Diskussion. — Husk, at vi mangler Sælgere til Katolsk Lommekalender, Billetter til vor Julefest d. 28. Dec. og meget andet.

ARNOLD BUSCK

INTERNATIONAL BOGHANDEL
Stort Lager af dansk og
udenlandsk katolsk Litteratur
Hurtig Forskrivning fra Ulandet
Kjøbmagergade 49 . Telefon Central 2453

Katolske Begravelser

Ib v. Benzon

aut. katolsk Bedemand

Bemærk ny Telefon Central **1868** hvortil
alle Henvendelser venligst bedes rettet

C. J. Schledermann & Sønner

MURERMESTRE . ENTREPRENØRER
Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122

Jernbeton
Murermester ved Sct. Maria Hospital

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

ALTERLYS

i alle Størrelser

og lævrigt

Stearinlys og Vokslys

af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER

København

C. W. Kronmann

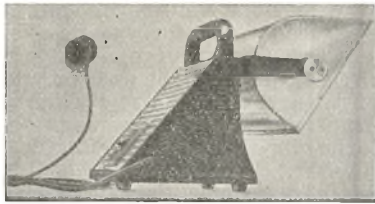
GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Cen-
tralvarme . Sanitet . Ilt og Gas Autogensvejse-
værker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

BRØDRENE DAHL A/S

Inns. S. B. N. N. N.
Telefon Central 6585

Rør og Fittings . Sanitet . Centralvarme
Armatuer . Pumper . Værktøj . Metaller

Salg og Udlejning af Lysbade-
lamper og alle elektromedicin-
ske Apparater.

Dansk Røntgen-Teknik A/S

København Telf. 4229 Aarhus Telf. 6545
Leverandør til de katolske Hospitaier

KOLDING

Slagterludsalget

Haderslevvej 2 . Tlf. 1951 . 1952

1. Kl. Okse-, Kalve-
og Svinekød . Konserver
Leverandør til St. Hedvig Klinik

NYKØBING F.

Johannes Madsen
Elektr. Installatør **Nykøbing F.**
Installationer

St. Kirkestræde, Tlf. 684
Leverandør til katolsk Menighed

A-S Lolland-Falsters

Kulkompagni
KUL.KOKES.CINDERS
Nykøbing F. . Tlf. 626, 945
Leverandør til kat. Institutioner

ROSKILDE

Mønsterbageriet

Olsgade 24 . Tlf. 1365
Anbefaler sig med 1. Kl.s
BAGERI & KONDITORI
Alt i Isanretninger og Desserter

SLANGERUP

Slangerup Mejeri

Slangerup . Tlf. 48
1. Kl.s Produkter
Leverandør til gl. Farumgaard, Farum

P. G. Vintersborg Tagensvej 13, Tlf. 818

Tømrermester . Bygningssnedker
Lev. til St. Elisabeth Søstrene

NÆSTVED

H. O. Christiansen
Kindhestegade 4 . Telefon 251
Blikkenslager, aut. Vand- og Gasmester
Leverandør til de katolske Institutioner

Næstved
Kul- og Koks Kompagni
Aktieselskab
Ny Havn . Telefon 1420

Næstved Mælkeforsyning
v. Axel Andersen . Kildemarksv. 35
leverer Byens bedste Sødmælk

Næstved Tømmerhandel
ved T. A. Meding . Tlf. 1478 (3 Lin)
Træløst & Bygningsartikler

URE OG BRILLER
Arndt Nielsen
Jernbanegade 2, Telefon 543

C. C. Christensen
Bageri og Konditori
Præstøvej 6 B . Telefon 1010
Lev. til de katolske Institutioner

C. V. Gørgens
Kolonial . Delikaesser
Præstøvej 45 . Tlf. 582
Leverandør

C. Mortensen
Murermester
Gallemarksv. 23 . Tlf. 1349
Lev. til kat. Menighed.

N. Juel Pedersen
Gfarmester
Ramsherred 13 . Tlf. 158
Leverandør til St. Elisabeth Hospital

Evald Nielsen
Malermester
St. Mortensgade 5 . Tlf. 659
Ny Østergade 11
Leverandør til katolsk Menighed

Herlufholm Dampmølle
og Brødfabrik A-S
Telefon Næstved 31
Lev. til de katolske Institutioner

Fiskehuset
Ramsherredgade, Tlf. 107

Announcér i „Katolsk Ugeblad“ fælles for læg og lærer, for By og Land, for unge og gamle

Katolsk Ugeblad

Danmarks Rundkirker

Mester Eckhart

St. Peters Dug

Djævlepulveret

Nye Sognepræster

Munkemel

HANDELSBANKEN

≡ Aktiekapital Kr. 50.000.000 Reserver ca. Kr. 33.000.000 ≡

Alle Bankforretninger udføres

34 Afdelinger i København og Omegn

54 Filialer og Kontorer i Provinsen

HOVEDKONTOR: HOLMENS KANAL 2. TELF: 8600

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS

NØRREGADE 15

TELF. 9270

RECK's OPVARMNINGS COMP. A/s

Esromgade 15. København N. Telef. 7480

Centralvarmeanlæg af enhver Art

Køkken-, Vaskeri-, Desinfections- samt Tørrestueanlæg m.m.

RECK-STAAKEDLER

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Frederiksholms Kanal 6, Kbh.

Tlf.: 12,166 og 12,161

C. & L. Tofte . V. Reusch

Blikkenslager

Aut. Gas- Vand- og Sanitetsmester

Sct. Poulsgade 42. Telefon Palæ 533

Privattelefon Palæ 1373

Udfører Arbejdet ved Benediktinerindeklosteret

N. P. Nielsens Eftf. Brændselsforretning H. Hinsch

Vodroff Tværgade 4, Telefon Vester 601

KUL, KOKS, og BRÆNDE

S. L. Møllers Bogtrykkeri

Dansk Reproduktionsanstalt

Rosenørnsallé 29 . København V

Telefoner: 4295, 13,504, 2207

Thor's kemiske Fabrikker A/s

Thorasvej 12, N.

Central 2910

1412

Alle Slags Sæber og Rengøringsartikler

Lev. til Hospitaler og Institutioner

Gør Deres Indkøb hos M. Nielsens Eftf.

Viktor Nielsen

Frukt, Grønt, Konserver m. m.

Stenosgade 3, Vester 2319 x

Reserveret

Axel Steckhahn

Kolonialvarer og Delikaesser

Gamle Kongevej 155

Telefon 8016

Leverandør til katolske Institutioner

Vilh. Zeltner

Murerarbejde - Jernbeton

Studiestræde 7

Central 8763 - 8788 - 6792

I. Tannenberg

Aut. elektrisk Installatør

Frederikssundsvej 148'

Telefon Bella 384

Mark Poulsen & Rønne

INGENIØRER

Pr. Mariæ Allé 1 A - København V.

Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg

Telefon 8533

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros

Ryesgade 106

Telefon Central 408

Emanuel Jensen & H. Schumacher

Murer- & Entreprenørforretning A/S

Bygningspriser. Jernbeton, Murerarbejde, Dampskorstene, Kedelindmuring, Isolering, Kloakarb.

Johs. Schrøder, Entreprenør

L. Schumacher, Murermester

Godthaabsvej 142, Kbhvn F, Centr. 968

Indgang fra Vagtelvej

ROBERT HANSEN

I. Kl. Kød, Flæsk og Paalæg

Amagerbrogade 212 A . Amager 6390

Leverandør til de katolske Institutioner

Lille Oplevelse i en Jernbanekupé

Jeg er med en Skare Ungdom paa Skovtur. I Jernbanekupéen findes foruden os en Mængde Ulveunger. Vi begynder at synge. Vi har Sangbøgerne med og synger uafbrudt, lige indtil vi har naaet Bestemmelsesstedet. Snart er der etableret Samarbejde med de smaa kviddrende »Ulve«; Drengenes klare, lyse Røster blander sig med vore Stemmer. Vi er allesammen Kammerater.

Paa Hjemturen tager vi igen fat med Sangen, lige saa snart Toget har sat sig i Bevægelse. Vi synger nationale Sange, Ungdomssange, norske og svenske. Pludselig rejser en Herre sig og stiller sig ved Siden af mig. Han ser ned i min Sangbog og synger med uden at give nogen Forklaring. Og dér bliver han Resten af Turen, stadig ivrigt optaget af Sangen; han er ogsaa med til at foreslaa det næste, der skal synges. Han er Kammerat med os, skønt vi aldrig har set ham før, ikke aner hvad han hedder eller hvad han er.

Paa Forespørgsel faar vi omsider at vide, at han er medicinsk Student, snart færdig med Studierne. Han har været Spejder i 15 Aar, ligefra han begyndte som 7-aarig Ulveunge. De sidste Aar har han imidlertid ikke haft Tid til at være med i noget Ungdomsarbejde. Men det var tydeligt at mærke, at han ligefrem hungrede efter at deltage i Fællessang.

Den unge Mand betragtede det

som en Selvfølge, at han fik Lov til at synge sammen med os. Og det var glædeligt, at han gjorde det. Saa meget skiller os Mennesker ad. De fleste gaar rundt som fremmede mellem hinanden. Og saa er vi dog alle Brødre og Søstre.

Det er saa hyggeligt, naar man vandrer ud ad Landevejen, at de Mennesker, man kommer forbi, hilser paa en med et venligt »God Dag«. Det medmenneskelige kommer smukt frem derved. Men endnu bedre er det at blande sin Røst i Sang med fremmede, ukendte.

Thi synger man sammen de *rigtige* Sange (og ikke pjattede Revueviser og deslige), forenes man af noget skønt og stort. De *rigtige* Sange giver Udtryk for Betagelse. Den jævne Tale kan ikke udtrykke den Glæde og det Natur- og Livssyn, som Tonerne bærer frem.

Et Menneske har oplevet noget skønt. Han prøver paa at fortælle, hvorledes det var. Men det lykkes ham ikke. Ordene synes ham saa fattige. Men saa træder en Digter til; han finder de rammende, malende Ord; en Komponist laaner Ordene Toner. Endelig lyder Sangen. »Var det det, du følte?« »Ja, saadan var det.« Medens Sangen synges, genopstaar Herligheden. Og det er godt at dele denne Herlighed med andre. Maaske er det Fædrelandskærligheden, som slaar ud i Sangen, maaske frisk Glæde over Livet, maaske et Ung-

domsideal, maaske Tro og Kærlighed til Gud. Det er godt at dele alt dette med hinanden.

Sangen forener, idet den for-toner

Mislyd og Tvivl paa sin straalende Gang;

Sangen forener, idet den for-soner

kamplystne Kræfter i sam-stemmig Trang.

Trangen til Skønhed, til Daad, til det rene;

nogle kan gaa paa den lyslange Bro

højere, højere frem til det ene, som ikke aabnes for andet end Tro.

Denne Bjørnsøns begejstrede Hyldest til Sangen, og som munder ud i Ordet *Tro*, giver mig Anledning til at ride min Kæphest endnu en Gang: *Højmesse-sangen*, som det højeste Udtryk for, hvad Fællessang kan yde. Thi er det sandt, at Messen sammenfatter hele vor Gudsdyrkelse og løfter vor Tilbedelse til det højest mulige, er det ogsaa sikkert, at Menighedens Fællessang under Højmessens har et større Formaal end nogen anden Fællessang kan have.

Menighedens særegne Fællesskab styrkes og forøges, idet Lovsangen, Trosbekendelsen og Anraabelsen om Guds Naade faar os til at synge som med een Tunge.

C. B.

Hvem var Mester Eckhart?

Magister, Pater Heinrich Roos S. J. taler paa Søndag Aften i Katolsk Højskole om den store katolske Mystiker, som nogle vil gøre til Panteist.

De fleste, der i Højskolens Program har lagt Mærke til, at Emnet for Foredraget ved Efteraarets sidste Fællesmøde er *Mester Eckhart*, har sikkert sagt til sig selv: »Hvem mon det er? Sikkert en eller anden gammel Teolog. Hvad kommer han egentlig os ved?« Og hvis der i en af de saa moderne Gættekonkurrencer »Hvem ved hvad?« blev spurgt om ham, vilde sikkert de fleste blive Svar skyldig.

Men er nu Mester Eckhart os egentlig saa uvedkommende, som man altsaa kunde gaa hen og tro?

Den store Sprogkaber

Sagen er den, at denne gamle Mystiker fra det 14. Aarhundrede er kommet til at indtage en Stilling i tysk Aandsliv, som maaske bedst kan sammenlignes med Grundtvigs eller Kierkegaards i dansk. I Mester Eckhart blev hele den kristne teologiske og filosofiske Tankeverden til personlig og national Egenart, og han har i sit Sprog rykket Grænsepælene et godt Stykke længere frem, udtrykt, hvad der før ham var næsten uudsigeligt. Han er en af Tysklands allerstørste Sprogkabere, og endnu i Dag lever man af hans Arv.

Mester Eckhart er ikke en af Kirkens Helgener. Nogle af hans Skrifter blev endog sat paa Indeks, og der har staaet Strid om hans Navn lige til vore Dage. Men kort før sin Død erklærede han fra Prædikestolen i Dominikanerkirken i Köln i højtidelig Form sin Retroenhed og underkastede sig i alt den romerske Kirke.

Eckhart og Alfred Rosenberg

I mange Aar var hans Navn næsten glemt. Men for en Snes

Aar siden blev der fundet nogle hidtil ukendte Manuskripter, som kastede et fuldstændigt nyt Lys over ham. Videnskabsmændene tog fat, Eckharts Person og Værk kom igen paa Dagsordenen, hans Værker blev udgivet, og snart var hans Navn paa alles Læber.

Samtidig skete der det, at *Alfred Rosenberg* i sin kendte Bog »Der Mythus des 20. Jahrhunderts« tog Eckhart op til Be-

handling. Hans These var den, at den katolske Mystiker, Dominikanermunken, Prior og Provincial for sine Medbrødre og Teologiprofessor i Paris, i Virkeligheden var *Panteist og Forløber for den nye tyske Verdensanskuelse, som bygger paa Race og Ære.*

Derved kom Rosenberg sikkert til at bidrage til, at man fra kristen Side igen tog Studiet op af Eckhart.

Den gamle Mystiker var altsaa blevet en højmoderne Mand. Der dannede sig Partier om ham. Paa den ene Side saa man i ham Symbolet, Realisationen af alt det, Rosenberg kæmpede for i sin »Mythus«. Den anden Part saa ham som den højtbegavede og fromme Teolog, der levede

i Overensstemmelse med den katolske Lære.

Biskop Martensen og Professor Grønbech

Ogsaa her i Danmark har der været en levende Interesse for Mester Eckhart. Allerede i 1842 har den senere Biskop *Martensen* udgivet en Bog om ham paa Tysk, som senere (1851) kom paa Dansk. Man kan ogsaa læse Eckhart selv paa Dansk: i Gylendals Bibliotek har Bibliotekar *Aage Marcus* oversat nogle Prøver af hans Skrifter; det rige Middelaldertysk har han forstaaet at gengive paa et moderne Dansk, saa hele den poetiske Finhed i Udtrykket bevares — det er netop denne Oversættelse, der vil blive brugt ved Recitationen i Højskolen paa Søndag Aften.

Man vil endvidere huske, at ogsaa Professor *Vilhelm Grønbech* i sine forskellige Værker kommer ind paa den store tyske Mystiker, men desværre paa en Maade, som vi Katolikker maa forkaste, og som paa mange Punkter nærmer sig Rosenbergs Vurdering.

Hvad derimod kun de færreste ved er, at der i Universitetskredse her i Landet er en loyal Interesse for Mester Eckhart, som for katolsk Mystik overhovedet, og de katolske Studerende, som har taget disse Spørgsmaal op til Behandling, har faaet en overordentlig velvillig Bedømmelse.

Denne mærkelige og storslaaede Personlighed vil Pater Roos, der selv driver videnskabelige Eckhart-Studier, fortælle os om paa Søndag, føre os ind i hans Tanker og vise, hvori de moderne Misforstaaelser af ham bestaar.

-xx

DJÆVLEPULVERET

Der var engang

»en ond Trolde« — en Djævel. Klog var han, det er den Slags jo altid; og ligesom Trolden med Troldspejlet holdt han Skole, eller rettere sagt en højere Læreanstalt for unge Djævle. Der lærte de at sammenbrygge og sammensætte Draaber og Mixturer og Piller og Pulvere, som paa de underfundigste Maader kom ud i Verden, ud blandt Menneskene og forgiftede dem.

Trolden selv nød den højeste Anerkendelse som Kemiker; der var ikke en Avis eller et Tidsskrift uden en nedsablende eller uforskammet Artikel eller Notits om eller Hentydning til ham; og det viser den højeste Grad af Berømmelse blandt Trolde.

Alligevel var han ikke tilfreds, — saa tilfreds som en Trolde til Nød kan blive, for evig Utilfredshed er ellers et ægte Troldemærke; — det irriterede ham nemlig saa forfærdeligt, at blot et lille bitte Gran Modgift: en kort Bøn, en Tanke paa noget smukt og godt, en Forbøn, altid var stærkere end hans kunstfærdig sammensatte Fordærvelsesmidler. Hvad nyttede det saa, at Virkningen af det, han havde opfundet, var voldsommere og mere langvarig end alt, hvad der hidtil havde eksisteret? Virkelig effektivt var det alligevel ikke.

Men naturligvis bevirkede det ofte store Ødelæggelser; og det var jo et interessant og lønende Arbejde at oplære de unge.

Imidlertid var det, som om der kom nogen Stilstand i Faget. Det var godt nok, at alt gik, som det var smurt; men det var alt for længe siden, at der var sket noget epokegørende, noget, der kunde fylde ethvert Djævel- og Troldesind med Stolthed. Derfor lod den lærde Djævel udskrive en Konkurrence blandt Studenterne. Det ventedes naturligvis ikke, at de ligefrem skulde kunne finde splinternye

Midler til Trolde- og Djævelskab, — men ved Benyttelse af alt, hvad der forelaa, maaske alligevel nye Blandinger, nye Virkninger. Hele den til Skolen knyttede vældige kemiske Fabrik blev stillet til de konkurrerendes Raadighed; og de store Laboratorier var en lang Række Nætter igennem — Djævle arbejder bedst om Natten — fuldt optagne af en Mængde ivrigt og alvorligt arbejdende unge Videnskabsdyrkere.

I Laboratorierne hang Lister over Mennesker, som Overdjævelen stillede til Disposition som Forsøgsobjekter. I og for sig var han ikke helt glad for at udlevere sine private »Patienter« til det Brug; men han kunde naturligvis altid neutralisere Virkningen af de unges Eksperimenter med dem og tage fat igen paa den gode gamle prøvede Manér. Kom der noget ud af Konkurrencen, faldt Æren paa ham; det var derfor, han havde foreslaaet den.

Da Fristen var udløbet, stod der paa hans Bord tredive Æsker, Krukker, Flasker og Ampuller, hver ledsaget af et tykt Hefte med Beskrivelse af den nye Blanding, alle de foretagne Forsøg og Midlets formodede Virkninger.

Nu fulgte en travl Tid for Overdjævelen og hans Assistentter. Alle de tredive Præparater maatte gennemprøves, og de tykke Bilag nøje studeres. Det viste sig, at tyve af de trediver var saa gode, at deres »Opfindere« blev fundet værdige til at modtage Læreanstaltens Diplom paa den store Aarsfest; men det lod ikke til, at der blandt dem var nogen, som fortjente en særlig Udmærkelse; i alt Fald forlød det, at Guldmedaillen ikke vilde blive uddelt denne Gang.

Paa Aarsfesten stod saa Overdjævelen paa Talerstolen og talte til den lærde Forsamling. Kort omtalte han hvert af Konkurrencepræparaterne, lidt overlegent, men alligevel rosende —

saa der faldt Glans over Læreanstalten. Først da de 19 var nævnt, kom der lidt mere Liv i hans Stemme: »Endelig er der Pulveret V+Zy. Selv om dette i sig selv ikke er noget helt nyt, er det dog mere bemærkelsesværdigt end de hidtil omtalte. Dette Pulver rummer Kedsomhed i — — —«

»Det kender vi!« »Det er allerede — — —!« »Det har jeg — — —!« lød det fra Forsamlingen.

»Stille!« »Ssss!« »Lad ham nu tale!«

»— — rummer Kedsomhed i større Doser og stærkere Form end noget hidtil kendt Præparat. Det er saa stærkt, at jeg først mente, det maatte være Modløshed eller maaske endda Fortvivlelse, det for Størstedelen bestod af, og jeg var lige ved at kassere det paa Grund af den Misforstaaelse, den store Fejltagelse, det jo vilde være at forveksle disse Ting.

Men ved Efterprøvning fandt jeg, at der virkelig var Tale om Fremkaldelse af Kedsomhed — en Kedsomhed saa gennemgribende, at den paa en vidunderlig snigende Maade baner Vejen for den langt stærkere Ødelæggelse, de andre Midler bevirker. Den nøjes ikke, som de hidtil eksisterende Midler af denne Art, med at fremkalde Kedsomhed paa et enkelt eller nogle enkelte Punkter; nej, det er en Kedsomhed, som strækker sig til alt, hvad den inficerede giver sig af med, ja, til vedkommende selv. Den er faktisk uendelig langt mere effektiv som Ødelæggelsesmiddel end det — bevares vel, ellers overordentlig afskyelige — Troldspejls Splinter, der nøjes med at standse Hjertets Indflydelse paa Menneskets Syn paa andre. Dette Middel var nemlig ikke saa virkningsfuldt, som man skulde tro. Hjertet er let at vække igen, selv naar det tilsyneladende er frosset til Døde; Virkningen af Splinterne er for voldsom, for pludselig; den er nærmest et Chock, mens den snigende Lamelse, som Kedsomheden i den nu foreliggende Form bevirker, synes langt sikrere, — — selv

om vi jo stadig maa huske, at Pulveret kun har bestaaet en foreløbig Prøve. Imidlertid, selv om Forventningerne maaske ikke helt opfyldes, har vi her et yderst interessant, virkelig glædelig ødelæggende Middel, og det forekommer mig derfor rimeligt, at vor unge Kollega, som har ledet sine Undersøgelser ind paa en hidtil alt for lidt befærdet Vej, modtager den af Læreanstalten udsatte Guldmedaille.«

En voldsom Piben og Hyssen viste, at Forsamlingen var enig med ham. Thi Djævle viser ganske ublufærdigt deres Misundelse, naar en af dem fremhæves paa de andres Bekostning.

»Naa, hvordan gaar det egentlig?« Overdjevlen og den unge Kemiker med V+Zy stod sammen foran den store Maskine med alle Iagttagelsesrørene i det vældige Laboratorium; Rørene opsugede en vis Tid igennem alle ønskede Iagttagelser angaaende de Menneskesjæle, der var under Behandling, og bevarede dem som Films- og Tonebilleder.

»Deres Forsøg har ikke vist noget særlig overraskende, synes jeg. De allerførste Eksperimenter var de bedste, men naturligvis var Forsøgsobjekterne særlig velegnede. Lad mig lige se Deres Optegnelser. — — Hm. A. Ældre Kvinde. Lede — overhaandtagende — ved Hjem og Mand. (Det lyder jo meget godt; den Slags har altid store Muligheder; men originalt bliver det ikke.) Pludseligt Omslag p. Gr. af Tanken om Manden som hendes eneste Kærlighed; Aarsag: Fundet af en lille Genstand, han gav hende i deres Ægteskabs første Aar. Hele Virkningen af V+Zy ødelagt. B. Ung Mand — Lede — overhaandtagende — pludseligt Omslag. — — C. Ung Nonne — Lede — overhaandtagende — pludseligt Omslag. — — D. Embedsmand i sin bedste Alder — Lede — Omslag — — ! — Hør nu, unge Djævel! Sikke noget Sludder at skrive, naar der knap nok er Tale om »Lede« og den absolut ikke tager Overhaand!

Men Fejlen ligger i, at De har taget fat paa de forkerte Mennesker. Man kan ikke prøve i Flæng; man maa tage Hensyn til Menneskets Natur. Vel kan vi gøre meget, overordentlig meget; men vore Midler kan aldrig virke med overhaandtagende Kraft, uden at Mennesket selv hjælper os. Det er det irriterende ved vort Arbejde, at det hele kan mislykkes, blot »Lyset har gjort et kærligt Træk«, som Ibsen siger. Kun naar Mennesket selv udelukker Lyset, kan vi virkelig gøre noget. Maaske de fire, De har kludret med, skulde have været behandlet med Overmod i Stedet for med Lede — det er slet ikke usandsynligt. En Djævel maa være Psykolog, ikke blot Kemiker — husk det.«

Han skulde lige til at gaa, da den unge bønfoldende greb ham i Halen og sagde: »Aah, vær saa modbydelig alligevel at kikke ned i det Observationsrør. Jeg tror næsten, jeg lige er i Gang med en af den rigtige Sort!«

Overdjevlen trak paa Skuldrene, men vendte sig dog og tog Røret.

Niels Lund, med det krøllede brune Haar og det kønne Smil, som viste smukke hvide Tænder, gik i Haven og skar nogle lysrøde Roser af, som hans Kusine skulde have med hjem.

»Ih, hvor de dufter dejligt — lugt engang, Niels!«

Niels stak Næsen ned i Roserne og nøs voldsomt. Kusinen brast i Latter.

»Man skulde tro, det var Peber og ikke Rosenduft, du fik i Næsen,« sagde hun.

»Ja — det kildrede skrækeligt,« lo han. »Nej — den Rose dér skal du da ikke have med — den ser ud, som den er brændt i Kanterne. Nu skal jeg tage en anden.«

»Det gør mig ondt, at Niels er saa ked af sit Arbejde,« sagde hans Far nogle Dage senere. »Jeg var saa glad, da han fik den gode Plads hos Carlsen og Søn, og jeg har aldrig før mærket andet, end at han var tilfreds og fandt Arbejdet interessant. Men

nu klager han ustandselig over, at det er kedsommeligt og ensformigt. Han gaar hjemmefra med et surt Ansigt — og kommer hjem og udbreder sig om, at han spilder sin Tid paa aandssløvende Bagateller. Noget, han i sidste Uge fortalte mig om med stor Begejstring, »gider han pludselig ikke tænke paa«. Hvad tror du, han har for, Mor?«

»Ingenting! Han keder sig bare, siger han. Han »gider ikke« gaa til Elses Selskab — og han har jo altid været den glædeste i de unges Komsammen'er. Bare han ikke er syg!«

Niels sad ved sit Skrivebord hos Carlsen og Søn.

»Jeg ved, det er idiotisk, at jeg ikke kan holde det ud for Kedsommelighed; men jeg gider ikke engang anstrenge mig, for at det skal blive bedre.«

Om Aftenen sad han paa sit Værelse over en Roman.

»Hvorfor læser du det Hø?« spurgte hans Søster. »Den Biografi, jeg lagde ind forleden, rørte du ikke, og den var ellers netop saadan en, som du plejer at synes om; men nu har jeg afleveret den paa Biblioteket. — — Hør, hvordan er det med vores Studiekreds? Og hvad med det Engelsk-Hold, vi talte om at danne henne hos Jens?«

Niels havde længe talt om at genopfriske sit Engelsk; han var absolut dygtig til Sprog — og interesseret. Men nu gad han ikke.

En Morgen, da han som sædvanlig ministrerede i Syv-Messen, blev han helt forskrækket over, at han pludselig sagde til sig selv: »Hvor jeg dog keder mig!« Det blev værre for hver Dag; en Uges Tid efter fandt han ud af, at han var for træt til at gaa, — og saa kom han ikke mere i Syv-Messen.

»Niels er blevet en sær Snegl,« sagde Vennerne. »Vi kan godt tale om, at et eller andet vilde være rart at gøre — — og han siger ja — — men naar det saa

kommer til Stykket, gider han aldrig.«

— — —
»Hvorfor skulde jeg gøre det?« — »Hvorfor skal jeg gøre mig Umage for det?« — »Hvorfor skal jeg paatage mig det Ekstraarbejde for at takkes Chefen?« — »Det er kedeligt alt sammen — — det tager bare min Tid, saa jeg ikke faar noget ordentligt ud af den. Bare jeg dog kunde rejse fra det hele.« — »Og hvad saa? Fik jeg det mon saa morsommere?«

— — —
Overdjævelen lagde Røret fra sig.

»Ja, dér synes virkelig at være noget af det rigtige. Men pas paa — der er en — fra den anden Side, — som kan komme i Vejen. Og der er »Maaltidet«, det vi ikke kan nævne — det keder ham ikke nok endnu. Men ellers ser han virkelig lovende ud.«

Og saa gik han.

»Aah, han gaar snart i Barn-dom, det gamle Vrøvl,« sagde den unge arrigt, da Overdjævelen var borte. »Naa, »Maaltidet« keder ham ikke nok? Vist gør det det — han saa det jo selv i Røret, — og det skal komme til at kede ham endnu mere. Bare jeg dog maatte bruge det store Observationsapparat, der kan snart ikke være mere i dette Rør — — en af Dagene maa jeg lømme det.«

Nogle Dage efter stod V+Zy's Opfinder igen foran Apparatet med et Kollegiehefte for at notere de sidste Resultater.

— — —
»Pokker skulde gaa mere i Handels- og Kontoristforeningen; bevares vel, hvor var der kedeligt!« — —

»Nej, næste Gang gaar jeg ikke i Mariakongregationen; det er jeg vokset fra. Pater Berthelsen er utaalelig at høre paa — jeg har næsten gabet Kæberne af Led — og saa de samme Bønner i en Evindelighed.« — —

»Sørens osse — nu har Pater Berthelsen fundet paa, at jeg skal »repræsentere« Kongregationen og skrive et Referat! Saa-dant noget morede mig altid i gamle Dage; men nu — nu gider jeg ikke mere — —«

»Jeg sagde nej til at gaa med. Jeg vilde være i Fred. Men jeg kan ikke holde ud at sidde alene, — — jeg kan ikke holde mig selv ud — — jeg maa finde paa et eller andet, — — jeg vil — —«

Saa — nu løb det ud af Røret og ned ad Apparatet! Den unge Trold tog en Avis, tømte Røret over den som Posen fra en Støvsuger, pakkede Indholdet sammen og stoppede det hele ned i den vældige Skarnbeholder, som stod i en Krog af Laboratoriet.

— — —
Niels knælede i Kirken tidligt Søndag Morgen, mens næsten hele Menigheden gik op til Alteret. Han var gaaet fastende hjemmefra, men han syntes ikke, han kunde gaa til Kommunion. Det var snart mange Søndage, han havde baaret sig saadan ad, var blevet tilbage, naar de andre kommunicerede; for han syntes, at den forfærdelige Følelse af Kedsomhed ved al fromt, der fyldte hans Sjæl, maatte være syndig. For Familiens Skyld gik han i en meget tidlig Messe, saa at ingen derhjemme opdagede, hvordan han, den ivrige Kommunikant, nu bar sig ad.

»Hvorfor kan jeg ikke? Jeg har ingen stor Synd paa Samvittigheden. Men jeg længes ikke efter Sakramentet. — Jo — jeg gør!« Og pludselig rejste han sig og naaede med lange Skridt op til Kommunionbænken i sidste Øjeblik.

»Maaltidet!« Det var da et underligt Ord, der klang i hans Øre, mens han gik tilbage til sin Plads.

»Herre, hvad er det dog, der ødelægger alting for mig?« klagede han. »Vis mig dog noget, der kan hjælpe mig ud af det.«

— — —
De unge Djævlestuderter forlod Lærestalden efter nogle travle Laboratorieøvelser, ledede af selve Overdjævelen. Han blev staaende ved et Bord, tilsyneladende optaget af en Afhandling, en af Studenterne havde overrakt ham; men da den unge Trold med V+Zy passerede ham, standsede han ham og spurgte: »Er der noget nyt

med Hensyn til Deres sidste Forsøgsobjekt?«

Den unge satte et triumferende Ansigt op.

»Ja, jeg tror nok, han bliver et fuldgyldigt Bevis paa V+Zy's Værdi,« sagde han. »Vil Overdjævelen se?«

»Ja — lad gaa.«

Observatoriet boblede af gode Syns- og Høre billeder.

»Se-se — ja — det er virke-

Det er paa den Tid

*hvor De alligevel tænker paa
Julegaverne -*

De burde overveje

*om De ikke kunde glæde en eller
anden med et Aarsabonnement
paa*

Katolsk Ugeblad

Danske Katolikkers Blad

**Benyt UGEBLADET
som JULEGAVE!**

Gavekort faas gennem Ekspeditionen, Sct. Ansgars Forlag, Bredgade 67, Kbh. K

lig godt. De Billeder der er utydelige; naaja, det ... Hus viser sig jo altid paa Hovedet for os. Hvorfor bliver han ved med at komme dér? Det skulde snart være et overstaaet Stadium. Naa — hans Holdning er i alt Fald absolut første Klasses — — Lad os høre!

»Jeg gider ikke« ... »Jeg tør ikke« ... »Jeg kan ikke holde det ud — —«

»Glimrende. Drej en Smule paa Lydforstærkeren. Saa, nu lyder det tydeligt«:

»Aah Herre, min Gud. *Du* holdt ud, i et Værksted, med hele Dagen optaget af et beskedent Arbejde, ensformigt, uinteressant, den lille Haandværkers Gerning i et lille jævnt Samfund, — i mange, mange Aar. De lange Aar i Værkstedet i Nazareth, de er din Prædiken til alle os, der føler Livet som en Trædemølle. Hvis vi holder

Blikket fæstet paa dig, saa er det ingen Trædemølle, saa er det et *Værk* — et Storværk! Herre, jeg vil tjene dig, den trofaste, stille Arbejder, som gjorde ogsaa alle smaa Ting vel. Jeg vil være, hvor du sætter mig. Herre — jeg vil — —«

»Føj for — —!« Overdjævelen greb om Observationsrøret og vendte Bunden i Vejret paa det, saa Indholdet faldt paa Gulvet som en Bunde Støv og brændt Papir. Saa vendte han sig rasende til den unge, der stod med hængende Ører og Hale, og raabte:

»Hæld det vidunderlige V+Zy ud i Bunken der, og lad Karlene feje hele Skidtet sammen og Deres Guldmedaille med og smide det i Centralovnen!«

Men Niels' Skylsengel blæste lykkelig et kvælende Støvlag bort fra hans Hjerte.

T. Fd.

Fordele frem for Livet i Byerne, at man skal tænke sig to Gange om, inden man lader sig lokke til et Bytte.

Er det kedeligt at have langt til Biografen?

Hvis det er kedeligt, at man ikke kan rende paa Gaden hver Aften og nyde en Biografforestilling hveranden — saa er der kedeligt paa Landet. Det er en afgjort Sag. Og hvis det er kedeligt at have faaet et fast Punkt i Tilværelsen i Stedet for, en varm, hyggelig Stue, hyggelig Samtale, gode Bøger, maaske en Gang imellem et lille Spil Kort eller Skak — ja, saa er det kedeligt — meget kedeligt endda. Men saa er det egentlig slet ikke Landet, der er noget i Vejen med, men Menneskene! Den Slags kan man ogsaa saa udmærket have i Byen. Der er bare det ved det, at i Byen er det altfor nemt at finde Adspredelse, som ikke kræver noget. Jo, nok Penge naturligvis, men ikke den lille personlige Indsats, som giver Adspredelsen Værdi.

— Aa, ja, de gør en Dyd af Nødvendigheden derude, vil man sige med et Skuldertræk. Maaske. Maaske! Men efterhaanden bliver Nødvendigheden nu en kær Vane. Og en god Vane. Det slider en hel Del paa Nerverne hver Dag at skulle have den samme Spekulation: Hvad skal vi nu i Aften? Den er man dejlig fri for paa Landet!

Det er værre at sne inde med en Kanariefugl

Jamen, det hænder at de ligefrem sner inde derude og hverken ser Post eller Rutebil. Jah! Engang var Vejene her blokeret af Sne i 6 Uger, saa vores Rutebil maatte blive hjemme i al den Tid og led den Tort at blive døbt om til »Sommerbilen«. Det er slemt nok. Men jo mere rystes Familien og hele Husstanden sammen. Og Forandring fryder. Den Dag, den kommer igen, er der Fest, og saa kan man ligesom med bedre Samvittighed hjem søge Købstaden en Gang mere.

Og saa er der jo da ogsaa det, at en Gaard er en lille Verden for sig med mange levende Væsener

---

Vi paa Landet keder os ikke!

Selv om vi skulde sne inde og ikke komme i Biografen i seks Uger, skriver E. B.

Er der kedeligt paa Landet

Det er ligesom man tager det. Der er jo f. Eks. stor Forskel paa Sommer og Vinter, og jo længere man kommer ud paa Landet, jo mere mærkes Forskellen.

— Ja, Vinteren er skrap, men det hjælper, at Sommeren er dejlig, kommer det omgaaende fra den, der ikke kender noget til det hele.

Nej, det var nu ikke det, der var Meningen. Der er nemlig de Landboere, der foretrækker Vinteren, saa mærkeligt det lyder. Og da det netop nu er Vinteren, der stunder til, lader vi Sommeren ude af Betragtning dennegang og forsøger os med en lille Hyldest til Vinteren paa Landet. Det er nemlig irriterende, at Folk i Byen skal gaa og ynke os herude, naar der ikke er Grund til det.

De fra Bøhlandet!

De misunder os ganske vist, hvad Flæsket angaar, men i de fleste andre Retninger er vi egentlig at beklage, synes de. Om ikke vi just er anden Klasses Mennesker, saa er vi dog i hvert Fald Mennesker, der lever under anden Klasses Forhold. Og er det ikke omtrent det samme? Der er ikke Folk saa ringe i Byen, uden at de jo alligevel *føler* sig overfor dem ude paa Bøhlandet, med mindre det ligefrem er Godejeren, det drejer sig om.

Det er ikke saadan, at *det* just gaar os til Hjerte. Ikke da, naar vi først er blevet rigtig voksen. Men det kan godt have Betydning for os alligevel, hvordan Tanken om Landlivet udfolder sig i Byen. Og det kan have Betydning overfor vore egne Unge at slaa fast, at Landlivet har saa mange og store

Der er Fest den Dag,
Bussen kommer igen

foruden Menneskene. De skal have Føde og Pasning. Jeg vil indrømme, at det vilde være nederdrægtigt at sne inde i en Bylejlighed med en Kanarieflugt.

Hvis Landsbykirkerne var katolske

Men det er ikke nemt at komme i Kirke, naar man bor langt ude paa Landet. Nej, det er rigtigt. Og i den Retning havde vore Forfædre det meget, meget bedre. Hvis alle vore gamle Landsbykirker var katolske endnu — ja, saa vilde det jo næsten være for godt at være Landbo og Landmand.

Men lad os haabe og tro, at Nyten og Velsignelsen ved en Kirketur staar i ligefremt Forhold til de Anstrengelser, der er forbundet med dem! Saa har Byboeren heller ikke paa det Punkt noget Fortrin frem for Landboeren.

Til syvende og sidst har de saamænd slet ingen!

Og den formodede Ensomhed og Kedsomhed er der ikke et Menneske, der tror paa, naar han først virkelig har prøvet at være paa Landet og have sit Arbejde paa Landet, ikke i nogle Sommermaaneder »nær Skov og Strand«, men ogsaa — og netop — om Vinteren, naar Fritiden maa tilbringes inden Døre.

Det forlorne Liv lokker

Vi keder os slet ikke herude. Men vi mærker »Kedsomheden« paa den Maade, at Byernes mere eller mindre forlorne »Liv« holder de Unge fra at tage et nyttigt og tiltrængt kortere eller længere Ophold paa Landet med Arbejde enten ude eller inde ved noget saa naturligt og sundt som Landbruget, og at der derfor ikke saa sjældent er Mangel paa Arbejdskraft.

Ellers er vi godt tilfreds og glæder os over de gode lange Vinteraftener, der nu er begyndt.

E. B.

Nye Sognepræster

I Anledning af den nye Sogneordning, som træder i Kraft i Begyndelsen af det nye Aar, har Biskoppen udnævnt følgende Sognepræster:

Pastor *Bernhard Hake*, St. Mariæ Sogn, København.

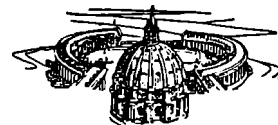
Pater *Jacob Coenen*, Jesu Hjerte Sogn, København.

Pastor *Knud Ballin*, St. Antoni Sogn, København.

Pater *Joseph Stäubli*, St. Knud Lavards Sogn, København.

Pater *Stephan Wevers*, St. Tereses Sogn, København.

Pastor *N. R. M. Oppermann*, St. Knuds Sogn, Svendborg.

URBI ET ORBI

Ved en Højtidelighed afsløredes for nylig i Universitetets Aula i Budapest en Buste af H. s. Hellighed Pave Pius XII. Højtideligheden overværedes bl. a. af den ungarske Fyrstærkebiskop, Kardinal Seredi, den apostoliske Nuntius og Repræsentanter for den ungarske Regering. Universitetets Rector *Magnificus* saavel som de øvrige Talere fremhævede alle som en den hellige Fader som »Troens sande Apostel under den nuværende Verdenskrig«.

Store Skarer af Studenter og Studiner deltog i den højtidelige Messe, der i Anledning af de nye Kursers Begyndelse fandt Sted i Kirken i Sorbonne. Cereemonien lededes af Ærkebiskoppen af Paris, Kardinal Suhard, og overværedes af adskillige Professorer. I sin Tale til de unge Tilhørere, der var samlet i Richelieu's gamle Kirke, gav Kardinalen Udtryk for de Forhaabninger, som Fædrelandet knytter til Ungdommen, og opfordrede de tilstedeværende til uanset de vanskelige Tider uførtøvet at give sig i Kast med Studierne.

Med de engelske Militærmyndigheders velvillige Tilladelse foretog italienske Krigsfanger i Ægypten under Ledelse af den apostoliske Delegat for Ægypten og Palæstina, Msgr. Testa, — umiddelbart før Operationerne i Nordafrika indledes, — en Valfart til de hellige Steder i det hellige Land. Valfarten forløb til alles Tilfredshed, og det lidt egenartede Pilgrimstog sendte efter Valfarten en Takkeadresse til den hellige Fader, for derigennem at give Udtryk for deres Taknemmelighed overfor Pavens Bestræbelser for at lindre Krigsfangerens Kaar.

Danmarks Rundkirker:

Sct. Laurentius i Østerlars

▲ Den nordre Dør i Østerlars

Et meget interessant Minde fra den katolske Tid herhjemme er de syv Rundkirker, som Danmark ejer endnu den Dag i Dag. Sjælland, Fyn og Jylland har hver sin Rundkirke. Dem er der dog i Reglen ikke Tale om. Naar Rundkirkerne nævnes, er vore Tanker paa Bornholm med de fire Rundkirker: *Ols, Nyker, Nylars og Østerlars*.

Bjærnede Kirke paa Sjælland er fra før 1186, det Aar i hvilket Ebbe Sunesøn døde. Det skyldes hans Initiativ, at det øverste af Kirken blev gjort færdig af Tegl.

Med Undtagelse af Thorsager Rundkirke i Djursland er alle Rundkirker bygget af Natursten. Hvideslægten har i Thorsager rejst sig et uforglemmeligt Minde.

*

Den største af de bornholmske Rundkirker er *Østerlars Kirke*, Sct. Laurentius' Kirke, der ligger paa en Højderyg omtrent midt paa Bornholms Nordøstside, 3 km fra Havet. Ligesom de tre andre Kirker er den bygget som en Kirkeborg, for i hine urolige Tider skulde Befolkningen foruden et Gudshus ogsaa have et Tilflugtssted og et Værn mod Fjender.

Kirken bestaar af Skib, Kor og Apsis, der er udkastet som Cirkler, men skubbet ind i hinanden, saa at større eller mindre Cirkeludsnit fremkommer.

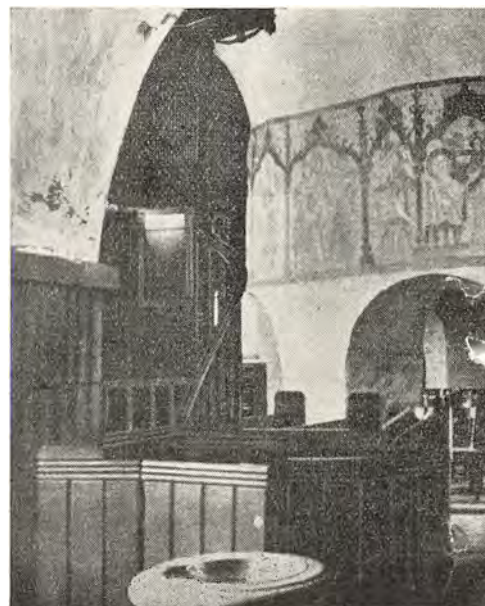
▲ Østerlars Rundkirke (tv. Klokketaarnet)

➤ Interiør fra Østerlars. Midt i Kirkerummet den massive Støttestøtte med de interessante Kalkmalerier

De syv svære Piller, der støtter Kirkens Mur i Nord, Vest og Syd er senere Tilbygninger og skyldes vistnok Fare for, at de oprindelige Mure skulde skride og hele Bygningen blive en Ruin.

Rent bortset fra at en saadan Pille tildækker et oprindeligt Kirkevindue i Ols Kirke, er den Beskyttelse, disse tre Meter dybe Mure giver Angriberen, Bevis paa, at de er rejst senere.

Kirkerummets Diameter er paa omtrent 13 Meter, Højden af det ringformede Tøndehvælv er godt 5 Meter. Rummet bliver

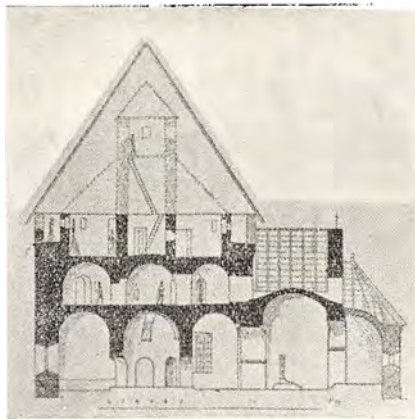
Kirke

af K. Pauli S. J.

betydeligt mindre ved den massive Midterpille, der for mange kirkebesøgendes Vedkommende stænger for Udkigget til Altret. I Østerlars Kirke fører seks uregelmæssige Aabninger ind i Pilels Midte (kaldet Ovnen), hvor de troende ogsaa kunde opholde sig.

Desværre kan Resterne af det gamle katolske Alter ikke ses mere, da det nuværende Alter er flyttet saa langt tilbage, at det tildækker Murstenene.

Fra Koret fører en Trappe bygget ind i selve Muren op til de øvre Stokværk. Første Stokværk er beregnet til Opholds- og Opbevaringsrum, medens andet Stokværk er anlagt i Forsvarsøjemed.

Skematisk Snit af Østerlars Kirke

Trappen er meget snæver og stejl, saa at det kneb at komme op ad den. Hvis der var Fare paa Færde, kunde man hejse sine Ejendele op ad Muren og gennem en stor Aabning, som bag- efter kunde stænges indefra.

Fra det øverste Stokværk kunde Forsvaret føres gennem Skydeskaar eller Skydeporte eller over en lav Mur; senere blev der bygget en Løbegang af Træ uden paa Kirken.

Alle fire Kirker har et fritstaaende Klokketaarn, som vist-

tes af Tovsnoning. Et ligearmet Kors i Midten ses indenfor en dobbelt Bladkrans.

Dette Billedhuggerarbejde er kun et svagt Genskær af de mange dejlige Skulpturer, vi ellers beundrer ved mange af vore gamle Kirker. Fabricius taler i Danmarks Kirkehistorie om »Relieffer og smukke Bygningsdekorationer, der væsentlig samler sig om Portalerne og Korets Udsmykning. Over Indgangsdøren sattes ofte en smuk halv-rund Sten som Tympanon med Billedarbejder og undertiden med en Indskrift... Den kirkelige Symboliks Anvendelse af Kristi Ord: »Jeg er Døren« giver den store Interesse for Kirkedøren, og dens Udsmykning er i udpræget Grad samlet om ham« (I, 279).

Runestenen i Vaabehuset er fra ca. 1100. »Broder og Eimund de lod rejse denne Sten efter Sigmund, deres Fader. Krist hjælpe hans Sjæl og Sankt Mikael og Sankt Maria«. »En Række Indskrifter viser, at de var forfarne ikke blot i den romanske Skrift, men ogsaa i Vikinge-

▲ Kalkmalerier i Østerlars: Opstandelsen og Korsfæstelsen

nok er af nyere Dato end selve Kirkerne.

De mest iøjnefaldende Minder fra den katolske Tid er dog Kirkens nordlige Portal og Kalkmalerierne saavel som en Runesten i Vaabehuset. Ovenover Portalen er anbragt interessante Skulpturer. Stenen er pyntet med Akantusblade, som omslut-

tidens, Hedenskabets, gamle Runerækker« (Fabricius, I, 280).

Da Reformationen holdt sit Indtog, blev Kalkmalerierne overkalket.

Det samme hændte paa Bornholm. I de senere Aar begyndte man dog atter at grave dem frem og om muligt beholde dem i de-

ST. PETERS DUG

Fantasi af C. C. Martindale S. J.

I.

Himlens vældige Terrasse, over hvis Brystværn man kan se ned paa Jorden. Engle er ved at brede en mægtig Dug ud. Nogle smaa Engle kommer hen for at se til og henvender sig til en af de ældre.

1. LILLE ENGEL: Hvad er det dog, I gør?

1. ENGEL: Vi breder denne Dug ud.

1. LILLE ENGEL: Ja, det kan enhver se! Men hvorfor gør I det?

1. ENGEL: For at Dyrene kan komme ind i den. Alle mulige Slags Dyr.

2. LILLE ENGEL: Dyr!? Skal det være en ny Slags »Ark«?

1. ENGEL: Det var slet ikke et daarligt Navn til det. Ja, skulde vi egentlig ikke have lavet en Ark i Stedet for? Det bliver upraktisk, naar vi løfter Dugen i Hjørnerne og sænker den ned. Alle Dyrene glider ned i Midten i en stor Dynge...

2. LILLE ENGEL: Sænker I den ned? Hvorhen? Aa, kære Engel, begynd med Begyndelsen og fortæl os det hele rigtigt!

1. ENGEL: Jeg har kun et Sekund. I kan se, at nogle af Dyrene allerede kommer her... Men se ud over Brystværnet. Kan I se Huset med det flade Tag lige nedenfor? Om et Øjeblik kan I se Simon Peter komme op paa det Tag for at bede. Lidt efter bliver han sulten og giver Besked om Middagsmad, men saa faar vi ham til at falde i Ekstase og sænker hele Dugen ned med alle Dyrene og siger: »Her er din Mad!«

1. LILLE ENGEL: Men I kan da aldrig faa alt det ned paa det lille Tag?

2. LILLE ENGEL: Jeg troede ogsaa, der var en Mængde Dyr, han slet ikke maatte spise?

1. ENGEL: Min kære lille Ven... jeg sagde jo, at han kommer i Ekstase, og det gør alle Dyrene ogsaa, saa *Størrelsen* betyder ikke noget for dem i det Øjeblik... Og det andet, min søde Ven, det er netop Pointet i det... han skal netop

lære, at... at... Ih, dog, her kommer de!

Ind træder en Kamel i straalende godt Humør. Den ser sig af og til tilbage over Skulderen og krænger sine Læber tilbage i et triumferende Smil. Derefter følger en Okse, saa rolig som altid; en yndefuld Gazelle; et Par Harer og Kaniner, som danser omkring; og en majestætisk Hjort.

KAMEL (*henrykt til 1. Engel*): Naa, er der nu noget at udsætte paa mig?

HARER OG KANINER: Og paa os? Og paa os?

1. ENGEL: Min kære Kamel, Moses' Lov var ganske klar. Kun de Dyr kunde spises, der tygger Drøv og har spaltede Klove. Jeg ved godt, at du altid har hævdet, at din Hov er delt, men naar du holder paa at gaa med saadan en Slags elastisk Galosche over det halve af den, saa *ser det ud*, som den ikke er det. Vi vilde have forvirret Israellitterne skrækkeligt, hvis vi havde ladet dig passere. Vi kunde jo da ikke give dem Timer i Zoologi i Tilgift til alt det andet, de skulde lære. Det samme gælder dig, unge Kanin! Du tygger ikke Drøv, men naar du bliver ved med de gumlende Bevægelser med Kæberne, saa *tror Folk*, at du gør det, og hvad det angaar vilde de derfor acceptere sig, selv om det var under falske Forudsætninger. Men du kan ikke paastaa, at du har, hvad der menes med en spaltet Klov. Aa, undskyld mig et Øjeblik... (*Han studerer Listen*). Vil I allesammen gaa hen og lægge jer derovre? Tæt sammen. Gør jer det bekvemt. (*Kamelen lægger sig langsomt, stønnende og knagende, og de andre arrangerer sig rundt om den. Harerne og Kaninerne løber faktisk rundt paa Ryggen af den, og den vender sig og snærrer ad dem, men spøgefuldt. En Kænguru ankommer i vældige Spring fra det vordende Australien. Den lander nær ved Englene, finder Ligevægten ved at støtte sig med sin mægtige Hale og smiler indby-*

dende. Desuden arriverer der et Par Sjakaler, Drager og Hyæner, en Løve og et Lam).

2. ENGEL (*til 3. Engel*): Hør engang - - ja, jeg véd godt, at der ikke er nogen virkelig Fare ved det, men bør man nu anbringe Dragerne saa nær ved Kænguruerne? Folk fra Kina og Japan gør altid Kænguruer nervøse. Man kan jo heller ikke ligefrem forbyde Dragerne at lade der komme Ild ud af deres Næsebor, naar de faar Lyst til *det*. Det er deres gode Ret... men ingen andre holder af det. Det gør dem urolige.

3. ENGEL: Jeg tror ikke, det betyder saa meget.

2. ENGEL: Maaske ikke, men jeg vilde nu gerne have haft, at St. Jørgen var blevet født. Han kunde have forelagt det paa en taktfuld Maade for Dragerne... Men hvad, om et lille Øjeblik er de allesammen i Ekstase og ganske rolige.

1. ENGEL: Aa, jeg vidste, vi savnede nogen! Svinene! (*Ved disse Ord kikker en fin gammel So med en Del Smaagrise frem bag nogle Buske*).

SO: Er De vis paa, at vi er ventede? Ogsaa *vi*? Bliver Peter ikke frygtelig forskrækket?

1. ENGEL: Det er netop *Meningen!* Vi er ganske særligt glade for at se jer. Alle de onde Aander er for længe siden vasket ud af jer. (*Soen skrider langsomt frem og gør sig hæderlige Anstrengelser for at efterligne de mest dannede Manerer, som om den altid havde været vant til dem*).

SO: Hvor er det sødt af Dem at invitere os. Hvor er det en dejlig Dug. De smaa har glædet sig saa meget. Skal vi stille os noget bestemt Sted?

1. ENGEL: Ganske som I vil. Lad som I var hjemme. (*Soen falder pludselig tilbage til sine gamle, mangelige Manerer og trasker med svære, klangfulde Grynt hen til det Sted, den synes bedst om, og lægger sig tilfreds ned. De skrigende Smaagrise begynder straks med stor Glæde paa et Maaltid. De smaa Engle skriger ogsaa paa deres egen Maade af Henrykkelse*). Det var nu det. Saa var der Fiskene og Krybdyrene. (*Ser undskyldende paa de andre*). Nogle af dem tager frygtelig med Plads, men vi maatte have en Behemoth og en Leviathan. Job

vilde blive saa skuffet, hvis vi ikke fik det. Kom saa da, gamle Flodhest! Kom du bare sjokkende. Men lad være med at svinge Halen her. Og kom saa, Krokodille! Ingen Nyseri! Jeg havde glemmt, at du kunde pruste Ild og Røg ud lige saa godt som Dragerne. Ikke noget Driveri! Vil du have, jeg skal sætte Ring i Næsen paa dig og trække dig af Sted?

KROKODILLE: Vilde du ikke ønske, at du kunde? (*Den blinker med det ene Øje, udgyder en Krokodilletaare og lægger sig. De smaa Engle kommer og leger med den, som om den var en Fugl.*)

1. ENGEL: Og nu tror jeg vi vilde spare vældig megen Plads, hvis vi bad Jonas' Store Fisk om at komme og — hvad jeg vilde sige — give Plads til de fleste af de smaa. Den er noget saa ganske for sig selv — enorm og fuldstændig hul indvendig — og saa godmodig! (*Den Store Fisk bliver anbragt midt i Dugen for at sikre Ligevægt. Ting, der er født af Vandet, krybende Ting og Insekter begynder at spadsere ind i dens vældige Gab.*) Hvor er det en Lettelse, at det ikke mere betyder noget, om de har Finner eller Skæl eller ikke har det, og om de flyver samt gaar ... de er allesammen velkomne, endogsaa de, der ingen Ben har og gaar paa deres stakkels smaa Hænder... Ind med jer! (*Den Store Fisk begynder at ryste over det hele og giver sig til at grine.*) Hvad er der nu løs?

STORE FISK: Det er Billerne... de kravler allesammen... det kildrer!! (*Den udstøder et Hyl.*)

EN AAL: Det er bare mig! Jeg lægger mig tilrette i en Bue. (*Indsmigrende.*) Du har de dejligste bløde Kurver indvendig. Er det ikke et Held, at jeg ikke har Skæl? Det havde Jonas naturligvis heller ikke, men han havde baade Arme og Ben — og var mere ligesom en Søstjerne, end jeg er.

1. ENGEL: Hold jer nu saa rolige I kan, allesammen. Det er pænt af ham, at han i det hele taget vil have jer inde i sig. Han er meget følsom trods sin Størrelse.

EN LOPPE: Jeg maa velsagtens ikke foretage mig noget.

STORE FISK: Gør du det, bliver jeg syg!

1. ENGEL: Næ, lad nu være med

det. Det er altsammen ordnet saa godt... Du kan faa noget, der ophæver det. Fuglene skal jo sidde et Sted, og det kan lige saa godt være paa dig, saa kan de hakke dig, hvor det klør. Men ikke for haardt, Kiwi, med dit lange Næb. Hør du, Struds — det nytter ikke, du stikker Hovedet ind i Munden paa den og tror, ingen kan se dig. Vi vil gerne se dig! Har I det saa allesammen godt? Ugler? Gribbe? Og saa, Engle, passer vi paa. Naar jeg siger Een, tager I fat i Hjørnerne af Dugen. Paa To samler I Hjørnerne midtvejs. Og paa Tre sænker I den forsigtigt ned til Simon Peter og breder den ud. Og

saa lige til allersidst, I Dyr. Her er I nu samlet allesammen, alle Guds gode Dyr og Fugle og Fisk og krybende Væsner. Af hele vort Væsen og med een Røst, priser og forherliger vi dit Navn, Herre. (*Dyrene siger hver for sig Amen paa deres egen Maade.*) Og saa nu... (*til Simon Peters Værneengel*) Er han ved at falde i Ekstase?... Udmærket... Saa hurtigt... Een! (*Pause.*)

EN HIMMELSK RØST:

Rejs dig, Peter! Slagt og spis! Hvad Gud har rensset Skal du ikke kalde urent.

Fortsættes

C. C. Martindale S. J.

Kapitler om Fadervor XXXVIII

Som i Himlen saa og paa Jorden

FØRSTE ARTIKEL

Et Blik tilbage paa det, vi hidtil har hørt om Indholdet af tredje Bøn i Fadervor, viser, at vi ved denne Bøn søger Hjælp til *Lydighed i alle de Tilfælde, hvor vi har en Opgave at løse.* Denne Opgave omfatter alt, hvad vi gør og lider her paa Jorden, det skal alt bringe os Gud nærmere, og alt skal være af en saadan Beskaffenhed, at det fortjener evig Løn i Paradiset. Saadan er det Guds hellige Vilje. Derved kommer *Lydighedens Dyd* uvilkaarligt til at ligne det frodige Livstræ, som Apostlen Johannes saa i det himmelske Jerusalem. »Paa begge Flodbredder (af Livsvandets Flod, som vældede frem fra Guds og Lammets Trone), voksede Livets Træ, som bærer tolv Gange Frugt og yder sin Frugt Maaned efter Maaned. Træets Blade er til Lægedom for Folkeslagene« (Jo. Aab. 22, 2). Et højere aandeligt Liv, der fører til den sande og fuldkomne Lykke hjemme hos Gud, det er de Frugter, der vokser paa *Lydighedens Træ*, for kun at nævne to af de tolv.

For di Opfyldelsen af Guds hellige Vilje i det daglige Liv har en saa umaadelig stor Betydning for vor evige Lykke, vilde vor Frelser ikke nøjes med at klarlægge for os, hvad det er, Gud vil, men han gjorde ogsaa opmærksom paa, at denne *vor Lydighed desuden bør præsentere sig i en værdig Skikkelse. Fuldkommenhedens Glans skal omstraale vor daglige Gerning.* Derfor slutter tredje Bøn i Fadervor med de Ord: »som i Himlen saa og paa Jorden«. Ved Guds Trone, hvor utallige Engle og Hellige jublende gentager deres Lovsange for Gud og Lammets, skal vi søge de Mønstre, hvorefter vi skal føje vore Arbejdsdages Byggestene sammen til et Kunstværk, der ved sin Skønhed glæder Guds Øje og fortjener os Herrens og alle hans Helgeners Ros.

Hvad vi skal lære, naar vort Øje søger bort fra denne Jord og op til Himlen, er først og fremmest disse to Ting: 1) at vore Ydelser i Herrens Tjeneste i hvert givet Øjeblik *nøje skal*

Fortsættes Side 766

Liturgisk Kalender

Nov.-Dec.:

30. S. 1. SØNDAG I ADVENT

(violet) (2); 2. Sæt Bønner: Gudsmoder ([83]), 3. Sæt Bønner: For Kirken ([123]) eller for Paven ([122]).

1. M. St. Andreas, Apostel (766); (rød) 2. FERIA (2).

2. Ti. St. Bibiana (770); 2. FERIA (rød) (2), 3. Gudsmoder ([83]), 4. Om Fred.

3. O. ST. FRANS XAVER, Værnehelgen for alle Missionslande (770); 2. FERIA (2).

4. T. St. Petrus Chrysologus (hvid) (771); 2. St. Frans Xavers Oktav (771), 3. FERIA (2), 4. St. Barbara ([56]).

5. F. 3. Dag i St. Frans Xavers (hvid) Oktav (770); 2. FERIA (2), 3. St. Sabbas ([53]), 4. Om Fred.

6. L. St. Nicolaus (772); 2. Oktaven (771), 3. FERIA (2), 4. Vigilien (775); sidste Evangelium: Vigiliens (1070).

7. S. 2. Søndag i Advent (5). (violet)

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 A, København N.

Mandag og Fredag Kl. 13--14, Tlf. Nora 61 66.

Ekspedition: Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K, Tlf. Palæ 4777, Kl. 9-18.

Kassererkontor: St. Annæ Plads 28, Postgiro 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvarlalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BØGER ≈

St. Clemens Maria Hofbauer

Lidt ind i December udkommer hos Pauluskredsen en Helgenbiografi, som er sikker paa at opnaa mange Læsere. Det er afdøde Pastor F. F. Maurers efterladte Bog »St. Clemens Maria Hofbauer«. Pastor Maurer havde fortræffelige Evner som folkelig Skribent. Hans »Fadervor« og »ABC for voksne« i Alban-Stolz' Maner var praktisk Kristendomsforkyndelse for ganske almindelige Mennesker, og hans historiske Arbejder, f. Eks. en lille Bog om St. Frans Xaver, havde samme Sigte. Han interesserede sig mest for de Helgener, som havde noget at sige til Hverdagens smaa travle og verdsligt optagne Mennesker. Og i hans Skildring af disse Kirkens store var det netop det almen tilgængelige, det virksomme og næstekærlige, der laa ham paa Sinde. Det er derfor intet Under, at han i en Aarrække omgikkes med Tanken om at skildre Clemens Hofbauer. Denne Præsts Virksomhed udfoldede sig paa Baggrund af Polens Deling, Den store Revolution, Napoleonskrigene, Wienerkongressen og Restaurationen, d. v. s. i en Periode med ikke faa Ligheds-punkter med vor egen Tid. Han hører til de Helgener, som ikke mindes for Indsats i Literaturen, i Teologi, i Kunst eller Politik, men »kun« som ideale Præsteskikkelser. En inderlig from Mand, men ganske uden from Sødladenhed, tværtimod uhyre robust overfor sig selv og i sine Krav til andre. En djærv Mand og med ægte tysk Gemyt. Hele sit Liv igennem plaget og chikaneret af Enevoldsherrers nidkære Politispioner og alligevel saa velgørende uforsagt og støt følgende sit Kald. Dertil en Pioner i Storstadssjælesorgen, som vi stadig kan lære af.

At han som en af de første Redemptorister og Præst i Wien, hvorfra Danmark har faaet sine Redemptoristpræster, er aandelig Fader til disse Præster, som vi skylder saa meget, vil ikke forringe den Interesse, Bogen om St. Clemens vil blive mødt med. De mange, som med Rette beundrer Redemptoristernes Arbejde i danske Sogne, vil efter Læsningen af denne Bog kunne sige: Nu forstaar vi dem endnu bedre og værdsætter dem endnu højere. L. II.

Et Forlag, der tænker paa Julebordet

Chr. Erichsens Forlag har som sædvanlig dækket overdaadigt op til Julebordet med gode Gaveidéer til baade Børnene, Forældrene, Onkler og Tanter.

Al Forlagets Julehæfter foreligger »Julegæsten« som sædvanlig i Fru Sigrid Opffers Redaktion med afvekslende underholdende Stof af Leck Fischer, Ingeborg Maria Sick, Nis Petersen, Palle Rosenkrantz m. fl. Børnehæfterne med deres forskellige Spil og Udklipningsark og Rigdom paa Fortællinger er de kendte »Børnenes Julegæve«, »Børnenes Jul«, »Børnenes Julehilsens«, »Mit eget Julehæfte« og »Glædelig Jul« i forskellige Prisklasser. Dertil kommer for dem, der sluger Fortællinger i større Antal, de to Julebøger, »Min egen Julebog« for de mindre og »Ungdommens Julebog« for de større. I sidstnævnte har Fru Karen Plovgaard en smuk Historie med kristent Indhold.

For Børnene er der endvidere den populære »Børnenes Lommebog 1942« med alle de kendte Tabeller samt Artikler om Akvarier og Boksere, samt Anvisning paa at lave et Solur og at blive Mangelmillionær o. s. v.

Børnebilledbøgerne er der i Aarene af, alle med Tekst af Harald H. Lund. »Danmarks Akvarium« fortæller instruktivt om alle de mærkelige Fisk, man ser paa de mange Farvetavler, tegnede af Eigil Nielsen. I »Den omvendte Verdens« digter H. H. L. til Storm-Petersens herlige Billeder, som viser Dyr i Menneskeroller og Mennesker i Dyreroller, og »Bogen om Lille-Bror« handler om selve Børnehjælpsdagens Lille-Bror (tegnet af Jensenius), hans Skolegang, Sommerferie, Jule- og Nytaarsglæder.

For de yngre af Kvindekønnet har Forlaget ladet Knud Rye fortælle om »Alice Babs Nilson«, hele hendes unge Levnedsløb, specielt Besøget i København, med et Utal af store Helsidesbilleder.

Storm P.: »Mine Opfindelser. Tredie Samling« lader sig lige saa lidt anmelde som patentanmelde. I

Katolsk Boghandel

Stenosgade 3, Vester 3930

Vi fremstiller nu selv dansk Rogelsesskal, og har stadig paa Lager.

Bestilling modtages paa Julekorten, Julepastoratet, og Kalenderne Alle danske og udenl. Bøger skaffes. Brugte Bøger købes. Den gl. Udg. af det nye Testamente søges.

VALD. FOERSOM

AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

Aar er Opfinderen delvis inspireret af Varemanglen, men fortsætter iøvrigt utrætteligt med Opfindelsen af nye, vanvittige Cykletyper.

Og endelig er der hele tre Smaa-bøger med de saa populære Anekdoter-samlinger. Den alsidige Harald H. Lund har redigeret to af dem, nye Samlinger af »*Sættelnisse-Historier*« (ikke paa Højde med den fremragende Samling fra i Fjor) og af »*Jyde- og Skottehistorier*« (hvor Jyderne saa absolut er de bedste), begge med Tegninger af Storm P. Endelig en Bog »*Jernbane Humør*«, som Valdemar Møller har tegnet til. Naturligvis kender man de fleste af Historierne i Forvejen, men det hygger netop særligt.

T. T.

Kimer I Klokker

Det norske katolske Julehæfte er trods Krigen udkommet i samme smukke Skikkelse som altid. I Aar maa man undvære Sigrind Undset blandt Bidragyderne, men ellers er det de kendte Navne, der bærer Hæftet. Meget interessant er Oversættelsen af en gammel norsk Prædiken om Stavkirkens Symbolik. Ogsaa det øvrige Indhold er paa samme høje Niveau, det egentlig »folkelige« har aldrig Plads i dette Hæfte. Meget skønt er det indledende Digt af Mgr. Kjelstrup: »Jul for de modløse Hjertes« og gribende er Forsidebilledet »Pax in Terræ«, hvor Folkeskarerne strækker deres Arme i Bøn op mod Guds Moder med Jesusbarnet paa Armen.

Julekærten

Vort eget Julehæfte er blevet en Smule forsinket, men skulde gerne foreligge til Salg i de nærmeste Dage. Indholdet er endnu mere afvekslende end sædvanligt og det er gennemillustreret med Tegninger af saa kendte Navne som Eyvind Rafn, Kai Rich, Erik Andersen m. fl. Det vil glæde mange, at der er et stort Bidrag for Børnene, et virkelig godt Julestykke efter en Idé af den franske Dramatiker Henri Ghéon. Vi haaber i næste Uge at kunne bringe en Anmeldelse af Hæftet.

Børnenes Bønnebog

St. Ansgars Forlag har i disse Dage udsendt en Bog, som har været ventet i Aarevis, Afløseren af den forlængst udsolgte »Min første Bønnebog«. Den nye Bønnebog er blevet lagt tilrette af saa kyndig en Kender af Børnenes Behov som Institut S. Josephs Overlærerinde, Sr. Clara. Vi har aldrig haft en Børne-Bønnebog, som i den Grad taler Børnenes Sprog uden at forfalde til det forskruede eller plattede. Samtidig er der gjort alt for at lade Børnene synes godt om den ydre

Form for Bogen, der delvis er trykt med Rødt og pyntet med en Række gode Tegninger. I stærk, holdbar Indbinding koster Bønnebogen dog kun Kr. 1,75. (En særlig Udgave i Hælskind med Guldtryk og Guld-snit til Gavebrug vil blive fremstillet og solgt for Kr. 7,75). Anmeldelse følger i et af de første Numre.

Lommekalenderen

Der er endnu en Maaned til det nye Aar, og adskillige har derfor tænkt sig, at det ikke haster med at købe »Katolsk Lommekalender«. Disse uforsigtige kan vi oplyse om, at allerede for en Uge siden, fem Uger før Jul, var Halvdelen af Op-laget udsolgt. Naar man saa husker, at Kalenderen i Aar har et stærkt udvidet katolsk Stof, kan man nemt regne ud, hvad man gaar Glip af, hvis ikke man sørger for at købe Lommebogen nu. Den faas hos Frk. Ulla Andersen, Vesterbro-gade 18^a, Kbhvn. V., og hos de to katolske Boghandlere.

Danmarks Rundkirker

fortsat fra Side 761

res gamle Skikkelse. Malerierne var tænkt som Hjælp for Folk, der ikke kunde læse, men ved at se og betragte dem blev for-trolige med de vigtigste Begivenheder fra Vor Herres og Vor Frues Liv.

Desværre var Billederne i Østerlars Kirke (opdaget og restaureret af Prof. Kornerup 1889) delvis ødelagt, saa kun en Brøkdel kunde bevares.

Under gotiske Buer ses i et Felt Ærkeenglen Gabriel, der henvender sig til Jomfru Maria. Marias Besøg hos Elisabeth er ogsaa gengivet. Maria bærer en Krone paa Hovedet. I Nabofeltet ses Maria i halvtiddende, halvtliggende Stilling, idet hun løfter det lille Jesusbarn op foran sig. Bagved staar Okse og Æsel, og over dem lyser Bethlehemsstjernen. I et andet mindre Felt sidder Sankt Josef tankefuld med Haanden under Kinden. Det næste Billede hentyder maaske til Mordet paa de uskyldige Børn.

Seks følgende Malerier har ikke kunnet restaureres. Saa kommer to Billeder fra Lidelses-historien: Korsfæstelsen og Ned-tagelsen fra Korset. Ved Korsets

Fod staar Jomfru Maria og med kronraget Isse Johannes.

Dommedag mangler heller ikke. Kristus troner som Dommer paa Regnbuen og afsiger Kendelsen, som fremstilles ved tveæggede Sværd, der udgaar fra hans Mund.

Han støtter sine Fødder paa en anden Bue; Sol og Maane findes til højre og venstre for ham.

De frelste staar paa hans højre Haand med Ansigtet vendt imod ham; medens de fortabte paa hans venstre Haand drages bort mod Helvede, der er fremstillet som et uhyre Gab, hvor Djævelen sidder som en grinende Trold.

Øverst paa Billedet ses Jomfru Maria og de tolv Apostle. Basunblæsende Engle fremhæver yderligere Billedets Dommedagskarakter.

*

Den katolske Middelalder havde sine Skyggesider, akkurat som enhver anden Tid. Men blandt de mange gode Ting maa vi især fremhæve, at de vidste, hvorfor de var paa Jorden: at dette Liv kun var en Forberedelse, en Prøvetid; at dette Liv kun var værd at leve, fordi Kristus havde dvælet iblandt os, givet os et Eksempel og forløst os.

Derfor møder vi Gang paa Gang den inderlige Forening af Natur og Overnatur.

Derfor er bl. a. vore Kirker fra den Tid »et talende Vidnesbyrd om, at vore Kirkehuse ikke er rejst af nøgterne Haandværkere, der blot søgte Beskæftigelse: de har levet og aandet i deres Værks dybe Betydning!« (Fabricius, Danmarks Kirkehistorie I, 280).

Et Besøg i disse gamle Kirker er derfor et Varsko og Vækkelsesraab, at vi dog maatte ihukomme vort Kalds dybe Betydning, at vi ikke blot er jordbundne Haandværkere, men Guds Børn, der i et fremmed Land udfører vor Faders Gerning for efter endt Virksomhed at holde »Kirkegang med uop-hørlig Jubelsang

i høje Kor,

hvor Gud han bor

blandt alle Engles Sang.«

Som i Himlen saa og paa Jorden

afsluttet fra Side 763

svare til det Trin af den aandelige Udvikling, som vi skulde have naaet i den Tid, der indtil da var til vor Raadighed; 2) at vor Lydighed skal have lignende ydre og indre Egenskaber, som Englenes Lydighed i Himlen har. En nærmere Forklaring vil straks gøre Sagen tydeligere.

Med dem, som omgiver Guds Trone, har Herren opnaaet alt, hvad hans naadige Vilje har besluttet. Ved at svare til den guddommelige Naades Bistand har de Hellige fortjent sig den evige Salighed, som Gud fra Begyndelsen af har tiltænkt dem, og nu bereder de ham al den Ære, som han ønsker sig af dem. *Hvert Øjeblik udtømmer de, om jeg saa maa sige, al deres aandelige Kraft i stadig ny Erkendelse og Kærlighed og Tjenstvillighed.* Aldrig svigter de, aldrig slappes deres Kraft. Dette er for os et Fingerpeg. Vi, som tjener Gud her paa Jorden, skal altid yde saa meget, som vi paa det Trin af den aandelige Udvikling, vi har naaet, kan yde. Der er jo stor Forskel i saa Henseende. Af et Barn, der lige begynder sin Vandring mod det evige Maal, venter man ikke saa meget som af en moden Mand og Kvinde eller en Olding, der er kommet Maalet ganske nær. Mellem disse Yderpunkter findes saa Tusinder af stadig højere Trin med stadig større Krav. Hvor ofte taler ikke vor Frelser om denne Vækst i Dyd og Hellighed! Og hvem kender ikke det Sted, hvor

den hellige Paulus paa sin mesterlige Maade skildrer, hvorledes alt, hvad Kristus har givet os i sin Kirke, (og, kan vi gerne tilføje, alt hvad der findes i Naturens Verden), skal føre os frem til fuldendt Manddom og Modenhed, til det Maal af Vækst, der kan rumme hele Fylden af Kristi Gaver (Ef. 4, 7—14). Denne stadige Fremgang i aandelig Kraft og Modenhed er Betingelsen for, at den enkelte i hvert Øjeblik af sit Liv skulde kunne sige: Jeg er naaet saa langt, som Gud vil have mig i Dag. Det burde ikke være saaledes, som det var med Plantevæksten i Aar: I flere Uger stod hele Udviklingen paafaldende langt tilbage i Forhold til de normale Aar. Kommer saa Døden, kan den, der altid har været og har gjort, hvad han skulde, uden videre rykke ind i de hellige Engles og de saliges Rækker. Modenheden er jo naaet. Der er ingen Bom, som spærrer Vejen.

Det var nu Kristi første Ønske, udtrykt med Ordene: »Som i Himlen saa og paa Jorden«. Men der er jo et til. Vi skal ogsaa gøre os klart, hvilke *Egenskaber og Fuldkommenheder den Lydighed har, som Englene i Himlen og de salige udviser*, naar de er virksomme for Guds Rige. Det siger sig selv, at det, vi ikke sjældent møder hos Herrens Tjenere her paa Jorden, nemlig gnavne og sure Miner, modstræbende Følelser og Ønsker, ikke kendes i Himlen. Alle de, som er naaet hjem til deres evige Fædreland, betragter det som deres største Lykke og Ære at fuldbyrde alle Guds Befalin-

ger hurtigt og med Glæde, med Kraft og Udholdenhed.

Her er nu det vigtigste at kende den dybere Aarsag til Himmelbeboernes fuldkomne Lydighed. *Englene og de salige ser, som vi ved, Gud Ansigt til Ansigt*, d. v. s. de ser en uendelig Fylde af Liv og Kraft, af Sandhed og Godhed, af Skønhed og Salighed. Dette Syn virker ganske overvældende paa dem. Samtidig erkender de med fuldendt Klarhed al den Visdom, Hellighed og Godhed mod os, der ligger i det guddommelige Forsyns Planer og Veje. Denne Erkendelse opfylder dem med en saadan Beundring og Jubel, at de tilbøder Guds Raadslutninger og i dybeste Ærefrygt og Kærlighed underkaster sig Guds hellige Vilje. Som Følge heraf udfører de Herrens Befalinger med den største Iver og har kun det ene Ønske, at Guds Lov og Bud til Fuldkommenhed maa blive overholdt af alle Skabninger.

Det er nu dette Sindelag, vor Frelser ønsker at finde i vore Hjerter. Derfor siger han: »Som i Himlen saa og paa Jorden«. Vi skal tage Himlens Beboere til Forbilleder, gøre Fremskridt i den dybere Gudserkendelse, i Kærligheden og Ærefrygten samt i Iver og Begejstring for Guds Sag. Desuden skal vi bede Gud om en fuldkommen Underkastelse af vor Forstand og Vilje, saaledes at ogsaa vi fuldbyrder, hvad Gud befaler os, i al Ærefrygt og Ydmyghed, med Kærlighed og Glæde ligesom Englene og de salige, Jesus og Maria.

F. K.

Leverandører til den nye Præstegaard og Menighedssal i St. Mariæ Sogn

R. Reusch

Kunst- og Kleinsmedie
Blaagaardsgade 21
Telefon Nora 5052

ALT ELEKTRISK

KEMP & LAURITZEN
Vester Voldgade 9 . C. 936

Th. P. Stillinge

Tømrermester
Sejrøgade 15
Tlf. Ryvang 1225

Holger Petersen

Gas . Vand . Sanitet
Vesterbrogade 124 . Kbvn. V
Telefon Eva 4553
Udført alle sanitære Installationer

AAGE HJORTH-JENSEN

Malerfirma
Vesterbrogade 64
Tlf. Vester 9909

Carl I. Hansen & Søn

Murermestre & Entreprenører
Omogade 13
Telefon Ryvang 2379

Ansgarius-Bonifatius Foreningen

(Den danske katolske Kirkesag)

Ansøgninger om Tilskud fra Foreningen til de respektive Kirker og Kapeller bedes indsendt inden d. 15. December til Vikariatets Regnskabsafdeling, Boyesgade 8 A, København V.

Baroness Rosenkrantz-Charisius f. Oxholms Legat

til Hjælp for trængende, indfødte Medlemmer, Mænd eller Kvinder, af de her i Landet værende katolske Menigheder, uddeles af Biskoppen i Løbet af Januar Maaned 1942.

Ansøgning, indeholdende fulde Navn, Stilling, Alder, Bopæl, skal m. H. t. Trang, Værdighed og Medlemsforhold til en herværende katolsk Menighed attesteres af to Personer, hvoraf den ene skal være katolsk gejstlig.

Legatportionerne uddeles ikke for Livstid, hvorfor tidligere Legatnydere maa indsende ny Ansøgning. Ansøgningsfristen udløber 20. December. Andragender, som er indsendt efter dette Tidspunkt, kan ikke tages i Betragtning.

Ansøgning stiles og indsendes til *Det Apostoliske Vikariat*, Bredgade 64, København K.

Juleindsamling

Med Vikariatets Tilladelse agter undertegnede ligesom de foregaaende Aar, i Anledning af Julen, at foranstalte en Indsamling til Fordel for de fattige i Sct. Ansgars, Sakraments sognet incl. Sct. Antoni Distrikt samt Sct. Andreas Sogn. Det er vort Haab, at enhver efter Evne vil yde sin Skærv hertil.

De, som ønsker at komme i Betragtning, maa inden 14. December personlig henvende sig hos en af undertegnede: Pastor Geertz-Hansen, Bredgade 64. Pastor Cay Benzou, Nørrebrogade 27 C. (Postkonto 46638: Sakramentskirken). Pastor Knud Ballin, Frederikssundsvej 225 (Postkonto 20245: Sct. Antoni Kirke). Pastor H. Lucas, Kollegievej 2, Ordrup (Postkonto 26602: Sct. Andreas Kirke). Fru A. Osterhammel, Frederiksborggade 54, 3. Frk. F. Strathøcker, Jægers-

borg Allé 19, Charlottenlund. Fru H. Günther, Bangertsgade 11.

Unge mandlige Kongreganister!

I har vel meldt jer til Retrætedagen nu paa Søndag d. 30. November hos Liobasøstrene, Bjerregaards Sidevej 1, Valby. Ellers maa I skynde jer at gøre det nu! Tilmelding sker hos Pater K. Pauli S. J., Vester 8588, Liobasøstrene, Valby 25, og N. Frederiksen, Jyllingevej 185. Deltagelse koster 1,50 Kr. Der serveres Kaffe, men iøvrigt maa Fortæring medbringes. Dagen begynder med Messe Kl. 8,30 præc. Under denne Messe er der Fælleskommunion. Lad det blive en anelig Skare, der kan samles derude, Kristus og Vor Frue til Ære!

NB! Kongregationsbog og Rosenkrans!

D. K. K. F.

Paa Grund af Formandens Sygdom bedes alle Henvendelser til D. K. K. F. indtil videre ske til Næstformanden *Frk. Birgitte West*, Ved Klostret 2, Tlf. Ryvang 2891 y.

Af samme Grund modtages Meddelelser til D. K. K. F.s Hospitalskreds af *Frk. Ellen Rasmussen*, Jens Juelsgade 39, Tlf. Øbro 6793 x.

Medlemsaften afholdes for Enkeltmedlemmer og Medlemmer af de tilsluttede Foreninger i Katolsk Højskoles Lokaler, Bredgade 67 ov. Grd., Fredag d. 28. November Kl. 19 $\frac{3}{4}$. Pater *Pauli S. J.* vil holde Foredrag om »Den hellige Birgita«. Efter Foredraget Kaffebord. Sangbogen bedes medbragt.

Følgende Foreninger er tilsluttet »Danmarks katolske Kvindeforbund«: Eucharistisk Forening for Sct. Ansgars Sogn, Rosenkranssognet og Sct. Andreas Sogn, Sct. Vincentsforeningen, Sct. Elisabethforeningen, Mødreforeningen i Ordrup, Katolsk Samariterforening, Pigespejderne Jeanne d'Arc, Fidelitas, samt Mariakongregationerne »Immaculata«, »Maria Rosenkransdronning«, »Det gode Raads Moder«, »Fredens Dronning«.

Studiekredsen d. 10. Dec. afholdes hos Malerinden *Birgitte West*, Ved Klosteret 2, St. th., Indgang fra Gaden. Ny Tilmeldelser eller Afbud bedes givet i god Tid til Ryvang 2891 y.

Academicum, Catholicum

De unges Studiekreds.

»De unges Sektion« holder Studiekreds i A. C.'s Klublokale, Bredgade 67 A, Kl. 20, *Torsdagene* d. 27. Nov. og 11. Dec. Studiekredsens Leder er Pater H. Roos S. J. Emne: Gennemgang af nogle nyere Filosofier og Katolicismens Stilling til dem.

Møde Onsdag d. 3. Dec.

Almindeligt Møde holdes Onsdag den 3. Dec. Kl. 20 i A. C.'s Lokaler, Bredgade 67 A. Cand. polit., Frk. Tove Rasmussen vil tale om *Salazar*, Portugals kristne Statsmand. (Foredraget tilsigter at vise, hvorledes de katolske Stats- og Samfundstanker fra Thomas af Aquin via de pavelige Encyklikaer finder praktisk Udtryk i den Reform af Portugals Stats- og Samfundsliv, som Salazar siden 1926 har iværksat).

Ugens Højskoleaftener

Torsdag d. 27. Kl. 19: Pastor *Messerschmidt*: Kateketkursus.

Torsdag d. 27. Kl. 20: Pastor *Geertz-Hansens* Foredrag aflyst p. Gr. af Sygdom.

Søndag d. 30. Kl. 20: Fællesmøde, Bredgade 67. Magister, Pater *Heinrich Roos S. J.* taler om *Meister Eckhart*. Foredraget ledsages af Recitation, og der medvirker en Strygekvartet og et Drengekor. Billetter à Kr. 1,00, for Kursusdeltagere Kr. 0,75, faas i Højskolens Garderobe, i Sct. Ansgars Forlag, Bredgade 67, i Katolsk Boghandel, Stenosgade, og ved Indgangen. Efter Mødet er der Kaffebord paa 2. Sal, hvortil Billetter à Kr. 0,70 bedes købt forud.

Hermed slutter Efteraarsemestret.

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfs-gade 34-36

Tlf. 778 - 728

Magasin
den Nord

... den ny Tids Stormagasin

God Vask
- Geismar Vask

Telefon Central 246 (7 Led.)

Tilføjelse

I min Omtale af Gudmund Schüttes »Nordiske Navnebog« udtalte jeg mig tvivlende om Navnet *Birgittas* keltiske Oprindelse. Maa jeg have Lov at tilføje, at jeg bagefter har haft Lejlighed til at se en Udredning af Forholdet i en Note i Johannes Jørgensens *Birgitta-Bog*. Det fremgaar deraf, at Navnet er identisk med det irske Bridget, der er kommet til Sverige over Norge.
Clara Svendsen.

Sætternissen driller Horsens

Maa det være mig tilladt at gøre opmærksom paa, at der i Bogtrykkeriet »Atheneas Lokaler huserer en fæl, lille Sætternisse, som har spillet Halløj med Tegnsætningen i Horsensartiklen i Nr. 46. Det er gjort paa en Maade, der vidner om, at det onskabsfulde Asen er i Besiddelse af ikke saa lidt Lune, idet han — ved blot at forandre det Punktum, der i Manuskriptet stod efter Navnet Jens Juul, til et Komma — opnaar at gøre baade Ove Høegh Guldberg, Ole Worm, Poul Vendelbo-Løvenørn og flere til Jens Juuls Kaldsfæller.

Men da jo ikke alle Statsoverhoveder og kendte Mænd har begyndt deres Løbebane som Malere, beder jeg Dem raade Bod paa Nissens Gavtyvestreger og bringe en Rettelse i Bladet.

Ove Poulsen.

Bønnens Apostolat

Intentioner for December Maaned: Omvendelse af dem, der i Tale, Skrift eller Gerning krænker Gud. — Udholdenhedens Naadegave for de nydøbte.

St. Ansgars Kirke

Lørd. 6. Dec. Kl. 20 holder Sognets Spejdere deres aarlige Tropsfest. Alle Forældre til Sognets Drengene indbydes. Billetter à 75 Øre.

Jesu Hjerte Kirke

Mandag 1. Dec. Kl. 20 Møde for de unge Mænds Kongregation. Tirsdag 2. Dec. Kl. 16,30 Møde for Immaculatakongregationen. Torsd. 4. Dec. Kl. 20 Møde i Røde Sal for Mændenes Kongregation. Fred. 5. Dec. holder den eukaristiske Sektion Sonekommunion Kl. 6.

St. Annæ Kirke

Søndag d. 30. Nov. Kl. 12 Messe for afdøde fhv. polsk Konsulatsattaché B. Rediger.

Mandag d. 1. Dec. Kl. 19½ Kongregationsmøde for unge Piger. Tirsdag d. 2. Dec. Kl. 20 for Husmødre. Onsdag d. 3. Dec. Kl. 20 Pater Steidls Studiekreds. Torsdag d. 4. Dec. Kl. 19½ Kongregationsmøde for Mænd og unge Mænd. Fredag d. 5. Dec. Kl. 19½ Andagt.

Aarhus Opland

Søndag 30. November:
Ulstrup Mark: Kl. 10.

Katolsk Ungdomsværn

afholder ordinær Generalforsamling Søndag den 30. November efter Højmessens, i det store Taleværelse, Stenosgade 4 B.

Bestyrelsen.

Oblat-Mødet flyttet

grundet paa Biskoppens Bortrejse. Det finder Sted to Dage senere, nemlig Fredag 28. Nov. Kl. 20 hos St. Liobasøstrene under Biskoppens Deltagelse.

St. Dominikus' 3. Orden

Møde Onsd. 3. December Kl. 20. Redaktør Kiærulff taler om »Tertiarens Plads blandt Kirkens Stænder«. Komplet.

Sygeplejerske-Forbundet

Adventsaften Tirsdag den 9. December Kl. 20 hos St. Liobasøstrene, Bjerregaards Sidevej 1, Valby. Se nærmere angaaende Programmet i det følgende Nr. af Ugebladet.

Katolsk Klub

Sjælemesse for Klubbens afdøde Medlemmer læses d. 6. Dec. Kl. 8 i Sakramentskirken.

Københavns K. U. K.

Lørdag d. 29. Nov. Intet aabent Hus. Lørdag d. 6. Dec. Kl. 20 pr.

afholder K. U. K. sit traditionelle Adventsmøde i »Den røde Sal«, Stenosgade 4 A. Aftenens Taler er Pater K. Pauli S. J. Alle unge Katolikker indbydes til at deltage i dette Møde. Medbring Salmebog. Lørdag d. 13. Dec. Studiekredsmøde. Emne: Det fjerne Guds Bud. Det meddeles, at Klubbens Sekretærpost er blevet overtaget af Frk. Maria Seitzberg, Gaasebæksvej 16, St., Valby.

2 Værelser tilleje

2 gode, solrige, umøblerede Værelser til Leje. Henvendelse mellem Kl. 4 og 6.

M. Monnel,
H. C. Ørstedesvej 12, th.

Børnenes Bønnebog

Nu er den nye Bønnebog kommet paa Forlaget og faas i Boghandelen i Dag, 152 Sider, Tofarvetryk, Billeder og vekslende sort og rød Skrift. Bogen koster i Karton Kr. 1,75.

Rødt Skind med Gulddekorationer og Guldsnit Kr. 7,75.

Det er den rigtige Gave til Jul.

Julekærten

Husk at bestille Julekærten i god Tid. Der er kun trykt et begrænset Oplag. Julekærten koster i Aar Kr. 1,75.

SANKT
ANSGARS
FORLAG

Bredgade 67
Palæ 4777

Knud Rasmussen BØGER . PAPIR

Vesterbrogade 60
Tlf. Central 3955 - 2755
Leverandør til Sct. Knuds Skole

Katolske Begravelser

Ib v. Benzon

aut. katolsk Bedemand

Bemærk ny Telefon Central 1868 hvortil alle Henvendelser venligst bedes rettet

AALBORG

S. C. Sørensen

Jern, Staal og Rør
Sanitets- og
Centralvarmeartikler
Telefon 2323

M. Thomsen Støtt

Entreprenør og Murermester
Kong Christians Allé 6
Telefon 1992

Aalborgs katolske Begravelseskontor

ordner Begravelsen gratis
Ligkister og Ligsenge billigt
Jens Bangsgade 8
K. Vestergaard & Co. Tlf. 2289 - 2068

HORSENS

Installationsforretningen »Lyset« Torvet 10 . Telefon 618

Alt udføres i Installationer
Alt haves i Lamper og Lysekroner
Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt
Installator for Sct. Joseph Søstre

C. C. Nielsen

Mel . Gryn . Hønsedeføde.
Smedegade 91
Telefon 515 . 565
Udsøgte Kvaliteter, billigste Priser

H. F. Caspersen

BAGERI

Senderbro 71 . Telefon 1074
Leverandør til Sct. Josephs Hospital

Sigurd Henningsen

Slagtermester

Kattesundet 22 . Telefon 1351
Lev. til St. Josephs Hospital og Sølyst

Svend Hansen

Kun 1. Kl. Kød og Paalæg føres
Hjemmel. Medister og Leverpostej
Fabriksvej 33 . Telefon 1379
Lev. til Sct. Josephs Hospital

Bagermestrenes

Rugbrødsfabrik A/s

Telefon 310
Leverandør til Sct. Joseph Hospital

Manufaktur . Trikotage . Udsty A-S Horsens Textil Lager

Leverandør til katolske Institutioner

Køb hos vore

Annoncører

Carl Bech

aut. elektr. Installatør
Vestergade 33 . Telf. 1026
Leverandør til kath. Menighed

RANDERS

A. KRYGER

Vestergade 22, Tlf. 272-281

Friske Fiskearter indkommer daglig
Leverandør til St. Josef Hospital

Brdr. Qvist Brændselsforretning

Kul . Koks . Tørv og Optændingsbrænde
til billigste Priser
Randers, Adelgade 10, Tlf. 1375
Leverandør til St. Josefs Hospital

Randers

Mælkeforsyning

Telefon 389 og 823
Leverandør til St. Josephs Hospital

Kirurgiske Instrumenter, Hospitalsartikler
Sygeplejeartikler, Bandager

køber. De bedst hos:

C. Mærsk-Andersen's Eftf.
Randers . Telefon 137

Mineralvandsfabrikken

»CITO«

Slyngborggade 21, Tlf. 48, 146
Lev. til Sct. Josephs Hospital

THOR

Øl og Mineralvand

Johs. E. Mortensen

Bagermester

Nørreboulevard . Telefon 1157
Lev. til Sct. Josephs Hospital

Ost, Æg, Konserver „Osteriet“
v. Berg Hansen

Vestergade 11 . Telefon 2746
Leverandør til Sct. Joseph Hospital

Annoncér i „Katolsk Ugeblad“

følles for læg og lærd, for By
og Land, for unge og gamle

NYBORG

NAKSKOV

A_s Nyborg Kulforretning Lauritz Nielsen

Kul, Koks, Briketter
Strandvejen . Telf. 106
Leverandør til Stella Maris

Chr. Steffensen

HERREEKVIPERING

Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796
Leverandør

Støt

Frank Andersens

Fond

Postgiro 1087

<p><i>Brug</i> Pindstrup Tørvestrøelse til Jordforbedring, Stald- og Fjerkræstrøelse eller Indskudsmateriale. Pindstrup Mosebrug Tlf. Pindstrup 13 (3 Lin.) <i>København: Central 8261</i> Forlang Brochure</p>	<h1>AARHUS</h1>	
<p>A. B. C.</p>	<p>S. A. Kannegaard Vestergade 5 Telefon 2710 <i>Viktualieforretning</i></p>	<p>Bruun & Sørensen Ingeniørkontor Kannikeg. 18 Aarhus Telf. 4364 Leverandør til St. Josefs Hospit..l</p>
<p>Karl Hansen <i>Lys-, Kraft-, Ringe- & Radioanlæg</i> Frederiksgade 75, Tlf. 295 Omstil. til priv. Bogensegade 5</p>	<p>KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 4090 (flere Linier) Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Telefon 4088</p>	
<p><i>Gør Deres Indkøb af Fisk i</i> Eriks Fiskehal Ryesgade 16 . Telefon 8680 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p><i>Andelsselskabet</i> DE FORENEDE MEJERIER Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)</p> <p style="text-align: center;"></p>	
<h1>VEJLE</h1>		
<p>C. V. BERG <i>Blikkenslagermester</i> Autoriseret Gas og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p><i>Vejle Trælast &</i> Kulkompagni Havnegade 22 . Tlf. 68 og 69 Lev. til de kat. Institutioner</p>	
<p>Carl Petersen <i>Slagtermester</i> 1. Kl. Varer - Pølsefabrik Nørregade 2 . Tlf. 1721 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>¹/₈ Vejle Mælkekompagni <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>VEJLE NY Mineralvandsfabrik <i>P. C. NIELSEN</i> Vissingegade 8, Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital</p>
<p>Arbejdernes Fællesbageri <i>Aktieselskab</i> Bleggrdsg. 15, Tlf. 287 - 597 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Niels Bentzen & Co. TORVEGADE 6 . TELEFON 306 . 307</p>	<p>Jens Jensen Mel- & Foderstofforretning Søndergade, Vejle, Tlf. 1053 Leverandør til St. Maria Hospital</p>
<p>Tegn Deres Forsikringer hos N. Fr. Petersen Søndergade 18 . Telefon 2207 . 2 Linier</p>	<p>J. P. Fibiger Jensen <i>Slagtermester</i> Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg. 24, Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital</p>	<p>Marius Nielsen <i>BAGERMESTER</i> Fiskergade 7 . Tlf. 629 Leverandør</p>
<p>Jørgen Petersen & Co. Jernbanegade 18 . Tlf. 131-1631 Alt Tømmer- og Snedkerarbejde udføres</p>	<p>Niels Boesen <i>Katolske Begravelser ordnes</i> Nørrebrogade 9 . Telefon 725</p>	<p>J. ANCKER & SØN <i>Murermestre</i> Alt Murerarbejde Fjellegade 8 . Telefon 1438 Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle</p>

Katolsk Ugeblad

Naturforskerne og Gud

Vor Frue af Guadelupe

Englænderen i Afrika

Messen i danske Provinsbyer

Første Messe i Søborg

Munkemel

Køb og Salg af
AKTIER og OBLIGATIONER

VÆRDIPAPIRER modtages til
Opbevaring i AABENT DEPOT

Alle Oplysninger meddeles af
LANDMANDSBANKEN

gennem vore Filialer og vort Hovedkontor
C. 65 00 — Lokal 329

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Frederiksholms Kanal 6, Kbh.
Tlf.: 12,166 og 12,161

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KØK KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

Bageri & Conditori
Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog. 125, Telefon Amager 4019

Reserveret

Flytteforretningen „**FREDERIKSHOLM**“
v. Andersen og Poulsen
Flytning, Opbevaring og Forsendelse
besørges med Garanti overalt i Landet
Sjælør Boulevard 21
Telefon Valby 3333 . Godthaab 3653 x

Blomsterforretningen **LYDIA**

Griffenfeldtsgade 54
anbefaler sig med alt i
Hængeplanter, Blomster
og Kranse.

Blomsterforretningen
CAMELIA

Smukke Kranse og Kistepryntninger
Frederikssundsvej 229, Tlf. Bella 1729

Urmager . **Guldsmed**

Griffenfeldtsgade 54
Alle Reparationer til
rimelige Priser
Villy Mikkelsen Telefon Nora 3465 y

H. A. V. Ahlgren . Malermester
VED KLOSTERET 6
Tlf. Nora 6065 og Ryvang 4961 x
Udfører Arbejdet ved Sct. Michaelsgaard

Chr. Hansens Kød-Udsalg

Allegade 37, Tlf. Godthaab 21
Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158
Leverandør til Sct. Elisabeths Hospital

Quinine
Tonic Water

**ROSENBERG
BRØNDANSTALT**

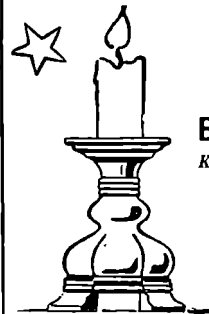
TELEFON:
C. 180—5821

Enhver Tryksag,

stor eller lille, forlader
vort Trykkeri som et
Eksempel paa nobelt
Arbejde. Tilstedeværel-
sen af moderne Mate-
riæl, Maskiner og dygtig
Arbejdskraft borger for
Arbejdets kvalitetsmæs-
selge Udførelse ...

Bogtrykkeriet
„ATHENE“

Svanemosegaardevej 4
TELEFON NORA 8908

B. Jetmar & Søn
Kunsthåndværk i Metal
Nørre Søgade 13
Byen 8626

Dagmarstagen
Eneret

Englænderen i Afrika ...

En Englænder i Afrika — saaledes fortalte en Missionær mig engang — er altid lige fuldt Englænder. Om han bor nok saae ene paa en afsides liggende Post, eller som Planter kun har Negre omkring sig, fornægter han derfor ikke sin Nationalitet. Han gør nemlig alting, som om han var hjemme i London eller Liverpool. Han drikker ikke blot sin Te og sin Whisky og spiser sin Bøf, men han gør det ogsaa paa de samme Tider og med samme Ceremoniel, som det plejer at foregaa i hans Hjemland. Naar han henimod Aften skal til Bords, skal han først vaskes og barberes og have sin dress-coat paa, som om han skulde til Selskab. Han spiser selvfølgelig sin Bøf med Gaffel i venstre og Kniv i højre Haand og lægger samme stive Højtidelighed for Dagen som kendetegner hans Landsmænd. Saa under han sig Stunder til sin Whisky og sin Cigaret. Og naar han langt om længe begiver sig til Ro, da sker det aldrig, uden at han først har iført sig sin Pyjamas.

Det tager sig maaske pudsigt ud, tilføjede min Hjemmels-

mand, men alligevel har det sin Betydning: en Englænder i Afrika bliver aldrig Neger med Negrene. Takket være disse Vedtægter, han hænger ved, holder han sig hævet over sit Milieu. Han bliver ved at være Englænder og Gentleman. —

Mon vi ikke kan lære noget af Englænderen?

Vi Katolikker hører til et aandeligt Imperium. Hvor vi er faatallige og spredte, som Diaspora-Katolikker nu en Gang er, er det godt, at vi værdsætter de Smaating, der knytter os til den store Kirke.

Præster erfarer, hvordan Breviarbønnen i saa Henseende spiller en Rolle. Hver eneste Dag skal den katolske Præst afse en Times Tid til at læse nøjagtig de samme Salmer, Lektioner og Homilier, som Ordensfolk beder eller synger i deres Kirker. Denne Breviarbøn er Vekslebøn og beregnet paa skiftende Hold eller Kor; den er tilrettelagt med Henblik paa bestemte Tider af Døgnet. Naar man sidder og beder sit Breviar hviskende i Tog eller ved sit Skrivebord og det hele paa een Gang, er Virkningen ikke den samme. Dog mær-

ker man, at denne regelmæssige og pligtmæssige Bøn knytter den enkelte Præst til hele det katolske Præsteskab. Enhver, der beder sit Breviar, beder med Kirken og paa Kirkens Vegne.

Men ogsaa Lægfolk har Midler til at holde Forbindelsen med Kirken vedlige. Det er først og fremmest den hellige Messe med den dertil hørende Kommunion. Det er endvidere alle Kirkebud. Men jeg vilde her paapege Smaating. Derfor skal jeg nævne Angelus-Bønnen. Den, der daglig tre Gange beder Angelus, som det stadig er Skik i katolske Lande, hvor Kirkeklokken Morgen og Middag og Aften minder Folk derom, vil regelmæssigt blive mindet om Kristendommens centrale Hemmelighed: Menneskevordelsen. Han vil samtidig føle sig eet med de utallige mange, der ligesom Manden og Kvinden paa Millets berømte Billede afbryder deres Dont for at samle sig om samme Bøn.

Det er smaa Ting, men de er af stor Betydning for den, der vil leve som Katolik i ikke-katolske Omgivelser.

S. W.

Horisonten rundt

1536 eller 1941

»Kirken stiftedes af Gud og ophæves ikke igen. Men deraf følger, at vi ikke kan skalte og valte med Kirkens Gudstjeneste, som vi vil, at den ikke kan ændre sig efter Tidens Krav.

— Naar der nu tales om, at Gudstjenesten trænger til Fornyelse, har jeg en Fornemmelse af, at man vil have en Gudstjeneste uden Kristendom. Den skal lægges om efter moderne Menneskers religiøse Behov. Man ønsker en Gudstjeneste uden Under, d.v.s. en Gudstjeneste uden Gud. Men hvis Gudstjeneste skal være mindre præget af det underfulde, kan man lige saa godt afskaffe den.«

Er dette et Citat af, hvad de katolske Biskopper udtalte i Danmark 1536? Nej, af en luthersk Dr. theol. i Danmark 1941! (N. Nøjgaard, Berl. Tid. 28/11-41).

Svensk Gæsteforelæsning paa Københavns Universitet

Den 17. Nov. fandt der en interessant Gæsteforelæsning Sted paa Københavns Universitet. Forelæseren var den bekendte svenske Kunsthistoriker Andreas Lindblom, tidl. Professor i Kunsthistorie ved »Stockholms högskola«, nu Överintendent ved »Nordiska museet«. Forelæseren introduceredes af Professor i Kunsthistorie ved Universitetet, C. Elling, der omtalte Andreas Lindblom som en fremragende Forsker, sit Fags største i Sverige.

Emnet var: »Birgittinernes Kunst i Danmark og Sverige paa Baggrund af Unionstanken«. Forelæsningen, der var holdt i en elegant og hjertelig Form, drejede sig hovedsageligt om Klosteret og Kirken i Vadstena, som A. L. har studeret gennem mange Aar. Ogsaa den specielle Ordning i Birgittinerkirker med Højalter, 12 andre Altre og Munkestol i Vest og Nonnekor paa Pulpitur i det nordøstlige Hjørne blev nævnt.

Desuden gennemgik Professor den forskellige Træskulpturer forestillende den hellige Birgitta, som findes i Vadstena. Om disse Skulpturer skrev A. L. allerede 1918 en Bog. Man fik ogsaa at vide, at der kun findes 3 middelalderlige Birgittinerinderinge i Verden. Den ene ejedes af Professor Lindblom, som lod den gaa rundt i Auditoriet.

Forelæsningen, der hilstes med varmt Bifald af den talrige Tilhørerskare (til Stede var bl. a. Johannes Jørgensen og Frue), var ledsaget af pragtfulde Lysbilleder. K. S.

Aabne Kirkedøre

Atter har man i Folkekirken fra adskillige Sider lagt et godt Ord ind for at aabne Kirkedørene for andagtssøgende. Vi haaber oprigtigt, at man vil have Glæde af at gøre det. Men naar man til Stadhed anbefaler det under Henvisning til, at de aabne katolske Kirker Dagen igennem samler de troende, er vi nødt til at henvise til en væsentlig Forskel, som umuliggør Sammenligning. Biskop Fuglsang Damgaard udtrykte Forskellen ganske klart, da han (Berl. Tid. 20. Nov.) skrev: »Katolikkerne kan give en teologisk Begrundelse for Betydningen af de aabne Kirker og den frie Adgang til dem. Det kan Protestantismen ikke i samme Grad.« Det er intet andet end denne Forskel, som kalder os ind i vore aabne Kirker, og hvor stemningsfuldt et »Lønkammer« man end kan gøre en Kirke til, vilde dens aabne Døre ikke kalde os indenfor, i Fald den eukaristiske Frelser ikke havde sin Bolig der.

Katolsk Centralskole

anmoder om, at Elever til det nye Skoleaar, som begynder 1. April, saa vidt muligt indmeldes inden Nytaar. Alle Oplysninger gives paa Tlf. Nora 6166.

Skolen modtog d. 13. i forrige Maaned sin nye Fane ved en smuk Højtidelighed. Pastor Benzon, Kancellisekretær Edouard Hansen og Danmarkssamfundets Repræsentant

slog de traditionelle tre Søm i Fanestangen, og paa Biskoppens Vegne foretog Pastor Benzon Indvielsen af Fanen.

Baronesse Rosenkrantz-Charisius f. Oxholms Legat

til Hjælp for trængende, indfødte Medlemmer, Mænd eller Kvinder, af de her i Landet værende katolske Menigheder, uddeles af Biskoppen i Løbet af Januar Maaned 1942.

Ansøgning, indeholdende fulde Navn, Stilling, Alder, Bopæl, skal m. H. t. Trang, Værdighed og Medlemsforhold til en herværende katolsk Menighed attesteres af to Personer, hvoraf den ene skal være katolsk gejstlig.

Legatportionerne uddeles ikke for Livstid, hvorfor tidligere Legatnydere maa indsende ny Ansøgning. Ansøgningsfristen udløber 20. December. Andragender, som er indsendt efter dette Tidspunkt, kan ikke tages i Betragtning.

Ansøgning stiles og indsendes til *Det Apostoliske Vikariat*, Bredgade 64, København K.

Julekærten

Indhold:

Omslagsbillede af Kai Rich.

I denne Nat, Digt af Arne Hall Jensen med Vignet og Initialer af Anker Kjerulff.

Stat op! af C. B.

Bethlehem det ringe, af S. Wevers med Fotografier.

»Damen«, Fortælling af Sven Damsholt, illustreret af Kai Rich.

Biskop Gunnars to Indtog i Viborg, af Kjeld Geertz-Hansen, ill. af E. Rafn.

Fra Kristenhedens ældste Børnebog, af Peter Schindler, ill. af E. Rafn.

Mindets Magt, Fortælling af Tove Frydenlund, illustreret af Børge Jansson.

Bonden Knolles' Valfart til Staden, af Joh. Samuelsen S. J., ill. af Børge Jansson.

Afsked. Tekst af Johannes Jørgensen, Musik af A. Kerckhoffs.

Japanske Børn, af Thorbjørn Møller, med Fotografier.

Hellig Tre Konger, frit efter Henri Ghéon. Et sandt Eventyr, skrevet for Smaafolk. Illustreret af Anker Kjerulff.

Eremitten, af C. B.

Apollinaris og Amor, af Holger Krusenstierna-Hafstrøm. Ill. af Erik Andersen.

Pris Kr. 1,75.

Naturforskerne er begyndt at ane Gud igen

Men Udviklingen er løbet fra mange hjemlige Bibelkritikere

I de seneste Uger har Katolikker i København haft en Chance, som alle Landets øvrige Katolikker maatte undvære: de har kunnet høre den katolske Biolog, Assistent paa Zoologisk Museum, Magister *Svend Hedings* Forelæsningsrække i Katolsk Højskole over moderne Biologi. (Biologi er Læren om Livet).

Vi ved, det er et Emne, som har manges brændende Interesse, ikke mindst mange Unges. Hvordan staar Naturvidenskabens i Dag til Religionen? Og hvad har en katolsk Videnskabsmand at sige om de Ting, der har været saa stridende Storme om? Derfor synes vi ikke, Magister Hedings Meninger om Problemet skal være forbeholdt bare den lille Brøkdal af Læserne, som har været med til Forelæsningerne. Vi indhentede Magisterens forleden midt imellem et Utal af Søstjerner og Sø-Pølser i hans Laboratorium paa Zoologisk Museum. Hvad han ikke ved om Sø-Pølser — et underligt, pølsebuttet Bløddyr med Frynser om Munden — er muligvis nok værd at vide. Men i alt Fald findes der i Øjeblikket ingen anden, der ved mere, og Magisteren har mellem sine Glas og Krukker staaende flere engelske, tyske og russiske Havforsknings-Ekspeditioners Fangster af Sø-Pølser og andre mærkelige Skabninger, som man har bedt ham analysere, fordi han anses for at være den, der ved mest om dem — —

Skal vi lægge Slagordene til Side!

— Hvad siger Videnskaben om Gud i Dag? spurgte vi.

— Ingenting, sagde Magisteren tørt.

Skal vi ikke først lægge alle Slagord til Side, de hindrer nøjert Tænkning. »Videnskaben siger« er et Slagord uden Bund i Virkeligheden, for Videnskaben er nu som altid bunduenig med sig selv. Videnskabsmændene

MAGISTER SV. HEDING

dene mener hver sit. Men det Misforhold mellem Naturvidenskaben og Kristendommen, som var saa stormfuldt omkring 1900, har ændret sig fuldstændig. De irreligiøse blandt Naturvidenskabsmændene tog dengang den engelske Naturforsker *Darwins* Teorier om Udvikling og Arternes Oprindelse til Indtægt for deres anti-kristne Synspunkter, mens Darwin selv utvivlsomt var dybt religiøs. De misforstod, fordi de vilde misforstaa, og førte henrykt Udviklings-Teorien over paa andre Videnskaber, som den aldrig var beregnet paa, bl. a. paa Historien. De erklærede, at selv Religionerne var udviklet gradvis af primitive Former, og at Menneskene til Stadighed forandrer deres Guds-Billede efter deres Udviklingstrin.

I Mellemtiden har Naturvidenskabsmændene i det mindste opgivet at gabe over mere, end de kan magte. De fleste af dem er holdt op med at være Religions-Filosoffer ogsaa.

— Og hvad med Darwin?

— Darwin er og bliver en af de store Førere indenfor Naturforskningen. De Forklaringer, han har givet paa Arternes Forskelligheder og deres Afhængig-

hed af de forskellige Omgivelser, betød uhyre meget for Forskerne. Men den darwinistiske Verdensanskuelse, som i misforstaaet Nidkærlighed blev Resultatet af hans Tanker og Idéer, regner de fleste Videnskabsmænd i Dag for et tilbagelagt Stadium.

Augustiner-Prioren viste en ny Vej

I det darwinistiske Verdensbillede hvilede alt i sig selv. Der var ingen Plads for en Gud, som satte i Gang og havde sine Planer med det hele. Alt var tilfældigt og formaalsløst. Alt levende var opstaaet af sig selv. De daarligst udrustede Væsener omkom i Kampen for Tilværelsen, og kun de, der kunde tilpasse sig efter Omgivelsernes Krav, levede videre — de og deres Efterkommere udviklede sig gradvis saadan, som Kaarene krævede det.

Men siden er der gjort nye Erfaringer. Augustiner-Prioren *Mendels* Forsøg med forskellige Krydsninger kuldcastede Darwins Teorier om en konstant Udvikling. De viste, at Arvefaktorerne er konstante og uopaavirkelige af Omgivelserne, saa Levevilkaarene ikke har den omformende Virkning, som Darwin antog. Et andet Eksempel paa, at Udviklingen vanskeligt lader sig forklare ved Selektionsteorien (den Teori, at de bedst udrustede Væsener gennem Kampen for Tilværelsen bliver udvalgt til at fortsætte Slægten og gennem nye Slægtled gradvis udvikler nye arvelige Egenskaber) — et andet Eksempel derpaa har vi i en Orkidé, som kaldes Flue-Orkidéen, fordi Blomsterne ligner smaa Fluer. Orkidéens Blomster ligner ikke alene Fluer, men netop Hunnerne af en bestemt Art, hvor Hannerne forlader Puppen et Par Uger førend Hunnerne. Disse Hanner tilbringer de første ensomme Uger med at fare rundt i blind

Søgen efter en Ægtemage — indtil de ser en Blomst, der skuffende ligner deres Drømmes Maal.

Den begejstrede Elsker farer hen til Efterligningen og bliver ved med sine Togter fra Blomst til Blomst, indtil den rigtige Hun er udviklet. I Mellemtiden bærer det intetanende Insekt Blomsterstøvet fra den ene Orkidé til den anden — og bestøver Blomsten, der er bygget saadan, at Bestøvningen ikke kan foregaa paa andre Maader!

Flue-Orkidéens Linier gør skeptisk

Skal vi forklare dette Tilfælde med almindelig darwinistisk Tankegang, maa vi antage, at Orkidéen har faaet sit nuværende Udseende gradvis gennem en lang Række smaa, arvelige Forandringer. Men alle disse Forandringer vilde være uden Værdi indtil det Øjeblik, hvor Blomsten virkelig ligner den lille Insekt-Hun, og saa maa vi endda spørge: hvorfor ligner netop denne Blomst dette Insekt i Stedet for at være saadan indrettet, at den kunde blive befrugtet paa en enklere Maade?

I Astronomien har man ligeledes opdaget Uregelmæssigheder, der ikke kan forklares ved Tyngdeloven. Einsteins Relativitets-Teori giver vel nok en fyldestgørende Forklaring, men aabner samtidig Muligheden for en Antagelse af en Gud. Lige meget hvordan vi nu kan forklare og forstaa den højere Fysik, saa maa vi bestandig tage *et Formaal* med Væsenerne med i den biologiske Beskrivelse for at faa en forstaaelig Helhed ud af det. Hvad der menes med Formaal, er imidlertid afhængig af de enkelte Videnskabsmænds Verdensanskuelse — for mig: Guds Tanke — for en anden noget dunkelt, han ikke forstaa, men bruger og haaber paa senere at forstaa.

Lær det lidt bedre at kende!

— Har det aldrig været vanskeligt for Dem som Naturvidenskabsmand at være Katolik?

— Nej. Det volder mig ofte Vanskeligheder at være Katolik,

fordi min Religion tvinger mig til at gøre Vold paa mine Tanker og Spekulationer, men aldrig paa Grundlag af Naturhistorien. Se, den kender jeg, og der har jeg aldrig fundet Vanskeligheder! Saa mange — efter egen Mening højt dannede — Mennesker mener, at videnskabelige Resultater forhindrer dem i at være Kristne. Man kunde fristes til at anbefale dem, dels at lære disse Resultater, dels Kristendommen, bedre at kende, saa vilde det nok blive lettere for dem. De vilde bl. a. indse, at Bibelen ikke er beregnet til Lærebog i Naturhistorie. Hvordan vilde De f. Eks. i Dag forklare en Thule-Eskimo om Jesu Vandringer og Liv i Judæa, hvis Eskimoen aldrig har set et Træ, en Appelsin, et Lam eller en Palmegren? I Billeder, formodentlig, tilpasset efter hans Horisont. All right — Bibelens Skabelsesberetning er paa samme Maade, hvad Jøderne for 4000 Aar siden midt imellem en Skare Hedninge-Nationer kunde forlange af deres Gud som Besked om deres Oprindelse og Bestemmelse — en forstaaelig, billedlig Beretning, der vel at mærke paa en forbløffende Maade svarer til vor nuværende Opfattelse af Jordens Tilblivelse og Livets Udvikling, og det rent ud sagt Punkt for Punkt!

De, Udviklingen er løbet fra

»I Begyndelsen var der Mørke og Tomhed paa Jorden« — det

passer fortræffeligt med, at Jorden efter den naturvidenskabelige Opfattelse af i Dag havde løsnet sig fra Solen og nu laa glohed med sit Vand-Indhold i vældige, mørknende Dampe omkring sig.

»Og Gud sagde: Bliv Lys!« Jorden blev efterhaanden afkølet, og Skyerne fortættede sig til Vand, der yderligere skiltes fra det tørre Land, fordelte sig i Lavningerne rundt om paa Kloden og samtidigt gav Udsigt for Sollyset.

»Og Han satte Dyrene i Havet og paa Jorden — —«. Det er alt sammen fortalt i den biologisk rigtige Rækkefølge, svarende til Perioderne i Udviklingen, med Mennesket som det sidste Trin! Men det levner os heller ingen Tvivl om, at der findes et guddommeligt Formaal med det alt sammen.

Hvad vi ved om Naturen i Dag, slutter Magisteren, giver ingen Vanskeligheder ved Læsningen af Bibelen, og viser — ganske modsat tidligere Tidens Opfattelse — ikke en Svaghed, men netop en Sandfærdighedens Styrke i de gamle Beretninger. Og de, som alligevel stiller Biologi op imod kristen Overlevering, viser enten en manglende Forstaaelse af begge Dele, eller — hvad der er det almindelige her i Landet: *Udviklingen* er løbet fra dem, og de lufter Meninger, der var god Latin for 30 Aar siden, men er blevet erstattet af nye og bedre Erfaringer i Mellemtiden. *-sen.*

Kapitler om Fadervor XXXIX

Som i Himlen saa og paa Jorden

ANDEN ARTIKEL

Der er tre Ting endnu, der har Krav paa vor Opmærksomhed, naar vi efter Herrens Opfordring betragter de Forbilleder paa Lydighed, som Englene og de salige i Himlen er og skal være.

Noget af det mest iøjnefaldende er deres Taknemlighed mod Gud for alle de Velgerninger, han har vist dem. De er opfyldt af en saadan Glæde over de Veje, Forsynet har ført dem, og over den Arv og Løn, Guds naadige Vilje har beredt dem ved Vejs

Ende, at de slet ikke kan rumme mere af Henrykkelse og indre Jubel. Uafsladeligt lykønsker de sig selv og hinanden indbyrdes i den Anledning og lovpriser Herren, hvis mægtige Vilje har gjort alting saa godt. Derfor er de ogsaa saa taknemlige for, at de kan gøre noget, at de kan være virksomme til Ære for Gud og hans Rige, naar »de udsendes til Hjælp for dem, der skal arve Frelsen«, eller naar de skal gaa i Forhøn for os Syndere i Ud-lændighedens Land, ligesom Job paa Herrens Befaling maatte bede for sine tre Venner, der havde syndet ved ubesindig Tale. »Min Tjener Job skal gaa i Forbøn for jer,« sagde Herren irettesættende til Elifaz, Baldad og Sofar, fordi de havde vist saa lidt Forstaaelse for Guds Hensigter med Lidelsen her paa Jorden, »thi ham vil jeg bøn-høre, saa jeg ikke gør en Ulykke paa jer« (Job 42, 8).

Paa lignende Maade hør ogsaa vor Lydighed og dens Gerninger være *besjælet af dyb Taknemlighed*. Vi skylder Herren virkelig Tak for, at vi faar Lov til at være virksomme i hans Tjeneste. Hvor vilde Livet ikke være kedsommeligt, hvis vi ikke havde dette høje Maal at leve for, hvis vi skulde være passive og ligne Mennesker, der hele Døgnet gaar med Nathue paa. Det er heller ikke umuligt at være taknemlige i alt, hvad vi gør og oplever. Gennem vor hellige Tro ved vi nemlig med absolut Sikkerhed, at der ikke kan ske noget uden den almægtige Guds Vidende og Vilje. Men naar han vil noget eller tillader, at noget sker, saa er det altid et Udslag af hans Godhed og Fuldkommenhed, og alt, hvad der sker, kan af os benyttes som Spejl, hvori vi erkender Guds Herlighed. »Selv om vi tit med den hellige Paulus er nødte til at sige: »Uransagelige er Guds Veje«, fordi vi foreløbig ikke kan gennemskue hans Hensigter, saa kræver dog baade Sandhed og Retfærdighed, at vi afviser alle Tvivlstanker og opgiver al Tøven og med Tro og Fortrøstning i Hjertet bekender: »Alt, hvad der end sker, maa

tjene til Guds Navns Ære og til Skabningernes Vel.« Herrens lønlige Tanke med alt, hvad vi bliver Vidner til, er denne: »Han vil fri os Mennesker ud af Mørkets Magt og føre os over i sin elskede Søns Rige.« Hjemsoeges derfor Verden af Trængsler og Lidelser, skal Uret og Synd straffes, men Synderen advares og bringes paa bedre Tanker, medens de uskyldige og gode skal ligedannes med den uskyldige Kristus, der ogsaa maatte lide for at gaa ind til sin Herlighed.

Med Taknemlighed i Hjertet og Lovsang paa Læberne skal vi opfylde Guds hellige Vilje i vor jordiske Tid, idet vi efterligner Guds Engle, de vældige i Kraft, der lovsyngende for Herren gør, hvad han byder, saa snart de hører hans Røst. Saadan sømmer det sig for Guds Tjenere paa hvert eneste Sted i hans Rige. Denne taknemlige Lydighed bliver saa et sikkert Bevis paa stor Visdom og aandelig Overlegenhed. Livets vildledende Mangfoldighed har ikke længere Magt over Sindet, fordi det er rodfæstet i Guds Visdom, Godhed og Magt. Samtidig bor stille Glæde og Fred i Hjertet. Det er jo et kendt Fænomen, at medens utaknemlige Mennesker altid er gnavne og utilfredse, er taknemlige glade og tilfredse.

Foruden Taknemlighed iagt-tager vi endnu en Egenskab hos vore himmelske Forbilleder, som vi hør efterligne. Det er deres *Iver for Sjælenes Frelse ved at fremme Guds Riges Udbredelse*. Alle deres Tanker og Ønsker, deres Bønner og Handlinger har kun et eneste Maal, nemlig at vise deres Kærlighed til Gud og Guds Børn paa Jorden paa denne Maade. Mange af de salige i Himlen var allerede i deres jordiske Tid begejstrede Vidner for den Tro og Moral, Jesus Kristus har lært os. De var slaende Eksempler paa Naadens og Sakramenternes Kraft. De var haandgribelige Illustrationer til Herrens udtømmelige Godhed og Rundhaandethed mod sine tro Tjenere og ved alt dette sande Apostle for deres Omgivelser. Nu i Himlen er de-

res Interesse og brændende Iver for Kristi Rige blevet endnu større, og med spændt Opmærksomhed følger de Kirkens Udvikling paa Jorden.

Skriften fortæller om den Glæde, der hersker hos dem, naar en Synder omvender sig. (Lk. 15, 7. 10). Den taler om, at de nu sammen med Kristus deler Kongeværdigheden (II. Tim. 2, 12) og Dommermyndigheden (Lk. 22, 30). Dermed er det ogsaa

Det er paa den Tid

*hvor De alligevel tænker paa
Julegaverne -*

De burde overveje

*om De ikke kunde glæde en eller
anden med et Aarsabonnement
paa*

Katolsk Ugeblad

Danske Katolikkers Blad

**Benyt UGEBLÅDET
som JULEGAVE!**

Gavekort faas gennem Ekspeditionen, Sct. Ansgars Forlag, Bredgade 67, Kbh. K

givet, at de gør fælles Sag med ham, naar han som vor Talsmand gaar i Forbøn for os (Ro. 8, 34 m. fl.). Navnlig ser man i Johannes' Aabenbaring, hvad de Hellige foretager sig til Fordel for os. Indtrængende beder de Gud om at fremskynde Dommедagen, for at Riget maa indtræde i sit endelige Stadium, hvor alle de Mennesker, som har bestaaet deres Troskabsprøve her paa Jorden, bereder den Almægtige al den Ære, der tilkommer ham. Det er paa denne Maade, at de salige bliver ved at udøve den Næstekærlighedens Dyd, som Jesus Kristus har gjort til Kendetegn paa sine sande og ægte Disciple.

Det er altsaa denne Aand, der ifølge Kristi Ord: »Som i Himlen saa og paa Jorden«, ogsaa maa beherske os. Det kan ikke være nok, at vor Bøn, navnlig da vort Fadervor, er apostolisk, d. v. s. at vi ikke blot tænker paa os alene, men paa alle vore Medmennesker, naar vi nedbeder Guds Beskyttelse, Hjælp og

Velsignelse over os. Nej, hele vor Livsførelse, al vor Gøren og Laden, skal være frugtbringende for vor Næste. Til os alle er det jo sagt, at vi skal være Jordens Salt og Verdens Lys. I selve Kristendommens Grundlov staar den Sætning: »Saadan maa I lade jeres Lys lyse for Menneskene, saa de ser jeres gode Gerninger og priser jeres Fader, som er i Himlene« (Mt. 5, 16).

Tro nu ikke, at dette er for meget eller for svært! Hvis bare vi gør vor Pligt til Fuldkommenhed paa den Post, vi har faaet anvist i Livet; hvis bare vi giver det gode Eksempel og i det rette Øjeblik siger et klogt og venligt Ord til vore Omgivelser; hvis bare vi lader disse faa en Plads i vore Bønner og ikke nægter dem Andel i vore Fortjenester, saa har vi allerede gjort det vigtigste af det, Kristus tænkte paa, da han lærte os at opfylde Guds Vilje her paa Jorden, saaledes som de gør det i Himlen.

F. K.

kommer saa mange her til Porten... og det er jeg glad for!

SJÆLEN: Maaske Deres Hellighed mindes en lille Dreng, som skaffede nogle Brød og Fisk ved en særlig Lejlighed?

PETER: Ih, men var det dig? Ja — jeg tror virkelig, jeg kan genkende noget af ham i dig. Men det er jo længe siden — som vi dengang sagde. Du ser jo ikke ud til at være mere end højst 20 Aar!

SJÆLEN: Ja, Deres Hellighed, men det, at jeg gav de Brød og Fisk, var saa svært for mig...

PETER: Mener du, at det var et ret stort Offer for dig at give dem til os. Du fik jo da ellers et godt Maaltid til Gengæld.

SJÆLEN: Hvis jeg maa have Lov at sige det, Deres Hellighed, saa vidste jeg jo ikke, hvad jeg vilde faa, den Gang jeg gav Brødene og Fiskene. Og jeg havde saadan en glubende Appetit. Først vilde jeg slet ikke have nævnt, at jeg havde dem — jeg tænkte ganske det samme, som Deres Broder Andreas bagefter sagde: Hvad kunde de gavne saa mange? Saa fortalte jeg ham det alligevel, og han kom tilbage og sagde, at han havde nævnt det, og at jeg skulde komme hen og lægge dem i Herrens egne Hænder.

PETER: Jeg haaber, Andreas takkede dig pænt for dem. Vor Herre gjorde det!

SJÆLEN (*hviskende*): Jeg glemmer aldrig hans Blik — og hans Stemme. Da var det, at jeg besluttede helt at hengive mig til ham. Men jeg fik ikke Mulighed for det, før jeg blev 19, og der skete en Ulykke, saa jeg blev Krøbling paa begge Ben, som De ser. Jeg syntes, jeg nu kun var en Smule af et Menneske og ikke egnet til at blive givet hen til nogen. Men jeg drømte, at St. Andreas kom igen og sagde, at jeg skulde ofre mig selv. Helt...

PETER: Det er derfor, alle dine Lemmer ser saa sunde ud nu. Og Andreas var altid en mærkværdig Blanding af Højsindethed og, hvad skal jeg sige, Iver efter at redde ogsaa Smulerne. Mellem os sagt — engang gør de ham til Værnehelgen for Skotland. Dér vil de værd-

---

ST. PETERS DUG

Fantasi af C. C. Martindale S. J.

II.

Portnerboligen i Himlen. Der ankommer en Sjæl, som ligner en Dreng paa 18 Aar. Den havde levet længere med sit Legeme, hvis man tæller i »Aar«, men har en Sjæl haft en dybt omskabende Oplevelse, viser den dette paa varig Maade. Den banker. St. Peter aabner den lille Luge og kikker ud.

PETER (*ser over Brillerne*): Hvem er saa du, unge Mand?

SJÆLEN: Eli-Lekhem ben Aser.

PETER: Et godt Navn, min Dreng. Naar du kommer her saa ung, maa du have fundet, at »din Gud« var din »Fødek«. Naa — jeg stiller altid de nyankomne et Katekismusspørgsmaal... Hvilken Velsignelse gav Jakob sin Søn Aser?

SJÆLEN: »Aser, rig i sin Føde,

fra ham kommer god Føde, passende for Konger«.

PETER: Udmærket. Det er en Fornøjelse at finde unge Mænd i din Alder, som kender Skriften. (*Aabner en Dør; en Engel kommer Sjælen i Møde*) Aa, er du denne unge Mands Værneengel?

ENGEL: Ja, Deres Hellighed.

PETER: Det er godt. En Fornøjelse naar Folk er punktligt. Naa, vil du nu tage din unge Protege under dine Vinger og ledsage ham til Audiensen?

ENGEL (*smiler til Sjælen*): Jeg troede, Deres Hellighed allerede kendte Eli-Lekhem! Maa han ikke lige minde Dem om, hvem han er?

PETER: Ja, men kæreste, burde jeg have kendt dig, min Dreng? Du maa virkelig undskylde — der

sætte begge de Egenskaber... Nu tror jeg, du hellere maa komme af Sted og...

SJÆLEN: Aa, Deres Hellighed — maatte jeg lige stille et eneste Spørgsmaal? Hvad gjorde De med alle de Smuler, De samlede?

PETER: Ja, naar der var saadan en Bunke som den Gang, kunde vi give dem til de fattige. Var der kun lidt, spiste vi selv Smulerne — og jeg behøver vist ikke at sige, at Han beholdt de ringeste af dem til sig selv — Han syntes, de var herlige, selv naar ingen andre gjorde det! Bed ham engang om at vise dig, hvordan han behandler... Smuler.

SJÆLEN: Rigtig mange Tak, Deres Hellighed. Nu maa vi ikke opholde Dem længere.

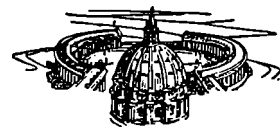
PETER: Ja, løb saa, og Gud vel-signe dig! (Klapper venligt Sjælen paa Skulderen med sine Nøgler og gaar tilbage til Porten).

*

NOTE: Her er Kilden til denne

lille Scene: Kort efter sidste Krig var jeg i Graz i det utroligt forar-medede Østrig. En Gruppe heroiske Præster og læge Mænd og Kvinder levede med Vilje af groft Brød, raa Grønsager og Vand, lige saa fattigt som de allerfattigste, blandt hvilke de arbejdede. De holdt et ugentligt Møde, de kaldte »Ofrede Sjæles Aften«. Disse Sjæle var de helt hjælpeløse — uden Penge, forkrøblede, hæslige, maaske afsindige. Der kunde ikke gøres andet med dem end at »ofre« dem. Under mit Besøg læste en Søster for dem om Brødenes Mangfoldiggørelse. Da hun var færdig, sagde den gamle Mand ved Siden af mig smilende: »Vi er Smulerne!« Hans lille Barnebarn sagde: »Hvad vil den gode Gud gøre med os...?« Den gamle svarede: »Den gode Gud beholder os til sit eget Bord.« Aa, maatte det forundes os at gaa til Kommunion med Kristus ved saadan et Bord.

(Sluttes næste Uge).

URBI ET ORBI

Den hellige Fader har i en højtidelig Audiens modtaget den ny argentinske Ambassadør og Befuldmægtigede ved Vatikanet, Dr. Jose Manuel Llobet, der overrakte Paven sine Akkreditiver.

Paa Ceylon blomstrer det religiøse Liv. Biskoppen af Chilaw meddeler, at Missionærerne arbejder under usædvanlig gode Kaar og at der stadig aabnes ny Stationer. Af de 379 Missionærer, der arbejder paa Øen, er de 203 indfødte.

Samtlige Biskopper i Franklandokina er i Øjeblikket forsamlet i Hué i Annam til en Drøftelse af forskellige svævende Spørgsmaal saavel af religiøs som af aktuel Betydning. Biskopperne har besøgt Paladset i Kien-Trung for at aflægge en Høflighedsvisit hos Kejser Bao-Dai. Hans Majestæt har som Tegn paa sin Velvilje overfor Missionsvirksomheden i Indokina tildelt de apostoliske Vikarer i Annam Than-Hoa og Quinhon, den annamesiske Drageorden.

Halvdelen af Danmarks Provinsbyer har Kontakt med Moderkirken

Men endnu mangler 40 Byer

Vi fortalte fornylig om Indvielsen af Sct. Kjelds Kapel i Viborg, hvormed Viborg har faaet sit længe savnede katolske Holdepunkt. I den Anledning synes vi, det kan være interessant at tage et lille Overblik ud over Resten af Landet og se efter, i hvilke danske Byer den evige Lampe brænder igen, og hvor den endnu mangler.

Af Danmarks 80 Provinsbyer har nu følgende 35 katolsk Kirke eller Kapel:

Aabenraa, Aakirkeby, Aalborg, Aarhus, Assens, Esbjerg, Fredericia, Frederikshavn, Haderslev, Helsingør, Hillerød, Hørsholm, Holbæk, Horsens, Kalundborg, Kolding, Køge, Maribo, Nakskov, Nyborg, Nykøbing F., Næstved, Oden-

se, Randers, Ringsted, Roskilde, Rudkøbing, Rønne, Silkeborg, Slagelse, Svendborg, Sønderborg, Vejle, Viborg og Vordingborg.

I følgende fem Byer, som endnu intet Kapel eller Kirke har, læses den hellige Messe med regelmæssige Mellemlum:

Ebeltoft, Faaborg, Grenaa, Skelshør og Tønder.

Dermed har nøjagtig Halvdelen af de danske Provinsbyer hidtil opnaaet Kontakt med Moderkirken. Og her er den endnu udækkede Halvdelen, som vi nu maa rette Øjnene og Kræfterne imod. (Man vil deriblandt bemærke flere Byer paa over 10,000 Indbyggere, bl. a. Herning, Hjørring og Skive):

Sluttes Side 784

Da det er af Interesse for Katolikker, der bor fjernt fra en Kirke, skal vi hermed — som Svar paa gentagne Forespørgsler — meddele, at Radio Vaticana hver Søndag transmitterer en stille Messe, der læses ved Petri Grav. Messen læses i den hellige Faders Intention: for Opnaelse af en snarlig Fred og for at Forholdene i Verden efter Afslutningen af den nuværende ulykkelige Krig maa blive ordnet efter den kristne Sandheds, Retfærdigheds og Kærligheds Principper. Udsendelsen finder Sted Kl. 11,30 (dansk Sommertid) paa Bølgelængde 19,84 og 31,06.

▲ Mexikanske Pilgrimme paa Vej mod Helligdommen

Det er vist kun de færreste af os, der ikke engang i Tidens Løb har været konfronteret med et Billede af en sort-skinne Indianer, der bar en Kappe, paa hvilken der fandtes et legemsstort Billede af Vor Frue. Kaskader af Roser faldt ned fra Kappen og dækkede Jorden foran Indianerens Fødder.

Historien om hvorledes den hellige Jomfru opfordrede denne Indianer til at samle Roser midt om Vinteren, og hvorledes hun fik Biskoppen til at rejse en Kirke til hendes Ære, har gjort et dybt Indtryk paa mig. Da jeg derpaa — adskillige Aar efter at have stiftet Bekendtskab med Fortællingen — havde Lejlighed til at foretage en Tur til Mexico, var jeg glad over at finde *Guadalupe* paa Rejseruten. Forinden støvede jeg alt op, hvad jeg kunde finde om *Guadalupe* og dets mirakuløse Helligdom. Det var ogsaa ved den Lejlighed, at det gik op for mig, hvor varsom man — med et mildt Udtryk — skal være overfor Skribenter, der befatter sig med Overnaturligt!

Der er for det første dem, der gaar udenom Sagen. Ganske vist beskriver de det mexikanske Folks store Ærbødighed og fortæller Historien om Aabenbaringerne, men lader en føle, at »dette er Legenden, saaledes som den berettes, men vi

indestaar ikke for dens Rigtighed; i det store og hele er disse Mexikanere stakkels uvidende Mennesker«. Og saa er der de »oplyste« Spottere. De begynder ud fra den Forudsætning, at naturligvis er Mirakler umulige, og at Kirken aldrig har fremsat nogensomhelst Ufejlbarlighedserklæring om det »saa-kaldte« Mirakel i *Guadalupe*. Med

▲ Den hellige tilma med Vor Frues Billede

VOR FRUE af GUADALUPE

*Mexikos
Nationalhelligdom*

videnskabelig Nedladdenhed fastslaar de ædelmodigt, at Malere og Teknikere aldrig har været i Stand til at analysere Malingens Bestanddele, eller hvorfor man havde valgt netop den Slags Stof. Men utvivlsomt stod det i Forbindelse med den gamle Aztecers Hemmelighed; de indfødte var altid dygtige til at blande Farver. Andre igen paa staar, at Farverne »utvivlsomt« har været frisket op i Tidens Løb, eller havde de næppe kunnet holde sig i fire lange Aarhundreder. Andre af de mere opfindsomme Skribenter erindrer om, at *Guadalupe* oprindelig var en hedensk Helligdom og at de første Missionærer var kloge nok til at »overtage« Idéen. Og saa videre.

Cortez erobrede Mexico i 1519 Mexicos tolv Apostle, ganske vist ikke de første, men de mest berømte af Franciskanerbrødrene ankom i 1524, det Aar, »i hvilket Troen kom«, og udfra hvilket Indianerne daterer alle Begivenheder. Man siger, at hver af de tolv Brødre døbte 100,000 Indianere. I 1538 havde man naaet 1,000,000 — og en af dem var Juan Diego, en 50 Aar gammel Konvertit.

En Lørdag i December i samfundet Aar var Juan paa Vej til Messe i Franciskanernes Kirke i Mexico City. Ved Tepeyac-Højen udenfor Byen aabenbarede den hellige Jomfru sig for ham og sendte ham til Biskoppen med den Besked, at hun ønskede en Kirke rejst dér, hvor hun stod. Juan gik til Biskoppen der — som det var at vente — ikke tog nogen Notits af Beskeden.

RUE

LUPE

et Tegn. Hun bød ham saa at gaa op paa Højen og plukke Roser, og endskønt det hverken var Aars-tiden eller et Sted, hvor der kunde vokse noget, fandt han dem, saaledes som hun havde sagt. Han plukkede dem og bragte dem til hende, hvorpaa hun arrangerede dem i hans »tilma« og sendte ham til Biskoppen.

Han drog da af Sted og naaede til Biskoppens Bolig, hvor han glædestraalende vilde aflevere sin Kappe. Da han foldede den ud, faldt Roserne paa Gulvet — og han for-bavsedes over at se Biskop Zumarrago og de tilstedeværende Gejstlige falde paa Knæ. Da han saa nær-

„Folkedansere“ ved Festen for Vor Frue af Guadalupe

Paa Hjemvejen mødte Juan Jødsmoder paa samme Sted. Da han intet Svar havde med, sendte hun ham tilbage igen. Biskoppen sagde derpaa til Indianeren, at han kunde bede om et Tegn — for saa vidt den hellige Jomfru skulde vise sig igen. Og det vilde Juan da gøre. Den følgende Mandag havde Juan ravlt, idet hans Onkel laa for Døden. Ved Daggry Tirsdag d. 12. December ilede han derfor af Sted til Mexico efter en Præst, og da han ikke ønskede at blive standset af Aabenbaringen, valgte han en anden Vej — men Jomfru Maria indrøntede ham. Hun beroligede ham og fortalte ham, at hans Onkel var blevet rask igen, hvilket var Tilvædet. Atter talte hun til ham om den Kirke, hun vilde have rejst, og den Tøven bad Juan hende da om

mere til, opdagede han en legemsstor Gengivelse af den hellige Jomfru — nøjagtig saaledes som hun havde vist sig for ham — præget paa hans fattige Kappe. Hendes Kjole var af Roser, hendes Kappe himmelblaa med Stjerner og Guld. Det var i Sandhed et Tegn!

Det første Kapel paa Aabenbarelsesstedet rejstes i Maj. Festlighederne varede i ni Dage og overværedes af mange gejstlige og verdslige Personer. Hovedstadens Huse og Gader var illumineret og dekoreret. Hele Mexico fejrede Vor Frue af Guadalupe paa ægte mexicansk Vis! Kun de syge maatte blive hjemme.

Dyrkelsen af Vor Frue af Guadalupe spredtes med Lynets Hast. Hun satte sit Præg paa Landets Moral og Skikke og inspirerede det

▲ En af Festsdeltagerne

nationale Aandsliv. Havde den store Senora ikke sagt, at hun vilde skærme og beskytte det mexicanske Folk?

Billedet af *Nuestra Senora de Guadalupe* blev Tegnet paa Mexicos nationale Befrielse. Dyrkelsen voksede hastigt, og patriotiske Følelser knyttedes sammen med religiøs Inderlighed. End ikke i vore Dage er Dyrkelsen af Vor Frue af Guadalupe aftaget, selv ikke Kommunismen har formaaet at vise sit ækle Aasyn mod hende, det mexicanske Folks Beskytterinde. Rundt om i Mexico, Central Amerika og Syd Amerika findes der nu talrige Gengivelser af Vor Frue af Guadalupe, ja endog langt ud over denne Verdensdels Grænser. U. S. A. har sin Kopi, i Notre Dame i Paris, ja endog i Vatikanets Haver findes en Skulptur til Minde om Miraklet derovre i Mexico. Ganske vist har Kirken aldrig udstedt nogen formel Proklamation angaaende Miraklets Ægthed, det er Tradition, mundtlig saavel som skriftlig.

Que importa, som Mexicaneren siger, hvadenten Troen paa Aabenbaringen er et Dogme eller ej? Hvadenten »tilma« en var af vegetabiliske Fibre, vilde Palmer eller simpelt uldent Stof, eller det var en Engel eller en Aztecer, der førte Penselen og blandede Farverne. Hvad gør det altsammen — *Vor Frue af Guadalupe* staar præget i alle mexicanske Hjerter.

J. C. Pariseau.

Pris
Kr.
4,75

Omslagsbillede til

C. C. Martindale S. J.

JULEN UNDER IS OG ILD

trykt i 625 nummererede og af Forfatteren sign. Eksp. En stor Del af Oplaget er forudbestilt, men Bestillinger modtages endnu af Bogtrykkeriet »Athene«, Svanemosegaardsvej 4, Kbhvn V. Hele Overskuddet tilfalder et af Forfatteren udpeget litterært eller velgørende Formaal.

Søborgs første Messe

Paa sidste Søndag i Kirkeaaet, St. Clemensdag 1941, blev det hellige Messeoffer, saa vidt vides for første Gang siden Reformationen, atter frembaaret i Gladsaxe Sogn. Det var i Søborg, Sognets største By, der ligger paa og omkring det gamle »Mariebjerg«, at den højtidelige Handling fandt Sted.

En af vor Kirkes gode, trofaste Døtre Fru Marguerite Nielsen havde stillet sit Hjem til Raadighed.

Pastor *Dichmann*, der læste den reciterede Messe, paalagde i sin Prædiken de atten Søborg-Katolikker, der var til Stede, at bede og arbejde for den nye Menighed, der nu var lagt Grunden til. — Alle, der var til Stede, glædede sig oprigtigt over vort smukke og værdige lille »Kapel«, og endnu større blev vor Glæde og Taknemlighed, da vi erfarede, at vor Biskop har skænket sin lille nye Menighed alle de nødvendige Messeklæder.

Vi haaber, at stadig flere af Menigheden vil finde Vej til Daltoftevej 64. Den hellige Messe vil fremdeles blive læst hver Søndag Kl. 9, og der er Lejlighed til Skriftemaal før Messen.

Elna Messerschmidt.

Taastrup

Kirkekoncerten til Fordel for det nye Orgel fandt Sted sidste Søndag.

Pastor *Braun* havde været betænkelig ved at arrangere en saadan Koncert saa sent paa Eftermiddagen, da det bliver saa tidlig mørkt.

Stor var hans Overraskelse og Glæde, da han saa, at Kirken blev overfyldt af en meget interesseret Tilhørerkreds.

Man fik ogsaa rigelig Valuta for Pengene.

Organist *Kerckhoffs* indledede Koncerten med en Orgelfantasi, komponeret af ham selv, og det er utrolig, som han kan trylle Toner frem af et lille Orgel.

Derefter tog Glostrup Sangforening fat under Ledelse af Organist *Kerckhoffs* og sang deres smukke Sange.

Violinisten *Johs. Asborg* spillede ogsaa ypperligt, bl. a. Largo af Händel og Andante religioso af Joh. Halvorsen.

Kulminationen naaede Koret ved Fremførelsen af Sangen Jerusalem (Fragment af »Gallia«) af Gounod, hvor Koncertsanger *Frede Faber* sang et smukt Soloparti.

Efter Koncerten takkede Pastoren Organist *Kerckhoffs* og Koret for deres smukke Præstationer og velvillige Assistance.

Hele Forsamlingen sang til Slut »Dejlig er Jorden« og alle var enige om, at det havde været en Oplevelse at overvære Koncerten.

Lad os snart faa dem at høre igen.

Ledei.

Vovemod og Martyrblod

Den første, som var blevet afkontrolleret, var nu færdig og gik ud af Kontoret. Her var maaske Redningen. Andreas gjorde omkring, som om han ogsaa allerede var ekspederet, og fulgte efter den anden. Men nu sprang Kontroloffice-ren op, kaldte paa ham og begyndte at skælde ud, fordi han gik videre uden at have forevist sine Papirer. Andreas lod, som om det ikke angik ham. Endnu en Gang kaldte Officeren paa ham, og nu var han nødt til at svare et eller andet, hvis han ikke vilde risikere at blive sat fast med det samme. Han vendte sig derfor om og sagde vredt: »Pas-sene er jo forevist!« Nu blot to Skridt til, og han befandt sig udenfor.

Andreas svævede i den største Fare. Sæt man forfulgte ham og arresterede ham! Han gik derfor i en stor Bue udenom Dyreflokken, som ventede udenfor paa Gaden, og dækket af denne lykkedes det ham at slippe ind i en Sidegade. Men hermed var han ikke i Sikkerhed. Han kendte ikke et Menneske i Byen, som han kunde bede om Husly, og han var derfor nødsaget til at løbe videre, og uden Maal og Med løb han af Sted i den kolde Vinternat kun optaget af Tanken om at redde Livet.

Han løb Time efter Time, og det var allerede langt over Midnat. Til sidst blev det ham for koldt, og han var nødsaget til at søge ind i et Herberge, som laa tæt ved Vejen. Der sad en Del Mænd derinde, og de betragtede opmærksomt den fremmede. Han hilste og bestilte sig saa en Forfriskning. Det lange Ophold fjernt fra Hjemmet havde bevirket, at han talte med et fremmedartet Tonefald, og da de tilstedeværende havde hørt ham tale og fik kigget lidt nøjere paa ham, sagde de til hverandre: »Det er en Udlænding.« De gik nu hen til ham og tog hans Hovedbeklædning af for nøjere at kunne betragte ham. De lagde ogsaa Mærke til, at han havde kinesiske Strømper paa. Det var tilstrækkeligt. De greb fat i ham og sagde, at de vilde angive

ham og lade ham arrestere som Overløber eller Spion.

Andreas bevarede sin Koldblodighed. Fast og bestemt sagde han: »Jeg er Koreaner, og jeg er paa Vej til Seoul. Jeg har ikke foretaget mig noget forkert, og hvis I lader mig arrestere, vil det ikke være svært for mig at bevise min Uskyldighed. Det kan I være overbevist om.«

De jog ham saa ud af Huset, men lidt efter sendte de en ud for at undersøge, i hvilken Retning han gik, og om han virkelig tog Retning mod Seoul. Den unge Student var klog nok til at regne hermed. Faren for at falde i Politiets Hænder var overhængende, og de Penge, han havde paa sig, kunde let bevirke, at han vilde blive mistænkt for at være en Røver, og det vilde efter koreansk Lov være ensbetydende med Døden. Og dette vilde betyde, at hans aarelange Studium var spildt, og at hans Haab om at vende tilbage til Fædrelandet som den første koreanske Præst vilde blive tilintetgjort. Han vandrede derfor længe i Retning af Seoul, men langt om længe drejede han af og begav sig igen paa Vej mod Kina. Han var blevet klar over, at under disse Omstændigheder kunde han ikke blive i sit Fædreland, medmindre han fik Hjælp fra indfødte Kristne.

Imidlertid var Morgenens brudt frem. Solen stod op, og den ensomme Vandrer var ikke mere beskyttet af Nattens Mørke. Andreas turde ikke gaa videre, og han skjulte sig derfor i noget Krat ved Foden af et Bjerg. Under et Grantræ, hvis snedækte Grene næsten naede Jorden, fandt han sig et glimrende Skjulested.

Fortsættes

Vincentforeningen for Herrer

afholder Generalforsamling Søndag den 14. December efter Højmessens i Rosenkranskirken, ca. Kl. 11¼ i Forsamlingssalen samme Sted.

Alle Interesserede i Menighedsplejen indbydes venligst.

ØM KLOSTER

*Gudensøens stille Vande —
duggmat gennem Morgendisen,
sitrende i Dæmringsbrisen,
som en Digel smeltet Tin —
fjernt fra Verdens Larm og
Kummer,
hvilende i fredfyldt Slummer —
smyger sig i Bakken ind.*

*Over Dal og runde Høje —
frugtbargjort ved Munkes Virke —
fra Vor Frues Klosterkirke,
baaret af den milde Vind,
runger Klokkers dybe Malme
gennem Laudes Morgensalme,
kalder Bøn i fromme Sind.*

*Dagen gryer af Dæmringstaage,
Dag til Daad og ivrig Færden;
Munkens Liv, hans hele Verden
er blot Næstekærlighed.
Krigere, i Kampen saaret,
Sjæle, Synden har bedaaret,
finder Tilflugt her og Fred.*

*Gudensøens dybe Vande
bruser skummende mod Bredden.
Kongens Bud brød Klosterfreden —
Valdhorn Skovens blide Sus.
Griskhed gaar med Vold i Følge,
Tidevandets barske Bølge
styrter caritas i Grus.
Ove Poulsen.*

Emborg i November 41.

Ansgarius-Bonifatius Foreningen

(Den danske katolske Kirkesag)

Ansøgninger om Tilskud fra Foreningen til de respektive Kirker og Kapeller bedes indsendt inden d. 15. December til Vikariatets Regnskabsafdeling, Boyesgade 8 A, København V.

Røde Kors

Katolsk Samaritaterforening afholder Medlemsaften for saavel aktive som passive Medlemmer Fred. 12. Dec. Kl. 20 i Højskolens Lokaler, Bredgade 67 A. Pastor Steph. Wevers vil holde Foredrag med Lysbilleder om den barmhjertige Samaritans Fædreland. Efter Foredraget Kaffebord (75 Øre).

Liturgisk Kalender

Dec.:

7. S. 2. Søndag i Advent (5); 2. (violet) St. Ambrosins (775), 3. St. Frans Xavers Oktav (771).
8. M. MARIAS UBESMITTEDE (hvid) UNDFANGELSE (777); 2. Feria (6).
9. Ti. † 2. Dag i Oktaven (777); 2. (hvid) St. Frans Xavers Oktav (771), 3. Feria (6), 4. Om Fred.
10. O. Oktav af St. Frans Xaver (hvid) (770). 2. Marias ubesmittede Undfangelses Oktav (777), 3. Feria (6), 4. St. St. Melchiades ([5]).
11. T. † St. Damasus I (781); 2. Oktaven (777), 3. Feria (6), 4. Om Fred.
12. F. † 5. Dag i Oktaven (777); 2. (hvid) Feria (6), 3. Om den Helligaand ([120]), 4. Om Fred.
13. L. St. Lucia (781); 2. Oktaven, (rød) 3. Feria (6), 4. Om Fred.
14. S. 3. Søndag i Advent. — (hvid) Marias ubesmittede Undfangelse (777).

Anm. Paa de med † mærkede Dage kan Præsten efter frit Valg læse Sjælemesse og andre Votivmesser, hvorfor man paa disse Dage ikke kan regne med, at de her angivne Messer læses.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.
Nørrebrogade 27 A, København N.
Mandag og Fredag Kl. 13—14, Tlf. Nora 61 66.

Ekspedition: Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K, Tlf. Palæ 4777, Kl. 9-18.

Kassererkontor: St. Annæ Plads 28, Postgiro 57042

Annønceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BØGER ≈

Arvegangen hos Mennesker

A. Scheinfeld: »Hvad er arveligt?« (Chr. Erichsen).

Det er ikke saa faa Bøger, der i de senere Aar er skrevet paa Dansk om den moderne Arvelighedsforskning, men den nyeste af dem er paa flere Maader en Nyhed. For det første er den skrevet af en Lægmand, en Amerikaner, der ved nøje Besked med, hvad det er, Lægfolk ønsker Besked om angaaende Arvelighed. Derfor overspringer han alle de Dyreforsøg, som Arvelighedens Lærde ellers diventerer deres Publikum med, og holder sig i Stedet til, hvad Videnskaben praktisk kan fortælle om Arvegangen blandt Mennesker. For det andet er Forfatteren en ypperlig Popularisator, hvis Udredninger overalt bliver illustreret af fikse, morsomme og snildt paahittede skematiske Tegninger.

Scheinfeld har forud for Bogens Tilblivelse i en Aarrække drevet videnskabelige Arvelighedsstudier, og Professor Eges Navn som dansk Bearbejder af Bogen er en solid Garanti for dennes Paalidelighed. Et Forord af den engelske Professor J. B. S. Haldane er knap saa meget værd for os, i Betragtning af Haldanes yderliggaaende Meninger om en Række Problemer.

Hele Bogen igennem er Scheinfeld betænkt paa at mane til Forsigtighed, naar det gælder om at afgøre, hvor stor en Rolle Arven spiller i Forhold til de ydre Kaar. Han har saaledes sin Ryg fri, hvis nogle Læsere forfalder til den Tro, at de nu kan regne en hel Mængde ud om det Afkom, de har sat eller vil komme til at sætte i Verden. Men de mange »Spaadoms«-Tavler om Afkommets sandsynlige Arvepræg kan virke fristende. En saadan Bog kræver af sin Læser en vis Portion videnskabelig Nøgtternhed for ikke at lede til lige saa slem en Overtro som den, Videnskaben har afsløret.

Paa forskellige Punkter er Scheinfeld noget mere afgjort i sine Domme end de lærde. Det gælder saaledes hans Overbevisning om, at Kræftsygdomme til en vis Grad er eller kan være arveligt betinget.

Chr. Erichsens Forlag har megen Ære af sin populærvidenskabelige Bogserie. Denne nyeste Tilføjelse til Serien er endda paa mange Maader baade den grundigste og den mest underholdende.

S. K.

Som den gregorianske Sang

Johannes Jørgensen: »Vers fra Vadstena« (Gyldendal).

Efter en halv Snes Aars poetisk Tavshed har Digteren nu ved sin Hjemkomst skænket os denne lille Samling Digte, syv fra Aarene i Vadstena og to, som er blevet til, efter at Johannes Jørgensen atter er kommet tilbage til os. Samlingen begynder med Digte fra Krigens Begyndelse og fra den bitre April i Fjor: »Lød der en Røst fra Evighedens Fjælde?« I har korsfæstet begge mine Hænder...« Derpaa følger det enkle Mesterværk, hvormed J. J. hilste Kong Christian ved dennes 70 Aars Fødselsdag. De næste to er stilfærdige Idyller, og den næste »Fagerø«, som Digteren forleden selv læste op i Radioen, er maaske Samlingens mest ægte Udtryk for det Længslernes Sigt, som altid var Johannes Jørgensens: »Der er altid en Ø, hvor man aldrig naar hen, og vi kalder den Fagerø«. De to sidste Digte fra Gribsholm i dette Efteraar er af den enkleste Enkelhed, en Tak for at være hjemme igen blandt Danmarks Træer i Høst og Danmarks Spurve, og dertil en Tak til Gud, at Digteren har maattet se saa meget af Skabningens Herlighed: »Tak, Herre, der saa længe gav mig Lov at gaa og se«.

I Birgittabogen viste J. J. at han trods Aarene staar paa Højden af sin Evne som historisk Skildrer. I Versene fra Vadstena ser vi, at hans digteriske Evne med Aarene vinder i en Styrke og Renhed som den gregorianske Sangs.

H. D. T. K.

Musikteori

Herbert Rosenberg: »Musikforstaaelse I. Om Melodien« (Jespersen og Pio).

I flere Smaabøger vil Forfatteren gennemgaa Musikkens Teori. Han kalder selv sine Bøger en »Hørelære«, idet hans Maal i sidste Instans er at opdrage sine Elever til at høre Musik med den rette Forstaaelse. Teoriens Opgave er den at muliggøre den aktive Høren, som er Betingelsen for at faa det fulde Udbytte af Musikken. I Musikkens Kunst er Melodien det centrale og vigtigste, og dette første Bind paa et lille Hundrede Sider er netop en Melodilære, hvori Forfatteren behandler Melodiens Leddeling, Motiv, Rytmen, Intervallerne, Tonarterne m. m. De følgende to Bind vil omhandle Harmoni og Formlæren. Det lille Værk er tilrettelagt med Henblik paa Muligheden for Selvstudium.

H.

Køb JULEKÆRTEN

Juleindsamling

Med Vikariatets Tilladelse agter undertegnede ligesom de foregaaende Aar, i Anledning af Julen, at foranstalte en Indsamling til Fordel for de fattige i Sct. Ansgars, Sakraments sognet incl. Sct. Antoni Distrikt samt Sct. Andreas Sogn. Det er vort Haab, at enhver efter Evne vil yde sin Skærv hertil.

De, som ønsker at komme i Betragtning, maa inden 14. December personlig henvende sig hos en af undertegnede: Pastor Geertz-Hansen, Bredgade 64. Pastor Cay Benzon, Nørrebrogade 27 C. (Postkonto 46638: Sakramentskirken). Pastor Knud Ballin, Frederikssundsvej 225 (Postkonto 20245: Sct. Antoni Kirke). Pastor H. Lucas, Kollegievej 2, Ordrup (Postkonto 26602: Sct. Andreas Kirke). Fru A. Osterhammel, Frederiksborggade 54, 3. Frk. F. Stratbøcker, Jægersborg Allé 19, Charlottenlund. Fru H. Günther, Bangertsgade 11.

D. K. K. F.

Diskussionsklubbens Møde afholdes d. 10. Dec. hos Malerinden Birgitte West, Ved Klostret 2, St. t.h., Indgang fra Gaden. — Torsd. d. 18. ds. afholder D. K. K. F. for sine Medlemmer en Adventsaften i Højskolens Lokale. Nærmere i næste Nummer.

Eukaristisk Forening

Damerne bedes huske deres Tilbedelsestid 1. Fredag d. 5. Dec., i Tilfælde af Forfald melde det, og om muligt skaffe en Stedfortræder. For Sct. Ansgars Kirkes Vedkommende bedes man denne Gang henvende sig til Fru A. Lottrup, Toldbodgade 10, Palæ 159 x.

Academicum Catholicum

I Stedet for den sædvanlige Studiekreds i Bredgade 67 holder de unges Sektion Torsdag d. 11. Dec. Kl. 20 Møde hos St. Liobasøstre, Bjerregaards Sidevej 1, Valby, hvor vi vil øve Missa recitata og Salve Regina sammen. Husk at medbringe Messebøger.

Aabent Hus Lørdag d. 13. Dec. Kl. 20.

Lørdag d. 13. Dec. Kl. 20 holdes aabent Hus for A. C.'s Medlemmer hos Formanden, Asmussens Allé 1, København F.

Akademiker-Messe Søndag d. 14. Dec. Kl. 8½.

Søndag d. 14. Dec. Kl. 8½ (og ikke, som ventet, den 21.) er der Akademiker-Messe hos St. Liobasøstre, Bjerregaards Sidevej 1, Valby. Der vil som sædvanlig bag efter blive Lejlighed til at nyde medbragt Mad og faa en Kop Kaffe hos Søstre.

Katolske Begravelser

Ib v. Benzon

aut. katolsk Bedemand

Bemærk ny Telefon Central 1868 hvortil alle Henvendelser venligst bedes rettet

FARVNING, KEMISK
TØJRENSNING OG VASK

CENTRAL 605
eller Filialerne

A/s HANNIBAL SANDER

Grundlagt 1812

C. Gerlach & Søn's Eftf.

W. Deleuran

Edsvoren Messevinsleverandør

Fredericia

Frederiksberg Boghandel

Gl. Kongevej 105 . Tlf. 1154 med Omstilling
den gamle Boglade med den unge Aand
Leverandør til de katolske Institutioner

Dansk Jul-danske Lys

Stearinlys

i alle Størrelser

Voksllys og Alterlys
af enhver Art

Asp-Holmblad

København

Dukker og Legetøj halv Pris DUKKEDOKTOREN

ved J. Binger

Blekingegade 1 Telf. Amg. 3296 v

Adelgade 4 Telf. Palæ 1813 x

Oehlenschlägergade 53 (Hj. af Istedgade 95)

HERTUG

KNUDS

DIVISION

Divisionen har — paa samme Maade som alle andre københavnske Divisioner — paa Distriktets Foranledning afholdt et lille Kursus i Orientering, Kortlære m. m. for Ulveførerne, der alle har deltaget deri. — Det er rart fra Tid til anden at faa frisket de gamle Kundskaber op.

Vor Divisionschef har i November Maaned været paa Lolland (ved Søllested) for at holde nogle Instruktioner ved det Førerstævne, som »Sydhavs-Divisionen« afholdt for sine Patruljeførere. — Det ser ud til, at det Samarbejde, der her paabegyndtes mellem de to Divisioner, vil blive fortsat ved et lignende Foretagende til Foraaret.

I Slutningen af November afholdt Københavns Distriktet en Føreraften for alle københavnske Spejder- og Ulveførere. Efter at forskellige administrative Spørgsmaal var ordnet, forevistes den meget smukke Film »Danmark i Farver«, og derefter talte Ingeniør K. Thorning Madsen om Sankt Georgs Gilderne. Det var en helt igennem vellykket Aften.

... og saa videre.

Vi gaar nu ind i December Maaned, og Divisionens Førere sætter derfor straks Kryds ved to Opgaver, der melder sig troligt fra Aar til Aar. Den første hedder »Jule good-turn«, et Spørgsmaal, de fleste af vore Troppes og Flokkes plejer at løse ved Indsamling af Naturalier (eller kontante Beløb til Indkøb af Naturalier) og hvad der nu ellers kan høres til for at gøre en maaske ellers trist Jul til en glædelig Fest. Spejderne og Ulvene hjælpes naturligvis hertil af deres Forældre, Venner og Bekendte, og skulde De — kære Læser — ønske at støtte

Spejderne til Løsning af denne Opgave, vil en saadan Haandsrækning selvfølgelig være meget velkommen. De indsamlede Naturalier pakkes i »Julekurve«, som saa udeles efter Adresser, der opgives af Sognene.

Det andet Spørgsmaal, der melder sig, er gerne Afholdelse af det aarlige Forældremøde, hvor der aflægges Beretning om Arbejdet i det forløbne Aar, fremlægges Regnskab, drøftes Planer for Fremtiden samt foretages Valg af Troppesraad for det kommende Aar.

Divisionschefen har indkaldt samtlige Førere til et »ekstraordinært« Divisionsførermøde, antagelig til Drøftelse af visse presserende Spørgsmaal; herom nærmere næste Gang.

Til Slut har Sankt Ansgars Troppes og Flok bedt mig henlede Læsernes Opmærksomhed paa Troppens aarlige Fest, der afholdes Lørdag den 6. December i Lokalerne Bredgade 67 o. G. — Troppen byder paa Sang, Foredrag, Ulve- og Spejderoptræden samt fælles Kaffe-bord, og da Billetterne kun koster 75 Øre, haaber man naturligvis paa stor Tilslutning. — Billetterne kan købes hos alle Troppens Spejdere og Ulve og kan bestilles paa Tlf. Palæ 7534 x og Taga 6219 y.
DC.

Adventsaften for Sygeplejersker

Tirsdag d. 9. December Kl. 19,30 hos St. Liobasstrene, Bjerregaards Sidevej 1, Valby.

Velkomst og Indledning ved Forstanderinde, Søster Maria Birgitta O. S. B.

Sang og Læsning af den hellige

Skrift.

Afslutning ved Pater Rector Coenen S. J.

Hver Deltager bedes medtage et hvidt Lys (lille Julelys) samt Sang- og Salmebog.

For Medlemmer af Sygeplejerskeforbundet erlægges 50 Øre pro persona og for Ikke-Medlemmer 75 Øre.

Alle Sygeplejersker og Elever er velkomne!

Nicolaus Stenos Gilde

Lørdag d. 6. December, paa Niels Steensens Dødsdag, læses den hellige Messe, for at opnaa hans Helgenkaaring, i Jesu Hjerter Kirke, København, Kl. 7.

D. K. K. F.s Læsekreds

Nye Deltagere (ogsaa Ikke-Medlemmer af Forbundet) kan fra 1942 optages i Læsekredsen. Tidsskrifterne »St. Olav«, »Credo« og det schweiziske »Die katholische Familie« cirkulerer samt nyere katolske Bøger (skandinaviske, tyske og franske). Kontingentet er 2,50 Kr. aarlig (for Tidsskrifterne alene 1,50 Kr.). Indmeldelse modtages indtil 1. Januar af Biblioteksassistent Frk. G. Strøm, Sdr. Ringgade 6, Aarhus.

»Vor Glædes Aarsag«

Søndag d. 7. Dec. Kl. 8 Fælleskommunion i St. Ansgars Kirke. Reciteret Messe. Messebogen bedes medbragt.

AABENRAA

Brødrene Jensens

Byggeforretning
og Cementstøberi

HELSINGØR

Kaas & Sørensen

Indehaver: G. E. OLSEN - HELSINGØR

Telefoner: 39 - 1139 - 575

Kul, Koks, Brænde og Briketter

En smuk Begravelse for 300 Kr.

indbefatter hvid Kiste, Kørsel til Kapellet, Gravsted, Gravning, Kapel med Orgelspil, Korsang, Lys og Træer, Ligbærere, Blomster om Kisten, trykte Sange, samt Vogn til Præsten.

W. Müller's Begravelsesforretninger

Smallegade 13 . Central 6536 . Amagerbrogade 145 . Am . 7671

OBS. Hovedforretningen Smallegade 13 flytter først i Januar 1942 til

ALLEGADE NR. 13 Telefon uforandret

JULEN 1941

FARUM

Rob. Jensen <i>Slagtermester</i> 1ste Klasses Kød og Paalæg <i>Hovedgaden . Tlf. Farum 36</i> Leverandør til gl. Farumgaard	C. G. Johansen <i>Bageri og Conditori</i> Hovedgaden . Tlf. Farum 100 <i>Leverandør til gl. Farumgaard</i>	H. P. Spange <i>Malermester</i> Vill Alfa . Telefon Farum 51 <i>Leverandør til gl. Farumgaard</i>
	Farum Installationsforretning <i>Aage Jensen</i> Stationsvej . Telefon Farum 126 <i>Leverandør til gl. Farumgaard</i>	

TAASTRUP

A. DAHL Trælast- og Bygningsmateriel Alt i Brændsel Taastrup Telefon 100	A-S H. JESSEN <i>Taastrup</i> <i>Telefoner:</i> 26 . 27 . 28 . 526 . 527 <i>Filial:</i> Greve Strand Telefon Hundie 326 . 329 Pakhus Mosede Havn	Taastrup Teglværk A-S <i>Taastrup Telefon 4</i> Vindø Teglværk <i>Hobro Telefon 83</i> ved J. Neergaard-Møller Gule Facadesten haand- og maskinstrøgne Prima Murstensklinker samt Mur- og Fugemørtel
--	--	--

NYKØBING F.

J. N. Jensen <i>Murermester</i> Bispegade 20 . Telefon 984 x <i>Udfører Arbejdet ved den katolske Skole og Kirke</i>	W. Hardeweg <i>Slagtermester . Paalægsh.</i> Østre Allé 54, Tlf. 1082 <i>Lev. til de kat. Institutioner</i>	Johannes Madsen <i>Elektr. Installatør</i> Nykøbing F. Installationer St. Kirkestræde, Tlf. 684 <i>Leverandør til katolsk Menighed</i>
Mackeprang's Boghandel A-S <i>PAPIRLAGER EN GROS</i> Nykøbing-Falster Telefon 38 og 769	J. Lütken Frigast & Co. A-S Trælast, Kul & Koks <i>Lev. til de katolske Institutioner</i>	P. Hansen Kæp <i>Snedkermester</i> Sofiegade 9 . Telefon 1099 y <i>Udf. Arb. for de kat. Institutioner</i>
C. W. Kronmann <i>GRUNDLAGT 1852</i> Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogensvejserværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler NYKØBING F. TELEFON 203		A-S NYKØBING F. BRYGHUS Lager . Pilsner . Export Beer Lyst Hvidtøl . Mørkt Hvidtøl . Mineralvande

Halvdelen af Danmarks Provinsbyer har Kontakt med Moderkirken

fortsat fra Side 775

Allinge-Sandvig, Bogense, Brønderslev, Frederikssund, Frederiksværk, Hasle, Herning, Hjørring, Hobro, Holstebro, Kerteminde, Korsør, Lemvig, Løgstør, Mariager, Middelfart, Nekso, Nibe, Nykøbing Mors, Nykøbing Sj., Nysted, Nørresundby, Præstø, Ribe, Ringkøbing, Rødby, Sakskøbing, Skagen, Skanderborg, Skive, Sorø, Stege, Storehedinge, Struer, Stubbekøbing, Svaneke, Sæby, Thisted, Varde og Ærøskøbing.

Endelig findes der katolsk Kapel eller regelmæssig Lejlighed til at høre Messe paa følgende 15 Steder indenfor danske Landkommuner:

Allerslev, Dianalund, Farum, Gørlev, Holmegaard, Ledreborg, Skuldelev, Taastrup, Trørød, Dalum, Hadsten, Odder og Pindstrup.

Oplysningerne har vi hentet i den nye Udgave af *Katolsk Lommekalender*. Den skulde De kikke i ved Lejlighed, der staar meget godt!

St. Ansgars Kirke

Onsd. 10. Dec. Kl. 19½ Møde med Optagelse af nye Medlemmer i de to kvindelige Kongregationer og med Kongregationernes aarlige selskabelige Møde. Onsd. 10. Dec. Kl. 19½ Møde for »Fidelitas«.

Rosenkranskirken

Fredag d. 5. Dec. Stille Messe Kl. 7¼ og Kl. 8. Tilbedelse hele Dagen. Kl. 19½ Jesu Hjerte-Andagt med Velsignelse. Søndag d. 7. Dec. Kl. 8 stille Messe. Kl. 10 Højmesse med Prædiken. Kl. 11½ stille Messe med Prædiken. Kl. 17 Andagt med Prædiken af Pastor *Peter Schindler*. Emne: »Guds Søn og Menne-skenes Børn«.

Sakramentskirken

Mand. 8. Dec. Kl. 20 pr. Ungdomsfest. Adventsaften, Lysbilleder. Bill. à 50 Øre maa sikres i Forvejen. Salmebog medbringes. Onsd. 10. Dec. Kl. 19½ Ungdommens Studiekreds.

Jesu Hjerte Kirke

Mand. 8. Dec. Kl. 20 Møde for de unge Mænds Kongregation. Torsd. 11. Dec. Kl. 20 Møde i Røde Sal for Mændenes Kongregation.

St. Annæ Kirke

Søndag d. 7. Dec. Fælleskommunion for Mariakongregationerne under Messen Kl. 8½. Samme Søn-

dag Kl. 11½ Messe med polsk Prædiken. Torsdag d. 11. Dec. Kl. 19½ Kongregationsmøde for Mænd og unge Mænd.

St. Antoni Kirke (Brønshøj)

Onsd. 10. Dec. Kl. 15½, St. Nikolausfest for alle Børn i Fritidshjemmet. Brugt Tøj og Fodtøj — især Babyudstyr — til Uddeling modtages med Tak i Præstegaarden. Kl. 20¼ Møde for Knud Lavarvs Broderskab.

Københavns K. U. K.

Lørdag d. 6. December Kl. 20 pr. afholder Klubben sit traditionelle Adventsmøde i »Den røde Sal«, Stenosgade 4 A. Aftenens Taler er Pater *K. Pauli S. J.* Alle unge Katolikker indbydes til at deltage i dette Møde. Medbring Salmebog. Praktisk Arrangement Gruppe IV. Lørdag d. 13. December Kl. 20 Studiekredsmøde. Emne: Det fjerde Guds Bud.

Ordrup K. U. K.

Sidste Møde. Der var den rigtige Stemning til Stede, da Pater *Samuelsen* holdt sidste Del af sit interessante Foredrag: Ungdom i Kamp. Diskussionen bagefter begyndte ganske vist først, da vi ontrent skulde holde op, men til Gengæld blev den saa ogsaa ret varm.

Aabent Hus. Torsdag d. 4. Dec. Kl. 20—22 hos Formanden, Haandværkerhaven 21 (Tuborgvej). — Husk Gaver til Tombolaen!

Næste Møde. Tirsdag d. 9. Dec. Kl. 20 pr. (Adressen er stadig Kollegievej 2). *Adventsmøde.* Festligt Møde med Foredrag af Pater *Steph. Wevers*. Musikalsk Underholdning. Besøg af St. Nikolaus med sin Tjener Ruprecht. Adventskrans og Lys o.s.v.

Vi minder om, at Billetterne til *Julefesten* Søndag d. 28. Dec. i Charlottenlund Palmehave, er kommet i Handelen. De faas hos alle Medlemmer i Ordrup K. U. K., hos Bestyrelsen i Kbh.s K. U. K., ved Kirkerne og hos Præsterne i Ordrup og paa Bernstorffsvej samt i St. Ansgars Forlag. Trods Dyrtil billigere Priser end de foregaaende Aar! Voksne Kr. 1,50. Børn Kr. 0,75. Nærmere om Festen senere.

K. U. K. Ture

Københavns K. U. K. har i Sommerens Løb haft nogle gode Ture. Badetur til Køge i godt, men køligt Vejr (vi var i Vandet). Vi ankom til Højmesse til Glæde for Pastor Nölke og nød til Gengæld hele Dagen en udstrakt Gæstfrihed. Klubben gav Kaffe, som vi selv bryggede dernede. Ca. 25 Deltagere.

Senere paa Sommeren var vi i Roskilde, og cyklede derned ad mange og lange Omveje for dog at se andet end den slagne Landevej. I Roskilde blev vi gæstfrit modta-

get paa Skolen af Visdommens Døtre. Et smukt pyntet Bord stod dækket til os. Ogsaa her bryggede vi K. U. K.-Kaffe til Lommemaden. Roskilde Domkirke blev indgaaende beset. Ligeledes St. Maria Hospital aflagde vi et Besøg. 15 Deltagere.

Den 9. November Gaatur til Frederiksdal, Fiskebæk og Farum. 21 Deltagere. Vejret var godt, Humøret ligesaa. Næste Tur bliver 2. Juledag. *Vibe.*

En ung Mand

som har henvendt sig til os, beder indtrængende om Hjælp. Han trænger til Tøj, Sko, kort sagt til alt. — Hvis der findes nogen, som vil hjælpe med det ene eller det andet, bedes vedkommende henvende sig til Benediktinerindeklostret, Sct. Kjeldsgade 1, Kbh. Ø.

Tænk paa Juleposten og Gaverne i god Tid.

JULEKORT, — alle Slags, — smukke og farverige.

Hummels nye Juleserie (Hummel har ogsaa Julemotiver i Andagtsbilledstørrelse).

Bibelske Motiver fra Julenat. Sct. Liobasøstrenes skønne Julekort, haandtegnede, farvede, Linoleumssnit. Det er det billigste og smukkeste Haandarbejde, vi længe har set.

»JULEKÆRTEN« ekspederes nu. Den er bedre end nogen-sinde. Kr. 1,75.

FATHER MARTINDALES JULEBOG. Vi har et Oplag, men skynd Dem at bestille, før den er udsolgt. Kr. 4,75.

KIMER I KLOKKER, det norske katolske Julehæfte, faas i Boghandelen. Kr. 1,75.

KATOLSK LOMMEKALENDER, som er uundværlig for enhver Katolik. Kr. 2,00.

Skriv til os, og vi sender Dem det samme Dag.

SANKT ANSGARS FORLAG

Bredgade 67
Palæ 4777

ROSKILDE

Benyt Roskilde Landbobank

Algade 1 (Stændertorv) . Tlf. 1616 (4 Linier)

Aktiekapital og Reserver 2²/₃ Million Kroner

FILIALER:

Hvalsø, Viby, Hedehusene, Gadstrup, Lejre, Herringsløse,
Greve Strand og Solrød Strand

Støt

**Frank Andersens
Fond**

Postgiro 1087

Gør Deres Juleindkøb af
*Herrelingeri
og Hatte*

I CARVO

Algade 24 . Telefon 2075

C. J. Schledermann & Sønner

Entreprenører . Murermestre . Jernbeton

Allehelgensgade 18, Tlf. 122

Murermester ved Sct. Maria Hosp.

H. P. Nielsen

Isenkram . Udstyr

Roskilde . Telefon 389

*Blomster og Kranse
besørges
overalt i Danmark*

Altr. Petersens Handelsgartneri

Jernbaneg. 7, Tlf. 1465 - 65

Halvor Hansen

Glarmester

Algade 31 . Telefon 566

R. Guhles's Eftf.

Roger G. Petersen

Farver . Lakker . Tapet
Linoleum . Voksdug

Algade 17 . Roskilde . Tlf. 822

Postgiro Nr. 19998

Mønsterbageriet

Bageri og Konditori

Morgenbrød bringes
Leverandør til katolsk Menighed

Sct. Olsgade . Tlf. 859 - 1365

Dom-Apotheket

ROSKILDE

*Forbindsstoffer
Sygepleartikler*

J. AUGSBURG

**A|s F. Christiansen
Maskinfabrik**

Sct. Olsgade 15, Telf. 87

Lev. til kath. Præstegaard & Hospital

Schledermann og Børresen

Murermestre

St. Laurentiivej 5 . Roskilde . Tlf. 71

Udfører Murerarbejdet ved Kirken

H. Weber

Tømrermester

Maskinsnedkeri

Trælasthandel - Savværk

Husk at det er hos Snedkermester

EMIL PRAEFKE

man køber de bedste og billigste Mobler
og Ligkister

Sct. Olsgade 20 . Telefon 381

Fiskehallen

Algade 32 . Tlf. 239

Prima Fisk

Lev. til Sct. Maria Hospital

H. V. Nordsteen

Blikkenslagermester

Algade 34, Telefon 923

Leverandør til kat Menighed

Hans Hansen & Søn

Automobiludlejning

Algade 19 . Telefon 247

ROSKILDE MEJERI

BORGERDIGET, TELF. 349

Ejegod Jørgensen

Slagtermester

Kød . Flæsk . Paalæg

Sct. Olsgade 13 . Telf 157

Leverandør

ESBJERG

Kontantforretningen <i>M. R. Jørgensen</i> Kongensgade 25-27 Alt i Sengedstyr og Manufaktur Lev. til St. Josephs Hospital	Florian Sørensen <i>Skolegade 17, Esbjerg</i> Alt i Bollgmontering Lev. til de katolske Institutioner Telefon 934, Privat Telefon 632	Adolph Petersen <i>Kaffe, The, Bisquits</i> ALTERLYS
Johannes Hansen ØL-DEPOT Smedegade 21 . Tlf. 281 Leverandør til St. Josefs Hospital	Vestjydsk Rør- & Sanitetslager ^{A/S} Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919	Eske Petersen Blikkenslager-, Vand- og Gasmester W.C. Centralvarme . Sanitet Finlandsgade 62, Tlf. 1765
Larsen & Amby <i>Raadgivende Ingeniører</i> ved J. ANDERSKOUV Telefon 2140	Engers Hansen Bog- & Papirhandel Kongensgade 65 . Telefon 62	Jørgen Jepsen og N. Møller Gram <i>Kongensgade 26 . Esbjerg . Tlf. 536</i> 1. Kl.s Skræderi og Maalkonfektion
Esbjerg Andelsmejeri <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Skolegade 39, Tlf. 144 Esbjerg	Viggo Christensen <i>Urmager, Optiker, Guldsmed</i> Kongensgade 64, Telefon 829 Lev. til Sct. Joseph Hospital	N. A. Frederiksen <i>Nørregade 65 . Telefon 576</i> COLONIAL • MEL Leverandør til St. Josefs Hospital
FREDERICIA		Chr. Hansen <i>anbefaler sig med alt i Kolonial, Tlf. 234</i> Leverandør til Sct. Joseph Hospital
H. Olsen Holmelund A/S <i>Gothersgade 44 . Tlf. 169 . 170</i> Kul, Koks, Cinders, Briketter, Brænde Prima Kvaliteter Prompte og reel Betjening	Landbomejeriet <i>Prinsessevej 45 . Tlf. 359</i> Altid 1. Kl.s Mejeriprodukter Leverandør til St. Josefs Hospital	Th. Rabens <i>Fredericia</i> Fedevarerforretning og Pølsefabrik anbefaler sig med alt i Kød og Flæsk Paalæg, Salater, Vildt, Fjerkræ Leverandør til St. Josefs Hospital
V. Jørgensen Fiskehandel Jyllandsgade 20 . Tlf. 579 Leverandør til Menigheden	<i>Kør med Westrings Eftfs.</i> Biler Telf. 383 883 Rasmus Nielsen	Loehr's Kulimport ^{A/S} TELEFON: 888 KUL, KOKS, CINDERS OG BRIKETTER
KOLDING		
V. FALThER Alt i Kolonial, Vin, Dølkæ- tesser, Tobakker & Cigarer Hj af Hollændervej og Kongebrogade Telefon 698	O. Andreasen & Th. P. Nielsen <i>Murermestre</i> »Solvang«, Sønder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924	M. Schultz' Eftf. <i>F. A. Fahrenholtz</i> Alt i Kolonial, Isenkram, Brændsel Læssøegade 47 - Telefon 1249 Leverandør til Sct. Hedvigs Klinik
H. Nielsen & Søn Malermestre Telefon 439 Udført Arbejdet ved den ny Klinik	H. Overbeck <i>Aut. Installatør</i> Jernbanegade . Telefon 952 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik	Kolding Andelsmejeri Telefon 153 leverer altid fineste Mejeriprodukter Tilkendt Guldmedaille ved Lands- Mejeriudstillingen i København. Lev. til Sct. Hedvigs Klinik
Støt Frank Andersen's <i>Fond</i> Giro Konto 1087	Slagterludsalget <i>Haderslevvej 2 . Tlf. 1951 . 1952</i> 1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinekød . Konserver Leverandør til St. Hedvig Klinik	J. BONDESEN <i>Tømremester</i> Bygningsarbejde Agtrupvej 41, Tlf. 897, 898 Arbejdet ved det ny Hospital

Katolsk Ugeblad

Brev til en tøvende Konvertit

En Menigheds Diagnose

Prædiken i Træ

St. Peters Dug

„Julekærten over Middelhøst“

Munkemel

Jos. Fischlein

Murermeste.

Limfjordavej 43
Tlf. Godthaab 8410

Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Mark Poulsen & Rønne

INGENIØRER

Pr. Mariæ Allé 1 A - København V.
Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg
Telefon 8533

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Frederiksholms Kanal 6, Kbh.

Tlf.: 12,166 og 12,161

Anton Siegler

Malmester

anbefaler sig
med alt Malerarbejde
Kingosgade 17
Vester 4753

Torp & Co.

BLIKKENS LAGERMESTER

Aut. Gas-, Vand- og Sanitetsmester
Amagerbrogade 154

Tlf. Amg. 173 Privat: Amg. 8122

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS

NØRREGADE 15

TELF. 9270

Køb hos vore

Annoncører

Monles & Andersens Eft.

K. K. L. Simonsen

Højbroplads . St. Kirkestæde 3
Central 1325

Centralvarme . Sanitære Installationer

Johan Bekkers Kødudsalg

Blaagaardsgade 7

Tlf. C. 7549 (Fri Notering)
Central 3092

Fører kun det bedste

Lev. til de katolske Søstre

N. A. Nielsen & Søn

Murermestre

Valbyvej 33-38 . Taastrup 155-221
Udf. Arb. v. Hvilehjemmet „Bellis“

Peter Hansen

Tømmer- og Snedkermeste.

Adolfsvej 6 . Gent. 424

Udf. Arbejdet ved Assumptionsklostret Rygaard

Fr. Bührmann & Sønner

Pensel- og Børstefabrik

Gormsgade 8-10-12

København L

Tlf. Taga 573 . 574

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Sundby, Søndre, Islands Brygge, Kastrup og Dragør
Alle Bankforretninger udføres. Boxer udlejes fra 5 Kr.

N. P. Nielsens Eftf. Brændselsforretning H. Hinrich

Vodroff Tværgade 4, Telefon Vester 601

KUL, KOKS, og BRÆNDE

Egen Fabrik
for

HOSPITALSSENGE

og

HOSPITALSMØBLER

fortrinlige Kvaliteter i

SENGEUDSTYR

HVIDEVARER

GARDINSTOFFER

ULDTÆPPER

m. m.

TLF. 1616, TLG.-ADR. OTPIPER

fremst. til Hospitalsbrug

Læs **Berlingske**
Tidende

Reserveret

En Menigheds Diagnose

Diagnosen er stillet af Sankt Paulus. Den gælder Menigheden i Korint. Den gaar ud paa, at de Kristne dér er »kødelige« Mennesker. Nu er det med denne Diagnose ligesom med vore Lægers Attester og Recepter: man maa være inde i Terminologien for at fatte Meningen. For Paulus var der tre Slags Mennesker. Først var der dem, han kaldte Psykikere. Derved mente han dem, der ikke havde modtaget Guds Aand og derfor dømte udelukkende ved Hjælp af deres lille Menneskeforstand. Dem tænkte Paulus sig paa det laveste Trin. I den modsatte Ende af Skalaen rangerede de saakaldte Pneumatikere. Det er de Kristne, der ikke blot har modtaget Guds Aand, men samtidigt lader sig lede af den i hele deres Handel og Vandel. Det er de ideelle Kristne.

Men midt imellem disse høje og lave Mennesker er der en Mellemlasse. Det er dem, der nok har modtaget Aanden, men uden at denne behersker deres daglige Færden. Faktisk er det Kødet, der har Overhaanden,

d. v. s. at Følelser og Drifter løber af med disse Folk. Paulus stempler dem som »kødelige« Mennesker. Det er ufuldkomne Kristne. Apostlen kalder dem ogsaa »umyndige« i Kristus. Og det er i denne mindre tiltalende Baas, at Menigheden i Korint har hjemme.

Og Symptomerne, d. v. s. det, Paulus grunder sit Skøn paa? »Saa længe der er Misundelse og Splid imellem jer,« skriver den fine Menneskekender (I Kor. 3), »er I da ikke kødelige, og opfører jer paa menneskelig Vis?« Det alt for menneskelige Sindelag giver sig bl. a. Udslag i, at den ene holder sig til Paulus, mens den anden sværger til Apollos i Stedet for ret og slet at betragte disse Forkyndere som Guds Tjenere, der har haft som Opgave at føre dem til Troen. Havde Korinterne været aandsfyldte Kristne, vilde Forkynderens Person have været af underordnet Betydning for dem, mens de nu synes om den ene og ikke kan lide den anden og prøver at udspille den ene mod den anden. Heldigvis er Apost-

len hævet over disse smaalige Sympatier og Antipatier. Han er nemlig saa aandsfyldt, at der for ham kun gælder eet: at Kristus maa være alt i alle. Om det saa gælder falske Brødre, der viser sig at være nidkære for at modarbejde Apostlens Indflydelse, staar han paa det Standpunkt: »Hvad gør det? Blot Kristus bliver prædikeret?« Han er altsaa uanfægtet af Korinthernes Partivæsen. Men han ser, at dette er til Skade for de kværunderende Kristne selv. Fordi de er som Smaabørn, kan Apostlen i sin Forkyndelse ikke behandle dem som Viderekomne. Han er nødt til at holde dem til Diæt — til Børnemad — endskønt det modsatte vilde kildre deres Forfængelighed.

Denne paulinske Diagnose har mere end blot historisk Interesse. Historien plejer gerne at gentage sig. Apostlens Ord har Bud til enhver Menighed, der fremviser samme Symptomer som Urmenigheden i den gamle Havnstad Korint.

S. W.

Brev til en tøvende Konvertit

Et berømt Brev fra Digteren og Diplomaten Paul Claudel til Jacques Rivière, offentliggjort i „Correspondance 1907-1914“, Librairie Plon, Paris 1926

Tien-Tsin, d. 3. Marts 1907.

Kære Barn!

Jeg var begyndt at skrive et højtravende teologisk Brev til Dem, men saa blev jeg ked af saaledes at optræde som Lærer og Pedant over for Dem. Det drejer sig om en Sag Mand og Mand imellem, og jeg vender mig ganske simpelt imod Dem, breder Armene ud og siger til Dem: »Ja, jeg vil. Vær min Broder, vær hos mig! Kom til Gud, som kalder Dem.« Jeg ved det, det er et frygtelig angstfyldt Øjeblik, *men det maa gøres*. Det er det Spørgsmaal, der udgør Temaet i en af Beethovens sidste Kvartetter. Muss es sein? Og denne store Sjæl svarer paa en kromatisk Tonerække: Es muss sein! Es muss sein! Enhver Omvendelse er en Dom i det smaa, siger Pascal. De maa give Afkald paa meget, der forekommer Dem uendelig dejligt eller forfærdelig ønskværdigt. Og paa den anden Side er der i den katolske Religion saa meget, der er svært at tro, saa meget ydmygende, der maa gøres, en saa ubarmhjertig Fornedrelse af vore egne smaa Idéer og vor egen lille Person! Men vær ikke bange, det maa gøres. Tro ikke dem, der siger, at Ungdommen er skabt til at more sig. Ungdommen er ikke skabt til Fornøjelser, den er skabt til Helte-daad. En ung Mand har sandelig Brug for Heltemod for at kunne modstaa de Fristelser, der omgiver ham, for ganske alene at tro paa en foragtet Lære, for uden at vige en Tomme at turde imødegaa de Beviser, den Blasfemi, den Spot, som fylder Bøgerne, Gaderne og Aviserne, for at kunne modsætte sig sin Familie og sine Venner, for at kunne staa ene mod alle, være

trofast stik imod alle. Men »fat Mod, jeg har overvundet Verden«. Tro ikke, at De bliver mindre, tværtimod, De vokser paa underfuld Maade. Det er *Dyden*, der gør en til en Mand. Kyskheden gør Dem stærk, snar-raadig, vaagen, skarpsindig, klar som et Trompetsignal og lysende som Morgensolen. Livet vil synes Dem fuldt af Sødme og Alvor, Verden fuld af Mening og Skønhed. Efterhaanden som De gaar frem, vil alt forekomme Dem lettere, de Hindringer, der tidligere var uoverstigelige, vil kun fremkalde et Smil hos Dem. De vil se det groteske hos alle de store Navne, alle de Digtere, Skribenter og Filosofer, i hvis Skygge vi har henlevet vor Ungdom — og De vil se ikke blot de fattige i den antikristelige Tanke, men dens fuldkomne Tomhed. Thi der findes ingen Videnskab uden der, hvor der er Enhed, ingen Dialektik uden Ja og Nej, og den, som tager Afstand fra ORDET, gør al Tale umulig. Og De er ikke alene. Tænk paa den uhyre Skare af fattige og elendige, hvis Helvede beskrives i rædselsfyldte Bøger som Le Bubu af Philippe eller La Maternelle af Frapié, og som lever og dør i Mørke og Peststank. De har Tid og Lejlighed, De er intelligent, De er kultiveret, De er alle disse faldnes Udsending til Lyset. Hvad vil De svare dem foran Gud, naar de anklager Dem og spørger: »Hvad har du gjort ved alle de Gaver, du har modtaget?« Ve Dem, hvis De kun har brugt dem til yderligere at formørke dette Tartaros ved at forlænge Natten og forøge Korruptionen. Nej, Jacques, tro ikke paa Bøgerne. Tro paa Deres Samvittigheds naturlige Retlinethed og paa Deres mandige Begejstring. Lyset forholdes ikke den, der søger af et oprig-

tigt Hjerte. Det er Visdommen, der venter ved Deres Dør. Lykkelig den, der byder den ind i sit Hus som en æret Moder.

Der var et Sted i Deres Brev, som fik mig til at le. Det er der, hvor De siger, at De er bange for i Troen at finde en Ende paa Deres Søgen og Kamp. Aah, kære Ven, den Dag, De modtager Gud i Dem, faar De en Gæst, som ikke levner Dem Ro. »Jeg er ikke kommet for at bringe Fred, men Sværd.« Da kommer den virksomme Surdejg, der sprænger alle Kar; der bliver Kamp, Kamp mod Lidenskaberne, Kamp mod Aandens Mørke; ikke den Kamp, hvor man er den overvundne, men hvor man er Sejrherre.

Nuvel, kære Barn, fat Mod. Vær hos os, vær en Broder for mig og for denne gode og store F. . . . Lad os tre sammen gaa til den Nadver, som Kristus saa brændende har ønsket at indtage med os, og spise det ophøjede Maaltid, som han tilbereder os af sit Legeme og Blod. Langt fra Dem, næsten lige saa langt borte som Stjernerne og dog Deres Hjerte ganske nær er der et Menneske, som Deres Brev har fyldt med Glæde. Jeg læste det ved mit nyfødte Barns Vugge, med Forvirring, med bitre Tanker paa mig selv, næsten med Forfærdelse over at være det Redskab, hvorved Gud har sendt Indkaldelsesordre til en af sine. Hvor stor er da ikke Glæden og samtidig Ydmygelsen hos Tjeneren, der løfter sine Hænder mod Mesteren og uden at vove at se paa ham, i den dybeste Følelse af sin Uværdighed udbryster: Unde hoc mihi?

Paul Claudel.

Jeg sætter Dem Stævne ved Nadverbordet til Pinse. De maa se at finde Vej til Skriftestolen. Stakkels Dreng! Det er svært, men trods alt ikke sværere for Dem end for andre. Vore Kammerater har gaet den samme Gang. Ingen Frygt for Menneskers Dom, Jacques Rivière!

(Paa Dansk ved H. C.)

ST. PETERS DUG

Fantasi af C. C. Martindale S. J.

III.

Sjælen bliver taget med paa en Udflugt af Englen, som før var dens Værneengel og stadig er dens Ven. Sjælen bliver lidt efter lidt indviet. Først ser den kun et rigt og stilfærdigt Landskab, Marker, Bakker og Skove, roligt strømmende Floder og en blaa, meget ren Himmel, fyldt af det klareste Lys. Dog er der hist og her Smaaklatter af usund, meningsløs Taage.

SJÆLEN: Hvor er det dog dejligt! Hvor det er forskelligt fra Palæstina! Hvor er Guds Orden i den skabte Verden dog mangfoldig! Men der er noget, der forvirrer mig — det gør mig svimmel — jeg kan ikke blive helt klar over det...

ENGLEN: Det er maaske Huse. Men se derover. Du kan se lidt af en By.

Sjælen ser Taarne og Spir, der hæver sig ligesom Fontæner af Louprisning op gennem en Taage, som er lettere end den, den lige saa. Noget, der ligner Bygninger, skimtes gennem Taagen, men selv de lige Linier ser skæve ud, og hele Billedet er fortegnet. Englen dykker sammen med Sjælen ned gennem Taagen til Gader, som er fulde af Mennesker. Disse Mennesker famler og snubler, støder imod hinanden eller synes ligefrem at smelte sammen. De ler og bander og stammer forvirret; de ser forvoksede ud, forkrøblede, vanskabte — lige som om der pludselig vokse en Fod ud fra en Hofte eller et Øre fra en Skulder. Naar noget passer sammen, varer det ikke længe. Det er en hvileløs, men rodet og brudstykkeagtig Verden.

SJÆL: Engel — jeg kan ikke holde dette Sted ud. Hvad er det dog? Er disse stakkels unge Mænd lemlæstet i Krigen og sat sammen af Lægerne paa maa og faa? Er det et Lazaret — eller et Hospital for Vanskabninger?

ENGEL: Nej, nej, det er et af de mest berømte Universiteter i hele Verden! De fleste af dem har Lygter, og jeg synes, det er vidunder-

ligt, at de Lygter holder sig saa godt lysende, som de gør. Men dengang disse Taarne blev bygget, lød Mottoet: »Dominus illuminatio mea«. (De passerer en Kanal; Vandet er snavset og stinker stygt, og der er intet Bolværk).

SJÆL: Aa, Engel! Saa du det? En af de gamle Mænd spændte med Vilje Ben for den unge og puffedede ham i Kanalen.

ENGEL: Det er ellers ikke almindeligt ligefrem at puffe. Men maaske nok ikke-at-redde dem, der falder. De synes, det er forkert at sætte Rækværk op... Lad os dreje ind i Haven her — der er lyst og ikke stort andet end Guds herlige Ting.

De sætter sig ved et lille Springvand, som plasker mellem Aarets sene Blomster. En vidunderlig Vildvin smykker de gamle graa Mure. En lille Bæk løber forbi. De forbi-passerende, som lægger Mærke til dem, tror mærkeligt nok, at Englen er en katolsk Præst og Sjælen en ung Student. Samtidig indstiller Englen paany Sjælens Øjne, saa at den igen ser Mennesker saaledes, som de selv ser hinanden. En sund og køn ung Mand i Sportsdragt gaar forbi. Han tror, at Englen siger noget til ham og standser høfligt.

UNGE MAND: Undskyld, Hr.? Sagde De noget til mig? (Englen smiler). Om Forladelse, jeg skulde vist have sagt »Pater«... De er jo katolsk Præst, ikke sandt?

ENGEL: Det var morsomt, at De troede det. Har De Tid et Øjeblik? Sæt Dem ned og fortæl mig, hvorfor De tror det.

UNGE MAND (forleden, men sætter sig): Det ved jeg ikke rigtigt... det er bare noget, jeg gætter... Jeg er bange for, at De ikke har videre Brug for mig, Pater! Der er ikke et Lod af Religion i mig. De vilde sikkert kalde mig en veltilfreds gammel Materialist!

ENGEL: Veltilfreds, ja. Gammel, bestemt ikke. Materialist?... Hvad mon det vil sige?

UNGE MAND (ler lidt faaret): Jeg er bange for, at jeg vistnok holder lidt for meget af at more mig. Gaar aldrig i Kirke og den Slags, forstaar De. Verden er fuldt ud tilstrækkelig til at holde mig i Aande.

ENGEL: Javel... De tror paa Stoffet. Udmærket. Stoffet er virkelig. Og De sætter Pris paa det. Ogsaa udmærket. Stoffet er ikke ondt. Det er en udmærket Begyndelse. Og nu — (ser pludselig den unge Mand lige ind i Øjnene, stadig venlig, lidt ironisk) — De vilde sikkert ikke snyde en Ven... ikke engang en Fjende... eller være med til at ødelægge et uskyldigt Hjerte?

UNGE MAND: Nej, fjø for Pokker. Jeg har da en Slags Samvittighed!

ENGEL: Ja, se bare! Men hvordan kan Stoffet have Samvittighed? Naa, i hvert Fald skal De ikke prøve paa at trodse den. Saa kan De bringe den til Tavshed. Og saa kan De blive en haard gammel Mand, som afskyer sig selv, men er hjælpeløs. Men tab ikke Humøret. Gud blev Menneske, ved De nok. Kristus ved alt om Dem. Bed ham om at lade Dem — ja, lade Dem vokse op og stadig blive en Smule bedre.

UNGE MAND: Paa Æresord, Pater — De har sat en Bunke Mod i mig. Jeg troede ikke, De havde nogen Brug for mig. Og (rødmer endnu mere lyserødt) jeg — jeg vil bede nogle Bønner. Det er Evigheder siden, jeg gjorde det. (Rejser sig med et stort Smil, giver Haanden og gaar).

To midaldrende Damer nærmer sig. Den ene er slank og klædt i en folderig Dragt af mystisk blaat og grønt, dertil et graat og sølverne Væld af Stør samt Sandaler. Hun rasler ligefrem af smaa Kæder, hvori der hænger Medaljer, Swastikaer, Øjne, Trekanter og et yderst elegant Krucifiks. Den anden er sværere, »fornuftigt« paa-klædt og uden Hat.

1. DAME (standser og fører Haanden til Hjertet): Aa, det er sikkert en Pater! En af de store katolske... Aa, jeg har en Vision! Mester — her er ingen Præsentation fornøden. Er vi ikke begge Stavelser i det Uendelige ORD? Er vi ikke EET?

ENGEL (høfligt): I oprigtige Følelser, haaber jeg — men næppe

endnu i Tro. Vær saa god at tage Plads.

1. DAME: Naturligvis tænker jeg ikke paa de almindelige, vulgære Katolikker, ... men paa dem, der hører til den Indre Kreds — maa-ske end ikke Paven hører til den — men dem, der *ser*, saaledes som De gør det, og... (*hun bliver et legemliggjort Non Nobis*) selv jeg.

ENGEL: Ja, men vi *har* ingen Indre Kreds! Naaden og Trossandhederne gælder for alle Mennesker paa samme Maade.

1. DAME: Aa, De er sikkert *nødt* til at hævde dette, indtil De kender *mig* bedre. Men kan da vore sande Jeg ikke forenes i et fælles Aandedrag — et *Suk!*

ENGEL: Jeg kan give Dem mit Æresord — vi har ingen Indre Kreds.

1. DAME (*affejende*): Naa, ja, naar *De* ikke kender den, saa er det jo bare et Bevis paa, hvor godt Hemmeligheden bliver bevaret! (*Hun surmuler*).

ENGEL: Kære Frue — jeg er virkelig saa *glad* over dette — at De har Øje for, hvor underfuld Guds Verden er, og hvor dybt det aandelige Liv maa være, hvor ringe Mennesket er overfor den uendelige Gud, og hvor stor dog Menneskets Udvælgelse i Kristus alligevel er. Vi vil aldrig kunne lodde Dybderne heri. Men udover dette er der ingen hemmelig Lære — at vandre ydmygt for Gud, at forsvare sig, og at tjene Herren i vor Næste for Hans Skyld. (*Til 2. Dame*): Er det ikke rigtigt, Frue?

2. DAME: Jo, ser De, Emma —

1. DAME (*afbryder lidt irriteret*): Sødeste, vær venlig at kalde mig med mit *sande* Navn, som staar skrevet paa den mystiske hvide Sten... Athene Teresa!

2. DAME: Ja, men kæreste, han kender jo hverken det ene eller det andet Navn, saa det betyder jo da ikke noget... (*alter henvendt til Englen*) — min Veninde er Teosof.

1. DAME: En *indviet* i den guddommelige Kundskab.

2. DAME: — og *jeg* er Discipel af Christian Science. Men vi er fælles deri, at vore bitreste Fjender er Katolikkerne. Synd? Smerte? Snak — se paa mig! (*Englen ser*). Ser jeg syg ud?

ENGEL (*med et stort Smil*): Nej, langt fra...

2. DAME: Det er, fordi jeg er blevet fri for den Dødelige Aand. Hvor *kan* jeg være syg, naar jeg ved, at mit Legeme kun er en Illusion?

ENGEL: Undskyld, men — ønsker De Dem nogensinde?

2. DAME: Min Herre??!

ENGEL: Hvor er det svært at være logisk! Og dog er det en uhyre stor Sandhed, De har faaet fat i. Kraften i det *aandelige* Jeg! Min kære Frue — Legemet er noget *virkeligt*; det kan blive sygt og komme til at lide. Se ikke ned paa denne Del af Guds Skabelse. Sjælen maa udøve en Ledelse over Legemet — men ærbødigt; og Sjælen kan ogsaa selv blive syg, ja den kan synde. Der er kun een eneste fuldendt Helsebod — Kristi Kors. Saaledes bliver Dødens Bjælker til Livets Træ.

1. DAME: Kom, min Ven. Bliver vi længere i denne fugtige Have, bliver vi forkølede.

2. DAME: Du bliver det maaske, *jeg* ikke (*hun nyser*).

1. DAME (*til Englen*): Hvor er den katolske Kirkes Arrogance dog forfærdelig. Gid jeg kunde give den lidt af *min* Vision.

2. DAME (*ogsaa til Englen*): Jeg synes bestemt ikke om, at denne unge Mand er i Deres Varetægt! De — der er saa uvidende, at De tror, De har et Legeme og lærer ham, at han ogsaa har det. (*Selv Englen véd et Øjeblik ikke sine levende Raad*).

SJÆL (*taler for første Gang, raskt*): Aa, men han *har* ikke noget Legeme. Og det har jeg heller ikke — men om Gud vil, faar jeg det nok engang!

2. DAME: U-forskommethed!

1. DAME: Jamen, kæreste, vi véd jo *allesammen*, at disse Katolikker *aldrig* har velopdragne Manerer. (*De gaar tilbage til deres Te*). 2. Dame vækker Illusionen om, at hun ernærer sig ikke-eksisterende Legeme med indbildte Teboller, men 1. Dame spiser kun tynde Snitler Agurker og kandiserede Violter og drikker varmt Vand med lidt Æter i).

En svær og tilsyneladende velhavende Mand, der har staaet i Nærheden, nærmer sig med en Skoggerlatter.

RIG MAND: Undskyld, Pater, jeg kan ikke lade være med at le. De

har haft en drøj Tid med de to, hvad? Jeg tør vædde paa, at De ikke fik ret megen Check ud af dem!

ENGEL: Jeg har heller ikke bedt om nogen.

RIG MAND (*tænder en fed Cigar og byder Fulleralet til Engel og Sjæl. De smiler afslaaende, og han trækker paa Skulderen*): Hør nu engang, Pater! Jeg véd jo nok, at katolske Præster er lige saa kloge paa Verden som nogen af os. Mit Motto er dette her: Hold fast paa, hvad du har faaet, og skaf dig, hvad du kan. Er der noget galt ved Penge?

ENGEL (*ler*): Ikke Spor. De er døde. (*Rig Mand fløjter*). De kan ikke være rigtige eller gale. Men det kan derimod den Mand, der tjener dem. Hvordan tjener han dem? eller hvordan bruger han dem? Tjener han *saa* meget, at andre faar for lidt?

RIG MAND (*skuler vredt*): Hop alt det dér over. *Jeg* bekymrer mig kun om *mig* selv.

ENGEL: Ja, men det er jo udmærket. Hvad gavner det en Mand at vinde hele Verden, hvis han mister sit eget Jeg.

RIG MAND: Jeg sagde, at De kunde hoppe alt det over, naar De taler til en Mand som *mig*. Se nu engang — jeg gør i Træ. Jeg køber det saa billigt jeg kan, og naar blot mine Kunder faar, hvad de ønsker, sælger jeg det til dem, saa dyrt som jeg kan. Tror De, jeg giver mig til at undersøge Skovarbejdernes Kaar? Er de utilfredse, har de deres Frihed til at gaa.

ENGEL: Og dø af Sult? (*Rig Mand hører det ikke*).

RIG MAND: Desuden er jeg ogsaa inde i Rustningsindustrien. Hvem køber Vaabnene? Og til hvad? Kommer det *mig* ved? Jeg har faktisk tjent solidt paa Chaco-Krigen — hvor begge Parter købte... eller rettere (*han blinker*) dem, i hvis Interesse det var, at Krigen blev ved. Patriotisme? Retfærdighed? Overlad den Slags Abstraktioner til Lediggængere som — ja, undskyld, som De selv er det. Forretningsfolk har ikke Tid til overs til Hjernesvind. Og i Sydafrika talte de til mig om den indfødte Arbejdskraft, om Menneskerettigheder og Gud-ved-hvad. Men saa længe *jeg* er Chef, saa er jeg *Chef*,

og ingen Menneskerettigheder skal blande sig i mine Affærer. Nej, min Herre! (*Men nu nærmer tre Mænd sig. Den ene har smalle Læber og er tyndt beskægget, en Studerekammertype. Den anden har rødt Slips, og den tredje er iført Shorts og en Skjorte, der er aaben i Halsen — han udtrykker Barskhed, indtil Signalet kommer til at udtrykke Glæde*). Kom herhen, mine Herrer! Hjælp mig med at gøre denne Pastor klar over Tingene. Jeg siger, at en Mand kun har sig selv at tage Hensyn til, og mit Selv er min Lomme. (2. og 3. Mand udstøder et Brøl, men 1. Mands iskold Stemme skærer igennem).

1. MAND: Jeg interesserer mig ikke Spor for Individet. Nej, Ty-

pen! Vi maa fuldkommengøre Typen. Jeg lever for Efterslægten!

ENGEL (*til Rig Mand*): Efterslægten... Typen... hvad synes De om disse Abstraktioner? Jeg tror forøvrigt ikke, at Verden vil være opfyldt af Typer alene, selv ikke om 100 Aar. (*Til 1. Mand*): Det er høj-sindet af Dem, at De er villig til at ofre Deres individuelle Interesser for andre, hvad enten de er levende eller ufødte! Men mens De underordner det individuelle i os, maa De passe uhyre godt paa, at De ikke skader en eneste Personlighed. Personligheden er hellig — vor egen indbefattet.

1. MAND: Person? Personlighed? Hvad er det for noget? Jeg bekym-

Sluttes Side 794

som jeg ikke for alt i Verden vil undvære at være med til.«

Saadan et Svar maa de allerfleste respektere, og det kunde jo være, at een og anden spekulerede nærmere over det, og muligvis kom til det Resultat, at den Kirke, der kan give sine Medlemmer saa megen Glæde, var det Umagen værd at lære nærmere at kende.

Reg. Elis.

Vore Pligter er vor Glæde ...

Hvor er det dog dejligt at være Katolik, og hvor har vi Aaret igennem, ja, hver Dag meget at glæde os til.

Vi har hver Morgen Adgang til at høre den hellige Messe, og til i den hellige Kommunion at modtage Kristus selv, til Kvægelse og Styrke for vore Sjæle.

Da vore Kirker staar aabne hele Dagen, kan vi, naar vi vil, opfre vor Sorg eller Glæde til den levende Kristus i Tabernaklet, og ikke mindst kan vi glæde os over den Trøst og Fred, vi faar i Skriftestolen.

Saa har vi endvidere de smukke Aftenandagter, Kongregationsmøderne, Studiekredse og Kongregationsfester og Familieaftener med hyggeligt, muntret Samvær, og om Sommeren Udflugter til Skov og Strand o. m. a.

Vi Katolikker behøver faktisk ikke at have mange Tidspunkter Ugen igennem, hvor vi ikke ved, hvad vi skal gøre af os selv.

Men det at være Katolik forpligter. Vi har dør faaet et stort Ansvar, et Ansvar, som vi aldrig kan slippe fra, som vi kort sagt aldrig bliver færdige med.

Altid maa vi være paa vor Post, aldrig svigte.

Der er noget jeg ofte har tænkt paa, hvor vi maa være særlig paa

Vagt, navnlig overfor anderledes Troende, og det er med Hensyn til at vise vor Glæde.

Selvfølgelig først og fremmest i Almindelighed over Kirken med alle dens Naademidler, som ikke findes i nogen anden Kirke, men ogsaa i andre Ting, som f. Eks.: Vi sidder i en hyggelig Kreds hos protestantiske Bekendte eller Familier og morer os dejligt, men vi er nødt til at bryde op før de andre, fordi vi skal være i Kirken til Kongregationsmøde Kl. 8.

Saa bliver der maaske sagt, at for een Gangs Skyld kan man da godt lade være, det sker der saamænd ingenting ved, og nu sidder vi netop saa rart, o. s. v.

Saa skal vi ikke svare, at det gør saamænd heller ikke noget, om vi for een Gangs Skyld svigter, og vi skal end mindre svare, at vi vilde ønske vi kunde lade være, men nu er det een Gang vor sure Pligt o. s. v., men vi skal svare, at selvfølgelig er vi kede af at maatte forlade det hyggelige Selskab, men saa med Glæde i Stemmen sige: »Nej, jeg kunde ikke tænke mig ikke at gaa til det Møde, for det første fordi det er min Pligt, og ikke mindst fordi jeg selv forførdelig gerne vil, for alle de smaa og store Pligter, der følger med det at være Katolik, er mig en stor Glæde,

Det er paa den Tid

hvor De alligevel tænker paa
Julegaverne -

De burde overveje

om De ikke kunde glæde en eller
anden med et Aarsabonnement
paa

Katolsk Ugeblad

Danske Katolikkers Blad

Benyt UGEBLADET
som JULEGAVE!

Gavekort faas gennem Ekspeditionen, Sct. Ansgars Forlag, Bredgade 67, Kbh. K

Som i Himlen saa og paa Jorden

TREDIE ARTIKEL

Endnu er der et Spørgsmaal tilbage, som bør drøftes og besvares. Paa Grund af det nye Livssyn, hvormed moderne Filosofer har villet erstatte den kristne Religion, er dette Spørgsmaal meget vigtigt. Det lyder saaledes: »Skal vi efter Jesu Lære elske saaledes som de salige i Himlen, der ikke længere kender til Troens og Haabets Dyd og derfor ikke bestemmes af Lønnetivet eller Hensynet til Jeg'ets egen Tilfredsstillelse? Eller har vi Lov til ogsaa at lade Haabet om en evig Løn raade i vor daglige Gerning her paa Jorden?«

Fra Skriften ved vi, at Tro og Haab forlader os i det Øjeblik, vi skal gaa ind gennem Himlens Port. Kun Kærlighedens Dyd følger med ind i det evige Rige, og alt hvad Guds Børn foretager sig dér, er *et Udslag af en fuldkommen uselvsk Kærlighed til det højeste Gode*. At ogsaa vi Pilgrimme paa Jorden skal elske Gud for hans egen Skyld af hele vort Hjerter og Sind, hele vor Sjæl og Kraft, siger Herren selv i Evangelierne. Dette er det første og største og vigtigste Bud i Loven. Uden denne Kærlighed kan ingen faa Adgang til Himlens Paradis. Men saa længe vi vandrer fjernt fra Gud og kun er paa Vej, ikke ved Maalet, er der ogsaa Brug for Troens og Haabets Dyd. Troen er vor Lampe, der giver det fornødne Lys paa det mørke Sted, som Vejen til Himlen fører hen over. Det kristne Haab er *den Opdrift i os, der søger hjem til Gud, som ene kan tilfredsstille vort Hjertes Lykkestrang*. Denne Dyd er en indre Kraft, der sætter al sin Lid til Guds Godhed, Magt og Troskab, alt imedens vi enten handler eller lider, ønsker eller stræber, kæmper eller sejrer, fordi vi ved, at vi til Trods for Fjender og Hindringer ikke bli-

ver til Skamme, naar vi stoler paa Herrens Hjælp.

Det kristne Haab er ligefrem *Menneskets Særkende i Pilgrimstiden*, kan altsaa aldeles ikke undværes. Ønsket om selv at blive lykkelig hjemme hos Gud er ingen Modsætning til den uselviske Kærlighed til Gud, kun ikke saa fuldkommen som denne. Hvor nødvendig Haabets Dyd er, forstaas bedst, naar man ser den i Funktion. En Synder f. Eks., der ingen Tillid har til Guds Barnhøjhed, kan ikke opvække den rigtige Anger og derfor ikke faa Syndernes Forladelse. Han ender som Kain og Judas. Kristne Mænd og Kvinder, som er i Naadens Stand, maa haabe paa Gud, hvis de vil bede godt (Jak. 1, 6), hvis de vil staa de Trængsler igennem, som nu engang hører til vor Prøvetid, og navnlig hvis de vil holde ud i det gode indtil det sidste (Ro. 8, 18. 23 ff.). Haabet er vor Trøst og Husværelse paa den lange og tunge Vej gennem Livet. Den Dyd giver ligesom Vinger, der letter Arbejdet og formindsker Besværlighederne; den opildner til store Bedrifter og lærer at udholde de største Smerter uden at jamre sig eller at bryde sammen. Netop fordi Haabet betyder saa meget for os, opfordrer de hellige Bøger saa ofte til denne Dyd og roser og anbefaler de gode Gerninger, vi gør af Hensyn til den evige Løn, Gud har lovet (Lk. 16, 9. Aab. 2, 10. o. s. v.).

Naar man kender disse Kendsgerninger og Forhold, kan man kun daarligt forstaa, hvorfor man lige fra Kants Tid har *mistænkeliggjort den kristne Moral, fordi den gør ogsaa Ønsket om himmelsk Løn til et af de mange Motiver, en Kristen kan lade sig lede af i sin jordiske Tilværelse*. Kristendommen har, paa staar Ophavsmændene til det nye og bedre Livssyn, ganske ensidigt oppisket Lykkestrangen

i Mennesket til stor Skade for Moralen. Den har gjort Dydsøvelsen til en Udvorteshed ved sine stadige Henvisninger til Himmel og Helvede og nedværdiget denne til en snart grovere snart finere Form for Handelsaftale mellem Mennesket og Gud. At benytte Saligheden som Motiv for Viljens Handlinger er ligefrem umoralsk. At gøre det gode af Hensyn til Løn eller Straf er det samme som at vende op og ned paa den rette Værdiskala. Naar Biblen skildrer Himlen med Billeder fra Sansernes Verden, og naar Middelalderen havde de grovkornede Forestillinger om Helvede, er det et slaaende Bevis paa, hvor ringe en Forstaaelse af Dydens Adel Kristendommen lige fra Begyndelsen af har haft. Disse og lignende Beskyldninger bliver fremsat i en meget overlegen Tone og krydret med hovmodig Haan og Spot.

Der er vist ingen, der nægter, at dette er en overordentlig Mundfuld. Hvad skal man sige til alle disse Paastande uden gyldige Beviser? Ja, hvis de kritiserende Filosofer havde sagt, at *de havde truffet nogle rigtige Kræmmersjæle blandt de Kristne*, d. v. s. Mennesker, der *vilde tjene Gud ene og alene for jordisk Vindings Skyld*, saa havde vi straks givet dem Ret og tilføjet, at den Erfaring havde vi ogsaa selv gjort. Men det er ikke den kristne Moral, der har lært disse Daglejere denne Misbrug af Lønnetivet. Kirken har altid hævdet, at et Sindelag af den Slags er slet. Det er en stor Synd, naar en, som er døbt, erklærer: »Jeg tjener Gud, hvis han sørger for, at det altid gaar mig efter Behag her i Livet, men jeg benægter hans Godhed og knurrer mod ham, hvis jeg ikke faar mine jordiske Ønsker opfyldt.« Det kalder ogsaa vi for at vende op og ned paa Værdierne Skala og træffe Handelsaftaler med Gud. At søge sin Lyksalighed i sligt er virkelig umoralsk.

Men naar de nævnte Beskyldninger rettes ikke mod daarlige Personer, men mod selve den kristne Moral, saa viser dette

paa en haandgribelig Maade, at Filosofferne ikke forstaa stort mere af denne end Kræmmer-sjælene. *Den evige Løn for det gode er nemlig Gud selv*, ikke noget, som har med Sansernes Verden at gøre. »Hvem har jeg i Himlen, foruden dig, o Gud. Og har jeg blot dig, da attraar jeg intet paa Jorden.« (72. Salm. 25). Det er dette Skriftord, der her gælder. Men naar jeg ønsker mig Gud selv, saa kan jeg slet ikke gøre det *uden at elske ham som det højeste af alle Goder*, og dermed elsker jeg det gode for dets egen Skyld. Det kristne Lønmotiv indeholder altsaa i sit eget Begreb en høj Grad af Kærlighed til det gode. Allerede af den Grund er det altsaa Snak at ville tale om Ensiddighed. Men Sagen bliver langt værre endnu for de selvsikre Filosofer, naar man samtidig tager i Betragtning, at det kristne Haab kun kan godtgøre sin Ægthed og Lødighed ved at *opmuntre det Hjerte, hvori det findes, til den uselviske Kærlighed*. Man kan jo ifølge Kristi Lære slet ikke komme i Besiddelse af den evige Løn, hvis man ikke elsker Gud for hans egen Skyld. Og hver den, som attraar den evige Lykke i Himlen, ønsker sig denne Fuldendelse af sin egen Natur ogsaa af den Grund, *fordi han derved endelig engang bliver sat i Stand til at elske Gud ganske uselvisk og til Fuldkommenhed*. Man kan ogsaa betragte den Sag fra en anden Side og kommer til det samme Resultat. Lad os tænke os en Katolik, der i et og alt forsøger at handle af uselvisk Kærlighed til Gud. I Kraft af denne Kærlighed vilde han blive nødt til ogsaa at dyrke Haabets Dyd, fordi vor højeste Herre vil og befaler, *at vi søger ham som vor Sjæls Fuldendelse og højeste Lykke*, og at vi sætter al vor Lid til ham. Kun ved at adlyde alle Guds Befalinger kan jeg skaffe mig Sikkerhed for, at min Kærlighed til Gud virkelig er uselvisk.

Hvor meningsløse bliver dog alle de store Ord, saa snart man undersøger, hvad den kristne Moral egentlig lærer. Den siger, at hvis det kristne Haab er le-

vende, er det altid forbundet med Kærlighed til det gode for dets egen Skyld. Det har selv sit Udspring i Kærlighed, dets Virksomhed fører til fuldkommen Kærlighed, og dets Maal er den evige Kærlighed til Gud i Himlen.

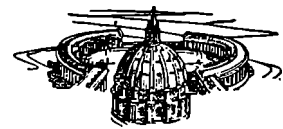
Hvor lidt kender dog Kristendommens Fjender til Dybden i dens Morallære og til Mangfoldigheden af dens Synspunkter! Hvor lidt kender de til de mange Helgener, som Kirken har, disse Idealskikkelser paa Moralens Omraade, der blev, hvad de er, ved at efterleve den af Filosofferne haanede Moral!

Iøvrigt skal man endnu af en anden Grund ikke tage deres stolte Ord alt for højtideligt. De overlegne Talemaader er nemlig kun den kunstige Røg, hvormed de maa indhulle deres egen Læres Skib, for at skjule dets Uduelighed. De af dem udtænkte Moralsystemer er ganske ubrugelige i Livets haarde Virkelighed. Verden har til Dags Dato ikke set en eneste moralsk Helteskikkelse, der byggede sit Liv op paa disse Filosoffers Anskuelser. Dertil kommer, at Troen paa et personligt Liv efter Døden er opgivet, og at Moralen efter deres Mening ikke har noget med Religion at gøre. Af den Grund mangler al effektiv Forpligtelse og Sanktion for de Leveregler, som de opstiller. Livets Facit bliver væsentlig det samme, ligemeget om jeg lever som en Helgen eller som en Skurk. Disse mislige Forhold bør skjules, derfor Bulderet i deres Tale.

Lad det være nok med disse faa Antydninger. Et Vrægebillede af den kristne Moral trænger jo ikke til at blive gendrevet. Det besørger det godt nok selv. Men Angrebene kan være en gunstig Lejlighed til at tænke dybere over vort eget Standpunkt.

Efter alt dette lyder nu vort Svar paa det i Begyndelsen stillede Spørgsmaal saaledes: Elsk Gud af hele dit Hjerte; ligesom de salige i Himlen maa du gøre Guds Vilje. Men glæd dig samtidigt til den evige Løn. Gør alt,

Fortræffes Side 797

URBI ET ORBI

Det pavelige Statssekretariats Informationsbureau meddeler, at der fra Hs. Excellence Msgr. Castellani i Addis Abbeba er indløbet et Telegram, ifølge hvilket samtlige Missionsstationer i Abessinien melder alt vel.

Kardinal Cerejeira har — i Anledning af 12-Aarsdagen for sin Udnævnelse til Patriark af Lissabon — overfor en større Forsamling af portugisiske Gejstlige holdt en betydningsfuld Tale, i hvilken han bl. a. berørte den indeværende Tids sociale Spørgsmaal. Kardinalen pegede hen paa Nødvendigheden af at reformere det menneskelige Samfund i Overensstemmelse med Pavernes Sociallære samt paa at følge de af de seneste Paver atter og atter fremsatte Punkter, for at bringe Orden i det Kaos, som den hele Verden er kommet ud i som Følge af at afkristnede og antikristne Principper ligger til Grund for de sidste Aars Stortpolitik. Til Slut gav Kardinalen Udtryk for sit Hjertes inderligste Ønske om, at Portugal maatte blive holdt udenfor det store Verdensopgør.

Alltomünster ved München — det eneste endnu eksisterende Kloster i Stortyskland, hvor den hellige Birgittas Regel i dens kvindelige Gren lever videre — har fejret den store Ordensstifterindes 550-Aars Kanonisationsjubilæum. Konventet tæller i Øjeblikket 59 Søstre. Fra den svenske Generalpostdirektør modtog Konventet en Hilsen i Form af de ny svenske Frimærker med Helgenindens Billede og med et Poststempel, der viser Gravkirken i Vadstena.

Prædiken i Træ

Det var i en Sommerferie for Aar tilbage. Vi havde slaet os ned i en lille Provinsby, hvor der bl. a. fandtes en gammel Kirke fra før 1536, og under et af mine Besøg — den herlige gamle Bygning fæstnedes mit Blik ganske tilfældigt paa en Detaille i de gamle Munkestole — og »blev hængende«. Først blev jeg helt forvirret af Træskærerarbejdets Rigdom. Jo mere jeg saa derpaa, desto flere Enkeltheder afslørede der sig. Jeg blev helt over-

rasket af de enkelte Figurfremstillingers Righoldighed og Fantasi, saa overrasket, at jeg maatte sætte mig ned paa et af Trinene, for at »syne« Stolene nøjere. Det var et i Sandhed ejendommeligt Selskab. Jeg var kommet i: Helgener og Djævle, groteske Fabeldyr og Trolde, alle i en tilsyneladende broget Forvirring, det ophøjede og det jordiske, det alt for jordiske og det mystiske i een Sammenblanding — hvad kunde det dog betyde?

Jeg maatte se det hele nøjere igennem. Oven over Korstolene hvælvede der sig en lille Baldakin, ligesom Taget over et Hus. Baldakinen blev baaret af fire Støtter — forestillende de fire Evangelister, høje, kraftlige Skikkelser, der

aabenbart symboliserende de gode Aander, der skulde lede de Munke, der i sin Tid læste deres Timebanner her, til deres Plæder og samtidig holde dem deres Forbilleder for Øje.

Den ukendte Mønstrebygger, der har skabt disse Stole, maatte have været et ægte Børn af hin gotiske, tros-inderlige Tid. Thi Side om Side med de ærværdige, ophøjede Skikkelser, der pryde Stolene, har han skabt et Ulal af herligt »Smaaskikkelser«, der faar en til at buske, at man til Stodighed skal se med Benene paa Jorden. Overalt driver disse groteske Smaaskikkelser deres Spil.

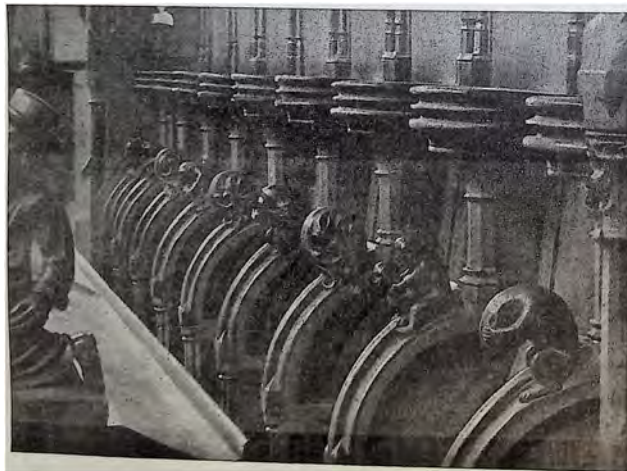
Den middelalderlige Fantasi mærkelige Væsen sprudler frem: Fabeldyr, Dværge med Fiskehaler, allehaande Tumlinger, prædikende, læsende, i Ben hensunkne Skikkelser — men her er ogsaa andre, der hengiver sig til mere jordiske Systemer, overalt lurer og griner de frem af Hjørner og Kroge. Udtømmelig har Kunstnerens Fantasi været ved Udsmykningen af de saakaldte Miskrikordier — de smaa Konsoller paa Undersiden af Klapsæderne, der skulde ljene de staaende Munkesom en barmhjerlig Slotte under de ofte timelange Korbønner.

Man spørger sig uvilkaarlig: med hvilken Rel er disse Løjer nu havnet her i Herrens Hus? Det har dog sikkert sin Mening, en vis Hensigt har der været med i Spillet. Figurerne taler deres eget Sprog, de holder deres egen stille Prædiken. Kunstneren var ikke verdensfjern, han har kendt de menneskelige Skrøbeligheder til Bunds og er ikke veget tilbage for at benævne Tingene ved deres rette Navn. »Vogt dig vel, du selvglade Menneske — synes han at sige til os — selv om du staar paa dette hellige Sted, omgivet af Helgener, og ligesom isoleret fra Verdens Kævl og Larm, saa er du dog ikke sikker paa Mærkels Magter. Verdens Tillokkelser, Synd og Laster lurer paa dig som disse Djævle, som alle dette Tejeri, fra deres Kroge og Sprækker.« Og den Skælm, der sad bag

Billedskærerens Øre, har faaet ham til at fremmane de Æselansigter, Fløgermusene og Fabeldyrene, der litter frem af Korstolenes Snitværk.

Og da dette er gaaet op for mig, falder mit Blik paa en Figur paa et af Armålene: En Munk, der læser i sin hellige Bog, hensunken i Betragtning og uforstyrret af alle de Djævle og Trolde, der truer barm fra alle Sider. »Naar Gud er med os, hvem kan da være imod os? I Sandhed en opbyggelig og god Prædiken — anvendelig til alle Tider!

J. B.

„Vær stærke, vær uden Frygt! Thi se, vor Gud skal bringe Gengældelsens Dom, han skal komme og frelse os“

rer mig kun om at frembringe den Fuldkomne Type! »Skade«? Vaas! Jeg vil *borteliminere!* Skal jeg tøve med kun at lade de Mennesker parre sig, som vil frembringe et tilfredsstillende Afkom? Skal jeg ikke forbyde Forbindelser, som maa skabe Børn af lav Kvalitet? Skal jeg være forsigtig med at sterilisere de aandeligt defekte, med at udrydde de forbryderiske, affældige og uheldbredelige, som snylter paa de Egnedes Kraft og Frihed? Medlidendehed? Bah! Vær hensynsløs ligesom Naturen!

ENGEL: Ja, men jeg kan ikke tænke mig nogen, som er mindre »naturlig« end De. Og — undskyld, jeg siger det — »egnet«? egnet til *hvad?* Tilfredsstillende? for hvem? Defekte... lav Kvalitet? efter hvilken Maalestok? Tilsyneladende Deres egen! »Skal jeg tøve... skal jeg være forsigtig!« Men er *De* da Maalestokken? Hvem siger det? Gaar De ud fra det, hvorfor skulde jeg saa ikke gaa ud fra, at *jeg* er Maalestokken og derfor skride til at borteliminere Dem? Min kære Herre, ingen af os kan fastlægge Maalestokken. Det gør Gud! (*Ved dette sidste Ord rejser der sig en oprørt Larm. Men selv om 1. Mands Stemme var ligesom skærende Staal, brager 3. Mands Stemme denne Gang igennem med Klang af Fanfare.*)

3. MAND: Min Nation fastlægger Maalestokken. Min Nation er Maalestokken. Hvad den befaler, er Lov, hvad den tænker, er sandt, og hvad der gavner den, er Ret. Lad blot hver eneste Person i Verden forgaa — hvad betyder forøvrigt »Person« — naar blot Nationen lever!

ENGEL: Hvor er det en god Ting, De har fat i, kære Ven! Kærligheden til ens Land. Og hvor er

det et stort Mysterium, at langt, langt den ældste menneskelige Gruppe, som endnu bestaar her i Verden, er en Nation — Jøderne! Men lad være med at forvrænge denne ædle Kærlighed ved at gøre den til eet med Had imod nogen anden Nation — de er alle Nationer ligesom Deres, ens i Natur og i Kald overfor Gud. (*Hurtigt for at forhindre ny Protester.*) Men hør lige et Øjeblik endnu — hvad er en Nation? Det maa dog være Mænd og Kvinder. Hvad er Folkene og deres Regenter andet end Mennesker? »Lad blot hver eneste Person i Verden forgaa...« Hvad er Meningen med noget saadant? Hvor vilde saa Deres Nation og alle andre Nationer blive af? Og da enhver af os hører til sin egen Nation, *hvem* af os har saa Ret til at diktere Sandhed og Ret. Hvorfor ikke jeg lige saa godt som De?

3. MAND (*bruttalt*): Det vil De snart faa at se. Hvis De ikke vil *tænke*, som Nationen forlanger det, skal De overhovedet ikke mere have Lov til at *handle*. Magten er Gud over denne Jord — og hvormed skal Magten virke? Med Sværdet!

2. MAND (*har spyttet Blod i sin Lidenskab for at komme til at tale... men da han begynder, skulde man tro, det var en Grammofon*): Aa, pyt! I med jeres Typer og Klasser, I med jeres Nationer! Hvad I glemmer er Mennesket, Menneskeheden! (*Rasende til Rig Mand*): Hvem er De, at De lever af Østers og Champagne, mens Folket sulter? Ingen Kage til nogen, før alle har Brød. Er vi maaske ikke af samme Kød og Blod som De? Har vi ikke samme Menneskenatur hele Jorden over — —? Er det ikke Enhed, vi trænger til? Er det ikke et universelt Broderskab? — — Jeg?

Penge? Ikke en eneste skal eje noget — især ikke (*ser paa 3. Mand*) Magt!

ENGEL (*kan ikke modstaa hans Iver*): Aa, hvor er det en *skøn Sandhed*, De har set! Hvilket levende, bankende Hjerter De maa have i Stedet for et Hjerter af Sten! Hvor De dog aabner Deres Arme vidt ud — vidt ud som selve Korset! Fri Selvopoffrelse! Fuldkommen og fri Selvopoffrelse! For *alle* Nationer... *alle* Racer...

2. MAND (*vender sig rasende mod ham*): Siger *De* det, De Blodsuger af en Præst? De med Deres Opium. De døver Folket til Lydighed overfor Deres Regler ved Løftet om Paradis. Jeg hader Dem! Tyranner er I allesammen, Krigsopviklere allesammen! Men godt — I skal *faa* Krig — Klassekampen! I skal *faa* Had — Had til Kronen, Had til Tiaraen! Vi, vi, vi skal skabe Verdensfreden! Verdensaaanden! Verdensenheden!

Skrigende Fred! Enhed! Verdensbroderskab! *sparker han Rig Mand hæftigt i Maven, rammer med sin venstre Næve 1. Mand voldsomt paa Hagen og faar med sin højre 3. Mands Næse til at bløde. De andre gengælder Slagen og de falder alle fire ned i Vandet, hvor de vedbliver at slaas, til de rolige Bølger skyller dem bort.*

En yderst elegant ung Mand, som har betragtet dem med mild, pinlig berørt Overraskelse, bukker yndefuldt for Englen.

ELEGANT YNGLING: Ubehagelig Episode, ikke sandt? Temmelig voldsomt. Eller har jeg Uret?

ENGEL: Sørgelig, synes jeg. Hver af dem havde fat i saa kostelig en Ting og troede paa den og brød sig om den — men gik saa hen og gjorde en lille Gud af den! Fatal!

ELEGANT YNGLING: De mener altsaa, at der stadig er Mennesker,

Sigrid Undsets *Mesterværk*: **Kristin Lavransdatter**

faas nu komplet i billig DANSK Folkeudgave
„En vidunderlig Kærlighedshistorie“

5 Bind . I Kransen . II-III Husfrue . IV-V Korsæt . 3,50 pr. Bind 10 Kr. indb.

JESPERSEN OG Pios FORLAG

som tror paa noget? og *bryder sig om Tingene?*

ENGEL: Det haaber jeg. Gør De ikke?

ELEGANT YNGLING: Naa ja — *Ting?* Tror De, at der virkelig er *Ting?* Naturligvis... til syvende og sidst... det er der maaske. Jeg formoder, at *jeg* er en *Ting*... visse *Ting*...?

ENGEL (*smiler stærkt*): Hvor mange Slags?

ELEGANT YNGLING (*næsten interesseret*): En henrivende Tanke! Hvis der ingen *Ting* er, saa er der ingen *Slags Ting!* Jeg havde maaske Uret? Man tror, man er en *Ting*. Men er man det ikke, hvad er saa et *Jeg?* Er det et *Jeg?* Maaske ikke. Man maa nøjes med at ønske, at man ikke i Øjeblikket lider under en Illusion, som er alt for pinlig. (*Han plukker en sen Rose, sammenligner dens Farve med sit Slips, kaster den bort og sukker*). Man paastaar, at jeg allerede er 24. Jeg har vist været igennem alle Filosofier og ikke ladet noget Kunstværk upaaagtet... Eller mener jeg virkelig »Kunst« eller blot »Værker«? Kan De følge mig? Nu ser jeg ikke andet end Stilarter. Altsaa *hvordan*, ikke *hvad*.

ENGEL: Der maa dog være et »Hvad«, hvis der skal være et »Hvorledes«. Og maaske kun et virkelig *godt* Hvad kan være et *smukt* Hvad. Kan De følge *mig?* Det var Dem, der begyndte paa denne Grammatik.

ELEGANT YNGLING (*dybt ry-stet*): Berørte jeg Grammatik? Hvor gyseligt! Aa — undskyld mig, men har jeg Uret i at formode, at Deres Tanker *stadig* bevæger sig ad grammatikalske Bæner? Tør jeg sige — liturgiske? Naa ja, hvis man kan holde et Mønster ud, saa er Liturgien *ikke* den stærkest mishagede Krystallisering. Selv — er jeg selv mere end

Genspejlingen af en Krusning paa Vandet — en Skygge paa Himlen? Eller er jeg det? (*Vinker Farvel*). Vi har mødtes...

ENGEL (*mildt ironisk*): Eller har vi maaske ikke?

SJÆL (*højt leende*): Sandsynligvis ikke. (*Elegant Yngling svinder bort*).

En ung Mand, der næsten ganske ligner ham, de først talte med — og dog er ganske forskellig fra ham — kommer hen til Englen.

UNG MAND: Undskyld, Fader. Jeg saa, at De bemærkede Kampen... Jeg mente, De gerne vilde have at vide, at de alle er i Sikkerhed. Et godt Bad var tilstrækkeligt. Jeg fiskede dem op, og vi fik alle et højt Glas Whisky hjemme hos mig. Heldigvis bor jeg i Nærheden. Lad os haabe, de ikke bliver forkølede. De var saa gode Venner, da de skiltes.

ENGEL: Det var meget venligt af Dem — baade at hjælpe dem og at fortælle os det. (*Ved sig selv*): De rensede hinanden, og Katolikken samlede Stumperne og forenede dem! Men hvad er det aandelige Sidestykke til en Grog?... For Resten, det er vel rigtigt, naar jeg antager, De er Katolik? Hvordan kom De ud af det med saa løjerlig en Forsamling?

UNG MAND: Aa jo, formodentlig ikke særlig straalende, men jeg prøver paa at holde mig til Reglerne. Det er jo nok en løjerlig Forsamling paa sin Vis, men i Virkeligheden er de næsten allesammen forfærdelig flinke Fyre. Gud skal vide, at jeg ikke er den, der skal fordømme dem. Gid jeg havde taget bare halvt saa ivrigt fat med min Religion som de med deres Idéer, der betyder saa meget for dem. For de er ivrige, det er de. Bare jeg havde Halvdelen af deres Begejstring. Men alligevel kan man ikke nægte, at de er helt ude af Facon. Hør, Fader — har jeg ikke

truffet Dem før — mit Navn er John Lancashire.

ENGEL: Saa kender jeg Deres — Deres »Væрге«. Maaske vi har truffet hinanden hos ham. Maaske til Messen...

UNG MAND: Min...? Aa, De mener min Onkel Tom? Ja, *han* er en fin gammel Katolik, ikke sandt? I glimrende Form, selv om han har levet et temmelig bevæget Liv, men han har jo altid været ret streng ved sig selv. Men det véd De! Og mægtig intelligent. Læser Teologi. Han stikker hverken op for Præst eller Pastor. De kan vædde paa, at naar han dør, skal vi høre om en hel Million af venlige Handlinger, han aldrig har indrømmet at have gjort. Stadig en flot Rytter og en god Skytte — og Kommunion hver Søndag saa sikkert som Klokken. Og saa selskabelig og velkommen overalt. Han vilde være glad for at træffe Dem igen. Kom og bo hos os i Ferien. Gør det.

ENGEL (*smilende*): Jeg tror, De gaar godt i hans Fodspor. Jo, han er et godt all-round Menneske, og han faar Dem til at se det gode i alle Ting, bare fordi *han* gør det... Men nu maa vi videre. Mange Tak fordi De præsenterede Dem. Vi træffes sikkert igen. Gud velsigne Dem. (*Engel og Sjæl forsvinder*).

UNG MAND (*staar forbløffet tilbage*): Ja, men — hvad — har jeg drømt? Det kan da ikke have været den Whisky... Hejsa! Jeg maa hellere bede et Hil dig Maria eller to...

Det gør han, og han vender tilbage til sit Kollegium og beslutter at gaa til Kommunion næste Dag, Alle Sjæles Dag, selv om han har været det i Dag. Han tilbringer en overordentlig fornøjelig Aften i Selskab, gaar præcis Kl. 12, beder sin Aftenbøn og sover sunde syv og en halv Time, mens en hel Mængde Skytsengle ser paa ham, smilende og udmærket tilfredse.

C. C. Martindale S. J.

Lommebog for Skoleelever

PRIS KR. 2.25

V. RICHTERS FORLAG

Liturgisk Kalender

Dec.:

14. S. 3. Søndag i Advent. — Marias ubesmittede Undfangelse (777); 2. Sæt Bønner: Søndagen (10); sidste Evangelium: Søndagens (11).
15. M. Oktav af Marias ubesm. (hvid) Undfangelse (777); 2. Feria (10).
16. Ti. † St. Eusebius (782); 2. Feria (10), 3. Gudsmoder ([83]), 4. Om Fred.
17. O. Tamperdag (13); 2. Gudsmoder ([83]), 3. For Kirken ([123]) eller for Paven ([122]), 4. Om Fred.
18. T. Feria (9); 2. Gudsmoder (violet) ([83]), 3. For Kirken eller for Paven, 4. Om Fred. — Alleluja-Verset efter Graduale bortfalder.
19. F. Tamperdag (15); 2. Gudsmoder (violet) ([83]), 3. For Kirken eller for Paven, 4. Om Fred.
20. L. Tamperdag (17); 2. Vigilien (violet) ([2]), 3. Gudsmoder ([83]), 4. Om Fred; sidste Evang.: (violet) Vigiliens ([3]). — Eller: Vigilien til St. Thomas' Fest ([1]); 2. Lørdagen (17), 3. Gudsmoder, 4. Om Fred; sidste Evang.: Lørdagens (28).
21. S. 4. Søndag i Advent (27). — (violet) St. Thomas' Fest fejres i Aar Mandag.

Anm. Paa de med † mærkede Dage kan Præsten efter frit Valg læse Sjælemesse og andre Votivmesser, hvorfor man paa disse Dage ikke kan regne med, at de her angivne Messer læses.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammentrukket med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KJÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.
Nørrebrogade 27 A, København N.
Mandag og Fredag Kl. 13—14, Tlf. Nora 61 66.

Ekspedition: Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K, Tlf. Palæ 4777, Kl. 9-18.

Kassererkontor: St. Annæ Plads 28, Postgiro 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BØGER ≈

Det katolske Julehefte

»Julekærten«. Red. af Cay Benzon. (St. Ansgars Forlag).

Julekærten er i Aar ikke saa lidt over Middelhøst, og den faste Stab af Medarbejdere har faaet Tilgang af nye Navne, som alle klæder Hæftet paa det smukkeste. Pastor Wevers omskriver i »Bethlehem, det ringe —« de bibelske Beretninger om Jesu Fødeby i fortællende Form, veldrejede smaa Skitser af Ruth og Boas, Samuel og David og af den hellige Families Ophold i Bethlehem. Pastor Kjeld Geertz-Hansen vender atter tilbage til sit kære Øm Kloster, hvorfra Viborg-bispen Gunner blev hentet. »Biskop Gunnars to Indtog i Viborg« er i Virkeligheden et lille Mesterstykke i Retning af at fremmane middelalderlige Skikke og Tankegang — og ganske fri for ethvert irriterende Forsøg paa at lade Personerne tale ingemansk. Pastor Schindler genfortæller i »Fra Kristenhedens ældste Børnebog« nogle højst mirakuløse Jesu-Barndoms Historier fra det saakaldte Thomas-Evangelium. Men hvor er der (al Inspiration uførtalt) et styrtende Fald fra de kanoniske Evangelier til disse mildest talt massive Legender uden videre Ynde. Pater Samuelsen S. J.

fortæller om »Bonden Knolles' Valfart til Staden«, og Bondeknolden (undskyld, men det bliver Navnet til paa Dansk) er en godt iagttaget naturlig Elsker af Naturen, som det er fornøjeligt at læse om. Pastor Thorbjørn Møller skildrer »Japanske Børn« og Østens ejendommelige Opfattelse af Børns Forpligtelse til helt at ofre sig for deres Forældre. Og for at slutte Rækken af de gejstlige Medarbejdere er der to Smaating af Redaktøren selv, Pastor Benzon, dels en Julebetragtning, som maner os til at omsætte vor Tro i Handling, dels en lille Skildring af en Eneboers Rigdom i Nøjsomheden.

Arne Hall Jensen har skrevet det indledende Digt til Fredsyrsten, og Johannes Jørgensens velkendte Digt »Nu skrider Dagen under« har fundet sin Komponist i A. Rackhoffs. Tre Novellister deler Genrerne mellem sig, Sven Damsholt med et næsten-Svovlstikke-Eventyr »Damen« om en fattig Københavnerdreng, der oplever Julen i en Midnatsmesse, Tove Frydenlund som sædvanlig uhyre sikker i sin Gengivelse af almindelige Menneskers Samtaler om Religion, her en Kunstnerkreds, som snakker om deres Juleminder, og endelig Holger K. Hafstrøm, hvis Apollinaris i C. B.-Uniform møder sin store Kærlighed og bliver henrivende tummelumsk af Fornemmelsen.

Kunstnerne bør ogsaa nævnes. Kai Rich med et kraftigt Omslagsbillede, hvis Farver vil faa baade Venner og Fjender, E. Rafn, Anker Kjerulff, Børge Jansson og Erik Andersen.

Kun 1,75 Kr. for hele denne Overdaadighed.

L. II.

Ægte Martindaler

C. C. Martindale S. J.: »Julen under Is og Ild« (Bogtrykkeriet »Athene«).

Pater Martindales Julebog er nu udkommet. Alene Synet er en Fornøjelse, saadan har Trykkeriet ødslet paa at gøre det til en rigtig Julebog — og et Vidnesbyrd om teknisk Kunnen. Hele Vejen igennem de store halvthundrede Sider er der strøet større og mindre Tegninger af Kunstneren Ivan Nilsson, Skibe, Huse, mærkelige Dyr, vulkanske Kratere, Maorier, Søfolk og meget andet af det ikke helt almindelige Julestof, som Bogen rummer. Lige fra Barndomsindringerne om inderlig Modvilje mod at være en god, artig og from Dreng og til Automobilulykken paa den

VALD. FOERSOM

AMAGERTORV 27. TELEF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

anden Side Jordkloden, der nær havde kostet Pateren Livet, er det altsammen Linie for Linie ægte Martindale, forskelligt fra alt andet. Trykkeriets morsomme Idé ikke at afbryde Satsen med Alineaer dækker godt dette brogede, altid levende og springske og vekslende Væld af Oplevelser fra et Liv, saa rigt paa det usædvanlige. Pateren slutter med en smuk Hyldest og Tak til Danmark.

Som tidligere nævnt er det Pater Martindales første danske Urpremiere med en Bog, der ikke først er udkommet i hans Hjemland. Det er tvivlsomt, om han nogensinde har faaet sine Bøger smukkere udstyret derhjemme.

T. T.

Klassiske Børnebøgers Renaissance

Flere Forlag har gjort Forsøget med at give de klassiske Børnebøger moderne Bogpaaklædning. Det er sikkert en god Forretning med meget ringe Risiko. Forældre vil gerne have deres Børn til at læse de Bøger, de selv var glade for som Børn — og som blev dem anbefalet af deres Forældre o. s. v. Og Børnene gør det gerne, naar bare ikke Bøgerne ser gammeldags ud, for det vil sige kedelige i deres Øjne.

Forlaget Athenæum har gjort Forsøget med særlig Kraft, idet man samtidig har udsendt ikke færre end 8 Børnebøger blandt Klassikerne, nemlig *Danske Folkeeventyr*, *Eventyr fra 1001 Nat*, *Grimms Eventyr* og *Münchhausens Eventyr* samt *Ivanhoe*, *Oliver Twist*, *Nybyggerne i Kanada* og *Den sidste Mohikaner*. Som Redaktør af Serien har *Olto Gelsted* sat Forord til alle Bøgerne og oversat en Række af dem. Hvert Bind er paa godt halvandet Hundrede Sider, og nogle af vore kendteste Tegnere har illustreret dem, f. Eks. *Sikker Hansen* (*Ivanhoe*), *Jensenius* (*Oliver Twist*), *Storm Peter-*

sen (*Münchhausen*) og *Ib Andersen* (*Den sidste Mohikaner*).

Bøgerne anbefaler sig selv, og Moderniseringen har været grundig og er udført med en i det store og hele heldig Haand. Men paa Grund af den udmærkede Idé og det meget, der er ofret paa at bringe dem til at lykkes, maa vi have Lov til at give et Par gode Raad. Børnebøger maa gerne være fyldige og statelige som disse, men Holdbarheden (især af Bogryggen) spiller en Hovedrolle. I Stedet for den skrøbelige Papryg bør der ofres lidt af den dyre Shirting, selv om det saa gaar ud over andre Goder. Desuden ser moderne Børn i meget høj Grad paa, om Bøgerne er gennemillustrerede, et Par Billeder eller tre spredt om i Bogen er en Skuffelse. (Et Par af de iøvrigt udmærkede Kunstnere er forøvrigt kun for voksne). Og endelig kan en Forkortelse være for grundig, saaledes som det især er Tilfældet med *Marryats Bog*, hvor visse Dele under Læsningen virker ikke som Fortælling, men som Resumé.

Forhaabentlig faar Forlaget saa megen Succes paa de første otte, at de næste uden Betænkning tør opfylde disse Ønsker. *Lærerinde*.

Katolsk Kunstner

Julekærtens Læsere har gennem mange Aar kunnet glæde sig over *Anker Kjerulffs* smaa Vignetter og henrivende Børnetegninger. I Aar har Kærten særlig mange Billeder i *Kjerulffs* Streg, for Tegneren, som ellers har fast Bolig i Paris, blev overrasket af Krigens Udbrud, da han var paa Besøg i Hjemlandet, og bor nu her saa længe Kri-gen varer. Under sit Ophold herhjemme har Kunstneren bl. a. paa de kendteste Kunstforlag udsendt flere Serier Julekort i barnligt stærke Kulører og med Motiver, der bl. a. har ladet sig inspirere af tilsvarende engelsk Kunst. De vil utvivlsomt gøre Lykke.

I St. Ansgars Forlag kan man se disse Kort samt nogle større Børnebilleder og et Miniaturemaleri af Steno. Anker Kjerulffs Speciale er netop Miniaturemaleriet, som her i Danmark har saa faa Dyrkere. Vi anbefaler et Besøg i Boghandlen for at tage Kunstnerens Arbejde i Øjesyn.

Kalenderen 1942

udg. af Ansgariusforeningen, er udkommet. *Pris 50 Øre*. Faas i de katolske Bogsalg og ved Kirkerne.

Som i Himlen saa og paa Jorden

Jortsat fra Side 791

hvad du kan, for at naa til dit evige Hjemsted, til Gud, der selv vil være din Arv og Løn. Gaa til Stadighed frem i Tro og Haab og Kærlighed, for at du snart kan være der, hvor der saa kun er Brug for Kærlighed, ikke for Troen, fordi denne gaar over til Beskuelse; ikke for Haabet, for dette afløses af Besiddelse. Saa-dan er det Guds Vilje.

F. K.

Academicum Catholicum

Aabent Hus Lørdag d. 13. Dec. Kl. 20.

Lørdag d. 13. Dec. Kl. 20 holdes aabent Hus for A. C.'s Medlemmer hos Formanden, Asmussens Allé 1, København F.

Akademiker-Messe Søndag d. 14. Dec. Kl. 8½.

Søndag d. 14. Dec. Kl. 8½ (og ikke, som ventet, den 21.) er der Akademiker-Messe hos St. Liobasøstrene, Bjerregaards Sidevej 1, Valby. Der vil som sædvanlig bag-efter blive Lejlighed til at nyde medbragt Mad og faa en Kop Kaffe hos Søstrene.

Benediktinerindeklosteret paa Jagtvej

har nye Julekort og mange andre smukke Ting, som egner sig til Julegaver, bl. a. Julerelieffer o. l.

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfs-gade 34-36

Tlf. 778 - 728

Nu foreligger 2 Bind af

HUSLÆGEN

Det er Familiens Lægebog populært skrevet af 40 danske Læge-Specialister og praktisk affattet i Leksikonform.

Kr. 5.00 pr. Bind indb. hos alle Boghandlere

BERLINGSKE FORLAG

JULEN 1941

<p>Krone-Magasinet Nørrebrogade 27 Triangeln 2</p> <p>Køb Julegaverne hos os Manchetskjorter, Slips, Hatte Handsker, Sokker, Undertøj Alt til Herrer til rigtige Priser</p> <p><i>Gavekort udstedes paa ethvert Beløb</i></p>	<p>ALLE BØR KØBE <i>Senge og Møbler hos</i></p> <p>A. ELHEGN Griffenfeldtsgade 50-50 A v. Sct. Josephs Hospital Over 25 Aar samme Sted</p> <p>Benyt Elhegns Betalingsystem</p>	<p><i>Tag paa Skovtur Sommer og Vinter med</i></p> <p>Slangerupbanen</p> <p>Bagsværd - Hareskov Furesø Farum Billige Billetpriser</p> <p>Alle Oplysn. paa C. 6163</p>
<p>Engelsen & Schrøder Frederiksberggade 15</p> <p>Telefon Central 3305</p>	<p><i>I BRØNSHØJ købes Julegaven i</i></p> <p>Calbergs Boghandel Frederikssundsvej 146 Telefon Bella 579 og 1179</p> <p><i>Forlang vort ill. Julekatalog gratis</i></p>	<p>U. L. P. SAALEN <i>den førende Saal</i></p> <p>Danmarks største og billigste Sko- tøjsreparation</p>
<p>Wahlberg Griffenfeldtsgade 33</p> <p>Enkelt og billige Møbler Kommoder og Garderobeskabe vis à vis Sct. Josephs Hosp.</p> <p><i>Telefon Nora 4737</i></p>	<p><i>Spørg altid vort</i> ANTIKVARIAT hvis der er en Bog, De søger Forlang Katalog</p> <p>Anton Andersens Boghandel Johannes Schou Charlottenlund, Tlf. Ord. 127 Lindegaardsvej 53, ved Jægersborg Allé <i>Bøger og Bogsamlinger købes</i></p>	<p>Gartneriet Viola <i>P. Petersen</i></p> <p>Rygaards Allé 17 Telefon Helrup 2076</p> <p><i>Lev. til Assumptionsklostret Rygaard</i></p>
<p>William Coster <i>Bogtrykkeri</i></p> <p>Lyngbyvej 28 Tlf. Ryvang 2770</p> <p><i>Lev. til Assumptionsklostret Rygaard</i></p>	<p>Stort Udvalg i Juletræsdynt Papirhuer og Hatte Bordbomber Tombola Gevinster Tombola Numre og Nitter <i>Spøg og Skæmt</i></p> <p>Chr. Andersens Eftf. <i>Kompagnistr. 20, Byen 7648</i> En gros . en detail</p>	<p><i>Gør Deres Juleindkøb hos</i></p> <p>Andr. Krøyers Eftf. <i>Chr. Henningsen</i></p> <p>Boghandel . Papirhandel Musikhandel</p> <p><i>Centr. 6538, Nørrebrogade 18 B</i></p>
<p><i>Dukker og Legetøj halv Pris</i></p> <p>DUKKEDOKTOREN ved J. Binger</p> <p>Blekingegade 1 Telefon Amager 3296 v</p> <p>Adelgade 4 Telefon Palæ 1813 x</p> <p>Oehlenschlägergade 53 <i>(Hj. af Istedgade 95)</i></p>	<p>M.</p> <p><i>Reserveret</i></p>	<p>C</p> <p>B.</p>

Barn i Skole

Katolsk Centralskole, Nørrebro-gade 27, Tlf. Nora 6166, anmoder Forældre om at indmelde deres Børn i god Tid til det nye Skoleaar, som begynder 1. April.

Katolsk Centralskole er *Det Apostoliske Vikariats af Biskop Suhr oprettede Folkeskole* for alle københavnske Sogne med Undtagelse af Amager.

Skolen har i de sidste Aar foretaget omfattende Udvidelser og Moderniseringer. Saaledes indrettes der i Vinterens Løb et *Skolekøkken* efter Planer, som har været forelagt Skoledirektionen. Samtidig indrettes *Skolebad* i Forbindelse med Gymnastikundervisningen i nyindrettet Baderum.

For Børn af mindrebemidlede Familier har Centralskolen opnaaet *Skolebespisning* hele Vinteren igennem i Lighed med Kommuneskolernes, og de andre sociale Goder, som den offentlige Skole byder paa, er ligeledes tilgængelige for Centralskolens Elever.

Skolens Beliggenhed med fire Sporvejslinier, som har Stoppested ved Skoledøren, er i *Københavns trafikale Midtpunkt*, ideel for en Centralskole. Fra Sporvejsliniernes Endestationer i Byens Yderpunkter er der intet Sted en halv Times Sporvognskørsel til Skolen (fra

Emdrupvej 17 Min., fra Hellerup 20 Min., fra Toftegaards Plads 20 Min., fra Sydhavnen 21 Min., fra Vanløse (Linie 13) 23 Min., fra Husum eller Søborg 24 Min., fra Vanløse (Linie 1) 25 Min. og fra Roskildevej 26 Min.).

Skolepenge efter Forældrenes økonomiske Evne.

Pædagogforbundet

27. Nov. havde Pædagogforbundet Møde paa St. Josef Skolen, Østerbro, hvor Pater Steidl holdt Foredrag om den danske, katolske Pædagog Lütke Namensen.

Pater Steidl studerede i Graz. Tilfældigt stødte Pater Steidl paa Navnet Lütke Namensen, som skulde have oprettet en katolsk Skole i Sønderjylland. Da Pater Steidl vendte hjem til Danmark og omtalte sit Fund, stillede Videnskaben sig uhyre skeptisk hertil; men ved Studier i Rom 1928 fandt Pater Steidl Bekræftelse for sine Teorier og et meget stort Materiale.

Den sønderjydske Købmandsøn Lütke Namensens Dagbogoptegnelser eksisterer komplet og viser os en stor Personlighed baade som Katolik og Pædagog. Hans Manuskript er paa 525 Sider og er skrevet paa Plattysk. Han oprettede en Peblingskole (katolsk Fakultet) med Undervisning i Græsk, Hebraisk og Dogmatik. Skolen anerkendtes i 1566. Lütke Namensen samlede selv et righoldigt Bibliotek; som et Kuriosum kan nævnes, at Lütke Namensen omhyggeligt har noteret Pris paa hver enkelt

Bog. Et Par er købt af Hans Tavsén, en af Nikolaus Sørensen i Hornbæk; de fleste af disse Bøger findes endnu i Flensborg. Lütke Namensen var ikke blot en stor Idealist som Ordensmand; men han var ogsaa Mand for i en vanskelig Tid at hævde sit Standpunkt og handle derefter.

Lütke Namensen døde stille og upaaagtet 1574 og blev begravet i uindviet Jord. I Credo af 1936 kan der læses udførligt om Lütke Namensen.

Vi takker Pater Steidl for den baade muntre og alvorlige Aften.

Næste Møde bliver 28. Jan. 1942 Kl. 20 paa St. Knuds Skole, hvor Pater Otto S. J. vil tale om Forholdene før, under og efter Reformationen + en Stillingtagen til de gængse Historiebøger.

Katolske Forældre og katolske Pædagoger er velkomne.

Vincentforeningen for Herrer

afholder Generalforsamling Søndag den 14. December efter Højmessén i Rosenkranskirken, ca. Kl. 11¼ i Forsamlings salen samme Sted.

Alle Interesserede i Menighedsplejen indbydes venligst.

Huslærer eller -lærerinde,

som kan læse en 15-aars Dreng op til Mellemskoleeksamen, søges til Begyndelsen af Januar.

HOLSTEIN-LEDREBORG
Ledreborg pr. Lejre

ALTERLYS

i alle Størrelser

og iøvrigt

Stearinlys og Vokslys

af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER

København

Katolske Begravelser

Ib v. Benzon

aut. katolsk Bedemand

Bemærk ny Telefon Central 1868 hvortil alle Henvendelser venligst bedes rettet

Alt i Gravmonumenter udføres

Thorvald Hansen

Valby Langgade 110. Tlf. Valby 5366. forh. Vester Fælledv. 97

Meddelelse fra Vikariatet

Biskoppen har givet Dispensation for Abstinenspligten Fredag d. 26. December (2. Juledag).

Ordo divini Officii for 1942 foreligger færdig om et Par Dage. De Herrer Præster bedes rette deres Bestillinger til St. Ansgars Forlag, Bredgade 64.

Rosenkranskirken

Sønd. 14. Dec. Kl. 17 Adventsandagt med Prædiken af Pastor Schindler: »Guds Søn og Naturen«. Torsd. 18. Dec. Kl. 20 Møde for de unge Pigers Kongregation.

Sakramentskirken

Mand. d. 15. Dec. Kl. 20 Knud Lavards Broderskab. Onsd. d. 17. Dec. bortfalder Birgittaforeningens Møde.

Jesu Hjerter Kirke

Sønd. 14. Dec., Marias ubesmitte Undfangelse, Kl. 8½ pr. Fælleskommunion for Mændenes og de unge Mænds Kongregation saint Immaculatakongregationen. Kl. 18 Festandagt med Prædiken og Fornyelse af Indvielsen for Mændenes Kongregation. Mand. 15. Dec. Kl. 20 Adventsmøde i Kirken og Røde Sal for de unge Mænds Kongregation. Torsd. 18. Dec. intet Møde.

St. Annæ Kirke

Mandag d. 15. Dec. Kl. 19½ Kongregationsmøde for unge Piger. Tirsdag d. 16. December Kl. 20 Kongregationsmøde for Husmødre. Torsdag d. 18. December Kl. 19½ Kongregationsmøde for Mænd og unge Mænd.

St. Andreas Kirke

Onsdag d. 17. Dec. Kl. 9: Reciteret Messe og Foredrag for Mødreforeningen. Kl. 20: Møde for unge Piger.

Trørød

Gudstjenesten i December holdes 2. Juledag Kl. 9½.

Aarhus By

Søndag den 14. December Kl. 8½: Levitmesse med Fælleskommunion for Mændenes Kongregation i Anledning af 60 Aars Jubilæet. Ogsaa de andre Kongregationer og hele Menigheden indbydes til at deltage i Fælleskommunionen.

NB. Paa Grund af Mørklægningen holdes fra og med i Dag 8-Messen en halv Time senere, alt-saa Kl. 8½.

Aarhus Opland

Søndag den 14. December:

Odder Kl. 10,15 (9,15 Komm.)
Søndag den 21. December:
Grenaa Kl. 10 (Afholdshotellet).

Angaaende Juleindsamlingen

Da jeg i Fjor paa Juleindsamlingens Vegne besøgte en Række Katolikker, blev jeg modtaget med mange gode Gaver til de fattige. Paa Grund af Følgerne af en Influenza og Lungebetændelse er jeg i Aar desværre afskaaret fra at aflægge saadanne Besøg, idet jeg indtil Jul maa tage Rekreationsophold paa Farunggaard. Velgørerne fra sidste Aar vil dog forhaabentlig ikke glemme vore mange fattige, men selv drage Omsorg for, at deres Bidrag kommer Indsamlingen i Hænde, enten ved at sende Bidragene til Pastor Bertling, Bredgade 64 (med Paaskrift »Juleindsamlingen«) eller ved at nedlægge dem i den dertil indrettede Bøsse i Kirken. Paa Forhaand mange Tak.

Kjeld Geertz-Hansen,
Præst.

JULEFEST

Søndag den 28. December
i Charlottenlund Palmehave.

Børnenes Fest: Kl. 18 prc.

Juletræ - Børnekomedie - Musik
- Sang - Lege - Sodavand og
Kager - Godter.

De voksnes Fest: Kl. 20 prc.

Tombola - Munter Underholdning til 20,45. Derefter Musik. - (5 Mands Orkester).

Billetter: Børn Kr. 0,75, voksne Kr. 1,50.

Billetterne faas ved Kirkerne og hos Præsterne i Ordrup og paa Bernstorffsvej, hos alle Ordrup K. U. K.'s Medlemmer, hos Bestyrelsen i Kbh.'s K. U. K., i St. Ansgars Forlag.

Køb mens Tid er! Der er allerede stærk Rift om Billetterne p. Gr. af de billige Priser i en Tid, hvor ellers alt stiger. Og der bliver intet Billelsalg ved Indgangen. Ordrup K. U. K.

Adventsaften d. 18. Decbr. Kl. 20

i Højskolens Lokaler, Bredgade 67 A

Midt i de travle Juleforberedelser kalder D. K. K. F. sine Enkeltmedlemmer og tilsluttede Foreninger til i Fællesskab at samle sig om Julens forestaaende Højtid: Indledning ved Pater Rektor Coenen, Concertsangerinde Frk. Edith Petersen synger bl. a. gamle danske Julesange, Musik, Oplæsning ved Hr. Fuldmægtig E. Hjorth. Fællessang - Kaffebord. Deltagelse

1 Kr. Sangbogen bedes medbragt. De tilsluttede Foreninger er: Eucharistisk Forening for Sct. Ansgars Sogn, Rosenkranssognet og Sct. Andreas Sogn, Sct. Vincentsforeningen, Sct. Elisabethforeningen, Mødreforeningen i Ordrup, Katolsk Samaritaterforening, Pige-spejderne Jeanne d'Arc, Fidelitas, samt Mariakongregationerne »Immaculata«, »Maria Rosenkransdronning«, »Det gode Raads Moder«, »Fredens Dronning«.

Københavns K. U. K.

Lørdag d. 13. Dec. Kl. 20 Studiekredsmøde. Emne: Det fjerde Guds Bud. Indledere: Eva Binding og Alexander Koch. De to Minutter: Arthur Caspersen. Praktisk Arrangement Gruppe III. Lørdag d. 20. Dec. Aabent Hus Kl. 19,30—22,00. Fredag d. 26. Dec. (2. Juledag) Hel-dagsgaatur. Nærmere herom i næste Nummer.

JULEGAVER

Giv Deres Venner en god katolsk Bog til Julen.

Johs. Jørgensen: Den hellige Birgitta. Kr. 13,75.

Johs. Jørgensen: Sange fra Vadstena. Kr. 3,00.

Peter Schindler: Det kimer i fjerne Riger. Kr. 4,75.

P.S. Denne udmærkede Samling Digte og Noveller, som kom i Foraaret, er for lidt kendt af Katolikkerne og fortjener en ganske anderledes Interesse; der er Ting imellem, som er noget af det skønneste, der overhovedet er skrevet i nordisk katolsk Digtning. Den maa ikke mangle paa Boghylden.

SANKT ANSGARS FORLAG

Bredgade 67
Patå 4777

AARHUS		HORSENS
<p><i>Alfred Pihl</i> Bagermester, Conditori Telefon 3041 - Hammershus <i>Leverandør til St. Josef Hospital</i></p>		<p><i>Manufaktur . Trikotage . Udsty</i> A-S Horsens Textil Lager <i>Leverandør til katolske Institutioner</i></p>
<p style="text-align: center;">MEJERIET <i>Vesterbro</i></p>		<p>Carl Bech aut. elektr. Installatør Vestergade 33 . Telf. 1026 <i>Leverandør til kath. Menighed</i></p>
NAKSKOV		
<p><i>Spis Arbejdernes Fællesbageri's Produkter</i> <i>Nakskov . Telefon 621</i></p>	<p>Kul, Kokes, Cinders, Briketter og Brænde <i>bedst og billigst hos</i> Aug. Freuchen & Co. T. G. Krøyer A/S</p>	<p>Broderimagasnet <i>Østergade 18 . Telefon 921</i> Alttil Haandarbejde. Tegning, Montering Stort Udvalg i Garn <i>Leverandør til Søstrene</i></p>
<p>Nakskov Dampmølle <i>Aktieselskab</i></p>	<p>Wald. Clasen Murermester Telefon 208 Lev. til kat. Kirke</p>	<p>Chr. Steffensen <i>HERREEKVIPERING</i> Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796 Leverandør</p>
AALBORG		<p>A. Hoffmann <i>Urmager og Optiker</i> Borgerg. 17 (lige v. den nye Bro) <i>Briller efter Lægerecept</i> Rep. udf. nøjagtigt og billigt Telefon 3779</p>
<p><i>Køb i Vestbyen</i> Trikotage og Herrelingeri hos HENRY HANSEN Kastelvej 39 . Telefon 5665</p>	<p>Mathias Christensen Absalonsgade 14 . Tlf. 1556 <i>Kolonial . Delikatesser . Kaffe</i></p>	<p>Hjemmebageriet <i>v. Toft Mathiasen</i> Prøv mit 1. Kls. Brød og Kager Borgergade 32 . Telefon 6408 <i>Lev. til den mandlige Kamillianerklinik</i></p>
<p>Ferd. Færch & Co. Tømrermestre Strandvejen, Tlf. 301</p>	<p>Mursten <i>Aalborg Teglværker</i></p>	<p>CHR. SIMONI <i>grundl. 1836</i> Kul- og Koks-Import Telf. 67 — 68 — 69 Leverandør til St. Josef Søstrenes Hospital og Kamillianerklinikken i Aalborg.</p>
<p>M. Thomsen Støtt <i>Entreprenør og Murermester</i> Kong Christians Allé 6 Telefon 1992</p>	<p>WORNING <i>paa Østergade</i></p>	<p>Køb Hjemmets Udstyr hos Thuen, Gravensgade 2</p>
<p>P. Krebs <i>Elektroinstallatør</i> Frederikspade 6 Telefon 1786 <i>Udf. Arb. ved Kamillianerklinikken</i></p>	<p>Aalborgs katolske Begravelseskontor <i>ordner Begravelsen gratis</i> Ligkister og Ligsenge billigt Jens Bangsgade 8 K. Vestergaard & Co. Tlf. 2289 - 2068</p>	<p>Hans Wlencken <i>Kastelvej 51 . Aalborg</i> er det rigtige Indkøbssted for Kød, Flæsk og Paalæg <i>Reelle, unge Varer til beskedne Priser</i> Egen Pølsefabrik . Forlang Tilbud</p>
<p>H. PERS EFTERFØLGER N. NIELSEN & A. BROSTRØM</p>		<p>Aut. Vand-, Gas- og Blikkenslagermestre SANITET- CENTRALVARME Algade 58 Aalborg Telf. 681</p>

RANDERS

N. I. Nielsen

Vand- & Gasmester v. Martin Nielsen
W. C. Installationer, Rep. af Centralvarmeovne
Markedsgade 16, Telefon 1834
Leverandør til St. Josef Hospital

S. UTTRUP Murermester

Alle Murer-og Jernbetonarbejder udføres
Fabersvej 30 . Telefon 1644

Leverandør til St. Josefs Hospital

Randers

Mælkeforsyning

Telefon 389 og 823

Leverandør til St. Josephs Hospital

VEJLE

C. V. BERG Blikkenslagermester

Autoriseret Gas og Vandmester
Langelinie 53 . Telefon 2751
Leverandør til de katolske Institutioner

Vejle Trælast &

Kulkompagni

Havnegade 22 . Tlf. 68 og 69
Lev. til de kat. Institutioner

Carl Petersen

Slagtermester

1. Kl. Varer - Pølsefabrik
Nørregade 2 . Tlf. 1721
Leverandør til St. Maria Hospital

A/s Vejle Mælkekompagni

Fineste Mejeriprodukter

Vejle . Telefon 335

Leverandør til St. Maria Hospital

VEJLE NY

Mineralvandsfabrik

P. C. NIELSEN

Vissingsgade 8, Telefon 121, 205
Leverandør til St. Maria Hospital

ODENSE

Allegades Røgeri og Fiskeforretning

Alt i Fisk

Allegade 46 . Telefon 1896
Lev. til Sct Joseph Hospital

Man befinder sig godt paa

Prior-Caféen

Telefon 2764

Vestergade 1, 1. og 2. Sal
Hyggeligt, roligt og godt

Junker-Dreieø

Kolonial . Delikatesser

Nørrebro 49 . Odense
Lev. til Sct Josepha Hospital

Vald. Tørring

aut. elektr. Installatør

Kongensgade 13, Tlf. 2021
Leverandør til Dalum Kloster

Gør Deres Indkøb af Fodtøj hos

Julius Roe

Nørregade 26, Tlf. 2394

Lev. til de kat. Institutioner

Sylvest Nielsen

1. Kl. Bageri & Conditori
Dalumvej 74 . Telefon 59

„LYON“

Odense Klædefabriks Udsalg A-S

Tlf. 1776 Odense lige over for Elektricitetsværket

Klædevarer . Kjolestoffer . Bomuldsvarer

Gardiner . Hvidevarer . Senge og Sengeudstyr

JØRGEN RASMUSSEN

Glarimester

Overgaden 29, Telefon 1117

Leverandør til St. Josefs
Hospital og Kirken

Henry Smith Carl Smiths Eftf.

Aut. Gas og Vandmester
Algade 9 . Telefon 137

Lev. til St. Elisabeth Hospital

HOLBÆK

A-s Arbejdernes Fællesbageri

Bedste Brødsted

Lev. til St. Elisabeth Hospital

A. P. PEDERSEN

Murermester

Markedsplads 10 . Telefon 239

Vestergades

Maskinværksted

RASMUSSEN & NIELSEN

Telefon 1039

H. P. Larsen

Kolonial . Delikatesser

Algade 28 . Tlf. 849

Leverandør til Hospitalet

Holbæk Mejeri A/s

Algade 54 . Telefon 65

Leverandør til Hospitalet

Skomagermester Chr. Jensen

ved Valborg Jensen

Alt i nyt Fodtøj samt Reparationer
Tidemandsvvej 5 . Telefon 726

Leverandør til St. Elisabeth Hospital

JENSEN & OLSEN

statsaut. Installationsforretning

Elektrisk Lys og Kraft

Algade . Telefon 365

Leverandør til den kat. Menighed

En Julehistorie

Naar Julen nærmer sig, bliver vi Børn igen. Og det er jo Regelen: Dersom I ikke bliver som Børn, kan I ikke indgaa i Julens Paradis.

Derfor, Børn, hør godt efter, naar jeg nu fortæller jer et Eventyr.

Der var en Konge, som oplevede den store Glæde, at Dronningen fødte ham et velskabt Dregebarn. Hele Folket jublede. Og Kongen indbød til Fest alle husvilde og arbejdsløse. Paa Byernes Torve blev Borde stillet op i lange Rækker. Okser blev stegt paa Spid; der fandtes ingen sulten Stakkel i det ganske Kongerige paa den Dag. Og Kongen bød, at denne Folkefest skulde gentages hvert Aar paa Prinsens Fødselsdag.

Kongesønnen voksede op, og hele Folket elskede ham; der fandtes ingen større Fest i Riget end den Dag, da hans Fødsel blev fejret.

Prinsen var blevet 20 Aar. Han gik til sin Fader og sagde: Far, giv mig Lov til at rejse til fremmede Lande, for at jeg kan lære af alt, hvad jeg ser, og engang blive en vis Konge.

Svaret blev Ja, og Kongesønnen begav sig paa Rejse. Han foretrak at rejse incognito. For at lære Menneskene at kende, som de er, vilde han rejse under et paataget Navn og kun ledsaget af en enkelt af Hoffets Folk.

Han vendte hjem fra sin Rejse just paa sin egen Fødselsdag.

Det var ingen Tilfældighed. Han vilde studere sit eget Folk og den Dag være en simpel Borger blandt simple Borgere:

Jævnt klædt traadte han frem paa et af Stadens store Torve. Der var Liv og Lystighed. Mange Folk havde allerede tænkt sig ved de lange, gæstfri Borde, og nu styrede han sin Gang hen imod et af disse Borde for at finde sig en Plads. Men næppe havde han sat sig, førend en ung Mand, der havde Plads paa den modsatte Side af Bordet, raabte til ham, at han ikke havde Ret til at være med.

— Hvorfor maa jeg ikke være med? spurgte Prinsen ganske spagfærdigt.

— Du har aldrig været med før. Du er nok en fremmed, som er kommet hertil paa denne Festdag for at redde dig noget Sul.

Andre Røster lød: »Jag den Mand væk. Han har ikke noget at gøre her. Han hører ikke til her i Byen.«

Stille rejste Prinsen sig op og gik. Det var *hans* Fødselsdag, der blev fejret. Men han selv var ikke velkommen til denne Fest.

*

Nu har I jo nok, kære Børn, regnet ud, at dette Eventyr i Virkeligheden er en Lignelse. Og intelligente som I er, har I ogsaa forstaaet, at Kongesønnen er et Billede paa Guds Søn, som paa sin egen Fødselsfest, Julefesten,

ofte afvises; i mangfoldige Hjem skænker man ham ikke en Tanke; man vil ikke vide af ham; men fejre hans Fest vil man nok.

I kunde jo bemærke hertil, at det ikke rigtigt var en Historie for jer; thi I glemmer ikke Festens Midtpunkt. Saa sandelig er Vor Herre hjerteligt velkommen til den Fest, I bereder til hans Ære.

Og dog... Er der ikke en Fare for, at de tusinde Ting, som kræver Omtanke og Tid forud, under og efter Juledag, hindrer jer I at opleve det Møde med Kristus, uden hvilket den sande Julefest udebliver?

Sindets *Stilhed* er uundværligt.

Sørg derfor for, at I sikrer jer Stunder, hvor I helt kan være jer selv og stænge alle de mange underordnede Ting ude. Selv i den hellige Julenat kan det komme til at knibe med Andagten, hvis ikke man har trænet sig op til at kunne samle sig. Hav stadig for Øje, at *det* er Hovedsagen, at Julens mange Ting ikke binder jer. I maa være frigjorte fra det altsammen, saa I ogsaa kan gaa Jesus i Møde, helt opfyldte af, at det er det skønneste og herligste af alt: at *han* er kommet til os, at *han* elsker os og gør os til Guds Børn.

Thi kommer Frelseren til et adspredt Sind, da føler han sig ikke velkommen.

C. B.

JULENS DATO

For os, der holder saa meget af Julen, og især for de mange her i Landet, der fejrer Fødselsdage med saa stor en Glæde, kan det tage sig mærkeligt ud, at Julefesten først saa sent holdt sit Indtog under Vanskeligheder.

Den virkelige Grund til dette laa i, at de første Kristnes Gudsdyrkelse ganske koncentrerede sig om Paasken — »hvis Kristus ikke er opstanden... saa er vi de elendigste af alle Mennesker« (I Kor. 15, 15—19) — og i nogen Grad om Pinsen, mens deres Hjerters Glød langt mere lod sig nære ved Tanken om Herrens Genkomst end ved Mindelser om Fortiden. Ja, hvad »Evangeliet« angik, saa begyndte hin Fortid med Vor Herres Daab og Forkyndelsen af hans Glade Budskab. I sit 3. Kap. er St. Lukas omhyggelig med at paavise, hvornaar præcis Døberen begyndte at prædike, mens han kun daterer Englens Budskab til Zakarias ved en Hentydning til, at det var »i Kong Herodes' Dage«. Højtideligholdelsen af »Fødselsdage« begyndte først som en Følge af, at man gav sig til at fejre Martyrernes »Dødsdag«, og der er Forfattere fra de ældre kristne Tider, der finder det verdsligt, naar der blev gjort noget ud af store Mænds Fødselsdage. Dette er altsaa den virkelige Grund til, at man var uvidende om Datoen for Vor Herres Fødsel — saa utroligt det end kan lyde i vore Ører, bekymrede hans Disciple sig ikke om at faa den at vide, eller hvis de kendte den, saa gjorde de sig ikke den Ulejlighed at nævne den. Naar de ikke nævnede den, var det ikke, fordi de gerne vilde have kendt den, men ikke kunde faa den oplyst.

Epifani-Festen i Østens Kirke

I Østens og i Vestens Kirke blev der indført en Julefest paa

forskellig Tid og af forskellige Grunde. Indtil ca. 370 mindedes Østen Kristi Fødsel d. 6. Januar. Første Gang, vi hører om denne Dato, er den valgt af Basilidianernes »gnostiske« Sekt til Minde om Vor Herres Aabenbarelse, »Epifani«, d. v. s. hans Daab. Jeg er ikke sikker paa, om det er rigtigt, at der var en hedensk Fest den Dag, og at Basilidianerne satte deres Fest i Stedet for denne; men efter deres Opfattelse var det ved Daaben, at Guddommen kom ned over Mennesket Jesus. Festen blev snart ogsaa fejret af rettroende Kristne og forbundet med en ortodoks Tanke — og der knyttede sig ogsaa andre »Aabenbareelser« af Herren til denne Fest — Aabenbarelsen for Hyrderne og Østens vise, Underet i Kana og Brødenes Mangfoldiggørelse samt Jesu Forklarelse paa Bjerget. Men lidt efter lidt traadte alt dette i Baggrunden og lod selve Fødslen i Bethlehém og »Epifani« (i vor snævrere Forstand) træde klart frem.

Rom og Julen ved Solhvervstid

Men allerede før 345 (den første sikre Tidsangivelse) fejrede Rom Kristi Fødsel d. 25. December. Hvorfor? De nyeste Forskningsresultater gør det muligt for os at slaa en Streg over en hel Gruppe fantasifulde Svar, som forbinder Datoen med hedenske Midvinter-Fester saasom den romerske Saturnalia (1.-23. December) og med de Fester, som i Grækenland og Østen fejredes ved Midvinter for »Gudernes Fødsel«. Mgr. Duchesne opfandt en Teori, der (saa sært det end lyder i moderne Ører) var fuldstændig i Overensstemmelse med det oldtidige Instinkt for »Symmetri« og numerisk Symbolik. En meget gammel Tradition fastlagde Vor

Herres Død til d. 25. Marts (historisk umuligt, men meget »passende« ved Foraars Jævndøgn). Nu »maatte hans Liv have været« et helt Antal Aar — Brøker vilde være Guddommen uværdigt og symbolsk meningsløse. Derfor maatte han ogsaa være undfanget d. 25. Marts og født d. 25. December. Uheldigvis er der ingen Vidnesbyrd før langt senere om, at d. 25. Marts fejredes som hans Undfangelses Dag.

Den ubesejrede Sols Fødsel

Længe havde d. 25. December derimod været fejret som Fødselsfest for den Uovervundne Sol — *natalis invicti*. Da begyndte Dagene endnu engang uovervindeligt at længes. Det havde ikke været mærkeligt, hvis Kirken havde søgt at omdanne en folkelig Højtid, som den ikke kunde udrydde — saa sent som paa St. Leo I's Tid (død 461) var der endnu Rester tilbage af den folkelige Soldyrkelse; Pave Leo maatte irttesætte de Kristne, eftersom de vendte sig for at hilse Solen, endogsaa naar de gik ind i selve de apostoliske Basilikaer. Anvendelsen af Solsymboler paa Kristus var meget almindeligt; de havde ogsaa altid været brugt om Gud og Messias i det Gamle Testamente. St. Cyprian (død 258) byder os det første Eksempel paa, at Herrens Fødsel forbindes med Solens. »Hvor Forsynet dog handler vidunderligt, at Kristus fødtes paa selve den Dag, da Solen blev født!« Og sommetider (skønt ikke nær saa tit, som man før mente) »døbte« Kirken en hedensk Fest paa denne Maade. Vore Litanier, der blev sunget d. 25. April, er saaledes den »døbte« Form for en Procession, som i Aarhundreder før Kristus var blevet holdt paa denne Dag, for at afvende den »røde Rust« fra Markerne (den røde Rust = robigo. Denne Ritus blev kaldt Robigalia). Hensigten var ganske uskyldig; det lod sig ikke gøre at standse den yndede Procession, og man behøvede kun at forandre Hymnerne.

Mithras og Julen

Jeg tror dog ikke, at dette skete i Tilfældet med d. 25. December, og endnu mindre tror jeg, at Guden Mithras' Fødselsdag, som fejredes paa det Tidspunkt, havde nogen særlig Indflydelse paa Julens Dato. Mithras optog en stor Mængde Solrituel, deriblandt Natalis Invicti og dennes Dato, men det er dumt at sammenligne hans symbolske Fødsel af en Klippe med Vor Herres Fødsel i en Hule, og hvis der sommetider (i et Mindretal af Tilfælde) afbildes Hyrder, som tilbeder Mithras Fødsel, er man nu klar over, at det enten skyldes Paavirkning fra Kristendommen, eller at det er helt uafhængigt deraf og hidrører fra, at Mithras ogsaa havde med Marker og Hjørde at skaffe. I vore Dage synes de lærde at være enige om, at det rimeligvis var det samme Instinkt, der fik Hedningerne til at fejre Vintersolhverv som Natalis Invicti, og fik de Kristne til at fejre Solhvervet som Fødselsdag for Retfærdighedens Sol. Maaske desuden den gamle Tradition med Fester den 25. December kan have lettet Afgørelsen, uden at den har bibragt de Kristne Tanken og endnu mindre skabt Instinkt.

Vi kan nu i Korthed tilføje, at det var under den store antiarianske Genoplivelse i Østen, at Festen d. 25. December ogsaa blev indført dér. St. Gregor af Nazians siger os, at han var Forkæmper for Festen i Konstantinopel i 379 (eller 380) og St. Johannes Chrysostomos dens stærke Talsmand i Antiokia (386). Den 6. Januar blev saa mere specielt en Fest for Epifanien. Rom vedblev at fejre d. 25. December til Ære for Kristi Fødsel og overtog d. 6. Januar som Fest for Epifanien, samtidig med at man ogsaa mindedes Daaben og Kana, som vi stadig gør det).

Faren fra sammenlignende Religionskundskab

Var det nu Umagen værd at tynde disse Spalter med alle dis-

se Detaljer — især da de maaske kan overraske nogle Læsere. Vi haaber det og tror det, og netop af den Grund. Jeg har nemlig opdaget, at en rationalistisk Benyttelse af »sammenlignende Religionskundskab« heller ikke her i Landet er en sjælden Ting, og at visse Fakta (som de her anførte) kommer til Studenter og til mange andre, ligesom de kom til mig i min egen Ungdom, indhyldet i falske Teorier og udnyttet til helt falske Slutninger. Saaledes blev Julens Dato *altid* brugt til at antyde, at hele Beretningen om Vor Herres Fødsel var laant fra hedensk Mytologi og Rituel. Jeg skammer mig ikke over at sige, at hele denne Masse af Ting, der kunde fremføres som »Beviser«, var et Chok for mig saa vel som for andre, og jeg véd, hvor ubehageligt de kan blive anrettet. Hvis det, der er Trossandhed, flettes sammen med det, der ikke er det, vil en Kritik af dette sidste alt for let synes ogsaa at ramme det første.

Vi kan næppe sige: »Aa — lad Klinten bare vokse op sammen med Hveden! Naar blot Hveden er der, betyder Klinten ikke noget, og for at luge den op, kan vi ogsaa luge Hveden

op.« Vi vil bestemt ikke bruge Klintenavnet om noget, der har Forbindelse med Julefesten; men det staar fast, at andre end vi ikke blot rykker Blomsterne op med yderste Flid, men forgriber sig paa selve Hveden — ikke blot piller Udsmykningen af, men prøver paa at rive Murene ned og underminere selve Grundvolden.

Det er derfor af største Betydning, at vi alle, og især den yngre Slægt, ved nøjagtig Besked med, hvad der er Trossandhed, og hvad der ikke engang har Forbindelse med Troen, hvor traditionelt og æstetisk yndet det end er. Sandheden om Kristi Fødsel garanterer Dogmet os; St. Lukas' Fortælling og Liturgien omgiver den med enestaaende Ynde og Skønhed. Det kan ikke genere os at indrømme vor Uvidenhed om en Dato, som St. Lukas enten ikke kendte eller ikke fandt det Umagen værd at fortælle om. Og det er sundt og interessant og viser vor Loyaltet overfor den historiske Sandhed (som Leo XIII og Pius XI fremhævede saa stærkt), naar vi ved, *hvorfor* man valgte de liturgiske Datoer for Jul og Epifani.

Foran Julekrybben

Selv vilde jeg 1000 Gange hellere fejre min Daabsdag end min legemlige Fødselsdag. Min legemlige Fødsel leverer kun »Raamaterialet« til den kristne Genfødsel. Konvertitter holder af at fejre Aarsdagen for deres Udsoning med Kirken. Men hvis de er blevet rigtig døbt, saa blev de i Konversionen kun stillet tilbage dér, hvor de i Virkeligheden altid har hørt til. Daaben er min virkelige Fødsel, min virkelige Indlemmelse i Kristi mystiske Legeme, Kirken. Hele Kirkens Liv er en bestandig mystisk Genfremstilling af Kristi Liv, Død og Opstandelse — og det samme maa gælde om hvert af Kirkens Børn. I enhver af os fandt Kristus et nyt Betlehem ved vor Daab; og hvis vi — og han i os — nu ikke mere kan *genfødes*, maa vi i ham og han i os vedblive »at vokse i Visdom og Alder og i Yndest hos Gud og Mennesker.«

I Julen gør vi derfor mere end blot at mindes det Faktum, at Guds Søn blev født af en ubesmattet Jomfru-Moder; og meget mere end blot at dvæle ved de kære og rørende Detaljer ved hin Fødsel i Betlehem — selv om jeg husker, at jeg sidste Jul netop sagde, at det vilde være ganske uværdigt at fejre Julen uden en øm, barnlig Fromhed. Men medens vi tilbeder og takker Gud for hans »store Herlighed« — *magna gloria tua* — som er hans menneskevordne Søn, og medens vi takker Vor Herre saa inderligt for hans Menneskeliv, der blev paataget og levet til det sidste for os, skal vi altid bønfalde om, at vor egen nye Manddom, vort nye Jeg, virkelig maa være efter »hans Billede og Lignelse«. Der tales saa meget om en ny Orden, et nyt Europa, en ny Verden. Men Verden bestaar af Mennesker, og der vil ikke komme nogen ny Verden, som kan skænke os Haab, hvis ikke den bestaar af Mennesker, som er genfødt i Kristus og lever i ham. I dette Land og i denne Slægt maa det være os.

C. C. Martindale S. J.

Dæmrende Horisonter

Med sin haarde Diamantgriffel har Frostens ridset en mærkelig Tegning i en Vinduesrude. Det ligner ikke Isblomster, men et Bjerglandskab — en graahvid Alpekæde, der taarner sig i Vejret, furet og foldet som et knugende Vidnesbyrd om Moder Jords ufattelige Ælde, kronet af skinnende Snemasser som et Symbol paa Alderdommens Værdighed.

Og i Fantasien giver man sig til at stirre paa en uoverstigelig Mur af Klippeformationer, der spærrer for Udsynet. Maaske skjuler Muren grønne, solfyldte Dale med vaarmildt Klima; maaske dækker den andre, parallelt løbende Bjergrygge, endnu stejlere at ville overskride. De bange Tanker flakser som skumringsgraa Fugle i Retning af Fremtidens skjulte Horisonter og basker hjælpeløst i Ring eller falder til Jorden, hjerteblødende af Slaget mod den granitfaste Forhindring. Forhaabningerne vil saa gerne styre fremover med Kursen mod fredlyste Dalstrøg, men forude taarner en Alpekam sig i Vejret, furet og foldet som et Vidnesbyrd om en Menneskeslægts uoverstigelige Kæde af jordiske Bekymringer, og spærrer for Udsynet til en soldæmrende Horisont...

Tæt ved Aarsskiftets Bjergpas, som efter 365 Etaper danner Overgangen til en Række nye, maaske farefulde og besværlige Dagsmarcher, ser de Vandrende det hvide Hus ligge i Sneen. Hinsides Passet fortaber Vejen sig i Retning af skyhøje Klipper, der skygger for den ukendte Fremtid. Men over det hvide Klosterherberge hvælver Himlen sig midnatsblaa, og Frostsneen glimrer som Diamantstøv i Stjernelyset.

Stille Nat, hellige Nat... det lille, beskedne Huskapel har oprindeligt været et Rum i en Staldlænge, og i selve Betlehemsnatens lyder Sangen fra dette Staldrum som et spinkelt, bævende Ekko af Englekoret fra oven. — *Lod sig føde af Jomfruens Skød, da fik Ende Alverdens Nød...* foran den blomstersmykkede Miniaturegrottes dybe Mysterium knæler Hyrder i hellig Enfold paa friskplukket Mos, mens bittesmaa Lam opmærksomt drejer Hovedet, saa Mændenes og Dyrenes forundrede Blikke mødes som Straaler i et Brændpunkt: Krybben med det nyfødte Barn. *Engle syng med Jubel-lyd: Fred paa Jorden og evig Fryd...* toner i den stille Natte-time Nonnesangen under Billedet af den Angela, der gav sin

Klosterorden Sct. Ursulas Stifternavn i Stedet for sit eget. Og hvert *claustrum* paa Jorden var fra Middelalderen ned gennem Ufredstiderne en fredlyst Plet, et trygt Indelukke bag Forsagelsens skærmende Mure. Et Tilflugtssted, hvis fromme Beboere slængede den profane Verden ude, men bød dens trætte Vejfarende ind for at styrke og pleje dem paa Legeme og Sjæl i den Gæstevenskabets Aand, som besjæler Malermunkens barnligt skønne Velkomstfreske over Døren til det florentinske Dominikanerkloster, i hvis Celler han, sagtmødig og gudbenaaet, syslede med sin Kunst.

Ogsaa det hvide Hus i Sncen under Stjernehimlen er fyldt af Gæstmildhedens middelalderlige Klostersaand, og i Kredsen om Juletræet bliver Mindet om Fra Angelicos hellige Visioner paa en Gang forunderligt levende... den store Stue er halvdunkel, og lo og lo sidder de sortklædte Nonner og holder et tændt Lys imellem sig. Flammen gyder sit gyldne Skær over milde Ansigter under de hvide Pandelin, mens de synger med deres Gæster, — gamle, danske Julesalmer, hvis Ordlyd er barnekendt for os, de Vejfarende, mens de, der som fremmede Ordenssøstre kom til Landet, tyder den Vers for Vers i Stearinlysens blafrende Skin... Der er i dette Billede som et Aandepust af Stemningen fra Fiesolemunkens dejlige Syn af den paradisiske Rundgang Haand i Haand over Blomsterengen. En ung Søster staar lidt efter stille op og læser et Juledigt højt, og det er smukt og naturligt, at hun, der hver Dag, usynlig i sit beskedne Skjul, tilbereder Gæsternes materielle Kost, ogsaa nu frembærer aandelig Føde...

»Eders milde Sind vorde kendt af alle Mennesker!« — med alvorfuldt glade Ansigter adlyder de den blide Apostelformaning, med Smil, der genspejler deres opofrende Sindelag. Det hvide Hus er en nordsjællandsk »Pension«, men gennemtrængt af den gennem Sekler nedarvede Aand, der maa have været Middelalderklosterets, og præget af den *tidløse* Ro, der

fylder et Sted, hvor Livet leves med Evighedens hvide Tinder direkte for Øje...

De Vandrende holder Julerast i Klosterherberget og drager siden, vederkvægede af den rene Alpeluft, videre over Passet ud mod Fremtidens usete Horisonter. Og over den mørke Bjergkam begynder Himlen at lyse i det svageste, morgenrøde Skær

— Skæret af en dæmrende Solopgang.

— — —

Med Diamantgriffel har Froststen i en Vinduesrude ridset en mærkelig Tegning, der ligner et graa-hvidt Alpelandskab...

Irmelin Thulstrup.

Kapitler om Fadervor XLI

Bed tredie Bøn i Fadervor med det rette Sindelag

Denne Gang skal vi afslutte Forklaringen af tredje Bøn i Fadervor. En meget passende Maade at gøre det paa, er at sige nogle Ord om, hvordan vi skal bære os ad, naar vi vil bede denne Bøn med den *rette Andagt og Inderlighed*. Hvad der er at bemærke i saa Henseende, giver samtidigt et *rigt Udbytte for hele vor kristne Linsførelse*. Det bedste Middel til at opnaa disse to store Fordele bestaar i, at vi jævnlig gør tredje Bøn til Genstand for vore Overvejelser og Betragtninger. Tre umaadelig store Goder opnaar man ad denne Vej.

Fordyber vi os med vore Tanker i Guds hellige Vilje, der jo behersker hele Verden i Tid og Evighed, *saa bliver vi ydmyge af Hjerte*. Det er saa det samme som at hygge sit aandelige Hus paa en Klippe, der ikke kan røkkes. Ydmygheden er jo den fundamentale Dyd i Kristendommen. Uden den kommer man ikke ind i Kristi Religion, og uden den forbliver man heller ikke i den. Den anden værdifulde Frugt, vi høster, er *Iver og Trofasthed i Herrens Tjeneste*, navnlig paa Grund af den Glæde, man føler ved at opdage, at det at tjene Gud er at herske og blive Konge i denne Verden. Endelig falder der *en mærkvær-*

dig Ro over Sindet, en Ro, der ikke kan forstyrres, end ikke af Katastrofer i Verdenshistoriens Gang, og endnu mindre naturligvis af Livets almindelige Omkiftelser, Overraskelser og Skuffelser.

Er man i Besiddelse af disse tre Egenskaber, hører man til den Kategori af Mennesker, som alle andre i deres stille Sind beundrer for de hemmelighedsfulde Kræfters Skyld, som er virksomme i dem. Den uskrømtede Ydmyghed, Begejstringen i Herrens Tjeneste og den omtalte Sindsro er en aandelig Rigdom, som alle de, der maa undvære dem, gerne vil faa Del i.

Det beskedne, ydmyge Sindelag opstaar navnlig ved Betragtningen af det, der blev forklaret i de første Artikler om Guds Vilje. Vi hørte jo om den Modstand, som vor egen faldne Natur med sine udisciplinerede Ønsker og Begæringer, med sine Drifter og Lidenskaber, gør mod Herrens Lov og Bud. For at føre alt, hvad der er skabt, frem til et bestemt Maal, har Gud foreskrevet en Vej, som alle Skabninger skal gaa. Slutpunktet af den lange Vandring skal være: Skaberens Forherligelse ved Skabningernes Lykke og Vel. Det er nu meget ydmygende for os at konstatere, at vi Menne-

sker med Hensyn til Lydighed staar langt tilbage for alle andre synlige Skabninger. Skriften siger om Naturen og dens Kræfter: »Alt er dig undergivet og lydigt,« (o Gud). (Sl. 118, 91). Ved Himmellegemernes og Jordens Lovlydighed bliver den beundringsværdige Orden og Harmoni mulig, som Naturvidenskaberne fortæller om. Midt i denne Verden af Orden og Skønhed staar nu vi Mennesker som *Fredsforstyrrelser*, idet vi ved vore Synder har ødelagt og stadig ødelægger den moralske Verdensorden. Intet Under derfor, at Gud saa ofte væbner Naturkræfterne mod os for at straffe os ved deres Hjælp. Hvor er dette Forhold ikke beskæmmende for os!

En anden vægtig Grund til ringe Tanker om os selv ligger

i *den Tilstand, i hvilken vi befinder os efter Syndefaldet i Paradiset*. Uden Guds Naadehjælp er vi ude af Stand til at gennemføre noget, der fortjener Guds Velbehag. Ja, mere endda. Vi kan ikke engang begynde noget, der har Betydning for vor evige Frelse, paa egen Haand. Vi ligner de døde paa Kirkegaardene. Som disse ikke kan rejse sig af egen Kraft, saledes kan vi, efter at have mistet det overnaturlige Liv, ikke gøre det ringeste for Himlen, vort evige Maal, til Trods for, at vi er i Besiddelse af alt det, der skal til, for at vi kan kaldes Mennesker.

At anerkende dette Forhold i det daglige Liv er Ydmyghed. Ligesom denne Dyd er Døren til den ægte Kristendom, saaledes er den ogsaa den Egenskab, der

nedkalder Guds Naade over os. Herren forsmaar aldrig noget ydmygt Hjerte. Hvis vi altsaa med dette Sindelag beder: »Ske din Vilje« eller en anden Bøn i Fadervor, bliver vi bøn hørt.

Ydmyghed er den første Virkning af Betragtningen over Guds hellige Vilje. Den næste er *en usigelig stor og dyb Glæde*. Hverken i Himlen eller paa Jorden findes nemlig noget mere ærefuldt end det at staa i den Allershøjstes Tjeneste, være hans Husfælle og leve sit Liv i nøje Overensstemmelse med de Regler, der gælder hos ham og i hans Hus. Derfor føler alle, der har gjort denne Erfaring, *stærk Trang til at vandre paa Herrens Veje* og i Herrens Lov. De vil ikke tænke nogen Tanke, ikke udføre nogen Gerning, som er i Strid med Guds hellige Vilje. De kender den gudfrygtiges Lykke og ved, at »Herrens Tjener er som et Træ, der, plantet ved Bække, bærer sin Frugt til rette Tid, og Bladene visner ikke. Alt, hvad han gør, faar han Lykke til. Guds Fjender derimod er som Avner, Vinden bortvejrer« (Sl. 1, 3—4). Et meget oplysende Eksempel paa de sidste er den ægyptiske Konge, der hele Tiden satte sig op mod Guds Vilje. Faraos endte med hele sin Krigsmagt i det røde Havs Bølger. Som en Sten sank han i Dybet og druknede. Eller man kan ogsaa tænke paa Farisæernes Genstridighed, disse Folkeforførere, der ikke vilde føje sig, da Herren i Tidens Fylde gav sig til at fuldbyrde, hvad han Aarhundreder før havde lovet og forudsagt. Byen med Templet og hele Nationen blev tilintetgjort. Dette blev den Allershøjstes Kvittering for nægtet Lydighed. Ja, hver den, der ikke vil bøje sig under Herrens Haand, vælger sig Ufrugtbarhed og Undergang.

Endelig giver den aandelige Fordybelse i Herrens Vilje *Sindsro og Fred trods Livets Bølgegang og Skuffelser*. Det er jo en Kendsgerning, der aldrig skulde gaa os af Minde, at der overhovedet ikke kan ske noget, uden at Guds Vilje er med i Spillet. Enten vil nemlig Gud det, der sker, direkte, eller han

I Jule-Natten

Aah, jeg har siddet saa højt til Hest,
og aah, jeg har vidst det hele bedst
— en Klovn i en Kæmpes Panser!
Aah, jeg har tænkt og spurgt og grædt
og lyttet — og famlet mig dødsens træt
mellem Skrifter og skrigende Sanser.

Nu har jeg lagt min Narre-Dragt.
Nu er det hele, hele sagt
— mit Hjerte har lettet sin Byrde.
Herre, min Gud! Maa jeg komme nu
og knæle ved Krybben hos Dig? For nu
er jeg bare en bedende Hyrde!

Og førend jeg vandrer til Marks igen
— vil du kyse de griske Ulve hen,
der altid lister om Baalet?
Maa jeg laane det lidt, dine Øjnes Lys
til Værn, naar Nattens de onde Gys
vil spærre mig Vej til Maalet?

-sen.

Er »den gamle Gud« død?

Inspireret af en Artikel forleden i Ugebladet, har Elev i 3. Gymnasieklasse paa Sorø Akademi, Erik Haugmark, skrevet nedenstaaende Artikel i SKYLS, Soranernes Skoleblad.

»Er »den gamle Gud« død?

»Ja,« siger Larsen, for det har han selv læst i Politikens Søndagstiltæg, og det var ovenikøbet en Professor, der havde skrevet det, saa det maa da være sandt, og Larsen har forøvrigt længe ment noget i den Retning, for hvis der var en Gud til, hvorfor tillod han saa, at saadanne frygtelige Ting skete, som dem vi nu ser ske? Det første af Herr Larsens Argumenter er ret let at komme over, det sker jo nemlig ogsaa, at Professorer siger noget vrøvl, selv de meget kloge; det andet er værre, thi det hviler paa en dyb Misforstaaelse hos Larsen angaaende, hvad der er Vorherres Bestilling. Larsen mener nemlig, at Gud, hvis han da eksisterer, skal sørge for, at Larsen selv, hans Kone og eventuelle Børn skal have det godt her paa Jorden, og at den øvrige Menneskehed skal have ialtfald taalelige Kaar at leve under. Vi kan nok være enige om, at Larsens Vorherre er død, hvis han overhovedet har levet.

Men hvis Larsen spurgte en Kristen (ialtfald en, der kendte sin Tro, f. Eks. en Katolik), skulde han nok faa anden Besked. Han vilde faa at høre, at Gud aldrig nogensinde har lovet os et mageligt Liv her paa Jorden og heller ikke har opfordret os til at sætte os hen og nyde Livet. Derimod opfordrer, ja hyder han os at forlade alle Ting og komme og følge ham, og han lover dem, der vil følge ham, ikke Guld og grønne Skove, men Modgang og Forfølgelser. Thi Gud har nemlig skabt Menneskene med en uadødelig Sjæl, som det er deres første Pligt at hjælpe til at frelse. Ikke for at de selv kan faa det snart i det næste Liv, fordi de har haft det daarligt i dette, men fordi det er Guds Vilje. Det er den Kristnes ene og absolutte Pligt i et og alt at følge Guds Vilje og at sætte Kærligheden til ham over alt andet, jo mindre bundet han er her paa Jorden af alle de »ydre Ting«, des bedre, saaledes er det altsaa en *Velgerning* fra Gud, naar han igenem Krig og anden Ulykke viser os, at denne Verden ikke er saa eftertragtelssværdig, og vi burde paa vore Knæ takke Gud fordi han, omend paa en for os ubehagelig Maade viser os, hvor »højt« den menneskelige Kultur er naaet. Kri-gen er en Falliterklæring, dog ikke som det hævdes for Kristendommen, men for den menneskelige Kultur.

Ser vi nemlig, hvad Gud opnaar ved en Krig og hvad Menneskene

opnaar, er der ingen Tvivl om, hvem der er den faktiske Sejrherre. Menneskene faar deres Land gjort ufrugtbart, Handel og Industri lammet og mister mange af de dueligste Borgere.

Gud opnaar derimod, at Menneskene vækkes til Eftertanke og enten bøjer sig for ham i Ydmyghed og udvikles gennem Lidelserne eller i deres Uforstand raser imod, og dette er i alt Fald ikke værre end den Ligegyldighed, hvori de før befandt sig.

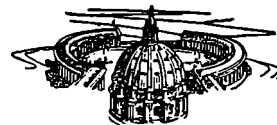
Men Larsen kender en anden Herre, som vi f. Eks. kan kalde Jensen. Jensen er meget politisk interesseret og en ivrig Avislæser. Helst læser Jensen dog sit eget Partiblads. Men mens Larsen regner sig selv for alle Tings Maal, regner Jensen Staten for at være det. Og mens Larsen mener, at Samfundet er til for Menneskenes Skyld, mener Jensen, at Menneskene er til for Samfundets Skyld, og at alt og alle skal tjene til at styrke Statens Magt; det er ligegyldigt, om et Mid-del er moralsk forkert, hvis det bare kan tjene til at styrke Statsmagten. Derfor er Kristendommen en Vederstyggelighed, som maa modarbejdes med alle Midler. Dette er Jensens Overbevisning.

Men er den rigtig? Larsens Livsopfattelse var absolut egoistisk, Jensens er kun egocentrisk, det er dog et Fremskridt.

De fleste Mennesker staar paa et Standpunkt omtrent midt imellem det jensenske og det larsenske. I gode Tider rykker de nærmere til Larsen, i haarde nærmere til Jensen.

Begge Standpunkter er forkerte, baade det absolut materialistiske egoistiske og det absolut nationale, det første er forkasteligt derved, at det, idet det har Maalet i sig selv, udelukker enhver højere Stræben og derved stiller Mennesket paa Højde med Dyret; det andet sætter Staten som Maalet, men hvad tjener saa Staten til? Da altsaa begge disse Grundprincipper er forkerte, maa alle Overgange imellem dem altsaa ogsaa være det. Den eneste plausible Verdensanskuelse og den eneste *sande* er den: Staten skal støtte Menneskene i deres Kamp for Gud. Hvis den undlader at gøre det, kan den ikke stille Krav om Respekt, og hvis den hindrer dem, kan den ikke stille Krav om Lydighed.

Erik Haugmark.

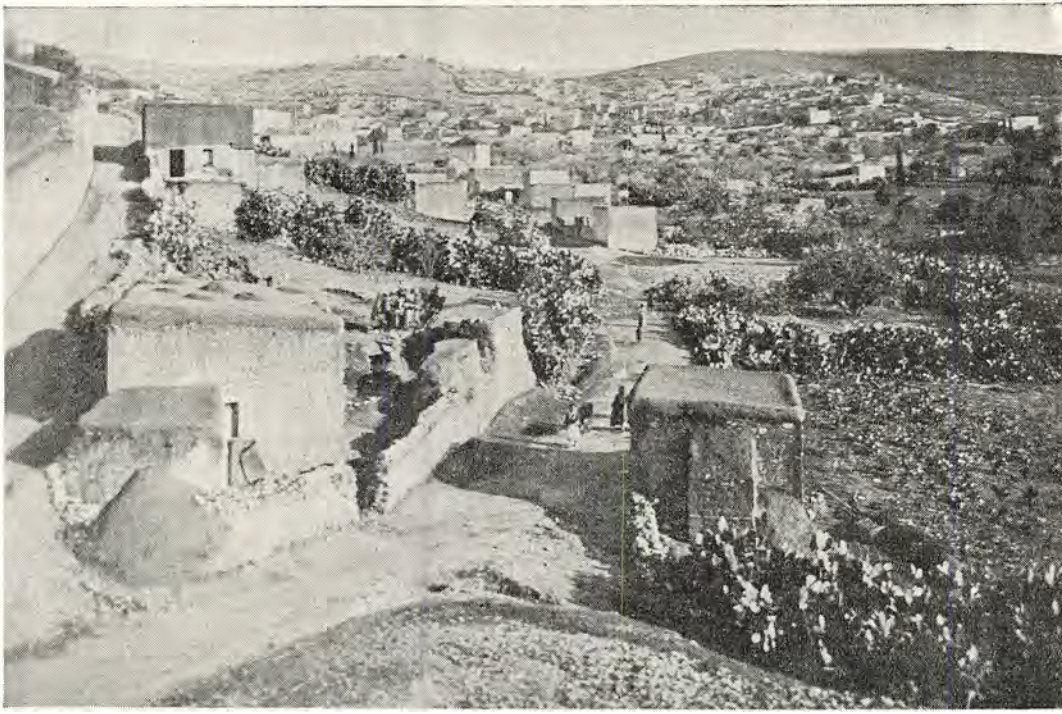

URBI ET ORBI

Paa Vigilien til Julefesten (Juleaftensdag) modtager den hellige Fader Kardinalkollegiet, der efter Sædvane overbringer Hs. Hellighed deres Juleønsker. Samme Dag agter den hellige Fader at sende et Julebudskab til hele Verden. Budskabet udsendes Kl. 12,30 (dansk Sommertid) over Radio Vaticana paa Bølgelængde 19,84 og afsluttes med den apostoliske Velsignelse. — Fra officiel Side i Vatikanet har man atter set sig nødsaget til at tage til Orde i Anledning af et nyt Misbrug af en af den hellige Faders Taler. Det drejer sig denne Gang om den Tale, som den hellige Fader holdt for nylig til den ny argentinske Ambassadør ved Vatikanet ved dennes Tiltrædelsesaudiens. En Passus i Talen, hvor den hellige Fader hentyder til de af saavel ham selv som af hans Forgængere fremsatte Punkter for en Fornyelse af Verdensordenen i Kristi Aand, er af visse udenlandske Presserøster blevet udlagt som en Godkendelse af den i den senere Tid saa ofte omtalte Nyordning af Europa. Den hellige Faders Standpunkt kom iøvrigt tydeligt til Udtryk i Pavens Taler Paaskedag og paa Apostelfyrsternes Fest i Aar.

Ærkebiskoppen af New York, Msgr. Fr. Spellmann, har med et Foredrag: Hvad vil det sige at være Katolik? indledt en Foredragsserie af religiøs Karakter, som fremdeles hver Søndag vil blive transmitteret over en af New Yorks Radiosendere.

Det er i December i Aar hunderede Aar siden, at Ungdoms-apostlen Don Bosco aabnede sit første Oratorium og saaledes lagde Grunden til Salesianernes omspændende Ungdomsarbejde.

"PAA

udgik der en Befaling fra
i Mandtal. Denne første
mand i Syrien. Og alle
ogsaa Josef op fra Galilæ
som kaldes Bethlehem,
sig tillige med sin trold
skete, medens hun var de
fødte sin Søn, den først
der ikke var Plads til a
der, som vaagede og hoi
gel stod for dem og G

▲ Fra Byen Nazareth i Galilæa drog Joseph op til Davids By Bethlehem i Judæa

➤ Vejen fra Nazareth til Bethlehem

Men Engelen
en stor Glæde
vids Stad fød
være eder Te
Krybbe. Og p
ske Hærskare
og paa Jorde

Υ Den saakaldte „Hyrdernes Mark“ uden for Bethlehem

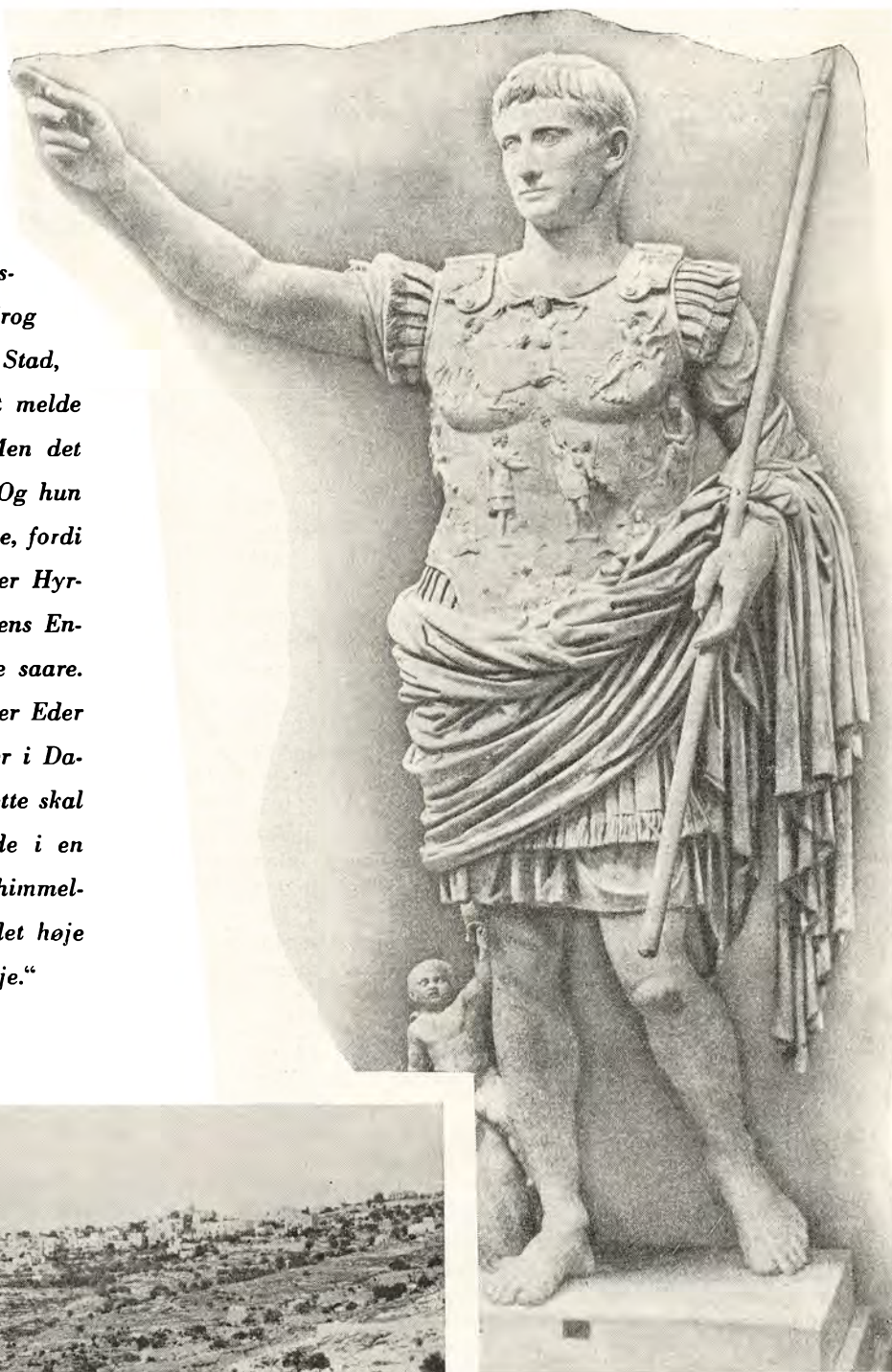
➤ Udsigt over Davids Stad, Bethlehem, i Judæa

I EN TID

er Augustus, at hele Riget skulde skrives
ning skete ved Cyrinus, der var Befalings-
for at melde sig, enhver til sin Stad. Da drog
Staden Nazareth, til Judæa, til Davids Stad,
tan var af Davids Hus og Slægt, for at melde
ustru, Maria, som var frugtsommelig. Men det
Tiden fuldkommet, at hun skulde føde. Og hun
svøbte ham og lagde ham i en Krybbe, fordi
Herberget. Men i den samme Egn var der Hyr-
ttevagt over deres Hjord. Og se, en Herrens En-
rlighed omstraalede dem og de frygtede saare.
til dem: Frygt ikke, thi se, jeg forkynder Eder
skal vederfares alt Folket: I Dag er der i Da-
en Frelser, som er Kristus, Herren. Og dette skal
I skal finde et Barn, svøbt og liggende i en
ig viste der sig om Engelen en Mængde himmel-
priste Gud og sagde: Ære være Gud i det høje
l for de Mennesker, der har en god Vilje.“

▲ Kejser Augustus

Tekst
Evangelisten Lucas
Billeder
fra det hellige Land

Munkemel

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører
Frederiksholms Kanal 6, Kbh.
Tlf.: 12,166 og 12,161

Mark Poulsen & Rønne

INGENIØRER

Frederiksberg Allé 37 - København V.
Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg
Telefon 8533

Vilh. Zeltner

Murerarbejde - Jernbeton

Studiestræde 7
Central 8763 - 8788 - 6792

Blumensaadts Sæber
Altid Kvalitetsvarer

Torp & Co.

BLIKKENSLAGERMESTER

Aut. Gas-, Vand- og Sanitetsmester
Amagerbrogade 154

Tlf. Amg. 173 Privat: Amg. 8122

Emanuel Jensen & H. Schumacher

Murer- & Entreprenørforretning A/S

Bygningspriser. Jernbeton, Murerarbejde, Damp-
skorstene, Kedelindmuring, Isolering, Kloakarb.

Ioha. Schrøder, Entreprenør

L. Schumacher, Murermester
Godthaabsvej 142, Kbhvn F, Centr. 968
Iudgang fra Vagtelvej

Anton Siegler

Malermester

anbefaler sig
med alt Malerarbejde
Kingsgade 17
Vester 4753

Monies & Andersens Eft.

K. K. L. Simonsen

Højbroplads . St. Kirkestæde 3
Central 1325

Centralvarme . Sanitære Installationer

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

Holger Pedersen

Malermester

Roskildevej 177. Tlf. Valby 2291 x
Udf. Arb. v. Hvilehjemmet „Bellis“

Peter Hansen

Tømrer- og Snedkermester

Adolfsvej 6 . Gent. 424

Udf. Arbejdet ved Assumptionsklostret Rygaard

Fr. Bührmann & Sønner

Pensel- og Børstefabrik

Gormsgade 8-10-12
København L

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Sundby, Søndre, Islands Brygge, Kastrup og Dragør
Alle Bankforretninger udføres. Boxer udlejes fra 5 Kr.

I. Tannenberg

Aut. elektrisk Installatør

Frederikssundsvej 148'
Telefon Bella 384

N. P. Nielsen Brændselsforretning

Vodroff Tværgade 4, Telefon Vester 601

KUL, KOKS. og BRÆNDE

N. A. Nielsen & Søn

Murermestre

Valbyvej 33-38 . Taastrup 155-221
Udf. Arb. v. Hvilehjemmet „Bellis“

Egen Fabrik
for

HOSPITALSSENGE

og

HOSPITALSMØBLER

fortrinlige Kvaliteter i

SENGEUDSTYR

HVIDEVARER

GARDINSTOFFER

ULDTÆPPER

m. m.

TLF. 1616, TLG.-ADR. OTPIPER

fremst. til Hospitalsbrug

Carl R. Nielsen Grams Eft.

Aut. Gas- Vand- og
Blikkenslagermester

Køgevej 111. Taastrup 60

Udf. Arb. ved Hvilehjemmet „Bellis“

Køb hos vore Annoncører

KEJSERENS JULEGAVER

DEN HELLIGE HILDEGARD

17. September

Der var Travlhed paa den gamle Borg. Som en stor Rovfuglerede laa den deroppe paa den stejle, nøgne Klippe, og nede fra Dalen saa den saa kold og uhyggelig ud.

Men kom man først derop, ja, saa glemte man Uhyggen, for der var lunt og venligt inden for de høje Mure, — især om Aftenen i den store Hal, naar Brændeknuderne knitrede paa den aabne Arne, og Borgens Herre, Grev Hildebert, og hans fromme Hustru Mathilde samledes med Børn og Tyende til Andagt og Hvile.

Men denne Aften, det var den 22. December 1105, var der ikke Tid til at holde Hvile ved Arnen, for der ventedes et fornemt Besøg, og da tilmed Julen stod for Døren, saa mærkedes Uroen og Travlheden i alle Kroge af den store Borg.

Det fornemme Besøg, som ventedes, var ingen ringere end — Kejseren selv! Den haarde, men ogsaa ulykkelige tyske Kejser Henrik IV.

Det var dog ikke som en kærkommen Gæst, han denne Aften ventedes til Grev Hildeberts Borg, og det var heller ikke nogen festlig Modtagelse, der blev beredt den høje Herre!

Tværtimod! Kejser Henrik IV kom som en slagen og ulykkelig Mand, bekæmpet og forfulgt og nu tilsidst fangen af sin egen Søn, der sendte ham til det stejle og utilgængelige Böckelsheim, for at han der skulde indespærres og bevogtes.

Det var med et tungt Sind, at Grev Hildebert havde maattet overtage dette Hverv, og med den inderligste Medlidenhed modtog han den fangne Kejser og førte ham til det Taarnværelse, som fra nu af skulde være hans hele Rige.

Juleaften kom. Fra Borgkapellet kimede Klokkerne Julens Glæde ind, og i den store Hal brændte Faklerne knitrende højt op i Luften; dejlige Tæpper var hængt ned langs Væggene, og Vinterens Blomster, Juleroser og Vedbend, laa strøet hen over Gulvets Marmorfliser — alt var Fest og Glæde!

Ja, Julens Glæde havde holdt sit Indtog paa den mørke Borg som saa ofte før! Men denne Gang var der dog en Sky over Glæden.

Det mærkedes paa alle, lige ned til den syvaarige Hildegard, Grevens lille Datter. Hvad forstod hun sig vel paa, hvad der var sket? Ikke meget, men hun havde set et Gliimt af den fangne Kejsers ulykkelige, forgræmmede Ansigt, og for første Gang i sit Liv forstod hun, hvad Sorg og Ulykke var.

Og der stod hun nu i den festligt smykkede Hal foran alle sine dejlige Gaver; det lille Bord, som var hendes, bugnede af det fineste Legetøj og de lækreste Sager.

Men der var ingen rigtig Glæde ved noget af det i Aften. Der var ingen Hoppen og Dansen-omkring, ingen Jubel over de dejlige Ting. Lille Hildegard stod ganske stille og forsagt, mens store Taarer trillede ned ad hendes Kinder. Til sidst kastede hun sig om Halsen paa Moderen, som bekymret var kommet hen til hende, og betroede hende hulkende, at det var hende helt umuligt at være glad i Aften, naar hun tænkte paa, at den stakkels, stakkels Kejser sad alene deroppe og slet ingen Gaver havde faaet.

— »Aa, kære Far og Mor! Jesusbarnet har givet mig saa mange Ting — lad mig faa Lov at dele med den stakkels Kejser — — aa, lad mig faa Lov! — —

Oppe i det lille Taarnkammer sad den fangne Kejser i tunge Tanker.

Med Albuerne støttet paa den smalle Karm lod han Blikket glide ud over Dalen. Langt, langt borte søgte hans Blik; men Tankerne og Minderne løb videre, tilbage til Hjemmet, tilbage i Tiden — til den Tid, da glade Barnestemmer jublede om ham, og klare Barneøjne mødte hans — — da Julens Tid ogsaa for ham var Glædens Tid!

Og nu — nu! Var der mon nu en eneste Sjæl i Verden, som havde en kærlig Tanke til overs for ham? Hans tro Tjenere havde man taget fra ham, hans egne Børn havde rejst sig imod ham, alle var vendt imod ham — end ikke denne hellige Juletid havde haft et særligt Bud til ham — —

Haarde, bitre Tanker trængte sig frem hos den ulykkelige Kejser. Han rejste sig heftigt fra sin Plads ved Vinduet — da Døren pludselig gik op — — og han saa et Syn, — — eller var det Virkelighed?

Ind ad Døren kom en lille lyslokket Pige, fulgt af en Kammerpige, som forsigtigt skærmede en Kærte mod Trækvinden.

Et Øjeblik blev den lille tøvende staaende, og som hun stod der foran Døren med Lysskæret fra Kærten som en Glorie om sit lille lyse Hoved, syntes det Kejseren, som om en Engel fra Himlen var kommet til ham.

Men se, »Englen« kom nærmere, nejede ærbødigt for den alvorlige Mand, der nu sad ved Bordet med Hovedet støttet i Haanden, og begyndte saa, straalende af Glæde og Iver, at kramme ud, hvor hun hidtil forsigtigt havde trykket ind til sig.

Og foran Kejserens Fødder bredte der sig et Tæppe af de herligste Ting, noget Barneøjle vilde se! Dukker og Bolde, kulørte Faner og farvede Perler, Sukkergodter og Honninghjerter — altsammen i broget Forvirring og under ivrig Forklaring og Pludren fra den lille lyshaarede »Juleengel«!

Ja, det var virkelig, som om en Engels milde Haand i dette Øjeblik strøg hen over den ulykkelige, trætte Mands rynkede Pande. Helt overvældet af Be-

vægelse sank han i Knæ ved Siden af det lille uskyl-dige Barn; store, befriende Taarer brød frem af hans Øjne, og for første Gang siden sin Barndom græd den haarde, stærke Mand som et Barn.

»Lille kære Engel,« udbød han, »endnu er der da Kærlighed paa Jorden — selv for mig!«

Og han trykkede Barnet ind til sig, og — som om han pludselig blev opfyldt af en Tanke, af et Syn — lagde han sin Haand paa den lilles Hoved og sagde:

»Som du i Dag har glædet, trøstet og velsignet mig, saaledes glæde, trøste og velsigne dig den barmhjertige Gud, Fader, Søn og Helligaand. Den treenige Gud velsigne dig, Barn, og lade dig blive til Velsignelse for Tusinder!«

Den ulykkelige Kejsers Bøn kom til at gaa i Opfyldelse.

Den lille Hildegard blev »til Velsignelse for Tusinder«. I en ganske ung Alder blev hun Ordenssøster, senere Abbedisse for et stort Kloster og var vidt og bredt berømt for sin Kærlighed til fattige og syge.

Julenat i Klosterskolen

Else sidder og kigger ud af Vin-duet fra den store Klasse. Det er Juleaftensdag, en underlig vemodig Tanke! Det er første Juleaften hjemmefra blandt fremmede, og her fejres Juleaften ikke som i Danmark. I Formiddags havde de Eksamensafslutning med Præmieuddeling og den Slags, og først i Morgen tager Pigebørnene hjem paa Juleferie, det vil sige, der er en Del Udlændinge, som jo ikke kan tage hjem før til Sommerferien, saa de skal saamænd nok faa det fornøjeligt.

I Aften har de ældste af Eleverne faaet Lov til at blive oppe, for i Nat skal de til Midnatmesse, de mindre skal i Seng Kl. 8 og saa vækkes igen Kl. 11. Else glæder sig meget, for det er første Gang, hun skal til Midnatmesse.

Aftenen synes endeløs lang, de er jo ikke vant til at være saa sent oppe, de sludrer og læser eller sidder i hyggelig Kreds omkring deres Lærerinde. Endelig, endelig slaar Klokken halv tolv, og de tager deres hvide Slør paa og gaar stille og højtidelige ned i Klosterkapellet.

Hvor er der skønt i det dunkle

Halvlys! Endnu er Lysene paa Altret ikke tændt, kun nogle enkelte Steder lyser en lille Lampe. Den røde Evighedslampe brænder i stille Forventning og hende til venstre glimter den lille blaa Lampe foran Vor Frues Statue, den lille silkeklædte Gudsmoder, som de alle elsker saa højt, som de betror alt, lige fra de haabløst uforstaaelige franske Regnestykker til den dybeste Hjertesorg. Og der i Baggrunden skimtes den dunkle Skriftestol, hvor hver Uges Smaasynder bliver talt og druknet i en fast Beslutning om Bod og Bedring. —

Nu bliver Lysene tændt, og snart straalder Altret i al sin Skønhed af hundrede Lys i gyldne Alterstager og et Væld af skønne Blomster. Saa lyder Nonnernes Sang, nærmere og nærmere kommer de gennem den lange Gang med Lys i Haanden og hvide Kapper over de mørke Ordensdragter, syngende tager de Plads i deres Korstole i to lange Rækker med Priorinden, der er elsket for sin rolige Blidhed, paa den ene Side og Klasselæreren, der er elsket for sin krævende Strenghed, paa den anden

Side. Saa lyder en lille Klokke, og Præsten og Messedrengen kommer ind og begynder den hellige Messe.

Den lille Messedreng er seks Aar, han har et lille rødt Slag kantet med Svanedun over sin røde Kjole og hvide Skjorte og smaa røde Tøfler paa Fødderne, hvor er han yndig! med store mørke forventningsfulde Øjne hjælper han Præsten ved den hellige Handling, han skal i denne Julenat modtage sin første hellige Kommunion!

Else betragter med kærligt Blik det lille Jesusbarn i sin Krybbe, det ufattelige: at Guds Søn er bleven Menneske for at leve og lide med os, bliver til Virkelighed! Og da hun knæler ved Altersranken og modtager Vor Frelser i den hellige Kommunion, er det, som om selve Himmelen aabner sig for hende i et saligt Øjeblik — hun føler, at Mindet om denne hellige Nat, dette gyldne Alter med de Hundreder af Lys, vil staa som et Glimt af selve Himmerige, og alt det, der her læres, vil blive husket og hjælpe hende igennem mange Sorger og Skuffelser og give hende Styrke til at holde Hjertet rent og Tanken klar!

Og da de tre Messer er til Ende, synes Else alligevel, at det var den dejligste Juleaften, hun havde oplevet!

E. D.

Liturgisk Kalender

Dec.:

21. S. 4. Søndag i Advent (27); (violet) 2. Gudsmoder ([83]), 3. For Kirken ([123]) eller for Paven ([122]).
22. M. St. Thomas, Apostel (782); (rød) 2. Feria (27).
23. Ti. Feria (27); 2. Gudsmoder (violet) ([83]), 3. For Kirken eller for Paven, 4. Om Fred.
24. O. Vigilie (30). (violet)
25. T. JESU FØDSEL (34). (hvid)
26. F. St. Stefan, den første Martyr (45); 2. Jesu Fødsels Oktav (42).
27. L. St. Johannes, Apostel og Evangelist (49); 2. Oktaven (42).
28. S. De uskyldige Børn (52); 2. (rød) Oktaven (42).

*) Onsdag, Vigilie; Faste- og Abstinenspligten ophører Kl. 12 Middag.

***) Fredag, St. Stefans Dag, bortfalder Abstinenspligten ifølge Hs. Exc. Biskoppens Dispens.

Kalenderen 1942

udg. af Ansgariusforeningen, er udkommet. Pris 50 Øre. Faas i de katolske Bogsalg og ved Kirkerne.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Krisne“ sammenluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 A, København N.

Mandag og Fredag Kl. 13—14, Tlf. Nora 6166.

Ekspedition: Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K, Tlf. Palæ 4777, Kl. 9-18.

Kassererkontor: St. Annæ Plads 28, Postgiro 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BØGER

Bønnens ukunstlede Tale

»Børnenes Bønnebog« (St. Ansgars Forlag).

»Aa Jesus, det er tit saa svært for mig at gøre, hvad jeg skal — naar jeg ikke har Lyst«. Enklere og naturligere kan vi ikke tale i vore Bønner, og i samme, man kunde sige selvfølgelig, Sprog er hele den nye Bønnebog skrevet. Hvor umiddelbar Forbindelse, der er mellem Ordene og den barnlige Tankegang, gaar først op for en ved Reflektion — eller naar man lægger denne Bønnebog ved Siden af de Bøger, vi hidtil har haft. Et af de velgørende Træk ved de nye Bønner er ogsaa det, at man ikke lader Børnene præsentere sig for Gud som Børn, i den kendte Stil: »Jeg er dit lille Barn«. Børnene henvender sig som rigtige Mennesker til Vorherre, blot med et Ordvalg, som de kender i Forvejen, en Begrebsverden, som de har Forstaaelsens fulde »Dækning« for.

Naturligvis kan man diskutere Enkeltheder. Er det f. Eks. nutidigt Barnesprog, naar Jesus i en af Bønnerne kaldes »en rigtig brilliant Dreng«, det er i hvert Fald ikke Drengesprog. Men selv om man med fornøden Flid kan pille flere saadanne Detaljer ud, er det intet imod den Friskhed og Sprogets naturlige Sikkerhed, som glæder en fra første til sidste Side, ikke mindst i Korsvejsbønnerne, som burde kunne skænke denne Andagt en hel Renaissance blandt danske Børn.

Foruden de Bønner, som enhver Bønnebog maa have, er her en Messeandagt, Bønner ved Besøg i Kirken, Kommunionbønner, Skrifteandagt, en værdifuld Række Bønner til Kirkeaarets skiftende Faser, Bønner »for mig selv« under Sygdom, naar Arbejdet er svært, om forskellige Dyder, i Ferietiden o. s. v., en ypperlig Takkebøn for Daaben og en Række Forbønner — for blot at nævne det halve af den righoldige Bogs Indhold. Og skulde der savnes noget, saa er Menin-

gen med det hele simpelthen at vænne de bedende til denne umiddelbare, ukunstlede Form for Bøn — saa vil det falde dem let at lukke Bogen i og fortsætte alene.

Det vil blive en Fornøjelse for alle Forældre at lære deres Børn Bønnens Kunst med denne Hjælper ved Haanden. Der skyldes den anonyme Forfatter megen Tak.

C.

En folkelig Helgenskildring

F. F. Maurer: »Johannes Clemens Maria Hofbauer« (Pauluskredsen).

Det er sommetider blevet bebrejdet Pauluskredsen, at dens Niveau laa for højt for almindelige Kristne. Denne Kritik vil ikke komme til at lyde over Pastor Maurers efterladte Bog om St. Clemens Maria. Den er »Folkelæsning« i en Form og en Aand, som ikke kan glæde nogen mere end St. Clemens Maria selv, denne hjertevarme Præst, hvis Forkyndelse og Eksempel var selve Evangeliet omsat til østrigsk Hjerterlighed og folkelig Hjertensgodhed.

Maaske Manuskriptets to Bearbejdere, som har været nødt til at foretage Forkortelser, har skaarer lidt for dybt i den første Del af Bogen, hvor Gangen i Hofbauers Liv med de mange Rejser stedvis forekommer lidt skematisk, men man synes at mærke, at de efterhaanden er blevet besejret af Helgenen og hans Biograf, saa de ikke har nænnet i den sidste Del af Bogen at blænde af for de mange smaa Strejflys, der ind fra Siden kastes over Helgenen og hans Tid. Eller er det Pastor Maurer selv, som kom til at holde mere og mere af denne Redemptoristpater, jo længere han naaede i sine Skildringer?

Hofbauer levede i Tiden før, under og efter Napoleonskrigene. Gang paa Gang under Læsningen studser man over de mange forbløffende Paralleler til vor egen Tid, og det er ikke Forfatteren, som har trukket dem for stærkt op, han døde jo, inden de blev saa uhyggeligt aktuelle, tværtimod har man flere Steder Fornemmelsen af, at Bearbejderne har sløjft Steder, hvor Aktualiteten blev saa farlig, at den ikke kunde trykkes.

RECK'S OPVARMNINGS COMP. Als

Esromgade 15. København N. Telef. 7480

Centralvarmeanlæg af enhver Art

Køkken-, Vaskeri-, Desinfektions- samt Tørrestueanlæg m.m.

RECK-STALKEDLER

Pastor Maurer var altid en fængslende Skribent. Maaske hans danske Sprog led noget under de mange Aars Bortrejse, men det mærkes kun enkelte Steder i Bogen, og han bevarede i hvert Fald sin indtrængende Forstaaelse for dansk Mentalitet, som her i hans sidste Værk har faaet ham til med sikker Sans at vide, hvad der maatte forklares yderligere, og hvilke Ting der vilde gøre St. Clemens Maria forstaaelig for Danske.

Pauluskredsen vil faa Glæde af Pastor Maurers Bog. Og vore Redemptoristpatres vil faa dobbelt Glæde af den.

L. H.

Røde Kors' Skaber

Carlo Andersen: »En Skæbne under Genferkorset« (Carl Allers Bogforlag).

Korssymbolet staar for den kristne Menneskehed som Frelsestegnet — in cruce salus. Lige siden den hellige Kamillus af Lellis i 1591 stiftede sin Sygeplejerorden, Kamillianerne, har det røde Kors endvidere været det Tegn, der betød det store Haab for Millioner af nødlidende og ulykkelige Menneskehjertes. Under dette Tegn øvede og øver den Dag i Dag talløse Ordensfolk Barmhjertighedens uselviske Gerninger. Det er derfor ej heller urimeligt, at Genferkonventionen, det Internationale Røde Kors, netop fandt samme Symbol som Udtryk for den Gerning, der skulde øves under Mottoet »inter arma caritas«. For anden Gang i vor Generation ompænder den store Verdensbrand Jordkredsen med sine uhyggelige Flammearme, og Millioner - det forslaar vel næppe — af Menneskeskæbner skuer atter i Nød og Død, i Uvished og Ulykke op til det røde Korssymbol som det Tegn, der betyder Hjælp og Lindring og som holder Haabets spæde Flamme i Live i ængstelige Hjertes.

Paa Baggrund af Afsnit af Europas blodigste Historie skildrer »En Skæbne under Genferkorset« som en spændende Roman Virkeligheden bag Oprettelsen af Verdens største humanitære Organisation

og de Glæder og Skuffelser, der blev dets Skaber, Schweizeren Henri Dunants Løn fra det Samfund, der kom til at nyde godt af hans Gerning. Det interessante og noble Værk — der tjener baade Forfatter og Forlag til megen Ære — er prydet med et Par udmærkede Portrætter af vor Konge og Dronning, Dansk Røde Kors' Protektor og Protektrice.

G. M.

Ars Sacra og Julen

Det bekendte Münchener-Firma har Forstand paa Børn og Billeder. Ogsaa danske Forlag har taget dets Idé op med de smaa bedaarende Offset-Bøger med Helsidesbilleder ledsaget af et lille Vers. Baade Fromheden, Naturglæden, Fantasi, Dyrekærligheden og det gode Humør lyser ud af alle de dejlige Billedbøger, som fortjener Salg i Titusindvis. Herhjemme har St. Ansgars Forlag et godt Udvalg af Billederne og Bøgerne.

Nora Scholler vil vistnok slaa bedst an i Danmark. »Schnee und Eis«, »Sonnenstrahlen« og »Wassertröpfchen« personificerer disse Naturfænomener i de yndigste Dukkebørn i den kaadeste Leg. »Sonnige Kindheit« har tilmed Melodier til sine Vers, mens »Kasperl im Walde« har en Fortælling om Dukke Kaspers Oplevelser paa egen Haand i den store Skov.

Bohalla Morpurgo er allerede udkommet paa Dansk. Blandt hendes nyeste smaa Billedbøger er der de moraliserende »Das brave Kind« og »Sankt Nikolaus«, den dramatiske »Katz und Maus«, en ny lille Personificering af Blomster, »Der Blumenstrauss« og en lille Bog om Kyllinger m. m., der simpelthen hedder »Piep!«

Ogsaa andre Kunstnere har Nyheder. Philipp Schumacher: »Der Rosenkranz«, femten smukke bibelske Billeder, J. Weidinger: »Prinz Frühling«, et kønt Eventyr, Mathilde Ritter: »Bibbos und Bobbos Abenteuer«, hvad Nissekongens to Embedsmænd oplever paa en Rejse op paa Jorden, og Else Wenz-Victor: »Im Kornacker«, der ikke er eventyrlig, men underholdende og

belærende Naturhistorie. Endelig en hel Bog Eventyr af Olga Müller med Billeder af Rolf Winkler: »Die Lindenmännlein«.

De samme Kunstnere og flere andre har ligeledes bidraget til det Væld af Jule- og Nytaarskort, smaa Bønnebogsbilleder, Julekrybber parat til Opstilling og meget mere, som Forlaget ogsaa har gjort parat til Højtiden. Mange af Billederne kan faas uden trykt Julehilsen, hvad man nok vil foretrække til Brug herhjemme.

R. M.

Kunsten i vore gamle Kirker

Hans Rich. Fabricius: »Dansk Kirkekunst« (Lohse).

Lige op til Jul udsender Lohse's Forlag en Bog, der sikkert vil kunne regne med en stor Læserkreds. »Dansk Kirkekunst« behandler de mange mærkelige Tegn og Billeder i vore gamle danske Kirker, et Emne, der ikke er uden Interesse for os Katolikker. Vi skal senere bringe en Omtale af Bogen.

Det nye Aars Jubilæer

Katolsk Lommekalenders nye og fortræffelige Idé med at skildre Kirkens danske Historie i Aarstal giver os bl. a. en overskuelig Oversigt over de forestaaende Jubilæer i 1942. Det bliver disse:

700 Aars Dag for Oprettelsen af St. Claras Kloster i Roskilde og Dominikanerklosteret i Næstved.

100 Aars Dag for Indvielsen af St. Ansgars Kirke i København.

75 Aars Dag for Oprettelsen af Randers og Odense Sogn og for Indvielsen af St. Knuds Kapel i Ny Kongensgade, København.

50 Aars Dag for Det Apostoliske Vikariat Danmark og for Biskop v. Euchs Bispevielse samt Oprettelsen af Rosenkranssognet.

25 Aars Dag for Oprettelsen af Holbæk Sogn, Sakramentsognet i København og det nye St. Josefs Hospital i Odense, samt for Indførelsen af vor nuværende Salmebog.

Har De købt Lommekalenderen? Den er næsten udsolgt!

Katolske Begravelser

Ib v. Benzon

aut. katolsk Bedemand

Bemærk ny Telefon Central 1868 hvortil alle Henvendelser venligst bedes rettet

ARNOLD BUSCK

INTERNATIONAL BOGHANDEL

Stort Lager af dansk og udenlandsk katolsk Litteratur

Hurtig Forskrivning fra Udlandet

Kjøbmagergade 49 . Telefon Central 2453

BRØDRENE DAHL A/S
Innehasbrannen
Telefon Central 6585

Rør og Fittings - Sanitet - Centralvarme
Armatur - Pumper - Værktøj - Metaller

Kamillianerne bygger nyt Hospital i Aalborg

Det er i Aar 40 Aar siden Kamillianerordenen lagde den første Sten til en Klinik i Aalborg.

I 1907 maatte man skride til Opførelsen af et nyt og efter den Tids Forhold moderne Hospital. Dette har dog ikke kunnet holde Trit med Udviklingen. Saa i 1939 maatte man i Gang med en større Ombygning og Opførelsen af en ny Sidefløj.

Det nye Hospital er nu en fuldbyrdet Kendsgerning og fremtræder saavel i det Indre som det Ydre baade stilfuldt og monumentalt — det første Indtryk man faar, naar man træder ind, er af de lyse og rene Linier i denne Bygnings Arkitektur, samt de usædvanlig gode Pladsforhold, der raader overalt.

Med Broder *Eich* som en elskværdig Cicerone har vi Lejlighed til at gaa »Stuegang« i det fuldtud moderne Hospital.

Sygestuerne er mest 2 og 3 Sengs Stuer, der alle vender mod Syd, er lyse og rummelige og gør et venligt Indtryk; der er Vaskekumme med varmt og koldt Vand, et sindrigt Ventilationssystem, saaledes at den friske Luft kan strømme ind, uden at Vinduerne behøver at aabnes, moderne Lys-signaler, Dørene aabnes og lukkes ved Trykluft. Ialt er der Plads til ca. 60 Patienter. Men med klog Forudseenhed har man desuden i den højre Tagetage indrettet en lang Række lyse og luftige Værelser, som i Tilfælde af Overbelægning med kort Varsel kan tages i Brug til Sygestuer.

Da Hospitalet kun er beregnet til Specialsygdomme, er der indrettet en Række Operationsstuer med Laboratorium. Saaledes har Øjenlægerne, Lægerne for Hals-, Næse- og Øresygdomme hver sin Operationsstue. Her er tillige en Stue for Lægen for Hudsygdomme. En Røntgen-Afdeling forefindes med Mørkekammer. En Lysbadeanstalt med Højfjeldssol og Brusebad. Alt er indrettet smagfuldt og efter Lægernes Ønsker og Anvisninger og forsynet med de nyeste tekniske Hjælpemidler. Sygebilerne kan køre lige til Elevatorporten, Baaren skydes ind, og Patienten føres til den bestemte Etage.

I Kælderetagen har det store Køkken sin Plads, og skinner af Renhed; ogsaa her er moderne Hjælpemidler taget i Brug, for at gøre Arbejdet hurtigt og let.

I Kælderen er desuden indrettet et udmærket Beskyttelsesrum mod Luftangreb.

Til Hospitalet hører et Parkanlæg paa 1600 Kvadratalen, som ogsaa er blevet moderniseret og forskønnet. Det er saaledes en uhyre vellykket Ombygning, der her er præsteret.

Arkitekt *Glahn*, Aalborg, som har leveret Tegningerne og forestaaet det daglige Tilsyn, har Ære af sit Værk. Haandværkerne har alle leveret et smukt og solidt Arbejde. Ganske særlig maa fremhæves Hr. Murermester *Thomsen-Skøtt*, som ogsaa byggede St. Maria Kirke, og som ved det nye Hospital i Samarbejde med Arkitekten har løst en usædvanlig smuk Opgave ved at kombinere Ombygningen af det gamle med den nye Tilbygning, saa det danner et harmonisk Hele saavel i det Indre som Ydre. Man maa ønske Kamillianerne tillykke med det moderne Hospital, ligeledes Aalborg By, som er blevet en smuk Institution rigere.

Maatte Gud velsigne den Gerning, som her skal øves inden for dens Mure.

N. B. K.

Bed tredje Bøn i Fadervor med det rette Sindelag

fortsat fra Side 806

hindrer ikke f. Eks. en Uret, skønt han kunde og ellers under Strafansvar har forbudt Menne-skene at gøre sligt. Forsynets skjulte Haand er ogsaa i dette Tilfælde altid med og leder alt fra Synskredsen i Øst til Synskredsen i Vest, ganske vist blidt og skjult, men ogsaa stærkt og uimodstaaeligt.

Overbevisningen om denne Sandhed og Kendsgerning afføder en vidunderlig Sindslige-vægt. Denne indre Kraft bør saa vise sig i de forskellige Situationer. Mener f. Eks. nogen, at den Stilling, han har faaet anvist, ikke svarer til hans Værdighed og Evner, og gør han derfor Forsøg paa at naa højere, men uden Held, saa gælder i et saadant Tilfælde Apostlens Ord til Korintherne: »Enhver skal blive i den Stand, i hvilken han blev kaldet« (I. Kor. 7, 20). Underkaster man sin egen Vilje under Guds

Vilje, saa sørger vor Fader i Himlen for os, og han kan det meget bedre end vi.

Er den økonomiske Stilling trykkende, er Helbredet svagt, lider vi under Fjenders Efterstræbelser eller under andre Trængsler og Kvaler, saa gælder det ogsaa under disse Forhold om at huske, at intet af alt dette kan ramme os uden Guds Vilje, og at »for dem, der elsker Gud, skal alle Ting samvirke til deres Bedste« (Ro. 8, 28). Der er derfor ingen Grund til at blive utaalmodig og vred. Nej, det eneste rigtige er med barnlig Tillid til Guds Godhed og Magt at gøre sin Pligt og saa lade Herren raade. Skal vi saa bære et Kors, lad os da gøre det med Ønsket om, at Herrens Vilje maa ske i alt. Saaledes gjorde St. Paulus, da han rejste til Jerusalem, skønt han vidste, at han dér skulde blive mishandlet og fængslet af Jøderne (Apg. 21, 10—14). Det er denne Sindslige-vægt, der fik Job til at sige: »Herren gav, Herren tog, Herrens Navn være lovet« (Job. 1, 21)..

Denne Aand behersker alle Guds sande Tjenere og Børn, og det er i denne Aand, at de beder deres Fadervor med den tredje Bøn: »Ske din Vilje«, og bestaar Livets Troskabsprøve.

F. K.

Katolsk Ugeblad

ønsker alle sine Medarbejdere og Læsere en glædelig Jul og et godt Nytaar og siger alle oprigtig Tak for den varme Interesse, der altid vises vort gamle Blad.

Paa Grund af det meget Julestof er vi nødt til at lade en Del Referater vente til et af de første Numre, saaledes Artikler fra Randers og Aarhus og fra Spejderne samt Ungdomsklubben i Ordrup.

Det næste Nummer udsendes paa Grund af Juletravlheden flere Dage tidligere og vil være de fleste Læsere i Hænde til Juledagene.

GLÆDELIG JUL

St. Elisabeths Kollekten

den 23. November 1941 indbragte følgende:

St. Ansgars Kirke	56,00
St. Andreas Kirke	126,55
St. Annæ Kirke	41,35
St. Antoni Kirke	7,00
Immaculatakirken	8,00
Jesu Hjerter Kirke	126,56
St. Josefs Kirke	19,22
Rosenkranskirken	56,90
Sakramentskirken	129,80
St. Therese Kirke	73,52
Gaver	15,00

Kr. 659,90

Alle Elisabethforeningens Venner bedes modtage vor hjerteligste Tak.

Alma Osterhammel.
Franciska Stratbøcker.
Harriet Zimmermann.

Stævne for unge katolske Kvinder

Bemærk allerede nu: Søndag d. 18. Januar Kl. 20 i Sct. Knuds Sal, Stenosgade, *Stævne for alle unge katolske Kvinder*. Indbydere er: D. K. K. F., A. C., K. U. K., Pædagogernes og Sygeplejerskernes Forbund. Nærmere i næste Nr.

Generalforsamling i Horsens katolske Radioklub

Søndag d. 30. Nov. holdt Katolsk Radioklub for Horsens og Omegn sin aarlige Generalforsamling i Møntingssalen. Med Hr. Pastor Rupp som Dirigent gled man i forholdsvis kort Tid gennem Dagsordenens Punkter. Formanden, Hr. *Næstholdt* gav en Oversigt over Aaret, Regnskabet blev fremlagt og godkendt, og man valgte Bestyrelse, hvilket skete paa den nemme Maade, at man genvalgte de afgaaende Bestyrelsesmedlemmer; dog afløste Hr. Konstruktør Møller Hr. Købmand Sørensen som Revisor. Af Aarsberetningen fremgik, at Foreningen har arbejdet jævnt og støt med nogen Fremgang, saa den kan gaa ind i sit næste Aar med en lille Forøgelse af Medlemstallet.

Derefter gik man over til Aftenens mest interessante Afsnit. Hr. Overlæge Thorborg, Hornsyld, holdt et udmærket Lyshilledforedrag om sine Rejser i Grækenland

og Schweiz. I skønne, farvelagte Billeder saa vi Sydens og Alpernes Dejlighed. Men Rejsen sluttede herhjemme. Gennem det flagsmykkede Horsens drog vi med Doktoren ud i Bjerre Herred, og uvilkaarlig hviskede vi sagte med H. C. Andersen: »Jeg tror, der er skønnest i Danmark«.

Efter Foredraget var der Kaffe-bord, der begyndte med Afsyngelse af Fædrelandssange og endte med Luftalarm. En Aften med Afveksling fra først til sidst.

K. V. P.

St. Ansgars Kirke

Juleaftensdag. Skriftemaal Dagen igennem. Kirken er lukket fra Kl. 19 til 23½. Pontifikalmesse Kl. 24 (Ingen Adgangskort).

Juledag. Stille Messe Kl. 7, 8 og 9. Levitmesse Kl. 10. Andagt Kl. 17.
2. Juledag. Stille Messe Kl. 7 og 8. Højmesse Kl. 10.

»Vor Glædes Aarsag«

Kongregationens Nytaarsfest finder Sted Mandag d. 5. Januar Kl. 7½ paa Institut Sct. Joseph.

Program: 1) Kort Andagt foran Krybben i Kapellet, 2) Kaffe-bord i Salen (Sukker bedes medbragt), 3) Dans om Juletræ, 4) Konkurrenceløb, 5) Selskabslege, 6) Punch, 7) Oplæsning. Entré 50 Øre. Alle nuværende og tidligere Kongreganister indbydes. Vi haaber paa stor Tilslutning.

Bestyrelsen.

NB. Enhver bedes medtage en lille Pakke. Værdi 25 Øre.

Harmonium

Til vort Kapel i Gørlev, 20 km fra Slagelse, vilde vi være saa glade for et brugt Harmonium, især hvis det maatte være som Julegave. Ellers vil vi skaffe Beløbet ved en Indsamling. Tilf. Redaktionen eller Pastor Quaedvlieg, Slagelse 645.

Københavns K. U. K.

Lørdag d. 20. Dec. 1941 Aabent Hus Kl. 19,30—22,00. Intet Møde mellem Jul og Nytaar. 2. Juledag Travetur, Holte, Geelsskov, Ørholm, Søllerød, Holte. Med S-Tog fra Hovedbanen Kl. 9,50, Returbillet Holte Kr. 1,80. Medbring Frokostpakke

og Sangbog. Turleder: Arthur Caspersen. Søndag d. 11. Januar 1942 holder Klubben sin store Nytaarsfest i Sct. Knuds Skoles Festsal. Reserver Dagen. Nærmere Program følger.

Sct. Ansgars Tropsfest

Lørdag den 6. December

Følgende Lodsedler blev udtrukket: 166 - 265 - 292 - 910 - 956 - 1142 - 1194 - 1253 - 1320 - 1399 - 1416 - 1418 - 1547 - 1572 - 1609 - 1821 - 1948 - 1975 - 2000.

Frøken

Julie Frederikke di Pierri
døde den 7. December 1941, 83 Aar gammel.

St. Annæ Hjem,
Skipper Clementsallé 13.

R. I. P.

Den kære afdøde anbefales til de troendes Forbøn.

A
S „VELKLÆDT“

Vesterbrogade 55 Mess.

1. Kl. Herre- og Dame-
Skræderi og Konfektion leveres
til Dagens billigste Priser.

Specialitet:

Selskabsklædninger!

Vi aabner gerne solide Kunder
en Konto

A
S „VELKLÆDT“

Vesterbrogade 55 Mess.

(Vesterbros Torv) Telf. Vester 3826

En smuk Begravelse for 300 Kr.

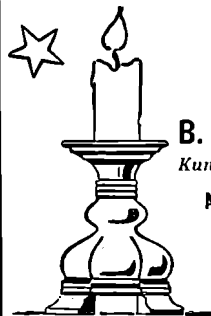
indbefatter hvid Kiste, Kørsel til Kapellet, Gravsted, Gravning, Kapel med Orgelspil, Korsang, Lys og Træer, Ligbærere, Blomster om Kisten, trykte Sange, samt Vogn til Præsten.

W. Müller's Begravelsesforretninger

Smallegade 13 . Central 6536 . Amagerbrogade 145 . Am . 7671

OBS. Hovedforretningen Smallegade 13 flytter først i Januar 1942 til

ALLEGADE NR. 13 Telefon uforandret

B. Jetmar & Søn

Kunsthåndværk i Metal

Nørre Søgade 13

Byen 8626

Dagmarstagen

• Eneret

Meddelelse fra Vikariatet

Biskoppen har givet Dispensation for Abstinenspligten Fredag d. 26. Oecember (2. Juledag).

Til alle katolske Skoler

Vikariatets Skolekonsulent minder om, at det ene af de modtagne statistiske Skemaer skal indsendes til Skolekonsulenten inden d. 1. Januar.

Rosenkranskirken

Sønd. 21. Dec. Kl. 8 Fælleskomunion for alle Sognets Kongregationer og Spejderne. Kl. 17 Adventsprædiken af Pastor Schindler: »Guds Søn og det Skønne«.

1. Juledag: Kl. 24 Levitmesse med Prædiken (Kirken aabnes Kl. 23½). Kl. 7½, 8 og 9 stille Messer, Kl. 10 Levitmesse med Prædiken, Kl. 11½ stille Messe, Kl. 17 Festandagt med Velsignelse.

2. Juledag: Kl. 8 og 9 stille Messer. Kl. 10 Højmesse.

Sakramentskirken

1. Juledag: Kl. 24 Levitmesse; derefter to stille Messer. Kl. 8 og 8½ stille Messe. Kl. 10 Højmesse, Kl. 17 Festandagt med Komplet.

2. Juledag: Kl. 8 stille Messe, Kl. 10 Højmesse.

St. Annæ Kirke

1. Juledag: Midnatsmesse Kl. 24. Adgangskort til den kan faas i Præstegaarden senest Juleaftensdag. Efter Midnatsmessen læses endnu en stille Messe. Stille Messe Kl. 7. Sangmesse med Prædiken Kl. 8½. Højmesse Kl. 10. Aftenandagt Kl. 18.

2. Juledag: Stille Messe Kl. 6. Sangmesse Kl. 8½. Højmesse med Prædiken Kl. 10. Aftenandagt Kl. 18.

Jesu Hjerter Kirke

Juleaften: Kirken er lukket Kl. 21—23,30. Kl. 24 Levitmesse med Præd., derefter 2 stille Messer.

1. Juledag: Kl. 7, 3 stille Messer. Kl. 8,30, 2 stille Messer. Kl. 10,00 Levitmesse med Præd. *Ingen Messe* Kl. 11,30. Kl. 18,00 Prædiken og Festandagt.

2. Juledag: Kl. 6, 7, 7,30 Stille Messe. Kl. 8,30 Sangmesse. Kl. 10,00 Højmesse. Ingen Messe Kl. 11,30, ingen Prædiken, ingen Aftenandagt.

St. Antoni Kirke (Brønshøj)

1. Juledag: Kl. 24. Højtidelig Messe med Prædiken. Kl. 8 og 11½ stille Messe. Kl. 10 Højmesse med Prædiken.

2. Juledag som om Søndagen.

Immaculatakirken

Juleaften: Midnatsmesser Kl. 24.

1. Juledag: Stille Messer Kl. 9 og 9½. Højmesse med Præd. Kl. 10. Juleandagt med Velsignelse Kl. 18.

2. Juledag: Kommuniionsuddeling Kl. 7. Sangmesse Kl. 9. Velsignelse Kl. 18.

St. Nikolaj Kapel i Hvidovre

1. Juledag: Ingen Midnatsmesse. Kl. 9½ Højmesse.

St. Liobasøstrenes Kapel Valby

Juleaftensdag: Julevigilmesse, Højmesse Kl. 7. Julens første Vesper Kl. 16. Matutin Kl. 22. Højmesse ca. Kl. 23,45.

1. Juledag: 2. Julemesse (Missa recitata) Kl. 8. Terts, Højmesse Kl. 9,30. Non, Vesper Kl. 15.

2. Juledag: Terts, Højmesse Kl. 8,30. Vesper Kl. 14,30.

St. Andreas Kirke (Ordrup)

1. Juledag: Kl. 24 Midnatsmesse. Kl. 7 og 8 Stille Messe. Kl. 10 Levitmesse. Kl. 17 Andagt.

2. Juledag: Messe Kl. 8 og 10.

St. Knud Lavard Kirke Lyngby

1. Juledag: Kl. 24 Midnatsmesse med Prædiken, Kl. 8¼ og 8¾ stille Messe, Kl. 9½ Højmesse med Prædiken, Kl. 16 Festandagt med sakramental Velsignelse.

2. Juledag: Kl. 9½ Sangmesse.

Trørød

2. Juledag: Kl. 9½ Gudstjeneste.

Aarhus By

1. Juledag:

Midnat: Højmesse m. Præd. Kl. 8½: Sangmesse m. Præd. Kl. 10: Levitmesse m. Præd. Kl. 16: Festandagt.

2. Juledag: Kl. 8½: Sangmesse. Kl. 10: Højmesse. Derefter Juletræsfest for Landboerne. Kl. 16: Andagt (Messen paa Hospitalet bortfalder).

Aarhus Opland

Søndag den 21. December:

Grenaa Kl. 10 (Afholdshotellet).

Pindstrup: bortfalder.

1. Juledag:

Pindstrup: Midnat: Højmesse. Kl. 8: Stille Messe. Kl. 10: Højmesse. Kl. 15: Andagt.

2. Juledag:

Odder: Kl. 10,15 (9,15 Komm.).

Ulstrup Mark: Kl. 10.

Abonnér paa

Jesu Hjertes Budbringer

Den koster med Tillægget: »Børnernes Budbringer« 4,25 Kr. paa Postkontorerne eller 3,50 Kr. aarligt, naar den afhentes paa Skolen eller hos Søstrene.

Ekspeditionen: Ryesgade 26, Aarhus.

Benediktinerindeklosteret paa Jagtvej

har nye Julekort og mange andre smukke Ting, som egner sig til Julegaver, bl. a. Julerelieffer o. l.

JULEFEST

Søndag d. 28. December
i Charlottenlund Palmehave.

Børnernes Fest: Kl. 18 prc.
Juletræ - Børnekomedie - Musik
- Sang - Lege - Sodavand og
Kager - Godter.

TOMBOLA

De Voksnes Fest: Kl. 20 pr.
Munter Underholdning til Kl. 20,45. Derefter Musik til Kl. 1 (5 Mands Orkester).
Billetter: Børn Kr. 0,75, voksne Kr. 1,50.

Billetterne faas ved Kirkerne og hos Præsterne i Ordrup og paa Bernstorffsvej, hos alle Ordrup K. U. K.s Medlemmer, hos Bestyrelsen i Kbh.s K. U. K. og i St. Ansgars Forlag.

Køb, mens Tid er! Der er allerede stærk Rift om Billetterne, bl. a. p. Gr. af de billige Priser i en Tid, hvor ellers alt stiger. Og der bliver intet Billetsalg ved Indgangen.

Paaklædning: Tvangfri.

Togtider, Sporvogn og Rutebil:

Fra Charlottenlund: Sidste Rutebil Kl. 0,06 (til Klampenborg), Kl. 23,14 (Retning Gentofte).

Sidste Tog: Til Klampenborg 0,54, til København 1,08, til Frederiksberg 0,58, til Vanløse 0,18.

Sporvogn. Mod København. Linie 14: 23,57. Til Svanemøllen: 0,57 og 1,04. Til Hellerup: 1,12, 1,22 og 1,32.

Linie 15 (Ordrup) 23,48. Kun til Trianglen 0,30 og 0,45. Kun til Hellerup 1,15.

EN JULEGAVE

til Kr. 4,75.

Peter Schindler:

Det kimer i fjerne Riger
Digtning gennem 25 Aar.

Ungdoms-Kvide - Mandsmodning.

Legender og Fantasier.
Salmer og sakrale Digte.
Hændelser.

Hverdagens Liturgi.

Faas i enhver Boghandel.

Dansk Jul-danske Lys

Stearinlys

i alle Størrelser

Voksllys og Alterlys
af enhver Art

Asp-Holmblad

København

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

I. Tannenbergs

Autoriseret elektrisk Installatør
Frederikssundsvej 148¹
Telefon Bella 384

ANDALUCIA

Gl. Kongevej 4 . Palæ 6408
Kaffe . The . Bisquit . Vin
Chokolade og Konserver

E.

C. J. og Søn

A-S Oskar Davidsen & Co.

København

Grundlagt 1888

Vinhandel en gros og en detail

Messevin

Edsvoren Leverandør til katolske Kirker

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas Autogenvæjseværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

C. J. Schledermann & Sønner

MURERMESTRE . ENTREPRENØRER
Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122

Jernbeton

Murermester ved Sct. Maria Hospital

VASKERIET SØFRYD Øresundsvej 46

Mange er maaske billigere
næppe nogen er bedre

Telefon Amager 839 . Vogn overalt

CYKLER Louis Ketner

Carl Bernhardsvej 4
Telefon Vester 3944 og 6800

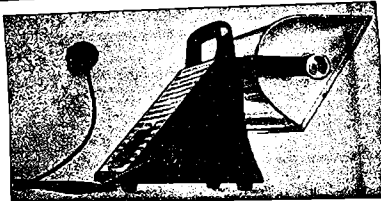
Dukker og Legetøj halv Pris **DUKKEDOKTOREN**

ved J. Binger

Blekingegade 1 Telefon Amager 3296 v

Adelgade 4 Telefon Palæ 1813 x

Oehlenschlägersgade 53 (Hj. af Istedgade 95)

Salg og Udlejning af Lysbade-
lamper og alle elektromedicin-
ske Apparater.

Dansk Røntgen-Teknik A/S

København Telf. 4229
Århus Telf. 6545
Leverandør til de katolske Hospitaler

FYENS DISCONTO KASSE

(BANK-AKTIESELSKAB)

ODENSE

DANMARKS ÆLDSTE PRIVATE BANK

AABENRAA

»CIMBRIA«

Tømmerhandel, Aktieselskab
Telefoner: 2006, 2007 og 2008
Træløst Bygningsartikler, Støbegods
Leverandør til den nye kat. Kirke

Niels A. Nielsen & Søn

Malermestre
Telefon 528
Farve- og Tapethandel
Lev. til de katolske Institutioner

J. Thorsmark

Uhr og Optik
Aabenraa . Grundlagt 1864
Storegade 10 . Telefon 2673

Brødrene Jensens

Byggeforretning
og Cementstøberi

ESBJERG

Kontantforretningen

M. R. Jørgensen
Kongensgade 25-27
Alt i Sengeudstyr og Manufaktur
Lev. til St. Josephs Hospital

HILLERØD

Alex Christensen

Aut. Installatør
Torvet 9 . Hillerød . Tlf. 371
Lev. til den katolske Menighed

HILLERØD

P. M. Petersen Malermester

Hillerød Farve- og Tapethandel
Frederiksgade 8 . Telefon 370
Lev. til den katolske Menighed

Albert Andersen

Centralvarme . Blikkenslager . Skifferdækker
Exam. aut. Gas- og Vandmester
Møllestræde 6 . Tlf. Hillerød 24
Lev. til den katolske Menighed

KOLDING

Slagteriudsalget

Haderslevvej 2 . Tlf. 1951 . 1952
1. Kl. Okse-, Kalve-
og Svinekød . Konserver
Leverandør til St. Hedvig Klinik

NYKØBING F.

A-S Lolland-Falsters

Kulkompagni

KUL.KOKES.CINDERS
Nyköping F . Tlf. 626, 945
Leverandør til kat. Institutioner

ROSKILDE

Mønsterbageriet

Olsgade 24 . Tlf. 1365
Anbefaler sig med 1. Kl.s
BAGERI & KONDITORI
Alt i Isanretninger og Desserter

NÆSTVED

H. O. Christensen

Kindhestegade 4 . Telefon 251
Blikkenslager, aut. Vand- og Gasmester
Leverandør til de katolske Institutioner

Næstved

Kul- og Koks Kompagni

Aktieselskab
Ny Havn . Telefon 1420

Næstved Mælkeforsyning

v. Axel Andersen . Kildemarksv. 35
leverer Byens bedste Sødmælk

Næstved Tømmerhandel

ved T. A. Meding . Tlf. 1478 (3 Lin)
Træløst & Bygningsartikler

URE OG BRILLER

Arndt Nielsen
Jernbanegade 2, Telefon 543

P. G. Vintersborg Tagensvej 13, Tlf. 818

Tømrermester . Bygningsnedker
Lev. til St. Elisabeth Søstrene

C. V. Gørgens

Kolonial . Delikatesser
Præstøvej 45 . Tlf. 582
Leverandør

C. Mortensen

Murermester
Gallemarksv. 23 . Tlf. 1349
Lev. til kat. Menighed.

N. Juel Pedersen

Glarmester
Ramsherred 13 . Tlf. 158
Leverandør til St. Elisabeth Hospital

Evald Nielsen

Malermester
St. Mortensgade 5 . Tlf. 659
Ny Østergade 11
Leverandør til katolsk Menighed

Herlufholm Dampmølle

og Brødfabrik A-S

Telefon Næstved 31
Lev. til de katolske Institutioner

Fiskehuset

Ramsherredgade, Tlf. 107

Annoncér i „Katolsk Ugeblad“ fælles for læg og lærd, for By og Land, for unge og gamle

Katolsk Ugeblad

Dania Catholica 1941

Tanker ved Aarsskiftet

Ørkenen set fra Luften

To Sognepræste-Indsættelser

Messen forklaret for Børn

Munkemel

HANDELSBANKEN

Aktiekapital Kr. 50.000.000 Reserver ca. Kr. 33.000.000

Alle Bankforretninger udføres

34 Afdelinger i København og Omegn

54 Filialer og Kontorer i Provinsen

HOVEDKONTOR: HOLMENS KANAL 2. TELF: 8600

Familie- Færdsels- og kombineret Grundejerforsikring Forsikrings Compagniet

for Kongeriget Danmark

Telf. 10,093

Amallegade 31 B

Giro 2107

N. P. Niensens Eftf. Brændselsforretning H. Hinesch Vodroff Tværgade 4, Telefon Vester 601 KUL, KOKS, og BRÆNDE

S. L. Møllers Bogtrykkeri

Dansk Reproduktionsanstalt

Rosenørnsallé 29 . København V

Telefoner: 4295, 13,504, 2207

Gør Deres Indkøb hos M. Niensens Eftf.

Viktor Nielsen

Frukt, Grønt, Konserver m. m.

Stenosgade 3, Vester 2319 x

Reserveret

Vilh. Zeltner

Murerarbejde - Jernbeton

Studiestræde 7

Central 8763 - 8788 - 6792

I. Tannenberg

Aut. elektrisk Installatør

Frederikssundsvej 148'

Telefon Bella 384

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros

Ryesgade 106

Telefon Central 408

Emanuel Jensen & H. Schumacher

Murer- & Entreprenørforetning A/S

Bygningspriser. Jernbeton, Murerarbejde, Damp-

skorstene. Kedelindmuring, Isolering, Kloakarb.

Johs. Schrøder, Entreprenør

L. Schumacher, Muremester

Godthaabsvej 142, Kbhvn F, Centr. 968

Indgang fra Vagtelvej

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KOKS

NØRREGADE 15

TELF. 9270

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Frederiksholms Kanal 6, Kbh.

Tlf.: 12,166 og 12,161

C. & L. Tofte . V. Reusch

Blikkenslager

Aut. Gas- Vand- og Sanitetsmester

Set. Poulsgade 42. Telefon Palæ 633

Privattelefon Palæ 1373

Udfører Arbejdet ved Benediktinerindklosteret

Thor's kemiske Fabriker A/S

Thorasvej 12, N.

Central 2910

1412

Alle Slags Sæber og
Rengøringsartikler

Lev. til Hospitaler og Institutioner

Axel Steckhahn

Kolonialvarer og Delikatesser

Gamle Kongevej 155

Telefon 8018

Leverandør til katolske Institutioner

Mark Poulsen & Rønne

INGENIØRER

Pr. Mariæ Allé 1 A - København V.

Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg

Telefon 8533

ROBERT HANSEN

1. Kl.s Kød, Flæsk og Paalæg

Amagerbrogade 212 A . Amager 6390

Leverandør til de katolske Institutioner

Ørkenen set fra Luften

Det skete under Krigen 1914 —18. En fransk Militærflyver havde faaet til Opgave at udføre Patruljetjeneste over den syriske Ørken. Denne Flyvning bød ikke paa megen Sensation. Naar der overhovedet var noget levende at se paa Sandets graagule Baggrund, var det kun Kameler, der i Gaasegang dinglede i Retning af Damaskus. Ellers lignede Ørkenen et størknet, skiddent Hav. Men dér, hvor der ikke sker store Ting, faar man gerne Øje paa de smaa. Saadan gik det da ogsaa med Flyver Poidebard. Han lagde Mærke til nogle pudsige Sandformationer. Hen under Aften, naar Solen begyndte at dale og dens Straaler faldt skraat over Ørkenens Sandbølger, lignede det dernede grovt ridsede Tegninger, som om en Arkitekt havde skitseret med Tusch. Flyveren, der havde Næse for Arkæologi, vejrede her en Opdagelse. Han fotograferede de iagttagne Sandformationer, saaledes som de tog sig ud i Eftermiddagens Slagskygge. Og da man efter Krigen gav sig i Lag med at udgrave paa de fotograferede Steder, viste det sig

snart, at Ørkenens Sand dækkede over gamle romerske Kasteller: Forbindelsesstationer mellem Syrien og Mesopotamien.

Det var Højden og Belysningen, der her havde givet Anledning til en Opdagelse. De spredte Forhøjninger i Sandet vilde ikke have gjort Indtryk paa en Ørkenvandrer. Men set fra en passende Højde og i Aftenbelysning, føjede de forskellige Punkter sig sammen til eet Hele: de dannede en Tegning og gav et Billede.

*

Vi er i Stand til at gøre en lignende Opdagelse. Naar vi Nytaarsaften under os en stille Stund for at kaste et Blik tilbage over det forgangne Aar, eller endnu bedre, naar man er kommet op i en vis Alder og ser tilbage paa sit Liv, hænder det ofte, at man faar Øje paa en Tingenes Sammenhæng, der hidtil havde været skjult for en. Grunden er ligetil. For enhver af os har Livet været udstykket i et Utal af enkelte Hændelser. De var enten til Glæde eller vistnok

lige saa ofte til Ærgrelse. Vi er gaaet op i vore Glæder, og har været nedtrykt af vore Skuffelser. Men vi er vist aldrig kommet i Tanke om, at der var en vis Kontinuitet mellem vore gode og vore onde Dage. For os betød Skuffelsen, da vi stod midt i den, en Afbrydelse af den drømte Linie. Ærgrelsen skyldtes det tilsyneladende meningsløse i det, der overkom os. Men naar vi nu roligt ser tilbage paa hele denne Rækkefølge af godt og ondt, er det muligt, at en ny Sammenhæng træder frem. Ogsaa her vil de spredte Punkter rykke sammen og danne en Linie. Og vi vil maaske faa Øje paa den Mening, som Gud havde med det hele, med det onde saavel som med det gode. Denne Aftenbetragtning — det være sig Aarets eller Livets — vil da munde ud i en Bøn: »Tak fordi Du gav, og Tak fordi Du tog.«

Og samtidigt vil der være vundet en ny Indstilling over for Livet, en Indstilling, der vil være til Opmuntring, naar vi nu træder ind i Aaret 1942 under alt andet end heldige Vartegn.

S. W.

„I det sidste er mit første“

Tanker ved Aarsskiftet

Idet Forfatteren til disse Artikler spørger sig selv, hvad han skal bede for nu ved Tærsklen til 1942, føler han allerførst en Forpligtelse til at takke — og her paa dette Sted specielt »Katolsk Ugeblad«s Redaktør og Læsere. Da jeg første Gang blev bedt om en Artikel, følte jeg, at Anmodningen skyldtes Medfølelse med en Mand, hvis Dage var blevet tomme; og da Artiklerne blev hyppige, følte jeg, at det næsten var usømmeligt for en Gæst at optræde saa ofte i et dansk Tidsskrift — og jeg følte tillige, at Manglen paa Bøger at slaa op i og paa helt tidssvarende Informationer ofte gjorde Artiklerne utilstrækkeligt »aktuelle« eller ikke tilstrækkeligt »underbyggede« med Fakta — kort sagt ikke som de burde være. Af og til løb de Fare for at tage sig fornærmelige ud, naar de indeholdt Kritik — derfor er det, at jeg altid prøvede paa først at kritisere Manglerne ved det katolske Liv hjemme i mit eget Land. Og endelig: da jeg var klar over, at Ugebladet maa tage Hensyn til alle Slags Læsere og ikke kan have samme »Farve« hele Bladet igennem, og samtidig klar over, at særdeles mange af Læserne vilde finde den Slags Artikler, jeg kan skrive, ganske uden Interesse om ikke direkte irriterende, var det første efter megen Tøven og efter at have indhentet Raad hos baade gejstlige og Lægfolk samt tænkt grundigt over modtagne Breve, at jeg besluttede mig til at blive ved med at skrive, saa godt jeg kunde, naar jeg blev opfordret til det saa venligt. Jeg beder endnu engang om, at man vil tro mig, naar jeg siger, at jeg ikke hentyder til militære Begivenheder eller til vor Tids rent politiske Komplikationer, men altid prøver paa at naa frem til noget, som er meget mere radikalt end dette.

Kun Maxima kan nytte

Den mærkelige Sætning, der er sat i Overskriften til denne Artikel, var en, som den skotske Maria Stuart holdt meget af. Hun mente dermed omtrent det samme som vi — at det, vi skal blive, i overvældende Grad afhænger af, hvad vi er; at ligesom vi træder ind i Aaret 1942, saaledes vil vi ogsaa komme til at afslutte det, med mindre vi forbinder Maksimum af Arbejde med Maksimum af Bøn. For det kommende Aar (og sikkert ligeledes det følgende Tiaar) vil sandsynligvis blive tætpakket med et Maksimum af betydningsfulde Ting, og derfor vil kun *Maksima* kunne nytte noget.

Vi er ved at træde ind i, hvad Profeten kaldte »Afgørelsens Dal«. Vor »Krise« er af umaadelig større Betydning end den i det 15. Aarhundrede, alene fordi det dengang kun gjaldt Europa; nu er Verden saa nøje forbundet, at der ikke findes Problemer, som ikke er »internationale« i universel Forstand: jeg mener, at alle Nationers og Racers Fremtid afhænger af, hvad Vej vor Afgørelse gaar. Faren synes at ligge i det samme som dengang, da ingen (fortæller Historien os), end ikke Pavestolen, forstod hvad der skete. Paa samme Maade er der nu mange af vore samtidige, som ikke forstaar Øjeblikkets Betydning, skønt Pavestolen gør det — for det blev forudset og profeteret med tragisk Klarsyn af Pius XI og endogsaa af hans Forgængere.

En Samling moderne Breve

Forekommer dette at lyde overdrevent, alarmerende, pessimistisk, maa jeg vist sige, at det synes jeg ikke, og hvis det var Tilfældet, kunde det nemt tilbagevises — og at hvis det ikke er *vildledende*, maa vi meget hel-

lere se Kendsgerningerne i Øjnene end lulle os i Søvn i de falske Forhaabningers Vugge. »Alt er godt! Vi er fortræffelige Mennesker! Fred! Fred!« Det har det Udvalgte Folk altid været tilbøjelig til at sige, lige fra Jeremias Dage. Og dertil vilde jeg støtte mig til en Del andre Breve (trykte) og korte Essays, alle af nogle ikke-Kristne, d.v.s. udtrykkeligt anti-Kristne Forfattere. Ved »anti-Kristen« forstaar jeg ikke »ond«; jeg bruger ikke det faste Udtryk fra Martyrlegenderne, *impiissimus*, som anvendes om alle Dommere og Tyranner, der dømte Kristne til Døden. Disse unge Forfattere er desperat alvorlige, de argumenterer strengt og har ikke saa lidt Erfaring. Og de tror bestemt, at Kristendommen har været noget *slet* (jeg siger »har været«, for de antager allesammen, at den er død eller ligger paa det yderste og fylder Pladsen op ligesom Liget af et mægtigt forhistorisk Uhyre), og de er ikke blot besluttet paa at se bort fra den og bygge en ny Verden op uden den, men paa at ødelægge dens sidste Rester: »vi har ogsaa Kald til at ødelægge, og vi har Magten og agter at bruge den«. Brevene er skrevet til unge Katolikker, Protestanter, »Liberale«, Skeptikere, Ateister, til de ældre, til »Eneboere«, som ikke ved Besked om, hvad der foregaar i Verden, og til unge Kvinder.

Mennesket tilstrækkeligt

De kommer ind paa næsten alt, der kan rejse sig Diskussion om — om Mennesker *er* »lige for Gud« eller ikke; om der er en og samme »Moral« for alle; Intelligens, fri Vilje, Mystik, historisk Sentimentalitet, Mandighed; atter engang — Mod til at ødelægge; Nationalisme; religiøst Skisma; Katolikernes Katakombe-Aand; deres Propagandavæsen; modernistisk Kristendom; Kyskhed, Sanddruhed, Venlighed... For at simplificere det, man kan slutte sig til ud fra dem, kan jeg definere dem saaledes, at de slutter sig sammen om Begrebet: *Menneskets Selvtilstrækkelighed*. Men indrøm-

mer vi, at Gud er »virkelig«, at han eksisterer, kan erkendes og tjenes, saa er det kun ved at studere *Mennesket*, at vi kan vide noget om Ham, og kun i *Mennesket*, at vi kan opdage, hvad hans Vilje er, og hvordan vi skal tjene ham.

Moderne Antikristendom

Man ser straks, hvorfor denne Aand er forskellig fra »Reformationens«. Hin Tids Reformatorer var indbyrdes enige om — ja, de var enige med Katolikkerne om — dette: de troede alle paa Gud og paa Kristus og paa Evangeliet, hvor forskellige Meninger de end kunde have om Kristus og om Evangeliets Fortolkning. Men den Kraft, som nu er virksom i alle Lande, omend stærkere i nogle Lande end i andre, den hidrører fra en direkte Mistro til og Forkastelse af Evangeliet, en Forkastelse af Kristus og en Følelse af Ære ved Navnet »Ikke-Kristne«.

Jeg gentager, at denne Aand findes i alle Lande — jeg har mødt den, hvor man mindst af alt vilde vente den — i Irland! Disse Breve og Essays kunde være skrevet derovre eller i Spanien eller Frankrig, Tyskland eller Rusland — hvor man vil, naturligvis med Forskelle i national Farve. F. Eks. vilde de i Irland vise samme Besluttsomhed til at fastholde den irske »Natur« og til ikke at have noget som helst andet end det blotte Handelssamkvem at gøre med andre Lande — hvis der stadig fandtes en »Religion«, maatte den være rent irsk og ikke have selv de mindste »oversøiske« Tilknytningspunkter (men det vilde rumme et frygteligt Brud med netop det irske Instinkt — ikke blot med den irske Historie). En saadan Bevægelse kunde ogsaa gaa frem ad Antiklerikalismens Vej. I England viser H. G. Wells' Bøger — der engang var saa populære — hvilken Form Argumentationen vilde tage; Bevægelsens Metode vilde være en gradvis, umærkelig Verdsliggørelse af hele den sociale Tilværelse. Men Pointet for mig i denne Sammenhæng er

kun dette, at der nu — i Modsætning til Reformationstiden — overalt er en og samme Aand virksom, og at den overalt synes især at henvende sig til de unge og de dannede unge — og den er selv besluttet paa at uddanne dem, som endnu ikke er dannede.

Kontakt mellem Kirke og Verden

Nu er det usandsynligt, at de ældre, som blinker mat eller stirrer overmodigt eller lyner vredt gennem deres Briller, ret ofte vil være i tilstrækkelig Kontakt med de unge, saa de rigtigt kan forstaa — ikke saa meget hvad de unge er, som hvad de uundgaeligt er ved at blive under Pres. Dels fordi de unge er for ærbødige eller for haanlige eller for generte overfor de ældre, eller keder sig for meget over dem, til at en nær Kontakt er mulig; og dels fordi de endnu ikke har deres eget Sprog og kun kan gentage deres Tids eller deres Partis Slagord; og ikke mindst fordi deres Opdragelse har fulgt andre Linier end de ældres, især hvis disse har modtaget den højt specialiserede Uddannelse, som vore Præster modtager, og som er forskellig fra al anden. Og i et Land som dette, hvor Katolikkerne er saa faa, og de fleste af Præsterne kommer fra Udlandet, er en nær Kontakt mellem Katolikker (læge og gejstlige) og Befolkningens brede Masse naturligvis overordentlig usandsynlig.

Vi vil ikke smigre de unge; vi synes, at de ofte afstedkommer Roderi; vi kan endogsaa kritisere deres Begejstring, fordi vor egen (maaske) er død. Og dog er det de unge, som om et Aar eller to vil udgøre den aktive, *karakteristiske* Nation. Derfor maa Ugebladet utvivlsomt ønske, ligesom hine Breve, at beskæftige sig med det, der henvender sig til, interesserer og spænder ogsaa de unge. Jeg kan huske en Roman af en fransk Arbejder, hvori der forekom den Sætning: »Lige siden jeg forlod Søstrenes Skole, er alt, hvad der har interesseret mig, kommet til

mig fra ikke-katolske Kilder.« I Frankrig er dette ikke mere uundgaeligt. Men det var det engang.

De, der skaber Opinionen

Vi kan ogsaa genere os for at appellere specielt til dem, der er ved at skaffe sig en højere Dannelse og ikke blot skal være Arbejdere. Selve dette Ord »kun« antyder jo en overlegen Haan. Det er, ligesom vi paa Snobbens Vis vilde regne os for en »Intelligenza«. Gud forbyde det. Jeg tror ikke, jeg har lagt Skjul paa den særlige Glæde, jeg har haft af at færdes blandt de »arbejdende«, Sømand, Fyrbødere, Vejarbejdere, de fuldstændig ulærde. Men paa den anden Side maa vi heller ikke smigre Arbejderen. Det er ikke ham, der *former den offentlige Mening*. Voltaire, Rousseau og Karl Marx var ikke Haandens Arbejdere. Og Folkeførere, som *havde* været Arbejdere, hørte snart nok op med at være det; og jeg er nødt til at sige, at de fleste af dem synes at skaffe sig en ret komfortabel Tilværelse ud af deres Førerskab. (Jeg undtager Karl Marx, som levede et Liv i den yderste asketiske Forsagelse og fik sin Kone til ogsaa at gøre det...) Arbejdernes Stemmer er nødvendige; de *kan* yde en Oppositionens tunge døde Vægt, hvis de er tilstrækkelig talrige og sikre paa en eller anden Mening; men *er* der i vore Dage Meninger, som den *store Masse* af vore Arbejdere nærer med lidenskabelig, utæmmelig Overbevisning? I hvert Fald *maa* Ugebladet, for at sige det endnu engang, *ogsaa og væsentligt* henvende sig til dem, vi korteligt kan kalde »Studenterne«, og om Gud vil det, ogsaa til deres Professorer. Fiskeren, Bonden og Mureren vil siden *udgøre* Nationen eller en stor Del af den, men det er ikke dem, der *former* den.

Katolsk Højskole

En Del af det, vi beder om i det nye Aar for Ugebladet og dets Læsere, er derfor klart. Maa

jeg faa Lov til et praktisk Forslag? Ja, jeg forstaar, at Tilslutningen til Højskolen (naar Mærklægningen tages i Betragtning) maa anses for tilfredsstillende. Og dog havde en Gæst fra en anden By ventet Tilslutningen langt større. Kan den ikke fordobles? Der var glimrende Deltagelse til et Foredrag forleden om Mester Eckhart. Og det var virkelig ogsaa et meget »aktuelt« Emne! I de Breve, jeg nævnede, dukker hans Navn op næsten som Navnet paa en Folkehelt. Foredraget var fast historisk funderet, dets filosofiske

Indhold (der er af saa »formen- de« Betydning) blev udtrykt med fuldendt Klarhed, og det blev holdt med urban Elskværdighed. Jeg hører fra alle Sider Genklang af den Velkomst, det fortjente og modtog. Gid der maa komme mange flere af denne Slags — og gid de maa blive gentaget i andre Byer, hvor der ikke kan oprettes Højskole — f. Eks. i private Hjem, til blandede Forsamlinger, hvis der ikke kan skaffes et større Publikum! En enkelt By skal ikke have det alt sammen!

C. C. Martindale S. J.

Det katolske Hjem

Messen forklaret for Børn

af Maria Montessori

FORVANDLINGEN

Efter Sanctus staar Præsten et Øjeblik ubevægelig midt for Alteret, foran Hostien og Kalken, som han lige har løftet en lille Smule op fra Corporalet og frembaaret som et Offer. Men nu rører han dem ikke. Med højtidelige Haandbevægelser synes han at nedkalde Guds Velsignelse over dem; han løfter sit Blik mod Himlen og ser saa ned igen; til sidst bøjer han sig dybt ned over Alteret med Hænderne hvilende paa det.

»Te igitur — — Dig, mildeste Fader, bønfalder og beder vi da dybt om Jesus Kristus — —«

(Ved Jesu Navn bøjer han sit Hoved endnu dybere og kysser Alteret, mens han samler Hænderne foran sit Bryst;)

»— — at du vil modtage og velsigne — —« (med højre Haand gør han tre smaa Korstegn over Offergaverne;)

»— — disse Gaver — — disse hellige, ubesmittede Ofre — —« og nu aabner han Hænderne og breder Armene ud i højtidelig Paakaldelse.

Saa kommer Bønnen for de levende og Mindebønnen om Helgenerne, som vi har talt om; og imens staar Offergaverne paa Alteret og

venter. Men saa løfter Præsten Hænderne og holder dem ubevægelig over Hostien og Kalken, mens han siger:

»Vi beder dig derfor, Herre, naadig modtage dette Offer af os, dine Tjenere og af hele din Menighed — — at vi maa blive regnet med i dine udvalgte Skare.«

Hostien og Vinen venter nu, — ligesom Brødet og Vinen, der stod parat paa Bordet under Frelserens sidste Maaltid med Apostlene, — paa at blive forvandlet ved Kristi Ord.

Scenen fra dengang, for mange Hundrede Aar siden, bliver gentaget om et Øjeblik, og Præsten har samme Magt som Jesus selv.

Men først beder han Gud gøre Offergaverne værdige til den store Forvandling: »Vi beder dig, Gud, at du vil værdiges i alle Ting at gøre dette Offer *velsignet, forskriftsmæssigt, gyldigt*, forstandigt og velbehageligt, at det maa blive for os din højtelskede Søns, Vor Herres, Jesu Kristi *Legeme og Blod*.«

Ved de Ord, som staar med skraa Typer, gør Præsten Korstegnet over Offergaverne, først tre Gange over Hostien og Kalken til sammen, og saa een Gang over hver af dem alene.

Nu begynder Scenen fra den sidste Nadver. Præsten fortæller den med Evangeliets Ord og følger Ordene med sine Bevægelser:

»Han tog, Dagen før han led,« (Præsten tager Hostien i sine Hænder), »Brødet i sine hellige og ærværdige Hænder,« (Præsten ser op mod Himlen) og efter at have løftet sine Øjne mod Himlen til dig, sin almægtige Fader,« (Præsten bøjer ærbødigt Hovedet) takkede han dig« (Præsten tager Hostien i venstre Haand og gør med højre Korstegnet over den) og velsignede det, brød det og gav det til sine Disciple og sagde: Tag, og spis alle af dette.«

Præsten holder nu Hostien mellem begge Hænder Tommel- og Pegefinger og bøjer sig dybt, mens han ganske langsomt siger: »Thi dette er mit Legeme.«

Derpaa knæler han ned og tilbeder Kristi hellige Legeme.

Alterklokken ringer, men ellers er der dyb Stilhed i Kirken.

Saa rejser Præsten sig og løfter Hostien højt, saa at alle i Kirken kan se den, og siger: »Min Herre og min Gud!«

Altertjenerne holder Kanten af Messehagelen lidt til Side, saa Præsten har Hænderne fri, og Klokken ringer igen.

Den indviede, konsekreerede Hostie bliver nu lagt ned paa Corporalet, Præsten knæler igen i Tilbedelse, og Klokken lyder paany.

Saa tager Præsten Dækket af Kalken, og Scenen fra den sidste Nadver fortsættes.

»Paa samme Maade tog han, efter Nadveren,« (Præsten tager Kalken med begge Hænder, men holder Tommel- og Pegefingeren paa dem tæt sammen, fordi de har holdt den hellige Hostie,) ogsaa denne herlige Kalk i sine hellige og ærværdige Hænder,« (Præsten bøjer Hovedet) takkede dig igen, (Præsten holder om Kalken med venstre Haand og gør Korstegnet over den med højre) velsignede den, gav sine Disciple den og sagde: Tag, og drik alle af den.«

Og mens Præsten løfter Kalken en lille Smule, siger han Forvandlingens Ord over den, ganske langsomt, hvert Ord tydeligt adskilt fra de andre:

»Thi dette er mit Blods, en ny og evig Pagts Kalk, Troens Myster-

rium, som skal udgydes for eder og for mange til Syndernes Forladelse.»

Præsten sætter derefter Kalken ned paa Corporalet.

Han har haft samme Magt som Jesus, og det, der nu er i Kalken, er Kristi Blod, det samme Blod, som løb ned ad Korset, da Vor Frelser led Døden paa Golgatha.

»Saa ofte som I gør dette, skal I gøre det til min Ihukommelse,« siger Præsten. Saa knæler han og tilbeder Jesu Blod, men rejser sig straks og løfter Kalken saa højt, at alle tilstedeværende kan se den og tilbede. Naar han igen har stillet den paa Corporalet, dækker han den med Palla'en, knæler og tilbeder igen.

Imens ringer Altertjenerne igen tre Gange med Alterklokken ligesom før.

Forvandlingen er sket.

Og nu er Øjeblikket kommet til at give Gud Fader Hostien som Forsoningsoffer.

Naar Præsten bringer Gud Fader dette Offer, siger han:

»Idet vi, Herre, ihukommer den samme Kristi, din Søns, Vor Herres saa salige Lidelse og Opstandelse for de døde, men ogsaa hans herlige Himmelfart, frembærer vi, dine Tjenere, som ogsaa er dit hellige Folk, for din Guddomskærlighed af dine Gaver et rent Offer, et helligt Offer, et uplettet Offer —«

Imedens gør Præsten tre Gange Korstegnet over Kalk og Hostie og derpaa et Korstegn over Hostien alene, idet han siger: »— — det evige Livs hellige Brød,« og eet over Kalken, mens han siger: »— — og den evige Frelses Kalk.«

Han bønfalder Gud om at modtage Ofret og minder om alle de retfærdige, de Patriarker og Præster, som fra Tidernes Begyndelse har bragt ham Ofre. Derpaa bøjer han sig saa dybt, at hans Pande næsten rører Alteret, samler Hænderne og lægger dem paa Alterets Kant og siger:

»Vi beder dig ydmygt, almægtige Gud: Byd, at dette vort Offer maa frembæres af din hellige Engel paa dit ophøjede Alter — — for at vi, som modtager din Søns Legeme og Blod, maa fyldes med himmelsk Velsignelse og Naade.«

Idet Præsten nu tænker paa al den Naade og Velsignelse, som

strømmer ned over dem, som deltager i Messen, bliver han mindet om dem, som ikke længere kan deltage i den, og han beder for de døde, som venter i brændende Længsel paa at komme til Gud, men endnu ikke kan naa ham.

Alle de troende beder i Stilhed Bønnen for de døde sammen med Præsten.

Da hører vi pludselig, at Præsten hæver Stemmen lidt, imens han angergiven slaar sig for Brystet med den højre Haand.

»Nobis quoque peccatoribus —« siger han: »Ogsaa os Syndere —«

Det er, som om han, der har været hensunken i Tanken om Gud og helt har glemt sig selv, pludselig husker paa, at han er en Synder, og derfor taler højt. Men straks efter beder han igen i den ærbødige, sagte Tone, — beder for sig selv og for alle, der er til Stede. Han beder om meget, for Kongen kan man godt bede om mange Ting. Alle de, som tager Del i Messen, ligner Apostlene, som var samlede omkring Vor Herre, mens han talte til dem om Himmerige. Han beder Gud lade os komme i Samfund med alle Himlens Helgener, og det er jo slet ikke umuligt, for, som Præsten siger i Bønnen, Gud giver os ikke efter, hvad vi fortjener, men uddeler Tilgivelse, og vi kan naa selv det allerhøjeste Maal, Himlen, ved Jesu Kristi Fortjenester; derfor ender Bønnen — som de fleste af Messens Bønner — med

Ordene: »Ved Kristus, Vor Herre, og saa fortsætter Præsten: — ved hvem du altid skaber, helliggør, velsigner (her gør han igen tre Gange Korstegnet) og skænker os alle disse Goder — —«

Og mens Præsten beder Bønnen færdig, løfter han Dækket af Kalken, tager Hostien mellem højre Haands Tommel- og Pegefinger og Kalken i venstre Haand, men holder stadig denne Haands Tommel- og Pegefinger, som har holdt den hellige Hostie, fast trykket sammen, og gør saa Korstegnet tre Gange med Hostien over Kalken og to Gange mellem Kalken og sit eget Bryst.

Mens han siger Bønnens sidste Ord, løfter han Kalken med Hostien over, sætter dem saa tilbage paa Corporalet, dækker Kalken til igen og knæler ned, hvorpaa han højt siger:

»Per omnia saecula saeculorum« — — »i alle Evigheders Evighed.«

»Amen,« svarer Altertjeneren for at vise, at hele Menigheden har været forenet med Præsten i alt, hvad han har gjort og sagt.

Efter Bønnen om saa stor en Naade maa vi bringe Gud en afsluttende Bøn; og hvem kunde vel lære os en Bøn, der var værdig nok til dette store Øjeblik? Det kunde Kristus selv.

Og saa beder Præsten »Fader vor« helt igennem, indtil den sidste Bøn: »Men frels os fra det onde«, som Altertjeneren siger.

Olsen gør op med Katolicismen

J Dag affærdiger han Skærsilden

Olsen ved ikke rigtig. Han har hørt saa meget ufordelagtigt om Katolicismen, men han befinder sig mærkværdigt vel, naar han en enkelt Gang træder indenfor i en katolsk Kirke, baade naar der er Gudstjeneste, og naar der ingenting foregaar.

Han synes om Farverne og Billederne og Blomsterne. Han kan godt lide Messedrengenes brogede Optog oppe i Koret, og Lysene og Kirkesangen, selvom han har skyndt sig at fortælle sig selv, at dette blot er

en Stemningsrus, ligesom hele Katolicismen jo er en Slags Vold mod Sjælene ved Hjælp af Stemninger (saadan har man fortalt ham).

Men som sagt — der er noget, der tiltaler ham, og han husker ogsaa et Nonneansigt fra en Kupé engang, der gjorde et vist Indtryk paa paa. Der var hverken noget med stram Mund eller den utrolige Naivitet, som man ifølge Olsens Børnelærdom maatte vente at finde hos et Menneske, der kunde være dum og grim nok til i det ty-

vende Aarhundrede at svøbe sig ind i noget saa haabløst som en Nonnedragt. Der lyste en Skønhed i disse Øjne, som han aldrig siden har kunnet ryste helt af sig. Der var — for at udtrykke sig med Olsens egne Ord — »noget i det Ansigt, man ikke skal være blind for!«

*

Nu sad han saa forleden hos Pateren og rammede et Spørgsmaal ud om et af de Punkter i Katolicismen, hvor den efter hans Mening har blameret sig grundigst.

— Dette med Skærsilden, sagde han, hvad er det for noget Vrøvl? Jeg har aldrig lært i Religionstimerne, at der skulde eksistere noget i den Retning, og jeg kan heller ikke indse, at der staar noget om det i Bibelen!

— Tænk Dem engang, sagde Pateren, at der sad et oprømt Selskab paa en Restaurant, let paavirkede, men faktisk ikke hvad man forstaar ved berusede. De var ikke onde. Herrerne i Selskabet havde kun een Kæphest for Alvor: Penge og Forretning, men interesserede sig desuden ret livligt for god Mad og andre Bekvemmeligheder. Damerne interesserede sig specielt for deres Udseende og Tøj og for øvrigt for at faa Tiden til at gaa paa den mest behagelige Maade.

Forestil Dem, at en Bombe faldt ned mellem Selskabet og dræbte dem alle paa Stedet. Vilde De, hvis De var Vorherre, sende disse Mennesker i Himlen eller i Helvede?

— Det kommer an paa, om de troede, sagde Olsen.

Alle de, der ikke naaede et Standpunkt

— Jamen, hvis de nu ifølge forkert Opdragelse eller andre Forhold ikke var naaet til et fast religiøst Standpunkt, eller hvis de overhovedet ikke havde naaet at gøre sig klart, om de troede, og i saa Fald hvor meget eller lidt de troede paa — saadan staar det til med mange travlt optagne Mennesker — hvad saa? sagde Pateren.

— Saa — — æh, — — saa — —

— Saa vilde Vorherre ifølge den katolske Kirkes Opfattelse sende dem i Skærsilden, sagde Pateren, og — —

— Og rive dem med gloende Tænger, smilede Olsen skævt.

— Der er aldrig fortalt os noget i Skriften om, hvad der sker med Sjælene i Skærsilden udover, at de gennemgaar en Renselse, der er smertefuld. Men der staar skrevet, at intet urent kan indgaa til Himlen, og at alt skal betales til sidste Hvid, og der er ogsaa i den hellige Skrift Tale om Renselsesstedet, hvor de Afdøde kommer. Eller hvorfor tror De maaske, Skriften opfordrer til at bede for de Afdøde, hvis de ikke trængte til det?

— Jamen, alle de, der har troet bevidst, i hvert Fald i den sidste Del af deres Liv, sagde Olsen.

— De faar Andel i den Frelse, Kristus har fortjent os ved sin Korsdød, og Tilgivelse for deres Synder. Dog maa de selv yde den Sone, de er i Stand til at yde. Og har de ikke gjort det efter Evne i levende Live — for Troen er død, naar den ikke viser sig i Gerninger, siger Skriften — saa kræver Guds Retfærdighed, at de indhenter det forsømte i Renselsesstedet!

— — —

Olsen tyggede paa denne Forklaring, og hans Spekulationer affødte nye Problemer, nye Spørgsmaal og Indvendinger. Vi kommer tilbage til dem siden.

Kapitler om Fadervor XLII

Resume over første Del af Fadervor

For ikke paa den sidste Søndag i Aaret 1941 at begynde Forklaringen af et nyt Afsnit i Fadervor, kaster vi endnu engang et Blik tilbage paa det, vi har set og drøftet i 41 Kapitler. Det var kun Indledningen og de tre første Bønner, vi har faaet gennemgaaet. Hver den, der har fulgt denne Fortolkning af Herrens Bøn, vil indrømme, at de i Begyndelsen givne Løfter allerede nu er indfriet. Der blev jo dengang sagt, at de syv Bønner i Fadervor trods deres Kortfattedhed, i Virkeligheden er hele Evangeliets Hovedsum eller den himmelske Lære i en Nøddeskal.

Vor Herre og Frelser Jesus Kristus, Guds Visdom, ligner med sin Lære en Sol i denne Verden. Hans Ord udgaar som Straaler, der giver Lys og enstaaende Klarhed, hvor de møder et modtageligt Sind. *Tankerne* bliver vidtfavnende og dybe i dette hellige Lys. Hjertets *Ønsker* bliver rene og hellige, stærke og opadsøgende. Det vilde være noget af et Mirakel, hvis denne indre Berigelse og Foran-

dring ikke gav sig Udslag i vor Munds Tale og i hele vor *Livsførelse*. Vore Ord genspejler med en vis Nødvendighed den fornemme Tankegang, som Kristi Lære har kaldet til Live i vort Indre, og al vor Gøren og Laden svarer til Guds Børns første Pligt, nemlig at vandre Gud værdigt og herede deres Fader i Himlen Glæde.

Ja, at gennemtænke Fadervors dybe Tanker bliver til en Aandens Skoling, hvorved man faar Klarhed over, hvad vore egne Tanker, Ord og Gerninger egentlig er værd i Guds Øjne. Forstanden vænner sig til moden Overvejelse og rigtig Bedømmelse af alle Ting og Forhold. Vi bliver vise og kloge ved at gøre Guds Tanker og Ønsker til vore og kommer i Besiddelse af en alsidig, meget harmonisk og dybtseende Livsvisdom. Vor Vilje vinder i denne Skole ikke blot i Styrke og Bestandighed, men den bliver fremfor alt god og hellig. Ført af Guds egen Haand sejrer den over det onde, vi møder i det daglige Liv. Hjertet bli-

ver opflammet af inderlig Kærlighed til de evige Værdier, styrket til at gaa i Gang med store Bedrifter og fyldt med ukueligt Mod under Lidelser og Trængsler. Ad denne Vej gror der noget frem, som efterhaanden viser sig at være i Slægt med den Kraft og Værdighed, som var i vore Stamforældres Eje før Syndefaldet.

Denne glædelige Forandring heror til Dels paa, at vi i Aandens Skole har lært, at vore blinde Drifter og Lidenskaber, Følelser og Vaner, skal bøjes ind under Fornuftens og Troens Herredømme og Ledelse. De nævnte voldsomme Kræfter i vor sammensatte Natur skal være Tjenestefolk i Husholdningen, ikke Husets Herre eller Frue. Heste skal de være, der trækker Vognen, ikke Kuske, der sidder i Sædet og bestemmer Kørselens Retning og Fart. Bruges de paa denne Made, gør de Gavn og skader ikke. Dertil kommer saa endnu et Moment. Ogsaa vor ydre Virksomhed sammen med Hjertets skjulte Hensigt tages i Herrens Skole under Kontrol og ordnes efter en fast og bestemt Regel og Plan: nemlig den Allerhøjstes Lov og Bud, ikke vore egne Paa-fund.

Hele denne Udvikling resulterer, som alt antydet, i, at Sjælen finder igen sin oprindelige Adel og Tankegang, det, vi havde mistet ved Synden i Paradiset. Det er virkelig et Skønhedsindtryk, man faar, naar man betragter en saadan Sjæl. For her er Enhed i Mangfoldigheden, her er aandelig Harmoni og Symmetri, og hvad der ellers hører til Skønheden. Det er en Værdi og Skat, som virkelig er Menneskets Eje, ikke noget paahængt, som den Skønhed, der bygges op af Legemets Støv og Aske, og som muligvis smuldrer hurtigere bort, end den blev vundet. Den aandelige Skønhed kaster sit Forklarelsens Skær over alt: Bøn og Arbejde, Glæde og Sorg, Liv og Død, over hele det menneskelige Væsen. Den hellige Frans af Assisi er en god Illustration til denne Sandhed.

Sjælsadel og Skønhed kom-

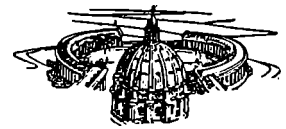
mer imidlertid ikke alene. *Glæde i Gud* følger med, d. v. s. en Forsmag paa Himlens Salighed. Guds lykkelige Børn føler Henrykkelse, naar de tænker paa deres Fader i Himlen, eller opdager, hvad han virker i dem selv, nemlig Fred, Frihed og Sikkerhed. Jordelivets Sorg og Smerter forvirrer og knuger dem ikke. Tværtimod, de lærer at elske Korset for Kristi Skyld, og fordi de erfarer, at i Kærligheden til Korset modnes en ny Slags Glæde, Sejrens Glæde, som Apostlen Paulus tænkte paa, da han skrev de Ord: »Vi priser os ogsaa lykkelige for vore Prøvelser, fordi vi ved, at Prøvelsen afføder Taalmodighed, Taalmodigheden Udholdenhed, Udholdenheden Haab. Men Haabet skuffer ikke« (Ro. 5, 3—5).

Saa stor bliver altsaa Tilfredsstillelsen, naar man sætter sig ved det Sandhedens Bord, som Kristus i Fadervor og sit Evangelium har dækket for os. Mættet af denne Fylde er vi ikke blot selv lykkelige, men ogsaa i Stand til at sprede Glæde og give andre Del i vor Lykke.

Aandrigheder og andet Fyrværkeri benytter vor Herre ikke i sin Undervisning. Men man føler en hemmelighedsfuld Kraft i alt, hvad han siger. Denne Kraft virker i en ganske bestemt Retning. Vi skal bestyrkes i den kristne Tro og Taalmodighed, to Dyder, der rider ogsaa det værste Stormvejr af, naar vort Liv engang imellem ligner det oprørte Hav. Vi skal vokse i den sande og ægte Fromhed, i Tillid og Kærlighed til Gud. Og hvad den hemmelighedsfulde Kraft sluttelig gaar ud paa, er dette: Den vil krone det jordiske Liv med en kostelig Død, berede os et Minde i Velsignelse paa Jorden og i Himlen det, som intet Øje har set, intet Øre hørt og ingen dødeligs Tanke fattet: *Delagtiggørelse i Guds egen Magt, Ære og Salighed.*

Hvor har dog vor Frelser gjort os lykkelige ved at blive Menneske og vor Lærer, Hyrde og Ypperstepræst! Hvor maa vi være taknemlige for al hans Godhed og rige Gaver!

F. K.

URBI ET ORBI

Repræsentanter for den slovakiske Stat, der kort før Jul opholdt sig i Rom for økonomiske Drøftelser, har under Opholdet i den evige Stad aflagt Besøg hos den hellige Fader. I sin Tale til Delegationen gav Pius XII — paa slovakisk — Udtryk for Ønsket om, at ikke blot den slovakiske Stats økonomiske, men tillige ogsaa dens aandelige Fremtid maatte forme sig til Landets Vel. »Vore Tanker« — udtalte Paven — »ledsager det slovakiske Folk paa dets Vej fremad.«

Den stærkeste katolske Blok i det fjerneste Østen er Filipinerne. Øerne kristnedes i Aarene efter Magelhæus' Opdagelse i 1521, men Krigene mellem Spanien og Amerika lagde Arbejdet øde. I 1902 reorganiserede Pave Leo XIII de kirkelige Forhold. Af Øernes 13½ Millioner Indbyggere er ca. 11 Millioner Katolikker. Talrige amerikanske og hollandske Ordensfolk arbejder paa Filippinerne, hvor det religiøse Liv i det sidste Tiaar har taget et stærkt Opsving.

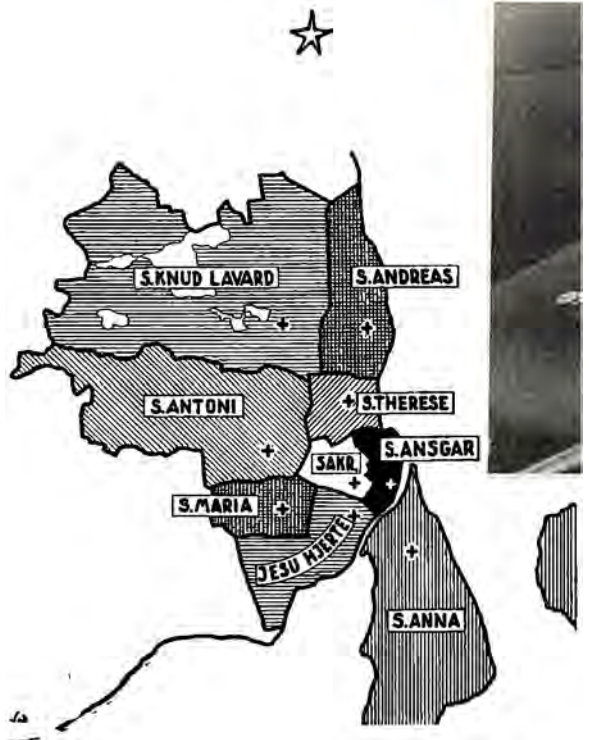
Det schweiziske Forbundsraad har valgt den hidtidige Chef for Indenrigsdepartementet, Filip Etter, til Præsident for det kommende Aar. Den nye schweiziske Præsident er Katolik.

Et af de ejendommeligste Bidrag til Verdensmissions søndagen stammer utvivlsomt fra Interneringslejren »O« paa Øen Man i det irske Hav, hvor der i Øjeblikket befinder sig ca. 900 internerede Italiener. Den apostoliske Delegation i London har fra disse modtaget en Sum paa 33 Pd. Sterling, som i Overensstemmelse med de interneredes Ønske er stillet til den hellige Faders Disposition som Tak for hans Forsøg paa at »lindre Krigens Nød og gengive Verden Freden«.

DANIA CATHOLICA 1941

- ▲ Ved en Højtidelighed den 9. Februar proklameredes Sct. Ansgars Kirke i København til Vikariatets Hoved- og Moderkirke »ad instar cathedralis«, i Lighed med en Domkirke
- Ved Sct. Knuds-Gildernes Fest i Koncertpalæet den 30. September forelægger Hs. Excellence Biskoppen den ny københavnske Sogneordning
- † Søndag den 13. Juli fandt det midt-jyske Katolik-Stævne Sted i Øm Klosteruin

▲ Efter Sommerferien overtog mag. art. P. Herm. Kossmann S. J. Ledelsen af Sct. Knuds Skole i København, Vikariatets største Drengeskole

Fotos: Ugebladets Arkiv

↑ Den 13. April præsteviedes Københavneren, P. Johs. Samuelson S. J., Holland

↑ Den 23. Marts præsteviedes P. Jos. Gundry S. S. M. fra Aarhus i Holland

↑ Den 13. April indviedes Sct. Kjelds Kapel i Viborg

← Ved Aarets Begyndelse »startedes« Sct. Knuds Gilderne (Her ses Aalborg - Spejdernes Gave til Biskoppen: Stav og Mitra i »Sct. Knuds-Femører«)

Trods de altoverskyggende Begivenheder ude i den store Verden skete der dog ogsaa et og andet herhjemme. Vi genopfrisker her lidt af det der skete indenfor vore egne Vægge i det forløbne Aar

↑ Søndag den 24. August afholdtes det vellykkede Ungdomsstævne paa Rygaard, hvor bl. a. Hs. Excellence Biskoppen talte

↑ Efter Sommerferien flyttede Højskolen til egne Lokaler i Bredgade. Samtidig udnævntes Kaptajnløjtnant Engell til Højskolens Leder

Her fejrede Digteren, Jørgensen sin 75-Aars

Excellence Biskoppens rettes i Juni Sct. Ans, hvortil bl. a. Vikariarivelse - herunder Ugepedition - henlægdes

IKKE BANGE FOR NOGEN

DEN HELLIGE PELAGIUS

26. Juni

Engang for mere end 1000 Aar siden stod det slemst til nede i Spanien. Maurerne havde erobret næsten hele Landet, og deres Konge, Abderrahman, gjorde nu sit bedste for at udrydde Kristendommen.

Snart skulde Kristi Kors forsvinde for bestandig og »Halvmaanen« komme paa Korsets Plads. Det mente i alt Fald Kong Abderrahman.

Til at begynde med udvalgte Kongen en Flok Dreng, alle sammen af god Familie og de klogeste og smukkeste, han kunde finde. Disse Dreng blev bragt op paa Kongens Slot for der at blive opdraget til maurisk Høflighed og Anstand. De skulde saa senere tjene som Pager og maaske naa frem til høje Stillinger ved Hoffet.

Blandt disse Dreng var der en, som hed Pelagius. Han var kun ti Aar gammel.

Pelagius var en meget klog Dreng og dygtig af sin Alder. Smuk var han ogsaa med sit sorte krøllede Haar om den høje hvide Pande og de mørke Øjne. Naar man saa ind i de Øjne, blev man hurtigt klar over, at den Dreng ikke kunde lyve og ikke var bange for nogen. Og munter og glad var han, altid parat til en Spøg, og saa god og hjælpsom mod alle.

Slakkels Dreng, de kunde nok trænge til en, som kunde opmuntre dem lidt, langt horte fra Hjem og Venner, som de var! En Dag gik en af dem til Pelagius og sagde:

»Jeg kan ikke begribe, at du altid kan være i saa godt Humør! Jeg kan aldrig tænke paa andet end alt det, jeg har mistet.« Og saa græd han saa bitterligt.

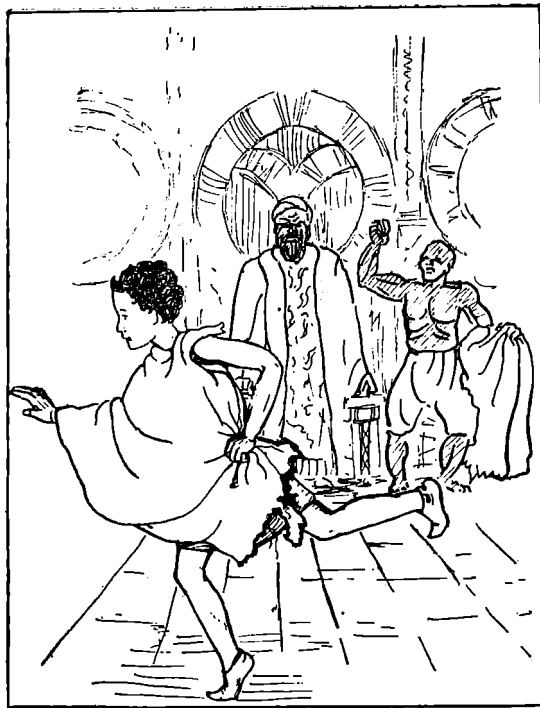
»Det er rigtigt,« svarede Pelagius, »vi har mistet meget. Men det bedste har man dog ladet os beholde. Vor allerbedste Ven har man ikke kunnet tage fra os. Jesus Kristus er jo hos os, han er gaaet i Fangenskab med os.«

En Dag da der var stort Taffel paa Slottet, blev der talt meget om disse spanske Dreng og især om Pelagius, som alle roste i høje Toner. Kongen fik Lyst til at se ham, og der gik straks Bud efter ham.

I største Hast blev Pelagius klædt om. Man lagde en pragtfuld Skarlagens Kappe om hans Skuldre og redte hans smukke Haar med duftende Pomade. Saa blev han ført ind i Spisesalen og fremstillet for Kongen.

Kongen blev straks helt indtaget i den kønne Dreng, som førte sig som en Prins. Han strøg med Haanden over de sorte Lokker og sagde med sin mest indsmigrende Stenime:

»Oh, du skal engang blive en af mine fornemste

Mænd og en Pryd for mit Hof. Allah vil skænke dig Rigdom og Ære ved min Haand.«

Men Pelagius saa Kongen lige ind i Øjnene og sagde:

»Jeg er Kristen. Alt hvad du der lover mig, almægtige Konge, bryder jeg mig ikke mere om end det Støv, jeg træder paa.«

Kongen morede sig over den lille Fyrs Iver og gravalvorlige Mine.

»Naa, naa, lille Ven,« sagde han, »ikke saa rask paa det. Jeg skal nok engang faa en god Muhamedaner ud af dig!«

Og saa højede Kongen sig ned mod Drengen og vilde kysse ham paa Kinden. Men da Pelagius forstod, hvad Kongen havde i Sinde, og mærkede hans Aande, som stank af megen Vin, følte han en saadan Afsky for det slette Menneske og blev saa ækel til Mode, at han vendte sig bort og vilde løbe sin Vej. En af Tjenerne greb fat i Drengen. Men Pelagius rev sig løs og flængede sin smukke Kappe fra øverst til nederst.

Da rejste Kongen sig op fra sin Stol. Hans Øjne lynede af Vrede.

»Uforskommede Dreng! Jeg skal lære dig at adlyde!« Og han befalede sine Officerer at føre Drengen bort og lægge ham paa Pinebænken, indtil han højede sig for Kongens Vilje og fornægtede sin kristne Tro.

Men Pelagius holdt ud og blev sin Herre Kristus tro indtil det sidste Aandedræt.

MOR BRITTAS JUL

Det var henimod Midnat. Udenfor faldt Sneen hvid og blød, og snart lyste de klareste Stjerner fra en dyb blaa Himmel. Tæt ved Landevejen laa et lille hvidkaldet Hus. Inde i den lune Stue sad gamle Mor Britta. Gamle Britta havde faaet Tilnavnet Mor af Sognets opvoksede Slægt, fordi hun havde været som en Mor for dem alle. Havde de noget paa Hjerte, gik de til Mor Britta, og hun havde da ogsaa et godt Raad og et venligt Smil til den, der søgte hendes lille Hytte, og som Tiden gik, kaldtes hun i hele Sognet Mor Britta.

Gamle Mor Britta sad og saa paa Kakkelovnsilden. Den lille Stue var meget spartansk udstyret. En Seng, et lille Bord og fire Stole samt en Lænestol, som Sognet havde foræret hende til hendes 70-aarige Fødselsdag, var alt hendes Bohave. Paa Væggen hang der et Kors og et Madonnabillede, der var pyntet med et Par Grankviste.

I 25 lange Aar havde Mor Britta trofast i Sne og Slud passet sit Embede som Kirkekone i St. Andreaskirken. Til Hverdag og til Fest stod hun i Klokketaarnet og lod Klokkerne tale til Hjerterne. Det var Julenat, og snart skulde de gamle Klokker synge Fred over Jorden og kalde Menigheden til Kirke.

Mor Britta satte sig rigtig til Rette i Lænestolen. Det var kun ved højtidelige Lejligheder, at Stadsstolen, som hun kaldte den, blev brugt; men det var jo da Jul, tænkte hun. — Om Formiddagen havde hun haft fine fremmede. Pastor Keller havde aflagt en Julevisit hos hende, og havde medbragt en Julekrybbe, der nu stod med Lys paa Bordet. Mor Britta saa paa Krybben og smilede. Den store Lykke at blive Hustru og Mor var ikke faldet i hendes Lod. Hendes Ungdomselskede havde svigtet hende til Fordel for den rige Gaardmandsdatter; men hun havde klarret sig endda. Vorherre havde lagt sin Velsignelse i hendes smaa Midler, og hun havde da heller aldrig savnet noget, og kom der en fattig Mand til hendes Dør, blev der altid en Bid Brød og et Par Øre tilovers af Smulerne.

Hendes lille Lommeur viste 11. Saa var der en halv Time endnu, inden hun skulde gaa. Mor Britta satte sig rigtig til rette i Stolen og lukkede Øjnene. — — Men hvad var det? Hvor var hun, og hvor skulde hele det Mennesketog hen? Aah jo, nu saa hun det. Derhenne i Straaleglansen sad jo Verdens Frelser, Barn Jesus, og paa den ene Side af Tronen stod den hellige Jomfru, og paa den anden Side stod Jesu Plejefar, den hellige Josef. Derhen gik de alle, rige og fattige, unge og gamle, for at ofre Livets Konge deres Gaver. Paa engang blev hun bedrøvet. Hvad skulde hun give, naar hun stod ved Tronens Fod, fattig og tomhændet? Aah, jo, nu vidste hun det, hun kunde give det eneste, hun ejede.

Med eet var hele Mennesketoget forsvundet. Jesusbarnet kaldte paa hende, og spurgte med sin milde Stemme: »Og hvad har saa du at give mig, min tro Tjenerinde?« — Pludselig stod hun med noget i Hænderne, noget varmt og skælvende. Hun opdagede, at det var hendes eget bankende Hjerte, og knælende ned ved Tronens Fod rakte hun det til sin Herre og Mester: »Dette, Herre,« svarede hun smilende med Taarer i Øjnene, »dette er det eneste, jeg ejer. Jeg ved, det er fuldt af Synder og Overtrædelser, og lidet egnet til Gave; men tag imod det, Herre, og behold det nu og i Evighed.« Jesusbarnet tog Hjertet af hendes Hænder, velsignede det og rakte det til sin Moder: »Fordi du har skænket mig det største, et Menneske kan skænke mig, vil jeg til Gengæld skænke dig Livets Rose. Den, som elsker mig, skal arve Livets Krone i min Faders evige Boliger.« Med disse Ord rakte Jesusbarnet hende en Rose, den skønneste, hun nogensinde havde set.

Hvad var det? Mor Britta rettede sig forvirret og gned Øjnene. Hun maatte jo have drømt. Hun saa paa Uret. Ja, nu var det Tid at gaa. Hun kastede Kaaben om sig, lagde Rosenkransen i Lommen og hastede af Sted mod Kirken. Faa Minutter efter tonede de gamle Malmklokker ud over den lille Landsby

og kaldte Menigheden til Midnatsgudstjeneste, og den, der i denne Nat lyttede til Klokkeklangen, greb sig i at tænke, at Klangen var dybere og skønnere end nogensinde før. De gamle Klokker sang med Englestemme, sang Fredens Budskab ind i Menneskesjælene.

Da gamle Mor Britta havde hilst paa alle Kirkegængerne, listede ogsaa hun ind i Kirken. Hun tog sin Rosenkrans frem og bad, bad af hele sit Hjerte og forberedte sig til at gaa til Kommunion med et fromt Sind og et rent Hjerte. Kommunionbænken var fyldt til sidste Plads. Unge og gamle, Børn og voksne flokkedes i Midnatstimen om at gaa til Herrens Bord. Da gamle Mor Britta med dyb Taknemlighed havde modtaget Sakramentet, saa hun med foldede Hænder op mod Korset paa Højalteret. Men hvad var dog det? Der var jo Rosen, som Jesusbarnet havde skænket hende i Drømmen. Fuld af Glæde og Lykke rakte hun Arme og imod Rosen. Hun følte det, som Hjertet slet ikke kunde være i hendes Bryst. Livets Rose kom til hende i den helligste af alle hellige Nætter. Ved Foden af Kommunionbænken sank hun stille sammen. Gamle Mor Britta var gaaet ind til den store Juleglæde.

Agnete Kursch.

To Sognepræste-Indsættelser

Nyltaursdag Kl. 10,30 bliver Pater Steph. Wevers højtideligt indsat som Sognepræst ved St. Tereses Kirke i Hellerup.

Søndag d. 4. Januar Kl. 9,30 indsvættes Pater J. Coenen højtideligt som Sognepræst ved Jesu Hjerte Kirke i København.

Foreløbigt Program for det store Stævne for unge Kvinder

Søndag d. 18. Januar Kl. 20 i St. Knuds Sal:

Fællessang.

Talere: Pater H. Roos S. J., Fru Kirsten Wivel, Birgit Bredholt.

Pølsegilde (varme Pølser, Øl og Brød), forsk. Underholdning, Opvisning, Lotteri.

Billetter à 1,25.

Indbydere: D. K. K. F., A. C., K. U. K., Pædagogernes og Sygeplejerskernes Forbund.

Liturgisk Kalender

Dec.-Jan.:

28. S. De uskyldige Børn (52); 2. (rød) Jesu Fødsels Oktav (42).
29. M. St. Thomas af Canterbury (rød) (57); 2. Oktaven (42).
30. Ti. Søndag i Oktaven (59); 2. (hvid) Oktaven (42).
31. O. St. Silvester I (63); 2. Oktaven (42).
1. T. Herrens Omskærelse (64). (hvid)
2. F. Oktav af St. Stefan (69); 2. (rød) Gudsmoder*), 3. For Kirken ([123]) eller for Paven ([122]), 4. Om Fred.
3. L. Oktav af St. Johannes (hvid) (69); 2. Gudsmoder*), 3. For Kirken eller for Paven, 4. Om Fred.
4. S. Jesu Navns Fest (65). (hvid)

*) Kirkebøn og Slutningsbøn som

1. Jan. (64 og 65), Stillebøn ([92]); saaledes hver Gang, Gudsmoder mindes i Januar Maaned. (Jfr. Messebogen S. [220]).

Kalenderen 1942

udg. af Ansgariusforeningen, er udkommet. Pris 50 Øre. Faas i de katolske Bogsalg og ved Kirkerne.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG.

Nørrebrogade 27 A, København N.

Mandag og Fredag Kl. 13-14, Tlf. Nora 61 66.

Ekspedition: Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K, Tlf. Palz 4777, Kl. 9-18.

Kassererkontor: St. Annæ Plads 28, Postgiro 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668.

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BØGER ≈

Digter i 25 Aar

Marinus Børup: »Digte i Udvalg« (Reitzel).

Fra en halv Snes Digtsamlinger har Marinus Børup samlet et halvt Hundrede af sine Digte og Sange. Det er kendte Strofer for dem, der i Aarenes Løb har fulgt Digteren, hvis første Bog udkom i 1916 under den forrige Krig, saa denne Samling er hans Jubilæumsgave til sine Læsere. Fra hans dramatiske Digt om Niels Steensen finder man fem Digte, bl. a. Stenos Bøn. Desuden lægger man Mærke til Oversættelsen af hans Navne Morten Børups »Clericali et regali«, der præsenteres som »Revydigtning fra Renæssancetiden« og ikke levner Samtidens danske Byer megen Ære. Børups Muse kan være lidt tung i Flugten, men er velgørende naturlig og sober og søger ikke det kunstlede. Nogle af de til sidst aftrykte Børneviser har allerede vundet Indpas. Digtsamlingen slutter med et nyt Digt »Tak, Gud —«, et smukt Udtryk for en ydmyg, kristen Taknemlighed overfor alle gode Gavers Giver.

Bogen er kun trykt i et beskedent Oplag. Saa mange Venner maa der sikkert være af disse fra Tankens Side saa sunde, naturlige og danske Vers. L. H.

Det kristne Hjem

Klara Wirtz: »Christliche Heimgestaltung« (Buchgemeinde, Bonn).

Et Par Hundrede store Sider og et righoldigt Billedtillæg paa over 100 glimrende Illustrationer. Indholdet er dels en velskreven Opfordring til at give Religionen den

Plads, der tilkommer den i Hjemmets Liv, dels en praktisk Anvisning til, hvorledes det kristne Hjem skal følge Kirkeaarets Gang. Det er ikke uden Grund, at Bøger som denne ser Lyset i disse Aar. Adskillige Steder i Verden lægges der den kristne Kirke og den kristne Skole Hindringer i Vejen for at udføre den Gerning, som er deres. I samme Grad hvori dette sker, bliver Hjemmene Religionens sidste Befæstning i en Trængselstid. Men selv om en saadan Tid ikke skulde komme til os, var det godt, om vi lærte, at Religionen ikke er noget, man altid gaar udendørs for at tage sig af, men noget, der skal præge vort Hjem hele Dagen og Aaret igennem og kendes straks af dem, der træder indenfor hos os. Selv om en Del af de Skikke, der foreslaas her i Bogen, trænger til en vis Naturalisering for at kunne faa Indpas hos os, er der i denne gode og inspirerende Bog et Væld af Tilskyndelser at hente.

H. D. T. K.

Folkelig Danmarkshistorie

A. D. Jørgensen: »40 Fortællinger af Fædrelandets Historie« (De Unges Forlag).

Et uforandret Optryk af den bekendte Historikers over 50 Aar gamle Værk. Denne Danmarkshistorie i selvstændige Kapitler har med sin varme Fædrelandskærlighed og sin særlige Interesse for Grænselandets Historie allerede betydet meget for flere Slægtled. For sin Tid var A. D. Jørgensen ogsaa mere forstaaende for den katolske Kirkes Betydning i Danmarkshistorien end adskillige andre. Dog er hans Reformationsfremstilling den traditionelle lutherske og ikke paa Højde med det historiske Syn i vore Dage. Fra Forlagets Side er der gjort meget for Bogen, som er paa godt Papir, fortræffeligt trykt og gennemillustreret med en Række yndede Billeder.

A. U.

Th. Frobenius & Co.

Kirkeorgelbyggeri

KGS. LYNGBY Telefon 755 og HORSSENS Telefon 498

Har bygget Orglerne i:

Rosenkrans Kirken, København, St. Vincents Kirke, Helsingør, Immaculata Kirken, København, Katholsk Kirke, Ålborg, Katholsk Kirke, Silkeborg, Sct. Annæ Kirke, København, Sct. Laurenti Kirke, Roskilde.

VALD. FOERSOM

AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

Kirkekor og Sangervirke fra 18 til 55

Det er Ufredstid og Mørketid. Folk hygger sig i Hjemmets Lys bag de nedrullede Gardiner. Man bliver hjemme, naar ikke noget ganske særligt kalder i de mørke Aftener. Saadan er det over det ganske Land, og det stiller sig ikke anderledes her i Odense.

Hver Mandag Kl. 20 samles 27 Damer og Herrer i Alderen fra 18 til 55 Aar (Ungdommen stærkest repræsenteret) i Sankt Albani Kirke eller i Skolens Lokaler for at tilbringe halvdagen Time med katolsk Kirkemusik. Det er Kirkekoret. Jeg tillader mig en kort Præsentation.

Prøven er i fuld Gang. Vi kommer fra den mørke Adelgade ind i Sanglokalet, et lille Lokale til saa mange Mennesker. Koret er i fuld Aktivitet, og den mest aktive er Dirigenten; han er Sang og Musik helt ud i den yderste Spids af Taktstokken. Han dirigerer, belærer, synger snart Sopran og snart Bas, man venter næsten, at han skal kunne synge alle fire Stemmer paa een Gang.

Fra Felix vender vi os til Sangerne, som, da ganske særlig de kvindelige, virkelig er en Øjensfyd af frisk, glad Ungdom. Ja, det synes da jeg, for man er jo et Mandfolk.

Vi har selvfølgelig ogsaa mandlig Ungdom.

Hvorom alting er, vi arbejder i Sangens og i Kirkens Interesse i det mest fornøjelige, kammeratlige Samarbejde.

For at skabe og vedligeholde en økonomisk Basis er der jævntløbende med Koret en Forening, der bærer Korets Navn, og som har til Op-gave at skaffe de fornødne Midler til Korets Arbejde og saa vidt muligt Penge til Nodekøb og til Afholdelse af andre Udgifter (f. Eks. en Aften med saakaldt Kaffe en Gang imellem). Foreningen optager passive Medlemmer, men til Dato har vi ingen haft.

I mit offentlige Hverv var jeg en Dag sammen med Radioens Programchef. Samme Dags Aften havde vi Prøve i Kirken, hvor Hr. Gram gjorde os den Glæde at tilbringe en halv Time i Prøvetiden. Jeg havde bedt ham om en saglig Kritik, og han udtalte: »Det har glædet mit gamle Musikerhjerter at høre saadan Sang her i Provinsen.« Dette var os en mægtig Spore i det fortsatte Arbejde.

Til Fordel for Hjælpearbejdet blandt Sognets fattige holdt vi en Kirkekoncert den 8. December. En af Pressens Musikanmeldere skrev: »St. Albani Kirke var langt mere end tæt besat ved Julekoncerten i Aftes, der kom til at staa i den gode Lykkes Tegn, dels fordi den gav Penge til Menighedsplejen, og

ogsaa fordi den musikalsk var af virkelig lodig Værdi. Stoffet, der arbejdedes med, var godt, og for nogle af de større Værkers Vedkommende ikke almenkendt, og de medvirkende Kræfter, der skulde give det Klang og Liv, tog nydeligt paa Tingene.

Dette gælder ubetinget Arne Bertelsen ved Orglet, Einar Poulsen (Violin) og Kirkens store, gode Kor under Felix Schmitts Ledelse.«

Efter at have givet et udførligt Referat af de foranævnte Solister og Operasangerinden Elise Yttesens Indsats i Koncerten slutter Anmelderen:

»Det store Kor sang en Messe i D-Dur af A. Faigst og førte den i og for sig ikke vanskelige harmoniske Musik frem med en dejlig, smukt nuanceret Klang paa alle Stemme-grupperne. Disse Gode blomstrede videre i Udførelsen af et Offertorium af en Julemesse og to Julesalmer.«

Det var første Gang, vort Kor viste sit Ansigt over for den store Offentlighed, og det siger sig selv, at Dirigenten var Dagens Mand, og at han modtog mange velmente Lyknskninger, selv om denne Koncert jo i Virkeligheden kun

kan betegnes som Korets Bibe-skæftigelse. Hovedsagen og Kærligheden til Arbejdet ligger i Tilfredsstillelse af Kirkens Tarv og af de Krav, den stiller til Koret, og hertil vil man dygtiggøre sig. En værdig Indsats til Gudstjenestens festlige Behov sideordnet med Ønsket om at naa til det kirkelige Ideal, at Koret bliver Elementet, der fører an i Kirkesangen, i Folkets liturgiske Sang, hvorved det skal kunne oplære Menigheden til direkte Deltagelse i Præstens Offerhandling; men det er — om jeg saa maa sige — Fremtidsmusik. Her gælder det da om at faa lært en Række forskellige Messer til Fællessangen.

Jeg har tidligere fortalt om, at vi hver Sommer foretager en Udflugt til et andet Sogn, hvor vi saa indleder Dagen med at synge en Højmesse. Det er faste aarlige Begivenheder. Sidste Sommer var vi i Nyborg.

Til Slut maa jeg nok tillade mig her at fremføre en Tak til alle, der har vist Koret Interesse gennem de ikke saa særlig mange Aar, det har bestaaet, og ganske særlig vil jeg i denne Forbindelse takke de omtalte Kunstnere, Frøken Elise Yttesen og Herrerne Arne Bertelsen og Einar Poulsen for deres Hjælp og i Særdeleshed for Medvirken ved Velgørenhedskoncerten.

Vald. Kallan.

Mændenes Kongregation i Aarhus

Indledningen til Festlighederne d. 3. December begyndte i Kapellet med Optagelse af nye Medlemmer. Pater Lønskov, vor Præses, knyttede i sin Tale nogle smukke Ord til et Afsnit i Optagelsesformularen — Til Guds større Ære til den allersaligste Jomfru Marias Forherligelse — og hilste de nye Medlemmer velkommen i det Broderskab, som har Himmeldronningen til Herskerinde, Beskytterinde og Moder. Med Salmen »Jeg elsker Maria« sluttede den kirkelige Afdeling, og man begav sig til Lokalerne ovenpaa, for yderligere at understrege Dagen ved et Festmaaltid. I Spisesalen stod et Par Kongreganister i Tjeneres Skikkelser til Raadighed, for at servere Skildpadde, Smørrebrød og Kaffe. Det klarede de fint, som om de aldrig havde bestilt andet.

En Række Talere havde Ordet. Sognepræsten lykønskede Kongregationen. Præfekten, I. P. Holmboe, som selv til næste Aar holder Jubilæum som Kongreganist (50 Aar), udtalte sin store Glæde ved at være i Kongregationen. En anden talte om Kongregationens Betydning for den enkelte — for andre — og for Kirken og udbragte et Leve for vor

hellige Fader Paven. Imellem oplæstes Telegram fra Radioklubben og Damerne Kongregation, hvad der gav en Anledning til at tale for Damerne derhjemme. Paa et Telegram til Biskoppen indløb følgende Svar: *Min hjertelige Tak og de bedste Ønsker for Fremtiden. Biskoppen.*

Saa indtraf det usædvanlige, at en af »Tjenerne« bød de nye Kongreganister hjertelig velkommen i Guds Moders Forbund og en af de nybakte Kongreganister takkede og fortalte, at Anledningen til, at han søgte ind, var Ønsket om ved Kongregationens Hjælp at trænge dybere ind i Kirkens Hemmeligheder. Endnu flere havde Ordet for at udtrykke deres Glæde og Taknemlighed, især overfor Patrenes store Arbejde. En Festsang manglede heller ikke, og med et Vers af den vil vi slutte.

Vi er Mænd af i Dag,
vi gaar ind for vor Sag,
vi vil kæmpe og stride, vil ære
vort Flag.

For Guds Moder vi vil
bringe Ofre med Smil,
vi vil værne vor Kirke, vor hellige
Sag.

En Kongreganist.

HERTUG

KNUDS

DIVISION

Divisionen. — Det gik ikke saa godt med de to Hold fra Divisionen, som deltog i Distriktets Nat-Orienteringsløb for Rovere. Begge Holdene havde en haard Nat, hvor det — iøvrigt ved samme Post — glippede for dem, saaledes at de mistede Chansen for at faa noget ud af en eventuel Fortsættelse. — Det ene af Holdene gik ikke desto mindre videre i Løbet og fortsatte den næste Dag, hvor de imidlertid gav op, medens det andet Hold gik til Ro ved den paagældende Post og dermed var udgaaet. — Vi haaber paa bedre Held næste Gang.

Lederne i Spejdernes Hjelpekorps har sammen med Divisionscheferne været samlet til Møde, hvor man drøftede de videre Retningslinier for dette Arbejde

og derpaa saa en nylig optaget Film, som viste Beredskabstræningen i Slagelse, Randers, Roskilde og København. Især de sidste Billeder var af Interesse for vore Deltagere, idet de blandt andet ogsaa omfattede en Række Optagelser fra Nyboder, til hvilket Distrikt en hel Del af vore Ulveførere er knyttet.

Paa det i sidste Beretning omtalte Divisionsførermøde den 4. December forelagde Divisionschefen en Række Planer til Drøftelse. — Af disse skal her nævnes, at man var enig om Afholdelse af et Førerstævne i Januar-Februar Maaned. Stævnet skulde enten være for Patruljeførere alene eller for alle Divisionens Førere, men da saaledes, at der dels holdtes Fælles-

instruktioner for alle og dels specielle Instruktioner for saavel Spejderførere som for Ulveførere. Divisionen undersøger nu nærmere angaaende Sted og Tidspunkt. Endvidere forelagdes Udkast til et Disivionsmærke. Man var enig om, at dette nye Udkast var pænere end det, der tidligere var forelagt, og da det tilmed var billigere, var der jo ikke megen Diskussion om, hvilket Mærke man helst vilde have.

Endelig drøftede man paa det ovenomtalte Førermøde Spørgsmaalet om Afholdelse af Nytaarsparade. Desværre kunde man ikke træffe samme Arrangement som de tidligere Aar, og ved Stemmefflerhed vedtoges derefter, at man paa Nytaarsdag kun skulde deltage i den Parade, som Distriktet afholder paa Rosenborg Eksercerplads, medens Divisionens egen Parade skulde finde Sted den efterfølgende Søndag den 4. Januar. — Af Hensyn til interesserede Læsere vil vor næste Beretning indeholde nærmere Oplysninger om Stillested og Tid.

Sankt Ansgars Trop og Flok. — Lørdag den 6. December afholdt Troppen sin aarlige Fest, der fandt Sted i Lokalerne Bredgade 67 og blev overværet af Hs. Excellence Biskoppen. — Troppen bød

A-S Oskar Davidsen & Co.

København
Grundlagt 1888

Vinhandel *en gros og en detail*

Messevin

Edsvoren Leverandør til katolske Kirker

Reck-Kedler

Universalkedler for billigt Brændsel

Centralvarmeanlæg

Køkken-, Vaskeri-, Desinfektions-
samt Tørrestueanlæg

Største og ældste Specialforretning

Reck's Opvarmnings Comp. A/S

Esromgade 15 . Telefon Central 7480

Katolske Begravelser

Ib v. Benzon

aut. katolsk Bedemand

Bemærk ny Telefon Central 1868 hvortil
alle Henvendelser venligst bedes rettet

først paa et meget interessant — og højt aktuelt — Foredrag om Siam. Foredraget, der var ledsaget af Lysbilleder, blev holdt af Postmester Drejer, der tidligere havde været Vice-Postdirektør i Siam. — Efter Kaffen optraadte saavel Ulve som Spejdere med Sange og Sketches og gjorde fortjent Lykke. — Man kunde godt have ønsket for Spejderne og Ulvene, at mange flere havde fundet Vej til Bredgade denne Dag. Det er dette Arbejde absolut værd.

1. *Absalon og Sankt Laurentii Trop* har haft en drabelig Øvelse sammen i Omegnen af Roskilde. Det staar inig endnu ikke klart, om Kampen blev vundet af Huroerne eller Delawarerne, men da Øvelsen har været god, og Troppene iøvrigt før som efter er de bedste Venner af Verden, har en saadan Bagatel naturligtvis heller ingen Betydning.

Sankt Bendts Trop og Flok beklager at skulle af med deres hidtil værende Tropsraadsformand og Tropskapellan, Pastor Oppermann, som jo nu er forflyttet til Provin-sen, og saavel Trop, Flok som Division siger Pastor Oppermann Tak for hans store Indsats for Spejderne og Ulvene i Sankt Maria Sogn. DC.

Roskilde

Den aarlige Kirkekoncert i Roskilde til Fordel for fattige Børns Jul fandt Sted Søndag d. 14. December. »Roskilde Avis« skrev bl. a.:

»Det store, smukke Kirkerum var naturligvis fyldt til sidste Plads, og Koncerten blev en Oplevelse.

Koncerten indledes af Kirkens dygtige Organist, A. Kerckhoffs, som spillede C. Saint-Saëns Orgelfantasi (Op. 157) særdeles smukt.

Violinisten Johs. Asborg spillede derefter Joh. Halvorsen: Andante religioso, og senere, sammen med Viggo Jørgensen og Svend Breilov med Orgelledsagelse, Glucks Sonate (F-Dur). Med største Glæde lyttede man til disse lokale Kræfters smukke Indsats, som ved denne Lejlighed betyder saa meget, men som ogsaa kan faa Betydning for vor Bys Musikliv fremefter.

Koncertsangerinde Fru *Ragna Schack* sang overordentligt nydeligt en Række Sange. Betaget lyttede den store Forsamling til Fruens smukke Alt, der lød fortræffeligt i det store Rum.

Som Afslutning sang det store Kerckhoffs-Kor en Række Sange under Organist Kerckhoffs Ledelse, og smukkere Præstation har det fortrinlige Kor næppe nogensinde ydet.

Inden den store Forsamling forlod den helt igennem smukke og stemningsfulde Koncert sang den »Dejlig er Jorden«, medens alle rejste sig.«

Katolsk Ungdoms Klub

København.

Lørdag den 8. November holdt Hr. Knud Abraham Christopher-sen et Foredrag om Antonia Molle Lazzo, en ung Spanier fra Borgerkrigens Dage, der helt modigt forsvarede sit Land og sin Tro. Efter Foredraget og Kaffen prøvede vi at lege forskellige Selskabslege. De to Minutter havde Lizzie Barfred Petersen, der i Anledning af Biskoppens forestaaende Navnedag fortalte os om de forskellige St. Theodor, og Henrik Gufler, der talte om at bevare det oprindelige i sig selv.

Lørdag den 22. November havde vi Kredsmøde med Indledere Lotte Lassen Landorph og René Nielsen. Det 3. Guds Bud blev gennemgaaet og behandlet. Under Diskussionen fik vi vor Søndagspligt nærmere belyst. Det er glædeligt at se den gode Tilslutning til vore Kredsmøder, der betyder saa meget i Klub-bens Arbejde og som vi alle har saa godt Udbytte af. I de to Minut-ter talte Jytte Smith-Knudsen om Læsning af god Litteratur og Leo Karup fortalte os paa en fornøjelig Maade, hvor stor Betydning det har, at Børnene kommer til at gaa i katolsk Skole.

Søndag den 22. November havde vi vort Efteraarssbal, der var meget vellykket med den helt rigtige kammeratlige og hyggelige Stemning.

Lørdag den 6. December holdt Klubben sit Adventsmøde, der paa en stemningsfuld Maade forberedte

os til Julen. Pater K. Pauli S. J. fortalte om forskellige Advents-skikke og knyttede personlige Barndomserindringer hertil. Derefter holdt Formanden den høj-tidelige Del med Oplæsningen af det gamle og nye Testamente, medens Lysene i Adventskransene blev tændt. Efter at have sunget forskellige af vore Adventssalmer, og efter at Kaffen var drukket under hyggeligt Samvær, læste Ruth Mayer »Jødepigen« af H. C. Andersen og »Kejserens Syn« af Selma Lagerlöf.

Lørdag den 13. December havde vi igen Kredsmøde. Emnet var det 4. Guds Bud. Indledere var Lotte Fobian og Alexander Koch. Tilslutningen var god og Diskussio-nen livlig. De to Minutter havde Fru Gurli Lange, som talte om Forberedelsen til Julen og den rette Maade at fejre Jul paa, samt Arthur Caspersen, der talte om det gode Eksempels Indflydelse paa vore Kammerater.

Vi ønsker alle Klubbens Medlem-mer en glædelig Jul og paa Gensyn med fornyet Arbejdsiver i det nye Aar.

Søndag den 11. Januar 1942 Kl. 19 præ. afholder Klubben stor Nytaarsfest i Sct. Knuds Sal, Ste-nosgade 4 A. Nærmere i næste Nummer.

Ordrup.

Ved Julefesten d. 28. ds. er Paa-klædningen tvangfri, men en Del af vore Medlemmer møder i Fest-dragt.

Katolsk Boghandel

Stenosgade 3, Vester 3930

Vi fremstiller nu selv dansk Rogelseskul, og har stadig paa Lager.

Bestilling modtages paa Julekærten, Jule-pastoralet, og Kalenderne. Alle danske og udenl. Bøger skaffes. Brugte Bøger købes. Den gl. Udg. af det nye Testamente søges.

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring
Valkendorfs-gade 34-36
Tlf. 778 - 728

Magasin
du Nord

... den ny Tids Stormagasin

God Vask
- Geismar Vask

Telefon Central 246 (7 Led.)

St. Ansgars Tropic

De i forrige Nummer annoncerede Gevinster kan afhentes hos Tropsfører Knud Gross, Tigergade 2, 1., daglig mellem Kl. 17 og 19.

St. Ansgars Kirke

Lørd. 27. Dec. Kl. 19½ Julefest for »Fidelitas«, Østerbrogade 7 D.

Sønd. 28. Dec. Kl. 14 Vincentsforeningens Juletræ paa Skolen, Østerbrogade 7 D. *Nytaarsaften* Kl. 17 Takkegudstjeneste med Prædiken og Te Deum. *Nytaarsdag* som om Søndagen.

Rosenkranskirken

Mand. 29. Dec. Kl. 19 Festandagt med Velsignelse. Derefter Menighedens Julefest i Haveselskabets Lokaler. *Nytaarsaften* Kl. 19 Prædiken, Te Deum og Velsignelse. *Nytaarsdag* som om Søndagen.

Sakramentskirken

Mand. 29. Dec. Kl. 14 Julefest for Sognets Børn. Adgangskort (gratis) hentes paa Kirkens Kontor. *Nytaarsaften* Kl. 17 Takkeandagt. *Nytaarsdag* som om Søndagen.

Jesu Hjerter Kirke

Sønd. 28. Dec. Messer som sædvanligt. Kl. 18 Andagt uden Prædiken. *Nytaarsaften* Kl. 18 Takkegudstjeneste med Prædiken, Te Deum og sakramental Velsignelse. *Nytaarsdag* som om Søndagen.

St. Annæ Kirke

Nytaarsaften Kl. 17 Takkegudstjeneste. *Nytaarsdag* som om Søndagen.

St. Thereses Kirke

Julenat: Kl. 24 Midnatsmesse.

1. *Juledag*: Stille Messer Kl. 9 og 11. Andagt Kl. 16,30.

2. *Juledag*: Stille Messe Kl. 8,30. Andagt Kl. 16,30.

Nytaarsaften: Andagt Kl. 23,45.

Nytaarsdag: Indsættelse af Sognepræst, Pater Steph. Wevers Kl. 10,30.

St. Antoni Kirke (Brønshøj)

Nytaarsaften Kl. 20 Takkegudstjeneste med Te Deum. *Nytaarsdag* som om Søndagen.

St. Knud Lavard Kirke Lyngby

Nytaarsaften Kl. 16 Takkegudstjeneste. *Nytaarsdag* som om Søndagen.

St. Liobasostrenes Kapel Valby

Nytaarsdag Kl. 8½ Terts, Højmesse; Kl. 14½ Vesper.

St. Nikolaj Kapel i Hvidovre

Sønd. 28. Dec. og *Nytaarsdag* Højmesse Kl. 9½.

Benediktinerindeklosteret

Juleaftensdag: Kl. 14 Vesper. Kl. 21,30 højtidelig Julematutin (Tekstbøger kan faas ved Klosterporten i Sct. Kjeldsgade 1). Kl. 24 højtidelig Midnatsmesse m. Præd.

Juledag: Kl. 8 og 10 Højmesse. Kl. 15 Vesper og sakr. Velsignelse.

2. *Juledag*: Kl. 7,15 stille Messe. Kl. 8 Højmesse. Kl. 15,30 Vesper. Kl. 18 Komplet.

Nytaarsdag: Kl. 8 Højmesse, Kl. 10 stille Messe.

Aarhus

Søndag mellem Jul og Nytaar Kl. 20 i Forsamlingsalen, Ryesgade 24.

Familieaftens Juletræsfest.

1. Julens Højtid i Vers og Toner.
2. Rigtig Kaffe.
3. Julelotteri.

Adgang: 1 Krone; unge under 18 Aar og arbejdsløse: 50 Øre.

Nytaarsaften:

Kl. 20: Takkegudstjeneste med Prædiken og Te Deum.

Nytaarsdag (bef. Helligdag):

Gudstjeneste som paa Festdage. Efter Højmassen holder baade *Sct. Clemens Tropic* og *Dronning Dagmars Tropic* Nytaarsparade.

NB. Kommunion Nytaarsmorgen: Da vi stadig har Sommertid, er der for Aarhus Vedkommende Midnat efter Lokaltid Kl. 1,19. Saalænge har man altsaa Lov til at nyde noget.

Bønnens Apostolat

Intentioner for Januar: Vor øverste Hyrdes almindelige og særlige Intentioner. — De indfødte Biskopper i Missionslandene og de dem betroede Kristne.

Kurvemager

som kan lave grønt Arbejde, kan faa Plads ved Ballonkurve, Tørvekurve, Kul- og Kokskurve m.m.

Valby Kurvemageri, Valby Langgade 16. Tlf. Valby 1168.

Leverandører til den nye Præstegaard og Menighedssal i St. Mariæ Sogn

R. Reusch

Kunst- og Kleinsmedie
Blaagaardsgade 21
Telefon Nora 5052

ALT ELEKTRISK

KEMP & LAURITZEN
Vester Voldgade 9 . C. 936

Th. P. Stillinge

Tømrermester
Sejrøgade 15
Tlf. Ryvang 1225

Holger Petersen

Gas . Vand . Sanitet
Vesterbrogade 124 . Kbhvn. V
Telefon Eva 4553
Udført alle sanitære Installationer

AAGE HJORTH-JENSEN

Malerfirma
Vesterbrogade 64
Tlf. Vester 9909

Carl I. Hansen & Søn

Murermestre & Entreprenører
Omøgade 13
Telefon Ryvang 2379

AALBORG

S. C. Sørensen

Jern, Staal og Rør
Sanitets- og
Centralvarmeartikler
Telefon 2323

M. Thomsen Støtt

Entreprenør og Murermester
Kong Christians Allé 6
Telefon 1992

Aalborgs katolske Begravelseskontor

ordner Begravelsen gratis
Ligkister og Ligsenge billigt
Jens Bangsgade 8
K. Vestergaard & Co. Tlf. 2289 - 2068

HORSENS

Installationsforretningen »Lyset« Torvet 10 . Telefon 618

Alt udføres i Installationer
Alt hav-s i Lamper og Lysekroner
Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt
Installatør for Sct. Joseph Søstrene

C. C. Nielsen

Mel . Gryn . Hønsfode.
Smedegade 91
Telefon 515 . 585
Udsøgte Kvaliteter, billigste Priser

H. F. Caspersen

BAGERI

Sønderbro 71 . Telefon 1074
Leverandør til Sct. Josephs Hospital

Sigurd Henningsen

Slagtermester

Kattesundet 22 . Telefon 1351
Lev. til St. Josephs Hospital og Sølyst

Svend Hansen

Kun 1. Kl. Kød og Paalæg føres
Hjemmel. Medister og Leverpostej
Fabriksvej 33 . Telefon 1379
Lev. til Sct. Josephs Hospital

Bagermestrenes Rugbrødsfabrik A/S

Telefon 310
Leverandør til Sct. Joseph Hospital

A-S Horsens Textil Lager

Manufaktur . Trikotage . Udsty

Leverandør til katolske Institutioner

Køb hos vore

Annoncører

Carl Bech

aut. elektr. Installatør
Vestergade 33 . Telf. 1026
Leverandør til kath. Menighed

RANDERS

A. KRYGER

Vestergade 22, Tlf. 272-281

Friske Fiskesorter indkommer daglig
Leverandør til St. Josef Hospital

Brdr. Qvist Brændselsforretning

Kul . Koks . Terv og Optændingsbrænde
til billigste Priser
Randers, Adelgade 10, Tlf. 1375
Leverandør til St. Josefs Hospital

Randers

Mælkeforsyning

Telefon 389 og 823
Leverandør til St. Josephs Hospital

Kirurgiske Instrumenter, Hospitalsartikler
Sygeplejeartikler, Bandager

køber De bedst hos:

C. Mærsk-Andersen's Eftf.
Randers . Telefon 137

Mineralvandsfabrikken

»CITO«

Slyngborggade 21, Tlf. 48, 146
Lev. til Sct. Josephs Hospital

THOR

Øl og Mineralvand

Johs. E. Mortensen

Bagermester

Nørreboulevard . Telefon 1157
Lev. til Sct. Josephs Hospital

Ost, Æg, Konserver „Osteriet“
v. Berg Hansen

Vestergade 11 . Telefon 2746
Leverandør til Sct. Joseph Hospital

Annoncér i „Katolsk Ugeblad“

fælles for læg og lærd, for By
og Land, for unge og gamle

NYBORG

NAKSKOV

A/S Nyborg Kulforretning

Lauritz Nielsen

Kul, Koks, Briketter
Strandvejen . Telf. 106
Leverandør til Stella Maris

Chr. Steffensen

HERREEKVIPERING

Fruegade 8, Nakskov, Tlf. 796
Leverandør

Støt

Frank Andersens

Fond

Postgiro 1087

AARHUS

Chr. M. Jensen Ryesgade 23, o. G. Gennemg. v. Fajancevarehuset Telefon 83 26	S. A. Kannegaard Vestergade 5 Telefon 2710 Viktualieforretning	Bruun & Sørensen Ingeniørkontor Kannikeg. 18 Aarhus Tlf. 4364 Leverandør til St. Josefs Hospital
--	--	--

A. B. C.	Alfred Pihl Bagermester, Conditori Telefon 3041 - Hammershus Leverandør til St. Josef Hospital	Linoleum billigst Høilund Carlsen Aaboulevarden 45, Aarhus, Tlf. 1347
-----------------	--	--

Karl Hansen Lys-, Kraft-, Ringe- & Radioanlæg Frederiksgade 75, Tlf. 295 Omstil. til priv. Bogensegade 5	KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 4090 (flere Linier) Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Telefon 4088
--	--

eller Deres Indkøb af Fisk i
Eriks Fiskehal
 Ryesgade 16 . Telefon 8680
 ev. til de katolske Institutioner

Andelsselskabet **DE FORENEDE MEJERIER**
 Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)

VEJLE

C. V. BERG Blikkenslagermester Autoriseret Gas og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Leverandør til de katolske Institutioner	Vejle Trælast & Kulkompagni Havnegade 22 . Tlf. 68 og 69 Lev. til de kat. Institutioner
--	--

Carl Petersen lagtermester 1. Kl. Varer - Pølsefabrik Nørregade 2 . Tlf. 1721 Leverandør til St. Maria Hospital	^A / _S Vejle Mælkekompagni Fineste Mejeriprodukter Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital	VEJLE NY Mineralvandsfabrik P. C. NIELSEN Vissingsgade 8, Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital
--	---	--

Arbejdernes Fællesbageri Aktieselskab Bleggrdsg. 15, Tlf. 287 - 597 Leverandør til St. Maria Hospital	Niels Bentzen & Co. TORVEGADE 6. TELEFON 306 . 307	Jens Jensen Mel- & Foderstofforretning Søndergade, Vejle, Tlf. 1053 Leverandør til St. Maria Hospital
---	--	---

egen Deres Forsikringer hos N. Fr. Petersen Søndergade 18 . Telefon 2207 . 2 Linier	J. P. Fibiger Jensen Slagtermester Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg. 24, Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital	Marius Nielsen BAGERMESTER Fiskergade 7 . Tlf. 629 Leverandør
---	--	---

Jørgen Petersen & Co. Jernbanegade 18 . Tlf. 131 - 1631 Alt Tømrer- og Snedkerarbejde udføres	Niels Boesen Katolske Begravelser ordnes Nørrebrogade 9 . Telefon 725	J. ANCKER & SØN Murermestre Alt Murerarbejde Fjellegade 8 . Telefon 1438 Udfører Murerarbejdet for de ka- tolske Institutioner i Vejle
---	--	--